közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Éljen a béke és az épülő szocializmus ifjú magyar harcosainak kongresszusa!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 12. SZÁM. ★ MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN ★ 1950 június 15.

PÁRTUNK KÖZPONTI VEZETŐSÉGE HATÁROZATAINAK VÉGREHAJTÁSÁVAL KAPCSOLATBAN

a Vasutas Szakszervezet kibővített központi vezetőségi ülésen tárgyalta

A SZAKSZERVEZET TENNIVALÓIT

Június 9-én a Vasutas Szakszervezet Kibővített Központi Vezetősége összeült és megtárgyalta *Gerő* és *Révai* elvtársaknak Pártunk Központi Vezetősége május 31-i és június 1-i ülésén megtartott beszámolóit, azokat a feladatokat, amelyeket Pártunk Központi Vezetősége népi demokráciánk további politikai és gazdasági megerősítése érdekében megjelölt.

Az ülést *Végh* Lajos elvtárs, a szakszervezet elnöke nyitotta meg, aki elmondotta, hogy Pártunk Központi Vezetőségi ülésén elhangzott *Gerő* és *Révai* elvtársak referátumai, a hozott határozatok, — *melyek végrehajtása meggyorsítja szocialista építésünket, tovább erősíti népi államunkat és hathatósan támogatja a béke védelmét* —, a szakszervezet legdöntőbb feladata kell hogy legyen és e határozatok végrehajtására mozgósítani kell a magunk területén a dolgozók széles tömegeit.

Végh elvtárs elnöki bevezetője után *Gáspár* Sándor elvtárs, főtitkár ismertette vasúti vonatkozásban az elért eredményeket és hiányosságokat, mindezt kapcsolatba hozva *Gerő* és *Révai* elvtársaknak a Központi Vezetőségi ülésen mondott beszédével.

Elmondotta *Gáspár* elvtárs, hogy a megrakott kocsik száma 1950 első negyedében a mult év megfelelő időszakához képest 36.3 százalékkal emelkedett, áprilisban és májusban az emelkedés tovább folytatódott. Ez év áprilisában pedig a vasút kereken 20 százalékkal több utast szállított, mint a mult év ugyanezen hónapjában.

Az eredmények megemlítése után részleteiben is rátért *Gáspár* elvtárs a hiányosságok felsorolására, arra, amit a vasutasoknak, a Vasutas Szakszervezetnek meg kell tennie ahhoz, hogy mindazokat a hibákat, amelyek fennállnak, Pártunk határozatai alapján kiküszöbölje.

A hiányosságok között hangsúlyozta, hogy az ötéves terv első tervévének negyedévi előirányzatánál 5 százalékos önköltségcsökkentés volt előirva, ezzel szemben csak 0.5 százalékos önköltségcsökkentést értünk el. Ha pedig a járműjavítók első negyedévi munkáját nézzük, megállapítható, hogy csak

92.7 százalékban teljesítették első negyedévüket a járműjavító NV-k.

A tehervonatok átlagos sebessége nem haladta meg a 10 kilométert. Ez túl lassú ahhoz, hogy eredményeket érhessünk el. Pedig *Pánytin* elvtárs, a hős szovjet sztahánovista eljött a magyar vasutasok közé és a sebesség területén is gyakorlati példát mutatott, megdöntve a régi, elavult normákat a tehervonatok sebességénél.

Gáspár elvtárs egymásután sorolta fel a hibákat, hiányosságokat. Beszélt az Északi Járműjavító NV belső munkanélküliségéről, arról, hogy a dolgozók egy része reggel 10—15 perccel később kezd, de az ebédnél is 5—10 perccel korábban abbahagyja a munkát. Az Istvántelki Járműjavítóban például

190 dolgozó jött későn.

A lángmelegítést is faszénmelegítési normával számolják el.

A bérezésre rátérve megjegyezte, hogy a szocialista bérezés bevezetése után 12.000 panaszt vizsgáltak felül, amelyből nem sokkal több mint 3.000 volt jogos. Itt is látszik, hogy a reakció kihasználta az öntudathiányt — mondotta — és demagógiájával általános béremelés felé vitte a tömeg hangulatát, holott nem béremelésről beszélünk, hanem a mult kapitalista csökevényeit megszüntető és a szocialista erkölcsnek megfelelő *bérrendezésről*.

Kíméletlen harcot indítottunk a bércsalók ellen

Gáspár elvtárs ezután arról a kíméletlen harcról beszélt, amelyet Pártunk útmutatására a kártevő bércsalók és normalazítók ellen indított meg a szakszervezet.

Több esetet hozott fel. Ismertette *Vigh* György GYSEV-asztalos, *Garas* Endre és *Takács* Pál ügyét a dolgozókkal és hangsúlyozta, hogy

nem lehetünk elnézőek a nép ellenségeivel szemben, akik akadályozzák hazánkban az előrehaladást, a szocializmus mielőbbi megvalósítását.

Éppen ezért tovább folytatjuk a bércsalók, normalazítók, a munkafegyelmet sértők elleni harcot annál is inkább, mert jól tudjuk, hogy a háttérben ott találjuk a munkásság soraiban megbújt ellenséget: a jobboldali szociáldemokratákat és a klerikális reakció ügynökeit.

A klerikális reakcióval foglalkozva felhozta a zálonyi esetet, ahol előfordulhatott, hogy a dolgozók között öt pap volt és agitált, Vácon a papok befolyásolására a termelési felelős felesége nem írta alá a békeívet.

Szakszervezetünk még mindig nem mentes a szindikalizmustól

Gáspár elvtárs hosszasabban foglalkozott a szindikalizmus kérdésével és megállapította, hogy

szakszervezetünk még mindig nem mentes a szindikalizmustól.

hol itt, hol ott üti fel a fejét, ami ellen a leghatározottabban kell felépni. Nagy az önállósdi, a központ nem hangolja minden esetben össze munkáját a Párttal, a megyebizottsággal. Ebből meginkább a reakció húz előnyt.

Megemlítette a bürokrácia elburjánzását, amin csak egészséges átszervezéssel lehet segíteni és kiemelte, hogy amíg 1949-ben egy adminisztratív dolgozóra nyolc fizikai munkás esett, most egy adminisztratív dolgozóra hat fizikai munkás jut.

A továbbiakban az életszínvonal emelkedéséről, a norma kérdéséről beszélt, majd vázolta a szakszervezet feladatait a Központi Vezetőség határozatával kapcsolatban.

Gáspár elvtárs a szakszervezet feladatait abban jelölte meg, hogy ki kell ragadni a dolgozó tömegeket az önelégültségből, másokat pedig a semmittevésből, meg kell szüntetni végre a légüres tereket és kivétel nélkül mozgósítani kell valamennyi erőt *Gerő* és *Révai* elvtársak által mondottak maradéktalan végrehajtására.

Fel kell készülni és meg kell szervezni a csúcsforgalom idejére a szakszolgálati szerveket, idejében mozgósítani mindenkit a szűk keresztmetszetek megszüntetésére.

El kell érni azt, hogy mindenki ismerje a saját munkatervét, mert csak így tud következetesen harcolni munkaterületén a békéért, a szocializmus építéséért.

Feladatként jelölte meg *Gáspár* elvtárs a szakszervezeti funkcionáriusok felé azt, hogy személyszerint leplezzék le a termelés, a munkásosztály, a béke ellenségeit, a munkafegyelem elleni vétőket, a bércsalókat. Tudatosítani kell az áldozatvállalást, tovább kell fokozni a politikai éberséget. Meg kell szünnie a szakszervezet alapszervezeteiben minden üzletszerű kultúrtevékenységnek, mert ez csak a mozgalmi munka háttérbeszorításával járhat, de egyben melegágya lehet a visszaéléseknek. Rá kell vennünk az irányt végre döntő mértékben a munkássajtó melletti agitációra, mert tűrhetetlen, hogy öntudatos munkások ne fizessenek elő a „Szabad Népre", „Népszavára".

Gáspár elvtárs felhívta a funkcionáriusok figyelmét arra a kötelességükre, hogy a legjobb kádereket bocsássák a pártszervezetek rendelkezésére és sohasem tévesszék szem elől azt, hogy amit a szakszervezetek végrehajtottak, a szakszervezetek eredményei és sikerei Pártunk kedeményezése, irányítása, segítsége révén következett be és minden lehető eszközzel küzdjünk az elhajlások ellen, a szindikalizmus mérge ellen.

— Az ellenség elleni harcnak vörös fonálként kell végighúzódnia munkánkban. — A vasutas szakszervezeti funkcionáriusok feladata, hogy a Párt, a Vasútpolitikai Osztály segítségével szívós, egy pillanatra sem lanyhuló felvilágosító munkát folytassanak — fejezte be beszédét *Gáspár* elvtárs. — A dolgozókat még szorosabban a Párt köré kell felzárkóztatni, hogy még eredményesebben építhessük a hatalmas Szovjetunió, *Sztálin* elvtárs segítségével a szocializmust, hogy még erősebb bástyája legyünk a Szovjetunió vezette legyőzhetetlen béketábornak. Előre feladatainkat megoldásáért, a Párt irányításával, *Rákosi* elvtárs vezetésével!

A jelenlévők viharos, hosszantartó tapssal köszöntötték a hatalmas Szovjetuniót, *Sztálin* elvtársat, diesőséges Pártunkat és népünk bölcs tanítóját, *Rákosi* elvtársat.

Június 19-től 26-ig szakszervezeti beszámoló taggyűlések lesznek

Gáspár elvtárs után *Krekó* Ferenc elvtárs, a Vasutas Szakszervezet Központi Szervezési Osztályának vezetője ismertette a SZOT Elnökségének felhívását a szakszervezetek felé és azokat a módozatokat, amelyekkel a szakszervezet *Gerő* és *Révai* elvtársak referátumát, a Központi Vezetőség határozatait szerte az országban megtárgyalják és feldolgozzák saját területükön.

Krekó elvtárs elmondotta, hogy június 19-től 26-ig szakszervezeti beszámoló taggyűléseket tartanak az üzemekben.

Krekó elvtárs beszédében kiemelte az önkritika és a bizalmi hálózat gyengeségét és hangsúlyozta, hogy az alulról jövő ellenőrzést elő kell segíteni.

Krekó elvtárs beszéde további során a beszámoló taggyűlések jelentőségét ismertette. Elmondotta, hogy a taggyűléseken az üzemi, illetve műhelybizottságok a dolgozók előtt beszámolnak az üzem eddigi munkájáról. Megvitatják az elért eredményeket, az elkövetett hibákat és azok kijavításának módját.

Különösen át kell éreznie a felelősséget minden dolgozónak a beszámoló taggyüléseken. Ezeken elsősorban *Gerő* és *Révai* elvtársaknak a beszédeit, az

(Folytatás a második oldalon)

Erősítsük az ifjúsági szervezetet, hogy eredményesen vehessen részt ifjúságunk a szocializmus építésében, a béke védelmében

Két nap választ el attól, hogy a Dolgozó Ifjúság Szövetségének alakuló kongresszusa összeüljön. A magyar ifjúság százezreri készítették elő az egységesítő kongresszust.

A dolgozó ifjúság tagjai nagy kitüntetésnek érzik, hogy a DISZ tagjai lehetnek, amely a maga milliós tömegével folytatni fogja és tovább fogja fejleszteni a Kommunista Ifjúsági Szövetség dicsőséges harcait. A Dolgozó Ifjúság Szövetsége nekünk, a közlekedés szervezett dolgozóinak is olyan fiatalokat nevel majd, akik odaadó hűséggel szeretik hazánkat, népünket és Pártunkat, akikre számítani lehet, akik megállják helyüket a szocializmus építésében éppúgy, mint a béke megvédésében.

A magyar vasutas, hajós, közlekedési alkalmazott, gépjárművezető, szállítómunkás, kikötőmunkás és repülő-ifjúmunkások tizezrei értették meg a DISZ célját, amikor tömegesen léptek a béke ifjú magyar harcosainak táborába.

A dolgozó magyar ifjúság hatalmas lelkesedéssel és tettvággyal a felajánlásokon keresztül, cselekedeteivel bizonyította, hogy még nagyobb odaadással dolgozik ötéves tervünk végrehajtása, a termelés emelése, a minőség javítása, az önköltség csökkentése, a selejt kiküszöbölése érdekében.

A Dunakeszi Járműjavító NV üzemében például *Besenyei* Pál ifjúmunkás brigádja, mely az üzem legszükebb keresztmetszetében, az alvázlakatos műhelyben dolgozik, egy kocsi alvázához csak 50 százalék új anyagot vételezett, a többi munkát pedig a régi anyag felújításával végezte el. A brigád ezzel 3000 forintot takarított meg. Ugyanitt *Gendur* Pál és *Lövész* Béla ifjúmunkások a hegesztési anyagokkal takarékoskodtak. Eredményük: máiusban egy napig a megtakarított hegesztési anyagokkal dolgoztak. Az egyéni versenyben, csakúgy, mint a brigádversenyben, párosversenyben sok helyen élre kerültek a fiatalok. *Krasecz* Imre villamoshegesztő, dunakeszi ifi 174 százalékos átlagteljesítményét 250 százalékos felajánlás mellett már régen túlhaladta és közel jár a 260 százalékhoz, *Gendur* Pál pedig elérte az átlagos havi 299 százalékot.

Hasonló a helyzet a közlekedési, a gépjárművezető és a szállítómunkás ifjúmunkásoknál is. Az Autótaxi NV 1200 ifjúmunkása és idősebb dolgozója például vállalta, hogy a kongresszus tiszteletére gépkocsijukat havonta egy napon megtakarított üzemanyaggal vezetik. Hosszú oldalakon keresztül sorolhatnánk az ifjúság felajánlásait és a felajánlások kitűnő teljesítését, sőt túlteljesítését. Üzemeinkben a DISZ létrehozásának gondolata már is új lendületet adott fiataljainknak.

Szerte az országban ifjúmunkásaink egyre nagyobb tömegei értik meg, hogy az ifjúsági szövetség soraihoz felzárkózva a boldog jövőért, a békéért küzdenek, s e harcnak értelme van. Nagyon jól tudják fiataljaink, hogy Pártunk lankadatlanul harcolva tette lehetővé az ifjúság boldog életét és harcolta ki, hogy a magyar fiatalság, közöttük a mi fiataljaink, a közlekedés szervezett ifjúmunkásai a ragyogó jövő, a szocializmus felé menetelhessenek.

Az idősebb nemzedék, az apák, az anyák a büszkeség és boldogság érzésével tekintenek fiaik és lányaik jövője felé. Csodálattal szemlélik az előttük ismeretlen új fiatalságot, akik örülnek az életnek, a szabadságnak, a munkának, akik lelkesedéssel dolgoznak, tanulnak és alkotnak.

Ifjúságunk tisztában van azzal is, hogy szabad, boldog életét veszélyeztetik a háborús uszítók, az emberiség hóhérai, az amerikai imperialisták. Azonban nagyon tévednek számításaikban, mert a magyar ifjúság nem azért ízlelte meg a szabadság és boldogság örö-

(Folytatás a második oldalon).

Dolgozó és tanuló fiatalok! Kövessétek győzelmeink szervezőjét, boldog jövőnk megteremtőjét, nagy Pártunkat!

(Folytatás az első oldalról)

azokban elhangzott bírálatot és megadott feladatokat — tehát a szocializmus építésének legközvetlenebb feladatait fogják megtárgyalni.

A beszámoló taggyűléseken a dolgozók gyakorolhatják azokat a jogaikat, amelyeket számukra a proletárdiktatúra biztosít. Hozzászól és javaslataival, bírálatával a vezetést segíti elő. A dolgozók százezreinek alkotó javaslatai a szocialista építésnek kifogyhatatlan tartaléka és győzelmünk záloga. Ezért fontos, hogy lehetőleg minden dolgozó részt vegyen a taggyűlésen, sőt — mivel előre ismertetjük a napirendet —, felszólalására fel is készüljön.

A beszámoló taggyűlésen éljenek a dolgozók a bírálat-önbírálat hatalmas jelentőségű fegyverével, amely a proletárdiktatúrában a fejlődés rúgója.

A taggyűlések a szakszervezeti demokrácia megvalósításának döntő eszközei, mert ezeken a vezetőség beszámol munkájáról és bírálatot mond a tagság munkája felett. De ugyanakkor a tagság megbírálja a vezetők beszámolóját, rámutat a hibákra és javaslatot tesz azok kiküszöbölésére. A taggyűléseken tehát a szakszervezeti vezetők is hatalmas segítséget kapnak munkájuk megjavításához.

A taggyűlések jelentősége egyben aláhúzza a bizalmiak munkájának fontosságát is. Minden bizalmi végezzen a taggyűlések sikere érdekében jó munkát, önfeláldozó és odaadó munkát és teljesítse azt a feladatot, amely a szocializmus építése és békénk megvédése terén ráhárul azzal, hogy megjavítsa a munkaverseny szervezését és jobb politikai nevelőmunkával mind több dolgozóval érteti meg a munkásosztály feladatait és felelősségét jövőnk építésében.

Krekó elvtárs után *Zsidai* Pál elvtárs, a SZOT jelenlévő képviselője a Központi Vezetőség határozataival kapcsolatos tennivalókra mutatott rá és ismertette a beszámoló taggyűlések rendkívüli jelentőségét.

Hozzászólások

Zsidai elvtárs után megkezdődtek a hozzászólások. *Lindner* József pécsi sztahanovista mozdonyvezető hozzászólásában elmondotta, hogy sok dolgozó a szakvonal hibája következtében nem látja elég világosan, hogy miért versenyez és mit ért el. Ez nemcsak a mozdonyvezetőknél, hanem a forgalmi szolgálattevőknél is így van, ezért a munkaverseny kissé ellaposodott náluk.

Altmayer Kálmán (Nagykanizsa): A mozdonyvezető kilométer szerint kapja, a jegyvizsgáló a tengelyen töltött idő után kapja a bérezését, ez fékje az „500 kilométeres"-mozgalom előrelendítésének. Hiányolta, hogy a vonatkísérőknél nem állapították meg normákat.

Pozsgai Kálmán (pécsi osztálymérnökség): A felsőbb szakszolgálati vezetés gátolja a pályafenntartás munkaversenyét. 12 nappal előbb befejezték ezévi tervük első negyedét, de nem engedik nekik elkezdeni a második negyedévet. Megszüntetnék a lassújeleket, hogy az „500-as"-mozgalom kibontakozhasson, itt is a szakszolgálat akadékoskodik.

Tóth III. János, Kossuth-díjas sztahánovista főmozdonyvezető (Miskolc Fűtőház): Kérte, hogy a „2000 tonnás" és az „500 kilométeres"-mozgalom kiszélesítésére be kell vezetni a légfékes vonatok indítását. Megjegyezte, hogy a szakszervezet népnevelői rossz munkát végeztek, mert nem leplezték le a jobboldali szociáldemokratákat, a demagógokat, a nép ellenségeit.

Póka Miklós (Miskolc Személypályaudvar): A tagdíjfizetést és a szakvonali rendeletek kérdését tárgyalta és panaszolta, hogy a szakvonali vezetés nem támogatja az alulról jövő kezdeményezést.

Antal József (Füzesabony Osztálymérnökség): A klerikális reakció aljas munkáját említi és kérte, hogy támogassák az MNDSZ helyicsoportokat, hogy a vasutas asszonyokat kivonják a klerikális reakció befolyása alól. Megemlítette, hogy a pályamesterek túl vannak adminisztrálva és javasolta, hogy a pályamesterségeket külön, önálló szolgálati főnökséggé szervezzék. A forgalmi és kereskedelmi szolgálat megfelelő szaktudás hiányában munkaerő hiánnyal küzd.

Kiss József (Budapesti MÁV Igazgatóság): A balesetek kérdésével foglalkozott és felhozta, hogy a közelmultban rendeletet kaptak az anyagnorma-szükséglet megállapításának elkészítésére, amit három nap alatt kellett elintézni, ugyanakkor a rendelet egy hónapig hevert a Vasúti Főosztályon, míg végre kiadták. Javasolta, hogy a szakszervezet tegyen intézkedést az irányban, hogy a tartalék gőzmozdonyokat is vonják be az „500-as"-mozgalomba, a tehervonatokat menetrend szerint és tervszerűen indítsák, s azt, hogy 150 tengely helyett 200 tengelyes légfékes vonatokat indítsanak. Foglalkozott a vasutas kulákok kérdésével, hangsúlyozta, hogy földbirtokkal rendelkező vasutasok tömegét tartjuk el, olyanokat, akik a szocializmus építésének ellenségei, a kulákokhoz húznak, és meg kell nézni, kik azok, akik a vasút kebelében maradhatnak.

Németh Ferenc (Sopron GYSEV): A soproni műhelyben történt bércsalással kapcsolatban önkritikát gyakorolt.

Sáros Jenő (Vasúti Főosztály): A bércsalásokról beszélt, majd a munkák elvégzésénél tapasztalható felelőtlenségről emlékezett meg.

Rajnyák Fábián (Hatvan Fűtőház) a reakció munkájáról, *Szűcs* István (Salgótarján Fűtőház) a normacsalásokról, az állomási vízkérdés megoldatlan problémájáról, *Gémesi* József (IBUSZ) az egyéni felelősség fokozásáról, az üdültetésről, *Árti* Ferenc (Hatvan Állomás) a klerikális reakció kártevéséről beszélt és azt panaszolta, hogy vonatkísérőik sokszor 425 órát is teljesítenek. *(A szakszervezet vezetősége ebben az ügyben elrendelte a kivizsgálást. A szerk.)*

Kovács Gyula (Dombóvár Telítőtelep), *Molnár* Imre (Hódmezővásárhely) és *Rajczi* György (Keleti Műszak) építőjellegű felszólalása után *Gáspár* főtitkár elvtárs a felvetett problémákra részletesen válaszolt, majd *Végh* elnök elvtárs rövid beszéd kíséretében bezárta a nagyjelentőségű vezetőségi ülést.

Onódi Károly vésnök:

„PÁRTUNK JÓ KULTÚRPOLITIKÁJÁNAK KÖSZÖNHETEM FEJLŐDÉSEMET"

T. Szerkeesztő Elvtársak! 1943 óta a MÁV Északi Járműjavítóban dolgozom, ahol 1946-ban, mint lakatos bekerültem a mozszerelde szerszámműhelyébe, hogy vésnökké képezzem magamat. Persze ehhez rajzolni kellett tudni. Amikor Pártunk segítségével, szakszervezetünk megnyitotta a Vasutas Képzőművészeti Iskolát, elsők között voltam, aki jelentkezett.

Elsajátítottam a rajztechnikát és amint emlékeztek rá, a Vasutas Képzőművészeti Iskola reprezentatív kiállításán sikert arattam, még a KÖZLEKEDÉS is megemlékezett munkásságomról. Egy percig se higyjétek, hogy ez megszédített. Tanulmányoztam és

felhasználtam műveimben a szovjet realista festőművészet útmutatását

és ennek az alapos munkának köszönhetem, hogy a közelmultban jó eredménnyel sikeres vizsgát tettem a közlekedés- és postaügyi minisztériumban, most már rajztudásom révén, mint vésnök. Közben tovább tanultam a dolgozók iskolájában és sikeresen letettem az általános iskola V—VI. osztályát.

Tehát lakatosipari végzettségem mellett még egy szakmát és két középiskolának megfelelő általános tudást szereztem.

Azt kérdezem tőletek, Elvtársak, hogy kinek köszönhetem mindezt? Talán magamnak? Hiszen a multban sem lett volna elegendő az egyén akarata, ha senkisem támogatta.

Minden sikeremet a hatalmas Szovjetunió felszabadításának, drága Pártunk jó kultúrpolitikájának köszönhetem. De köszönet illeti szakszervezetünket, az Északi Járműjavító NV valamennyi szervezetét. Hálámat azzal fogom leróni, hogy még tovább képezem magam, hogy még több hasznára legyek hazámnak a szocializmus építésében, a béke megvédésében.

Elvtársi üdvözlettel:

ifj. Onódi Károly vésnök,
a MÁV Északi Járműjavító NV Szerszámműhelyének dolgozója.

NAGY FERENC IFJÚMUNKÁS LEVELE TÁRSAIHOZ:

„Tettekkel kell bizonyítanunk szeretetünket, hűségünket a Szovjetunió, Sztálin elvtárs, nagy Pártunk, Rákosi elvtársunk iránt..."

„Kedves Ifjúmunkás Társaim! Június 18-a nevezetes nap lesz számunkra: ezen a napon a magyar ifjúság különféle szervezetei az egységes összefogás útjára lépnek. Ezen a napon teremtjük meg azt az ifjúságot, amely méltó tartaléka és segítője lesz dicsőséges Pártunknak.

Az új, soraiban egységes Dolgozó Ifjúság Szövetsége Pártunk zászlója alatt és tevékenységével küzd a békéért, a boldog jövőért, a szocializmusért. Éppen ezért szorosan és teljesen egybeforrva kell Pártunkkal elindulnunk szövetségünkkel az előttünk álló feladatok megoldására, a termelés frontjára, a békéért folytatott harcba, hogy ezáltal is megmutassuk és akaratunk elszántságát érezzessük, hogy mi, magyar ifjak, a hős leninista Sztálini Komszomol példájából akarunk meríteni és az ő dicsőséges nyomdokaikon akarunk haladni.

Ennek csupán a hangoztatása azonban nem elég! Nekünk, ifjúmunkásoknak tettekkel kell bizonyítanunk szeretetünket, hűségünket a Szovjetunió, Sztálin elvtárs, nagy Pártunk, Rákosi elvtársunk iránt. Tettekkel kell bizonyítanunk a szocialista munkaversenyben, a termelés emelésével kell megmutatnunk, hogy mi teljes erőnkkel segítjük megvédeni a békét a háborús uszítókkal szemben és felépíteni a szocializmust hazánkban. Ezt meg kell értenetek és meg is érti az az ifjú, aki lépést tart a fejlődéssel, aki nem dugja homokba fejét, mint a strucc és ereiben mindazokkal a jó tulajdonságokkal rendelkezik, amelyek a 48-as fiatalokat, a magyar ifjúság forradalmi hagyományait, a magyar kommunista mártírok fiataljait jellemzik s amelyek a dolgozó magyar nép hősévé emelte őket.

Minden erőnkkel tehát azon kell lennünk, hogy jó munkánkon keresztül elősegítsük Pártunk célkitűzéseit, hogy büszkén és bátran mondhassuk, hogy mi Pártunk segédcsapatához, tartalékához tartozunk.

Legyen előttünk mindig Pártunk, Rákosi elvtárs tanítása, a Komszomol példája. Járjunk elől a munkában, az imperialisták elleni harcban és a tanulásban, hogy Pártunk utánpótlását biztosítani tudjuk.

Mi, ifjúmunkások ne álljunk meg az elért normáknál, hanem azt becsületes munkával fejlesszük tovább, hogy hazánknak fejlett, szocialista vasútja legyen, s ezen biztos közlekedés! Dolgozzunk és tanuljunk ifjúmunkás társaim, hogy tervszerűen valósítsuk meg azokat a feladatokat, a vasútépítés terén is, amelyeket nagy Pártunk és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs tárt elénk.

Vegyük kezünkbe munkástársaim Pártunk zászlaját és a lenini Komszomolhoz méltóan szorosan zárkózzunk fel a hatalmas Szovjetunióhoz, a dolgozók emberi életéért, jobb és szebb jövőjéért, a békéért, a szocializmusért.

Éljen a világbéke legfőbb őre, Sztálin elvtárs!
Éljen Pártunk, s nagy vezére, tanítója, Rákosi elvtárs!
Szolnok, 1950 június 7.

Szabadság!

NAGY FERENC,
a Szolnoki Osztálymérnökség ifjúmunkása,
Ujszász, Lehel-utca 77."

Rajnyák elvtárs levele

az ifjúság, a békebizottság lelkes munkájáról

és az ellenség újabb mesterkedéséről

Hatvan vasutassága az utóbbi időben rosszul végezte munkáját, amelyet három baleset bizonyít. Ennek oka az elbizakodottság volt, amelyet a „200 tonnás", valamint az „500 kilométeres"-mozgalom sikerével értünk el és nem figyeltünk fel a Pártunk figyelmeztetése után sem az ellenség munkájára, amely az elért győzelmeink elé gátat vetni szándékozott.

Tanultunk a magunk és az egész dolgozó nép megkárosításán. Hibánkat igyekezünk felvilágosító munka, szakmai oktatás fokozottabb ellenőrzés és erőink átcsoportosításával részben jóvátenni.

A küldöttválasztás olyan lelkes hangulatban folyt le, amely ritkaság számba megy városunkban. A négy fűtőházi iparostanuló egy Worthington főjavítását végzi június 18-ára, melynek értéke 1000 Ft. Az ifi vonatkísérők, raktári munkások 140—150 százalékos teljesítményt érnek el és a többi ifjúsági dolgozók is szép teljesítménnyel készülnek a nagy napra. A megyei küldöttértekezletre tábortűz mellett búcsúztatták a kiválasztott ifjakat.

Pártunk figyelmeztetése a normaés bércsalókra időben hívta fel figyelmünket, melynek eredményeként idáig nem fordult elő komolyabb eset ezen a téren, bár két-három esetben teljesítmény kiugrási szándékkal el akarták küldeni az időfelvevőt a munkahelyről, aki azonban helyesen jelentette az esetet és meggyőztük dolgozóinkat, helytelen viselkedésükről a nép államával szemben.

A békebizottság 5 tagból áll minden szolgálati helyen és a dolgozók 100 százalékban írták alá a békeíveket. A béke kérdése állandóan a munkánk központjában áll. A béke és a Szovjetunió szerepe egybekapcsolódik felvilágosító munkánkban. Hatvanban június 2-án békeünnepély volt, amelyen a vasutas dolgozók tömegesen vettek részt.

A béke ellenségének kell hogy bélyegezzük egyes dolgozókat, akik hanyagságból vagy rombolási szándékkal hagynak idegen tárgyakat mozdonyaik tolattyú-szekrényeiben és hengereiben. Ugyanis számtalan esetben megtörtént, hogy a fővizsgáról kikerült mozdonyaink hengereiben csavarokat anyával együtt, vagy anélkül találtunk, amelyek üzem közben kisebb vagy nagyobb kárt okoztak abban.

A legutolsó eset: az Istvántelki Járműjavító NV-től került ki a 411-325. számú mozdony, amelynek tolattyúszekrényében anyával ellátott nyolc centiméter hosszú szakadt szegcsavar megrepesztette a tolattyútestet, elgörbítette a tolattyú-vonórudat, így a mozdony hosszabb időre kiesett a forgalomból. Küzdjünk a géprongálók és az ilyen durva selejttel dolgozók ellen, erre köteleznek bennünket a becsületes dolgozók jó eredményei és azt várja tőlünk, nagy Pártunk és *Rákosi* elvtárs.

Elvtársi üdvözlettel:

Rajnyák Fábián, Hatvan Fűtőház,
a KÖZLEKEDÉS levelezője.

(A readereink folytatása)

meit, nem azért építik jövőjüket, teremtenek boldog családi életet, hogy mindezt az amerikai imperialisták semmivé tegyék. Nem azért adott a Párt célt az életünknek, a szocializmus felépítésének ragyogó célját, hogy az ellenség a kapitalizmus mocsarába fullassza.

A békét, a szebb és jobb jövőt védelmezik a fiatalok, amikor méltó válaszként belépnek az ifjúsági szövetségbe. *Nagy* Ferenc, a szolnoki osztálymérnökség ifjúmunkása ezeket írja ezzel kapcsolatban: *„Mi, ifjúmunkások, ne álljunk meg az elért normáknál, hanem azt becsületes munkával fejlesszük tovább, hogy hazánknak fejlett, szocialista vasútja legyen és ezen biztos közlekedés! Dolgozzunk és tanuljunk, ifjúmunkástársaim, hogy tervszerűen valósítsuk meg azokat a feladatokat a vasútépítés terén is, amelyeket nagy Pártunk és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs tárt elénk. Vegyük kezünkbe, munkástársaim, Pártunk zászlaját és a lenini Komszomolhoz méltóan szorosan zárkózzunk fel a hatalmas Szovjetunióhoz a dolgozók emberi életéért, jobb és szebb jövőjéért, a békéért, a szocializmusért."*

A közlekedés szervezett ifjúsága a tagtoborzó munkában is igyekezett élenjárni, s ebben nagy segítségükre voltak üzemi pártszervezeteink népnevelői, akik együtt dolgoztak az ifjúsági szervezetekkel, hogy megsokszorozzák taglétszámukat.

A közlekedés szervezett dolgozói ezúton is harcos üdvözletüket küldik a béke és az épülő szocializmus ifjú magyar harcosai kongresszusának és az kívánják, hogy sorakozzanak fel a béke ifjú magyar harcosai a béke védelmére, a Párt zászlaja alá, ahol dicsőséges Pártunk és *Rákosi* elvtárs egy boldog élet, a béke, a szocializmus felé vezetnek bennünket.

Dolgozó fiatalok! Éljetek és dolgozzatok szép hazánkért, a Magyar Népköztársaságért! Szeressétek! Védjétek meg!

AZ 500-IK „500 KILOMÉTERES" VILLAMOSMOZDONY

„Előre a Szovjetunió példája nyomán az „500 kilométeres"-mozgalommal az 500. „500 kilométeres" villanymozdony!" — hirdeti büszkén a feldíszített villamosmozdony. Június 9-én ünnepélyes keretek között indították útnak a Vasútpolitikai Osztály, a szakszervezet és a szakszolgálat képviselőinek jelenlétében Budapest-Keleti pályaudvar dolgozói az 500. „500 kilométeres", villamosvontatású szerelvényt. A képen Kelemen Imre főmozdonyvezető és Tóth József kenő elvtársakat, a szerelvény továbbitóit látjuk.

Bebrits elvtárs részvételével

kétnapos országos tanácskozáson készítik elő a vasutasok

AZ ŐSZI CSÚCSFORGALOM LEBONYOLÍTÁSÁT

Népgazdaságunk fejlődése következtében, a munkaversenyek eredményeként egyre több áru készül üzemeinkben, a parasztság jó munkája révén kitűnő termésre van kilátásunk. Mind az ipari, mind a mezőgazdasági termékek elszállítása nagyobb részt a vasútra hárul. Az idei őszi csúcsforgalom előreláthatóan messze túlhaladja a tavalyit.

Az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításának előkészítésére június végén országos értekezletet tartanak a magyar vasutasok. A kétnapos tanácskozáson *Bebrits* Lajos elvtárs közlekedés- és postaügyi miniszter ismerteti a feladatokat és azokat az új munkamódszereket, amelyek segítségével a vasutas dolgozók sikeresen oldhatják meg az őszi csúcsforgalomban rájuk háruló nehéz feladatot.

A nagyjelentőségű konferencia, melyen a vasút vezetői megvitatják a feladatokat a vasutas dolgozók képviselőivel, minden bizonnyal hatékonyan járul hozzá az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításához.

Ifjúmunkás-lányok a szegedi fűtőházban

Az ifjúság kongresszusi versenyében az ifjúmunkás-lányok is kimagasló teljesítményeket érnek el. A szegedi MÁV fűtőház két ifjúmunkás mozdonyfűtőnője: *Steiner* Margit és *Gazdag* Erzsébet a kongresszusi felajánlásaik teljesítése során a férfi fűtőknél is jobb eredményeket értek el. *Steiner* Margit a kongresszusra 15 százalékos anyagmegtakarítást ajánlott fel, de már eddig húszszázalékos eredményt ért el. *Gazdag* Erzsébet 15 százalékos szénmegtakarítást vállalt, de már eddig 50 százalékkal csökkentette mozdonya szénfogyasztását.

A két fiatal fűtőt kiváló munkájukért tanfolyamra küldik, ahol tovább fejleszthetik szakmai tudásukat.

A Déli-pályaudvar vonatkiséröinek MUNKAVERSENYE

A Közlekedés Szerkesztőségének!

Állomásunkon a vonatkisérők munkaversenyének megszervezése és az elért eredmények kiértékelése körül nehézségek mutatkoztak.

Nem tudtunk találni oly szilárd alapot, melyen állva oly munkaversenyt tudjunk szervezni és oly kiértékelési módot találni, mely megfelel a szocialista munkaverseny feltételeinek és követelményeinek. Különösen azóta merültek fel hiányosságaink, amióta az igazgatóság VII. osztálya hetenkint kívánja tőlünk az egyénenkénti százalékos kiértékelést.

Munkaversenyünket teljesen át kellett szervezni vonatkisérő viszonylatba és meg kellett találni azt a formát és kiértékelést, mely megközelitően legalább megfelelő ahhoz, hogy vonatkisérőink munkaversenye a munkafegyelem erősítését és annak megszilárditását szolgálja.

Üzemi bizottságunk annak idején felhivta a figyelmet állomásunk vonatkisérőinek munkaversenyére, különös tekintettel arra, hogy a munkaversenynek vonatkisérő viszonylatban való kiszélesitése körül — gondoljuk — más állomásokon is nehézségek vannak, azonban addig egyetlen versenybizottságot sem érdekelte állomásunk vonatkisérőinek munkaversenye.

Mi készséggel rendelkezésre bocsátjuk e téren elért eredményeinket és várjuk az elvtársak és kartársak érdeklődését.

Ember Ferenc,
OB-titkár. a Közlekedés levelezője

A NÉPSZAVA

előfizetési versennyel kapcsolatban a Folyamszabályozó és Kavicskotró NV dolgozói levelet juttattak el szerkesztőségünkhöz, amelyben arról értesítettek bennünket, hogy nemcsak az Utasellátó NV fogadta el az IBUSZ felhívását a Népszava előfizetési versenyre, hanem a Folyamszabályozó és Kavicskotró NV dolgozói is.

Utánanéztünk a sérelemnek és megállapitottuk, hogy a vállalat dolgozói nevében *Bonyhádi* János üb. titkár és *Budka* Ilona Népszava-felelős aláirásával megküldték az IBUSZ üzemi bizottsága címén *Kunstädter* Györgyné Népszava-felelős elvtársnő kezeihez a versenykihívás elfogadásáról szóló értesitést.

Az elfogadó iratban közlik, hogy abban az időben előfizetőjük nem volt, majd a megadott létszám mellett azt, hogy a Folyamszabályozó és Kavicskotró NV-nél elért eredményt 1950 július 1-ig beküldik, hogy a kiértékelés megtörténhessen.

Sok sikert kívánunk a vállalat dolgozóinak és a Népszava-felelősnek a Népszava előfizetési versenyben.

A verseny eredményét előreláthatólag lapunk július 15-i számában közöljük.

A Szovjetunió tapasztalatainak felhasználásával javítsuk meg az államvasutak szakoktatási munkáját

A szocializmus építésében döntő a dolgozók szaktudása.

Bennünket elsősorban a vasúti szakoktatás érdekel, ahol az utóbbi időben némi eredményeket értünk el. Ez főként azóta következett be, amióta a szaktanfolyamokon felismerték és felhasználják a szovjet szakirodalom kiválóságát és maguk a hallgatók is érdeklődéssel fordultak a szovjet szakismeret gazdag tárháza felé. A vasúti tisztképző tanfolyamon például maguk a hallgatók követelték az előadóktól a tárggyal kapcsolatos szovjet anyag ismertetését.

Arról sem lehet megfeledkezni, hogy a szakképzés hatásfokát döntő mértékben megjavította a marxizmus-leninizmus tanitása, nem kevésbbé a hallgatók szakmai-politikai szinvonalának emelését elősegitő nevelőtisztek munkája. Ennek volt elsősorban köszönhető az, hogy a hallgatók tanulmányi eredményei messze maguk mögött hagyják az előző évek tanulmányi előmenetelét.

A hallgatóknak a Szovjetunió és Pártunk iránti szeretete elmélyült. Nagy érdeklődést tanusitanak a szovjet filmek, kiállitások és könyvek iránt.

A tanfolyamról kikerülők túlnyomó része, fejlett öntudatú dolgozóhoz méltóan, munkafelajánlást tett és bekapcsolódtak a helyi párt- és szakszervezet munkájába.

Komoly hiányosságok

Az eredmények mellett az Államvasutak szakoktatási munkájának komoly hiányosságai is vannak. Ilyenek:

A tananyag túlterheli a hallgatókat, de nem biztositja egészében a szükséges szakképzettséget; tankönyv van, jegyzet még több tanfolyamon nincs. Például a tiszti tanfolyam biztositó berendezési anyagjegyzetét az előadó az év vége előtt egy hónappal sem adta ki. A szakoktatásra még ma is jelentős befolyást gyakorol a vasútnál megbújt reakciói ami különösen a felső vezetők kiképzésének elhanyagolásában nyilvánul meg. A termelésben élenjáró dolgozók, sztahánovisták, élmunkások nem tartanak előadást a tanfolyamokon.

A tanfolyamok szociális összetételében legtöbb esetben nem dombordik ki a munkásosztály vezetőszerepe. Például a budapesti Forgalmi és Kereskedelmi Kiképző tanfolyam 50 hallgatója közül csak 18 munkásszármazású. Sok kispolgári elem, de a munkásszármazásúak közül is nem egyszer kevésbbé érdemesek kerülnek be a tanfolyamra.

Az előadók egy része még mindig nem használja fel az anyag feldolgozásánál a szovjet irodalmat. *Forrai* főpályamester például a vasútépitésről szóló jegyzetében egy szóval sem említi meg a szovjet vasutak világhirű pályaépitési munkamódszereit.

A szaktanfolyamokon nem folytatnak harcot a nacionalizmus, a sovinizmus és egyéb ellenséges ideológiákkal szemben.

Az előadó tanárok, bár a vasút legjobb szakemberei közül kerülnek ki, ideológiailag képzetlenek és pedagógiai képzettségük is hiányos.

Amikor megvizsgáltuk az Államvasutak szakoktatási munkáját, megállapitottuk, hogy a hibák fő okát az ellenség kártevő tevékenységében kell keresni. Ennek a kártevő munkának szerves része és elősegitője a vasutnál általánosan ismert bürokrácia. Például szakmai sovinizmusból a pályafenntartási és vontatási ismeretek túlzott mértékben való tanitása, mintha a forgalmi, kereskedelmi tanfolyamon pályamestereket, mozdonyvezetőket akarnának kiképezni. Az ellenség például azért tudott jelentős befolyást gyakorolni a vasúti szakoktatás munkájára, mert

a 3 c. Ügyosztályon dolgozó kommunisták nem hajtották végre megfelelően a Párt határozatait, nem ellenőrizték rendszeresen a tanfolyamok oktatási és nevelési munkáját.

A Vasútpolitikai Osztály és a szakszervezet sem ellenőrizték kellő módon a szakoktatás munkáját. A helyi párt- és szakszervezetek nem adtak segitséget a tanfolyamok nevelési munkájának megjavitására.

Hogyan küszöböljük ki hibáinkat

Az elmondottak alapján nem férkétség ahhoz, hogy a szakoktatási munkát alapvetően kell megjavitani. A tanfolyamokról kikerülő dolgozóknak jól képzett szakembereknek kell lenni, akik a vasúti szolgálat egy-egy területén kitűnően állják meg a helyüket, de ugyanezt teszik társadalmi és politikai vonatkozásban is.

A szakoktatás feladata, hogy a szocialista vasút megteremtésével lépést tartva, biztositsa a szükséges szak-káderek kiképzését. Persze ez elképzelhetetlen a hallgatók marxista-leninista nevelése nélkül.

Fontos feladata a szakoktatásnak, hogy Pártunk politikájának megfelelően állandóan javitsa a vasút dolgozóinak, különösen pedig a vezető szakemberek szociális összetételét.

Fokozni kell a harcot a gyakorlati élettől való elszakadás ellen üzemlátogatásokkal, a szükséges segédeszközök rendelkezésre bocsátásával és a termelésben élenjáró dolgozókkal való kapcsolat kiépitésével.

A tanfolyam tananyagának egyetlen könyve, jegyzete sem nélkülözze a marxizmus-leninizmus tanitásának szellemét.

A rendelkezésre álló szovjet szakirodalmat döntő mértékben kell felhasználni az egyes szakanyagok feldolgozásánál.

Meg kell akadályoznunk a vasút területén megbújt jobboldali szociáldemokraták s a klerikális reakció ügynökeinek aknamunkáját az oktatás vonalán.

Természetesen ezeket a feladatokat csak úgy tudjuk maradéktalanul elvégezni, ha az ellenséget felfedjük, leleplezzük és ártalmatlanná tesszük. A szakszolgálat intézkedései mellett a Vasútpolitikai Osztály és szakszervezet tervszerűen ellenőrizze a szaktanfolyamokon lezajló oktatási és nevelési munkát.

Ugyancsak fokozottabb ellenőrzést kell gyakorolniok a tanfolyamok munkája felett az illetékes politikai tisztnek, a helyi párt- és szakszervezetnek is. A nevelőtiszteket segitsék munkájukban és tartsanak állandó kapcsolatot velük. A Politikai Osztályok közvetlenül is vegyék kezükbe a nevelőtisztek irányitását, támogatását, hogy munkájukat eredményesebben végezhessék.

A szaktanfolyamok tanulói pedig még fegyelmezettebb és szorgalmasabb tanulással igyekezzenek élre kerülni és magas szakmai és politikai ismereteket szerezni. A szaktanfolyamok pártszervezeti és nevelőtisztjei állitsák egész munkájukat ennek a feladatnak megoldására.

Ezeknek a feladatoknak a megvalósításával lesznek szakmailag és politikailag megfelelő szakképzettséget nyert vasutasok a szocialista vasút megteremtésének támaszaivá.

Szabó Béla,
a Vasútpolitikai Osztály Nevelési Alosztályának munkatársa.

BANGA IMRE PÁLYAMUNKÁS ÍRJA KŐSZEGRŐL:

Hogyan érjünk el magasabb teljesítményt, ha a szakszolgálat nem ad jó szerszámot

„T. Szerkesztőség! Tudomásunk van arról, hogy lehet írnunk a szerkesztő elvtársaknak és mi ki is használjuk ezt a lehetőséget.

E levélben beszámolunk problémáinkról, hogy a KÖZLEKEDÉS is tudjon foglalkozni ennek megoldásával és ügyünket az ujság útján sikerhez segitse.

Többen szerettünk volna már munkáslevelet irni, de a sok elfoglaltságtól, — a magunkfajta erős fizikai munkát végző munkásember számára — azonban bizony nehezen megy az irás.

Én, itt Kőszegen, a MÁV Pályafenntartásnál dolgozom 44 társammal együtt. Mindnyájan örültünk és

hálával vagyunk eltelve Rákosi elvtárs iránt, hogy rendeztette a fizetésünket és igy régi keresetünknek dupláját is megkereshetjük.

Ezzel sokkal magasabb életszinvonalhoz jutottunk, ami családunkon máris meglátszik, nagy az örömünk, amely egyben a szocializmus épitésének újabb győzelme. Mi, munkások azt látjuk hogy felszabadulásunk óta emberszámba vesznek. Demokráciánk kormányzata, Pártunk újabb és újabb kezdeményezésére állandóan azon igyekszik, hogy a dolgozókon segitsen, hogy minket felemeljen.

Mégis, vannak hibák, amelyeket a legsürgősebben meg kell szüntetni. Sok helyen olvashatjuk plakátokon: „Jó szerszámmal, könnyen dolgozol!". Ez a régi munkás közmondás. De nekünk pályamunkásoknak, itt Kőszegen csak csupa hiányos és rossz szerszámunk van.

A sok igénylés ellenére is. Hogyan lehet az, hogy ennyi embernek nem lehet jó szerszámokat adni? Hogyan érjünk el magasabb teljesitményt, amikor mindig rossz szerszámmal kell dolgozni. Hangsúlyozzuk, hogy közvetlen felettesünk már többször igényelt, de még sem kaptunk.

Tudvalévő, hogy rossz szerszámmal a legnagyobb erőfeszitéssel alig lehet 130 százalékos teljesitményt elérni, ugyanekkor jó szerszámmal nem nagy erőfeszitéssel már 180 százalékos teljesitményt is lehet csinálni.

Ilyen esetben milyen a munkás viszonya a munkához? Tudjuk, hogy Népköztársaságunk erős és az ilyen kis hiányosságokon tud segiteni, hiszen a rossz szerszámok mellett is megmutattuk, hogy hova húz a szivünk és a termelésünket 47 százalékkal emeltük.

Ezeket szerettük volna közölni a KÖZLEKEDÉSSEL mi, kőszegi pályamunkások. Mi azon szeretnénk lenni vezetőinkkel együtt, hogy minél tevékenyebben részt vegyünk a szocializmus épitésében és kimagasló munkánkkal válaszolunk az alattomos reakciónak, a háborús gyujtogatóknak, megmutatva a béketábor erejét és egységét, mert ha kell, lelkesen fogunk fegyvert a csákány helyett, hogy megvédjük a békét!

Elvtársi üdvözlettel:
Banga Imre
M Á V pályamunkás, Kőszeg

Dicsőség a béke első harcosának, felszabadítónknak és tanítónknak, a nagy Sztálinnak!

DOLGOZÓINK A BÉRCSALÓK ELLEN

Bércsalások a debreceni és a szolnoki járműjavítóban

„A bérek megugrásának, természetesen nem egy oka van. Azonban a bérek ilyen mértékű megugrásában nem kis szerepet játszik az, hogy mialatt más kérdésekkel voltunk elfoglalva, az ellenségnek sikerült kihasználni ezt a helyzetet, s kihasználni azt, hogy a dolgozók lelentékeny részénél még gyenge lábon áll az öntudat és a fegyelem; sikerült az ellenségnek uj frontot nyitni a népi demokrácia ellen: a tömeges bér- és normacsalások frontján.

Ez persze, döntőleg azért történhetett meg, mert üzemeink vezetőinek nagy része felelőtlenül, megalkuvással és hanyagsággal kezelte, s sajnos sokan közülük még mindig igy kezelik a bérkérdéseket."

(Gerő Ernő elvtársnak az MDP Központi Vezetőségi ülésén elmondott beszámolójából.)

A Vasutas Szakszervezet Termelési Osztályának munkája május hónapban a Szaktanács határozatának kiértékelése és annak levitele volt az alapszervekhez és a dolgozók széles rétegeihez. Nem feledkezve meg természetesen a bércsalók, a normalazitók, a munkafegyelem ellen vétők leleplezéséről, a végrehajtás ellenőrzéséről, továbbá arról sem, hogy hathatós támogatást nyujtson munkájában az üzemi szerveknek, a dolgozóknak.

A jó munka érdekében a Termelési Osztályon a szakszolgálat bevonásával brigádokat alakitottak, hogy a fenti szempontoknak minden tekintetben eleget tudjanak tenni, és hogy mozgósitsák a dolgozók széles tömegeit az ellenség elleni kérlelhetetlen harcra.

Nem kisebb mértékben állitotta munkája középpontjába a szakszervezet a békebizottságok ellenőrzését, a békéért való harc tudatositását, valamint a Szakszervezeti Világszövetség határozatainak ismertetését és tudatosítását.

A fentebb már emlitett brigádok 9 üzemet, illetve szolgálati helyet vizsgáltak felül és megállapitották, hogy a dolgozók sok esetben helyes kritikát gyakoroltak úgy az üzemi szervek, mint a műszaki vezetők felé, akik

az ellenőrzés elmulasztásával, a politikai felvilágositó munka elhanyagolásával a soraink között megbújt jobboldali szociáldemokratákat támogatták.

A szervezés, a bizalmi hálózat felvilágositó munkájának eredménye a szigetvári eset, amikor maguk a dolgozók alulról jövő birálata világitott rá az ellenség kártevő tevékenységére. Szigetvár állomáson a pályafenntartás dolgozói leplezték le Wéber András pályamestert, az üzemi bizottság termelési felelősét, aki azzal okozott kárt népgazdaságunknak, hogy a dolgozók 115—120 százalékos teljesitményét 160 százalékban számolta el.

Szigetváron a dolgozók mutattak rá arra, hogy Wéber pályamester a reakciót támogatva akarta szocialista fejlődésünket gátolni. A kártevőt álláséról felfüggesztették és ügyét fegyelmileg tárgyalják.

Gerő elvtárs a Központi Vezetőség ülésén mondott beszédében elmondotta, hogy a bér- és normacsalások tömegessé válásánál különösen nagy szerepet játszott az üzemekben és a szakszervezetekben látszólag meglapuló, ténylegesen azonban a munkásosztállyal, a népi demokráciával szembenálló jobboldali szociáldemokrata elemek és a velük egy húron pendülő klerikális reakció aknamunkája. Ezekről az üzemekben látszólag meglapuló jobboldali szociáldemokrata elemekről kissé megfeledkeztünk, túlságosan megbocsátók voltunk velük szemben, amit népünknek, munkásosztályunknak, a demokráciának ezek a megrögzött ellenségei nem mulasztottak el kihasználni népi demokráciánk ellen, az idegen imperialisták érdekében.

Gerő elvtárs beszéde jut eszünkbe, mikor a Debreceni Járműjavító NV. üzemében, vagy akár a többi üzemben egyre-másra kiderülő fondorlatos bércsalásokról hallunk.

A Debreceni Járműjavító NV. mozdonyszereldéjének dolgozói az elmúlt napokban leplezték le Bódi Jenő villamoshegesztő bércsalását. Bódi munkautalványát állandóan meghamisitotta és ebben, a munkásosztályt megkárosító tevékenységében

Bán mérnök is segitett neki, aki egy munkadarab hegesztésére 46.46 óra helyett 155.83 órát adott neki.

Bódi utalványain a rovatokat is meghamisitotta, például „feltöltés" helyett „varrathegesztést" irt, az egyes számjegy elé még egy számjegyet. Mindeme káros tevékenységét elnézték a külsős és belsős művezetők, de még az Ellenőrzési Osztály is.

A dolgozók kritikát gyakoroltak az üzemi és műhelybizottság felé, mert nem gyakorolt kellő ellenőrzést. Rávilágitottak a dolgozók arra is, hogy Bódi Jenő, Bán mérnök és a hozzájuk hasonlóan eljáró, lelkiismeretlen egyének miatt alakult az üzem első negyedévi eredménye a lehető legroszszabbul: a bérkereset 13 százalékkal, amivel szemben a termelékenység is csak 5.7 százalékkal emelkedett.

A Szolnoki Járműjavító NV-nél is kemény harcot folytatnak a bércsalók ellen. Itt közismert Gecse Péter esete, aki

a munkaidő alatt többször illuminált állapotban volt, aludt és mégis 300 százalékos teljesitményt ért el.

A dolgozók követelték a Szolnoki Járműjavító üzemében, hogy Gecsét és a hozzá hasonló többi kártevőket súlyos büntetésben részesitsék.

Békéscsabán, a fűtőház egyik dolgozója: Ficere József, a közelmúltban önkritikát gyakorolva, elmondotta, hogy munkautalványán

a hozzá beosztott tanonc teljesitményét is saját magának számolta el.

Csalárd eljárása azonban nem hagyta nyugodtan, és még mielőtt elszámoltatta volna a bérelszámolóval, megkérdezte az üb-titkárt, hogy mennyiben kifogásolható ez az eljárás. Az üb-titkár felvilágositotta és rámutatott arra, hogy ilyen módszernek milyen káros következménye van, mire Ficere József elállt szándékától és igyekezettel halad azon az úton, amelyet Pártunk mutat az öntudatos dolgozók számára.

Amint látjuk, dolgozóink elitélik a normalazitókat és a bércsalókat. Nagyon jól tudják, hogy a háborús gyujtogatók törekvéseivel szemben, munkájuk minden eredménye a béke védelmének ügyét viszi előbbre, a béketábort erősiti. És akik ebben a harcban bércsalással vagy normalazitással önző, egyéni érdekeiket akarják szolgalni, azok akarva — nem akarva az imperialisták ügynökeivé válnak. Éppen ezért kérlelhetetlen szigorral maguk a dolgozók teszik lehetetlenné káros tevékenységük folytatását.

Fülöp Ilona, az első női vonatkisérő, jelentkezett szolgálattételre

„T. KÖZLEKEDÉS! Egyszerű, határozott és öntudatos női munkavállaló jelentkezett Szegeden június 3-án vasúti szolgálatra.

Négy középiskolája van, de nem az irodák alkalmatosságát kereste, hanem határozottan arra kérte az illetékeseket, hogy vonatfékezői beosztást kapjon a külszolgálatnál.

— Vonatkisérő szeretnék lenni, mondotta Fülöp Ilona — hogy bebizonyitsam azt, hogy a nők erre is alkalmasak.

Beszélgettünk Fülöp Ilonával és megtudtuk, hogy özvegy édesanyja a szalámi gyárban dolgozik, testvére és sógora szobafestő, nővere pedig az MNDSZ megyei titkára.

Fülöp Ilona eddig egy kisebb üzemben dolgozott, de nagyobb lehetőséget lát a vasúti szolgálat jó végrehajtásában, valahogy ez a pálya az, ahol nagy kedvvel tudja elősegiteni hazánkban a szocializmus épitését. Orvosi vélemény szerint az úgynevezett I. csoportba való és eszerint a forgalmi végrehajtó szolgálatra is alkalmas.

Fülöp Ilonának minden vágya, hogy a Magyar Dolgozók Pártjának tagja lehessen. A szakszervezet mellett a Magyar-Szovjet Társaságba is belépett.

— Minden szeretetemmel és hálával fordulok a Párt felé, hogy a magyar nők számára alkotmányban biztositotta a munkalehetőséget, a férfiakkal egyenlő jogot, — mondotta Fülöp Ilona, aki igéretet tett arra, hogy nem áll meg, tovább tanul, képezi magát és harcol a többi nőkkel vállvetve a békéért.

Fülöp Ilona egyébként ismert sportolónk és a női országúti kerékpárversenyzők között, országos viszonylatban első helyen áll. Sok ilyen Fülöp Ilonára van szüksége a magyar vasútnak, akik nem csinálnak hiúsági kérdést iskolai végzettségük mellett sem, hogy alulról kezdjék a vasúti szolgálatot és maguk szorgalmával, a Párt tanitásának megfogadásával, segitik megvalósitani hazánkban a szocialista vasutat. BÁLINT FERENC főintéző Szeged."

Vigh György a GYSEV-nél az ellenségnek dolgozott

Május elsejei munkafelajánlásként, munkaversenyben vállalta Vigh György, a GYSEV soproni műhelvének asztalosa egy vasúti kocsi lemezekkel való burkolását. Jó szakmunkás hirében állott, munkatársai is csatlakoztak hozzá. — *Még csodálkoztunk is rajta* — mondja Szücs József elvtárs, Vigh György munkatársa —, *hogy három darabból burkolta be lemezzel a kocsi oldalát. Általában eggyel szoktuk, de úgy mondta Vigh György, hogy takarékoskodott az anyaggal, felhasználta a kisebb da darabokat is.*

Anyagtakarékosság vagy bércsalás?

Vigh György országos viszonylatban is kimagasló százalékot ért el ezen a munkán. Ilyen esetekben mindig gondosan ellenőrzik a müvezetők: megfelel-e a valóságnak a kimagasló eredmény.

A vizsgálat során kiderült, hogy Vigh György nem anyagtakarékossági szándékkal rakott fel kisebb lemezeket egy nagy lemez helyett, hanem azért, hogy előnyosebb legyen az elszámolása. Egy darab lemez felrakásáért 1.5 órát kapott volna. *Vigh azonban elvágta a nagydarab lemezt háromfelé, hogy háromszor 1.5 órát számolhassan el. Ezt több esetben is megtette és ilyen mesterkedéssel 250 forint bércsalást követett el.*

Beverte a csavarokat — hogy motort vehessen

Vigh György csak a tüzetes vizsgálat alapján szerzett bizonyitékok után ismerte be, hogy súlyosan vétett a demokrácia ellen, amelynek annyi mindent köszönthet.

A vizsgálat során kiderült az is, hogy a csavarokat nem hajtotta be a fába, hanem egyszerüen beverte kalapáccsal. Ez pedig már több mint bércsalás: közönséges szabotázscselekmény a nép államával szemben. Vigh György bizonyára gondolt arra, hogy évekkel megrövidíti a vasúti kocsik életét, tartamát, ha a csavarokat beveri a fába. De nem törődött vele. Az a motorbicikli járt az eszében, amelyről annyit beszélt a barátainak. Helyes, ha egy munkás motorbiciklit vesz, de bün az, ha ennek az árát a munkatársainak a zsebéből lopja ki, ha ártalmas munkával magasra hajtja a százalékát, hogy több pénzt szerezzen.

Becsületes munkával is lehet

több keresetet elérni — mondja Nemes Pál elvtárs, kocsifényező, aki állandóan 250 százalék fölött teljesiti normáját — *Vigh György jó szakember volt, becsületes úton is tudott volna kiemelkedő eredményt elérni. Raffai Rudolf esztergályos. Major István gyalus és a GYSEV többi sztahánovistája becsületesen, jó munkaszervezéssel, észszerüsitéssel érnek el kiemelkedő teljesitményeket. Vigh György nem tartozik ezek közé.*

A munkások mindig megvetették az ingyenélőket, Vigh György, a bércsaló is az ingyenélők egy fajtája.. Vigh György és a többi bércsaló esete fokozott éberségre figyelmeztet minden becsületes dolgozót. Vigh Györgynél már februárban is tapasztalták a munkatársai, hogy kisebb méretü csavarokat hajtott be a fába az előirtnál.

Akkor elnézték ezt a „kis" hibát. A kis csaló útja azonban a nagy csalásokba torkollik, ha Pártunk nem figyel fel az ilyen jelenségekre és a dolgozók nem közösitenek ki maguk közül minden bércsalással kisérletezőt. A darabbérezés bevezetése megkönnyiti az öntudatos dolgozók és a müvezetők számára az ellenőrzés lehetőségeit. Az „egyenlő munkáért, egyenlő és megérdemelt bért" elve azonban csak akkor érvényesül a gyakorlatban, ha minden öntudatos dolgozó éberen őrködik: ne legyen egyetlen ember sem — aki akár laza normákkal, akár Vigh György-féle mesterkedéssel — egyetlen fillérrt is ellophasson a dolgozó nép vagyonából.

ALBERT OKSANEN, a Finn Világszövetségi küldött látogatása a Vasutas Szakszervezetben

Június 5-én Albert *Oksanen* elvtárs, a Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozására érkezett finn küldött, látogatást tett a Vasutas Szakszervezetben, ahol beszámolt a finnországi helyzetről.

Oksanen elvtárs, a Finnországi Közlekedési Szakszervezetének titkára, elmondotta, hogy az SZVSZ budapesti ülésén nem vehetett részt, mert Finnországból jövet a hajón megfázott, tüdőgyulladást kapott és felgyógyulásáig Budapesten gyógykezelték.

Albert *Oksanen* elvtárs ezután részletesen ismertette szakszervezetük, valamint tagjaik viszonyát a Finnországi Szakszervezetek Központi Szövetségéhez (a továbbiakban röviden FSZKSZ).

Elmondotta, hogy a tengeri kikötők munkásain kivül a szakszervezetük képviseli a tavi-kikötők, a gépkocsiszállitás és rokonágazatok dolgozóit is.

A FSzKSz kezdeményezésére és a burzsoá vállalkozók támogatásával 1948 őszén megalakitották a gépkocsiszállitási dolgozók szakadár szakszervezetét. Ennek a szakszervezetnek azonban kevés tagja van. A kikötőmunkások között a szakadárok munkája nem járt nagy sikerrel, annak ellenére, hogy elbocsátással fenyegették őket.

Mult év őszétől a munkahelyeken a bojkott és a feketelisták, a terror lépett előtérbe. A jobboldali vezetők résztvettek ennek a helyzetnek megteremtésben. A helsinki kikötőben 900 kikötőmunkás irta alá a tiltakozást, amelyet átadtunk a kormánynak. A kormány „intézkedésére" a jobboldali szociáldemokratákkal teletüzdelt FSZKSZ kizárta szakszervezetünket a szövetségből.

— Láttuk — folytatta *Oksanen* elvtárs —, hogy az imperialisták kiszolgálói nemcsak a szállitási dolgozók frontját akarják megbontani, hanem meg akarják bénitani országunk egész szakszervezeti mozgalmát.

— Nyugodtan elmondhatom — hangsúlyozta *Oksanen* elvtárs —, hogy annak ellenére, hogy szakszervezetünk a Finn Szaktanácson kivül áll, továbbra is élünk és működünk. A munkások rokonszenvét élvezzük. Szakszervezetünk e pillanatban 6500 tagot számlál és 136 alapszervezete van.

Február 19-én alakult meg a két, a FSZKSZ-ből kizárt szakszervezet: a szállitómunkások, valamint az erdőmunkások és usztatók szövetségének egységbizottsága. A jelen pillanatban ez volt a legjobb módja annak, hogy munkánkat megerősitsük és tagjaink számát emeljük.

Albert *Oksanen* elvtárs ezután részletesen folytatta azoknak a sztrájkoknak és politikai harcoknak kimeneteléét és országos hatását, amelyet ők indítottak el. Kiemelte beszámolójában, hogy a tömegek nyomása következtében a sárga szakszervezetek vezetői és a munkásáruló kormány is kénytelen volt elismerni, hogy a munkásság életszinvonala az utóbbi években erősen csökkent. Hangsúlyozta *Oksanen* elvtárs, hogy a dolgozók felemeléséért minden eszközzel harcolni fognak és még félreérthetetlenebbül le fogják leplezni a dolgozók előtt azt az aljas játékot, amelyet a jobboldali szociáldemokraták és a kapitalista vállalkozók folytatnak.

— Harcolunk a háborús uszitók ellen is — folytatta —, azt akarjuk, hogy országunk tartós békében fejlődjön. A „Szállitómunkás" cimü lapunkban állandóan folytatjuk felvilágositásunkat és a békéért folytatott harcunkat. Szakszervezetünk tagja a Béke Hivei Finnországi Szervezetének és szakszervezetünk főtitkára, *Szuutári* elvtárs részlvett a párizsi konferencián, s egyben a finnországi szervezet vezetőségi tagja. Nagy gonddal őrködünk a felvilágositó és nevelő munkán. Saját dokumentációs filmjeink vannak és folyóiratunk.

— A harc — fejezte be végül beszámolóját *Oksanen* elvtárs — nagyon nehéz, de tudjuk, hogy minden erőnket meg kell feszitenünk, hogy egységet érjünk el a mozgalomban és megváltoztassuk a jelenlegi, a munkásérdekek ellen irányuló politikát. A kapitalisták és a jobboldali szociáldemokrata ügynökök ellen folyó harcban mi, szállitómunkások mindent megteszünk. Ugyanakkor nem feledkezünk meg arról a harcról sem, amelyet a nemzeti és nemzetközi szakadárok ellen kell folytatnunk a Szakszervezeti Világszövetség, a nemzeti proletárszolidaritás megerősitéséért, a világ békéjéért.

Albert *Oksanen* elvtárshoz ezután a dolgozók több kérdést intéztek, amelyre kimerítően válaszolt.

Albert *Oksanen* elvtárs június 6-án, a legjobb benyomásokkal eltelve, repülőgépen tért vissza hazájába és el fogja odahaza mondani, hogy a hatalmas Szovjetunió baráti segitsége révén a testvéri magyar nép miképpen építette újjá a fasiszta dúlás után hazáját és hogy egy boldog nép a szocializmus épitésének nagy müvét elkezdve, azt diadalmasan fogja befejezni.

Ötven szervezet kizárása május elseje megünneplése miatt

Megmutatták a foguk fehérét akkor, amikor a Finn Szaktanács közel 50 helyi szakszervezeti központi szervezetet zárt ki azért, mert ünnepelni merészelték május 1-ét és mert cselekvően résztvettek a munkabérek emelését célzó mozgalomban. *Fagerholm*, volt szociáldemokrata miniszterelnök ki is jelentette a burzsoá sajtó képviselőinek Stockholmban, hogy a finn szállitómunkás szövetség megbontása elsőrendű feladata kell, hogy legyen a „törvényes szakszervezetek" híveinek.

Ez év június 21-én ül össze az FSzKSz elnöksége szakszervezetünk kizárása ügyében, miután kizárásunkat megfellebbeztük, bár ettől az üléstől pozitiv eredményt nem várunk.

Testvéri üdvözlet a Demokratikus Ifjúsági Világszövetségnek, a tartós békéért, a népek függetlenségéért és szabadságáért harcoló bátor ifjúságnak az egész világon!

A Közlekedési Alkalmazottak a Szakszervezet kibővített Központi Vezetőségi ülésén tárgyalták meg Pártunk határozatát

Pártunk Központi Vezetőségének ülésén, május 31-én és június 1-én elhangzott Gerő és Révai elvtársak referátuma nyomán a Magyar Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének Központi Vezetősége kibővített ülést tartott. Ezen az ülésen megjelent a SZOT-tól Zsidai Pál elvtárs, a Szakszervezet Központi Vezetősége, az üzemi bizottságok titkárai és a szakszervezet belső munkatársai.

Az ülésen Földvári Aladár főtitkár elvtárs tartott beszámolót, melynek során részletesen foglalkozott Gerő elvtárs referátumával, párhuzamosan a közúti közlekedés eddigi eredményeivel és hibáival. Megemlítette, hogy a villamosnál a szállított utasok száma április hónapban 16.6 százalékkal emelkedett a mult év áprilisával szemben és ez év márciusához viszonyítva pedig 6.7 százalékkal.

Az autobusznál a mult év áprilisához képest 27 százalékos és ez év márciusához viszonyítva pedig 3.8 százalék volt az emelkedés.

A HÉV-nél mult év áprilisához viszonyítva 24 százalékkal, ez év márciusához pedig 11.9 százalékkal emelkedett.

Az ipar és vele együtt a közlekedés fejlődése magával hozta a foglalkoztatottak számának emelkedését is. Az év első négy hónapjában 70.000 új munkaerő került munkába. Ez lényegében azt is jelenti, hogy a munkanélküliség gyakorlatilag megszűnt, sőt egyes iparágakban munkaerőhiányról is lehet beszélni — idézte Földvari elvtárs Gerő elvtárs beszédét. A továbbiakban termelekenységünk aránytalan és lassú emelkedésével foglalkozott, megemlítve a nehézipar termelékenységét, amely a mult év decemberéhez viszonyítva ez év áprilisában 105.8 százalékot ért el.

A bérek emelkedése túllépi a termelékenység emelkedését

Ezzel szemben a bérek aránytalanul gyorsan emelkednek, ami azt a veszélyt rejti magában, hogy népgazdaságunkban komoly visszaesések következhetnek be.

A termelékenység és a bérek viszonyának kedvezőtlen alakulása hátrányosan befolyásolja az önköltség alakulását és mindkettő hozzájárul a béralap megugrásához.

Az önköltség kedvezőtlen alakulása a legszorosabban összefügg azzal, hogy a bérek, a béralap, az életszínvonal emelkedése tulságosan gyors, sokkal gyorsabb, mint azt tervünk megszabja. Az ötéves tervben 35 százalékkal akartuk életszínvonalunkat emelni és a gyáripar az első év 4 hónapjában ennek elérte már a felét, 17.5 százalékot, viszont a termelés csupán 9.6 százalékkal emelkedett, ami lényegesen mutatja az aránytalanságot.

Közlekedési vonalon a munkabéralap növekedése egy év alatt 15.7 százalék. Megnőtt a togyasztás is természetesen a foglalkoztatottakkal együtt és megállapítható az, hogy olyan cikkeket is vásárolnak, amelyeket ezideig keveset vásároltak a dolgozóink.

A következőkben Földvári elvtárs foglalkozott azokkal a hiányosságokkal, amelyek konkrétan a közlekedési üzemeinknél fordulnak elő.

A tervmunkánál bekövetkezett lemaradások során a csepeli gyorsvasút munkálatait említette, ahol áttekinthetetlenség és az ellenőrzés hiánya során lemaradás tapasztalható. Lazaság merült fel a Vasútépítő vonalon is, ahol pl. a Bartók Béla-úti aluljáróval kapcsolatos munkák során a már lefektetett vágányokat a munka befejezése után 80 cm-rel odább kellett vinni és újra beépíteni.

A mennyiség mellett elhanyagolják a minőséget

Nagy hiba az, hogy a tervek teljesítésénél csupán a mennyiségi termelésre fordítanak gondot. Pl. a közúti villamos forgalomnál, amikor a rendezők a forgalmi akadályok vagy egyéb okokból keletkezett késések esetén az éjszakai gyérforgalmú órákban elküldik a kocsit egy fordulóra csupán azért, hogy az teljesítse az előírt fordulót, az előírt kilométert, tehát a mennyiségi tervet tartva szemelőtt, nem törődnek az önköltséggel és ahogy azt dolgozóink elmondották, előfordult olyan eset is, hogy az így feleslegesen elküldött kocsi kalauza csak két darab vonaljegyet adott el abban a fordulóban.

A vállalatok végső teljesítményeivel kapcsolatosan a Fővárosi Villamosvasút Községi Vállalatot említi Földvári elvtárs, ahol az áprilisi személykocsikilométer az előző hónaphoz képest 0.3 százalékkal, ezzel szemben a kocsikilométerekre eső kiadás 11.6 százalékkal emelkedett.

Az autobusznál a teljesítmény az előző hónaphoz viszonyítva 1 százalékkal csökkent, míg az 1 órára eső összbér 7.4 százalékkal emelkedett. A HÉV-nél áprilisban az előző hónaphoz képest a teljesítmény 0.4 százalékos emelkedésével szemben a teljesítményegységre vonatkoztatott kiadások 15.4 százalékkal emelkedtek.

A SZOT elnökségének május 7-i határozatával kapcsolatos termelési értekezleteken számos norma- és bércsalási eset merült fel, amelyek nagymértékben járultak hozzá a béralap felszökéséhez és az önköltség kedvezőtlen alakulásához.

A norma- és bércsalásokat elősegítette az is, hogy jelenlegi bérrendszerünk elavult, rossz, nem felel meg a mai kor követelményeinek. Éppen ezért fokozott mértékben térnek rá a darabbérezési rendszerre a közlekedési vállalatok is.

A továbbiak során Földvári elvtárs a Révai elvtárs beszámolójával foglalkozott és vázolta azokat a szempontokat, amelyeket Révai elvtárs jelölt meg a klerikális reakció elleni harc eredményes megvívása érdekében.

Ezután a Központi Vezetőség és a SZOT határozatait ismertette Földvári elvtárs, majd a határozatokkal kapcsolatosan a Magyar Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének alábbi munkatervét terjesztette az ülés elé:

„Pártunk Központi Vezetőségének határozata, valamint a SZOT elnökségének, a Központi Vezetőség május 31-i és június 1-i ülésével kapcsolatos határozata nyomán, amelyben a magyar népgazdaság fejlesztésének legközelebbi feladatait, valamint a klerikális reakció elleni küzdelemben reánk váró feladatokat ismertük meg, Szakszervezetünk központi vezetősége szociális termelésünk meggyorsítása, népi államunk megszilárditása és a klerikális reakció ellen folyó harc megerősítése érdekében az alábbi feladatokat tűzi a szakszervezeti központ és az üzemi bizottságok elé:

Feladataink a következő időre

1. Fokozott mértékben fogunk a hatáskörünkbe tartozó vállalatok tervezési munkájának ellenőrzésével foglalkozni. Különös tekintettel a tervfegyelem betartására.

2. A darabbérezés bevezetését minden eszközzel támogatjuk, mert a darabbérezés a szocialista bérezések magasabb formája és nagyban hozzájárul a termelékenység emeléséhez és a bércsalások kiküszöböléséhez.

3. Termelési értekezleteinken számos norma- és bércsalás esete került napfényre. Éppen ezért fokozottabban fogjuk ellenőrizni szakszervezeti központunk és üzemi bizottságainkon keresztül, hogy a dolgozók teljesítmény százaléka mögött megfelelő teljesítmény áll-e, valamint fokozottabban fogjuk ellenőrizni, hogy a vállalatok milyen preventív intézkedéseket tesznek, hogy a bér- és normacsalások lehetőségét kizárják.

Szakszervezetünk úgy az eddigi normacsalásokkal szemben, mint az ezután előforduló normacsalásokkal szemben, megfelelő eljárást fog alkalmazni, a szakszervezeti tagok közül való kizárást, súlyos esetekben bírósági feljelentést.

4. Az élmunkás- és sztahánovista-mozgalmat tovább szélesítjük és támogatni fogjuk a dolgozók mindazon kezdeményezéseit, amelyek a termelés növelését, az önköltség csökkentését és a termelékenység fokozását tűzi ki célul. Ugyancsak tovább fejlesztjük és szélesítjük dolgozóink szakmai továbbképzését, a Sztahánov-iskoláink jól bevált módszerét, a tapasztalatcserés munkamódszerátadási mozgalmat, mert ezekkel a módszerekkel terjesztjük és általánosítjuk a fejlettebb technikát.

5. Vállalatainknál, telepeinknél mi is azt tapasztaltuk, hogy az egyéni vezetés eltűnik az üzemi háromszögek munkájában. A jövőben oda fogunk hatni, hogy vállalataink, üzemeink vezetésével fokozottabb mértékben érvényesüljön az egyéni felelősség és az egyszemélyi vezetés elve, természetesen párosulva a dolgozók legszélesebb tömegeire való támaszkodással.

6. A munkafegyelem az általános fegyelem megszilárdítása érdekében szakszervezeti szerveinken és aktívahálózatunkon keresztül fokozott felvilágosító munkát fogunk végrehajtani. Tudatosítani fogjuk, hogy a munkafegyelem megbontása a reakció tudatos munkáját jelenti, amely ellen nekünk a szocializmus építése során állandóan harcolnunk kell. Ezzel kapcsolatban le fogjuk leplezni üzemeinkben az ellenséges jobboldali szociáldemokrata elemeket, akik a klerikális reakcióval szövetkezve igyekeznek a munkásosztály egységét megbontani. Ugyanígy fogunk eljárni az üzemeinkbe, vállalatainkba befurakodott volt horthysta katonatiszt-, rendőr- és csendőr-elemekkel.

7. A klerikális reakció elleni harcunkban küzdeni fogunk a reakció azon törekvése leküzdésére, amely dolgozó népünk egységét, munkakedvét és munkafegyelmét igyekszik aláásni azzal, hogy rémhireket terjeszt, uszít a szocialista munkaverseny ellen, ócsárolja a Sztahánov-mozgalmat (például a zuglói eset).

Ezeknek a kiküszöbölésére üzemi bizottsági értekezleteinken napirendre tűzzük Pártunk Központi Vezetőségének határozatát a reakció elleni harcban, majd ezt követően az összes szakszervezeti választott szervek, műhelybizottságok, hizalmiak stb. bevonásával egyéni agitációval fogjuk a reakció aljas mesterkedéseit meggátolni.

8. Ugyancsak a bizalmiak bevonásával fogjuk dolgozóinkat felvilágosítani arról, mit jelent az, amikor a reakció a törvényesen meghatározott munkaszüneti napokon egyházi ünnepségeket, körmeneteket szervez, melyen öntudatlan dolgozóinkat és iskolás gyermekeinket a pihenéstől elvonva, ezzel is csökkenti a munka és a tanulás termelékenységét.

9. A reakció azon mesterkedésének leküzdésére, melyel igyekszik behatolni a tömegszervezetekbe s így a szülői munkaközösségekbe és értekezletekre, Pártunk határozatát pedagógusaink elé kivisszük, velük a tennivalókat átbeszéljük, hogy a feladatokat a szülői értekezleteken vigyék a szülők elé és ott mutassanak rá a klerikális reakció aknamunkájára, mellyel a szülőt akarja a gyermekkel szembeállitani.

10. Határozatot hozunk arra, hogy szakszervezeti dolgozóink és függetlenített ÜB-funkcionáriusaink elé Pártunk határozatát kivisszük, hogy ők, akik a marxi-lenini szellemben végzi mozgalmi munkájukat, a családjukon belül is érvényesitsék Pártunk tanítását és tudatosítsuk, hogy családtagjaik templombajárása, illetve gyermekeik hitoktatásban való részesítése a reakciót, az imperializmust szolgálja.

11. Szakszervezeti reszortértekezleteinken Pártunk határozatával központunk osztályai foglalkozni fognak és reszort területükön az aktivák felvilágosításával küzdenek a vallási mezbe bujtatott ellenségeink kártevő munkája ellen.

12. Kultúrvonalon résztveszünk a „Vidám Budapest"-akcióban, melynek az a célja, hogy a dolgozók széles tömegét a szocialista kultúrával megismertesse. Ebbe a munkába az üzemi kultúrcsoportjainkat is a legmesszebbmenően bevonjuk. Ennek érdekében a VI. 8-i megnyitáson két zenekarunk és két énekkarunk szerepel a XV. kerületi szabadtéri színpadon a Madách-téren. Ezt a harcunkat a reakció ellen a SZOT irányításával végezzük.

13. Folyó hó 12-én és 13-án fogjuk üzemibizottsági értekezleten a Pártunk Központi Vezetőségének határozatait kitárgyalni és azokat kiértékelés után alkalmazva saját munkaterületünkre, végrehajtani.

14. Ennek érdekében f. hó 15-ig szakszervezeti összbizalmi értekezleteket.

15. f. hó 19—26-ig szakszervezeti beszámoló taggyűléseket fogunk tartani.

16. Az üzemi taggyűléseken hozott határozatok végrehajtását központunk az ÜB-on keresztül ellenőrizni fogja.

A munkaterv ismertetése után Kovács László elvtárs adott útmutatást a június hó 19-től 26-ig tartandó szakszervezeti taggyűlések szervezésére vonatkozóan és foglalkozott a taggyűlések elvi jelentőségével.

Szakszervezeti vezetőink a beszámoló taggyűléseken keresztül hatalmas segítséget kapnak munkájuk megjavításához

A Szakszervezetek Országos Tanácsa 1949 február II. teljes ülésszakának határozata értelmében, mindazon üzemben, illetve műhelyekben, ahol a szakszervezeti tagok száma a 100 főt meghaladja, műhelybizottságot kell választani.

A műhelybizottságok megválasztása egy újabb lépést jelentett szakszervezeti munkánkban a szakszervezeti demokrácia kiszélesítése terén.

Műhelybizottságok a munkaverseny szervezői

Műhelybizottságainknak, melyeket a szervezett dolgozóink titkosan, demokratikusan választottak meg és ahol a dolgozók legjobbjai foglaltak helyet, jelentős szerepük van Pártunk politikájának a tömegekhez juttatásában, a tömegek felvilágositásában és megnyerésében.

Az üzemi szakszervezeti hálózaton belül üzemi bizottságaink után a műhelybizottságok jelentik azt a szervezeti egységet, melyek egy-egy műhelyen belül képviselik a dolgozókat, szervezik a szocialista munkaversenyt, szélesitik a Sztahánov-mozgalmat, irányitják a bizalmi-hálózatot, stb.

A műhelybizottság a Párt és az üzemi bizottság állandó iránymutatása, segítsége mellett dolgozik. A termelési kérdéseken túlmenően a szociális problémák elintézése, a dolgozók politikai és kulturális nevelése is feladata.

Műhelybizottságaink néhány hónapos működése jelentős eredményeket hozott szakszervezeti munkánkban, melyek nagymértékben viték előbbre ötéves népgazdaságt tervünk sikeres végrehajtását a közlekedés területén.

Eredmények különösen ott mutatkoznak, ahol a dolgozók felismerték a műhelybizottságok jelentőségét és hivatását.

Nagy hiányossága volt szakszervezeti munkánknak eddig az, hogy nem vontuk be eléggé a tagságot az elért eredmények és a meglévő hibák megtárgyalásába.

Pártunk Központi Vezetőségének február 10-i ülésén Rákosi elvtárs beszédében felhívta a figyelmet a Pártnak a tömegekkel való kapcsolatai fokozottabb elmélyítésére. A birálat nyomán hatalmas mértékben megnövekedett a párttagok és a dolgozó tömegek részvétele és aktivitása a Párt, illetve szocialista társadalmunk építésében.

Pártunk határozata nyomán a SZOT elnöksége határozatára június 19—26. között tartjuk meg közlekedési üzemeinkben az első szakszervezeti beszámoló-taggyűléseket.

Szakszervezeti vezetőink ezeken a beszámoló-taggyűléseken keresztül kapnak hatalmas segítséget a munkájukban felmerülő hibák, hiányosságok felszámolásához akkor, ha az alulról jövő birálatnak tág teret adnak és a felszínre kerülő hibák fölött önbirálatot gyakorolnak.

Ezeken a kéthavonként megtartandó műhelytaggyüléseken keresztül biztosítjuk dolgozóink felé a szakszervezeti demokrácia gyakorlását és módot adunk a tagságnak a birálat-önbirálat kifejlesztésére is, mely a szakszervezeti demokrácia igen fontos fegyvere.

Taggyűlések a hibák kiküszöbölésének eszközei

A taggyűlések rendszeresítése mellett igen fontos azok kellő szerszervezeti előkészítése és levezetése és az aktív hozzászólások biztosítása, mellyel elősegitjük a vezető szervek és a tömegek közötti kapcsolat kiszélesítését.

A taggyűlések előkészitésében hatalmas feladat jut a bizalmiakra is. Ők azok, akik dolgozó társaik között a munkapadoknál, műszaki és forgalmi dolgozóink között, valamint szellemi munkavállalóink között a politikai felvilágosító munkát végzik és biztosítják aktív részvételüket a taggyűlésen.

Lényegében a dolgozók bevonása a szakszervezeti vezetés fontos kérdéseinek megtárgyalásába egyben harc a még fennálló bürokrácia leküzdésére is.

Ahhoz, hogy a taggyűlések a kívánt eredményt meghozzák, szükséges az, hogy üzemi bizottságaink a legteljesebb támogatást biztosítsák műhelybizottságainknak, melyek még tapasztalatlanok a beszámoló-taggyűlések előkészítésében és megtartásában.

De a taggyűlések megtartása után azonnal hozzá kell látni azok kiértékeléséhez, hogy az ott felhozott hibákat vagy eredményeket munkaterületünkre vontakoztatva vagy elvessük, vagy felhasználjuk. Szükséges, hogy a kiértékelést decentralizálva egészen le a bizalmiakig tudatosítjuk, hogy ők mint végrehajtandó feladatokat elkövetkezendő munkájuknál felhasználják.

Ezzel a módszerrel kerülnek vezető szerveink közelebb a dolgozók tömegeihez és a Párt irányításával biztositsák dolgozóink segítségét a szocializmus építésében.

Csak igy válnak a szakszervezetek ötéves népgazdasági tervünk építésének részeseivé. Csak igy lehetnek a szakszervezetek épülő szocializmusunk iskoláivá azáltal, hogy a széles dolgozó tömegek szocialista öntudatra, termelékenységünk növelésére és a békéért vivott harcban elszánt akaratra nevelik.

Hibák az üzemekben

A hozzászólások során *Horváth Zsigmond* elvtárs (Récsei gar.) előadja, hogy hibák vannak a gépkocsivezetőknél, ami megnyilvánul abban, hogy egy-két nem közénk való elem bujtogat és a gépkocsivezetők már havi fix fizetést akarnak, ami az elmaradás jele. Hiba volna az is, hogy a gépkocsivezetők közül a legutóbbi hónapokban heten hagyták el engedély nélkül a munkahelyüket, ami a munkafegyelem lazulását jelenti.

Várhegyi elvtárs (Füzessy fm.). A hibákkal kapcsolatosan a műhelybizottsági tagok politikai színvonalát említi, amelyen a további eredményes munka érdekében feltétlenül emelni kell.

Rein elvtárs (Dózsa fm.) rámutat arra, hogy most a főműhelynek a villamosvállalattól való elválasztása során még nincs kidolgozott munkaterve és igy nem is tudnak tervszerüen dolgozni.

Kállai elvtárs (Debrecen) panaszkodik, hogy vállalatuknál nincs felelős időmérő és ebből kifolyólag már eddig is sok zavar merült fel.

Az itt felemlített hozzászólásokon kívül még számos értékes hozzászólással tették eredményessé a jelenlévők a központi vezetőség munkáját.

Földvári elvtárs részletes válaszadás után megállapította, hogy a hozzászólók megértették a Párt Központi Vezetősége által felvetett problémák jelentőségét és igyekeztek úgy feltárni a helyzetet, hogy tisztán lássuk azokat a módszereket, amelyekkel hibáinkat ki tudjuk javítani és ha munkatervünket maradéktalanul végrehajtjuk, úgy nagymértékben megszilárditjuk népgazdaságunkat.

Éljen forradalmi ifjúsági szövetségünk tanítómestere, a magyar dolgozó ifjúság legjobb barátja, a mi drága Rákosi Mátyásunk!

A gépjárművezető ifjúság felajánlásokkal, lelkesen készül az egységesítő kongresszusra

A gépjárműközlekedésben dolgozó ifjúság a munka termelékenységének emelésével, a magasabbrendű minőségi munkával készülődik a Dolgozó Ifjúság Szövetségének ünnepére.

Egymásután születnek a kimagasló teljesítmények, újítások és észszerűsítések az ifjúság részéről, amelyek híven fejezik ki az ifjúság megváltozott viszonyát a termeléshez, a termelő eszközökhöz és az államhatalomhoz is.

Elsőnek az Autótaxi NV-t kerestük fel, ahol a tavalyi esztendőben még nem fordítottak elég gondot az ifjúság nevelésére, ami megmutatkozott a fiatal dolgozók fegyelmezetlen magatartásában. Az üzemi háromszög azonban még a Sztálin elvtárs születésnapjára való munkafelajánlások előtt észrevette az ifjúság nevelése terén mutatkozó hiányosságokat és megtette a hibák kiküszöbölésére szükséges intézkedéseket. Megkérjük az illetékeseket, nyilatkozzanak a „Közlekedés" számára, hogyan készül az ifjúság az egyesítő kongresszusra.

A vállalatvezető:

Sebes László elvtárs, a vállalat vezetője kihangsúlyozza, hogy a Központi Vezetőség útmutatása alapján a helyi pártszervezet komoly irányt vett az ifjúsági szervezet irányítására és az ifjúságnak a termelésbe való bekapcsolására. Ez a munka megmutatkozik részben a SZIT-tagság ugrásszerű megnövekedésében, másrészt az üzem dolgozói sorában feltörő ifi-munkások számarányában.

Ma már minden műhelyben a legjobban dolgozók soraiban ott találjuk az ifiket. Az ifjúság lendülete megmutatkozott a kongresszusi felajánlásokban is. A gépjárművezetők jól kapcsolták össze a kongresszusi felajánlást az önköltségcsökkentési mozgalommal és az ifjúsági szövetség egyesülésének ünnepére. Közel 1200 gépjárművezető vállalta, hogy az egész hónapban megtakarított benzinnel fog a hó utolsó napján fuvarozni.

Az üzemi bizottság:

A pártszervezet segítségével és iránymutatásával, valamint a szakszervezettől kapott instrukciók alapján szerveztük meg a röpgyűléseket, amelyeken az üzem fiataljainak nagyrésze megtette a konkrét felajánlását.

Szénégető János sztahánovista ifjúmunkás, mint küldött vett részt a f. hó 3-án megtartott előkészítő kongresszuson. — Óriási volt a lelkesedés — mondja ez az értelmes arcú ifjúmunkás. — Alig várjuk, hogy a magyar ifjúság a lenini Komszomol nyomdokaiba lépjen. Itt az üzemben minden ifi megtette a maga konkrét felajánlását. Kivételt képeztek azok, akik mint segédmunkások nem végeznek meghatározot munkát. Én magam vállalom, hogy teljesítményemet 215 százalékról 220 százalékra emelem.

Szász Károly: Vállaltam, hogy teljesítményemet 200%-ról 220%-ra emelem, hogy Pártunk útmutatása alapján létrejött egységes szervezet megszületését méltóan ünnepeljem meg.

Vásárhelyi Miklós: 170% volt néhány hét előtt a teljesítményem, amelyet azóta 185%-ra emeltem, a kongresszusig vállaltam a 200% elérését. Ideje már, hogy egy egységes szervezetbe tömörüljünk, mi ifik, mert így Rákosi elvtárs iránymutatásával, a Párt támogatásával valóban kommunista szellemű nevelést kapunk. Nekünk — teszi hozzá elgondolkozva — sokat nyújtott a demokrácia és meg fogjuk állni a helyünket, úgy a munkában, mint a háborús gyujtogatókkal való harcban is.

A Teherfuvar NV pártvezetősége és üzemi bizottsága irányítása mellett az üzem ifjúsága már az előkészítő kongresszust megelőzően röpgyűléseket bonyolított le, ahol a fiatal dolgozók széleskörűen hozzászóltak a kérdéshez. A felajánlások tömege érkezett az üzemi bizottsághoz. A spontán, alulról megindult munkafelajánlási mozgalomhoz az üzem ifimunkásai sorozatosan csatlakoztak.

Szénégető János sztahánovista ifjúmunkás, rugókovács az Autotaxi NV üzemében, az ifjúsági egységesítő kongresszus küldötte, aki 215 százalékra emelte teljesítményét és azt állandóan tartja is.

Tarján Imre villanyszerelő vállalta 3 hónapos tervének 2 hónap alatt való befejezését.

Adamik Mihály sztahánovista villanyszerelő 220%-os teljesítményét 240%-ra emeli.

Haferstein Gyula 150%-ról 180 százalékra emeli teljesítményét.

Székely Győző nyersolajadagolós nem marad el Haferstein szaktárs mögött, ő is 180%-os teljesítmény elérését ajánlotta fel.

Jakab Béla hasonló eredmény elérését tűzte ki célul.

Nádasdi Irén tanuló tanulmányi eredményét kívánja emelni, de ezenkívül egy adagolókészülék készítését vállalta a kongresszus tiszteletére.

Több mint 200 ifi tett még a Teherfuvarnál különböző felajánlásokat, ami bizonyítja fejlett szaktudásukat is.

Feledi Béla vállalatvezető egészséges levegőjű és minden szerszámmal ellátott tanműhelyt létesített a fiatalok számára, ahol egyre növekvő szaktudással nevelik a tanulókat a szocializmus számára.

Itt kell megemlékeznünk, hogy Pártunk egymásután leplezi le a reakció mesterkedéseit, ahogyan a fiatalság lelkét meg akarják mérgezni. Az ellenség minden lehetőséget kihasznál, hogy elfordítsa az ifjúságot a nép államától. Ezek a felajánlások azonban bizonyítékai annak, hogy a magyar fiatalok jól látják, mit nyujt számukra a dolgozó nép felszabadítása. Jól látják, hogy övék a jövő és munkafelajánlásaikkal fejezikki a Szovjetunió, Pártunk és Rákosi elvtárs iránt való törhetetlen hűségüket és szeretetüket.

Igen, ez az ország már számukra épül. Őket már nem zsákmányolja ki a feneketlen gyomrú kapitalizmus, nem kapálják napi 60—80 fillérért a „nagyságos urak" földjét. Nem üzi, hajtja őket napi 14—16 órán keresztül sem a Haltenberger Samu, sem a MATEOSZ-tulajdonos. Övék lett az ország és az édes, tipegő babától kezdve, a serdülő fiataloké az élet, amiről mi, öregebb korosztálybeliek álmodoztunk gyermekkorunkban.

Ezeken a felajánlásokon keresztül valóban bebizonyította a magyar ifjúság, érdemes arra, hogy a lenini Komszomol nyomába lépjen, amelynek úttörő hősei a Szovjetunió diadalmas ifjúsága.

Blaskó József SZIT-titkár:

„Így harcolunk a kongresszus sikeréért..."

Két hónappal ezelőtt alakult meg nálunk a Belsped Gyorsárugyüjtőnél az ifik szervezete. Kevesen vagyunk, de nagy lelkesedéssel fogtunk a munkához, hiszen tudjuk, hogy a mienk, az ifjúságé a jövő, s ezért a szocializmus építése a mi számunkra jelent legtöbbet. Nekünk kötelességünk éppen ezért jó példával is elöljárni, hogy a szocialista építőmunka minél döntőbb sikereket érjen el, a nagy szovjet példák nyomán, hazánkban is.

A Gyorsárugyüjtő azonban nem új értékeket termelő üzem, hanem kereskedelmi vállalat, így a mi munkánk lehetőségeit a szállításra kerülő áru mennyisége szabja meg. Ezért mennyiségi felajánlást közülünk csak azok tehettek, akiknek a munkája olyan természetű, hogy ezt megtehették. A többségünk minőségi felajánlást tett, mivel jobb munkát, minőségi munkát mindenki végezhet, akinek a szocializmus építése szívügye.

Rendek Éva és *Pócs* Erzsébet gépírónők páros versenyben vannak napi 550 sor megírása alapján, a 110 százalékos teljesítményért. *Lattmann* Anna a rovatolásnál 0.6 százalékról 0.5-ra, *Harmath* József pedig 0.2 százalékról 0.1 százalékra csökkenti hibaszázalékát. *Epres* Jenő vállalta, hogy a 0.2 százalékos eredmény megtartása mellett egy bevonult kartársa helyett a csoportvezetőhelyettesi teendőket is ellátja. *Rocskai* József és *Epres* Tibor 0.3 százalékról 0.2 százalékra csökkentik hibaszázalékukat.

Mi is fontosnak tartjuk, hogy a DISZ, amelyre hatalmas feladatok várnak, milliós tagságú szervezet legyen. Ezért *Szeitz* István két új tag, *Blaskó* József egy új tag, egy új „Szabad Ifjúság" előfizető, *Nagy* Jenő két előfizető szerzését vállalta. *Merényi* József egy új tag szerzését és július 1-ig egy színdarabszerep betanulását, *Palásti* József pedig 50 százalékos hibacsökkentés mellett vállalta, hogy tanulmányi előmenetelében a 6-os osztályzatot megtartja.

Szabad ország szabad ifjaként így dolgozunk az Egyesítő Kongresszus ünnepségének széppé, és az egységes ifjúsági szervezet nagygyátétele érdekében. Éljen az egységes magyar szabad ifjúság!

Blaskó József SZIT-titkár

Villamoskocsivezető levele a sztahánovista-iskolából

Ma, amikor az egész ország az ötéves tervünk megvalósításán dolgozik és minden magyar dolgozónak erkölcsi és anyagi érdeke, hogy ez a terv minél hamarabb befejeződjön, szellemi és életszínvonalunk sokkal magasabbra emelkedjen: a munka zajától távol a Vilma királyné-úton a Közlekedési Alkalmazottak Székházában folyik egy tanfolyam. E tanfolyam hivatalos neve: Villamos Kocsivezetői Sztahánov Iskola. Erre az iskolára a Szakszervezet a vállalat legkiválóbb élmunkás és újító kocsivezetőket jelölte ki. Vajjon mit tanulhat a kocsivezető ezen az iskolán? Mit kell tanulni egy kocsivezetőnek, aki már 10, illetve 20 éve vezeti a villamost, mondjuk, hogy jól. Ezek a gondolatok jártak e sorok írójának az agyában, amikor a meghívót az iskolára kézbe kapta. Vajjon van-e még valami, amit én még nem tudok? Ilyen és ehhez hasonló gondolatokkal mentem erre az órára nagy kíváncsain én is.

Tisztelt Szerkesztő Elvtárs!

Meg kell mondanom, hogy mindenki megtudja: igen, én rájöttem, hogy én, aki 14-ik éve vezetem a villamost, nem tudtam vajmi sokat. Mint egy kezdő kisdiák, úgy lestem az előadók minden szavát. Lázasan jegyeztem, hogy el ne szalasszak egyetlenegy szót sem. Én a kitűnő szakelőadók szemléltető és gyakorlati előadásán keresztül csak most ismertem meg a villamoskocsit igazán, most jövök tisztába a szerkezetével, annak előállható hibáival és annak gyors kiküszöbölési lehetőségeivel. Most értettem csak meg igazán, hogy mit jelent az, hogy én egy dolgozó, az országépítésünk nagy gépezetének egy kis kereke vagyok és milyen felelős munkát bizott rám a dolgozók társadalma. Én szállítom a dolgozókat időre munkahelyükre, vigyáznom kell, hogy el ne késsenek. De én szállítom szórakozni is, vikendezni, üdülni is. Én feláldozom az ünnepeimet, hogy ők ünnepelhessenek. Május 1-én fájó szívvel bár, de kommunista öntudattal szállítottam a dogozók ezreit ünnepelni. Én munkával ünnepeltem a munka ünnepét. Ezt gondolja és tartja minden kocsivezető. Ezen az iskolán a Párt irányvonala alapján, szocialista embert nevelnek belőlünk. A mi viszonyunk tökéletesen megváltozott a munkához, mi már más szemmel nézzük a villamost, mint eddig, mi csak most értettük meg igazán, hogy mienk, a dolgozóké a villamos is, a sajátunk.

Ma már másképpen bánunk vele, mint tegnap. Ma már a termelőeszközeink túlnyomó többsége a népé, magunknak dolgozunk. Az előadóink a legkiválóbb szakemberek, akik tudásuk legjavát adták és adják át nekünk.

De mi ezt az elméleti és gyakorlati tudást nem zárjuk magunkba, ezt a tudást mi kivisszük a dolgozók tömegébe, ahol munkamódszerátadással és elméleti szakelőadással igyekszünk a dolgozókat tudásban velünk egy színvonalra emelni. De ugyanakkor mi, a Sztahánov-iskola hallgatói igyekszünk továbbképezni magunkat, hogy ne álljunk meg a fejlődésben, mert itt határ, az nincs. Tudjuk azt jól, hogy mi, magyar dolgozók a felszabadító Vörös Hadseregnek, a Szovjetunió és az egész világ békeszerető népeinek nagy és dicsői vezérének, Sztálin elvtársnak, valamint Pártunknak és szeretett Rákosi elvtársunknak köszönhetjük azt, hogy szabad hazánkban, jólétben élhetünk akkor, amikor a jövő háborúját előkészítő imperialista államokban a dolgozók milliói munka nélkül vannak és éheznek. De az idő és a fejlődés halad. Minket nem azért neveltek szocialista emberré, hogy tétlenül nézelődjünk.

Mi, a Sztahánov-iskola hallgatói a Pártot követve valóban lendítő kerekei leszünk ötéves tervünknek. Tudjuk, rajtunk mulik az, hogy az ötéves terv ne öt év, hanem jóval rövidebb legyen. Így felelünk mi, a Sztahánov-iskola hallgatói a háborús uszítóknak, a béke ellenségeinek. Mi emeljük a munka termelékenységét, újítunk, az önköltséget minimumra szállítjuk, a selejtet kiküszöböljük, a munkatársaink tudását emeljük. Ez nemcsak ígéret. Meg tudjuk csinálni, mert előttünk a nagy Szovjetunió tapasztalatainak széles tárgykőre áll. Segít bennünket s mi örömmel fogadjuk, mert ez Pártunk vezetésével segít jobblétünk, népi államunk erősítéséhez, a szocializmus eléréséhez.

Dolgozótársaim!

Ha egy Szovjet Hősi Emlékmű előtt elmész, állj meg egy percre és mély hálával gondolj arra a sok hősre, kik életüket, vérüket áldozták azért, hogy Te szabadon élhess, dolgozhass, építhesd szép szocialista jövőd.

Szabadság!

Grój Tóth János,
angyalföldi kocsivezető,
Sztahánov-iskola hallgató.

A Miskolci Villamosvasút dolgozói a békéért

A villamosvasúti műhely dolgozói, kik magukévé tették, hogy termelésükkel előbbre viszik az ötéves terv sikerét és a béke harcát, újabb villamoskocsit építettek, hogy ezzel is elősegítsék a villamosforgalomnál fennálló kocsihiányt. Kényelmesebb utazást biztosítsanak a rohamosan fejlődő Nagymiskolc dolgozó társadalmának.

A béke harcában a termelés fokozásával, az anyag helyes felhasználásával csatlakozunk a világ béketáborához. Az elkészített gyönyürü villamoskocsi valóságos mesteri alkotás. Hazánk felszabadulásának első percétől a Villamosvasút összes dolgozói úgy a fizikai, mint a szellemi dolgozók, mintegy nagy család, építik a szocializmust. A Villamosvasút dolgozói csendben, de annál nagyobb szorgalommal és tettel viszik előbbre a szocializmus építését. A dolgozók véleménye, hogy helyes szervezéssel, az idő kihasználásával tudjuk eddigi eredményeinket túlszárnyalni.

A kocsi készítőinek egyéni véleménye a termeléssel kapcsolatban az, hogy náluk ismeretlen fogalom a *nincs* és *nem lehet.* Azért vagyunk kommunisták, hogy ne ismerjünk akadályt, mint ahogy Sztálin elvtárs mondotta: „különös anyagból vagyunk gyúrva". Az ő tanítását követjük és ezért haladunk eredményesen előre.

Káimánczi elvtárs, kinek tevékeny része van a kocsi építésében, büszkén mondja, hogy a munka becsület és dicsőség dolga. Ahogyan építjük a kocsik sorozatát, jóleső érzés tölt el, mert munkánkkal alkotunk és építünk, s nem tudok nagyobb kitüntetést, mint azt, mikor a rámbízott feladatokat pontosan, időnyereséggel tudom elvégezni. Büszke vagyok a Magyar Dolgozók Pártjára, — Rákosi Mátyásra!

Batyuta István elvtárs, ifjúmunkás: — Olyan jó dolgozni, s tanulni, építeni. Nem pofonokkal kapjuk a tudást, hanem oktatásokkal, szakelőadásokkal, a szocializmus tudományával. Én a munkámat jókedvvel végzem és legfőbb vágyam az, hogy én is élmunkás lehessek.

Kohner elvtárs: — A kocsik építésénél egy a fő cél, jót készíteni, csökkenteni a selejtet. Az újítások, észszerűsítések nagyban segítik munkánkat s ezen keresztül jelentős megtakarítást érünk el.

Polyák István elvtárs: — A kocsik vezetésénél betartjuk az előírt szabályrendeleteket és ezáltal a kocsik nem mennek idő előtt tönkre, mert minden dolgozónak tisztában kell lennie azzal, hogy a termelőeszközök a mieink, a népé, a dolgozóké.

Meszléri elvtárs: — A műszaki problémák megoldásához nagyban hozzájárul a dolgozók között levő kollektiv szellem és itt valósul meg, hogy az értelmiség a fizikai dolgozókkal karöltve oldja meg a sokszor áthidalhatatlan nehézségeket. A fokozott munkamenet eredményeit csak úgy lehet elvégezni, ha még nagyobb éberséggel harcolunk az osztályellenséggel, a háborús gyujtogatókkal szemben.

Kasza András elvtárs: — Rákosi elvtárs beszéde után értettem meg, hogy nemcsak dolgozni kell, hanem tevékenyen kell, hogy bekapcsolódjunk a pártmunkába, tanulni, hogy szellemi látókörünk még nagyobb legyen.

Kardos Aranka elvtársnő: — Bárhol legyek, mindenütt a békéről tartok felvilágosító beszédet, mert csak úgy tudjuk szebbé, boldogabbá tenni életünket, ha megvédjük a békét.

A Villamosvasút összes dolgozóinak véleménye, hogy a termelést az osztályharc fokozásával tudjuk eredményesebbé tenni. S így tudjuk felépíteni a boldog holnapot. A vasút dolgozói, kik harcos öntudattal végzik munkájukat, még sok kocsit építenek az ötéves terv sikeréért.

Az új ország építésében Pártunk irányvonalát követve, eredményeinket tovább fokozva, éberséggel, harcos öntudattal, a dicsőséges szovjet népet követve, a haladó erőkkel egységben megnyerjük a béke harcát.

Szabadság!

Élek Hermann József,
Miskolc, Villamosvasút.

A Szállítómunkások Szakszervezete kibővített vezetőségi ülésén magáévá tette Pártunk Központi Vezetőségének határozatát

...és felkészül a feladatok megoldására

A Szállítómunkások Szakszervezete június 9-én kibővített központi vezetőségi ülést tartott a központi székházban. *Iván* Miklós főtitkár elvtárs egyórás beszédben ismertette Pártunk központi vezetőségi ülésén elhangzott két beszédet, a Központi Vezetőség, valamint a SZOT-nak ugyanebben a kérdésben hozott határozatát.

A felvetett kérdéseket konkrét példákkal vonatkoztatta a szállítóipari munkaterületre. Sok a hiba — mondotta —, ezért sok a tennivalónk is. Az önköltségcsökkentés kimutatható eredményei még nem mondhatók általánosnak, még kevésbé kielégítőnek. Rámutatott a klerikális reakció aknamunkájának veszélyességére és *Révai* elvtárs beszédére hivatkozva, figyelmeztetett arra, hogy a klerikális reakció elleni harcban a vezetőknek kell előljárni jó példával. Beszédét a bizalmiak feladatának ismertetésével fejezte be. Nyomatékosan felhívta a vezetőség figyelmét arra, hogy aktivahálózat kiépítése nélkül eredményes szakszervezeti munka el sem képzelhető, ezért sürgősen ki kell építeni aktivahálózatunkat.

Halbauer elvtárs (Állami Irodatakarító NV) felszólalásában elmondotta, hogy vállalatuknál az egyenlőtlen bérek okoznak néha bérfeszültséget. Sajnos — mondotta —, nálunk éppen az egyik ÜB-tag követett el bércsalást. A vállalatnál sokszor találkozhatunk az ellenséggel. Legutóbb is egy volt SS-katonát akartak ÜB-tagnak jelölni. Ezért nekünk többszörösen ébernek kell lenni, mert régi hibákból eredően, még sok reakciós van a vállalatnál.

Felker elvtárs (BELSPED) kifogásolta, hogy a vállalat vezetősége nem készült fel kellően a teljesítménybér bevezetésére. Ezért fordulhat elő, hogy egy kocsin azonos teljesítményt végző szállítómunkások nagyon különböző összegű fizetést kapnak.

A klerikális reakció ködösítő, népbutító és lélekromboló munkáját főként falujárás alkalmával tapasztalhatjuk. Ezért nekünk, városiaknak még fokozottabb felvilágosító munkával kell segítenünk a falut.

Hitzger elvtárs (BELSPED Fuvartelep) felhívta a figyelmet arra, hogy a vállalaton belül megalakult a „Szekérfuvarozó NV", amelynek vezetői között azonban több kifogásolható személy van. Van olyan is, aki a multban tekintetes úrnak titulálta magát.

Egriné elvtársnő (TÜKER) rámutatott arra, hogy azonos munkáért a különböző telepeken más és más díjazást fizettek s ez azért fordult elő, mert nem volt általános, hivatalosan elfogadott norma a vállalatnál. Most ezt a kérdést rendezik.

Kérte, hogy a vezetőségi tag elvtársak a klerikális reakció kérdésében előbb nézzenek otthon körül, a maguk családjában. En is — mondotta — két évvel ezelőtt megkereszteltettem a kisfiamat, ami egy kommunistától nem egészen helyénvaló. Igy vagyunk többé-kevésbé rabjai a szokásoknak, következtetve tehát a klerikális reakciónak.

Balázs elvtárs (TÜKER) *Gerő* elvtárs beszédére hivatkozva, azt mondotta, hogy náluk sok szándéktalan bércsalást el lehetett volna kerülni, ha hivatalosan jóváhagyott normával dolgoznak.

A klerikális reakció — mondotta — szembe akarja állítani egymással a dolgozókat, ezért fokozott éberségre és felvilágosító munkára van szükség.

Lajosbányai elvtárs (TÜKER) a klerikális reakció tervszerű aknamunkát folytat, amelyet a Vatikánból irányítanak. Nagyon ébereknek kell tehát lennünk, mert számolnunk lehet a reakció még élesebb támadásaival.

Az új bérmegállapítás kérdésével kapcsolatban hiányolta, hogy településünkön nem kérdezték meg sem az ÜB-ot, sem a dolgozókat, akiket érintett a bérszabályozás.

Hugli elvtárs (Miskolc) elmondotta, hogy településükön sok időt voltak kénytelenek eltölteni a dolgozók várakozással. Amikor keresni kezdték a hibaforrást, kiderült, hogy egy nyugatos tiszt akadályozta a munkát. Leleplezése és eltávolítása óta rendben, rendesen megy a munka.

Miskolcon a klerikális reakció körlevelekkel és küldöttségekkel próbálkozik. Célja az, hogy valamilyen módon befolyásolja a tömegeket. Résen kell lennünk — mondotta — és meg kell akadályozni, lehetetlenné kell tenni a klerikális reakció aknamunkáját.

Márk elvtárs (TÜKER) kifogásolja, hogy a szállítómunkások keveset tanulnak, keveset foglalkoznak a marxi-lenini ideológiával. Pedig ideológiai képzettség nélkül nem foglalkozhatunk megfelelően a dolgokkal. Az ideológiai képzettség hiánya gondolkodásbeli zűrzavart okoz. Nem lehet őszinte ember az, aki kétfelé tekint.

A kibővített központi vezetőség ezután a következő határozati javaslatot fogadta el:

A határozat

Pártunk Központi Vezetőségének: „A magyar népgazdaság fejlesztésének legközelebbi feladatairól:: szóló határozatát a kibővített központi vezetőség magáévá teszi és annak minél teljesebb megvalósítása érdekében a következőket határozza el:

1. A tervszerű munka kiépítését az üzemi pártszervezettel és a vállalatvezetőséggel együttműködve, minden munkaterületen megvalósítjuk.

2. A pártvezetőség és a SZOT határozatainak megfelelően fokozzuk az éberséget és kíméletlenül fellépünk a munkafegyelem megszegői, be nem tartói, a normacsalók és mindazok ellen, akik magatartásukkal a munkatervek megvalósítását, túlteljesítését veszélyeztetik. Ezeknek nincs, nem is lehet helyük a szervezett munkásság soraiban.

3. A terménybetárolás jelentékeny részét szállítóipari dolgozók végzik, ezért a vezetőség döntő feladatnak tekinti ennek a munkának jó előkészítését. Az illetékes minisztériumok és a betárolást végző nemzeti vállalatokkal megtartott előkészítő tárgyalásokon túlmenően, fontosnak tartja a legmesszebbmenő felvilágosító munkát is. Az elmult évek betárolási munkáinak tapasztalatai nyomán az idei tárolásnak még gyorsabbnak, még zökkenő mentesebbnek kell lenni. Tudatosítjuk az állandó munkásokon kívül az alkalmi munkások felé is, hogy minden szem gabona, amely hanyagság vagy mulasztás következtében kárbavész, bűn önmagunk, bűn a nép ellen, mert nemzetgazdaságunkat károsítja.

4. Gondoskodunk arról, hogy az egyéni felelősség minden munkaterületen érvényesüljön, éspedig ne csak a vezetők, hanem a dolgozók felé is. A szakszervezeti napokon, gyüléseken, de más alkalommal is, minden dolgozó érezze kötelességének, hogy javaslatokkal mozdítsa elő a jó munkát és a bírálat helyes alkalmazásával hozza felszínre a hibákat, hogy azok kiküszöbölhetők legyenek.

Minden lehető módon le kell leplezniünk az ellenséget, a jobboldali szociáldemokratákat, akik elégedetlenséget szítanak és az egyéni érdekek túlzott érvényesítésével, hátráltatják a kollektív szellem kialakulását az egyes munkaterületeken.

5. Az önköltségcsökkentés érdekében szorgalmazzuk a tudományos normák, illetve darabbér bevezetését minden munkaterületen, ahol az megvalósítható. Szorgalmazzuk a világos és könnyen érthető bérkimutatások készítését. Az áruszállítás ráfordítási költségeinek százalékszerű nyilvánossága hozatalával pedig elő kívánjuk mozdítani, hogy a dolgozók is bekapcsolódhassanak abba az állandó önköltségcsökkentési akcióba, amelyet a vállalatok vezetői Pártunk és a szakszervezet segítségével folytatnak az olcsóbb áruszállítás érdekében.

6. A klerikális reakció aknamunkájának kiküszöbölése, hatálytalanítása végett a vezetőség növeli a felvilágosító és nevelő munkát és abba a fiatalokat, a nőket, még fokozottabban bevonja.

A békeharc kérdését állandóan napirenden tartjuk, hogy a Szovjetunió vezette béketábor küzdelmében minden szállítómunkás az eddiginél aktívabban résztvegyen. Jó példát jelent számunkra a nyugati államokban áldozatos békeharcot folytató szállító- és rakodómunkások harca, akiknek hősies küzdelme fokozza, megsokszorozza a magyar szállítómunkások elszánt, minden áldozatra kész békeharcát is.

Piroska Ferenc gépjárművezető:

Minden erőnkkel támogatjuk a DISZ-t

A lenini Komszomol céljait tűzve magunk elé, nálunk is megalakult az ifjúság egységes szervezete, Pártunk tartalék hadserege. Igen egyszerűnek látszik így ez leírva, pedig több mint egy évszázados harc rejlik mögötte. Gondoljunk csak Petőfire, aki több mint egy évszázada, hogy életét áldozta a szabad ifjúságért, harcolva a reakciós főurak és a népbutító papság ellen. Ebben a küzdelemben áldozta fel ifjú életét a szent célért, „a szabadságért". De ez a harc nem állt meg, mert a nép fiaiban élt és izzott Petőfi szelleme egészen addig, amíg az 1918-as proletárforradalom szele újra lángra lobbantotta. A kommunista ifjúság volt az, amelyik ezt a tüzet azóta is ápolta, mert a jobboldali szoc. dem. árulók és az intervenciós erőkkel párosult hazaáruló urak leverték ugyan a forradalmat, de az ifjúság forradalmi tüzét többé nem tudták elfojtani. Soknak közülük — éppenúgy, mint Petőfinek a szabadságharc idején —, életüket kellett áldozni. De nem áldozták hiába, harcuk eredményre vezetett.

Ezek a példák és Sztálin elvtárs irányítása alatt felnőtt Komszomol példái, mind követendő példák legyenek előttünk, akár harcban, akár a szocializmust építő békés munkában. Amikor a dicsőséges Vörös Hadsereg felszabadította hazánkat, minden alakulatnál Ók jártak az élen és látszott rajtuk a könyörtelen gyűlölet a fasiszta rablók ellen, akik feldúlták békés hazájukat, de ugyanakkor a határtalan szeretet a dolgozó nép iránt, akiknek a szabadságot hozták. Ugyanígy példamutatóan élen járnak a termelésben is. Amint befejeződött a verőzön, azonnal hozzáláttak a romok eltakarításához és helyébe szebb és jobbnak építéséhez, olyan lendülettel, amire csak a kommunisták képesek.

De mi volt az, ami ilyen hatalmas, egységes erővé forrasztotta össze? A lenini-sztálini eszme, a Párt és ezért a Pártért és vezéréért, Sztálin elvtársért olyan határtalan lelkesedéssel és odaadással küzd, úgy a háborúban, mint a békében, mert tudja, hogy ez adja meg a boldog jelent és a biztos jövőt.

Ezek azok a példák, amelyeket a mi ifjúságunknak is maga elé kell tűzni és követni kell, mert a harcnak még nincs vége. Világviszonylatban folyik a küzdelem a háború és a béketábor között. Példát kell mutatnunk a nyugati „demokráciák" ifjúságának, mert a Komszomol és a népi demokráciák ifjúságának példamutatása az, ami lelkesíti őket a további szakadatlan küzdelemre. De nemcsak oit, hanem a belső reakciós erők és a fekete reakció ellen is van egy kis befejezetlen számadásunk, amit még Petőfi kezdett meg és a mi ifjúságunknak kell befejezni, mert úgy mint akkor is, ma is a nép ellen küzdenek és az ifjúságra vetik ki hálójukat. Próbálják elriasztani a tanulástól, aminek lehetőségét népi demokráciánk teremtette meg mindenki számára. Félnek a tudástól, mert ők már csak jobban szeretik a csodákat, babonákat, egyszóval az emberi butaságot, mert csak úgy, mint a kannibálok közt, itt is egy kuruzsló főpap könnyen kezében tartja a hatalmat. Ugy szeretnék ők is, a fekete reakció. Ellene vannak az ifjúság egységének, különösen, ha azt Pártunk irányítja. Hogyne volnának ellene, hiszen Pártunk mindenben a haladást képviseli és nemcsak a multak dicső szellemét idézi, mint azt tették a multban, hanem megmutatja a jövőnket is és ez a jövő az ifjúság most megvalósuló egységes szervezetén keresztül vezet. Harcos eredményes munkájához Pártunk és Rákosi elvtárs vezetése mellett kívánunk jó munkát és igérjük, hogy minden erőnkkel támogatjuk a „DISZ-t".

Szabadság!
PIROSKA FERENC

Az új bérezési rendszer bevezetése után nagyot lendült a verseny a Belspednél

T. Szerkesztőség!

Üzemi pártszervezetünk felvilágosító munkája nyomán a BELSPED leadási részlegen örvendetes módon fejlődik tovább a versenymunka. Persze ennek a kibontakozó versenymunkának előfeltétele volt, hogy a teljesítménybért nálunk is bevezessék s így minden dolgozó a teljesítménye után kapjon fizetést. Régóta sürgettük ezt a bérezést és most örömmel látjuk, hogy mi — az üzemi pártszervezet — és a műszaki értelmiség segítségével felfokozott versenymunkából már nemcsak a párttagok, hanem a pártonkívül dolgozók is derekasan kivesszik a részüket. A 21. bérhéten nagyon szép eredményeket értek el: *Fehér* Gyula és *Tóth* István 205 százalékos, valamint *Szviatkó* Ferenc és *Szarka* István 199 százalékos teljesítménnyel. Átlagban a dolgozók 87 százaléka érte el a 100 százalékos teljesítményt, sőt ezek közül sokan túl is teljesítették azt. De a lemaradt 13 százalék is részben önhibáján kívül, a szállításra kerülő áruhiány, vagy a külső városrészek nagy távolsága miatt nem tudta elérni a kívánt eredményt.

Dolgozóink a minőségi munkát is döntő feladatnak tekintik. Feltűnően jó minőségi munkát végeznek: *Szviták* Ferenc, *Ujfalvi* Dénes, *Lux* Béla és *Hruska* Rezső, akik munkájukat nagyon becsületesen és hibamentesen végzik.

Mi most kiemeltünk 20 fizikai munkást és biztosak vagyunk abban, hogy új, magasabb beosztásukban is megállják a helyüket.

Itt a leadási részlegen jó munkánk eredményét jelentősen előmozdítja *Gáspár* Ferenc munkabeosztó is, aki nagy hozzáértéssel intézi a munkabeosztásokat és a szállítóeszközök terv, illetve észszerű kihasználását.

Üzemi szervezetünk ezután is mindent elkövet a jó munka érdekében és követi Pártunk Központi Vezetőségének, valamint népünk szeretett vezére, *Rákosi* Mátyás elvtárs útmutatását. Sikereinket, eredményeinket eddig is ezen az úton értük el és ezután is csak így, csak ezen az úton valósíthatjuk meg a szocializmust építő munkánkkal minél előbb az ötéves tervet. Gazdag országot és boldog népet akarunk és tudjuk, hogy ehhez a gyors, a pontos és a minél olcsóbb áruszállítás is szükséges.

Szabadság!

B. E. üzemi párttitkár.

15 sztahánovista a „100.000 kilométeres"-mozgalomban

Néhány héttel ezelőtt indult meg a 100.000 km. eléréséért való küzdelem a gépjárművezetők között és azóta ez a mozgalom országos méreteket öltött.

Az ország minden tájáról napról napra 100-an és 100-an csatlakoztak szaktársaink a munkaversenymozgalom e fejlett formájához és azok, akik eddig 80, vagy 90 ezer km-t teljesítettek, lelkesen vállalják a 100.000 km. eléréséhez szükséges kilométerek teljesítését, hogy elnyerhessék a büszke sztahanovista címet.

Seres Tibor elvtárs, a közlekedésügyi minisztérium VI. gépjárműfőosztályának vezetője, a héten adta ki a sztahánovista oklevelet azon szaktársaink számára, akik a 100.000 km-t eddig elérték, sőt magasan túlteljesítették, így érdemesekké váltak a sztahánovista cím elnyerésére. Az alábbiakban közöljük az újabb sztahánovisták neveit és teljesítményüket.

Jancsek József élmunkás és sztahánovista, a FÜSZÉRT NV gépjárművezetője, 2,3 literes személy gépjárművel 161.000 km-t ért el.

Sebestyén Ferenc, a kőbányai Remix rádiógyár gépjárművezetője, Tátra Zeppelinnel 161.000 km-t ért el.

Szemenkei Géza és *Schwartz Károly*, a győri Lenipari NV gépjárművezetői ketten egy gépjárműre beosztva, 219.471 km-t értek el (gyűrűzéssel) 3 tonnás tethergépjárművel.

Friedel Zsigmond, a miskolci Erdőgazdasági NV gépjárművezetője, 153.715 km-t teljesített személygépjárművel.

Hruska Imre, a Bányaanyagbeszerző NV gépjárművezetője, személygépjárművel 120.000 km. teljesítéséért kapta a sztahánovista oklevelet.

Sebő József, a pápai Húskonzervgyár gépjárművezetője, személygépjárművel 141.589 km-t teljesített.

Reichenberger Gergely, a nyíregyházai Állami Építészeti Hivatal tehergépjárművezetője 110.000 km. eredményéért lett sztahánovista.

Czeizler József és *Ács Béla*, a Nemzeti Paraszt Párt gépjárművezetői mindketten Skoda gyártmányú gépjárművel értek el 116.000, illetve 103.000 km-es eredményt.

Bukó Béla, a galyatetői élmunkás üdülő gépjárművezetője, igen nehéz körülmények között állandó hegyiterepen magyar gyártmányú Rába szuperrel ért el 176.064 km. eredményt, tányér- és kúpkerék-cserével. Ma már a sztahánovista címmel büszkélkedik, eredménye országos viszonylatban a legkiválóbb.

Unmuth István élmunkás, a Teherfuvar NV pillangóutcai telepének gépjárművezetője, generáljavítás után Opel Blitzel 104.000 km. kimagasló teljesítményt ért el.

Tarkó István élmunkás sztahánovista és *Fodor Gerzson*, az OTI garázs kiváló gépjárművezetői, 97.000, illetve 103.000 km. eléréséért kapták a sztahánovista oklevelet.

Tarkó szaktárs által vezetett gépkocsival 97.000 km. után még 26.000 km-t tettek meg más szaktársak, így nem vitás, hogy az eredmény a gondos bejáratás és szakszerű vezetésből adódik.

Abel János, a tokodi Üveggyár gépjárművezetője, aki roncsokból felépített személygépjárművel 80.600 km-t teljesített és ezen eredményével méltóvá vált a sztahánovista oklevél elnyerésére.

A sztahánovistáink által elért teljesítményeket úgy az üzemi pártszervezet, az üzemi bizottság, mint a bizalmiak alátámasztották. Ezek az eredmények egyben igazolói annak a ténynek, hogy szaktársaink között egyre többen vesznek irányt a minőségi vezetésre. Népi demokráciánkban a munka a becsület és dicsőség dolgává lett és a fentírt szaktársaink kimagasló teljesítményükkel a szocializmus építő hőseivé váltak.

Szakszervezetünk és az egész gépjárművezető társadalom büszkeségei lettek sztahánovistáink, akik kitörölhetetlenül beírták nevüke az élenjáró dolgozók soraiba, akik hétköznapi tettekkel építik a dolgozó nép országát és a munka frontján védik a világ proletárdiktatúrájának békéjét a háborúra szülődő imperializmus ellen.

Szakszervezetünk követendő példaképül állítja sztahánovistáinkat a gépjárművezetők összessége elé.

V. R.

LANCSÁRICS MÁRTA:

„Sohasem lehetünk eléggé hálásak Pártunknak és Rákosi elvtársnak...“

A dolgozó anyák gyermekeikkel együtt üdülnek a szebbnél-szebb üdülőkben

„A gyermekek jogaiért vívott harc elválaszthatatlan a békéért, nemzeti függetlenségért és jobb életért vívott harctól.“

A Demokratikus Nők Nemzetközi Szövetsége ezt a jelszót tűzte zászlajára. Arra a zászlóra, mely alatt a világ minden asszonya harcol a békéért, a gyermekek szebb és boldogabb jövőjéért. A Nőszövetség felhívta az anyákat: az imperialista elnyomás alatt élők követeljék a katonai költségvetés csökkentését, követeljék a gyermekeket megillető szociális intézmények felállítását, követeljék a gyermekvédelmet. A tőkés nyugati országokban és nálunk az asszonyok, az anyák végigjárták a várost, falvakat, üzemeket, bányákat és megmagyarázták társaiknak, milyen felelősséggel tartoznak gyermekeik életéért. Ez a felvilágosító munka nem kampányszerű. Nemcsak a Gyermeknap előtt, hanem állandóan harcol a gyermeke boldog életéért, a békéért minden anya.

A Szovjetunióban és a népi demokráciákban a szabad világ boldog gyermekei élnek és ünneplik napsugaras jelenüket, és jövőjüket. Új gyermek- és napköziotthonok, gyermekkertek, óvodák, bölcsődék nyitják meg kapuikat a jövő reménységei előtt.

A Szovjetunió példájára ebben az évben először, nálunk is megvalósították a gyermekes anyák üdültetését. A dolgozó nép állama gondoskodik arról, hogy az édesanyák a munkafáradságait az ország legszebb tájain, a legjobban felszerelt és ellátott üdülőkben pihenhessék ki.

A Dunántúl festői dombjai újcsengésű kacagást és vidámságot hallanak az idén. Alap es Vajta ősi kastélyában nem a kivált ágos úri osztály elkényeztetett nyafogó gyerekei és urai, hanem a népért dolgozó becsületes munkása szonyok, anyák és gyerekeik üdülnek, pihennek, dalolnak. Boldog, nyugodt munkásasszonyok élvezik az élet örömeit és szépségeit, gyermekeikkel, hogy az üdülésből hazatérve, nagyobb lendülettel, büszkébb öntudattal vegyenek részt a termelő munkában.

Az alapi és vajtai gyermekesanya üdültetésben szakszervezetünk több dolgozója vett részt már eddig is. Leírhatatlan az a gondoskodás, szeretet, megbecsülés, mellyel az anyákat és gyermekeket körülveszik az üdülőben.

Egyik elvtársnő írja, aki a vajtai üdülőből jött haza: „Körülöttünk forog minden. Lesik a gondolatainkat. A régi világban ilyenről álmodni sem mertünk volna. A gondnok elvtárs és a személyzet gondossága megható. A gyerekekkel szakképzett óvónők foglalkoznak. Egy nagyon kedves és lelkiismeretes orvos elvtárs éjt napallá téve faradozott, hogy nekünk minden jó legyen. Most láttuk csak, milyen nagy különbség van a régi doktor és a népért dolgozó orvos elvtársak között!“

Tükörtiszta szobák, selyempaplanok, fehér ágyak várták. Napi négyszeri bőséges étkezés és mindenből annyi, amennyi izlik és jólesik. A Szaktanács kultúrgárdája gondoskodott szórakoztatásunkról. Igen értékes és hasznos műsort láttunk. Még filmet is vetítettek nekünk. Láttuk az „Uj tüz“ c. csehszlovák filmet, amelyből megismertük a szomszédos népi demokrácia, Csehszlovákia munkáját, harcát a reakció ellen, a nép érdekében.

A gyerekek boldogan játszottak, s mi boldogok voltunk, hogy a közelükben lehettünk, se nem kellett szorongó érzéssel arra gondolni, hogy jaj, mi lehet otthon a gyerekekkel, én üdülök, ő meg szegényke sir utánam, vagy már nagyon haza vár. A nyugalom és a boldogság teljes volt az üdülőben. Beszélgettünk az asszonytársakkal, s bizony ökölbe szorult a kezünk, mikor arra gondoltunk, hogy ez a gyönyörű kastély, hatalmas park, valamikor hat ember kényelmét szolgalta. Most sok anya és sok gyermek boldog örömvára! Vigyazunk is rá! Megvédjük jogainkat és eredményeinket a reakció minden cselszövései ellen! Megvédjük gyermekeink jövőjét, megvédjük a békét! Megvédjük gyermekeinket az atomgyilkosságtól, s biztositjuk részukre az igazán boldog jövőt!

Tervgazdálkodásunk egy nagyon kimagasló eredménye, hogy a dolgozó anyak ilyen kitűnő ellátással, ilyen csodálatos helyen üdülhetnek a gyermekeikkel együtt.

Ezért sohasem lehetünk elég hálásak Pártunknak és annak nagyszerű vezérének, Rákosi Mátyás elvtársnak! Ezért kell nekünk fokozottabban részt venni a békeharcban, hogy soha, de soha ne sikerüljön az imperialisták aljas terve.

Éljen Sztálin elvtárs, a világ dolgozó nak lángeszű tanitója!

Éljen Rákosi elvtárs, a magyar nép vezére!

Elvtársi üdvözlettel
Lancsárics Márta sk.
Baross p. u.

MHK edzés az ELŐRE SE pályáján

Verőfényes, napsugaras délutánon kisebb-nagyobb csoportokban érkeznek a dolgozók az Előre-pályára, hogy ott MHK edzésen vegyenek részt. Óbuda p. u. dolgozói vidám hangulatban külön vonattal érkeznek meg. Baross p. u. fiataljai ifjúsági nap keretében keresték fel a sporttelepet. Központi Székház dolgozói lázas sietséggel igyekeznek munkájuk végeztével a sporttelepre. A csoportok eltűnnek a lelátó alatti öltözőben, hogy onnan rövidesen vadonatúj szerelésben, piros nadrág, fehér atlétatrikó és tornacipőben jöjjenek elő. Az MHK-pálya, mely nem rég készült el, gondosan előkészítve várja a résztvevőket. A pályán két csoportra oszlanak: egyik csoport Németh sporttárs, az Előre kalapácsvető élsportolója, a másik csoport Molnár elvtárs, a próbáztató biztosi iskolát végzett, népszerű Gyuri bácsi köré csoportosul. Az edzésvezető sporttársak felhívják a figyelmet az edzés előtti bemelegítő mozgás fontosságára. Ennek ellenére egyik sporttársunk minden bemelegítés nélkül nekifut a távolugrásnak, „eredménye: feráncdulva, sántikálva tér vissza kartársaihoz. Bezzeg fogadkozik, hogy bemelegítés nélkül soha többé nem kezd hozzá az edzéshez. Bemelegítés végeztével benépesülnek a súlydobó, távol- és magasugró helyek. Repül a súly, mélyen vágódik bele a földbe, testek emelkednek magasba az ugróhelyeken, az edzésvezető sporttársak gondosan oktatják a résztvevőket, türelmesen magyarázzák a súlygolyó helyes tartását, az ugróhelyeken a roham, az elrugaszkodás, a levegőbe emelkedés fontosságát. Mindenki figyelmesen hallgatja, majd egymást biztatják egy-egy sikertelen kísérlet után, s lelkesen megtapsolnak egy jó eredményt. A magasugrásnál 130 cm-nél van a mérce, Baki Irén kartársnő, a Központi Székház dolgozója fut neki, simán, puhán ugrotta át a 130 cm-t. Kitűnő eredmény. Megkérdezzük tőle, sportolt-e már valaha, hogy ilyen jó eredményt ért el. „Nem — mondja, — sohasem sportoltam még. Most ugrottam először magamba, nem is gondoltam, hogy ilyen nagyot tudok ugrani. Mindig is szerettem volna mindig sportolni, azonban nem volt rá lehetőségem. Azonban most a Párt kezdeményezésére az MHK megindulása, illetve bevezetése és rendszeresítése lehetővé tette számomra is a rendszeres sportolást. Szeretek sportolni, — mondja. — mert a sport erős, egészséges embereket nevel és a sport is erősíti jellemünket. Erősíti testi fejlődésünkön keresztül rendszerünket is.“

Lassan besötétedik, azonban senki sem akarja elhagyni a pályát. „Akkor még egyszer ugrom, csak még egyszer dobok a súllyal“ — mondják. — Molnár elvtárs erélyes hangjára van szükség, hogy abbahagyják a sportolást.

Boldog megelégedettséggel hagyja el a pályát, mindenkinek jól esett a mozgás. Edzés után meleg fürdő várja őket. A fürdőben az MHK-ról, a sportról beszélnek. A Központi Székház egyik dolgozója mondja: „Eddig nem értem rá, hogy sportoljak, meg nem is értettem meg a sport jelentőségét.

— Tudom és érzem, hogy a Párt irányításával a Szovjetunió példájára a sport mily nagy mértékben segíti elő a termelő munkát, s hogy a sport életerős, vidám embereket nevel.

Igaza van ennek az elvtársnak, a sport életerős, vidám embereket nevel, olyan embereket, akik készek a Párt vezetésével a tervszerű és jobb munkára, a szocializmus építésére a béke megvédésére.

Bikás Ernő.

Kovács János raktári munkás levele A HÉVIZI ÜDÜLÉSRŐL

Tisztelt Szerkesztőség! A régi népellenes rendszer idején mi raktári munkások, nem is álmodhattunk arról, hogy hazánk legszebb üdülőhelyeire pihenni, felfrissülni eljuthatunk valamikor. Most ezt is megérhettük! Munkástársaimmal boldogan üdülünk itt Hévizen, ahol azelőtt a bankárok, gyárosok, ezerholdasok, ardrágiták és más naplopók nyaralhattak könnyen szerzett pénzen.

Ennek az üdülésnek az örömei is azt bizonyítják, hogy valóban mink az ország, magunknak építjük és annak természeti kincseit is mi fejlesztjük, jól végzett munkánk után, csaknem teljesen ingyen. Igen, mert itt a napi bőséges négyszeri étkezés, a gyönyörű kényelmes szobák, a gyógy-, iszap- és kádfürdő, ivókúra stb. mindössze 4.— forintba kerül nekem naponta.

Orvosi rendelés is van minden nap. Van térzene, kultúrelőadás, kirándulás, kétórás mozielőadás egy forintért. Szép könyvtár is van, napilapok, ping-pong, sakk, futballmérkőzés és egyéb szórakozás. Igy aztán vidáman, jókedvűen telnek a napok és sokszor az az érzésem, hogy ezen a szép helyen még a nap is mosolygósabban süt reánk, hogy minél több örömmel gazdagodva térhessünk majd vissza a mindennapi munkánkhoz.

Örömmel térünk vissza és sokáig nem felejtjük el mindazt, amiben itt részünk volt. De ez az üdülés okulás is lesz a számunkra, hogy Pártunk és bölcs vezérünk, Rákosi Mátyás elvtárs útmutatása szerint a jövőben még jobban dolgozzunk. Jobban és az eddiginél is eredményesebben, mert minél gazdagabb lesz a népi demokráciánk, annál több örömöt, annál nagyobb jólétet biztosithat nekünk, dolgozóknak.

Elvtársi üdvözlettel

KOVÁCS JÁNOS
raktári munkás
M. Külforg. NV, Csepel

Ki vehet részt a „100.000 km“-es mozgalomban

Több hozzánk intézett levélre válaszolva szakszervezetünk közli az alábbiakat:

1. A 100.000 km-es mozgalomba kivétel nélkül minden gépjárművezető szaktársunk bekapcsolódhat, akár a szakszervezetünkhöz tartozik szervezetileg, akár nem.

2 Akik eddig 80—90.000 km-t teljesitettek és vállalják a 100.000 km teljesitését, szintén bekapcsolódhatnak a versenybe.

3. Megkülönböztető jelzést adunk minden olyan szaktársunk részére, aki vállalja a 100.000 km teljesitését, függetlenül attól, hogy szervezetileg szakszervezetünkhöz tartozik-e vagy sem.

4. A 100.000 km-es mozgalomhoz való csatlakozást a Gépjárművezetők Szakszervezetében kell bejelenteni. (Termelési osztály.) Köztársaság-tér 3. A megkülönböztető jelzést ugyancsak a fenti cím alatt adjuk ki.

5. A 100.000 km-t teljesitett szaktársak munkáját az ÜB-ok és az üzemi pártszervezetek, valamint a vállalatvezető kell hogy igazolja. Az igazolás után az üzem vállalatvezetője javaslatot tehet szakszervezetünkhöz és miután a Közlekedésügyi Minisztérium illetékes szerveivel megvizsgáltuk az eredményt, a minisztérium kiadja a sztahánovista oklevelet.

A Gépjárművezetők Szakszervezete

Így készül egy ifi kalauz a kongresszusra

„T. Szerkesztőség!

Mikor tudomásomra jutott, hogy az ifjúság egyesül és Párthoz tartozó ifjúsági szövetség lesz, igen megörültem ennek. Én is rögtön elhatároztam, hogy a termelésemet emelem, mert tudom, hogy ezzel is erősítem új szövetségünket, a Pártot, hazánkat.

Áprilisban 113 százalékot teljesítettem, a Kongresszusra 118 százalékot ajánlottam fel. Azonban tudom, hogy a szocializmus építését meggyorsítani és a békefrontot erősíteni csak úgy lehet, hogy a termelésemet mindig jobban fokozzam. Ezért igyekeztem a felajánlásomat túlteljesíteni. Igy értem el május hónapban 134 százalékot.

SZIT alapszervünkben mint ajtófelelő dolgozom. A Szabad Ifjúság előfizetőit 35 ről 72-re emeltem, mert tudtam, hogy ezzel is az új szövetségünket segítem elő.

Tagtoborzásnál hat megbízható ifjúmunkást szerveztem be, hogy erősödjön és fejlődjön a szövetségünk, hogy nevelni tudjuk az ifjúmunkásokat.

Felajánlottam, hogy egy 115 százalékos ifjúsági brigádot megszervezek. Megszerveztem nem egyet, hanem két brigádot és egy 100.000 km-es vezetői brigádot, mert mikor szerveztem őket, arra gondoltam, hogy ezzel is erősítem a Pártot és a Párthoz tartozó ifjúsági szövetséget.

Szervezeti munkában mint ifjúgárdista agitációt fejtek ki, magyarázom a fiataloknak új szövetségünk jelentőségét. Mint faliújságfelelős a régi faliújság helyett egy újat csináltam, amin méltatom új, a Párthoz tartozó szövetségünk jelentőségét.

Arra törekszem, hogy minél több ifjúmunkást mozgósítsak az ifjúsági napokra és a mozgalomba, mert tudom, hogy ezzel is a béketábort erősítem. Legfőbb vágyam, hogy az ifjúsági szövetségben végzett munkámon keresztül kiérdemeljem, hogy tagja lehessek a Magyar Dolgozók Pártjának.

Schmidt András
ifimunkás kalauz,
Baross pu.“

A Sopronkövesdi uttörők írják

Mi, sopronkövesdi úttörők úgy érezzük, hogy a soproni gépkocsivezetők irányukban tanusított szeretetét és aldozatkészségét irasban is kötelességünk megköszönni. A június 4-i gyermeknap örökre felejthetelen marad számunkra. Álmodni sem mertük, hogy ezen a napon fog teljesülni régi vágyunk, hogy mi is gyönyörű futballabda tulajdonosaiva válunk. Határtalan volt örömünk amikor megtudtuk, hogy már elindult Sopronból az a gépkocsi, mely egy szép labdát hoz, amely a mienk lesz. Az ajándékon keresztül is érezzük, hogy népköztarsaságunknak a gyermekek iránti szeretet nemcsak üres szó, de igazi valóság. Igérjük és megfogadjuk, hogy a jótanulasi versenyt fokozni fogjuk. A kedves soproni gépkocsivezetoknek pedig szerezzen örömet az a tudat, hogy valahányszor csak jatszani fogunk az ajándék labdával, mindig hálás szívvel és szeretettel fogunk rájuk gondolni.

Sopronkövesd, 1950. június 5-én.

Előre!

Oláh István örsvezető sk. Teket Antal rajvezeto sk. Rupi László örsvezető sk. Oláh Rudolf a csapattanács elnöke sk. Farkas Imre örsvezető sk. Rupi László igazgató sk.

FELHÍVÁS!

A Magyar Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezete felhivja a dolgozók figyelmét, hogy a pénztárnál hétköznap 9—16 óráig, szombaton 9—12 óra között lehet befizetéseket eszközölni. A kifizetések ugyanezen időpontban történnek.

Vezetőség.

A szakszervezetből kizárták Morvai Jánost

A Fogaskerekű Vasut fegyelmi bírósága Morvai Janos segédmunkást szakszervezet elleni izgatás és durva megmegsértése, valamint munkástársai meg nem becsülése miatt a szakszervezet tagjai sorából kizárta.

A fegyelmi bíróság itéletét a szakszervezet elnöksége jóváhagyta.

GÉPJARMÜVEZETÖK FIGYELEM!

A 250.000 1929. B. M. sz rendelet 117. §-ában adott felhatalmazás alapján, az 1000 1949. fk. II. sz. rendelet 11. §-ának a Pipa-utcára vonatkozó szakaszának hatályon kívül helyezésével a IX. ker. Pipa-utcában a Csarnok-tér irányába egyirányú közlekedést rendeltek el.

A rendelet megszegői ellen kihágási eljárás indul.

közlekedés
A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA
Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BELA (Gépjárművezetők Szaksz.) IVÁN MIKLÓS
Szállítómunkások Szaksz.) FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSENYI ISTVÁN
Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest VI. Munkácsy Mihály u. 16. — Tel.: 124—893 126—452.
Szikra Lapnyomda NV Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Közlekedés

Rendkívüli kiadás!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 13. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 Június 28.

AZ ŐSZI FORGALOMRÓL

Írta: Bebrits Lajos

A munkásosztállyal szövetséges dolgozó parasztság jó munkája és a kedvező időjárás következtében rekordtermésre számithatunk. Az idén, hetekkel előbb jelentettek nagy mennyiségben szállitásra gyümölcsöt, zöldséget és főzeléket — 30—40 százalékkal többet, mint a mult évben —, hetekkel előbb érik meg a gabona is és ha más években ezidőtájt fogtak neki az aratás megszervezésének, ebben az évben teljes lendülettel folyamatban van már az aratás. A termények jóval előbb, jóval nagyobb mennyiségben kivánnak elszállitást. A vasúti gépezet nagy próbatétele, az őszi forgalom, lényegesen előbb áll be az idén, lényegesen többet kell raktunk és továbbitanunk.

Ha jól körültekintünk, meg kell állapitanunk, hogy tulajdonképpen már benne vagyunk az őszi forgalomban. Mostani teljesitményeink a mult évi őszi csúcsteljesitményeknél jóval magasabbak. A mult őszszei egynéhány napon raktunk 9000 kocsit és valamivel többet. Most hosszú hetek óta naponta átlagban 8500—9500 kocsit rakunk meg. Már júliusban, augusztusban nagy tételekben fognak feladni új gabonát és ezzel párhuzamosan, mindig nagyobb tételekben újburgonyát, újkáposztát és a mult évinél 50 százalékkal nagyobb tételekben jön a cukorrépa. De nemcsak a mezőgazdasági termékekkel állunk igy. A szocialista tervgazdálkodás ipari terményei is egyre nagyobb tételekben kerülnek piacra. Egész serege a sztahánovistáknak egyre magasabbra emeli a termelékenységet. Napról-napra nő a továbbitandó szén, koksz, bauxit, olaj, cement, érc, vas és acél mennyisége, de a könnyüipar sem marad el a termelékenység emelésében és egyre több a berakandó faáru, bútor, textiltermék és az élemiszeriparban előállott áru. Mindezek szállitásához egyre több kocsi kell.

És még egy, egész új, egyre jelentősebb szállitófellel van dolgunk. A kő- és kavicsbánya, a cserép- és téglagyár, az épitőipar üzemei adják ez új szállitófelet. Országunkban soha nem látott arányban folyik az épitési munka, sokezer helyen emelkednek új épületek és kivánják az épitőanyagot. Ennek szállitása már most átlag 2500 kocsit igényel naponta, s a következő hetekben és hónapokban ez csak emelkedni fog.

Összegezve mindezeket, a közeli hetekben teljesen kifejlődő őszi forgalom 11—12.000 kocsit fog igényelni naponta a rakodásokhoz és a csúcs idején, amely nem napokra, hanem hetekre fog terjedni, ennél jóval többet.

A Párt és a kormányzat utasitása az, hogy a szállitásra felkinált árut maradéktalanul és késés nélkül mind elvigyük. Az utasitás egyszerü és világos: Ha a vasút nem szállit rendesen, akadályozza a földmüvelést, ipart, az épitést győzelmes előretörésében. Erről pedig szó sem lehet. A szállitásnak segitenie kell a termelés frontjait, még gyorsabb tempót, még nagyobb teljesitőképességet biztositva. — A Párt és a kormányzat óvja a termést és azt akarja, hogy egy szem búza se menjen veszendőbe. Ha aratásnál, cséplésnél és betakarításnál a később érő termések szüreteléseinél millió dolgos parasztkéz ügyel arra, hogy kár ne keletkezzék, ugyanilyen féltő gonddal kell bánni a vasutasnak azokkal. A búzaszem nemcsak az aratásnál és cséplésnél pereghet el, a szállitásnál is kihullhat a lyukas padlójú kocsikból a padka homokjába, a lyukas tetőn át beázik a búza, a kocsi hiányos fertőtlenitése a zsizsiket hozza beléje, romlik és rothad minden mezőgazdasági termék, ha nem szállitjuk gyorsan. Ami a legfőbb: a téli fagy előtt kell begyüjteni csürbe és pajtába, a feldolgozó üzemekbe mindazt, amit a föld gazdagon adott. Ez azt jelenti, hogy a terményszállitásokat novemberig be kell fejezni. Semmit sem hagyhatunk későbbre.

Ugyanez a szabály áll az ipari termékek szállitására. A zordabb téli időjárás, különösen hófúvások a forgalomban nagyobb kieséseket okozhatnak és erre számitva, az összes üzemekbe már a tél előtt be kell vinni a termeléshez szükséges minden nyersanyagot. Nagy tartalékmennyiségeket kell leszállitani, elsősorban szénből, kokszból, ércből, a különböző faanyagokból, de hiánytalanul el kell vinni a kész ipari termékeket. Az üzletek polcain tömve álljon az áru, készen eladásra.

Ha előző években korlátozásokat vezettünk be az épitési anyagok szállitásánál az őszi forgalom idején, ma már ezt nem tehetjük. A korlátozások az épitkezések megállását jelentenék. Bár lényegesen emelkedett az épitőanyag termelése, még sincs elég belőle, mert egyre több az épiteni való. Az épitkezési helyeken ma a legritkábban látunk raktározott anyagokat. Úgy, ahogy a vasúti kocsikból kirakják a követ, a kavicsot, a téglát, úgy nyomban be is épitik és ha elmaradna a szállitás, rögtön megakad az épitőmunka. Ha ma valamely szállitást kocsihiány miatt nem tudunk azonnal teljesiteni, két helyről jön a panasztávirat: a rakodóhelyről, amelyen a hiányzó kocsi zavarja a tervszerü munkát, de már 24—36 órával később jön a még erélyesebb panasztávirat az épités helyéről, ahova nem érkezett be a várt anyag és emiatt ott bomlott fel a tervszerinti munka. Szállitanunk kell tehát követ és téglát a legmagasabb csúcsforgalom idején is, mert az épités munkájában pillanatokra sem szabad késedelmet okoznunk. Pártunk Központi Vezetőségének határozata az épitőiparban észlelt hiányosságok megszüntetésére a Szovjetunió példájára előirja a téli munkát is az épitőipar részére. Az épités már nem lehet idénymunka, mely télen szünetel. Arra is irányt kell vennünk, hogy biztositsunk kisebb tartalékot az épitkezések köré és ezért októberben és novemberben még többet is viszünk köből és téglából, hogy decemberre, januárra legyen valamennyi raktári készlet ott, ahol épitenek.

Itt tehát előttünk a feladat: *szállitani mindent és késedelem nélkül, 12.000 kocsit megrakni naponta, vagy még többet is. Minden nap idejében kiállitani a rakodási helyekre ezt a kocsimennyiséget. A legnagyobb feladat, amit valaha, magyar vasutasok elé állitottak.*

Mit kell tennünk ilyen teljesitmény elérésére?

Elsősorban politikailag tudatositani kell a vasutas dolgozók széles rétegeinél a feladat fontosságát. Ismertetni kell előttük azt, mi függ attól, ha teljesitik a tervet, vagy milyen károk származnak abból, ha a vasúti szállitás hiányosan teljesiti a tervet. A vasutas-sereget mozgositani kell az őszi forgalom sikeres lebonyolitása érdekében. Ezt a feladatot a vasutas pártszervezetek vezetésével kell elvégezni. A vasutas pártszervezetek mind nagyobb mértékben és eredményesen dolgoznak a termelés területein is. A pártszervezetek akkor tudják elvégezni ezt a hatalmas feladatot, ha a kommunisták példamutatása magával ragadja a többi vasutasokat is. A Párt irányitó és segitő keze nyúl a Politikai Osztályon keresztül a vasutasok felé és a vasutas pártszervezeteket képessé fogja tenni ennek a mozgositó feladatnak elvégzésére. A mozgositó feladatok elvégzésében a pártszervezetek mellett a szakszervezeteknek is sok teendő jut. Elsősorban a munkaverseny kifejlesztésében, a Sztahánov-mozgalom bevezetésében segitségadás. A vasutas dolgozók minden szakmai rétegét ebbe bele kell vonni. A Párt vezetésével, a DISZ, a szakszervezet és a többi tömegszervezet együttes jó politikai munkájára van ennél szükség. Arra kell törekedni, hogy a jelzett munkákat az őszi forgalom által legjobban súlypontos helyeken végezzük el elsősorban és a legintenzivebben. Utalok itt Budapest Ferencváros állomásra és fütőházra, az egész budapesti csomópontra, budapest—hatvan—miskolci, a budapest—szolnok—debrecen—záhonyi, s a budapest—pusztaszabolcs—dombóvári vonalra. De éppen olyan természetes, hogy e munkából nem maradhat ki egyetlen szolgálati hely sem.

Fő feladatunk az őszi forgalom előkészitésében és annak lefolytatásában a szükséges járóműpark biztositása. A mozdonyfronton nem állunk rosszul. A „2000 tonnás" és „500 kilométeres" sztahánovista-mozgalom sikeres fejlődése lehetővé tette, hogy a mostani nagyon erős forgalom idején is lepecsételten tartalék-mozdonyok álljanak. Emelhettük a mozdonyállagot, mozdonyaink hazahozatalával külföldről és a sérült mozdonyok javitásával. A teherkocsiknál válik súlyossá a helyzet. Az angolszász imperializmus egyetlen alkalmat sem hagy kihasználatlanul, ahol árthat a szocializmust épitő népi demokráciáknak. Nemcsak kémeket és kártevőket küld ide, de ráteszi rablókarmait a külföldön levő magyar vagyonra. Bizóniában több, mint 8000 magyar teherkocsi volt, amelyet vissza kellett volna szolgáltatni. Az amerikaiak e kocsikat ócskavasnak összetörték és háborús céljaikra használták fel. Ellentétben az amerikai kormány felháborító eljárásával, a demokratikus Kelet-Németország visszaadja a magyar népnek a területén fellelhető járműveinket. A dolgozó teherkocsipark megnövelésére új kocsikat gyártunk és veszünk, de a legfőbb teendő a nagyszámú futójavitásos kocsinak kijavitása, valamint a forgalom részére átadása és ugyanakkor jóhányezer MÁV teherkocsi felujitása. A fiókmühelyek és mühelyek tekintsék legfőbb kötelességüknek, hogy a következő két hónap alatt ezt elvégezzék.

Kiemelkedő feladat a kocsifordulói nagyarányú lerövidítése. Ha a mult évi őszi forgalomnál három és félnapos kocsifordulót tűztünk ki magunk elé, ez évben a megnagyobbodott rakodásokra tekintettel, háromnapos kocsifordulóra lesz szükség és valószinű, hogy a csúcshetekben még ennél alább is kell mennünk. Ennek elérésére egészen új módszereket kell alkalmaznunk a munkában. Mindaz, amelyet *Gerő* elvtárs a Párt Központi Vezetősége ülésén a magyar népgazdaság új és legközelebbi feladatairól mondott, hatalmas segitséget jelent munkánkban, mert ráirányitotta figyelmünket a vasutüzemben meglévő hiányosságokra. Pártunk útmutatása nagymértékben segitségünkre van a munkafegyelem megszilárditásánál, a bércsalók és normalazitók elleni harcban, a rendes normák megteremtésében. Feltétlenül végre kell hajtanunk, amit *Gerő* elvtárs az egyéni felelősség és az egyszemélyi vezetés kérdésében követelt. Teljes joggal mondhatjuk, ha valahol fontos az egyszemélyi felelős vezetés, akkor ez a vasút üzeme. Nagyon sok szolgálati helyen egyáltalán nem érvényesül az egyszemélyi felelős vezetés, s az őszi forgalom sikeres lebonyolitása is sürgeti, hogy azonnal felhagyjunk e felettébb káros gyakorlattal.

Újabban nagyobb számban vezettük be a saját újitásainkat és mind határozottabban alkalmazzuk a Szovjetunió sztahánovistáinak módszereit a vasúti forgalom meggyorsitására és biztosabbá tételére. A vontatási szolgálat jár ebben elől, a nagy sikereket biztositó „2000 tonnás" és „500 kilométeres"-mozgalommal. Mindez azonban korántsem elég. Nem szabad elfelejteni, hogy a jelenleg fennálló négy és félnapos kocsifordulótól a három naposig másfélnapos időtartammal kell megröviditeni minden egyes kocsi futását. Ebben részt kell vennie az összes szolgálati ágnak, minden szolgálati helynek. Az eredményt nem úgy fogjuk elérni, hogy egyszerre egy helyen, egy egész napot, egyszerre órákat tüntethetünk el a kocsi kezelési idejéből. Sokezer szolgálati helynek együttes megmozdulásából érhetjük el csak a sikert és a legtöbb helyen, a legnagyobb erőfeszités mellett is, csak percekkel tudják megröviditeni a kocsik kezelési idejét. A harc tehát tulajdonképpen a percekért megy. Az új módszerek egész sorát kell alkalmazni, hogy megnyerjük a percekért, e percekből képződő órákért vivott csatát. A vontatási szolgálatnak is tovább kell folytatnia az új módszerek alkalmazását. Sztahánovistáink tüzzék ki célul, hogy egy mozdony 80—100 ezer kilométert szaladjon anélkül, hogy mosásra vagy javitásra leálljon. Az előfeltételek ehhez meg vannak, hogy ebből a „2000-tonnáshoz" és „500 kilométereshez" hasonló tömegmozgalom váljon. Új módszereket kell alkalmazni a vontatási szolgálatnak a mozdony kezelési idejének megrövidítésénél a fütőházban. Ismét megvannak az előfeltételek ahhoz, hogy legalább 50 százalékkal csökkentsék a fütőházi kezelési időt. Ha ezt elértük, feltétlenül biztositani tudnánk azt, hogy egyetlenegy tehervonatunk sem várna gépre. Az összeállított tehervonat rögtön indithatő lenne, percnyi késedelem nélkül. Új módszerek vezetendők be a mozdonyfütésnél. Rendelkezésre áll a szovjet példa, csak követni kell. A Szovjetunióban a mieinknél lényegesen alacsonyabb kalóriájú barnaszenekkel viszik a túlterheléses vonatokat.

A forgalmi szolgálat legelmaradottabb az új módszerek bevezetésénél. De éppen a forgalmi szolgálat az, amelynek a legtöbb teendő jutna a kocsifordulő megrövidítésénél. Temérdek tartalék van még a forgalmi szolgálatnál felhasználatlanul. Nem szabad egy nappal sem késlekedni tovább e tartalékok igénybevételénél a kocsifordulő csökkentésére. A siktolatásos módszereink az 50 évvel ezelőttiek. A modern szabályok a siktolatásra ismeretesek. Minden vonat széjjelrendezésénél, minden vonat összeállitásánál 30—40 perces idő lenne alkalmazásukkal megtakaritható. Mutasson mindenki ujjal a forgalmi szolgálat embereire és kérdezze azt: *„Mikor fogjátok bevezetni a siktolatás új módszereit?"* De ne engedjük le még kezünket és ujjmutatással kérdezzük azt is, a forgalmi szolgálathoz tartozóktól: *„Mi lesz a tolatós vonatokkal?"* A tolatós vonatoknak a legerősebb forgalommal biró rendelkezési szakaszokon át is 8—10 órán belül el kell haladniok. Ma a duplája áll fenn ennek, van úgy, hogy háromszorosa. Közel 5000 kocsit mozgatunk naponként a tolatós vonatokban, s könnyen kiszámitható, milyen nagy előnyökhöz jutnánk a kocsifordulő meggyorsitásánál, ha a modern módszerek bevezetésével a tolatós vonatok haladását 8—10 órára tudnánk csökkenteni. Minden lehetőség meg van rá, hogy még kevesebbre is. Be kell vezetnünk tolató tartalékkal több állomás kiszolgálásának módszerét, azért is, hogy a tolatós vonatok haladjanak gyorsabban és általában szoritsuk le a kocsifordulót. A zárt vonatok tartózkodását a rendelkezési állomásokon 15—20 percre kell leszoritani, a teljesen indokolatlan órás tartózkodás helyett. A menetirányitói szolgálat már művészet lett, amint azt a Szovjetunió hős sztahánovista vasutasainál látjuk. E művészi ténykedésnek gyakorlati eredménye az, hogy az átlagos menetsebesség normáját a tehervonatoknál nemcsak teljesitik, hanem túlteljesitik. Nálunk is szükség van menetirányitó művészekre. *Forgalmisták, előre!*

A pályafenntartási szolgálatra hasonlóan komoly feladatok várnak. Arra kell törekedniök, hogy rendbehozzák a pályákat, minimálisra csökkentsék a lassú jeleket, hogy az őszi csúcsforgalomban ne kelljen vágányzárakat elrendelni és ezzel lassitani az őszi forgalmat.

A kereskedelmi szolgálatnál az irányvonatos rakodás módszere régebbről ismeretes és alkalmazásra kerül. De milyen hiányos-

(Folytatás a 2. oldalon)

ELŐRE PÁRTUNK VEZETÉSÉVEL AZ ŐSZI FORGALOM SIKERES LEBONYOLÍTÁSÁÉRT!

Műhelyi és pályafenntartási dolgozóink jó munkája teremti meg

AZ ŐSZI FORGALOM

sikeres lebonyolításának előfeltételeit

Az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításának egyik alapvető eszköze, hogy a járműjavítók dolgozói olyan minőségi munkát végezzenek, ami biztosítja a szállítási tervek zavartalanságát.

Kétségtelenül jelentős eredményeket értünk el a versenymozgalom, a Sztahánov-mozgalom kifejlesztése terén üzemeinkben. Dolgozóink lelkesen kapcsolódtak be a versenymozgalmakba, kiemelkedő eredmények születtek szerte az országban javítóüzemeinkben. Nem egy élmunkásunk részesült magas kitüntetésben, érdemelte ki az egész magyar dolgozó nép elismerését, szeretetét. Gondoljunk Somogyi Józsefre, Bánhidi Oszkárra, Erdélyi Juliannára, Bartos Józsefre, Csikó Elekre, Szalkári Vilmosra és a többi kiváló sztahánovistáinkra, akik valamennyien az új, a szocialista ember típusát képviselik.

Üzemeinkben szépek az eredmények. De még mindig nem értük el azt, hogy a minőségi munka tekintetében nem beszélhetünk hibákról.

Gyakori eset, hogy a munkaátvevők hanyagul vagy összejátszva a nem becsületes dolgozókkal átvesznek olyan munkát, amely nem kellő pontossággal, vagy egyáltalán nincs elvégezve. Emlékezzünk csak a makói bércsalókra, amikor el nem készített vasúti kocsikat vettek át a munkaátvevők.

Előfordul még, hogy egyes dolgozók a kazánjavításoknál nem cserélik ki a megfelelő támcsavarokat, vagy szegecseket. Ha ritkán, de előfordult már, hogy a gőzhengerben csavarokat „feljejtettek" benne. Találkozhatunk még néha olyan jelenségekkel is, hogy a **tűzcsöveket nem kellő körültekintéssel vizsgálják át és így nemcsak mozdonyfekvemaradás következhet be, hanem halálos baleset is.**

A kifejjetett sasszegek, meg nem húzott csavaranyák, rosszul illesztett tömítések gondatlan, el nem végzett alkatrészvizsgálatok mind a rossz minőségi munkához tartoznak.

Mind e hiányosságok, amiket felsoroltunk, nem egyszerű hanyagságok, hanem gyakorta bércsalások is. Ugyanis az el nem végzett munka időmegtakarítást jelent a dolgozó számára, tehát rövidebb idő alatt többet is keres. Ugyanakkor az ellenség keze is ott van, mind e hanyagságok mögött. Az ellenség igyekszik lazítani a munkafegyelmet, tompítani a dolgozók felelősségérzetét, lebecsüli a precíz, gondos munka fontosságát. A jobboldali szociáldemokraták esküdt ellenségei a becsületes, lelkiismeretes munkát végző dolgozóknak. Ahogy csak tehetik, demoralizálják a munkásokat, azt mondják nekik: „nem érdemes annyi gondosságot befektetni a munkába".

Pártunk megszüntette azt az áldatlan helyzetet, hogy a pályafenntartási dolgozók méltánytalanul alacsony fizetést kaptak. Pártunk az egykor elnyomott, semmibe vett pályafenntartási dolgozókat felemelte, megmutatta számukra, hogy a népi demokrácia megbecsüli a becsületes dolgozókat.

Minden pályafenntartási dolgozó kövesse Pártunkat, Rákosi elvtársat és a maga munkahelyén, az ellenséggel vívott kemény harcban szilárdítsa meg a munkafegyelmet, járuljon hozzá, hogy az őszi csúcsforgalom nehéz feladatait sikeresen megoldhassuk.

(Folytatás az első oldalról)

ságokkal! A leghatározottabb fordulattal törekedjen a kereskedelmi szolgálat arra, hogy emelje a rakodásnál keletkező irányvonatok számát, a lépcsőzetes irányvonatokét is. De ez ne csak az irányvonatok rakodásával törődjön, hanem a legintenzívebben foglalkozzon azzal, hogy a rendeltetési helyen az irányvonatok a legrövidebb idő alatt kirakásra kerüljenek. Ezt teljesen elhanyagolták eddig. A kereskedelmi szolgálat feladata, hogy a rakodási frontot mindenütt szélesítse. Ne várjon a kocsi arra, hogy a rakodási helyre beállításra kerülhessen. Le kell rövidíteni a rakodási időt úgy a berakásnál, mint a kirakásnál. Ott, ahol hosszabb ideig áll a tolatós vonat, leakasztás nélkül, a tartózkodás alatt kell a ki- és berakás munkáját elvégezni. A kereskedelmi szolgálat is döntően segíthet abban, hogy a háromnapos kocsifordulót elérjük. De nem a régi és bürokratikus munka és irányítás módszereivel. Az új módszereket vezessék be. Ez a fontos! A módszerek ismeretesek, csak alkalmazni kell azokat.

Utolsónak hagytam, de nem azért, mert nem volna lényeges, a balesetek elleni harc szükségességét. Ezer és tizezer rendes vasutas a fegyelmezett, odaadó munkájával arra törekszik, hogy perceket és végül órákat takarítson meg a kocsik kezelésénél és meggyorsítsa ezzel a kocsiforduló. Már fut is a vonat, jóval előbb és gyorsabban, a különböző új módszer eredményeként. És akkor — egy ember lelkiismeretlensége, fegyelmetlen szolgálata, a forgalmi utasítás szabályait durván felrúgó ténykedése, ráereszti ezt a vonatot egy másik vonatra, vagy álló kocsisorra. Ezrek és tízezrek megfeszített munkájának eredménye pillanatok alatt kárbaveszett. Nemcsak azt a vonatot állítja meg a baleset, amely közvetlenül rászaladt egy másikra, de az előtte és utána következő vonatok sorát is. Órákra és napokra megdermed a tehervonatforgalom egy egész vonalon, de ha e vonalnak az átmeneti forgalom lebonyolításában is van jelentősége, akkor a hálózat jórészén dermed meg a forgalom. A kocsiforduló nem süllyed, hanem hirtelen felszökik. Az ilyen balesetek száma az utóbbi időben emelkedett. El sem képzelhető az őszi forgalomnak sikeres lebonyolítása ilyen körülmények között. Ha így marad, haszontalan volna célul kitűzni magunk elé a háromnapos kocsifordulót. A legkeményebb harcba kell indulnunk a fegyelem biztosítására, a forgalmi és jelzési utasítás szabályainak legpontosabb betartásáért. Minden szolgálati ágnál legelső helyen álljon a forgalom biztonságának kérdése. Csak úgy érjük el a háromnapos kocsifordulót, ha biztos a forgalmunk.

A baleseteknek csak egy része ered fegyelmetlenségből, lelkiismeretlenségből, a forgalmi utasítás szabályainak semmibevételéből. Jelentős része a baleseteknek az osztályellenség kártevéséből ered. Egyre gyarapodnak az egész nyílt szabotázs cselekedetek, pályarongálások és a pályára rárakott akadályok alakjában, amelyekkel a közlekedő vonatok kisiklását akarják elérni. Megállapíthattuk azt is, hogy vonatoknak foglalt vágányra bebocsájtásában nem egyszerűen csak az játszott szerepet, hogy a váltóellenőrzést elmulasztották, hanem szándékosan idéztek elő ilyen baleseteket. Az ellenség is tudja, hogy az őszi forgalomnak hatalmas nemzetgazdasági jelentősége van. A klerikális reakció egyes vasúti telepekre nagyon erősen betőszkelte magát és ismeretes az is, hogy a csuhába öltöztetett ellenség nemcsak a népi demokrácia ellen irányuló rémhírek és rágalmak terjesztésével tevékenykedik, hanem a keményebb eszközök, a szabotázs eszközének használatától sem riad vissza. A jobboldali szociáldemokraták, amelyek nem kis számban találhatók meg a vasút területén, összefonódva a klerikális reakció minden rendű elemével, a munkafegyelem meglazítására törekszenek, izgatnak a munkaverseny ellen, gátolni igyekszenek a szocializmus építését. Az őszi csúcsforgalomért való harc minden becsületes dolgozó számára egyet jelent az ellenség, a jobboldali szociáldemokraták és a velük szövetkezett klerikális reakció elleni harccal. A balesetek elleni harcnál tehát a legnagyobb éberség a kötelességünk és a legerőteljesebben fel kell fejlődnünk a vasutas sorokban megbújó ellenség leleplezésére és ártalmatlanná tételére. Ebben is sikerrel kell dolgoznunk, különben nem érjük el a háromnapos kocsifordulót, a kitűzött szállítási tervek teljesítését.

Néhány nap mulva országos értekezletre ülnek össze a vasutasok legjobbjai, az őszi csúcsforgalommal kapcsolatban a MAV-ra váró feladatok megbeszélése végett. A vezetőség és a vasutasok széles tömegeinek képviselői együttesen tárgyalják meg a tennivalókat. A küldöttek részéről százával fognak érkezni javaslatok új és racionálisabb munkamódszerek bevezetésére. Az értekezlet döntő módon fog kihatni a közeli jövőben végzendő munkánkra. Ezen az értekezleten a vasutas dolgozók hitet fognak tenni a Pártunk által kitűzött feladatok jó végrehajtása mellett és egyemberként tömörülnek Pártunk és *Rákosi* elvtárs mögé. Az értekezlet ehhez is nagy mértékben hozzá fog járulni és irányt ad minden vasutas kezébe az őszi forgalommal kapcsolatos óriási feladatok teljesítéséhez.

Tudatosítani kell a minőségi munka fontosságát

Népnevelőink világosítsák meg a dolgozóknak a minőségi munka fontosságát. Mutassanak rá, hogy a legkisebb hanyagság, nemtörődömség súlyosan kihat egész vasútüzemünkre, népgazdaságunkra. Szombathelyen az történt, hogy 31 kocsi futópróbája alkalmával egyetlen egy olyan nem akadt, amelyiken kisebb-nagyobb hibák ne lettek volna. Magyarázzák meg népnevelőink, hogy nem becsületes dolgozó, nem becsületes ember, nem szereti hazáját, népét az, aki kényelmességből, hanyagságból, vagy éppenséggel bércsalási szándékból hanyagul végzi feladatát. **Az ilyen munkás az ellenség ügyét segíti, a háborús uszító jobboldali szociáldemokraták és a klérus ügynökeinek szekerét tolja.**

Tudatosítani kell, hogy a kocsiépítés terén vannak még lemaradások. Az őszi forgalom sikere érdekében elengedhetetlenül szükséges a kocsiújjáépítési munkák tervszerű elvégzése. Versenyezzenek egymással dolgozóink a kocsik újjáépítéséért, hogy minél több kocsit adhassunk át az őszi forgalom céljaira.

Az 500 km-es mozgalom továbbfejlesztését célzó országos értekezleten a vasút műhelyi dolgozói kötelezettséget vállaltak a minőségi munkára. Népnevelőink figyelmeztessék a dolgozókat erre a becsületbeli kötelességükre.

A pálya jó előkészítése egyik legfőbb biztosítéka a csúcsforgalom sikeres lebonyolításának

Az őszi csúcsforgalomra való felkészülés legelső feltétele az üzemi munka megjavítása. Ezt követi a pályafenntartási dolgozók felkiismeretes munkája. A pályafenntartási dolgozóknak kell biztosítania az őszi forgalom kezdete előtt azt, hogy a pálya forgalombiztos állapotban legyen. Ez pedig azt követeli, hogy a szükséges fenntartási munkákat, így a vágányszabályozást, talpfacserét, kitérőszabályozást, kavicshiánypótlást, kapcsolószer-cserélését **még az őszi forgalom kezdete előtt kell elvégezni.**

A pályafenntartási dolgozóknak úgy kell végezniök munkájukat, hogy a pálya hiányosságaiból származó lassújelek számát a minimumra csökkentsék. Ezzel a vonatok átbocsátóképességének megnövekedését érjük el és az 500 km-es, valamint a 2000 tonnás mozgalomnak hathatós segítséget nyújtunk. A pályamunkások, előmunkások, tegyenek felajánlásokat a jobb minőségi munka elvégzésére, az anyagokkal való takarékosságra, a munkálatok rövidebb idő alatt való végrehajtására.

A pályamesterek, műszaki értelmiségiek biztosítsák a verseny műszaki és szervezési feltételeit. Gondoskodjanak az anyagok pontos helyszínre szállításáról, a műszaki előmunkák időbeli elvégzéséről.

A sztahánovista mozgalom megindult a pályafenntartási szakszolgálat dolgozói között is. Kétségtelen, hogy figyelemreméltó eredmények mutatkoznak e téren. A Sztahánov-mozgalmat tovább kell fejleszteni, hogy minél több pályafenntartási dolgozó bekapcsolódjék a mozgalomba.

Népnevelőink helyezzenek nagy súlyt a pályafenntartási dolgozók politikai felvilágosítására. Használják ki a pályafenntartási dolgozók körében a bérezés folytán kialakult jó hangulatot és mutassanak rá, hogy Pártunk, a kormány gondoskodását odaadó fegyelmezett munkával kell meghálálni. Nem becsületes dolgozó az, aki elfogadja a magasabb béreket, de nem igyekszik azon, hogy az ő jó munkája lehetővé is tegye a nép államának, hogy magasabb béreket juttasson a dolgozók számára. Rá kell mutatni arra, hogy a munkafegyelem megszilárdítása a legfontosabb feladat. A pályafenntartási dolgozók egy része vidéki, van, aki még a kulák és klerikális reakció befolyása alatt áll. Ki kell ragadni mindezeket a dolgozókat a reakció befolyása alól, hogy kellő öntudattal, éberséggel, odaadással végezzék el azt a nagyfontosságú feladatot, ami ráiuk hárul az őszi forgalom sikeres előkészítése szempontjából.

Beke István ifi mozdonyvezető:

Az 500-as mozgalom továbbfejlesztésével megkönnyítjük az őszi forgalom lebonyolítását

Ma már minden becsületes dolgozó előtt világosan áll, hogy az újjáépítés terén elért hatalmas sikereinket Pártunk, Rákosi elvtárs vezetésének és a nagy Szovjetunió önzetlen támogatásának köszönhetjük.

Mi magyar vasutasok sokat tanultunk a hős szovjet vasutasoktól. Az 500 kilométeres mozgalom, mely Pártunk kezdeményezésére a szovjet vasutasok példája nyomán indult meg hazánkban, a magyar vasút számára hatalmas fejlődést nyitott meg. Uj, eddig nálunk ismeretlen feladatok elé állította az 500 km-es mozgalom vasutunkat és a vasút dolgozóit. Tudjuk, hogy csak úgy válhat sikeressé ez a sztahánovista mozgalom, ha forgalmi, kereskedelmi, pályafenntartási, műhelyi és szertári dolgozók legteljesebb egyetértéssel a vontatási dolgozókkal kollektiv jó munkát végeznek. Az 500 km-es mozgalom nemcsak a szocialista vasút felépítésében nyujt nagy támogatást, de az újtípusú szocialista vasutas kialakításában is.

A legfőbb feladat a mozdonyszemélyzetre hárul az 500 km-es mozgalomban. A meglévő mozdonyparkunkat úgy kell kihasználni, hogy egyre erősödő forgalmunkat sikeresen megoldhassuk. Le kell dönteni az elavult normákat, hogy ezt elérhessük. A hős szovjet vasutasok megmutatták számunkra, hogy a sztahánovista munkamódszerek segítségével sikeresen lehet kihasználni mozdonyainkat.

Mint mozdonyvezetőt, legjobban az érdekelt, hogyan lehetne a mozdony futási teljesítményét mosástól-mosásig minél nagyobbra növelni, anélkül, hogy a gépek megsinylenék. A hős szovjet mozdonyvezetőktől megkaptuk erre is a választ az „Ötszázas mozgalom" című könyvben. A kazánt rendszeresen kell lefuvatni, szakismeretünket állandóan fejleszteni kell és tapasztalatainkat pedig át kell adni a többieknek. Ha mindezeket a szempontokat figyelembe vesszük, ha úgy cselekszünk, ahogy ez a könyv bennünket tanit, akkor a siker nem maradhat el.

Minden munkában igyekszem a szovjet mozdonyvezetőket követni. Az eddig értékesitett tapasztalatok alapján brigádunk elhatározta, hogy mozdonyunkat csak 6000 kilométer lefutása után állitjuk le mosásra. Tapasztalatainkat a többi kartársainknk is elmondjuk, ezenkivül felvilágositó munkát végzünk az 500 kilométeres mozgalom érdekében.

Az „500-as mozgalom" című könyvvel Pártunk sietett segitségünkre. Igazán nagy eredményt e könyv segitségével csak akkor tudunk elérni, ha valamennyi vasutas dolgozó felismeri az 500 km-es mozgalom hatalmas politikai és gazdasági jelentőségét. Az 500 km-es mozgalom óriási jelentősége a jelentős anyagi megtakaritások mellett az, hogy fokozza a dolgozók felelősségérzetét, növeli a kollektiv munkaszellemet és közelebb viszi a magyar vasutasokat példaképeinkhez, a hős szovjet vasutasokhoz.

Ezért kell minden kommunista vasutasnak és minden becsületes pártonkivüli kartársunknak jó felvilágositó munkát végeznie a mozgalom sikere érdekében.

Az 500 km-es mozgalom továbbfejlesztése még egyik hatékony eszköze annak is, hogy az őszi csúcsforgalommal ránk háruló hatalmas feladatokat sikerrel teljesithessük. Az 500 km-es mozgalom további kiszélesitése együttal a legméltóbb válasz is ellenségeinknek, akik mindent elkövettek e mozgalom lebecsülésére, lejáratására.

Mint ahogy az „500 km-es mozgalom" könyvéből megtudjuk, a szovjet vasutasok sok kemény küzdelmet folytattak a mozgalom akadályainak leküzdésére. Mi magyar vasutasok már könnyebb helyzetben vagyunk, ismerjük a szovjet vasutasok tapasztalatait. A még felmerülő nehézségeket azonban le fogjuk küzdeni, mert mellettünk van a Párt, mely segit, vezet bennünket.

Pártunk, Rákosi elvtárs útmutatása segitségével előre az 500 kilométeres mozgalom teljes sikeréért, a szocialista vasút megteremtéséért.

BEKE ISTVÁN,
a békéscsabai fűtőház „500-as" ifjú-brigád mozdonyvezetője.

Kommunista vasutasok! Mutassatok példát a háromnapos kocsifordulóért vívott harcban!

„Feladatunkat csak a többi szakszervezetek segítségével tudjuk megoldani”

– A Vasutas Szakszervezet felhívása –

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete Központi Vezetőségének nevében *Gáspár* Sándor elvtárs, főtitkár levélben fordult a testvér magyar szakszervezetekhez és ebben támogatásukat kérte az őszi csúcsforgalom lebonyolításának előkészítésére.

A Vasutas Szakszervezet felhívása többek között a következőket mondja:

„. . . Pártunk irányítása, népgazdaságunk rohamos fejlődése, a szocialista munkaversenyek eredményeként egyre több áru készül üzemeinkben, a dolgozó parasztság jó munkája révén kitünő termésre van kilátásunk. Mind az ipari, mind a mezőgazdasági termékek elszállítása nagyobbrészt a vasútra hárul. Az idei őszi csúcsforgalom előreláthatóan messze túlhaladja a tavalyit, mert ma már semmiféle kötöttség és korlátozás nem áll fenn a vasúti szállításoknál, mint tavaly ősszel, amikor az épületanyag, vasérc stb. szállítását is korlátozni kellett.

Az őszi csúcsforgalom lebonyolításának előkészítésére kérjük a szakszervezet támogatását.

Valamennyiünk közös ügye, hogy ötéves tervünk első évét eredményesen megvalósítsuk, mellyel a béketábort erősítjük.

Ezt a feladatot a vasutas és hajós dolgozóink teljes odaadása mellett csakis a többi szakszervezetek öntudatos dolgozóinak segítségével tudjuk megoldani.

Kérjük az Elvtársakat, hogy támogassanak bennünket és mozgósítsák a szervezett dolgozókat, hogy a szállításokat zökkenőmentesen láthassuk el és a begyüjtött terményeinket, valamint ipari termelvényeinket késés és károsodás nélkül adhassuk át üzemeinknek, nemzeti vállalatainknak, hogy ők is eleget tehessenek kitűzött feladataiknak, melyek győztese — a dolgozó magyar nép.”

Bízunk abban, hogy a többi szakszervezetek, de döntő módon a szállítás vonalán tevékenykedő dolgozók eleget tesznek szakszervezetünk felhívásának és hozzásegítenek bennünket ahhoz, hogy az őszi csúcsforgalmat, amely a tavalyinál is jóval nagyobb feladatokat tűz a dolgozó vasutasság elé, — sikeresen oldjuk meg.

Csanádi elvtárs sajtófogadáson ismertette AZ ŐSZI CSÚCSFORGALOM FELADATAIT

Június 24-én *Csanádi* György elvtárs, vezérigazgató a Vasúti Főosztályon sajtófogadás keretében ismertette az őszi csúcsforgalom feladatait.

Bevezetőjében elmondotta, hogy az őszi csúcsforgalom kérdése nem csupán a vasútra, hanem egész nemzetgazdaságunkra is hatalmas feladatokat ró. Elmondotta, hogy az idén mintegy 30—35 százalékkal nagyobb forgalommal kell számolnunk, szemben a tavalyi csúcsforgalommal és ez helyes és tervszerű előkészítést igényel.

— Ahhoz, hogy sikeresen oldhassuk meg az őszi forgalom feladatait — mondotta többek között, — szükséges, hogy mindent elszállítsunk, ami szállításra vár, gazdaságosan, a külső felek által fizetett kis költségek mellett kell szállítanunk.

Csanádi elvtárs a továbbiakban hangsúlyozta, hogy a siker eléréséhez egyik út annak a szocialista munkamódszernek alkalmazása, amelyet a hatalmas Szovjetuniótól vettünk át: a kocsiforduló lerövidítése. Emellett elengedhetetlenül szükséges az, hogy a rakodási időt megrövidítsük.

Csanádi elvtárs az egybegyűlt ujságírók előtt ezután beszámolt arról, hogy mit kell és mit fog tenni a vasút, hogy ezeket a feladatokat Pártunk vezetésével, a Vasútpolitikai Osztály és a szakszervezet segítségével hiánytalanul megoldhassa. Utalt arra, hogy a kérdések alapos átbeszélésére a július 1-én és 2-án Országos Vasútüzemi üzemi értekezlet ül össze, ahol *Bebrits* Lajos elvtárs közlekedés- és postaügyi miniszter ismerteti a feladatokat.

Ezután *Felcsuti* László elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály Nevelési Alosztályának vezetője szólalt fel. Hangsúlyozta, hogy az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása elsősorban politikai harci kérdés, amelyre a Párt hatalmas erejét, a vasutas pártszervezeteket, a kommunistákat egyarant mozgósítják.

A vasutas pártszervezetek segítsége, a kommunisták példaadó munkája

— Mindenekelőtt a kommunista vasutasoknak kell élenjárniuk a példamutatással — mondotta Felcsuti elvtárs —, a hanyagság, a fegyelmetlenség, a balesetek ellen. Elenjárni a kötelezettségek vállalásában, a munkában, a munkafegyelemben. A fasiszta rendszerben megalázott, meggyötört vasutasok helyett az újtípusú vasutasokra, a *Tóth III.* Jánosokra támaszkodunk, akik szeretik hazájukat, a Pártot, a nagy Szovjetuniót.

Az őszi csúcsforgalom sikerének biztosítása hazafias kötelessége kell, hogy legyen minden becsületes vasutasnak. Észre kell vennünk az őszi csúcsforgalom sikere és az ötéves terv sikere közötti összefüggést, azt, hogy a legkisebb zavar már fékje az ötéves terv, a szocializmus megvalósításának.

Felcsuti elvtárs a továbbiakban Pártunk Központi Vezetősége legutóbbi határozataival összefüggésben hangsúlyozta a vasuti pártszervezeteknek, a kommunista vasutasoknak harci feladatát a hanyagság, lazaság, fegyelmezetlenség, a balesetek, döntő mértékben pedig a klerikális reakció és a jobboldali szociáldemokraták elleni küzdelemben.

— Minden késedelmes szállítás — folytatta Felcsuti elvtárs —, minden szem gabona, ami kipereg a vasuti kocsikból, hatalmas vesztesége nemzetgazdaságunknak. Felszólalása során kiemelte Felcsuti elvtárs, hogy a nagymérvű építkezések kapcsán szó sem lehet arról, hogy bármilyen anyag szállítását korlátozzák. Ma ezinte melegen kerül a tégla az építkezésekhez, hogy semmi téren lemaradás ne fordulhasson elő. A vasút sem maradhat el a szállításoknál. Ezt pedig csak a vasút valamennyi szakszolgálati ágának jó együttműködésével tudja végrehajtani.

Felcsuti elvtárs megemlítette a szolgálati ágaknál még ma is fellelhető sovinizmust, amely gátolja az előhaladást és segíti az ellenséget.

Az őszi csúcsforgalom jó lebonyolítása összefüggésben van a Szovjetunió vezette béketábor harcával, a francia vasutasok sztrájkjaival, a stockholmi békekonferencia felhívásának sikerével — mondotta. Majd arról beszélt, hogy a munkaverseny kiszélesítése is az őszi forgalom eredményességét szolgálja. Az „500 kilométeres” mozgalom a csúcsforgalom idején, hasonlóan a „2000 tonnás” mozgalomhoz teljes nagyságában bontakozik majd ki. Olyan vonatokat akarunk indítani ebben az időben — mondotta Felcsuti elvtárs —, amelyeknek mozdonyvezetői résztvesznek az „500 kilométeres” mozgalomban, túlterheléses vonatot vezetnek, ugyanakkor felemelt menetsebességgel is közlekednek.

Felcsuti elvtárs végül a rugalmas menetrend bevezetéséről beszélt, ahol a mozdonyvezetők önként vállalkozhatnak arra, hogy egyes vonalakon a mai átlagos sebesség helyett 35—50 kilométeres sebességgel vezetik szerelvényüket. A menetsebesség felemelése döntően járul hozzá a háromnapos kocsiforduló megteremtéséhez. A teljes frontáttörésre most ősszel kell, hogy sor kerüljön. Ebben nemcsak a menetsebesség felemelésének, hanem az irányvonatoknak is komoly szerepük lesz.

A sajtó munkásainak hozzászólásaiból kicsendült az az akarat, hogy a saját területükön segítik a vasút dolgozóit nehéz feladatuk elvégzésében és megértették azt, hogy az őszi vasuti csúcsforgalom sikeres lebonyolítása népgazdaságunk egyik legfontosabb kérdésévé vált, amelyet Pártunk vezetésével győzelmesen fogunk lebonyolítani.

A vasutas DISZ-szervezetek legyenek élharcosai az őszi forgalom sikeréért vívott küzdelemnek

Az ország ifjúságának szine java, munkás-, paraszt- és diákifjak tartották egyesülési kongresszusukat. Egységes, harcos szervezetbe tömörült az ország ifjúsága, hogy Pártunk vezetésével, a lenini Komszomol példáját követve valósítsa meg azokat a feladatokat, amelyek a szocializmus építése során rájuk hárulnak.

A vasutas ifjúság is méltó módon vette ki részét a nagy napra való felkészülésből. Többezer vasutasifjú tett munkafelajánlást a kongresszus napjára és a felajánlást teljesítette, sőt túl is teljesítette.

A Debreceni Járómüjavitóban még a felnőtt dolgozók is munkavállalásokkal tettek hitet az ifjúság egyesülése mellett, fejezték ki harcos segitő készségüket az új ifjúsági szövetség iránt. Polyák Gábor kilenctagú brigádjával vállalta, hogy elkészit egy hegesztőkészüléket és ezzel mintegy 4500 forintos megtakarítást biztosit az üzem számára. Igy fejezték ki a felnőtt dolgozók együttérzésüket az ifjúsággal és ragaszkodásukat Pártunk, Rákosi elvtárs iránt.

Ugyanebben az üzemben a négytagú Komszomol-brigád június hó 18-ra vállalta és befejezte az első tervét. A vasút területén tömegesen jelentkezett az ifjúság tagfelvételi kérelemmel az új ifjúsági szövetségébe. Istvántelken az utóbbi hetekben 300 ifjú kérte felvételét a szövetségbe. A vasutas ifjak tudatában vannak, hogy az egységes ifjúsági szövetség, a DISZ, csak akkor teljesítheti hivatását, csak akkor válhat Pártunk segédcsapatává, követheti méltóan a dicsőséges Komszomolt, ha széles tömegbázisra támaszkodhatik.

Vannak még hiányosságok. A felnőtt dolgozók a vasút területén nem mindenütt értették meg az ifjúsági szervezetek egyesítésének fontosságát, nem mindenütt nyújtottak kellő támogatást az ifjúságnak. A Horthy-rendszer úgy nevelte a vasutasokat, hogy szembeállította egymással az öreg és az ifjú munkásokat. A nevelés nyomait még ma is fel lehet lelni egyes vasutas dolgozóknál. Sok helyen még a Pártszervezeteink is lebecsülték az ifjúsági szövetség megalakulásának jelentőségét. Nem értették meg, hogy nem egyszerű egyesülésről van szó, nem látták meg azt a döntő minőségi változást, ami végbemegy a különböző ifjúsági szervezetek egyesülésével.

Nem utolsó sorban pedig a vasutas ifjúság egynémely helyen kevés érdeklődéssel, közömbösséggel tekintette a nagy horderejű eseményt. Ez jellemezte a székesfehérvári ifjakat és bizonyos mértékben a Dunakeszi Járómüjavitó ifjúságot is.

Ki kell küszöbölnünk ezeket a hiányosságokat. A kongresszus lezajlása után továbbra is napirenden kell tartani az ifjúság kérdését. Nem szabad megengedni, hogy az ifjúság körében csökkenjen a lelkesedés, hogy az a lendület, az a tettrekészség, ami az utóbbi hetekben jellemezte a vasutas ifjúságot, alábbhagyjon. Jó felvilágositó munkával kell biztositani, hogy minden olyan vasutas ifjú, aki még nem lépett be a Dolgozó Ifjak Szövetségébe, benyújtsa tagfelvételi kérelmét. Fel kell világositani az ifjúságot, hogy az új egységes ifjúsági szövetségben a munkásifjúságra hárul a vezető szerep. Hazánk fejlődése, békénk biztonsága szempontjából nagyjelentőségü a DISZ munkája. Tudatositani kell az ifjúság körében, hogy aki a DISZ-ben jó munkát végez, az Pártunk iránymutatását követi, egész dolgozó népünk érdekeiért harcol, a béketábort erősiti. Példaképül kell állitani az ifjúság elé a dicsőséges Komszomolt, rá kell világitani arra, hogy milyen nagy megbecsülésnek örvendenek a Szovjetunióban a fiatalok és hogy ezt a megbecsülést harcos, odaadó, jó munkájukkal érték el. A Komszomol-ifjak élenjárnak a termelésben, lendítő erői a fejlődésnek, az újért való harcnak.

A vasutas ifjúságnak is a termelés élenjárójává kell lenni. Új vért, friss erőt kell bevinni a mozgalmi élet területére, ugyanúgy, mint a termelésbe. A vasutas ifjúság az ő sajátos lendületével küzdjön a maradiság, a vaskalaposság ellen, szálljon szembe a vasúti bürokráciával és kérlelhetetlenül harcoljon a soraiban megbúvó ellenséggel, a jobboldali szociáldemokratákkal és a velük szövetkezett klerikális reakcióval.

A vasutas ifjúság új szervezeteinek tűzpróbája lesz az őszi csúcsforgalom sikeréért vivott harc. A vasutas ifjúságnak kell jó példával előljárni mind az üzemekben, mind a pályafenntartás, kereskedelmi szolgálat, forgalom és egyéb szolgálati helyeken az őszi csúcsforgalom sikeréért folyó küzdelemben. A műhelyi ifjúságunk folytasson kérlelhetetlen harcot a minőségi munka érdekében, a bércsalások, a normatúlfutások ellen. Harcoljon azért, hogy minél több kocsi épüljön újjá, mert e téren még lemaradás tapasztalható. A pályafenntartási ifjúság harcoljon a munkafegyelem megszilárditásáért, a tervmunka pontos elvégzéséért, a pályák minél jobb karbantartásáért, a lassujelek megszüntetéséért. A forgalmi szolgálat ifjúmunkásai minden igyekezetükkel segitsék a sztahánovista vasutas mozgalmakat, biztositsák a 2000 tonnás és 500 km-es vonatok számára a szabad pályát. A kereskedelmi szolgálat ifjúmunkásai harcoljanak a vasútüzem gazdaságosságáért, az irányvonatok képzéséért.

A DISZ megalakulása új csapás a háborús uszító reakcióra. Ez a csapás annál nagyobb, minél nagyobb lesz az új szövetség, minél több dolgozó fiatal lesz annak a tagja. Minél erősebb lesz az ifjúsági szervezet, annál eredményesebben vehet részt az ifjúság a szocializmus építésében, a béke védelmében. Ezért kötelessége minden kommunista vasutas ifinek bekapcsolódni a DISZ munkájába!

A Párt, Rákosi elvtárs, a boldog élet, a béke, a szocializmus útját mutatja a fiatalságnak és ezen az úton bátran menetelhet minden ifjú új harcok, új sikerek, új győzelmek felé.

Magyari Károly kocsilakatos:

A csúcsforgalom érdekében mennyiségileg és minőségileg fokozzuk termelékenységünket

„T. Elvtársak! Mint az Istvántelki Járműjavító NV kocsilakatosa, nagy figyelemmel kisértem *Gerő* elvtárs beszámolóját, amelyből kitűnt, hogy még hatalmasabb feladatok várnak ránk.

A közelmultban lezajlott „500-as” értekezleten *Horváth* János elvtárs azt mondotta, hogy „az 500 kilométeres”-mozgalom tulajdonképpen az őszi csúcsforgalom előkészitését is jelenti.“

Nekünk, kocsilakatosoknak, tudnunk kell azt, hogy az őszi csúcsforgalom olyan feladatok elé állít bennünket, amilyen feladatok még nem álltottak előttünk. Érthető is, hiszen a növekvő ipari termelés, a jó termés megköveteli, hogy a kocsiforduló leszorítsuk. Abban pedig, hogy minél több jó kocsi álljon rendelkezésre, abban nekünk is van beleszólásunk.

Nemcsak mennyiségileg, hanem minőségileg is fokozzuk termelékenységünket a csúcsforgalom sikere érdekében. Biztosan tudom, hogy a főműhely minden öntudatos munkása és úgy jómagam, mint brigádom, úgy fog dolgozni hogy a vontatás, a forgalom és a többi szolgálati ágak működését a magunk területén maradéktalanul biztositani tudjuk.

Pártunk Központi Vezetőségének legutóbbi határozatait megfogadva, a Vasútpolitikai Osztály és szakszervezetünk támogatásával elkezdjük ezt a munkát. A felhivás után, brigádommal máris megbeszéltük ennek fontosságát és ütemtervet dolgoztunk ki. Megfogadtuk, hogy munkánkat mindenkor pontosan kezdjük, az anyag- és szerszámszükségletet, valamint a munka folytonosságát a műszaki vezetésen keresztül biztositjuk.

A mennyiségi és minőségi munkát úgy szerveztük meg, hogy egymás munkáját ellenőrizzük. Igy, az esetleg elkövetett hibákat még idejében ki tudjuk javitani.

Brigádom megszervezésénél, annak gyakorlati munkájában nagy hasznát vesszük a szovjet vasutasok módszereinek, Vasútpolitikai Osztályunk és szakszervezetünk brossuráinak, nevelőinek és egyéb ismertető füzeteknek, ahol többek között megismerjük a hős sztahánovista szovjet vasutas dolgozók módszereit és eredményeit.

Elvtársak! Szaktársak! Fogjunk össze és vigyük sikerre idén is az őszi csúcsforgalmat, mert ezzel is hozzájárulunk a béke megvédéséhez és a szocializmus építéséhez.

Elvtársi üdvözlettel:

MAGYARI KÁROLY

kocsilakatos, brigádvezető
MÁV Istvántelki Járműjavító NV.”

1,292.976 forint évi megtakarítás

A közlekedés- és postaügyi minisztérium újítási osztálya most tette közzé a közlekedés szervezett dolgozói által május hónapban benyujtott újítási javaslatokkal kapcsolatos ismertetését.

Eszerint a dolgozók 11.062 javaslatot nyujtottak be, amelyből 306-ot elfogadtak.

A folyó hóban megitélt díjazások 103.635 forint értéket képviselnek.

A várható évi megtakarítás meghaladja az 1,200.000 forintot.

Az újítási javaslatokból 172 vasutas, 2 hajós, 43 közúti közlekedési és 89 gépjárművezetői újítást fogadtak el.

A folyó hóban megitélt díjazásokból 51.141 forint a vasutasoknak, 10.630 forint a közúti közlekedés dolgozóinak, míg 38.864 forint a gépjárművezetőknek jutott.

A HŐS SZOVJET VASUTASOKAT KÖVETVE, KAPCSOLJÁTOK ÖSSZE AZ „500 KILOMÉTERES” ÉS A „2000 TONNÁS” MOZGALMAT!

BAKOS JÓZSEF mozdonyvezető:

Így készülök fel az őszi csúcsforgalomra

„T. Szerkesztőség! Pártunk útmutatásai alapján az idejében és jól elvégzett mezőgazdasági munkák, valamint a jó időjárás eredményeképp az idén kitűnő termésre számíthatunk. Ipari termelésünk is soha nem látott eredményeket ért el. Ebből következik, hogy az őszi csúcsforgalom jóval, körülbelül 30 százalékkal lesz magasabb, mint a mult őszi volt.

Ez olyan hatalmas feladat elé állítja a magyar vasút dolgozóit, amilyennel idáig még nem birkózott meg. Nemcsak el kell szállítani ezeket a javakat, hanem a szállításnak gazdaságosnak, gyorsnak és pontosnak is kell lenni.

Erre a hatalmas feladatra minden öntudatos vasutas dolgozónak fel kell készülni és fel is készülnek. Én, mint mozdonyvezető, a következőképpen készülök fel:

A műszaki főnökömmel, művezetővel és a hozzám beosztott fűtőkkel a gondjaimra bízott mozdonyt a legapróbb részletekig gondosan átvizsgáljuk. Azokat az alkatrészeket, amiket meglátásunk szerint a csúcsforgalmi idő alatt kellene kicserélni, a közeli napokban kicseréljük, nehogy akkor kelljen megállni, mikor a gépre a legnagyobb szükség van. A mozdony fékberendezéseit szétszedjük, kitisztítjuk és leolajozzuk. Minden szelepet, csapot és váltót becsiszolunk. A tengelykenő készülékekben a fáradt olajat kicseréljük, a vízlágyító berendezésről a vízkövet eltávolítjuk, egyszóval a gépet a legjobb állapotba helyezzük, úgyhogy az őszi csúcsforgalom alatt azon javítást eszközölni nem kell.

A gépészeti és forgalmi oktatásokon az előírtnál többször részt veszek. Ugyancsak részt veszek a sztahánovista iskola előadásain, ahol a hős szovjet vasutasok tapasztalatait, valamint a magyar vasúton bevezetett új munkamódszereket tanítják. A sztahánovista iskolán *Pongrácz* Imre fűtőházfőnök elvtárs által ismertetett egylapátosnak nevezett újfajta tüzelési módszert a hozzám beosztott fűtőimmel tökéletesen begyakorolom, hogy minél gazdaságosabban tudjunk utazni. A csúcsforgalom előtt megtartandó értekezleten a Pártunk, szakszervezetünk és szolgálati főnökségünk, valamint fűtőházunk összes dolgozójával megtárgyaljuk, hogy az őszi forgalomban hogyan lehet még eredményesebbé tenni a „2000 tonnás" és „500 kilométeres"-mozgalom összekapcsolását és kiterjesztését. Szabad időben tovább képzem magam ideológiai téren, hogy hűen tudjam követni Pártunk irányvonalát.

Ha ezeket elvégeztem, akkor nyugodt lelkiismerettel végzem további munkámat, mert biztos vagyok benne, hogy megtettem minden tőlem telhetőt, hogy felelősségteljes szolgálatom ellátásával keresztül hozzájáruljak a szocializmus építéséhez.

Elvtársi üdvözlettel:

Bakos József
mozdonyvezető,
Budapest Északi Fűtőház.

Az „500 kilométeres" mozgalom példáján teremtsétek meg a szolgálati ágak jó együttműködését!

„KOMOLY MUNKA VÁR RÁNK a csúcsforgalom előkészítésében, de meg fogunk felelni a várakozásnak"

— PINTÉR JÓZSEF PÁLYAMUNKÁS LEVELE —

„Kedves Elvtársak! A „Közlekedés június 15-i számában olvastam, hogy a vasutas dolgozók július 1-én és 2-án kétnapos országos vasutas értekezleten tárgyalják meg az őszi csúcsforgalom időszerű kérdéseit.

Az őszi csúcsforgalom idején megnövekednek a vasutas dolgozókra háruló feladatok, minden dolgozó összefogására és öntudatos munkájára lesz szükség, hogy ezeket a feladatokat sikerrel oldjuk meg.

Ránk, pályafenntartási dolgozókra is komoly munka vár ezzel kapcsolatban. Át is érezzük feladatainkat fontosságát. Éppen ezért már előre megtesszük az intézkedéseket az őszi csúcsforgalom zavartalan lebonyolítására.

Tavasztól őszig a pálya állapotát feljavítjuk, kicseréljük a nem forgalombiztos korhadt talpfákat, szabályozzuk a hiányos vágányrészeket, kitérőket és kibővítjük a nagyforgalmú fogadó állomásokat.

Szűkebb körben szakaszunkon minőségi munkával brigádjaink és egyéni versenyzőink a forgalombiztonság maximumát érik el.

Az önkezelési küldemények ki- és berakását brigádjaink a legrövidebb idő alatt végzik és a kirakási időt 4 óráról 2 órára csökkentik s így szabadítják fel a kocsikat az őszi forgalom számára.

Tudjuk azt, hogy munkánk szerves része a szövetséges dolgozó parasztság terménybegyüjtési versenyének, s ezt a törekvést magunkévá tessszük a külső üzemek dolgozóival együtt.

Pártunk útmutatása és Gerő elvtárs beszéde nyomán feladataink tisztábban állnak előttünk. Munkánkban a szovjet vasutasok módszerei és hatalmas eredményei az irányadók. Ezekre tanítottak meg bennünket Pányin elvtárs és a Szovjetunió hős vasutasainak tapasztalatai, melyekből oktatásaink folyamán egyre többet szeretnénk tanulni.

Ránk, pályafenntartási dolgozókra, komoly munka vár a csúcsforgalom előkészítésében, de meg fogunk felelni a várakozásnak.

Az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása újabb bizonyítéka lesz dolgozóink szeretetének, amellyel a legyőzhetetlen Szovjetunió, a nagy Sztálin, dicsőséges Pártunk és népünk bölcs tanítója, Rákosi elvtárs iránt viseltetnek.

Az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása, sikeres befejezése lesz egy alkotásokban gazdag évnek és sikeres kedete az ötéves tervünk újabb évének, mely még többet és jobbat hoz a dolgozó népünknek.

Valljuk, hogy a Párt, a Vasútpolitikai Osztály vezetésével ezt a feladatot is sikerrel fogjuk teljesíteni, a béke védelmében és a szocializmus felépítéséért.

Szabadság!

Pintér József pályamunkás,
a Magdolnavárosi Osztálymérnökség IV-es pályamesteri szakaszáról.

Az „500-as" mozdonyok mozgalma

minjobban fejlődik Romániában. Hátráltatta azonban eddig a mozgalmat az, hogy mozdonymosások igen sok időt vettek igénybe.

Gábor Ion, a kolozsvári C. F. R. dolgozója vállalta, hogy ezentúl két mozdonymosás között 30.000 kilométert fog megtenni. Ezzel megtakarítja a mosásokhoz havonta szükséges 240 órát és a mozdonyt is sokkal jobban kihasználja.

Számoljuk fel a forgalmi szakszolgálat szűk keresztmetszeteit

„T. Szerkesztőség! Hároméves tervünk során, de különösen ötéves tervünk első félévében meggyőződhettünk az ipar, a mezőgazdaság, a bányászat hatalmas fejlődéséről, amely fejlődés az elszállítandó áruk mennyiségével jelentkezik vasutunknál. A szocialista tervgazdálkodás eme nagyszerű eredményeképpen forgalmunk évről-évre fokozódik és a munkaverseny-mozgalom örvendetes kiszélesedésével csaknem napról-napra újabb feladatok vállalását teszi lehetővé a vasút dolgozói számára.

A népgazdaság fejlődésével a vasútnak is lépést kell tartania, sőt az általános fejlődést feltétlenül meg kell előznie, mert elkésett dolog volna a teljesítőképességet akkor fokozni, amikor az elszállítandó árutömegek felhalmozódása bizonyítaná a vasútüzem gyenge teljesítőképességét.

Ez a körülmény mutatja és sürgetően követeli a forgalmi szakszolgálat különböző munkaterületein is a szűk keresztmetszetek felszámolását és a termelékenység fokozását.

A legnagyobb munkakészség latbavetésére van szükség az elkövetkező, eddig soha nem ismert méretű őszi forgalmunk zavartalan lebonyolításához. Méreteire jellemzőül csak annyit, hogy a mult év csúcsforgalmát 30—35 százalékkal fogja felülmúlni. Ennél mi sem természetesebb, hogy teljesítőképességünket is a forgalmi szolgálat minden munkaterületén, de mindenekelőtt a kocsiforduló idejének kiteljesítésére különös kihatással bíró forgalmi munkaterületeken csaknem ugyanilyen mértékben kell fokozni. A probléma megoldása halasztást nem tür, hiszen a hét egyes napjain máris elértük a mult év csúcsforgalmát.

Háromnapos kocsiforduló

A kocsiforduló alakulását a *menettartam — és a kocsitartózkodási egységidők (normák)* kiteljesítése határozza meg. Az elkövetkező nagy őszi forgalomban a háromnapos kocsiforduló kell elérnünk, miért is minden perc rövidítés, minden perc megtakarítás közelebb visz a célhoz!... A forgalom sikeres lebonyolításának érdekében azonban fel kell vennünk a harcot a normák túlteljesítésére, megrövidítésére. A menettartam normák jó kiteljesítéseinek alapfeltétele a menetrendszerű közlekedés. A forgalmi végrehajtó, irányító és ellenőrző szolgálat minden dolgozójának a munka jobb megszervezésével, a munkaszínvonal emelésével kell a vonatok menetrendszerű közlekedését megvalósítani.

A menetrend legyen nálunk is vastörvény, amint azt a szovjet vasutak utasításai is előírják! A „zöld út" biztosításával az állomási és a jelzők előtti vonat-feltartások csak a kényszerű esetekre korlátozhatók. Másodrész vonatokat csak a legszükségesebb esetekben közlekedtessünk, mert tudjuk, hogy különösen sűrű vonatforgalmú vonalakon mily zavart idézhet elő. Ha valamely vonat késése miatt menetrendjéből kiesik, minden lehetőt el kell követni annak visszaállítására az F—2 számú utasítás 1. pótlék szerinti nagyobb sebességvállalással, rendkívüli áthaladások biztosításával, a kezelési és tolatási idők csökkentésével.

A gyorsteher-, irány- és közvetlen vonatokon kívül a tolató tehervonatok menetrendszerű közlekedését is biztosítani kell. Igen fontos feladat, mert a tolatóvonatokkal komoly mennyiségű elegy nyer továbbítást. Ezen vonatok menettartam-megrövidítésének igen hatékony eszközei a vonali tolatómozdonyok, melyeket oly középállomások kiszolgálására kell rendszeriteni, ahová rendszeresen vagy egyes esetekben nagyobb mennyiségű leadási kocsi érkezik, illetve kerül feladásra.

A kocsiforduló meggyorsításának érdekében az alacsony utazási sebességű tolatóvonatokat ne indítsuk u. n. átmenő eleggyel. A tolatóvonat menetének meggyorsításához elengedhetetlenül szükséges, hogy a mozdony- és vonatkísérő dolgozók komplex-brigádot alkossanak és indulás előtti rövid megbeszéléssel állapítsák meg az egész vonatra, vagy annak csak egy-egy szakaszára vonatkozó tolatási munkaterveiket.

A vonatvezető tartsa kötelességének, hogy a következő állomás forgalmi szolgálattevőjével beszélje meg az elvégzendő munkát. Ilyen munkaszervezéssel egyrészt a forgalmi szolgálattevő előre el tudja készíteni a tolatási jegyzéket, másrészt a komplex-brigád az egyes állomásokra való érkezés után azonnal elkezdheti a tolatást. Ellenkező esetben a tájékozatlanság miatt drága hosszú percek vesznek el. A fuvarokmányokat úgy az állomás, mint a vonatvezető készítsék elő.

A forgalmi szolgálattevők minden esetben még a tolatás befejezése előtt kezeljék meg a menetlevelet és biztosítsák az azonnali indulás lehetőségét. Minden ténykedést a határozottság és a céltudatosság jellemezzen.

Az elegynek a kezelőhelyekre történő azonnali beállításával, illetve onnan megrakás, vagy kirakás utáni haladéktalan kihúzásával, valamint a síktolatás, a gurítás meggyorsításával, s végül az elegy sürgős továbbításával kell a normákat áttörni, végeredményben a háromnapos kocsifordulóért megindító harcunk sikerét biztosítani. A siker biztosítéka pedig a szervezés és lelkes végrehajtás.

Síktolatás, gurítás

A forgalmi szolgálat munkakörének egyik legfontosabb része a tolatószolgálat, amelynek nagy befolyása van a kocsiforduló alakulására. És éppen ezen munkaterületen mutatkoznak még oly szűk keresztmetszetek, amelyek fékezik az állomások átbocsátóképességét. Oka, a tolatócsapatok szervezetlensége és így nyilvánvaló a munka meddősége, amely feleslegesen von el munkaórákat a termelő munkától. E helytelen munkamódszer megváltoztatására kell a tolatásban résztvevő dolgozóknak, tehát a kocsirendezőknek, tolatásvezetőknek, kocsimestereknek, váltóőröknek (váltókezelőknek), térfelvigyázóknak, fűtőknek, mozdonyvezetőknek, sarúállítóknak, forgalmi szolgálattevőknek egy-egy komplex-brigáddá átszerveződni és a tolatás meggyorsítására munkájukat akként megszervezni, miszerint a tolató munkafolyamatnak minden egyes elemét és mozzanatát előre megbeszélt és kidolgozott terv szerint végzik! A tolatószolgálat különböző feladatkörű dolgozóinak munkája a komplex-brigádban összhangba kerülve, hatalmas teljesítményekre képes. A tolató komplex-brigádok tüzzék ki célul a síktolatás és a gurítás meggyorsítását, ne becsüljenek le egyetlen megtakarítható percet sem, mert minden rövidítés komoly jelentőséggel bír a háromnapos kocsifordulót illetően. Az ilyen célkitüzéssel dolgozó komplex-brigád meg fogja találni azokat az általános bevezethető, vagy helyi vonatkozású új munkamódszereket, amelyek lényegesen fokozzák a tolatószolgálat termelékenységét.

Mindenesetre a szolgálatba lépő tolató komplex-brigádnak a legrészletesebben tájékozódnia kell az állomás vágány- és elegyhelyzetéről, a várható vonatforgalomról, a tolató-mozdonyok állapotáról és a rendkívüli munkákról. Ennek ismeretében a tolatást előre meg kell tervezni és szervezni, vagyis brigád megbeszélést tartani. Igen fontos, hogy a tolató-brigád idejében megkapja a szétrendezésre kerülő vonatok, kocsik összeállítási sorrendjében szerkesztett vonatelemzését, illetve a pontos rendezési jegyzéket.

Sok meddő perc esik ki a termelésből a kocsik egyenkénti megnézésével, különösen sötétben. A síktolatásnál is előnyös a kocsik krétával való megjelölése. Állandó szűk keresztmetszetet képez, hogy nagy, túlterhelést jelentő kocsisorral húznak ki, tekintet nélkül a mozdony teljesítőképességére, a helyi és időjárási viszonyokra, ami természetesen a tolatómozdony lassú mozgását, vagy elakadását idézi elő, ami miatt behozhatatlan percek vesznek el.

A mozdonyvezetőnek és fűtőnek minden mozgás céljáról tudnia kell. A jelzéseket határozottan, félreérthetetlenül és folyamatosan kell adni, mert ellenkező esetben óvatosan, bizonytalanul fog a tolatómozdony dolgozni. Minden törekvés arra irányuljon, hogy egy kihúzást ismételt visszahívás nélkül lehessen szétrendezni. Ezen célból a rendezés alatt lévő kocsisor legnehezebb rakományú kézifékjét kezelni kell és a gyorsfékhalás biztosítására a féket rövidre kell fogni. A tolatandó kocsisort mindig előre kell elkésziteni, nehogy a tolatómozdonynak erre várakoznia kelljen.

A mennyiségi munka mellett a minőségre is törekedni kell, vagyis selejtmentesen, kocsi- és árusérülés nélkül kell tolatni. Nagy figyelmet kell ezért fordítani a váltók helyes állására és az alváltások elkerülésére. A cél mindig az legyen, hogy minél rövidebb idő alatt, minél kevesebb mozgással, minél több kocsit rendezzünk meg kocsi- és árusérülés nélkül!

A gurítás meggyorsításának ugyancsak a komplex-brigád, a terv és a szervezés a feltétele. Mindenekelőtt a gurító! Ez azt jelenti, hogy — egyes célszerűségi eseteket kivéve — a gurító mozgását minden más mozgással szemben előnyben kell részesíteni. Csak a kihúzóvágány hosszának, vagy a gurítómozdony teljesítőképességének megfelelő kocsisorral húzzunk ki.

Egy gurítómozdony alkalmazásánál arra kell törekedni, hogy a felhúzások közötti gurítási szünetek a lehető legrövidebbek legyenek. Két vagy több gurítómozdony alkalmazásánál gurítási szünet nem lehet! A gurítószolgálatnál ez a szűk keresztmetszet jelentkezik, amit a teljesítmény fokozásának érdekében fel kell számolni. A gurítási normák megrövidítésénél nagy jelentőséggel bir a rátolás sebességének mérve, amelyet a mozdonyvezetőnek gyakorlatilag érzékelnie kell.

Gyakori jelenség, hogy a rátolás csak 1—1½ km/ó sebességü, holott ennek kétszeresének kell lennie. Nagy gyakorlati haszna van. A fényjelzős gurítókon a rátolás kezdetekor, a kocsicsoportok gurulásakor alkalmazott „Gyorsíts!" jelzés alkalmazása ugyancsak növeli a teljesítményt. Itt is értelmet kap a másodpercekért folyó harc, hiszen ha egy 24 órában 50 fogást leguritó gurítódombon fogásonként csak fél-fél percet rövidítünk, máris 25 percet takarítottunk meg, ami 60—70 kocsi többteljesítményt jelent.

A gurításnál is selejtmentesen, baleset, kár nélkül kell dolgozni. Ez is csupán szervezés kérdése — kivéve a vismajor eseteket. Gurítódombos rendezőpályaudvarokon az irányvágányokra legurított elegy kitételének a gurítással párhuzamosan kell haladnia!

Az őszi forgalmunk zavartalan lebonyolításáért, a háromnapos kocsifordulóért nemcsak a percekért, de a másodpercekért is szívósan, lelkesedéssel, céltudatosan kell harcolnunk! Az eredmény, a nagyobb teljesítmény minden bizonnyal nem fog elmaradni, hiszen a vasutas dolgozók egyetemlegesen bebizonyították munkaversenyekkel elért eredményekkel, hogy nagy rejtett tartalékokkal rendelkeznek!

Komplex-brigádok

Piros fonálként húzódik végig és minden kétségen felül áll a tolató komplex-brigádok fontossága. Tehát mi sem természetesebb, hogy minél nagyobb arányban szervezzük meg és gyakorlatilag vezessük be a komplex-brigádokat a síktolatás, a gurítás meggyorsítására, továbbá a vonatok menettartamának megrövidítésére, a kocsitartózkodási normák áttörésére. Ezen fontos célkitüzésekkel dolgozó komplex-brigádok lesznek egyik legfőbb biztosítékai az elkövetkező nagy őszi forgalmunk sikeres lebonyolításának. A feladat és a cél ismeretes, lendüljünk munkába, fejlesszük tömegmozgalommá!

Jancsv Imre,
a Vasúti Főosztály dolgozója.

közlekedés
A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA
Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN
Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhiv.: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—887, 126—452, 124—893.
Szikra Lapnyomda NV. Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ

Vasutasok! Harcoljatok minden hanyagság, fegyelmezetlenség ellen, a biztonságos és zavartalan őszi forgalomért!

közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Előre Pártunk vezetésével
az őszi forgalom
sikeres lebonyolításáért!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 14. SZAM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 Július 5.

AZ V. ORSZÁGOS VASÚTÜZEMI ÉRTEKEZLET *határozataként*

a kocsifordulót szükség esetén három napra leszorítjuk; az irányvonatok közlekedtetését kiterjesztjük és fokozzuk; az „500 kilométeres" és „2000 tonnás" mozgalmat összekapcsoljuk és kiszélesítjük; az utazási sebességet a rugalmas menetrend bevezetésével emeljük

Július 1-én és 2-án, kétnapos ülésen tárgyalta az V. Országos Vasútüzemi Értekezlet mindazokat a feladatokat, amelyek az őszi csúcsforgalomban várnak a vasút dolgozóira.

Hatalmas mennyiségű ipari és mezőgazdasági termék elszállítása várható, ami komoly feladatok elé állítja a vasutasokat. Amint azt az értekezlet határozata is kimondja, e feladatot Pártunk vezetésével, minden vasutas dolgozó egyöttes munkájával és az ellenséggel vivott kemény harcban tudjuk csak végrehajtani.

Az V. Országos Vasútüzemi Értekezletet az Építő-, Fa- és Építőanyagipari Dolgozók Szakszervezetének gyönyörűen feldíszített székházában tartották meg mintaszerű rendezéssel. Az értekezleten közel 1300 küldött vett részt az ország minden részéből, hogy megtárgyalják és határozatot hozzanak az őszi forgalom sikeres lebonyolítása érdekében.

A nagyjelentőségű értekezletet dr. *Oláh* Imre elvtárs, a forgalmi szakosztály vezetője nyitotta meg. Elnöki bevezetőjében elmondotta, hogy a hároméves terv minden évében az őszi forgalom beindítását megelőzte Pártunk, a Magyar Kommunista Párt, majd a Magyar Dolgozók Pártja által kezdeményezett Országos Vasútüzemi Értekezlet. Az ötéves terv első esztendejében megtartandó értekezleten üdvözli a Párt megjelent képviselőit, a kormány képviseletében jelenlévő *Bebrits* Lajos közlekedés- és postaügyi minisztert, *Prieszol* József államtitkárt, a szakszervezet vezetőségét és küldötteit, az élmunkásokat, sztahánovistákat, a szakszolgálat vezetőit és az ország minden részéből megjelent vasutas küldötteket.

Oláh elvtárs röviden ismertette az értekezlet összehívásának okát, majd felkérte *Csanádi* György elvtárs MAV vezérigazgatót, hogy az őszi forgalom feladatairól és célkitűzéseiről tartsa meg előadását.

Csanádi elvtárs az őszi forgalom feladatairól

Csanádi elvtárs ismertette az elmult esztendő alatt történt eseményeket. Elmondotta, hogy ezalatt az idő alatt Pártunk vezetésével a szocializmus építése tovább fejlődött hazánkban népgazdaságunk még erőteljesebbé vált, a dolgozók jóléte növekedett. Napról napra élveztük a hatalmas és baráti Szovjetunió segitő kezét és elsősorban ennek tulajdonitható, hogy az elmult év népgazdaságunk dicsőséges éve volt.

— De az elmult évet vasúti vonatkozásaiban is dicsőséges évnek kell tekintenünk — folytatta *Csanádi* elvtárs. A vasút teljesitőképessége és forgalma fokozatosan, de erőteljesen növekedett. A tavalyi őszi csúcsforgalmat hátralék nélkül, mondhatnám zökkenőmentesen bonyolitottuk le, hároméves tervünket teljesitményi vonalon túlteljesitettük, beruházási vonalon is lényegileg teljesitettük, bár a felújitási vonalon már lemaradás mutatkozott. A fix árakra vonatkoztatott önköltségi tervünket szintén túlteljesitettük. Az Államvasutak régebbi adósságait rendeztük és emellett nyereségbefizetési tervünket teljesitettük. A hároméves terv teljesitése mellett előkészültünk az ötéves tervre, majd annak végrehajtását megkezdtük.

Az ötéves terv megindulása népgazdaságunk fejlődésének további hatalmas lendületet adott. Ez a fejlődés az Államvasutak forgalmát már eddig is oly nagy mértékben növelte, hogy a kocsimegrakások száma a tavalyi őszi csúcsforgalmat már most is túlszárnyalja.

Mindezek az eredmények jogos büszkeséggel tölthetnek el valamennyiünket és jogosan nevezhetjük a legutóbbi kongresszusunk óta eltelt évet eredményes munkával eltöltött esztendőnek.

Nagy vonalakban ez a helyzet. Emellett azonban nem szabad figyelmen kivül hagyni, hogy az elmult év munkájában egy egész sor hiba is megmutatkozott, amelyekre rá kell mutatnunk, azokat ki kell értékelnünk, hogy kijavithassuk őket. E hibák felszámolása ugyanis elengedhetetlen ahhoz, hogy a küszöbön álló feladatokat — így elsősorban az idei őszi forgalom sikeres lebonyolitását— jól megoldhassuk.

Rámutatott ennek kapcsán a tervezés, mint a vezetés első feladatának hiányosságaira. A tervberuházási munkáinkat késedelmesen kezdtük meg.

— Fejlődésünk menete azt is bizonyitja — hangsúlyozta *Csanádi* elvtárs —, hogy a szakmai vezetők egy része a mozgalmakkal nem tud lépést tartani.

Ezek a vezetők politikai elmaradottságukban a tőkés üzemvezetés közben kialakult műszaki normák bilincseitől nem tudtak megszabadulni. Szűklátókörű praktikizmusukkal nem hittek a mozgalmak átalakító és átformáló erejében és nemcsak hogy nem támogatták megfelelően a mozgalmakat, hanem gyakran akadályozták is azokat. Ilyen vezetőkre természetesen szükségünk nincs, sőt vezetőhelyen tartásuk egyenesen bün lenne szocialista népgazdaságunkkal szemben.

Bün lenne pedig elsősorban azért, mert az ilyen vezetők munkaterületein kap erőre a reakció, kezdi meg aknamunkáját a klerikális és a jobboldali szociáldemokrata ellenség, amely ébren lesi, hol nyithat újabb és újabb frontot [illegible] demokráciánk ellen.

A továbbiakban *Csanádi* elvtárs sorra vette a mozgalmak időszerű kérdéseit és grafikonok segitségével részletesen ismertette az egyéni versenyek, az újitások, az önköltség alakulása, a munkatermelékenység fontos kérdéseit.

Utána hosszasan foglalkozott népgazdaságunk ellenségeivel, akik visszaélve szocialista bérezési rendszerünkkel, tudatosan alázták a munkafegyelmet és elferditve a *„mindenki munkája arányában"* elvet, nem munkát, hanem csak jelenléti időt, nem tényleges teljesitményt, hanem csak teljesitményi százalékot nyujtanak és illetéktelen keresetet vesznek fel. Egymásután sorolta fel népünk ellenségeit, akik bércsalásokat követtek el.

— Ezeknek a jelenségeknek a megszüntetésénél — mondotta — a vezetőségnek, az ellenőrzésre hivatottaknak, megalkuvást nem ismerően kell közbe venniök az operációs kést, azt jól megmarkolni és eredményesen használni. Mellettünk van a Párt, a szakszervezet és a dolgozók túlnyomó többsége. A normalazitókat és a normacsalókat a dolgozók felháborodással elitélték, hajtsuk végre ezt az ítéletet.

Csanádi elvtárs beszéde tovább során megvizsgálta, hogy minek volt köszönhető a teljesitőképesség jelentős növekedése, milyen hibák fordultak elő és hogyan lehet ezeket ez évben kiküszöbölni.

— *Az őszi forgalom sikeres lebonyolitását elsősorban a szovjet vasutaktól átvett munkamódszereknek köszönhetjük* — mondotta —, amelyek egy részéről az előzőekben már beszámoltam, továbbá *a Vasútpolitikai Osztályon keresztül a Magyar Dolgozók Pártja közvetlen irányitásának és a dolgozók fáradhatatlan munkájának.* A Párt közvetlen irányitása alatt dolgozóink politikai öntudata és felelősségérzete növekedett. Ennek szorosan velejárójaként fejlődött a szakmai tudás is.

Dolgozóink megváltozott viszonya a munkához volt a siker legerősebb rugója.

Jelentős támogatást nyujtott szakszervezetünk is és dolgozóink öntudatos helytállása nagy részben a mozgalmi vonal eredményes támogatásának és közreműködésének köszönhető.

Az elmult év őszi csúcsforgalma tanulságainak ismertetése után hangsúlyozta, hogy biztosra vehetjük, hogy az idei őszi csúcsforgalom több mint 25 százalékkal nagyobb lesz.

Ennek tudatában az őszi csúcsforgalmi előkészületeket 3 súlypont köré csoportositották. Ezek:

1. sztahánovista módszerekkel a termelékenység növelése; 2. üzemképes járóművek biztositása a lehető legnagyobb számban és végül 3. a kocsifordulóidő csökkentése.

Amikor ezeket a feladatokat részleteiben is felvázolta, hangsúlyozta, hogy minden munkafeladatunkat önmagunkban át kell politizálnunk. Egyes szakmai vezetők várják, hogy a politikai vonal, vagy a felsőbb irányitás folytonosan ösztökélje, sőt kényszeritse őket a szükebb, vagy tágabb szervezési munka elvégzésére. A szocializmus fejlődésének jelenlegi állapotában

olyan vezetőkre és irányitókra van szükségünk, akik a politikai és szakmai irányvonalat többé nem választják ketté.

Az előkészitéssel foglalkozva, megemlékezett a jólfejlődő sztahánovista mozgalomról, a szükséges gördülőanyag biztositásáról, a vonatok gyorsabb közlekedtetéséről és mindazokról a megoldandó feladatokról, amelyek egyaránt érdeklik a vontatási, forgalmi, pályafentartási és kereskedelmi szolgálatot. Teljes részletességgel ismertette a feladatokat, s kiemelte, hogy elsősorban a forgalmi személyzetbe kell beleidegződnie, hogy a menetrend a vonatközlekedés tervszerű lebonyolitásának az alapja, amit lazán kezelni nem szabad.

Hosszan beszélt *Csanádi* elvtárs a tehervonatok menetsebességének felemeléséről, az irányvonatok szerepéről, a kocsiforduló csökkentéséről, a tolatótehervonatok utazási sebességének növeléséről, a zavartalan kocsiellátás és az üzemképes járóművek biztositásáról, a pályafentartás kötelességeiről, a csúcsforgalom lebonyolitásáról.

Csanádi elvtárs beszéde második részében tehát felvázolta a magyar vasutasok előtt álló nagy feladatokat, foglalkozott a csúcsforgalom előkészületeivel és a forgalom tényleges lebonyolitásának sulyponti kérdéseivel. Bejelentette, hogy

a közeli napokban megjelenik az 1950. évi forgalom lebonyolitására vonatkozó részletes rendelet, amely az összes fényeges tudnivalókat tartalmazza.

Az átfogó rendelet és a vasútüzemi értekezlet határozata megmutatja azt az útat, amelyen járnunk kell. Nagy szerencsénk — fejezte be beszédét *Csanádi* elvtárs —, hogy *ez az út kitaposott út*. Kitaposták azt nagyrészben helyettünk a baráti *Szovjetunió* nagyszerű dolgozói, a nagy *Sztálin* elvtárs vezetésével. De még ezen a kitaposott úton sem vagyunk magunkra hagyva. Vezet a Párt, a Magyar Dolgozók Pártja és annak vezére, *Rakosi Mátyás!* Lépjünk rá erre az útra és ragadjuk meg az irányitó, vezető és segitő kezeket. Ezek a kezek az ezévi őszi csúcsforgalomnak a mult évihez hasonlóan sikeres lebonyolitásáért, a teljesitőképes szocialista vasút megvalósitásáért, a növekvő jólét és a világbéke felé vezetnek.

(Folytatása a 2. oldalon.)

Csanádi György elvtárs, az Államvasutak vezérigazgatója ismerteti az őszi forgalom feladatait az V. Országos Vasútüzemi értekezleten. A képen a kongresszus elnökségét látjuk. Az első sorban balról jobbra: Gáspár Sándor elvtárs, a Vasutas Szakszervezet főtitkára, Prieszol József elvtárs, a MDP Központi Vezetőségének tagja, közlekedésügyi államtitkár, Horváth Jánoselvtárs, a Vasútpolitikai Osztály vezetője, Dr. Oláh Imre elvtárs, a Vasúti Főosztály 8. szakosztályának vezetője, Bebrits Lajos elvtárs, közlekedés- és postaügyi miniszter.

Bebrits elvtárs: Az új helyzetben döntő az, hogy semmi körülmények között nem korlátozzuk a szállításokat

Csanádi elvtárs előadása közben és befejezésekor is szünni nem akaró tapssal, *„Éljen Sztalin!"*, *„Éljen Rákosi!"* *„Éljen a Szovjetunió!"*, ütemes felkiáltásokkal ünnepelték felszabadítónkat, a nagy *Sztálint*, dicsőséges Pártunkat és népünk bölcs vezetőjét, *Rákosi* elvtársat.

A kongresszus második napján került sor a felszólalásokra.

Az első nap végén *Oláh* elvtárs ismertette az ország minden részéből érkezett üdvözlőtáviratoknak egy részét, amelyet a dolgozók lelkes tapssal fogadtak.

A kongresszus második napján dr. *Oláh* Imre elvtárs elnökí megnyitójában rövid beszédben megemlékezett *Dimitrov* elvtárs halálának egyéves évfordulójáról. A kongresszus egy percig tartó néma felállással áldozott *Dimitrov* emlékének.

Utána *Bebrits* Lajos elvtárs, közlekedés- és postaügyi miniszter állt fel szólásra.

— Nagy tapasztalatcsere-értekezlet ez, — kezdte beszédét *Bebrits* elvtárs. — Végrehajtjuk *Sztálin* elvtárs akaratát, aki azt tanácsolta, hogy nagy elhatározások előtt nagyon jó, ha találkozik a vezetés és a végrehajtás, a fent és lent állók kicserélik gondolataikat és közösen határoznak.

Bebrits elvtárs elmondotta, hogy a megoldandó feladatok sokkal nehezebbek lettek, mint tavaly, mert 3—4000 kocsival kell többet naponta megrakni, mint akár most is. Ugyanakkor — mondotta — éppen azért, mert fejlődünk és sikeresen megyünk előre a szocialista építés vonalán,

az osztályharc is egyre élesebb formát ölt.

Tisztában vehető ki az, hogy *ki áll innen és ki áll túl*. A másik oldalon, az ellenség oldalán látjuk a jobboldali szociáldemokratákat, a klerikális reakciót, amely a vasutasok sorában is nagyon erős. Mindez megnehezíti feladataink végrehajtását.

Új módszerek kellenek ahhoz, hogy megbirkózzunk a feladatokkal

Bebrits elvtárs hangsúlyozta, hogy az 1950-es év tervszámainak teljesítése függ attól, hogy mi mindent vigyünk. Ha valahol elmaradunk, ez rést üt a terveljesítésben és ezt nem lehet megengedni.

Új módszerek kellenek ahhoz, hogy ezzel a feladattal megbirkózzunk.

Mielőtt *Bebrits* elvtárs rátért az új feladatok ismertetésére, megemlítette, hogy a *szikrafogó* berendezéseket a vontatásnak rendbe kell hoznia és el kell követnünk mindent, hogy a nagy szárazságban ne okozzunk a kipattanó szikrákkal tüzeket.

Bebrits elvtárs beszédében kiemelte, hogy az új módszerek bevezetésében a vontatás áll elől, de egész sor új módszer bevezetésére van szükség az őszi forgalommal kapcsolatban a vontatásnál is. Előbbre kell hoznunk általában a kocsijavító munkát, legyen ez futójavításos, vagy felújításos munka.

Mozgalmat kell indítani, hogy két *mosás* és két javítás között minél több kilométert fusson egy mozdony. Megelégednék 50.000 kilométerrel, sőt kevesebbel is, de induljon meg ez a mozgalom. Van már számos mozdonyvezető, aki eredményesen dolgozik a két mosás és két javítás között befutott kilométermennyiség emelése terén. Ha ezt szerencsésen egyesítjük a „2000 tonnás" és az „500 kilométeres" mozgalommal, akkor az őszi forgalomban egyetlen egy tehervonat sem fog várni mozdonyra.

Szükség van arra, hogy új módszerek kerüljenek bevezetésre a mozdonyszerelésnél, a mozdonykezelésnél a fűtőházban. A három-négy órás idő túlmagas, ezt legalább 50 százalékkal le kell szállítani. A szovjet példa itt van, csak alkalmazni kell.

Bebrits elvtárs ezután kimerítően foglalkozott a kereskedelmi szolgálattal és megállapította, hogy meglehetősen el vannak maradva az új módszerek bevezetésénél, bár már arra is hivatkozhat a kereskedelmi szolgálat, hogy lépcsőzetes irányvonatokat indít.

— A kereskedelmi szolgálatnál új módszert kell bevezetni, ne az irodában üljenek a kereskedelmi dolgozók, hanem menjenek ki az életbe, teremtsenek közvetlen kapcsolatot az élettel. *Be kell telepíteni minden nagy gyárba*, üzembe a vasút raktárnokát, pénztárnokát, fel kell állítani *egy mellékállomást*.

A továbbiakban arról beszélt, hogy a forgalom terén még a kereskedelmi szolgálatnál is jobban el vannak maradva. A forgalom eddig még olyan lényegbe vágó új dolgot, mint amilyen a Sztahánov-módszer és a Szovjetunió haladott módszerei, — eddig még nem tudott felmutatni.

— *Csanádi* elvtárs többször is művészetről beszélt — folytatta *Bebrits* elvtárs —, *művészien végrehajtott vasúti tevékenységről*. A forgalmi szolgálat olyan, hogy elsősorban az tudja ezt a művészetet produkálni. Vannak helyek, ahol az ember bámulva

láthat ilyen művészi produkciót anélkül, hogy a dolog sztahánovista vonalon meg volna szervezve.

Bebrits elvtárs kiemelte és gyakorlati példákkal mutatta be, hol látott ilyen művészetet, amelyet általánosan be kell vezetni a forgalmi szolgálatnál.

Beszédében a siktolatásos rendszer komoly elmaradottságát panaszolta, majd a gazdaságosság kérdésével foglalkozott.

Bebrits elvtárs végül a következőkkel zárta be felszólalását:

— A siker biztosítékát látom abban, hogy az elmúlt évben a vasutasok ezrei, tízezrei tanultak, műszakilag magasabb nívót értek el, jobban tudnak dolgozni, művésziebben tudják megfogni és teljesíteni a feladatokat.

A szakszervezet az elmult idő óta fejlettebb lett, magasabb nivon viszi a feladatait, a vasutasok megszervezését és mozgósítását,

versenymozgalmak keletkeztetését és szervezését, a sztahánovista-mozgalom előrevitelét.

Pártszervezeteink ütőereje, szervezőképessége, mozgósító hatása sokkal nagyobb, mint a mult évben volt. Itt van mellettünk a Politikai Osztály, a pártszervezetek összefogója és vezetője.

A Vasútpolitikai Osztály a Pártnak felénk kinyujtott keze, amely segit, vezet, tanácsokkal lát el bennünket és a hibákat kijavitja.

Ezek biztosítékot nyujtanak arra, hogy bár a feladat olyan nagy, amilyennel eddig sohasem kellett magyar vasutasnak megbirkóznia, képesek leszünk arra, hogy a problémákat nagy tételekben és kisebb részleteiben is megfogjuk és előre vigyük. Mellettünk a Párt, mellettünk *Rákosi* elvtárs — fejezte be hozzánk intézett, lelkes, ütemes tapsok közepette *Bebrits* elvtárs beszédét —, mindez lehetővé teszi részemre, hogy azt mondjam: *Elvtársak, győznünk kell és győzni fogunk!*

Bebrits elvtárs az új módszereket ismerteti a kongresszuson.

A dolgozók javaslataikkal segítik az őszi csúcsforgalom lebonyolítását

Bebrits elvtárs után egymásután jelentkeztek a dolgozók hozzászólásra.

TANNER JÁNOS (SZOMBATHELY): Rákosi elvtárs harcos életéből meritünk példát, vegyük fel a küzdelmet az ellenséggel. Nem lehet közömbös számunkra, hogy egyesek baleseteket idéznek elő, bércsalásokat követnek el, elégedetlenséget szítanak dolgozóink között vagy közömbösíteni igyekeznek békéért vivott harcunk iránt. Ellenségeink semmitől sem riadnak vissza; a pápai pályamesteri szakaszon a dolgozók közé beférkőzött kuláknak ellopta társai pénzét. A klérus szolgálatába szegődött szolgálattevő kivonja magát az építő munkából. A jobboldali szociáldemokrata pályamester Hajmáskéren rendszeres bércsalást követett el.

DOBOS JÓZSEF (VAMOSGYÖRK): Az őszi csúcsforgalom zavartalan lebonyolítása érdekében helyi problémákkal foglalkozik amelynek megoldását kéri. Bejelenti, hogy a mellékvonalakon is arra törekszenek, hogy a vonatok átlagos terhelését növeljék. Itt sikerült már 185 százalékos terheléssel is közlekedni.

LENGYEL JÓZSEF (BUDAPEST, Ferencvárosi Fűtőház): A rendeletek rugalmas végrehajtásáról, mint szükségszerűségről beszél, majd megjegyzi, hogy a vontatásnak élen kell haladnia és arra kérte a kongresszust, hogy vizsgálja meg azt a javaslatát, hogy 35—40 kilométerre, s ott, ahol lehet, 40—45 kilométerre is növelhessék az I. és II. terhelést szakaszban a szerelvények menetsebességét. A kezelési idővel kapcsolatban megjegyezte, hogy a komplexbrigádok beállításával a kezelési forgalmi időt nem 50, hanem 45 százalékra szállítják le.

SZIGETI LÁSZLÓ (MISKOLC, Igazgatóság): Miskolci viszonylatban beszámol az őszi forgalom problémáiról és több javaslatot tesz a forgalom gyors lebonyolítására és uj munkamódszerek bevezetésére. Javaslata által évente 8,640.000 forint megtakarítást érünk el nemzetgazdaságunknak országos viszonylatban a „leakasztás" nélküli árukezeléssel.

Gáspár elvtárs: A csúcsforgalomra a szakszervezetnek erőteljesen fel kell készülnie

Ezután került sor *Gáspár* Sándor elvtárs, a Vasutas Szakszervezet főtitkárának felszólalására.

Gáspár elvtárs beszéde elején kifejtette, hogy az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításához a szakszervezetnek erőteljesen fel kell készülnie, mert

a szakszervezetek jó vagy rossz munkája befolyásolja a feladatok végrehajtását.

Rákosi elvtársnak, Pártunk február 10-i Központi Vezetőségi ülésén elhangzott beszédét nemcsak időlegesen, hanem állandóan fel kell használnunk munkánk megjavításában.

Gáspár elvtárs hangsúlyozta, hogy eddig nem tettünk meg mindent. Eredményeink mellett hiányosságok is vannak, és ezeket ki kell küszöbölni munkánkból, hogy elő tudjuk segíteni a csúcsforgalom eredményes lebonyolítását.

A hibák között elsősorban említette meg a szindikalizmust.

A szindikalizmus ellen nem vettük fel frontálisan a harcot —

mondotta. A kecskeméti- és a keletipályaudvari üzemi bizottságnál kétségbevonták a Pártnak vezető szerepét. A bürokrácia elleni harcban sem értünk el eredményt — folytatta. — Május 23-án vették fel a MAV szolgálatába *Ujfalvi* Béla mérnököt, aki a budapesti MAV Igazgatóság IV. osztályának létszámába tartozik. *Ujfalvi* felvétele óta sem besorolást, sem fizetést nem kapott. A helyi szakszervezeti bizalmi felelős ezért, mert hogyan képviseli a dolgozók érdekét, ha ilyesmivel szemben közömbös.

Ezután a hosszútávú versenyszerződéssel kapcsolatban a szakszervezeti szervek hiányos munkájáról beszélt, majd megjegyezte, hogy a verseny adminisztrálása sok helyen a népgazdaság rovására megy. Példának hozta fel a Kaposvári Fűtőházat, ahol

36 fő dolgozik teljesítménybérben és 6 fő végzi bérelszámolásukat.

Ez csak úgy történhetett meg, hogy egyes szakszervezeti és üzemi bizottsági titkárok nem teszik magukévá Pártunk határozatát és a szakvonali reakció ezt igyekszik kihasználni.

A szakvonali vezetés kérdésével foglalkozva, megemlítette *Konrád*, a Miskolci Járóműjavító NV. vezetőnek viselkedését, aki *„macerálásnak"* jellemezte a háromszög-értekezletet. Amikor ezt kifogásolták, *magas vérnyomására hivatkozott*. Hátha valakinek magas a vérnyomása, ne vállaljon vezetést.

Gáspár elvtárs a bércsalásokkal foglalkozva, elmondotta, hogy csak *Gerő* elvtárs beszéde után figyeltek rá erőteljesebben. Elmondotta, hogy Budapest Nyugati-pályaudvar raktárfőnöke vasárnapra *beírta a túlórát* és a kérdéses idő alatt *elment a templomba*. Az elvtársak csak *Gerő* elvtárs beszéde után figyeltek fel és szólaltak fel ellene. A szekszárdi 8-as pályamesteri szakaszon *Erdélyi* József pályamester a vágányszabályozásnál az egyszeri aláverést *kétszeri aláverésnek* számolta el.

A klerikális reakcióval foglalkozva, *Gáspár* elvtárs megjegyezte, hogy a klerikális reakciónak még mindig nagy befolyása van a tudatlan dolgozókra, amint azt a hatvani eset is bizonyítja.

A nagykátai „szent" kút

— Nagykátán kitalálták — folytatta —, hogy van ott egy *„szent"* kút. Ebben a kútban valaki megfürdött és egészséges lett. Erre az egyik munkatársunk, aki a budapesti Hídműhelyben dolgozik és Nagykátán lakik, hozott egy demizson vizet a *„szent"* kútból. Eladta a vizet a dolgozóknak, akik azt megitták. Mind a négyen, akik ittak a vízből, *diaréval megbetegedtek* és a munkájukban visszamaradtak. Így dolgozik a reakció.

A munkafegyelem kérdésével foglalkozott ezután *Gáspár* elvtárs. Az őszi csúcsforgalom sikeres végrehajtása megköveteli, hogy megjavítsuk a munkafegyelmet — mondotta.

Szakszervezetünk igen liberálisan kezelte a dolgokat.

egy-két esetben ugyan kizártak egyeseket a szakszervezetből, de az üzemekben még megtűrik az illetőket, mint dolgozót.

Komoly hiba van a politikai felvilágosító munka terén is, ami a reakció munkáját könnyíti meg. A munkaversenymozgalom az utóbbi időben ellanyhult. A munkaversenyt ki kell emelni a *Gerő* elvtárs által említett, úgynevezett *„uborkaszezonból"*. Ezt a célt szolgálja a hosszúlejáratú versenyszerződés és a munkafegyelem megjavítása. Ahol jó a munkafegyelem, ott jó a munkaverseny is.

Jó példa erre a Dunakeszi Főműhely, ahol a termelékenység 113 százalék, a béremelkedés 106 százalék.

Ugyancsak ebben a műhelyben, a Korabelnyikova-mozgalom révén, a havi megtakarított anyagból 1 kocsi javítását végzik el.

Gáspár elvtárs felszólalása végén megállapította, hogy a Sztahánov-mozgalom jelenleg egyhelyben áll, s nagy hiba volt, hogy ezt a területet elhanyagoltuk. Itt is meg kell javítanunk a munkát. Fokoznunk kell az éberséget — mondotta —, meg kell találnunk az ellenség kezét és kíméletlenül meg kell semmisíteni az ellenséget.

A bizalmi legyen a verseny szervezője és ellenőrzője, de ne kampányszerűen, hanem állandóan — folytatta —, majd befejezésül hangsúlyozta, hogy csak úgy tudjuk feladatainkat megoldani, ha a dolgozók érzik Pártunk vezetését, irányítását és segítségét. Erős pártszervezet tudja megoldani a feladatokat és a hibákat kiküszöbölni. Aktíváinkat és bizalmijainkat, üzemi bizottságainkat mozgósítsuk, hogy feladatainkat eredményesen tudjuk megoldani.

Gáspár elvtárs felszólalása után *Pálvölgyi Rezső elvtárs* (Budapest, Nyugati-pályaudvar) a csúcsforgalom sikerének előmozdítására helyi javaslatot tett, majd kérte, hogy a traktor-rakodásokhoz egy másik vágányt is építsenek a raktárhoz.

KOVÁCS GÁBOR főmozdonyvezető (Tapolca, Fűtőház): elmondotta felszólalásában, hogy a szovjet tapasztalatok birtokában egymásután érik el a sikereket a „2000 tonnás" mozgalomban és a Párt segítségével megoldották a 6. terhelési szakasz úgynevezett „800-as" mozgalmát is, ahol 424-es mozdony 590 tonna terhelésével szemben 800 tonnát továbbítanak, de Kovács elvtárs Haraszti fűtőtanone elvtársnővel már 950 tonnát is továbbított. Kérte, hogy a minisztérium szorgalmazza, hogy minden vonat bekötött légfékkel közlekedjen.

Szünet után *Nagy* Piroska elvtársnő, az első női mozdonyfűtő, mozdonyvezetőjelölt vette át az elnökséget, s tovább folytatták a hozzászólásokat.

TOTH IX. ISTVÁN (Budapest, Ferencváros állomás): beszédében a munkafegyelem kérdésével foglalkozott és példákat hozott fel saját munkaterületükről. Foglalkozott a balesetekkel és elmondotta, hogy a közelmultban 27.000 forint kárt okoztak a „nagy guritón", mert olyan kocsit guritottak le, amelyet már előzőleg elláttak „Tilos a guritás" bárcával. Több eset felsorolása után hangoztatta, ha továbbra is felületesen végezzük munkánkat, akkor rést engedünk az ellenségnek, az ellenség ügynökeinek, akik így végzik kártevő munkájukat. Javasolta, hogy a népnevelő munka megjavításával támogassuk az alulról jövő kezdeményezést.

KISPÉTER JÁNOS (Szegedi Osztályműhely): javasolta, hogy korszerűsítsék a vasút pályafenntartási szektorát is, hogy minél kevesebb fizikai erővel s ne kelljen százévelőtti módszerekkel a pályamunkásnak dolgoznia.

Ujabb javaslatával pedig kérte a szakszolgálat felső vezetőit, hogy a pályafenntartáshoz szükséges anyagot a téli időkre szállítsák le, hogy a pályamunkásokat állandóan tudják foglalkoztatni. Kérte, hogy az újítással kapcsolatban a pályamunkásokat havonta oktassák. Fontosnak tartja, hogy a pályamunkásokat iskoláztassák, ideológiailag képezzék, mert e tekintetben elmaradtak a többi dolgozótársaiktól.

NEMETH BELA főraktárnok (Miskolc): a Nyugati-pályaudvar dolgozóihoz intézte szavait és a 462-es számú vonat összeállításával kapcsolatban intézkedést kért.

RADNAI ANTAL (Nemzeti Szabad Kikötő:) a duna-tengeri dokkmunkások harcos üdvözletét tolmácsolja a vasúti kongresszusnak, majd az őszi csúcsforgalom sikerének elősegítésére a hiányosságok között kiemeli, hogy a kikötőben nap-nap után észlelik olyan üres kocsik beérkezését, amelyekre már Miskolcon, vagy Debrecenben rányomták a javítási bárcát. Miért engedi Ferencváros és a többi állomás átfutni ezeket a kocsikat, hiszen a kikötőben nincs javítóműhely. Nekik kell a 6 órai kirakási idő alatt egy-két órát elvesztegetni azzal, hogy ezeket a kocsikat kisorolják. Kérte, hogy a bauxit irányvonatoknál tartsák be a pontos menetrendet, hogy tervszerű munkát végezhessenek.

SZUCS JÁNOS (Debreceni Járműjavító NV): a jobboldali szociálde-

mokraták demagógiájáról és a klerikális reakció aknamunkájáról beszélt. Példákat sorolt fel, majd hangoztatta, hogy az őszi csúcsforgalom lebonyolítását össze kell kapcsolni az ellenség elleni harccal és a termelés emelésével.

MISZLER GYULA (Kaposvári Fűtőház): bejelentette, hogy a Kaposvári Fűtőház dolgozói, az őszi csúcsforgalomban vállalják, hogy minden mozdonyukkal víztisztító berendezés nélkül a mosási és javítási kilométert felemelik 5000 kilométerre. Vállalják az összes apró javítások elvégzését, hogy lehetővé tegyék a fiókműhelyi dolgozóknak a 6 havi és részlegvizsgák sikeres elvégzését.

TÓTH ERNŐ (Tapolca állomás): beszámolt a tapolcai állomás szűk keresztmetszetéről, a mérlegelés kérdéséről. Naponta közel 400 vagon szalad be a bazaltbányákból és ezekből közel 70 kocsit kell mérlegelniök, amire idejük nincs. Kérte a szakszolgálatot, hogy ezen segítsenek.

FONÓ MÁTYÁS (Nagykanizsai Fűtőház): több újításáról számol be és elmondotta, hogy a gőzfékre beadott újítását visszadobták. Azóta gyakorlatban két mozdonyon kipróbálták és a visszadobott újítással a tolatást 50 százalékkal gyorsabban végzik.

Fonó elvtárs azután elmondotta, hogy 11 hónappal ezelőtt beadott a szikraszórás ellen egy újítást, a változtatható, automatikus fúvócsővel kapcsolatban. A beadványában megírta, hogy öcskavasból, ingyen megcsinálja a vasútnak, de még mindig nem tudja mi van a javaslatával.

BAKÓ JÓZSEF (Szombathelyi Fűtőház): a Szombathelyi Fűtőház dolgozói nevében versenyre hívja ki a többi fűtőház dolgozóit, hogy az antidurkészülékkel felszerelt mozdonyoknál a mosásnélküli mozdonykilométert az eddigi 18.000 kilométerről 50.000 kilométerre fokozzák.

KMETTY IMRE (Vasúti Főosztály): a távközlő- és biztosító-berendezésszolgálat dolgozói nevében ismerteti azokat a módszereket, amelyekkel az őszi forgalom lebonyolítását elősegítik.

GÖDÖR KÁROLY (Központi Kocsiintézőség): részletesen ismerteti a Kocsiintézőség munkáját a kocsik intézése, a kocsikiegyenlítés, a rakszerek, a rinfusa betétlapok kezelése és az idegen kocsik gazdaságos kezelésével kapcsolatban.

SIMON FERENC (Szeged): a raktári munkások üdvözletét tolmácsolja és hangoztatja, hogy a raktári dolgozók meg fogják állni helyüket az őszi forgalomban is. Kérte, hogy munkájuk megkönnyítésére darut kaphassanak.

BARÁT ISTVÁN (Keszthely): Keszthely állomás helyi jellegű kérdését ismertette és hangsúlyozta, hogy meg kell szüntetni végre a mozdonyvezetők és forgalmi szolgálattevők között még ma is meglévő sovinizmust.

GYENGE KÁLMÁN (Szeged): a szállítás kérdésével foglalkozik, majd javaslatot tett a kocsik besorolását illetően. Ugyancsak javaslatot nyújtott be a fuvarlevél módosításával kapcsolatban. Végül az oktatás kérdésével foglalkozott és megállapította, hogy ezen a területen lemaradás mutatkozik. Hangsúlyozta, hogy milyen döntő szerepe van az oktatásnak az őszi forgalom lebonyolításában, melynek egyik alapfeltételét képezi.

HEGYI GYÖRGY (Makó): a szakmai sovinizmusról beszélt, amely a makói műhelyben jelentkezett és mutatkozik más szolgálati ágaknál. Tanulnunk kell — mondotta — a Szovjetunió vasutasaitól a szolgálati ágak jó együttműködése terén is.

CZIMA JÁNOS (Budapest, Ferencvárosi Fűtőház): egész sor hiányosságot sorol fel, amelyek megjavításra várnak, majd megemlítette, hogy Ferencváros állomás és Fűtőház szervezetében megindult vegyesbrigád mozgalomnak sikerült a kocsik mozgatási egységidejét 35—40 százalékra csökkenteni. Beszél a csapesztergaműhelyben mutatkozó szűk keresztmetszetről is. Vásároltak egy modern csapszabályozó esztergapadot, amely, bár áprilisban vásárolták, de még mind a mai napig nem dolgozik. Javasolta, hogy az eddigi ólomtömítés helyett más tömítést alkalmazzanak.

TIHANYI VILMOS (Nagykanizsa): a Szovjetunió hatalmas áldozatokat hoz, felmérhetetlen támogatásban részesíti hazánkat, ez kötelez bennünket. Mélyítsük el szeretetünket felszabadítóink iránt — mondotta. Megjegyezte, hogy a vonatkísérők és a mozdonyvezetők között a kilométerpénz tekintetében még ma is ellentét van, amit a reakció igen jól kihasznál aknamunkája előmozdítására.

Benkovits elvtárs egyes szakszolgálati vezetők közönyösségéről

A következő felszólaló *Benkovits* Dezső elvtárs, a Budapesti MÁV Igazgatóság Vasútpolitikai Osztályának vezetője volt. *Benkovits* elvtárs hangoztatta, hogy az a feladatunk, hogy a „2000 tonnás" és az „500 kilométeres" mozgalom továbbfejlődését biztosítsuk és a két mozgalom elől minden akadályt elhárítsunk.

— Az akadályoknál elsősorban — folytatta *Benkovits* elvtárs — egyes vezetők közönyösségéről akarok beszélni. Még mindig vannak a szakszolgálat vezetésében olyan elemek, akik nemhogy elősegítenék a két mozgalmat, hanem igyekeznek *visszaráncigálni*, vagy a legjobb esetben is közönyösen viselkednek a mozgalom továbbfejlődésével szemben. Ha nem így volna — mondotta —, akkor nem történhetett volna meg az, hogy például

a mozdonyforduló helytelen szétosztása következtében egyes helyeken, így a Ferencvárosi Fűtőházban is, a hármasbrigádok szétesőben vannak.

Ez azért következett be, mert a szakszolgálat vezetői nem vizsgálták meg a kérdést és nem állapították meg, hogy a mozdonyforduló egészségtelen szétosztása, a fűtőházi és igazgatósági *sovinizmus* akadályozza az „500 kilométeres"-mozgalom továbbfejlődését.

Javasolta, hogy a legrövidebb időn belül üljön össze egy hizottság az érdekeltek részvételével és *osszák el a mozdonyforduló*kat úgy, hogy minél több „500-as" vonatot tudjanak indítani.

Benkovits elvtárs kritikát gyakorolt a szakszolgálati vezetők felé azért is, hogy még ma is olyan rendeletek vannak érvényben a bérezés területén, amelyek alkalmasak ellentét szítására az „500-as" mozgalommal szemben.

Kifogásolta, hogy a szakszolgálat nem fordít kellő gondot arra sem, hogy a mozdonypark jelentős részét kilevő *tolatósmozdonyokat is bekapcsolják* az „500 kilométeres" mozgalomba.

Benkovits elvtárs felszólalása végén kiemelte, hogy mindazoknak *a vezetőknek a magatartását felül fogják vizsgálni*, akiknél közömbösséget tapasztalnak és helyettük, éppen az őszi forgalom érdekében, azok közül a dolgozó elvtársak közül fognak vezetőt kiválasztani, akik jó munkájukkal is bebizonyították, hogy szívügyük a szocializmus építése, élenjárnak a munkaversenyben és a Sztahánov-mozgalomban. Ha ilyen funkciókban fogják képviselni a munkásosztály vezetőszerepét, segítségükkel még nagyobb eredményt fognak elérni az őszi forgalomban, a szocializmus építésében.

Munkában az ötödik országos vasútüzemi értekezlet

SZABÓ LÁSZLÓ (Miskolc, Pályafenntartás): Az őszi forgalom lebonyolítására brigádmozgalom keretében megszüntettek 24 sebességkorlátozást, 21-nél pedig a jelenlegi sebességkorlátozás mértékét csökkenteni fogják. Ezenkívül egész sor munkával lehetővé tették, hogy a hozzájuk tartozó vonalakon magasabb tengelynyomással közlekedjenek a vonatok és főjavítás jellegű felépítményi munka elvégzése által lehetővé tették a 424-es sorozatú mozdonyok közlekedtetését az egyik vonalon. Ezután 5 pontban javaslatot nyújtott be, amelyek elfogadásával kívánják munkájukat még eredményesebbé tenni az őszi forgalomban.

Tóth III. János, Kossuth-díjas sztahánovista mozdonyvezető. (Miskolc, Fűtőház): az ellenség kezét látja abban, hogy amint azt felszólaló is megállapította, a bérezés vonalán ellentét van a mozdonyszemélyzet és a vonatkísérő személyzet bérezése között. Elmondotta, hogy a műszaki értelmiség egy része magáévá tette Pártunk útmutatását és a munkához való viszonya megváltozott. Ezt igazolja a vízkőlerakódás s a csőfolyás elleni harc, valamint a vízlágyító készülékek az antidur-készülékek felszerelése, ami lehetővé tette a „20.000 kilométeres"-mozgalom bevezetését és kiszélesítését azoknál a mozdonyoknál, amelyekre az antidur-készülékek már fel vannak szerelve. Az őszi forgalom sikeréért való harc egyet jelent az ellenség elleni harccal — mondotta. — Az őszi forgalom lebonyolítása tehát minden kommunista vasutas számára harci kérdés.

A rejtett tartalékok felszínre hozásával, *Pányin* elvtárs útmutatásával, a „2000 tonnás" és 500 kilométeres"-mozgalom továbbfejlesztésével, valamint a tehervonatok sebességének fokozásával biztosítjuk az előttünk álló őszi forgalom zavartalan lebonyolítását olymódon, hogy nekünk, kommunista mozdonyvezetőknek példát mutatva, arra kell törekednünk, hogy *mosástól-mosásig* kerüljük a javításokat — mondotta.

SOÓS KÁROLY (Hatvan): Az őszi forgalom sikeres lebonyolítása végett kérte, hogy a rendezőpályaudvaron lévő téli gurítódombot 10—15 cm-rel emeljék, majd több kisebb javaslatot tett a forgalom meggyorsítására.

Prieszol elvtárs: A nehézségek ellenére is a legjobb úton haladunk, hogy pártunk, elvtársaink segítségével megoldjuk feladatainkat

Ezután állt fel szólásra *Prieszol* József államtitkár elvtárs, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének tagja.

Prieszol elvtárs elmondotta, hogy az egész ország szeme a vasutas dolgozókon van. Az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításában az egész ország dolgozó népe érdekelve van és aggódó szeretettel figyeli hősies küzdelmüket az akadályok eltávolításánál.

Beszéde további során figyelmeztetett arra, hogy az ellenség igen sok helyen mindent meg fog kísérelni, hogy minél több bajt és zavart okozzon és ahol csak teheti, kárt is tegyen.

Prieszol elvtárs ezután a vasutasok minőségi munkájáról beszélt a vasút területén. — Ez azt jelenti — mondotta —, hogy hármennyire is növekedett a szállítások mennyisége, a vasulak megterhelése, egy pillanatra sem feledkeztek meg — és a jövőben sem szabad megfeledkezniök — a legtöbb helyen arról, hogy *a munka minőségének alapvető jellemzője a vasút vonalán a szerencsétlenségek kiküszöbölése.*

— Ahol szerencsétlenségek nagyobb számban fordulnak elő, ott a vasút együttesének valamelyik része rosszul dolgozik. A vasutasok felelősségteljes, pontos és lelkiismeretes munkájától függ az utasok százezreinek sorsa, a vasúton szállított milliárdos értékek biztosítottsága. Különösen fontos ez most, a mi hazánkban, a szocializmus építésének országában, ahol a munka, az ember, a legértékesebb tőke és ahol azok a milliárdos értékek, amelyek ma a vasúton szállításra kerülnek, a szocializmus építésének ügyét szolgálják nemzetgazdaságunkon keresztül.

Prieszol elvtárs a továbbiakban megcáfolta azt az állítást, hogy a szerencsétlenségek bizonyos mértékig elkerülhetetlenek. — Ma már *megvan minden lehetőségünk* arra, — folytatta, — hogy a szerencsétlenségeket a *minimálisra* csökkentsük. Utalt *Lenin* elvtársra a munkafegyelem kérdésénél, amikor azt mondotta, hogy „*a vasúti vonalakon a legszigorúbb rendet és forradalmi fegyelmet kell fenntartani*".

— *Lenin* elvtársnak ez a megállapítása ránk is vonatkozik. „*Szükség van*" — mondotta továbbmenőleg *Lenin* elvtárs — „*egy rendezett erős szervezetre, amely meg tudja szervezni, hogy az emberek százezrei óramüpontossággal dolgozzanak*". Természetesen erre a feladatra nem alkalmasak az olyan vezetők, akik a legkisebb nehézség láttára

lemondással és nyugdíjazással fenyegetőznek,

vagy más eszközökkel élnek. Az ilyen feladatok megoldására erős, keménykezű, szakképzett, *a szocializmus építéséhez jól viszonyuló vezetőkre van szükség. Sztálin* elvtárs a vasutasok részére rendezett fogadáson a Kremlben a következő klasszikus meghatározást mondotta a vasutakról: „*A vasútnál a fegyelem lényege valamennyi résznek az együttműködése, valamennyi vasutas összedolgozása, szigorúan meghatározott rendben folyó munka, mivel a közlekedés egy olyan futószalag, olyan gépezet, amelyben fontos minden munkás és minden csavar munkája*".

— A szerencsétlenség száma megmutatja az egyéni felelősség és vezetés hiányát. Azt szokták mondani, hogy a vasút területén nehéz megtalálni a munka mutatószámait, mérőszámait. Véleményünk szerint a legjobb és legbiztosabb mutatószámok egyike: a balesetek száma, amely a vezetés hiányosságait és hibáit felszínre hozza.

Prieszol elvtárs beszédében megjegyezte, hogy ahol a vezetés ezekkel a kérdésekkel szemben közömbös, bűnösen gondatlan, ott már nemcsak szervezetlenséget, nemcsak a rossz vezetést vetik fel, hanem felvetik egyenesen azt, hogy ezek a tények ellenséges szándékból következnek be.

Aki szakmájában, vezetése során közömbösséget, nemtörődömséget

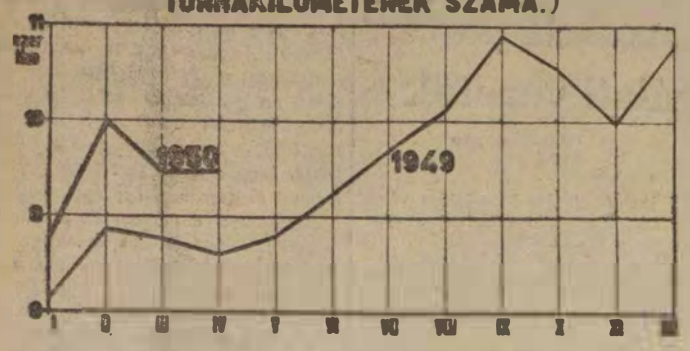

Elért eredményeinket elsősorban a nagy Szovjetuniónak és Pártunknak köszönhetjük — mondotta Tóth III. János Kossuth-díjas, sztahánovista főmozdonyvezető felszólalásában.

Dolgozó vasutas nők a kongresszuson. Nagy figyelemmel kísérik az előadót és a felszólalókat, hogy felhasználhassák a hallottakat gyakorlati munkájukban.

A MUNKATERMELÉKENYSÉG ALAKULÁSA
(AZ EGY DOLGOZÓRA ESŐ KÉPZETT TONNAKILOMÉTEREK SZÁMA.)

tanult, azt feltétlenül ellenségeink közé sorozhatjuk.

Ezen a téren a legközelebbi jövőben be fogjuk vezetni a legszigorúbb ellenőrzést.

Prieszol elvtárs beszédében hangsúlyozta, hogy minden eszközzel arra kell venni az irányt, hogy megszilárditsuk a fegyelmet és hatásos, a hibákat megelőző jó ellenőrzéssel kiméletlenül leplezzük le a hanyagokat és a selejtes, rossz munkát végzőket.

— Meg kell szüntetnünk a türelmességet — mondotta *Prieszol* elvtárs. — Meg kell szüntetnünk a cirkuszi mutatványokhoz hasonló áthelyezéseket és helyette

az eltávolítás kemény és határozott eszközével kell élni a vasút területén.

Összefoglalva, véleményem szerint a nehézségek dacára is a legjobb úton haladunk Pártunk, elvtársaink segitségével, hogy feladatainkat megoldjuk — fejezte be beszédét *Prieszol* elvtárs. A mi feladatunk és munkánk lényege most az kell, hogy legyen, hogy mindenekelőtt a szerencsétlenségeket ne csak regisztráljuk, hanem megelőzzük és szivós, alapos kommunista munkával erősítsük a vasút területén a munkafegyelmet, hogy a vasút területén úgy, ahogy a Szovjetunió vasutasainál is van,

a munkafegyelem a vasút vastörvényévé is váljék.

Valósitsuk meg, hogy a munkafegyelem a vasútnál vastörvény legyen, mindnyájunk, a mi nagy Pártunk és *Rákosi* elvtárs örömére.

Prieszol elvtárs beszéde végén viharos taps hangzott fel. Az értekezlet részvevői most is felállva ünneplik a magyar dolgozók forrón szeretett vezérét. „*Éljen Rákosi! Éljen a Párt!*" — visszhangzik percekig, amelyet ugyancsak percekig és még tombolóbb ünneplésben felvált a Szovjetunió, a nagy Sztálin ünneplése.

Prieszol elvtárs beszéde után szünet következett, majd utána *Végh* Lajos elvtárs, a Vasutas Szakszervezet elnöke, bejelentette, hogy folytatják a hozzászólásokat.

REVAI SANDOR (Dunakeszi Járműjavitó NV): bejelenti, hogy a kiszabást állandóan túlteljesitik. A dolgozók vállalták, hogy ötéves tervük elsőévi előirányzatát 2 hónappal előbb, tehát október 31-re befejezik. Ezenfelül elhatározták, hogy teljesitményüket havonta 5 százalékkal emelni fogják. A Vasútüzemi Értekezletre felajánlották a 3.526-os számú négytengelyes személykocsi elkészitését a terven felül, 248.810 forint értékben. Megemlitette a minden héten rendezett békeszerdát, ahol emelik teljesitményüket, csökkentik az önköltséget, az egységárat, megszülárdítják a munkafegyelmet.

RAJNYAK FABIAN (Hatvani Fütőház): önkritikát gyakorolt a hatvani klerikális események megtörténte miatt. A hatvani vasutasság a történtek után munkafelajánlással, még nagyobb munkalendülettel szeretné visszaszerezni jó hirét, amelyet a klerikális és fasiszta jellegű események alaposan megcsorbitottak.

SOLYOMVARI JANOS (Pécs): a kereskedelmi szolgálattal kapcsolatban javaslatot nyujt be. Példákat hoz fel a munkaversenyt gátló éberség hiányáról és a munkafegyelem meglazulásáról. Elmondotta, hogy mindenütt megtalálják a klerikális reakció és a jobboldali szociáldemokraták és a Gömbös által beépitett vasutasokat. Az egyik állomáson éjszakai ellenőrzés során kártyázásban találták az állomásvezetőt meg a váltókezelőt. Kiméletlenül kell fellépni a munkafegyelem megsértői ellen.

PALINKAS MARGIT (Miskolc): Javaslatot tesz az őszi forgalom akadálytalan lebonyolitása végett rakodóterek kivilágitására és kérle, hogy szavazzák meg illetékesek az oldalrakodók, rakterületek, hozzájáró utak, a rakodóvágányok helyreállitására szükséges hitelt.

EGYUD LASZLO (Bánréve): a balesetek kérdésével foglalkozik és hangoztatja, hogy mennyire fontos, hogy a szolgálati főnök ideológiailag képzett, jó szakember legyen. Magáévá teszi Prieszol elvtárs felszólalását, amikor azt mondotta, hogy büntetésből való áthelyezéssel nem történhetik megtorlás.

FICZERE JÓZSEF (Békéscsaba, Fütőház): bejelenti, hogy az őszi forgalom sikerének biztositására több ujitást vezetett be, hogy az esztergapadon való megmunkálási időt lerövidítse. Egyéb ujításával megrövidíti a javitási időt a mozdonyoknál, hogy igy a mozdonyok előbb álljanak a forgalom rendelkezésére.

A hosszantartó nagy taps után *Végh* elvtárs bejelentette, hogy szóban és irásban több elvtárs részéről elhangzott az a kivánság, hogy a kongresszus táviratban üdvözölje *Rákosi* elvtársat és a Szovjetunió hős sztahánovista vasutasait.

A távirat szövegét *Szücs Kiss* Erzsébet elvtársnő olvasta fel, amelyet viharos taps követett, majd az értekezlet részvevői felálltak és forrón ünnepelték a Szovjetuniót, *Sztálin* elvtársat. Szünni nem akaró ütemes taps közben kiáltotta egyemberként a kongresszus: „*Éljen a Szovjetunió!*" „*Éljen Sztálin!*" „*Éljen Rákosi!*" „*Sztálin — Rákosi!*" „*Éljen a Párt!*" „*Megvédjük a békét!*" „*Harcolunk a békéért!*"

A kongresszus ezután felhatalmazta az Elnökséget arra, hogy a Szakszervezetek Országos Tanácsát táviratilag üdvözölje, amelyet nagy lelkesedéssel szavaztak meg.

Végh elvtárs ezután ismertette a dolgozók újabb javaslatát arra vonatkozóan, hogy az előrehaladott időre való tekintettel a hátralévő közel 60 felszólaló javaslatait irásban adja be, amelyet ugyancsak magáévá tett az értekezlet.

Csanádi elvtárs válaszol a felszólalóknak

Ezután *Csanádi* elvtárs válaszadása következett. Megjegyezte, hogy minden egyes felszólaló javaslatával nem tud foglalkozni a helyszinen, ezért néhány kérdésre mutat csupán rá.

Egyik legsúlyosabb kérdés — mondotta —, amelyet a közeli napokban sürgősen orvosolni kell, a gyakran előforduló tüzesetek kérdése. Ismertette a vontatási, a pályafenntartási szakszolgálat feladatait ezen a téren. Felhivta a vontatási dolgozók figyelmét: a szikrafogó kifogástalan állapotával törődjenek, addig ne hagyja el a fütőházat egy gép sem, amig erről meg nem győződtek. A pályafenntartási dolgozók, a Párt segitségével szervezzék meg az állandó tüzőri szolgálatot. Illetékesekkel létesitsenek védőszántásokat és erdővédsávokat.

A továbbiakban az uj Sztahánov-mozgalomról beszélt és hangsúlyozta, hogy a két mosás és [illegible]ás között megtett kilométer, a 80—100.000 kilométer, amelyet referátumában felhozott, nem azt jelenti, hogy ezt máról holnapra kell megtenni, bár ezen a téren lemaradás mutatkozik.

Hosszasan foglalkozott a kereskedelmi szolgálat kérdéseivel és hiányosságaival, majd több jelentős hozzászólásra válaszolt.

— Konferenciánkon beszéltünk a hiányosságokról — fejezte be beszédét *Csanádi* elvtárs. — Az a körülmény, hogy erről beszéltünk, nem gyengeség, hanem az *erőnk jele.* Az a körülmény, hogy mi beszélünk a hibákról, bajainkról, nehézségeinkről és rámutattunk ezekre, biztositja azt, hogy *ezeket a hibákat mi ki is fogjuk küszöbölni.* Ez az erőnk, ez a *legdöntőbb erőnk: a Szovjetunió támogatása, — Sztálin* elvtárs vezetésével. *A legdöntőbb erőnk a Párt* és annak vezére: *Rákosi* Mátyás elvtárs. Ők segitenek minket az előttünk álló hatalmas és nehéz problémák megoldásában.

Elvtársak, támaszkodnunk kell a mi Pártunkra, a mi hatalmas erőforrásunkra. Támaszkodnunk kell a mi irányitónkra és igy *kommunista optimizmussal tássunk hozzá a munkához,* amellyel az őszi forgalom lebonyolitása jár.

Csanádi elvtárs szavai után hosszú, meleg ünneplésben részesitették a kongresszus küldöttei népünk felszabaditóját, győzelmeink szervezőjét és tüntettek a béke mellett.

Utána *Lindner* József elvtárs, sztahánovista mozdonyvezető, a pécsi MÁV Igazgatóság 4. osztályának vezetője felolvasta *a határozati javaslatot,* amelyet az értekezlet kitörő lelkesedéssel egyhangúan elfogadott. A határozati javaslatot lapunk 7. oldalán közöljük.

Az V. Országos Vasútüzemi Értekezletet *Végh* Lajos elvtárs zárta be.

— Értekezletünk végére értünk — mondotta. — Munkánk és teljesitményünk az őszi forgalomban egyszersmind *békénk megvédésének és szocialista utunk épitésének is fontos feltétele.*

Aki e kérdésben velünk tart, munkánkban öntudatos közreműködéssel segit és *támogat, azt megbecsüljük* és munkatársunknak tekintjük. Aki *más utat követ, az ellenség és azzal mint ellenséggel bánunk el.*

Az őszi forgalom sikere tehát politikai harci kérdés is, amit csakis *Pártunk iránymutatásával,* segitségével, *a hős szovjet vasutasok példáját követve,* tudunk győzelemre vinni.

Előre, Elvtársak, Pártunk, *Rákosi* elvtárs vezetésével az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolitásáért!

A kongresszus küldöttei hosszú percekig tartó lelkes és forró ünneplésben részesitették a hatalmas Szovjetuniót, a nagy *Sztálint,* dicsőséges Pártunkat és *Rákosi* elvtársat, majd az Internacionálé hangjaival végetért a nagyjelentőségü országos értekezlet.

Horváth elvtárs: Az őszi forgalom lebonyolitása csakis az összes vasutas dolgozó mozgósitásával, a Párt vezetésével végezhető el

Horváth János elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály vezetője állt fel ezután szólásra:

Horváth elvtárs bevezető szavaival utalt arra, hogy *az őszi forgalom jelentősége* mindenekelőtt abban áll, hogy vasutunk ilyen hatalmas, nagyméretü feladat előtt még sohasem állt, mint amilyen feladat elé a mostani őszi forgalom állitja. Másik jelentősége pedig éppen ebből következik: az őszi forgalom lebonyolitása csakis az *összes vasutas dolgozók mozgósitásával,* kollektiv munkájával, *a Párt vezetésével* végezhető el.

— Az őszi forgalom lebonyolitása valóban harci kérdés: *az osztályharc kérdése* — mondotta *Horváth* elvtárs. — Az őszi forgalom lebonyolitásánál az osztályharc — mint ahogy általában véve az országban éleződik, — a vasútnál és éleződni fog, sőt megállapithatjuk, hogy az őszi forgalom sikerei következtében *egyre inkább fognak éleződni az osztályellentétek a vasuton belül.*

Az uj munkamódszerek bevezetését és az őszi forgalom sikeres lebonyolitását csakis egyféleképpen lehetséges megoldani: úgy, ha a munkaverseny, amelyben a vasútnál komoly sikerek mutatkoztak, s amelyben komoly eredményeket értünk el, uj lendületet, uj tartalmat kap. Ez

az uj lendülettel és uj tartalommal megtöltött munkaverseny fogja előhozni azokat a rejtett tartalékokat, amelyek felhasználása szükséges az őszi forgalom lebonyolitásához.

Horváth elvtárs beszédében azt fejtegette, hogy az őszi forgalmunkban úgy kell megszerveznünk a munkát, s úgy kell mozgósitanunk erre a vasút valamennyi dolgozóját, hogy a négy szovjet tapasztalatot: *a „2000 tonnás", az „500 kilométeres"-mozgalmat, az irányvonatok képzését és a menetsebesség felemelését,* ezeket a sztahánovista munkamódszereket

összekapcsoljuk, egyesitsük és ezek egyesitésével biztositsuk az őszi forgalom sikeres lebonyolitását.

— Mit jelent ennek a négy feladatnak az összekapcsolása? — folytatta *Horváth* elvtárs. — Mindenekelőtt azt jelenti, hogy olyan vonatokat állitsunk egybe, amelyek túlsúlyos, többterheléses vonatok; ugyanakkor ezt a többterheléses vonatot: 500-as mozdony vigye, amely mozdony az „500 kilométeres"-mozgalomban részt vesz; ugyanakkor ez a vonat irányvonat is, amelyet a rakodásnál képezünk, vagy esetleg az állomáson; ugyanakkor ez a túlsúlyos, 500-as mozdonnyal vezetett irányvonat felemelt sebességgel közlekedik. Tulajdonképpen *ez fogja biztositani a kocsifordulóknak olyan méretü lecsökkentését,* amilyent az ebben az esztendőben lebonyolódó őszi forgalom megkövetel.

Most tehát ez a központi feladat; ezt kell *megszerveznünk,* és erre kell a vasutasokat *mozgósitanunk.* Az erre való mozgósitás csak úgy eredményes, ha azt a Párt vezeti, ha annak élén a pártszervezetek, a párttitkárok állanak, ha a Politikai Osztályok, a politikai tisztek ezzel mint központi feladattal foglalkoznak, s ha a szakszervezetek minden erejükkel segitenek mozgositani a vasút valamennyi dolgozóját. Mert, hogy ilyen vonatokat össze lehessen állitani és ezeket zavar nélkül lehessen továbbitani, ahhoz szükséges az, hogy vasutunk valamennyi szolgálati ága és annak valamennyi dolgozója komoly erőfeszitéseket tegyen ezeknek a feladatoknak a végrehajtására.

Ezután *Horváth* elvtárs kifejtette, hogy miként kell dolgozni, hogyan kapcsolódjanak bele a munkaversenybe az állomások, a forgalmi szolgálat dolgozói. Ezzel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy

az állomás dolgozóinak az a feladatuk, hogy úgy szervezzék meg mukájukat, hogy a vonatok ne késsenek.

A menetsebesség kérdésével kapcsolatban *Horváth* elvtárs megjegyezte, hogy *tehervonataink átlagos menetsebessége igen alacsony.* Alacsony azért, mert a szabályzatok akadályozzák a vonatok gyorsabb közlekedését.

A szovjet tapasztalatok azt mutatják, hogy *a Szovjetunióban a vonatok igen gyorsan közlekednek.* A Szovjetunióban célul tüzték ki a 35 kilométeres átlagsebességet. Persze ahol 35 kilométeres átlagossebességről lehet beszélni, ott az egyes tehervonatoknak 60—70 kilométeres sebességgel is kell menniök, hogy a 35 kilométeres átlagot biztositani tudják.

További beszéde során *Horváth* elvtárs a müszaki vezetők, a szakmai vezetők felelősségéről beszélt, akik nem teremtik meg a *müszaki előfeltételeket* ahhoz, hogy a dolgozók bekapcsolódhassanak a munkaversenyekbe. *Az ellenőrzés kérdésével* foglalkozva kifejtette, hogy úgy kell ellenőrizni a munkaversenyt, hogy ne menjen az egyéni felelősség rovására, ellenkezőleg, hogy emeljük ezzel a szakmai vezetők egyéni felelősségét, hogy biráljuk meg és tegyük felelőssé a szolgálati főnököket. Tegyék felelőssé azért, hogy a területén mit tett arra vonatkozóan, hogy az üzemben a munka jól legyen megszervezve, hogy meglegyenek a müszaki, technikai előfelté elei a munkaversenynek.

Azoknak a szakmai vezetőknek, akik nem így cselekednek, nem szivügyük az őszi forgalom lebonyolitása, a szocializmus felépitése. A szolgálati főnököknek is megfeszitett munkával kell dolgozniok. *Ezt, az utóbbi időben nem tapasztaltuk.* Az volt a tapasztalatunk, hogy a szolgálati főnökök utána „kullognak" az eseményeknek lemaradnak, mert még mindig nem értették meg a munkaverseny jelentőségét, azt, hogy csak úgy tudjuk a feladatokat megoldani, vasutunkat szocialista vasúttá tenni, ha a Párt vezetésével, a vasút minden dolgozója — *benne a szakmai vezetők is* — összefog és tudásának, képességének maximumát adja.

— Az őszi forgalom olyan döntő jelentőségü kérdés, — folytatta *Horváth* elvtárs — hogy azzal állandóan, rendszeresen kell foglalkozni. A mi véleményünk az, hogy most ezután az országos értekezlet után akkor végzünk jó munkát, ha az értekezlet minden részvevője szakadatlanul és állandóan a körülötte dolgozó vasutasokkal megbeszéli az itt felsorolt feladatokat, megbeszéli a problémákat, a helyi problémákat és mindenki, nemcsak a párttitkár, hanem a szakszervezeti titkárok, bizalmiak és politikai felvilágositó munkát végeznek, a szolgálati vezetők is tudatositják az őszi forgalom jelentőségét, és azokat a problémákat, amelyeket az őszi forgalom felvet.

Csak igy tudjuk biztositani az előttünk álló feladatok végrehajtását. Azt kell tudatositanunk, hogy a vasút dolgozói *a Párt vezeti* az őszi forgalom feladatainak végrehajtására. A Párt és *Rákosi* elvtárs, segitik a vasút dolgozóit és figyelemmel kisérik a vasutasok erőfeszitéseit az őszi forgalom lebonyolitásával kapcsolatban. És mint ahogy tegnap mondotta *Friss* elvtárs, a Párt és *Rákosi* elvtárs elvárja a vasutasoktól, követeli a vasutasoktól, hogy *tisztességgel, becsülettel álljanak meg helyüket és kemény munkával biztositsák,* hogy mindazt az árut, ami elszállitásra vár, zavar, zökkenő nélkül elszállitsuk, továbbitsuk a rendeltetési helyére.

Horváth elvtárs beszéde közben és végén az értekezlet részvevői felállva, percekig ünnepelték a hatalmas Szovjetuniót, a nagy *Sztálint,* győzelmeink szervezőjét, a Pártot és népünk szeretett vezérét, *Rákosi* elvtársat.

Ifjúmunkásaink ezrei vettek részt a DISZ megalakulásával kapcsolatos felajánlásokban és túlteljesitették azt

Előző lapunkban már beszámoltunk arról, hogy a dolgozó magyar ifjúság, s közöttük a vasutas ifjúmunkások, milyen hatalmas lelkesedéssel és tettvággyal, a felajánlásokon keresztül cselekedeteivel bizonyitja, hogy még nagyobb odaadással dolgozik ötéves tervünk végrehajtása, a termelés emelése, a minőség javitása, az önköltség csökkentése, a selejt kiküszöbölése érdekében.

A Dolgozó Ifjúság Szövetségének Alakuló Kongresszusára vállalt felajánlásaikat ifjúmunkásaink nemcsak teljesitették, hanem a legtöbb helyen túlteljesitették.

Rogge József elvtárs, a Debreceni Területi Titkárság termelési felelőse büszkén számolt be az ifjúság kitünő munkájáról. Elmondotta, hogy a püspökladányi Fatelitő NV ifjúmunkásai a DISZ kongresszus sikeréért felajánlották, hogy 200 százalékos teljesitményüket 7 százalékkal emelik. Vállalták és nemcsak teljesitették, de túl is teljesitették: teljesitményük 231 százalék.

Ugyanitt I. *Szabó* István a terveljesitésben halad az élen. Már szeptemberi tervét teljesiti. *Csontos* II. József brigádja 232 százalékra teljesiti normáját. A *Rácz*-brigádot 1 százalékkal túlhaladta.

A Debreceni Járműjavitó NV ifjúmunkásai is szép eredménnyel tünnek ki. Felajánlásaikat valamennyien túlszárnyalták. Nagyobb fogásokat vitt az esztergákés, erősebbet sújtott a gőzpörölyi, gyorsabban kopogott a légpisztoly, fürgébben jártak a kezek. Szaporán ment a munka. A *Pálffy*-tüzikovács brigád 230 százalékos teljesitményét 240 százalékra akarta emelni a vállaláskor. De közben hiba csúszott be. Az történt, hogy az egyik gőzpörölyt használhatatlanná vált, igy egy gőzpörölyön két brigád dolgozott. Visszaestek 192 százalékra. Az üzemlakatosok, szinte az utolsó percben javitották meg a gőzpörölyt. A *Pálffy*-brigád nem esett kétségbe és nagyszerű munkájuk eredményeként teljesitményüket 282 százalékra emelték. *Kabai* Károly és *Papp* III. János elvtársak, a brigád tagjai ujságolták, hogy túlteljesitették felajánlásukat, hogy megmutassák: érdemes tagjai akarnak lenni a DISZ-nek.

Az alvázlakatosok közül *Laboncz* István ifjúmunkás brigádja érte el a legnagyobb teljesitményt. Az öttagú brigád felajánlotta, hogy egy 24 tonnás kocsi összes alvázmunkáját elvégzi. Vállalásukat becsületesen teljesitették is. Hosszú oszlopokban sorolhatnánk fel a különböző üzemek ifjúmunkásainak kitünő teljesitményét. Szerte az országban jó munkát végeztek ifjúmunkásaink és annak volt köszönhető, hogy üzemeink, főmühelyeink és egyéb szolgálati helyeink az 1,694.095 forint értékü felajánlásukat 1.996.734 forint értékben teljesitették ki.

Igy készült a vasutas ifjúság a termelés fokozásával és javitásával a nagyjelentőségü egyesülési kongresszusra. Ezzel is megmutatták, hogy felsorakoznak az uj ifjúsági szövetségen keresztül a Párt mögé a szocializmus épitésére, a béke megvédésére. Bebizonyitották, hogy méltó követői akarnak lenni a Szovjetunió lenini Komszomoljának, mely a kommunizmus épitésének törhetetlen erejü rohamcsapata.

A szakszervezeti taggyűlések feltárták hiányosságainkat

A június 19—26-a között megtartott beszámoló taggyülések komoly eredményeket hoztak. Szakszervezeti tagságunk aktivizálódott és mert kritikát gyakorolni a szakszervezeti vezetőszervek és a szakvonali vezetők felé. Szeged állomáson például 37, Dorogon 29, az Északi Fűtőházban 28 volt a hozzászólók száma.

A hozzászólások többségükben a szakszervezeti vezetőszervek és a vállalatvezető felé elhangzott kritikák, a hibák és hiányosságok felett gyakorolt építő bírálat volt.

Az üzemi bizottsági titkárok, a szakszervezet kibővített központi vezetőségi értekezletén tanultak alapján, a legnagyobb gonddal készültek a taggyülések megszervezésére. Megtartották az ÜB vezetőségi értekezleteket, ahol részletesen kitárgyalták Pártunk Központi Vezetőségének május 31-i és június 1-i határozatait. ÜB titkáraink nagyrésze helyesen értékelte ki Pártunk határozatait, mert a benne foglaltakat saját üzemük viszonyaira alkalmazták.

A bizalmiértekezletek előkészítése és megszervezése azonban nem volt kielégítő.

Már az értekezletek megszervezésénél kiütköztek azok a hibák, amelyek azt mutatták, hogy a bizalmi hálózattal eddig igen keveset foglalkoztak. A hiányos előkészítés ellenére is, azokban az üzemekben, ahol az üzemi bizottság kellő gondot fordított a bizalmiértekezletek megszervezésére, — **eredmény, tudtak felmutatni. A bizalmiak** behatóan foglalkoztak egyrészt az üzem termelési kérdéseivel, másrészt saját szerepükkel a szakszervezeti munkában.

A bizalmiak komoly kritikát gyakoroltak az ÜB felé, amiért őket elhanyagolták.

A rákosi fűtőháznál például **Horváth** elvtárs kritikát gyakorolt az ÜB felé, hogy nem foglalkoznak velük, elhanyagolják őket de megkövetelik azt, hogy ők foglalkozzanak a dolgozókkal. — **„Hogyan foglalkozzunk mi a dolgozókkal, ha velünk nem foglalkozik senki"** — mondotta **Horváth** elvtárs.

A szakszervezeti csoportértekezletek mindazokon a helyeken, ahol megtartották, általában kielégítőnek mondhatók.

Amint már bevezetőben mondottuk, a taggyüléseknek komoly eredménye tagságunk nagymértékű aktivizálódása. Azokban az üzemekben, ahol az ÜB jól készítette elő a taggyüléseket, ott a tagság nagy létszámmal vett részt. A nyugati pályaudvaron például a dolgozók 86 százaléka, Szegeden 77 százaléka és általában elmondható, hogy a vasutas dolgozók mintegy 70 százaléka volt jelen a taggyüléseken. Persze **ez a szám nem kielégítő teljesen és a** továbbiakban igyekezni kell a bizalmi hálózat aktivizálásán keresztül még nagyobb eredményt elérni.

Komoly eredményük a taggyüléseknek az is, hogy Pártunk útmutatása alapján a dolgozók behatóan foglalkoztak a termelés kérdéseivel és számtalan egészséges javaslatot tettek a termelékenység emelésére. Kazincbarcikán például a dolgozók kihozták, hogy több gép kihasználatlanul áll az üzemben. Követelték, hogy vagy

lássák el őket több munkával, vagy vigyék a gépeket olyan helyre, ahol kapacitásukat ki lehet használni.

A taggyüléseken a dolgozók behatóan foglalkoztak a klerikális reakció kérdésével és a jobboldali szociáldemokraták aknamunkájával. Példának hozták fel, hogy a Ferencvárosi Fűtőháznál egy **Bárdos** nevű kocsilakatos

vasárnap nem hajlandó szolgálatba menni,

mert állítása szerint, **„egy héten egyszer az isten igéjét is meg kell hallgatni".** Ugyancsak a dolgozók terítették szőnyegre azt, hogy az Északi Fűtőházban, amíg ők a békegyülésre mentek, a fűtőház-főnökhelyettes esti litániára ment.

Komolyan foglalkoztak a dolgozók a norma- és bércsalók kérdésével. A nyilvánosság előtt leplezték le a taggyülésen azokat a dolgozókat, akik bércsalással károsítják meg a dolgozó népünket. Budapest Ferencváros állomáson a dolgozók kihozták, hogy **Pintér Sándor** vonatkísérő olyan utakat is beírt a naplójába, amelyeket nem tett meg.

Kritikák hangzottak el az üzemi bizottságok és a szakszervezet központja felé is.

Élesen felvetették a dolgozók, hogy elhanyagoltuk a bizalmiak nevelését, ezért nem is tudtak eredményes munkát végezni. Kritikát kaptak az üzemi bizottságok azért is, mert nincs kellő kapcsolatuk a dolgozókkal és sok helyen az üzemi bizottság az íróasztal mellől akarja irányítani a szocialista munkaversenyt. Példa rá a pécsi osztálymérnökség.

Komoly hibákat követtünk el a beszámoló taggyülések elkészítésével és megszervezésével kapcsolatban. Egyik legdöntőbb hiányossága volt, hogy keveset foglalkozott a szocialista munkaverseny továbbfejlesztésének kérdéseivel.

Nem beszéltek a hosszúlejáratú versenyszerződések megkötésének fontosságáról,

a verseny kampányszerűségének felszámolásáról, az egyéni versenymozgalom fejlesztéséről.

A beszámoló taggyülések megszervezésénél elkövetett hibák és a tapasztalathiányosságok megszabták számunkra a feladatokat is. Feladatunk elsősorban a bizalmi hálózatok munkájának megjavítása, a bizalmi hálózatok átszervezése.

Üzemi bizottságaink munkájában gyökeres változásnak kell beállnia. Nem szabad előfordulnia annak, hogy az üzemi bizottság a szolgálati főnök helyett intézze az üzem szakvonali ügyeit, hogy apró kérdésekkel töltsék el idejüket. Arra kell irányt venniök, hogy a szocialista munkaverseny szervezése és fejlesztése legyen munkájuk központi kérdése. Ezért gondoskodni kell ÜB-titkáraink politikai képzettségének emeléséről, munkájuk hatványozottabb ellenőrzéséről. Nagyobb önállóságot kell adni a műhelybizottságoknak és nem szabad megengedni azt, hogy a végrehajtandó feladatokat helyettük az üzemi bizottság végezze el.

Tovább kell fokoznunk dolgozóink aktivitását, mert a dolgozók alulról jövő ellenőrzése nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy leleplezzük a soraink közé beférkőző ellenséget, a bércsalókat, jobboldali szociáldemokratákat és a klerikális reakció megbuit ügynökeit. A dolgozók aktivitása nagymértékben elősegíti a szocialista munkaverseny továbbfejlesztését, a munkaverseny elé gördülő akadályok kiküszöbölését, a termelés és termelékenység állandó emelkedését, az „500-as" és „2000 tonnás"-mozgalom összekapcsolását és továbbfejlesztését.

Meg kell javítani üzemi bizottságaink viszonyát a pártszervezetek felé. Meg kell érteniök, hogy munkájuk nem lehet eredményes akkor, ha végrehajtandó feladataikat a pártszervezet támogatása és segítsége nélkül akarják megoldani. Úgy a központban, mint a helyi szerveknél kíméletlenül küzdeni kell a szindikalizmus összes megnyilvánulásai ellen és minden szakszervezeti funkcionáriusnak legdöntőbb feladata az legyen, hogy üzemében elősegítse a Párt vezetőszerepének kidomborítását, elősegítse a helyi pártszervezet megerősítését.

A helyi pártszervezetekre támaszkodva harcoljanak a termelés és termelékenység fokozásáért, a szocialista munkaverseny kiszélesítéséért, az egyéni versenymozgalom fejlesztéséért a hosszúlejáratú versenyszerződések megkötésén keresztül. Törekedjenek arra, hogy az üzemek valamennyi dolgozója ne csak teljesítse, hanem túlteljesítse tervét, hogy minél több dolgozó elsajátítsa a hős szovjet vasutasok munkamódszereit, hogy nemzetgazdaságunk megerősítésével még nagyobb mértékben hozzájáruljon a nagy Szovjetunió által vezetett béketábor megerősítéséhez.

KREKÓ FERENC

Dombóvári ifik a DISz-ért

Móricz László mozdonyvezető, Töreki Béla és Apor József fűtők túlsúlyos vonatukkal 65 perccel korábban érkeztek Budapestre. Jobboldalon az ifikomplexbrigád az irányvonat indulása előtt megbeszéli a feladatokat

A hibák, lazaságok mögött meg kell keresni az ellenség kezét

Hogyan harcolnak a jobboldali szociáldemokraták ellen a MESZHART hajóműhelyében

Pártunk Központi Vezetőségének ülésén Gerő elvtárs rámutatott, hogy a termelésben levő hibák jelentős részét a jobboldali szociáldemokrácia, az ellenség akanamunkája okozza. A tervezésben megmutatkozó lazaságok, a bércsalások és az ezzel kapcsolatos bérdemagógia, a munkahalogatás, a Párt vezetőszerepének lebecsülése, a kommunisták rágalmazása mögött mindenütt a jobboldali szociáldemokratákat kell keresni. Ez a kérdés üzemünkben is kétirányúan vetődik fel. A hiányosságokat a meglapuló jobboldali szociáldemokraták, vagy maguk, vagy az általuk félrevezetett öntudatlan dolgozókon keresztül idézik elő. Másrészt még bennünk is élnek csökevények, sőt jobboldali szociáldemokrata módszerek, amelyek szintén hátráltatják előrehaladásunkat.

Üzemünkben, a MESZHART népszigeti hajóműhelyében számos példáját találhatjuk a fentjelzett hiányosságoknak, kezdjük a műszaki vezetés és a művezetők között meglevő hibákon. Az egyes feladatok halogatása, az egyéni felelősség elhárítása, jól ismert jobboldali szociáldemokrata módszerek. Itt van például Szőcs Miklós helyettes vállalatvezető. Szőcs »úr« a régi rendszer embere volt. A komáromi hajóépítőműhely katonai parancsnokának jobbkeze. Több, b. születes, »lázongó« dolgozót hurcoltatott meg. Ez meglátszik rajta ma is. Szívesen veszi, ha a munkások »főtanácsos« úrnak szólítják. Lássunk néhány jellegzetes példát működéséről. Decemberben hat új gép érkezett a Szovjetunióból. »Majd az új műhelybe fogjuk kiépíteni« — mondta Szőcs. Február végére elkészült az új műhely. Március közepén azután beállították a gépeket — de nem az új, hanem a régi műhelybe. Tehát hónapokon keresztül

kihasználatlanul heverték a gépek.

Pedig nagy szükség lett volna rájuk, amit az is bizonyít, hogy az üzem nem kis részben az öreg géppark miatt nem teljesítette első negyedévi tervét. De vannak gépek, amelyek 1947 óta hevernek kihasználatlanul. A többi között egy modern, olajnyomásos hosszgyalugép, amelyből az egész országban csak néhány darab van. Én, mint párttitkár, február óta többször sürgettem Szőcsnél ezeknek a hasznosítását az üzemen belül, vagy másutt. Máig sem történt semmi, a gépeket a rozsda eszi, tönkremennek.

A terv beütemezéséért is elsősorban Szőcs Miklós felelős. Ennek menete is hiányos volt, de a Központi Vezetőség ülésének idevonatkozó útmutatása óta sem történt javulás. A havi terv első két hetében általában teljes lazaság mutatkozik. Sok az állási idő. A hónap második felében viszont a túlórák tömegét kell a dolgozóknak végezniök ahhoz, hogy a tervet teljesíteni tudjuk. Ennek oka, hogy az egyes üzemrészek működése nincs kellőleg összehangolva, de az ellenőrzés sem történik meg a műszaki értelmiség részéről. A pártszervezet lebecsülését jelenti, hogy a műszaki vezetés a határidőtervek elkészítésében nem vonja be a pártszervezetet. Ennek hiányában sem a pártszervezet, sem az üzemi bizottság nem tudja kellő

politikai munkával alátámasztani

és kielégítően ellenőrizni a határidők betartását.

Ez a hanyag, az egyéni felelősséget gyakran elhárító munka is jobboldali szociáldemokrata munkamódszer rányomja a bélyegét általában a műszaki és adminisztrációs értelmiség működésére is. Ezt mutatja néhány jellegzetes példa. Az üzem dolgozói hosszú idő óta kifogásolják a szerszámkészlet hiányosságát. Vállalatvezetőnk még áprilisban utasítást adott a szerszámok beszerzésére. Az egyéni felelősség hiányában ez még ma sem történt meg. Ilyen felelőtlenség jellemzi Barics Pál főkönyvelő, volt nyugatos katonatiszt munkáját is. Azonkívül, hogy hanyagul szervezi meg osztályát, súlyos kárt okozott nemrégiben. Miután utasítást kapott a felesleges anyagok eladására, a gyártáshoz szükséges szögvasakat eladta és ugyanekkor raktáron hagyott sok olyan anyagot, amelyekre hosszú időn keresztül nem lesz szükség.

A egyes feladatok elvégzésének nagyhangú vállalása nélkül, hogy azok megvalósításának lehetőségét felmérnék, szintén a jobboldali szociáldemokrácia munkamódszere. Miklósi József művezető például vállalta, hogy a Nitrokémia-gyár egy munkáját elkészíti, de ezt a harmadik határidő letelte után sem teljesítette. Az egyik hajó alkatrészének elkészítését is vállalta. Ezt sem tudta határidőre elkészíteni, ami az egész hajó elkészítésének határidejét kitolta.

A műszaki vezetésben meglévő lazaságok, az ellenőrzés hiánya eredményezte nagyrészt azt is, hogy — jól lehet, a SZOT-határozat óta hosszú idő telt el — a bércsalók ellen még mindig nem léptünk fel kellő erélyel. Pedig a nálunk még most is meglévő teljesítménybér-rendszer lehetőséget ad a bércsalókra, ami ismét csak

a jobboldali szociáldemokratáknak kedvez

Ezekért a hibákért is elsősorban Szőcs helyettes vállalatvezető a felelős. Egy bércsalási ügyben, több mint egy hónappal ezelőtt, fegyelmit kértem tőle, de konkrét intézkedés a mai napig sem történt.

Így érthető az is, hogy az üzem dolgozói között érvényesül a jobboldali szociáldemokrácia bérdemagógiája. A legkirívóbb példa erre Diósi András hajóács. Ő állandó »vendég« a pártszervezetnél és az üb-n, »reklamálni« jön. Egyik esetben például kifogásolta, hogy olyan a norma, amellyel csak 120 százalékot lehet elérni. »Olyan időt adjanak, amellyel könnyűszerrel 200 százalékot tudunk elérni« — mondotta. Ez csak egy példa, de nem az egyetlen. Az indokolatlan pótidő igénylése, a valótlan állási idő beírása, normalazítási kísérletek gyakori jelenségek. Így használja ki a megbúvó ellenség az egyes dolgozók alacsony politikai öntudatát.

Azzal kapcsolatban, hogy a felsorolt hiányosságok nagyrészt még ma is fennállanak, felelősség terheli üzemi pártszervezetünket. Igaz, hosszú időn keresztül éppen azért nem tudott eredményes harcot folytatni a pártszervezet az üzemben levő ellenség ellen, mert az magába a pártszervezetbe, de az üzemi bizotságba is beépült. Egész sor név tanuskodik erről. A pártszervezetben Hartmann József, Sebestyén Sándor, Miklósi József, az üzemi bizottságban pedig Papp József a legdöntőbb területeken a titkári és káderesi funkciókban vitték bomlasztó tevékenységüket. Végülis azonban az öntudatos dolgozók

sorozatosan leplezték le

ezeket az embereket és így pártszervezetünk megtisztult tőlük.

A befurakodott ellenség nagyrésze azonban még ma is az üzemen belül van. A leváltott üb titkár, Papp József ma munkaátvevő, gyakran elhanyagolja a beírt munkák tényleges elvégzésének ellenőrzését. Miklósi József pedig, a már említett hanyag művezető. Éppen ezek a tények sarkalják pártszervezetünk új vezetőségét a hibák és zavarok elbírálásánál tanusított eddigi liberalizmusának megszüntetésére. Ezért megfogadjuk Pártunknak azt az iránymutatását, hogy a hibák, lazaságok mögött meg kell keresni az ellenség kezét. Eddig megtévesztett bennünket az is, hogy a mindenki által jól viszonyulnak a termeléshez. Nem vettük észre: ezzel álcázzák magukat, hogy így nyugodtan vihessék aknamunkájukat. Ezután esetenként nézzük meg, kik állanak az öntudatlan dolgozók bérdemagógiája mögött.

De pártmunkánkból és az üb munkájából is ki kell küszöbölni minden lazaságot, a hozott határozatok végre nem hajtását. Az ellenséges aknamunka kiküszöbölésének legfontosabb feltételeként pedig fokozzuk a politikai felvilágosító munkát. Ilymódon a mi pártszervezetünk és így üzemünk is mind közelebb kerülhet a jobboldali szociáldemokrácia maradványainak teljes felszámolásához.

ZARECZKY ZOLTÁN
a MESZHART hajóműhely (IV. kerület, Népsziget) pártszervezetének titkára.

Kommunista vasutasok! Mutassatok példát a háromnapos kocsifordulóért vívott harcban!

Fekete Erzsébet levélben mond köszönetet a Pártnak a dunakeszi iparitanuló-otthonért

Kedves Közlekedés! Szeretném tudtul adni mindenkinek, hogy milyen nagy esemény történt nálunk Dunakeszin. Az egységesítő kongreszus első napján avattuk az iparostanuló iskolánk otthonát.

A szépen berendezett szobákban és a korszerűen felszerelt ebédlőben (kultúrteremben) igazi otthont kapnak a fiúk és lányok. Sokan közülünk idegeneknél laktak albérletben, vagy korán reggel felkeltek, hogy idejében munkahelyükön lehessenek. Le sem tudom irni, hogy milyen nagy szeretettel és hálával gondolunk a Pártra és Rákosi elvtársra.

Ezt a szép otthont csak úgy tudjuk igazán megköszöni mindazoknak, akik hozzájárultak megnyitásához, hogy mindenre vigyázunk, mert a miénk lett, és élenjárunk munkában, tanulásban, példát mutatunk a fegyelem megszilárditásában.

Tudjuk, mit jelent iparostanulónak lenni a népi demokráciában. Az ötéves tervben sok szakemberre van szükség, hogy hazánkat Szovjetunió tapasztalata és utmutatása nyomán ipari állammá tudjuk fejleszteni.

Meg van minden lehetőség arra, hogy tanuljunk s tovább képezzük magunkat. Példa erre most megnyiló tanuló otthonunk, hol az osztályához hü, gerinces, boldog ifjúság fejlődik.

Példát veszünk a hős leniri Komszomol ifjúságáról és a Párt utmutatására a szocializmus épitésének rohamcsapatává válunk.

Elvtársi üdvözlettel:
FEKETE ERZSÉBET.

A Magyar Vagon- és Gépgyár NV dolgozói a győri vasutasokkal közösségi komplexbrigádban harcolnak az őszi csúcsforgalom sikeréért

A Magyar Vagon- és Gépgyár NV dolgozói és a győri vasutasok még május 23-án megalakitották az első úgynevezett *közösségi* komplexbrigádjukat.

A komplexbrigád első értekezlete június 13-án zajlott le a győri vasutasok kultúrhelyiségében. Az értekezletet azért hivták egybe, hogy a brigád célkitűzéseit ismertessék.

Kolcza Tibor elvtárs, térfőnök nyitotta meg az értekezletet, majd *Csetényi* József elvtárs, brigádvezető, a Vagongyár dolgozója ismertette a komplexbrigád feladatait.

Csetényi elvtárs, a brigád céljául jelölte meg a tervszállitás bevezetését és ezt részletesen kifejtette.

A brigád célkitűzései közé tartozik többek között a kocsiálláspénz kiküszöbölése, a mindenkori kocsifordulók idejének betartása, azok megröviditése, hogy különösen az őszi csúcsforgalom idején azt megoldani segitsék.

Mánik Sándor elvtárs, hangoztatta felszólalásában, hogy mindenekelőtt a Párt útmutatását kell szem előtt tartani, s szükségesnek látja, hogy a gyár felé önkritikával, a vasút felé pedig kritikával éljen. *Mánik* elvtárs a vasút felé kivánatosnak tartotta, hogy a MÁV

a kocsik beállításánál alkalmazkodjon a vállalat műszakához.

A komplexbrigád első értekezletének anyagához *Szabó* pénztárfőnök, *Veres* raktárfőnök és *Torma, Sóti, Tarcsai* elvtársak szóltak hozzá, majd *Kolcza* elvtárs felhivására elfogadták *Mánik* elvtárs javaslatát, hogy az ország legnagyobb üzemei kössenek komplexbrigád egyezményt az Államvasúttal.

A szakszervezet központja nevében *Horváth* Géza elvtárs üdvözölte a győri dolgozók kezdeményezését és felhivta őket arra, hogy kövessenek el mindent a maguk területén az őszi csúcsforgalom sikerének biztositásáért.

A „Haladás"-vontatógőzös csatlakozott a „Standard" felhivásához

A „Haladás"-vontatógőzös kommunista és pártonkivüli személyzete egyöntetű lelkesedéssel csatlakozott a „Standard" üzemi dolgozóinak felhivásához, amelyben minden kommunhsta dolgozót egyéni munkaversenybe szólit a nagybudapesti pártértekezlet tiszteletére.

Felhivásukban hangsúlyozták, hogy pártállásra való tekintet nélkül elfogadják a Párt útmutatását, hogy minél előbb felépithessék hazánkban a szocializmust.

A minőségi munkaversenyben, amelynek nagyrészét kitölti a terv-év 110 százalékos teljesitése, az önköltségcsökkentés, az üzemanyag- és tisztitóanyag megtakarítás, Kapitány Sándor, Tóth István, Lengyel Ernő, Horváth György, Zerza József, Ritter József, Prágai József, Cilik Ferenc, Fekete Gyula és Tajti István vesznek részt.

A „Haladás"-vontatógőzös derék dolgozóinak versenyfelhivása nyilvánvalóan fokozza a többi vontatóhajók dolgozóinak versenyszellemét is és csatlakoznak a „Haladás" által hajós vonatkozásban megindított versenyhez.

JÓ EREDMÉNYEKET ÉRTEK EL A TAPOLCAI FŰTŐHÁZ DOLGOZÓI *a „2000 tonnás"-mozgalomban*

A tapolcai fűtőház dolgozói az eddigi tapasztalatok alapján, de döntő mértékben a 424-es sorozatú mozdonyok személyzete elhatározta, hogy tovább szélesitik a mozgalmat.

A pártszervezet támogatása folytán a közelmultban megalakult az üzemben a „Kovács-brigád". A brigád célul tűzte ki, hogy 424-es sorozatú mozdonyokkal Tapolca—Pusztaszabolcs viszonylatban, a VI. terhelési szakaszon

a túlsúly továbbitását az eddig példa nélkül álló fokra: 135 százalékra fokozza és ezt állandósitják.

A brigád megalakulása napjától eltelt 18 nap alatt a forgalom és vonalfőnökség, valamint a fülőház jó együttműködése alapján a következő átlageredményt érték el: 1. 40 darab „2000 tonnás"-vonatot továbbitottak. 2. A szabványterhelésen felül 8696 tonna túlsúlyt vittek. 3. A továbbitott túlsúly 15 darab 424-es sorozatú mozdony terhelésének felel meg a VI. terhelési szakaszon. 4. Az átlagosan elért terhelést a felajánlottnál is magasabbra: 136.8 százalékra teljesitették. 5. A brigád a kimagasló eredményeket rendes menetidőn belül érte el. 6. A mozdonyok állapotában változás nem állt be.

Dicséretet érdemelnek a mozgalomban élenjáró *Kovács* Gábor főmozdonyvezető, brigádvezető, aki 950 tonnát továbbitott 590 tonna szabványterhelésel szemben. Ez 162 százalékos terhelésnek felel meg. *Elek* József főmozdonyvezető, aki 151.5, *Sipos* János főmozdonyvezető, aki 142.8 százlékos terhelést továbbitott, kitünő összhangban működve a fütő munkatársaikkal, a vonatkisérő személyzettel, a forgalmi szolgálattevőkkel.

Komárom is elindította 500. „500 kilométeres" szerelvényét

(Lapzárta után érkezett.) Július 5-én 16.30 perckor indították útjára a komáromi dolgozók a Párt, a szakszervezet és a szakszolgálat képviselőinek jelenlétében, ünnepség keretében az 500. „500 kilométeres" vonatot.

A komáromi dolgozók igéretet tettek arra, hogy tovább fokozzák teljesitményüket és az Országos Vasútüzemi Értekezlet határozatait magukévá téve, saját területükön is hozzájárulnak az őszi forgalom sikeres lebonyolitásához.

A szolnokiak komplex-brigádokkal viszik sikerre az őszi forgalmat

„T. Közlekedés Szerkesztősége! Mi, Szolnok Fütőház és állomás dolgozói versenyre hivtuk ki a hozzánk hasonló nagyságú állomások és fütőházak dolgozóit az „500 kilométeres" és a „2000 tonnás"-mozgalom kiszélesitése, az őszi forgalom sikere, a háromnapos kocsiforduló megvalósitása érdekében. Ezt minőségi munkával, Pártunk segitségével, szakszervezetünk támogatásával fogjuk végrehajtani."

A derék szolnokiak célul tüzték ki, amint az versenyfelhivásukból kitünik, hogy az állomási és vontatási dolgozókkal együtt komplex-brigádokat fognak megszervezni.

A komplex-brigád célkitűzései között szerepel a kocsiforduló három napra való csökkentése, az összes tehervonatok légfékkel való átszerelése augusztus 31-re stb.

A szolnoki komplex-brigádok teljesitményéről egy későbbi időpontban beszámolunk olvasóinknak.

6 kilométer - 3 nap

Rákosrendező szertárfőnöksége nem régen panaszt tett az Északi Fütőház üzemszervezeténél, hogy a Budapest Nyugati Szertár által a rákosrendezői szertárfőnökség cimére feladott 810 kg karbidot csak 3 nap mulva kapták meg, ami azt jelenti, hogy a nem egészen 6 kilométeres távolságról 3 nap alatt érkezett meg az önkezelési küldemény.

Az anyaghiány persze hátráltatta a termelést. Meg kellene nézni, hogy kiknek a hibájából fordul ez elő és kik azok, akik túlzott kényelemből vagy lekiismeretlenségből igy intézik a szállitást.

Az IBUSZ figyelmébe!

„A KÖZLEKEDÉS Szerkesztőségének! Június 16-án az 1912-es sz. vonattal utaztam Pusztaszabolcs felé a 34145 sz. B. kocsiban, ahol IBUSZ által felülbélyegzett fényképek voltak elhelyezve.

Ezek a fényképek a fővárost az 1945-ös állapotban ábrázolják és ez nem is volna baj, mert úgyis hamar elfelejtettük a háborús borzalmakat. A hiba az, hogy az újjáépitett mütárgyainkat, mint a tervgazdálkodásunk eredményeit nem helyezték el a romok ábrázolása mellett. Igy pl. az egyik képen a Dunapart romos részlege látszik háttérben a Dunába omlott Lánchiddal. 1945 óta egy és más történt országunkban, többek között a Lánc-hidat is újjáépitettük és ezt az IBUSZ-nak is tudomásul kell vennie, mert nagyon rossz propagandát végeznek, ha az uj eredményeinket „agyonhallgatják."

SZILAGYI SÁNDOR."

Dolgozóink felháborodással tiltakoznak az amerikai imperialisták által támogatott délkoreai reakció orvtámadása ellen

A közlekedés szervezett dolgozói nap mint nap levélben, táviratokban, gyüléseken fejezik ki az amerikai imperialisták újabb gaztettével szemben felháborodásukat. Dolgozóink a koreai nép mögött állnak, s a koreai nép ügyét saját ügyüknek tekintik.

Az elmult napokban a közlekedés szervezett dolgozói nevében a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének Központi Vezetősége táviratilag fejezte ki tiltakozását az imperialisták újabb gaztette miatt. Táviratot küldtek a Szárazföldi- és Légiközlekedési Dolgozók Nemzetközi Szövetségének Bukarestbe, és a Tengerészek, Hajósok, Halászok és Kikötőmunkások Nemzetközi Szövetségéhez Párizsba.

A táviratban a következőket irják:

„A közlekedés szervezett dolgozói nak nevében a leghatározottabban tiltakozunk az amerikai imperialisták által támogatott délkoreai reakció orvtámadása ellen. A legnagyobb felháborodással elitéljük az amerikai imperialistákat, Truman elnök és az amerikai kormánykörök reakciós támadópolitikáját.

Amikor dolgozóink elitélik ezt az aljas támadást, amely egyenlő a világbékét veszélyeztető merénylettel, teljes szolidaritásunkról biztositjuk az egységes, független és demokratikus államért harcoló koreai népet.

Bizunk abban, hogy a koreai nép a hatalmas béketábor támogatásával, szolidaritásával meg fogja védeni szabadságát és megfizet az országára támadó imperialista gyilkosoknak.

Dolgozóink egyemberként követelik, hogy az amerikai haderő azonnal szüntesse be rablótámadását Korea békés lakossága ellen és vonják ki Koreából a gyarmatositó amerikai csapatokat."

Miért nem akar a ceglédi szolgálattevő friss vizet adni a mozdonyszemélyzetnek

T. Szerkesztőség! A vasút öntudatos dolgozói mindent megtesznek, hogy az összes szolgálati ágak munkájukat összehangolva, megértéssel, egymást megbecsülve épitsék népi demokráciánkat.

Azonban még mindig vannak régi reakciós felfogású foglalkozási sovinizmusban szenvedő dolgozók.

A nagy melegben a mozdonyszemélyzet ivóvízellátása igen nehéz. Sok állomáson, ahol szerel a gép, a daruból nem ivóvíz folyik. Az ivóvízcsapot úgy megrohanja a vonaton utazó közönség, hogy a mozdonyszemélyzet a rövid tartózkodási idő alatt hozzájutni nem tud.

Sok vonalon, például a vác—balassagyarmatin, az állomásszemélyzet öntudatos dolgozóhoz méltóan a bejáró mozdonyszemélyzetet minden kérés nélkül ellátja friss ivóvízzel.

Budapest—Nyiregyháza vonalon a következő eset fordult elő. Jún. 17-én az 1701-es személyzetnek az ivóvize elfogyott. Püspökladány után már nem tudott venni sehol, hiába szólt előre, azt mondták, ők nem tudnak ilyen rendeletről, hogy nekik ki kellene szolgálni a mozdonyszemélyzetet. Igy nem jutottak ivóvízhez egészen Ceglédig.

Abonyban, ahol megállás van, a szolgálattevő útján előre szóltak, telefonáltak Ceglédig, ahol a vonatnak 2 perces megállása van, kérték Cegléd állomást, hogy a mozdonyhoz hozzanak ki ivóvizet. Mikor Ceglédre beérkeztek, megkérdezték a menesztő szolgálattevőt:

— Szólt Abony, hogy vizet kérünk?

A szolgálattévő erre azt válaszolta éles, gúnyos hangon:

— Szóltak, de mit gondolnak maguk, mi fogjuk majd magukat kiszolgálni, olyan isten nincs az égben. Ha szomjasak, ott a szerkocsi, igyanak abból!

Az utazószemélyzet szó nélkül vette tudomásul ezt a sértő, soviniszta megnyilatkozást, melyből azt a tanulságot vonta le, hogy a ceglédi szolgálattevő „úr" még mindig azt hiszi, hogy akin kék ruha van, azzal még most is úgy lehet beszélni, mint hat évvel ezelőtt.

Szeretnénk, ha a felsőbb szolgálati szervek észhez térítenék ezt az „urat".

Elvtársi üdvözlettel:

Gálos Dezső élmunkás, főmozdonyvezető, Kovács Imre oktató-fütő, Csintalan István fütő, Szabó József fütő."

Takács Pál marós 15 fogaskerékrendelésből valamennyit selejtesen készitette el

Az Északi Járműjavitó NV üzemi bizottsága a dolgozók általános felháborodása közben tárgyalta, majd a fegyelmi bizottság elé került Takács Pál sztahánovista marós ügye.

A fegyelmi bizottság megállapitotta, hogy Takács a munkafegyelem terén sorozatosan követett el hibákat. Ilyen volt például, hogy két nap szabadságot kért és egy napot igazolatlanul távolmaradt. Vétett a munkafegyelem ellen akkor is, amikor délután 2 órára osztották be, de ő már, — önkényesen — délelőtt 11 órára bement az üzembe és este fél 8 órakor elment.

Takács munkástársaival szemben sem úgy viselkedett, mint ahogy sztahánovistához méltó lett volna. Takács Pál egész viselkedése arra vallott, hogy nem tartozik az öntudatos dolgozók közé. Erre többek között jellemző az is, hogy

magas keresete dacára sem fizetett jövedelmének megfelelő arányú párttagdijat, sőt, odáig ment, hogy háromhónapos párttagsági dijjal is hátralékban maradt.

Takács Pál megszédült saját dicsőségétől és már a munka minőségével sem törődött.

Az ellenőrző osztály dolgozói megállapitották, hogy az egyik megrendelésnél, ahol 15 darab dörzskapcsolóház fogazását bizták rá, 15 darabból keltőt selejtmentesen munkált meg. Ennek az értékét is, mint megfelelő jó munkát számolta el. Egy későbbi időpontban még fokozódott a hanyagsága, ami abból is kitünik, hogy 15 megrendelt fogaskerékből mind a 15 selejt lett. Persze a vonatkozó utalványt Vaskó István müvezető visszatartotta. Takács nem törődött azzal, hogy

a fogaskerék elkészitését a kovácsolástól kezdve elölről kellett kezdeni.

Munkástársai megállapitották, de ezt Takács Pálnak is illett volna tudnia, hogy öntudatos sztahánovista és élmunkás ezt a munkát teljesen selejtmentesen kell, hogy végezze.

Az ellenőrző osztály jelentése alapján a fegyelmi bizottság megállapitotta, hogy bércsalás nem forog fenn.

Ezzel szemben Takács Pál munkástársai megbotránkozását látva ki maga ellen, amikor betelt a három éve az üzemben, s hogy felhivja magára a figyelmet sulyosan elitélendő öntelt ségből a hangoshiradóhoz felment s önhatalmúlag feltette s a bemondófelelős nevében eljátszatta a hires és csak ünnepi alkalmakra tartott „Sztálin-kantáta" cimü hanglemezt.

Takács Pál ügyében egyébként a fegyemi bizottság javaslatot hozott, melynek első eredményéről lapunk másik helyén számolunk be: Takács Pált sztahánovistához nem méltó magatartásáért a szakszervezet kizárta a tagjai sorából.

Akik a munkásosztály hatalma ellen emelik kezüket, kemény megtorlásban részesülnek

Hatvanban az utóbbi időben megszaporodott a balesetek száma. A baleseteket nem a véletlen okozta, hanem az ellenség céltudatos aknamunkája. A hatvani vasutasok között még ott találjuk a jobboldali szociáldemokratákat és a klerikális reakció emberei. Ezek azok, akik előidézik a balesetet, hogy súlyos károkat okozzanak népgazdaságunknak, megbénítsák a forgalmat és nem utolsó sorban, hogy pusztulást idézzenek elő emberéletben.

A HATVANI JOBBOLDALI SZOCIÁLDEMOKRATA

és klerikális reakció befolyása alatt álló vasutasok, akik lazítják a munkafegyelmet, akik gátjai építőünknek, békés termelő munkánknak, akik szabotázscselekményeket hajtanak végre, odáig merészkedtek, hogy nyiltan beálltak a ferencrendi egyházfőnök által szervezett demokráciaellenes tüntetők sorába.

Révai elvtárs Pártunk Központi Vezetőségi ülésén elmondott beszédében kifejtette: **„A klerikális reakció bomlasztó és kártevő munkája arra irányul, hogy aláássa dolgozó népünk egységét, munkakedvét, fegyelmét, hogy megrendítse népköztársaságunk kormánya, Pártunk iránti bizalmát és ily módon segítse az imperialista háborús uszítók terveit."**

Ilyen bomlasztó, kártevő munkát végzett a hatvani klerikális reakció is, mely demokráciaellenes tüntetéshez fel tudott használni százat meghaladó vasutast is.

NÉZZÜK MEG,

kik voltak azok a hatvani vasutasok, akik a klerikális reakció befolyására nyiltan az ellenség táborába állottak:

Balogh László vonatfékező. Ismert jobboldali szociáldemokrata, aki hangos demagógiával lázította a munkafegyelem, a bérek, a versenymozgalmak ellen. Kedvenc beszédtémája volt a Horthy-rendszer dicsőítése, a nép államának lekicsinylése, elért sikereink lebecsülése.

Vörös István főmozdonyvezető. Gömbös egykori őrmestere. Az egyesülés alkalmával, mint jobboldali szociáldemokratát nem vették fel a Magyar Dolgozók Pártjába. Demagógiával, hamis hangulatkeltéssel igyekezett mindenkor a Párt vonalától eltéríteni a befolyása alá került dolgozókat. **Minthogy a jobboldali szociáldemokrácia egyik jellegzetes ismérve, hogy egy húron pendül a klerikális reakcióval, Vörös István sem kivétel.** Egész családját elvitte a demokráciaellenes tüntetésre, amit a klerikális reakció szervezett. **Nemcsak részese, de szervezője is volt a tüntetésnek.**

Aradi István kocsifeliró. Nagyhangú, munkáját rosszul végző, munkafegyelmet lazító jobboldali szociáldemokrata. Cselekvően vett részt a tüntetésben. Mikor egyik népnevelő elvtárs felelősségre vonta, hogy mit keres az imperialista zsoldban álló, népgyülölő jobboldali szociáldemokrata és klerikális reakciós tüntetők sorában, akkor, ahelyett, hogy észbekapott volna, hogy hová is sodorta őt az ellenség, hogy milyen mélyre zuhant, durván nekitámadt a népnevelőnek.

A FELSOROLTAK,

akik a nép hatalmára emelték kezüket, kellő megtorlásban részesültek.

A demokráciaellenes tüntetés valamennyi vasutas résztvevője nagyobbrészt kizárt jobboldali szociáldemokrata volt. Akadt a tüntetők között egy tagjelölt is: Sasvári Béla és három olyan párttag, akiknek a felesége ott volt a demokráciaellenes tüntetők sorában. Mindezeket megfosztották párttagságuktól.

A GYALÁZATOS HATVANI ESET

alkalmával néhány népnevelő elvtárs odament a tüntetők közé és felvilágosította az ellenség befolyása alá került vasutasokat, hogy nem az aljas népgyülölő, háborúra uszító imperialista kémek között van a helyük, hanem a dolgozók táborában. Az ellenséges befolyás alá került vasutasok közül többen felismerték, hogy megtévesztették őket és otthagyták a tüntető csoportot. **Steffer János raktári munkás, népnevelő elvtárs, Berkes Illés fékező, népnevelő elvtárs és még többen fejtettek ki harcos agitációt a klerikális tüntetés alkalmával.**

Valamennyi népnevelőnek meg kell tanulnia, hogy agitációt, jó felvilágosító munkát nem utólag kell végezni. Szüntelenül kell harcolni a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció ellen.

AZ ÉBERSÉG,

a jó felvilágosító munka hiánya okozta a hatvani baleseteket, egyes vasutasok részvételét a demokráciaellenes tüntetésben. Sokkal nagyobb elszántsággal, forradalmi éberséggel kell elejét venni az ilyen természetű gyászos eseményeknek. Harcos, leleplező, támadóhangú agitációra van szükség, hogy minden dolgozó meglássa, kik az ellenségei. Minden elnézés, megbocsátás, az ellenséges megnyilvánulások fel nem ismerése merénylet hazánk, a dolgozó nép ellen.

A hatvani vasutas dolgozók súlyosan elítélik a történteket. Mint határozati javaslatukban leszögezik: **„Elítéljük és kiközösítjük magunk közül a demokráciaellenes tüntetésben résztvevők és velük együttérző vasutasokat, mert azok a dolgozó nép és a szocializmus ellenségei. A békére és a boldogságukra törő klerikális reakció fasiszta tüntetésére azzal válaszolunk, hogy még jobban fokozzuk a klerikális reakció elleni harcot. Több és jobb munkával, a népnevelő munka megjavításával válaszolunk a klerikális reakció aljas támadására és ígérjük, hogy az eddigi hiányosságokat felszámolva, még egységesebben felzárkózunk Pártunk, Rákosi elvtárs mögé a béke megvédésében, a szocializmus építésében."**

Nemcsak a hatvani vasutasok, de az ország összes becsületes vasutasai mélységesen elítélik a hatvani esetet.

A hatvani esettel kapcsolatosan a kommunista népnevelők felhívták a figyelmét a dolgozóknak azokra az ellenséges elemekre is, akik cselekvően nem vettek részt a demokráciaellenes tüntetésben. Leleplezték Radnóti Lóránt fűtőházi főnököt. Rámutattak, hogy miért viszonyul oly rosszul a főnök a munkához, miért hanyagolja el mozdonyok karbantartását, a termelés ügyét. A hatvani népnevelők rámutattak arra, hogy a fűtőház főnöke ellensége a dolgozóknak, a klérus embere és egy húron pendül a jobboldali szociáldemokratákkal. Megmutatták a dolgozóknak a népnevelők, hogy noha a főnök nem vett részt a klerikális reakció rendezésében lezajlott államellenes tüntetésben, **a felesége egyike volt a leghangosabbaknak a tüntetők között.**

A hatvani népnevelők leleplezték Petőcz Gusztáv főmérnököt is, aki már úgy került a hatvani fűtőházba, hogy Békéscsabáról büntetésből helyezték oda. A főmérnök közismerten élénk kapcsolatot tartott fenn magasabb egyházi vezetőkkel és a dolgozókhoz való viszonya a legrosszabb volt. Fasiszta multja, ellenséges megnyilvánulásai miatt már hosszabb idő óta rendőri felügyelet alatt áll. A népnevelők felvilágosították a dolgozókat, hogy a főmérnök személyében népi demokráciánk egyik kérlelhetetlen ellenségével állnak szemben. A dolgozók jogos kívánságára a főmérnököt állásától felfüggesztették.

A HATVANI GYALÁZATOS ESET

nemcsak a hatvani vasutas dolgozók, de az egész vasutasság számára legyen intő példa, tanulság. Lássák meg a vasutas dolgozók, hogyan tör eredményeik szétzúzására, életszínvonaluk lesüllyesztésére, fejlődésük akadályozására az ellenség.

Könyörtelenül le kell sujtani minden ellenséges megnyilvánulásra. Meg kell mutatni, hogy a munkafegyelem lazítói, a norma- és bércsalók, a hangoskodók, a versenymozgalmak lebecsülői az ellenség zsoldjában állnak, azoknak az útjait egyengetik, akik békés munkánkra törnek, akik hazánkat akarják dobni zsákmányul az imperialistáknak.

Rá kell mutatni arra, hogy mindazok, akik a nép állama, a munkásosztály hatalma ellene emelik kezüket, megérdemelt büntetésben, kemény megtorlásban részesülnek.

Népnevelőink szüntelenül mutassanak rá, hogy nem becsületes ember, nem szereti hazáját, a magyar dolgozó népet, Pártunkat, a hazánkat felszabadító Szovjetuniót, aki nem tartja becsületbeli kötelességének az ellenség leleplezését, meggyülöltetését.

Orczi László,
a Miskolci Politikai Osztály munkatársa.

Az amerikai zsoldban álló francia kormány betiltotta a Hajósok és Kikötőmunkások Nemzetközi Szövetségének működését

Az amerikai zsoldban álló francia kormany június 14-i rendeletével hatálytalanította a Tengerészek, Hajósok, Halászok és Kikötőmunkások Nemzetközi Szövetségének alapító levelét azzal az ürüggyel, hogy a szövetség nem tartotta be az újonnan megalakítandó szakszervezetek számára előírt „szolgálati" utat

A Nemzetközi Szövetség élesen elítélte a kormány körmönfont állításait, amelyet egykönyvnyen meg tudott cáfolni.

Az igazság az, hogy a francia kormány most már leplezetlenül lépett arra az útra, amelvet amerikai gazdái irnak elő számára, döntően azóta, hogy a Szakszervezeti Világszövetség támogatása révén az egész világ dokkmunkásai akcióba léptek a béke megvédése érdekében.

Szakszervezetünk dolgozói nevében a Központi Vezetőség táviratilag tiltakozott a francia kormánynál a barbár eljárás ellen és levélben fejezte ki A. *Fressinet* elvtársnak, a szövetség főtitkárának teljes szolidaritását és biztosította a Nemzetközi Szövetséget teljes támogatásáról.

Nemzetközi Szövetségünk a békéért

A Szárazföldi és Légi Szállítóipari Dolgozók Nemzetközi Szövetsége az elmult napokban felhivással fordult a világ valamennyi szállítómunkásához. Ebben, a felhivásban fajra, nemzettségre, polittkai és vallási meggyőződésre való tekintet nélkül felszólitja a munkásokat, munkásnőket, hogy fejezzék ki elszánt akaratukat a Béke Hívei Világkongresszusa Állandó Bizottsága munkájának támogatására.

„A világ békéje fenyegetve van! — irja szövetségünk felhivása. — Az angol-amerikai imperialisták őrült fegyverkezési versenyt fejtenek ki és előkészitik az atomháborút.

Bárhol vagytok: a pályaudvarokon, raktárakban, műhelyekben, irodákban, légi kikötőkben vagy más munkahelyen, csatlakozzatok a béke megvédéséért folyó nagy harchoz és vegyetek részt teljes szivvel az embertség életéért és jólétéért folyó küzdelem megvalósításában és stkerében.

Tömöritsétek sorattokat és alkossatok áttörhetetlen gátat a háborús gyujtogatók útjában.

Azáltal, hogy támogatjátok az állandó bizottságot munkájában a saját munkaterületeken, — fejeződik be a felhivás —, hozzájárultok a béke hatalmas frontjának erősitéséhez, melynek élén a nagy Szovjetunió áll, a békébe vetett remény bástyája és zászlóvivője."

A felhivást a nemzetközi iroda nevében Stelian Moraru elvtárs, a Nemzetközi Szövetség titkára irta alá.

Landler Jenő elvtársról nevezik el az Istvántelki Járműjavitót

A *MÁV Istvántelki Járműjavító NV* nevét a dolgozók kérésére a magyar munkásmozgalom kiemelkedő harcosáról, *Landler* Jenőről *„MÁV Landler Jenő Járműjavító Üzemi Vállalat"* névre változtatják át. Július 9-re, a névváltoztatás napjára munkafelajánlással készülnek a dolgozók.

AZ V. ORSZÁGOS VASÚTÜZEMI ÉRTEKEZLET HATÁROZATA

Hazánkban a szocialista építés eredményeként az elszállításra váró ipari és mezőgazdasági termékek mennyisége megnövekedett. A termékek zömét a vasút szállítja a rendeltetési helyére. Ez a feladat a vasút dolgozóit a magyar vasút történetében eddig ismeretlen erőfeszítések elé állítja. E feladatot is Pártunk vezetésével, minden vasutas dolgozó együttes munkájával, és az ellenséggel vivott kemény harcban tudjuk végrehajtani.

Az amerikai imperialisták egyre aljasabb eszközökkel kísérleteznek az új háború kirobbantásán. Ezek a kísérletek mutatják az amerikai imperialisták kétségbeesett félelmét a Szovjetuniótól és attól a béketábortól, amely a Szovjetunió vezetésével több mint 800 millió békeharcost számlál. Az amerikai imperialisták háborús provokációi azt jelentik, hogy fokozottabban kell harcolni a békéért és minden békeszerető dolgozót mozgósítani a béke harcos megvédésére.

Az őszi forgalomért vivott harcunk fokozni fogja az ellenség ellenállását. Az imperialisták ügynökei, a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció mindent elkövetnek, hogy megakadályozzák békés, építő munkánkat.

A jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció ügynökei számottevően megtalálhatók sorainkban és érezhetik befolyásukat. A balesetek szaporodása, a munkafegyelem lazasága, a norma- és bércsalások, a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció tevékenységét és kártevő munkáját bizonyitja. A Központi Vezetőség május 31-i és június 1-i határozata iránymutatásával leleplezzük és megsemmisítjük az osztályellenséget. A Központi Vezetőség határozatára támaszkodva indulunk az őszi forgalom lebonyolításáért.

Az őszi forgalom sikeres lebonyolítása megköveteli, hogy megszilárditsuk a munkafegyelmet, a munkaversenyt kiszélesitsük. A jó szovjet vasutasok sztahánovista módszereit mind nagyobb mértékben bevezessük és kiterjesszük a vasút dolgozóinak nagy tömegére, akik azt saját tapasztalataikkal kibővítik. Az őszi forgalom megköveteli a szakmai sovinizmus teljes felszámolását, a vasutas dolgozók együttműködésének megteremtését, mert csak ez biztositja a 3 napos kocsiforduló elérését.

A FORGALOM SIKERES LEBONYOLITASA ÉRDEKÉBEN AZ ALABBI FELADATOKAT VALLALJUK:

I. A KOCSIFORDULÓT A SZALLITÁSI KÖVETELMÉNYEINKNEK MEGFELELŐEN CSÖKKENTJÜK. SZÜKSÉG ESETÉN 3 NAPRA LESZORITJUK;

II. AZ IRANYVONATOK KÖZLEKEDTETÉSÉT A LEHETŐSÉG HATÁRAIG KITERJESZTJÜK ÉS ÁLLANDOAN FOKOZZUK;

III. AZ 500 KM-ES ÉS 2000 TONNAS MOZGALMAT ÖSSZEKAPCSOLJUK ÉS KISZÉLESITJÜK;

4. AZ UTAZASI SEBESSÉGET A RUGALMAS MENETREND BEVEZETÉSÉVEL. A KOCSIK ÉS SZERELVÉNYEK MEDDŐ IDEJÉNEK LESZORITASÁVAL ÁLLANDÓAN EMELJÜK.

E NÉGY FŐFELADAT VÉGREHAJTASARA VÁLLALJUK:

1. A kereskedelmi szolgálat dolgozói, a szállitó felekkel állandó kapcsolatot tartva, biztositjuk:

a) augusztus hó 1-ig tervszállitási rendszer bevezetését és az őszi forgalomban a szállitások megfelelő, egyenletes ütemezését,

b) a keresztszállitások kiküszöbölését,

c) ki- és berakások meggyorsitását.

2. A forgalmi szolgálat dolgozói vállaljuk:

a) az 500 km-es, 2000 tonnás és az irányvonatok gyors és biztonságos közlekedtetését, a „zöld út" biztositásával,

b) a síktolatási és gurítási egységidők munkaversenyben való megszervezését és végzését.

c) az őszi forgalommal kapcsolatban megállapított új kocsitartózkodási normák 5 százalékkal és a menettartamnormák 3 százalékkal való túlteljesítését,

d) a tehervonatok menetrendszerü tartózkodási idejének 5 százalékkal való csökkentését.

3. A vontatási és járóműjavitó szolgálat dolgozói vállaljuk, hogy

a) az 500 km-es mozgalomban résztvevő mozdonyok számát szeptember 20-ig 20 százalékkal növeljük. Az irányvonatokat, az 500 km-es mozgalomban résztvevő mozdonyokkal továbbitjuk, összekapcsoljuk az 500 km-es és 2000 tonnás mozgalmat,

b) a kocsi hőnfutásokat a tavaly őszihez viszonyitva 10 százalékkal, a mozdonyszolgálatképtelenséget 20 százalékkal csökkentjük,

c) a teherkocsik újjáépitési tervét túlteljesitjük, a javitásos kocsik számát napi 8 százalék alá leszoritjuk és a teherkocsi javitási költségeket 5 százalékkal csökkentjük,

d) a teherkocsik minőségi javitását olyan mértékben fokozzuk, hogy a szállitott árukban a vasúti fuvarozás alatt a legkisebb hiány, romlás és gabonafolyás se legyen,

e) a terv szerint szükséges vontató járműállag szeptember 20-ig üzemképes állapotban rendelkezésre álljon,

f) az őszi forgalom ideje alatt a vontató járműveket, teherkocsikat és vontatási berendezéseket megfelelően karbantartjuk és a szükségessé váló javitásokat azonnal elvégezzük.

4. A pályafenntartási és hídépitési szolgálat dolgozói vállaljuk, hogy a pályajavitási munkáiatok szeptember hó 1-ig a lehetőség szerint befejeződnek, a lassújelek száma csökkenjen. Az őszi forgalom ideje alatt fokozottabban gondoskodunk a pálya minőségi karbantartásáról.

5. Távközlő- és biztositó-berendezési szolgálat dolgozói vállaljuk, hogy

a) az őszi forgalom lebonyolitását előségitő munkákat szeptember 1-ig befejezzük,

b) a berendezések hibamegelőzési munkálatait ugyancsak szeptember hó 1-ig elvégezzük és a berendezéseket az őszi forgalom ideje alatt kifogástalan állapotban tartjuk.

6. Vasúti végrehajtószolgálat dolgozói a kiadott rendelkezések pontos betartásával, fegyelmezett magatartással és éberséggel harcolunk a balesetek ellen.

7. A központi szolgálat dolgozói gondoskodunk arról, hogy az őszi forgalom zavartalan lebonyolitása érdekében szükséges oktatások az őszi forgalom ke dete előtt be legyenek fejezve. A végrehajtó szolgálat dolgozói vállaljuk, hogy az őszi forgalom lebonyolitásához szükséges ismereteket a legalaposabban elsajátitjuk.

8. A vasúti szolgálat dolgozói vállaljuk, hogy az őszi forgalom sikeres lebonyolitása érdekében egyéni versenyben, brigádban, vagy komplex-brigádban végezzük munkánkat, a vasutas sztahánovista mozgalmat kiszélesitjük, az önköltséget csökkentjük és munkánk termelékenységét növeljük.

Az őszi forgalom sikeres végrehajtását vállaljuk, mert tudjuk, ezzel dolgozó népünk jólétét, hazánkban a szocializmus építését, a béketábor megerősödését segitjük.

Ezek a feladatok nagy erőfeszitéseket követelnek. Ezeket az erőfeszitéseket siker fogja koronázni, mert bennünket a Párt és szeretett Rákosi elvtársunk vezet.

ELŐRE PARTUNK VEZETÉSÉVEL AZ ŐSZI FORGALOM SIKERES LEBONYOLITASÁÉRT!!

ÉLJENEK SZTAHANOVISTAINK, A SZOCIALISTA VASÚT ÉPITŐI!

ÉLJEN GYŐZELMEINK SZERVEZŐJE, A MAGYAR DOLGOZÓK PARTJA!

ÉLJEN FORRÓN SZERETETT VEZÉRÜNK, RAKOSI MATYAS!

ÉLJENEK PÉLDAKÉPEINK, A HOS SZOVJET VASUTASOK!

ÉLJEN A HAZANKAT FELSZABADITÓ NAGY SZOVJETUNIÓ!

ÉLJEN NÉPÜNK NAGY BARATJA, A VILAGBÉKE ÓRE, A MI DRAGA SZTALIN ELVTARSUNK!

Forró testvéri üdvözlet a szabadságért, nemzetük függetlenségéért küzdő Korea népének!

Az Északi Főműhely sakkcsapata nyerte el a Szakszervezet „Szabadság"-kupáját

Komárom város mellett, a Vasutas Szakszervezet üdülőjében, 11 csapat részvételével került megrendezésre az 1950. évi Országos Vasutas Üzemi Sakkcsapatbajnokság. Ezen a legjobb vasutas dolgozók: sztahánovisták, élmunkások, kiváló-munkások, újítók mérték össze tudásukat.

A festői környezetben lévő szakszervezeti üdülőben, a volt grófi kastélyban gyültek össze a vasutas dolgozó sakkozók, a tíz napig tartó verseny alkalmával.

Az üzemi sakkcsapatbajnokság során különösen nagy küzdelem alakult ki a Budapesti Igazgatóság és az Északi Főműhely csapatai között. A versengésből végeredményben *az Északi Főműhely csapata került ki győztesen* 1 pont előnnyel.

Nagy küzdelem volt az első öt csapat között is, ahol a vidék jó szereplése domborodott ki. Mindezek azt bizonyítják, hogy a vasutas dolgozók is nagy számban, nagy érdeklődés mellett vesznek részt az „elmesportban." Olimpiai ütemben — délelőtt és délután volt egy-egy forduló — folyt le a verseny, amelyben néhány egészen jó játszma alakult ki.

A verseny a Vasutas Szakszervezet „Szabadság-kupájáért" folyt, amelynek első védője a MÁVAUT csapata volt. Egyénileg *Sumics* Dénes MÁVAUT dolgozója emelhető ki, aki 100 százalékos eredményt ért el.

A verseny eredményei a következők: 1. Északi Főműhely *(Szarvas, Háberman, Farkas, Borbás, Szabó* és *Várszegi)* 19 ponttal. 2. Igazgatóság 18 pont, 3. Debrecen 16 pont, 4. Győr 15 pont, 5. Istvántelki Főműhely 11 pont. 6. BVKH 8 pont, 7. MÁVAUT 6 pont, 8. Békéscsaba 5 pont, 9. Miskolc 5 pont, 10. Bp. Ferencváros 4 pont, 11. Szombathely 3 porttal.

A MISKOLCI LOKOMOTIV RÖPLABDACSAPATA AZ NB I-BEN

1947 tavaszán alakult meg a Miskolci Lokomotív röplabda-szakosztálya, amely úttörője volt Észak-Magyarországon a röplabdasportnak.

A röplabdaszakosztály lelkes játékosai, vezetői komoly munkával, fáradságot nem kímélve szerezték meg a győzelmek sorozatát, ami által elérték azt, hogy röplabdacsapatuk 1950-ben az NB I.-ben szerepelhessen.

Ez az út nem volt zökkenőmentes, de tekintve az egyetemes sport édekeit és figyelembevéve a röplabdasport minőségi sporttá való fejlesztését, harcoltak a győzelem elérésének érdekében. Így a Röplabda Szövetség által 1947-ben kiírt népi bajnokságon az elsők között került ki. 1948-ban szintén az első helyet szerezték meg Borsod vármegyében. Ugyanaz évben a téli teremlabdabajnokság során Miskolc város bajnokságát szintén a Lokomotiv röplabdacsapata szerezte meg.

A Röplabda Szövetség budapesti központja kiértékelte a Miskolci Lokomotív röplabdázóinak szorgalmas munkáját és a csapatot 1949. év őszén már az NB II.-be sorolta be. 1949. év folyamán a Lokomotív a bajnokságot veretlenül nyerte és jó kiérdemelt játékával sikerült megszereznie az NB I.-be való jutását.

A Lokomotiv versenyzőinek és vezetőinek komoly munkával kellett kiépíteni a röplabdasportot, amely először mindössze 8 emberrel indult meg. Három év után ma már, 84 tagja van a röplabdaszakosztálynak, s ebből 2 női, 2 férfi csapat vesz részt komoly színvonalon a versenyekben.

Az eredmények azonban nem teszik elbizakodottá a versenyzőket és a vezetőket. Ellenkezőleg. Fáradságot nem ismerve, igyekeznek úgy miskolci, mint országos viszonylatban megbecsülést és elismerést szerezni a röplabdasportnak és ezen keresztül az egyetemes magyar sport számára.

A vasutasok mind nagyobb számmal vesznek részt az MHK-mozgalomban

A Vasutas Szakszervezet Sportosztálya a *Közlekedés* hasábjain keresztül is állandóan foglalkozott az MHK sportmozgalommal és adta meg a szükséges tájékoztatást, irányítást.

Az MHK sportmozgalom jelentkezésének befejezésével a területi titkárságok jó eredményt értek el, ami bizonyítéka volt annak, hogy foglalkoztak a területükön az üzemi bizottságok MHK szervezésével. Vállalták azt, hogy a területükön jelentkező dolgozókat az edzéseken keresztül készítik elő a próbákra. Az üzemi bizottságok átérezték az MHK jelentőségét és követve a SZOT felhívását, szervezték be a dolgozókat a szocialista tömegsportba, az MHK sportmozgalomba.

A jelentkezések befejeződtek, megkezdődött az edzések ideje, majd annak befejezése után folyamatosan a próbák.

A területi titkárságok megelégedve a jelentkezők számával, tovább már nem foglalkoztak az MHK sportmozgalom irányításával és nem támogatták az üzemi bizottságokat munkájukban, így azok az üzemi bizottságok, akik nem öntevékenyek, nem is foglalkoztak a sportmozgalom további szervezésével, nem készítették elő a dolgozókat az edzésekre, tervszerűtlenül dolgoznak, nem készítettek MHK edzési és próbázási ütemtervet, de mint üzemi bizottsági tagok sem vettek részt az MHK sportmozgalomban.

Vannak üzemi bizottságok, amelyek öntevékenyen, ütemterv szerint végzik a dolgozók edzéseit és próbáztatásait. Ezek az üzemi bizottságok magukévá teszik a SZOT felhívását, megvalósítva Pártunk célkitűzéseit, a szocialista tömegsport megteremtését.

A területi titkárságok közül egyedül Pécs területi titkársága végzi tervszerűen az MHK sportmozgalmat területén.

A területi titkárság szoros együttműködést tart fenn a pártszervezetekkel, szakvonali vezetőkkel és átbeszélik részletesen mindazon elvégzendő munkákat, amelyek a mozgalom menetében adódnak.

Üzemi bizottságai állandóan foglalkoznak az MHK sportmozgalommal és a szakvonali jelentésükkel együtt jelentik az MHK sportmozgalomban beálló változásokat, az elért eredményeket a területi titkárságuknak.

A területi titkárság üzemi bizottságaitól beérkező jelentéseket összefoglalja és küldi fel a központ sportosztályára. A Pécs területén folyó MHK sportmozgalom eredményeiről a sportosztálynak állandóan tudomása van.

Pécs területi titkársága a vállalt kötelezettségének eleget tesz, mert állandóan foglalkozik az MHK sportmozgalommal és a területén vállalt MHK-jelentkezők próbázási létszámának az első időszakra előírt szintjéből már 75 százaléka tette le a próbát.

Hat hét van hátra, vegyenek példát Pécs területi titkárságától azok a területi titkárságok, akik még ezideig jelentést sem küldtek a mozgalom menetéről a központ sportosztályához. Tegyenek eleget a vállalt kötelezettségüknek, szervezzék, irányítsák az MHK sportmozgalmat és munkájukhoz kérjék a párttitkárok segítségét, szakvonali vezetők támogatását, hogy közös erővel a közös cél elérése érdekében dolgozzanak a magasabbrendű szocialista sportkultúra elérésének érdekében.

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége Agitációs és Propaganda Osztálya kiadta füzetalakban a Párt Központi Vezetőségének június 1-i ülésén hozott határozatait: a magyar népgazdaság fejlesztésének legközelebbi feladatairól és a klerikális reakció elleni harcról. A füzet tartalmazza ezenkívül Gerő elvtárs és Révai elvtárs beszédeit. (A brossura ára: 80 fillér.)

Valamennyien vegyünk részt a „Rákosi-per" olvasómozgalomban

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének agitációs és propagandaosztálya olvasómozgalmat indított a „Rákosi-per" tanulmányozására. Néhány hónappal ezelőtt jelent meg a „Rákosi-per", a magyar munkásosztály és az egész nemzetközi munkásmozgalom számára rendkívül nagyjelentőségű könyv.

Pártonkívüli dolgozók számára is nélkülözhetetlen a könyv olvasása. Ezért a szakszervezetek belekapcsolódnak a „Rákosi-per" olvasómozgalom szervezésébe. Felhívjuk a pártonkívüli dolgozók figyelmét, jelentkezzen bizalmijánál az olvasómozgalomban való részvételre. A könyv szervezett olvasása július 1-től szeptember 15-ig tart. Az üzemi bizottságok lehetővé teszik, hogy minden dolgozó hozzájuthasson a könyvhöz.

Az olvasómozgalom hozzá fog járulni ahhoz, hogy a párttagság s egész dolgozó népünk még fokozottabb lendülettel végezze munkáját, még szorosabban tömörüljön a Szovjetunió és a Párt mögé a békéért folyó harcban s még nagyobb hűséggel ragaszkodjon népünk szeretett vezéréhez, Rákosi elvtárshoz.

Július 15-ig szolgáltassák vissza

a Vasutas Szakszervezet Központi Kultúrosztályának (Budapest, VI., Munkácsy Mihály-utca 16. szám) az 1949/50. tanévre szóló kölcsön kapott tankönyveket mindazok az elvtársak és kartársak, akik szakszervezetünk központjától tankönyvet kaptak.

AKIK MÉLTATLANOKKÁ VÁLTAK *a szakszervezeti tagságra:*

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének elnöksége június 16-i határozata értelmében Vigh György (Sopron, GYSEV) asztalost, aki a sztahánovista megtiszteltető címet is megkapta, sorozatos bér- és normacsalást követett el — a szakszervezeti tagok sorából kizárta.

Vigh György bércsalásával kapcsolatban lapunk június 15-i számában cikket közöltünk.

Az elnökség ugyancsak kizárta a tagok sorából Takács Pál (Északi Járműjavító NV) marást, élmunkás, munkaérdemrendes sztahánovistát többrendbeli munkafegyelmezetlenségért, élmunkáshoz nem mélto magatartásáért. Munkáját hanyagul végezte. 15 darab dörzskapcsolóház fogazásából kettő selejt. A selejtek értékét is, mint jó munkát számolta el. Egy másik alkalommal 15 darab fogaskereket kellett készítenie, amelyből mind a 15 selejt volt. Takács önteltségében, amikor hároméves évfordulóját akarta ünnepeltetni az üzem, többi dolgozóival, a bemondófelelős nevében eljátszatta a hangoshiradón a hires és ünnepi alkalmakra tartott „Sztálin kantáta"-t: című hanglemezt, ami az egész üzemben jogos megbotránkozást váltott ki.

A szakszervezet elnöksége június 30-i döntése értelmében az alábbi tagokat zárta ki a szakszervezet tagjai sorából:

Vörös Sándor főmozdonyvezetőt (Budapest Ferencvárosi Fűtőház) pártszerűtlen, demagóg kijelentései miatt, agitált a szakszervezeti tagdíjfizetés ellen. Ugyanakkor az elnökség élmunkás-jelvényének megvonására is javaslatot tett a SZOT-hoz.

Pintér Sándor főkalauzt (Budapest Ferencváros) bércsalás miatt. Pozsgai Gyula főtisztet (Dorog Állomás) antidemokratikus viselkedése miatt. Gordos Gábor lakatost pedig (Istvántelki Járműjavító NV) bércsalás miatt.

Az elnökség az ismeretes hatvani klerikális megmozdulásban résztvett alanti tagokat ugyancsak kizárta a szakszervezeti tagok sorából. Ezek: Elek József pályamunkás, Ludvig Károly főkalauz, Ignákovics Sándor főkalauz, Binder Béla vonatkísérő. Jávor János főkalauz, Jávor Szilárd főkalauz, Berecz György raktárnok, Kovalovszky Károly vonatfékező, Farkas Mihály vonatfékező, Palkó János kalauz, Vásárhelyi János raktárnok, Fehér József IV. főkalauz, Balázs János I. vonatfékező, Aradi István távirász, Balogh László II. vonatfékező, Nagy József IX. vonatfékező, Szilágyi János főtiszt, Széles György vonatfékező, Turai István fűtőházi munkás. Vörös István mozdonyvezető, Kardos István bádogos, Kiss Miklós állomáselőljáró, Illés János kalauz. Dévényi János vonatfékező. Turóczi Ferenc főkalauz, Mayer Mihály kapus, Szücs János váltóőr, Csapli Ferenc mozdonyvezető. Molnár János tüzikovács, Zsákai László raktárnok. Petőcz Gusztáv főmérnök. Pásztor Antal főkalauz, Kiss Anna fűtőházi munkás, Pauer Józsefné fűtőházi munkás, Bodonyi Tibor pályamunkás, Jolsvai Béláné különszerződéses munkás.

A KÖNYV FEGYVER A DOLGOZÓK KEZÉBEN

„T. Közlekedés! Elvtársak, tudjuk, hogy osztályharcban élünk, mindenki látja, hogy az osztályharc egyre jobban élesedik. Politikai és gazdasági téren elért eredményeink után, most munkánk egyik súlypontja a kultúrforradalom megvívása. A könyvtárosoknak szintén ki kell venni a részüket ebből a harcból a maguk területén.

Rákosi elvtárs mondta: Ahhoz, hogy valaki élni tudjon hazája javára a szabadság jogaival, nemcsak jogok, nemcsak gazdasági lehetőségek kellenek, hanem kultúra és müveltség is.

A mi feladatunk az igazi irodalom a jó szocialista, realista müvek terjesztése és ajánlása a dolgozók körében. Ma az irodalom nem unatkozó felső tízezrek, hanem a dolgozó tömegek millióit és tizmillióit szolgálja. Jó fegyvertársunk a könyv a termelés frontján, amikor Pártunk célkitűzéseit kell alátámasztanunk könyvtármunkával. A kor fontos problémáira az irodalomnak fel kell hívni a figyelmet és megfelelő megoldással segítséget kell hogy nyujtson a dolgozók napi kérdéseiben. *Solohov:* Új barázdát szánt az eke, vagy *Panfjorov:* Virágzó mezők, Napfényes élet című müveinek terjesztésével segithetjük a mezőgazdaság szocialista irányban való fejlődését. *Azsájev, Illjin* és *Katajev* és még sok más írónak könyve egy-egy agitátor a munkaverseny helyes megszervezésénél, a munkafegyelem és szocialista öntudat helyes megszervezésénél, a munkafegyelem és szocialista öntudat kialakitásánál, amire pedig nagy szükségünk van most, amikor a laza normák és bércsalók ellen küzdünk, amikor a klerikális reakció mindent elkövet, hogy aláássa dolgozó népünk egységét, munkakedvét, fegyelmét. Hogyan tudunk legeredményesebben harcolni a feketereakció, a háborús veszély növelőivel szemben? Felvilágosító munkával és megint csak szivós felvilágosító munkával. Jó természettudományi könyveket adjunk a dolgozók kezébe. Ezekből a könyvekből megismerhetik dolgozóink a természet törvényszerűségeit. Amig a reakció azt súgja: a természet az úr, ne kapálódzatok ellene, — úgyis hiaba..., szegények és gazdagok mindig voltak és úgy van az rendjén..., de majd a szegényeké lesz a mennyeknek országa? Ugyanakkor gazdasági válságot, új háborús borzalmakat és atombombát tartogat a tömegeknek.

Addig a miáltalunk terjesztett természettudományos könyvekből megtanulják a dolgozók, hogy csodák nincsenek, minden változik és fejlődik, a vallás és isten fogalma sem volt mindig, azt az ember alkotta saját képmására, a természeti erőktől való félelmében és tudatlanságában. Ezt csak a félelem és bizonytalanság tarthatta életben mindmostanig.

Utalok itt: *Nyikolszkij* remek kis könyvére, a vallás keletkezésére, amit minden dolgozónknak el kellene olvasni, gondolok *Illjin-Szegál* könyvére: *Hogyan lett az ember óriás*, ami az olvasómozgalom nagy sikerével fejlődött és amely bemutatja az ember útját attól a pillanattól kezdve, amikor kiemelkedett az állatvilágból, szerszámot, majd termelőeszközöket keszit magának, szolgálatába kényszeriti az állatokat, majd leigázza, rabszolgává teszi embertársait is. Bemutatja a könyv a termelőeszközök fejlődését, a termelékenység emelkedését és az összefüggéseket a rabszolgaság és hübériség évszázadain keresztül egészen a kapitalizmus kezdeti idejéig. Giordano Brunóval és vértanuhalálával fejeződik be a mű, amely már természettudományos világszemléletet ad. A könyvet feltétlenül el kell olvasni mindenkinek, mert új szocialista beállitású történelmi szemlélet alapját képezi. A könyv elolvasása után helyes beállitásban és értékelésben látjuk az ember keletkezését és fejlődését.

Ilyen és ehhez hasonló könyveket adjunk a tömegek kezébe, mert a könyvnek igen nagy hatása van az olvasóra, úgy jó, mint rossz értelemben. Nem véletlen, hogy a közelmultban leiartóztatott gyermekgyilkos orvosbandának lakásán fasiszta könyveket, köztük Hitler: Mein Kampfját találták.

Mi, a jövőnket az élenjáró szovjet irodalom irányitása szerint akarjuk épiteni. Ifjúságunk elé példaképnek olyan hősöket állitsunk, mint *Polevoj: Igaz embere, Voropajev ezredes* a Boldogság c. regény féllábú, beleggtüdejű, de mégis hazáját és a szocializmust épitő hőse. Vagy a Volokalamszki országút hős harcosai, akik már a mi katonáinkat lelkesitik helytállásra, hősi harcra.

Tehát a most lezajlott könyvnapok óriási sikere és a nagy érdeklődés megmutatta, hogy küzdelmünk nem hiábavaló, a tömegek megszerették a szovjet irodalom müveit, amelyek nemcsak a Szovjetunió népeinek, de nekünk is példát mutatnak, segitenek a szocializmus épitésében és megmutatják az utat, amelyen haladnunk kell a jövő, a kommunizmus felé.

Elvtársi üdvözlettel:

HALASZ BÉLA
könyvtárfelelős".

A KSZH két év mulva válaszolt a pályaőr kérvényére

A napokban a Magyar Államvasutak Központi Számfejtő Hivatala 70.635/1945/KSZH szám alatt arról értesitette a Vasutas Szakszervezet központjat, hogy „hivatkozással az 1948. évi szeptember hó 27-én kelt 1418/534/1948. Pft. számú megkeresésére, az irat túloldalán lévőket tudomásulvétel végett közli.

A szakszervezet központjában lévő elvtársak a KSZH I. osztályának átiratát elolvasták és nem akartak hinni a szemüknek. A ügyiratmásolatban szószerint a következők álltak:

„70.635—1949. KSZH.

Tóth (Laczi) János pályaőr kartársnak,
Hatvan-Salgótrján om.
A budapesti igazgatóság útján,

A katonai szolgálatban eltöltött idejének beszámitása iránt benyujtott kérvényére értesitjük, hogy kérelmének tárgyalását az illetékes minisztériumtól kért döntés kiérkeztéig szüneteltetjük. A kérelem végleges elintézéséig 1 drb okmányát visszatartottuk."

Most már csak arra vagyunk kiváncsiak, hogy az állitólag „bürokráciamentes" KSZH vezetői mikor fogják Tóth János pályaőr kartársnak megmagyarázni a közel két éves várakozás okát, amit a hivatalos iratban elfelejtettek megirni.

Mi pedig azon gondolkozunk, hogy mekkora lehet az a labirintus ott a KSZH-nál, ahol egy pályaőr dolgozónk benyujtott kérelme, minden szorgoskodás és munkaverseny ellenére is csak két év múlva kerül elő.

Közlekedés
A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA
Főszerkesztő:
GASPÁR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN
Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—887, 126—452, 124—893.
Szikra Lapnyomda NV. Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Előre Pártunk vezetésével
az őszi forgalom
sikeres lebonyolításáért!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 14. SZÁM. * MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN * 1950 július 5.

A munkaverseny fejlesztésével készülnek szállítómunkásaink a terménybegyüjtésre

A minisztertanács az aratás, cséplés és terménybegyüjtés kérdéseivel foglalkozva megállapította, hogy a jó munka és a kedvező időjárás következtében a közepesnél jobb termésre van kilátás. A Szállítómunkások Szakszervezete ezért *fokozott munkával készül fel a gabona be- és kirakásának jó előkészítésére.* Első feladatunk, hogy a munkaerőszükségletről gondoskodjunk, mert az esetleges hiányok súlyos kárt okozhatnak népgazdaságunknak. Munkaerőtartalékaink mozgósítását idejében végre kell tehát hajtanunk. Tavaly is alkalmaztunk néhány helyen női munkaerőket. Az *idén is bevonjuk, ahol szükséges a női munkaerőket* a gabonabegyüjtés és tárolás lebonyolításába, akik a férfiakhoz hasonlóan teljesítménybérben kapják majd a fizetésüket.

A Szállítómunkások Szakszervezetéhez tartozó dolgozók a *szocialista munkaverseny fejlesztésével, újabb brigádok alakításával és az egyéni versenyzők számának növelésével fognak hozzá a terménybegyüjtéssel kapcsolatban jelentkező tennivalók, feladatok megoldásához.* Vidéki helyi csoportjaink és a raktárházaink dolgozóinak figyelmét felhívtuk, hogy *a helyi pártszervezet irányítása mellett* szorosan dolgozzanak együtt a Munkaerőtartalékok Hivatalának és a DÉFOSZ-nak helyi szervezeteivel, vegyék figyelembe a szakmaközi bizottságok útmutatásait.

A tárolásnál — mint mindenütt—, *számolni kell az ellenség aknamunkájával,* amely különböző módon és formában jelentkezhet. Támadásaik főként ott várhatók, ahol az ideológiai frontunk még gyenge. A szállítómunkások életszínvonala éppen úgy, mint más dolgozóké, hatalmasan fejlődött, mégis a reakció bérvonalon próbál támadni, norma- és béresalásokra uszít.

A nagyobb terméseredmény fokozottabb felkészültséget kíván tőlünk a betakarítás és a tárolás vonalán. A tavalyi tapasztalatokon okulva, *olyan munkát kell végeznünk, hogy egy szem gabona se vesszen lehetőleg kárba.* Csoportjainknak fokozni kell az éberséget és mindent el kell követni az ellenség próbálkozásainak meghiúsítására.

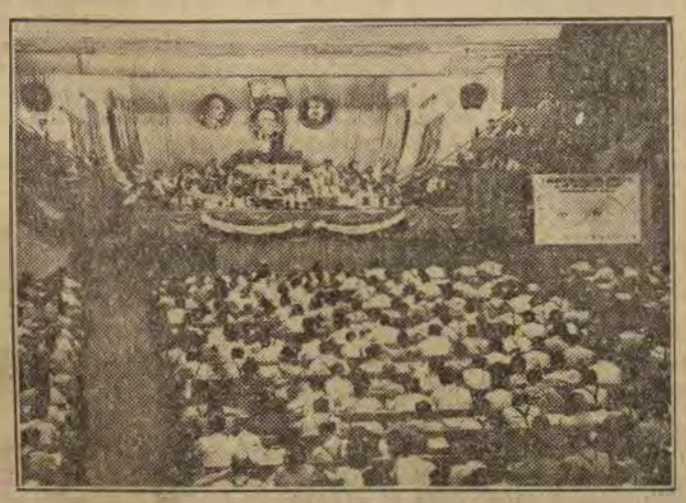
Szakszervezetünk a szállítás és tárolás problémáit megtárgyalta az illetékes szervekkel. A Terményforgalmi NV *szállítási ütemtervet* készít, hogy idejében gondoskodhassunk munkaerőről. A MAV-ot felkértük, hogy valósítsa meg a csomópontokról kiinduló jelzőszolgálatot és az érkező szállítmányokról előre értesítse ezeken keresztül az érdekelt vállalatokat, hogy azok idejében felkészülhessenek a vagonok kirakására. A MAV feladata az is, hogy tartalékmozdonyokról gondoskodjon a gyors kocsikicserélés érdekében.

A Szállítómunkások Szakszervezete megállapodott illetékes szervekkel, hogy a csúcsforgalmi időben *operatívbizottságot létesítenek,* amelynek feladata lesz, hogy a felmerülő hibákat azonnal kiküszöbölje.

A szakszervezet már a tárolás megkezdése előtt ellenőrzi a jó előkészítést. Meglátogatjuk a fontosabb telepeket, raktárházakat és *felvilágosítjuk a dolgozókat a zavartalan és gyors terménybegyüjtés politikai jelentőségéről.* Ennek tudatában fognak majd hozzá tagjaink a tárolásnál, begyüjtésnél rájuk váró feladatok elvégzéséhez, hogy biztosítsák a dolgozó magyar nép kenyerét. Jó munkánkkal épülő szocialista hazánkat gazdagítjuk.

Iván Miklós

Vasutasok az őszi csúcsforgalomért

Július 1-én és 2-án tartották meg a magyar vasutasok V. Országos Vasúti üzemi értekezletét 1300 küldött jelenlétében, ahol megtárgyalták az őszi csúcsforgalom döntő feladatait.

Baj van a munkafegyelemmel a Fővárosi Helyiérdekű Vasút KV-nál

Pártunk, az MDP Központi Vezetőségének ülésén Gerő Ernő elvtárs népgazdaságunkban mutatkozó hiányosságok egyik főokát a munkafegyelem lazaságában határozta meg.

Hangsúlyozta Gerő Ernő elvtárs, hogy az új fegyelmi szabályzatot az üzemeknél, vállalatoknál és a hivatalokban az eddiginél még fokozottabban kell alkalmazni. Sokkal szigorúbban kell alkalmazni az üzem, a vállalat és hivatal vezetőinek a fegyelmi szabályzat adta jogokat, hogy a munkafegyelem megszilárditásán keresztül a termelés emelését fokozhassuk, népgazdaságunk javát és dolgozó népünk életszínvonalának fokozottabb emelkedését biztosithassuk.

Kétségtelen, hogy a munkafegyelemmel baj van a mi közlekedési vállalatainknál is és ezt az alábbi példából is látjuk.

Erősen mutatkozott a munkafegyelem hiánya Molnár II. Lajos, Fővárosi Helyiérdekü Vasút kalauzánál, aki két másik társával május 4-én a Vágóhíd autobuszmegállónál felszállt egy 21-es autobuszra, ahol a kalauzzal vitát erőszakolt ki és botrányosan viselkedett.

Károlyi Imre autobusz kocsiindító érdeklődésére durva hangon szidalmazta az autobuszüzem dolgozóit, fenyegető magatartást tanusitott a kocsiindító ellenőrrel szemben is, aki az utazási igazolványának felmutatására szólította fel, amit csak rendőri igazoltatás után volt hajlandó megmutatni.

Molnár II. Lajos kalauz viselkedése nemcsak a vállalatok dolgozói között kialakult jóviszonyt veszélyeztette, de az utazóközönség körében is méltán válthatott ki elégedetlenséget annál is inkább, mert viselkedését egyenruhában követte el, ami szolgálaton kivül is fegyelmezett viselkedésre kötelez.

Molnár II. Lajos azonban anélkül, hogy élt volna a kommunisták erős fegyverével és levonta volna viselkedésének következményeit — önkritikát gyakorolt volna — két olyan tanút jelentett be állításának igazolására, akik az esetnél nem is voltak jelen. Ezzel sikerült állomásfőnökét, szakosztályvezetőjét és az egész ügy kivizsgálását félrevezetnie. Vizsgálat közben vállalta ugyan a felelősséget állításaiért, egy félórával később azonban elismerte, hogy a két bejelentett tanú csak az ő kérésére töltötte ki a tanúzási ivet.

Molnár II. Lajos kalauz erősen kifogásolható viselkedése annál is inkább elitélendő, mert ellenőrrel szemben is durva hangot és fenyegető magatartást tanusitott, ami kétséget kizáróan a munkafegyelem hiányának a következménye.

A munkafegyelem és az egyéni felelősség tekintetében a hiányosságok megmutatkoztak a Vágóhíd állomáson is az esettel kapcsolatos kivizsgálás alkalmával. Ez abban mutatkozott meg, hogy az állomásfőnökség nem fordított elég gondot a kivizsgálás körülményeire, hagyta, hogy a nevezett kalauz félrevezesse a vizsgálatot a hamis tanúk bejelentésével.

Molnár II. Lajos HÉV kalauzt az autobuszon történt viselkedése és az autobusz személyzettel szemben tanusított erősen kifogásolható magatartása miatt a szolgálati főnökség 50.— Ft pénzbüntetésre itélte és az egymás iránt tanusított kollektiv szellemü magatartásra kioktatta.

Pató Illés Vágóhíd állomásfőnöke pedig a kivizsgálás körül elkövetett nem elég körültekintő magatartás miatt megrovásban részesült.

Meggyőződésünk, hogy pártszervezeteink, szakszervezetünk, de a Központi Vezetőség határozata értelmében minden egyes dolgozónk mindent elkövet, hogy a munkafegyelem terén javulás álljon be, hogy ilyen és hasonló eset a jövőben a közlekedés dolgozói körében ne forduljon elő.

Jó munkát csak akkor fogunk végezni, hogyha a munkafegyelem megszilárditását nemcsak pénzbüntetéssel, hanem Pártunk Központi Vezetőségének határozata értelmében széleskörü nevelő és felvilágositó munkával is segitsük. Rá kell mutatnunk vállalatainknál megmutatkozó hibákra és kommunista öntudattal azok kijavitására, segitségükre kell lennünk. Ez a körülmény is ezt a célt szolgálja.

Nánai György
osztályvezetőhelyettes.

A szakszervezeti taggyűlések eredményei a fővárosi közlekedési vállalatok üzemeiben

A Szakszervezetek Országos Tanácsa elnökségi határozatában kimondotta, hogy minden olyan üzemben, hivatalnál, ahol valamely szakszervezetnek alapszerve van, az üzemi, illetve műhelybizottságnak június hó 14 és 26 között beszámoló taggyüléseket kell tartani.

A taggyülések napirendi pontjai: Gerő és Révai elvtársak V. hó 31 és VI. hó 1-i beszédeinek kiértékelése, ennek alkalmazása a helyi munkaterületükre, valamint a műhelybizottságok beszámolója az elvégzett munkáról, amelynek egyik főcélja a kritika és az önkritika elmélyitése a helyicsoport és a szakszervezet munkája felett.

Az előbb emlitettek alapján a közlekedési vállatoknál is lefolytak a taggyülések. A résztvevők, a hozzászólások száma és tartalma pontosan adták vissza tükörképét az előkészitő munkának. A taggyüléseknek voltak eredményei, de megmutakoztak a hibái is.

Ahol az összbizalmi értekezleteken megvitatták a teendőket és a bizalmiak egyéni agitáción keresztül levitték a taggyülések jelentőségét a tagságig, ott jól sikerült a taggyülés. Ahol az UB. nem mozgósította kellőképen a szakszervezeti aktivákat, ott a taggyülések hiányosak voltak.

Az alább felsorolt üzemek taggyüléseinek lefolyása pontosan rávilágit az egyes üzemi bizottságok jó, vagy rossz munkájára, de ugyanakkor utat mutat arra, hogy az UB-nek, mint a szakszervezeti központnak melyik területe az, amelyiken meg kell erősiteni az üzemi szakszervezeti munkát.

Zugló-kocsiszinben, ahol a taggyülést jól előkészitették, — megvolt az egyéni agitáció a bizalmiak részéről — a taggyülés mindvégig lelkes hangulatban folyt le. A műhelybizottsági titkár beszámolójában konkrétan alkalmazta a helyi viszonyoknak megfelelően Gerő és Révai elvtársak beszédeit. A tagság kritikát mondott a műhelybizottságok munkája felett és a nagybudapesti pártértekezlet tiszteletére elhatározták, hogy a következő negyedévben a Baross-p.-u.-ral szemben az 5%-os lemaradásukat behozzák, sőt túlszárnyalják.

A Szegedi Villamos Vasutaknál dolgozók 95%-a vett részt a taggyülésen. A jó beszámoló következtében élesen foglaltak állást Gerő és Révai elvtársak beszédei mellett, ugyanakkor a tagság megkritizálta a szakszervezeti központot és az Üzemi Bizottságot, hogy az U. B. keveset van a dolgozók között. A szakszervezeti központ felé kifogásolták, hogy ritkán küld instruktort a szegedi helyicsoporthoz.

A Hungária forgalmi dolgozóinak taggyülésén úgy az elökészités, mint a beszámoló jó volt. A dolgozók tömegesen szóltak fel a klerikális reakció aknamunkája ellen. Kritika hangzott el az U. B. felé, hogy kampányszerüen foglalkozott a munkaversenyekkel. A dolgozók csatlakoztak a Standard-gyár versenyfelhivásához és egyszázalékos termelékenység emelését vállalták. Hiányolták, hogy a szakszervezeti központ képviselője nem jelent meg a taggyülésen.

Ezzel szemben cinkotai telepünkön a műszaki taggyülésen már a kezdetnél látszott a gyenge szervezés. A beszámoló akadozott és a helyi viszonyokkal keveset foglalkozott. A tagság passzív magatartása és a felszólalások bebizonyitották, hogy itt az U. B. hiányos munkát végzett. A bizalmiak nem végeztek felvilágositó munkát s igy panasznappá vált a taggyülés.

Szépilona p. u.-on az előkészités szintén hiányos volt, megmutatkozott ez a beszámolóban, de a felszólalásokban is. Hiányzott a bizalmiak egyéni agitációja és igy a tagság keveset szólt hozzá, s a felszólalások nagyrésze eltért a helyes iránytól.

A Fogaskerekü vasútnál csak általánosan tartalmazta a beszámoló Gerő és Révai elvtársak beszédét, a helyi viszonyokról és a hibákról nem beszéltek. A kritika és önkritika hiánya megmutatkozott és általában a gyenge szervezés rányomta bélyegét a taggyülésre.

Összegezve a taggyüléseket, megállapithatjuk, hogy az eredmények mellett igen jelentős hibák is mutatkoztak. Főként az U. B., a műhelybizottságok, a 20-as bizalmiak és a tömegek közötti kapcsolat hiján mutatkozott meg, amelyet alátámaszott még a politikai munka-előkészités elhanyagolása.

Többet kell foglalkozni a szakszervezetnek a termelési és versenykérdésekkel. De fokozottabb munkát kell folytatni a szocialista kultúra és a szociálpolitikai téren mutatkozó hiányosságok kiküszöböléséért is.

Főként erősiteni kell a szakszervezeti központ és az üzemek dolgozói közötti kapcsolatot, sokkal többet kell tartózkodni a telepeken és közvetlenül segiteni az U. B. munkáját. Ellenőrizni kell, hogy a műhelybizottságok és a 20-as bizalmiak hogyan végzik a rájuk bizott feladatokat. Ügyelni kell arra, hogy a különböző UB. reszort értekezletek és az összes bizalmi csoportok értekezletei milyen módon folynak le. Rendszeresen tartják-e ezeket az értekezleteket és megkapják-e ott az aktivák a konkrét elvégzendő feladatokat.

Ha mindezeket a feladatokat elvégezzük, akkor a következő taggyülések meghozzák azokat az eredményeket, amelyeket Pártunk elvár szakszervezetünktől.

A gépjármű közlekedésben foglalkoztatott ifjúság feladatai a DISZ Kongresszusa után

T. Szerkesztőség! Pártunk győzelmes harcai után elérkeztünk a dolgozó ifjúság egységes szervezetbe való tömörítéséhez.

A DISZ létrejöttével új irányt szab Pártunk az ifjúság nevelésének is és ezen keresztül ez az új szervezet ledönti azokat a válaszfalakat, amelyek a munkás, paraszt és értelmiségi ifjúság között állottak.

Ha megvizsgáljuk ifjúságunk eddigi életét a gépjármű-közlekedési szakmák minden területén, bizony megállapíthatjuk, hogy a Sztálin elvtárs születésnapjára tett felajánlásokig az ifjúság túlnyomó része passzív magatartást tanusított, úgy a termelésben, mint a tanulásban egyaránt. Gyakran hallunk panaszokat, hogy a szakma ifjúsága fegyelmezetlen. A gépjárművezetők túlgyorsan hajtanak, a karambolok, sérülések száma növekszik. Az ipari dolgozók reggelenként elkésnek, az idősebb dolgozókkal szájaskodnak és rossz előmenetelt mutatnak a szakmai tanulásban is.

A sztálini műszak óta a helyzet egycsapásra megváltozott. Ez a változás elsősorban a munkafegyelemben mutatkozott meg, a karambolok száma csökkent, az ifjúság pontos lett a reggeli munkába való megjelenésnél és egyre inkább hallottuk, hogy a különböző alkalmakkor felajánlásokat tesz az ifjúság a termelékenység emelésére.

A DISZ Kongresszusra tett felajánlásokhoz az ifjúság túlnyomó része csatlakozott, újitások megvalósitását, a termelékenység magasabb százalékra való emelését ajánlották fel.

Mindezek a tények bizonyitják, hogy szakmánk ifjúságában alapvető változások mentek végbe, amely változások az ifjúság ideológiai képzettségében a munkához, Pártunkhoz, a népi demokráciához, de elsősorban a Szovjetunióhoz való megváltozott viszonyban fejeződik ki.

Sztálin elvtárs születésnapja tehát felrázta az egész ifjúságunkat. Ifjúságunk rájött arra a letagadhatatlan tényre, hogy az októberi forradalom győzelmének köszönheti az előtte álló ragyogó jövőt, de elsősorban annak, aki az októberi forradalom győzelmeinek ma élő legnagyobb szervezője, vezetője, irányitója volt, Sztálin elvtársnak.

Rájött arra, hogy Pártunk és Rákosi elvtárs vezetése nélkül az ifjúság visszazüllene a polgári demokrácia posványos életébe és egyedül a Pártunk iránymutatása alapján létrehozott egységes szervezet képes csak az ifjúságunkat a szocializmus szellemének megfelelően nevelni, irányitani.

Ifjúságunknak először is élen kell járnia a tanulásban. Fel kell vérteznie magát a marxi-lenini ideológiával, mert enélkül nem látja az előtte álló feladatokat, enélkül képtelen a mindenkori helyzetben tájékozódni. Sztálin elvtárs is megmondotta: „Nem szükséges, hogy egy ember többféle szakmában is speciális szakember legyen, de minden szakembernek el kell sajátitania azt a tudományt, amely a társadalom fejlődéséről, az emberi társadalom történetéről, a szocialista forradalomról, a marxizmus, leninizmusról szóló tanitás." A szakmai tudás mellett tehát döntő, hogy az ifjúság ezen a tudományon keresztül tanulja meg honnan indult el és mi a cél, amit el akar érni.

A szakmai tudás emellett nem lehet másodrangú kérdés. Népi demokráciánkban egyre nagyobb lehetőség kinálkozik az ifjúságnak szakmai tudása fejlesztésére. Minden nagyüzemünkben egészséges, szellős tanműhelyek állanak az ifjúság rendelkezésére. Az ipari főiskolák létesitése, az Autómüszaki Intézet különböző tanfolyamai, az üzemi szakkönyvtárak és a tanulási lehetőségnek még egész sora, mind azt a célt szolgálja, hogy hatalmas iparunk számára fejlődjön az ifjúság szaktudása.

Csak a tanuláson keresztül nyujthatnak minőségi munkát, amelyre sokkal nagyobb szükség van, mint bármikor is volt.

A megindított 100.000 km-es mozgalomban gépjárművezető szaktársaink csak úgy tudnak eredményt elérni, ha az iparban dolgozók a minőségi munkán keresztül segitséget nyujtanak nekik.

Ötéves tervünk szállitási feltételeit csak úgy oldhatjuk meg, ha minden mozgatható gépjárművet állandóan forgalomban tartunk, ha úgy a gépjárművezető, mint a javitó és gyártási részlegben dolgozó ifjúság mindent megtesz, hogy úgy minőségi, mint mennyiségi munkán keresztül törekszik az ötéves terv megvalósitásán.

Ezt követeli az egész magyar ifjúságtól Pártunk, ezt követeli az egész dolgozó nemzet, ezt követeli szakszervezetünk és mi biztosan tudjuk, hogy ezeknek a követelményeknek a magyar ifjúság meg is fog felelni, mert tudja, hogy Rákosi elvtárs szeme az ifjúságon van, akikre Pártunk úgy vigyáz, mint egész nemzetünk és a szocialista épité aranytartalékára.

Virág Rezső

A DARABBÉR ÓTA EMELKEDETT AZ „ÁINV" DOLGOZÓINAK TELJESÍTMÉNYE ÉS KERESETE

Az Allami Irodatakarító NV hatalmas fejlödésnek indult vállalat, amelynek müködése kiterjed több vidéki városra is. Kezdetben a dolgozók szervezését, nevelését az akadályozta, hogy a dolgozók ma munkába léptek, holnap, holnapután pedig, ha máshol jobb munka kinálkoztak nekik, kiléptek. Az ÜB-ék eredményes munkáját ez az állandó munkaerővándorlás rendkivül megnehezitette. Most már sok az állandó munkás. A központban két héttel ezelőtt megválasztott ÜB hozzá is fogott nagy lelkesedéssel a szervező munkához, nagyon szép eredménnyel. Pártunk Központi Vezetőségének határozata után pedig fokozni szeretné ezt a munkát, de a több mint félezer dolgozót foglalkoztató vállalatnak nincs, gyülések, előadások megtartására alkalmas kultúrterme. Két hónappal ezelőtt béreltek ugyan már ilyen célra alkalmas helyiséget, de azt rendbe kellene hozni.

Az ÜB állandóan sürgeti a rendbehozást, hiszen a nevelő munka sehogyan sem megy. A dolgozók szétszórtan dolgoznak, úgy, hogy csak a központban lehetne összehozni őket. Pedig a nevelőmunka talán sehol sem volna olyan szükséges, mint itt, ahol 350 nő dolgozik, akiknek jelentős részét ma is a klerikális reakció „neveli" félre a maga sötét szándékainak megfelelően.

Az új ÜB ilyen körülmények között akaratlanul is hiányos munkát végez. Kis helyiségben tartják a gyüléseket, ahonnan a dolgozók nagy többsége kiszorul és csak hangszórón keresztül hallhatja, hogy ott benn mit mondottak. A dolgozóknak igy hozzászólásokra a lehetőség alig van biztositva.

Az ÜB mindezek ellenére, mint mondottuk, szervezés terén szép eredményeket ért el. Kiépitette a bizalmihálózatot, s a bizalmiak közül az öntudatosabbak jól is végzik a feladatukat. Kiválóan jó szervező és nevelőmunkát végeznek *Árvai* Józsefné és *Agárdi* Rozália 20-as bizalmiak.

Az ifik szervezését és nevelését is mindenben elősegíti az új ÜB, mivel eddig meglehetősen laza volt a szervezeti életük, de a DISZ csoport munkája most kezd javulni.

Egyébként a darabbér bevezetése óta a dolgozók teljesitménye és keresete is emelkedett. Vannak egyéni és páros versenyzők, persze, még nem kellő számban.

A brigádok közül kitünt a nagytakarításnál a *Vizes*-brigád 168 százalék, és a *Rácz*-brigád 118 százalékos eredménnyel.

Az ablaktisztitó brigádok közül kitünt a *Gerő* János-brigád 179 százalék, a *Gönczi* Gábor-brigád 158 százalék, a *Tarján* Pál-brigád 155 százalék, a *Molnár* András-brigád 146 százalék, és a *Pandur* Ferenc-brigád szintén 146 százalékos eredménnyel.

A számvitel jelentősége a szocializmus építésében

Országunk minden becsületes, öntudatos dolgozója az MDP útmutatása alapján, munkaversenyekkel, újitásokkal, a termelékenység emelésével és az önköltség csökkentésével keményen harcot viv a szocializmus mielőbbi felépitéséért.

A kapitalista társadalomnál magasabbrendü szocialista társadalom megvalósitásának alapfeltétele, hogy a termelőeszközök jobb, észszerübb kihasználásával többet és jobbat termelien, mint a kapitalisták.

A termelőeszközök társadalmi tulajdonba való vételével a dolgozók munkához való viszonya megváltozott, tulajdonosai lettek a termelőeszközöknek s megnyilt a lehetősége annak, hogy a tőkés termelés anarchiáját kiküszöbölje a tervszerü munkával s tervgazdálkodással építsük, erősitsük a dolgozók szocialista Magyarországát.

A tervgazdálkodás, a szocialista építés parancsolóan irja elő, hogy a termelésre történt ráforditásokat és a ráforditások által elért eredményeket állandóan figyeljük, azokról rendszeres, pontos adatnyilvántartást vezessünk.

E feladat végrehajtása a szocialista üzemekben az üzemgazdászok feladata.

Ahhoz, hogy az üzemgazdász feladatát megoldhassa, legfontosabb követelmény a pontos, jó számvitel megszervezése.

A számvitel feladata az üzem eseményeinek és müveleteinek számokban való lerögzitése, abból a célból, hogy az üzem termelésének gazdaságossága megállapitható legyen.

Nagy tanitóink, Lenin és Sztálin elvtársak, a szocialista állam létrehozása szempontjából roppant nagy jelentőséget tulajdonitanak a számvetés és a statisztika kérdéseinek.

Sztálin elvtárs a Bolsevik Párt XIII. Kongresszusán kifejtette, hogy „...semmiféle épitőmunka, semmiféle állami munka, semmiféle tervszerü munka nem képzelhető el helyes számvetés nélkül. A számvetés pedig elképzelhetetlen statisztika nélkül".

A tőkés vállalat számvitele sohasem tükrözi visza hiven a gazdasági folyamatokat, a profit leplezése céljából eltorzitja, meghamisitja, elködösiti a számvitelt.

A szocialista vállalat számvitele a való életet kell, hogy tükrözze s ezzel elősegiti a népgazdaság fejlesztésére irányuló állami tervek végrehajtását, kimutatja a ráforditások eredményességét, a szocialista felhalmozás nagyságát.

Ellenőrzi a teljesitett munka mennyiségét, eredményét, módot ad a hibák felfedésére s elősegiti, hogy a hibák kiküszöbölésével jó gazdasági eredményeket érjünk el.

A számvitel a tervezés alapja és a tervvégrehajtás egyik legfontosabb ellenőrző eszköze és eszköz a szocialista tulajdon megvédésére, mert biztositja a nép vagyonának gazdaságos és észszerü felhasználását, felfedi a népvagyon felhasználásában tanusitott gondatlan gazdálkodást, megelőzi a népvagyon elherdálását.

A számvitelnek nagy jelentősége van a munkafegyelem megszilárditása és a termelékenység fokozása terén is, mert segédeszköze a munka helyes megszervezésének, segiti a szocialista munkaversenyt és a sztahánovista mozgalmat. Segitségével megállapitható, hogy kik a legjobb munkások, de az is, hogy kik a munkakerülők és a munkafegyelem lazitói.

A számvitel felfedi a rejtett tartalékokat, a vállalat belső erőforrásait, módot ad ezek felhasználására. Módot nyujt az önköltség állandó megfigyelésére és biztositja az önköltség tudatos, tervszerü csökkentését.

Feltétlenül szükség van arra, hogy minden dolgozónk tudatában legyen a számvitel fontosságának, tudniok kell, hogy csak akkor lehet tervszerüen, gazdaságosan termelni, csak akkor lehet a hibákat kijavitani, a fejlődést biztositani, ha a termelési adatok idejében, a valóságnak megfelelően rendelkezésünkre állanak.

Minden dolgozónknak kötelessége a számvitel alapját képező bizonylatoknak lelkiismeretes, pontos és a termelési folyamattal egyidőben történő kitöltése.

A Fővárosi Közlekedési KV-oknál a számviteli adatok jelentős részének feldolgozása gépesitve van.

A feldolgozás a Powers-rendszerü gépekkel történik. Ennek lényege, hogy a számrendszerre felépitett számokkal fejezzük ki, melyeket lyukasztógépek segitségével megfelelő kártyákra viszünk rá.

Minden egyes tételről, munkaidő-ráforditásról, anyagfelhasználásról lyukas, kártya készül. Az igy elkészitett kártyákat egy osztályozógéppel tetszésszerinti csoportositásba bonthatjuk széljel. Az osztályozógép igen nagy gyorsasággal, óránként 24.000 tételből válogatja ki az egynemü adatokat.

Ezután a szükségnek megfelelően csoportositott kártyákat egy másik gép kimutatásba foglalja össze, méghozzá úgy, hogy az egynemü adatokat mindjárt össze is adja.

Ezután az igy elkészitett kimutatásokról már egyszerüen leolvashatjuk az eredményeket.

A munkautalványokon az időráforditásoknál vigyázni kell, hogy helyesen legyen beirva az elszámolási időszak, helyes legyen a kártyajel, ami kifejezi, hogy a munkaidő normában, mutatószámban, időbérben nyert-e elszámolást, pontosan meg legyen jelölve a költséghely, a költségviselő és a tényleges időráforditás.

Az anyagbárcáknál a kártyajel megmutatja az anyagmozgás irányát és célját, tehát azt, hogy beraktározás vagy kivételezés volt-e, és ezek variációit, honnan ered a szaporulat, milyen célra történt a kivételezés.

A költséghely és költségviselő megjelölésén kivül itt fel kell tüntetni az anyag állapotát (uj, használt, javitandó, stb.) és vigyázni kell az anyagszám helyes beirására, mert az anyagnemenkinti csoportositásnál hibás anyagszám esetén nem kerülhet az anyag a megfelelő csoportba. Az anyagbárcára az értéket is rávezetik és igy a gép nemcsak az egyes anyagfeleségek mennyiségét, hanem azok értékét is összeadva hozza.

Természetes, hogy a gépek csak akkor adnak helyes eredményt, ha jól töltöttük ki a bárcákat, ezért igen nagy súlyt kell helyezni erre a munkafolyamatra.

Felhivjuk ezért minden dolgozótársunk figyelmét, hogy a bizonylatok kitöltését, ellenőrzését ugyanolyan lelkiismeretesen végezzék, mint magát a termelőmunkát, gondoljanak arra, hogy a szocialista termelésnek ez ugyanolyan fontossága, mint maga a termelés, gondoljanak Sztálin elvtárs idézett megállapitására.

A számvitellel foglalkozók részére rövid tanfolyamokat rendezünk, melyen ismertetjük a számvitel elméleti és gyakorlati kérdéseit s a tanfolyamot végzett dolgozók feladata lesz a számvitel fontosságának széles körben való tudatositása, a dolgozók széles rétegeinek bekapcsolása a számvitel fejlesztésébe.

Figyeljék számvitelünk fejlődését, alakulását, s a munkájuk közben észlelt nehézségeket, a számvitel megjavitását, egyszerüsitését célzó javaslataikat hozzák a Számviteli Bizottság elé, és igy közös munkával, összefogva, a Szovjetunió tapasztalatai alapján, alakitsuk ki szocialista számvitelünket.

Péter Arpád

Peterdi Pál:

„Hat ifjúsági váltó indult el"

„T. Szerkesztőség!

Megmozdult az ország. Hat ifjúsági váltó indult el sárguló búzamezők közül, izzó kohók tövéből, hogy végigfusson a dolgozók boldog országán. Üzemek, termelőszövetkezetek, gépállomások, bányák, az egész nép harcos üdvözletét hozta a Párt vezette egységes ifjúsági szövetség, a DISZ alakuló kongresszusának. Napbarnitott, izmos ifjak, fiúk és lányok adták kézről-kézre a zászlót. Az épülő, erősödő ország szine-virága gyült össze a kongresszusra, hogy szeretett tanitójának, Rákosi Mátyásnak bölcs útmutatása nyomán megalakitsa egységes szervezetét.

Rákosi elvtárs ez év február 10-én mondott beszédében a következő fel adatot tüzte ifjúságunk elé:

Az ifjúság körében megértek a dolgozó fiatalok minden rétegét egységesen összefogó szervezet létesitésének előfeltételei. Az ifjak megértették, hogy eljött az ideje, hogy nálunk is meg kell teremteni azt az egységes szervezetet, amely a Szovjetunió Komszomoljához hasonlóan elősegiti az ifjúság szocialista nevelését és Pártunk utánpótlását az ifjúság köréből

A lenini Komszomol, a világ legboldogabb fiatalsága, az egész világ számára megmutatta a követendő utat és a magyar ifjúság elé sem lehet szebb feladatot tüzni, mint azt, hogy igyekezzék hasonlóvá válni az Olveg Kosevoiok, Alexandr Matroszovok hős szervezetéhez."

Rákosi elvtárs útmutató beszéde óta megindult a munka. Az ifjúság hozzálátott, hogy lerakja az egységes szervezet alapjait. Emelkedő munkateljesitmények nyomán mind feliebb szökken a termelés grafikonja. Diákok, úttörők versenyeznek a jobb tanulmányi eredményekért, a hetesekért, a magasabb átlagért. A versenypályákon sorra dőlnek meg a csúcsok. Munkára, harcra erősödik a fiatalság. Szép és magasztos ez a harc, ragyogó célokért folyik. A magyar ifjúság a jövőt választotta, azt, amelv a Szovjetuniót járt társaik elbeszélése nyomán kristálytisztán áll valamennyiük előtt és nem a multat, melv a nyugati ifjúság számára még ma is keserü ielen. Ragyogó, tiszta tanulóotthonokat, sportpályákat, színházat, zenét, kultúrát, vagy Taft—Hartley-rabszolgatörvényt, gyermekmunkát, kiuzsorázást... valóban nem nehéz a választás, valóban érdemes dolgozni, harcolni az előbbiekért, az utóbbiak ellen.

És a magyar ifjúság nem áll meg az úton. Zója Kozmodemjanszkaia, Maresziev, az „Igaz ember" szelleme él a kongresszus után is a bércsalókkal, klerikális reakcióval szembeszálló ifjúság soraiban, az egyre szaporodó ifjú sztahánovisták, élmunkások, a „politikamentes sport" álszent elvét kikacagó, öntudatos ifjú sportemberek között. Jól tudják valamennyien, hogy a dolgok összefüggnek egymással: minél több traktor gördül ki a pipacsos mezőre, annál kisebb lesz a plutoniumüzletre spekuláló atomgengszterek ereje és hangja, minél több energiát merítenek a sportból, ebből a nagyszerű erőforrásból, annál rövidebb ideig marad ez a mozgalom Nyugaton a társadalmi visszásságok kendőzésére szolgáló cirkusz, melvet a hajcsárok kenyér helyett nyujtanak rabszolgáiknak.

A magyar ifjúság élete szép és gazdag. Nyitva áll előtte az élet, övé a tudomány, szórakozás, pihenés, nincs elérhetetlen cél többé. A dolgozó paraszt fia egyetemi tanár lehet, a traktor nyergéből, az esztergapad mellől egyenes út vezeti az arravalókat ifjú hadseregünk törzskarába, a Zeneművészeti Főiskolára, akárhová, ahová csak tehetségük, vágyuk vonzza őket.

A cél, a szocializmus ott ragyog már a láthatáron. Napról napra közelebb jutunk hozzá, de még nem értük el: addig még igen sok munka vár fiatalságunkra, mindnyájunkra. Napról napra megújuló csatákban, harcokban, az ellenség felett aratott szüntelen győzelmekben kristályosodik majd ki a szocialista embertípus.

És a harc élesedik. Az uj háborút tervező imperialisták zsoldosai egyre kétségbeesettebb eszközökkel akarják kivivni gazdáik elismerését és pénztárcáját. Foggal, körömmel igyekeznek meggátolni munkánkat, akadályokat gördítenek épitésünk elé.

A béketábor nyolcszázmilliós serege azonban legyőzhetetlen, világszerte milliók és milliók irják alá a békeiveket, támogatják a stockholmi békekonferencia határozatait. Mindnyájunk legfőbb céljának, a béke megvédésének erős rohamcsapata a DISZ, a Dolgozó Ifjúság Szövetsége.

Peterdi Pál
az Előre SE úszószakosztály tagja."

Rákosi elvtárs február 10-i útmutatása nyomán megvizsgálta a Kőbánya Teherszállítás üzemi bizottsága a hiányosságokat

Az ötéves terv megvalósítása nagy feladatot tűz ki az ország minden üzemére, minden dolgozójára. A dolgozó nép kezében van a hatalom és a termelő eszközök tulajdonosai vagyunk, ami azt jelenti, hogy ezzel együtt a felelősség is a dolgozó népre hárul amelyre Pártunk és bölcs vezetőnk, Rákosi elvtárs többször felhívta a figyelmünket.

Február 10-én Rákosi elvtárs beszámolója után tüzetesebben megvizsgáltuk településünkön a munkamenetünket, valamint az üzemi bizottság munkáját is. Sok olyan dologra találtunk, amit azelőtt szükségesnek tartottunk ugyan, de semmi eredménye a termelés fokozásában nem volt.

Példának hozhatom fel a munkanaplók, a ruhautalvány stb. aláírását, az ÜB-titkár által, ami rengeteg időt rabolt el a munkaverseny szervezéséből.

Nem tudott kifejlődni az egyéni felelősség és ha valahol hiba merült fel a munkánkban, egyik a másikra háritotta a felelősséget. Az üzemi bizottság tagjainak soraiban is voltak és vannak még hibák. Hiba volt az is, hogy egyes ÜB tagoknak nem volt meg a rezortbizottságuk, csak papiron, de azok vagy csak a papiron szerepeltek, vagy már más pályaudvaron voltak. De előfordult az is, hogy már a vállalatnál sem voltak.

A másik hiba az volt, hogy nem volt egyetlen ÜB-tagnak sem helyettese és gyakran előfordult, hogy a beosztás, vagy valami más oknál fogva nem tudott eljönni az ÜB-ülésre, nem vette át a szakszervezettől kapott szempontokat és nem is tudott megfelelően dolgozni.

Ifjúsági mozgalmunk egyáltalán nem volt, pedig 30—40 ifi van a telepen. Az ifik, semilyen mozgalmi nevelésben nem részesültek nem találtuk meg a hozzájuk vezető utat. Dolgozóink között sokan voltak ugyan olyanok, akik a legjobb tudásuk szerint végezték a munkájukat, de ha megkérdezte volna bárki a munkaverseny állásáról, amely munkaversenynek ő is résztvevője volt, nem tudott volna kielégítő választ adni, mert nem ismerte a munkaverseny állását, ami a politikai nevelés hiánya is.

Rákosi elvtárs február 10-i beszámolója után láttuk ezeket a hibákat. De ahhoz, hogy a Kőbánya Teherszállítás megállja helyét és elvégezze a reá váró nagyobb és nagyobb feladatokat, mely úgy a MÁV-szállítás, mint a vasútépítés és az üzemek ellátása fővárosunk területén reánk hárul, tudjuk, hogy csak úgy tudjuk ellátni, ha Pártunk útmutatása nyomán munkánkat megjavítjuk és a dolgozókat bevonjuk a vezetésbe.

Így elsősorban az ÜB munkáját kell megjavítani. Azóta minden funkcionáriusnak megvan a helyettese. Üzemi bizottsági üléseket rendszeresen tartunk. A szakszervezettől kapott szempontokat a bizalmiak és a reszortok átbeszélik a dolgozókkal. Úgy a szoc.-pol., mint a felvilágosító munka megindult, amely azelőtt alig működött. Pártunk helyi vezetőségével szorosabbra fűztük kapcsolatainkat és összedolgozva, megszerveztük az ifjúsági csoportot, amely rövid idő alatt elég szép eredményeket tud felmutatni. A DISZ-nek máris 26 tagja van és 22-en tettek munkafelajánlást a termelésünk emelkedésének érdekében.

A most megtartott szakszervezeti taggyűléseknek — bár ezek az elsők — még vannak hibái. Főleg az előkészítésben találjuk meg ezek okát.

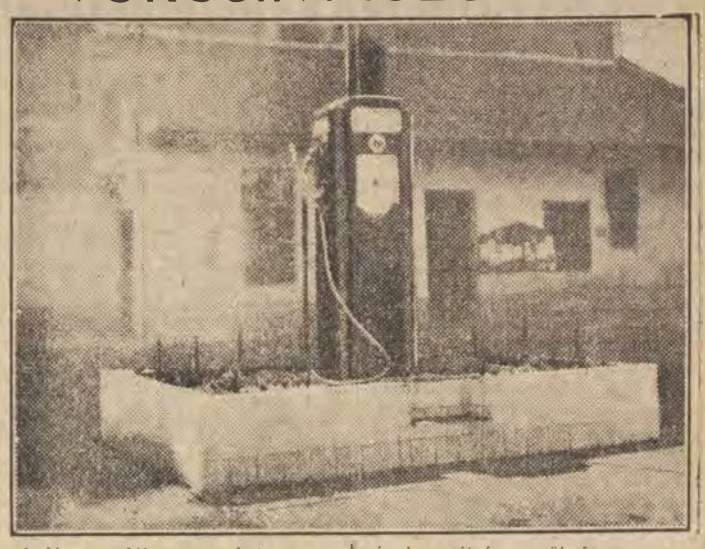
Még akadnak passzív dolgozók, ez annak a jele, hogy a 20-as bizalmiak nem foglalkoznak még kellőképpen a hozzájuk beosztott dolgozókkal.

Éppen ezért, hogy munkánkat megjavítsuk, az üzemi bizottság jövő feladatául tűzzük ki elmélyíteni a dolgozóinkban a gazda szerepét. Döntő feladatul állítjuk magunk elé a felvilágosító munka kiszélesítését.

Az összes dolgozóinkat felvilágosítjuk a munkaverseny fontosságáról és az abban való részvétel jelentőségéről, hogy mint a hároméves tervet, úgy az ötéves tervet is jóval túlszárnyaljuk.

Kovács 15. Mihály,
Kőbánya Teherszállítás
ÜB-titkára.

A GÉPJÁRMŰVEZETŐK VOROSIN-MOZGALMA

A Vorosin-féle tisztasági mozgalom megindult a gépjárművezetők között is és Szakszervezetünkhöz szervezetileg tartozó garázsok dolgozói magukévá tették a tisztasági mozgalom szükségességét.

A Vorosin-mozgalom nemcsak a tisztaságra vonatkozik, de felöleli a garázsokban, üzemekben az általános rendre való törekvést is és a külső és belső csinosságot a munkahelyeknek.

Gyakorlati tapasztalat bizonyítja, hogy sokkal kellemesebb olyan üzemben dolgozni, amely a belső rendet és csinosságot tükrözi vissza.

A Teherfuvar NV Pápai István-utcai telephelye elsőként vezet ebben a mozgalomban. A nemrég még romokkal teli telepen ma rend és tisztaság uralkodik. A falak mellett körbefutó földszegélyt virágok és zöld futó díszíti. Még a benzinkút is — a melyet a dolgozók társadalmi munkában május 1-i felajánlásként készítettek el — virággal van kidíszítve. A belső helyiségekben és műhelyekben mintaszerű rend tapasztalható.

Boros László ü. b. titkár és Zsugán Imre telepvezetőt kérdezzük meg, hogyan fejlesztették a Vorosin-mozgalmat ilyen fokra. Minden a neveléstől függ, feleli Boros elvtárs, mert a dolgozók szívesebben szokják meg a rendet, mint a rendetlenséget. Összehívtuk a reggeli indítás előtt a szaktársakat és megmagyaráztuk a Vorosin-mozgalom lényegét, majd közös erővel elültettük a virágokat, elgereblyéztük a salakot, amikor a külső csín nyoma láthatóan mutatkozott, megkérdeztük a dolgozókat, így jobb-e, ahogy van, vagy úgy jobb, ahogy volt. Természetesen a dolgozók összesége szükséges a rend fenntartásához, mert ha csak egy is nem a szemétkosárba dobja a papírt, a szemetet, vagy a szerszámot eldobja, ha rálép az elültetett virágokra, vagy gyepágyra, a többi dolgozó munkáját rombolja le.

„Végtelen szomorú vagyok."

Mivel szükség pénzbüntetésre, vagy a dolgozók másféleképpen való megbüntetésére, elégséges, ha Zsugán elvtárs, a telep vezetője kijelenti: „Végtelen szomorú vagyok elvtársak, hogy egy papírdarabot, vagy egy ottfelejtett szerszámot találtam", és mert úgy Zsugán, mint Boros elvtársak közszeretetnek örvendenek, érthető, hogy a dolgozók mindkettőjük „szomorúságát" megszüntetik azzal, hogy a nekik is telszó rendet, tisztaságot fegyelmezetten tovább fejlesztik.

Az udvaron megépült a röplabdapálya, most készült el a tekepálya is, sakk és dominó is van a kultúrteremben, úgyhogy a munka után fáradt dolgozók rendelkezésére különböző szórakozási lehetőségek állnak. De a rend és tisztaság betartásán kívül a munkában is élenjárnak.

A kocsik műhibásodás esetén azonnal meg lesznek javítva a műhelyekben. A gépjárművezetők karambolt, sérülést úgyszólván hírből ismerik csak. A 100.000 km-es mozgalomhoz is szívesen csatlakoznának, de ahogy mondják, lehetetlen, mert a vállalat központja olyan sűrűn helyezgeti a kocsikat és cserélgeti a vezetőket, hogy ez komoly akadálya a 100 000 km-es mozgalom kifejlődésének.

Szeretnénk, ha a központ ezt az állapotot megszüntetné, hogy úgy Boros, mint Zsugán elvtársakat ne lássuk „végtelen szomorúnak."

VIRÁG DEZSŐ

GALAMBOS FERENC SZERELŐ ÍRJA:

„A jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció a bérezés területén támad"

Gerő és Révai elvtársak bezúzta feltárta a „tudományos norma" időszerűtlenségét, ezzel járó csalási lehetőséget és a jobboldali szociáldemokraták kútmérgező befolyását.

Nálunk a statisztikai norma csak az idén, március 1-én lépett életbe, addig a mutatószámos teljesítmény alapján béreztek. Eleinte tartózkodóan és várakozással tekintettünk ezen — nálunk újszerű — bérezés felé. Nagy megnyugvással vettük amikor eddigi bérünket 3—400 forinttal haladtuk túl a norma bevezetésével. A bevezetett statisztikai norma gyermekbetegségei nálunk is megmutatkoztak, de pártszervezetünk az öntudatosabb dolgozók bevonásával megértették a dolgozókkal, hogy ne a mennyiségre, hanem a minőségre törekedjünk. Az eddigi laza ellenőrzést megerősítettük, úgy, hogy az elvégzett munkák valódiságát és a normalapot külön-külön ellenőrzik. Eddig két bércsalást lepleztünk le üzemünkben. Az egyik úgy követte el, hogy munkaidő után ittmaradt és a normalapjára azt nem iratta rá és így emelte a százalékát. A másik pedig az el nem végzett munkát iratta normalapjára. Mindkettő kilett pellengérezve és meg lettek büntetve.

A jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció aknamunkája, ma pontosan a bérkérdés terén működik. Nálunk is hallatszik a fizetéscsökkentés fülbesúgó zavai, pedig nem arról van szó, hanem arról, hogy senki sem követelheti azt a dolgozók államában, ahol mi vagyunk a gazdák, hogy ma együk meg a holnapi kenyerünket.

Üzemünk sajátossága a gyáriparral szemben, hogy javítóüzem. Ennek döntő befolyása van a minőségi munka kidomborítására. Célunk az, hogy a minőségi munka megjavításával, az igazságos bérezésen keresztül csökkentsük vállalatunk önköltségét.

Az elkövetkezendő darabbérezést úgy kell berezetni, hogy a minőségi munka jusson érvényre, de azt csak úgy tudjuk elvégezni, hogyha mi is feltétlen erre törekszünk. Pártunk és annak szeretett vezére, Rákosi elvtárs megmutatta a hibákat, most rajtunk a sor, hogy ezen hibákat kijavítsuk, saját jovónk, a szocializmus mielőbbi megvalósítása érdekében.

Galambos Ferenc
szerelő

Zámbó Györgyné kalauz:

„MUNKÁRA, HARCRA KÉSZEN ÁLLUNK A BÉKÉÉRT"

A Dolgozó Ifjúság Szövetsége alakuló közgyűlésén a városok és falvak ifjúsága együttesen tárgyalta meg az ifjúság elkövetkezendő feladatát.

Soha nem látott ünnep volt ez az ifjúság életében. Ifjúmunkások, dolgozó parasztfiatalok, értelmiségi ifjúság, egyetemi hallgatók, középiskolás diákok, mind-mind egy célért, a Párthoz tartozó rétegeződés nélküli ifjúsági szövetség megalakításáért emelték fel szavukat.

Ezen a nagy találkozón láthattuk azt, hogy az ifjúság már megérti, hogy többen erősebbek vagyunk.

A múltban az ifjúság mozgalmi életet nem tudott élni, mert erre nem volt lehetősége. A munkáját pedig kényszerűséggel végezte. Ma már a hős lenini Komszomol példáját követve, munkaversennyel építjük az imperialisták által lerombolt hazánkat.

Az ifjúságot a munkában, a tanulásban és a mozgalmi életben egy nagy cél vezeti, a „Béke"! Ezért dolgozunk, tanulunk és ha kell, fegyvert fogunk.

Az ifjúság ebben a munkában igen nagy segítséget kap Pártunktól, a Magyar Dolgozók Pártjától, és annak bölcs vezetőjétől, Rákosi Mátyás elvtárstól.

Nálunk, a Trolibusznál, az ifjúsági csoport megalakításában a helyi pártszervezet a legnagyobb odaadással támogatta maroknyi csoportunkat. — mondják Zámbóné és Borszéki DISZ-tagok — Lehetőséget adott a Párt arra, hogy a marxi-lenini ideológiát elsajátítsuk.

Pályaudvarunkon az idősebb kartársak munkamódszerük átadásával, kommunista öntudatuk átültetésével, komoly szerető és megértő türelemmel tanítanak bennünket arra, hogyan kell dolgozni, Pártunkat szeretni és megbecsülni.

Mi, ifjúmunkások tudjuk, hogy ma, amikor az ötéves tervünkön dolgozunk, az imperialista államok pedig a háború előkészítésén törik a minden hájjal megkent fejüket, most vár ránk az igazi nagy munka, a békénk és a nagy Szovjetunió dicsőséges Vörös Hadseregétől kapott szabadságunk megvédése.

Munkára, harcra készen állunk a békéért és a szocialista Magyarországért.

Honvédek a 100.000 km-es mozgalomban

100.000 km teljesítését ajánlották fel a DISZ Kongresszus tiszteletére

A gépjárművezetők sztahanovista konferenciája által elindított 100.000 km-es mozgalom egyre szélesedik. Az ország minden tájáról a levelek özöne érkezik, amelyben szaktársaink az üzemi bizottságokon keresztül kérik szakszervezetünket, küldjük el a 100.000 km-es mozgalom megkülönböztető jelzését.

Minisztériumok, a posta, az autóbusz, valamennyi közületi gépjárművek, sőt még a magán szektorban dolgozó szaktársak is megértették, hogy ötéves tervünk szállítási feltételeinek megoldása érdekében döntő tényező, hogy minden szaktársunk a gépjármű élettartamának meghosszabbításán és állandó forgalomba tartásán keresztül járuljon hozzá az ötéves terv megvalósításához.

A honvédség kötelékében lévő szaktársaink is helyesen látták meg, hogyan építhetik jó munkájukon keresztül a szocializmust.

Nemrég Kovács Zoltán tizedes hajtárs kereste fel szakszervezetünket, bejelentve, hogy alakulatánál minden gépjárművezető csatlakozott a 100.000 km-es mozgalomhoz és kérte a megkülönböztető jelzések kiadását, majd Kardos Aladár tizedes példamutatóan vállalta a 100.000 km teljesítését, legutóbb pedig Német Árpád honvéd bajtárs szervezte be alakulatánál szolgálatot teljesítő baiársakat a 100.000 km-es mozgalomba. Jól átbeszélve a kérdést az előljárókkal és a következő levelet intézték szakszervezetünkhöz:

„Mi a honvéd „Dózsa" gyalogos tiszti iskola gépkocsivezetői, fellelkesedve a hős lenini Komszomol harcos katonáinak és sztahanovista ifjúmunkásainak példáján, elhatároztuk, hogy magunkévá tesszük az általunk oly örömmel fogadott DISZ első kongresszusának a magyar dolgozó ifjúsághoz intézett felhívását, melyben felszólítja a magyar ifjúságot, hogy a béketábor bátor és odaadó harcosa legyen és élenjáró a munka, a termelés, az építés frontján.

Mi több és jobb munkát akarunk végezni, hogy ezzel mutassuk ki határtalan szeretetünket és hálánkat a felszabadító hatalmas szovjet nép és nagy vezére, Sztálin elvtárs, valamint a felszabadulás óta minden sikerünk megteremtője, a MDP és bölcs vezetőnk, Rákosi elvtárs iránt.

Nekünk, honvédségi gépkocsivezetőknek, kettőzött figyelemmel és gondossággal kell kezelni és ápolni gépjárműveinket, melyek nálunk nemcsak népgazdaságunk hatalmas értékű javai, hanem a békénken éberen őrködő Néphadseregünk erejének és ütőképességének biztos zálogai.

Mindezeket átérezve és megfontolva, kötelezzük magunkat, hogy a ránkbízott hatalmas értékű gépkocsikat oly nagy lelkiismeretességgel gondozzuk és kezeljük, hogy azokkal a 100.000 km-es mozgalomba lépve, mi is méltóak legyünk a honvédség nevére és követelményének eleget tehessünk."

A BIZALMIAK FELADATA, hogy megjavítsák munkájukat és szorosra fűzzék kapcsolataikat a dolgozókkal

A Szakszervezetek Országos Tanácsa ülésén megvizsgálva a bizalmiak munkáját, megállapította, hogy a bizalmiak munkája jelentős fejlődést mutat, de vannak a bizalmiak tevékenységében alapvető hiányosságok, gyengeségek, komoly hibák, amelyeknek kiküszöbölése rendkívül fontos, mert az egész szakszervezeti mozgalmi munka sikere nagymértékben a bizalmi-hálózat működésétől függ.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa a bizalmiak működésében mutatkozó hibákat a következő 3 pontban jelölte meg:

1. A bizalmiak a munkások és alkalmazottak között számos esetben nem végeznek kellő politikai nevelőmunkát, felvilágosító munkát. A versenymozgalom szervezése és ellenőrzése még sok helyen nem áll a bizalmiak munkájának középpontjában.

2. Számos helyen elhanyagolják a bizalmiak a dolgozók mindennapi érdekvédelmét: a jólétük emelésére, munkaviszonyaik megjavítására irányuló tevékenységet.

3. A bizalmiak szervező munkája gyakran csak a tagdíj beszedésére korlátozódik. Nem igyekeznek eléggé a még szervezetlen dolgozókat meggyőzés módszerével beszervezni. Nem foglalkoznak kellően a politikai és kulturális neveléssel, aminek különösen nagy jelentősége van az iparba újonnan bekerülő rétegek között.

E hiányosságok alapvető oka az, hogy a szakszervezeti vezetők számos esetben nem értékelik jelentőségüknek megfelelően a bizalmiak szerepét, munkáját. Ez megmutatkozik abban is, hogy számos helyen nem tesznek különbséget a bizalmiak felszabadulás előtti és mai feladatai között. Bár már kiépült a bizalmi-hálózat, de még sok helyen hiányos az irányításuk, vezetésük, munkájuk ellenőrzése pedig tervszerűtlen és laza.

Szakszervezetünk számos esetben hívta fel az üzemi bizottságok figyelmét a bizalmiakkal való szoros kapcsolat felvételére, illetve arra, hogy a szakszervezeti feladatokat a bizalmiak legszélesebb körű aktivizálása nélkül megoldani nem lehet.

Ahhoz, hogy a bizalmiak munkájukat jól tudják elvégezni, szükséges, hogy az üzemi bizottságokon és a műhelybizottságokon keresztül megkapják az elvégzendő munkák legapróbb részleteit is.

Ebből az következik, hogy az üzemi bizottság vagy a műhelybizottság irányítása nélkül egyetlen bizalmitól sem lehet jó munkát várni, mert ez esetben a bizalmiak nem tudják milyen feladatokra, hogyan mozgósítsák a tömegeket.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa június 7-i határozata nagy vonalakban a következőképpen jelöli meg a bizalmiak feladatát:

1. A bizalmit, a 20—25 tagból álló szakszervezeti csoport vezetőjét, 1 évi időtartamra nyílt szavazással választja a szakszervezeti tagság, akik egy termelési területen dolgoznak.

2. A bizalmi az üzemi bizottság, illetve a műhelybizottság irányítása alatt áll és ezeknek a szerveknek köteles beszámolni munkájáról.

3. Az üzemek dolgozói a szakszervezetbe való felvétel céljából a bizalmiaknál jelentkeznek és a bizalmi a felvételre jelentkezőket a szakszervezeti tagság elé terjeszti, amennyiben a tagság hozzájárul a jelentkező tag felvételéhez, a tagsági könyvét a bizalmin keresztül kapja meg.

4. A szakszervezeti tagsági díjat a bizalmi szedi.

5. A bizalmi rendszeres felvilágosító munkát folytat a szakszervezeti tagság között.

6. A szakszervezeti demokrácia széleskörű alkalmazásával mozgósítsa a dolgozókat a legfontosabb feladatok elvégzésére.

7. Ellenőrzi, segíti a szocialista munkaversenyt.

8. Segíti csoportja tagjait a versenykötelezettségek vállalására, a terv túlteljesítésére, ellenőrzi az anyaggal, energiával való takarékosságot, kioktatja a dolgozókat a berendezések, munkaeszközök példás rendbentartására.

9. Felkarolja a dolgozók helyes kezdeményezését.

10. Erősíti az egyéni felelősségérzetet, segíti a terv felbontását munkapadokra, egyénekre.

11. Támogatja a dolgozókat szakmai tudásuk fejlesztésében, a dolgozók által tapasztalt termelési nehézségekre, akadályokra, felhívja az üzemi bizottság figyelmét.

12. A bizalmi a csoport tagjaival megbeszéli a különböző problémákat. Támaszkodik a dolgozók helyes javaslatára, fejleszti a kollektív szellemet. Összegezve — egybe van forrva a dolgozókkal és segíti azoknak a politikai és kulturális színvonala emelkedését.

A fent írtak bizonyítják, hogy a bizalmi munkája felöleli a szakszervezeti reszortmunkák összességét és ezeket a munkákat a jó bizalmi mindig a helyi viszonyoknak megfelelően, rugalmasan oldja meg.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa határozata után az üzemi bizottságoknak az a feladatuk, hogy a bizalmiakat a legszélesebb körben instruálják a szakszervezeti feladatokról, jelöljék meg a végrehajtás legapróbb részleteit is, különösen a termelési és a munkafegyelem kérdéseit illetően.

A bizalmiak viszont nem diktátorikusan, hanem a dolgozókkal karöltve, a dolgozók ötleteit, javaslatait meghallgatva, a kérdéseket a dolgozókkal átbeszélve oldják meg.

A bizalmi tehát nem parancsolója, hanem segítséget nyújtó elvtársa a szakszervezeti tagságnak és jó munkáján keresztül vívja ki a csoportja tagjainak határtalan szeretetét, megbecsülését.

Munkáslevél a darabbérezésről

T. Szerkesztőség!

A darabbérezés a szocializmus építése felé haladó munkásosztály igazságos bérelosztása. Tehát fegyver a dolgozók kezében.

Az igazságos bérezés bevezetésének szükségessége megnyilvánult ott, hogy igen sok helyen a dolgozók jogtalanul jutottak igen magas keresethez. Termelésük nem állt arányban a keresetükkel, így aztán akaratlanul a társadalmat megkárosították. Vagy nézzük meg a másik okát, azt, hogy a szakmunkások igen sokszor jóval könnyebb munkát végeztek azért, hogy a magas százalékot megtarthassák. Ilyenképpen a komolyabb tudást igénylő munkát, ami nem biztosított magas százalékot, alig akarták elvállalni. Így igen sok munka késett, az ebből származott kár a dolgozókat terhelte. Párosult ehhez még az igazságtalanul felvett bértöbblet, amit a könnyebb munka biztosított. A régi bérezés során könnyebb lehetőség nyílt a bércsalóknak a dolgozó nép megkárosítására. Sokszor előfordult, hogy olyan munkákat számoltak el, amihez hozzá sem nyúltak. Így akarták a maguk jólétét a dolgozó társaik rovására biztosítani.

Pártunk és annak bölcs vezére, Rákosi elvtárs meglátta ezeket a hibákat. Észrevette azt, hogy ilyen körülmények között ma megesszük a holnapot. Ha így marad minden, akkor veszélybe kerül az ötéves terv, melynek során építjük a szocializmust. Meglátta Rákosi elvtársunk, hogy milyen mérhetetlen kár származik ezekből a hibákból, azért adta kezünkbe a darabbérezés fegyverét.

Mint mindenütt, itt is jelentkezett a reakció áskálódása. A darabbérezés ellen igyekeztek konkolymagvakat elszórni. Sötét karmaik még a bérelszámolásig is elnyúltak és már ahol be van vezetve a darabbérezés, indokolatlanul alacsonyabb munkabért számoltak el, mint ami járt volna a dolgozónak. Ebereknek kell lennünk. Ezzel a fegyverrel vághatjuk ki a munkásosztály rákfenéjét: a normalazítókat, a bércsalókat. Ezzel rázhatjuk fel a közömbösségből azokat a dolgozókat, akik könnyebb munkával akarnak magasabb bért keresni.

A darabbérezés vezeti arra az ilyen dolgozókat, hogy komolyabb, több tudást igénylő munkák felé forduljanak, így arányban lesz a termelésünk a bérezéssel. Így érvényesül majd az a mondás, hogy többet ésszel, mint erővel, mert a dolgozó majd arra törekszik, hogy a munkáját milyen újítással, ésszerűsítéssel könnyítse és gyorsítsa termelését és ezen keresztül emelje keresetét.

PANCSALI LAJOS,
Füzessy fm. ankermühely dolgozója.

„A Szovjetuniónak, Pártunknak köszönhetem..."

„T. Szerkesztőség! Röpgyűlést hívtak össze üzemünkben, melyben dolgozom. Ezen összejövetelen értesültem arról, hogy sztahánovista kitüntetések kerülnek kiosztásra. Legnagyobb örömömre én, 55 éves szakmunkás létemre a kitüntetettek közé kerültem és elsőnek szólítottak nevemet.

Büszkén fogadtam a kézszorítással átnyujtott sztahánovista oklevelet. E pillanatban tudtam, hogy büszke rám a népi demokráciánk. Örömtől sugárzó arccal mentem helyemre. Erős hálaérzet töltött el legelsősorban a dicső Szovjetunió és annak bölcs vezetője, a nagy Sztálin elvtárs iránt, hogy mód és alkalom adódhatott arra, hogy a termelőmunka frontján szép eredményt érhettem el.

Éreztem, hogy köszönetem a Magyar Dolgozók Pártjának és szeretett vezérének, Rákosi elvtársnak kell kifejeznem, mert az Ő útmutatása alapján tudtam idáig eljutni. Boldogságom olyanféle volt, mint annak a kolhoz-dolgozónak, akinek kiváló teljesítményéért kitűzték a mellére a Sztálin-érdemrendet.

Tudom, hogy a munkásosztály a Párt vezetésével, a termelés még nagyobb eredményeivel — amiért én is harcolok — győz a háborús uszítók ellen, győz a jobb jövőért vívott harcban.

Kohn Sándor
Füzessy Árpád fm.
fémesi zolója."

Megható figyelmesség

A Reuter-ügynökség a napokban meglepő hírrel szolgált a világnak: az angol „munkáspárti" kormány fennállása óta első alkalommal szegte meg a bérek befagyasztásának eddig szigorúan szem előtt tartott politikáját... Az ügynökség ennek a szokatlan eseménynek részleteit ismertetve, elmondja, hogy a kormány elhatározta, hogy felemeli az — angol börtönőrök fizetését!

Ha a bányászok, vasasok, közlekedési alkalmazottak követelik, hogy bérüket emeljék a növekvő áraknak megfelelően, megtagadják tőlük és álszent módon „önmegtartóztatásról" prédikálnak nekik. És ugyanezt a választ hallják a tanítók, kistisztviselők és egyéb állami alkalmazottak is. Sir Stafford Cripps, Anglia pénzügyminisztere nemrégiben kategórikusan kijelentette a közalkalmazottak szakszervezete képviselőinek, hogy beszüntet minden tárgyalást a béremelés ügyében.

Az egyetlen kivételt tehát a börtönőrökkel tette az angol pénzügyminiszter. A napnál is világosabb az oka ennek a megható figyelmességnek. A londoni május elsejei tüntetés résztvevői ellen lefolyt perekkel kapcsolatban jelentős mértékben megnövekedett az angol börtönőrök munkája. A „munkáspárti" politika, mely Anglia dolgozóinak kifosztására és az ország katonai kalandokba rántására irányul, a munkásosztály egyre határozottabb tiltakozását váltja ki. Jelenleg több mint ötmillió szakszervezeti tag követeli béremelését. Mindez feletlébb aggasztja az angol tőkéseket; a reakciós sajtó már azt jósolgatja, hogy a bérek további befagyasztása még országos sztrájkhoz vezet. A „munkáspárti kormány" ezeknek a kilátásoknak következtében levonta a megfelelő konzekvenciákat: mivel egyáltalán nincs szándékában a munkásosztályon segíteni, hát előrelátóan felkarolja a börtönőröket...

Két gépjárművezető levele a reakció mesterkedéséről

Tudjuk azt, hogy hatalmas eredményeink, a szocializmust építő nagy teljesítményeink az ellenség veszett dühét váltják ki. Az ellenség, úgylátszik, nem finnyás, nem válogat, mindenhol igyekszik ott lenni, ahol rombolhat. Ez az ellenség most megpróbál egy hatalmas eredményt lerombolni, de azt is tudjuk, hogy miért. Mi vagyunk olyan emberek, hogy ha az eredményt elértük, azt meg is fogjuk védeni.

Az ellenség támadja a Zisz-gyártmányú szovjet gépkocsival elért eredményt. De azt is tudjuk, hogy nem az eredmény fáj az ellenségnek, hanem inkább az, hogy szovjet gyártmány érte el.

Most a legújabb verzió az, hogy három garnitúra gumit használt el a kocsi a 130.000 km. megtételéig. Azt mondhatjuk és azt üzenjük ennek a szocialista munkát romboló ellenségnek, hogy rossz adatokat szerzett be. Egy garnitúra szovjet gumival 125.000 km-t tettünk meg és a motor ma is, 140.000 km megtétele után generáljavítás és fődarabcsere nélkül 30 literrel nem fogyaszt többet, sőt óvatos hajtásnál 30 literen alul marad a fogyasztás.

Most, mielőtt az ellenség más koholmányt szülne, megadjuk rá a választ. Azt mondják, hogy nagyobb eredményt csak úgy lehet elérni, hogyha egy kéz van a kocsin. Éppen ezért azt is tudomásul veheti előre, hogy a kocsival ketten vagyunk Dufla István szaktárssal, akinek jó munkája fűződik ehhez a hatalmas teljesítményhez.

Ez a szovjet gyártmányú Zisz 110-es gépkocsi az eddigi 140.000 km-nél nem dőlt ki, a motor még olajcseréig, azaz 1500 km-ig olajat nem fogyaszt. Éppen ezért mi a 200.000 km megtételét könnyen el fogjuk érni Dufla István szaktárssal, természetesen generáljavítás nélkül.

PAPP LÁSZLÓ, a szakma legjobb gépjárművezetője válaszol az ellenségnek

T. Szerkesztőség!

Teljesen világos előttünk, hogy a jobboldali szociáldemokraták ellenségei minden haladásnak, ugyanúgy a reakció ellensége minden elért jó eredményünknek. Éppen ezért belekapaszkodik mindenbe, bármennyire alaptalanok is.

Most csak egyet említek meg a három garnitúra gumival kapcsolatban. Az világos, hogy nem újonnan vettük át a kocsit, mert ha új lett volna, még nagyobb eredményt lehetne kimutatni. Erre azt üzenjük, hogyha a kocsival két garnitúra gumit használtak el, az átvett 35—40 ezer km megtétele alatt, akkor azok a személyek nem méltók arra, hogy dolgozó népünk tulajdonát képező gépjárműveket továbbra is vezessék.

Reménem, azt még nem találtuk ki, hogy kétszer volt motorgenerál is. Mivel, hogy ez az eredmény nem titok, mindenki meggyőződhet arról, hogy a motor milyen állapotban van, és mondhat véleményt, mikor a kocsi visszakapcsolás nélkül felmegy a Széchenyi hegyre direkttel, vagy a Gallyatetőre akár nyolc személlyel is, az eddig már lefutott 140 ezer generáljavításnélküli kilométerrel.

Ez az eredmény nincs kisajátítva, ezt az eredményt holnap már mindenki könnyedén, játszva fogja végrehajtani. A Párt helyes útmutatása és a munkához való megváltozott viszonyunk alapján is megkönnyíti mindezt a szovjetgyártmányok jó minősége.

PAPP LÁSZLÓ
gk. vezető
a szakma legjobb dolgozója

A Füzesi Főműhely dolgozói újításokkal, a termelékenység emelésével erősítik a béketábort

Füzesi Árpád főműhely dolgozói nem tétlenkednek az újítás terén. Az újítási megbizottnak adnak elég munkát, míg kiértékeli és elintézi az újítási javaslatokat. Mindig akadnak elgondolások, amelyeket közösen átbeszélve, úgy elméleti, mint gyakorlati formában, ha megvalósíthatók és alkalmazhatók, megszületik az újítás.

Anker-műhely élenjáró újítója Klausner Lajos elvtárs lakatos. Hat újítási javaslatot adott be, mely igen nagy mértékben segítette előre a termelést és főleg az önköltség csökkentésében vette ki oroszlánrészét. Öntevékeny, szorgalmas, jó munkaerő. Jelenlegi teljesítménye 170 százalékos átlag.

Újítása az anyagtakarékosságon épül fel. Elektromos motorok forgórészein dolgozik, jelenleg kommutátorokat javít.

Műszaki munkakörben foglalkoztatott dolgozók ismerik a motorok fegyverzetét. Legfontosabb alkatrészeinek anyaga vörösréz, mika és csillámszigetelő lemez és sellakk Indiából kerül hozzánk. Így takarékosan kell bánni az anyaggal, mert a háborús uszítók szabják meg az árát. Evvel a gondolatokkal telítve válaszol kérdésemre Klausner Lajos újító:

Első újításom a kommutátor szegmenseinek takarékos leszabása. Minél kevesebb legyen a vörösréz forgács hulladék az esztergályos munkálatoknál, így egy sablont készítettem, melyet alkalmazva a vörösréz hulladékát a minimumra csökkentettem. Igaz, hogy a kommutátor összeállításánál fontosabb munkafolyamatra van szükség, de megéri, mert évi megtakarítás 68.000 forint.

A kommutátor javítási munkálatainál a vörösréz szegmens és mika szigetelő lemez bekötési felületén égések és törések esetén nem dobjuk ki a javítandó és cserélendő anyagot, hanem kitoldjuk. A szegmen kitoldása után hegesztjük az anyagot, a mika szigetelő lemezt pedig toldás után ragasztjuk. Így a hulladékanyag is felhasználódik.

A kommutátor az agytól mikasapkával van elszigetelve. Anyaga csillámlemezekből készül, sellakkal ragasztva, majd formába préselik és megfelelően kisütik. Anyagára igen magas. (220.— frt.)

Ezen oly módon változtattam, mondja Klausner Lajos elvtárs, hogy a mikalemez hulladékot, mely az elhasználódás folytán selejtté vált, megdaráltam. A zuzalék mikát vizüveg hozzáadásával formába préselem és kiszárítom. Igen tökéletes és jó szigetelő mikasapkát kapok ezen újításommal. Január 8 óta 24 drb. mikasapka van beépítve a kommutátorba, majd a motorba és azóta is forgalomban van. Ezen újításom 30.000.— Frt. évi megtakarítást jelent a Villamos Vállalatnak.

A szénkefetartó szigetelőt 20 mm vastag pabil, vagy bakelit lemezből fűrészelték ki, majd gyalugépen gyalulták és utána kifúrták. A méretre reszelés is időt vett igénybe. Most készül egy sajtoló szénkefetartó szigetelő pótlására és olcsóbbá tételére. Bakelitpor és mikazuzalék keverékéből sajtolás útján tökéletesen pótolni tudjuk a szénkefetartó szigetelő alkatrészét. Kiselejtezett mika hulladék pedig van egy pár mázsa.

A fegyverzettekercs végeinek forrasztásánál benzinlámpát alkalmazunk. Ezt ki akarjuk küszöbölni és MAORT-butángázzal cseréljük fel, mely jóval olcsóbb és gazdaságosabb.

Most van folyamatban egy munkám, mely a csiszolóvászon 60 százalékos megtakarítását fogja eredményezni a kommutátor javítási munkálatainál. Egy kis motor által forgatott, hajlítható tengelyre erősített drótkefekorong, mellyel kommutátor szegmenseit és mikalemez vájatait tisztítjuk meg és így meggyorsítjuk a kommutátor javításának munkaütemét is.

Klausner Lajos elvtárs lakatos energikus és temperamentumos újító. Mindig vannak elgondolásai a munkamenet meggyorsítására és könnyebbé tételére. Újítási gondolat, ha megszületik az agyában közli társaival és a kivitelezésben mindig társat keres. Így a dolgozótársát is bevonja az újítási munkába és közös erővel, közös célért, együtt élvezik az újításért járó jutalmat.

Szabadság
Nádor Imre

A dolgozók nagy örömmel tanulmányozzák az új „Autókézikönyvet"

Régen várt könyv hagyta el a nyomdát a napokban. Megjelent végre az „Autókézikönyv", mely hivatva van arra, hogy az összes gépjárművel foglalkozó szakembereink kezébe olyan kimerítő és részletre kiterjedő kézikönyvet adjon, melyben minden kérdésükre feleletet találnak.

A könyv nem száraz számokkal és elvont fizikai elméletekkel igyekszik az olvasót a gépjárművek működésével megismertetni, hanem a motorok, valamint az egyéb szerkezetek lehetőleg egyszerű és könnyen érthető magyarázatával.

A kézikönyv összeállításánál az első rész tartalmazza a fizikai alapfogalmakat, olyan formában, hogy aki kissé mélyebben kíván a tárggyal foglalkozni és nem riad vissza néhány egyszerű számítástól, arra is adatokat talál.

A szerzők igen nagy gondot fordítottak nemcsak a különböző megoldások ismertetésére, szem előtt tartva a legújabb fejlődéseket, hanem az esetleg előforduló üzemzavarok és hibák ismertetésére és azoknak szakszerű elhárítási módjára.

A könyv fő vonalakban az alábbiakat tartalmazza:

A) **A motor fizikája**, mely felöleli népies ismertetésben a fizikának a motorok működésénél tekintetbe jövő mozgáserőtanát, a hőtani alapfogalmakat, az állapotváltozásokat, a körfolyamatokkal és a gyakorlatban előforduló motortípusokat.

B) **A motor szerkezete, üzeme és javítása** tartalmazza a különböző motoralkatrészeket, éspedig: dugattyúcsapszeg, dugattyú-gyűrű, hajtórúd, főtengelycsapágyak, hengerfej-megoldások, forgattyúszekrény- és hengertömbmegoldások, a szelepek anyaga, szerkezete és vezérlése, továbbá a motorok különböző hűtési faitái kipufogócsővel és edénnyel, valamint a lendkerékkel.

Külön fejezet foglalkozik a porlasztó működésének ismertetésével, valamint az üzemben leginkább használatos porlasztótípusok ismertetésével. Részletes utalás található a porlasztási zavarokra és a működési rendellenességek elhárítására.

A tüzelőanyag-tápszivattyú működése szintén megtalálható.

Mint ismeretes, minden autó manapság már egész elektromos erőtelepet visz magával, a legkülönbözőbb szerkezetekkel és berendezésekkel. Az elektromos gépek népszerű ismertetésével részletes tárgyalás alá kerülnek a gépjárműveknél szokásos berendezések, mint töltődinamó, a különböző feszültség- és áramszabályozó, az indítómotor, a gyujtóberendezések, mind az akkumulátoros, mind a mágneses gyujtás, a gyujtógyertyák, valamint egyéb elektromos berendezések. Itt is részletesen ismertetésre kerülnek a fellépő hibák és azok elhárítása.

Manapság már nemcsak benzin-, hanem nyersolajmotorok is szép számmal vannak üzemben és ezért természetesen külön fejezet foglalkozik a Diesel motor-porlasztók és szivattyúberendezések ismertetésével.

Nem lenne teljes az ismertetés, ha nem foglalkozna a könyv külön a gépjárművek kenésével és a kenőanyagok, valamint azok tulajdonságainak részletes ismertetésével.

Ugyancsak részletes ismertetést található a különböző motorikus tüzelőanyagok ismertetéséről és azok tulajdonságainak megállapításáról.

Végül a levegő- és olajszűrő-szerkezetek is részletes ismertetésre kerülnek.

C) Az alváz és annak különböző feladatai és kiviteli rendszerei is ismertetésre kerülnek.

Felsorolásra kerülnek a különböző kocsiszekrény-rendszerek, személyautó, teherautó, valamint autobusz megoldásoknál.

Külön fejezet foglalkozik a kerékfelfüggesztésekkel és rúgózásokkal.

A továbbiakban a kormányszerkezetek kerülnek ismertetésre és ezekkel kapcsolatban részletesen foglalkozik a könyv a gumiabroncsokkal, azok felhasználásával és kezelésével.

Az alvázzal kapcsolatban ismertetésre kerülnek a kapcsolóművek, a sebességváltók, fékrendszerek, kardán-megoldások a differenciálművel együtt.

Külön fejezet foglalkozik a manapság mindinkább fontosságot kivívó trollevbuszokkal is, elsősorban a szovjet gyártmányúakkal, amelyeket a közutainkról ma már igen jól ismerünk.

D) **Az autószerelés** vezérfonalával és a garázsok berendezésével is foglalkozik a könyv, hogy ezt is megtalálhassák azok, akiknek erre szükségük van.

E) Végül az autó **üzembentartási költségeinek** szisztematikus összeállítását és arra vonatkozó példákat tartalmaz, a szükséges kiindulási adatokkal.

F) És végül a könyv végén megtalálhatók azok a legfontosabb műszaki táblázatok, amelyek a gépjárművekkel foglalkozók szempontjából igen hasznos szolgálatokat tehetnek.

A könyv szerzői a legkiválóbb hazai szakemberek közül kerültek ki, a szerkesztés fáradságos munkáját dr. **Hornung Andor**, a Vasipari Kutató Intézet osztályvezetője végezte.

Erőteljesen fejlődik a „100.000 kilométeres" mozgalom

A *Magyar Rádió* 8 gépjárművezetője bejelentette csatlakozását a 100.000 km-es mozgalomhoz és értesítették szakszervezetünket, hogy *Völgyesi* Miklós szaktárs túlhaladta a 100.000 km-t. *Völgyesi* szaktársunknak csupán 9000 km-t kell még megtenni generáljavítás és fődarabcsere nélkül ahhoz, hogy a sztahánovista oklevelet elnyerje.

A *nehézipari minisztérium* valamennyi gépjárművezetője — élén *Huszár* Lajossal — célul tűzték ki a sztahánovista oklevél elnyerését és ezen keresztül a büszke sztahánovista cím viselését.

A *SZOT* gépjárművezetői testületileg csatlakoztak a 100.000 km-es mozgalomhoz.

Az első negyedévi önköltségcsökkentési verseny győztesei a nagykocsivezetők közül *Flórián* Béla km/3l fillér, a Vauxhall-vezetők közül *Faragó* Jenő km/2l fillér, a Skodák közül *Csamangó* Dezső km/16 fillér, a legrosszabb eredményt *Oszkó* András km/42 fillér produkálta. *Baka* Bertalan 17 filléres eredménye kiváló, de kár, hogy komoly sérülést okozott gépjárművén.

A legújabb sztahánovisták: *Schauer* István szerelő, OTI-garázs, *Parádi* István gépjárművezető, Miskolc, *Vellai* István gépjárművezető, Budapest és *Horváth* Géza gépjárművezető, Budapest.

80 SZABOLCS-SZATMÁRI GÉPJÁRMŰVEZETŐ jelentette be csatlakozását a 100.000 km-es mozgalomhoz. Reichenberger Gergely sztahánovista gépjárművezető 120.000 km megtétele mellett 224.221 tonna km-t teljesített és ezzel az ország legkiválóbb gépjárművezetői közé küzdötte fel magát.

Gratulálunk az *Autóműszaki Intézet* oktató gépjárművezetőinek, hogy a minőségi oktatáson túlmenően, a 100.000 km-es mozgalomhoz is csatlakoztak. Reméljük, hogy az élenjáróknak mihamarabb átnyujtjuk a sztahánovista oklevelet és *Zamecsnik* élmunkás szaktárs szilárd elhatározással, „meg nem inogva", teljesíti a *Renault*-kocsiknál szükséges 60.000 km-t.

A *Teherfuvar NV* bánátutcai telepének gépjárművezetői a 100.000 km-es mozgalomhoz való csatlakozáson kívül, 10.9 százalék üzemanyagfogyasztáscsökkentést értek el. A fuvarórákra eső és tervbevett 8.5 km-t 10.8 km-re teljesítették, a km-tervet 30 százalékkal túlteljesítették. Kiváló munkájukhoz gratulálunk és ezúttal üdvözöljük *Klein* László, *Becka* Sándor és *Nemes* Károly szaktársakat a munkaverseny jó megszervezéséért.

Élenjáró telepek a Pápai István-u., és a Danubia-garázs. Javulást mutat a ceglédiúti telep, a soroksári telep és a Forgách-garázs is.

Rossz a versenyszervezés a pillangóutcai telepen, Kispesten, a Kerepesiúton. A szigetváriúti telep haldokik, az üzemi bizottságtól jobb munkát, nagyobb versenypropagandát kérünk és többet foglalkozzanak a dolgozók ügyeivel.

Az *Autótaxi* gépjárművezetőinek szakszervezetünk harcos üdvözletét küldjük, nemcsak azért, mert eddig 300-an csatlakoztak a 100.000 km-es mozgalomhoz, hanem azért is, mert 3 százalék üzemanyagfogyasztás csökkentési felajánlásaikat 6 százalékra teljesítették, ami az első 10 napban több mint 5100 liter benzin megtakarítását eredményezte.

A *közlekedésügyi és könnyűipari minisztérium* gépjárművezetői között megindult munkaversenyt a könnyűipari minisztérium nyerte meg. Karamboljuk, sérülésük nem volt, az üzemanyagfogyasztás 13.88 forintról 13.80 forintra csökkent.

A közlekedésügyi minisztérium gépjárművezetői 1 karambolt, 3 sérülést okoztak, bár az üzemanyagfogyasztás 13.43 forintról 12.22 forintra (100 km-ként) csökkent, az 1 kocsira eső összköltség azonban több mint 25 százalékkal magasabb, mint a *könnyűipari minisztérium* gépjárművezetőinél.

Gépjárművezető nők

Az a hatalmas fejlődés, melyet népi demokráciánk az utóbbi időben elért a szakmunkások tíz- és tízezreinek kiképzését és munkába állítását teszi szükségessé.

1949 április óta a foglalkoztatottak száma 170.000 fővel emelkedett, ami azt mutatja, hogy a további fejlődésünk biztosítására új munkáskáderekről kell gondoskodnunk. Az új munkaerők biztosításával fel kellett mérnünk lehetőségeinket és összhangba kellett hoznunk szükségleteinkkel. Elsősorban tehát a női munkaerők felhasználására kellett gondolnunk és itt számításba kellett vennünk azt a tényt is, hogy melyik foglalkozás az, amelyet a nők aránylag könnyebben tudnak elsajátítani, és ugyanakkor gondolnunk kellett arra is, hogy nem számítva a nehezebb tehergépkocsik vezetését, a női munkaerőnek megfelelő munkalehetőséget biztosítsunk. Ez a folyamat megindult és ma már kb. 60 gépjárművezetőnő dolgozik az Autótaxi NV-nél. Ezt a folyamatot ki kell szélesítenünk és arra kell vennünk az irányt, hogy szakmánk területén a női gépjárművezetők foglalkoztatása általános legyen.

Meg kell azonban mondanunk őszintén, hogy álláspontunk nem találkozott a gépjárművezető szaktársaink általános helyeslésével. Sokan — különösen az idősebb szaktársak — nehezen akarják megérteni, hogy ez a foglalkozás nem lehet a férfiak privilégiuma, mint ahogy nem privilégium ez sehol sem, mert úgy a nagy Szovjetunióban, vagy akármelyik nyugati imperialista országban megszokott jelenség az, hogy autobuszt vagy egyéb gépjárműveket női gépjárművezetők vezetnek, és tegyük hozzá, egészen jól vezetnek. A szaktársaknak le kell küzdeniök az előítéleteket, és saját érdekükben — a szocializmus építése érdekében, örömmel kell fogadniok azokat a nőket, akik hivatásuknak a gépjárművezetést választották.

Minden becsületes, jó gépjárművezetőnek elsőrendű feladata legyen, hogy az újonnan levizsgázott női gépjárművezetőket segítse — tapasztalatait, tudását ossza meg velük, hogy minél előbb elsajátítsák az új női vezetők szakmánkat, hogy ezzel is segítsük az egyre fokozódó munkaerőhiányt leküzdeni. Azok a szakmunkások pedig, akik olyan képesítéssel rendelkeznek, amilyenre ötéves népgazdasági tervünk megvalósulása során egyre növekvő számban szükségünk lesz, azok ne a gépjárművezetés felé orientálódjanak, hanem szakmai képzettségüknek megfelelő munkát vállaljanak, mert ezzel is növelni tudjuk termelésünket, ami biztosítéka ötéves tervünk sikerének és ezen keresztül életszínvonalunk állandó emelkedésének.

Lesújt a demokrácia ökle

Sajnálatos — szégyenletes — eset történt a Füszerértékesítő NV-nél. Kikó Jenő ÜB-tag, szakszervezeti megbízott, az általa bevezetett tagdíjakat saját személyére használta fel — elsikkasztotta.

E hó 6-án ítélkezett felette a munkásbíróság és 2 évi börtönnel sújtotta. Ez a példás büntetés késztesse gondolkodásra mindazokat, akik közpénzeket kezelnek, hogy azzal a legnagyobb gondossággal bánjanak. Nagyon helyesen jegyezte meg a bíróság elnöke, hogy a demokráciában még fokozottabban kell ügyelni a közösség vagyonára, mert ellenesetben a szigorú büntetés nem késik.

Üzemeinkben nagy érdeklődéssel

fordultak a dolgozók a nyári mozibérlet-akció felé. Megértették, milyen nagy előnyt jelent ez, hogy biztosíthatják maguknak azokat a nagyszerű szovjet filmeknek a megtekintését, melyekhez az elmúlt évadban nem jutottak el.

Az idei mozibérlet-akció azért nagyjelentőségű, mert bérletek kizárólag az üzemek és hivatalok dolgozói között kerülnek terjesztésre, mozipénztáraknál nem válthatók meg. A hat szelvényből álló bérlet ára 2 forint, amely mind a hat esetben lehetővé teszi a csoportos látogatások alkalmával kapott kedvezmény igénybevételét.

„Harcoljatok kommunista lelkesedéssel és szívóssággal Korea szabadságáért"

„T. Közlekedés!

A második világháború folyamán a Szovjetunió Észak-Korea népét is felszabadította a fasiszta iga alól. A déli részt viszont az amerikai hadsereg szállta meg, rátelepedve az anélkül is anyagilag leromlott nép nyakára, a kizsákmányolás legnagyobb fokát használva a dolgozókkal szemben.

Észak-Korea demokratikus kormánya, a Kommunista Párt irányításával és a Szovjetunió segítségével újjáépítette a dolgozók szabad hazáját. Felépítette városait, gyárait, a földet szétosztotta a dolgozó kisparasztok között. 1948-ban, a Szovjetunió hiven a népek szabadságát és függetlenségét tiszteletbentartó politikájához, visszavonta csapatait, átadva az ország sorsának intézését a dolgozó népnek.

Az áldemokrata Amerika megirigyelve a szabad állam fejlődését, nemcsak mind a mai napig nem volt hajlandó kizsákmányoló csapatait az ország területéről kivonni, de minden igyekezettel azon mesterkedett, hogy Észak- és Dél-Korea népét egymással szembe állítsa.

Ezzel szemben Észak-Korea kormányának minden tevékenysége arra irányul, hogy Korea népét úgy politikailag, mint területileg egyesítse.

A demokratikus erők Kim-Ir-Szen elvtárs vezetésével, az ország békés úton való egyesítésére törekedett, ezt az igyekezetet hiusította meg Li-Szin-Man klikkje, Amerika uszításával. Ugyanis folyó hó 25-én belháborút robbantott ki Észak- és Dél-Korea lakossága között. Behatoltak Észak-Korea területére, de a kezdeti sikereket hamarosan veszteségek váltották fel és június 28-án, délelőtt a néphadsereg már teljesen felszabadította Szöult, a köztársaság fővárosát.

Amerika kapitalistái természetszerüleg még ma is azt hiszik, hogy a fejlődést meg lehet akadályozni, nem ismerik el, hogy a népi államok dolgozói a Szovjetunió vezetésével olyan hatalmas összefogó erővel rendelkeznek, hogy annak csak győzni lehet, de veszteni nem, e nagy, mindent átfogó világbékéért folyó harcban.

A föld minden kommunista, szocialista dolgozója tudatában van annak, hogy ennek a biztos győzelembe vetett hitnek az ereje, a marxi-lenini-sztálini ideológiákban gyökerezik.

Korea népe, elérkezett hazátok egyesítésének ideje. Harcoljatok kommunista lelkesedéssel és szívóssággal. Mi is veletek harcolunk, független Magyarország szabad dolgozói, a termelés frontján.

SZILAS SÁNDOR,
Sallai I. fm. bérelszámolója."

A Gépjárművezetők Szakszervezete központi vezetőségének határozata a bércsalások ellen

A Gépjárművezetők Szakszervezetének Központi Vezetősége 1950 június 29-i ülésén határozatot hozott, melyben elítéli azokat a dolgozókat, akik bércsaláson keresztül önző, egyéni érdekből és kapzsiságból olyan munkabéreket vesznek fel, amely mögött nincs reális teljesítmény.

Ezek a dolgozók megkárosítják a dolgozók államát és ezen keresztül megkárosítják a becsületesen dolgozó munkástársaikat is.

Ezzel a tényekeséseikkel zavarják és gátolják termelésünk és termelékenységünk emelkedését, valamint életszínvonalunk folyamatos és tervszerű javulását is.

A magyar munkásosztály hatalmas többsége Pártunk és Rákosi elvtárs irányításával áldozatos munkával felépítette a fasiszták által elpusztított országunkat és komoly eredményeket ért el a szocializmus alapjainak megépítésében.

Elért eredményeink megszilárdítása és továbbfejlesztése minden becsületes dolgozó elsőrendű feladata, mert csak így tudunk helytállni a nagy Szovjetunió és Sztálin elvtárs által vezetett harcban, mely a világ tartós békéjéért és a demokratikus szabadságjogok biztosításáért folyik.

Szakszervezetünk központi vezetősége megállapítja, hogy azok a dolgozók, akik a fenti célok elérését ilymódon gátolják, azok az imperialisták és aljas ügynökeik uszályába kerültek és szemben állanak a munkásosztály elsőrendű érdekeivel.

Központi vezetőségünk ezért utasítja a titkárságot, hogy minden olyan dolgozót, aki bércsalást követ el, illetve elősegít, azt kíméletlenül a fegyelmi bizottság elé kell állítani, javasolni kell a szakszervezetből való kizárását és a vállalat kötelékéből való azonnali hatályú elbocsátását, valamint a vállalat részéről a bűnvádi feljelentés megtételét.

A SZÁLLÍTÓMUNKÁSOK SZAKSZERVEZETE SZÍNJÁTSZÓCSOPORTJA július 8-án este fél 8 órai kezdettel rendezendő esten, versenyre hívja ki a TÜKER-telep színjátszócsoportját. Példaadó, szép kezdeményezés ez a versenykihívás a szállítómunkások körében. Dolgozók mutatják meg a dolgozóknak, hogy mit jelent a szocialista realizmus, miként lehet és kell szocialista szemmel nézni az életet. A színpadon a magyar müveken kívül, szovjet darabok is színre kerülnek, amelyek a szórakoztatáson túl, arra is tanítanak bennünket, miként építhetjük hazánkban még eredményesebben a szocializmust.

Szakszervezetünk vándorzászlót ajándékoz a versenyben nyertes színjátszócsoportnak, amelyet a XIII. kerületi pártszervezet vezetésével összeállított zsüri ítél oda.

Kérjük a szaktársakat, hogy az előadáson minél számosabban jelenjenek meg. Ezúton kérjük arra is, hogy minél többen jelentkezzenek a kultúrmunka iránt kedvet érző színjátszó- és népi tánccsoportunkba, a jó énekesek pedig a dalárdánkba.

SCHAUER FERENC ÚJÍTÁSA
Nincs többé olajfékberagadás

Schauer Ferenc sztahánovista gépjárműszerelő és többszörös újító, az OTI-garázs dolgozója, legújabb újításával kiküszöbölte a hidraulikus olajfék beragadásának lehetőségét.

Igen gyakran előfordul, hogy jó fékünk felmondja a szolgálatot és azt tapasztaljuk, hogy ezt a rendellenességet a fékdugattyúk beragadása okozza. Sok fékbetét kopott el már idő előtt, sok benzin ment veszendőbe, mert a gumidugattyútól a nyomást átvevő fémdugattyú a furatában megszorult. Ennek következtében a pofákat összehúzó rugó nem képes azokat kitámasztott, nyugalmi helyzetükbe visszahúzni.

Az újítás abból áll, hogy a fémdugattyúra hornyokat esztergálunk.

A horony szélessége 1.5 mm, távolsága 5 mm, a hornyok számát a dugattyú hossza adja meg. A Skoda-kocsiknál a fémdugattyúk keskeny volta miatt gyakran előfordul, hogy keresztirányban megfészül a hengerben. Ide 5 m/m-rel hosszabb dugattyút készítünk. A felhornyolt fémdugattyút savmentes vazelinnal átkenve, a fékolajba mártott gumidugatyú után a hengerbe helyezzük. Így elérjük azt, hogy már az első horonyban lévő vazelin felfogja a port és a nedvességet, a többi horony pedig állandóan sikamlósan tartja (így könnyen mozog) a dugattyú munkaléceit.

A megduzzadt, méretében megnagyobbodott gumidugattyúkat se dobjuk el.

A gumidugattyú azért szorul, mert a fenék átmérője megnagyobbodott. Ha ezt gondosan lecsiszoljuk a megfelelő méretre a fenékszélességben, az így megjavított gumidugattyú továbbra is ellátja hivatását. Sok időt, munkát, pénzt takarítunk meg vele, ami nemzetgazdasági szempontból is, üzemeink tervünk sikeres fejlődésében, időelőtti befejezése érdekében is, igen fontos.

Fekete Erzsébet levélben mond köszönetet a Pártnak a dunakeszi iparitanuló-otthonért

Kedves Közlekedés! Szeretném tudtul adni mindenkinek, hogy milyen nagy esemény történt nálunk Dunakeszin. Az egységesítő kongreszus első napján avattuk az iparostanuló iskolánk otthonát.

A szépen berendezett szobákban és a korszerűen felszerelt ebédlőben (kultúrteremben) igazi otthont kapnak a fiúk és lányok. Sokan közülünk idegeneknél laktak albérletben, vagy korán reggel felkeltek, hogy idejében munkahelyükön lehessenek. Le sem tudom írni, hogy milyen nagy szeretettel és hálával gondolunk a Pártra és Rákosi elvtársra.

Ezt a szép otthont csak úgy tudjuk igazán megköszönni mindazoknak, akik hozzájárultak megnyitásához, hogy mindenre vigyázunk, mert a miénk lett, és élenjárunk munkában, tanulásban, példát mutatunk a fegyelem megszilárditásában.

Tudjuk, mit jelent iparostanulónak lenni a népi demokráciában. Az ötéves tervben sok szakemberre van szükség, hogy hazánkat Szovjetunió tapasztalata és utmutatása nyomán ipari állammá tudjuk fejleszteni.

Meg van minden lehetőség arra, hogy tanuljunk s tovább képezzük magunkat. Példa erre most megnyiló tanuló otthonunk, hol az osztályához hű, gerinces, boldog ifjúság fejlődik.

Példát veszünk a hős lenini Komszomol ifjúságáról és a Párt utmutatására a szocializmus épitésének rohamcsapatává válunk.

Elvtársi üdvözlettel:
FEKETE ERZSÉBET.

A Magyar Vagon- és Gépgyár NV dolgozói a győri vasutasokkal közösségi komplexbrigádban harcolnak az őszi csúcsforgalom sikeréért

A Magyar Vagon- és Gépgyár NV dolgozói és a győri vasutasok még május 23-án megalakitották az első úgynevezett *közösségi* komplexbrigádjukat.

A komplexbrigád első értekezlete június 13-án zajlott le a győri vasutasok kultúrhelyiségében. Az értekezletet azért hivták egybe, hogy a brigád célkitüzéseit ismertessék.

Kolcza Tibor elvtárs, térfőnök nyitotta meg az értekezletet, majd *Csetényi* József elvtárs, brigádvezető, a Vagongyár dolgozója ismertette a komplexbrigád feladatait.

Csetényi elvtárs, a brigád céljául jelölte meg a tervszállitás bevezetését és ezt részletesen kifejtette.

A brigád célkitüzései közé tartozik többek között a kocsiálláspénz kiküszöbölése, a mindenkori kocsifordulók idejének betartása, azok megröviditése, hogy különösen az őszi csúcsforgalom idején azt megoldani segitsék.

Mánik Sándor elvtárs, hangoztatta felszólalásában, hogy mindenekelőtt a Párt útmutatását kell szem előtt tartani, s szükségesnek látja, hogy a gyár felé önkritikával, a vasút felé pedig kritikával éljen. *Mánik* elvtárs a vasút felé kivánatosnak tartotta, hogy a MÁV

a kocsik beállításánál alkalmazkodjon a vállalat müszakához.

A komplexbrigád első értekezletének anyagához *Szabó* pénztárfőnök, *Veres* raktárfőnök és *Torma, Sóti, Tarcsai* elvtársak szóltak hozzá, majd *Kolcza* elvtárs felhivására elfogadták *Mánik* elvtárs javaslatát, hogy az ország legnagyobb üzemei kössenek komplexbrigád egyezményt az Államvasúttal.

A szakszervezet központja nevében *Horváth* Géza elvtárs üdvözölte a győri dolgozók kezdeményezését és felhivta őket arra, hogy kövessenek el mindent a maguk területén az őszi csúcsforgalom sikerének biztositásáért.

A „Haladás"-vontatógőzös csatlakozott a „Standard" felhivásához

A „Haladás"-vontatógőzös kommunista és pártonkivüli személyzete egyöntetü lelkesedéssel csatlakozott a „Standard" üzemi dolgozóinak felhivásához, amelyben minden kommunhsta dolgozót egyéni munkaversenybe szólit a nagybudapesti pártértekezlet tiszteletére.

Felhivásukban hangsúlyozták, hogy pártállásra való tekintet nélkül elfogadják a Párt útmutatását, hogy minél előbb felépithessék hazánkban a szocializmust.

A minőségi munkaversenyben, amelynek nagyrészét kitölti a tervév 110 százalékos teljesitése, az önköltségcsökkentés, az üzemanyag- és tisztitóanyag megtakaritás, Kapitány Sándor, Tóth István, Lengyel Ernő, Horváth György, Zerza József, Ritter József, Prágai József, Cilik Ferenc, Fekete Gyula és Tajti István vesznek részt.

A „Haladás"-vontatógőzös derék dolgozóinak versenyfelhivása nyilvánvalóan fokozza a többi vontatóhajók dolgozóinak versenyszellemét is és csatlakoznak a „Haladás" által hajós vonatkozásban megindított versenyhez.

JÓ EREDMÉNYEKET ÉRTEK EL A TAPOLCAI FŰTŐHÁZ DOLGOZÓI a „2000 tonnás"-mozgalomban

A tapolcai fütőház dolgozói az eddigi tapasztalatok alapján, de döntő mértékben a 424-es sorozatú mozdonyok személyzete elhatározta, hogy tovább szélesitik a mozgalmat.

A pártszervezet támogatása folytán a közelmultban megalakult az üzemben a „Kovács-brigád". A brigád célul tüzte ki, hogy 424-es sorozatú mozdonyokkal Tapolca—Pusztaszabolcs viszonylatban, a VI. terhelési szakaszon

a túlsúly továbbitását az eddig példa nélkül álló fokra: 135 százalékra fokozza és ezt állandósitják.

A brigád megalakulása napjától eltelt 18 nap alatt a forgalom és vonalfőnökség, valamint a fütőház jó együttmüködése alapján a következő átlageredményt érték el: 1. 40 darab „2000 tonnás"-vonatot továbbitottak. 2. A szabványterhelésen felül 8696 tonna túlsúlyt vittek. 3. A továbbitott túlsúly 15 darab 424-es sorozatú mozdony terhelésének felel meg a VI. terhelési szakaszon. 4. Az átlagosan elért terhelést a felajánlottnál is magasabbra: 136.8 százalékra teljesitették. 5. A brigád a kimagasló eredményeket rendes menetidőn belül érte el. 6. A mozdonyok állapotában változás nem állt be.

Dicséretet érdemelnek a mozgalomban élenjáró *Kovács* Gábor főmozdonyvezető, brigádvezető, aki 950 tonnát továbbitott 590 tonna szabványterheléssel szemben. Ez 162 százalékos terhelésnek felel meg. *Elek* József főmozdonyvezető, aki 151.5, *Sipos* János főmozdonyvezető, aki 142.8 százalékos terhelést továbbitott, kitünő összhangban müködve a fütő munkatársaikkal, a vonatkisérő személyzettel, a forgalmi szolgálattevőkkel.

Komárom is elindította 500. „500kilométeres" szerelvényét

(Lapzárta után érkezett.) Július 5-én 16.30 perckor indították útjára a komáromi dolgozók a Párt, a szakszervezet és a szakszolgálat képviselőinek jelenlétében, ünnepség keretében az 500. „500 kilométeres" vonatot.

A komáromi dolgozók igéretet tettek arra, hogy tovább fokozzák teljesitményüket és az Országos Vasútüzemi Értekezlet határozatait magukévá téve, saját területükön is hozzájárulnak az őszt forgalom sikeres lebonyolitásához.

A szolnokiak komplex-brigádokkal viszik sikerre az őszi forgalmat

„T. Közlekedés Szerkesztősége! Mi, Szolnok Fütőház és állomás dolgozói versenyre hivtuk ki a hozzánk hasonló nagyságú állomások és fütőházak dolgozóit az „500 kilométeres" és a „2000 tonnás"-mozgalom kiszélesitése, az őszi forgalom sikere, a háromnapos kocsiforduló megvalósitása érdekében. Ezt minőségi munkával, Pártunk segitségével, szakszervezetünk támogatásával fogjuk végrehajtani."

A derék szolnokiak célul tüzték ki, amint az versenyfelhivásukból kitünik, hogy az állomási és vontatási dolgozókkal együtt komplex-brigádokat fognak megszervezni.

A komplex-brigád célkitüzései között szerepel a kocsiforduló három napra való csökkentése, az összes tehervonatok légfékkel való átszerelése augusztus 31-re stb.

A szolnoki komplex-brigádok teljesitményéről egy későbbi időpontban beszámolunk olvasóinknak.

6 kilométer = 3 nap

Rákosrendező szertárfőnöksége nem régen panaszt tett az Északi Fütőház üzemszervezeténél, hogy a Budapest Nyugati Szertár által a rákosrendezői szertárfőnökség cimére feladott 810 kg karbidot csak 3 nap mulva kapták meg, ami azt jelenti, hogy a nem egészen 6 kilométeres távolságról 3 nap alatt érkezett meg az önkezelési küldemény.

Az anyaghiány persze hátráltatta a termelést. Meg kellene nézni, hogy kiknek a hibájából fordul ez elő és kik azok, akik túlzott kényelemből vagy lekiismeretlenségből igy intézik a szállitást.

Az IBUSZ figyelmébe!

„A KÖZLEKEDÉS Szerkesztőségének! Június 16-án az 1912-es sz. vonattal utaztam Pusztaszabolcs felé a 34145 sz. B. kocsiban, ahol IBUSZ által felülbélyegzett fényképek voltak elhelyezve.

Ezek a fényképek a fővárost az 1945-ös állapotban ábrázolják és ez nem is volna baj, mert úgyis hamar elfelejtettük a háborús borzalmakat. A hiba az, hogy az újjáépitett mütárgyainkat, mint a tervgazdálkodásunk eredményeit nem helyezték el a romok ábrázolása mellett. Igy pl. az egyik képen a Dunapart romos részlege látszik háttérben a Dunába omlott Lánchiddal. 1945 óta egy és más történt országunkban, többek között a Lánc-hidat is újjáépitettük és ezt az IBUSZ-nak is tudomásul kell vennie, mert nagyon rossz propagandát végeznek, ha az új eredményeinket „agyonhallgatják."

SZILÁGYI SÁNDOR."

Dolgozóink felháborodással tiltakoznak az amerikai imperialisták által támogatott délkoreai reakció orvtámadása ellen

A közlekedés szervezett dolgozói nap mint nap levélben, táviratokban, gyüléseken fejezik ki az amerikai imperialisták újabb gaztettével szemben felháborodásukat. Dolgozóink a koreai nép mögött állnak, s a koreai nép ügyét saját ügyüknek tekintik.

Az elmult napokban a közlekedés szervezett dolgozói nevében a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének Központi Vezetősége táviratilag fejezte ki tiltakozását az imperialisták újabb gaztette miatt. Táviratot küldtek a Szárazföldi- és Légiközlekedési Dolgozók Nemzetközi Szövetségének Bukarestbe, és a Tengerészek, Hajósok, Halászok és Kikötőmunkások Nemzetközi Szövetségéhez Párizsba.

A táviratban a következőket irják:

„A közlekedés szervezett dolgozóinak nevében a leghatározottabban tiltakozunk az amerikai imperialisták által támogatott délkoreai reakció orvtámadása ellen. A legnagyobb felháborodással elitéljük az amerikai imperialisták, Truman elnök és az amerikai kormánykörök reakciós támadópolitikáját.

Amikor dolgozóink elitélik ezt az aljas támadást, amely egyenlő a világbékét veszélyeztető merénylettel, teljes szolidaritásunkról biztositjuk az egységes, független és demokratikus államért harcoló koreai népet.

Bizunk abban, hogy a koreai nép a hatalmas béketábor támogatásával, szolidaritásával meg fogja védeni szabadságát és megfizet az országára támadó imperialista gyilkosoknak.

Dolgozóink egyemberként követelik, hogy az amerikai haderő azonnal szüntesse be rablótámadását Korea békés lakossága ellen és vonják ki Koreából a gyarmatosító amerikai csapatokat."

Miért nem akar a ceglédi szolgálattevő friss vizet adni a mozdonyszemélyzetnek

T. Szerkesztőség! A vasút öntudatos dolgozói mindent megtesznek, hogy az összes szolgálati ágak munkájukat összehangolva, megértéssel, egymást megbecsülve épitsék népi demokráciánkat.

Azonban még mindig vannak régi reakciós felfogásu foglalkozási sovinizmusban szenvedő dolgozók.

A nagy melegben a mozdonyszemélyzet ivóvizellátása igen nehéz. Sok állomáson, ahol szerel a gép, a daruból nem ivóvíz folyik. Az ivóvízcsapot úgy megrohanja a vonaton utazó közönség, hogy a mozdonyszemélyzet a rövid tartózkodási idő alatt hozzájutni nem tud.

Sok vonalon, például a vác—balassagyarmatin, az állomásszemélyzet öntudatos dolgozóhoz méltóan a bejáró mozdonyszemélyzetet minden kérés nélkül ellátja friss ivóvízzel.

Budapest—Nyiregyháza vonalon a következő eset fordult elő. Jún. 17-én az 1701-es személyzetnek az ivóvize elfogyott. Püspökladány után már nem tudott venni sehol, hiába szólt előre, azt mondták, ők nem tudnak ilyen rendeletről, hogy nekik ki kellene szolgálni a mozdonyszemélyzetet. Igy nem jutottak ivóvízhez egészen Ceglédig.

Abonyban, ahol megállás van, a szolgálattevő útján előre szóltak, telefonáltak Ceglédig, ahol a vonatnak 2 perces megállása van, kérték Cegléd állomást, hogy a mozdonyhoz hozzanak ki ivóvizet. Mikor Ceglédre beérkeztek, megkérdezték a menesztő szolgálattevőt:

— Szólt Abony, hogy vizet kérünk?

A szolgálattevő erre azt válaszolta éles, gúnyos hangon:

— Szóltak, de mit gondolnak maguk, mi fogjuk majd magukat kiszolgálni, olyan isten nincs az égben. Ha szomjusak, ott a szerkocsi, igyanak abból!

Az utazószemélyzet szó nélkül vette tudomásul ezt a sértő, soviniszta megnyilatkozást, melyből azt a tanulságot vonta le, hogy a ceglédi szolgálattevő „úr" még mindig azt hiszi, hogy akin kék ruha van, azzal még most is úgy lehet beszélni, mint hat évvel ezelőtt.

Szeretnénk, ha a felsőbb szolgálati szervek észhez téritenék ezt az „urat".

Elvtársi üdvözlettel:

Gálos Dezső élmunkás, főmozdonyvezető, Kovács Imre oktató-fütő, Csintalan István fütő, Szabó József fütő."

Takács Pál marós 15 fogaskerékrendelésből valamennyit selejtesen készitette el

Az Északi Járműjavító NV üzemi bizottsága a dolgozók általános felháborodása közben tárgyalta, majd a fegyelmi bizottság elé került Takács Pál sztahánovista marós ügye.

A fegyelmi bizottság megállapitotta, hogy Takács a munkafegyelem terén sorozatosan követett el hibákat. Ilyen volt például, hogy két nap szabadságot kért és egy napot igazolatlanul távolmaradt. Vétett a munkafegyelem ellen akkor is, amikor délután 2 órára osztották be, de ő már, — önkényesen — délelőtt 11 órára bement az üzembe és este fél 8 órakor elment.

Takács munkástársaival szemben sem úgy viselkedett, mint ahogy sztahánovistához méltó lett volna. Takács Pál egész viselkedése arra vallott, hogy nem tartozik az öntudatos dolgozók közé. Erre többek között jellemző az is, hogy

magas keresete dacára sem fizetett jövedelmének megfelelő arányú párttagdijat, sőt, odáig ment, hogy háromhónapos párttagsági dijjal is hátralékban maradt.

Takács Pál megszédült saját dicsőségétől és már a munka minőségével sem törődött.

Az ellenőrző osztály dolgozói megállapitották, hogy az egyik megrendelésnél, ahol 15 darab dörzskapcsolóhárs fogazását bizták rá, 15 darabból kettőt selejtmentesen munkált meg. Ennek az értékét is, mint megfelelő jó munkát számolta el. Egy későbbi időpontban még fokozódott a hanyagsága, ami abból is kitünik, hogy 15 megrendelt fogaskerékből mind a 15 selejt lett. Persze a vonatkozó utalványt Vaskó István müvezető visszatartotta. Takács nem törődött azzal, hogy

a fogaskerék elkészitését a kovácsolástól kezdve előről kellett kezdeni.

Munkástársai megállapitották, de ezt Takács Pálnak is illett volna tudnia, hogy öntudatos sztahánovista és élmunkás ezt a munkát teljesen selejtmentesen kell, hogy végezze.

Az ellenőrző osztály jelentése alapján a fegyelmi bizottság megállapitotta, hogy bércsalás nem forog fenn.

Ezzel szemben Takács Pál munkástársai megbotránkozását hivta ki maga ellen, amikor betelt a három éve az üzemben, s hogy felhivja magára a figyelmet súlyosan elitélendő önteltségből a hangoshiradóhoz felment s önhatalmúlag feltette s a bemondófelelős nevében eljátszatta a hires és csak ünnepi alkalmakra tartott „Sztálin-kantáta" cimü hanglemezt.

Takács Pál ügyében egyébként a fegyemi bizottság javaslatot hozott, melynek első eredményéről lapunk másik helyén számolunk be: Takács Pált sztahánovistához nem méltó magatartásáért a szakszervezet kizárta a tagjai sorából.

Akik a munkásosztály hatalma ellen emelik kezüket, kemény megtorlásban részesülnek

Hatvanban az utóbbi időben megszaporodott a balesetek száma. A baleseteket nem a véletlen okozta, hanem az ellenség céltudatos aknamunkája. A hatvani vasutasok között még ott találjuk a jobboldali szociáldemokratákat és a klerikális reakció embereit. Ezek azok, akik előidézik a baleseteket, hogy súlyos károkat okozzanak népgazdaságunknak, megbénítsák a forgalmat és nem utolsó sorban, hogy pusztulást idézzenek elő emberéletben.

A HATVANI JOBBOLDALI SZOCIÁLDEMOKRATA

és klerikális reakció befolyása alatt álló vasutasok, akik lazítják a munkafegyelmet, akik gátjai építésünknek, békés termelő munkánknak, akik szabotázscselekményeket hajtanak végre, odáig merészkedtek, hogy nyiltan beálltak a ferencrendi egyházfőnök által szervezett demokráciaellenes tüntetők sorába.

Révai elvtárs Pártunk Központi Vezetőségi ülésén elmondott beszédében kifejtette: **„A klerikális reakció bomlasztó és kártevő munkája arra irányul, hogy aláássa dolgozó népünk egységét, munkakedvét, fegyelmét, hogy megrendítse népköztársaságunk kormánya, Pártunk iránti bizalmát és ily módon segítse az imperialista háborús uszítók terveit."**

Ilyen bomlasztó, kártevő munkát végzett a hatvani klerikális reakció is, mely demokráciaellenes tüntetéshez fel tudott használni százat meghaladó vasutast is.

NÉZZÜK MEG,

kik voltak azok a hatvani vasutasok, akik a klerikális reakció befolyására nyiltan az ellenség táborába állottak:

Bálogh László vonatfékező. Ismert jobboldali szociáldemokrata, aki hangos demagógiával lázított a munkafegyelem, a bérek, a versenymozgalmak ellen. Kedvenc beszédtémája volt a Horthy-rendszer dicsőítése, a nép államának lekicsinylése, elért sikereinek lebecsülése.

Vörös István főtiszt, állomásvezető. Gömbös egykori őrmestere. Az egyesülés alkalmával, mint jobboldali szociáldemokratát nem vették fel a Magyar Dolgozók Pártjába. Demagógiával, hamis hanguiatkeltéssel igyekezett mindenkor a Párt vonalától eltéríteni a befolyása alá került dolgozókat. **Minthogy a jobboldali szociáldemokrácia egyik jellegzetes ismérve, hogy egy húron pendül a klerikális reakcióval, Vörös István sem kivétel.** Egész családját elvitte a demokráciaellenes tüntetésre, amit a klerikális reakció szervezett. **Nemcsak részese, de szervezője is volt a tüntetésnek.**

Aradi István kocsifelíró. Nagy hangú, munkáját rosszul végző, munkafegyelmet lazító jobboldali szociáldemokrata. Cselekvően vett részt a tüntetésben. Mikor egyik népnevelő evtárs felelősségre vonta, hogy mit keres az imperialista zsoldban álló, népgyülölő jobboldali szociáldemokrata és klerikális reakció tüntetők sorában, akkor, ahelyett, hogy észbekapott volna, hogy hová is sodorta őt az ellenség, hogy milyen mélyre zuhant, **durván nekitámadt a népnevelőnek.**

A FELSOROLTAK,

akik a nép hatalmára emelték kezüket, kellő megtorlásban részesültek.

A demokráciaellenes tüntetés valamennyi vasutas résztvevője nagyobbrészt kizárt jobboldali szociáldemokrata volt. Akadt a tüntetők között egy tagjelölt is: Sasvári Béla és három olyan párttag, akiknek a felesége ott volt a demokráciaellenes tüntetők sorában. Mindezeket megfosztották párttagságuktól.

A GYALÁZATOS HATVANI ESET

alkalmával néhány népnevelő elvtárs odament a tüntetők közé és felvilágosította az ellenség befolyása alá került vasutasokat, hogy nem az alias népgyülölő, háborúra uszító imperialista kémek között van a helyük, hanem a dolgozók táborában. Az ellenséges befolyás alá került vasutasok közül többen felismerték, hogy megtévesztették őket és otthagyták a tüntető csoportot. **Steffer János raktári munkás, népnevelő elvtárs, Berkes Ilés fékező, népnevelő elvtárs és még többen fejtettek ki harcos agitációt a klerikális tüntetés alkalmával.**

Valamennyi népnevelőnek meg kell tanulnia, hogy agitációt, jó felvilágosító munkát nem utólag kell végezni. Szüntelenül kell harcolni a jobboldali szociáldemokraták és a kerikális reakció ellen

AZ ÉBERSÉG,

a jó felvilágosító munka hiánya okozta a hatvani baleseteket, egyes vasutasok részvételét a demokráciaellenes tüntetésben. Sokkal nagyobb elszántsággal, forradalmi éberséggel kell elejét venni az ilyen természetű gyászos eseményeknek. Harcos, leleplező, támadóhangú agitációra van szükség, hogy minden dolgozó meglássa, kik az ellenségei. Minden elnézés, megbocsátás, az ellenséges megnyilvánulások fel nem ismerése merénylet hazánk, a dolgozó nép ellen.

A hatvani vasutas dogozók súlyosan elítélik a történteket. Mint határozati javaslatukban leszögezik: **„Elítéljük és kiközösítjük magunk közül a demokráciaellenes tüntetésben résztvevők és velük együttérző vasutasokat, mert azok a dolgozó nép és a szocializmus ellenségei. A békére és a boldogságukra törő klerikális reakció fasiszta tüntetésére azzal válaszolunk, hogy még jobban fokozzuk a klerikális reakció elleni harcot. Több és jobb munkával, a népnevelő munka megjavításával válaszolunk a klerikális reakció aljas támadására és ígérjük, hogy az eddigi hiányosságokat felszámolva, még egységesebben felzárkózunk Pártunk, Rákosi elvtárs mögé a béke megvédésében, a szocializmus építésében."**

Nemcsak a hatvani vasutasok, de az ország összes becsületes vasutasai mélységesen elítélik a hatvani esetet.

A hatvani esettel kapcsolatosan a kommunista népnevelők felhívták a figyelmét a dolgozóknak azokra az ellenséges elemekre is, akik cselekvően nem vettek részt a demokráciaellenes tüntetésben. Leleplezték Radnóti Lóránt fűtőházi főnököt. Rámutattak, hogy miért viszonyul oly rosszul a főnök a munkához, miért hanyagolja el mozdonyok karbantartását, a termelés ügyét. A hatvani népnevelők rámutattak arra, hogy a fűtőház főnöke ellensége a dolgozóknak, a klérus embere és egy húron pendül a jobboldali szociáldemokratákkal. Megmutatták a dolgozóknak a népnevelők, hogy noha a főnök nem vett részt a klerikális reakció rendezésében lezajlott államellenes tüntetésben, **a felesége egyike volt a leghangosabbaknak a tüntetők között.**

A hatvani népnevelők leleplezték Petőcz Gusztáv főmérnököt is, aki már úgy került a hatvani fűtőházba, hogy Békéscsabáról büntetésből helyezték oda. A főmérnök közismerten élénk kapcsolatot tartott fenn magasabb egyházi vezetőkkel és a dolgozókhoz való viszonya a legrosszabb volt. Fasiszta multja, ellenséges megnyilvánulásai miatt már hosszabb idő óta rendőri felügyelet alatt áll. A népnevelők felvilágosították a dolgozókat, hogy a főmérnök személyében népi demokráciánk egyik kérlelhetetlen ellenségével állnak szemben. A dolgozók jogos kívánságára a főmérnököt áltásától felfüggesztették.

A HATVANI GYALÁZATOS ESET

nemcsak a hatvani vasutas dolgozók, de az egész vasutasság számára legyen intő példa, tanulság. Lássák meg a vasutas dolgozók, hogyan tör eredményeik szétzúzására, életszínvonaluk lesüllyesztésére, fejlődésük akadályozására az ellenség.

Könyörtelenül le kell sujtani minden ellenséges megnyilvánulásra. Meg kell mutatni, hogy a munkafegyelem lazítói, a norma- és bércsalók, a hangoskodók, a versenymozgalmak lebecsülői az ellenség zsoldjában állnak, azoknak az útjait egyengetik, akik békés munkánkra törnek, akik hazánkat akarják dobni zsákmányul az imperialistáknak.

Rá kell mutatni arra, hogy mindazok, akik a nép állama, a munkásosztály hatalma ellene emelik kezüket, megérdemelt büntetésben, kemény megtorlásban részesülnek.

Népnevelőink szüntelenül mutassanak rá, hogy nem becsületes ember, nem szereti hazáját, a magyar dolgozó népet, Pártunkat, a hazánkat felszabadító Szovjetuniót, aki nem tartja becsületbeli kötelességének az ellenség leleplezését, meggyülöltetését.

Orczi László,
a Miskolci Politikai Osztály munkatársa.

Az amerikai zsoldban álló francia kormány betiltotta a Hajósok és Kikötőmunkások Nemzetközi Szövetségének működését

Az amerikai zsoldban álló francia kormány június 14-i rendeletével hatálytalanította a Tengerészek, Hajósok, Halaszok és Kikötőmunkások Nemzetközi Szövetségének alapító levelét azzal az ürüggyel, hogy a szövetség nem tartotta be az újonnan megalakítandó szakszervezetek számára előirt „szolgálati" utat

A Nemzetközi Szövetség élesen elítélte a kormány körmönfont állításait, amelyet egykönyvnyen meg tudott cáfolni.

Az igazság az, hogy a francia kormány most már leplezetlenül lépett arra az útra, amelvet amerikai gazdái írnak elő számára, döntően azóta, hogy a Szakszervezeti Világszövetség támogatása révén az egész világ dokkmunkásai akcióba léptek a béke megvédése érdekében.

Szakszervezetünk dolgozói nevében a Központi Vezetőség távíratilag tiltakozott a francia kormánynál a barbár eljárás ellen és levélben fejezte ki *A. Fressinet* elvtársnak, a szövetség főtitkárának teljes szolidaritását és biztosította a Nemzetközi Szövetséget teljes támogatásáról.

Nemzetközi Szövetségünk a békéért

A Szárazföldi és Légi Szállítóipari Dolgozók Nemzetközi Szövetsége az elmult napokban felhivással fordult a világ valamennyi szállitómunkásához. Ebben a felhivásban fajra, nemzetiségre, politikai és vallási meggyőződésre való tekintet nélkül felszólítja a munkásokat, munkásnőket, hogy fejezzék ki elszánt akaratukat a Béke Hívei Világkongresszusa Állandó Bizottsága munkájának támogatására.

„A világ békéje fenyegetve van! — irja szövetségünk felhivása. — Az angol-amerikai imperialisták őrült fegyverkezési versenyt fejtenek ki és előkészítik az atomháborút.

Bárhol vagytok: a pályaudvarokon, raktárakban, műhelyekben, irodákban, légi kikötőkben vagy más munkahelyen, csatlakozzatok a béke megvédéséért folyó nagy harchoz és vegyetek részt teljes szivvel az emberiség életéért és jólétéért folyó küzdelem megvalósításában és sikerében.

Tömöritsétek soraitokat és alkossatok áttörhetetlen gátat a háborús gyujtogatók útjában.

Azáltal, hogy támogatjátok az állandó bizottságot munkájában a saját munkaterületeken, — fejeződik be a felhivás —, hozzájárultok a béke hatalmas frontjának erősitéséhez, melynek élén a nagy Szovjetunió áll, a békébe vetett remény bástyája és zászlóvivője."

A felhivást a nemzetközi iroda nevében Steltan Moraru elvtárs, a Nemzetközi Szövetség titkára irta alá.

Landler Jenő elvtársról nevezik el az Istvántelki Járműjavitót

A MÁV Istvántelki Járműjavító NV nevét a dolgozók kérésére a magyar munkásmozgalom kiemelkedő harcosáról, *Landler* Jenőről *„MÁV Landler Jenő Járműjavító Üzemi Vállalat"* névre változtatják át. Július 9-re, a névváltoztatás napjára munkafelajánlással készülnek a dolgozók.

AZ V. ORSZÁGOS VASÚTÜZEMI ÉRTEKEZLET HATÁROZATA

Hazánkban a szocialista építés eredményeként az elszállításra váró ipari és mezőgazdasági termékek mennyisége megnövekedett. A termékek zömét a vasút szállítja a rendeltetési helyére. Ez a feladat a vasút dolgozóit a magyar vasút történetében eddig ismeretlen erőfeszítések elé állítja. E feladatot is Pártunk vezetésével, minden vasutas dolgozó együttes munkájával, és az ellenséggel vivott kemény harcban tudjuk végrehajtani.

Az amerikai imperialisták egyre aljasabb eszközökkel kísérleteznek az új háború kirobbantásán. Ezek a kísérletek mutatják az amerikai imperialisták kétségbeesett félelmét a Szovjetuniótól és attól a béketáborról, amely a Szovjetunió vezetésével több mint 800 millió békeharcost számlál. Az amerikai imperialisták háborús provokációi azt jelentik, hogy fokozottabban kell harcolni a békéért és minden békeszerető dolgozót mozgósítani a béke harcos megvédésére.

Az őszi forgalomért vívott harcunk fokozni fogja az ellenség ellenállását. Az imperialisták ügynökei, a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció mindent elkövetnek, hogy megakadályozzák békés, építő munkánkat.

A jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció ügynökei számottevően megtalálhatók sorainkban és érezhetik befolyásukat. A balesetek szaporodása, a munkafegyelem lazasága, a norma- és bércsalások, a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció tevékenységét és kártevő munkáját bizonyítja. A Központi Vezetőség május 31-i és június 1-i határozata iránymutatásával lelepleztük és megsemmisítjük az osztályellenséget. A Központi Vezetőség határozatára támaszkodva indulunk az őszi forgalom lebonyolításáért.

Az őszi forgalom sikeres lebonyolítása megköveteli, hogy megszilárdítsuk a munkafegyelmet, a munkaversenyt kiszélesítsük. A hős szovjet vasutasok sztahánovista módszereit mind nagyobb mértékben bevezessük és kiterjesszük a vasút dolgozóinak nagy tömegére, akik azt saját tapasztalataikkal kibővítik. Az őszi forgalom megköveteli a szakmai szovinizmus teljes felszámolását, a vasutas dolgozók együttműködésének megteremtését, mert csak ez biztosítja a 3 napos kocsifordulő elérését.

A FORGALOM SIKERES LEBONYOLITASA ÉRDEKÉBEN AZ ALABBI FELADATOKAT VÁLLALJUK:

I. A KOCSIFORDULÓT A SZALLITASI KÖVETELMÉNYEIKNEK MÉGFELELŐEN CSÖKKENTJÜK. SZÜKSÉG ESETÉN 3 NAPRA LESZORITJUK;

II. AZ IRANYVONATOK KÖZLEKEDTETÉSÉT A LEHETŐSÉG HATARAIG KITERJESZTJÜK ÉS ALLANDOAN FOKOZZUK;

III. AZ 500 KM-ES ÉS 2000 TONNÁS MOZGALMAT ÖSSZEKAPCSOLJUK ÉS KISZÉLESITJÜK;

4. AZ UTAZASI SEBESSÉGET A RUGALMAS MENETREND BEVEZETÉSÉVEL, A KOCSIK ÉS SZERELVÉNYEK MEDDŐ IDEJÉNEK LESZORITASAVAL ALLANDOAN EMELJÜK.

E NÉGY FŐFELADAT VÉGREHAJTASARA VALLALJUK:

1. A kereskedelmi szolgálat dolgozói, a szállító felekkel állandó kapcsolatot tartva, biztosítjuk:

a) augusztus hó 1-ig tervszállítási rendszer bevezetését és az őszi forgalomban a szállítások megfelelő, egyenletes ütemezését,

b) a keresztszállítások kiküszöbölését,

c) ki- és berakások meggyorsítását.

2. A forgalmi szolgálat dolgozói vállaljuk:

a) az 500 km-es, 2000 tonnás és az irányvonatok gyors és biztonságos közlekedtetését, a „zöld út" biztosításával,

b) a síktolatási és gurítási egységidők munkaversenyben való megszervezését és végzését.

c) az őszi forgalommal kapcsolatban megállapított új kocsitartózkodási normák 5 százalékkal és a menettartamnormák 3 százalékkal való túlteljesítését,

d) a tehervonatok menetrendszerű tartózkodási idejének 5 százalékkal való csökkentését.

3. A vontatási és járműjavító szolgálat dolgozói vállaljuk, hogy

a) az 500 km-es mozgalomban résztvevő mozdonyok számát szeptember 20-ig 20 százalékkal növeljük. Az irányvonatokat, az 500 km-es mozgalomban résztvevő mozdonyokkal továbbítjuk, összekapcsoljuk az 500 km-es és 2000 tonnás mozgalmat,

b) a kocsi hőnfutásokat a tavaly őszihez viszonyítva 10 százalékkal, a mozdonyszolgálatképtelenséget 20 százalékkal csökkentjük,

c) a teherkocsik újjáépítési tervét túlteljesítjük, a javításos kocsik számát napi 8 százalék alá leszorítjuk és a teherkocsi javítási költségeket 5 százalékkal csökkentjük,

d) a teherkocsik minőségi javítását olyan mértékben fokozzuk, hogy a szállított árukban a vasúti fuvarozás alatt a legkisebb hiány, romlás és gabonafolyás se legyen,

e) a terv szerint szükséges vontató járműállag szeptember 20-ig üzemképes állapotban rendelkezésre álljon,

f) az őszi forgalom ideje alatt a vontató járműveket, teherkocsikat és vontatási berendezéseket megfelelően karbantartjuk és a szükségessé váló javításokat azonnal elvégezzük.

4. A pályafenntartási és hídépítési szolgálat dolgozói, vállaljuk, hogy a pályajavítási munkáiatok szeptember hó 1-ig a lehetőség szerint befejeződnek, a lassújelek száma csökkenjen. Az őszi forgalom ideje alatt fokozottabban gondoskodunk a pálya minőségi karbantartásáról.

5. Távközlő- és biztosító-berendezési szolgálat dolgozói vállaljuk, hogy

a) az őszi forgalom lebonyolítását elősegítő munkákat szeptember 1-ig befejezzük,

b) a berendezések hibamegelőzési munkálatait ugyancsak szeptember hó 1-ig elvégezzük és a berendezéseket az őszi forgalom ideje alatt kifogástalan állapotban tartjuk.

6. Vasúti végrehajtószolgálat dolgozói a kiadott rendelkezések pontos betartásával, fegyelmezett magatartással és éberséggel harcolunk a balesetek ellen.

7. A központi szolgálat dolgozói gondoskodunk arról, hogy az őszi forgalom zavartalan lebonyolítása érdekében szükséges oktatások az őszi forgalom ke dete előtt be legyenek fejezve. A végrehajtó szolgálat dolgozói vállaljuk, hogy az őszi forgalom lebonyolításához szükséges ismereteket a legalaposabban elsajátítjuk.

8. A vasúti szolgálat dolgozói vállaljuk, hogy az őszi forgalom sikeres lebonyolítása érdekében egyéni versenyben, brigádban, vagy komplex-brigádban végezzük munkánkat, a vasutas sztahánovista mozgalmat kiszélesítjük, az önköltséget csökkentjük és munkánk termelékenységét növeljük.

Az őszi forgalom sikeres végrehajtását vállaljuk, mert tudjuk, ezzel dolgozó népünk jólétét, hazánkban a szocializmus építését, a béketábor megerősödését segítjük.

Ezek a feladatok nagy erőfeszítéseket követelnek. Ezeket az erőfeszítéseket siker fogja koronázni, mert bennünket a Párt és szeretett Rákosi elvtársunk vezet.

ELŐRE PARTUNK VEZETÉSÉVEL AZ ŐSZI FORGALOM SIKERES LEBONYOLITASAÉRT!!

ÉLJENEK SZTAHANOVISTAINK, A SZOCIALISTA VASÚT ÉPITŐI!

ÉLJEN GYŐZELMEINK SZERVEZOJE, A MAGYAR DOLGOZÓK PARTJA!

ÉLJEN FORRÓN SZERETETT VEZÉRÜNK, RAKOSI MATYAS!

ÉLJENEK PÉLDAKÉPEINK, A HŐS SZOVJET VASUTASOK!

ÉLJEN A HAZANKAT FELSZABADITÓ NAGY SZOVJETUNIÓ!

ÉLJEN NÉPÜNK NAGY BARATJA, A VILAGBÉKE ŐRE, A MI DRAGA SZTALIN ELVTARSUNK!

Forró testvéri üdvözlet a szabadságért, nemzetük függetlenségéért küzdő Korea népének!

Három pályázati nap tanulsága

Május hónapban 3 üzemben szerveztünk pályázati napot. A pályázati napoknak az a céljuk, hogy felszínre hozzák az üzemek, a műhelyek szűk keresztmetszeteit, feltárják az indokolatlanul magas regleköltségek forrásait és ennek keretében a dolgozók megteszik javaslataikat, észrevételeiket és minden jó ötletet a helyszínen működő bíráló bizottság vizsgál felül és az ötletek értékének megfelelően 10 Ft-tól 40 Ft-ig díjazzák.

Az Ajort csepeli telepén 73 javaslat érkezett a bírálóbizottsághoz és 37 elvtárs részesült díjazásban. Voltak többen, akiknek 3—4 javaslatát elfogadta a bíráló bizottság, amely igen gyorsan és rugalmasan értékelte ki a befutott javaslatokat. Tanító István elvtárs 4 javaslatáért 130 Ft-t kapott. Egyik komoly javaslata a tankhajókból az üzemanyag teljes kiszivatása, egy szivattyúház megépítése, minek következtében évenként sokezer liter benzint és olajt nyer a vállalat, amely eddig a tankhajók fenekén maradt.

Értékesek voltak még Erdős Árpád, valamint Borhegyi György elvtársak javaslatai is. Az előbbi 70, az utóbbi 80 Ft. jutalmat kapott; a kifizetett díjak összege 1820 Ft volt. Katona Ferenc vezérigazgató megjelenése és beszéde emelte az ötletnap sikerét.

A hiányosságok

Az üzemi bizottság elmulasztotta a megfelelő propaganda kifejtését, a háromszög sem tette meg a szükséges intézkedést a tömegek mozgósítására és a 320 dolgozóból csupán 80-an vettek részt a pályázati napon. Helytelen az az elgondolás, miszerint a pályázati napokon csak azoknak kell megjelenni, akiknek ötleteik vannak. „Nemcsak más kárából" tanul az ember, hanem más hasznából is. Így azok a dolgozók, akik a nagyfoku kisebbségi érzés miatt nem tették meg a javaslataikat, bátorságra kaptak volna, azonkívül felkészülhettek volna sikeresen a legközelebbi ötletnapra.

A Teherfuvar NV Dózsa György-úti központjában megtartott pályázati napon csupán 108 dolgozó jelent meg. Ez a létszám az összdolgozókhoz arányítva, elenyészően csekély és ez mutatta meg Szerit Béla elvtársnak az előkészítés terén végzett munkája hiányosságát. 85 ötlet közül 38 ötletet díjazott a bíráló bizottság és meg kell állapítanunk, hogy villámgyorsan végezték munkájukat a kiértékelők. A kifizetett díjazások összege 670 Ft. volt és egyénileg Csáthy Sámuel és Ernszt Frigyes lakatosok tűntek ki 3—3 értékes ötletükkel.

Az ötletek eredményeként várható évi megtakarítás 48.666 Ft., ami alátámasztja azon álláspontunkat, hogy a szűk keresztmetszetek soha nem szűnnek meg és állandóan vannak a műhelyekben, üzemekben olyan rejtett tartalékok, amelyek felszínrehozása érdekében a széles tömegekre kell támaszkodnunk és a dolgozók millióinak bevonása az üzem- és a vállalatvezetésbe meghozza a maga gyümölcsét.

Az Autótaxi N. V.-nál. megszervezett pályázati nap semmivel nem sikerült jobban, mint a fentírt két üzemben.

A nagy kultúrteremben csak igen gyéren jelentek meg a dolgozók. Az érdektelenség megmutatkozott a csekélyszámú javaslatban. Összesen 15 javaslatot díjazott a kiváló összetételű bíráló bizottság. A javaslatok azonban csupa komoly értéket képviselő ötletek voltak, amelyek némileg szépítették a rendezés hiányosságait.

Végül levonva az első pályázati napok tanulságait, meg kell állapítanunk, hogy a megjelent dolgozók igen értékes javaslatokat terjesztettek elő, a jövőben pedig az üzemi bizottságokra az a feladat vár, hogy a dolgozók összességét mozgósítsák a pályázati napokra. Népi demokráciánkban a gyár, a gép és minden termelő eszköz a dolgozók tulajdonában van, ezért szükséges minden öntudatos munkásnak a maga munkaterületén gondolkozva végezni munkáját és vegyr észre a hiányosságokat és ezen keresztül folyjon bele a vállalatvezetésbe is.

Így élnek gyermekeink a cinkotai „Petőfi-otthonban"

A Petőfi gyermekotthonhoz vezető Iglói-úton hangos zsivaj, vidám gyermekkacagás üti meg a fülünket. Amint közelebb érünk, meggyőződhetünk, hogy a jelszónk: „Virágos Budapestet" — az otthon lakói szigorúan betartották. Az utat virágos kert és újonnan ültetett akácfacsemeték díszítik. Egyszer csak komoly hang üti meg fülünket: „Pajtás! Minden rendben, az őrséget átadom! — Pajtás! Az őrséget átveszem" — éppen a kertőrök váltják egymást. A kertőr kötelessége a kert ápolásáról gondoskodni. Megszervezni a locsolást, a gyomlálást.

A kapun sem lehet csak úgy simán bejutni, csengetés után komoly arccal jön a kapus s kitárja a vendégek vagy pedig a gyermekek előtt a kaput.

Az udvaron éppen az óvodások vidám éneke hallik: „Hídló végén... A sok mosolygós arctól még az udvar is megszépül. Van homokozó csúzda és két mérleghinta az udvaron. Mikor a közös játékot befejezik, amikor a népi játékban már mindenki szerepelt, az apróságok szétszélednek az udvaron. De a szabadjáték sem megy tervszerűtlenül. Az egyik csoport a fehérköpenyes Irén nénivel a kiskert felé vette útját. Komoly harc indul a gyom ellen. Locsolás, kapálás, egyszóval serény munka folyik. Szép is már a paraj. A kert használból valami játékot szeretnének vásárolni az óvodások. A másik óvodás csoport „Böbe" nénivel kollektivan megépíti a homokban a traktorállomást.

Az iskolások ezalatt vajjon mit csinálnak? Itt nagy csönd fogad bennünket. Tanóra van. Minden gyermek átérzi a tanulás fontosságát. Tudják, hogy ez az ő munkájuk. S éppen ezért mindegyik derekasan kiveszi a részét a munkából. Hisz még a falon levő felírás is azt hirdeti: *„Jó tanulással harcolunk a békéért!"* Tanév végéig a 3 fiú és a 2 leány brigádversenyben van. Minden brigád falát faliujság díszíti. A brigádok segítik egymást a tanulásban, az erősebbek irányítják a gyengébbeket.

Persze, azért adódnak komoly esetek is. Aki a közösségi munkát helytelen magaviseletével megnehezíti: fegyelmi elé kerül. Ez az amitől mindannyian félnek. A fegyelmi elé kerülőt igen erősen bírálják, a fegyelmi bizottság tagjai, kik mondanom sem kell, hogy mind a gyermekek közül kerülnek ki.

Tanóra után kiülnek az iskolások is az udvarra, s már harsog is a dal: „Könnyű a szívünk, vidám a gyár..."

Így élnek itt, Cinkotán, a gyermekek. Tele vidámsággal, tervekkel. Kicsiny és nagy, felnőtt és gyermek úgy igyekszik dolgozni, hogy a közösséget segítse, s munkájával mindnyájunk nagy feladatát, a szocializmus építését mielőbb győzelemre vigye.

A Szállítómunkás Szakszervezet I-ső számú futballcsapata, amely kitűnő játékával a BLASZ II. osztályába küzdötte fel magát. Olyan kiválóan szerepelt, hogy második helyezést ért el s így jövőre már a BLASZ I. osztályában szerepelhet.

„Boldogan, nagy vidámságban töltjük el üdülési szabadságunkat"

— A köszönőlevelek százait írják az üdülő dolgozók —

„T. Szerkesztőség! A felszabadulás óta igen komoly eredményeket értünk el szociálpolitikai téren. Számos ága van a szociálpolitikának, amelyek állandó együttműködést kívánnak a szakszervezettel.

Ezeknek a feladatoknak a sikeres elvégzéséhez feltétlenül szükséges, hogy az üzemek, a telepek dolgozói megfelelő módon bekapcsolódjanak a szociálpolitikai tevékenységbe.

A szakszervezetek mindenütt ott vannak, ahol a nép boldogságáért, a dolgozók további felemeléséért kell dolgozni, harcolni. Fáradhatatlanul dolgoznak a munkások anyagi helyzetének, életviszonyainak javításáért, kultúrigényeik kielégítéséért. Harcolnak a munkásosztály nemzetközi egységéért. A szakszervezeti szociálpolitika figyelme és gondoskodása kiterjed a dolgozók életének minden területére, ahol segíteni, javítani az élet- és munkaviszonyokat jobbá tenni lehet és kell.

A szakszervezetek szociálpolitikai munkáját, ez a szakadatlan gondoskodás, szinte minden egyes dolgozóra kiterjedő figyelem, a közvetlen segítés jellemzi.

Eredményeinket áttekintve, soha nem múló hála és szeretet tölt el bennünket a Szovjetunió és a magyar nemzet nagy barátja Sztálin elvtárs iránt, mert ő nyitotta meg előttünk a fejlődés útját.

A Párt iránymutatása alapján életszínvonalunk állandóan emelkedik és a dolgozók százezreinek kulturális és szociális téren olyan lehetőségeket biztosítunk, amelyekről azelőtt álmodni sem mertek.

Nézzük meg például mit ír egy dolgozónk a mátraházai üdülésről:

„Soha nem hittem volna, hogy egyszerű dolgozó ember eljuthat ily elegáns szép luxus helyre, mint Mátraháza — üdülni. Régen a fasiszta Horthy-rezsim idején a munkásemberek csak alkalmazottként tartózkodhattak ezeken a helyeken.

A tőkések, a kapitalisták, a dolgozók kizsákmányolása által harácsolt pénzeket dorbézolták el itt. Ők dőzsöltek és élték vidám életüket, a munkások pedig verejtékesen keresték kenyerüket. Most ez megváltozott. És ez a dolgozók előnyére történt. Mi munkások, parasztok, értelmiségiek egyaránt kiveszünk részünket a szocialista társadalom építésében, de élvezzük is ennek a juttatásait. Egyik ilyen juttatás a sok közül az üdültetés. Öröm tölti el az ember szívét, lelkét midőn látom itt a sok dolgozó munkástársamat boldogan gondtalanul járkálni, napozni. Hatalmas túrákat teszünk az erdőkben. Fent voltunk Kékesen a birhedt luxus nyaralóhelyen, amely most már a dolgozók egészségének helyreállítására szolgál. És ez az igazi rendeltetése. Demokráciánk, mely egyre fejlődik, izmosodik, mindent megad a dolgozók részére. Itt Mátraházán ideális környezetben, a levegő és a gyönyörű környezet láttára az ember szinte újjá születve érzi magát. Az üdülők között olyan barátságos testvéri viszony fejlődött ki, amelyet nem reméltem hinni. Úgy élünk itt, mintha egy nagy család tagjai lennénk. És valóban azok is vagyunk. A dolgozók a szocialista országot építő munkások családjának tagjai. Az a közösségi szellem, melyet mindenütt — az üdülők között — megnyilvánulni látok, bizonyítja azt, hogy Pártunk nevelő munkája kezdi megteremni gyümölcseit. Kialakulóban van az új emberi eszmény, a szocialista kollektív szellemű ember typusa.

Midőn e sorokat írom a szálló társalgójában ülök és kitekintek a távolba. Oly megnyugtató és békés hangulat szállja meg az embert. Igen a békeérzet biztos hangja szól at meg az ember szívében, mert tudjuk azt, hogy a békét, oly hatalmas erő védi, mint a dicsőséges Szovjetunió, annak bölcs és hatalmas vezére, Sztálin elvtárs. Mi, mátraházai nyaralók boldog vidámságban töltjük időnket. Erősödünk, úgy testben, mint lélekben, hogy hazatérve még jobb és még több munkával járuljunk hozzá a Párt és szeretett vezére, Rákosi elvtárs programmjának, az ötéves tervnek megvalósításához.

Szilágyi József,
Barossi-kocsivezető

Ez a dolgozónk megértette az idők szavát, megértette, hogy ő milyen szociális juttatásban részesül. Sok ilyen öntudatos dolgozót kell nevelnünk, hogy az ötéves tervünket biztosítani tudjuk.

Nézzük meg egy édesapa levelét, akinek kisgyermeke most tért haza az első csoporttal Siófokról.

„Kedves Szülők!

Először is gyermekeink érdekéért örök hála a dicsőséges Vörös Hadseregnek és azoknak a hősöknek, kik vérükkel és életükkel fizettek azért, hogy hazánkat felszabadították a Horthy fasizmus alól és meghozták számunkra is a szabadságot. A mi gyermekeink részére boldog örömvárrá váltak azok a grófi nyaralóhelyek, amiket a reakció szuronyos csendőrei vettek birtokba, illetve őrködtek felette. Most a mi gyermekeink élvezik annak minden talpalatnyi földjét. Tanulással, játékkal, pihenéssel töltik a szép napokat és bőséges étkezést kapnak. Én köszönetet mondok Pártunknak és a szakszervezeten keresztül a SZOT-nak, hogy lehetővé tették, hogy gyermekem ilyen jó és szép helyen lehetett.

Egyben az összes szülők nevében ígéretet teszek, hogy megvédjük a békét, gyermekeink jövője érdekében. Megvédjük és felsorakozunk a szocializmus útján a béke zászlaja ala, amit Sztálin elvtárs éles előrelátással visz előre. Én azon leszek, hogy népünk nagy vezére, Rákosi elvtárs irányításával minél előbb befejezzük ötéves tervünket.

Soós János,
Baross-kocsiszín"

Vagy nézzük meg ennek a kisfiúnak a levelét, ki most ment el és máris mit ír élményeiről a szüleinek.

„Kedves Szüleim!

Szerencsésen megérkeztünk, nagyon szép helyen és nagyon jól érzem magam. Ma mértek meg, 34 kiló vagyok. Nagyon jó az ennivaló, úgy jól laktam most is mint szétpukkadtam. A helyem nagyon jó, kényelmes. Elmentünk kirándulni a cseppkőbarlangba, utána pedig megnéztük a Hámori-tavat. A tó 35 méter mély. Ne tessék félni, hogy belefulladok, mert mi nem mehetünk bele. Kimentünk Lillafüredre is, megnéztük a vízesést. Szeretettel csókolok mindenkit.

Balogh Janika, Hámori-üdülő

Ilyen és ehhez hasonló leveleket és lapokat kapunk, melyek mind arról tesznek tanuságot, hogy szakszervezetünk törődik dolgozóival és azok hozzátartozóival. És itt rá kell mutatni a munkafegyelemre, mert tudvalevő dolog az, hogy csak a szorgalmasan dolgozók munkája teszi lehetővé a szociális juttatásokat, az üdülőkbe való beutalást, a rendkívüli segély és előleg folyósítást stb. Mindezekből a juttatásokból ki kell zárni a munkafegyelem ellen vétőket. Nincs hely az üdülőkben azok számára, akik nem igyekeznek több, jobb és minőségi munkával megteremteni a lehetőségeket a magasabb életszínvonalhoz.

Mészáros Lászlóné,
Baross p. u. szoc. pol. felelőse"

Üdülnek az Előre labdarúgói

Ismeretes, hogy az Előre és a Teherfuvar, a két egyesület, a közelmultban egye ült. Az Előre vezetőségének intézkedésére a labdarúgók kétheti üdülésre a balatonfüredi vitorlásházba mentek. Az üdülésen a következő játékosok vannak: Szabadkai, Kelemen, Bagoly, Tunyogi, Hernádi, Zakariás, Dávid, Molnár, Kraics, Szuh, Béres, Bártfai, Jáger és Rigó. A csapattal együtt van az új edző, Kompóti-Kléber Gábor is. A játékosok július 8-ig tartózkodnak a Balaton mellett. Az őszi idényre az edzéseket — valószínűleg — július 18-án kezdik el. A játékosokat eddig Földvári Aladár főtitkár, Kovács Antal, Jakosits Lajos, Bakos Mihály, Cserháti Imre és Nádudvari István vezetőségi tagok látogatták meg. Zsolnai, Szabó György, Fürjes és Kerekes játékosok hivatali elfoglaltságuk miatt nem vehettek részt az üdülésben.

Ünnepélyes keretek között tartották szemináriumi vizsgájukat a Miskolci Villamosvasút dolgozói

A Petőfi-utcai szakszervezeti helyiség ünnepi díszt öltött. A szépen dekorált helyiségben gyültek össze a nyolchónapos szeminárium hallgatói.

Csupa jókedvű elvtárs. Bizakodók, mert meg is van az értelme: nagyon sokat termeltek. A nyolchónapos szemináriumi előadók derekas, jó kommunista munkát végeztek, újabb, fejlettebb káderekkel gyarapszik a munkásosztály.

A vizsgaelőadáson a hallgatók közül többen tűntek ki jó előadóképességükkel, s marxi-lenini tudásukkal. Ezen újabb jó káderek bármely poszton derekasan meg fogják állni helyüket. A Villamosvasút dolgozói az utóbbi időben úgy a munkában, mint a tanulásban nagyfokú előhaladásról tettek tanubizonyságot.

A szocialista társadalom építésében a Villamosvasút dolgozói egy célért küzdenek, többet termelni, kíméletlen harcot folytatni a klerikális reakció ellen, hogy az osztályellenséget megsemmisítve építsük a boldog dolgozók országát Pártunkkal, a hős szovjet néppel, Sztálin és Rákosi elvtársakkal.

Elek Hermann József
sajtófelelős.

Közlekedés
A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA
Főszerkesztő:
GÁSPÁR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN
Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Tel.: 124—893. 126—452.
Szikra Lapnyomda NV Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVARNY JENŐ

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

FORRÓ, TESTVÉRI ÜDVÖZLET
A SZABADSÁGÉRT,
NEMZETÜK FÜGGETLENSÉGÉÉRT
KÜZDŐ KOREA NÉPÉNEK!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 15. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 július 15.

Előre a munka frontjának új sikerei felé

Pányin nyilt levele a magyar vasutasokhoz

Kedves Barátaim! Sokat gondolok azokra a napokra, amikor Önöknél vendégeskedtem. Mélyen meghatott engem és küldöttségünk minden tagját az a meleg fogadtatás és az irántunk — szovjet emberek iránt — tanusított baráti vonzalom, amelyben részünk volt. Engedjék meg, hogy ezért mégegyszer hálámat fejezzem ki és megszorítsam kezüket.

A Magyar Szovjet Barátság Hónapja alkalmával ismerkedtem meg Önökkel és meggyőződtem arról, hogy milyen forrón él Önökben a vágy, hogy határidő előtt teljesítsék a Magyar Népköztársaság ötéves népgazdasági tervét. Őszintén örültem azoknak a sikereknek, amelyeket a szabad, demokratikus Magyarország építésében értek el.

Milyen újdonságok következtek be az életünkben azóta, hogy elváltunk egymástól? Milyen új termelési sikereket értek el?

Magamról már mindent elmondtam Önöknek. Most fejezem be tanulmányaimat a közlekedési mérnökök moszkvai villamosmechanikai főiskoláján. Utolsó oldalait írom disszertációmnak, amelynek címe: „A mozdonygazdálkodás". Figyelemmel kísérem azokat a sikereket, amelyeket a szovjet mozdonyvezetők érnek el, közülük sokkal levelezésben állok, tanácsokat adok nekik.

Országunkban mindjobban kifejlődik a szocialista munkaverseny. A moszkvai Iljics, Rendező és Lublino fűtőház mozdonyvezetői hétszáz kilométerre emelték a mozdonyok átlagos napi teljesítményét. Sok mozdonyvezetőnek sikerült tíztizenötezer kilométert futnia két „mosás" között. A turkesztán-szibériai vasútvonalon Iván Homenko ötszázas mozdonyvezető, az almaatai fűtőház dolgozója kötelezettséget vállalt, hogy havonta két utat a megtakarított fűtőanyagból tesz meg. Jelenleg már több mint száz tonna fűtőanyagmegtakarítást tüntet fel Iván Homenko egyéni elszámolása. Ezekben a napokban végezte első körútját a megtakarított szénmennyiségből.

Nagyon sok mozdonyvezető követte Homenko példáját. Így az alma-atai fűtőházhoz tartozó Vaszilij Novikov ugyancsak megtakarított fűtőanyaggal végezte most az első stafétautját Kosz-Kuduk—Alma-Ata—Lugovaja útvonalon. Százharmincnyolc kilométerrel sikerült felemelnie mozdonya átlagos napi teljesítményét. Vaszilij Novikov kötelezettséget vállalt arra, hogy havonként két utat tesz meg a megtakarított fűtőanyaggal és mozdonya átlagos napi teljesítményét hatszáz kilométerre emeli.

Ugyancsak sok tonna megtakarított fűtőanyagot mutat ki Muhtár Kaptagajev Sztálin-díjas ötszázas mozdonyvezető, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa tagjának egyéni elszámolása.

Még sok hasonló példára hivatkozhatnék.

A szovjet mozdonyvezetők azért érhették el ezeket a sikereket, mert — amint már elmondtam Önöknek — nálunk sikerült megteremteni a vasúti dolgozók minden csoportjának — a lakatosoktól kezdve a mozdonyvezetőkig, a váltóőröktől a mérnökökig — pontos, fennakadás nélküli munkáját. Állandóan tanulmányozzuk és átvesszük legjobb mozdonyvezetőink tapasztalatait, merészen alkalmazzuk az új módszereket és fáradhatatlanul emeljük szaktudásunkat, küzdünk a termelés magas kulturájáért. A vasúti munkások, mérnökök, technikusok és tisztviselők erőfeszítésének az a célja, hogy amennyire lehet, fokozzuk a munka termelékenységét és egyben törekedjünk takarékosságra, gazdaságos munkára.

A vasúti közlekedés dolgozóit munkájukban Sztálin elvtárs igen fontos útmutatása vezeti:

„Szükséges — írja I. V. Sztálin —, hogy minden munkás, minden becsületes paraszt segítsen a Pártnak és a kormánynak abban, hogy megvalósíthassa a takarékosságot, hogy küzdjön az állami tartalékok elpazarlása és szétforgácsolása ellen..."

Kommunista Pártunk következetesen teljesíti Sztálin elvtársnak ezt az útmutatását és ezzel sikerült népgazdaságunkban és így vasúti közlekedésünkben is hatalmas további tartalékokat feltárnia a sztálini ötéves terv k eredményes végrehajtása biztosítására.

Hogyan alakult Önöknél a vasúti közlekedésben a szocialista munkaverseny és az élmunkásmozgalom?

Annakidején beszélgetésünk során azt mondták, hogy a következő főfeladatokat tűzték ki célul maguk elé:

1. Csökkenteni a mozdonyok állását a forduló-fűtőházakban és küzdeni azért, hogy ötszáz kilométerre növeljék a mozdonyok átlagos napi teljesítményét.

2. Felemelni a mozdonyok két mosás közötti teljesítményét öt-hatezer kilométerig.

3. A kazánok menetközben történő lefuvatási módszerének elsajátítása a távolsági utakon, a vízlágyító alkalmazása.

4. A menetrend pontos betartására való törekvés, a munkahely tisztaságáért folyó küzdelem kifejlesztése.

5. A mozdonyvezetők fizetésében mutatkozó egyenlősdi felszámolása és áttérés a kilométerenkénti teljesítménybérre. Ez természetesen érdekévé teszi a dolgozónak, hogy fokozza a munka termelékenységét és jótékonyan befolyásolja a tömeges Sztahánov-mozgalom kifejlődését.

Milyen sikereket értek el a feladatok megoldásánál és milyen nehézségekbe ütköztek munkájukban? Kérem, írjanak erről, szívesen válaszolok levelükre és ismertetem Önökkel a mi legkiválóbb szovjet ötszázas mozdonyvezetőink tapasztalatait.

Befejezésül szeretnék egy, véleményem szerint igen fontos kérdésre rávilágítani.

Én pásztorként kezdtem dolgozni és most mozdonyvezető, a Szocialista Munka Hőse vagyok, főiskolai tanulmányaim befejezéséhez közeledem. Mindazért, amit elértem, a szovjet hatalomnak, a bolsevikok pártjának, a nagy Leninnek és Sztálin elvtársnak, a mi drága apánknak és tanítónknak tartozom hálával. Lenin és Sztálin megtanított engem — ugyanúgy, mint valamennyi szovjet embert —, hogy új módon viszonyuljunk a munkához.

Vladimir Iljics Lenin arra tanított bennünket: „A kommunizmus ott kezdődik, ahol jelentkezik az egyszerű munkások önfeláldozó, a nehéz munkát leküzdő gondoskodása a munka termelékenységének emeléséről, minden pud gabona, szén, vas és más termék megőrzéséről, amely termékek pedig nem is a munkát elvégzőnek személyesen jutnak, nem is az ő „közeli", hanem „távoli" (hozzátartozóiknak), azaz a társadalom egészének, az emberek tíz- és százmilliónak..."

Másszóval minden szovjet ember mindenekelőtt nem a maga kis szerencséjével törődik, hanem az állama sorsával és szerencséjével, népe jólétével. A munkát pedig úgy értelmezi — Sztálin elvtárs szavával szólva —, mint a becsület, a dicsőség, az érdem és a hősiesség dolgát.

Úgy tapasztaltam, hogy az Önök országában is születőben van a dolgozóknak a munkához való ilyen viszonya. Előre hát, barátaim, a munka frontjának új sikerei felé! Az Önök munkája jelentős mértékben hozzájárul a béke és a demokrácia ügyéhez.

Az angol-amerikai imperialisták, valamint a Szovjetunió és a népi demokráciák más ellenségei új, véres háborút igyekeznek kirobbantani. A népek azonban ezt nem engedik meg! A háborús gyujtogatóknak semilyen próbálkozása sem érhet bennünket meglepetésszerűen. A béke és demokrácia tábora napról-napra növekszik és erősödik.

Uj sikereket kívánok Önöknek, kedves elvtársaim, kívánok jó egészséget. Várom leveleiket.

Pányin."

A jövőben Landler Jenő elvtárshoz méltóan akarunk küzdeni a szocializmusért, a békéért,

— ezt fogadták meg a MÁV Landler Jenő Járműjavító Üzemi Vállalat dolgozói

Nagyszámú ünneplő közönség jelenlétében nevezték el az Istvántelki Járműjavító NV-t Landler Jenő Járműjavító Üzemi Vállalatnak, a magyar munkásmozgalom kiemelkedő harcosáról, Landler elvtársról. A kép felső sarkában: Vas Zoltán elvtárs, miniszter a Párt Központi Vezetőségének, Rákosi elvtársnak üdvözletét tolmácsolja. Lent balról jobbra: Benkovics, Rózsavölgyi, Horváth, Vas, Szőcs, Végh elvtársak. Mellettük a Landler-család képviselői, Tóth Ili. János és Farkas elvtársak az ünnepi díszemelvényen.

Lapunk július 5-i számában röviden megemlékeztünk arról, hogy a *MÁV Istvántelki Járműjavító NV* nevét a dolgozók kérésére a magyar munkásmozgalom kiemelkedő harcosáról, dr. *Landler* Jenőről *„MÁV Landler Jenő Járműjavító Üzemi Vállalat"* nevére változtatják át.

A főműhely nagy ünnepére lelkes munkafelajánlásokkal készültek a dolgozók. A névváltoztatási ünnepség július 9-én zajlott le az üzemben nagyszámú ünneplő közönség jelenlétében. Az ünnepségen megjelentek dr. *Landler* Jenőné, az elhunyt özvegye, leánya és unokahuga is, valamint *Landler* elvtárs régi harcostársai, a vasutas munkásmozgalom úttörői: *Bácskai* Endre, *Daridai* József, *Fazekas* József, *Fekete* Béla, *Garai* Ármin, *Hegyesi* Lajos, *Korényi* Vilmos, *Kertész* Jakab, *Lukács* Gyula, *Neményi* János, *Pintér* János, *Stier* Antal, *Schulz* Dániel, *Szőcs* Áron, *Timár* Kálmán, *Tóvölgyi* Máté és *Quarda* Nándor elvtársak.

A névváltoztató ünnepségen megjelent *Vas* Zoltán elvtárs, miniszter, Pártunk Politikai Bizottságának tagja, *Prieszol* József elvtárs, az MDP Központi Vezetőségének tagja, közlekedésügyi államtitkár, *Farkas* elvtárs a Párt Nagybudapesti Pártbizottságának képviseletében, *Horváth* János elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály vezetője, *Felcsuti* László elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály Nevelési Alosztályának vezetője, *Rózsavölgyi* József, a Vasútpolitikai Osztály Pártszervezeti Alosztályának vezetője, *Benkovits* Dezső elvtárs, a Budapesti MÁV Igazgatóság Vasútpolitikai Osztályának vezetője, *Végh* Lajos elvtárs, a Vasutas Szakszervezet elnöke, a szakszervezet, a minisztérium és a szakszolgálat képviselői, sztahánovisták és élmunkások nagy számban.

Landler Jenő elvtárs egész életét a Párt és a munkásosztály ügyének szentelte

Az ünnepséget *Jakab* György elvtárs bevezető szavai nyitották meg, majd *Prieszol* József elvtárs állt fel szólásra.

Beszéde elején elmondotta, hogy nagy jelentősége van annak, hogy legnagyobb üzemeinket a munkásmozgalom és Pártunk vezetőiről nevezzük el. Ebben is megmutatkozik — mondotta — az a nagy történelmi változás, amely hazánkban öt év alatt végbement, amióta a dicsőséges Szovjet Hadsereg felszabadított bennünket.

(Folytatása a 2. oldalon.)

Éljen a dicsőséges Szovjet Légierő, a világ első repülőflottája, a béke legyőzhetetlen védelmezője!

Ezért nevezzük el az ország egyik legnagyobb vasutas üzemét *Landler* Jenő elvtársról, aki egy életet töltött el a Párt és a munkásosztály szolgálatában s akinek neve különösen közismert és megbecsült a vasutas dolgozók előtt.

Ezután *Prieszol* elvtárs röviden a következőkben ismertette *Landler* elvtárs munkásságát.

Landler elvtárs élete

Landler elvtárs ma 75 éves lenne — kezdte. — Aránylag fiatalon, 53 éves korában, 1928-ban ragadta el a halál. *Landler* elvtárs fiatalon csatlakozott a munkásmozgalomhoz, a Szociáldemokrata Párthoz. Már igen korán szembe fordult a szociáldemokraták akkori opportunista vezetőivel és meg nem alkuvó osztályharcos álláspontot foglalt el.

Egyike volt a baloldali szociáldemokrata vezetőknek, akiknek az útja később a Kommunista Párt felé vezetett. *Landler* elvtárs a magyar vasútasok harcát vezette és szervezője volt a nagy magyar vasutas sztrájknak. Ez a vasutas sztrájk egyik útjelzője volt annak, hogy a magyar burzsoázia megérett a pusztulásra.

Ő vezette a villamoskalauzok sztrájkját és egyik fő harcosa a választójogi küzdelemnek, amely akkor, az első világháború előtt, a magyar dolgozó nép egyik fő követelése volt, a feudális-kapitalista tiszaistváni reakciós kormányzattal szemben.

Landler elvtárs már ezekben az időkben és ezeknél a harcoknál felismerte a szociáldemokrata vezetők osztályárulását és opportunizmusát. Ezek a szociáldemokrata vezetők már akkor is a burzsoázia ügynökei voltak a munkásmozgalom soraiban és velük szemben *Landler* Jenő úgy emelkedett ki, mint egy harcos és következetes forradalmár.

Meg kell persze mondani a történeti igazságot, éspedig azt, hogy *Landler* elvtárs, aki őszintén és becsületesen megalkuvás nélkül és harcosan képviselte a proletariátus érdekeit, *Landler* elvtárs sem tudott még ebben az időben eljutni ahhoz a következetes kommunista álláspontho, amit a nemzetközi munkásmozgalomban az orosz bolsevikok *Lenin* és *Sztálin* elvtársak képviseltek. Csak az Októberi Forradalom győzelme után érkezett el *Landler* elvtárs fejlődésének ehhez az állomásához.

Az első imperialista világháború idején *Landler* elvtárs kereste a háború elleni harc megfelelő formáját és az ő érdeme az 1918 júniusi nagy sztrájk megszervezése, amely a vasúti szállításokat tette lehetetlenné. *Landler* Jenőt ezért a magyar burzsoázia börtönbe juttatta. 1918 november 21-én megalakult a Kommunisták Magyarországi Pártja és *Landler* elvtárs a kiválóan képzett marxista első perctől fogva a két munkáspárt együttműködésének, majd egyesülésének lett lelkes híve.

A Tanácsköztársaság idején *Landler* elvtárs fegyverrel a kezében védte, mint a Vörös Hadsereg egyik kiváló parancsnoka, a magyar proletariátus dicsőséges harcát. *Landler* elvtárs akkor már nem szociáldemokrata, ekkor már kommunista volt.

A bolsevizmus eszmei, politikai, tudományos részét azonban csak a proletárforradalom bukása után, a Szovjetunióban sajátította el, ahol magáévá tette *Lenin-Sztálin* tanításait. A harcos, a kiváló forradalmár itt lett igazi marxista-leninistává.

Az eddig is nagy forradalmár most megszerezte azt a kiváló, tudományos felkészültséget, ami Őt a Kommunisták Magyarországi Pártja egyik legjobb vezetőjévé tette. *Lenin, Sztálin* tanai és a szocializmusnak a Szovjetunióban való építése *Landler* elvtársat igazi bolsevikká, a magyar proletariátus egyik legnagyobb vezetőjévé nevelték.

Landler elvtárs egyike volt azoknak, akik elsőnek gyakoroltak kommunista kritikát 1919 hibái felett. A Szovjetunióban felismerte, hogy a munkásosztály pártjának olyannak kell lennie, mint *Lenin-Sztálin* pártjának, tehát olyan élcsapatnak, amely magába tömöríti a proletariátus legjobb, leghősiesebb, legképzettebb és legáldozatkészebb tagjait. Olyannak, amely kiveti magából az ingadozókat, a gyávákat, a megalkuvókat, az opportunistákat.

Tudta, hogy csak egy ilyen Párt képes arra, hogy vezesse a magyar munkásosztály és az egész dolgozó nép harcát a szabadságért, de azt is

Prieszol József elvtárs, az MDP Központi Vezetőségének tagja, közlekedésügyi államtitkár, ünnepi beszédét mondja.

tudta, hogy egy ilyen párt képes is arra, hogy kiharcolja ezt a szabadságot.

Landler elvtárs felismerte, hogy 1919-ben hibát követtünk el a földkérdés megoldásánál.

Egyike volt azoknak, akik *Rákosi* elvtárs mellett vezető szerepet játszottak az illegális Kommunista Párt újjászervezésében.

Amikor 1925-ben a magyar kommunisták vezére, *Rákosi* elvtárs árulás folytán Horthy pribékjeinek a kezébe került és Horthy bitófára akarta juttatni *Rákosi* elvtársat.

Landler elvtárs volt, aki a megmentéséért folyó harc egyik vezetője lett, aki megmozgatta a magyar munkásosztályt és riadót vert a nemzetközi közvélemény előtt is, hogy megmentse a magyar nép nagy vezérének életét.

Mint tudjuk, az illegális Kommunista Pártban *Rákosi* elvtárs lebukása után súlyos frakció-harcok dúltak.

Landler elvtárs egyike volt azoknak, aki következetesen leninista álláspontot foglalt el, aki alkalmazni tudta *Lenin* és *Sztálin* elvtárs tanításait a magyar munkásmozgalom fejlődésének perspektívájára és a megoldandó feladatokra vonatkozólag egyaránt.

A hatalmas propaganda, nevelő és szervező munka valósággal elégette szervezetét és 1928-ban megszünt dobogni forradalmi szíve. A magyar munkásosztály örökre szívébe zárta a kimagasló harcos nevét, a Bolsevik Párt pedig azzal adózott neki, hogy hamvait a Kreml falába helyezte el.

Mire tanit bennünket Landler elvtárs példája

Prieszol elvtárs ezután arról beszélt, hogy *Landler* elvtárs példája arra tanit bennünket, hogy

keményen és megalkuvás nélkül harcoljunk a munkásosztály érdekért, hogy szeressük Pártunkat, amely ezt a harcot győzelemre viszi. Továbbá arra, hogy szeressük a Szovjetuniót, amelynek példája utat mutat nekünk a szocializmus építésében, utat mutat nekünk a belső és külső ellenség elleni kérlelhetetlen harcban, nevel bennünket a bolsevik erényekre,

hogy szeressük Pártunkat és népünket és gyülöljük Pártunk és népünk ellenségeit. Arra tanit bennünket, hogy tanuljunk, képezzük magunkat, mélyedjünk el a marxizmus-leninizmus tudományában.

Az államtitkár ezután arról a harcról beszélt, amelyet a világ haladó népei folytatnak a békéért, a hős koreai nép szabadságharcáról és hangsúlyozta, hogy ezlárd az a meggyőződése, hogy a koreai és a többi, szabadságukért harcoló ázsiai nép, ki fogja vívni a szabadságot, amelyért nem hiába hoznak áldozatot.

Prieszol elvtárs ezután a háborús uszítók, a klerikális reakció, a jobboldali szociáldemokraták és a kulákok aknamunkájáról emlékezett meg, akik minden reményüket egy harmadik világháborúba helyezik. Hiába azonban minden erőlködésük és aljasságuk, keményen helytállunk a békefront magyar szakaszán, amelyet a termelés területén nap mint nap erősítünk. Végre kell hajtani az Országos Vasútüzemi Értekezlet határozatait, harcba kell indulni a háromnapos kocsifordulóért, meg kell valósítanunk a napi 12—13 ezer kocsi megrakását.

Ne feledkezzenek meg az elvtársak *Rákosi* elvtárs tanításáról, — folytatta — a hibák okát keressék és találják meg az ellenség kezét. Találják meg egyrészt a normacsalókat és bércsalókat, akik ellopják a nép államának pénzét és találják meg azokat az imperialista ügynököket, kémeket, diverzánsokat, akiket az ellenség ide küld, és akik gazdasági életünk ütőerét: a vasutat különféle szabotázs akciókkal akarják megbénítani. Találják meg az elvtársak és

a proletárdiktatúra államhatalma nem fog kesztyűs kézzel bánni ezekkel.

Nem fog remegni a kezünk, hogy keményen és kérlelhetetlenül leszámoljunk ezekkel az árulókkal, népünk esküdt ellenségeivel.

— *Mi bízunk abban* — fejezte be *Prieszol* államtitkár —, *hogy a Landler Jenő elvtársról elnevezett Járműjavító Üzemi Vállalat dolgozói, élén a kommunista pártszervezet vezetésével, méltóan fogja viselni Pártunk e nagy alakjának nevét.*

Ha ma itt volna...

Prieszol elvtárs nagy tapssal fogadott beszéde után, állt fel szólásra *Vas* Zoltán elvtárs, miniszter, aki elmondotta, hogy a Párt és *Rákosi* elvtárs megbizásából jött el a névváltoztatási ünnepségre. Elmondotta, hogy *Landler* elvtárs élenjáró munkát végzett a vasutasság érdekében, majd méltatta a munkásmozgalom nagy alakjának érdemeit. Hangsúlyozta, hogy *Rákosi* elvtárs nagyon szerette és becsülte *Landler* Jenőt.

Ha ma itt volna — mondotta többek között *Vas* elvtárs — dolgozna, harcolna a békéért, Korea szabadságáért, a szocializmus felépítéséért hazánkban. Ha ma itt volna, arra tanítana bennünket, hogy szeressük a Szovjetuniót, a szovjet népet, szeressük a Pártot. Ha ma itt volna, lángoló szavakkal hirdetné a harcot a békéért, a harcot az imperialisták ellen, a jobboldali szociáldemokraták, a klerikális reakció ellen. Ha ma itt volna, lángoló szavakkal, igaz kommunistához méltóan harcolna a kultúráért, a művelődésért, a felemelkedésért.

Legyünk méltóak *Landler* elvtárs emlékéhez —, aki *Lenin* és *Sztálin* elvtársakkal együtt dolgozott, népünk egyik legjobb fia volt és valamennyiünknek példát mutatott életével. — fejezte be *Vas* Zoltán elvtárs beszédét.

Vas miniszter elvtárs lelkes tapssal fogadott beszéde után *Ludányi* József élmunkás, a dolgozók nevében köszönetét fejezte ki a Pártnak, hogy az üzem a munkásmozgalom régi harcosának nevét felvehette.

Hangoztatta, hogy az üzem nevének megváltoztatása fordulatot jelent a főmühelv életében.

— A régi névvel együtt el akarjuk temetni hibáinkat — mondotta *Ludányi* elvtárs — és a jövőben *Landler* Jenő elvtárshoz méltóan akarunk küzdeni a szocializmusért, a békéért. Mi is kivesszük részünket a béketábor harcából, meg fogjuk állni helyünket a termelés frontján és *Landler* Jenő elvtárs életéből merítve, építjük az új szocialista vasútat. Üzemünk dolgozói nevében ezúton fejezzük ki hálás köszönetünket Pártunk és forrón szeretett *Rákosi* elvtársunknak azért a ki-

Az Istvántelki Járműjavító NV névváltoztatási ünnepségén megjelentek Landler Jenő dr. elvtárs kortársai, küzdőtársai és a vasutas munkásmozgalom hősei. Képünkön az első sorban látjuk Stier Antal, Neményi János, Hegyesi Lajos, Lukács Gyula, Pintér József és Fekete Béla elvtársakat az ünnepségen.

HOGYAN VESZI KI RÉSZÉT AZ ÉSZAKI JÁRMŰJAVÍTÓ ÜV

az Országos Vasútüzemi Értekezlet határozatainak megvalósításából

„T. Közlekedés!

Az ötödik Országos Vasútüzemi Értekezlet határozatát az őszi csúcsforgalom lebonyolítása 3 napos kocsifordulóban, a „2000 tonnás"- és az „500 kilométeres-mozgalommal kapcsolatosan az Északi Járműjavító ÜV következőképpen veszi ki a részét:

1. A szolgálat vezetését a legfontosabb osztályokban megszervezte olyképpen, hogy Pártunk munkáskáderek beállításával felerősítette a mozdonyszerelde VI. osztály és IX. osztály gépjavítóműhely vezetőségét.

2. A Párt alapszerv vezetőségei, a párttagok és népnevelőkön keresztül felvilágosító és szervező munkájával a munkaverseny fejlesztésével, az újítások szaporításával, a jobboldali szociáldemokraták, a klerikális reakció elleni harc fokozásával, úgy a politikai, mint a szakmai éberséget, az ellenség legkisebb megnyilvánulásával szemben kiépítette, mert a legkisebb szabotálás, rongálás, vagy hanyag munka óriási kárt okozhat a vasúti közlekedésünkön keresztül az egész szocialista társadalmunknak.

3. Élmunkásaink, újítóink, Pártvezetőségünk irányításával mindent megtesznek a termelés fokozására, újításokkal, munkamódszer-átadással, példamutatással, a hosszúlejáratú szocialista versenyszerződésben vállalt kötelezettségen felül + munkákat elvégeznek, bevonva az összes dolgozókat.

4. A + munkavállalás a XII. osztály motorműhelyében: 3 darab teherkocsi fővizsga bognármunkáinak elvégzése. A XI. osztály alapszervi vezetőségének jelentése: az ifi-dolgozói 2 darab sérült teherkocsi javítását vállalták.

Az Északi Járműjavító ÜV összdolgozói az őszi csúcsforgalom lebonyolításának biztosítása érdekében a munkaversenyben vállalt kötelezettségen felül többletmunkával 5228 munkaórát, 94.140 forint értékben ajánlott fel és teljesít. A főműhely dolgozói megértve azt, hogy az őszi csúcsforgalom nemcsak mennyiségi, hanem minőségi munkára is kell fektetni a fősúlyt, mert ez bizonyítja legjobban az eredményt. Nem lehet eléggé hangsúlyozni minőség fontosságát pl. ha egy jármű selejtes munkából kifolyóan visszakerül, nemcsak az őszi csúcsforgalom kocsifordulójának eredményét veszélyezteti, hanem az üzemnek is tekintélyes garanciális költséget okoz, ami az önköltséget is növeli.

Három alapfeltétel van: a járművekkel kiszolgálni a forgalmat, helyes politikai, szakmai irányítás, a jó megszervezés, a termelésnek anyag, szerszám, gépek és munkaerő helyes elosztása és a szigorú ellenőrzés.

Főműhelyünk dolgozói megértve Pártunk iránymutatását, végrehajtja a reánk eső feladatokat.

Szabadság!

Rétfalvi József
autogénhegesztő"

Dolgozóink és békebizottságaink erőteljesen támogatják a hős koreai nép szabadságharcát

Hatalmas felháborodást váltott ki országszerte az amerikai imperialisták és csatlósaik orvtámadása Észak-Korea dolgozó népe ellen. Gyüléseken, rópgyüléseken s pártnapokon elemi erővel tört fel a tiltakozás a koreai békés lakosság, az ártatlan gyermekek legyilkolása ellen.

A Dunakeszi Járműjavító NV Békebizottsága például a hires „Békeszerdák" mellett az elmult napokban kilenc rópgyülést tartott, amelyeken nagy lelkesedéssel tették magukévá a stockholmi békebizottság felhivását. Fogadalmat tettek, hogy még erősebben helytállnak a béketábor és vezetője, a hatalmas Szovjetunió mellett s ezért

még nagyobb lendülettel folytatják a szocialista munkaversenyt és még nagyobb lendülettel fokozzák a „Békeszerdák" termelékenységét.

A hozzászólásokban ígéretet tettek a dolgozók, hogy a békét tovább erősitik a munka frontján aratott sikerekkel és azt üzenték az imperialista háborús uszítóknak, hogy egy ütésre kettővel felelnek.

Hatalmas felháborodással tiltakoztak az amerikai imperialista rablók újabb aljassága ellen, akik bombatámadásaikkal a békés lakosságot és ártatlan gyermekeket gyilkolnak halomra. Egyhangúlag követelték az amerikai csapatok azonnali kivonását Korea területéről és szolidaritásukat fejezték ki függetlenségükért, szabadságukért önfeláldozóan harcoló hős koreai népnek.

Serfőző Dénes elvtárs, munkaérdemrendes dolgozó, a felajánlásokat ismerteti.

Dolgozóink és békebizottságaink erőteljesen támogatják a hős koreai nép szabadságharcát

Hatalmas felháborodást váltott ki országszerte az amerikai imperialisták és csatlósaik orvtámadása Észak-Korea dolgozó népe ellen. Gyüléseken, rópgyüléseken s pártnapokon elemi erővel tört fel a tiltakozás a koreai békés lakosság, az ártatlan gyermekek legyilkolása ellen.

A Dunakeszi Járműjavító NV Békebizottsága például a hires „Békeszerdák" mellett az elmult napokban kilenc rópgyülést tartott, amelyeken nagy lelkesedéssel tették magukévá a stockholmi békebizottság felhivását. Fogadalmat tettek, hogy még erősebben helytállnak a béketábor és vezetője, a hatalmas Szovjetunió mellett s ezért

még nagyobb lendülettel folytatják a szocialista munkaversenyt és még nagyobb lendülettel fokozzák a „Békeszerdák" termelékenységét.

A hozzászólásokban ígéretet tettek a dolgozók, hogy a békét tovább erősitik a munka frontján aratott sikerekkel és azt üzenték az imperialista háborús uszítóknak, hogy egy ütésre kettővel felelnek.

Hatalmas felháborodással tiltakoztak az amerikai imperialista rablók újabb aljassága ellen, akik bombatámadásaikkal a békés lakosságot és ártatlan gyermekeket gyilkolnak halomra. Egyhangúlag követelték az amerikai csapatok azonnali kivonását Korea területéről és szolidaritásukat fejezték ki függetlenségükért, szabadságukért önfeláldozóan harcoló hős koreai népnek.

Serfőző Dénes elvtárs, munkaérdemrendes dolgozó, a felajánlásokat ismerteti.

változtatás tiszteletére milyen munkafelajánlást fettek. A dolgozók összesített felajánlása meghaladja a 264.000 forintot. Ebben legértékesebb felajánlás a VI. és a VIII/b osztály dolgozóinak felajánlása, akik elkészítették a 424.098. számú mozdonyóriást. A munka értéke 194.000 forint. A VIII. osztály dolgozói egy Ggh és egy G-kocsit készítettek el kiszabáson felül, melynek értéke közel 35.000 forint. Ugyanilyen lelkesedés mellett járultak felajánlásukkal a névváltoztatás alkalmával a többi osztályok dolgozói is.

Serfőző elvtárs ugyanekkor bejelentette azt is, hogy áthatva a kitüntetéstől, a főmühely dolgozói elhatározták, hogy

az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása érdekében páros munkaversenyre hívják ki

a Szolnoki Járműjavító NV dolgozóit, s egyben felhívják a többi műhelyek dolgozóit is a munkaversenyhez való csatlakozásra.

Az ünnepséget az Internacionálé zárta be, majd *értékes kultúrműsort* adtak elő az üzem dolgozói.

tüntetésért, melyben üzemünket a névváltoztatás folytán részesítette.

Utána *Serfőző* Dénes elvtárs, a főműhely munkarenddel kitüntetett dolgozója beszámolt arról, hogy a név-

Vasútközlekedési ankéton ismertette Csanádi elvtárs

a szocialista munkamódszereket

„Az értelmiségi és fizikai dolgozók egységes munkája teszi a szocializmust a korlátlan lehetőségek hazájává." (Rákosi elvtársnak a magyar sztahánovisták első országos tanácskozásán mondott beszédéből.)

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete és a Közlekedés- és Mélyépítéstudományi Egyesület közös rendezésében július 11-én vasútközlekedési ankétot tartottak.

Az ankéton „Szocialista munkamódszerek a vasúti üzemben" címen *Csanádi* György elvtárs, a Magyar Államvasutak vezérigazgatója tartott előadást.

Az ankéton *Prieszol* József elvtárs, közlekedés- és postaügyi államtitkár elnökölt.

Csanádi elvtárs azzal kezdte beszédét, hogy a szocializmus a termelőeszközök kizsákmányoló jellegét megszünteti, azokat a dolgozók kollektív tulajdonává teszi. A szocialista gazdasági rendnek ez a belső lényege az öntudatos dolgozókat arra indítja, hogy munkamódszereiknek folytonos javításával növelik munkájuknak eredményeit, amelyek végeredményben jobbá és olcsóbbá teszik és emelik a termelést.

Hangsúlyozta, mit jelent számunkra a hatalmas és baráti Szovjetunió támogatása, munkamódszereinek átadása, szakmai irodalmának és élenjáró tudományos munkáinak rendelkezésünkre bocsátása.

Csanádi elvtárs ezután egymásután foglalkozott azokkal a súlyponti munkamódszerekkel, amelyek kifejezetten vasúti munkamódszerek és amelyeknek továbbfejlesztéséhez kérte az ankét résztvevőinek javaslatait és tanácsait.

Elsőnek a „2000 tonnás"-mozgalommal foglalkozott. Elmondotta, hogy az általa felsorolt önköltségcsökkentési tényezők hatására a fiatal

„2000 tonnás"-mozgalom 1949 augusztus 15-e óta már eddig is mintegy 4 millió forint megtakarítást eredményezett.

Hangsúlyozta, hogy a többterheléssel közlekedő vonatok túlterhelési százaléka átlagosan 30 százalék körül mozog, de 40—50 százalékos túlterhelésvállalások is napirenden vannak. Az összes tehervonati elegytonnakilométer teljesítménynek közel 20 százalékát szállítjuk többletterhelésként. Ezzel az utóbbi hónapokban már

havonként 300—400 darab ezertonnás vonat közlekedtetését takarítjuk meg.

Ezután áttért az „500 kilométeres"-mozgalom szocialista munkamódszereinek ismertetésére.

— A Szovjetunió hős sztahánovista vasutasaitól vettük át a „2000 tonnás"-mozgalom után az „500 kilométeres"-mozgalmat is, amelynek lényege: a mozdonyok időegységre eső hasznos kilométerteljesítményének növelése. A mozgalom célja tehát nem kifejezetten az, hogy egy-egy mozdony naponként 500 kilométert fusson, mert ilyen feltétel kitűzése erősen leszűkítené a mozgalomban résztvevő mozdonyok számát.

— Az „500 kilométeres"-mozgalom még a „2000 tonnás"-mozgalomnál is fiatalabb — folytatta —, alig négyhónapos és máris, ez alatt a rövid idő alatt több mint négymillió forint megtakarítást eredményezett nemzetgazdaságunknak. A mozgalom eredményeként a mozdonyok átlagos futási ideje növekedett és így viszonylag kevesebb szenet és egyéb segédanyagot használnak fel ugyanolyan teljesítményhez.

Az utóbbi három hónap alatt a mozdonyok átlagos futási teljesítménye mintegy 5 százalékkal növekedett.

Ez az eredmény még tovább fokozható.

Csanádi elvtárs kiemelte, hogy a mozgalom erőteljesen kutatja azokat a lehetőségeket, amelyek révén a mozdonyok fűtőházban töltött ideje lerövidíthető. Ennek — egyik eredményeként — valamennyi nagyteljesítményű tehervonati mozdonyunkat két hónapon belül felszereljük olyan vízlágyító berendezéssel, amely lehetővé teszi, hogy a mozdonykazánokat az eddigi átlagos 2000 kilométer helyett 10—15.000 kilométer futási teljesítmény után mossuk. Ez további, lényeges megtakarításokat eredményez.

Ezután az irányvonati rendszerről tartott előadást. Az irányvonati rendszer azt célozza — mondotta —, hogy a javakat a gazdasági és kereskedelmi élet által megszabott áramlási irányokba a termelő, feldolgozó, illetve felhasználó helyek között olyan

közvetlen vonatokkal fuvarozzuk,

amelyek összeállítási helyüktől rendeltetési helyükig egy, vagy több rendezőpályaudvaron keresztül, átrendezés nélkül közlekednek. Az irányvonatokkal végzett elegytovábbítás átfogó célja

a kocsiforduló meggyorsítása és az áruk gyorsabb továbbítása

elsősorban azáltal, hogy az úthaeső rendezőpályaudvarokon és rendelkező állomásokon az irányvonatok összeállításának megváltoztatásával, elegyének közbeeső feldolgozását elkerüljük. A jól megszervezett irányvonatok a távolságtól függően, a réginek fele, vagy egyötöd résznyi ideje alatt jutnak el a rendeltetési állomásra. Ilyen hatalmas eredmény mellett népgazdaságunk természetesen megköveteli, hogy

az irányvonatok képzésében a vasút dolgozói mellett a fuvaroztató feleknek is a leghatározottabban közre kell működniök.

Az irányvonatokkal szerzett összes előnyök elveszhetnek azonban, ha a kirakásnál fennakadás történik. Ezért döntően fontos a kirakodások előzetes megszervezése.

Csanádi elvtárs elmondotta még, hogy az utóbbi időben

havonként ezernél jóval több irányvonat közlekedett,

majd áttért beszédének másik súlyponti kérdésére: a szállítási sebesség növelésének módszerére. Megállapította, hogy az átlagos szállítási időnek több mint négyötöd része telik el az előkészítő és befejező műveletekkel. Ezen a téren sztahánovista munkamódszerek nálunk még nem alakultak ki. A darabáruszállítás sebességének növelésénél is értek el eredményt, a kocsirakományi áruk szállítási sebességét pedig mintegy 20 százalékkal tudták emelni. A darabáruszállítás sebességének növelése egyben azt jelenti, hogy az ország bármely területén a késő délutáni órákban feladott darabáru már hajnalban Budapesten van.

A továbbiakban a menetirányító rendszerrel kapcsolatban megemlítette, hogy főleg a gazdaságosság szempontja hívta életre, mert létesítési költségei az üzemi költségek csökkentésében hamar megtérülnek, továbbá, mert a menetirányítóval felszerelt egyvágányú pálya átbocsátó képessége körülbelül 30 százalékkal emelkedik.

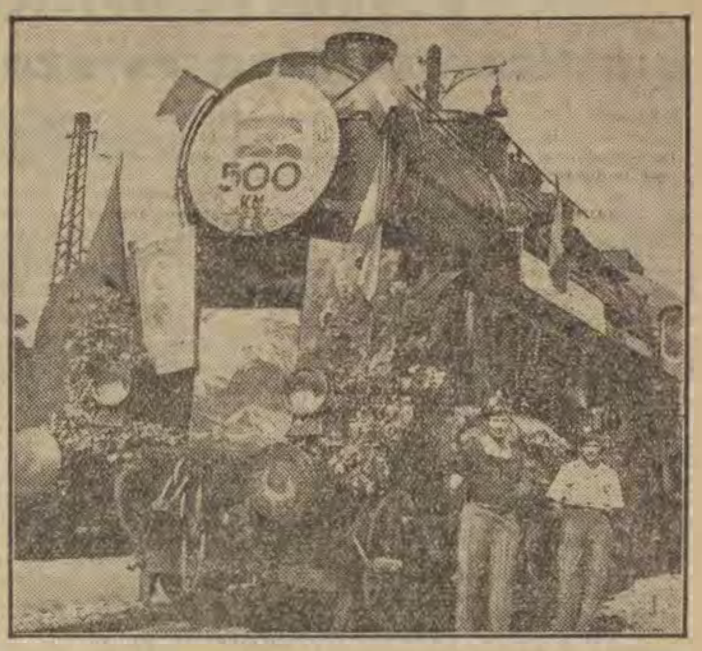
A pályafenntartási munkák gépesítéséről beszélt ezután, majd a vállalatokon belüli úgynevezett önelszámoló egységek kialakításának kérdését taglalta.

Beszéde végén hangsúlyozta, hogy a munkamódszerek fejlesztésénél, egyre újabbak és jobbak kidolgozásánál megállás nincs. Ezt a folytonos fejlődést biztosítja a Párt irányítása és a dolgozók hatalmas táborának megváltozott viszonya a munkához.

Csanádi György elvtárs beszéde után a felszólalásokra került sor. A felszólalók a sztahánovista mozgalmak továbbfejlesztésének fontosságáról beszéltek és gyakorlatilag támasztották alá az ankét jó munkáját. Elsőnek *Lengyel* József sztahánovista főmozdonyvezető a gurítószolgálat jelentőségéről beszélt. *Tóth* III. János elvtárs Kossuth-díjas sztahánovista főmozdonyvezető a kritika és önkritika jegyében foglalkozott a mozgalmak kérdésével és kiszélesítésével. *Csamangó* Henrik elvtárs a túlsúlyos irányvonatok áthaladásának biztosítására saját javaslatát ismertette. *Gosztonyi* Béla a pályafenntartási, *Kánya* Ernő az újítási mozgalom, *Mészáros* János forgalmi problémákkal foglalkozott.

Az értekezlet végén határozati javaslatot fogadtak el a résztvevők, amelyben vállalták, hogy gondoskodnak a „2000 tonnás", az „500 kilométeres", az irányvonat képzési és a szállítási sebesség növelésére indított mozgalom továbbfejlesztéséhez szükséges szovjet szakirodalom lefordításáról és terjesztéséről.

Az 500-ik „500-as" indul Komáromból

Elindult 500-ik útjára a komáromi „500 kilométeres" szerelvény. A diadalmas 424-es sorozatú, mozdonnyal vontatott szerelvényt Csákvári Sándor mozdonyvezető és Csere János fűtő, sztahánovisták továbbították.

Új munkamódszerek a szovjet teherpályaudvarokon

A kocsiforduló idejének jelentős részét az foglalja le, hogy a be- és kirakodási helyeken a szerelvényeket bizonyos ideig visszatartják. A szovjet vasutasok nagy figyelmet fordítanak arra, hogy ezt az időt minél jobban lecsökkentsék. A rakodási munka, a gépesítések következtében, a szovjet vasutakon aránylag kevés időt vesz igénybe, ezért az állomások dolgozói elsősorban arra törekszenek, hogy a többi munkát rövidítsék meg.

A nagy teherpályaudvarokon széles körben alkalmazzák Pável *Szemerikov* javaslatát. *Szemerikov* a permi vasút állomásán végzi a szerelvények összeállítását. Ez az állomás szolgálja ki a kiverovói szénmedence bányáinak egy csoportját.

A szenet rendszerint 3—4 bányatelepen rakják a kocsikba. *Szemerikov,* hogy a szerelvény összeállítását meggyorsítsa, a rakodás után úgy osztja el a megrakott kocsikat, hogy a tehervonatot gyorsan útnak indíthassák. Munkamódszere az, hogy az üres kocsikat úgy csoportosítja, amilyen sorrendben állniok kell az egyes bányáknál a menetirányban. Az együvé tartozó kocsikat egy helyre helyezi, hogy a megfelelő állomáson ezeket a legkevesebb tolatással lehessen rákapcsolni a szerelvényre.

Azokban az esetekben, amikor a rakományt különböző állomásokra szállítják, a kocsik átadása úgy történik, hogy a tehervonat két vagy három kocsicsoportban álljon, amelyek egy irányban mennek a megfelelő állomásra. Az üres kocsik összeválogatásánál számításba veszik a kocsik veszteségének idejét a különböző rakodó helyeken és azt is figyelembe veszik, hogy a kocsik egyetlen csoportja se legyen lekötve túlságosan a többire való várakozásban.

Szemerikov módszere a tapasztalat bizonysága szerint a szerelvény összeállítását az előirányzott időnek egyharmada alatt teszi lehetővé.

A tolatások megszervezésében fontos újítást hozott az odesszai Ivan *Rojk* is. A kocsik rakodására való átadásának idejét ő azzal gyorsítja meg, hogy a szerelvényt nem az érkezési parkban bontja fel, mint ezt általában teszik, hanem közvetlenül azoknak a vágányoknak a végén, amelyek a rakodási helyhez vezetnek. Ilymódon a szétbontás mindig egybeesik a kocsiknak rakodásra való átadásával.

Ivan *Rojk* módszere felére csökkenti a kocsik tolatását, jelentékenyen csökkenti a kocsik futását az állomáson, s egyben lehetőséget teremt arra is, hogy az állomás vágányait jobban ki lehessen használni. A kocsik elosztása így csaknem kétszeresen meggyorsul.

Jelentős mértékben hozzájárul a rakodóállomások munkájának megjavításához Filip *Lancsak* moszkvai szerelvényösszeállító is, aki kidolgozta és bevezette a kocsik folyamatos kezelését a teherpályaudvarokon.

Lancsak módszere abban áll, hogy a kocsikkal végzendő egész tolatási munkát az érkezés pillanatától elindulásig előre pontosan megtervezi. Módszere szerint a kocsinak állandóan mozgásban kell lennie előre, mintegy futószalagon. Minden tolatási műveletnek előbbre kell vinnie a kocsit: — a kocsiparktól a csoportosító vágányokig, a raktárak mellett a kirakodási raktártól addig a raktárig, ahol újból megrakják, s ettől a raktártól az indítási helyig.

Lancsak módszere, amint a tapasztalat mutatta, lehetővé teszi a kocsik kezelési idejének 25—30 százalékos megrövidítését.

A szovjet vasutak teherállomásai széles körben alkalmazzák ezeknek a vasúti újítóknak a munkamódszereit. A sztahánovi kezdeményezések nemcsak a gyakorlati munkát teszik egyszerűbbé, hanem a közlekedés legcélszerűbb felhasználásának elméletét is tovább fejlesztik.

Karl Brunner és Anton Branke 23 munkatársa nevében békeüzenetet küldött Németországból a deszkásvagonban

Már beszámoltunk a dunakeszi dolgozók „Békeszerdáiról". Ezeken a „Békeszerdákon" megindult a harc a termelékenység növeléséért. A főműhely dolgozói ezen a napon mindig kitesznek magukért. Abban, hogy az őszi csúcsforgalmat komolyan segíteni tudják, nagy szerepe van a „Békeszerdáknak".

A legutóbbi „Békeszerda" a legszebb volt az eddigiek között. Délben összejöttek a dolgozók és a koreai eseményekről tárgyaltak.

Felháborodással utasították vissza az amerikai imperialisták aljas provokációját.

Ezen a „Békeszerdán" kedves meglepetés várt a dolgozókra. Az történt ugyanis, hogy a Dunakeszi MÁV Járóműjavító NV üzemében irányított egyik deszkásvagonban német nyelvű levelet találtak, amelyet

a Demokratikus Németország területén lévő vernigerodei Fűrész-, Épületanyag- és Faárugyár munkásai írtak a magyar szaktársaknak és dolgozóknak.

A levelet, amelyet németül írtak és eredetileg a Központi Szertárba küldöttek, — egyik vagonban, a deszkák között, *Jakab* Gyula találta meg a faátvétel alkalmából.

A német munkások levele a következőképpen szól:

„Vernigerode, 1950 április 29. — Vernigerodei Fűrész-, Épületanyag- és Faárugyár. — A magyar Szaktársaknak és Munkástársaknak!

Drága Szaktársak és Munkástársaink!

Az összetartozás jegyében küldjük szívélyes üdvözletünket.

Mi dolgozunk és hallunk a ti harcotokról és épülő népi demokráciátokról. Mi, a Demokratikus Német Köztársaságban együtt harculunk veletek az igazságos békéért. Harcolunk, miként Ti is, a háborús uszítók és gyujtogatók ellen, akik a világot ismét háborúba akarják taszitani, atom- és hidrogénbombával elpusztítani. Szorosan összefogunk tehát és minden erőnkkel azon leszünk, hogy ne tudják céljukat megvalósitani. Sajnos, Németországnak ma még csak egyik része tudja nyiltan folytatni a harcot a béke érdekében. De eljön az idő amikor hazánk másik része is együtt fog velünk menetelni.

Az irányt és az utat a jobb életre, s a világ népeinek egymás közötti megértésére a mi nagy tanitónk és vezérünk, Lenin és Sztálin mutatja.

Ebben a szellemben köszöntünk Benneteket!

Karl Brunner, Anton Branke
és 23 részben olvashatatlan
aláírás."

Kovács elvtárs ismertette a levél tartalmát. — Nem tudták pontosan — mondotta —, hogy kinek jön, csak annyit, hogy magyar dolgozónak, a béke harcosának. Igéretet tettek, hogy ők is helytállanak a béke nemzetközi arcvonalán, harcolnak az egységes, demokratikus Németországért.

Kovács elvtárs szavait szünni nem akaró taps köszöntötte és a Dunakeszi Járműjavító NV békeharcosai ezen a délutánon még inkább fokozták a termelés ütemét, hogy megmutassák, hogy a maguk területén is erősítik a béketábort és hogy úgy van, ahogy azt *Rákosi* elvtárs mondotta: *„Magyarország nem rés, hanem erős bástya a béke frontján."*

200 méteres alagút és öt kilométer új pálya az Úttörő Vasút hűvösvölgyi szakaszán

Hűvösvölgyig közlekedik az öt kilométerrel bővített Úttörő Vasút, az ujonnan épített szakaszt augusztus 20-án adják át rendeltetésének. A hűvösvölgyi végállomásnál modern vasútállomást építenek, amelyhez a villamosmegállótól most épülő úton jutnak el a látogatók. A kibővített új vonal mentén, a Kishárshegyen megállóhelyet, a Hárshegyen állomást építenek. Két aluljáró szeli át a vasútvonalat s a vonat a Hárshegy és a végállomás között csaknem 200 méter hosszú alaguton halad majd keresztül.

Éljen Sztálin, a világ dolgozóinak bölcs tanítója, a békeharc lángeszű vezére, a magyar nép igaz barátja!

Észak- és Dél-Korea munkásosztálya és szakszervezetei

A Szovjetuniónak a japán militaristák és az imperialisták felett aratott hősies győzelme eredményeképpen 1945 augusztus 15-én a dicső szovjet hadsereg meghozta a szabadságot a koreai népnek, amely 36 éven át görnyedt az idegen földrablók gyarmati elnyomása alatt. A szabad állami fejlődés nagyszerű perspektívái nyíltak meg előtte valóban demokratikus alapokon. Mégis, ahogy a további események megmutatták, Korea északi és déli lakosainak sorsa különböző módon alakult. Északkoreától eltérően, ahol — hála a szovjet seregek győzelmének — az igazi szabadság és demokrácia uralmát állították fel, Dél-Koreát az amerikai hadsereg szállta meg, s így az ténylegesen amerikai gyarmattá vált, mely felett Li Szin-Man, a koreai nép leggonoszabb ellensége „kormányának" bábjai uralkodnak.

Korea felszabadulása után, mindjárt az első napokban, a nép kezdeményezésére népi bizottságok alakultak, s igen fontos gazdasági átalakulások valósultak meg: a földreform, az ipar államosítása, meghozták a munkatörvényt, a nők egyenjogúságáról szóló és egyéb törvényeket.

A nép kezében az ipar 90 százaléka

A földreform Észak-Koreában a parasztok ingyenes és örök használatára több mint egymillió hold földet juttatott, amelyet 720 ezer földnélküli parasztcsalád közöttosztottakszét. A japán és koreai földesurak feudális elnyomása alól felszabadult északkoreai parasztság jó eredményekkel emeli földjei termelékenységét, mivel megértette, hogy ezt nemcsak minden egyes paraszt személyi érdeke, hanem az egész ország érdekei is megkövetelik. Három év alatt a vetésterület 409 ezer holddal megnagyobbodott, sokezer új parasztházat építettek fel és sok községet villamosítottak.

Az északkoreai demokratikus reformok megalkották a döntő előfeltételeket a dolgozók anyagi és kultúrszínvonalának növelésére és emelésére.

Nagy feladatok hárultak a szakszervezetekre is. Az első 30 szakmai szakszervezet 1945 novemberében alakult meg. Miután egy szakszervezeti központban egyesültek, beléptek az egységes nemzeti demokratikusfront soraiba. Azóta Észak-Korea szakszervezeti mozgalma állandóan fejlődött s ha 1945-ben a szakszervezeteknek 130 ezer tagjuk volt, úgy 1949-ben már több, mint félmillió tagot számlálnak. Az összes üzemekben, gyárakban, bányákban, ércbányákban jelenleg már vannak szakszervezeti szervek.

A szakszervezetek az ország demokratizálásának, újjáépítésének, nemzetgazdasági fejlődésének legfontosabb tényezőivé váltak. Aktív részt vettem a munkatörvény keresztülvitelében, mely bevezette a nyolcórai munkanapot, ugyanazon munkáért járó egyforma fizetést (a régi Koreában a nők munkabére a férfiak munkabérének 30 százalékát tette ki), az évi 2—4 heti fizetett szabadságot, a kötelező társadalmi biztosítást, a leendő anyák szabadságát, az üdülőhelyeken való pihenést, a segélyeket ideiglenesen és állandó munkaképtelenség esetén, munkavédelmi intézkedéseket, gyógykezeltetést, stb. 1948. évben ingyenes orvosi kezelést kapott 3730 ember — dolgozók és családjaik.

A munkatörvény a legerősebb fegyver lett az ország minél gyorsabb gazdasági talpraállításáért folyó küzdelemben. Az egyes vállalatoknál szeles munkaverseny indult meg, mely évről-évre gyorsan fejlődik. Erre vonatkozólag néhány szám: 1946-ban a munkaversenyben 259 vállalat vett részt, összesen 58 ezer munkással, 1947-ben a munkaversenyben álló vállalatok száma 604-re emelkedett, a versenyző munkások száma pedig 163 ezerre; 1948-ban már 1490 vállalat állt munkaversenyben 244 ezer munkással. Egy egész sor figyelmet keltő termelési újító jelentkezett. Így Ta Un-Szin munkásnő egy fenjangi gyárban az 1949. évi termelését 312 százalékban teljesítette, az 1949. évi tervet pedig májusban túlteljesítte. Nagy mértékben lendül fel a racionalizálási mozgalom.

A szakszervezetek a kétéves tervért

Észak-Korea szakszervezetei és a munkástömegek tudatában vannak az 1949—1950. évi kétéves nemzetgazdasági terv történelmi jelentőségének és minden erejüket mozgósítják, hogy azt végrehajtsák. Kim Von Küm, a szadoni bánya élbányásza, kétéves nemzetgazdasági tervről szóló törvény közzététele után felhívással fordult Észak-Korea munkásaihoz, hogy vegyenek részt a kétéves terv pontos végrehajtásáért folyó egyéni munkaversenyekben. A felhívásnak mintegy 170 ezer munkás tett eleget.

Észak-Korea vállalatainál már 223 klub működik, 7900 agitációs központ, 1934 felnőttek iskolája, 3775 olvasóterem és könyvtár. Megszerveztek 335 műszaki iskolát és tanfolyamot, ahol mintegy 20 ezer munkás gyarapítja tudását, emeli képesítését.

Ilyen nagy vonalakban Észak-Korea munkásosztályainak és szakszervezetének helyzete, ahol az igazi népi demokrácia rezsimje uralkodik. Minden vívmányát a koreai nép felszabadítójának — a nagy Szovjet Hadseregnek és a szovjet birodalomnak köszönheti.

Másképpen alakult a délkoreai nép sorsa, amely az amerikai megszállók elnyomása alá került. Dél-Korea ipara ezidáig rombadőlt állapotban van. Az amerikaiak raboljákDél-Koreát, elviszik onnan nyersanyagot, spekulánsok és egyéb ügynökeik számára. Az amerikaiak ráerőszakolnak a lakosságra élelmicikkeket és ipari árukat, még hozzá nagyon silány minőségben, s így bénítják a helyi ipart és emelik a munkanélküliséget. A feudális viszonyok a falvakban teljesen érvényben maradtak. Az amerikai megszálló hatóságok feloszlatták a népi hatalom szerveit: a népi bizottságokat, betiltották az összes demokratikus politikai pártokat, beszüntették az egész haladó sajtót, a koreai nép legjobbjait bebörtönzik és szigorúan büntetik. Miután felszámolták a népi hatalom szerveit, az amerikaiak teljes egészében helyreállították a japánok alatt működő állami apparátust és kiegészítették ezt fasiszta elemekkel.

A délkoreaiak jobbágysorban

Világos, hogy ilyen körülmények között Dél-Korea dolgozói arra vannak kárhoztatva, hogy a jobbágysorban élő kulik szomorú életmódjában tengődjenek. A munkanap itt 10 óra naponta, a munkabér rendkívül alacsony, alig teszi ki a japán uralom alatti munkabérek egyötödét. A munkanélküliek serege több mint kétmilliót tesz ki. Nincsen társadalmi biztosítás sem. Terror, éhség, nyomor, ez a délkoreai dolgozók osztályrésze. A föld, csakúgy, mint azelőtt, a földesuraké és a kuláké. A lerongyolódott parasztság kis földbirtokokat vesz bérbe a földesuraktól és mind kegyetlenebb szolgaságba esik.

Állandó hajszának vannak kitéve a délkoreai szakszervezetek. Jelenleg mintegy 300 ezer munkást foglalnak magukban. Dél-Korea dolgozói azonban hősies küzdelmet folytatnak életjogaikért. A legutóbbi két esztendő alatt Dél-Koreában több mint 1700 sztrájk volt. A sztrájkolók követeléseik kibírhatatlan munkaviszonyok megjavítását, a terror és erőszak politikájának megszüntetését a vállalatoknál. A sztrájkok letörésében résztvettek és résztvesznek a hadsereg, mindenféle bandák, amelyek a kormány szolgálatában állnak.

Az amerikai bábok rémuralma

Az amerikai bábok szörnyű kegyetlenséggel intézik el azokat, akik fel mernek szólalni a hatóságok terrorista, nemzetellenes politikája ellen. A legutóbbi időben csak az egy Csadáj szigeten 400 falu közül 295-öt felperzseltek, Dél-Benla tartományban egy hónap leforgása alatt a rendőrség 607 embert lőtt agyon. A szakszervezeti mozgalom sok híres tényezőjét bebörtönözték, megkínozták és súlyos ítéletekkel sujtották. Így 1948 decemberében börtönre vetették és meggyilkolták Mvan Dia Thjakovot, a koreai textilmunkások szakszervezetének helyettes elnökét, 1949 májusában letartóztatták Ju Han Sziket, a Munkakonföderáció elnökségi tagját, aki háromnapos embertelen kínzásba halt bele.

De semilyen kínzásokkal és terrorral sem fog sikerülni az amerikai megszállóknak és a délkoreai reakciósoknak kioltani a dolgozók szívéből országuk szabadságáért, a demokráciáért és függetlenségéért folyó harchoz való elszántságát.

Dél-Korea különböző tájain erős partizánharc indult, s újra megalakítják a népi bizottságokat. A Munkafőderáció a széles népi tömegek támogatására támaszkodva, szilárdítva az elsődleges szakszervezeti szerveket, határozott harcot folytat a szakadárok ellen az úgynevezett „Koreai munkásligából", akik a szakszervezetek megbontására törekednek.

A szakszervezetek, amelyek Dél-Korea legerősebb haladó szervezetei közé tartoznak, aktiv részt vesznek abban a harcban, amelyet az egységes demokratikus hazai front köré tömörült délkoreai nép folytat. Az összkoreai demokratikus gondolkodású hazafival egyetemben a szakszervezetek küzdenek az amerikai megszállók és aljas bérenceik ellen. az egységes demokratikus Koreáért, Kim Ir-Szennel, a nép egyetlen törvényes koreai vezérével és a koreai demokratikus népköztársaság kormányával az élen.

Hűség a Szakszervezeti Világszövetség iránt

Észak- és Dél-Korea szakszervezetei, amelyek annyira különböző viszonyok között működnek, mélységes hűséget táplálnak a Szakszervezeti Világszövetség iránt, amelynek ők is tagjai. Mi jól értjük a II. Világkongresszus történelmi jelentőségét, amelyen a koreai szakszervezetek delegátusai nem lehettek jelen az olasz kormány magatartása miatt, mivel ez nem adta meg nekik a beutazási engedélyt.

A koreai dolgozók minden eszközzel támogatják a Szakszervezeti Világszövetség harcát a tartós békéért, a tartós demokráciáért, a munkásmozgalom egységesítéséért, az életfeltételek javításáért, az egységért.

Nemrégi moszkvai látogatása alatt a koreai szakszervezeti küldöttségnek tág alkalma nyílt arra, hogy megismerkedjék a szovjet szakszervezet működésével, a szovjet vállalatok és kultúrintézmények életével. Amerre néztek, mindenütt a munkában rendkívüli fejlődést, igazi alkotó lelkesedést észlelték.

Látták, milyen óriás figyelmességgel és gondoskodással veszi körül a szovjet kormány a dolgozókat, amidőn minden lehetőséget megad számukra a kulturális és fizikai fejlődéshez és gyarapodáshoz. Mindez, amit itt láttak és megtudtak, feibecsülhetetlen segítség lesz számukra a rájuk váró mindennapi munkában, az egységes, demokratikus, virágzó Korea megalakításáért folyó küzdelmükben.

Felhívás a szállító-, rakodó- és dokkmunkásokhoz, valamint a raktárházi dolgozókhoz az ötórás kocsikirakás megvalósítása érdekében

A magyar dolgozó nép Pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja vezetésével nagy eredményeket ért el a szocializmus építésében. Ötéves tervünk eddigi sikerei nyomán jelentősen megnőtt ipari termelésünk. Állami gazdaságaink, gépállomásaink, a termelőszövetkezeti csoportok, egész dolgozó parasztságunk jó munkája következtében gabonatermésünk messze túlhaladta a tavalyit.

Ipari és mezőgazdasági termelésünk nagymértékű emelkedése megnövekedett feladatok elé állította egész közlekedésünket. Az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása elsősorban a közlekedés, szállítás dolgozóinak jó munkájától függ. A minisztertanács az aratás, cséplés és terménybegyüjtés végrehajtásáról szóló határozatában erre külön is felhívta a Szállítómunkások Szakszervezetének figyelmét.

A vasút dolgozói július 1—2-án tartott országos üzemi értekezletükön megtárgyalták az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításának feladatait és határozatukban vállalták a háromnapos kocsiforduló megvalósítását. A vasutasok országos üzemi értekezletének határozatát a magyar szállítómunkások örömmel és lelkesedéssel fogadták.

Szállító-, rakodó-, dokkmunkások! Raktárházi dolgozók! Bő termésünk gyors betakarításának, az őszi csúcsforgalom lebonyolításának nagy munkájából mi is ki akarjuk venni részünket! A kocsikirakás idejének megrövidítésével is segítsük a vasút dolgozóit a háromnapos kocsiforduló elérésében! Valósítsuk meg az ötórás kocsikirakási időt! Ennek érdekében szélesítsük a szocialista munkaversenyt, szilárditsuk meg és fejlesszük tovább az egyéni versenyben és a brigádmozgalomban eddig elért eredményeinket. Helyi csoportjaink jó munkabeosztással és szervezéssel segítsék a raktárházaknál jelentkező munkaerőhiány megszüntetését.

Szaktársak! Ötéves tervünk további eredményeiről, népünk kenyeréről, a béke magyarországi frontszakaszának erősítéséről van szó. Ügyeljetek arra, hogy egyetlen szem gabona se vesszen kárba. Legyetek éberek, védjétek meg népünk kenyerét az ellenség minden kártevésével szemben. Verjétek vissza az ellenség fondorlatos usztását, vegyétek fel a harcot a bércsalók, a munkafegyelem megbontói, a soraitokba beférkőző ellenséges ügynökök ellen.

Az ötórás kocsikirakás megvalósítása harci feladat. Minden öntudatos szállítómunkásra számítunk a magyar nép kenyeréért, a béke megvédéséért vivott harcban.

Előre Pártunk útmutatásai szerint az ötórás kocsikirakás és a háromnapos kocsiforduló megvalósításáért!

Magyar Szállítási-, Közlekedési- és Segédmunkások Szakszervezete Központi Vezetősége.

Hinta 5.:

IKL

Kuljetustyöntekijä

SUOMEN KULJETUSTYÖNTEKIJÄIN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

No 14 | TOIMITUSNEUVOSTO: Jussi Mehto, puheenjohtaja — Kustaa Kajander — Otto Vapalahti — Väjo Suutari — Lauri Viitanius — Alb. Oksanen | 23. 6. 1950

Albert Oksanen beszámolója a „Kuljetustyöntekijä"-ban a szabad Magyarországról

Albert *Oksanen* elvtárs, a Finn Szállítómunkások Szövetségének kultúrtitkára, — amint már beszámoltunk róla — a Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozása idején Budapesten járt. Hazatérése után a finn szállítómunkások lapjában, a *„Kuljetustyöntekijä-ban* terjedelmes képesriportban számolt be a dolgozóknak magyarországi benyomásairól.

A lap szerkesztősége elöljáróban megjegyezte, hogy *Oksanen* elvtárs magyarországi körútja alkalmával tett megfigyelései olyan természetűek, amelyek meggyőzik az olvasókat, hogy Magyarországon *a munkásosztály sikeresen felépíti az új és igazságosabb társadalmat.*

Oksanen elvtárs beszámolója elején az úti emlékeiről beszél, majd elmondja, hogy utazása közben *tüdőgyulladást* kapott.

— Különösen jó hatással volt rám, — írja többek között —, hogy betegségem alatt nem kellett azon gondolkodnom, hogy mindez *mibe kerül.* Nálunk és a többi kapitalista országban bizony súlyos problémát jelent. Sokba került volna betegségem Finnországban, mivel, csupán penicillinből 7.5 millió egységet kaptam. Az orvosi kezelés és az orvosság semmibe sem került. Ez azonban nem kivételezés volt velem, a külföldivel szemben, mert Magyarországon díjtalan orvosi kezelés és gyógyszer jár minden dolgozónak.

Igen nagyfokú szociális haladást értek el a magyar dolgozók ebben a vonatkozásban is.

Bámulatraméltó, hogy Budapestet, amely a világ harmadik legjobban elpusztított városa volt, milyen hamar újjáépítették. Valósággal csodáltuk azt a szépséget és színpompát, ami ottjártunkkor uralkodott a gyönyörű nyári időszakban.

Alkalmam nyílt sok mindent megtekinteni, nemcsak Budapesten, hanem Magyarország más részén is. Hálával tartozom ezért a Szakszervezeti Tanácsnak és a Vasutas Szakszervezetnek.

Oksanen elvtárs hosszú sorokban számol be ezután Budapestről, Magyarországról. Leírja szabadsághegyi utazását is.

— Jártam a Szabadság-hegyen és utaztam a világhírű Uttörő Vasúton.

Ez az Uttörő Vasút magasan a hegy oldalán halad, — írja — és körülbelül tíz kilométer hosszú. Ezt a vasutat az úttörők tartják rendben, ők az állomásfőnökök, a vonatmenesztők, távírászok, kalauzok stb.

Elmondja *Oksanen* elvtárs, hogy meglátogatta a Szakszervezetek Országos Tanácsát és vendége volt a Vasutas Szakszervezetnek is. — *Egyik legkedvesebb ember* — hangsúlyozza cikkében — *akivel valaha is találkoztam, Végh Lajos volt, a Vasutas Szakszervezet elnöke.*

Beszámol riportjában a szakszervezetek központi iskolájáról és hosszú hasábot szentel a *MÁVAUT Autójavító Üzemben* és a Sztálin-téri autóbuszállomáson nyert tapasztalatairól. A MÁVAUT autobuszállomás a budapesti Sztálin-téren a lehető legkorszerűbben épült és híres szerte a világon. *Elállt a szavam, amikor ott jártam, mert azelőtt sohasem láttam hozzá hasonlót.*

Bizonyára a mi országunk autobuszvezetői is elcsodálkoznának, ha azt meglátnák.

Különösen felkeltette a figyelmemet az — folytatja riportjában *Oksanen* elvtárs —, *hogy minden munkahelyen virágokat, vörös zászlókat, Lenin, Sztálin és Rákosi képeit láttam. Így is kell ennek lennie, mert vajjon nem azoknak a férfiaknak a képeit kell mindenütt kifüggeszteni, akiknek jóvoltából Magyarország munkásai most szabad, népi demokratikus országban élhetnek és dolgozhatnak.* Olyan országban, ahol nincs többé kapitalista kizsákmányolás. Finnországban is láthatjuk a falakon kifüggesztve Mannerheim, Svinhufvud, Kallió, Ryti képeit, éppen azokét, akik a legtöbb szenvedést okozták a munkásságnak és nyílt kapitalista kizsákmányolásnak vetették alá a dolgozókat.

Az üdülőkről azt írja riportjában, hogy álmodni sem mert volna arról, hogy a dolgozóknak ilyen gyönyörű nyaralóhelyeik lehetnek.

Oksanen elvtárs hosszú teret szentel a Horthy Magyarországa és a nép országa közötti hatalmas különbségnek, majd így fejezi be rendkívül érdekes beszámolóját:

Amikor összehasonlítottam egymással a magyarországi béreket és árakat, figyelembe vettem a szociális gondoskodást, arra a meggyőződésre jutottam,

Magyarországon a dolgozók életszínvonala magasabb, mint Finnországban.

Ez, óriási eredmény magyarországi viszonylatban, mert a háború előtt az életszínvonal alacsonyabb volt mint nálunk. Ha meggondoljuk, hogy Magyarország többet szenvedett a háborúban, mint Finnország, akkor látjuk, hogy mennyit kellet dolgozniuk, hogy az országot romjaiból felépítsék, ugyanakkor ilyen jelentősen emeljék a nép életszínvonalát.

Ilyen fejlődés nem lett volna lehetséges a kapitalista Magyarországon, ezt csak a szabad, népi demokratikus Magyarországon lehetett véghezvinni. Magyar elvtársak! Csodálom eredményeiteket és csatlakozom köszöntéstekhez: Szabadság!

EGYSÉGGEL A BÉKÉÉRT, A HÁBORÚS GYÚJTOGATÓK ELLEN!

Népünk ellenségei, jobboldali szociáldemokraták aknamunkája a vasuton

„... Le kell leplezni és el kell távolítani az üzemekből az aktívan ellenséges jobboldali szociáldemokrata elemeket, akik azzal hálálják meg a magyar népi demokrácia velük szemben tanúsított magatartását..., hogy a legalattomabb eszközökkel próbálják zavarni munkásosztályunk, népünk békés építő munkáját."

(Gerő elvtársnak, az MDP központi vezetőségi ülésén mondott beszédéből.)

Pártunk május 31-i és június 1-i központi vezetőségi ülésén *Gerő* elvtárs rámutatott a jobboldali szociáldemokratákra, mint az imperialisták ügynökeire a klerikális reakcióval együtt, mint az imperialista háború gyujtogatók még fel nem számolt ötödik hadoszlopának aknamunkájára.

Az ellenség a vasúton is jelentkezik. Ezután kíméletlenül le fogjuk leplezni az ellenséget a KÖZLEKEDÉSEN keresztül is haladásunk fékjeit, a szocializmus építésének kerékkötőit kipellengérezzük.

KISS SÁNDOR TÉRFELVIGYÁZÓ Budapest-Ferencváros állomáson. Ahelyett, hogy azon törte volna a fejét, hogy megrövidítse munkája területén a szocializmushoz vezető utat, — jobbnak találta, hogy rábeszélje a vele egy műszakban dolgozókat, hogy

ne fizessenek szakszervezeti tagdíjat.

A sajtóval kapcsolatban pedig azt mondotta, hogy ez felesleges kiadás a számukra és agitált az előfizetés ellen. De *Kiss* volt az is, aki a tervkölcsönjegyzésnél olyan tanácsot adott a dolgozóknak, hogy

csak 50 forint értékű tervkölcsönt jegyezzenek,

mert többet úgy sem érdemes erre a célra adni.

GRABOCSAI FERENC, az Északi Főmühelyben az 1945-ös választások idején kijelentették, hogy a szociáldemokraták győzelme biztos és a győzelem után a kommunistákat fel fogják akasztani, de a hozzá hasonló szociáldemokraták legalább főfelügyelői rangot és magas beosztást fognak kapni.

GRABOCSAI volt az, aki az Északi Járműjavító NV üzemében felfedezett 150 kg rézlopást elkendőzte s mint üzembizottsági tag arra használta fel befolyását, hogy egyszerű áthelyezéssel oldják meg az ügyet. *Grabocsai* azzal indokolta „jószívűségét", hogy az ellopott rezet visszahozták a kereskedőtől és így nem az üzem, sem pedig népgazdaságunk nem szenvedett kárt.

RAJOS JÁNOS mozdonyvezető a Ferencvárosi fűtőházban. A mozdonynormaügyek intézését bízták rá. „Megerőltető" munkáját 2—3 óra alatt elintézte és mégis állandóan elégedetlenkedett. Nem szünt meg demagóg kijelentéseket és agitációt folytatni a vezetőség ellen s a dolgozók között arról beszélt, hogy ma azok akarnak dirigálni, akik a multban senkik sem voltak.

A Kisek, a Rajosok, a Grabocsiak mind más és más jellemzben, de céljukat tekintve egyértelműleg fejtik ki aknamunkájukat dolgozó népünk, a szocializmus építése, a béke megvédése ellen. Éppen ezért kíméletlenül kell ellenük eljárni, mindazok ellen, akik akarva és akaratlanul hazánk ellenségeinek táborába szegődnek.

A Landler Jenő Járműjavító ÜV dolgozói az őszi csúcsforgalom lebonyolítását minőségileg kifogástalan vasúti kocsikkal segítik

„T Szerkesztőség! Folyó évi július hó 1-én és 2-án megtartott Országos Vasútüzemi Értekezlet határozata nyomán üzemünk az őszi csúcsforgalom előkészítésére a szükséges lendítő erőt megkapta. Fokozta ezt a lendítő erőt még az a körülmény is, hogy üzemünk a nemzetközi munkásmozgalom egyik legkiemelkedőbb alakjának Landler Jenőnek a nevét vehette fel.

Így a Rákosi Művek után mi részesülhettünk abban a nagy megtiszteltetésben, amely a névváltoztatással bennünket ért, és amelyből dolgozóink újabb hatalmas erőt és lendületet kaptak az ötéves tervünk sikeres végrehajtására.

Már dolgozóinkban az ötéves terv keretében a szocializmus építésének magasztos gondolata benne él, és minden erejüket ennek a célnak szolgálatába állítják, mégis az Országos Vasútüzemi Értekezletből és üzemünk névváltoztatásából eredő lelkesítő hatás a legjobb időben érkezett.

Ugyanis az ötéves terv első esztendejére eső tervkiszabás teljesítése a legjobb munkakészséget, a legjobb muszaki szervezést, a legfejlettebb munkafegyelmet és teljes öntudatot kíván

Ehhez a magas tervkiszabáshoz hozzájárul még az őszi csúcsforgalom előkészítő munkáiból üzemünkre eső többletfeladatok teljesítése is. Az előzőkben már kifejtett lelkesítő erők hatása alatt, dolgozóink a siker feltétlen biztosítása érdekében a hosszúlejáratú versenyszerződések keretében is igen számottevő kötelezettségeket vállaltak.

A legkiemelkedőbben nyilvánul meg dolgozóink lelkesedése abban a versenyfelhívásban, amelyet üzemünk dolgozói a MÁV Szolnoki Járműjavító ÜV-hez intéztek és amelyben valamennyi MÁV Járműjavító ÜV-t csatlakozásra szólították fel.

Dolgozóink áldozatkészségét mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a kánikulai hőségben, a nagy cél érdekében a napi 10—12 órás megerőltető munkát nappalra és éjszakára egyaránt vállalták

A helyi párt- és szakszervezeti vezetőség, a műszaki vezetéssel karöltve, jó politikai tudatosító munkával arra nevelt dolgozóinkat, hogy parasztságunk versenytársának gyümölcse, a magyar búza, mindnyájunk kenyere, szemveszteség nélkül, tehát az utolsó búzaszemig, minőségileg kifogástalan vasúti kocsikban a magtárakba kerüljön.

Dolgozóink tudják azt, hogy a tervgazdálkodás kapcsán a soha nem álmodott mértékben fellendült építkezésünk és iparunk nyersanyagellátása és kiszolgálása döntő feladat, ezért a minőségi munka érdekében, a mozdonyaink javítását is a legnagyobb gonddal végzik.

Üzemünkből a Párt, üzemszervezet, vállalatvezetőség, és a fizikai dolgozók részéről azok, akik az Országos Vasútüzemi Értekezleten résztvettek, a legteljesebb mértékben magukévá tették az értekezlet határozati javaslatának irányvonalát, és dolgozó társaik között a háromnapos kocsifordító, az „500 kilométeres" és a „2000 tonnás"-mozgalom tudatosítását az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása érdekében a legmesszebbmenően végrehajtják.

Mi, Landler Jenő Járműjavító Üzemi Vállalat dolgozói, tudjuk azt, hogy ez a név, bennünket nagy forradalmi lendülettel sokra kötelez. Mi, igérjük azt, hogy Pártunk vezetésével méltó viselői leszünk ennek a nagy névnek.

ÉLJEN NÉPÜNK NAGY BARÁTJA ÉS A VILÁGBÉKE ŐRE, A MI DRÁGA SZTALIN ELVTÁRSUNK!

ÉLJEN GYŐZELMEINK SZERVEZŐJE, A MAGYAR DOLGOZÓK PÁRTJA.

ÉLJEN FORRÓN SZERETETT VEZÉRÜNK, RÁKOSI MÁTYÁS ELVTÁRS!!

MAGYARI KÁROLY
élmunkás"

A „BÉKE-VONAT" VISSZATÉRÉSE PRÁGÁBA. A „béke-vonat" győzelmes útja a köztársaságon keresztül végetért. Kétszáz diák, akt egy héten keresztül a köztársaság legtávolabbi helyére is elvitte és ismertette a béke gondolatát, visszaérkezett Prágába. A „béke-vonatot" mindenütt nagy szeretettel és rokonszenvvel fogadta a dolgozó csehszlovák nép. A „béke-vonat" a Wilson-pályaudvarra futott be és ott ünnepélyes külsőségek között fogadták. Különösen meleg ünneplésben részesítették a „béke-vonat" küljöldi ifjúságát, akik csehszlovákiai tartózkodásuk alatt is hitet tettek a népek békeakarata mellett.

Nem rakunk hadianyagot!

— hangzik a keménykötésű kikötő- és szállítómunkások tiltakozása szerte a világon.

Amszterdamban többezer holland dolgozó követelte, hogy a kormány ne avatkozzon bele Korea belügyeibe. Franciaország, Belgium, Olaszország kikötőmunkásai nem raknak hadianyagot és fokozzák harcukat a békéért, az amerikai imperialisták koreai agressziója ellen.

A sidney-i dokkmunkások megtagadták a repülőgépmotorok hajóra rakását, amelyeket a Fülöp-szigetekre, Hongkongba és Japánba akartak irányítani

AZ IBUSZ KORABELNYIKOVA-MOZGALMA

Az IBUSZ-nál is hasznosítják a szovjetunióbeli tapasztalatokat. Legutóbb a Lidia *Korabelnytkova* — mozgalmat karolta fel a Béke-brigád. Összeültek *Mogyorósi* Laiosnéval, *Varasdi* Melindával, *Dosztály* Erzsébettel, *Turján* Jolánnal, *Grünfelder* Józseffel, *Dejtári* Istvánnal, *Vizvári* Bélával és elhatározták, hogy egy napon át minden hónapban megtakarított anyagból dolgoznak.

Eddig a maradék papírokat eldobták. Most azt összegyüjtik és egy hónapban egyszer abba csomagolnak. A spárgát, zsineget, hullámpapírt hasonlóan gyüjtik és minőségi csomagolást végeznek.

Már az első ilyen napon 120, a második ilyen napon pedig 88 csomagot készítettek megtakarított anyaggal, ami 140 forint megtakarítást eredményezett nemzetgazdaságunknak.

A Béke-brigád tagjai ezúton is felhívják a Vasutas Szakszervezet tagjait, hogy nézzenek körül saját területükön, hol találnak ilyen lehetőséget, hogy nemes versenyre kelve, minél nagyobb megtakarítással járuljanak hozzá a szocializmus építéséhez.

AZ UTASSZÁLLITÓ NV július 9-én nyitotta meg ünnepélyes külsőségek között a dolgozók velencefürdői sporttelepét.

A Dolgozó Ifjúság Szövetsége felhívása a magyar ifjúsághoz

A dolgozó és tanuló magyar ifjúság mérhetetlen felháborodással és gyülölettel ítéli el az Amerikai Egyesült Államok kormányának újabb aljas merényletét a béke ügye ellen, hogy lábbal tiporva a nemzetközi szerződéseket, hadseregével rátört az északkoreai nép békés építőmunkájára, függetlenségére.

Az egész világ haladó emberiségének testvéri együttérzése kiséri a hős koreai nép győzelmes felszabadító harcát az amerikai betolakodók és hitvány hazaáruló csatlósai ellen. New-Yorktól Vietnamig egyemberként követeli a béke híveinek hatalmas tábora: „El a kezekkel Koreától!" „Pusztuljanak az imperialista háborús gyujtogatók!"

A koreai nép hősi küzdelme a békeharc még elszántabb fokozására gyujtja a világ haladó ifjúságát is, a DIVSZ 70 millió fiatalját. Példát mutatnak mindannyiunk számára a Szovjetunió harcos fiataljai, akik békealáírásukkal együtt megfogadták, hogy újabb termelési győzelmekkel segítik a koreai fiatalok hősi harcát. A kapitalista országok fiataljai közelharcokban akadályozzák az imperialisták hadianyagszállításait, a gyarmati fiatalok még kérleihetetlenebbül harcolnak hazájuk imperialista elnyomói ellen.

Mi sem tétlenkedhetünk. Tettekkel mutassuk meg, hogy egyek vagyunk a hős koreai fiatalokkal, akik vérük hullatásával harcolnak a békéért és szabadságért, az imperialisták vadállati serege ellen.

Az üzemekben több és jobb munkát, kevesebb selejtet, öntudatos szocialista munkafegyelmet! — így válaszolunk a háborús banditáknak!

Több gabonát a dolgozó nép államának! Ez a hazafias kötelességünk, ezzel segítjük hazánkat, a béketábor magyarországi szakaszát, ezzel akadályozhatjuk a háború kirobbantását!

Minden tanulókorbeli ifiú iratkozzon be az iskolába, tanuljon tovább! A munkás és dolgozó paraszt szülők gyermekeinek továbbtanulása újabb csapás a dolgozók ellenségeire!

Könyörtelen gyülölettel harcoljunk az imperialisták belső ügynökei, a hazaárulók, a béke ellenségei ellen! Leplezzük le és zúzzuk szét mindenütt a népünk és ifjúságunk életére törő klerikális reakció, a jobboldali szociáldemokraták, a kulákok aljas mesterkedéseit!

Biztosak vagyunk abban, hogy a koreai nép igazságos felszabadító harca dicsőséges győzelemmel fog végződni, újabb keserű csapás éri az amerikai imperialistákat. Az egységes Koreai Népi Demokratikus Köztársaság megteremtése újabb erősödése lesz a nagy Szovjetunió és Sztálin vezette béketábornak.

Harcos testvéri üdvözletünket küldjük a szabadságukért és békéért harcoló koreai népnek és hős ifjúságának!

Éljen győzelmes Pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja, szeretett vezérünk, Rákosi elvtársunk!

Éljen a szabadságért és békéért harcoló népek biztos támasza, a hatalmas Szovjetunió és vezére, a nagy Sztálin!

A SZABADKIKÖTŐ VERSENYFELHÍVÁSÁHOZ NAGY LELKESEDÉSSEL CSATLAKOZTAK AZ ORSZÁG KÖZRAKTÁRAI

A Magyar Nemzeti Szabadkikötő gabonatárházában dolgozók még július 8-án versenyfelhivással fordultak az ország valamennyi szállítómunkásához és telepéhez az őszi csúcsforgalom sikerének biztosítása érdekében.

A Szabad Kikötő dolgozóinak felhívásához elsőnek a Keletmagyarországi Közraktárak NV karcagi telepe jelentette be csatlakozását, melynek dolgozói közölték, hogy a vállalat minden dolgozója nagy lelkesedéssel, egyemberként csatlakozik a versenymozgalomhoz, mert ezáltal is tanuságot kiván tenni arról, hogy

rendületlenül támogatják a hatalmas Szovjetunió által vezetett béketábort.

A Délmagyarországi Közraktárak NV dolgozói megírták, hogy a gyors rakodással és a gabonaszemek elhullatásának kiküszöbölésével csatlakoznak a Szabad Kikötő versenyfelhívásához.

A Középmagyarországi Közraktárak NV II. számú telepének dolgozói is elfogadták a kihívást. Válaszukban hangsúlyozták, hogy a dolgozó parasztság a csata első felét megnyerte, de

a gabonacsata második fele a tárházi és vasutas dolgozókra vár.

Nekik kell megvalósítani a vagonok ötórás ki- és berakását, hogy ezzel is elősegítsék a vasutas dolgozók célkitűzését: a háromnapos kocsifordító megvalósítását. Ezért ielszavul választották a következő jelmondatot: „Harc minden szem gabonáért és a vagonok rakodási idejének csökkentéséért!"

Hatalmas lelkesedéssel csatlakoztak a versenyfelhíváshoz a Közraktárak kiskunhalasi, mohácsi, ceglédi, szegedi, szombathelyi és debreceni telepeinek dolgozói is.

„Biztosítjuk az őszi forgalom zavartalanságát, — azon leszünk, hogy a felépítményi anyagokat idejében elkészítsük

Kedves elvtársak! A közelmultban lezajlott Országos Vasútüzemi értekezlet, Pártunk vezetésével és irányításával kitűzte a feladatokat a magyar vasutas dolgozók számára, a közelgő, az elmult évihez képest sokkal nagyobb őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása érdekében.

Mi is, a MÁV Felépítményi Vasanyagjavító NV dolgozói tudjuk azt, hogy a magyar vasút történetében még nem volt példa ilyen teljesítményre, amit az idei őszi forgalom megkövetel, ezért, hogy ezt a harcot műhelyünkön belül is sikeresen megvívjuk, a helyi párt- és szakszervezet vezetésével, elsősorban népnevelő és bizalmi gárdánkat erősítettük meg, akik jó politikai felvilágosító munkával, állandóan ébren tartják dolgozóink között az őszi csúcsforgalom sikeres megvalósítása érdekében kifejtett harcot.

Teljes erőnkkel harcolni fogunk a műhelyünkben előforduló jobboldali szoc.-dem. megnyilvánulások és a klerikális reakció befolyása ellen, akik egész bizonyosan, az őszi csúcsforgalom sikeres végrehajtása ellen is aknamunkát folytatnak és igyekeznek termelésünkben zavart előidézni. Azonban résen vagyunk és a jövőben még éberebben fogunk azon őrködni, hogy amit Pártunk feladatokat számunkra kitűzött, Pártunk iránt eltántoríthatatlan hűséggel végrehajtjuk.

Mi, a MÁV Felépítményi Vasanyagjavító NV dolgozói, a legeredményesebben úgy járulhatunk hozzá az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításához, hogy a műhelyünk által készített váltókat és keresztezéseket minőségileg még jobban elkészítjük, hogy az 500 km-es és a 2000 tonnás szerelvényeink, vonalainkon még biztosabban száguldhassanak, továbbá azzal is, hogy *az általunk készített váltók, keresztezések és felépítményi szerszámok még idejében a rendeltetési helyére továbbítjuk. Azon leszünk, hogy ez így is legyen,* hogy ezzel is egy lépéssel előbbre vigyük a népek közös ügyét a béke megvédését és a szocializmus építését.

Szabadság!

BAKÓ JÓZSEF, lakatos,
MÁV Felépítményi
Vasanyagjavító NV

ELŐRE PÁRTUNK VEZETÉSÉVEL AZ ŐSZI FORGALOM SIKERES LEBONYOLÍTÁSÁÉRT!

Az üdülőkben pihenő dolgozók tiltakozása
az imperialisták koreai rablótámadása ellen

A Vasutas Szakszervezet üdülőiben pihenőjüket élvező dolgozók minden csoportja levélben és táviratilag fejezi ki nap mint nap szolidaritását a hős koreai nép szabadságharcával kapcsolatban és felháborodva tiltakoznak az Egyesült Nemzetek Szövetségének lobogóját kisajátító amerikai imperialisták galád támadása ellen.

Legutóbbi Hajduszoboszlóról érkezett be ilyen levél, amelyet 47 különböző üzemben foglalkoztatott vasutas dolgozónk írt alá.

Levelükben ezt írják:

„A Vasutas Szakszervezet hajdnszoboszlói üdülőjében pihenő vasutas dolgozók felháborodással tiltakoznak az ellen, hogy az amerikai imperialisták, ezek a háborús gyilkosok Észak-Korea békében és szabadságban élő népét orvul megtámadták.

Üzenjük a koreai hős népnek, hogy harcoljanak lankadatlanul tovább a szabadságért, mi a magunk területén a szocializmus minélőbbi felépítésével támogatjuk harcukat. Éljen a legyőzhetetlen béketábor! Éljen a világbéke őre, a nagy Sztálin! — 47 aláírás.“

JÓ EREDMÉNYEKET HOZOTT
a miskolci vasutasok és a „BELSPED” között megkötött hosszúlejáratú versenyszerződés

Miskolc állomás és a BELSPED dolgozói még június 10-én hosszúlejáratú versenyszerződést kötöttek. Az elmult hónap eredményeit július 10-én értékelték ki. A kiértékelés eredménye a következő:

Az ALLOMAS dolgozói a vállalt pontokat a következőkben teljesítették: 1. Az érkező áruk számadása az eddigi 3½—4 óra helyett általánosságban a vállalt 2 órára sikerült leszorítani, tehát az első pont 100 százalékig teljesítve volt. 2. A tolatás részéről a gyüjtőkocsik 40 perces beállítása azonban átlagosan 60 perc alatt történt meg. 3. A raktár részéről a gyüjtőkocsikból az áruk kiszolgáltatása általánosságban azonnal megtörtént az elmult hónapban.

A BELSPED részéről: 1. Az áruk számadásának számfejtése, szállításra elkészítése az eddigi 2 óra helyett 1 órára sikerült leszorítani, a kiteljesítés 100 százalék. 2. Az átvett áruk szállítókocsira való felrakása, kézbesítése az eddigi 4 óra helyett 3 és fél órára sikerült leszorítani. 3. A feladásra kerülő áruk kiszállításának torlódását úgy sikerült enyhíteni, hogy az idevonatkozó miniszteri rendelet szigorú alkalmazásával már az előző napon be kell jelentenie a vállalatoknak a szállításra vonatkozó diszpozíciójukat, így a nap folyamán egész nap történik az áru kiszállítása, a torlódás lényegesen enyhült.

Egész életemen keresztül harcoltam érte...

„T. Szerkesztőség!

Engedjék meg, hogy a KÖZLEKEDÉS hasábjain mondjak *köszönetet a Pártnak,* a szakszervezetnek azért a megtiszteltetésért, hogy nyugdíjas létemre üdültetésben részesítettek Hajduszoboszlón.

Egész életemen keresztül harcoltam azért, hogy minket, fizikai munkásokat is emberszámba vegyenek és ne csak a robotból jusson bőven, de ja jólétből is jusson.

Amiről az elmúlt kapitalista rendszerben még álmodni sem mertem, meghozta számomra *a dicsőséges Szovjet Hadsereg felszabadítása.*

Most, innen, a hajduszoboszlói vasutas üdülőből, ahol

tíznapos ingyenes üdülésemet töltöm,

üdvözlöm az összes elvtársakat. Nagyon jól érzem magam, élvezem az üdültetés minden előnyét. Ellátásunk nagyon jó és bőséges, rendkívül jó helyen vagyunk és kitünő bánásmódban van részünk. Ezt, mi munkások csak úgy hálálhatjuk meg *Rákost* elvtársnak, a Pártnak, ha meggyorsítjuk hazánkban a szocializmus építését, harcolunk az ellenség ellen és harcolunk a békéért.

Sárkány Zoltán nyug. géplakatos, Miskolc.”

AKIK MÉLTATLANOKKÁ VÁLTAK
a szakszervezeti tagságra:

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének elnöksége **Sándor Mihály**, a rákoscsabai helyicsoport bélyegkezelőjét azért, mert pártszerűtlenül viselkedett, a helyicsoportnál nem jó munkát végzett, valamint ittasságáért a szakszervezeti tagok sorából kizárta.

Ugyancsak kizárta Szegedi Edét. Rákospalota—Újpest ÜB pénztárosát hűtlen szakszervezeti pénzkezelés, **Rácz Ferenc** hivatali segédet (Vác állomás) pedig erkölcstelen magatartás miatt.

Kétszer számoltatott el munkákat, hogy megtarthassa a sztahánovista címhez szükséges 200 százalékot

A MÁV Landler Jenő Járműjavító Üzemi Vállalat műhelyében dolgozott *Gordos* Gábor lakatos. *Gordos* annak ellenére, hogy több szemináriumon képezte magát, majd előadó is lett, tehát ismerte a munkásosztály erőfeszítéseit a szocializmus építésében, mégis tudását nem népi államunk megerősítésére, hanem nemzetgazdaságunk gyengítésére és megkárosítására használta fel.

Gordosnak lett volna éppen az a feladata, hogy képzettsége folytán leleplezze a bércsalókat. Nem ezt tette. A Párt és a szakszervezet élmunkássá, majd sztahánovistává javasolta, de mindezekre érdemtelenné vált. Pártunk, mielőtt fel nem fedték normacsalási manőverét

tartalékos tiszti iskolára is javasolta.

A vizsgálatok alapján a fegyelmi bizottság azt javasolta, hogy *Gordos* Gábortól, mint arra méltatlantól, vonassák vissza az élmunkás kitüntetést, a sztahánovista címet és a szakszervezetből zárják ki.

Gordos 1941-től a mozdonyarmatura javítócsoportban, a Friedmann-féle lapostolattyús-kazán lefúvatóváltó javítását végezte. Munkakörébe jól begyakorolta magát, amit az is biztonyit, hogy 1949 márciusától kerek egy esztendeig teljesített 275—288 százalékkal sztahánovista lett.

Magas százaléka a szakemberek és külsős művezetője előtt is feltűnést keltett,

mert a tolattyúsváltó javításáért kapott 4.98 forint órás ár 1928-ban felvett szabályszerű százszázalékos *kartotékos* ár volt. A külsős művezető vizsgálata szerint a munkavégzésben, észszerűsítés nem volt,

a magas százalékot egyes munkafázisok elhagyásával érte el,

amelyet *Gordos* nem adott be racionalizálási javaslatként.

Az elhagyott munkafázisok munkaideje, a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium I. Vasúti Főosztálya rendeletével kapcsolatban, *Gordosnál* az időfelvételi lap szerint a harmadik hónapban 171 százalékra esett vissza. Hogy *Gordos*

a sztahánovista címhez szükséges 200 százalékot megtartsa, csalást követett el.

Kétszer adott át és számoltatott el oly munkát, amit csak egyszer végzett el. Ezt elősegítette az is, hogy a mozdonyok munkatervtől eltérő kimenetele esetén, az egyes gépekre nem az arról leszerelt tolattyúsváltó került vissza, ami azután az utalvány szerinti munkaátvételnél kétszeri átvételt eredményezett.

Az ellenőrzést megnehezítette az, hogy a javítási árban bennfoglalt és a felvételi lapon feltüntetett mozdonyszámnak a beütését *Gordos* minden egyes váltónál elmulasztotta.

Ez tette lehetővé azt, hogy a 17 hiányzó váltó utalványait elszámolhatta.

Gordos Gábort, — amint arról lapunk július 5-i számában beszámoltunk, miután méltatlanná vált a szakszervezet tagságára, — a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének Elnöksége *a szakszervezeti tagok sorából kizárta.*

Konstanzai levelezőlap

„Üdvözletemet küldöm a román tengerpartról és megköszönöm a Pártnak, a szakszervezetnek, hogy lehetővé tették azt, hogy ilyen gyönyörű helyen, a testvéri román nép körében tölthetem szabadságomat.

Igyekezni fogok, hogy jövőbeni munkámmal fokozottan bebizonyítsam, hogy méltó voltam erre az előlegezett kitüntetésre.

Baranyai József.”

Miénk a Balaton

Boldog lihegéssel igyekeztem haza. Feleségem és kicsi gyermekeim, mint mindig, most is a kapuban vártak rám. Kisfiam, amint az utca elejére érek, azonnal megismer és vidám kiabálással fut felém.

— *Apa, hoztál valamit?* — voltak az első szavai.

Karomba fogtam és boldogan hallgattam vidám csevegését.

— *Hoztam. Nézd, itt van* — mondtam és egy papírlapot húztam elö zsebemből. Kisfiam kezébe veszi a cédulát.

— *Mi ez, Apa?* — teszi fel a kérdést a gyerek és csodálkozva tekintget rám. Megsimogatom kócos, lenszőke haját. Közben a kapuhoz érünk. Ott aztán ketten is kérdeznek egyszerre:

— *Mit hoztál, Apa? Mi van a Lacika kezében? Levél?* — kérdezi kislányom és feleségem. Feleségem vidám ábrázatomat látva, csillogó és kiváncsi szemekkel tekintget rám és a kisfiam kezéből elveszi a papírlapot.

— *Megkaptuk* — szóltam, — *megkaptuk a beutalást az üdülőbe. Vasárnap megyünk üdülni. Keszthelyre megyünk, a Balaton mellé.*

Feleségem hangosan olvassa a beutalást. Boldogan álljuk körül és derüs arccal hallgatjuk szavait. Én meg csak nézem vidám tekintettel a kis papirszeletet. Ugy nézem, mintha most látnám először. Pedig ma már tízszer is megnéztem és elolvastam a géppel irott sorokat. Szinte hihetetlennek tünik fel, hogy most már mi is üdülni mehetünk. Üdülni a Balaton mellé, ahová néhány évvel ezelőtt csak a vasút kiváltságosai nyaralhattak, de ahol most már a szocializmust építő vasutas dolgozók élvezhetik a Balaton langyos hullámait.

Még két napunk volt az indulásig. Ez a két nap vidám készülődéssel telt el. Feleségem ezalatt bevásárolta a szükséges és még hiányzó dolgokat.

Vasárnap idultunk. Korán kellett kelni, hogy a vonatot elérhessük. A gyerekek már este, az elkövetkezendő utazás izgalmától, nehezen aludtak el. De reggel keltegetés nélkül, boldogságtól sugárzó arccal ébredtek. Öltözködés közben a Balatonról, a vitorláshajókról folyt a csevegés közöttük. Minduntalan kérdésekkel ostromoltak.

— *Ugye, Apa, nagy víz az a Balaton? Akkora, mint Pest, ugye Apa? és vitorlások is vannak rajta? Kis vitorlások is? Meg gőzhajók is?*

Alig győzök válaszolni a kérdésekre. Két nap óta állandóan ilyen kérdésekre kell választ adnom.

Tíz éve láttam a Balatont. De mennyivel más körülmények közöttl Marhavagonok ajtajából néztem akkor ezt a csodálatos tájat vágyódó, szomorú tekintettel. Mintegy százan lehettünk, Férfiak, nők, öregek, fiatalok... *Summások...* Kenyérgondenyhítő harcunkra vitt akkor a vonat bennünket az egyik dunántúli érsekség hatalmas kiterjedésű birtokára. Abban az időben még az ország előkelő *„urai”* tanyáztak a balatonmenti villákban, szállodákban és itt, ezen a gyönyörű vidéken, testet-lelket üditő környezetben pihenték ki a semmittevést, a pénzharácsolás *„fáradalmait”*. És a szanatóriumok az ország hájas urainak gyomorhurutos bajait, szívbántalmait gyógyították. Ma a Párt segítségével, szakszervezetünk rendezésében *a szocializmust építő dolgozók üdülnek* a balatonmenti üdülőkben. Olyan dolgozókat küld szakszervezetünk most a Balaton mellé üdülni, akik talán sohasem érték volna meg, hogy ide eljussanak, mint nyaralók.

... Ezeket gondoltam, miközben a vonat robogva száguldott velünk Keszthely felé.

Tíz óra elmult már, amikor a vonat Keszthelyre ért. A nap melegen tüzelt. Vidáman szálltunk le.

Néhány lépés után kis parkot pillantunk meg. Körül van kerítve. Szemben velünk a kapu. A kapu fölött hosszú tábla. A táblán felírás: *VASUTASOK ÉS HAJÓSOK ORSZÁGOS SZAKSZERVEZETÉNEK ÜDÜLŐJE.* A tábla két oldalán egy-egy zászló, jobbról piros-fehér-zöld és balról vörös zászló. Tehát jó helyen járunk. Már a kilincsen a kezem, amikor a feleségem megszólal:

— *Ez lenne az, Apja?* — kérdezi kissé gyanakvóan.

— *Látod, ott a tábla...*

— *De itt nincsenek vagonok. Azt mondták, hogy itt vagonokban fogunk lakni,* — mondja kissé csodálkozó arccal.

Benézek a kapu rácsai között. Tíztizenöt méternyire a fák lombjai között, kicsi házak sorakoznak egymás mellett. Formás kis házak. Mindegyiken elől két ablak, középen ajtó, az ajtó előtt kis tornác fából. A falak sárgára meszelve. Az ablakok, ajtók zöldre festve. Fölötte szabályos pirosra mázolt bádogtető. Igen, hát ezek valóban nem vagonok. *Talán mégis igaza van az asszonynak,* — állapítom meg magamban. Mégegyszer a táblára nézek a kapu fölé, aztán a kerten át a kis házakra. *Nem, ez nem lehet az,* — mondom még mindig kétkedve. *Ez túlságosan szép hely lenne a mi számunkra.*

Amíg ott töprengünk, a gyerekek kinyitják a kaput és vidám kiabálással futnak a sárga homokkal felhintett gyalogúton a kert fái közé.

— *Ott a hinta! Nézd, Apa,* — *ott a hinta,* — kiabálják és máris ott vannak a bejárattól balra fekvő játszóteren és vidáman kapaszkodnak a hintába.

A gyermekek hangjára idősebb bácsi lépeget elő a fák közül. Már messziről kiabál:

— *Jöjjenek csak beljebb. Jó helyen járnak,* — mondja vidáman, amint látja töprengésünket.

— *Ez a ...* — akarom feltenni a kérdést.

— *Ez, ez* — vág a szavamba a bácsi. — *Látják, a gyerekek már itthon vannak,* — int a a fejével a hintázó gyerekek felé. Aztán bemutatkozik:

— *Harangozó vagyok. A gondnok.*

— Kezet fogunk.

— *Az első vendégeink,* — mondja. *Fáradjanak beljebb. Na jöjjenek csak utánam,* — biztat bennünket.

Hatalmas vén fák alatt, gondozott gyalogúton követjük. Itt-ott, szétszórtan vasoszlopok. Az oszlopok tetején villanykörték. Oldalukon faládákban muskátlik piroslanak. A fák koronái alatt gondozott élénkzöld pázsit. A levegő friss, hüs, illatos. Az egyik kis ház elé érünk. Az ajtó előtt tornác. A párkányon muskátlik. A tornácra néhány lépcső vezet fel. A gondnok már ott is van az ajtó előtt. Vizsgálódva tekintek körül. A falon piros papírból kivágott betűk: *Az üdülő a dolgozóké. A „Tied.”* A betűk alatt két kép. A piros keretbe foglalt képekről *Sztálin* és *Rákosi* elvtársak tekintenek ránk.

Kislányom fut felénk a zöld pázsiton keresztül. Arca kipirult, boldogan mosolyog, integet, kiabál. Feleségem rosszalóan, dorgáló hangon szól rá:

— *Csak hagyja, fiatalasszony* — szólal meg a gondnok. — *Itt szabad. Azért van az. A miénk az, a maguké, a gyerekeké.* — Közben kinyitja az ajtót. Tiszta, gondosan berendezett kis szobát pillantunk meg. Oldalt a fal mellett két ágy, fehér lepedőkkel, tollpárnával, takaróval. Az ajtóval szemben ablak. Az ablakkeretben hársfa lombjai lengenek. Előtte kis asztal. Az asztalon vizeskancsó, poharak. Az ajtó mellett ruhaszekrény. Amott jobbra egy üvegezett másik ajtó.

— *Az ott a konyha,* — magyaráz a gondnok. — *Itt a tűzhely, mellette a láda a tüzelőnek. Ott a vas. Emitt a vizesvödör, az a bádogedény a mosogatásra szolgál. Itt van a konyhaszekrény. Ez itt a palacsintasütő stb.* — sorolja fel Harangozó bácsi a tárgyakat. Van itt minden, ami egy gazdasszony számára szükséges.

Délután már megtelnek a lakások. Minden vonat hozott üdülésre érkezett dolgzókat és azok családját. Estefelé benépesül a játszótér is. Vidám sikongatásokkal a gyerekek a csúzdán csúszkálnak. Lengtek a hinták és épültek az alagútak, hidak a homokban egy terebélyes hársfa lombjai alatt.

A felnőttek meg ismerkedni kezdtek. Ki-ki elmondta, hol dolgozik, mi a foglalkozása. Az arcok vidámak. A hangok biztatóan csengők, megelégedettek. Valamennyien most vagyunk először üdülni. Dehát ki hitte volna, hogy egy vasuti kalauz, fűtő, mozdonyvezető, váltókezelő, segédmunkás valaha is üdülni fog a Balaton mellett, egy ilyen csodálatos helyen.

— *Hát én még sohasem voltam ilyen helyen...* mondja egy műhelyi lakatos, akit Debrecenből utalt be családjával együtt a szakszervezet.

— *Tudták az urak, mitől döglik a légy* — dünnyög mögöttem az egyik mozdonyvezető elvtárs.

Az asszonyok is tesznek hasonló megjegyzéseket.

— *Csak még egy rádió hiányzik,* — állapítja meg az egyik elvtársnő valamelyik este, — *had táncolnánk egy kicsit.*

Nem is hittük, hogy ez a kívánságunk is teljesülni fog. De beteljesült.

Az egyik délután meglátogattak bennünket *Gáspár* Sándor és *Végh* Lajos elvtársak. Fürdőnadrágban sütkéreztem a lakunk előtti zöldben. *Asztalos* Istvánnak a *„Szél fuvatlan nem indul”* című könyvét olvastam. Igen belemerültem az olvasásba. Arra figyeltem fel, hogy valaki *„Szabadsággal”* köszönt.

— *Szabadságl* — fogadtam a köszöntést.

Gáspár és *Végh* elvtársak kezet fognak velem.

— *Hogy érzi magát elvtárs?* — kérdezte *Gáspár* elvtárs.

— *Köszönöm.*

— *Nincs-e valamiben hiányuk, valami panaszuk.*

— *Nem, nincs. Nagyon jól érezzük magunkat. Azaz...* — jut eszembe hirtelen a tegnapesti megjegyzés a rádióval kapcsolatosan, — *mégis csak lenne egy óhajunk Gáspár elvtárs. Ne értsen félre, nem akarunk elégedetleneknek, vagy követelödzöknek feltünni, csak hát tegnap felvetődött a kérdés, hát elmondom. Ugyanis rádiót szeretnénk, ha...*

És két nap mulva ott volt a rádió. Ezután még vidámabbak lettek napjaink és estéink.

— *Lám, a mi szakszervezetünk gondol ránk,* — állapítja meg az egyik elvtárs. — *Szinte hihetetlen, hogy csak kíván valamit az ember és az már teljesül.*

Kint ülök a tornácon és az asztalra könyökölve írom ezeket a sorokat.

A nap vörös korongja szép lassan lebukik a dombok mögött. A Balaton partján húzódó nádasok susogva mesélni kezdenek a jövő Magyarországáról, ahol már nem az élet szerencselovagjai üdülnek a Balatoni tündérlakokban, hanem az alkotó és termelő, a szocializmust építő munkástömegeket várják a jól megérdemelt pihenésre. Ahol a dolgozók egyetértésben, vidáman, gondnélkül töltik el megérdemelt szabadságukat.

Keszthely, 1950. június hó 19-én.

Központi Hivatalok dolgozója:

Csörgő Pál,

beianitott munkás

A szombathelyi Járműjavító NV üzemi DISZ-szervezete így harcol a klerikális reakció ellen

„Tisztelt Szerkesztőség, kedves elvtársak! Akkor, amikor a „Szabad Ifjúság" legutóbbi számában olvastam az „Önvédelmi harcban *Kovács* püspök és társai ellen" című, a klerikális reakció szombathelyi működéséről szóló cikket, nem mulaszthatom el, hogy egy levelet ne írjak üzemi DISZ-szervezetünk munkájáról, mellyel az ilyen és hasonló megnyilvánulásokat küszöböljük ki.

Egyszóval, *hogyan is harcolunk* az ifjúság jövője ellen törő, népi demokráciánkat megdönteni akaró *fekete reakcióval szemben?*

Amikor Szombathelyen a papok rémhírterjesztése elkezdődött, hogy a templomokat bezárják, a gyóntatást beszüntetik és a megye számos helyén *„szivgárdákat"* és különböző *„oltáregyesületeket"* állítottak fel,

üzemünk ifjú gárda tagjai gyűlést hívtak össze,

hogy e megnyilvánulások ellen felvehessük a küzdelmet.

A gyűlés a legélesebben elítélte a fekete reakció aknamunkáját, amely a munkásosztály hatalmának megdöntésére irányul, és határozati javaslatba foglalta, hogy minden erejével harcol ellene.

A gyűlés után fiatal népnevelő gárdánk résztvett a Magyar Dolgozók Pártja által tartott értekezleten, melyen

Mózer esperes-plébános is beszédet mondott.

Elénk tárta az alsópapság helyzetét a felsőpapsághoz viszonyítva, rámutatva arra, hogy őket szabad mozgásukban és gondolkodásukban mennyire befolyásolják.

Ifjú gárdánk a gyűlés után belekapcsolódott a Párt népnevelő munkájába és a város különböző kerületeiben házi agitációt folytatott, üzemünkben pedig a maga munkahelyén fejtett ki ilyenirányú munkát. A szakszervezeti taggyűlésen tiltakoztunk a klerikális reakció provokációja ellen. Az ellen, hogy a DISZ-t támadják és rágalmazzák.

Rámutattunk a vádak alaptalanságára, s konkrétumokat hoztunk fel üzemünk munkássága előtt a fekete reakció mesterkedéseiről, háborús uszításairól. Üzemünk ifjúmunkásai nevében kértük a dolgozókat:

segítsenek harcolni ellenük.

Természetesen ezzel a tevékenységgel korántsem merült ki ifjúgárdánk működése. Most, amikor a gabona betakarítása nyomult előtérbe,

fiataljaink kiveszik részüket az aratás minden vonalán

is ugyanúgy, mint ahogy a falu felvilágosító munkájában. Aratóbrigádunk, melyben az ifjú gárda tagjain kívül, ifjúmunkások és lányok is vannak, a városi DISZ-szervezetek és DISZ-bizottság által rendelkezésre bocsátott autón, munkaidő után kimennek a környező falvakba és a *tszcs* gazdaságoknak minden módon, tudásukhoz és képességeikhez mérten, segítséget nyújtanak.

Ilyen megmozdulások alkalmával népnevelő csoportunk tagjai is jönnek és velünk és az útközbe eső falvakban kettesével-hármasával végzik munkájukat, a felvilágosítás terén. Az a tény, hogy *Kovács* püspök „úr" jó tanítványai az aratás elkezdését későbbi időpontra akarták eltolni, hivatkozva arra, hogy tavaly is csak július 10-e után kezdődött meg az aratás. Azt azonban elfelejtik megmondani a dolgozó parasztságnak, hogy addig sok gabonaszem kipereg és ezáltal maguk a dolgozó parasztok és ezen keresztül egész népgazdaságunk károsul.

Ifjúgárdánk tagjai felvilágosítják a falu népét

a szállítási szerződések megkötéséről

is és megmagyarázzák, hogy tulajdonképpen ezek a szerződések mind a dolgozó parasztság érdekeit szolgálják.

Amikor megemlítjük ifjú gárdánk jó oldalát, nem szabad megfeledkeznünk hibáinkról sem.

Legsúlyosabb hiba, ami így nálunk, üzemi viszonylatban mutatkozik az, hogy

taglétszámunkhoz arányítva népnevelő gárdánk létszáma kevés.

Addig, amig üzemi DISZ-szervezetünk 400 tagot számlál, népnevelő gárdánk mindössze 30 fő. Ha itt akarjuk az egyik hibát megkeresni, akkor először is *a vezetőségben kell keresnünk* ennek okát.

Üzemi SZIT-vezetőségünk egészen a DISZ megalakulásáig nem tartotta nagyjelentőségűnek, hogy létszámunk emelkedéséhez viszonyítva, népnevelő gárdánkat is ki kell bővíteni. Most, hogy pártszervezetünk közvetlen irányítása alatt állunk, útmutatása nyomán dolgozunk, ez a hiba rövidesen kiküszöbölődik, mert valóban be kell látnunk azt, hogy a szervezet *csak akkor tud jó munkát kifejteni, ha* kellő létszámú, *jól képzett népnevelő gárdánk van.*

Amikor ezt a kérdést vizsgáljuk, hiányosságokat találunk oktatási vonalon is, mert üzemi viszonylatban az elmult oktatási évadban mindössze 36 ifjúmunkás vett részt szemináriumon.

Hiányosságunkat oktatási vonalon is fel kell számolnunk,

ami a következő oktatási évad megindításakor meg is történik.

Mindezeket kiküszöbölve, még csak azt kell megmondanunk ifjúgárdánk közvetlen vezetősége felé, hogy ne merüljenek el a vezetők a különböző adminisztrációs munkák elvégzésében és az ifjú gárda tagjai neveljék ki az ilyen munkára alkalmas ifjúmunkásokat és ifjúmunkáslányokat.

Bízunk abban, hogy Pártunk közvetlen irányítása, útmutatása nyomán most már sokkal jobban végre tudjuk hajtani, fel tudjuk javítani ifjú gárdánk munkáját. És ezen keresztül ötéves tervünk első évének idő előtti befejezését, szocializmusunknak megvalósítását, a béke nagy ügyét erőteljesen elősegítjük.

MALEK JENŐ,
DISZ-titkár, Szombathely."

A szakszolgálatot nem érdekli az évi félmillió forint üzemanyag-megtakarítást jelentő újítás

„Kedves Elvtársak! Ötéves népgazdasági tervünk sikeres megvalósításának egyik biztosítéka a többtermelés, gyorsabb és pontosabb munka, ezen belül az újítási mozgalom, mely a termelést segíti elő. Ugye, ezt tudja minden dolgozó! — Vagy nem?

Sajnos, úgy látszik még nem mindenki tudja, de az újító bizottságnál egyesek a legkevésbbé! Hogy ezt konkrétan alá is támasszam, egy példát hozok fel a sok közül, mely megvilágítja a felső vezetés bürokratikus munkáját.

Egyik dolgozótársunk rájött arra, hogy hatalmas összeget lehetne megtakarítani, ha a 326 sorozatú tolatási mozdonyokat felszerelnék homokszóróval, úgyhogy fordított menetben is tudjon homokolni. Ennek a tervét kidolgozva, hivatalosan beküldte ez év január 24-én az igazgatóságba.

Eddig nem is volt baj, csak ezután kezdődött. Az ügy bővebb részleteiről már a *„Gazdaságos Vasút"* c. lap 1950 június 20-i számában *Téni* Ferenc elvtárs írt. Röviden csak annyit, hogy az igazgatóság a véleményes jelentés határidejét 1950. decemberre 15-re tűzte ki. Azt minden szakember tudja próbálás nélkül is, hogy a homok éppen úgy fog kiszóródni a kerék mögött, mint a kerék előtt, egy év multva is. A többi kísérletre marad egy év?!

No, de ez még mind semmi, most jön a bürokrácia és a felelősségáthárítás második fényes sikere. Július 7-én az állomás újítófelelőse (Bp. Nyugati pu-ról), hogy gyorsított eljárással tudja meg az újítás menetét, felhívta telefonon a 16—32. számon *Téni* elvtársat. Az elvtárs beteg volt, de kaptunk egy telefonszámot, hogy hívjuk fel a 14—44-et, *Safranek* kartársat, talán ő tud felvilágosítást adni.

Sajnos, *Safranek* elvtárs nem tudott felvilágosítást adni, de adott egy telefonszámot, a 11—88-at, hogy hívjuk fel *Petrovics* kartársat. Úgy látszik az újítófelelőst üldözte a „véletlenek" sorozata, tudniillik *Petrovics* kartárs sem tudott felvilágosítást adni, de egy telefonszámot ő is adott, a 15—67-et.

A számon *Csivécs* kartárs jelentkezett, azonban itt is úgy állt a helyzet, mint az előbbieknél. Annyiban azonban különbözött, hogy még a „Gazdaságos Vasút"ban megjelent újítással kapcsolatos cikkről sem tudtak. Mindettől eltekintve, azért itt is kaptunk egy telefonszámot, hogy ismét hívjuk fel *Petrovics* kartársat a 11—88-on, s ha nem kapunk kellő felvilágosítást, forduljunk ismét hozzá panaszra a 15—67-en.

Petrovics kartárs 15-20 órakor ebédelni volt, 15.30 órakor tárgyaláson, mire 15.45 órakor (tudniillik eddig vitatkoztunk a telefonos kartársnővel, hogy hívja a telefonhoz *Petrovits* kartársat) végre meg is kaptuk. Először nem tudott az ügyről semmit, de azután ismét adott egy másik telefonszámot, a 13—46-ot, hogy ott a VIII/b ügyosztályból *Halmos* felügyelő kartárs majd ad felvilágosítást.

Mivel nem vagyunk babonásak, így nem féltünk a hetedik telefonszámtól sem — felhívtuk *Halmos* kartársat. Itt végre megtört a jég. Úgy látszik, *Halmos* felügyelő kartárs jól viszonylik az önkritikához, röviden és őszintén a következőket mondta: *A javaslat jó. Jutalomra méltó, műszakilag még tovább is lehet tökéletesíteni, csak sajnos, a tárgyalásokkal elcsúsztunk. A hibások mi vagyunk, de igérem, hogy a jövő héten egész biztosan a bizottság elé kerül.*

Kedves Elvtársak! Kell itt még sokat magyarázni arról, hogy mi az újítási mozgalom visszaesésének oka? Hol szűk a keresztmetszet? Ugy-e, hogy nem! Ez a javaslat az előszámítások szerint minimum 500.000 forint üzemanyagmegtakarítást jelent egy évben. Képzeljük el, ha ez a javaslat kitárgyalása félévig tart, mennyi ideig tart a sokkal kevesebb megtakarítás?

A gazdasági vezetőkről *Sztálin* elvtárs azt mondta: *„Itt az ideje, hogy véget vessünk a termelésbe való benemavatkozás rothadt álláspontjának. Az újjáépítés időszakában minden a technika fejlesztésétől függ. Az a gazdasági vezető, aki nem óhajtja a technikát tanulmányozni, a technikát elsajátítani — paprikajancsi, de nem gazdasági vezető."*

Ez után az idézet után azzal zárom levelemet, mely talán hasznos lesz a közösség számára — nehogy sértve-érzések legyenek feleslegesen — „akinek nem inge, nem veszi magára".

Elvtársi üdvözlettel
Boros József
a „Közlekedés" levelezője.
(Budapest, Nyugati p. u.)

A MÁV Jegynyomda boritékújsága

A MÁV Jegynyomda dolgozói rendkívüli érdekes újítást vezettek be, amely mintegy pótolja az üzemi újságot.

A dolgozók bérüket eddig is mindig boritékban kapták, amelyen az illető dolgozó neve és a boritékban lévő bérkereset összegét tüntették fel. A boritékot így minden tekintetben népszerüsitik.

Valamelyik derék dolgozónak jutott eszébe, hogy miniatür üzemi közlönyt nyomat a boriték mindkét oldalára.

Flatal laptársunk közli az üzem termelési eredményeit és rámutat majd az üzemben fennálló hiányosságokra is. Ezenkivül mozgalmi és társadalmi vonatkozású hiranyagot is ismertet a dolgozókkal.

Az első szám mozgósit a hosszulejáratú szocialista versenyszerződésre. „Itt vagyok" cimen humoros versikében üdvözli a „kis boriték" a dolgozókat és inti őket a jó munkára és arra kéri, hogy vigyék el őt a családjukhoz is.

Jó munkát kivánunk laptársunknak kitüzött céljainak eléréséhez.

Román és magyar sztahánovisták testvéri kézfogása Budapesten

Nicolai Teodorescu, román sztahánovista mozdonyvezető továbbította Balatonlellérről Budapestig a hazánkban üdülő román és csehszlovák dolgozók vonatát. Teodorescut, aki Romániában megindította az „500 kilométeres"-mozgalmat Budapesten a mozgalom magyar megindítója: Lengyel József elvtárs üdvözölte a kartársak meleg ünneplése közepette

A mohácsiak kocsikirakási versenyt szerveztek és komplex-brigáddal harcolnak az őszi forgalom sikeréért

Július 10-én összeültek Mohács állomáson a vasutasok és szállítómunkások abból a célból, hogy kocsikirakási versenyt szervezzenek az őszi forgalom sikerének biztosítása érdekében.

Hortobágyi Lajos ismertette a szállítómunkások felhívását az ötórás kocsikirakás megvalósításáért. Elmondotta, hogy első tervévünk sikere nagyban függ a háromnapos kocsifordulótól és kérte a mohácsi szállítómunkásokat, hogy most is élen járjanak feladatuk teljesítésében.

Omacht János pártitkár elvtárs felszólalásában hangsúlyozta, hogy amíg Koreában a hős koreai nép az imperialisták aljas támadását utasítja vissza, addig náhink a termelő munka növelésével, a minőség javításával kell segítenünk őket a győzelemig.

Koch István a szállítómunkások nevében vállalta, hogy segítenek megvalósítani a vasutasok célkitűzéseit az őszi forgalomban, hogy ezzel is szolgálják a béke ügyét.

A dolgozók elhatározták az értekezleten, hogy komplex-brigádokat alakítanak, *Koch* István pedig brigádja nevében bejelentette, hogy a szállító munkások vállalják a zsákos áruknál két órán belül, egyéb áruknak pedig három órán belül való kirakását.

Hortobágyi Lajos a vasutas dolgozók nevében vállalta, hogy a vonatokkal érkező kocsikat egy órán belül a felek rendelkezésére bocsátják. Vállalták, hogy előértesítés alapján a kocsirakományokat olyan időben értékesítik ki, hogy a kocsiknak az állomásba való megérkezése idejére a felek már szállítóeszközeikkel várhatják az árut

Július 28-án Országos Csúcsforgalmi Hajózási Értekezletet tartanak hajósaink az érdekelt szállítási vállalatok részvételével

A MESZHART Igazgatósága helyi pártszervezete és szakszervezete a hajós dolgozók bevonásával gondos előkészítő munkálatokkal készül az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítására. Ennek érdekében még július hónapban Országos Csúcsforgalmi Hajózási Értekezletet fog összehívni, amelyen a hajózás és az érdekelt szállítási vállalatok képviselői is résztvesznek.

Ez az értekezlet lesz hivatva arra, hogy az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításának érdekében az összes felmerülő problémákat felfedje és az egyes vállalatok termelési és szállítási terveit megfelelően összehangolja, együttműködésüket szorosabbá tegye, az előre várható hatalmas őszi csúcsforgalom lebonyolításának érdekében.

Ezen értekezlet fog javaslatot tenni arra vonatkozóan, hogy milyen módon valósítható meg járműveink jobb kihasználása, az állóidő csökkentése és ezen keresztül az uszályforduló meggyorsítása, tekintetbevéve az előre várható alacsony vízállást.

Az értekezlet határozatait széleskörü felvilágosító munkával üzemi és termelési értekezleteken fogjuk ismertetni.

Mozgalmi vonalon az őszi csúcsforgalom lebonyolítása érdekében a MESZHART dolgozói egész évre szóló hosszúlejáratú minőségi versenyszerződéseket kötöttek. További feladat, hogy az őszi csúcsforgalom megindulásáig az összes hajós dolgozókat ebbe a versenybe beszervezzük.

ELVTÁRSAK! VASUTASOK! LEPLEZZÉTEK LE AZ ELLENSÉGET! AKADÁLYOZZÁTOK MEG KÁRTEVÉSI KÍSÉRLETÉT! VÉDJÉTEK NÉPÜNK VAGYONÁT!

Még két hétig jelentkezhetnek dolgozóink az MHK első időszakának próbáira

Az MHK-próbák első időszaka a végéhez közeledik, ezért július hó 31-ig a még hátralévő időt kihasználhatják azok az üzemek dolgozói, akik elmaradtak az első időszaki próbák letételével. Még mindig vannak üzemek, melyek nem tettek eleget vállalt kötelezettségüknek, nem végezték el az előírt edzéseket, sem a próbákat Ezen üzemek közé tartozik *Budapest Nyugati pályaudvar, Józsefváros pályaudvar, Székesfehérvár állomás, fűtőház, Szolnok műhely, Keleti pályaudvar, Győr fűtőház* és még fel tudnánk sorolni jó néhány üzemet, akik nem adtak lehetőséget a dolgozók részére ahhoz, hogy sportolhassanak.

Ezeken a helyeken sem a szakvonal, sem az Üzemi Bizottság nem foglalkozik az MHK sportmozgalommal és nem dolgoznak tervszerűen. Vannak Üzemi Bizottságok, melyek az üzemük dolgozói részére lehetőséget adnak a sportolásra. Ezek közé az üzemek közé tartoznak *Istvántelki Járműjavító ÜV, Északi Fűtőház, BVKH, Vasanyag Felépítményi ÜV stb.*

Két hét van még hátra az MHK első időszakának befejezéséhez és azok az üzemek, melyek elmaradtak a próbák letételétől, a hátralévő időben pótolják be elmaradottságukat és a vállalt kötelezettségüknek tegyenek eleget és az előírt próbákat végezzék el.

Minden magyar dolgozó kötelessége, hogy a *szocialista munkára és hazánk demokratikus vívmányainak megvédésére* készen legyen, hogy Rákosi Mátyás szavaival élve: hazánk ne legyen rés, hanem bástya a béke frontján.

Erősen, edzetten, bátran, határozottan segítsük mi, vasutasok a béketábort.

AZ ORSZÁGOS VASUTAS BAJNOKSÁGOK EREDMÉNYE

A Vasutas Szakszervezet sportosztálya a minőségi sport fejlődése biztosításának érdekében ez évben is megrendezi az országos vasutas bajnokságokat különböző sportágakból.

Az 1950. évben megrendezésre kerülő országos versenyek magasabb fejlődést mutatnak úgy tömegben, mint minőségben. A vasutas seregszemlén mérték össze ereiüket az ország összes kosaras, asztali tenisz és tenisz szakosztályai.

A debreceni vasutasok sportcsarnokának nézőterét zsúfolásig megtöltötte a közönség, hogy végignézze az 1950 évi országos vasutas kosárlabdabajnokság utolsó döntő mérkőzését Hatalmas és nagy küzdelmet vívtak a döntőbe jutott csapatok az 1950. évi országos vasutas kosárlabda bajnoki címért. Eredmények a következők:

Férfi döntők:

1. Budapesti Lokomotiv SK. 2. Szegedi Lokomotiv SK. 3. Pécsi Lokomotiv SK. 4. Székesfehérvári Lokomotiv SK. 5. Nyíregyházi Vasutas Sportkör. 6. Debreceni Lokomotiv Sport Kör. 7. Szombathelyi Lokomotiv SK. 8. Kisújszállási Vasutas Sport Kör. 9. Miskolci Lokomotiv Sport Kör. 10. Szolnoki Lokomotiv Sport Kör.

Női döntők:

1. Szolnoki Lokomotiv SK. 2. Pécsi Lokomotiv SK. 4. Debreceni Lokomotiv SK. 5. Békéscsabai Vasutas Sport Kör. 6. Szombathelyi Lokomotiv SK. 7. Székesfehérvári Lokomotiv SK. 8. Szobi Vasutas Sport Kör. 9. Bátaszéki Vasutas Sport Kör. 10. Szegedi Lokomotiv SK.

Az 1950. évi országos vasutas kosárlabdabajnokságot a Budapesti Lokomotiv férfiak és a Szolnoki Lokomotiv nők nyerték, ezáltal birtokosai lettek a Szakszervezeti Központ értékes díjának

Asztali tenisz

Hatalmas küzdelmekkel indult meg az 1950. évi országos vasutas asztalitenisz-bajnokság, melyen országos viszonylatban 378 versenyző indul. A versenyen résztvettek a rangsorolt játékosok közül sokan és meglepő volt a fiatalság hatalmas tömege, akik biztosítékai a vasutas asztalitenisz utánpótlásnak. Két nap keretében került lebonyolításra az országos vasutas verseny, melyen hatalmas és nagy küzdelmek után a következő eredmények születtek:

Csapatversenyben első lett a Pécsi Lokomotiv SK. II. Ceglédi VSK. III. Budapesti Lokomotiv SK. III. Szegedi Lokomotiv SK.

Női egyéni: I. György Loretta Budapesti Lokomotiv SK. II. Sági Edit Budapesti Lokomotiv SK. III. Kovács Éva Székesfehérvári Lokomotiv SK. III. Horvai Mária Debreceni Lokomotiv SK.

Női páros: I. György és Sági Budapesti Lokomotiv SK. II. Kovács és Handler Székesfehérvári Lokomotiv SK. III. Horvai és Némethné Debreceni Lokomotiv SK. III. Kovács és Marosi Dombóvári VSK.

I. o. férfi egyes: 1. Halász Pécsi Lokomotiv SK. 2. Francia II. Pécsi Lokomotiv SK. 3. Erlich Ceglédi VSK. és Harvich Szombathelyi Lokomotiv SK.

II. o. férfi egyes: 1. Erlich. 2. Budai Szombathelyi Lokomotiv SK. 3. Csomáz Budapesti Lokomotiv SK és Kárpáti Ceglédi VSK.

Férfi páros: 1. Bodzay, Csor Pécsi Lokomotiv SK. 2. Molnár, Nagy Budapesti Lokomotiv SK. 3. Harvich, Budai Szombathelyi Lokomotiv SK. Halász, Francia Pécsi Lokomotiv SK.

Ifjúsági egyes: 1. Halász Pécsi Lokomotiv SK. 2. Bodzai Pécsi Lokomotiv SK. 3. Sütz Székesfehérvári Lokomotiv SK és Réti Miskolci Lokomotiv SK.

A verseny végén ünnepélyes keretek között osztották ki az 1950. évi országos vasutas asztalitenisz-bajnokság győzteseinek a Szakszervezeti Központ gyönyörű díjait.

Tenisz

A vasutas üzemek dolgozói nagy számban jelentek meg a Szombathelyen rendezett Országos Vasutas „Szép István" tenisz emlékversenyen.

A versenyen résztvettek: Északi Főműhelyi VSK, Dunakeszi VSK, Dombóvári VSK, Ferencvárosi VSK, Miskolci Lokomotív SK, Szolnoki Lokomotív SK, Szombathelyi Lokomotiv SK, Szegedi Lokomotív SK, Pécsi Lokomotiv SK, Soproni Lokomotiv SK, MÁVAUT SK és a Kecskeméti VSK versenyzői.

Egyes számok versenyeredményei: Országos Vasutas „Szép István" emlékverseny, férfi egyes, nyílt: I. Kiss József MÁVAUT, II. Hajdu László MÁVAUT, III. Asbóth László Szombathely, III. Dóczi Jenő Szeged.

Országos Vasutas, kizárásos férfi egyes: I. Franciszci Szegedi Lokomotiv SK. II. Heszt Vilmos Dunakeszi VSK. III. Hajdú László MÁVAUT SK. III. Jusits Gyula Szombathely.

Országos Vasutas kizárásos női egyes: I. Szalai Violetta Szeged. II. Szabóné Kecskeméti VSK. III. Bertha Szegedi Lokomotiv SK. III. Burián Éva Kecskeméti VSK.

Országos Vasutas kizárásos férfi páros: I. Asbóth—Jusits Szombathelyi Lokomotiv SK. II. Bede—Köves MÁVAUT, III. Hajdú MÁVAUT—Pados Dombóvári VSK. III. Hauer—Conrád Soproni Lokomotiv SK.

Országos Vasutas fiú egyes: I. Franciszci György Szegedi Lokomotiv SK. II. Tóth József Szombathelyi Lokomotiv SK. III. Sikorszky István Pécsi Lokomotiv SK. III. Szentes Tamás Dunakeszi SK.

A műhelyversenyzők között meglepő volt a sok ifjúsági tehetség, akik kiemelkedtek a verseny keretén belül tudásukkal. A Szakszervezeti Központ nevében ünnepélyes keretek között osztották ki a versenydijakat.

Közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVARI ALADAR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVAN MIKLOS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGAN LASZLO (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVAN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—887, 126—452, 124—893.

Szikra Lapnyomda NV. Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ

A Balatonszabadiban üdülő pajtások levele a Vasutas Szakszervezethez

„A szép Balaton partjáról írjuk ezt a pár sort. Nagyon szeretnénk, ha elolvashatnák az összes dolgozó vasutas pajtások, hogy milyen jól érezzük magunkat Balatonszabadiban, ahol a Vasutas Szakszervezet gyermeküdülőjében 17 feledhetetlen napot tölthettünk.

Már az indulásnál barátságosan fogadott bennünket a vasutas zenekar és a szépen feldekorált kényelmes kocsi. Az útravaló pedig biztató igéret volt a jövőre, nem kell félni, lesz rólunk gondoskodás „a kaja"-vonalon. Otttétünk alatt ez be is bizonyosodott. „Repeta-lehetőségünk is van bőven. Ami pedig a napi programunkat illeti, igen változatos és úgy érezzük, számunkra hasznos is.

Településünkön tábortanács működik, a „rajokról" a vezető pajtások gondoskodnak. Így bőven van részünk sportban, fürdésben, játékban és oktatásban is. A telepen választékos könyvtár is van, aki azt szereti. Azonkívül kultúrvonalon szorgalmasan készülünk énekkel, zenével, szindarabbal, verssel a záróttábortűzre. Egyszóval minden kellemes, szép és hasznosban részünk van. Igazán jól érezzük magunkat. Ugy összeismerkedtünk a jó kollektivában, hogy nehéz lesz a búcsúzásra gondolni.

Hálával tartozunk és szorgalmas tanulással meg is hálláljuk a Magyar Dolgozók Pártjának, Rákosi pajtásnak és a Vasutas Szakszervezetnek felejthetetlenül szép üdülésünket.

Előre!
A Balatonalmádiban nyaraló gyermekek."
(Aláírások.)

Nyugdíjasaink Hajdúszoboszlón

„T. Közlekedés! Kötelességet teljesítek akkor, amikor felhívom nyugdíjas kartársaim figyelmét az alábbiakra:

Szakszervezetünk június 1-től 10-ig feleségemmel együtt beutalt a hajduszoboszlói szakszervezeti üdülőbe. Megérkezésünkkor örömmel láttam, hogy a 45 beutalt között 12 nyugdíjas és hozzátartozója van.

Jólesö érzéssel tapasztaltam, hogy a mult bűnös rendszere által felépített válaszfalakat ledöntötték, mert olyan kollektiv szellemben, „rangra" és korra való tekintet nélkül, testvériesen éltünk, mint soha azelőtt. Emellett a gondos ellátás, figyelmes „kiszolgálás", a gyógyforrás egyidejű használata valóban hozzájárult ahhoz, hogy enyhülést találjunk.

Ezúton mondok köszönetet népi államunknak, szakszervezetünknek a nagyszerű tiz napért és azért, hogy a Párt lehetővé tette azt, hogy

az elmult rendszerrel ellentétben ma már a nyugdíjasok is részesülnek üdültetésben.

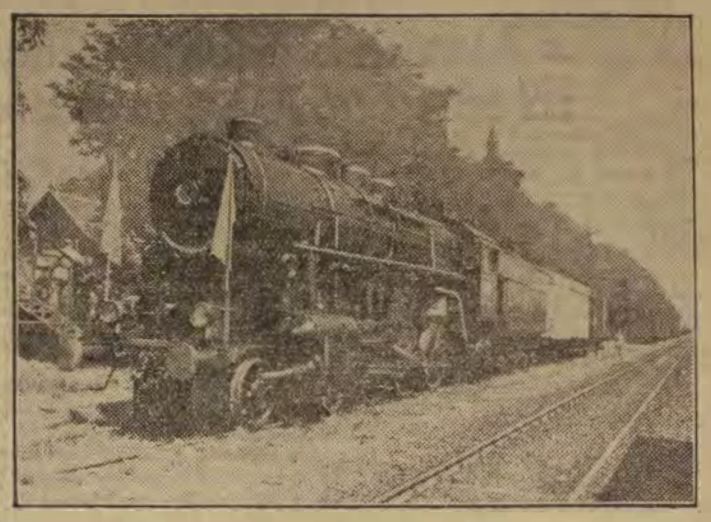
Elvtársi üdvözlettel:
LINDENFELD KÁROLY
nyugalmazott MÁV főkalauz."

JÉGMEZŐK LOVAGJA

1948 februárjában, 50 éves korában halt meg Elzenstein a szovjet filmművészet egyik megteremtője és legnagyobb rendezője. Negyed évszázadon keresztül alkotó dolgozója volt a filmművészetnek és ezalatt az idő alatt, nemcsak mint rendező, művészeti irányító működött, hanem maga is megalapozója és továbbfejlesztője volt a szocialista művészet elveinek, tanítója a fiatal nemzedéknek.

Jelszava volt: „Ugy készítsd a filmedet, mintha ez az utolsó kocka volna életedben." — Filmjei közül egyike a legkiemelkedőbbeknek a „Jégmezők lovagja."

A „Jégmezők lovagja" c. film a napokban került bemutatásra, megeleveníti az orosz nép történetének egyik dicső fejezetét és egy kimagasló alakjának harcait.

A Landler Jenő Járműjavító Üzemi Vállalat dolgozóinak felajánlása a névváltoztatási ünnepségre.

HATVANI LEVÉL

a klerikális reakció elleni harcról és az őszi forgalom sikerének biztosításáról

T. Szerkesztőség!

Folyó évi június hó 19-i gyalázatos hatvani esettel kapcsolatban, mely nem volt egyéb, mint nyilt fasiszta tüntetés a nép állama, a munkáját becsületesen, szociális öntudattal végző dolgozó népünk ellen, szeretnék rövid cikkben foglalkozni és arra kérem a szerkesztő elvtársakat, hogy ezen cikkemet közöljék le, hogy egész hazánk népe tudomást szerezzen arról, amit mi, hatvani vasutasok, a jövőben becsülettel teljesíteni fogunk.

Dolgozó népünk, kevés kivétellel, mind aláírta a békeíveket, s ezzel bebizonyította, hogy a béke frontjának magyarországi szakaszán szilárdan helytáll és alátámasztja népünk szeretett vezérének, *Rákosi* elvtársnak tanítását, hogy *a béke megvédésének harcában hazánk nem rés, hanem erős bástya.*

A békeívek aláírásának megtagadásában döntő szerepet töltött be a klerikális reakció, mint a háborús uszító kalandor politikusok magyarországi kémszervezete, ötödik hadoszlopa. Pártunk legutóbbi Központi Vezetőség ülésén *Révai* elvtárs utat mutatott számunkra a klerikális reakció elleni harchan, megmagyarázta, hogy a klerikális reakció munkájukat becsületesen végző dolgozótársainkat iparkodik különböző félrevezetésekkel, megtévesztésekkel hálójába keríteni, hogy kemény munkánkon keresztül elért összes eredményeinket megsemmisítse.

Ez az eset történt Hatvanban is. Sikerült a klerikális reakciónak igen szépszámú vasutast kivinnie az utcára hazug és aljas demagógiával.

Ebben a kérdésben sajnos, mi is követtünk el hibákat. Nem végeztünk alapos agitációt, hogy ezen keresztül megakadályoztuk volna az ellenség zavarkeltő aknamunkáját. Nem voltunk elég éberek, nem láttuk, hogy az ellenség minden lehetőséget felhasznál aknamunkájának keresztülvitelére.

A történtek után azonban határozottan kijelentjük, hogy

tanultunk a hatvani esetből

és leleplezzük az ellenséget, s a jövőben erőnket megkétszerezve, fokozottabban munkába lendülve, *a munka frontján válaszolunk egységesen a klerikális reakció és kulákság kártevésére.* Versenybe lendítjük üzemünk vasutas dolgozóit. Most kötnek egyenkint páros és brigád versenyszerződéseket.

Fokozzuk szeretetünk elmélyítését a hazánkat felszabadító Szovjetunió és a magyar nép nagy barátja, a világ dolgozóinak vezére, *Sztálin* elvtárs iránt. Igéretet teszünk arra, hogy Pártunk és *Rákosi* elvtárs útmutatása és vezetése mellett megvívjuk harcunkat az ellenséggel, a jobboldali szociáldemokratákkal, a klerikális reakcióval és

az őszi, várható nagy forgalmat a magunk szakaszán minden erőnkkel, éjt-nappallá téve, biztosítjuk.

Munkaversenykötésünk és a felajánlott munkánk ezen keresztül harci kiállás az amerikai agresszorok felé is és egyben

szolidaritásvállalás a hős koreai nép felé,

amely fegyverrel a kézben vívja felszabadító harcát az imperialista amerikai rablókkal szemben. Biztosak vagyunk abban, hogy a koreai nép győztesen fejezi be dicsőséges harcát az elnyomók ellen.

Steffel János,
raktári munkás, népnevelő
(hatvani állomás).

Szabics István és Molnár Imre

PÁLYAMUNKÁS FŐISKOLAI HALLGATÓK ÜDVÖZLETE A LILLAFÜREDI PALOTA-SZÁLLÓBÓL

„T. Közlekedés Szerkesztősége! Levelet kaptam a mai postával a lillafüredi Palota Szállóból. Rövid néhány sorból állott az üdvözlet:

„Őszinte szeretettel küldjük üdvözletünket az ÜB-titkár elvtársnak és az I. szakasz minden dolgozójának. Szabics István és Molnár Imre MAV pályamunkások, főiskolai hallgatók."

Amikor a levelet olvastam, meghatódtam. Azok a nagy feladatok, amelyet az őszi csúcsforgalom állit elénk, kevés időt enged levélirásra. De válaszolnom kell, mert úgy érzem, hogy nemcsak a két pályamunkás társamnak válaszolok, hanem mindazoknak, akik még ma sem értik meg, mit jelent számunkra a dicső Szovjetunió által történt felszabadulásunk és azok az eredmények, amelyet nagy Pártunk vezetésével értünk el felszabadulásunk óta.

A Szovjetunió, a nagy Sztálin nélkül ezt soha nem érhettük volna meg.

Büszkék vagyunk ezekre az egyszerű dolgozókra, akik ma ott üdülnek, ahol néhány évvel ezelőtt még úri bitangok pihenték ki „fáradalmaikat".

Ez kell, hogy erőt adjon nekünk és ad is erőt, lelkesedést a további munkánkhoz, melyet Pártunk tűzött ki célul elénk.

Alljunk ki tehát egyemberkent az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításáért. Kövessünk el mindent, hogy a mezőgazdaságot, az ipart, a kereskedelmet és az utazó dolgozókat, végeredményben nemzetgazdaságunkat minden tekintetben kielégítsük.

Igy építjük a szocializmust, igy tesszük még szebbé életünket, igy biztosítjuk a békét!

Németh Károly ÜB titkár."
Budapest Keleti I. Szakasz

TÖBB MINT 27 MILLIÓAN IRTÁK ALÁ EDDIG KINÁBAN A BÉKEFELHÍVÁST. Pekingi jelentések szerint a Béke Hívei stockholmi felhívásának aláírását Kinában eddig 27 millió 145 ezren irták alá. Pekingben eddig 1 millió, Tiencsinben 1 millió, Sanghájban szintén több mint 1 millió aláírás gyűlt össze.

ELCSERÉLNÉM Budapesttől 48 kilométerre lévő kétszobás, komfortos lakásomat, Nagybudapest környékén hasonló vagy egyszobás, régibérű lakásra. Érdeklődés levélben: Pelsőci Pálné, MÁV Központi Anyaghivatal, VI. osztály, Budapest, Erzsébet-körút 43—45.

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

FORRÓ, TESTVÉRI ÜDVÖZLET
A SZABADSÁGÉRT,
NEMZETÜK FÜGGETLENSÉGÉÉRT
KÜZDŐ KOREA NÉPÉNEK!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 15. SZÁM. * MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN * 1950 július 15.

Előre a munka frontjának új sikerei felé

Pányin nyilt levele a magyar vasutasokhoz

Kedves Barátaim! Sokat gondolok azokra a napokra, amikor Önöknél vendégeskedtem. Mélyen meghatott engem és küldöttségünk minden tagját az a meleg fogadtatás és az irántunk — szovjet emberek iránt — tanusított baráti vonzalom, amelyben részünk volt. Engedjék meg, hogy ezért mégegyszer hálámat fejezzem ki és megszoritsam kezüket.

A Magyar Szovjet Barátság Hónapja alkalmával ismerkedtem meg Önökkel és meggyőződtem arról, hogy milyen forrón él Önökben a vágy, hogy határidő előtt teljesítsék a Magyar Népköztársaság ötéves népgazdasági tervét. Őszintén örültem azoknak a sikereknek, amelyeket a szabad, demokratikus Magyarország építésében értek el.

Milyen újdonságok következtek be az életünkben azóta, hogy elváltunk egymástól? Milyen új termelési sikereket értek el?

Magamról már mindent elmondtam Önöknek. Most fejezem be tanulmányaimat a közlekedési mérnökök moszkvai villamosmechanikai főiskoláján. Utolsó oldalait irom disszertációmnak, amelynek címe: „A mozdonygazdálkodás". Figyelemmel kisérem azokat a sikereket, amelyeket a szovjet mozdonyvezetők érnek el, közülük sokkal levelezésben állok, tanácsokat adok nekik.

Országunkban mindjobban kifejlődik a szocialista munkaverseny. A moszkvai Iljics, Rendező és Lublino fütőház mozdonyvezetői hétszáz kilométerre emelték a mozdonyok átlagos napi teljesítményét. Sok mozdonyvezetőnek sikerült tiztizenötezer kilométert futnia két „mosás" között. A turkesztán-szibériai vasútvonalon Iván Homenko ötszázas mozdonyvezető, az alma-atai fütőház dolgozója kötelezettséget vállalt, hogy havonta két utat a megtakarított fütőanyagból tesz meg. Jelenleg már több mint száz tonna fütőanyagmegtakarítást tüntet fel Iván Homenko egyéni elszámolása. Ezekben a napokban végezte első körútját a megtakarított szénmennyiségből.

Nagyon sok mozdonyvezető követte Homenko példáját. Igy az alma-atai fütőházhoz tartozó Vaszilij Novikov ugyancsak megtakarított fütőanyaggal végezte most az első stafétaútját Kosz-Kuduk—Alma-Ata—Lugovaja útvonalon. Százharmincnyolc kilométerrel sikerült felemelnie mozdonya átlagos napi teljesítményét. Vaszilij Novikov kötelezettséget vállalt arra, hogy havonként két utat tesz meg a megtakarított fütőanyaggal és mozdonya átlagos napi teljesítményét hatszáz kilométerre emeli.

Ugyancsak sok tonna megtakarított fütőanyagot mutat ki Muhtár Kaptagajev Sztálin-díjas ötszázas mozdonyvezető, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa tagjának egyéni elszámolása.

Még sok hasonló példára hivatkozhatnék.

A szovjet mozdonyvezetők azért érhették el ezeket a sikereket, mert — amint már elmondtam Önöknek — nálunk sikerült megteremteni a vasúti dolgozók minden csoportjának — a lakatosoktól kezdve a mozdonyvezetőkig, a váltőőröktől a mérnökökig — pontos, fennakadás nélküli munkáját. Állandóan tanulmányozzuk és átvesszük legjobb mozdonyvezetőink tapasztalatait, merészen alkalmazzuk az új módszereket és fáradhatatlanul emeljük szaktudásunkat, küzdünk a termelés magas kulturájáért. A vasúti munkások, mérnökök, technikusok és tisztviselők erőfeszitésének az a célja, hogy amennyire lehet, fokozzuk a munka termelékenységét és egyben törekedjünk takarékosságra, gazdaságos munkára.

A vasúti közlekedés dolgozóit munkájukban Sztálin elvtárs igen fontos útmutatása vezeti:

„Szükséges — irja I. V. Sztálin —, hogy minden munkás, minden becsületes paraszt segitsen a Pártnak és a kormánynak abban, hogy megvalósithassa a takarékosságot, hogy küzdjön az állami tartalékok elpazarlása és szétforgácsolása ellen..."

Kommunista Pártunk következetesen teljesiti Sztálin elvtárs ezt az útmutatását és ezzel sikerült népgazdaságunkban és igy vasúti közlekedésünkben is hatalmas további tartalékokat feltárnia a sztálini ötéves tervek eredményes végrehajtása biztositására.

Hogyan alakult Önöknél a vasúti közlekedésben a szocialista munkaverseny és az élmunkásmozgalom?

Annakidején beszélgetésünk során azt mondták, hogy a következő főfeladatokat tüzték ki célul maguk elé:

1. Csökkenteni a mozdonyok állását a forduló-fütőházakban és küzdeni azért, hogy ötszáz kilométerre növeljék a mozdonyok átlagos napi teljesitményét.

2. Felemelni a mozdonyok két mosás közötti teljesitményét öt-hatezer kilométerig.

3. A kazánok menetközben történő lefuvatási módszerének elsajátitása a távolsági utakon, a vízlágyitó alkalmazása.

4. A menetrend pontos betartására való törekvés, a munkahely tisztaságáért folyó küzdelem kifejlesztése.

5. A mozdonyvezetők fizetésében mutatkozó egyenlősdi felszámolása és áttérés a kilométerenkénti teljesitménybérre. Ez természetesen érdekévé teszi a dolgozónak, hogy fokozza a munka termelékenységét és jótékonyan befolyásolja a tömeges Sztahánov-mozgalom kifejlődését.

Milyen sikereket értek el a feladatok megoldásánál és milyen nehézségekbe ütköztek munkájukban? Kérem, irjanak erről, szivesen válaszolok levelükre és ismertetem Önökkel a mi legkiválóbb szovjet ötszázas mozdonyvezetőink tapasztalatait.

Befejezésül szeretnék egy, véleményem szerint igen fontos kérdésre rávilágitani.

Én pásztorként kezdtem dolgozni és most mozdonyvezető, a Szocialista Munka Hőse vagyok, főiskolai tanulmányaim befejezéséhez közeledem. Mindazért, amit elértem, a szovjet hatalomnak, a bolsevikok pártjának, a nagy Leninnek és Sztálin elvtársnak, a mi drága apánknak és tanitónknak tartozom hálával. Lenin és Sztálin megtanitott engem — ugyanúgy, mint valamennyi szovjet embert —, hogy új módon viszonyuljunk a munkához.

Vladimir Iljics Lenin arra tanitott bennünket: „A kommunizmus ott kezdődik, ahol jelentkezik az egyszerű munkások önfeláldozó, a nehéz munkát leküzdő gondoskodása a munka termelékenységének emeléséről, minden pud gabona, szén, vas és más termék megőrzéséről, amely termékek pedig nem is a munkát elvégzőnek személyesen jutnak, nem is az ő „közeli", hanem „távoli" (hozzátartozóiknak), azaz a társadalom egészének, az emberek tiz- és százmillióinak..."

Másszóval minden szovjet ember mindenekelőtt nem a maga kis szerencséjével törődik, hanem az állama sorsával és szerencséjével, népe jólétével. A munkát pedig úgy értelmezi — Sztálin elvtárs szavával szólva —, mint a becsület, a dicsőség, az érdem és a hősiesség dolgát.

Ugy tapasztaltam, hogy az Önök országában is születőben van a dolgozóknak a munkához való ilyen viszonya. Előre hát, barátaim, a munka frontjának új sikerei felé! Az Önök mukája jelentős mértékben hozzájárul a béke és a demokrácia ügyéhez.

Az angol-amerikai imperialisták, valamint a Szovjetunió és a népi demokráciák más ellenségei új, véres háborút igyekeznek kirobbantani. A népek azonban ezt nem engedik meg! A háborús gyujtogatóknak semilyen próbálkozása sem érhet bennünket meglepetésszerüen. A béke és demokrácia tábora napról-napra növekszik és erősödik.

Uj sikereket kivánok Önöknek, kedves elvtársaim, kivánok jó egészséget. Várom leveleiket.

Pányin."

A jövőben Landler Jenő elvtárshoz méltóan akarunk küzdeni a szocializmusért, a békéért,

— ezt fogadták meg a MÁV Landler Jenő Járműjavító Üzemi Vállalat dolgozói

Nagyszámú ünneplő közönség jelenlétében nevezték el az Istvántelki Járműjavító NV-t Landler Jenő Járműjavító Üzemi Vállalatnak, a magyar munkásmozgalom kiemelkedő harcosáról. Landler elvtársról. A kép felső sarkában: Vas Zoltán elvtárs, miniszter a Párt Központi Vezetőségének, Rákosi elvtársnak üdvözletét tolmácsolja. Lent balról jobbra: Benkovics, Rózsavölgyi, Horváth, Vas, Szőcs, Végh elvtársak. Mellettük a Landler-család képviselői, Tóth Ili. János és Farkas elvtársak az ünnepi díszemelvényen.

Lapunk július 5-i számában röviden megemlékeztünk arról, hogy a *MÁV Istvántelki Járműjavító NV* nevét a dolgozók kérésére a magyar munkásmozgalom kiemelkedő harcosáról, dr. *Landler* Jenőről *„MÁV Landler Jenő Járműjavító Üzemi Vállalat"* nevére változtatják át.

A főműhely nagy ünnepére lelkes munkafelajánlásokkal készültek a dolgozók. A névváltoztatási ünnepség július 9-én zajlott le az üzemben nagyszámú ünneplő közönség jelenlétében. Az ünnepségen megjelentek dr. *Landler* Jenőné, az elhunyt özvegye, leánya és unokahuga is, valamint *Landler* elvtárs régi harcostársai, a vasutas munkásmozgalom úttörői: *Bácskai* Endre, *Daridai* József, *Fázekas* József, *Fekete* Béla, *Garai* Ármin, *Hegyesi* Lajos, *Korényi* Vilmos, *Kertész* Jakab, *Lukács* Gyula, *Neményi* János, *Pintér* János, *Stier* Antal, *Schulz* Dániel, *Szőcs* Áron, *Timár* Kálmán, *Tóvölgyi* Máté és *Quarda* Nándor elvtársak.

A névváltoztató ünnepségen megjelent *Vas* Zoltán elvtárs, miniszter, Pártunk Politikai Bizottságának tagja, *Prieszol* József elvtárs, az MDP Központi Vezetőségének tagja, közlekedésügyi államtitkár, *Farkas* elvtárs a Párt Nagybudapesti Pártbizottságának képviseletében, *Horváth* János elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály vezetője, *Felcsuti* László elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály Nevelési Alosztályának vezetője, *Rózsavölgyi* József, a Vasútpolitikai Osztály Pártszervezeti Alosztályának vezetője, *Benkovits* Dezső elvtárs, a Budapesti MÁV Igazgatóság Vasútpolitikai Osztályának vezetője, *Végh* Lajos elvtárs, a Vasutas Szakszervezet elnöke, a szakszervezet, a minisztérium és a szakszolgálat képviselői, sztahánovisták és élmunkások nagy számban.

Landler Jenő elvtárs egész életét a Párt és a munkásosztály ügyének szentelte

Az ünnepséget *Jakab* György elvtárs bevezető szavai nyitották meg, majd *Prieszol* József elvtárs állt fel szólásra.

Beszéde elején elmondotta, hogy nagy jelentősége van annak, hogy legnagyobb üzemeinket a munkásmozgalom és Pártunk vezetőiről nevezzük el. Ebben is megmutatkozik — mondotta — az a nagy történelmi változás, amely hazánkben öt év alatt végbement, amióta a dicsőséges Szovjet Hadsereg felszabadított bennünket.

(Folytatása a 2. oldalon.)

Éljen a dicsőséges Szovjet Légierő, a világ első repülőflottája, a béke legyőzhetetlen védelmezője!

Ezért nevezzük el az ország egyik legnagyobb vasutas üzemét *Landler* Jenő elvtársról, aki egy életet töltött el a Párt és a munkásosztály szolgálatában s akinek neve különösen közismert és megbecsült a vasutas dolgozók előtt.

Ezután *Prieszol* elvtárs röviden a következőkben ismertette *Landler* elvtárs munkásságát.

Landler elvtárs élete

Landler elvtárs ma 75 éves lenne — kezdte. — Aránylag fiatalon, 53 éves korában, 1928-ban ragadta el a halál. *Landler* elvtárs fiatalon csatlakozott a munkásmozgalomhoz, a Szociáldemokrata Párthoz. Már igen korán szembe fordult a szociáldemokraták akkori opportunista vezetőivel és meg nem alkuvó osztályharcos álláspontot foglalt el.

Egyike volt a baloldali szociáldemokrata vezetőknek, akiknek az útja később a Kommunista Párt felé vezetett. *Landler* elvtárs a magyar vasútasok harcát vezette és szervezője volt a nagy magyar vasutas sztrájknak. Ez a vasutas sztrájk egyik útjelzője volt annak, hogy a magyar burzsoázia megérett a pusztulásra.

Ő vezette a villamoskalauzok sztrájkját és egyik fő harcosa a választójogi küzdelemnek, amely akkor, az első világháború előtt, a magyar dolgozó nép egyik fő követelése volt, a feudális-kapitalista tiszaistváni reakciós kormányzattal szemben.

Landler elvtárs már ezekben az időkben és ezeknél a harcoknál felismerte a szociáldemokrata vezetők osztályárulását és opportunizmusát. Ezek a szociáldemokrata vezetők már akkor is a burzsoázia ügynökei voltak a munkásmozgalom soraiban és velük szemben *Landler* Jenő úgy emelkedett ki, mint egy harcos és következetes forradalmár.

Meg kell persze mondani a történeti igazságot, éspedig azt, hogy *Landler* elvtárs, aki őszintén és becsületesen megalkuvás nélkül és harcosan képviselte a proletariátus érdekeit, *Landler* elvtárs sem tudott még ebben az időben eljutni ahhoz a következetes kommunista álláspontihoz, amit a nemzetközi munkásmozgalomban az orosz bolsevikok *Lenin* és *Sztálin* elvtársak képviseltek. Csak az Októberi Forradalom győzelme után érkezett el *Landler* elvtárs fejlődésének ehhez az állomásához.

Az első imperialista világháború idején *Landler* elvtárs keresve a háború elleni harc megfelelő formáját és az ő érdeme az 1918 júniusi nagy sztrájk megszervezése, amely a vasúti szállításokat tette lehetetlenné. *Landler* Jenőt ezért a magyar burzsoázia börtönbe juttatta. 1918 november 21-én megalakult a Kommunisták Magyarországi Pártja és *Landler* elvtárs a kiválóan képzett marxista első perctől fogva a két munkáspárt együttműködésének, majd egyesülésének lett lelkes híve.

A Tanácsköztársaság idején *Landler* elvtárs fegyverrel a kezében védte, mint a Vörös Hadsereg egyik kiváló parancsnoka, a magyar proletariátus dicsőséges harcát. *Landler* elvtárs akkor már nem szociáldemokrata, ekkor már kommunista volt.

A bolsevizmus eszmei, politikai, tudományos részét azonban csak a proletárforradalom bukása után, a Szovjetunióban sajátította el, ahol magáévá tette *Lenin-Sztálin* tanításait. A harcos, a kiváló forradalmár itt lett igazi marxista-leninistává.

Az eddig is nagy forradalmár most megszerezte azt a kiváló, tudományos felkészültséget, ami Őt a Kommunisták Magyarországi Pártja egyik legjobb vezetőjévé tette. *Lenin, Sztálin* tanai és a szocializmusnak a Szovjetunióban való építése *Landler* elvtársat igazi bolsevikká, a magyar proletariátus egyik legnagyobb vezetőjévé nevelték.

Landler elvtárs egyike volt azoknak, akik elsőnek gyakoroltak kommunista kritikát 1919 hibái felett. A Szovjetunióban felismerte, hogy a munkásosztály pártjának olyannak kell lennie, mint *Lenin-Sztálin* pártjának, tehát olyan élcsapatnak, amely magába tömöríti a proletariátus legjobb, leghősiesebb, legképzettebb és legáldozatkészebb tagjait. Olyannak, amely kiveti magából az ingadozókat, a gyávákat, a megalkuvókat, az opportunistákat.

Tudta, hogy csak egy ilyen Párt képes arra, hogy vezesse a magyar munkásosztály és az egész dolgozó nép harcát a szabadságért, de azt is

Prieszol József elvtárs, az MDP Központi Vezetőségének tagja, közlekedésügyi államtitkár, ünnepi beszédét mondja.

tudta, hogy egy ilyen párt képes is arra, hogy kiharcolja ezt a szabadságot.

Landler elvtárs felismerte, hogy 1919-ben hibát követtünk el a földkérdés megoldásánál.

Egyike volt azoknak, akik *Rákosi* elvtárs mellett vezető szerepet játszottak az illegális Kommunista Párt újjászervezésében.

Amikor 1925-ben a magyar kommunisták vezére, *Rákosi* elvtárs áruló folytán Horthy pribékjeinek a kezébe került és Horthy bitófára akarta juttatni *Rákosi* elvtársat.

Landler elvtárs volt, aki a megmentéséért folyó harc egyik vezetője lett, aki megmozgatta a magyar munkásosztályt és riadót vert a nemzetközi közvélemény előtt is, hogy megmentse a magyar nép nagy vezérének életét.

Mint tudjuk, az illegális Kommunista Pártban *Rákosi* elvtárs lebukása után súlyos frakció-harcok dúltak.

Landler elvtárs egyike volt azoknak, aki következetesen leninista álláspontot foglalt el, aki alkalmazni tudta *Lenin* és *Sztalin* elvtárs tanításait a magyar munkásmozgalom fejlődésének perspektivájára és a megoldandó feladatokra vonatkozólag egyaránt.

A hatalmas propaganda, nevelő és szervező munka valósággal elégette szervezetét és 1928-ban megszűnt dobogni forradalmi szíve. A magyar munkásosztály örökre szívébe zárta a kimagasló harcos nevét, a Bolsevik Párt pedig azzal adózott neki, hogy hamvait a Kreml falába helyezte el.

Mire tanít bennünket Landler elvtárs példája

Prieszol elvtárs ezután arról beszélt, hogy *Landler* elvtárs példája arra tanít bennünket, hogy

keményen és megalkuvás nélkül harcoljunk a munkásosztály érdekéért, hogy szeressük Pártunkat, amely ezt a harcot győzelemre viszi. Továbbá arra, hogy szeressük a Szovjetuniót, amelynek példája utat mutat nekünk a szocializmus építésében, utat mutat nekünk a belső és külső ellenség elleni kérlelhetetlen harcban, nevel bennünket a bolsevik erényekre,

hogy szeressük Pártunkat és népünket és gyűlöljük Pártunk és népünk ellenségeit. Arra tanít bennünket, hogy tanuljunk, képezzük magunkat, mélyedjünk el a marxizmus-leninizmus tudományában.

Az államtitkár ezután arról a harcról beszélt, amelyet a világ haladó népei folytatnak a békéért, a hős koreai nép szabadságharcáról és hangsúlyozta, hogy eziárd az a meggyőződése, hogy a koreai és a többi szabadságukért harcoló ázsiai nép, ki fogja vívni a szabadságot, amelyért nem hiába hoznak áldozatot.

Prieszol elvtárs ezután a háborús uszítók, a klerikális reakció, a jobboldali szociáldemokraták és a kulákok aknamunkájáról emlékezett meg, akik minden reményüket egy harmadik világháborúba helyezik. Hiába azonban minden erőlködésük és aljasságuk, keményen helytállunk a békefront magyar szakaszán, amelyet a termelés területén nap mint nap erősítünk. Végre kell hajtani az Országos Vasútüzemi Értekezlet határozatait, harcba kell indulni a háromnapos kocsifordulóért, meg kell valósítanunk a napi 12—13 ezer kocsi megrakását.

Ne feledkezzenek meg az elvtársak *Rákosi* elvtárs tanításáról, — folytatta — a hibák okát keressék és találják meg az ellenség kezét. Találják meg egyrészt a normacsalókat és bércsalókat, akik ellopják a nép államának pénzét és találják meg azokat az imperialista ügynököket, kémeket, diverzánsokat, akiket az ellenség ide küld, és akik gazdasági életünk ütőerét: a vasutat különféle szabotázs akciókkal akarják megbénítani. Találják meg az elvtársak és

a proletárdiktatúra államhatalma nem fog kesztyűs kézzel bánni ezekkel.

Nem fog remegni a kezünk, hogy keményen és kérlelhetetlenül leszámoljunk ezekkel az árulókkal, népünk esküdt ellenségeivel.

— *Mi bizunk abban* — fejezte be *Prieszol* államtitkár —, *hogy a Landler Jenő elvtársról elnevezett Járműjavító Üzemi Vállalat dolgozói, élén a kommunista pártszervezet vezetésével, méltóan fogja viselni Pártunk e nagy alakjának nevét.*

Ha ma itt volna...

Prieszol elvtárs nagy tapssal fogadott beszéde után, állt fel szólásra *Vas* Zoltán elvtárs, miniszter, aki elmondotta, hogy a Párt és *Rákosi* elvtárs megbízásából jött el a névváltoztatási ünnepségre. Elmondotta, hogy *Landler* elvtárs élenjáró munkát végzett a vasutasság érdekében, majd méltatta a munkásmozgalom nagy alakjának érdemeit. Hangsúlyozta, hogy *Rákosi* elvtárs nagyon szerette és becsulte *Landler* Jenőt.

Ha ma itt volna — mondotta többek között *Vas* elvtárs — dolgozna, harcolna a békéért, Korea szabadságáért, a szocializmus felépítéséért hazánkban. Ha ma itt volna, arra tanítana bennünket, hogy szeressük a Szovjetuniót, a szoviet népet, szeressük a Pártot. Ha ma itt volna, lángoló szavakkal hirdetné a harcot a békéért, a harcot az imperialisták ellen, a jobboldali szociáldemokraták, a klerikális reakció ellen. Ha ma itt volna, lángoló szavakkal, igaz kommunistához méltóan harcolna a kultúráért, a művelődésért, a felemelkedésért.

Legyünk méltóak *Landler* elvtárs emlékéhez —, aki *Lenin* és *Sztálin* elvtársakkal együtt dolgozott, népünk egyik legjobb fia volt és valamennyiünknek példát mutatott életével. — fejezte be *Vas* Zoltán elvtárs beszédét.

Vas miniszter elvtárs lelkes tapssal fogadott beszéde után *Ludányi* József élmunkás, a dolgozók nevében köszönetét fejezte ki a Pártnak, hogy az üzem a munkásmozgalom régi harcosának nevét felvehette.

Hangoztatta, hogy az üzem nevének megváltoztatása fordulatot jelent a főműhely életében.

— A régi névvel együtt el akarjuk temetni hibáinkat — mondotta *Ludányi* elvtárs — és a jövőben *Landler* Jenő elvtárshoz méltóan akarunk küzdeni a szocializmusért, a békéért. Mi is kivesszük részünket a béketábor harcából, meg fogjuk állni helyünket a termelés frontján és *Landler* Jenő elvtárs életéből merítve, építjük az új szocialista vasutat. Üzemünk dolgozói nevében ezúton fejezzük ki hálás köszönetünket Pártunk és forrón szeretett *Rákosi* elvtársunknak azért a kitüntetésért, melyben üzemünket a névváltoztatás folytán részesítette.

Utána *Serfőző* Dénes elvtárs, a főműhely munkarenddel kitüntetett dolgozója beszámolt arról, hogy a névváltoztatás tiszteletére milyen munkafelajánlást tettek. A dolgozók összesített felajánlása meghaladja a 264.000 forintot. Ebben legértékesebb felajánlás a VI. és a VIII/b osztály dolgozóinak felajánlása, akik elkészítették a 424.038. számú mozdonyóriást. A munka értéke 194.000 forint. A VII. osztály dolgozói egy Ggh és egy G-kocsit készítettek el kiszabáson felül, melynek értéke közel 35.000 forint. Ugyanilyen lelkesedés mellett járultak felajánlásukkal a névváltoztatás alkalmával a többi osztályok dolgozói is.

Serfőző elvtárs ugyanekkor bejelentette azt is, hogy áthatva a kitüntetéstől, a főműhely dolgozói elhatározták, hogy

az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása érdekében páros munkaversenyre hívják ki

a Szolnoki Járműjavító NV dolgozóit, s egyben felhívják a többi műhelyek dolgozóit is a munkaversenyhez való csatlakozásra.

Az ünnepséget az Internacionálé zárta be, majd *értékes kultúrműsort* adtak elő az üzem dolgozói.

Az Istvántelki Járműjavító NV névváltoztatási ünnepségén megjelentek Landler Jenő dr. elvtárs kortársai, küzdőtársai és a vasutas munkásmozgalom hősei. Képünkön az első sorban ülnek Stier Antal, Neményi János, Hegyesi Lajos, Lukács Gyula, Pintér József és Fekete Béla elvtársakat az ünnepségen.

HOGYAN VESZI KI RÉSZÉT AZ ÉSZAKI JÁRMŰJAVÍTÓ ÜV

az Országos Vasútüzemi Értekezlet határozatainak megvalósításából

„T. Közlekedés!

Az ötödik Országos Vasútüzemi Értekezlet határozatát az őszi csúcsforgalom lebonyolítása 3 napos kocsifordulóban, a „2000 tonnás"- és az „500 kilométeres-mozgalommal kapcsolatosan az Északi Járműjavító ÜV következőképpen veszi ki a részét:

1. A szolgálat vezetését a legfontosabb osztályokban megszervezte olyképpen, hogy Pártunk munkáskáderek beállításával felerősítette a mozdonyszerelde VI. osztály és IX. osztály gépjavítóműhely vezetőségét.

2. A Párt alapszerv vezetőségei, a pártiagok és népnevelőkön keresztül felvilágosító és szervező munkájával a munkaverseny fejlesztésével, az újítások szaporításával, a jobboldali szociáldemokraták, a klerikális reakció elleni harc fokozásával, úgy a politikai, mint a szakmai éberséget, az ellenség legkisebb megnyilvánulásával szemben kiépítette, mert a legkisebb szabotálás, rongálás, vagy hanyag munka óriási kárt okozhat a vasúti közlekedésünkön keresztül az egész szocialista társadalmunknak.

3. Élmunkásaink, újítóink, Pártvezetőségünk irányításával mindent megtesznek a termelés fokozására, újításokkal, munkamódszer-átadással, példamutatással, a hosszúlejáratú szocialista versenyszerződésben vállalt kötelezettségen felül + munkákat elvégeznek, bevonva az összes dolgozókat.

4. A + munkavállalás a XII. osztály motorműhelyében: 3 darab teherkocsi fővizsga bognármunkáinak elvégzése. A XI. osztály alapszervi vezetőségének jelentése: az ifi-dolgozói 2 darab sérült teherkocsi javítását vállalták.

Az Északi Járműjavító ÜV összdolgozói az őszi csúcsforgalom lebonyolításának biztosítása érdekében a munkaversenyben vállalt kötelezettségen felül többletmunkával 5228 munkaórát, 94.140 forint értékben ajánlott fel és teljesít. A főműhely dolgozói megértve azt, hogy az őszi csúcsforgalom nemcsak mennyiségi, hanem minőségi munkára is kell fektetni a fősúlyt, mert ez bizonyítja legjobban az eredményt. Nem lehet eléggé a minőség fontosságát hangsúlyozni pl. ha egy jármű selejtes munkából kifolyóan visszakerül, nemcsak az őszi csúcsforgalom kocsifordulójának eredményét veszélyezteti, hanem az üzemnek is tekintélyes garanciális költséget okoz, ami az önköltséget is növeli.

Három alapfeltétel van: a járművekkel kiszolgálni a forgalmat, helyes politikai, szakmai irányítás, a jó megszervezés, a termelésnek anyag, szerszám, gépek és munkaerő helyes elosztása és a szigorú ellenőrzés.

Főműhelyünk dolgozói megértve Pártunk iránymutatását, végrehajtja a reánk eső feladatokat.

Szabadság!
Réczalvi József
autogénhegesztő"

Dolgozóink és békebizottságaink erőteljesen támogatják a hős koreai nép szabadságharcát

Hatalmas felháborodást váltott ki országszerte az amerikai imperialisták és csatlósaik orvtámadása Észak-Korea dolgozó népe ellen. Gyűléseken, röpgyűléseken s pártnapokon elemi erővel tört fel a tiltakozás a koreai békés lakosság, az ártatlan gyermekek legyilkolása ellen.

A Dunakeszi Járműjavító NV Békebizottsága például a hires „Békeszerdák" mellett az elmult napokban kilenc röpgyűlést tartott, amelyeken nagy lelkesedéssel tették magukévá a stockholmi békebizottság felhivását. Fogadalmat tettek, hogy még erősebben helytállnak a béketábor és vezetője, a hatalmas Szovjetunió mellett s ezért

még nagyobb lendülettel folytatják a szocialista munkaversenyt és még nagyobb lendülettel fokozzák a „Békeszerdák" termelékenységét.

A hozzászólásokban igéretet tettek a dolgozók, hogy a békét tovább erősítik a munka frontján aratott sikerekkel és azt üzenték az imperialista háborús uszítóknak, hogy egy ütésre kettővel felelnek.

Hatalmas felháborodással tiltakoztak az amerikai imperialista rablók újabb aljassága ellen, akik bombatámadásaikkal a békés lakosságot és ártatlan gyermekeket gyilkolnak halomra. Egyhangúlag követeiték az amerikai csapatok azonnali kivonását Korea területéről és szolidaritásukat fejezték ki függetlenségükért, szabadságukért önfeláldozóan harcoló hős koreai népnek.

Serfőző Dénes elvtárs, munkaérdemrendes dolgozó, a felajánlasokat ismerteti.

Vasútközlekedési ankéton ismertette Csanádi elvtárs

a szocialista munkamódszereket

„Az értelmiségi és fizikai dolgozók egységes munkája teszi a szocializmust a korlátlan lehetőségek hazájává." (Rákosi elvtársnak a magyar sztahánovisták első országos tanácskozásán mondott beszédéből.)

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete és a Közlekedés- és Mélyépítéstudományi Egyesület közös rendezésében július 11-én vasútközlekedési ankétot tartottak.

Az ankéton „Szocialista munkamódszerek a vasúti üzemben" címen *Csanádi* György elvtárs, a Magyar Államvasutak vezérigazgatója tartott előadást.

Az ankéton *Prieszol* József elvtárs, közlekedés- és postaügyi államtitkár elnökölt.

Csanádi elvtárs azzal kezdte beszédét, hogy a szocializmus a termelőeszközök kizsákmányoló jellegét megszünteti, azokat a dolgozók kollektív tulajdonává teszi. A szocialista gazdasági rendnek ez a belső lényege az öntudatos dolgozókat arra indítja, hogy munkamódszereiknek folytonos javításával növelik munkájuknak eredményeit, amelyek végeredményben jobbá és olcsóbbá teszik és emelik a termelést.

Hangsúlyozta, mit jelent számunkra a hatalmas és baráti Szovjetunió támogatása, munkamódszereinek átadása, szakmai irodalmának és élenjáró tudományos munkáinak rendelkezésünkre bocsátása.

Csanádi elvtárs ezután egymásután foglalkozott azokkal a súlyponti munkamódszerekkel, amelyek kifejezetten vasúti munkamódszerek és amelyeknek továbbfejlesztéséhez kérte az ankét résztvevőinek javaslatait és tanácsait.

Először a „2000 tonnás"-mozgalommal foglalkozott. Elmondotta, hogy az általa felsorolt önköltségcsökkentési tényezők hatására a fiatal

„2000 tonnás"-mozgalom 1949 augusztus 15-e óta már eddig is mintegy 4 millió forint megtakarítást eredményezett.

Hangsúlyozta, hogy a többterheléssel közlekedő vonatok túlterhelési százaléka átlagosan 30 százalék körül mozog, de 40—50 százalékos túlterhelésvállalások is napirenden vannak. Az összes tehervonati elegytonnakilométer teljesítménynek közel 20 százalékát szállítjuk többletterhelésként. Ezzel az utóbbi hónapokban már

havonként 300—400 darab ezertonnás vonat közlekedtetését takarítjuk meg.

Ezután áttért az „500 kilométeres"-mozgalom szocialista munkamódszereinek ismertetésére.

— A Szovjetunió hős sztahánovista vasutasaitól vettük át a „2000 tonnás"-mozgalom után az „500 kilométeres"-mozgalmat is, amelynek lényege: a mozdonyok időegységre eső hasznos kilométerteljesítményének növelése. A mozgalom célja tehát nem kifejezetten az, hogy egy-egy mozdony naponként 500 kilométert fusson, mert ilyen feltétel kitűzése erősen leszűkítené a mozgalomban résztvevő mozdonyok számát.

— Az „500 kilométeres"-mozgalom még a „2000 tonnás"-mozgalomnál is fiatalabb — folytatta —, alig négyhónapos és márs. ez alatt a rövid idő alatt több mint négymillió forint megtakarítást eredményezett nemzetgazdaságunknak. A mozgalom eredményeként a mozdonyok átlagos futási ideje növekedett és így viszonylag kevesebb szenet és egyéb segédanyagot használnak fel ugyanolyan teljesítményhez.

Az utóbbi három hónap alatt a mozdonyok átlagos futási teljesítménye mintegy 5 százalékkal növekedett.

Ez az eredmény még tovább fokozható.

Csanádi elvtárs kiemelte, hogy a mozgalom erőteljesen kutatja azokat a lehetőségeket, amelyek révén a mozdonyok fűtőházban töltött ideje lerövidíthető. Ennek — egyik eredményeként — valamennyi nagyteljesítményű tehervonati mozdonyunkat két hónapon belül felszereljük olyan vízlágyító berendezéssel, amely lehetővé teszi, hogy a mozdonykazánokat az eddigi átlagos 2000 kilométer helyett 10—15.000 kilométer futási teljesítmény után mossuk. Ez további, lényeges megtakarításokat eredményez.

Ezután az irányvonati rendszerről tartott előadást. Az irányvonati rendszer azt célozza — mondotta —, hogy a javakat a gazdasági és kereskedelmi élet által megszabott áramlási irányokba a termelő, feldolgozó, illetve felhasználó helyek között olyan

közvetlen vonatokkal fuvarozzuk,

amelyek összeállítási helyüktől rendeltetési helyükig egy, vagy több rendezőpályaudvaron keresztül, átrendezés nélkül közlekednek. Az irányvonatokkal végzett elegytovábbítás átfogó célja

a kocsiforduló meggyorsítása és az áruk gyorsabb továbbítása

elsősorban azáltal, hogy az útlacsó rendezőpályaudvarokon és rendelkező állomásokon az irányvonatok összeállításának megváltoztatását, elegyének közbeeső feldolgozását elkerüljük. A jól megszervezett irányvonatok a távolságtól függően, a régiek fele, vagy egyötöd résznyi ideje alatt jutnak el a rendeltetési állomásra. Ilyen hatalmas eredmény mellett népgazdaságunk természetesen megköveteli, hogy

az irányvonatok képzésében a vasút dolgozói mellett a fuvaroztató feleknek is a leghatározottabban közre kell működniök.

Az irányvonatokkal szerzett összes előnyök elveszthetnek azonban, ha a kirakásnál fennakadás történik. Ezért döntően fontos a kirakodások előzetes megszervezése.

Csanádi elvtárs elmondotta még, hogy az utóbbi időben

havonként ezernél jóval több irányvonat közlekedett,

majd áttért beszédének másik súlyponti kérdésére: a szállítási sebesség növelésének módszerére. Megállapította, hogy az átlagos szállítási időnek több mint négyötöd része telik el az előkészítő és befejező műveletekkel. Ezen a téren sztahánovista munkamódszerek nálunk még nem alakultak ki. A darabáruszállítás sebességének növelésénél is értek el eredményt, a kocsirakományi áruk szállítási sebességét pedig mintegy 20 százalékkal tudták emelni. A darabáruszállítás sebességének növelése egyben azt jelenti, hogy az ország bármely területén a késő délutáni órákban feladott darabáru már bajnalban Budapesten van.

A továbbiakban a menetirányító rendszerrel kapcsolatban megemlítette, hogy főleg a gazdaságosság szempontja hívta életre, mert létesítési költségei az üzemi költségek csökkentésében hamar megtérülnek, továbbá, mert a menetirányítóval felszerelt egyvágányú pálya átbocsátó képessége körülbelül 30 százalékkal emelkedik.

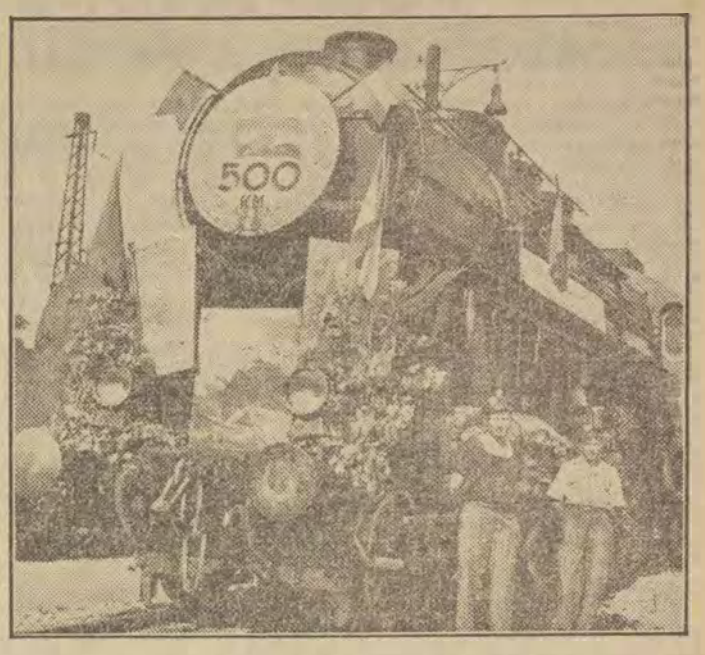
A pályafenntartási munkák gépesítéséről beszélt ezután, majd a vállalatokon belüli úgynevezett önelszámoló egységek kialakításának kérdését taglalta.

Beszéde végén hangsúlyozta, hogy a munkamódszerek fejlesztésénél, egyre újabbak és jobbak kidolgozásánál megállás nincs. Ezt a folytonos fejlődést biztosítja a Párt irányítása és a dolgozók hatalmas táborának megváltozott viszonya a munkához.

Csanádi György elvtárs beszéde után a felszólalásokra került sor. A felszólalók a sztahánovista mozgalmak továbbfejlesztésének fontosságáról beszéltek és gyakorlatilag támasztották alá az ankét jó munkáját. Elsőnek *Lengyel* József sztahánovista főmozdonyvezető a gurítószolgálat jelentőségéről beszélt. *Tóth* III. János elvtárs Kossuth-díjas sztahánovista főmozdonyvezető a kritika és önkritika jegyében foglalkozott a mozgalmak kérdésével és kiszélesítésével. *Csamangó* Henrik elvtárs a túlsúlyos irányvonatok áthaladásának biztosítására saját javaslatát ismertette. *Gosztonyi* Béla a pályafenntartási, *Kánya* Ernő az újítási mozgalom, *Mészáros* János forgalmi problémákkal foglalkozott.

Az értekezlet végén határozati javaslatot fogadtak el a résztvevők, amelyben vállalták, hogy gondoskodnak a „2000 tonnás", az „500 kilométeres", az irányvonat képzési és a szállítási sebesség növelésére indított mozgalom továbbfejlesztéséhez szükséges szovjet szakirodalom lefordításáról és terjesztéséről.

Az 500-ik „500-as" indul Komáromból

Elindult 500-ik útjára a komáromi „500 kilométeres" szerelvény. A diadalmas 424-es sorozatú, mozdonnyal vontatott szerelvényt Csákvári Sándor mozdonyvezető és Csere János fűtő, sztahánovisták továbbították.

Új munkamódszerek a szovjet teherpályaudvarokon

A kocsiforduló idejének jelentős részét az foglalja le, hogy a be- és kirakodási helyeken a szerelvényeket bizonyos ideig visszatartják. A szovjet vasutasok nagy figyelmet fordítanak arra, hogy ezt az időt minél jobban lecsökkentsék. A rakodási munka, a gépesítések következtében, a szovjet vasutakon aránylag kevés időt vesz igénybe, ezért az állomások dolgozói elsősorban arra törekszenek, hogy a többi munkát rövidítsék meg.

A nagy teherpályaudvarokon széles körben alkalmazzák Pável *Szemerikov* javaslatát. *Szemerikov* a permi vasút állomásán végzi a szerelvények összeállítását. Ez az állomás szolgálja ki a kiverovói szénmedence bányáinak egy csoportját.

A szenet rendszerint 3—4 bánvatelepen rakják a kocsikba. *Szemerikov*, hogy a szerelvény összeállítását meggyorsítsa, a rakodás után úgy osztja el a megrakott kocsikat, hogy a tehervonatot gyorsan útnak indíthassák. Munkamódszere az, hogy az üres kocsikat úgy csoportosítja, amilyen sorrendben állniok kell az egyes bányáknál a menetirányban. Az egyívé tartozó kocsikat egy helyre helyezi, hogy a megfelelő állomáson ezeket a legkevesebb tolatással lehessen rákapcsolni a szerelvényre.

Azokban az esetekben, amikor a rakományt különböző állomásokra szállítják, a kocsik átadása úgy történik, hogy a tehervonat két vagy három kocsicsoportban álljon, amelyek egy irányban mennek a megfelelő állomásra. Az üres kocsik összeválogatásánál számításba veszik a kocsik veszteségének idejét a különböző rakodó helveken és azt is figyelembe veszik, hogy a kocsik egyetlen csoportja se legyen lekötve túlságosan a többire való várakozásban.

Szemerikov módszere a tapasztalat bizonysága szerint a szerelvény összeállítását az előirányzott időnek egyharmada alatt teszi lehetővé.

A tolatások megszervezésében fontos újítást hozott az odesszai Ivan *Rojk* is. A kocsik rakodására való átadásának idejét ő azzal gyorsítja meg, hogy a szerelvényt nem az érkezési parkban bontja fel, mint ezt általában teszik, hanem közvetlenül azoknak a vágányoknak a végén, amelyek a rakodási helyhez vezetnek. Ilymódon a szétbontás mindig egybeesik a kocsiknak rakodásra való átadásával.

Ivan *Rojk* módszere felére csökkenti a kocsik tolatását, jelentékenyen csökkenti a kocsik futását az állomáson, s egyben lehetőséget teremt arra is, hogy az állomás vágányait jobban ki lehessen használni. A kocsik elosztása így csaknem kétszeresen meggyorsul.

Jelentős mértékben hozzájárul a rakodóállomások munkájának megjavításához Filip *Lancsak* moszkvai szerelvényösszeállító is, aki kidolgozta és bevezette a kocsik folyamatos kezelését a teherpályaudvarokon.

Lancsak módszere abban áll, hogy a kocsikkal végzendő egész tolatási munkát az érkezés pillanatától elindulásig előre pontosan megtervezi. Módszere szerint a kocsinak állandóan mozgásban kell lennie előre, mintegy futószalagon. Minden tolatási műveletnek előbbre kell vinnie a kocsit: — a kocsiparktól a csoportosító vágányokig, a raktárak mellett a kirakodási raktártól addig a raktárig, ahol újból megrakják, s ettől a raktártól az indítási helyig.

Lancsak módszere, amint a tapasztalat mutatta, lehetővé teszi a kocsik kezelési idejének 25—30 százalékos megrövidítését.

A szovjet vasutak teherállomásai széles körben alkalmazzák ezeknek a vasúti újítóknak a munkamódszerét. A sztahánovi kezdeményezések nemcsak a gyakorlati munkát teszik egyszerűbbé, hanem a közlekedés legcélszerűbb felhasználásának elméletét is tovább fejlesztik.

Karl Brunner és Anton Branke 23 munkatársa nevében békeüzenetet küldött Németországból a deszkásvagonban

Már beszámoltunk a dunakeszi dolgozók „Békeszerdáiról". Ezeken a „Békeszerdákon" megindult a harc a termelékenység növeléséért. A főmühely dolgozói ezen a napon mindig kitesznek magukért. Abban, hogy az őszi csúcsforgalmat komolyan segíteni tudják, nagy szerepe van a „Békeszerdáknak".

A legutóbbi „Békeszerda" a legszebb volt az eddigiek között. Délben összejöttek a dolgozók és a koreai eseményekről tárgyaltak.

Felháborodással utasították vissza az amerikai imperialisták aljas provokációját.

Ezen a „Békeszerdán" kedves meglepetés várt a dolgozókra. Az történt ugyanis, hogy a Dunakeszi MÁV Járműjavító NV üzemében irányított egyik deszkásvagonban német nyelvű levelet találtak, amelyet

a Demokratikus Németország területén lévő vernigerodei Fűrész-, Épületanyag- és Faárugyár munkásai írtak a magyar szaktársaknak és dolgozóknak.

A levelet, amelyet németül írtak és eredetileg a Központi Szertárba küldöttek, — egyik vagonban, a deszkák között, *Jakab* Gyula találta meg a faátvétel alkalmából.

A német munkások levele a következőképpen szól:

„Vernigerode, 1950 április 29. — Vernigerodei Fűrész-, Épületanyag- és Faárugyár. — A magyar Szaktársaknak és Munkástársaknak!

Drága Szaktársak és Munkástársak!

Az összetartozás jegyében küldjük szívélyes üdvözletünket.

Mi dolgozunk és hallunk a ti harcotokról és épülő népi demokráciátokról. Mi, a Demokratikus Német Köztársaságban együtt harculunk veletek az igazságos békéért. Harcolunk, miként Ti is, a háborús uszítók és gyujtogatók ellen, akik a világot ismét háborúba akarják taszítani, atom- és hidrogénbombával elpusztítani. Szorosan összefogunk tehát és minden erőnkkel azon leszünk, hogy ne tudják céljukat megvalósítani. Sajnos, Németországnak ma még csak egyik része tudja nyíltan folytatni a harcot a béke érdekében. De eljön az idő amikor hazánk másik része is együtt fog velünk menetelni.

Az irányt és az utat a jobb életre, s a világ népeinek egymásközötti megértésére a mi nagy tanítónk és vezérünk, Lenin és Sztálin mutatja.

Ebben a szellemben köszöntünk Benneteket!

Karl Brunner, Anton Branke
és 23 részben olvashatatlan aláírás."

Kovács elvtárs ismertette a levél tartalmát. — Nem tudták pontosan — mondotta —, hogy kinek jön, csak annyit, hogy magyar dolgozónak, a béke harcosának. Ígéretet tettek, hogy ők is helytállanak a béke nemzetközi arcvonalán, harcolnak az egységes, demokratikus Németországért.

Kovács elvtárs szavait szünni nem akaró taps köszöntötte és a Dunakeszi Járműjavító NV békeharcosai ezen a délutánon mégjobban fokozták a termelés ütemét, hogy megmutassák, hogy a maguk területén is erősítik a béketábort és hogy úgy van, ahogy azt *Rákosi* elvtárs mondotta: *„Magyarország nem rés, hanem erős bástya a béke frontján."*

200 méteres alagút és öt kilométer új pálya az Úttörő Vasút hűvösvölgyi szakaszán

Hűvösvölgyig közlekedik az öt kilométerrel bővített Úttörő Vasút, az ujonnan épített szakaszt augusztus 20-án adják át rendeltetésének. A hűvösvölgyi végállomásnál modern vasútállomást építenek, amelyhez a villamosmegállótól most épülő úton jutnak el a látogatók. A kibővített új vonal mentén, a Kishárshegyen megállóhelyet, a Hárshegyen állomást építenek. Két aluljáró szeli át a vasútvonalat s a vonal a Hárshegy és a végállomás között csaknem 200 méter hosszú alagúton halad majd keresztül.

Éljen Sztálin, a világ dolgozóinak bölcs tanítója, a békeharc lángeszű vezére, a magyar nép igaz barátja!

Észak- és Dél-Korea munkásosztálya és szakszervezetei

A Szovjetuniónak a japán militaristák és az imperialisták felett aratott hősies győzelme eredményeképpen 1945 augusztus 15-én a dicső szovjet hadsereg meghozta a szabadságot a koreai népnek, amely 36 éven át görnyedt az idegen földrablók gyarmati elnyomása alatt. A szabad állami fejlődés nagyszerű perspektivái nyíltak meg előtte valóban demokratikus alapokon. Mégis, ahogy a további események megmutatták, Korea északi és déli lakosainak sorsa különböző módon alakult. Északkoreától eltérően, ahol — hála a szovjet seregek győzelmének — az igazi szabadság és demokrácia uralmát állították fel, Dél-Koreát az amerikai hadsereg szállta meg, s így az ténylegesen amerikai gyarmattá vált, mely felett Li Szin-Man, a koreai nép leggonoszabb ellensége „kormányának" bábjai uralkodnak.

Korea felszabadulása után, mindjárt az első napokban, a nép kezdeményezésére népi bizottságok alakultak, s ilyen fontos gazdasági átalakulások valósultak meg: a földreform, az ipar államosítása, meghozták a munkatörvényt, a nők egyenjogúságáról szóló és egyéb törvényeket.

A nép kezében az ipar 90 százaléka

A földreform Észak-Koreában a parasztok ingyenes és örök használatára több mint egymillió hold földet juttatott, amelyet 720 ezer földnélküli parasztcsalád között osztottak szét. A japán és koreai földesurak feudális elnyomása alól felszabadult északkoreai parasztság jó eredményekkel emeli földjei termelékenységét, mivel megértette, hogy ezt nemcsak minden egyes paraszt személyi érdeke, hanem az egész ország érdekei is megkövetelik. Három év alatt a vetésterület 409 ezer holddal megnagyobbodott, sokezer új parasztházat építettek fel és sok községet villamosítottak.

Az északkoreai demokratikus reformok megalkották a döntő előfeltételeket a dolgozók anyagi és kultúrszínvonalának növelésére és emelésére.

Nagy feladatok hárultak a szakszervezetekre is. Az első 30 szakmai szakszervezet 1945 novemberében alakult meg. Miután egy szakszervezeti központban egyesültek, beléptek az egységes nemzeti demokratikus front soraiba. Azóta Észak-Korea szakszervezeti mozgalma állandóan fejlődött s ha 1945-ben a szakszervezeteknek 130 ezer tagjuk volt, úgy 1949-ben már több, mint félmillió tagot számlálnak. Az összes üzemekben, gyárakban, bányákban, ércbányákban jelenleg már vannak szakszervezeti szervek.

A szakszervezetek az ország demokratizálásának, újjáépítésének, nemzetgazdasági fejlődésének legfontosabb tényezőivé váltak. Aktív részt vettem a munkatörvény keresztülvitelében, mely bevezette a nyolcórai munkanapot, ugyanazon munkáért járó egyforma fizetést (a régi Koreában a nők munkabére a férfiak munkabérének 30 százalékát tette ki), az évi 2—4 heti fizetett szabadságot, a kötelező társadalmi biztosítást, a leendő anyák szabadságát, az üdülőhelyeken való pihenést, a segélyeket ideiglenesen és állandó munkaképtelenség esetén, munkavédelmi intézkedéseket, gyógykezeltetést, stb. 1948. évben ingyenes orvosi kezelést kapott 3730 ember — dolgozók és családjaik.

A munkatörvény a legerősebb fegyver lett az ország minél gyorsabb gazdasági talpraállításáért folyó küzdelemben. Az egyes vállalatoknál szeles munkaverseny indult meg, mely évről-évre gyorsan fejlődik. Erre vonatkozólag néhány szám: 1946-ban a munkaversenybe 259 vállalat vett részt, összesen 58 ezer munkással, 1947-ben a munkaversenyben álló vállalatok száma 604-re emelkedett, a versenyző munkások száma pedig 163 ezerre; 1948-ban már 1490 vállalat állt munkaversenyben 244 ezer munkással. Egy egész sor figyelmet keltő termelési újító jelentkezett. Így Ta Un-Szin munkásnő egy fenjangi gyárban az 1949. évi termelését 312 százalékban teljesítette, az 1949. évi tervet pedig májusban túlteljesítette. Nagy mértékben lendült fel a racionalizálási mozgalom.

A szakszervezetek a kétéves tervért

Észak-Korea szakszervezetei és a munkástömegek tudatában vannak az 1949—1950. évi kétéves nemzetgazdasági terv történelmi jelentőségének és minden erejüket mozgósítják, hogy azt végrehajtsák. Kim Von Küm, a szadoni bánya élbányásza, kétéves nemzetgazdasági tervről szóló törvény közzététele után felhivással fordult Észak-Korea munkásaihoz, hogy vegyenek részt a kétéves terv pontos végrehajtásáért folyó egyéni munkaversenyekben. A felhivásnak mintegy 170 ezer munkás tett eleget.

Észak-Korea vállalatainál már 223 klub működik, 7900 agitációs központ, 1934 felnőttek iskolája, 3775 olvasóterem és könyvtár. Megszerveztek 335 műszaki iskolát és tanfolyamot, ahol mintegy 20 ezer munkás gyarapítja tudását, emeli képesítését.

Ilyen nagy vonalakban Észak-Korea munkásosztályainak és szakszervezetének helyzete, ahol az igazi népi demokrácia rezsimje uralkodik. Minden vívmányát a koreai nép felszabaditójának — a nagy Szovjet Hadseregnek és a szovjet birodalomnak köszönheti.

Másképpen alakult a délkoreai nép sorsa, amely az amerikai megszállók elnyomása alá került. Dél-Korea ipara ezidáig rombadőlt állapotban van. Az amerikaiak rabolják Dél-Koreát, elvisznek onnan nyersanyagot, spekulánsok és egyéb ügynökeik számára. Az amerikaiak ráerőszakolnak a lakosságra élelmicikkeket és ipari árukat, még hozzá nagyon silány minőségben, s így bénítják a helyi ipart és emelik a munkanélküliséget. A feudális viszonyok a falvakban teljesen érvényben maradtak. Az amerikai megszálló hatóságok feloszlatták a népi hatalom szerveit: a népi bizottságokat, betiltották az összes demokratikus politikai pártokat, beszüntették az egész haladó sajtót, a koreai nép legjobbjait bebörtönzik és szigorúan büntetik. Miután felszámolták a népi hatalom szerveit, az amerikaiak teljes egészében helyreállították a japánok alatt működő állami apparátust és kiegészitették ezt fasiszta elemekkel.

A délkoreaiak jobbágysorban

Világos, hogy ilyen körülmények között Dél-Korea dolgozói arra vannak kárhoztatva, hogy a jobbágysorban élő kulik szomorú életmódjában tengődjenek. A munkanap itt 10 óra naponta, a munkabér rendkivül alacsony, alig teszi ki a japán uralom alatti munkabérek egyötödét. A munkanélküliek serege több mint kétmilliót tesz ki. Nincsen társadalmi biztosítás sem. Terror, éhség, nyomor, ez a délkoreai dolgozók osztályrésze. A föld, csakúgy, mint azelőtt, a földesuraké és a kuláké. A lerongyolódott parasztság kis földbirtokokat vesz bérbe a földesuraktól és mind kegyetlenebb szolgasagba esik.

Állandó hajszának vannak kitéve a délkoreai szakszervezetek. Jelenleg mintegy 300 ezer munkást foglalnak magukban. Dél-Korea dolgozói azonban hősies küzdelmet folytatnak életjogaikért. A legutóbbi két esztendő alatt Dél-Koreában több mint 1700 sztrájk volt. A sztrájkolók követelték a kibirhatatlan munkaviszonyok megjavítását, a terror és erőszak politikájának megszüntetését a vállalatoknál. A sztrájkok letörésében résztvettek és résztvesznek a hadsereg, mindenféle handák, amelyek a kormány szolgálatában állnak.

Az amerikai bábok rémuralma

Az amerikai bábok szörnyü kegyetlenséggel intézik el azokat, akik fel mernek szólalni a hatóságok terrorista, nemzetellenes politikája ellen. A legutóbbi időben csak az egy Csadáj szigeten 400 falu közül 295-öt felperzseltek. Dél-Benla tartományban egy hónap leforgása alatt a rendőrség 607 embert lőtt agyon. A szakszervezeti mozgalom sok híres tényezőjét bebörtönözték, megkinozták és súlyos ítéletekkel sujtották így 1948 decemberében börtönre vetették és meggyilkolták Mvan Dia Thjakovot, a koreai textilmunkások szakszervezetének helyettes elnökét, 1949 májusában letartóztatták Ju Han Sziket, a Munkakonföderáció elnökségi tagját, aki háromnapos embertelen kínzásba halt bele.

De semilyen kínzásokkal és terrorral sem fog sikerülni az amerikai megszállóknak és a délkoreai reakciósoknak kiölni a dolgozók szivéből országuk szabadságáért, a demokráciáért és függetlenségéért folyó harchoz való elszántságát.

Dél-Korea különböző tájain erős partizánharc indult, s újra megalakitják a népi bizottságokat. A Munkafőderáció a széles népi tömegek támogatására támaszkodva, szilárditva az elsődleges szakszervezeti szerveket, határozott harcot folytat a szakadárok ellen az úgynevezett „Koreai munkásligából", akik a szakszervezetek megbontására törekednek.

A szakszervezetek, amelyek Dél-Korea legerősebb haladó szervezetei közé tartoznak, aktiv részt vesznek abban a harcban, amelyet az egységes demokratikus hazai front köré tömörült délkoreai nép folytat. Az összkoreai demokratikus gondolkodású hazafival egyetemben a szakszervezetek küzdenek az amerikai megszállók és aljas bérenceik ellen, az egységes demokratikus Koreáért, Kim Ir-Szennel, a nép egyetlen törvényes koreai vezérével és a koreai demokratikus népköztársaság kormányával az élén.

Hűség a Szakszervezeti Világszövetség iránt

Észak- és Dél-Korea szakszervezetei, amelyek annyira különböző viszonyok között működnek, mélységes hűséget táplálnak a Szakszervezeti Világszövetség iránt, amelynek ők is tagjai. Mi jól értjük a II. Világkongresszus történelmi jelentőségét, amelyen a koreai szakszervezetek delegátusai nem lehettek jelen az olasz kormány magatartása miatt, mivel ez nem adta meg nekik a beutazási engedélyt.

A koreai dolgozók minden eszközzel támogatják a Szakszervezeti Világszövetség harcát a tartós békéért, a tartós demokráciáért, a munkásmozgalom egységesitéséért, az életfeltételek javitásáért, az egységért.

Nemrégi moszkvai látogatása alatt a koreai szakszervezeti küldöttségnek tág alkalma nyilt arra, hogy megismerkedjék a szovjet szakszervezet működésével, a szovjet vállalatok és kultúrintézmények életével. Amerre néztek, mindenütt a munkában rendkivüli fejlődést, igazi alkotó lelkesedést észleltek.

Látták, milyen óriás figyelmességgel és gondoskodással veszi körül a szovjet kormány a dolgozókat, amidőn minden lehetőséget megad számukra a kulturális és fizikai fejlődéshez és gyarapodáshoz. Mindez, amit itt láttak és megtudtak, felbecsülhetetlen segitség lesz számukra a rájuk váró mindennapi munkában, az egységes, demokratikus, virágzó Korea megalakításáért folyó küzdelmükben.

Felhívás a szállító-, rakodó- és dokkmunkásokhoz, valamint a raktárházi dolgozókhoz az ötórás kocsikirakás megvalósítása érdekében

A magyar dolgozó nép Pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja vezetésével nagy eredményeket ért el a szocializmus építésében. Ötéves tervünk eddigi sikerei nyomán jelentősen megnőtt ipari termelésünk. Állami gazdaságaink, gépállomásaink, a termelőszövetkezeti csoportok, egész dolgozó parasztságunk jó munkája következtében gabonatermésünk messze túlhaladta a tavalyit.

Ipari és mezőgazdasági termelésünk nagymértékü emelkedése megnövekedett feladatok elé állitotta egész közlekedésünket. Az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolitása elsősorban a közlekedés, szállitás dolgozóinak jó munkájától függ. A minisztertanács az aratás, cséplés és terménybegyüjtés végrehajtásáról szóló határozatában erre külön is felhivta a Szállitómunkások Szakszervezetének figyelmét.

A vasút dolgozói július 1—2-án tartott országos üzemi értekezletükön megtárgyalták az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításának feladatait és határozatukban vállalták a háromnapos kocsiforduló megvalósitását. A vasutasok országos üzemi értekezletének határozatát a magyar szállitómunkások örömmel és lelkesedéssel fogadták.

Szállito-, rakodó-, dokkmunkások! Raktárházi dolgozók! Bő terméstink gyors betakaritának, az őszi csúcsforgalom lebonyolitásának nagy munkájából mi is ki akarjuk venni részünket! A kocsikirakás idejének megrövidítésével is segitsük a vasút dolgozóit a háromnapos kocsiforduló elérésében!

Valósitsuk meg az ötórás kocsikirakási időt! Ennek érdekében szélesitsük a szocialista munkaversenyt, szilárditsuk meg és fejlesszük tovább az egyéni versenyben és a brigádmozgalomban eddig elért eredményeinket. Helyi csoportjaink jó munkabeosztással és szervezéssel segitsék a raktárházaknál jelentkező munkaerőhiány megszüntetését.

Szaktársak! Ötéves tervünk további eredményeiről, népünk kenyeréről, a béke magyarországi frontszakaszának erősitéséről van szó. Ügyeljetek arra, hogy egyetlen szem gabona se vesszen kárba. Legyetek éberek, védjétek meg népünk kenyerét az ellenség minden kártevésével szemben. Verjétek vissza az ellenség fondorlatos uszitását, vegyétek fel a harcot a bércsalók, a munkafegyelem megbontói, a soraitokba beférkőző ellenséges ügynökök ellen.

Az ötórás kocsikirakás megvalósitásával minden öntudatos szállitómunkásra számitunk a magyar nép kenyeréért, a béke megvédéséért vivott harcban.

Előre Pártunk útmutatásai szerint az ötórás kocsikirakás és a háromnapos kocsiforduló megvalósitásáért!

Magyar Szállitási-, Közlekedési- és Segédmunkások Szakszervezete Központi Vezetősége.

Ára 5.:

Kuljetustyöntekijä

SUOMEN KULJETUSTYÖNTEKIJAIN LIITTO r.y:n AANENKANNATTAJA

No 14 | TOIMITUSNEUVOSTO Jussi Mehto, puheenjohtaja — Kustaa Kajander — Otto Vapalahti — Väjo Suutari — Lauri Viknius — Alb. Oksanen | 23. 6 1950

Albert Oksanen beszámolója a „Kuljetustyöntekijä"-ban a szabad Magyarországról

Albert *Oksanen* elvtárs, a Finn Szállitómunkások Szövetségének kultúrtitkára, — amint már beszámoltunk róla — a Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozása idején Budapesten járt. Hazatérése után a finn szállitómunkások lapjában, a *„Kuljetustyöntekijä-ban* terjedelmes képesriportban számolt be a dolgozóknak magyarországi benyomásairól.

A lap szerkesztősége előljáróban megjegyezte, hogy *Oksanen* elvtárs magyarországi körútja alkalmával tett megfigyelései olyan természetüek, amelyek meggyőzik az olvasókat, hogy Magyarországon *a munkásosztály sikeresen felépiti az uj és igazságosabb társadalmat.*

Oksanen elvtárs beszámolója elején az úti emlékeiről beszél, majd elmondja, hogy utazása közben *tüdőgyulladást* kapott.

— Különösen jó hatással volt rám, — irja többek között —, hogy betegségem alatt nem kellett azon gondolkodnom, hogy mindez *mibe kerul.* Nálunk és a többi kapitalista országban bizony súlyos problémát jelent. Sokba került volna betegségem Finnországban, mivel, csupán penicillinből 7-5 millió egységet kaptam. Az orvosi kezelés és az orvosság semmibe sem került. Ez azonban nem kivételezés volt velem, a külföldivel szemben, mert Magyarországon díjtalan orvosi kezelés és gyógyszer jár minden dolgozónak.

Igen nagyfokú szociális haladást értek el a magyar dolgozók ebben a vonatkozásban is.

Bámulatraméltó, hogy Budapestet, amely a világ harmadik legjobban elpusztított városa volt, milyen hamar újjáépitették. Valósággal csodáltuk azt a szépséget és szinpompát, ami ottjártunkkor uralkodott a gyönyörü nyári időszakban.

Alkalmam nyilt sok mindent megtekinteni, nemcsak Budapesten, hanem Magyarország más részén is. Hálával tartozom ezért a Szakszervezeti Tanácsnak és a Vasutas Szakszervezetnek.

Oksanen elvtárs hosszú sorokban számol be ezután Budapestről, Magyarországról. Leirja szabadsághegyi utazását is.

— Jártam a Szabadság-hegyen és utaztam a világhirü Uttörő Vasúton.

Ez az Uttörő Vasút magasan a hegy oldalán halad, — irja — és körülbelül tiz kilométer hosszú. Ezt a vasutat az útlörök tartják rendben, ők az állomásfőnökök, a vonatmenesztők, távirászok, kalauzok stb.

Elmondja *Oksanen* elvtárs, hogy meglátogatta a Szakszervezetek Országos Tanácsát és vendége volt a Vasutas Szakszervezetnek is. — *Egyik legkedvesebb ember* — hangsúlyozza cikkében — *akivel valaha is találkoztam, Végh Lajos volt, a Vasutas Szakszervezet elnöke.*

Beszámol riportjában a szakszervezetek központi iskolájáról és hosszú hasábot szentel a *MÁVAUT Autójavitó Üzemben* és a Sztálin-téri autobuszállomáson nyert tapasztalatairól. A MÁVAUT autobuszállomás a budapesti Sztálin-téren a lehető legkorszerübben épült és híres szerte a világon. *Elállt a szavam, amikor ott jártam, mert azelőtt sohasem láttam hozzá hasonlót.*

Bizonyára a mi országunk autobuszvezetői is elcsodálkoznának, ha azt meglátnák.

Különösen felkeltette a figyelmemet az — folytatja riportjában *Oksanen* elvtárs —, *hogy minden munkahelyen virágokat, voros zászlókat, Lenin, Sztálin és Rákosi képeit láttam Igy is kell ennek lennie, mert vajjon nem azoknak a férfiaknak a képeit kell mindenütt kitüggeszteni, akiknek jóvoltából Magyarország munkásai most szabad, népi demokratikus országban élhetnek és dolgozhatnak.* Olyan országban, ahol nincs többé kapitalista kizsákmányolás. Finnországban is láthatjuk a falakon lifüggesztve Mannerheim, Svinhufvud, Kallió, Ryti képeit, éppen azokét, akik a legtöbb szenvedést okozták a munkásságnak és nyilt kapitalista kizsákmányolásnak vetették alá a dolgozókat.

Az üdülőkről azt irja riportjában, hogy álmodni sem mert volna arról, hogy a dolgozóknak ilyen gyönyörü nyaralóhelyeik lehetnek.

Oksanen elvtárs hosszú teret szentel a Horthy Magyarországa és a nép országa közötti hatalmas különbségnek, majd igy fejezi be rendkivül érdekes beszámolóját:

Amikor összehasonlitottam egymással a magyarországi béreket és árakat, figyelembe vettem a szociális gondoskodást, arra a meggyőződésre jutottam,

Magyarországon a dolgozók életszinvonala magasabb, mint Finnországban.

Ez, óriási eredmény magyarországi viszonylatban, mert a háború előtt az életszinvonal alacsonyabb volt mint nálunk. Ha meggondoljuk, hogy Magyarország többet szenvedett a háborúban, mint Finnország, akkor látjuk, hogy mennyit kellet dolgozniuk, hogy az országot romjaiból felépitsék, ugyanakkor ilyen jelentősen emeljék a nép életszinvonalát.

Ilyen fejlődés nem lett volna lehetséges a kapitalista Magyarországon, ezt csak a szabad, népi demokratikus Magyarországon lehetett véghezvinni. Magyar elvtársak! Csodálom eredményeiteket és csatlakozom köszöntéstekhez: Szabadság!

EGYSÉGGEL A BÉKÉÉRT, A HÁBORÚS GYÚJTÓGATÓK ELLEN!

Népünk ellenségei, jobboldali szociáldemokraták aknamunkája a vasuton

„... Le kell leplezni és el kell távolítani az üzemekből az aktivan ellenséges jobboldali szociáldemokrata elemeket, akik azzal hálálják meg a magyar népi demokrácia velük szemben tanusított magatartását..., hogy a legbitványabb eszközökkel próbálják zavarni munkásosztályunk, népünk békés építő munkáját.“

(Gerő elvtársnak, az MDP központi vezetőségi ülésén mondott beszédéből.)

Pártunk május 31-i és június 1-i központi vezetőségi ülésén *Gerő* elvtárs rámutatott a jobboldali szociáldemokraták, mint az imperialisták ügynökei s a klerikális reakcióval együtt, mint az imperialista háborús gyujtogatók még fel nem számolt ötödik hadoszlopának aknamunkájára.

Az ellenség a vasúton is jelentkezik. Ezután kíméletlenül le fogjuk leplezni az ellenséget a KÖZLEKEDÉSEN keresztül is haladásunk fékjeit, a szocializmus építésének kerékkötőit kipellengérezzük.

KISS SÁNDOR TÉRFELVIGYÁZÓ Budapest-Ferencváros állomáson. Ahelyett, hogy azon törte volna a fejét, hogy megrövidítse munkája területén a szocializmushoz vezető utat, — jobbnak találta, hogy rábeszélje a vele egy műszakban dolgozókat, hogy

ne fizessenek szakszervezeti tagdíjat.

A sajtóval kapcsolatban pedig azt mondotta, hogy ez felesleges kiadás a számukra és agitáli az előfizetés ellen. De *Kiss* nemcsak az is, aki a tervkölcsönjegyzésnél olyan tanácsot adott a dolgozóknak, hogy

csak 50 forint értékű tervkölcsönt jegyezzenek,

mert többet úgy sem érdemes erre a célra adni.

GRABOCSAI FERENC, az Északi Főműhelyben az 1945-ös választások idején kijelentették, hogy a szociáldemokraták győzelme biztos és a győzelem után a kommunistákat fel fogják akasztani, de a hozzá hasonló szociáldemokraták legalább főfelügyelői rangot és magas beosztást fognak kapni.

GRABOCSAI volt az, aki az Északi Járműjavító NV üzemében felfedezett 150 kg rézlopást elkendőzte s mint üzembizottsági tag arra használta fel befolyását, hogy egyszerű áthelyezéssel oldják meg az ügyet. *Grabocsai* azzal indokolta „jószívűségét“, hogy az ellopott rezet visszahozták a kereskedőtől és így sem az üzem, sem pedig népgazdaságunk nem szenvedett kárt.

RAJOS JÁNOS mozdonyvezető a Ferencvárosi fűtőházban. A mozdonynormaügyek intézését bízták rá. „Megerőltető“ munkáját 2—3 óra alatt elintézte és mégis állandóan elégedetlenkedett. Nem szünt meg demagóg kijelentéseket és agitációt folytatni a vezetőség ellen s a dolgozók között arról beszélt, hogy ma azok akarnak dirigálni, akik a multban senkik sem voltak.

A Kissek, a Rajosok, a Grabocsiak mind más és más jelmezben, de céljukat tekintve egyértelműleg fejtik ki aknamunkájukat dolgozó népünk, a szocializmus építése, a béke megvédése ellen. Éppen ezért kíméletlenül kell ellenük eljárni, mindazok ellen, akik akarva és akaratlanul hazánk ellenségeinek táborába szegődnek.

A Landler Jenő Járműjavító ÜV dolgozói az őszi csúcsforgalom lebonyolítását minőségileg kifogástalan vasúti kocsikkal segítik

„T Szerkesztőség! Folyó évi július hó 1-én és 2-án megtartott Országos Vasútüzemi Értekezlet határozata nyomán üzemünk az őszi csúcsforgalom előkészítésére a szükséges lendítő erőt megkapta. Fokozta ezt a lendítő erőt még az a körülmény is, hogy üzemünk a nemzetközi munkamozgalom egyik legkiemelkedőbb alakjának Landler Jenőnek a nevét vehette fel.

Így a Rákosi Művek után mi részesülhettünk abban a nagy megtiszteltetésben, amely a névváltoztatással bennünket ért, és amelyből dolgozóink újabb hatalmas erőt és lendületet kaptak az ötéves tervünk sikeres végrehajtására.

Bár dolgozóinkban az, ötéves terv keretében a szocializmus építésének magasztos gondolata benne él, és minden erejüket ennek a célnak szolgálatába állítják, mégis az Országos Vasútüzemi Értekezletből és üzemünk névváltoztatásából eredő lelkesítő hatás a legjobb időben érkezett.

Ugyanis az ötéves terv első esztendejére eső tervkiszabás teljesítése a legjobb munkakészséget, a legjobb műszaki szervezést, a legfejlettebb munkafegyelmet és teljes öntudatot kíván.

Ehhez a magas tervkiszabáshoz hozzátartozik még az őszi csúcsforgalom előkészítő munkáiból üzemünkre eső többletfeladatok teljesítése is. Az előzőkben már kifejtett lelkesítő erők hatása alatt, dolgozóink a siker feltétlen biztosítása érdekében a hosszúlejáratú versenyszerződések keretében is, igen számottevő kötelezettséget vállaltak.

A legkiemelkedőbben nyilvánul meg dolgozóink lelkesedése abban a versenykihívásban, amelyet üzemünk dolgozói a MÁV Szolnoki Járműjavító ÜV-hez intéztek és amelyben valamennyi MAV Járműjavító ÜV-t csatlakozásra szólították fel.

Dolgozóink áldozatkészségét mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a kinikulai hőségben, a nagy cél érdekében a napi 10—12 órás megerőltető munkát nappalra és éjszakára egyaránt vállalták.

A helyi párt- és szakszervezeti vezetőség, a műszaki vezetéssel karöltve, jó politikai tudatosító munkával arra nevelt dolgozóinkat, hogy parasztságunk verejtékes gmunkájának gyümölcse, a magyar búza, mindnyájunk kenyere, szemveszteség nélkül, tehát az utolsó búzaszemig, minőségileg kifogástalan vasúti kocsikban a magtárakba kerüljön.

Dolgozóink tudják azt, hogy a tervgazdálkodás kapcsán a soha nem álmodott mértékben fellendült építkezésünk és iparunk nyersanyagellátása és kiszolgálása döntő feladat, ezért a minőségi munka érdekében, a mozdonyaink javítását is a legnagyobb gonddal végzik.

Üzemünkből a Párt, üzemszervezet, vállalatvezetőség, és a fizikai dolgozók részéről azok, akik az Országos Vasútüzemi Értekezleten résztvettek, a legteljesebb mértékben magukévá tették az értekezlet határozati javaslatának irányvonalát, és dolgozó társaik között a háromnapos kocsiforduló, az „500 kilométeres“ és a „2000 tonnás“-mozgalom tudatosítását az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása érdekében a legmesszebbmenően végrehajtják.

Mi, Landler Jenő Járműjavító Üzemi Vállalat dolgozói, tudjuk azt, hogy ez a név, bennünket nagy forradalmi lendülettel sokra kötelez. Mi, igérjük azt, hogy Pártunk vezetésével méltó viselői leszünk ennek a nagy névnek.

ÉLJEN NÉPÜNK NAGY BARÁTJA ÉS A VILÁGBÉKE ŐRE, A MI DRÁGA SZTALIN ELVTÁRSUNK!

ÉLJEN GYŐZELMEINK SZERVEZŐJE, A MAGYAR DOLGOZÓK PÁRTJA.

ÉLJEN FORRÓN SZERETETT VEZÉRÜNK, RÁKOSI MÁTYÁS ELVTÁRS!!

MAGYARI KÁROLY
élmunkás“

A „BÉKE-VONAT“ VISSZATÉRÉSE PRÁGÁBA. A „béke-vonat“ győzelmes útja a köztársaságon keresztül végetért. Kétszáz dák, akt egy héten keresztül a köztársaság legtávolabbi helyére is elvitte és ismertette a béke gondolatát, visszaérkezett Prágába. A „béke-vonatot“ mindenütt nagy szeretettel és rokonszenvvel fogadta a dolgozó csehszlovák nép. A „béke-vonat“ a Wilson-pályaudvarra jutott be és ott ünnepélyes külsőségek között fogadták. Különösen meleg ünneplésben részesítették a „béke-vonat“ külföldi ifjúságát, akik csehszlovákiai tartózkodásuk alatt is hitet tettek a népek békeakarata mellett.

Nem rakunk hadianyagot!

— hangzik a keménykötésű kikötő- és szállítómunkások tiltakozása szerte a világon.

Amszterdamban többezer holland dolgozó követelte, hogy a kormány ne avatkozzon bele Korea belügyeibe. Franciaország, Belgium, Olaszország kikötőmunkásai nem raknak hadianyagot és jókozzák harcukat a békéért, az amerikai imperialisták koreai agressziója ellen.

A sidney-i dokkmunkások megtagadták a repülőgépmotorok hajóra rakását, amelyeket a Fülöp-szigetekre, Hongkongba és Japánba akartak irányítani.

AZ IBUSZ KORABELNYIKOVA-MOZGALMA

Az IBUSZ-nál is hasznosítják a szovjetunióbeli tapasztalatokat. Legutóbb a Lidia *Korabelnytkova* — mozgalmat karolta fel a Béke-brigád. Összeültek *Mogyorósi* Lajosnéval, *Varasdi* Melindával, *Dosztály* Erzsébettel, *Turján* Jolánnal, *Grünfelder* Józsefiel, *Dejtári* Istvánnal, *Vizvári* Bélával és elhatározták, hogy egy napon át minden hónapban megtakarított anyagból dolgoznak.

Eddig a maradék papírokat eldobták. Most azt összegyűjtik és egy hónapban egyszer abba csomagolnak. A spárgát, zsineget, hullámpapírt hasonlóan gyüjtik és minőségi csomagolást végeznek.

Már az első ilyen napon 120, a második ilyen napon pedig 88 csomagot készítettek megtakarított anyaggal, ami 140 forint megtakarítást eredményezett nemzetgazdaságunknak.

A Béke-brigád tagjai ezúton is felhívják a Vasutas Szakszervezet tagjait, hogy nézzenek körül saját területükön, hol találnak ilyen lehetőséget, hogy nemes versenyre kelve, minél nagyobb megtakarítással járuljanak hozzá a szocializmus építéséhez.

AZ UTASSZÁLLÍTÓ NV július 9-én nyitotta meg ünnepélyes külsőségek között a dolgozók velencefürdői sportlelepét.

A Dolgozó Ifjúság Szövetsége felhívása a magyar ifjúsághoz

A dolgozó és tanuló magyar ifjúság mérhetetlen felháborodással és gyűlölettel ítéli el az Amerikai Egyesült Államok kormányának újabb aljas merényletét a béke ügye ellen, hogy lábbal tiporva a nemzetközi szerződéseket, hadseregével rátört az északkoreai nép békés építőmunkájára, függetlenségére.

Az egész világ haladó emberiségének testvéri együttérzése kíséri a hős koreai nép győzelmes felszabadító harcát az amerikai betolakodók és hitvány hazaáruló csatlósai ellen. New-Yorktól Vietnamig egyemberként követeli a béke híveinek hatalmas tábora: „El a kezekkel Koreától!“ „Pusztuljanak az imperialista háborús gyujtogatók!“

A koreai nép hősi küzdelme a békeharc még elszántabb fokozására gyuitla a világ haladó ifjúságát is, a DIVSZ 70 millió fiatalját. Példát mutatnak mindannyiunk számára a Szovjetunió harcos fiataljai, akik békealáírásukkal együtt megfogadták, hogy újabb termelési győzelmekkel segítik a koreai fiatalok hősi harcát. A kapitalista országok fiataljai közelharcokban akadályozzák az imperialisták hadianyagszállításait, a gyarmati fiatalok még kérlelhetetlenebbül harcolnak hazájuk imperialista elnyomói ellen.

Mi sem tétlenkedhetünk. Tettekkel mutassuk meg, hogy egyek vagyunk a hős koreai fiatalokkal, akik vérük hullatásával harcolnak a békéért és szabadságért, az imperialisták vadállati serege ellen.

Az üzemekben több és jobb munkát, kevesebb selejtet, öntudatos szocialista munkafegyelmet! — így válaszolunk a háborús banditáknak!

Több gabonát a dolgozó nép államának! Ez a hazafias kötelességünk, ezzel segítjük hazánkat, a béketábor magyarországi szakaszát, ezzel akadályozhatjuk a háború kirobbantását!

Minden tanulókorbeli ifjú iratkozzon be az iskolába, tanuljon tovább! A munkás és dolgozó paraszt szülők gyermekeinek továbbtanulása újabb csapás a dolgozók ellenségeire!

Könyörtelen gyűlöletiel harcoljunk az imperialisták belső ügynökei, a hazaárulók, a béke ellenségei ellen! Leplezzük le és zúzzuk szét mindenütt a népünk és ifjúságunk életére törő klerikális reakció, a jobboldali szociáldemokraták, a kulákok aljas mesterkedéseit!

Biztosak vagyunk abban, hogy a koreai nép igazságos felszabadító harca dicsőséges győzelemmel fog végződni, újabb keserű csapás éri az amerikai imperialistákat. Az egységes Koreai Népi Demokratikus Köztársaság megteremtése újabb erősödése lesz a nagy Szovjetunió és Sztálin vezette béketábornak.

Harcos testvéri üdvözletünket küldjük a szabadságukért és békéért harcoló koreai népnek és hős ifjúságának!

Éljen győzelmes Pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja, szeretett vezérünk, Rákosi elvtársunk!

Éljen a szabadságért és békéért harcoló népek biztos támasza, a hatalmas Szovjetunió és vezére, a nagy Sztálin!

A SZABADKIKÖTŐ VERSENYFELHIVÁSÁHOZ NAGY LELKESEDÉSSEL CSATLAKOZTAK AZ ORSZÁG KÖZRAKTÁRAI

A Magyar Nemzeti Szabadkikötő gabonatárházában dolgozók még július 8-án versenyfelhivással fordultak az ország valamennyi szállítómunkásához és telepéhez az őszi csúcsforgalom sikerének biztosítása érdekében.

A Szabad Kikötő dolgozóinak felhívásához elsőnek a Keletmagyarországi Közraktárak NV karcagi telepe jelentette be csatlakozását, melynek dolgozói közölték, hogy a vállalat minden dolgozója nagy lelkesedéssel, egyemberként csatlakozik a versenymozgalomhoz, mert ezáltal is tanuságot kíván tenni arról, hogy

rendületlenül támogatják a hatalmas Szovjetunió által vezetett béketábort.

A Délmagyarországi Közraktárak NV dolgozói megírták, hogy a gyors rakodással és a gabonaszemek elhullatásának kiküszöbölésével csatlakoznak a Szabad Kikötő versenyfelhivásához.

A Középmagyarországi Közraktárak NV II. számú telepének dolgozói is elfogadták a kihívást. Válaszukban hangsúlyozták, hogy a dolgozó parasztság a csata első felét megnyerte, de

a gabonacsata második fele a tárházi és vasutas dolgozókra vár.

Nekik kell megvalósítani a vagonok ötórás ki- és berakását, hogy ezzel is elősegítsék a vasutas dolgozók célkitűzését: a háromnapos kocsiforduló megvalósítását. Ezért ielszavul választották a következő jelmondatot: „Harc minden szem gabonáért és a vagonok rakodási idejének csökkentéséért!“

Hatalmas lelkesedéssel csatlakoztak a versenyfelhiváshoz a Közraktárak kiskunhalasi, mohácsi, ceglédi, szegedi, szombathelyi és debreceni telepeinek dolgozói is.

„Biztosítjuk az őszi forgalom zavartalanságát, — azon leszünk, hogy a felépítményi anyagokat idejében elkészítsük

Kedves elvtársak! A közelmultban lezajlott Országos Vasútüzemi értekezlet, Pártunk vezetésével és irányításával kitűzte a feladatokat a magyar vasutas dolgozók számára. A közelgő, az elmult évihez képest sokkal nagyobb őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása érdekében.

Mi is, a MÁV Felépítményi Vasanyagjavító NV dolgozói tudjuk azt, hogy a magyar vasút történetében még nem volt példa ilyen teljesítményre, amit az idei őszi forgalom megkövetel, ezért, hogy ezt a harcot műhelyünkön belül is sikeresen megvívjuk, a helyi párt- és szakszervezet vezetésével, elsősorban népnevelő és bizalmi gárdánkat erősítettük meg, akik jó politikai felvilágosító munkával, állandóan ébren tartják dolgozóink között az őszi csúcsforgalom sikeres megvalósítása érdekében kifejtett harcot.

Teljes erőnkkel harcolni fogunk a műhelyünkben előforduló jobboldali szoc.-dem. megnyilvánulások és a klerikális reakció befolyása ellen, akik egész bizonyosan, az őszi csúcsforgalom sikeres végrehajtása ellen is aknamunkát folytatnak és igyekeznek termelésünkben zavart előidézni. Azonban résen vagyunk és a jövőben még éberebben fogunk azon őrködni, hogy amit Pártunk feladatokat számunkra kitűzött, Pártunk iránt elkötelezettségünk hűséggel végrehajtjuk.

Mi, a MÁV Felépítményi Vasanyagjavító NV dolgozói, a legeredményesebben úgy járulhatunk hozzá az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításához, hogy a műhelyünk által készített váltókat és keresztezéseket minőségileg még jobban elkészítjük, hogy az 500 km-es és a 2000 tonnás szerelvényeink, vonalainkon még biztosabban száguldhassanak, továbbá azzal is, hogy *az általunk készített váltók, keresztezések és felépítményi szerszámok még idejében a rendeltetési helyére továbbítjuk. Azon leszünk, hogy ez így is legyen,* hogy ezzel is egy lépéssel előbbre vigyük a népek közös ügyét a béke megvédését és a szocializmus építését.

Szabadság!

BAKÓ JÓZSEF, lakatos,
MÁV Felépítményi
Vasanyagjavító NV

ELŐRE PÁRTUNK VEZETÉSÉVEL AZ ŐSZI FORGALOM SIKERES LEBONYOLÍTÁSÁÉRT!

Az üdülőkben pihenő dolgozók tiltakozása
az imperialisták koreai rablótámadása ellen

A Vasutas Szakszervezet üdülőiben pihenőjüket élvező dolgozók minden csoportja levélben és táviratilag fejezi ki nap mint nap szolidaritását a hős koreai nép szabadságharcával kapcsolatban és felháborodva tiltakoznak az Egyesült Nemzetek Szövetségének lobogóját kisajátító amerikai imperialisták galád támadása ellen.

Legutóbbi Hajdúszoboszlóról érkezett be ilyen levél, amelyet 47 különböző üzemben foglalkoztatott vasutas dolgozónk írt alá.

Levelükben ezt írják:

„A Vasutas Szakszervezet hajduszoboszlói üdülőjében pihenő vasutas dolgozók felháborodással tiltakoznak az ellen, hogy az amerikai imperialisták, ezek a háborús gyilkosok Észak-Korea békében és szabadságban élő népét orvul megtámadták.

Üzenjük a koreai hős népnek, hogy harcoljanak lankadatlanul tovább a szabadságért, mi a magunk területén a szocializmus mielőbbi felépítésével támogatjuk harcukat. Éljen a legyőzhetetlen béketábor! Éljen a világbéke őre, a nagy Sztálin! — 47 aláírás.“

JÓ EREDMÉNYEKET HOZOTT
a miskolci vasutasok és a „BELSPED” között megkötött hosszúlejáratú versenyszerződés

Miskolc állomás és a BELSPED dolgozói még június 10-én hosszúlejáratú versenyszerződést kötöttek. Az elmult hónap eredményeit július 10-én értékelték ki. A kiértékelés eredménye a következő:

Az ÁLLOMÁS dolgozói a vállalt pontokat a következőkben teljesitették: 1. Az érkező áruk számadása az eddigi 3½—4 óra helyett általánosságban a vállalt 2 órára sikerült leszoritani, tehát az első pont 100 százalékig teljesitve volt. 2. A tolatás részéről a gyüjtőkocsik 40 perces beállitása azonban átlagosan 60 perc alatt történt meg. 3. A raktár részéről a gyüjtőkocsikból az áruk kiszolgáltatása általánosságban azonnal megtörtént az elmult hónapban.

A BELSPED részéről: 1. Az áruk számadásának számfejtése, szállitásra elkészitése az eddigi 2 óra helyett 1 órára sikerült leszoritani, a kiteljesités 100 százalék. 2. Az átvett áruk szállitókocsira való felrakása, kézbesitése az eddigi 4 óra helyett 3 és fél órára sikerült leszoritani. 3. A feladásra kerülő áruk kiszállitásának torlódását úgy sikerult enyhiteni, hogy az idevonatkozó miniszteri rendelet szigorú alkalmazásával már az előző napon be kell jelentenie a vállalatoknak a szállitásra vonatkozó diszpoziciójukat, igy a nap folyamán egész nap történik az áru kiszállitása, a torlódás lényegesen enyhült.

Egész életemen keresztül harcoltam érte...

„T. Szerkesztőség!

Engedjék meg, hogy a KÖZLEKEDÉS hasábjain mondjak *köszönetet a Pártnak,* a szakszervezetnek azért a megtiszteltetésért, hogy nyugdijas létemre üdültetésben részesitettek Hajduszoboszlón.

Egész életemen keresztül harcoltam azért, hogy minket, fizikai munkásokat is emberszámba vegyenek és ne csak a robotból jusson bőven, de a jólétből is jusson.

Amiről az elmúlt kapitalista rendszerben még álmodni sem mertem, meghozta számomra *a dicsőséges Szovjet Hadsereg felszabaditása.*

Most, innen, a hajduszoboszlói vasutas üdülőből, ahol

tiznapos ingyenes üdülésemet töltöm,

üdvözlöm az összes elvtársakat. Nagyon jól érzem magam, élvezem az üdültetés minden előnyét. Ellátásunk nagyon jó és bőséges. rendkivül jó helyen vagyunk és kitünő bánásmódban van részünk. Ezt, mi munkások csak úgy hálálhatjuk meg *Rákosi* elvtársnak, a Pártnak, ha meggyorsitjuk hazánkban a szocializmus épitését, harcolunk az ellenség ellen és harcolunk a békéért.

Sárkány Zoltán nyug. géplakatos, Miskolc.”

AKIK MÉLTATLANOKKÁ VÁLTAK
a szakszervezeti tagságra :

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének elnöksége **Sándor Mihály**, a rákoscsabai holyicsoport bélyegkezelőjét azért, mert pártszerütlenül viselkedett, a helyicsoportnál nem jó munkát végzett, valamint ittasságáért *a szakszervezeti tagok sorából kizárta.*

Ugyancsak kizárta **Szegedi Edét**, Rákospalota—Ujpest ÜB pénztárosát hütlen szakszervezeti pénzkezelés, **Rácz Ferenc** hivatali segédet (Vác állomás) pedig erkölcstelen magatartás miatt.

Kétszer számoltatott el munkákat, hogy megtarthassa a sztahánovista címhez szükséges 200 százalékot

A MÁV Landler Jenő Járműjavító Üzemi Vállalat műhelyében dolgozott *Gordos* Gábor lakatos. *Gordos* annak ellenére, hogy több szemináriumon képezte magát, majd előadó is lett, tehát ismerte a munkásosztály erőfeszitéseit a szocializmus épitésében, mégis tudását nem népi államunk megerősitésere, hanem nemzetgazdaságunk gyengitésére és megkárositására használta fel.

Gordosnak lett volna éppen az a feladata, hogy képzettsége folytán leleplezze a bércsalókat. Nem ezt tette. A Párt és a szakszervezet élmunkássá, majd sztahánovistává javasolta. de mindezekre érdemtelenné vált. Pártunk, mielőtt fel nem fedték normacsalási manőverét

tartalékos tiszti iskolára is javasolta.

A vizsgálatok alapján a fegyelmi bizottság azt javasolta, hogy *Gordos* Gábortól, mint arra méltatlantól, vonassák vissza az élmunkás kitüntetést, a sztahánovista címet és a szakszervezetből zárják ki.

Gordos 1941-től a mozdonyarmatura javitócsoportban, a Friedmann-féle lapostolattyús-kazán lefúvatóváltó javitását végezte. Munkakörébe jól begyakorolta magát, amit az is biztonyit, hogy 1949 márciusától kerek egy esztendeig teljesitett 275—288 százalékkal sztahánovista lett.

Magas százaléka a szakemberek és külsős müvezetője előtt is feltünést keltett,

mert a tolattyúsváltó javitásáért kapott 4.98 forint órás ár 1928-ban felvett szabályszerű százszázalékos *kartotékos* ár volt. A külsős müvezető vizsgálata szerint a munkavégzésben. észszerüsités nem volt.

a magas százalékot egyes munkafázisok elhagyásával érte el,

amelyet *Gordos* nem adott be racionalizálási javaslatként.

Az elhagyott munkafázisok munkaideje, a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium I. Vasúti Főosztálya rendeletével kapcsolatban, *Gordosnál* az időfelvételi lap szerint a harmadik hónapban 171 százalékra esett vissza. Hogy *Gordos*

a sztahánovista címhez szükséges 200 százalékot megtartsa, csalást követett el.

Kétszer adott át és számoltatott el oly munkát, amit csak egyszer végzett el. Ezt elősegitette az is, hogy a mozdonyok munkatervtől eltérő kimenetele esetén, az egyes gépekre nem az arról leszerelt tolattyúsváltó került vissza, ami azután az utalvány szerinti munkaátvételnél kétszeri átvételt eredményezett.

Az ellenőrzést megnehezitette az, hogy a javitási árban bennfoglalt és a felvételi lapon feltüntetett mozdonyszámnak a beütését *Gordos* minden egyes váltónál elmulasztotta.

Ez tette lehetővé azt, hogy a 17 hiányzó váltó utalványait elszámolhatta.

Gordos Gábort, — amint arról lapunk július 5-i számában beszámoltunk, miután méltatlanná vált a szakszervezet tagságára, — a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének Elnöksége *a szakszervezeti tagok sorából kizárta.*

Konstanzai levelezőlap

„Üdvözletemet küldöm a román tengerpartról és megköszönöm a Pártnak, a szakszervezetnek, hogy lehetővé tették azt, hogy ilyen gyönyörü helyen, a testvéri román nép körében tölthetem szabadságomat.

Igyekezni fogok, hogy jövőbeni munkámmal fokozottan bebizonyitsam, hogy méltó voltam erre az előlegezett kitüntetésre.

Baranyai József.”

Miénk a Balaton

Boldog lihegéssel igyekeztem haza. Feleségem és kicsi gyermekeim, mint mindig, most is a kapuban vártak rám. Kisfiam, amint az utca elejére érek, azonnal megismer és vidám kiabálással fut felém.

— *Apa, hoztál valamit?* — voltak az első szavai.

Karomba fogtam és boldogan hallgattam vidám csevegését.

— *Hoztam. Nézd, itt van* — mondtam és egy papirlapot húztam elő zsebemből. Kisfiam kezébe veszi a cédulát.

— *Mi ez, Apa?* — teszi fel a kérdést a gyerek és csodálkozva tekintget rám. Megsimogatom kócos, lenszőke haját. Közben a kapuhoz érünk. Ott aztán ketten is kérdeznek egyszerre:

— *Mit hoztál, Apa? Mi van a Lacika kezében? Levél?* — kérdezi kislányom és feleségem. Feleségem vidám ábrázatomat látva, csillogó és kiváncsi szemekkel tekintget rám és a kisfiam kezéből elveszi a papirlapot.

— *Megkapluk* — szóltam, — *megkapluk a beutalást az üdülőbe. Vasárnap megyünk üdülni. Keszthelyre megyünk, a Balaton mellé.*

Feleségem hangosan olvassa a beutalást. Boldogan álljuk körül és derüs arccal hallgatjuk szavait. Én meg csak nézem vidám tekintettel a kis papirszeletet. Ugy nézem, mintha most látnám először. Pedig ma már tizszer is megnéztem és elolvastam a géppel irott sorokat. Szinte hihetetlennek tünik fel, hogy most már mi is üdülni mehetünk. Üdülni a Balaton mellé, ahová néhány évvel ezelőtt csak a vasút kiváltságosai nyaralhattak, de ahol most már a szocializmust épitő vasutas dolgozók élvezhetik a Balaton langyos hullámait.

Még két napunk volt az indulásig. Ez a két nap vidám készülődéssel telt el. Feleségem ezalatt bevásárolta a szükséges és még hiányzó dolgokat.

Vasárnap idultunk. Korán kellett kelni, hogy a vonatot elérhessük. A gyerekek már este, az elkövetkezendő utazás izgalmától, nehezen aludtak el. De reggel keltegetés nélkül, boldogságtól sugárzó arccal ébredtek. Öltözködés közben a Balatonról, a vitorláshajókról folyt a csevegés közöttük. Minduntalan kérdésekkel ostromoltak.

— *Ugye, Apa, nagy viz az a Balaton? Akkora, mint Pest, ugye Apa? és vitorlások is vannak rajta? Kis vitorlások is? Meg gőzhajók is?*

Alig győzök válaszolni a kérdésekre. Két nap óta állandóan ilyen kérdésekre kell választ adnom.

Tiz éve láttam a Balatont. De mennyivel más körülmények közöttl Marhavagonok ajtajából néztem akkor ezt a csodálatos tájat vágyódó, szomorú tekintettel. Mintegy százan lehettünk, Férfiak, nők, öregek, fiatalok... *Summások...* Kenyérgondenyhitő harcunkra vitt akkor a vonat bennünket az egyik dunántúli érsekség hatalmas kiterjedésü birtokára. Abban az időben még az ország előkelő *„urai”* tanyáztak a balatonmenti villákban, szállodákban és itt, ezen a gyönyörü vidéken, testet-lelket üditő környezetben pihenték ki a semmittevést, a pénzharácsolás *„fáradalmait”*. És a szanatóriumok az ország hájas urainak gyomorhurutos bajait, szivbántalmait gyógyitották. Ma a Párt segitségével, szakszervezetünk rendezésében *a szocializmust épitő dolgozók üdülnek* a balatonmenti üdülőkben. Olyan dolgozókat küld szakszervezetünk most a Balaton mellé üdülni, akik talán sohasem érték volna meg, hogy ide eljussanak, mint nyaralók.

... Ezeket gondoltam, miközben a vonat robogva száguldott velünk Keszthely felé.

Tiz óra elmult már, amikor a vonat Keszthelyre ért. A nap melegen tüzelt. Vidáman szálltunk le.

Néhány lépés után kis parkot pillantunk meg. Körül van kerítve. Szemben velünk a kapu. A kapu fölött hosszú tábla. A táblán felirás: *VASUTASOK ÉS HAJÓSOK ORSZÁGOS SZAKSZERVEZETÉNEK ÜDULŐJE.* A tábla két oldalán egy-egy zászló, jobbról piros-fehér-zöld és balról vörös zászló. Tehát jó helyen járunk. Már a kilincsen a kezem, amikor a feleségem megszólal:

— *Ez lenne az, Apja?* — kérdezi kissé gyanakvóan.

— *Látod, ott a tábla...*

— *De itt nincsenek vagonok. Azt mondták, hogy itt vagonokban fogunk lakni,* — mondja kissé csodálkozó arccal.

Benézek a kapu rácsai között. Tiztizenöt méternyire a fák lombjai között, kicsi házak sorakoznak egymás mellett. Formás kis házak. Mindegyiken elől két ablak, középen ajtó, az ajtó előtt kis tornác fából. A falak sárgára meszelve. Az ablakok, ajtók zöldre festve. Fölötte szabályos pirosra mázolt bádogtető. Igen, hát ezek valóban nem vagonok. *Talán mégis igaza van az asszonynak,* — állapitom meg magamban. Mégegyszer a táblára nézek a kapu fölé, aztán a kerten át a kis házakra. *Nem, ez nem lehet az,* — mondom még mindig kételkedve. *Ez túlságosan szép hely lenne a mi számunkra.*

Amig ott töprengünk, a gyerekek kinyitják a kaput és vidám kiabálással futnak a sárga homokkal felhintett gyalogúton a kert fái közé.

— *Ott a hinta! Nézd, Apa,* — *ott a hinta,* — kiabálják és máris ott vannak a bejárattól balra fekvő játszótéren és vidáman kapaszkodnak a hintába.

A gyermekek hangjára idősebb bácsi lépeget elő a fák közül. Már messziről kiabál:

— *Jöjjenek csak beljebb. Jó helyen járnak,* — mondja vidáman, amint látja töprengésünket.

— *Ez a ...* — akarom feltenni a kérdést.

— *Ez, ez* — vág a szavamba a bácsi. — *Látják, a gyerekek már itthon vannak,* — int a a fejével a hintázó gyerekek felé. Aztán bemutatkozik:

— *Harangozó vagyok. A gondnok.* — Kezet fogunk.

— *Az első vendégeink,* — mondia. *Fáradjanak beljebb. Na jöjjenek csak utánam,* — biztat bennünket.

Hatalmas vén fák alatt, gondozott gyalogúton követjük. Itt-ott, szétszórtan vasoszlopok. Az oszlopok tetején villanykörték. Oldalukon faládákban muskátlik piroslanak. A fák koronái alatt gondozott élénkzöld pázsit. A levegő friss, hűs, illatos. Az egyik kis ház elé érünk. Az ajtó előtt tornác. A párkányon muskátlik. A tornácra néhány lépcső vezet fel. A gondnok már ott is van az ajtó előtt. Vizsgálódva tekintek körül. A falon piros papirból kivágott betük: *Az üdülő a dolgozóké. A „Tied.”* A betük alatt két kép. A piros keretbe foglalt képekről *Sztálin* és *Rákosi* elvtársak tekintenek ránk.

Kislányom fut felénk a zöld pázsiton keresztül. Arca kipirult, boldogan mosolyog, integet, kiabál. Feleségem rosszalóan, dorgáló hangon szól rá:

— *Csak hagyja, fiatalasszony* — szólal meg a gondnok. — *Itt szabad. Azért van az. A mienk az, a maguké, a gyerekeké.* — Közben kinyitja az ajtót. Tiszta, gondosan berendezett kis szobát pillantunk meg. Oldalt a fal mellett két ágy, fehér lepedőkkel, tollpárnával, takaróval. Az ajtóval szemben ablak. Az ablakkeretben hársfa lombjai lengenek. Előtte kis asztal. Az asztalon vizeskancsó, poharak. Az ajtó mellett ruhaszekrény. Amott jobbra egy üvegezett másik ajtó.

— *Az ott a konyha,* — magyaráz a gondnok. — *Itt a tüzhely, mellette a láda a tüzelőnek. Ott a vas. Emitt a vizesvödör, az a bádogedény a mosogatásra szolgál. Itt van a konyhaszekrény. Ez itt a palacsintasütő stb.* — sorolja fel Harangozó bácsi a tárgyakat. Van itt minden, ami egy gazdasszony számára szükséges.

Délután már megtelnek a lakások. Minden vonat hozott üdülésre érkezett dolgozókat és azok családját. Estefelé benépesül a játszótér is. Vidám sikongatásokkal a gyerekek a csúzdán csúszkálnak. Lengtek a hinták és épültek az alagútak, hidak a homokban egy terebélyes hársfa lombjai alatt.

A felnőttek meg ismerkedni kezdtek. Ki-ki elmondta, hol dolgozik, mi a foglalkozása. Az arcok vidámak. A hangok biztatóan csengők, megelégedettek. Valamennyien most vagyunk először üdülni. Dehát ki hitte volna, hogy egy vasuti kalauz, fütő, mozdonyvezető, váltókezelő, segédmunkás valaha is üdülni fog a Balaton mellett, egy ilyen csodálatos helyen.

— *Hát én még sohasem voltam ilyen helyen...* mondja egy műhelyi lakatos, akit Debrecenből utalt be családjával együtt a szakszervezet.

— *Tudták az urak, mitől döglik a légy* — dünnyög mögöttem az egyik mozdonyvezető elvtárs.

Az asszonyok is tesznek hasonló megjegyzéseket.

— *Csak még egy rádió hiányzik,* — állapitja meg az egyik elvtársnő valamelyik este, — *had láncolnánk egy kicsit.*

Nem is hittük, hogy ez a kivánságunk is teljesülni fog. De beteljesült.

Az egyik délután meglátogattak bennünket *Gáspár* Sándor és *Végh* Lajos elvtársak. Fürdőnadrágban sütkéreztem a lakunk előtti zöldben. *Asztalos* Istvánnak a *„Szél fuvatlan nem indul”* című könyvét olvastam. Igen belemerültem az olvasásba. Arra figyeltem fel, hogy valaki *„Szabadsággal”* köszönt.

— *Szabadság!* — fogadtam a köszöntést.

Gáspár és *Végh* elvtársak kezet fognak velem.

— *Hogy érzi magát elvtárs?* — kérdezte *Gáspár* elvtárs.

— *Köszönöm.*

— *Nincs-e valamiben hiányuk, valami panaszuk*

— *Nem, nincs. Nagyon jól érezzük magunkat. Azaz...* — jut eszembe hirtelen a tegnapesti megjegyzés a rádióval kapcsolatosan, — *mégis csak lenne egy óhajunk Gáspár elvtárs. Ne értsen félre, nem akarunk elégedetleneknek, vagy követelődzöknek feltünni, csak hát tegnap felvetődött a kérdés, hát elmondom. Ugyanis rádiót szeretnénk, ha ...*

És két nap mulva ott volt a rádió. Ezután még vidámabbak lettek napjaink és estéink.

— *Lám, a mi szakszervezetünk gondol ránk,* — állapitja meg az egyik elvtárs. — *Szinte hihetetlen, hogy csak kiván valamit az ember és az már teljesül.*

Kint ülök a tornácon és az asztalra könyökölve irom ezeket a sorokat.

A nap vörös korongja szép lassan lebukik a dombok mögött. A Balaton partján húzódó nádasok susogva mesélni kezdenek a jövő Magyarországáról, ahol már nem az élet szerencselovagjai üdülnek a Balatoni tündérlakokban, hanem az alkotó és termelő, a szocializmust épitő munkástömegeket várják a jól megérdemelt pihenésre. Ahol a dolgozók egyetértésben, vidáman, gondnélkül töltik el megérdemelt szabadságukat.

Keszthely, 1950. június hó 19-én.

Központi Hivatalok dolgozója:
Csörgő Pál,
betanitott munkás

A szovjet szakszervezetek élenjárnak a termelési tervek teljesítéséért folytatott küzdelemben

A Szakszervezeti Világszövetség milánói kongresszusa óta május 10-én Budapesten ült össze elsőízben a Világszövetség Végrehajtó Bizottsága. Ugyancsak az első együttes ülésüket tartották a Világszövetség kötelékébe tartozó szakmai tagozatok vezetői is. A 72 millió szervezett dolgozót tömörítő Szakszervezeti Világszövetség funkcionáriusai május 24-ig tanácskoztak és tárgyalták meg a szakszervezeti mozgalom legfontosabb problémáit. A szakszervezetek rendkívül fontos feladatainak egyik igen jelentős részére mutat rá az alábbi cikk. A szakszervezet jó munkája a termelés előbbrelendítésében, fontos eszköz a dolgozók és szövetségeseik erejének növelésében.

A szovjet szakszervezetek jelentős munkát végeznek a szocialista verseny kibontakoztatása és irányítása terén. A gazdálkodás, az igazgatás, a kommunizmus iskolája — így határozták meg Lenin és Sztálin a szakszervezetek szerepét a szovjet államban.

A szovjet szakszervezetek a szocialista versenyen, a termelési értekezleteken keresztül vonják be a munkásokat a termelés irányításába. A szocialista verseny megszervezése kitűnő eszköz a szakszervezetek kezében arra, hogy azon keresztül a kommunizmus szellemében neveljék a dolgozókat.

Fontos szerep jut a szakszervezeteknek az ötéves terv határidőelőtti teljesítéséért folytatott harcban. A szovjet emberek szocialista versenye, a Párt és a szakszervezetek irányításával, mind újabb formákkal, újabb tartalommal lesz gazdagabb.

Igen komoly sikereket ért el az élenjárók tapasztalatának terjesztése terén például a Moszkvai Motorkerékpárgyár szerelőműhelyének szakszervezeti csoportja. A csoport vezetői és aktivistái, az üzemi bizottság, a mérnökök és technikusok segítségével általánosították az élenmunkások tapasztalatait. Vokov és Mauris sztahánovisták munkamódszereit az üzemben létesült sztahánovista iskolában tanítják. A szakszervezeti csoport elérte, hogy minden munkás egyéni kötelezettségvállalt, amelyet most sikeresen teljesít. Ma már a szerelőműhelyben dolgozók 91 százaléka sztahánovista. Ennek eredményeképpen jelentősen emelkedett a munka termelékenysége.

Igen észszerűen szervezte meg az élenjárók tapasztalatainak átadását a moszkvai „Sarló és Kalapács"-gyár Szakszervezeti Bizottsága is. A szovjet főváros e hatalmas üzeme a termelési tervet a kijelölt határidő előtt két hónappal teljesítette, ezzel elérte azt a munkaütemet, amelyet a terv 1950-re, az ötéves terv utolsó évére írt elő. A verseny széleskörű kifejlesztése és a káderek állandó oktatása eredményeképpen a munka termelékenysége rövid idő alatt 20 százalékkal emelkedett.

A szakszervezetek nevelik a munkásokban az értékes kommunista vonást — a takarékoskodást a nép javaival, a szocialista tulajdonnal. A dél-urali nikkelkombinát szakszervezeti csoportja a gyár egész munkásegyüttesét bevonta a takarékosságért indított harcba. A kombinát szakszervezeti aktívája megmagyarázta a munkásoknak, hogy a terven felüli szocialista felhalmozásnak rendkívüli jelentősége van az egész népgazdaság további fellendítése szempontjából. A gazdasági vonatkozású kérdéseket állandóan megvitatják az üzemi gyűléseken és a termelési értekezleteken.

A kombinát szakszervezete arra törekedett, hogy a terven felüli felhalmozásról ne csak az üzemek vezetői gondoskodjanak, hanem gondoskodjék arról minden munkás. Ennek az lett az eredménye, hogy a szocialista versenyben való részvételre kötött egyéni és kollektív szerződések mindegyikében szerepelnek pontok a nyersanyag-, üzemanyag-, villanyenergia-, és általában az anyagfogyasztás csökkentéséről.

A Kommunista Párt irányításával működő szovjet szakszervezetek becsülettel teljesítik feladataikat a Szovjetunió gazdasági életének fejlesztéséért folyó harcban.

TÁTRALOMNICI ÉLMÉNYEM

T. Közlekedés! Június 18-tól július 3-ig Tátralomnicon kollektív üdülésben vettem részt. Az ott eltöltött 2 hét felejthetetlen lesz számomra. Már az indulásnál másodosztályú kocsit bocsátott a Szaktanács rendelkezésünkre, amivel még a múltban soha nem utaztunk. Bőséges útravalóval láttak el. Odaérkezésünkkor a Javorina-szállóban üdülő csehszlovák és magyar elvtársak fogadtak, különféle népi indulókat énekelve. Az induló végeztével kórusban éltettük Sztálin, Gottwald és Rákosi elvtársakat. Megérkezésünkkor a Morava szállodában ünnepélyes vacsoraest volt.

Kedden kollektív kiránduláson vettünk részt az ottani kultúrvezető vezetése mellett. Ez a kirándulás olyan gyönyörű volt, hogy ilyenben még soha nem vettünk részt és annak ellenére, hogy megerőltető volt, a legidősebbek is nagy lelkesedéssel vettek részt. Utána a Reibinok szakszervezeti üdülőben 10 fogásos uzsonnával vendégeltek meg bennünket, ami után barátságos bemutatás és eredményeink ismertetése következett, kölcsönösen.

Nagy örömünkre szolgált az, hogy a Szaktanács elküldte nekünk a Szabad Nép-példányokat, hogy az itthoni helyzettel kapcsolatban olvashassunk és kollektíven ki tudjuk értékelni. A helybeli lakossággal és a szakszervezeti vezetőséggel való bemutatkozás, ismerkedés jól sikerült, mert nekünk szindarabokkal és énekszámokkal, orosz balalajka-kórussal kedveskedtek.

Csütörtökön elvittek bennünket a Csorba-tóhoz, bemutatták az ottani szakszervezeti üdülőket és üdülőházakat. Ünnepélyes uzsonnázás és tánc követte. Közben a mi kollektívánk is készült, hogy szlovák énekszámokkal, szindarabokkal a környékbeli üdülőkből esténkint összejött elvtársakat szórakoztassák.

Vasárnap megérkeztek a csehszlovák üdülők és ezt követő hétfőn este meghívtak a bemutatkozásra, amit ünnepség és tánc követett.

A többi napokon a csehszlovák elvtársakkal a politikai helyzetet értékeltünk ki és közös kirándulásokon vettünk részt. Második hét csütörtökén Liptószentmiklóson keresztül a Deményfalvi cseppkőbarlang megtekintésére indultunk, amelynek szépsége Európában egyedülálló és nem tudtunk a gyönyörűségtől betelni, mert közülünk ilyent még alig láttak.

Pénteki napon búcsúest volt, a Lomnici szállótól, ahol nagy ünnepség keretében szindarabokat, magyar és szlovák énekszámokat, tréfás jeleneteket adott elő a kultúrgárdánk, amelynek a legnagyobb elismerésben volt része.

Megjelentek az ott üdülő demokratikus magyar rendőrök, a környékbeli szállókból a felvidéki csehszlovák és magyar elvtársak.

A búcsúzás nagyon nehezen ment, mert bizony a két hét alatt a testvéri barátságban nagyon megszerettük egymást. Hálánkat nem tudtuk eléggé kifejezni a bőséges és jó, különleges ellátásért és bánásmódért, amelyben részünk volt.

Sztálin, Gottwald, Rákosi elvtársak hosszantartó éljenzésével fejeződött be a részünkre felejthetetlen búcsúünnepség.

Ezúton mondok köszönetet Pártunknak, hogy lehetővé tette részünkre ezt a felejthetetlen üdülést, amiben a multban nekünk dolgozóknak nem volt részünk, mert ez csak a kiváltságosoké volt.

Köszönhetjük ezt a felszabadító Vörös Hadseregnek, aki felszabadította a dolgozó népeket és lehetővé tette, hogy egymást megismerve, testvéri barátságban élhetünk.

Fájó szívvel vettünk búcsút szombaton reggel és indultunk Kassára, ahol még további 3 napot töltöttünk.. Megérkezésünkkor az ottani szakszervezeti vezetőség ünnepélyesen fogadott, majd kollektívánkat Kassa két legjobb szállodájába helyezték el. Kollektívánk az ottani szakszervezeti vezetőséggel együtt megkoszorúzta a Szovjet Hősi Emlékművet. Este ünnepélyes vacsora a Szlovén-szállóban és ismerkedés a kassai dolgozókkal. Utána a Nemzeti Színház tagjai műsorral és énekszámmal kedveskedtek.

Vasárnap autóbusszal felmentünk a Bankón lévő szakszervezeti üdülőházba, ahol kitűnő ebédet és ünnepi vacsorát kaptunk. Hétfőn Kassa város nevezetességeit tekintettük meg, majd útravalóval bőségesen ellátva indultunk haza, hogy kipihenve, a szocialista építő munkába új lendülettel vehessünk részt.

Gelle József
a Dózsa György főműhely dolgozója"

Négyórás kocsikirakási versenyre hívta az ország rakodómunkásait a Lőrinci Fonóipar „Vörös-brigádja"

A Magyar Szállítási, Közlekedési és Segédmunkások Szakszervezetének Központi Vezetősége felhívást intézett a szállító-, rakodó-, dokkmunkásokhoz és a raktárházi dolgozókhoz az ötórás kocsikirakás megvalósítása érdekében.

A *Lőrinci Fonóipar* bálaraktárában pénteken reggel a kirakodó csoport röpgyűlést tartott. *Horváth* János elvtárs indítványozta: *a „Vörös-brigád" elsőnek csatlakozzék a szakszervezeti felhíváshoz és hívja ki négyórás kirakást versenyre az ország összes rakodó munkásait.*

A brigád tagjai sorra felszólaltak és *elfogadták a javaslatot.*

A brigádtagok megvitatták a négyórás kirakás munkamódszerét. *Nagy* Károly javaslatára megszervezték a készenléti szolgálatot: munkaidő után egy brigádtag ügyeleti szolgálatot tart, gondoskodik arról, hogy a vasút idejében, előre jelezze, ha vagon érkezik. A vasúti jelzés beérkezése után az ügyeletes kimegy kerékpáron a legközelebb lakó brigádtaghoz. A brigádtag szintén a hozzá legközelebb lakót értesíti és így félórán belül minden brigádtag a rakodóhelyen van.

Eddig a vagonok különböző időpontban való befutása miatt elkerülhetetlen volt a vagonállás és emiatt a fekbér fizetése. A beérkező vagonoknak átlagban 40—50 százaléka volt fekbéres. *A „Vörös-brigád" új munkamódszerével most teljesen kiküszöböli a vagonállást és a fekbért.*

KIVALÓ EREDMÉNYEK AZ ÚTÉPITÉSNÉL. A 68 km hosszú shemri—kolgecasi autóút építkezésénél a dolgozók kiváló eredményeket érnek el. A munkákat a mult év júliusában kezdték meg és az azóta eltelt időszak tervelőirányzatát 195 százalékra teljesítették. Az ezévi terv egy 20 km útszakasz teljes befejezését és egy újabb 25 km szakasz építési munkálatainak előkészítését irányozza elő. A műút építésébe 35 millió leket fektetnek be. A munkában önkéntes brigádok is résztvesznek. A lelkes munkaverseny során az építésnél dolgozó munkások háromnegyed része 135 százalékon felül teljesíti normáját.

Nagy forgalom a Majakovszkij-téren

Kép Moszkvából. — A szovjet főváros széles főutcáin az autók, trolleybuszok, autobuszok és villamoskocsik végeláthatatlan sora bonyolítja le a forgalmat. A képen: a Majakovszkij-téri útkereszteződésnél

A „Szociálpolitika"

a Szakszervezetek Országos Tanácsa kiadásában megjelenő szakfolyóirat legutóbbi száma cikket hoz a Szovjetunió társadalombiztosításáról, a SZOT határozatáról az Orvosegészségügyi Szakszervezet munkája fölött, az üzemi táppénzkifizetés kiterjesztéséről, az egészségvédelmi feladatoknak az állam által történő ellátásáról, a bizalmi munkájáról az üzemi szociálpolitika területén, az üzemi konyhák helyes vezetéséről, az egészségügyi intézményekben a klerikális reakció ellen folytatandó harcról, az Erdőközpontban végzett szociálpolitikai munkáról, az üdültetés eredményeiről és feladatairól, a kohó- és kemencemüvek egészsége érdekében a Ganz Vagonban, a „Vörös Csillag" napköziről otthon gyermekeinek nagy napjáról, az OTI kecskeméti rendelőintézetéről. Külföldi szemle és számos rovat egészíti ki a gazdag számot.

Szállítómunkások a repülőtéren

A moszkvai repülőtéren. — Az 1768-as utasszállító repülőgép készül a felszállásra. Megérkezett a kocsi az utasok poggyászával a repülőgéphez.

Leningrád városi közlekedése. — Közlekedés a Nyevszkij-proszpekten.

ÁDÁM SÁNDOR LEVELE A MUNKÁSOSZTÁLY FELELŐSSÉGÉRŐL A TERMELÉKENYSÉG FOKOZÁSÁBAN

Kedves elvtársak!

Most, amikor leültem, hogy megírjam ezt a levelet, arra gondoltam: mindenért, ami ebben az országban történik, mi, munkások vagyunk a felelősek. A multban minket elnyomtak és kizsákmányoltak, az ország vezetése az urak kezében volt. De a nagy Szovjetunió felszabaditott minket, Pártunk vezetésével birtokunkba vettük a gyárat, a földet, az iskolát.

A munkásosztályé lett a hatalom. Ezt sokszor elmondtuk már, elvtársak, sokszor beszélünk arról, hogy milyen jogai vannak a munkásságnak. De nemcsak jogaink, kötelességeink is vannak és erről már sokkal kevesebb szó esik. A mi kötelességünk, hogy egyre javitsuk munkánkat, fokozzuk a termelékenységet, csökkentsük az önköltséget, mert csak akkor tudjuk győzelemre vinni az ötéves tervet és a szocializmust, csak akkor növekedhet az életszinvonal. Elsősorban mi vagyunk azért a felelősek, hogy országunk valóban bástya legyen a béke frontján.

Csak akkor emelkedhet munkánk termelékenysége, csak akkor tudunk helytállni a béketáborban, ha kiküszöböljük azokat a tényezőket, amelyek ma még háttráltatják a termelést. Ilyen tényező ma elsősorban a normák lazasága, elavultsága.

A vállalatnál összesen heten vagyunk autó-villanyszerelők és kivétel nélkül mindannyian 300 százalékon felül teljesitünk, anélkül, hogy újitást vezettünk volna be, vagy komolyan megerőltetnénk magunkat. Félévvel ezelőtt sokkal nagyobb erőfeszitéssel dolgoztunk, mégis 130—140 százalékot értünk csak el. De azóta új szerszámokat kaptunk, észszerűen beosztottuk a munkát és ez lényegesen meggyorsította a termelést. Ma már mindig ugyanaz végzi a műszer-, a dinamó-, az onindító- vagy az akkumulátor- vagy a kábelszerelést, illetve javitást. Igy begyakoroljuk magunkat, kiismerjük a munkát. Az, hogy ilyen változás állt be munkamenetünkben, nem a mi érdemünk, tehát — úgy gondolom jogtalanul vesszük fel azt a többletet, amit igy elért magas százalékaink után kapunk.

Az uj szerszámokat a dolgozók állama vásárolta nekünk és az a megtakarítás, amit ezekkel a szerszámokkal elérünk, a dolgozók államát, a mi államunkat illetné.

De nemcsak mi dolgozunk elavult normákkal az üzemben. Nemrég beszélgettem *Boga* József kováccsal. Elmesélte, hogy január óta ő is uj szerszámokat kapott és teljesen uj módszert vezetett be a munkába. Januárban még minden egyes rúgódarabot nyersacélból kellett kikovácsolniok.

Ma a kisebb méreteket régi, nagyméretű törött rúgókból készitik, amelyeknek a megmunkálása sokkal könnyebb, mint a nyersacélé. Igy van az, hogy *Boga* százaléka a tavalyi 150 százalékról (amiben pedig a segédmunkás teljesitménye is benne volt), 262 százalékra emelkedett (ebben pedig nincs benne a segédmunkás teljesitménye).

Azelőtt üzemünkben mindenfajta személygépkocsit javitottak, ma már csak Skoda és Tátra kocsikat javitunk. A dolgozók jobban megismerték a két kocsitipus berendezését és tökéletesitették magukat egy-egy részmunkának az elvégzésében. Ez is hozzájárult a normák elavulásához. A munka meggyorsitására speciális szerszámokat szerzett be a muszaki vezetés. Ezek segitségével *Keresztesi* Béla motorszerelő 130 százalékról 242 százalékra emelte teljesitményét.

Nem akarom tovább sorolni a példákat azokról a laza normákról, amelyek a mi üzemünkben hátráltatják a termelést, pedig bőven lehetne még sorolnivalóm. De úgy érzem, ez is elég, hogy megértsék az elvtársak: mint kommunista munkás, aki érzem a felelősségemet a szocializmus építésében, nem nézhetem tovább a helyzetet. Az a véleményem, hogy minél előbb vizsgálják felül elavult normáinkat.

ÁDÁM SÁNDOR,
autó-villanyszerelő
IV. sz. Autójavító NV"

Szloboda Gáspár levele:

KÉT DOLGOS KEZÜNKKEL SEGÍTJÜK KOREA HŐS NÉPÉT

Hazánk a többi népi demokratikus államokkal együtt mind nagyobb sikereket ér el a szocializmus építése során.. És mégis a békés építés e korszakában, mikor jólétünk napról-napra nő, a földgömb egy részén háború folyik. szörnyű, kegyetlen háború, mely a szabadságot és békét akaró embermilliók életére tör. Most, amikor a világ dolgozóinak ajkáról tengerként morajlik a kiáltás: *„Megvédjük a békét — Békét akarunk"* — jelszó, az amerikai imperialisták és hitvány bérenceik megtámadták Koreát. Ezt a szegény, eddig elnyomott népet, kinek csak most sikerült izelitőt vennie a szabadságból, akarják megfosztani függetlenségétől, hogy azt aljas terveiknek, további piszkos céljaik elérésére hidfőnek kiépithessék. Korea népe karöltve Ázsia többi békeszerető országaival, szilárdan helytállnak hazájuk és szabadságuk védelmében és kemény ököllel sujtanak vissza a Wall-Street agressziójára.

Mi, magyar dolgozók, kik nemrég éltük át a fasizmus hordáinak pusztitását, és most élvezzük a Szovjetunió adta szabadságunkat, *egyemberként állunk Korea mellé.* A békeszerető milliókkal együtt, mi is azt kiáltjuk *„El a kezekkel Koreától"*. Mi is harcolunk a békéért! Nem fegyverrel, hanem kalapáccsal és nem atommal, hanem két dolgos kezünkkel, mely ha kell, fegyvert is tud ragadni az igazság és a fejlődés érdekében. E munkáskezek keményen fogják a fegyvert, az öklök keményen fognak lesujtani, mert az eszme és az igazság erőt ad. Olyan erőt, amely a Szovjetunió segitségével képes szétzúzni az imperializmus háborús gépezetét.

Az amerikai imperialisták nem állhatnak fejlődésünk útjába. És ha mégis megteszik, úgy el kell pusztulniok. mint ahogy a történelem ezt eddig is igazolta. Azsia békeszerető népei szét fogják zúzni az imperialista háborúra készülődtek és zsoldosaikat, mert a békéért folyó harc erőt ad, a béke harcosai erősek, mert velük van a világ dolgozóinak milliója, élükön a dicsőséges Szovjetunió és annak bölcs vezére, a nagy *Sztálin.*

Szabadság!
Szloboda Gáspár

DOLGOZÓ ANYÁK üdülése Vajtán

Tóth Jánosné a Dózsa György fömühelyben dolgozik mint takarítónő. Nemrég jött haza kéthetes üdültetésből, két gyermekével és örömkönnyes szemekkel mondja el élményeit:

— Amikor megérkeztünk, az állomáson ünnepélyesen, zenével fogadtak, kint voltak az állomáson az üdülőtelep összes dolgozói, élükön a gondnokkal. Ez olyan szép volt, hogy nem felejtem el soha! Utána bevonultunk az üdülőbe, ahol minden anyától megkérdezték, milyen szobát óhajt és akarja-e, hogy a gyermekei vele legyenek, vagy a gyermekek részére berendezett lakosztályba. gondos nevelőnők felügyelete alá akarja-e adni. Én a két gyermekemmel akartam maradni és kijelöltek számomra egy szép szobát. De meg kell mondanom, hogy éjjel a szobámban velem tartózkodott egy nevelőnő, aki éjszaka felügyelt a gyermekeimre, ha esetleg felébredtek, nem engedett engem felkelni, hanem a nevelőnő szolgálta ki a gyermekeket.

— Az ellátás kitünő volt. naponta ötszöri bőséges étkezés, minden nap hús, a gyermekeknek minden, amit csak megkivántak. Szórakozásunkról is gondoskodtak. minden nap zene, tánc, több esetben idegenből érkezett kultúrgárda gondoskodott szórakoztatásunkról. Igazán felejthetetlen számomra, de azt hiszem. minden dolgozó anya számára, az ott eltöltött két hét. csak az volt a baj. hogy ez a két hét nagyon hamar ellelt.

Elmondja még, hogy többen kérték az üdültetés meghosszabbitását, de természetesen ez lehetetlenség, mert még nagyon sok anyának biztositani kell az idei üdültetését.

— Azt a sok szépet és jót, amit a vajtai üdülőben élveztünk, valamikor csak a grófi, hercegi családok élvezhették. De el is mondom minden dolgozó anyának, hogy ne hallgasson azokra. akik le akarják beszélni az üdülésről, mert engem is le akartak beszélni, de örülök, hogy nem hallgattam rájuk.

Az élményeinek elbeszélése közben egyszerre elkomolyodik az arca, amikor az ellenségeinkről kezd beszélni:

— Most értem meg igazán, hogy Pártunk mennyire védi a dolgozók érdekeit. amikor harcol a reakció ellen. a reakció vissza akarja venni mindazt, amit Pártunk ránk küzönkre kivivott, amit a dolgozók a Párt vezetésével épitettek. A reakció szabadság, virágzó jólét, békés épitőmunka helyett pusztító háborút, nyomort, rabságot akar ránk zúditani. Most. amikor az üdülés után megkezdem a munkát minden erőmmel és cselekedetemmel, jól végzett munkával erősitem a békefrontot, harcolok a szocializmus épitéséért. a munkásosztály hatalmának megerősitéséért.

Egy dolgozó levele a Fővárosi Villamos Községi Vállalathoz

„T. Szerkesztőbizottság!

Fel kell hivnom a figyelmet arra, hogy a Fővárosi Villamos KV bérletügyekkel foglalkozó szerve igen helytelenül állapitotta meg a hivatalos idejét. amennyiben fél 9 órától 16 óráig lehet bérletügyeket intézni. Ezt bizonyitja a következő eset:

Bementem, hogy a dolgozó hetijeggyhez tartozó igazolványomat 1950 második félévre meghosszabbitsam. Sajnos, már nem tudtam semmit sem elintézni. mert mire munkahelyemről odaérkeztem. már 17 óra volt. Mivel 16.30-ig dolgozom és a legtöbb munkástársam 16 és 17 óráig dolgozik ez a „hivatal" nem a dolgozók szolgálatában áll.

A dolgozóhetijeggyel csak dolgozók utaznak. akiknek munkaideje szintén 16 óráig. vagy tovább tart s igy nem áll módjukban ügyüket elintézni.

A FVKV bérletosztályának figyelemmel kellene lenni erre és a dolgozó néphez igazodva a hivatalos időt ezek szerint módositani.

Elvtársi üdvözlettel:

S. GY.
Bp., V., Bajcsy-Zsilinszky-út 46.

Fegyelmi itélet

Az Előre SE fegyelmi bírósága Leviczky Mihály motoros szakosztályi tagot sportszerűtlen magaviseletéért, rossz kollektiv szelleméért, a szakosztályon belül végzett bomlasztó munkájáért július 7-től október 7-ig a versenyen való részvételtől eltiltotta, az eltiltás leteltével pedig az egyesületből kizárja.

Antal Bélát, a súlyemelő szakosztály tagját, vállalt kötelezettségének nem teljesitése, az edzések rendszertelen látogatása. rossz kollektiv szelleme miatt az egyesületből kizárta.

VARGA JÚLIA LEVELE A NŐK MEGVÁLTOZOTT HELYZETÉRŐL

„Forró júliusi délután. Vidáman csilingel a mi kedves sárga villamosunk a körúti forgalomban. A szerelvényen mind a négy kalauzunő — kartársnő. A füttyös egy kedves arcú, komoly asszonyka. A népek áradatában figyelmesen körültekintöen adja meg az indulási jelzéseket a vezetőnek. Munkájában benne van felelősségének tudata, udvariasan kéri a jegyeket, az utasok szinte szeretettel simogatják tekintetükkel. Látszik rajta, hogy boldog és megelégedett. Hogyne, hiszen a legutóbbi fizetésnél is keresete több volt, mint amennyire számitott, de ennek is meg van a magyarázata, mert igyekszik a sztahánovisták példája nyomán új munkamódszerekkel dolgozni.

Végállomás felé közeledve, utas már kevés van, igy jut idő két-három szóra is.

Kiss Erzsi, nemrég jött vissza szabadságról, a Balatonról. Áradozva meséli a sok szépet és jót, amiben ott része volt.

„Felejthetetlen az a két hét, amit ott töltöttem" — mondja elragadtatva. „Most tudom csak mit veszitettek ők — és mit nyertünk mi, dolgozók."

„Hát igen" — veszi át a szót Molnárné — „megváltozott minden. mert nézzük csak — volt helyünk nekünk, nőknek a közéletben? És ha dolgoztunk is, kaptunk annyit, mint a férfiak? A mult — elmult, de itt-ott találkozunk egy-két szállal, ami még tartja a mult fonalát. De ennek a fonalnak a vége a mi kezünkben van. A multban én, vagy akár a többi egyszerü dolgozó nő az üdülésről és nyaralásról csak álmodozhatott. Ez akkor csak a kiváltságosoknak volt elérhető.

De az álom ma már valóság. Hová megyünk, mindenhol nyitva áll előttünk minden szépség. Csak az a baj, hogy mi ezt már oly természetesnek vesszük. Pedig mindezekért nagyon sokat kellett küzdeni és harcolni. Nem mi — mások harcoltak helyettünk. Miértünk, szabadságunkért és gyermekeink jövőjéért. A mi feladatunk pedig az, hogy mindezt megvédjük és megtartsuk."

A komoly asszonyka elhallgat . . .

„Hát igen, más lett az életünk" — szólt elgondolkodva Kiss Erzsi — „mi valóban nem felejthetjük azt el. hogy minden jót a felszabaditó Szovjet Hadseregnek köszönhetünk." Majd öntudatosan folytatja — „én igérem, ahol csak találkozom a multból itt maradt reakció fonalával, azt könyörtelenül elszakitom."

„Minden öntudatos dolgozó, egyegy láncszem a demokrácia láncolatában. Éberen kell dolgoznunk, hogy annál a láncszemnél, ahol mi állunk őrt, egyetlen reakciós kisérlet se tudjon áthatolni."

A kocsi a Széll Kálmán-tér felé közeleg, a vezető dudorászva akasztja ki a beállást jelző tárcsát, a kalauzok már kezdik számolgatni azt, hogy ezen a napon mennyivel teljesitették túl a normájukat. Tudják azt. hogy minden százalékemelkedés hozzájárul gazdaságunk és békénk megerősitéséhez.

A villamos és dolgozói a nyári esti alkonyatban igy sietnek „haza" a szépilonai kocsiszinbe.

VARGA 5 JULIA."

Kőbánya példája nyomán az MHK-mozgalomért!

Két hét választ el bennünket az MHK-mozgalom első időszakának befejezésétől. A próbázók egyre nagyobb méreteket öltenek.

Sportfelelőseink az eddig elmulasztottakat az utolsó három hét alatt akarják behozni. Ez bizony sokszor az eredmények rovására megy. Ezek a sportfelelősök az MHK mozgalmat az elmult évhez hasonlóan, ismét kampányszerüvé teszik. *„Ej, rá érünk arra még"* — jelszóval dolgoztak és hagytak mindent magától menni, úgy gondolták, hogy elvégezték a feladatukat a nevezéssel. Az edzések és próbák népszerusitését elhanyagolták. Nem világositották fel a jelentkezőket az edzések, a próbák jelentőségéről, fontosságáról. Nem magyarázták meg a nevezőknek. hogy jelentkezésükkel kötelezettséget vállaltak, hogy sportolnak, a sporton keresztül erősebbé, egészségesebbé válnak, ezáltal jobb, eredményesebb munkát tudnak végezni. Nem magyarázták meg, hogy ennek a kötelezettségnek eleget kell tenni. Ezért fordultak elő olyan esetek, hogy amikor az ilyen sportfelelős rászánta magát arra, hogy a jelentkezőket edzésre, vagy próbára viszi, azok egyszerüen nem jelentek meg. Nem jelentek meg mert nem tudták, mi a kötelezettségük. mi az MHK-mozgalom. Ahol a sportfelelősök munkájukat igy végezték, ott az meglátszik eddigi eredményeiken.

A nevezők nagyrésze még nem tette le a próbát, sőt vannak olyan állomások, ahol senki sem próbázott le. Hogy nem a jelentkezők a hibásak és nem a jelentkezők nemtörődömsége, passzivitása, hanem az üzemi bizottság támogatásának hiánya miatt végeztek eddig rossz munkát. bizonyitja az, hogy ott, ahol sportfelelőseink mindjárt a nevezések ideje alatt hozzákezdtek az MHK-mozgalom népszerüsitéséhez, eredményes munkát tudtak végezni.

Ilyen állomás Kőbánya pályaudvar, ahol *Farkas* S. János sportfelelős elvtárs jó munkája eredményeként a nevezők százszázaléka lelette már az első időszakból a próbát. *Farkas* elvtárs jó felvilágositó munkával, egyéni agitációval faluj ágon. saját készitésü plakátokon keresztül népszerüsitette az MHK-mozgalmat. Problémáit a Párt, szakszervezet, állomásvezetőségével közösen megbeszélte. Jó munkájának meg volt az eredménye.

Kőbányán a dolgozók szivesen, örömmel vesznek részt az MHK-mozgalomban.

Kőbánya állomás példája azt bizonyitja, hogy a dolgozók szeretik és örömmel vesznek részt az MHK sportmozgalomban. Nem az ő passzivitásuk az MHK-val szemben. nem az illetékes üzemi bizottság támogatásának hiánya az oka annak, hogy egyes állomásaink olyan rossz munkát végeztek ideáig. hanem a felvilágositó munka hiánya az.

Az első időszakból már csak két hét van hátra. A munka nagyobbik része még előttünk áll. Fel kell használniok tehát a sportfelelősöknek az MHK felelősöknek, az üzemi bizottság tagjainak minden rendelkezésükre álló eszközt, hogy a hátralévő két hét alatt a *„Munkára, Harcra Kész"*-mozgalomra jelentkezett dolgozók maradéktalanul letegyék a próbát az első időszakból.

A szocializmus építése erős. egészséges, vidám embereket kiván. Ilyen embereket nevel a *„Munkára Harcra Kész"* sportmozgalom. Kötelessége tehát minden hazáját szerető embernek, hogy a *„Munkára. Harcra Kész"*-mozgalomban vállalt kötelezettségének eleget tegyen.

B. E.

Kartársak! Figyelem!

A Közlekedési Szakszervezet Előre Sport Egyesületének budafoki uszodájában dolgozóink szakszervezeti könyvük felmutatása mellett vasár- és ünnepnap kivételével ötvenszázalékos kedvezményben részülnek.

közlekedés
A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA
Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.). IVAN MIKLÓS (Szállitómunkások Szaksz.) FERZSIGAN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN
Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest. VI., Munkácsy Mihály-u 16. — Tel.: 124—893 126—452.
Szikra Lapnyomda NV Budapest. VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVARNY JENŐ

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 16. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 augusztus 1.

A Vasutasok Napján

forró, testvéri üdvözletünket küldjük példaképeinknek: a hős szorjet vasutasoknak!

Megértettük és magunkévá tesszük a Politikai Bizottság határozatát és szervezett dolgozóink segítségével kijavítjuk hibáinkat

Pártunk Politikai Bizottsága július 24-én határozatot hozott a szakszervezeti munka egyes kérdéseiről.

Dolgozó népünk — mondja a határozat — népi demokráciánk ellenségei elleni kemény harcban sikeresen építi a szocializmust hazánkban. Az elért sikerek kivívásában, szocialista iparunk fejlesztésében része volt szakszervezeteinknek is.

A PB határozata rámutat arra, hogy az eredmények mellett a szakszervezetek és elsősorban *a szakszervezetek felső vezetésének munkája messze elmarad* népköztársaságunk általános fejlődéséhez és a növekvő feladatokhoz képest.

Ennél a kérdésnél meg kell állapítanunk kellő önkritikával azt, hogy a közlekedés szervezett dolgozói szakszervezeteinek felsőbb vezetőszervei nem tudatosították megfelelően, hogy hazánkban a munkásosztály van hatalmon és a dolgozók munkájának gyümölcse nem a kizsákmányoló tőkéseké, hanem a dolgozók összességéé. Nem értettük meg, hogy akkor képviseljük következetesen a munkásosztály érdekeit, ha ingadozás nélkül harcolunk a munkafegyelem megszilárdításáért és a termelés állandó fokozásáért, mert ez képezi alapját életszínvonalunk további emelésének, népköztársaságunk megerősítésének, a szocializmus sikeres építésének. Beszéltünk ugyan ezekről és szakszervezeteink új feladatairól, de *munkánkat főként a termelés, a norma, a bér kérdésében, mechanikusan folytatjuk tovább.*

Nem harcoltunk a Párt szilárd vezetésének biztosításáért, a Párt politikájának következetes végrehajtásáért szakszervezeteinkben. Szóban elismertük a Párt vezetőszerepét, de gyakorlatban tűrtük, mentegettük, a Párt vezetőszerepének lebecsülését. *Rákosi* elvtárs február 10-i beszéde után a hibák feltárásával kívántuk megerősíteni szakszervezeteink munkáját. Már itt ebben az időszakban rámutattunk arra, hogy *a szakszervezeti munkát többrebecsültük, mint pártszervezeteink munkáját,* lebecsültük a Párt élcsapat- és vezetőszerepét. Megmutatkozott ez a Vasútpolitikai Osztály megalakulása után, amikor féltékenyek voltunk hatáskörünkre és abban, hogy a Vasútpolitikai Osztállyal közösen hozott határozatokat pártszerűtlenül kritizáltuk és sok esetben késve hajtottuk végre.

A szállítómunkások önkritikájukban kihozták például, hogy a központi vezetőségük részben, helyi csoportjaik vezetőségei pedig nagyrészt még régi alapon működtek. A Párttól nem vették át kellően a kommunista módszereket és így történhetett meg, hogy nem fejlődtek kellőképpen.

A gépjárművezetők ugyancsak önkritikájukban állapították meg, hogy sokan hivatalnak tekintették a szakszervezeti funkciókat, elszakadtak a dolgozóktól és a pártszervezetekkel való együttműködésük sem volt kielégítő.

A közlekedési dolgozók hibáik feltárásánál kihozták például, hogy nem szívesen és csak többszöri tárgyalások után engedték át üzemi pártszervezetük részére azokat az üzemi bizottsági tagokat, valamint szemináriumvezetőket, akiket a Párt alapszervekben illetőleg oktatási vonalon kívánt foglalkoztatni. Előfordult, hogy *saját magukat többrebecsülték a funkcionáriusok, mint az alapszervi pártfunkcionáriust* vagy párttitkárt, ideológiailag lebecsülték és szakszervezeti munkájukat a pártmunkánál fontosabbnak tartották.

Ezek az önbírálatok és a hiányosságok ilyeténképpen való feltárása egyben most, hónapokkal a szakszervezet hiányosságainak feltárása után megmutatja azt is, hogy csak formálisan tettük magunkévá Pártunk bírálatát és ismételt figyelmeztetés után sem változtattunk lényegében a hibákon. *A Párthoz való helytelen viszony gyakran tükröződött lapunkban is.* Nem harcoltunk következetesen Pártunk politikájának végrehajtásáért a magunk területén. Gyakran kitértünk a nehéz, vagy az általunk népszerűtlennek vélt feladatok megoldásától, mert lebecsültük a munkásosztály politikai fejlettségét.

Mindez oda vezetett azután, hogy szakszervezeteinken belül jobboldali szociáldemokrata befolyásnak teret adtunk.

Politikai Bizottságunk határozata a továbbiakban megállapítja, hogy *eltompult bennünk a forradalmi éberség szelleme.* Pártunk ismételt és komoly figyelmeztetései ellenére lebecsültük az ellenség tevékenységét a szakszervezeteken belül, nem vettük fel vele szemben a harcot, sőt nem egyszer akaratlanul mentegettük és lepleztük a befurakodott ellenség aknamunkáját. Felelősség terhel bennünket azért, hogy az ellenség ügynökei soraink között romboltak.

Az éberség hiánya és elbizakodottságunk következtében nem figyeltünk fel a pártellenes megnyilvánulásokra, a termelés egyes területein mutatkozó kirívó hibákra és nem kerestük a súlyos hiányosságok mögött sem az ellenség kezét. Ennek volt következménye az, hogy üzemeinkben egész csomó jobboldali szociáldemokrata bércsalást követett el. Az ellenség így nyugodtabban végezhette romboló munkáját.

A Debreceni Járműjavító NV-nél például *Gerő* Mátyás főművezető a sztahanovistákat, a dolgozók előtt arról beszélt, hogy *nem érdemes kiugrani,* dolgozzanak csak szép lassan, mert ugyis le fogják venni a normát és utána keveset fognak majd keresni.

Erdélyi Zoltán sztahanovistát azzal agitálták, hogy *ne járassa a sajtót,* mert nem érdemes, az csak többletkiadást jelent számára. *Erdélyi* Zoltánt sikerült is az ellenségnek megagitálni és megtagadta a sajtó előfizetését. Az ellenség uszályába került.

Sasvári, a főműhely IV. osztályának vezetője, valamint *Béres* nevű jobboldali szociáldemokraták ugyan csak *a normarendezés és az alapbéremelés ellen uszítottak.*

A Szombathelyi Járműjavító NV-nél például, a cserejavítóban, ahol a normák ezidáig lazák voltak, nagy csend van, *semmiféle megnyilvánulás nincs.* De a mozdonyosztályon már, a maga százalékot elérő dolgozók az ellenség agitációjának hálójába kerülve, egymásközt sugdolódznak, s *így fejezik ki elégedetlenségüket.*

A pécsi osztálymérnökségen a jobboldali szociáldemokraták szintén munkába léptek és akadályozták a koreai nép megsegítését. Így *Tischler* József és *Menszigár* Kálmán megtagadták a koreai nép megsegítését azzal, hogy *még cigarettára sincs pénzük,* nem még hogy a koreaiaknak adjanak. A Ferencvárosi Fűtőházban *Kendrovics* Ferenc fűtő olyan kijelentést tett, hogy *„a koreai népnek most gyűjtenek, őneki mikor fognak gyűjteni."*

Szakszervezeteinkben dolgozó kommunista vezetők többsége elszakadt a tömegektől és elbürokratizálódott. A Dunakeszi Járműjavító NV a Politikai Bizottság határozatával kapcsolatos állásfoglalásában hangoztatja a felsőbb vezetők felé, hogy hibáik főleg abban mutatkoznak, hogy *az üzemi bizottságot teljesen magárahagyja* úgy a központi, mint a területi titkárság. Nem ellenőrzik, — írják — hogy az üzemi bizottság Pártunk határozatát hogyan hajtja végre és ha mégis néha-néha ki is látogatnak üzemünkbe, nem minden esetben építő az ellenőrzésük és kritikájuk.

A szakszervezeti demokrácia gyenge, sőt helyenként visszafejlődőben van. A szakszervezetek és üzemi bizottságok egy részét *nem demokratikusan választott szervekkel* irányítjuk. A Vasutas Szakszervezetben például a jelenleg működő 7 területi titkár közül *csak egyetlen-egy* olyan van, akit demokratikusan, a széles szakszervezeti tagság bevonásával, választottak meg szakszervezeti vezetőnek.

Meg kell azt is állapítanunk, hogy szakszervezeteink általában *nem nyújtanak eleget közvetlenül saját tagságunknak,* elhanyagoljuk a dolgozók szociális védelmét, nem fordítunk kellő gondot a munka körülményeinek és helyi feltételeinek javítására, az egészségvédelemre, a dolgozók jogos sérelmeinek orvoslására, a kulturális- és sportélet fejlesztésére.

Politikai Bizottságunk határozata kötelességünké teszi, hogy *gyökeresen számoljuk fel* a szakszervezeti vezetőkben, elsősorban saját munkánkban és magatartásunkban *az opportunista szociáldemokrata befolyást,* a Párttól való elszakadottságot, legfőbb feladatunknak kell tekintenünk annak biztosítását, hogy szakszervezeteink ingadozás nélkül, valóban betöltsék a Párt legfontosabb segítőjének szerepét, a termelés, a szocialista ipar fejlesztése terén.

Harcolnunk kell következetesen az ötéves terv végrehajtásáért, a termelékenység emeléséért, az önköltség csökkentéséért, a szocialista bérezés, a helyes norma kialakításáért, a szocialista munkaverseny, a Sztahánov-mozgalom fellendítéséért és további kiszélesítéséért.

Meg kell erősítenünk szakszervezeteink vezetőszerveit szilárd, a Párthoz, a munkásosztályhoz hű, megingathatatlan *káderekkel.*

Leplezzük le a szervezett munkásság előtt a háborús gyujtogatók szolgálatába szegődött *jobboldali szociáldemokrata hazaárulókat* és azok tudatos ügynökeit és távolítsuk el őket szakszervezeteinkből. Következetesen lépjünk fel minden olyan ellenséges nézettel szemben, ami Pártunk vezetőszerepét tagadja vagy vitatja és ezen keresztül a munkásosztály legfontosabb tömegszervezetét a munkásosztály vezérkarával, a proletárdiktatúra vezetőerejével, a Párttal akarja szembeállítani.

Javítsuk meg és tegyük rendszeressé szakszervezeteink eszmei, politikai és kulturális nevelőmunkáját.

Erősítsük szakszervezeteink kapcsolatát a dolgozókkal és küszöböljük ki szakszervezeteink munkájából *a bürokratizmust.* Biztosítsuk szakszervezeteinkben *a belső demokráciát,* az alulról jövő kritika, kezdeményezések érvényrejutását és azt, hogy az alapszervezetektől a SZOT-ig választott szervek demokratikusan vezessék a szakszervezeti munkát. A szakszervezetek vezetőszerveibe vonjuk be bátran a pártonkívüli dolgozók legjobb elemeit.

Politikai Bizottságunk határozatát meg kell tárgyalnunk a szakszervezeti funkcionáriusokkal és magával a szervezett munkássággal, a dolgozó tömegekkel. Tárjuk fel bátran és nyiltan a hibákat és mozgósítsunk azok kijavítására. Honosítsuk meg és fejlesszük a szakszervezeti mozgalomban a kritika, önkritika forradalmi fegyverét és tartsuk szemelőtt, hogy a szocialista építés frontján elért eredményeink a legjobb fokmérői annak, hogy mennyire értettük meg Pártunk bírálatát és javítottuk ki az elkövetett súlyos hibákat.

Politikai Bizottságunk meg van győződve arról, hogy megértjük és magunkévá tesszük a Párt bírálatát, megfogadjuk a Párt tanácsait és a munkásosztály legvőzhetetlen ügye iránti forradalmi lelkesedéssel a szakszervezetben dolgozó elvtársak, valamint az egész szervezett munkásság segítségével kijavítjuk a hibákat és ezzel jelentősen hozzájárulunk hazánk szocialista fejlődésének meggyorsításához s végső soron a béketábor erejének növeléséhez.

Emellett álltak ki a SZOT július 29-i szakszervezeti vezetők értekezletének résztvevői is, szilárd elhatározással hangsúlyozva, hogy Pártunk Politikai Bizottsága határozatának minden egyes kérdését a legbehatóbban megvizsgálják saját munkaterületükön, hogy a szakszervezeti munkát komoly mértékben megjavítsák.

MEGVÉDJÜK A BÉKÉT!

A szovjet nép a stockholmi békefelhívásra egyemberként irta alá az atombomba betiltását és a békét követelő íveket. Képünkön a moszkvai „Riga"-vasútállomás dolgozóinak egy csoportját látjuk. A felhívást éppen Filip Anurov szállítómunkás irja alá

Eredmények és hibák a Vasutas Szakszervezet munkájában

A „Népszava", július 29-i számában írja:

A magyar vasút dolgozói a felszabadulás óta a Párt irányításával sok nehéz feladatot oldottak meg, sok dicsőséges csatát vívtak meg győztesen. A hős szovjet vasutasok példáját követve, derekasan kivették részüket az országos munkaversenyekből. A kocsifordulók megrövidítése, a 2000 tonnás és 500 kilométeres mozgalom és a munkaverseny egyéb területein egyaránt komoly, szép eredményeket mutathatnak fel. Most az őszi csúcsforgalom lebonyolítása olyan méretű újabb feladatok elé állítja a vasút dolgozóit, amelyeknek sikeres megoldása a magyar vasutasok újabb dicsőségére válik. Éppen ezért az őszi csúcsforgalom lebonyolítását csakis a Párt vezetésével, a vasút minden dolgozójának mozgósításával, új módszerek bevezetésével végezhetik el sikeresen.

Az őszi csúcsforgalom lebonyolításának sikere nagy mértékben függ a szakszervezet jó vagy rossz munkájától.

Most, a Politikai Bizottság határozatának fényénél, nézzük meg, hogyan dolgozik a Vasutas Szakszervezet, milyen hiányosságokat kell leküzdenie, hogy nagy tömegerejéhez és jelentőségéhez képest vegye ki részét a fenti feladatok sikeres végrehajtásából.

Pártunk Politikai Bizottságának határozata megállapítja, hogy a szakszervezetek felső vezetésében dolgozó kommunisták elsősorban azért követtek el súlyos hibákat, mert meglazult kapcsolatuk a Párttal, sőt közülük sokan elszakadtak a Párttól.

Nézzük meg, hogyan áll ez a kérdés a Vasutas Szakszervezetben?

Kapcsolat a Párthoz

Rákosi elvtárs február 10-i beszéde után Gáspár Sándor elvtárs, a szakszervezet főtitkára önkritikát gyakorolt. Bár ez az önkritika általában formális volt, Gáspár elvtárs elismerte, hogy lebecsülték a Párt jelentőségét, túlbecsülték a szakszervezet szerepét s a szakszervezetet nem egyszer a Párt fölé akarták helyezni. Az önkritika elhangzása után azonban nem következett be döntő fordulat az egész szakszervezeti munkában. Ennek tudható be, hogy még ma is előfordul, hogy a szakszervezeti középfunkcionáriusok lebecsülik az üzemben a Párt vezetőszerepét. A Keleti Műszaki Kocsihivatal volt üb-titkára, Rajczi György például a 10 napos üb-tanfolyamon nemrég ilyen kijelentést tett: „Miért a Párt a vezető, amikor a szakszervezetnek sokkal több tagja van." A szakszervezet által kiadott dokumentumok, mint a havonta megjelenő „Vasutas Bizalmi" arról tanúskodnak, hogy ezen a téren további erőteljes fordulatra van szükség. A július elején megjelenő „Bizalmi"-ban például említés sincs Gerő és Révai elvtársak beszédeiről és a Központi Vezetőség határozatáról.

Hiányosságok mutatkoznak az éberség terén is.

Ez év tavaszán a szakszervezet figyelmeztetés kapott a Párttól, hogy a szakszervezet egész apparátusába mélyen befészkelte magát az ellenség. A szakszervezet azonban ezután sem volt elég éber s nem figyelt fel az ellenséges veszélyre. A júliusi „Vasutas Bizalmi"-ban háromoldalas cikk foglalkozik a balesetek kérdésével. Általában ír erről a „gondatlanságról", anélkül, hogy az ellenség munkáját, amely az elszaporodott balesteknél napnál világosabban jelentkezik, akár csak meg is említené. Fenti cikk foglalkozik például a hatvani balesettel is, ahol két vonatot egymásnak engedtek s ahol Tomek Károly főtiszt, volt Barankovics-párti titkár ellenséges manővereit leplezték le. A cikk azonban itt sem említi az ellenséget.

Jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció ügynökei

Nyilvánvaló, hogy a kellő éberség hiánya az elégtelen politikai nevelőmunka, a szakszervezeti alapszervezetek elégtelen kapcsolata az üzemi pártszervezetekhez azt eredményezte, hogy az ellenség befurakodott a vasút dolgozói közé is. Az ellenség romboló munkáját megkönnyíti, hogy olyan rétegről van szó, amelyet a hírhedt „Peyer-paktum" a multban elzárt a szervezkedéstől. A győri osztálymérnökségen például Schögl Ferenc jobboldali szociáldemokrata, nemrég leváltott üzemi bizottsági titkár, a taggyűlések előkészítése során csak addig tartott bizalmicsoport értekezleteket, amíg a központi instruktorokat várta. Dorogon Pozsgay Gyula, egykori kispap azt hangoztatta: „Nem kell félni, eljön az idő, hogy a hugom (volt apáca) visszaöltözik és én felveszem a tiszti egyenruhát." A Nyugati-pályaudvaron a raktárfőnök vasárnap délelőttönként a túlórát beírja magának, miközben elmegy a templomba. A Dombóvári Vasutas Sportkörben nem ment az MHK-mozgalom. A vizsgálat kiderítette, hogy a szertáros volt csendőr, egyik vezető volt pap, a másik vitéz és egykori Horthy-tiszt. A női sport vezetője pedig volt apáca. Nem vették fel élesen a harcot a szakszervezeti aktivisták az olyan megnyilvánulások ellen, mint Hargitai nagykanizsai fűtőházfőnöké, aki kijelentette, hogy „ahol 200 százalékot érnek el a dolgozók, ott nyilvánvalóan csalnak".

A reakció ellen sikeresen csak a Párt vezetésével, a szakszervezeti demokrácia érvényesítésével, a tömegek állandó, szívós felvilágosításával, nevelésével lehet a harcot megvívni. A Párttól való elszakadás, a politikai éberség hiánya, ezek azok az okok, amelyekből a termelés területén is számos hiba fakad.

Panyin elvtárs az év elején bemutatta, hogyan lehetséges a 2000 tonnás vonatot szokatlan gyorsasággal célhoz juttatni. Az őszi csúcsforgalom sikere jórészt attól függ, hogy mennyire sikerül a 2000 tonnás és 500 km-es mozgalmat egyesíteni. A szakszervezet a Párt segítségével nyolc súlypontüzemben komplex-brigádokat szervezett. Felkarolja az olyan kezdeményezéseket, mint a Magyar Vagon és Gépgyár XV és a győri vasutas dolgozóké, akik közösségi komplex-brigádokban harcolnak az őszi csúcsforgalom sikeréért. Komoly eredményeket értek el a hosszúlejáratú versenyszerződések szervezésében is. Ha azonban alaposabban szemügyre vesszük a szakszervezet munkáját a termelésben, a versenyszervezés vonalán, itt is számos hiányosságot kell megállapítani.

Hibák a versenyszervezésben

Így a közlekedés vonalán megindult különböző mozgalmak szervezésénél a szakszervezet egyes helyeken lemaradt. Még a 2000 tonnás mozgalom is, melyet pedig a szakszervezet kezdeményezett, a múlt év szeptembere óta alig fejlődött. Az 500 km-es mozgalmat pedig lényegében a Párt szervezte és indította meg. Hasonló a helyzet az irányvonatok kérdésében, amelyekkel sem a megindítás érdekében, sem azóta a szakszervezet nem foglalkozott kellőképpen. Pártunk Központi Vezetőségének május 31-i határozata után megtartott szakszervezeti taggyűlésen az üzemi bizottságok a határozatot ismertették, azonban az őszi csúcsforgalom kérdésével keveset foglalkoztak. Az üb-titkárok, kellő útmutatás hiányában, keveset beszéltek a munkaverseny lehetőségeiről, a szük keresztmetszetekről, a Sztahánov-mozgalomról, a hosszúlejáratú versenyszerződésekről. Az üzemi szakszervezeti taggyűléseken általában még mindig nem a termelési és a napirenden lévő szakszervezeti kérdések foglalják el a főhelyet.

Nem harcol eléggé a szakszervezet a bürokratikus versenykiértékelési mód ellen sem. Az üzemi bizottságok általában nem irányítják a versenyt a szük keresztmetszetek felé, nem keresik ki azokat a súlypontokat, amelyeknek sikeres megoldása az egész versenyt és magát a termelést előre lendíthetné. A szakszervezet által havonta megjelentetett „Vasutas Bizalmi" áprilisban megjelent száma nem foglalkozik az április 4-i mozgalom eredményeivel. A közelgő május 1-ről pedig csak néhány általános frázist tartalmaz, nem beszél a május 1-i versenymozgalom szervezéséről és ezzel kapcsolatban a szakszervezeti vezetők, bizalmiak feladatairól.

A versenyvállalások és a versenykihívások legtöbbször bürokratikusak, csak általánosságban mozognak. Így például a pécsi osztálymérnökség versenykihívása ilyen pontokat tartalmaz. „Ki készíti a leggazdaságosabb anyagelőirányzatot?" Az ehhez hasonló versenypontok után leszegezi: „Kiértékelés az ötéves terv végéig, minden év 12. hónapjában".

50–60 dolgozó egy bizalmicsoportban

Fenti hiányosságok abból származnak, hogy nem kielégítő a szakszervezet kapcsolata a Párttal, a szakszervezeti munkában nem érvényesül eléggé a bolsevik munkamódszer. A szervezeti felépítés laza. Az üzemi bizottsági titkárok lélektelen munkája jellemző, hogy egyedül a vasutaknál még ma is alkalmazzák azt a két éves rendeletet, mely szerint a nem függetlenített üzembizottsági titkárok havi 32 túlórát számolhatnak el. Ma is gyakori az, hogy munkaidő alatt tartanak különböző értekezleteket. A bizalmihálózat inkább csak formálisan létezik. A bizalmiakat nem termelési egységenként választották. Rákos üzemi szervezetében például nemrég egy mozdonyfelvigyázó volt a bizalmi, akihez a legkülönbözőbb időben szolgálatot teljesítő dolgozók tartoztak. Így előfordult, hogy csoportjának tagjait sokszor egy hétig sem látta. Sok helyen még ma is hasonló a helyzet.

Az üzemi bizottságok elhanyagolták a bizalmiakat és nem vették figyelembe egyes üzemekben, hogy a létszám alaposan megduzzadt. Az Északi Főműhelyben például tavaly építették ki a bizalmihálózatot, közben az üzem létszáma csaknem ezer fővel megszaporodott. Az üb csak most jött rá, hogy az üb-hálózat nem követte az üzem gyarapodását és a bizalminak 50—60 dolgozóval kell foglalkoznia. Hogyan neveljék így a bizalmiak a dolgozókat? Hogyan magyarázzák meg az alapbéremelés, normarendezés szükségességét, miképpen világosítsák fel az egyes dolgozókat, hogy az alapbéremelés, normarendezés után mint alakul a keresetük és a munkaverseny, a versenylendület fokozásával hogyan szárnyalják túl eddigi eredményeiket?

A szakszervezet csak a legutóbbi időben kezdett foglalkozni a bizalmiak nevelésével.

Nem funkcionálnak kellőképpen a műhelybizottságok sem és az üzemi bizottságok is igen gyakran nem az ellenség elleni harcra, a termelékenység fokozására, a dolgozók érdekvédelmére, politikai és kulturális nevelésére helyezik a fősúlyt, hanem apró ügyekkel töltik ki egész napjukat, mert a gyengén működő műhelybizottságok és bizalmihálózat miatt a dolgozók különböző kérdéseikkel egyenesen az üzemi bizottságokhoz fordulnak.

A szakszervezeti középszerveknek nincs elég önállóságuk. Nem megfelelő a kapcsolatuk a központtal. A szakszervezet felelős vezetői a budapesti középszervet sem látogatják, nem közvetlenül irányítják. Az instruktorok pedig minden hétfőn más területi titkárságot látogatnak meg, így nem érzik magukat felelősnek az ott folyó munkáért.

A középszervek még mindig a régi felépítés szerint működnek, ma is van propagandafelelős, oktatási felelős és káderes, holott ezeket a funkciókat a SZOT már rég megszüntette. A középszervek a központhoz vannak láncolva, nem bízzák meg őket önálló feladatokkal. A központi instruktorok állandóan a nyakukon ülnek, azonban a központ nem vonja felelősségre a középszerveket, hogyan hajtották végre a feladatokat.

Kiküszöbölni a hibákat, tovább fejleszteni a jó kezdeményezéseket

A szakszervezet kommunista vezetői csak úgy tudják megoldani az őszi csúcsforgalomban a szakszervezetre váró feladatokat, ha tanulnak a Politikai Bizottság határozatából, nagyobb lendülettel folytatják a jó kezdeményezéseket, kiküszöbölik munkájukból a fogyatékosságokat, megerősítik kapcsolataikat a Párttal és a tömegekkel. A szakszervezet vezetői maguk is rendszeresen kijárnak az üzemekbe, kiszélesítik a politikai nevelést, emelik annak színvonalát, leküzdik a munkájukban még fellelhető opportunista, szociáldemokrata munkamódszereket, felszámolják az ellenséggel szemben tanúsított liberalizmust, kemény harcot folytatnak a jobboldali szociáldemokraták, a klerikális reakció nyílt és kevésbbé nyílt megnyilvánulásai ellen. Továbbfolytatják a bizalmihálózatok kiegészítését és megerősítését. Továbbfolytatják az üzemi bizottságok és bizalmiak nevelését, aminek eredménye máris jelentkezik, mint Kazinczy-Barczikán, a miskolci osztálymérnökségen, vagy a Landler Jenő Járműjavító műhelyben, ahol a bizalmiak már komolyan szervezik a munkaversenyt, rendszeresen megtartják a csoport értekezleteket.

Az őszi csúcsforgalom sikere érdekében a szakszervezet vezetőinek, üzemi szakszervezeti aktíváik segítségével mozgósítaniok kell a dolgozókat az értékes kezdeményezések továbbfejlesztésére, a komplex-brigádok, a 2000 tonnás és 500 km-es mozgalom, az irányvonatok szervezésére. Mindennek érdekében folytatni kell a műhelybizottságok átszervezését és az ideiglenes műhelybizottságok helyett véglegeseket választani. Ismét munkába kell állítani az üzemi bizottságok mellett működő részortbizottságokat, tovább szélesíteni az aktivisták körét. Az aktivisták segítségével minél több dolgozót kell bevonni a szakszervezet versenyszervező, érdekvédelmi és kulturális munkájába. Fel kell figyelni az értelmes, pártonkívüli dolgozókra és előrevinni őket. Fel kell számolni a gépies tagdíjbeszedést és össze kell kötni politikai felvilágosító munkával.

Tovább kell menni a kezdeti lépéseknél, hogy az elnökséget tényleges vezetőszervvé tegyék, amely nemcsak gazdasági kérdésekkel foglalkozik, hanem az egész szakszervezeti munkát politikailag irányítja. A Párt, valamint a SZOT határozatait napirendre tűzi, maga is határozatokat hoz és azok végrehajtását ellenőrzi. A munka megjavítása érdekében az elnökség időnként vizsgálja meg és tűzze napirendre a középszervek, egyegy osztály vagy nagyobb üzem szakszervezeti bizottságának munkáját, adjon tanácsokat, hogyan küszöbölje ki a hiányosságokat. A politikai nevelés megjavításával gondoskodjék arról, hogy a központban dolgozó munkatársak és az üzemi szakszervezeti funkcionáriusok tisztán lássák munkájuk fontosságát. Legyenek tisztában a szakszervezetek feladataival a szocializmus építésében, támaszkodjanak mindenben az üzemi pártszervezetekre, fűzzék szorosabbra kapcsolatukat a tömegekkel, hallgassák meg és neveljék a dolgozókat és foglalkozzanak mindennapi kérdéseikkel. Mint jó kommunisták, álljanak a munkaverseny élére, szervezzék a Sztahánov-mozgalmat, a munkaverseny különböző formáit.

A szakszervezetben dolgozó kommunisták így hajtják végre Pártunk Politikai Bizottságának nagyjelentőségű határozatát, így mozgósíthatják a vasút minden dolgozóját az őszi csúcsforgalom lebonyolítására, a minisztertanács határozatának végrehajtására, az új normák túlszárnyalására. Így veszik ki méltóképpen részüket a szocializmus építéséért, békénk megvédéséért folyó nagy küzdelemből.

NEMZETKÖZI SZÖVETSÉGÜNK KÖSZÖNETE

A Szárazföldi- és Légi Szállítópart munkások Nemzetközi Szövetségének titkára, Stellan Moraru elvtárs az elmúlt napokban levelet intézett Gáspár Sándor elvtárshoz, a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének főtitkárához.

Moraru elvtárs levelében elismerőleg nyilatkozott arról, hogy a magyarországi szervezett közlekedést dolgozók szoros kapcsolatot tartanak fenn a Bukarestben székelő nemzetközi irodával és megköszönte a Szövetség részére nyújtott értékes támogatást, majd így folytatta:

„Figyelmesen elolvasva az Önök beszámolóját, mindenben jóváhagyjuk a közlekedés szervezett dolgozói által kifejtett tevékenységüket,

melegen üdvözölvén őket az összes eredményekért és az Önök hazájában a szocializmus építésében és a békevédelmi harcban való részvételükért.

Köszönjük Önöknek és szintén üdvözöljük a dolgozókat azért a szép, együttérzést tevékenységükért, amely annak a harcnak támogatása érdekében nyilvánul meg, amelyet ma, a hős koreai nép oly eredményesen folytat a betörő amerikai imperialistákkal szemben.

A pályafenntartási dolgozók javaslatokkal támogatják a normarendezést

„Kedves Elvtársak! Most, hogy örömmel üdvözölhetjük a minisztertanács június hó 20-án megjelent rendeletét az alapbéremelés és normarendezés kérdéséről, foglalkozni szeretnénk pár szóval a mi munkaterületünk normakérdésével és megpróbálok rámutatni azokra a pontokra, ahol bajok vannak a normákkal. Vagy nagyon elszaladnak, vagy pedig szorosak.

Ismeretes előttünk, hogy a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció aknamunkája eredményeként közöttünk, pályamesterek között is akadtak norma- és bércsalók. Saját területünkön is voltak példák, melyek közül Wéber főpályamester érdemelte ki büntetését először. Akadtak még azonban olyan szakaszok is, ahol a műszakiak ellenőrzése akadályozta meg a hamis elszámolást. Például *Kiss*, hogy népszerű legyen dolgozói előtt, elfogadta az előmunkás helytelen egységidő-elszámolását a talpfacserélésnél és készen volt a 232 százalékos teljesítmény.

Másik esetben pedig úgy fogták meg az ellenség munkájának eredményeképpen a kérdést, hogy válogattak a hasonló normatételek között és hozzácsatlakozott a rossz végrehajtás is, így 160 százalékos volt az átlagteljesítmény.

Az iparosmunkáknál is megtaláltuk a helytelen elavult normák megállapításának hibáit, melyek ma már mind gátlói termelékenységünknek. Például, ha az öntudatos dolgozó csak egy kis gondolkodással végzi munkáját és az jó, csoportja könnyen éri el a 400—500 százalékot. De ugyanakkor az a dolgozó, aki nem törődik a termeléssel, alig éri el a 100 százalékot. Szerintem az ilyen norma ma már nem felel meg a követelményeknek és javítani kell rajta. Egyik öntudatos dolgozónk, aki például ilyen normával dolgozott és könnyen érte el a magas százalékot, már kérte annak helyes megállapítását.

Pályafenntartási viszonylatban sok ilyen példát lehetne felhozni és sok normalazításra lehetne rámutatni ezáltal. Hogy a jövőre nézve megjavíthassuk munkánkat, volna egy javaslatom ebben a kérdésben.

A minisztertanács rendeletének 3. pontja kimondja, hogy: „A normákat egyenként kell felülvizsgálni." Ennek végrehajtására javasolnám azt, hogy úgy vizsgáljuk meg a normákat, ahol tág lehetőség van a válogatásra, konkréten rögzítsük le a helyes, minden vonalra megfelelő egységidőket.

1. Minden igazgatóság vizsgálja felül vonalait abból a szempontból, hogy annak fenntartása, milyen fokon volt eddig végrehajtva. Mert nem mindegy az, hogy 20—25 éve elhanyagolt vonalrészen dolgozik az a munkáscsapat, vagy pedig egy rendszeresen gondozott vonalon. Tudjuk azt, hogy az imperialistáknak csak az a vonal volt a fontos, ahol ők keresni tudtak. Ezáltal a mellékvonalakat elhanyagolták és sok olyan vonal van, ahol nem látni mást, mint csak a két sínszálat. Most a normarendezésnél vegyük majd ezt is figyelembe és állapítsuk meg az ilyen vonalra a mai fejlődésnek megfelelő helyes normát.

2. Iparosmunkáknál küszöböljük ki azt az állapotot, hogy egy munkára 12—15 tételből kell összeállítani az egységidőt. Ez minden esetben okot adhat a laza norma megállapítására. Állapítsuk meg úgy a normát, hogy egyfajazónú munkára összefogott idő legyen. Pl. egy ajtólap elkészítéséhez 12-féle tételből kellett összehozni a normaidőt, ez lehetett tág terek között. Ezt szerintem megjavíthatjuk úgy, hogy egytípusú ajtólap készítése ennyi óra. Ezáltal egy-két, sőt még több óra eltérést ki lehet küszöbölni.

3. Nézzen körül valamennyi pályamester kartárs a saját háza táján és tegyék félre azt a régi maradiságot, ami ma még sok helyen mutatkozik, tisztelet a kivételnek, hogy első a gazdaság és csak aztán a vasút. Vegyék tudomásul ma már azt, hogy hat éve vezet bennünket a Párt a helyes úton és amit a Párt maga elé feladatul tűzött, azt a munkásosztály javára meg is valósította. Tehát minden pályamester kartársnak úgy kell hozzáfogni a munkához, hogy a határozatot maradéktalanul, az ellenség legcsekélyebb behatolási lehetőségét is kizárva, pontosan végrehajthassuk.

Előre a minisztertanács rendeletének maradéktalan végrehajtásáért.

Pozsgai Kálmán
főpályamester."

Harcoljunk következetesen a termelékenység emeléséért, a helyes norma kialakításáért, a szocialista munkaverseny továbbfejlesztéséért!

A komplex-brigádok százai segítik vasutasainkat az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításában

Szerte az országban megtörténtek az Országos Vasútüzemi Értekezlet határozatait tudatosító kiértékelések.

A legtöbb helyen a vasutas dolgozók és a vállalatok képviselői együtt beszélték meg az őszi forgalommal összefüggő kérdéseket.

A szegedi MÁV Igazgatóság

például július 17-én Békéscsabán tartotta meg a vasútüzemi értekezletet, amelyre meghívták a békésmegyei érdekelt vállalatok megbízottait is. A már ismert négy főfeladaton kívül hangsúlyozták az előadók, hogy az őszi forgalom zavartalan vitelében

fontos szerepe van az áruszállítás tervszerűsítésének. Ennek biztosítása érdekében augusztus 1-ig minden vállalat szállítási szerződésre van kötelezve.

Rámutattak az árufeladás problémájára, ezen belül a rendeltetési állomások csoportosítására, az árufeladó vállalatoknak a vonatok menetrendjéhez való alkalmazkodására, az árukirakásra és mindazokra a fontos tényezőkre, amelyek elengedhetetlenek a győzelemhez. Így arra, hogy

a kocsik hordképességét teljesen kihasználják, a fuvarokmányokat pontosan és helyesen töltsék ki, címezzék, a feladási munkát tervszerűen szervezzék meg.

Kiemelték a *„zöld út"* biztosításának fontosságát, hogy a szerelvények lehetőleg közbenső megállás nélkül juthassanak el rendeltetési helyükre.

A vállalatok küldöttei ígéretet tettek arra, hogy támogatják a szegedi vasutasok munkáját.

Szombathely állomás

dolgozói a *„Belspeddel"* karöltve komplex-brigádot alakítottak. A *„Belsped"* dolgozói vállalták többek között, hogy a kifuvarozásra és elfuvarozásra váró kocsirakományú küldeményeket a mindenkori rakodási idő alatt, vagy korábban ki-, illetve berakják, hogy kocsiállás-pénz ne merüljön fel és így a háromnapon kocsiforduló elérésében segítséget nyújtsanak. Legalább egy órával előbb kifuvarozzák vonatindulás előtt a darabáru küldeményeket.

Hasonló feltételeket szabtak maguk elé a vasutas dolgozók, hogy a komplex-brigád megfeleljen céljainak.

Miskolc állomás

dolgozói ugyancsak elhatározták, hogy komplex-brigádot alakítanak. A brigád működésének céljaként jelölték meg azt, hogy az újonnan alakult vállalatok vasúti fuvarozásával kapcsolatos szállítási tájékozatlanságot, az állomás helyi viszonylatú nehézségeit, hiányosságait, a fuvarozás közben felmerült problémákat hathatósan kiküszöbölják az őszi forgalom biztosítása érdekében.

Sopron Déli-pályaudvar

dolgozói valamennyi szakszolgálati ág részéről vállalták, hogy versenyben, amelyre kihívták Zalaegerszeg vasutasait, a leadásos kocsik beállítását a vonat érkezésétől számított 60 percen belül elintézik, a vonatkéséseket kiküszöbölik s augusztus 1-ig komplex-brigádokat állítanak fel a kocsikirakások meggyorsítása érdekében.

A fűtőház többek között vállalta a mozdonyforduló sebesség kihasználását, az osztálymérnökség az állomás területén lennálló sebességkorlátozás területének szűkítését, a vágányzárak teljes beszüntetését és a vágányszabályozásoknak maradéktalan elvégzését, míg a szertári dolgozók vállalták, hogy az önkezelési kocsikat két órán belül kirakják és biztosítják a nagy forgalom idején a mozdonyokhoz, kocsikhoz szükséges anyagokat.

A határszélick komplex-brigádja

HEGYESHALOM HATÁRÁLLOMÁS dolgozói kidolgozták a határszéli szervek új munkamódszerét. A vasutasok, a fővámhivatali dolgozók, a *„Malsped"*, a Külkereskedelmi Hivatal, a Terményforgalmi NV és az állatorvosi szolgálat dolgozói, a pénzügyőrség kezdeményezésére elhatározták, hogy munkájuk megjavítása, az őszi forgalom sikeres megvalósítása, az ötéves terv befejezése és a béke táborának erősítése érdekében a különböző szervek között megteremtik a lehető legszorosabb együttműködést és e célból komplex-brigádot alakítanak.

A belföldi és külföldi kocsik átmenő forgalmát 10 százalékkal meggyorsítják, ami annyit jelent, hogy egy év alatt országos viszonylatban egymillió forint értékű külföldi valutával erősítjük nemzetgazdaságunkat.

A határszéli dolgozók ezért felhívással fordulnak lapunkon keresztül a belterületen dolgozó vasutasokhoz, a különféle bányák és vállalatok, üzemek dolgozóihoz, hogy a vasúti kocsik kiürítését de különösen a külföldi kocsik kiürítését és gyors továbbítását viseljék szívükön a közös célt szolgáló eredmény biztosítása miatt. Ugyanakkor felhívják a hegyeshalmi határszéli szervek dolgozói a többi határszéli szervek dolgozóit, hogy csatlakozzanak a mozgalomhoz.

A GYSEV Petőházi Cukorgyár állomás

dolgozói a Petőházi Cukorgyár NV kereskedelmi osztálya csoportjainak fizikai és értelmiségi dolgozóival ugyancsak komplex-brigád megalakítását határozták el. A brigád célul tűzte ki többek között, hogy a kocsikat kellő időben rakodásra beállítják, azokat gyorsan megrakják, illetve kiürítik, hogy a kocsik forduló idejét megrövidítsék.

A vasút és a posta dolgozóinak komplex-brigád mozgalma

A MAV és a Posta dolgozóinak munkája igen sok területen, mint például a távíró-, mozgópostaszállítás, távbeszélőszolgálat, — találkozik és az egyik intézmény jó munkáját befolyásolhatja a másik üzem kevésbé jó, hiányos munkája. A nemzetgazdasági érdekek szolgálata megkívánja, hogy

a találkozó munkaterületen a két hatalmas üzem dolgozói a legjobb együttműködéssel biztosítsák a zavartalan szolgálatellátást, s közvetve az őszi forgalom sikerét.

Debrecenben indult el az első ilyen egészséges mozgalom. Itt alakult meg a vasút és a posta dolgozói között az első komplex-brigád, melynek célkitűzései között döntően fontos a postai fenntartási MAV összeköttetések hibáinak megelőzése, illetve a hibaelhárítás idejének csökkentése. Ennek érdekében a komplex-brigád tagjai biztosítják a vasút és posta dolgozóinak szoros együttműködését, a távirda- és vonalmestereknek, valamint a műszereszeknek pontos vonallajstrommal és oszloprajzzal való ellátását.

A debreceni példa nyomán Pécsett is megalakult a vasutasok és postások komplex-brigádja a terménybegyűjtés gyors lebonyolításának elősegítéséért, az „500 kilométeres" és „2000 tonnás"-mozgalom továbbfejlesztésére, valamint a postai távbeszélőszolgálat zavartalanságának biztosítására.

A komplex-brigádok létrehozása új lendítőerő szocialista munkaverseny-mozgalmunkban. A komplex-brigádok biztosítják az elvtársi segítség révén a szocialista munkaverseny kiszélesítését és biztosítják azt, hogy feladataiban ugyan eltérő, de a közös cél érdekében együtt harcoló üzemek és vállalatok, szakszolgálatok dolgozói a közös harci feladatokat az eddigieknél is sikeresebben oldják meg.

A KELETI-PÁLYAUDVAR DOLGOZÓI

csatlakoztak a Standard-gyár közelmultban közzétett felhívásához, amelyet a Nagybudapesti Pártértekezlet tiszteletére indított meg.

Utánanéztünk, hogy a Keleti-pályaudvar dolgozói miként teljesítették a versenypontokat. Megállapítottuk, hogy a Keletiek jól viszonyultak a Standard kihívásához.

A Standard által megadott három versenypontból a szocialista munkaverseny felajánlásainak számát 70 százalék helyett 71.5 százalékra teljesítették.

A gőztartási idő csökkentését a vállalt 35 százalék helyett 34.2 százalékra teljesítették, míg a munkásvonatok rendességének biztosítását 100 százalékos eredménnyel teljesítették.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa III. teljes ülésének határozata

A Szakszervezetek Országos Tanácsa megtárgyalta Pártunk Politikai Bizottságának a szakszervezeti munka egyes kérdéseiről július 24-én hozott határozatát.

A határozat feltárja a szakszervezeti munka alapvető hiányosságait és a szakszervezeti vezetők munkájában mutatkozó hibákat, amelyek révén lehetővé vált az ellenség garázdálkodása a szakszervezeti mozgalom különböző területein.

A SZOT és a szakszervezetek vezetőinek többsége a Párttól és a tömegektől elszakadva a szocializmus építésének legfontosabb kérdéseiben (mint a munkaverseny, a bérezés, normák) lényegében nem hajtották végre a Párt határozatait, nem harcoltak következetesen a Párt vezetőszerepének érvényesítéséért a szakszervezeti mozgalomban. Forradalmi éberségük eltompult, megtűrték, sok esetben támogatták a jobboldali szociáldemokrata, ellenséges elemeket. A szakszervezeti vezetés elbürokratizálódott, a kommunista vezetők egy része az opportunista szociáldemokrata hagyományok, munkamódszerek befolyása alá került. Elmulasztották a proletárdiktatúra követelményeinek megfelelő fordulat végrehajtását a szakszervezeti mozgalomban.

Az Országos Tanács teljes mértékben magáévá teszi a Politikai Bizottság igazságos és kemény bírálatát, köszönettel fogadja a messzemenő, elvtársi útmutatást és felbecsülhetetlen segítséget, amit a határozatban a szakszervezetek felé megnyilvánul. A határozat hosszú időre megszabja szakszervezeti mozgalmunk fejlődésének irányát, a szakszervezetekben dolgozó kommunisták feladatait és a követendő munkamódszereket.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa ugyanakkor, amikor megállapítja saját felelősségét az elkövetettt súlyos hibákért, felhívja az összes szakszervezeti szerveket és az öntudatos szervezett dolgozókat, hogy teljes erejükkel járuljanak hozzá a hibák további feltárásához és kijavításához, a Párt határozatának megvalósításához.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa a Politikai Bizottság határozatának végrehajtása érdekében a következő feladatokat állítja a szakszervezeti vezetők elé:

1. Erősítsük kapcsolatunkat a Párthoz, szélesítsük a Párt befolyását a tömegek között.

Vezetőink legyenek tudatában s tudatosítsák a dolgozók között, hogy a szakszervezetek csak úgy lehetnek a Párt legjobb segítői, ha elvégzik a Párt által rájuk bízott feladatokat, ha vezetőiknek, kádereiknek szilárd a hűsége a Párthoz, a munkásosztályhoz. Megalkuvás nélkül képviseljék és juttassák érvényre a Párt politikáját a dolgozók között.

Elsősorban vezetőfunkcionáriusaink mutassanak példát a párthatározatok lelkiismeretes, harcos végrehajtásában. Küzdjenek a lazaság, a fegyelmezetlenség ellen, mutassák meg, hogyan kell a párthatározatot kommunistához méltó módon végrehajtani, neveljék saját példájukkal is harcos, áldozatkész szellemben a dolgozókat.

A maradi felfogások, a visszafelé húzó káros kapitalista csökevények ellen a dolgozó tömegek között végzett felvilágosító munka fokozásával kell fellépni, elsősorban azokon a területeken, ahol a jobboldali szociáldemokrácia befolyása még ma is érvényesül.

2. Fordítsuk minden erőnket a szocializmus építésének meggyorsítására.

Szükséges, hogy minden ténykedésünk középpontjába a termelés fejlesztését, a munkaverseny- és a Sztahánov-mozgalom kiszélesítését, a szocialista bérezés megvalósítását állítsuk, a szocializmus alapjait lerakó ötéves tervünk eredményes végrehajtására. Erre összpontosítsuk felvilágosító, nevelő, szervező és érdekvédelmi munkánkat.

A Párt politikája: a szocializmus építése és a béke védelme megalkuvás nélküli küzdelmet követel a SZOT-tól és a szakszervezeti központoktól az üzemi szervezetekig a politikai és gazdasági kártevők, az ellenség ügynökei ellen. Személyre, funkcióra, múlt érdemekre való tekintet nélkül lépjünk fel az ilyen elemek ellen, alkalmazzuk teljes szigorúságában a fegyelmi szabályzatot, működtessük a társadalmi bíróságokat, szerezzünk érvényt államunk törvényeinek. Már a kezdetén fel kell fedni a bajt és gyökeresen kiirtani.

Védelmezzük és támogassuk mindenhol merészen az újat: az újítókat, a sztahánovistákat, a nők és az ifjúság bevonását a termelésbe és a társadalmi feladatokba, az alulról jövő helyes kezdeményezéseket.

Tömegfelvilágosító munkánkkal el kell érnünk a dolgozók szocialista viszonyának megszilárdulását a munkához, a munkaverseny — és Sztahánov-mozgalom kiszélesítését, azt, hogy a dolgozók többsége maga leplezze le és ítélje el a köztulajdon tolvajait, a nép és a haza ellenségeit.

3. Javítsuk nevelési munkánkat a káderek és a tömegek felé.

A dolgozó tömegek és szakszervezeti káderek politikai és műveltségi színvonalának emelése érdekében gondoskodjék a SZOT a propaganda és felvilágosító munka alapos megjavításáról.

A szakszervezeti vezetők és oktatók neveljék a dolgozókat a Párthoz, a felszabadító Szovjetunióhoz, a nemzetközi munkásosztályhoz való ragaszkodásra, szocialista fegyelemre és kötelességtudatra, a béke harcos védelmére, az ellenséges ideológia, a burzsoá gondolkodás maradványai elleni kerlelhetetlen küzdelemre. Szakszervezeti mozgalmunk élesen határolja el magát a kétszínű, az imperialistákat szolgáló szociáldemokrata irányzattól elsősorban azzal, hogy a Párt vezető szerepét kihangsúlyozza és érvényre juttatja, a Párt és Rákosi elvtárs szeretetére neveli kádereit és tömegeit.

A szakszervezeti káderek képzésének középpontjában — a Párt világnézetének és politikájának szempontjai szerint kidolgozva — a szakszervezeti mozgalom mai feladatai álljanak. A Népszava és az egyes szakszervezetek lapjai tükrözzék vissza a Párt politikájának megvalósításáért való harcos kommunista kiállást. Rendszeresen foglalkozniok kell a szovjet tapasztalatokkal és általában a szakszervezeti mozgalom elvi kérdéseivel.

Indítsák meg a szakszervezetek nagy számmal a kultúrotthonok és könyvtárak működését, szervezzenek ezerszámra a dolgozók általános műveltségi és technikai színvonalát emelő, az ellenséges nézetekkel szemben harcosan állást foglaló előadásokat.

4. Küszöböljük ki munkánkból a bürokratizmust, erősítsük a szakszervezeti demokráciát.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa megbízza az elnökséget, hogy a szakszervezeti demokrácia széleskörű kifejlesztése érdekében minél előbb dolgozza ki a szakszervezeti központi vezetőségek, megyei (kerületi) bizottságok és az üzemi bizottságok újraválasztásának tervét; gondoskodjék arról, hogy a SZOT-tól az üzemi szervezetekig a vezetőszervekbe minél nagyobb számban új, friss, a Párthoz és a munkásosztályhoz hű, szilárd káderek kerüljenek.

A szakszervezeti mozgalom működésének, a demokrácia elveinek világos meghatározása érdekében készítse el az elnökség a szakszervezetek új alapszabályait és a dolgozókkal való nyilvános megvitatás után léptesse életbe.

Meg kell javítani a SZOT irányító és ellenőrző tevékenységét a szakszervezeti központok felé, megszüntetve a befeléfordulást, a szakszervezetektől való elszakadást. Folytatni kell a felduzzasztott apparátusok leépítését, a középszervek erősítését, a vezetés közelebbvitelét a munkahelyhez, az önzetlen, áldozatkész társadalmi munkások számának növelését.

Kíméletlenül fel kell lépni az új káderek visszaszorítása, a klikkek uralma ellen. Véget kell vetni annak az álbaloldali elméletnek és gyakorlatnak, hogy a legegyszerűbb szakszervezeti feladatokat is csak párttagokra vagy tagjelöltekre lehet bízni. A pártonkívülieket be kell vonni a szakszervezeti munkába és a vezetőszervekbe is.

A választott vezetőszervek gyakorolják ténylegesen az irányítást. Így vessünk véget az önkényes vezetésnek, az apparátus elhatalmasodásának, a választott szervek fölött.

A szakszervezeti központok munkájának súlypontjába az üzemi szervezetek megerősítését, azok helyes irányítását és rendszeres, segítő ellenőrzését kell állítani. Meg kell értetni a helyi szakszervezeti vezetőkkel, hogy az üzem egész politikai életének irányítója a Párt, a helyi pártszervezet, ezért minden esetben kérjék ki a pártszervezet véleményét, tanácsát, bírálatát munkájukra vonatkozóan. Az eddiginél rendszeresebben támaszkodjanak az üzemi bizottságok és a műhelybizottságok a bizalmiakra, ellenőrizzék és tanítsák őket.

Különös gonddal kell megszervezni az üzemben a termelési értekezleteket és a beszámoló-taggyűléseket. Szakszervezeteink rendszeresen intézzék el és válaszolják meg a dolgozók elhangzott panaszait, kéréseit, javaslatait, számoljanak be munkájukról a nyilvánosság előtt, kérjék és használják fel a dolgozók véleményét, tapasztalatait, bírálatát.

Szakszervezeti szerveink nagy gondot fordítsanak a dolgozók kollektív szerződésben és egyéb rendeletekben biztosított jogainak érvényesítésére. Bevételeikből a mainál jóval többet juttassanak vissza a tagsághoz, szociális és kulturális gondoskodás formájában. Kapcsolódjanak bele a lakásépítési mozgalomba, fejlesszék tovább a biztosítási és segélyezési rendszert, a bürokrácia egyidejű csökkentésével.

5. Tárgyaljuk meg a dolgozókkal a Politikai Bizottság határozatát.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa a szakszervezeti vezetőszervek kötelességévé teszi, hogy szervezzék meg aktivákon, taggyűléseken és sajtóban a Politikai Bizottság határozatának megvitatását. Tárják fel mindenütt a szakszervezeti munka hiányosságait, határozzák meg a helyi feladatokat, gyűjtsék össze és további munkájukban hasznosítsák a dolgozók elhangzott véleményét.

A Politikai Bizottság bírálatának célja a szakszervezeti munka megjavítása, a szakszervezetek megerősítése. A bírálat adjon új lendületet a szakszervezeti vezetők munkájának. A napirenden lévő feladatok eredményes megoldásával, a normarendezés és alapbéremelés végrehajtásának hatékony elősegítésével, az e munkánál jelentkező opportunizmus és ellenséges befolyás gyökeres felszámolásával, a munkaverseny továbblendítésével bizonyítsuk be, hogy megértettük a Párt bírálatát.

Igérjük nagy Pártunknak, szeretett Rákosi elvtársunknak, hogy szívos munkával kijavítjuk hibáinkat és mindent megteszünk, hogy szakszervezeteink a Párt hűséges segítői legyenek a szocialista Magyarország minél gyorsabb felépítésében.

Határozat a sztahánovisták által kezdeményezett „Koreai Hét" szervezésére

A Szakszervezetek Országos Tanácsa örömmel teszi magáévá népünk legjobb fiainak, a sztahánovistáknak, öntudatos dolgozóinknak kezdeményezését, hogy a hős koreai nép szabadságharcát, a béke ügyét több és jobb munkával segítsük és „Koreai Hetet", békemüszakot szervezzünk.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa a dolgozók proletár szolidaritásából fakadó szocialista kezdeményezésének felkarolására a szakszervezetek és az üzemi bizottságok fontos feladatává teszi:

1. A dolgozók e lelkes kezdeményezésének tömegmozgalommá fejlesztését, annak támogatását minden erejükkel, hogy ezzel is új lendületet adjunk a szocialista munkaversenynek, a termelékenység, az életszínvonal további emelkedésének, a békéért vívott harcunknak.

2. Augusztus 7—12-ig tartó „koreai hét" (béke-müszak) szervezését az üzemekben. Ez a „koreai hét" (béke-műszak) legyen munkásosztályunk méltó válasza a koreai nép békés élete, a világbéke ügye ellen törő háborús gyujtogatók, barbár imperialisták aljas provokációjára.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa felkéri az illetékes minisztériumokat, a vállalatok vezetőit, hogy biztosítsák a „koreai-hét" megszervezéséhez szükséges műszaki és technikai feltételeket, hogy ez a nemes kezdeményezés is az új normák túlteljesítését, a munkaverseny továbbfejlesztését, ötéves tervünk első évének határidő előtti befejezését segítse elő.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa felhív minden szervezett dolgozót, hogy kövesse dolgozóink legjobbjainak példáját és több és jobb munkával fejezze ki szolidaritását a koreai nép szabadságharca iránt.

Erősítsük a szakszervezetek kapcsolatát a dolgozókkal és számoljuk fel a bürokratizmust

Az alapbéremelés és normarendezés megrövidíti a szocializmushoz vezető útat

„Meg kell magyarázni, hogy a szocializmus építésének törvénye a dolgozók életszínvonalának az emelkedése, de ez csak olyan mértékben és attól függően következhetik be, magának a szocialista építésnek és további előrehaladásunknak veszélyeztetése nélkül, amilyen mértékben maguk a dolgozók eredményesebben munkálkodnak, emelik a termelést és a termelékenységet, csökkentik az önköltséget."

(MDP KV határozatából.)

Pártunk útmutatásai alapján Népköztársaságunk kormánya a dolgozó nép felemelkedése, a szocializmus építésének meggyorsítása és a békéért folyó küzdelem erőinek fokozása érdekében minisztertanácsi rendelet útján kimondotta az alapbérek emelését és a normák rendezését az iparban és a bányászatban.

A minisztertanácsi határozat utal arra, hogy dolgozóink erőfeszítéseinek eredményeképpen az utolsó másfél évben új üzemek épültek, régi üzemeinkben tömegesen állítottunk be új gépeket, a régieknél tökéletesebb szerszámokat alkalmaznak. Üzemeink nagyrészének sajátos termelési arcélt adtunk és sokhelyen egyes darabok előállításáról tömeges gyártásra tértünk át. Jelentékenyen megjavítottuk a munka megszervezését, folyamatosságát, a nyersanyagellátást és a használatra kerülő nyers- és segédanyagok minőségét, fokoztuk a szabványok használatát. Ujítások és észszerűsítések tízezreit vezettük be. Mindezek a körülmények a normák megváltoztatását tették szükségessé.

Az öntudatos dolgozók többizben kérték normájuk felülvizsgálását, de változásra csak kevés helyen került sor.

Meg lehet állapítani, hogy a vasút területén a normák számos helyen elavultak és már nem felelnek meg a fejlődés követelményeinek. Igy például vannak üzemeink, mint

a Felépítményi és Vasanyagjavító NV, ahol a dolgozók átlagos havi kiteljesítése 240 százalék volt a laza normák miatt.

A dolgozók egymásután küldték be leveleiket, amelyben kérték a laza normák rendezését. Igy például a Miskolci Járműjavító NV dolgozója, *Győr* Sándor ívfémhegesztő azzal a kéréssel fordult a szakszervezethez, hogy a részére megállapított normát lazának tartja és azt mielőbb rendezzék. *Kovács* Pál géplakatos a Szegedi Fűtőházban megírta, hogy a mozdonyok gőzhenger ki- és beszerelési munkálataira megszabott négyórai normát sokallja és normarendezést kér. *Oláh* Sándor kazánkőmíves a lángbolt beépítési normáját bőnek találta és normáját 40 százalékos csökkentéssel számoltatja el a rendezésig.

Az öntudatos dolgozók nem ültek fel a jobboldali szociáldemokratáknak, akik népünk belső és külső ellenségeivel szövetkeztek, rendszeres aknamunkával igyekeznek népgazdaságunkat gyengíteni, a munkásság elmaradott rétegeire támaszkodva, számos üzemben a normákat fokozatosan fellazították.

A ma használatban lévő normák javarésze tehát a különböző műszaki és szervezési változások következtében jórészben elavult és lazává vált. Lapunk más helyén beszámolunk a vasút területén pusztán az újítások által várható évi megtakarításról, melynek összege meghaladja a négymillió forintot. Ez a négymillió forint rövid félév újításainak eredménye. El lehet gondolni, hogy ezek az újítások és észszerűsítések jórésze már gyakorlatilag hasznosítva van amely magától értetődően jelentkezik a munka könnyebbségében és végeredményben a normák egyre fokozódó lazulásában is.

Ezt a tényt felismerték a munkások legjobbjai is, akik a szocializmus gyorsabb építése és gazdaságunk erősítése céljából egyre erőteljesebben sürgetik a laza normák megszüntetését.

Stremler Mihály, a Nemzeti Szabad Kikötő élmunkása például megírta ezeken túlmenően azt is, hogy náluk sok olyan munkafolyamat van, aminek még meg sem állapították a normáját és kérte, hogy azt rendezzék, állapítsák meg. *Mikó* Sándor és *Tibolt* Kálmán nagykanizsai kazánkovácsok és ugyanonnan a nagykanizsai ifibrigád tagjai: *Mezei* István, *Placskó* József, *Babos* István és *Kiss* Gergely József, majd *Horváth* XIV. István, *Kárász* Gergely, *Rábai* Lajos és *Komáros* László kovácsok levélben kérték normájuk felülvizsgálását.

Pásztor József elvtárs, a Miskolci Járműjavító NV élmunkás-esztergályosa ezeket írta többek között: *„Gerő* elvtárs beszéde után indíttatva érzem magam arra, hogy a szocializmus gyorsabb építése érdekében felajánljam és kérjem normám rendezését." Elmondja, hogy az Üzemgazdasági Osztály készséggel sietett segítségére és meghatározták az új normát. Levelében hangsúlyozta *Pásztor* elvtárs, hogy „...selejtnélküli munkámmal igyekezni fogom továbbra is normámat túlteljesíteni, tervemet idő előtt befejezni, s ezzel a békeszerető népek *Sztálin* elvtárs által vezetett táborát erősíteni."

Pozsgai Kálmán pécsi főpályamester a minisztertanács rendelete után levélben fejezte ki a pályafenntartási dolgozók örömét az alapbéremelés és normarendezés felett. Levelében *Pozsgai* elvtárs három pontban javaslatot tett, hogy ezzel is elősegítse a normarendezést.

Sokáig sorolhatnánk az öntudatos dolgozók ilyenirányú megnyilvánulását, főként a rendelet megjelenése után.

Pártunk gondoskodása lehetővé tette, hogy a normákat úgy rendezzék, hogy az alapbérek felemelésével kell azt összekötni. A minisztertanács határozata hangsúlyozza, hogy

a rendelkezésnek nem célja a bérek általános csökkentése és a kormány úgy határozott, hogy a normák rendezését az alapbérek felemelésével kell összekötni.

Ilymódon persze a bérek általában nem jelentősen és csak átmenetileg fognak csökkenni.

A Szakszervezetek Országos Tanácsának Elnöksége állástfoglalt a rendelettel kapcsolatban és megállapította, hogy az alapbérek emelése, a normák rendezése új lendületet fog adni a munkaversenynek, az újítómozgalomnak, növelni fogja a versenyzők munkakedvét, lelkesedését és jelentős mértékben járul hozzá a sztahánovista-mozgalom továbbfejlődéséhez, a „szakma legjobbja" címért folyó verseny kiszélesítéséhez.

Valamennyiünk kötelessége ezután, hogy legjobb tudásunkkal, teljes erőnkkel segítsük elő a minisztertanács határozatának végrehajtását. Szervezzük és fejlesszük tovább a szocialista munkaversenyt, erősítsük a munkafegyelmet, fokozzuk a harcot a normalazítók, selejtgyártók, termelésösökkentők, s a jobboldali szociáldemokraták ellen, elszántan harcoljunk az üzemeinkben megbúvó ellenség támadásával szemben.

Meg kell javítanunk ebben a harcban a szakszervezet központjának és a szakszervezet üzemi szervezeteinek munkáját, tudatosítanunk kell a dolgozók között, hogy amit Pártunk a munkásosztály elé feladatként megjelöl, az mindig egész népünk, szocialista jövőnk érdekeit szolgálja. Az alapbérek emelése és a normarendezés nagyobb darab kenyeret, több ruhát, cipőt, emelkedő jólétet, nagyobb kultúrát biztosít számunkra.

Üzemeink szakszervezeti szervei és az öntudatos szervezett dolgozóink széles tömegei minden támogatást megadnak ahhoz, hogy a minisztertanács határozatát minél rövidebb idő alatt eredményesen végrehajthassuk.

Dolgozóink nagyon jól tudják, hogy ezzel is hozzájárulunk ötéves tervünk időelőtti befejezéséhez, dolgozó népünk életszínvonalának emeléséhez, a béke védelméhez, a hős koreai nép szabadságharcának végső diadalához

Máté Sándor

A MÁV Felépítményi- és Vasanyagjavító NV üzemi bizottsága írja:

MUNKÁNK MEGJAVÍTÁSÁNÁL

állandóan hasznositjuk Rákosi elvtárs február 10-i útmutatását és irányt veszünk a Politikai Bizottság határozatának maradéktalan megvalósítására

„Kedves Elvtársak! A MÁV Felépítményi- és Vasanyagjavító NV üzemi bizottsága most, hosszú hónapokkal később visszatekint szeretett vezérünk, *Rákosi* elvtársnak, Pártunk Központi Vezetősége ez év február 10-i ülésén elhangzott beszédére és megnézzük, hogy miként alakult nálunk a helyzet.

Rákosi elvtárs tanitása előtti időkben bizony még üzemünkön belül nem igen értékeltük a kritika és önkritika óriási jelentőségét.

El voltunk telve eredményeinkkel, önteltekké váltunk, hogy üzemünk termelése a 200 százalékos átlagon felüli emelkedett és igy nem vettük észre azt, hogy az önteltség sok hibát rejt el előlünk. Elsősorban azt sikerült eltakarnia, hogy

termelékenységünk nem emelkedett párhuzamosan az elért százalékkal.

Azt sem vettük észre, hogy a szakszervezeti üzemi szervezeten belül szindikalista jelenségek jelentkeznek.

Felhasználjuk a Politikai Bizottság határozatát szakszervezeti munkánk megjavítására

A szakszervezetünkön belüli szindikalizmus megmutatkozott például a faliujságunkban is, döntően abban, hogy nem domboritottuk ki Pártunk vezető és irányitó szerepét.

A szindikalista jelenségek abban is megnyilvánultak, hogy nem egy esetben

csak a szakszervezeti munkával dicsekedtünk,

ahelyett, hogy tudatositottuk volna, hogy minden eredményt, amelyet idáig elértünk, csakis Pártunk segítségével érhettük el.

Nem töltöttük be azt a szerepet sem, amelyet Pártunk a szakszervezetekre bizott, hogy a dolgozókat neveljék és előkészítsék őket a párttagság elnyerésére.

Rákosi elvtárs február 10-i útmutatása nyomán igyekeztünk hibáinktól teljes egészében megszabadulni és őszinte lelkesedéssel küzdöttünk azért, hogy ezek a jelenségek újra ne ismétlődhessenek meg.

Az MDP Politikai Bizottságának július 24-én hozott határozata, amely a szakszervezeti munka egyes kérdéseiről nyujt valamennyiünknek újabb útmutatást, megvilágitotta azt, hogy az eredmények mellett szakszervezetünk messze elmarad népköztársaságunk általános fejlődéséhez és a növekvő feladatokhoz képest.

Rádöbbentünk arra, hogy mi, a szakszervezetekben dolgozó kommunisták azért követtünk el hibákat, mert meglazult kapcsolatunk a Párttal, nem harcoltunk a Párt szilárd vezetésének biztositásáért, a Párt politikájának következetes végrehajtásáért a szakszervezet üzemi szervezetén belül.

Ugyanakkor rádöbbentünk arra, hogy még mindig van mit megnéznünk házunk tájékán. Ezért elhatároztuk, hogy Pártunk Politikai Bizottságának határozatát levisszük a szervezett munkásság közé, ahol

megtárgyaljuk a szakszervezeti funkcionáriusokkal, a dolgozó tömegekkel a Politikai Bizottság határozatát, feltárjuk bátran és nyiltan a hibákat és mozgósítunk azok kijavítására.

Ha ez meg fog történni, gondoskodunk arról, hogy a széles vasutas dolgozótömegek a Közlekedés hasábjain keresztül tiszta képet kapjanak üzemünk viszonyulásáról a határozathoz, a hibákról és arról, hogy hogyan akarjuk munkánkat még eredményesebbé tenni és hogyan semmisitjük meg munkánkban és magatartásunkban az opportunista szociáldemokrata befolyást, a Párttól való elszakadottságot.

Most még elmondjuk, hogy a szocialista munkaverseny szervezése terén is nagyon le voltunk maradva az év elején. Egyéni versenyzőink száma 102 volt és csupán 19 brigád működött. Pártunk és *Rákosi* elvtárs tanitása nyomán üzemünk dolgozói igyekeztek a hibákat kijavítani, és azóta

döntő változás történt üzemünkben.

Ez azonban még nem teljes, mert felmutatható eredményeink mellett még nagyon sok a hiba is. A munkaverseny terén elért eredmények még nem a legmegfelelőbbek. Szeretnénk még inkább fejlődni. Jelenleg 308 egyéni versenyzőnk és 28 brigádunk van.

A legelső és legfontosabb feladatunk a bizalmiak aktivizálása és teljes bevonása a munkaverseny szervezésébe.

Éppen ezért minden héten bizalmiértekezletet rendszeresitettünk.

Üzemünk dolgozói nagy megelégedéssel vették tudomásul az új alapbéremelés és normarendezésről szóló minisztertanácsi rendeletet. Beismerik azt a tarthatatlan helyzetet, amelyet üzemünkben a laza normák idéztek elő, s ami nagy mértékben csökkentette termelékenységünk fokozásának jelentőségét s ezen túlmenően azt is felismerték, hogy egész népgazdaságunknak és sajátmaguknak is súlyosan ártottak.

Pártszervezetünk vezetésével és segítségével üzemi bizottságunk teljes erővel harcol az öntudatos dolgozókkal, az élenjáró kommunistákkal együtt, a jobboldali szociáldemokraták mindenfajta ellenséges kisérletezései ellen, amellyel termelésünkben zavart próbálnának előidézni. Még fokozottabb éberséggel leplezünk le minden kisérletet, amely azt célozná, hogy a Pártunk által kitűzött feladatok végrehajtását bárki is akadályozza.

Népnevelőink és bizalmijaink széleskörű agitációt végeznek hasonlóképpen a klerikális reakció befolyása ellen.

Ezen a téren is még sok a tennivaló. Eredmények itt, az új pártszervezet megválasztása után mutatkoznak.

Oktatásunk terén, bár kétségtelen a sok javulás, még vannak hibák. A javulás elsősorban megmutatkozik az értekezleteken, a taggyüléseken és röpgyüléseken elhangzó nagyszámú egészséges és jó hozzászólásokból.

Most, Politikai Bizottságunk határozatát, Pártunk és *Rákosi* elvtárs tanitásait még alaposabban fel fogjuk használni ahhoz, hogy munkánkat megjavitsuk. Tovább megyünk a megkezdett úton és azon leszünk, hogy a kritika és önkritika kiterjesztésével, helyes használatával, az üzemben előforduló hibákat kiküszöböljük, az új normákkal fokozottabban kivegyük részünket a termelésből, hogy ezáltal is hozzájáruljunk az őszi csúcsforgalom sikeres megvalósításához, ötéves tervünk mielőbbi befejezéséhez, a szocializmus felépítéséhez és a világ békéjének megvédéséhez.

Szabadság!

Sponner József,
a MÁV Felépítményi- és Vasanyagjavító NV üzemi bizottsága nevében.

Sándorfi Antal sztahánovista lakatos:

Úgy fogok dolgozni, hogy az új normákat minél előbb túlszárnyaljam

Néhány nappal ezelőtt jelent meg a minisztertanács határozata az alapbérek emeléséről és a normák rendezéséről. Ezalatt a pár nap alatt itt a MÁV műhelyben is alaposan megtárgyalták a munkások ezt a kérdést és túlnyomó többségük arra a következtetésre jutott, hogy a Pártunk határozata nyomán született rendelkezés kizárólag a munkásosztály és a dolgozó nép ügyét szolgálja. Persze akadnak elmaradottabb munkások, vagy különösen tudatos ellenségek, akik igyekeznek kizárólag úgy beállítani a normarendezést, mintha ez támadás lenne munkásosztályunk életszínvonala ellen. Ezek az emberek nem látnak, vagy nem akarnak túllátni az orruknál. Nem látják meg, hogy a munkás és az állam érdeke ma egy és ha nem rendeznénk a normákat, akkor bizony pár hónap, vagy egy év mulva súlyos helyzetbe jutna népgazdaságunk, tehát egyben dolgozó népünk is.

Mindezeket a saját munkámból is láttam. Az igazat megvallva

sokszor éreztem, hogy nem érdemlem meg azt a fizetést, amit kapok, mert a laza normák segítségével több keresethez jutottam, mint amennyiért megdolgoztam.

És ezen már többször igyekeztem is változtatni. Magam mentem el az üzemgazdasági osztályra és kértem a laza norma helyett új normák megállapítását. Ez történt pl. az ablakkeret készítésénél is. Ennek elkészítési ideje 6.20 óra volt és bejelentésem alapján 5.17 órára csökkentették.

Az elmúlt esztendő alatt a munkaversenyben dolgoztam, a munka jobb megszervezésén és újításokon keresztül teljesítményemet 120 százalékról 300 százalékra emeltem. A régi normám tehát elavult és nem volnék kommunista, nem érdemelném meg a sztahánovista címet, ha nem látnám: *az elavult normával akaratlanul a közösséget károsítom meg.* Éppen ezért elhatároztam: a norma rendezéséig az eddigi teljesítményemből felajánlok 100 százalékot és arra kérem az üzem vezetőségét, hogy a mai naptól kezdve minden teljesítményemet 100 százalékkal kisebb teljesítménynek számolja el.

Ennek felajánlásakor egyben igéretet teszek, továbbra is azon igyekszem, hogy teljesítményemet tovább növeljem és az *uj normákat minél hamarabb túlszárnyaljam a szocializmus építése, a béke megvédése érdekében.*

Sándorfi Antal
Székesfehérvár. MÁV műhely,
sztahánovista lakatosa

Akik méltatlanokká váltak a szakszervezeti tagságra

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének Elnöksége határozata értelmében WAGNER ANTALT és PETŐ ANDRASNET, a Nemzeti Szabad Kikötő dolgozóit, táppénzcsalás miatt a szakszervezeti tagok sorából kizárta.

A normarendezés következetes végrehajtása: hűségünk próbája nagy Pártunk és szeretett vezérünk Rákosi elvtárs iránt!

A Vasutas Szakszervezet a dolgozók széles tömegeit mozgósítja az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítására

Amint köztudomású, az elmúlt évi őszi csúcsforgalmat, kisebb hiányosságoktól eltekintve, sikeresen hajtottuk végre. A három és félnapos kocsifordító elérésével a vasutas dolgozók bebizonyították, hogy nehéz feladatokat is képesek megoldani Pártunk, a Vasútpolitikai Osztályunk vezetése és irányítása mellett, a vasutas szakszervezet segítségével. Ebben a sikerben

döntő szerep jutott a szovjet vasutasoktól átvett új munkamódszerek alkalmazásának.

a élenjáróan a „2000 tonnás" és az „500 kilométeres"-mozgalomnak, melyek mindegyike sokmillió forint megtakarítást eredményezett eddig is népgazdaságunknak.

Az őszi csúcsforgalom eredményes lebonyolításának alapját képezi a kocsiforduló három napra, vagy ez alá való szorítása. Ennek a sikernek érdekében a vasutas szakszervezet sorban valósítja meg azokat a feladatokat, amelyeket ütemterve előír számára.

Mivel biztosítja a szakszervezet a vasútüzemi értekezlet határozatainak megvalósítását

Ahhoz, hogy a dolgozó tömegek jó munkát végezhessenek az őszi forgalom érdekében szükséges, hogy a szakszervezet valamennyi munkaterületen következetes harcot folytasson a sorainkban jelentkező *szindikalizmus és bürokratizmus ellen.* Azon fáradozik, hogy széles körű szakszervezeti demokráciát teremtve, kifejlessze a kritika és önkritika állandó alkalmazását, fokozza az ellenség elleni harcban a dolgozók éberségét.

A szakszervezeti munka döntő feladata *a proletár nemzetköziség ápolása, a Szovjetunióhoz való hűség és szeretet elmélyítése dolgozóinkban.* Tudatosítja politikai felvilágosító munkán keresztül a békéért folytatott harc jelentőségét, s e harcban a Szovjetunió szerepét. Tudatosítja, hogy az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása újabb csapás az ellenségre, erősíti a béketábort, éppen ezért az őszi csúcsforgalom lebonyolítását a dolgozóknak harci feladatnak kell tekinteniök.

A siker biztosítása érdekében Pártunk január 21-i és június 1-i határozatát felhasználva,

valamennyi vasutas dolgozóra kiterjedő munkaversenyt szervez a szakszervezet.

Az egyéni versenyek szervezésével a vasutas dolgozók újabb tömegeit vonják be a munkaversenybe, segít továbbfejleszteni a „2000 tonnás" és „500 kilométeres"-mozgalmat, erőteljesebbé teszi a brigád-, a sztahánovmozgalmat, a tapasztalatcserét és a *„szakma legjobb dolgozója"* címért folytatott versenyt. A július 1—2-án lezajlott Országos Vasútüzemi Értekezlet határozatait az üzem sajátosságaira vonatkoztatva tudatosítja a vasutasság között. Harcot folytat a verseny kampányszerűségének megszüntetéséért. A szakszolgálattal karöltve arra törekszik a szakszervezet, hogy fokozatosan *érvényre juttassa a szocialista bérpolitikát, harcoljon a normalazítás minden jelenségével szemben, a munkafegyelem megrontói ellen.*

Nem kisebb jelentőségű az, a munka sem, amelyet a szakszervezet tömegnevelő munkájának minőségi megjavításával és kiszélesítésével végez a dolgozók politikai színvonalának emelése érdekében. Ezáltal eredményesebbé válik *a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció elleni harc.* A szakszervezet tudatosítja széles vasutas dolgozó tömegek között, hogy

az őszi csúcsforgalom sikere szerves részét képezi ötéves tervünk mielőbbi befejezésének,

s hogy az ennek érdekében végzett jó munka minden vasutasnak hazafias és becsületbeli kötelessége kell, hogy legyen. A szakszervezet nagy gondot fordít a dolgozók szociális és munkaviszonyainak megjavítására, megfogadva Politikai Bizottságunk legutóbbi határoztait is, mert tudatában van annak, hogy ez is nagymértékben elősegíti az őszi forgalom lebonyolítását.

A politikai felvilágosító munkát fokozza a szakszervezet. E célból arra vett irányt, hogy minden területi titkárság három súlypontú üzemében megerősítse a hizalmihálózatot és a meg nem felelő bizalmiak kicserélésével megjavítsa az üzemi bizottság munkáját. A többi üzemekben aktivizálja a bizalmi hálózatot és munkájukat ellenőrzi.

A helyi pártszervezetek vezetésével *fokozza* a szakszervezet az *éberséget,* mert az ellenség nem nézi tétlenül a munka sikeres végzését. Valamennyi üzemben fokozza az egyéni agitációt, röpgyűléseket, sajtókiértékeléseket szervez. Fokozza a természettudományi előadássorozatok megszervezését. Szoros kapcsolatot igyekszik a szakszervezet fenntartani a dolgozókkal, hogy éber, fegyelmezett, haladéktalan szolgálattal küzdjön az ellenség ellen.

Az őszi csúcsforgalomra való előkészület elvitathatatlan Pártunk január 21-i és június 1-i határozatának végrehajtásától.

A csúcsforgalom fő célját: az ipari és mezőgazdasági termékek elszállítását csak a kocsiforduló minél kisebbre való leszorítása, a mozdonyok gazdaságos kihasználása, a pályák kifogástalan állapota, a vonatok helyes összeállítása és a járműjavító üzemi vállalatok teljesítési tervének túlszárnyalása révén lehet maradéktalanul végrehajtani.

Ezért a szakszervezet *továbbfejleszti a sztahánovisták szakmai továbbképzését* és a meglévő iskolák mellett legalább *10 újabb sztahánovista iskolát szervez meg.*

A Vasútpolitikai Osztály irányításával összekapcsolja és továbbfejleszti a két hatalmas mozgalmat, bevezeti a körfolyamatos mozdonyfordulót és ezzel kapcsolatban komplex-brigádokat szervez.

A siker érdekében a szakszervezet megszervezi augusztus 10-ig a *„legjobban karbantartott mozdony"* címért folyó versenyt. E versenyben fejlesztik ki az egylapátos tüzelési rendszert. Megszervezi a mozdonyok javítási költségeinek csökkentését és napi kilométerteljesítményének emelését.

Gondoskodás történik arról, hogy a forgalmi szolgálat dolgozói a gócpontokról az elegygyűjtés megszűnésével *minél több túlterheléses irányvonatot* indítsanak. Versenyt szervez az állomási dolgozók között a vonatkésések megszüntetésére, a tehervonati tartózkodási idők lerövidítésére. Ezt elsősorban a síktolatások meggyorsításával lehet elérni, s ezért a kocsirendezők és a mozdonyszemélyzet között komplex-brigádokat szerveznek.

A tolatás minőségének megjavítása érdekében a szakszolgálattal karöltve

kidolgozzák a gurítási és síktolatási normát.

A dolgozók között erőteljesebbé teszi a szakszervezet a hosszúlejáratú versenyszerződések megkötésének ütemét. A kereskedelmi szolgálatnál versenyt szervez a raktári dolgozók között a daruk ki- és berakásának meggyorsításáért és a kíméletes árukezelésért. Elősegíti komplex-brigádokon keresztül a műszaki értelmiségnek versenybe való bekapcsolását.

Az őszi csúcsforgalom sikerének egyik előfeltétele, hogy a mozdonyok kevés időt tartózkodjanak a fűtőházban. Ezért odahatnak komplex-brigádok révén, hogy

a mozdony négy óránál többet ne tartózkodjon a fűtőházban.

Párosversenyt szerveznek a járműjavítók és kocsijavító fiókműhelyek között a kiszabási tervek túlteljesítésére. A verseny fő szempontjai: a gabonaszállító kocsik hézagmentességének biztosítása, a hőnfutás lecsökkentése és a mozdonyoknak fővizsga utáni azonnali bekapcsolása az „500 kilométeres" és a „2000 tonnás"-mozgalomba.

Versenyt szervez a fűtőházi fiókműhelyek között, hogy december 31-ig esedékes részlegvizsgát melyik fűtőház végzi el előbb és szeptember 15-ig melyik fűtőház szerel fel több vízlágyítóberendezést.

Az osztálymérnökségek és az egyes pályamesteri szakaszok között ugyancsak versenyt szervez, melynek fő szempontjai a *lassújelek kiküszöbölése,* a vágányszabályozási munkák év végére előirányzott tervének szeptember 15-re való befejezése.

Az elmondottakon kívül még számos olyan feladatra vállalkozott az őszi forgalom sikeres lebonyolítása végett a szakszervezet, amely egyfelől a dolgozók szociális, kulturális és munkaviszonyainak további javítását célozzák, s amelyek mindegyike jelentősen tudja előrevinni az őszi forgalommal kapcsolatos hatalmas feladatok megvalósítását.

Mivel segíti a dolgozók kezdeményezése a határozatok megvalósítását

Az V. Országos Vasútüzemi Értekezlet határozatait a Vasútpolitikai Osztály támogatásával általában minden állomáson, üzemben és egyéb szolgálati helyen megtárgyalták a dolgozókkal, akik azt nagy lelkesedéssel tették magukévá. Az a tény, hogy a dolgozók legszélesebb rétegeit bevonta a szakszervezet a feladatok megtárgyalásába, mutatja, hogy

mennyire fontos a dolgozók véleménye minden kérdés megoldásánál.

Az elmúlt rendszerben ilyesmi nem fordult elő, nem érdekelte a hatalmon lévőket a dolgozók véleménye. A vasutasok látják, hogy Pártunk felénk fordul, hatalmas feladatot tűzött elénk és ezt a feladatot becsülettel akarják teljesíteni. A gyűléseken a dolgozók értékes hozzászólásokkal segítették az ügyet.

Így például a Szombathelyi Járműjavító NV-nél rámutattak arra, hogy

a szerszámhiány nagymértékben gátolja a munka folyamatosságát.

A kerékpárabroncs-prés ha két óráig üzemben van, akkor két napig kell javítani és ez nagyon sokba kerül népgazdaságunknak. A gép annyira kikopott, hogy használhatatlan. Új gépet kértek, mert csak azzal tudják a termelést emelni és az őszi forgalmat segíteni.

Szegeden kocsirendező brigádot alakítottak, hogy a kocsik észszerű, gyors elrendezésével, az irányvonatok összeállításával, a „2000 tonnás" mozgalmon keresztül biztosítsák az őszi forgalom maradéktalan elvégzését.

Szerte az országban hasonló a helyzet. Lökösházán és Kelegyházán a nemzeti vállalatok vezetői felhozták, hogy a megtartott értekezlet nagyon hasznos volt számunkra, sokat tanultak belőle és tudják segíteni dolgozóinkat.

A nyugati műszaknál éjszakai kocsijavító brigádot alakítottak a rakodópontokon.

Amíg a kirakást elvégzik, ezen idő alatt megjavítják a kocsit. Lapunk másik helyén beszámolunk arról, hogy számos komplex-brigád alakult, amely az őszi forgalom sikeréért küzd.

A pécsiek a szovjet tapasztalatok felhasználásával tervet készítettek a zökkenőmentes őszi forgalom előségítésére. A pályafenntartás máris teljesítette vállalását: a lassújeleket megszüntették kitűzött idő előtt. A vontatási szolgálat dolgozói a mozdonyok karbantartásával törekednek a hosszabb javítási idők megszüntetésére.

Az időszaki vizsgálatokat úgy osztják be, hogy az őszi csúcsforgalom idején esedékes vizsgálatok jórészét előbbrehozzák

és a csúcsforgalom idején felmerülő javításokat lehetőleg a mozdonymosási idő alatt elvégezzék. A pécsiek különös gonddal hozzák rendbe a vízállomásokat, s kitisztítják a kutakat. Hasonlóan szép eredménnyel végzik a tehervonatoknak légfékkel való felszerelését.

A miskolci vasutasok komplex-brigádalakításáról már beszámoltunk. Legutóbb értekezleten tárgyalták az őszi forgalom kérdéseit, ahol elhatározták, hogy

a körfolyamatos mozdonyfordulóba október 1-ig beszervezik a mozdonyok 15 százalékát, a tolatási műveleteket pedig a jelenlegi 3.1 perces átlagról 2.5 percre szorítják le.

A Diósgyőri Vasgyár jelenlévő képviselője a kocsiállások 15 százalékos csökkentésére versenyre hívta ki az Ózdi Vasgyár érdekelt dolgozóit. Ennek érdekében komplex-brigádot alakítanak. A miskolci dolgozók határozati javaslatban mondották ki, hogy

a kocsifordulót három nap alá szorítják le,

munkaversenyben végzik a be- és kirakodásokat és augusztus 1-től bevezetik a tervszerű szállítást, komplex-brigádot szerveznek és az irányvonatok számát 15 százalékkal emelik.

Lapunk következő számában még erőteljesebben figyelemmel fogjuk kísérni dolgozóink erőfeszítéseit és azt, hogy a szakszervezet mennyiben valósítja meg a maga elé kitűzött feladatokat az őszi csúcsforgalom sikere érdekében.

JÚLIUS 30

A SZOVJET VASUTASOK NAPJA

(Emlékezés Sztálin elvtársnak a vasutasok fogadásán mondott beszéde 15. évfordulójára.)

1935 július 30-án az SZK(b)P Központi Bizottságának és a Szovjetunió kormányának vezetői a Kreml nagytermében fogadták a vasutasok országos tanácskozásának résztvevőit. Ezen az értekezleten a vasutak munkája megjavításának legfontosabb kérdéseit vitatták meg.

Az értekezlet résztvevőinek fogadása a Kremlben megmutatta, milyen nagy jelentőséget tulajdonít a Kommunista Párt és a kormány a vasúti közlekedés működésének.

A találkozón mintegy 400 vasutas állomásfőnök, vonalfőnök, kalauz, mozdonyvezető, pályamunkás és a műhelyek vezetői vettek részt.

Ezen a fogadáson a szovjet nép vezére, I. V. Sztálin szólalt fel és a vasutasok előtt feltárta azokat a fontos feladatokat, melyek a közlekedés további fejlődését meghatározzák.

Beszélt arról, hogy milyen döntő jelentősége van a vasútközlekedésnek egy olyan hatalmas állam léte és fejlődése szempontjából, mint amilyen a Szovjetunió. Anglia mint állam nem is létezhetne elsőrangú tengeri közlekedése nélkül, mely egységes egésszé kapcsolja a számos területét — mutatott rá Sztálin elvtárs. — Ugyanígy a Szovjetunió is elképzelhetetlen lenne, mint állam, ha nem kapcsolná össze egységes egésszé elsőrendű vasúti közlekedése számtalan területét és körzetét. Ebben áll a szovjet vasúti közlekedés hatalmas országos jelentősége.

A vasútvonalak képezik az ország életető vérkeringését. Ezek a vasútvonalak egységes szervvé kovácsolják a népgazdaság minden ágazatát és elősegítik a termelő erők fellendülését.

Ezért mondotta I. V. Sztálin — a vasútnál dolgozni minden szovjet ember számára kitüntetést jelent. Vannak a vasútnál kisebb és nagyobb állásokat betöltő dolgozók, de felesleges vagy jelentéktelen munkát végzők nincsenek. A legmagasabb rangú vezetők munkájától kezdve egész a váltóőrök, az olajozómunkások és a vagonokat takarító asszonyok munkájáig minden munka egyaránt jelentős és fontos.

Mindez abból következik, hogy a vasút leginkább egységes futószalaghoz hasonlítható, amely mellett minden egyes munkás, minden egyes csavar munkája egyaránt fontos.

A közlekedés dolgozóinak harci feladata abban áll, hogy emeljék minden egyes részlegének fennakadásnélküli együttműködését, erősítsék a munkafegyelmet, könyörtelenül harcoljanak a munkában mutatkozó hibák ellen és mindennek alapján érjék el a teherforgalom további emelését.

Nagy vezérünk útmutatásai minden vasutas munkaprogramjává váltak. A Kremlben lezajlott történelmi találkozó óta eltelt időben a közlekedés dolgozói hatalmas sikereket értek el. A Szovjetunió vasútvonalainak teherforgalma ebben az évben a forradalom előtti 1913-as teherforgalomnak nyolcszorosa lesz. A vasútvonalak hosszúsága majdnem kétszerese a cári Oroszország vasútvonal hosszának. (115.000 kilométer: 58.5 ezer kilométer.) A szovjet állam számos olyan vasútvonalat épített fel, melyek az ország központi területeit a Szovjetunió legtávolabbi vidékein kötik össze, ilyen a turkesztán—szibériai, karagandai, peesorai, stb. vasútvonal. Számos egyvágányú vasútvonal mentén kiépítették a második vágányt is, melyek jelentős mértékben emelték forgalmi képességüket.

Hatalmas technikai előrehaladás ment ezalatt végbe a vasúti közlekedésben. Erősen megnövekedett a mozdonyok teherbírása, melyeknek gyártását is teljes egészében elsajátította a szovjet ipar. Számos útvonalat láttak el a legmodernebb újtípusú gőzmozdonyokkal. Több mint 5000 kilométernyi vasútvonalat villamosítottak. Minden vasútvonalon széles méretekben alkalmazzák az önkikapcsoló és elektromos jelzőkészüléket, a váltók automatikus központi irányítását, a vonatok közötti rádióösszeköttetést.

Mindez hozzájárult ahhoz, hogy hallatlan méretekben növekedett a szovjet vasútvonalak forgalma és emelkedtek a munka egyéb jelzőszámai is, mint, a vonatok kocsifordulójának forgalmi sebessége, teherbírásuk, stb.

A fejlődés azonban nem merül ki csupán ebben, a szovjet vasúti közlekedés fejlődése közvetlen kapcsolatban áll a szocialista gazdasági rend hihetetlen előnyeivel. Fejlődése ugyanolyan tervszerű alapokon megy végbe, mint az egész szovjet népgazdaság fejlődése. A szovjet közlekedés számára ezért ismeretlen fogalom kapacitásának nem teljes kihasználása és a gyakori közlekedési válság — ami annál gyakrabban fordul elő a kapitalista országokban.

A szovjet vasúti közlekedés számára legnehezebb megpróbáltatásokat a fasiszta Németország elleni háború jelentette. A szovjet vasutak ragyogóan kiállták ezt a próbát. A háború ideje alatt szakadatlanul és minden fennakadás nélkül tettek eleget a front és a hátország szállítási szükségleteinek.

A háború utáni időszakot a vasúti közlekedés további fellendülése jellemzi. A fasiszta német területrablók hallatlan pusztításai ellenére is gyors iramban állt helyre a közlekedés és azóta is évről-évre fokozza a teherforgalmat. 1949-ben pl. 17 százalékkal emelkedett a teherforgalom, 1950 első negyedévében pedig további 13 százalékkal. Sikeresen teljesítette a vasút a teherforgalom tervét a második negyedben is. A szovjet vasutak ma már jóval nagyobb teherforgalmat bonyolítanak le, mint a háború előtt.

A háború utáni években újabb, még magasabb fokra emelkedett a közlekedésben a dolgozók szocialista munkaversenye. A vasutasok munkaversenye nem merül ki egyes sztahánovisták rekordteljesítményeiben, hanem a kollektív sztahánovista munka megszervezésére törekszenek mindenütt. Ezért válik olyan gyorsan a közlekedés élmunkásainak kiváló rekordteljesítménye az összes vasutas közkincsévé. Példa erre az „500"-asok mozgalma, azaz azoknak a mozdonyvezetőknek mozgalma, akik egy nap alatt vonatukkal legalább 500 kilométernyi utat tesznek meg.

Ma már sokszáz „500"-as sztahánovista működik a szovjet vasútvonalakon.

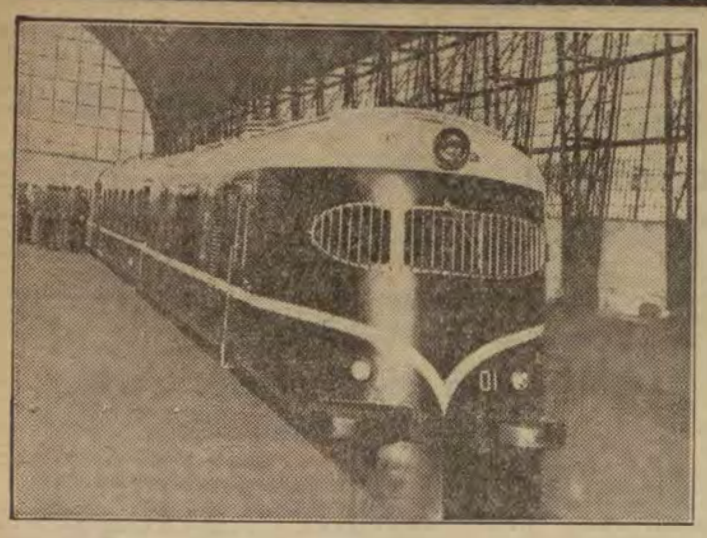
A Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja és a szovjet kormány igen nagyra becsüli a vasutasok munkáját és nagymértékben gondoskodik róluk. Több mint 150 vasutast tüntettek ki önfeláldozó munkájukért a Szovjetunió érdemrendjeivel és érmeivel, 127 vasutas nyerte el a Szocialista Munka Hőse címet és mintegy 100 vasutas kapott Sztálin-díjat.

A szovjet állam hatalmas összegeket áldoz vasutas lakások, vasutas kórházak, klubok, könyvtárak és iskolák építésére.

A közlekedés dolgozóinak történelmi jelentőségű fogadása emlékére a Szovjetunió kormánya július 30-át Országos Vasutas Nappá nyilvánította, melyet az egész országban évről-évre megünnepelnek.

Ebben az évben ez az ünnep egybe Sztálin elvtárs beszédének 15. évfordulóját is jelenti. A szovjet vasutasok ezért külön örömmel tesznek jelentést nagy vezérüknek, I. V. Sztálinnak munkájukban elért sikereikről.

A hős szovjet vasutasokat a Vasutas Szakszervezet Központi Vezetősége meleghangú táviratban üdvözölte.

Ez a gyönyörű új szovjet Diesel-motoros vonat a moszkva—szocsi vonalon közlekedik. Az 1855 kilométeres hatalmas távolságot 37 óra 10 perc alatt futja be az új Diesel-vonat.

A Vasuti Főosztály társadalmi bírósága meghozta első ítéletét

Elsőizben ült össze a Vasúti Főosztály társadalmi bírósága, hogy ítélkezzen néhány szakvonali vezető felett. Szakosztályvezetők, osztályvezetők, osztályvezetőhelyettesek kerültek a társadalmi bírósági vádlottak padjára. A vád súlyos. Elmulasztották a kötelező éberséget, a technikai éberség legelemibb szabályát, betartását. Irodaasztaluk fiókjait „felejtették" nyitva. Egy ellenőrzés alkalmából nyitva hagyott fiókokat találtak a Vasuti Főosztályon.

A fiókokban lévő iratok fontos adatokat tartalmaztak a vasút kapacitásáról, beruházási terveiről, külföldi szállításokról. A vád annál is inkább súlyosabb, mert az éberség legelemibb kötelességét magas szakvonali vezetők követték el. *Lőrincz* Dezső főigazgató, a pályafenntartási szolgálat szakosztályvezetője az első számú vádlott.

Rossz emlékezőtehetségére, élemedett korára hivatkozik. A vád és a tanuk rábizonyítják, hogy nem a rossz emlékezőtehetség, hanem a dolgozó nép iránti közönyösség, nemtörődömség, az éleződő osztályharc lebecsülése okozta a „feledékenységet".

Párducz Richard műszaki tanácsos, ügyosztályvezető a vasút mozdonyparkjának teljesítőképességét tartalmazó kimutatásokat hagyott elzáratlanul íróasztalában.

Érdemeire hivatkozik a vádlott, jó szakvonali munkájára. A tanuk súlyosan kompromittáló adatokat hoznak nyilvánosságra a vádlott multjára vonatkozóan. Az egyik tanu elmondja, hogy a vádlott a Horthy-fasizmus idején, mint fűtőházi főnök, igen keményen, rosszul bánt beosztottjaival. Üldözte a dolgozókat. A tanu férjét, aki fűtő volt, meggátolta abban, hogy iskolai tanulmányokat folytathasson. Ugy vezényelte a mozdonyfűtőt, hogy ne jusson ideje a tanulásra és élőszóban is gyakorta figyelmeztette: „hiába is tanul, mig én vagyok a főnök itt, addig nem fog előrejutni".

Vass László műszaki főtanácsos, ügyosztályvezetőhelyettes, fontos külföldi szállítási szerződéseket hagyott szabadjára szekrényében. Arra hivatkozott, hogy a szobájában lévő szekrényt nem ő használta, hanem néhány beosztottja. Soha nem nézett be a szekrénybe, nem is *„sejtette"*, mit őriznek benne.

A bíróság, a vád képviselője és a tanuk rámutattak arra, hogy noha *Vass* László igen jó szakember, teljesen politikamentesen viszonyul munkájához, nem lát tovább saját munkaterületénél. Az ilyen fontos munkát végző funkcionáriusnak, akit a dolgozó nép bizalma állított erre a fontos posztra, kötelessége, hogy politikus legyen, meglássa az osztályharc éleződését és felelősségéhez mérten legyen éber.

Buza Kiss Lajos műszaki főtanácsos ügyosztályvezető egy baráti ország pályaépítési adatait tartalmazó iratokat hagyott elzáratlanul. A vádlott őszinte önkritikát gyakorolt és kérte, hogy a súlyos mulasztása miatt váltsák le vezető állásából és helyezzék alacsonyabb beosztásba, Az elvtársak rámutattak arra, hogy az őszinte önbirálat biztosíték arra, hogy *Buza Kiss* Lajos okul a történteken. A bíróság úgy találta, hogy indokolatlan volna fontos posztjáról leváltani, müszaki képességeit most már nagyobb éberséggel, nagyobb odaadással kell a dolgozó nép javára felhasználnia.

Tölgyes Lajos elvtárs igazgatóhelyettes, szakosztályvezető azért került a vádlottak padjára, mert elmulasztotta az ügyosztályvezetők, az alárendelt dolgozók íróasztalainak, szekrényeinek átvizsgálását a kérdéses napon. Tölgyes elvtárs, aki a munkásosztály soraiból került erre a magas pozicióra, önkritikát gyakorolt. A bíróság rámutatott Tölgyes elvtárs magatartásában mutatkozó lazaságokra, arra, hogy az önkritika nem elég őszinte, hogy a vádlott nem érzi mulasztásának teljes súlyát.

A bíróság a következő ítéletet hozta: *Lőrincz* Dezső főigazgató, szakosztályvezető szigorú megrovásban részesül és javaslat történik vezető állásából való leváltására.

Párducz Richárd főtanácsos, ügyosztályvezető szigorú megrovásban részesül.

Vass László műszaki főtanácsost társadalmi megrovásban, *Buza Kiss* Lajos műszaki főtanácsost dorgálásban, *Tölgyes* Lajos szakosztályvezetőt dorgálásban részesíti a társadalmi bíróság.

A Vasuti Főosztály társadalmi bíróságának első tárgyalása nagy segítséget nyujtott a vádlottak számára, hogy hibáikat kiküszöböljék, de az ország valamennyi vasutas dolgozója számára is, hogy felismerjék az éberség fokozásának szükségességét.

A Landler Jenő Járműjavító ÜV dolgozói a koreai nép győzelméért kiszabáson felül 5 teherkocsit készítettek el felajánlásként

A hős koreai nép szabadságharcával kapcsolatban dolgozóink a legkülönbözőbb módon fejezik ki szolidaritásukat és juttatják kifejezésre gyülöletüket az amerikai imperialisták gyarmatosító háborújával, kegyetlenségeivel szemben. Táviratok, levelek százait küldik be a dolgozók, hogy véleményüket nyilvánítsák az amerikaiak aljas orvtámadásával kapcsolatban. A szolidaritási hét keretében röpgyüléseket tartottak, ahol a dolgozók kifejezésre juttatták azt a kívánságukat, hogy a koreai nép harcát azzal is támogatni kívánják, hogy az őszi csúcsforgalom lebonyolításához jobb minőségi és mennyiségi munkával kívánnak hozzájárulni.

A sok példa között a MÁV Miskolci Járműjavító ÜV dolgozóit említjük meg, akik

párosversenyre hivták ki

a Debreceni Járműjavító ÜV dolgozóit. Ezzel — amint versenyfelhivásukban irják — azon igyekeznek, hogy leróhassák hálájukat és szeretetüket a nagy szovjet nép, *Sztálin* elvtárs, Pártunk és *Rákosi* elvtárs iránt.

A versenypontok között szerepel a hőnfutások csökkentése, a minőség javítása, a jelenléti hatásfok növelése, a betegség és balesetek százalékos csökkentése, a járóművek javitási időtartamának megrövidítése, s az egy főre eső egységteljesítmény növelése.

A MÁV Landler Jenő Járműjavító ÜV dolgozói szolidaritásuk kifejezéseként, kiszabáson felül öt teherkocsit készitettek, amivel egyben erőteljesen járultak hozzá az őszi forgalom sikeréhez.

Sárai Jánosné:

„Erősítsük a kollektív szellemet a vasutasok között, hogy még egységesebben szolgálhassuk a haladás, a béke nagy ügyét"

„T. Közlekedés! Az elvtársak bizonyára csodálkoznak azon, hogy olyan problémával fordulok lapunkon keresztül az ország dolgozó vasutasságához, amiről a legkevesebb szó esik. Ez a kérdés, a kollektiv szellem komoly hiánya a vasutasok nagy családjában. Ezzel a problémával vajmi keveset és mondhatni eredménytelenül foglalkoztunk.

Szükség van arra Elvtársak, hogy a vasutasok között még a szocializmus építésének idején is annyira elhanyagolt, gazzal és dudvával telenőtt területet végre felszántsuk és termést hozó maggal behintsük. A költői kép mögött ott van a kérdés sulyossága. Ki ne értené meg azt, hogy meghitt, elvtársi és kartársi környezetben,

ott ahol virul a kollektív érzés, ápolják az eggyüvétartozást, az egy célért küzdés szellemét, ott sokkal nagyobbak az eredmények, lelkesebb a munka és erősebb a szocializmus építésében való közreműködés üteme.

E szellem hiánya egyenesen az ellenségnek kedvez, mig ahol már kiépitették a kollektivákat, ott párttagok és pártonkivüliek egyemberként követik Pártunk utmutatását, figyelnek fel és fogadják meg szeretett Rákosi elvtársunk szavait, jobban megállják a helyüket az ellenséggel szemben és biztos támaszai a hatalmas béketábornak. Ez a szellem teszi lehetővé, hogy a dolgozók még közelebb kerüljenek és elmélyitsék szeretetüket a Szovjetunióhoz, s a világ bölcs tanítója, a nagy Sztálin iránt.

Távol vagyunk egymástól és sokszáz szolgálati helyen végezzük munkánkat, mégsem lehet akadálya annak, hogy egy

nagy, erős egységet képezzünk.

A távolság ma már semmiesetre sem jelenthet akadályt, s főként nem a szocializmus felé haladó népi államunkban ahhoz, hogy gondolatainkat kicseréljük egymással, a kollektiv szellemet elmélyitsük soraink között.

Felhivom a vasuton dolgozó munkatársaimat, hogy a saját területükön kezdjék meg a kollektiv szellem kiépitését és a KÖZLEKEDÉS-ben inditsanak eszmecserét melyben társadalmi, ideológiai, szakmai, stb. problémáinkat felvetjük és megvitatjuk. Ezáltal megismerjük egymást, kialakitjuk nyilvánosan is a nagy vasutas-család kollektiváját egymáshoz közelebb jutva, erősek és egységesek leszünk minden feladat megoldásában, amelyet dicsőséges Pártunk, Rákosi elvtársunk jelöl ki számunkra a boldogabb jövő eléréséért.

Irjatok Elvtársak, kezdjük meg az egyik legszükebb keresztmetszetünk felszámolását. Erősitsük a kollektiv szellemet, hogy még egységesebben szolgálhassuk a haladás, a béke nagy ügyét.

Szabadság!

Sárai Jánosné
MÁV id. tiszt, a KMP I. Vasúti Főosztály dolgozója"

Felvételi hirdetmény

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete Központi Fúvószenekara felvesz fejlődőképes fiatal zenészeket, akik vonós- és fúvós-hangszeren játszanak.

Jelentkezés: 1950 augusztus 8-ig, d. e. 9—12 óráig. Próbajáték augusztus 10-én Rózsa Ferenc-utca 67. szám. Zeneiskola.

Zenekar vezetősége

A vasutas szakszervezet kibővített elnökségi ülésén foglalkozott a minisztertanács határozatával és több jobboldali szociáldemokratát kizárt a tagok sorából

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete július 20-án kibővített elnökségi értekezletet hivott össze, hogy állástfoglaljon a minisztertanács és a vele összefüggő SZOT Elnökségi határozattal kapcsolatban.

A kibővített Elnökségi ülés a minisztertanács határozata nyomán megállapította, hogy a vasút számos területén a fejlődés folytán a normák elavultak és ma már nem felelnek meg a fejlődés követelményeinek. Vannak olyan üzemeink, mint pl. a Felépitményi és Vasanyagjavító NV, ahol az átlagos havi kiteljesités 240 százalék, ami a laza és helytelen normákra vezethető vissza. Ahogy az ipar valamennyi területén, úgy a vasútnál is főleg az ipari jellegü üzemeknél nagymértékü munkaátszervezés, új gépek beállitása és bizonyos mértékü profilirozás volt, amely körülmények szükségessé tették volna új norma megállapitását, azonban mindez még nem történt meg.

Öntudatos dolgozóink érezték, hogy nem egyeztethető össze a szocializmus építésével a normáknak ily nagymérvü lazasága és a levelek tömegeivel kerestek fel bennünket, hogy a norma kérdését minél előbb rendezzük.

Kibővitett Elnökségi értekezletünk behatóan foglalkozott a jobboldali szociáldemokraták aknamunkájával és a klerikális reakció megbújt ügynökeinek kérdésével. Az ülésen megjelent ÜB-titkárok konkrét jelentései alapján Pártunk határozatainak maradéktalan végrehajtása érdekében a kibővitett Elnökségi ülés a következő tagokat zárta ki a szakszervezeti tagok sorából:

Konrád Lajos, a Miskolci Járműjavító NV vállalatvezetője, aki papirt nem tűrő hangon sértegette a Párt és szakszervezet helyi szerveinek vezetőit, és „a mai inséges időkre" való tekintettel kérte fel a dolgozókat a túlórázásra.

Ülkei Imre, az Északi Járműjavító NV dolgozója, négy egymásutáni esetben igazolatlanul távolmaradt munkahelyéről és távollétét nem igazolta.

Pásztor Károly, az Északi Járműjavító NV művezetője, aki elősegítette Ülkei Imre igazolatlan távolmaradását azzal, hogy azt egy 1944-es rendeletre való hivatkozással elfogadta.

Bársony Ferenc, a Szolnoki Járműjavító NV dolgozója, aki addig, amig a párt- és szakszervezeti funkcionáriusok aktiva-értekezletet tartottak egy kocsi deszkát akart kilopni az üzemből. Azonkivül olyan munkanapot is elszámoltatott magának, amelyet nem dolgozott le.

Siklósi Béla, Miskolci Járműjavító NV dolgozója és *Nagy* Gábor jobboldali szociáldemokraták azt a kijelentést tették, hogy „amióta zsidók vezetik ezt az országot, azóta élünk ilyen nagyon jól" és még ehhez hasonló, sőt súlyosabb kijelentéseket is tettek.

Egri Béla, a Felépitményi és Vasanyagjavító NV dolgozója, a koreai szabadságharcosok részére küldendő kórházfelszerelésre való gyüjtés alkalmával a támogatást megtagadta azzal, hogy „aki a koreaiaknak ad, az a háborút támogatja."

Barcsik József, a Felépitményi és Vasanyagjavító NV müvezetője, ötéves tervünk sikeres végrehajtása ellen izgatott, ugyanakkor munkamódszereit sem adja át, hogy az üzemben pótolhatatlannak tünjön fel.

A kibővitett Elnökségi ülés a minisztertanács határozatát az alapbérek felemeléséről és a normák rendezéséről teljes egészében magáévá tette, azt helyesli és szükségesnek tartja. Ezzel kapcsolatban bebizonyitjuk Pártunk felé, hogy munkánk minden területén felszámoljuk a régi szociáldemokrata munkamódszereket és kommunista munkamódszerek alkalmazásával minden tudásunkkal, teljes erőnkkel elősegitjük a minisztertanács határozatának maradéktalan végrehajtását.

Továbbfejlesztjük és szélesitjük a szocialista munkaversenyt, a „2000 tonnás" és az „500 kilométeres"-mozgalmat, erősitjük a munkafegyelmet, fokozzuk a harcot a jobboldali szociáldemokraták, az üzemekben megbúvó ellenség támadásaival szemben.

Számunkra, vasútas dolgozók számára a minisztertanács határozata különös jelentőséggel bir az őszi csúcsforgalom sikeres megvalósitása idején. Igérjük a Pártnak, a Párt Központi Vezetőségének és Rákosi elvtársnak, igérjük népköztársaságunk kormányának, hogy munkánk megjavitásával mindent megteszünk az alapbéremelés és normarendezés gyors és eredményes megvalósitásáért, az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolitásáért.

Mi, vasútas dolgozók, biztosak vagyunk abban, hogy szocialista iparunk és mezőgazdaságunk termékeinek zavartalan elszállitásával, az alapbéremelés és normarendezés gyors és eredményes megvalósitásával biztositjuk ötéves tervünk sikeres végrehajtását, dolgozó népünk életszinvonalának felemelését, ezen keresztül a béke védelmét a függetlenségükért harcoló koreai dolgozók győzelmét.

Július 31-től augusztus 5-ig termelési értekezleteket tartunk az üzemekben

A Szakszervezetek Országos Tanácsa közzétette, hogy július 31-től augusztus 5-ig az üzemekben, műhelyekben termelési értekezleteket kell tartani. Ahol több műszakban dolgoznak, ott minden műszak részére külön-külön kell megszervezni a termelési értekezleteket.

A termelési értekezleteken az igazgatók (helyekben. üzemrészekben a mesterek, művezetők) beszámolnak a végrehajtandó alapbéremelésről és normarendezésről, ezek végrehajtásának módjáról és idejéről. Ismertetik a legutóbbi negyedév terveljesitésének eredményeit és tapasztalatait. Beszámolnak a következő negyedév főbb feladatairól, valamint arról, hogy milyen módon biztositják a munkaverseny fejlesztéséhez szükséges technikai és müszaki feltételeket (anyagot, szerszámot, rajzot, stb.).

Az üzemi bizottságok (bizalmiak) feladata, hogy megszervezzék és előkészitsék a termelési értekezleteket. Biztositaniok kell a dolgozók részvételét és minden segitséget meg kell adniok a termelési értekezlet előadóinak.

A szakszervezeti tagok és aktivák azzal biztosithatják az értekezletek sikerét, hogy felszólalnak azon és a maguk tapasztalataival kiegészitve az előadást. rámutatnak az új normák túlteljesitéseinek lehetőségeire és vállalják az új normák mielőbbi túlteljesitését.

„Köszönöm a Szovjetuniónak, Rákosi pajtásnak..."

„Kedves Vasutas Szakszervezet! Köszönöm, hogy most itt, Balatonszabadiban nyaralhatok. Most nem „nagy urak" vannak itt hanem mi, úttörök. Köszönjük ezt a Szovjetuniónak, Rákost pajtásnak. Én ezt jó tanulással fogom meghálálni.

Előre Rákost pajtás vezetésével az ötéves tervért!

Előre!
ifj. Sáringer József
Balatonszabadi."

Tinka György bizalmifelelős:

„A bizalmiak döntő feladata, hogy elősegítsék az őszi csúcsforgalom lebonyolítását"

„T. Szerkesztőség! Tudjuk azt, hogy Pártunk és a tömegek között a szakszervezet a transzmisszió szerepét tölti be.

Ennek a transzmissziónak legfontosabb része a bizalmi.

Nagy figyelemmel kisérem a *Közlekedés* cikkeit és olvasom, hogy miként valósítják meg az Országos Vasútüzemi Értekezlet határozatait az egyes üzemek. Ez vezetett arra a gondolatra, hogy megirjam, mennyire kihat a termelésre, az őszi csúcsforgalom jó eredményének biztosítására a bizalmiak jó vagy rossz munkája.

Itt dolgozik nálunk, a főműhelyben, mint asztalos, *Polák* István bizalmi. *Polák* elvtárs maga is jó példával jár elől. Szivvel-lélekkel benne van a munkában, s elősegíti az őszi forgalom előkészítését. Minden bizalmiülésen résztvesz és

a gyakorlatban azonnal magáévá teszi és hasznosítja munkájában Pártunk határozatait.

Nem *a bélyegek kiosztásában* merül ki minden teendője. Állandóan foglalkozik dolgozótársaival, tanitja őket, tudatositja a feladatokat, az őszi forgalom feladatait, s segit, hogy a problémáikat megoldják. Ez meg is látszik az őhozzá tartozó dolgozók kitünő eredményein is.

A termelésben *Polák* István bizalmi az nálunk, aki mint egyéni versenyző élenjár a termelésben is, 194 százalékos teljesitményével.

A rosszul dolgozó bizalmi fékezi az őszi forgalmat

Polákkal szembe kell állitanunk az egyik rosszul dolgozó bizalmit. *László* Miklós asztalos rosszul viszonyul megtisztelő megbizatásához. A bizalmiülésekre nem jár el és azzal védekezik, hogy „egyéb elfoglaltsága volt". Persze, aki nem jár el az ülésekre, nem ismeri a feladatokat, nem tudja átadni dolgozótársainak, nem képes mozgósitani őket, mert nem látnak a dolgok mélyére, nem ismerik az összefüggéseket és igy természetesen nem füti őket különösebb lelkesültség. *László* Miklós rossz munkája ugyanigy meglátszik a hozzátartozó dolgozók termelékenységén is. Alig érik el a 120 százalékot.

Tanuljanak ebből a bizalmi elvtársak! Ahol jól végzi a munkáját a bizalmi, ott az üzemek dolgozói követik felhivását és elindulnak példája nyomán. Ott segitik Pártunk célkitüzéseit megvalósitani, ott sikere viszik az őszi csúcsforgalom lebonyolitását, ott önként kérték a dolgozók a norma megállapitását, ott jól viszonyulnak a béke megvédésének ügyéhez is.

De ahol a bizalmi rosszul dolgozik, ahol nem törődik a körében dolgozó munkásokkal, ott fékjévé válik a őszi forgalom lebonyolitásának, mert a termelés vonalán baj van, a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció behatolása előtt nyitva áll az út, könnyen ennek a tömeg uszályába, állandó elégedetlenség uralkodik, ami végső következményeiben nem a szocializmus épitésének, a béke megvédésének ügyét szolgálja, hanem a gyökeréig rothadt imperializmusét.

Szabadság!

Tinka György bizalmifelelős, Dunakeszi Járműjavító NV."

A szakszervezetek az őszi forgalom sikeréért

Lapunk június 28-i rendkívüli számában közöltük a Vasutas Szakszervezet felhivását és megírtuk, hogy *Gáspár* Sándor elvtárs, főtitkár levélben fordult a testvér magyar szakszervezetekhez és ebben támogatásukat kérte az őszi csúcsforgalom lebonyolításának előkészitésére.

A Vas-és Fémipari, valamint a Kereskedelmi és Pénzügyi Dolgozók Szakszervezetei levélben közölték a szakszervezet vezetőségével, hogy szakszervezetük minden tagját mozgósitani fogják a siker érdekében és a szakszervezet munkájához minden lehető támogatást megadnak a kocsifordulók idejének leszállitása érdekében.

Mindkét szakszervezet azt kérte, hogy hiányosságok vagy hibák esetén a vasutas szakszervezet rendszeresen közölje velük észrevételeit, hogy kollektiv munkával, szorosan együttműködve, Pártunk vezetésével a magyar népgazdaság soron lévő döntő feladatát jól oldhassuk meg.

Az egriek is jó munkát végeznek

„T. Közlekedés! Első levelemet, amelyet az elvtársakhoz, s a lapon keresztül a nagy vasutas nyilvánosság elé továbbitok — az tölti ki, hogy miként tgyekszünk mi, egri vasutasok, megvalósitani az V. Országos Vasutüzemi Értekezlet határozatait.

Mi kis mozdonyokkal is megcsináljuk a túlterhelést, hogy a magunk területén hozzájáruljunk az ötéves terv sikeréhez. Július 13-án a 375.662. számú mozdonyon

1060 tonnát továbbitottunk Füzesabonytól Egerig a harmadik terhelési szakaszon.

Az ilyen munka egyúttal felelet az amerikai imperialistáknak a koreai támadásért és kiállás a Pártunk által megjelölt feladatok mellett, a béke ügye mellett.

Minden öntudatos dolgozó, akit áthat a jó munkánk szocializmust épitő hatását, vagy akár a nemzetközi vonatkozásait a béketábor erősitésében, a hatalmas Szovjetunió vezetésével az élen, tudja csak igazán öntudatosan végezni munkáját. Varga Kálmán mozdonyvezető és Mezei Miklós fütő bizonyára erre gondoltak, amikor kommunista munkával az őszi csúcsforgalom sikerét biztositandó jó munkát végeztek a túlterhelés továbbitásával.

Dolgozótnk megértéssel fogadták az alapbér- és normarendezésről kiadott rendeletet. Majd erről legközelebb.

Mi, egriek jól akarunk viszonyulni a Politikai Bizottság határozatához

és megfeszitjük erőtnket, hogy a szocializmus épitését meggyorsitsuk és a béke táborát tovább erősitsük.

Szabadság!

Sárosi Gyula fütő.
a KÖZLEKEDÉS levelezője."

Tóth Mária gyalus:

A koreai nép szabadságharca a mi harcunk is — az ő ügyük, a mi ügyünk is

„T. Szerkesztőség!

Az egész világ figyelme feszülten Korea felé irányul. Milyen aljassággal támadtak rá a nyugati imperialisták és milyen piszkos célok érdekében dúlják fel a békés családi fészkeket és tiporják sárba az emberi jogokat.

Elvtársak! Nagyon szivünkön kell viselni a koreai nép szabadságharcát, mert az ő harcuk a mi harcunk, az ő ügyük a mi ügyünk is és segiteni kell munkánkkal, a jobboldali szociáldemokraták leleplezésével és ha kell, fegyverrel is segitségükre leszünk, mert kötelességünknek tartjuk, hogy velük harcoljunk a békéért és a szabadságért, nehogy a mi országunkra is kezet emeljenek a nyugati imperialista rablók és gyilkosok.

Eljenek a hős koreai szabadságharcosok, akik szabadságukért, független életükért életüket is feláldozva harcolnak.

Pusztuljanak a nyugati imperialisták, a népek gyilkosai!

TÓTH MARIA,
gyalus MÁV Felépitményi- és Vasanyagjavitó NV."

„A Korea ellen intézett imperialista támadás felháborodással tölt el valamennyiünket"

„T Közlekedés! Ha az elmult hetek eseményeit közelebbről megvizsgáljuk, látjuk, hogy az amerikai imperialisták, a nagytőkések újra lángra akarják lobbantani a világot, egy harmadik világháborút akarnak. Ezt az aljas szándékukat mi sem bizonyitja jobban, mint az a galád orvtámadás, amelyet Korea dolgozó népe ellen végrehajtottak. Megtámadták Koreát, mert újra a tőkésuralmat, a rabszolgaságot, a kizsákmányolást akarják visszaidézni. A dolgozó nép ott is megmutatta erejét és eredményes támadásaival visszavonulásra kényszeritette az amerikai csapatokat, akik tehetetlen dühüket és állati kegyetlenkedésüket az asszonyokon és gyerekeken töltik ki.

Elvtársak! A Korea ellen intézett imperialista támadás felháborodással tölt el valamennyiünket.

Ez az aljas támadás mintegy figyelmeztetés legyen minden dolgozó előtt és igyekezzen a maga módja szerint harcolni az amerikai imperialisták aknamunkája ellen. Mi, magyar dolgozók, gyári munkások, a jó munkával, a többtermeléssel szolgáljuk ezt az ügyet, mely az egész világ dolgozóinak az ügye. Eddigi eredményeink is fényesen bizonyitják, hogy mi megálljuk helyünket és „nem rés, hanem bástya vagyunk" a Szovjetunió-vezette béketáborban.

Ezt bizonyitja a hároméves terv sikeres befejezése, az ötéves terv elkezdése, melynek első évében már szintén szép eredményeket értünk el. És végül ezt a célt szolgálják az újonnan bevezetett darabbérrendszer, mely megszünteti a laza normát, a bércsalást, egyben jobb és áttekinthetőbb bérezést biztosit a dolgozók számára.

Elvtársak, ha minden dolgozó ezzel a tudattal és céllal végzi napi munkáját, akkor sikerre visszük azt a nagy békeharcot, melyet a dicső Szovjetunióval élen vivunk az imperialisták ellen.

Szabadság!

AVAR GYULA
gyalus
MÁV Felépitményi és Vasanyagjavitó NV."

A dunakesziek hosszúlejáratú versenyszerződéssel küszöbölik ki a szük keresztmetszeteket

„Tisztelt Szerkesztőség! Mi, a MÁV Dunakeszi Járműjavitó NV dolgozói hosszúlejáratú versenyszerződést kötöttünk annak ismeretében, hogy ma már nem kell számolnunk nagyméretü anyaghiánnyal és igy a szerződés minden pontjának eleget tudunk tenni.

A versenyszerződés igen nagy segitséget nyujt nekünk az üzem szük keresztmetszetének felszámolásában. Ki ne tudná, hogy milyen káros az üzem egészére a szük keresztmetszet. Amikor az egyik szakmai rész már előbbre van a munkával és a harmadik kissé lemarad, a második szakmában szük keresztmetszet áll be. Ezt az állapotot most már el tudjuk kerülni.

Elsősorban a helyes munkamegszervezéssel és a versenyszerződésben vállalt pontok maradéktalan betartásával. Persze, szükséges hozzá az egyéni felelősség érzete és öntudatos, jó munka.

Amikor szocialista munkaversenyben épitjük hazánkban a szocializmust,

forró együttérzéssel gondolunk koreai munkástestvéreinkre, akik most vivják nagy honvédő harcukat

a nyomorult, gyarmatosító amerikai imperialistákkal szemben. Mi, magyar munkások úgy tudjuk legjobban segiteni őket, hogyha kéz a kében összefogunk, éberségünket fokozzuk, leleplezzük békénk és munkánk ellenségeit és becsülettel végezzük munkánkat.

Végezetül idézem a mi nagy tanitónk, *Sztálin* elvtárs mondását:

„Néha azt kérdezik, nem lehetne-e a tempót valamivel lassitani, mozgásunkat valamennyire visszatartani? Nem, elvtársak, nem lehet! A tempót lassitani nem lehet! Ellenkezőleg, erönktől telhetőleg és a lehetőségek szerint gyorsitani kell. Ezt megkövetelik tőlünk a Szovjetunió munkásaival és parasztjaival szemben vállalt kötelezettségeink. Ezt megkövetelik tőlünk az egész világ munkásosztályával szemben vállalt kötelezettségeink."

Nekünk is meg kell fogadnunk *Sztálin* elvtárs tanitását, mert nemcsak magunkkal szemben, de az egész világ munkásosztályával szemben kötelezettségeink vannak.

Elvtársi üdvözlettel:

Kopasz József,
a Dunakeszi Járműjavitó NV dolgozója."

A nyugdijas vasutasok olcsóbban kapják a tüzelőanyagot

Pártunknak, kormányzatunknak, szakszervezetünknek az adott gazdasági viszonyok között állandó gondoskodása tárgyát képezte, hogy a nyugdijasok megélhetési körülményein javitson.

Lapunk hasábjain többizben számoltunk be ilyen segitségről. Most népi kormányzatunk foglalkozott a nyugdijas vasutasoknak azzal a kérésével, hogy szerény illetményükhöz mérten, *a tüzelőanyagot olcsóbban kaphassák.*

Népi demokráciánk kormánya elrendelte, hogy a nyugdijasok a tüzelőanyagot nem az idei, felemelt áron fizessék, hanem az elmúlt évi és az idei árkülönbözet 50 százalékának elengedésével.

A dolgozó nép államának kormánya Pártunk felhivására teljesitette a nyugdijas vasutasok kérését, amellyel ismét tanujelét adta annak, hogy nem feledkezik meg róluk és minden lehetőséget felhasznál arra, hogy a termelőmunkából kiesett és csekély nyugdijjal rendelkező vasutas dolgozókon segitsen.

Nyugdijasaink ezt azzal hálálhatják meg, hogy felvilágositó munkával, a bizalmitestület kiépitésével támogatják a szakszervezetet munkájában. Igy és csakis igy fokozhatják nyugdijasaink saját gazdasági helyzetük javitását és érhetik el azt, hogy békében, nyugalomban élvezhessék megérdemelt pihenőjüket.

Gorelik: A KITÜNTETETT GYÁR

Gorelik, a kiváló szovjet iró ebben a könyvében a gorkij Molotov autógyár történetét irta meg az üzem alapitásától a Sztahánov-mozgalom fellendüléséig.

Gorelik Sztálin-dijas könyvét megszerették és olvassák a magyar dolgozók legszélesebb tömegei. Ez a könyve is, mint a Sztálin díja, a legközvetlenebb segitséget jelenti munkásosztályunk számára a szocialista épitésben.

(Athenaeum-kiadás.)

„Az őszi forgalom sikerének biztositására 120.000-ről 200.000 kilométerre emeljük teljesitményünket két főjavitás között"

„T. Szerkesztőség! Pártunk útmutatásával és a szakszervezet támogatásával mi, Keleti Fütőház villamos-mozdonyvezetői és gépkezelői vállaljuk, hogy a villamos-mozdonyainkkal

főjavitástól főjavitásig 120.000 kilométer helyett 200.000 kilométert teljesitünk.

Vállalásainkat azért tesszük, hogy az őszi csúcsforgalmat, az ötéves tervet és a szocialista vasutunkat minél előbb megvalósithassuk.

Elvtársi üdvözlettel:

Buócz Sándor főmozdonyvezető, Budapest-Keleti Fütőház"

6,779.077 forint megtakaritást eredményeztek az év első felében benyujtott újitások

A közlekedés- és postaügyi minisztérium újitási osztálya most tette közzé a vasútnál, a közúti vasútnál, a hajózásnál és a gépkocsizásnál elfogadott újitási javaslatok után várható évi megtakaritás eredményét.

Az alábbiakban közöljük a közlekedési főosztályok június havi eredményét, majd utána 1950 első felének kiértékelését:

Főosztály	Benyujtott javaslatok	Elfogadott javaslatok	Elutasított számra	Függő számra	Várható évi megtakarítás
Vasúti	606	180	424	491	516.885.—
Közúti vasút	151	32	133	—	90.343.—
Hajózás	22	6	—	21	—
Gépkocsi	163	70	95	—	341.032.—

Fenti táblázatból láthatjuk, hogy az elfogadott javaslatok száma igen kevés a benyujtott javaslatokhoz viszonyitva. Ennek főoka, hogy az újitási mozgalom tervszerü irányitása még hiányos. Ugyanis az elkészitett feladattervek tudatositása nem történik meg. E hibák kijavitásával kapcsolatban nagy feladat vár az újitó- és élmunkáskörökre, újitási megbizottakra és az üzemvezetésre.

1950. év első felében az erdmények a következők:

Főosztály	Benyujtott javaslatok	Elfogadott javaslatok	Elutasított számra	Függő számra	Várható évi megtakarítás
I. Vasút	4086	861	2757	491	4,172.977.—
II Közúti	1056	235	748	—	688.221.—
V Hajózási	127	31	39	21	104.495.—
VI Gépkocsi	1193	478	448	—	1,813.384.—

Legjobban dolgoztak a II és VI. főosztály bizottságai, hátralékos, elintézetlen javaslatai nem maradtak. A bizottsagok decentralizáltan, gyorsan intézik az ügyeket és a szakvéleményadásnál is rugalmasak.

A MAV-nál szintén a decentralizálásra törekszenek úgy, hogy szakosztályonként külön újitási bizottságokat állitanak be s igy az egyes bizottságok nem lesznek túlterhelve. A decentralizálás eredménye csak ezután fog mutatkozni, mert az átszervezés most folyik. Éppen ezért a hátralékos javaslatok felszámolását sem tudják még végrehajtani. Bár a függő javaslatok száma májusban 810-ről 466-ra csökkent, ez a javulás nem maradt állandó, mert június hónapban ismét 491 határidőre el nem intézett javaslatuk volt. Ezen a téren végleges javulás csak a decentralizáció végrehajtása után várható.

Az újitási ügyintézésben még mindig nagy késedelmet jelent az átirányitások bürokratikus lebonyolitása: egy-egy átirányitáshoz némely esetben még mindig két-három aláirás szükséges hogy az ügydarab tovább mehessen, ami aláirásonként egy-egy napi eltolódást jelent.

A Budapesti Lokomotív két kitünő tagja, az Elek testvérek, hatalmas érdeklődés mellett „próbáztak" a hűvösvölgyi MHK-napon.

Földesi János önként vállalta a „Rába"-gőzös fűtését, hogy elkerülje hajójuk a 24 órás késést

A Magyar-Szovjet Hajózási RT. vezérigazgatósága a következő levelet juttatta el hozzánk:

„A Magyar-Szovjet Hajózási RT. tulajdonát képező „Rába" gőzös egyik fűtője Kalocsán, a másik pedig Paksón, a nagy melegre való hivatkozással július 2-án bejelentette, hogy nem tud tovább szolgálatot teljesíteni. Ennek következtében a gőzös több mint 24 órát lett volna kénytelen Paksón vesztegelni, amíg a Kalocsáról telefonon pótlásra kért fűtő a gőzösre megérkezik.

A gőzösön szolgálatot teljesítő Földesi János vitorlás azonban, felismerve a szocialista munkaverseny célját és annak jelentőségét, önként vállalta a fűtést Budapestig, hogy a gőzös késést ne szenvedjen és a teljesítményben kiesés ne legyen.

Így a gőzös Paksról időveszteség nélkül elindulva, Hartán bevehette a Kalocsáról pótlásra kért, valamint időközben megérkezett fűtőt és rendben folytathatta útját Budapestig.

Földesi János vitorlás a gőzös gépüzemvezetője és parancsnokának jelentése szerint kifogástalanul látta el a fűtői szolgálatot.

Fentiek alapján, a szolgálatával nem szorosan összefüggő és szocialista munkaverseny érdekében önként vállalt öntudatos és áldozatkész munkájáért az Igazgatóság Földesi János vitorlást dicséretben részesíti és 1 napi 100 százalékos alapbérének megfelelő összeggel jutalmazza. Kérjük, hogy a fentieket tudomásul venni és a „Közlekedés"-ben közzétenni szíveskedjék."

A nem mindennapi értesítést, amelynek örömmel adunk helyet, Ochotnyikov és dr. Pál vezérigazgató elvtársak írták alá.

A sportoló tömegek harcos békeakaratának jegyében zajlott le a Hűvösvölgyi MHK-nap

Vasárnap reggel vörös- és nemzetiszínű zászlóerdővel, feliratokkal gyönyörűen feldíszítve fogadta a Hűvösvölgy a Vasutas és Építőipari Szakszervezet dolgozóit, akik már 9 óra előtt sűrű sorokban, mozgalmi énekeket énekelve érkeztek meg, hogy sikeres MHK-próbázással bizonyítsák be törhetetlen békeakaratukat.

„El a kezekkel Koreától!", hirdették több helyen is feliratok és az ünnepélyes megnyitón percekig tüntettek a dolgozók az imperialisták aljas merénylete ellen.

Végh Lajos, a Vasutas Szakszervezet elnöke megnyitó beszédében kiemelte az MHK nagy és hatalmas jelentőségét a békéért vívott harcban, példaképül állította a magyar sportolók elé koreai sporttársainkat, akik fegyverrel a kezükben harcolnak a világbéke megvédéséért.

„Megvédjük a békét!" — zúgott a kiáltás sokáig a beszéd után ezrek ajkáról, majd nagy lelkesedéssel indultak a dolgozók az MHK-próbáztató helyre, hogy tettekkel is bebizonyítsák: edzett, erős és sokoldalú munkásai a 800 milliós béketábornak.

Tíz órakor már javában folytak a próbák. A tűző napsütés sem riasztotta vissza a dolgozókat. Sűrű tömegben vették körül a magasugró-, futó-, súlydobó- és távolugró-pályákat. Egymást buzdítva, nagy igyekezettel jó versenyszellemben végezték az első időszakra meghatározott gyakorlatokat. Felkészülésben nem is volt hiba, a többszázas tömegekben nem lehetett találni eredménytelen próbázókat. Különösen a Landler Jenő Ü. V. leánypróbázói áruitak el kiváló előkészületet. Mindannyian aranyfokozatot értek el. Egymásután születtek jobbnál jobb eredmények. Magasugrásnál nem volt ritka a 150 cm-es ugrás, a többi próbaágakban is sok kiemelkedő eredményt értek el a dolgozók.

Új színt jelentett a próbázásokban, hogy igen sok a vidéki vasutas, szolnoki, hatvani, szobi, székesfehérvári, váci, szegedi, miskolci, ceglédi dolgozók — fővárosi kartársaikkal együtt tették le a próbákat és kicserélték egymás között az edzéseken szerzett tapasztalatokat.

Az MHK-próbázások alatt a Nagyréten felállított színpadon súlyemelő, vívó bemutatók folytak. A fák árnyékában vasutas- és MEMOSZ-sakkozók szimultánokat játszottak.

A súlyemelőknél egy-egy szép „szakítás" után csodálkozás és elismerés moraja futott végig a nézők során. A vívókat körülvevő nagy tömeg pedig lelkes tapsszal jutalmazta Elek Ilonka, Elek Margit, Mészöly, Márkus, Vajda és Kiss Kató bemutató mérkőzéseit.

Mindkét helyen hangos beszélőn keresztül ismertették és népszerűsítették a dolgozók előtt még ezideig kevéssé ismert két sportágat.

Két órakor kezdődött meg a birkózó bemutató, melynek során a Budapesti Lokomotív és a vidéki vasutas csapatok birkózói barátságos találkozón mérték össze erejüket. Bóbis olimpiai bajnok, Gál világbajnok és Tarr, a főiskolai világbajnokság második helyezett birkózóinak bemutatója tetszett legjobban a közönségnek.

A birkózás után egyre jobban növekedett a tömeg a szorító körül. Egyes lelkes szurkolók a fák ágain foglaltak el kényelmes páholyokat, hogy jól láthassák a sorrakerülő Budapesti Lokomotív és Szonoki Lokomotív ökölvívó bemutatót.

A röplabda-, kézilabda-, kosárlabdapályákon egész nap bemutatómérkőzéseket játszottak egymással a két szakszervezet férfi és női csapatai. A hűvösvölgyi MHK-nap folyamán mintegy 600-an tették le sikeresen a próbát, ezek közül 20 százalék érte el a felsőbb fokozatot.

A nagyarányú MHK-nap minden hiba és fennakadás nélkül zajlott le. A teljes sikerért dicséretet illeti meg a Vasutas Főosztályt, a MAV Igazgatóságot és az Utasellátó NV-t, akik dekorációs munkájukkal tették széppé, ünnepélyessé és otthonossá Hűvösvölgyet az MHK sportnapra a dolgozók részére.

A sportnap kereteiben a sportolók fogadalmat tettek a béke megvédése mellett és szolidaritást vállaltak az északkoreaiak mellett, majd lelkesen ünnepelték a Szovjetuniót és annak vezetőjét, a béke legfőbb védelmezőjét, a nagy Sztálint, a Magyar Dolgozók Pártját és a magyar dolgozó nép vezérét, Rákosi Mátyást.

A makóiak „koreai-műszakokat" tartanak

„A KÖZLEKEDÉSNEK! A Makói Vasutas Sport Kör sportolói felháborodással tiltakoznak az amerikai imperialisták aljas háborúja, a hős koreai nép gyalázatos megtámadása ellen.

Sportolóink és dolgozóink a mai naptól kezdődően **„koreai műszakot"** tartanak, széleskörű munkafelajánlásokat tettek és sportversenyeket rendeznek a béke táborának erősítésére, a magunk területén a koreai nép győzelmének elősegítésére.

Lapunk hasábjain keresztül felhívjuk a többi vasutas és szakszervezeti egyesületeket, hogy csatlakozzanak versenymozgalmunkhoz, hogy ezáltal is elősegítsük a hős koreai nép győzelmét.

Éljen a legyőzhetetlen béketábor és annak szeretett, bölcs vezére, *Sztálin* elvtárs.

Elvtársi üdvözlettel:
A Makói Vasutas Sport Kör
sportolói nevében:
Aradi Péter, Kopasz Pál."

A MÁV Anyaghivatal békebizottsága

ünnepi műsorral egybekötött, jólsikerült békegyűlést tartott. A gyűlés lelkes tüntetés volt a béke ügye mellett és méltó tükörképe annak a gyűlöletnek, mellyel dolgozóink viseltetnek a barbár imperialisták ellen.

Dobos Zsigmondné, Dobos Kálmán, Bánszki Ferenc, Ódor István hozzászólásaikkal, saját szerzeményű verseikkel, szovjet dalokkal emelték a MÁV Anyaghivatal újjászervezett békebizottságának első, műsorral egybekötött gyűlésének sikerét.

A dolgozók szűnni nem akaró tapssal köszöntötték a hatalmas Szovjetuniót, a nagy Sztálint és egyemberként kiáltották: Igaz ügy, erős ügy, győzedelmes ügy!

Szabadság!

Bánszki Ferenc
a KÖZLEKEDÉS levelezője."

Vasutas irodalmi pályázat

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének kultúrosztálya pályázatot hirdet vasutas-témájú és a vasút problémáival foglalkozó egyfelvonásos jelenetek, versek megírására. (A jelenet 30 percnél hosszabb nem lehet.)

A jelenetek foglalkozzanak az őszi csúcsforgalommal, az 500 km-es és 2000 tonnás mozgalomlommal, a bércsalók és normalazítók leleplezésével, a jobboldali szocdemek szerepével, a klerikális reakció elleni harccal. Ezek a jelenetek hiven tükrözzék a szocialista, realista művészetet és támasszák alá munkatermelékenység fokozását.

A legjobb jeleneteket és verseket díjazzuk és azokat országos viszonylatban kultúrcsoportjaink részére kiadjuk.

Jeleneteknél: 1. díj: 400.— forint, 2. díj: 300.— forint, 3. díj: 200.— forint.

Verseknél: 1. díj: 300.— forint, 2. díj: 200.— forint, 3. díj: 100.— forint.

A pályázat határideje: 1950 szeptember 1.

Beküldendő: Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete kultúrosztálya, Budapest, VI., Munkácsi Mihály-utca 16.

Többezer résztvevő jelenlétében tartották meg a vasutasok MHK-napját a hűvösvölgyi nagyréten, óriási érdeklődés mellett, s amint bebizonyult, az eredményeknél, kitűnő sikerrel is. Képünkön a vasutas nődolgozók egy csoportja futásban méri össze erejét.

Az üzemi kultúrotthon hatalmas fegyver a szocializmusért vivott harcban

A Szabad Nép június 4-i számában Pártunk vezércikkben hívta fel a figyelmet arra, hogy a kulturális tömegmozgalom nagyjelentőségű eszköze, a széles dolgozó tömegek kulturális-politikai nevelésének nélkülözhetetlen fegyvere: a kultúrotthon.

Az üzemi kultúrotthonoknak kell lenni az üzemek kulturális élete központjának. Egyesítenie kell magában a dolgozók politikai, szakmai, tudományos és művészeti nevelését. A kultúrotthon teszi rendszeressé és fogja össze az üzemekben a tömegszervezetek kulturális munkáját. Feladata az, hogy egységes irányítással és ellenőrzéssel a dolgozók mindszélesebb tömegeit, azok családtagjait vonja be a kulturális tevékenységbe, a szocialista kultúra fejlesztésének munkájába.

Ha felülvizsgáljuk az eddig működő kultúrotthonok munkáját, meg kell állapítanunk, hogy fejlődésük nem tartott lépést országunk általános politikai és gazdasági fejlődésével, de még a kulturális forradalom általános fejlődésével sem. Eddigi céljuk csakis a tömegek kiszolgálása, anyagi haszonra való törekvés, stb. volt. A dolgozók nevelésével, a kulturális nevelőmunkával általában nem foglalkoztak.

A kultúrotthonok fenti hiányosságai visszahatnak a szocialista építés ütemére, akadályozzák a munka termelékenységének fejlődését, a szocialista munkafegyelem erősödését.

A bércsalások és a bércsalásokkal szembeni megalkuvás, a klerikális befolyás és a klerikális agitációval szemben tanusitott megalkuvás, a „jóindulat" vagy „semlegesség" nem kis mértékben a kulturális-politikai nevelőmunka elmaradásának a megnyilvánulása. Fel kell vennünk ellenük a küzdelmet és ennek a harcnak nélkülözhetetlen fegyvere a kulturális-politikai nevelőmunka, a szocialista öntudat fejlesztése, a szocialista kultúra terjesztése. Kultúrmunkánknak támadó jellegünek kell lennie, hogy leleplezzük a reakciót és segítsük tervünk végrehajtását. Támaszkodnunk kell a dolgozók alulról jövő kezdeményezésére, hogy kultúrmunkánk állandó fejlődését biztositsuk. Ezt a fejlődést szolgálják a helyesen vezetett, rendszeresen és tervszerüen működő kultúrotthonok.

El kell érnünk, hogy kultúrotthonaink az ország minden részében rendszeresen és tervszerüen működő intézményekké váljanak. E célból a SZOT működési szabályzatot ad ki kultúrotthonaink számára. A működési szabályzat segiteni fogja a kultúrotthonok működését, de tudomásul kell vennünk, hogy ez csak keret, melyet tartalommal nekünk kell megtölteni. Szükséges a megfelelő politikai és kulturális irányitás, az ellenőrzés, mely fokozott feladatokat ró funkcionáriusainkra.

Pártunk és a SZOT kiértékelése folytán 1950. évben az alábbi helyeken indítjuk be kultúrotthonainkat: Debrecen, Miskolc, Tapolca, Győr, Dombóvár, Pécs, Celldömölk, Szombathely, Szeged, Szolnok, Békéscsaba, Zalaegerszeg, Északi Jj., Dunakeszi Jj., Szombathelyi Jj.

Tervbe van véve továbbá: Püspökladány, Bicske, Kecskemét, Hatvan, Kiskunhalas, Nyiregyháza, Sátoraljaújhely, Salgótarján és Kaposvár kultúrotthonainak a beindítása is.

Minden erőnkkel azon kell lennünk, hogy beinduló kultúrotthonaink rendszeresen és tervszerüen működő intézményekké váljanak, ahol dolgozóink második otthonukat találják meg. Folyamatos programmal kell ellátni otthonainkat, ahol politikai, szakmai és kulturális nevelést kapnak dolgozóink.

Szilárd bástyaként kell hogy álljanak kultúrotthonaink a proletariátus fokozódó harcában, különös tekintettel a klerikális reakció ellen vivott harcban s ezen túlmenően a dolgozók szocialista átnevelésében.

Tudjuk azt, hogy fenti feladatok megoldása szívós küzdelmet és hosszú időt követel, de az eredmény nem lehet kétséges, mert harcunkat a Magyar Dolgozók Pártja és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs vezeti és ez biztositék arra, hogy a feladatot meg is fogjuk oldani.

„NÉPÜNK ELLENSÉGEI JOBBOLDALI SZOCIÁLDEMOKRATÁK ÁRNAMUNKÁJA A VASÚTON" címen lapunk július 15-i számában közöltük Rajos János mozdonyvezető viselt dolgait is. A Ferencvárosi Fűtőház üzemi bizottságának értesítése szerint Rajos nem tartozik a Ferencvárosi Fűtőház létszámába. Rajos János — értesülésünk szerint — az Északi Fűtőházban teljesít szolgálatot.

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSEGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVAN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—887, 126—452, 124—893.

Szikra Lapnyomda NV, Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ.

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

A Vasutasok Napján
forró, testvéri üdvözletünket küldjük példaképeinknek: a hős szovjet vasutasoknak!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 16. SZÁM. * MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN * 1950 augusztus 1.

Megértettük és magunkévá tesszük a Politikai Bizottság határozatát
és szervezett dolgozóink segítségével kijavítjuk hibáinkat

Pártunk Politikai Bizottsága július 24-én határozatot hozott a szakszervezeti munka egyes kérdéseiről.

Dolgozó népünk — mondja a határozat — népi demokráciánk ellenségei elleni kemény harcban sikeresen építi a szocializmust hazánkban. Az elért sikerek kivívásában, szocialista iparunk fejlesztésében része volt szakszervezeteinknek is.

A PB határozata rámutat arra, hogy az eredmények mellett a szakszervezetek és elsősorban *a szakszervezetek felső vezetésének munkája messze elmarad* népköztársaságunk általános fejlődéséhez és a növekvő feladatokhoz képest.

Ennél a kérdésnél meg kell állapítanunk kellő önkritikával azt, hogy a közlekedés szervezett dolgozói szakszervezeteinek felsőbb vezetőszervei nem tudatosították megfelelően, hogy hazánkban a munkásosztály van hatalmon és a dolgozók munkájának gyümölcse nem a kizsákmányoló tőkéseké, hanem a dolgozók összességéé. Nem értettük meg, hogy akkor képviseljük következetesen a munkásosztály érdekeit, ha ingadozás nélkül harcolunk a munkafegyelem megszilárdításáért és a termelés állandó fokozásáért, mert ez képezi alapját életszínvonalunk további emelésének, népköztársaságunk megerősítésének, a szocializmus sikeres építésének. Beszéltünk ugyan ezekről és szakszervezeteink új feladatairól, de *munkánkat főként a termelés, a norma, a bér kérdésében, mechanikusan folytatjuk tovább.*

Nem harcoltunk a Párt szilárd vezetésének biztosításáért, a Párt politikájának következetes végrehajtásáért szakszervezeteinkben. Szóban elismertük a Párt vezetőszerepét, de gyakorlatban tűrtük, mentegettük, a Párt vezetőszerepének lebecsülését. *Rákosi* elvtárs február 10-i beszéde után a hibák feltárásával kívántuk megerősíteni szakszervezeteink munkáját. Már itt ebben az időszakban rámutattunk arra, hogy *a szakszervezeti munkát többrebecsültük, mint pártszervezeteink munkáját,* lebecsültük a Párt élcsapat- és vezetőszerepét. Megmutatkozott ez a Vasútpolitikai Osztály megalakulása után, amikor féltékenyek voltunk hatáskörünkre és abban, hogy a Vasútpolitikai Osztállyal közösen hozott határozatokat pártszerűtlenül kritizáltuk és sok esetben késve hajtottuk végre.

A szállítómunkások önkritikájukban kihozták például, hogy a központi vezetőségük részben, helyi csoportjaik vezetőségei pedig nagyrészt még régi alapon működtek. A Párttól nem vették át kellően a kommunista módszereket és így történhetett meg, hogy nem fejlődtek kellőképpen.

A gépjárművezetők ugyancsak önkritikájukban állapították meg, hogy sokan hivatalnak tekintették a szakszervezeti funkciókat, elszakadtak a dolgozóktól és a pártszervezetekkel való együttműködésük sem volt kielégítő.

A közlekedési dolgozók hibáik feltárásánál kihozták például, hogy nem szívesen és csak többszöri tárgyalások után engedték át üzemi pártszervezetük részére azokat az üzemi bizottsági tagokat, valamint szemináriumvezetőket, akiket a Párt alapszervekben illetőleg oktatási célra kívánt foglalkoztatni. Előfordult, hogy *saját magukat többrebecsülték a funkcionáriusok, mint az alapszervi pártfunkcionáriust* vagy párttitkárt, ideológiailag lebecsülték és szakszervezeti munkájukat a pártmunkánál fontosabbnak tartották.

Ezek az önbirálatok és a hiányosságok ilyetén képpen való feltárása egyben most, hónapokkal a szakszervezet hiányosságainak feltárása után megmutatja azt is, hogy csak formálisan tettük magunkévá Pártunk bírálatát és ismételt figyelmeztetés után sem változtattunk lényegében a hibákon. *A Párthoz való helytelen viszony gyakran tükröződött lapunkban is.* Nem harcoltunk következetesen Pártunk politikájának végrehajtásáért a magunk területén. Gyakran kitértünk a nehéz, vagy az általunk népszerűtlennek vélt feladatok megoldásától, mert lebecsültük a munkásosztály politikai fejlettségét.

Mindez oda vezetett azután, hogy szakszervezeteinken belül jobboldali szociáldemokrata befolyásnak teret adtunk.

Politikai Bizottságunk határozata a továbbiakban megállapítja, hogy *ellenpulit bennünk a forradalmi éberség szelleme.* Pártunk ismételt és komoly figyelmeztetései ellenére lebecsültük az ellenség tevékenységét a szakszervezeteken belül, nem vettük fel vele szemben a harcot, sőt nem egyszer akaratlanul mentegettük és lepleztük a befurakodott ellenség aknamunkáját. Felelősség terhel bennünket azért, hogy az ellenség ügynökei soraink között romboltak.

Az éberség hiánya és elbizakodottságunk következtében nem figyeltünk fel a pártellenes megnyilvánulásokra, a termelés egyes területein mutatkozó kirívó hibákra és nem kerestük a súlyos hiányosságok mögött sem az ellenség kezét. Ennek volt következménye az persze, hogy üzemeinkben egész csomó jobboldali szociáldemokrata bércsalást követett el. Az ellenség így nyugodtabban végezhette romboló munkáját.

A Debreceni Járműjavító NV-nél például *Gerő* Mátyás főművezető a sztahánovisták, a dolgozók előtt arról beszélt, hogy *nem érdemes kiugrani,* dolgozzanak csak szép lassan, mert ugyis le fogják venni a normát és utána keveset fognak majd keresni.

Erdélyi Zoltán sztahánovistát azzal agitálták, hogy *ne járassa a sajtót,* mert nem érdemes, az csak többletkiadást jelent számára. *Erdélyi* Zoltánt sikerült is az ellenségnek megagitálni és megtagadta a sajtó előfizetését. Az ellenség uszályába került.

Sasvári, a főműhely IV. osztályának vezetője, valamint *Béres* nevű jobboldali szociáldemokraták ugyan csak *a normarendezés és az alapbéremelés ellen uszítottak.*

A Szombathelyi Járműjavító NV-nél például, a cserejavítóban, ahol a normák ezidáig lazák voltak, nagy csend van, *semmiféle megnyilvánulás nincs.* De a mozdonyosztályon már, a magas százalékot elérő dolgozók az ellenség agitációjának hálójába kerülve, egymásközt sugdolódznak, *s így fejezik ki elégedetlenségüket.*

A pécsi osztálymérnökségen a jobboldali szociáldemokraták szintén munkába léptek és akadályozták a koreai nép megsegítését. Így *Tischler* József és *Menszigár* Kálmán megtagadták a koreai nép megsegítését azzal, hogy *még cigarettára sincs pénzük,* nem még hogy a koreaiaknak adjanak. A Ferencvárosi Fűtőházban *Kendrovics* Ferenc fűtő olyan kijelentést tett, hogy *„a koreai népnek most gyűjtenek, őneki mikor fognak gyűjteni."*

Szakszervezeteinkben dolgozó kommunista vezetők többsége elszakadt a tömegektől és elbürokratizálódott. A Dunakeszi Járműjavító NV a Politikai Bizottság határozatával kapcsolatos állásfoglalásában hangoztatja a felsőbb vezetők felé, hogy hibáik főleg abban mutatkoznak, hogy *az üzemi bizottságot teljesen magárahagyja* úgy a központi, mint a területi titkárság. Nem ellenőrzik, — írják — hogy az üzemi bizottság Pártunk határozatát hogyan hajtja végre és ha mégis néha-néha ki is látogatnak üzemünkbe, nem minden esetben építő az ellenőrzésük és kritikájuk.

A szakszervezeti demokrácia gyenge, sőt helyenként visszafejlődőben van. A szakszervezetek és üzemi bizottságok egy részét *nem demokratikusan választott szervekkel* irányítjuk. A Vasutas Szakszervezetben például a jelenleg működő 7 területi titkár közül *csak egyetlen-egy* olyan van, akit demokratikusan, a széles szakszervezeti tagság bevonásával, választottak meg szakszervezeti vezetőnek.

Meg kell azt is állapítanunk, hogy szakszervezeteink általában *nem nyujtanak eleget közvetlenül saját tagságunknak,* elhanyagoljuk a dolgozók szociális védelmét, nem fordítunk kellő gondot a munka körülményeinek és helyi feltételeinek javítására, az egészségvédelemre, a dolgozók jogos sérelmeinek orvoslására, a kulturális- és sportélet fejlesztésére.

Politikai Bizottságunk határozata kötelességünké teszi, hogy *gyökeresen számoljuk fel* a szakszervezeti vezetőkben, elsősorban saját munkánkban és magatartásunkban *az opportunista szociáldemokrata befolyást,* a Párttól való elszakadottságot, legfőbb feladatunknak kell tekintenünk annak biztosítását, hogy szakszervezeteink ingadozás nélkül, valóban betöltsék a Párt legfontosabb segítőjének szerepét, a termelés, a szocialista ipar fejlesztése terén.

Harcolnunk kell következetesen az ötéves terv végrehajtásáért, a termelékenység emeléséért, az önköltség csökkentéséért, a szocialista bérezés, a helyes norma kialakításáért, a szocialista munkaverseny, a Sztahánov-mozgalom fellendítéséért és további kiszélesítéséért.

Meg kell erősítenünk szakszervezeteink vezetőszerveit szilárd, a Párthoz, a munkásosztályhoz hű, megingathatatlan *káderekkel.*

Leplezzük le a szervezett munkásság előtt a háborús gyujtogatók szolgálatába szegődött *jobboldali szociáldemokrata hazaárulókat* és azok tudatos ügynökeit és távolítsuk el őket szakszervezeteinkből. Következetesen lépjünk fel minden olyan ellenséges nézettel szemben, ami Pártunk vezetőszerepét tagadja vagy vitatja és ezen keresztül a munkásosztály legfontosabb tömegszervezetét a munkásosztály vezérkarával, a proletárdiktatúra vezetőerejével, a Párttal akarja szembeállítani.

Javítsuk meg és tegyük rendszeressé szakszervezeteink eszmei, politikai és kulturális nevelőmunkáját.

Erősítsük szakszervezeteink kapcsolatát a dolgozókkal és küszöböljük ki szakszervezeteink munkájából *a bürokratizmust.* Biztosítsuk szakszervezeteinkben *a belső demokráciát,* az alulról jövő kritika, kezdeményezések érvényrejutását és azt, hogy az alapszervezetektől a SZOT-ig választott szervek demokratikusan vezessék a szakszervezeti munkát. A szakszervezetek vezetőszerveibe vonjuk be bátran a pártonkívüli dolgozók legjobb elemeit.

Politikai Bizottságunk határozatát meg kell tárgyalnunk a szakszervezeti funkcionáriusokkal és magával a szervezett munkássággal, a dolgozó tömegekkel. Tárjuk fel bátran és nyiltan a hibákat és mozgósítsunk azok kijavítására. Honosítsuk meg és fejlesszük a szakszervezeti mozgalomban a kritika, önkritika forradalmi fegyverét és tartsuk szemelőtt, hogy a szocialista építés frontján elért eredményeink a legjobb fokmérői annak, hogy mennyire értettük meg Pártunk bírálatát és javítottuk ki az elkövetett súlyos hibákat.

Politikai Bizottságunk meg van győződve arról, hogy megértjük és magunkévá tesszük a Párt bírálatát, megfogadjuk a Párt tanácsait és a munkásosztály legyőzhetetlen ügye iránti forradalmi lelkesedéssel a szakszervezetben dolgozó elvtársak, valamint az egész szervezett munkásság segítségével kijavítjuk a hibákat és ezzel jelentősen hozzájárulunk hazánk szocialista fejlődésének meggyorsításához s végső soron a béketábor erejének növeléséhez.

Emellett álltak ki a SZOT július 29-i szakszervezeti vezetők értekezletének résztvevői is, szilárd elhatározással hangsúlyozva, hogy Pártunk Politikai Bizottsága határozatának minden egyes kérdését a legbehatóbban megvizsgálják saját munkaterületükön, hogy a szakszervezeti munkát komoly mértékben megjavítsák.

MEGVÉDJÜK A BÉKÉT!

A szovjet nép a stockholmi békefelhívásra egyemberként írta alá az atombomba betiltását és a békét követelő íveket. Képünkön a moszkvai „Riga"-vasútállomás dolgozóinak egy csoportját látjuk. A felhívást éppen Filip Anurov szállítómunkás írja alá

Eredmények és hibák a Vasutas Szakszervezet munkájában

A „Népszava", július 29-i számában írja:

A magyar vasúti dolgozói a felszabadulás óta a Párt irányításával sok nehéz feladatot oldottak meg, sok dicsőséges csatát vívtak meg győztesen. A hős szovjet vasutasok példáját követve, derekasan kivették részüket az országos munkaversenyekből. A kocsifordulók megrövidítése, a 2000 tonnás és 500 kilométeres mozgalom és a munkaverseny egyéb területein egyaránt komoly, szép eredményeket mutathatnak fel. Most az őszi csúcsforgalom lebonyolítása olyan méretű újabb feladatok elé állítja a vasúti dolgozóit, amelyeknek sikeres megoldása a magyar vasutasok újabb dicsőségére válik. Éppen ezért az őszi csúcsforgalom lebonyolítását csakis a Párt vezetésével, a vasút minden dolgozójának mozgósításával, új módszerek bevezetésével végezhetik el sikeresen.

Az őszi csúcsforgalom lebonyolításának sikere nagy mértékben függ a szakszervezet jó vagy rossz munkájától.

Most, a Politikai Bizottság határozatának fényénél, nézzük meg, hogyan dolgozik a Vasutas Szakszervezet, milyen hiányosságokat kell leküzdenie, hogy nagy tömegerejéhez és jelentőségéhez képest vegye ki részét a fenti feladatok sikeres végrehajtásából.

Pártunk Politikai Bizottságának határozata megállapítja, hogy a szakszervezetek felső vezetésében dolgozó kommunisták elsősorban azért követtek el súlyos hibákat, mert meglazult kapcsolatuk a Párttal, sőt közülük sokan elszakadtak a Párttól.

Nézzük meg, hogyan áll ez a kérdés a Vasutas Szakszervezetben?

Kapcsolat a Párthoz

Rákosi elvtárs február 10-i beszéde után Gáspár Sándor elvtárs, a szakszervezet főtitkára önkritikát gyakorolt. Bár ez az önkritika általában formális volt, Gáspár elvtárs elismerte, hogy lebecsülték a Párt jelentőségét, túlbecsülték a szakszervezet szerepét s a szakszervezetet nem egyszer a Párt fölé akarták helyezni. Az önkritika elhangzása után azonban nem következett be döntő fordulat az egész szakszervezeti munkában. Ennek tudható be, hogy még ma is előfordul, hogy a szakszervezeti középfunkcionáriusok lebecsülik az üzemben a Párt vezető szerepét. A Keleti Műszaki Kocsihivatal volt üb-titkára, Rajczi György például a 10 napos üb-tanfolyamon nemrég ilyen kijelentést tett: „Miért a Párt a vezető, amikor a szakszervezetnek sokkal több tagja van." A szakszervezet által kiadott dokumentumok, mint a havonta megjelenő „Vasutas Bizalmi" arról tanúskodnak, hogy ezen a téren további erőteljes fordulatra van szükség. A július elején megjelenő „Bizalmi"-ban például említés sincs Gerő és Révai elvtársak beszédeiről és a Központi Vezetőség határozatáról.

Hiányosságok mutatkoznak az ébersé terén is.

Ez év tavaszán a szakszervezet figyelmeztetés kapott a Párttól, hogy a szakszervezet egész apparátusába milyen befészkelte magát az ellenség. A szakszervezet azonban ezután sem volt elég éber s nem figyelt fel az ellenséges veszélyre. A júliusi „Vasutas Bizalmi"-ban háromoldalas cikk foglalkozik a bakesetek kérdésével. Általában ír erről a „gondatlanságról", anélkül, hogy az ellenség munkáját, amely az elszaporodott baleseteknél napnál világosabban jelentkezik, akár csak meg is említené. Fenti cikk foglalkozik például a hatvani balesettel is, ahol két vonatot egymásnak engedtek s ahol Tomek Károly főtiszt, volt Barankovics-párti titkár ellenséges manőverei leplezték le. A cikk azonban itt sem említi az ellenséget.

Jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció ügynökei

Nyilvánvaló, hogy a kellő éberség hiánya, az elégtelen politikai nevelőmunka, a szakszervezeti alapszervezeknek elégtelen kapcsolata az üzemi pártszervezetekhez azt eredményezte, hogy az ellenség befurakodott a vasúti dolgozói közé is. Az ellenség romboló munkáját megkönnyíti, hogy olyan rétegről van szó, amelyet a hírhedt „Peyer-paktum" a multban elzárt a szervezkedéstől. A győri osztálymérnökségen például Schögl Ferenc jobboldali szociáldemokrata, nemrég leváltott üzemi bizottsági titkár, a taggyülések előkészítése során csak addig tartott bizalmicsoport értekezleteket, amíg a központi instruktorokat várta. Dorogon Pozsgay Gyula, egykori kispap azt hangoztatta: „Nem kell félni, eljön az idő, hogy a hugom (volt apáca) visszaözönözik és én felveszem a tiszti egyenruhát." A Nyugati-pályaudvaron a raktárfőnök vasárnap délelőttönként a túlórát beírja magának, miközben elmegy a templomba. A Dombóvári Vasutas Sportkörben nem ment az MHK-mozgalom. A vizsgálat kiderítette, hogy a szertáros volt csendőr, egyik vezető volt pap, a másik vitéz és egykori Horthy-tiszt. A női sport vezetője pedig volt apáca. Nem vették fel élesen a harcot a szakszervezeti aktivisták az olyan megnyilvánulások ellen, mint Hargitai nagykanizsai fűtőházfőnöké, aki kijelentette, hogy „ahol 200 százalékot érnek el a dolgozók, ott nyilvánvalóan csalnak".

A reakció ellen sikeresen csak a Párt vezetésével, a szakszervezeti demokrácia érvényesítésével, a tömegek állandó, szívós felvilágosításával, nevelésével lehet a harcot megvívni. A Párttól való elszakadás, a politikai éberség hiánya, ezek azok az okok, amelyekből a termelés területén is számos hiba fakad.

Panyin elvtárs az év elején bemutatta, hogyan lehetséges a 2000 tonnás vonatot szokatlan gyorsasággal célhoz juttatni. Az őszi csúcsforgalom sikere jórészt attól függ, hogy mennyire sikerül a 2000 tonnás és 500 km-es mozgalmat egyesíteni. A szakszervezet a Párt segítségével nyolc súlypontüzemben komplex-brigádokat szervezett. Felkarolja az olyan kezdeményezéseket, mint a Magyar Vagon és Gépgyár NV és a győri vasutas dolgozóké, akik közösségi komplex-brigádokban harcolnak az őszi csúcsforgalom sikeréért. Komoly eredményeket értek el a hosszúlejáratú versenyszerződések szervezésében is. Ha azonban alaposabban szemügyre vesszük a szakszervezet munkáját a termelésben, a versenyszervezés vonalán, itt is számos hiányosságot kell megállapítani.

Hibák a versenyszervezésben

Így a közlekedés vonalán megindult különböző mozgalmak szervezésénél a szakszervezet egyes helyeken lemaradt. Még a 2000 tonnás mozgalom is, melyet pedig a szakszervezet kezdeményezett, a múlt év szeptembere óta alig fejlődött. Az 500 km-es mozgalmat pedig tényegében a Párt szervezte és indította meg. Hasonló a helyzet az irányvonatok kérdésében, amelyekkel sem a megindítás érdekében, sem azóta a szakszervezet nem foglalkozott kellőképpen. Pártunk Központi Vezetőségének május 31-i határozata után megtartott szakszervezeti taggyűlésen az üzemi bizottságok a határozatot ismertették, azonban az őszi csúcsforgalom kérdésével keveset foglalkoztak. Az üb-titkárok, kellő útmutatás hiányában, keveset beszéltek a munkaverseny lehetőségeiről, a szűk keresztmetszetekről, a Sztahánov-mozgalomról, a hosszúlejáratú versenyszerződésekről. Az üzemi szakszervezeti taggyűléseken általában még mindig nem a termelési és a napirenden lévő szakszervezeti kérdések foglalják el a főhelyet.

Nem harcol eléggé a szakszervezet a bürokratikus versenykiértékelési mód ellen sem. Az üzemi bizottságok általában nem irányítják a versenyt a szűk keresztmetszetek felé, nem keresik ki azokat a súlypontokat, amelyeknek sikeres megoldása az egész versenyt és magát a termelést előre lendíthetné. A szakszervezet által havonta megjelentetett „Vasutas Bizalmi" áprilisban megjelent száma nem foglalkozik az április 4-i mozgalom eredményeivel. A közelgő május 1-ről pedig csak néhány általános frázist tartalmaz nem beszél a május 1-i versenymozgalom szervezéséről és ezzel kapcsolatban a szakszervezeti vezetők, bizalmiak feladatairól.

A versenyvállalások és a versenykihívások legtöbbször bürokratikusak, csak általánosságban mozognak. Így például a pécsi osztálymérnökség versenykihívása ilyen pontokat tartalmaz: „Ki készíti a leggazdaságosabb anyagelőirányzatot?" Az ehhez hasonló versenypontok után leszegezi: „Kiértékelés az ötéves terv végéig, minden év 12. hónapjában".

50–60 dolgozó egy bizalmicsoportban

Fenti hiányosságok abból származnak, hogy nem kielégítő a szakszervezet kapcsolata a Párttal, a szakszervezeti munkában nem érvényesül eléggé a bolsevik munkamódszer. A szervezeti felépítés laza. Az üzemi bizottsági titkárok lélektelen munkája jellemző, hogy egyedül a vasutaknál még ma is alkalmazzák azt a két éves rendeletet, mely szerint a nem függetlenített üzembizottsági titkárok havi 32 túlórát számolhatnak el. Ma is gyakori az, hogy munkaidő alatt tartanak különböző értekezleteket. A bizalmihálózat inkább csak formálisan létezik. A bizalmiakat nem termelési egységenként választották. Rákos üzemi szervezetében például nemrég egy mozdonyfelvigyázó volt a bizalmi akihez a legkülönbözőbb időben szolgálatot teljesítő dolgozók tartoztak. Így előfordult, hogy csoportjának tagjait sokszor egy hétig sem látta. Sok helyen még ma is hasonló a helyzet.

Az üzemi bizottságok elhanyagolták a bizalmiakat és nem vették figyelembe egyes üzemekben, hogy a létszám alaposan megduzzadt. Az Északi Főműhelyben például tavaly építették ki a bizalmihálózatot, közben az üzem létszáma csaknem ezer fővel megszaporodott. Az üb csak most jött rá, hogy az üb-hálózat nem követte az üzem gyarapodását és a bizalminak 50—60 dolgozóval kell foglalkoznia. Hogyan nevelik így a bizalmiak a dolgozókat? Hogyan magyarázzák meg az alapbéremelés, normarendezés szükségességét, nyíltabban világosítják fel az egyes dolgozókat, hogy az alapbéremelés, normarendezés után mint alakul a keresetük és a munkaverseny, a versenylendület fokozásával hogyan szárnyalják túl eddigi eredményeiket?

A szakszervezet csak a legutóbbi időben kezdett foglalkozni a bizalmiak nevelésével.

Nem funkcionálnak kellőképpen a műhelybizottságok sem és az üzemi bizottságok is igen gyakran nem az ellenség elleni harcra, a termelékenység fokozására, a dolgozók érdekvédelmére, politikai és kulturális nevelésére helyezik a fősúlyt, hanem apró ügyekkel töltik ki egész napjukat, mert a gyengén működő műhelybizottságok és bizalmihálózat miatt a dolgozók különböző kérdéseikkel egyenesen az üzemi bizottságokhoz fordulnak.

A szakszervezeti középszerveknek nincs elég önállóságuk. Nem megfelelő a kapcsolatuk a központtal. A szakszervezet felső vezetői a budapesti középszervet sem látogatják, nem közvetlenül irányítják. Az instruktorok pedig minden héten más területi titkárságot látogatnak meg, így nem érzik magukat felelősnek az ott folyó munkáért.

A középszervek még mindig a régi felépítés szerint működnek, ma is van propagandafelelős, oktatási felelős és káderes, holott ezeket a funkciókat a SZOT már rég megszüntette. A középszervek a központhoz vannak láncolva, nem bízzák meg őket önálló feladatokkal. A központi instruktorok állandóan a nyakukon ülnek, azonban a központ nem vonja felelősségre a középszerveket, hogyan hajtották végre a feladatokat.

Kiküszöbölni a hibákat, tovább fejleszteni a jó kezdeményezéseket

A szakszervezet kommunista vezetői csak úgy tudják megoldani az őszi csúcsforgalomban a szakszervezetre váró feladatokat, ha tanulnak a Politikai Bizottság határozatából, nagyobb lendülettel folytatják a jó kezdeményezéseket, kiküszöbölik munkájukból a fogyatékosságokat, megerősítik kapcsolataikat a Párttal és a tömegekkel. A szakszervezet vezetői maguk is rendszeresen kijárnak az üzemekbe, kiszélesítik a politikai nevelést, emelik annak színvonalát, leküzdik a munkájukban még fellelhető opportunista, szociáldemokrata munkamódszereket, felszámolják az ellenséggel szembeni tanúsított liberalizmust, kemény harcot folytatnak a jobboldali szociáldemokraták, a klerikális reakció nyílt és kevésbbé nyílt megnyilvánulásai ellen. Továbbfolytatják a bizalmihálózatok kiegészítését és megerősítését. Továbbfolytatják az üzemi bizottságok és bizalmiak nevelését, aminek eredménye máris jelentkezik, mint Kazincz-Barczikán, a miskolci osztálymérnökségen, vagy a Landler Jenő Járműjavító műhelyben, ahol a bizalmiak már komolyan szervezik a munkaversenyt, rendszeresen megtartják a csoport értekezleteket.

Az őszi csúcsforgalom sikere érdekében a szakszervezet vezetőinek üzemi szakszervezeti aktívák segítségével mozgósítaniok kell a dolgozókat az értékes kezdeményezések továbbfejlesztésére, a komplex-brigádok, a 2000 tonnás és 500 km-es mozgalom, az irányvonatok szervezésére. Mindennek érdekében folytatni kell a műhelyhibizottságok átszervezését és az ideiglenes műhelybizottságok helyett véglegeseket választani. Ismét munkába kell állítani az üzemi bizottságok mellett működő reszort bizottságokat, tovább szélesíteni az aktivisták körét. Az aktivisták segítségével minél több dolgozót kell bevonni a szakszervezet versenyszervező, érdekvédelmi és kulturális munkájába. Fel kell figyelni az értelmes, pártonkívüli dolgozókra és előrevinni őket. Fel kell számolni a gépies tagdíjbeszedést és össze kell kötni politikai felvilágosító munkával.

Tovább kell menni a kezdeti lépéseknél, hogy az elnökséget tényleges vezetőszervvé tegyék, amely nemcsak gazdasági kérdésekkel foglalkozik, hanem az egész szakszervezeti munkát politikailag irányítja. A Párt, valamint a SZOT határozatait napirendre tűzi, maga is határozatokat hoz és azok végrehajtását ellenőrzi. A munka megjavítása érdekében az elnökség időnként vizsgálja meg és tűzze napirendre a középszervek, egyegy osztály vagy nagyobb üzem szakszervezeti bizottságának munkáját, adjon tanácsokat, hogyan küszöbölje ki a hiányosságokat. A politikai nevelés megjavításával gondoskodjék arról, hogy a központban dolgozó munkatársak és az üzemi szakszervezeti funkcionáriusok tisztán lássák munkájuk fontosságát. Legyenek tisztában a szakszervezetek feladataival a szocializmus építésében, támaszkodjanak mindenben az üzemi pártszervezetekre, fűzzék szorosabbra kapcsolatukat a tömegekkel, hallgassák meg és neveljék a dolgozókat és foglalkozzanak mindennapi kérdéseikkel. Mint jó kommunisták, álljanak a munkaverseny élére, szervezzék a Sztahánov-mozgalmat, a munkaverseny különböző formáit.

A szakszervezetben dolgozó kommunisták így hajtják végre Pártunk Politikai Bizottságának nagyjelentőségű határozatát, így mozgósíthatják a vasút minden dolgozóját az őszi csúcsforgalom lebonyolítására, a minisztertanács határozatának végrehajtására, az új normák túlszárnyalására. Így veszik ki méltóképpen részüket a szocializmus építéséért, békénk megvédéséért folyó nagy küzdelemből.

NEMZETKÖZI SZÖVETSÉGÜNK KÖSZÖNETE

A Szárazföldi- és Légi Szállítópart munkások Nemzetközi Szövetségének titkára, Steltan Moraru elvtárs az elmúlt napokban levelet intézett Gáspár Sándor elvtárshoz, a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének főtitkárához.

Moraru elvtárs levelében elismerőleg nyilatkozott arról, hogy a magyarországi szervezett közlekedést dolgozók szoros kapcsolatot tartanak fenn a Bukarestben székelő nemzetközi irodával és megköszönte a Szövetség részére nyújtott értékes támogatást, majd így folytatta:

„Figyelmesen elolvasva az Önök beszámolóját, mindenben jóváhagyjuk a közlekedés szervezett dolgozói által kifejtett tevékenységüket,

melegen üdvözölvén őket az összes eredményekért és az Önök hazájában a szocializmus építésében és a békevédelmi harcban való részvételükért.

Köszönjük Önöknek és szintén üdvözöljük a dolgozókat azért a szép, együttérzést tevékenységükért, amely annak a harcnak támogatása érdekében nyilvánul meg, amelyet ma, a hős koreai nép oly eredményesen folytat a betörő amerikai imperialistákkal szemben.

A pályafenntartási dolgozók javaslatokkal támogatják a normarendezést

„Kedves Elvtársak! Most, hogy örömmel üdvözölhetjük a minisztertanács június hó 20-án megjelent rendeletét az alapbéremelés és normarendezés kérdéséről, foglalkozni szeretnénk pár szóval a mi munkaterületünk normakérdésével és megpróbálok rámutatni azokra a pontokra, ahol bajok vannak a normákkal. Vagy nagyon elszaladnak, vagy pedig szorosak.

Ismeretes előttünk, hogy a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció aknamunkája eredményeként közöttünk, pályamesterek között is akadtak norma- és bércsalók. Saját területünkön is voltak példák, melyek közül Wéber főpályamester érdemelte ki büntetését először. Akadtak még azonban olyan szakaszok is, ahol a műszakiak ellenőrzése akadályozta meg a hamis elszámolást. Például *Kiss*, hogy népszerű legyen dolgozói előtt, elfogadta az előmunkás helytelen egységidő-elszámolását a talpfacserélésnél és készen volt a 232 százalékos teljesítmény.

Másik esetben pedig úgy fogták meg az ellenség munkájának eredményeképpen a kérdést, hogy vál gattak a hasonló normatételek között és hozzácsatlakozott a rossz végrehajtás is, így 160 százalékos volt az átlagteljesítmény.

Az iparosmunkáknál is megtaláltuk a helytelen elavult normák megállapításának hibáit, melyek ma már mind gátlói termelékenységünknek. Például, ha az öntudatos dolgozó csak egy kis gondolkodással végzi munkáját és az jó, csoportja könnyen éri el a 400—500 százalékot. De ugyanakkor az a dolgozó, aki nem törődik a termelésse , alig éri el a 100 százalékot. Szerintem az ilyen norma ma már nem felel meg a követelményeknek és javítani kell rajta. Egyik öntudatos dolgozónk, aki például ilyen normával dolgozott és könnyen érte el a magas százalékot, már kérte annak helyes megállapítását.

Pályafenntartási viszonylatban sok ilyen példát lehetne felhozni és sok normaazitásra lehetne rámutatni ezáltal. Hogy a jövőre nézve megjavíthassuk munkánkat, volna egy javaslatom ebben a kérdésben.

A minisztertanács rendeletének 3. pontja kimondja, hogy: „A normákat egyenként kell felülvizsgálni." Ennek végrehajtására javasolnám azt, hogy úgy vizsgáljuk meg a normákat, ahol tág lehetőség van a válogatásra, konkréten rögzítsük le a helyes, minden vonalra megfelelő egységidőket.

1. Minden igazgatóság vizsgálja felül vonalait abból a szempontból, hogy annak fenntartása, milyen fokon volt eddig végrehajtva. Mert nem mindegy az, hogy 20—25 éve elhanyagolt vonalrészen dolgozik az a munkáscsapat, vagy pedig egy rendszeresen gondozott vonalon. Tudjuk azt, hogy az imperialistáknak csak az a vonal volt a fontos, ahol ők keresni tudtak. Ezáltal a mellékvonalakat elhanyagolták és sok olyan vonal van, ahol nem látni mást, mint csak a két sínszálat. Most a normarendezésnél vegyük majd ezt is figyelembe és állapítsuk meg az ilyen vonalra a mai fejlődésnek megfelelő helyes normát.

2. Iparosmunkáknál küszöböljük ki azt az állapotot, hogy egy munkára 12—15 tételből kell összeállítani az egységidőt. Ez minden esetben okot adhat a laza norma megállapítására. Állapítsuk meg úgy a normát, hogy egyfázónú munkára összefogott idő legyen. Pl. egy ajtólap elkészítéséhez 12 féle tételből kellett összehozni a normaidőt, ez lehetett tág terek között. Ezt szerintem megjavíthatnánk úgy, hogy egytípusú ajtólap készítése ennyi óra. Ezáltal egy-két, sőt még több óra eltérést ki lehet küszöbölni.

3. Nézzen körül valamennyi pályamester kartárs a saját háza táján és tegyék félre azt a régi maradiságot, ami ma még sok helyen mutatkozik, tisztelet a kivételnek, hogy első a gazdaság és csak aztán a vasút. Vegyék tudomásul ma már azt, hogy hat éve vezet bennünket a Párt a helyes úton és amit a Párt maga elé feladatul tűzött, azt a munkásosztály javára meg is valósította. Tehát minden pályamester kartársnak úgy kell hozzáfogni a munkához, hogy a határozatot maradéktalanul, az ellenség legcsekélyebb behatolási lehetőséget is kizárva, pontosan végrehajthassuk.

Előre a minisztertanács rendeletének maradéktalan végrehajtásáért.

Pozsgai Kálmán
főpályamester."

Harcoljunk következetesen a termelékenység emeléséért, a helyes norma kialakításáért, a szocialista munkaverseny továbbfejlesztéséért!

A komplex-brigádok százai segítik vasutasainkat az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításában

Szerte az országban megtörténtek az Országos Vasútüzemi Értekezlet határozatait tudatosító kiértékelések.

A legtöbb helyen a vasutas dolgozók és a vállalatok képviselői együtt beszélték meg az őszi forgalommal összefüggő kérdéseket.

A szegedi MÁV Igazgatóság

például július 17-én Békéscsabán tartotta meg a vasútüzemi értekezletet, amelyre meghívták a békésmegyei érdekelt vállalatok megbízottait is. A már ismert négy főfeladaton kívül hangsúlyozták az előadók, hogy az őszi forgalom zavartalan vitelében

fontos szerepe van az áruszállítás tervszerűsítésének. Ennek biztosítása érdekében augusztus 1-ig minden vállalat szállítási szerződésre van kötelezve.

Rámutattak az árufeladás problémáira, ezen belül a rendeltetési állomások csoportosítására, az árufeladó vállalatoknak a vonatok menetrendjéhez való alkalmazkodására, az árukirakásra és mindazokra a fontos tényezőkre, amelyek elengedhetetlenek a győzelemhez. Így arra, hogy

a kocsik hordképességét teljesen kihasználják, a fuvarokmányokat pontosan és helyesen töltsék ki, címezzék, a feladási munkát tervszerűen szervezzék meg.

Kiemelték a „zöld út" biztosításának fontosságát, hogy a szerelvények lehetőleg közbenső megállás nélkül juthassanak el rendeltetési helyükre.

A vállalatok küldöttei ígéretet tettek arra, hogy támogatják a szegedi vasutasok munkáját.

Szombathely állomás

dolgozói a „Betspeditől" karöltve komplex-brigádot alakítottak. A „Betsped" dolgozói vállalták többek között, hogy a kifuvarozásra és elfuvarozásra váró kocsirakományú küldeményeket a mindenkori rakodási idő alatt, vagy korábban ki-, illetve berakják, hogy kocsiállás-pénz ne merüljön fel és így a háromnapon kocsiforduló elérésében segítséget nyújtsanak. Legalább egy órával előbb kifuvarozzák vonatindulás előtt a darabáru küldeményeket.

Hasonló feltételeket szabtak maguk elé a vasutas dolgozók, hogy a komplex-brigád megfeleljen céljának.

Miskolc állomás

dolgozói ugyancsak elhatározták, hogy komplex-brigádot alakítanak. A brigád működésének céljaként jelölték meg azt, hogy az újonnan alakult vállalatok vasúti fuvarozásával kapcsolatos szállítási tájékozatlanságot, az állomás helyi viszonylatú nehézségeit, hiányosságait, a fuvarozás közben felmerült problémákat hathatósan kiküszöböljék az őszi forgalom biztosítása érdekében.

Sopron Déli-pályaudvar

dolgozói valamennyi szakszolgálati ág részéről vállalták, hogy versenyben, amelyre kihívták Zalaegerszeg vasutasait, a leadásos kocsik beállítását a vonat érkezésétől számított 60 percen belül elintézik, a vonatkéséseket kiküszöbölik s augusztus 1-ig komplex-brigádokat állítanak fel a kocsikirakások meggyorsítása érdekében.

A fűtőház többek között vállalta a mozdonyforduló sebesség kihasználását, az osztálymérnökség az állomás területén fennálló sebességkorlátozás területének szűkítését, a vágányzárak teljes beszüntetését és a vágányszabályozásoknak maradéktalan elvégzését, míg a szertári dolgozók vállalták, hogy az önkezelési kocsikat két órán belül kirakják és biztosítják a nagy forgalom idején a mozdonyokhoz, kocsikhoz szükséges anyagokat.

A határszélick komplex-brigádja

HEGYESHALOM HATÁRÁLLOMÁS dolgozói kidolgozták a határszéli szervek új munkamódszerét. A vasutasok, a fővámhivatali dolgozók, a „Malsped", a Külkereskedelmi Hivatal, a Terményforgalmi NV és az állatorvosi szolgálat dolgozói, a pénzügyőrség kezdeményezésére elhatározták, hogy munkájuk megjavítása, az őszi forgalom sikeres megvalósítása, az ötéves terv befejezése és a béke táborának erősítése érdekében a különböző szervek között megteremtik a lehető legszorosabb együttműködést és e célból komplex-brigádot alakítanak.

A belföldi és külföldi kocsik átmenő forgalmát 10 százalékkal meggyorsítják, ami annyit jelent, hogy egy év alatt országos viszonylatban egymillió forint értékű külföldi valutával erősítjük nemzetgazdaságunkat.

A határszéli dolgozók ezért felhívással fordulnak lapunkon keresztül a belterületen dolgozó vasutasokhoz, a különféle bányák és vállalatok, üzemek dolgozóihoz, hogy a vasúti kocsik kiürítését de különösen a külföldi kocsik kiürítését és gyors továbbítását viseljék szívükön a közös célt szolgáló eredmény biztosítása miatt. Ugyanakkor felhívják a hegyeshalmi határszéli szervek dolgozói a többi határszéli szervek dolgozóit, hogy csatlakozzanak a mozgalomhoz.

A GYSEV Petőházi Cukorgyár állomás

dolgozói a Petőházi Cukorgyár NV kereskedelmi osztálya csoportjainak fizikai és érte miségi dolgozóival ugyancsak komplex-brigád megalakítását határozták el. A brigád célul tűzte ki, többek között, hogy a kocsikat kellő időben rakodásra beállítják, azokat gyorsan megrakják, illetve kiürítik, hogy a kocsik forduló idejét megrövidítsék.

A vasút és a posta dolgozóinak komplex-brigád mozgalma

A MAV és a Posta dolgozóinak munkája igen sok területen, mint például a távíró-, mozgópostaszállítás, távbeszélőszolgálat, — találkozik és az egyik intézmény jó munkáját befolyásolhatja a másik üzem kevésbé jó, hiányos munkája. A nemzetgazdasági érdekek szolgálata megkívánja, hogy

a találkozó munkaterületen a két hatalmas üzem dolgozói a legjobb együttműködéssel biztosítsák a zavartalan szolgálatellátást, s közvetve az őszi forgalom sikerét.

Debrecenben indult el az első ilyen egészséges mozgalom. Itt alakult meg a vasút és a posta dolgozói között az első komplex-brigád, melynek célkitűzései között döntően fontos a postai fenntartási MÁV összeköttetések hibáinak megelőzése, illetve a hibaelhárítás idejének csökkentése. Ennek érdekében a komplex-brigád tagjai biztosítják a vasút és posta dolgozóinak szoros együttműködését, a távirda- és vonalmestereknek, valamint a műszerészeknek pontos vonallajstrommal és oszloprajzzal való ellátását.

A debreceni példa nyomán Pécsett is megalakult a vasutasok és postások komplex-brigádja a terménybegyüjtés gyors lebonyolításának elősegítéséért, az „500 kilométeres" és „2000 tonnás"-mozgalom továbbfejlesztésére, valamint a postai távbeszélőszolgálat zavartalanságának biztosítására.

A komplex-brigádok létrehozása új lendítőerő szocialista munkaverseny-mozgalmunkban. A komplex-brigádok biztosítják az elvtársi segítség révén a szocialista munkaverseny kiszélesítését és biztosítják azt, hogy feladataiban ugyan eltérő, de a közös cél érdekében együtt harcoló üzemek és vállalatok, szakszolgálatok dolgozói a közös harci feladatokat az eddigieknél is sikeresebben oldják meg.

A KELETI-PÁLYAUDVAR DOLGOZÓI

csatlakoztak a Standard-gyár közelmultban közzétett felhívásához, amelyet a Nagybudapesti Pártértekezlet tiszteletére indított meg.

Utánanézünk, hogy a Keleti-pályaudvar dolgozói miként teljesítették a versenypontokat. Megállapítottuk, hogy a Keletiek jól viszonyultak a Standard kihívásához.

A Standard által megadott három munkaversenypontból a szocialista munkaverseny felajánlásainak számát 70 százalék helyett 71.5 százalékra teljesítették.

A gőztartási idő csökkentését a vállalt 35 százalék helyett 34.2 százalékra teljesíteni tudták, míg a munkásvonatok rendességének biztosítását 100 százalékos eredménnyel teljesítették.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa III. teljes ülésének határozata

A Szakszervezetek Országos Tanácsa megtárgyalta Pártunk Politikai Bizottságának a szakszervezeti munka egyes kérdéseiről július 24-én hozott határozatát.

A határozat teltárja a szakszervezeti munka alapvető hiányosságait és a szakszervezeti vezetők munkájában mutatkozó hibákat, amelyek révén lehetővé vált az ellenség garázdálkodása a szakszervezeti mozgalom különböző területein.

A SZOT és a szakszervezetek vezetőinek többsége a Párttól és a tömegektől elszakadva a szocializmus építésének legfontosabb kérdéseiben (mint a munkaverseny, a bérezés, normák) lényegében nem hajtották végre a Párt határozatait, nem harcoltak következetesen a Párt vezetőszerepének érvényesítéséért a szakszervezeti mozgalomban. Forradalmi éberségük eltompult, megtörtént, sok esetben támogatták a jobboldali szociáldemokrata, ellenséges elemeket. A szakszervezeti vezetés elbürokratizálódott, a kommunista vezetők egy része az opportunista szociáldemokrata hagyományok, munkamódszerek befolyása alá került. Elmulasztották a proletárdiktatúra követelményeinek megfelelő fordulat végrehajtását a szakszervezeti mozgalomban.

Az Országos Tanács teljes mértékben magáévá teszi a Politikai Bizottság igazságos és kemény bírálatát, köszönettel fogadja a messzemenő, elvtársi útmutatást és felbecsülhetetlen segítséget, ami a határozatban a szakszervezetek felé megnyilvánul. A határozat hosszú időre megszabja szakszervezeti mozgalmunk fejlődésének irányát, a szakszervezetekben dolgozó kommunisták feladatait és a követendő munkamódszereket.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa ugyanakkor, amikor megállapítja saját felelősségét az elkövetett súlyos hibákért, felhívja az összes szakszervezeti szerveket és az öntudatos szervezett dolgozókat, hogy teljes erejükkel járuljanak hozzá a hibák további feltárásához és kijavításához, a Párt határozatának megvalósításához.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa a Politikai Bizottság határozatának végrehajtása érdekében a következő feladatokat állítja a szakszervezeti vezetők elé:

1. Erősítsük kapcsolatunkat a Párthoz, szélesítsük a Párt befolyását a tömegek között.

Vezetőink legyenek tudatában s tudatosítsák a dolgozók között, hogy a szakszervezetek csak úgy lehetnek a Párt legjobb segítői, ha elvégzik a Párt által rájuk bízott feladatokat, ha vezetőiknek, kádereiknek sziklaszilárd a hűsége a Párthoz, a munkásosztályhoz. Megalkuvás nélkül képviseljék és juttassák érvényre a Párt politikáját a dolgozók között.

Elsősorban vezetőfunkcionáriusaink mutassanak példát a párthatározatok lelkiismeretes, harcos végrehajtásában. Küzdjenek a lazaság, a fegyelmezetlenség ellen, mutassák meg, hogyan kell a párthatározatot kommunistához méltó módon végrehajtani, neveljék saját példájukkal is harcos, áldozatkész szellemben a dolgozókat.

A maradi felfogások, a visszafelé húzó káros kapitalista csökevények ellen a dolgozó tömegek között végzett felvilágosító munka fokozásával kell fellépni, elsősorban azokon a területeken, ahol a jobboldali szociáldemokrácia befolyása még ma is érvényesül.

2. Fordítsuk minden erőnket a szocializmus építésének meggyorsítására.

Szükséges, hogy minden ténykedésünk középpontjába a termelés fejlesztését, a munkaverseny- és a Sztahánov-mozgalom kiszélesítését, a szocialista bérezés megvalósítását állítsuk, a szocializmus alapjait lerakó ötéves tervünk eredményes végrehajtására. Erre összpontosítsuk felvilágosító, nevelő, szervező és érdekvédelmi munkánkat.

A Párt politikája: a szocializmus építése és a béke védelme megalkuvás nélküli küzdelmet követel a SZOT-tól és a szakszervezeti központoktól az üzemi szervezetekig a politikai és gazdasági kártevők, az ellenség ügynökei ellen. Személyre, funkcióra, múlt érdemekre való tekintet nélkül lépjünk fel az ilyen elemek ellen, alkalmazzuk teljes szigorúságában a fegyelmi szabályzatot, működtessük a társadalmi bíróságokat, szerezzünk érvényt államunk törvényeinek. Már a kezdetén fel kell fedni a bajt és gyökeresen kiirtani.

Védelmezzük és támogassuk mindenhol merészen az újat: az újítókat, a sztahánovistákat, a nők és az ifjúság bevonását a termelésbe és a társadalmi feladatokba, az alulról jövő helyes kezdeményezéseket.

Tömegfelvilágosító munkánkkal el kell érnünk a dolgozók szocialista viszonyának megszilárdulását a munkához, a munkaverseny — és Sztahánov-mozgalom kiszélesítését, azt, hogy a dolgozók többsége maga leplezze le és ítélje el a köztulajdon tolvajait, a nép és a haza ellenségeit.

3. Javítsuk nevelési munkánkat a káderek és a tömegek felé.

A dolgozó tömegek és szakszervezeti káderek politikai és műveltségi színvonalának emelése érdekében gondoskodjék a SZOT a propaganda és felvilágosító munka alapos megjavításáról.

A szakszervezeti vezetők és oktatók neveljék a dolgozókat a Párthoz, a felszabadító Szovjetunióhoz, a nemzetközi munkásosztályhoz való ragaszkodásra, szocialista fegyelemre és kötelességtudatra, a béke harcos védelmére, az ellenséges ideológia, a burzsoa gondolkodás maradványai elleni kerlelhetetlen küzdelemre. Szakszervezeti mozgalmunk élesen határolja el magát a kétszínű, az imperialistákat szolgáló szociáldemokrata irányzattól elsősorban azzal, hogy a Párt vezető szerepét kihangsúlyozza és érvényre juttatja, a Párt és Rákosi elvtárs szeretetére neveli kádereit és tömegeit.

A szakszervezeti káderek képzésének középpontjában — a Párt világnézetének és politikájának szempontjai szerint kidolgozva — a szakszervezeti mozgalom mai feladatai álljanak. A Népszava és az egyes szakszervezetek lapjai tükrözzék vissza a Párt politikájának megvalósításáért való harcos kommunista kiállást. Rendszeresen foglalkozniok kell a szovjet tapasztalatokkal és általában a szakszervezeti mozgalom elvi kérdéseivel.

Indítsák meg a szakszervezetek nagy számmal a kultúrotthonok és könyvtárak működését, szervezzenek ezerszámra a dolgozók általános műveltségi és technikai színvonalát emelő, az ellenséges nézetekkel szemben harcosan állást foglaló előadásokat.

4. Küszöböljük ki munkánkból a bürokratizmust, erősítsük a szakszervezeti demokráciát.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa megbízza az elnökséget, hogy a szakszervezeti demokrácia széleskörű kifejlesztése érdekében minél előbb dolgozza ki a szakszervezeti központi vezetőségek, megyei (kerületi) bizottságok és az üzemi bizottságok újraválasztásának tervét; gondoskodjék arról, hogy a SZOT-tól az üzemi szervezetekig a vezetőszervekbe minél nagyobb számban új, friss, a Párthoz és a munkásosztályhoz hű, szilárd káderek kerüljenek.

A szakszervezeti mozgalom működésének, a demokrácia elveinek világos meghatározása érdekében készítse el az elnökség a szakszervezetek új alapszabályait és a dolgozókkal való nyilvános megvitatás után léptesse életbe.

Meg kell javítani a SZOT irányító és ellenőrző tevékenységét a szakszervezeti központok felé, megszüntetve a befeléfordulást, a szakszervezetektől való elszakadást. Folytatni kell a felduzzasztott apparátusok leépítését, a középszervek erősítését, a vezetés közelebbvitelét a munkahelyhez, az öntevékeny, áldozatkész társadalmi munkások számának növelését.

Kíméletlenül fel kell lépni az új káderek visszaszorítása, a klikkek uralma ellen. Véget kell vetni annak az álbaloldali elméletnek és gyakorlatnak, hogy a legegyszerűbb szakszervezeti feladatokat is csak párttagokra vagy tagjelöltekre lehet bízni. A pártonkívülieket be kell vonni a szakszervezeti munkába és a vezetőszervekbe is.

A választott vezetőszervek gyakorolják ténylegesen az irányítást. Így vessünk véget az önkényes vezetésnek, az apparátus elhatalmasodásának, a választott szervek fölött.

A szakszervezeti központok munkájának súlypontjába az üzemi szervezetek megerősítését, azok helyes irányítását és rendszeres, segítő ellenőrzését kell állítani. Meg kell értetni a helyi szakszervezeti vezetőkkel, hogy az üzem egész politikai életének irányítója a Párt, a helyi pártszervezet, ezért minden esetben kérjék ki a pártszervezet véleményét, tanácsát, bírálatát munkájukra vonatkozóan. Az eddiginél rendszeresebben támaszkodjanak az üzemi bizottságok és a műhelybizottságok a bizalmiakra, ellenőrizzék és tanítsák őket.

Különös gonddal kell megszervezni az üzemben a termelési értekezleteket és a beszámoló-taggyűléseket. Szakszervezetelnk rendszeresen intézzék el és válaszolják meg a dolgozók elhangzott panaszait, kéréseit, javaslatait, számoljanak be munkájukról a nyilvánosság előtt, kérjék és használják fel a dolgozók véleményét, tapasztalatait, bírálatát.

Szakszervezeti szerveink nagy gondot fordítsanak a dolgozók kollektív szerződésben és egyéb rendeletekben biztosított jogainak érvényesítésere. Bevételeikből a mainál jóval többet juttassanak vissza a tagsághoz, szociális és kulturális gondoskodás formájában. Kapcsolódjanak bele a lakásépítési mozgalomba, fejlesszék tovább a biztosítási és segélyezési rendszert, a bürokrácia egyidejű csökkentésével.

5. Tárgyaljuk meg a dolgozókkal a Politikai Bizottság határozatát.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa a szakszervezeti vezetőszervek kötelességévé teszi, hogy szervezzék meg aktivákon taggyűléseken és sajtóban a Politikai Bizottság határozatának megvitatását. Tárják fel mindenütt a szakszervezeti munka hiányosságait, határozzák meg a helyi feladatokat, gyüjtsék össze és további munkájukban hasznosítsák a dolgozók elhangzott véleményét.

A Politikai Bizottság bírálatának célja a szakszervezeti munka megjavítása, a szakszervezetek megerősítése. A bírálat adjon új lendületet a szakszervezeti vezetők munkájának. A napirenden lévő feladatok eredményes megoldásával, a normarendezés és alapbéremelés végrehajtásának hatékony elősegítésével, az e munkánál jelentkező opportunizmus és ellenséges befolyás gyökeres felszámolásával, a munkaverseny továbblendítésével bizonyítsuk be, hogy megértettük a Párt bírálatát.

Igérjük nagy Pártunknak, szeretett Rákosi elvtársunknak, hogy szívós munkával kijavítjuk hibáinkat és mindent megteszünk, hogy szakszervezeteink a Párt hűséges segítői legyenek a szocialista Magyarország minél gyorsabb felépítésében.

Határozat a sztahánovisták által kezdeményezett „Koreai Hét" szervezésére

A Szakszervezetek Országos Tanácsa örömmel teszi magáévá népünk legjobb fiainak, a sztahánovistáknak, öntudatos dolgozóinknak kezdeményezését, hogy a hős koreai nép szabadságharcát, a béke ügyét több és jobb munkával segítsük és „Koreai Hetet", békeműszakot szervezzünk.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa a dolgozók proletár szolidaritásából fakadó szocialista kezdeményezésének felkarolására a szakszervezetek és az üzemi bizottságok fontos feladatává teszi:

1. A dolgozók e lelkes kezdeményezésének tömegmozgalommá fejlesztését, annak támogatását minden erejükkel, hogy ezzel is új lendületet adjunk a szocialista munkaversenynek, a termelékenység, az életszínvonal további emelkedésének, a békéért vívott harcunknak.

2. Augusztus 7—12-ig tartó „koreai hét" (béke-műszak) szervezését az üzemekben. Ez a „koreai hét" (béke-műszak) legyen munkásosztályunk méltó válasza a koreai nép békés élete, a világbéke ügye ellen törő háborús gyujtogatók, barbár imperialisták aljas provokációjára.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa felkéri az illetékes minisztériumokat, a vállalatok vezetőit, hogy biztosítsák a „koreai-hét" megszervezéséhez szükséges műszaki és technikai feltételeket, hogy ez a nemes kezdeményezés is az új normák túlteljesítését, a munkaverseny továbbfejlesztését, ötéves tervünk első évének határidő előtti befejezését segítse elő.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa felhív minden szervezett dolgozót, hogy kövesse dolgozóink legjobbjainak példáját és több és jobb munkával fejezze ki szolidaritását a koreai nép szabadságharca iránt.

Erősítsük a szakszervezetek kapcsolatát a dolgozókkal és számoljuk fel a bürokratizmust

A gépjárművezetők harca a jobboldali szociáldemokraták, a klerikális reakció ügynökei, a bér- és táppénzcsalók ellen

„T. Szerkesztőség! Pártunk Központi Vezetőségének határozata és Gerő elvtárs a Párt Központi Vezetősége előtt tartott referátumában beszámolt népgazdaságunk fejlődéséről és hibáiról.

A teher- és személygépjárműszállítás területén jelentős fejlődést értünk el, ezt elsősorban annak köszönhetjük, hogy Pártunk helyes politikája és a Szovjetunió nagymértékű segítségével gépjárműparkunk igen nagymértékben megnövekedett, új, modern teher- és személygépjárműveket állíthatunk be a megnövekedett teher- és személyforgalom lebonyolítására. A hároméves tervünk megindításakor gépjárműállományunk országos viszonylatban még jóval az 1938-as színvonal alatt volt. Az ipari termelés állandó növekedésével a gépjárművekkel folytatott szállítás is növekedett és gépjárműállományunk állandóan szaporodott. Míg 1946. év végén még csak 20 ezer gépjármű dolgozott közlekedésünkben, 1947-ben már közel voltunk az 1938-ban meglévő 35 ezres gépjárműállományhoz. 1949. év végefelé már sokkal több dolgozott közlekedésünkben, 1950-ben ezt a számot is jóval túlhaladtuk. Gépjárműállományunk nagymérvű szaporodása felszámolta teljes egészében a munkanélküliséget a gépjárművezetők és a motorszerelők területén, de megváltozott szakmánk területén a dolgozók életszínvonala is, amely az elmúlt év folyamán jelentékenyen emelkedett.

A normák lazasága emeli az önköltséget

Az életszínvonal emelkedését, melyet Pártunk helyes politikája eredményeképen értünk el, visszatükrözi az órabérek jelentős és nagymérvű emelkedése. A gépjárművezetőknél és a szerelőknél 0.70 Ft-tól 1.28 Ft-ig terjedő bérskála felemelkedett 2.01 Ft-tól 2.48 Ft-ig terjedő órakeresetre, melyhez hozzájárul a kilométerpénz és a tömegfuvaroknál bevezetett teljesítménybérezés. Népi demokráciánk fejlődése és a termelés emelkedése lehetővé tette és törvényesen biztosította a munkaruhát, amely személygépjárműn egy utcai típusruha, tehergépjárműn overál, télen a bunda és kesztyű biztosítása, ami a gépjárművezetőknek a kollektiv szerződésben megállapított keresetüket emeli.

Népgazdaságunk általános fejlődésén belül a mi szakmánk területén komoly hibák és hiányosságok is mutatkoznak.

Üzemeink területén nagy lazaságok mutatkoznak a munkafegyelem kérdésében.

A Teherfuvar NV központjában dolgozó tisztviselők nagyrészét nem találtuk munkahelyükön, amely egy hatalmas munkakiesést jelent. A Teherfuvar NV pillangóutcai telephelyén a foglalkoztatottnak csak 50 százaléka dolgozik, ugyanakkor a váltók nem tudnak dolgozni, mert a gépjárművet nem adják át, így három ember helyett hat ember veszi fel a munkabért. A munkafegyelem lazulása megmutatkozik továbbá az utóbbi időben megnövekedett késésekben is. A munkafegyelem lazaságát tükrözi vissza az is, hogy az összeütközések, karambolok száma még igen magas a Teherfuvarozási NV-nél, amely az önköltséget nagyban emeli. A tehergépjárművek állása, nem teljes kihasználása még mindig jelentős mértékben fennáll azért, mert a gépjárművek területén laza a norma és a selejtszázalék magas, amely megnyilvánul abban, hogy a Teherfuvarozási NV javítóműhelyeiből a forgalomnak átadott tehergépjárműveket az átvétel után több esetben javítani kell, amely többletmunkát és nagy munkabértöbbletet jelent. De megmutatkozik a laza norma az üzemeink javítóműhelyiben a pótidők rendszertelen és nagymérvű kiadásaiban is. A művezetők a kiadott munkákra, egy-két, sőt három esetben is pótidőt utalványoznak, sőt, a pótidőknél sok esetben számításba veszik a szerelők szakképzettségét is. A pótidők adása nem ösztönzi a dolgozókat a magasabb eredmények elérésére, sőt feszültséget jelent a jó és kevésbbé képzett szakmunkások között. A normának ilyen lazasága a Teherfuvarozási NV önköltségének emelését jelenti.

Jobboldali szociáldemokraták aknamunkája

A gépjárművek önköltségcsökkentésének területén egyes telephelyeken értünk el jelentős megtakarítást, így pl. a Teherfuvarozási NV közlekutcai telephelyén átlagosan 18%-kal csökkentették az üzemanyagfogyasztást, a Teherfuvarozási NV Pápai István-utcai telephelyén 15.8 százalékkal csökkentették az üzemanyagfogyasztást, az Autótaxi NV első 10 napos kiértékelése szerint 5600 liter üzemanyagot takarítottak meg, amely jelentősen csökkenti a teher- és személygépjárművek önköltségét. A Teherautófuvarozási NV több telephelyén ez az önköltségcsökkentés nem nyilvánult meg, pl. a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció aknamunkája legélesebben megmutatkozott a Teherautófuvarozási NV pillangóutcai telephelyén, ahol Hefter, Bánkuti, Oláh és Takács, valamint a többi volt MATEOSZ-kulák romboló munkája abban nyilvánult meg, hogy bérfeszültséget szerveztek meg. Többek között azt a propagandát terjesztették, hogy a gépjárművezetőknek miért nincs 6 Ft-os órabérük, ugyanakkor Takács MATEOSZ-kulák hivatkozott arra, hogy a multban a dolgozók a legszebb nyaralókba mehettek üdülni és nem volt szükségük arra, hogy a munkaadó bundát és kesztyűt biztosítson a munkavállalók részére, mert Takács szerint, ezt könnyen meg tudták maguknak szerezni. De az ott holgozó elvtársak rámutattak arra, hogy az üdülők az ilyen kizsákmányolókkal, mint pl. a MATEOSZ tulajdonosok is, vollak tele, ugyanakkor rámutattak arra is, hogy a MATEOSZ tulajdonosok által biztosított kereset csak arra volt elégséges, hogy létüket keservesen fenntartsák és soha nem gondolhattak arra, hogy maguknak bundát vegyenek és a jószívű MATEOSZ tulajdonosok elnézték, hogy a gépjárművezető 16—18 órát egyfolytában megfelelő meleg ruházat nélkül 10—15 fokos hidegben teljesítsenek szolgálatot. Ugyanebben az időben nem volt biztosítva az étkezés és a szálláspénz sem, amely egyrészben arra kényszerítette a gépjárművezetőt, hogy esetleg több napig tartó vidéki útja alkalmával a keresetét felélje és ezalatt az idő alatt otthon a családja éhezett.

Még sok példát lehetne felhozni. A normalazitás és a béresalás mellett fontos eszköze volt a kulákoknak és a jobboldali szociáldemokratáknak a táppénz- és az OTI-csalás is. Az öreg, minden hájjal megkent jobboldali szociáldemokraták, mint például az Autótaxi NV-nél Medvecz Sándor üb. szoc. pol. felelős, aki egy dolgozónak 13 hónap alatt — a 13 hónapból csak négy hónapot dolgozott — hétszer utalt ki segélyt a dolgozó nép vagyonából, holott saját megállapítása szerint az illető dolgozó akkor beteg, amikor akar. Az üdüléseknél sorozatosan a tényleges keresettől eltérően, kevesebbet állított be azért, hogy az öntudatlan dolgozók felé jó ember legyen és azoknak kevesebb üdülési hozzájárulást kelljen fizetniök és így összegszerűleg az eddigi vizsgálatig 2100 Ft-tal károsította meg dolgozó népünket. A jobboldali szociáldemokrácia aknamunkájának egyik legfontosabb területe a bérfront. Ezek közül kerülnek ki a legarcátlanabb szabotálók, normalazítók és bércsalók, továbbá ezeknek kioktatói, mint pl. az ÁFORT NV balzsamutcai telepén Juhász János csoportvezető, aki huzamosabb időn keresztül tudatosan követte el a normacsalást és az így kifizetett többletbér összesen 16.838 Ft-ot tesz ki.

Kíméletlen harc az ellenség ellen

Üzemi bizottságainknak és bizalmiainknak a becsületes munkások legszélesebb tömegeire támaszkodva, kíméletlen harcot kell folytatniok a jobboldali szociáldemokraták szervezett aknamunkájának szétverésére. Ma már egyre világosabban látják ezt az öntudatos dolgozók. Bizonyítják ezt a munkáslevelek sokasága, amelyek elítélik a normalazítókat, a munkafegyelemsértőket, a táppénz- és OTI-csalókat. Ezek a dolgozók a maguk közvetlen tapasztalataik alapján megerősítik azt, amit Rákosi elvtárs a sztahánovisták első országos tanácskozásán mondott: „A mi kiindulási normáink, melyek a kapitalizmusban alakultak ki, ugyanolyan elavultak, mint az a gondolkodás, amelyet a termeléssel kapcsolatban a kapitalista időkből örököltünk és a hozzájuk való ragaszkodás fejlődésünk egyik legnagyobb gátja."

Eddig hatalmas sikereket értünk el, de nem állunk meg egy pillantra sem az eddig elért eredményeknél, hanem Pártunk irányításával. Rákosi elvtárs vezetésével tovább építjük jövőnket: a szocializmust, nagy példaképünk, a Szovjetunió útmutatását követve.

Donáth Imre.

Irányi Nándor komplex-brigádvezető:

Minél előbb rendezzék normánkat, mert igazságos normával szeretnénk építeni és erősíteni népi demokráciánkat

T. Szerkesztőség!

A Belföldi Szállítmányozási NV-nél dolgozom, a „Vörös Csillag" brigád vezetője vagyok. A mi vállalatunknál — mi, dolgozók is nagyon jól tudjuk — nehéz volt bevezetni a teljesítménybért. De sürgettük és bevezették. Előre tudtuk azonban, hogy a mutatószám nem lesz tökéletes. Megmutatkozott ez már az első héten, túl laza volt, szűkíteni kellett 30 százalékkal.

Brigádunk nagyon örült a megvalósított teljesítménybérnek, mert időbérben hiába termeltünk bármennyit, nem lehetett kiértékelni, s így a versenymozgalom sem fejlődhetett ki.

Meg volt a teljesítménybér és május 1-re versenyre hívtuk ki a Belsped összes dolgozóit. A brigádunkat pedig átszerveztük komplex-brigáddá. Versenykihívásunkban vállaltuk, hogy a termelésünk 200 százalék felett lesz, és ezt be is tartottuk.

Mutatószámos teljesítménybérünket azonban csak három hónapra fogadta el a minisztérium, utána új javaslatot kell tenni. Most azért örülünk a minisztertanács határozatának, mert várjuk, hogy rendezzék a teljesítménybérünket újra. De őszintén megmondjuk, mi még mindig lazának tartjuk a teljesítménybérünket.

Gerő elvtárs rámutatott, hogy milyen veszély fenyeget bennünket a laza normák, a bércsalások és a gyűlölt reakció aljas aknamunkája nyomán. Mi nem akarjuk megenni a jövőnket. De nem akarunk olyan pénzt sem felvenni, amit nem érdemlünk meg a munkánk után. Tudjuk, hogy magunkat, a saját népgazdaságunkat lopnánk meg ezáltal. Kérjük tehát a vezetőségünket, hogy

minél előbb rendezzék a normánkat, mert igazságos normával szeretnénk építeni és erősíteni népi demokráciánkat, a munkásosztály államát.

Tudjuk, hogy az osztályharc egyre élesebbé válik. Láthatjuk ezt Koreában. Mi békét akarunk, de természetesen nem mindenáron. Most a termelés vonalán harcolunk és versenymunkánkkal erősítjük a Szovjetunió vezette békefrontot az imperialistákkal szemben. De az elavult normák rendezésének követelésével, a bércsalók és a jobboldali szociáldemokraták kártevései elleni harccal is erősíteni akarjuk hazánkat. Én és brigádom mindenben követjük Pártunk és a szakszervezet iránymutatását, mert tudjuk, hogy csak így lehet sikeresen befejezni ötéves tervünket idő előtt, és csak így lehetünk méltó követői a bennünket felszabadító nagy szovjet nép, harcban, munkában hős fiainak.

Szabadság!

Iványi Nándor,
Vörös Csillag komplex-brigád vezetője.

Szilágyi István méltatlanná vált a szakszervezeti tagságra

A kaposvári járásbíróság Szilágyi István szállítómunkást, mivel 654.50 forint értékű rábízott szakszervezeti bélyeggel nem tudott elszámolni, nyolcheapi börtönbüntetésre, mellékbüntetésként pedig háromévi hivatalvesztésre és politikai jogai ugyanilyen tartamú felfüggesztésére ítélte.

Szilágyi István, aki a Szállítómunkás Szakszervezet kaposvári helyi csoportjának vezetője volt, visszaélt a dolgozók bizalmával és a munkásfillérekből befizetett szakszervezeti járulékokból a fent összeget saját céljaira fordította. Tettét a bíróság előtt bevallotta és beismerését a tárgyaláson egyéb adatokkal is bizonyították.

A kaposvári szállítómunkások, de a szervezett szállítómunkások összessége is, megvetéssel zárja ki soraiból Szilágyi Istvánt, aki méltatlannak bizonyult arra, hogy a becsületes szervezett szállítómunkások közé tartozzék.

A 100.000 km-es mozgalom új sztahánovistái

A mai napig 4500 gépjárművezető szaktársunk jelentette be csatlakozását a 100.000 km-es mozgalomhoz. Igen örvendetes tény ez, különösen ha figyelembe vesszük, hogy a mozgalom csak néhány hetes multra tekinthet vissza és napról napra nő azoknak a becsületes, öntudatos szaktársainknak a száma, akik a gépjármű élettartamának meghosszabbításán, a km-re eső önköltség csökkentésén, a fegyelmezett minőségi vezetésen keresztül járulnak hozzá ötéves népgazdasági tervünk teljesítéséhez. Ezek a szaktársak a munka frontján építik a szocializmust, emelik dolgozó népünk jólétét és a legdöntőbb területen veszik ki részüket a békéért való harcból.

57 sztahánovistának adtuk át eddig a sztahánovista oklevelet és sztahánovistáink eredményei egyremásra hozzák létre azokat az eredményeket, amelyeknek teljesítése a kapitalista társadalomban elképzelhetetlen.

A jelenleg kitüntetett sztahánovisták közül *Uhrin* Ferenc, *Streit* Imre és *Lefkovits* János értek el kiváló eredményt azzal, hogy hárman járnak egy kocsin háromszor nyolcórás váltó rendszerben és egy kétszer generáljavított Renault kocsival 75.000 km-es eredményt értek el. Ez az eredmény világosan mutatja, hogy a kollektív szellemet egymás között jól tudják kifejleszteni. Bizonyítja ez az eredmény, hogy az egy brigádban dolgozók egyetértve tudnak a közösen kitűzött célért küzdeni anélkül, hogy az egyéni felelősség egy pillanatra is háttérbe szorulna.

A brigád felajánlások eredménye

Az Autótaxi NV-nél sokkal nehezebb ezt az eredményt elérni, mert köztudomású, hogy a városban, ahol minden sarkon meg kell állni, sokat kell kapcsolni, fékezni, ami jobban igénybe veszi a kocsit, mint a vidéki utak.

Néhány hónappal ezelőtt *Kauder* Ernő szaktárs alulról való kezdeményezéséből indult meg a brigádfelajánlás, aki akkor 40.000 km-t ajánlott fel. Ezt a 40.000 km-t 35.000 km-rel kétszer generálozott kocsival teljesítette túl az *Uhrin-Streit-Lefkovits* brigád.

Baranyai János, *Kovács* Gyula, *Szili* Gyula brigád 82.544 km-t; *Bónyár* József, *Harrer* János, *Ferenc* József brigád 78.911 km-t; *Kelemen* József, *Csányi* János, *Pór* Ferenc brigád 78.114 km-t teljesítettek.

Békéscsaba

Marti Mihály, *Csordás* István, *Biros* Zoltán a *Stéberl* hentesárugyár gépjárművezetői generáljavítás után, Rába Superral 105.460 km-t értek el brigádban, hárman egy kocsin.

Miskolc

Parádi István Renault kocsival 86.000 km teljesítéséért kapta a sztahánovista oklevelet, azonkívül a kocsi gurulóköltségeit 22 fillérre csökkentette.

Szentes

Kovács József négytonnás kocsival 126.000 km teljesítményt ért el és további 24.000 km megtételét vállalta.

Budapest

Horváth Géza, az MNDSZ gépjárművezetője 110.000 km, *Vellai* István, a Lágymányosi Középítési NV gépjárművezetője 153.000 km-t teljesített.

Követendő példák

Vellai István szaktársat különösképpen ki kell emelni, mert a munkához való viszonya mindig kiváló volt és a 153.000 km teljesítése nehéz építőanyagszállítás közben történt, a kocsit szükségszerűségből sokszor túl kellett terhelni.

Fuchs János, a Permel zománchuzalgyár gépjárművezetője 120.349 km-es teljesítményével az élenjáró szaktársak sorába küzdötte magát és megérdemelten kapta meg a sztahánovista oklevelet.

Szász Károly	204 százalék
Szana Károly	210 százalék
Duhay István	214 százalék

Rottenberger János 208 százalékos e hónapi átlagteljesítményükért nyerték el a sztahánovista oklevelet.

A fenti négy elvtárs közül egyik sem gépjárművezető, mind a négyen a gépjárműjavító szakma különböző ágaiban dolgoznak.

Példájuk követendő, mert nemcsak mennyiségi, de minőségi munkát is nyujtottak és eredményeikkel visszavernek minden olyan reakciós kísérletet, amely a gépjárművezetők és az ipari dolgozók közé éket akar verni. Ha minden elvtársunk — akik a gépjárműjavító szakmában dolgoznak és minőségi munkával teszik lehetővé a gépjárműveknek a 100.000 km-es teljesítését — követik *Szász, Szana, Duhai* és *Rottenberger* szaktársak példáját, a jövőben még szebb eredményeket érünk el.

Szakszervezetünk forró szeretettel üdvözli az új sztahánovistákat, akiket máris szivébe zárt, nemcsak a szakma minden munkása, de az egész magyar dolgozó társadalom is.

Hosszúlejáratú versenyszerződésekkel biztosítjuk ötéves tervünk sikerét

„Kedves elvtársak! Olvastam a Szabad Népet és az abban megjelent minisztertanácsi határozatot, amellyel az én véleményem teljesen megegyezik. Megértettem, hogy a laza norma, népgazdaságunk, saját életszínvonalunk, azaz fejlődésünk ellensége.

Mi, a Villamosvasút KV Füzessy Árpád fm. dolgozói hosszúlejáratú versenyszerződést vállaltunk. Én a nagyasztalos műhelyben dolgozom. Vállaltam, hogy a májusban teljesített 146 százalékos teljesítményemet december 31-ig 180 százalékra, vagyis 34 százalékkal növelem, továbbá vállaltam, hogy az 1950-es évi tervemet december 1-ig befejezem.

Pártunk útmutatása alapján tudom — és ma már a dolgozók nagyrésze tudja —, hogy a verseny ilyen formájával elősegítjük ötéves tervünk mielőbbi sikeres befejezését.

Persze vannak még hibák, főleg a dolgozók egyrészének passzív magatartása terén. Ennek megjavítására szükséges, hogy mi mindannyian csakúgy, mint a Párt és a szakszervezeti bizalmiak felvilágosító munkánkkal értessük meg Pártunk álláspontját, amely mindig a dolgozók érdekében történt és történik ma is a norma és a béralap rendezésekor.

Világosan meg kell mutatnunk, hogy a nyugati fenevadak újra véres fergeteget akarnak reánk zúdítani. Koreát is újra rabszolgasorsba akarják süllyeszteni. Bennünket is körülugatnak az USA csahos kutyái, a tito-kémek.

Elvtársak! Kommunista becsülettel harcoljunk a laza norma ellen, a normalazítókkal szemben. Csak a kíméletlen harc az ellenséggel szemben és a nagyobb termelési eredmény biztosíthatja a békét és független szabad hazánk boldog életét.

Elvtársak! A normarendezés tudatosítása, annak érvényesítése minden dolgozónak kommunista kötelessége Pártunkkal és hazánkkal szemben. Csak úgy tudunk a szocializmus útján haladni, ha fejlődésünk, életszínvonalunk tartós alapját a termelés reálisan biztosítja.

Szükségünk van tanulásra, mert csak az ideológiai tudás birtokában tudunk megbirkózni az előttünk álló feladatokkal és csak így tudjuk visszaverni az ellenség minden kísérletét.

Most tudjuk, hogy milyen megfizethetetlen függetlenségünk és szabadságunk, amit a nagy Szovjetuniónak és dicsőséges hadseregének köszönhetünk. Ezért soha nem muló hálánk és szeretetünk a dicsőséges Szovjet Hadsereg és népünk barátjának, Sztálin elvtársnak.

Szücs János asztalos,
FVKV Füzessy Árpád főműhely

Az alapbérek emelése, a normák rendezése új lendületet ad a szállítómunkások munkaversenyének

A Szállítómunkás Szakszervezet július 20-án kibővített központi vezetőségi értekezletet tartott, amelyen az alapbérek felemeléséről és a norma rendezéséről kiadott minisztertanácsi rendelettel kapcsolatos feladatokat vitatták meg. A SZOT képviseletében *Zsidai* Pál elvtárs jelent meg.

IVÁN MIKLÓS FŐTITKÁR elvtárs hosszabb beszédben ismertette a rendelet fontosságát és részletesen kitért annak a szállítóiparban való megvalósítására.

A mi területünkön is szükséges lesz a normarendezés — mondotta. — Bérezésünk több helyen még a régi kapitalista bérezési módban gyökeredzik a pénzakkordban. De ahol mutatószámos norma van, mint a Belspednél, ott is nagy aránytalanságok vannak, ami állandó ellentétet szül a dolgozók között.

Persze akadnak helyek, ahol még az elavult, megszokott, tehát kényelmes bérrendszerhez, az időbérhez ragaszkodnak a dolgozók. Ez káros a dolgozókra is, de káros népgazdaságunk fejlődése szempontjából is, mert az ilyen bérezés nincs ösztönző hatással a munkásokra és a termelést sem fejleszti. *A normakérdés ezért harci kérdés is a számunkra.* Szorgalmazni kell a tudományos normák bevezetését, mert ez reális, elfogadható alapot ad a bérezéshez, és biztosítja a fejlődést a termelés területén. *Harci kérdés számunkra a jobboldali szociáldemokraták kártevései elleni küzdelem is.*

A most megvalósítandó alapbéremelés és normarendezés nem választható külön ötéves tervünk sikeres megvalósításától, az azért folyó szocialista munkaversenytől. Munkaversenyünket tehát ki kell szélesítenünk minden munkaterületen.

A normarendezés ideje alatt szakszervezetünk minden aktíváját mozgósítja, hogy segítségére legyenek az ÜB-titkároknak. Szakmánkban valószínűleg később lesz a normarendezés, mint a termelő üzemekben, de mindennap sor kerülhet rá és addig is, és azután is, résen kell lennünk, meg kell akadályoznunk minden olyan aknamunkát, amely szocializmust építő munkaversenyünk kiszélesítését, fejlesztését akadályozná.

FELKER GYULA (Budapest) felszólalásában a vállalatnál tapasztalható visszásságokra mutatott rá. A termelés és a bérkérdés szétválaszthatatlan — mondotta —, ezért nagyon is szükséges a normák rendezése. Nálunk a Belspednél több helyen lazák a normák, ezt a legutóbbi központi vezetőségi értekezleten szóba is hoztuk. Az üzemgazdasági osztályunk tárgyalt is ebben az ügyben a szakszervezettel és abban állapodtak meg, hogy sürgősen intézkedni kell.

A feladási osztályon a bérek rendezése részben megtörtént, a norma laza volt, de most a rendezés után simes minden rendben.

Egyébként is nagy hibák vannak nálunk. Nem tudjuk még most sem minden munkaterületen érdekeltté tenni a dolgozókat a többtermelés érdekében. Pedig a Belped volt a szállítóiparban az első, ahol megalakították a komplex-brigádokat.

A jobboldali szociáldemokraták is erős aknamunkát folytatnak. A gépeseknél valaki felelőtlenül ígérgette bizonyos túlóra elszámolását, amit a minisztérium nem engedélyezett, mert nem volt elfogadható alapja.

Röpgyűlést tartottam a gépeseknél és megmagyaráztam nekik, mi a valóság. Megkérdeztem azt is, hogy ki terjeszt közöttük valótlan híreket? Nem kaptam választ. Erre aztán megmagyaráztam a dolgozóknak, hogy csak az ellenség célja lehet a felelőtlen ígérgetés, az elégedetlenség szítása, nekünk, dolgozóknak azonban ébereknek kell lennünk és le kell lepleznünk az ellenséget.

Javaslom, hogy nekünk, ÜB-titkároknak rendezzenek bértanfolyamot, hogy könnyen el tudjunk igazodni a bérkérdésekben.

HALBAUER IGNÁC (Állami Irodatakarító Vállalat). Az a szép eredmény, amelyet Pártunk vezetésével elértünk a munkaversenyen keresztül, a Szovjetunió segítségével volt elérhető. Tanultunk a nagy szovjet példákból, ezenkívül sok új gépet is kaptunk a Szovjetuniótól. A bérkérdésben is induljunk el tehát a nagy szovjet példák nyomán.

Gerő elvtárs felhívta a figyelmünket arra, hogy a munkabérek nagyobbak, mint a termelékenység. A szovjet dolgozók ilyen esetben maguk kérik a normák rendezését. Örvendetes módon nálunk is megindult ilyen kezdeményezés. A dolgozók legjobbjai kérik a laza normák kiküszöbölését. Nekünk is csatlakozni kell ehhez a mozgalomhoz. De ezenkívül ébereknek is kell lennünk, el kell távolítani sorainkból a norma és bércsalókat, a kártevő jobboldali szociáldemokratákat.

BALÁZS IMRE (TÜKER). Meg kell állapítanunk, hogy az utóbbi hónapokban a munkabérek valóban gyorsabban emelkedtek, így a régi normák elavultak. Ötéves népgazdasági tervünk rovására menne, ha ragaszkodnánk az elavult normákhoz. A dolgozók legjobbjai kérik a normák rendezését, a reakció azonban megkezdte az ellenakcióit. Azt híresztelik a dolgozók között, hogy nem érdemes többet dolgozni, mert az az egészség rovására megy. De azt nem mondják meg, hogy ha többet dolgozunk, akkor jobban is élhetünk.

Nekünk tehát fel kell vennünk a reakciós mesterkedésekkel, a klerikális népbutítással szemben a harcot. Fel kell ismernünk az alapbér és normarendezés fontosságát, és ezt tudatosítani kell dolgozó társaink felé is. Tudatosítani kell, hogy a minisztertanácsi határozat a mi érdekünkben lett hozva, tehát a mi érdekünk annak sikeres végrehajtása is. Mi nemcsak a mát nézzük, hanem a holnapot és azután is. Ezért tudnunk harcolni a jövőnkért és ezért tudja a koreai nép is szabadságharcát vívni az elnyomó imperialisták ellen.

LIZICAI IMRE elvtárs a minisztertanácsi határozatának fontosságát hangsúlyozta a felszólalásában. Vannak dolgozók — mondotta —, akik az ilyen dolgokon nem nagyon gondolkoznak és azt mondják: nem baj, ha nincs teljesítmény, fontos az, hogy több pénzt kapjunk. Kötelességünk tanulmányozni a brosúrákat és újságokat, amelyek a bér- és normakérdésről állandóan tájékoztatnak bennünket.

JANNER KÁROLY elvtárs felszólalásában hiányolta, hogy a kiadott versenyfelhívások pontatlanok. Elfelejtik pontokba foglalni a felhívást, pedig irányadó éppen a pontos meghatározás lenne.

A SZOT részéről ZSIDAI PÁL elvtárs szólalt fel. Azzal foglalkozott, hogy miért vált szükségessé a normarendezés.

Fontos tudnunk — mondotta —, hogy mik azok a tényezők, amelyek a norma fellazításához vezettek. Több gépet állítottunk be az iparba, újításokat vezettünk be a dolgozók javaslatára, jobb a munkamegszervezés, így a normák túlhaladott állapotba kerülve, fellazultak. A dolgozók nem érezték már azt az ösztönző erőt, amely feltétlenül szükséges ahhoz, hogy a szocializmust eredményesen tudjuk építeni. Nem volt, ami újításra serkentse őket. Nagyfokú bizonytalanság uralkodott a dolgozók között, mert érezték, hogy a kimutatott és kifizetésre kerülő százalékok mögött nincs meg a tényleges teljesítmény.

Ezért, mint ahogy a Szovjetunióban, nálunk is elkerülhetetlenül fontossá vált bizonyos idő múlva a normák rendezése, hogy a szocializmust gyorsabban, zökkenőmentesebben tudjuk építeni.

Az alapbéremelés és a normarendezés szükségessé vált azért is, hogy az egyes iparágak között fennálló aránytalanságokat ki tudjuk küszöbölni. Számos esetben előfordult, hogy a könnyűiparban több keresethez jutottak a dolgozók, mint a bányászatban, vagy kohászatban. Így a helytelen bérrendszer következtében az említett munkaterületeken munkaerőben szűk keresztmetszet mutatkozott, és ha ez tovább tart, kedvezőtlenül visszahatott volna ötéves népgazdasági tervünk eredményes teljesítésére.

Most nézzük meg, miben különbözik a mostani normarendezés az 1949-es normarendezéstől?

Elsősorban is abban, hogy összekötöttük az alapbéremeléssel, hogy a dolgozók keresetében ne legyen aránytalanul nagy visszaesés. Amíg 1949-ben mechanikusan 105 százalékra rendeztük a normákat, addig most különkülön megnézünk minden normát, s ahol megállapítható, hogy az átlagosnál nagyobb volt a munka intenzitása, ott 100 százalék fölé is lehet rendezni a normát. Ahol viszont ki lehet mutatni azt, hogy a termelést visszatartották, ott a norma 100 százalék alá is rendezhető.

A legdöntőbb, hogy a tavalyi normarendezés tapasztalatait felhasználjuk és az ott felmerült hiányosságokat kiküszöböljük. Ezért elsősorban az a kötelességünk, hogy az alapbéremelést és a normarendezést összekössük a munkaverseny szervezésével. Ezzel elérjük azt, hogy a tavalyi hosszú felfutási időt lerövidítsük.

Körjük tehát össze a normarendezést a munkaverseny, a brigádok további szervezésével és minden igyekezetünkkel azon legyünk, hogy az éberségünket fokozva leleplezzük a sorainkba beférkőzött jobboldali szociáldemokratákat. Hogy Pártunk vezetésével zökkenőmentesen tudjunk lebonyolítani az őszi csúcsforgalmat, s hogy minél eredményesebben építhessük a szocializmust.

Több felszólalás után *Iván* elvtárs válaszolt a felszólalóknak, majd a kibővített központi vezetőség a következő határozatot fogadta el:

Határozat

A Szállítómunkás Szakszervezet július 20-án megtartott kibővített központi vezetőségi értekezlete örömmel fogadta és egyhangúlag magáévá tette a minisztertanács alapbéremeléséről és normarendezéséről hozott határozatát. Megállapítja a vezetőségi értekezlet, hogy a szállítóiparban is előfordulnak laza normák, amelyeket minden esetben erélyesen ki kell küszöbölni. Ilyen minden munkaterületen, s így a mi szakmánkban is, a dolgozók legjobbjai kérik a laza normák kiküszöbölését.

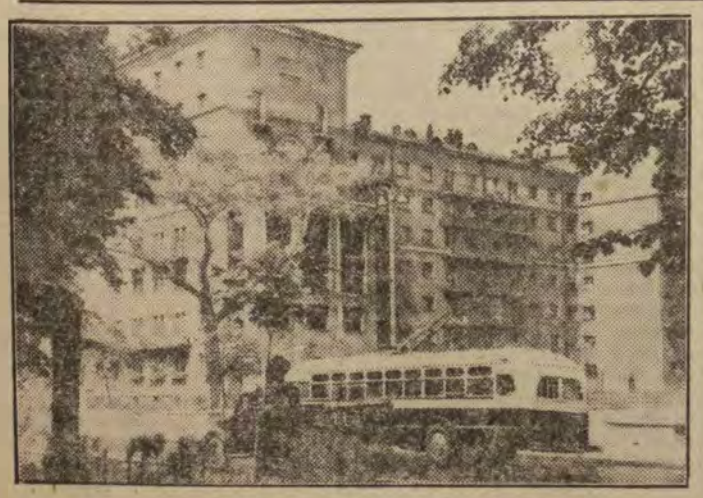
A laza norma mögött nincs komoly teljesítmény. Így az nemcsak gazdasági kárt jelent, hanem rontja a munkafegyelmet, indokolatlan vetélkedést, zavart okoz a bérfronton, tehát minden esetben csak az ellenségnek tesz szolgálatot.

Az élenjáró munkások példája nyomán mindenütt követelik a dolgozók az elavult normák megszüntetését. Így a mi munkaterületünkön is minél előbb meg kell szüntetni a kapitalista időkből ittmaradt bérezési formákat, s azokat tudományos normákkal kell helyettesíteni. A normarendezés tehát a mi munkaterületünkön messzemenő változást jelent. Eddig bevezetett normáink nagyrésze is elavult és dolgozóink megértik, hogy a szocialista fejlődés törvénye az, hogy az elavult normákat új, haladó normákkal kell felcserélni.

„Az alapbérek emelése, a normák rendezése új lendületet ad a munkaversenynek, növeli az újítómozgalmat és hozzájárul a sztahánovista mozgalom továbbfejlesztéséhez, „a szakma legjobbja" címért folyó verseny kiszélesítéséhez."

Pártunk Központi Vezetősége, Rákosi elvtárs és Népköztársaságunk kormánya mutatják az utat, amelyen haladnunk kell, hogy fejlesszük a szocialista munkaversenyt, erősítsük a munkafegyelmet és felvegyük a harcot az üzemekben megbúvó ellenséggel szemben.

A vezetőségi értekezlet örömmel fogadja e tekintetben a SZOT elnökségének állásfoglalását is, és ahhoz csatlakozva eddiginél is élesebben felveszi a harcot a jobboldali szociáldemokraták, a normalazítók, bércsalók és termeléscsökkentők ellen. Mindent megtesz a vezetőség a most kiadott minisztertanácsi határozat maradéktalan megvalósításáért, mivel tudja, hogy annak intézkedései az alapbéremelésen és a normarendezésen túlmenően életszínvonalunk emelését is szolgálják.

Moszkva. Új lakóházak a főváros leningrádi kerületében.

Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének állásfoglalása az alapbérek felemelése, a normák rendezése tárgyában hozott határozatokkal kapcsolatban

Pártunk Központi Vezetőségének határozata, valamint Gerő elvtárs május 31-i beszéde rámutatott arra, hogy népgazdaságunk fejlődését gátolja az, hogy a termelékenység emelkedésével szemben, aránytalanul emelkednek a bérek.

A Minisztertanács és a SZOT elnöksége határozata alapján a Közlekedési Szakszervezet Elnöksége megállapítja, hogy a szakmához tartozó vállalatoknál a bérek aránytalan emelkedését a technika fejlődése következtében elavult normák okozták. Ennek eredménye volt, hogy a kifizetett bér mögött nem volt meg a reális teljesítmény, mely veszélyeztette a közlekedés ötéves tervének végrehajtását. Sztahánovistáink, élmunkásaink, öntudatos dolgozóink levelei, akik felismerték a szocializmus építésének ezeket a gátló körülményeit s kérik normájuk rendezését, válasz a vállalatoknál megbúvó reakciónak, mely a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció képében az imperializmus ügynöksége, a szocializmus építésének elszánt ellensége.

Igyekeztek a normacsalások, táppénzcsalások tömegét elkövetni és megnyerni az öntudatlan dolgozókat aljas terveik végrehajtására, mellyel a munkaverseny-, Sztahánov-, élmunkás-, újítómozgalom, népgazdaságunk továbbfejlődését akarták megakadályozni.

A szocializmus építésében és a tervgazdálkodás sikeres végrehajtásában döntő, az új gépek beállításával, újítások, ésszerűsítések és a munka jobb megszervezése következtében elavult laza normák felszámolása, mert csak így tudjuk a munkaverseny továbbfejlesztésével a szocializmus építésének feladatait megoldani.

A Közlekedési Szakszervezet kibővített Elnöksége felhívja a szakszervezeti központban dolgozó funkcionáriusokat, üzemi bizottságokat, minden szakszervezeti tagot és becsületes dolgozót, hogy tegye kötelességévé a Párt útmutatásai alapján létrejött minisztertanácsi, valamint a SZOT Elnöksége határozatának végrehajtását.

A Párt által vezetett munkásosztály, szervezett dolgozók kötelessége, hogy résen álljon az ellenség minden próbálkozásaival szemben és egyetlen ponton, egyetlen pillanatig se engedje a Párthoz, az országhoz, a szocializmushoz hű dolgozók egységét megbontani.

Szervezzük meg az eddiginél jobban a munkát, alkalmazzunk újabb észszerűsítéseket, használjuk ki teljesen a munkaidőt, fejlesszük tovább a villamos- és autóbuszalkalmazottak által kezdeményezett 100.000 km-es mozgalmat, valamint a HÉV-alkalmazottak részéről kezdeményezett 350 tonnás Sztahánov-mozgalmakat, hogy növekvő teljesítményekkel hamarosan túlszárnyaljuk az új normákat is.

Szélesítsük ki és fokozzuk a munkaversenyt, az egyéni verseny kifejlesztésével még fokozottabb mértékben alkalmazzuk a szocializmus építésének ezt a kommunista módszerét.

Mozgósítsuk a közlekedési dolgozók széles tömegeit az alapbéremelés, a normarendezés minél előbbi sikeres, zökkenésmentes végrehajtására, mely Pártunk útmutatása, a Minisztertanács határozata alapján, lehetőséget biztosít arra, hogy kiküszöböljük bérrendszerünk olyan hibáit, mely népgazdaságunk, dolgozóink érdekeit sértik.

A Közlekedési Szakszervezet Elnöksége, szervezett dolgozóinak nevében biztosíthatja Pártunk Központi Vezetőségét, Pártunk szeretett vezérét, Rákosi elvtársat és a SZOT Elnökségét, hogy öntudatos dolgozóink támogatásával, ötéves tervünk sikeres végrehajtása érdekében a Minisztertanács határozatát a legrövidebb időn belül végrehajtjuk, illetve a szükséges támogatást megadjuk az érdekelt vállalatok részére. Tudjuk, hogy e feladat végrehajtásának sikeres előmozdítása a Szovjetunió vezette béketábor erejét, a koreai nép harcát erősíti, népgazdaságunk fejlődését biztosítja s vála az az imperialistáknak és hazai ügynökeiknek minden aljas kísérletére.

Budapest, 1950 július 20.

Magyar Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezete kibővített Elnöksége.

Lerél a laza normáról, amely az ellenséget segíti

Az utóbbi napokban az amerikai imperialisták koreai agressziója, a koreai nép hősi, győzelmes szabadságharca után a normarendezés az a kérdés, ami a magyar dolgozókat legjobban foglalkoztatja.

A hároméves tervünk időelőtti sikeres végrehajtása után elkezdtük első ötéves népgazdasági tervünket. Pártunk vezetésével a hároméves terv során hatalmas eredményeket értünk el, új gyárakat, üzemeket, műhelyeket építettünk, új iskolák, kórházak, egészséges modern lakások, a szociális juttatások, a dolgozók keresetének és reálbérének emelkedése mind a népgazdaságunk erősödésének és fejlődésének bizonyítékai.

Az ötéves tervünk még további távlatokat nyit meg. Az ötéves terv során óriási beruházásokat hajtunk végre, amit az tett lehetővé, hogy a magyar dolgozók a termelés és a termelékenység fokozásában soha nem látott eredményeket értek el. Ezekkel az eredményekkel Gerő elvtárs foglalkozva elmondotta, hogy gyáriparunk termelése a mult év decemberéhez viszonyítva, 11 százalékkal emelkedett.

Gerő elvtárs az eredmények mellett rámutatott azokra a hibákra is, melyek további fejlődésünket gátolják. A magyar munkásosztály ma már a politikai és gazdasági hatalom birtokában, felelős mindenért, ami az országban történik. Felelős saját népünk is a nemzetközi munkásosztály felé, hogy az osztályharc reánk eső részét maradéktalanul végrehajtsuk.

Áldozatkészebb és fegyelmezettebb munkát követel tőlünk a mindjobban élesedő osztályharc, az imperialisták fokozódó háborús provokációja is.

Termelékenységünk fokozása egyik legfontosabb fegyverünk az osztályharc reánkeső szakaszán, ahogy Sztálin elvtárs mondotta, a szocializmus végső fokon azért és azzal győzi le a kapitalizmust, mert a munka termelékenységének olyan magas fokát éri el, ami a kapitalizmusban lehetetlen.

Ma már minden öntudatos dolgozó ismeri ezt a tételt, de nemcsak a dolgozók, hanem az ellenség is. Ezen a téren támad, beépíti üzemeinkbe bérenceit, a jobboldali szociáldemokrata tákat, felhasználja a kevésbbé öntudatos dolgozókat, felhasználja a laza normákat, sőt lazítja a normákat, igyekszik szocialista fejlődésünket, előbbrejutásunkat gátolni. Hogy felismerhessük és felszámolhassuk ezen a téren is az agresszorok bérenceit, először is ismernünk kell, hogyan gátolja a laza norma a termelésünk emelkedését.

A laza norma az ellenséget segíti, mert visszatartja a termelékenység emelkedését, mivel azok teljesítését könnyűszerrel el lehet érni, lazaságra, tespedésre készteti a dolgozók kevésbbé öntudatos elemeit. Önteltséghez, az éberség eltompulásához vezet.

A laza normák adta lehetőséget használta fel az ellenség, hogy ronsa a munkafegyelmet, hogy akadályozza a munkához való szocialista viszony kialakulását, hogy tompítsa a munkásosztályban a felelősségérzetet, hogy akadályozza a szocializmus építését.

A laza norma nem ösztönöz termelés fokozására, a termelékenység emelésére, gátolja a szocialista munkaverseny további fejlődését és ahelyett, hogy megvilágítaná, elleplezi a terv teljesítéséből ránk háruló feladatokat.

Munkásosztályunk legöntudatosabb része felismerve a laza normából származó veszélyeket, kezdeményezésükre Pártunk Központi Vezetősége és a minisztertanács határozatot hozott a normarendezésre.

Pártunk most is — mint minden esetben — a dolgozók érdekeit tartja szem előtt. Hogy a normarendezésből előálló átmeneti béresökkenést áthidalja, a normák rendezését általános alapbéremeléssel kötötte össze. Most már csak rajtunk áll, hogy szakképzettségünket növelve, fokozzuk szocialista munkaversenyünket.

Leplezzük le az imperialisták jobboldali szociáldemokrata bérenceit és új normáinkat túlteljesítve, erősítsük hazánkat, biztosítsuk életszínvonalunk további tartós emelkedését, mert ezeken keresztül a nagy Szovjetunió által vezetett béketábort is erősítjük.

Kratsun Sámuel
asztalos,
Dózsa György fm.

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓI MUNKÁSLEVELEK SZÁZAIBAN ÜDVÖZLIK AZ ALAPBÉREMELÉST ÉS NORMÁIK RENDEZÉSÉT

A dicsőséges Szovjet Hadsereg felszabadítva hazánkat, lehetőséget biztosított számunkra, hogy Pártunk, népünk szeretet vezére, Rákosi elvtárs vezetésével a szocializmus építésének útjára lépjünk. Pártunk a Szovjetunió példáját követve, tapasztalatait felhasználva, a lenini-sztálini tanítások alapján, minden időben ki tudta választani a legdöntőbb feladatot, mely végrehajtásával népi demokráciánkat a dolgozók támogatásával proletárdiktatúrává fejlesztettük.

Ez tette lehetővé, hogy kisöpörtük a reakciót a kormányból, felszámoltuk a legális fasiszta pártokat, Sulyokékat, Pfeifereket, Barankovicsékat, a munkásosztálynak *egy* pártja, a Magyar Dolgozók Pártja vezeti és irányítja a magyar dolgozóknak a szocializmus felépítéséért folytatott harcát. Azonban továbbra is még fokozottabb mértékben éberen kell őrködnünk Pártunk egysége a magyar dolgozók ügye felett, mert az ellenség mind erősebben támad s igyekszik a szocializmus építését megakadályozni. Bolsevik tisztánlátás szükséges ahhoz, hogy az ellenséggel szemben folytatott kíméletlen harcban a munkásosztály le tudjon számolni a szocializmus építésének legelszántabb ellenségeivel, a titoista, trockista, Rajk-féle banditákkal, a jobboldali szociáldemokratákkal és a klerikális reakcióval.

A hároméves terv sikeres befejezésével a dolgozók életszínvonala döntő mértékben megváltozott, új gyárakat, üzemeket, műhelyeket építettünk s az új gépek százait állítottuk a termelés szolgálatába. Az ötéves tervben előirányzott nagyarányú építkezések, beruházások, népünk általános gazdasági és kulturális felemelkedését fogják biztosítani. Az eddig elért eredményeket elsősorban az tette lehetővé, hogy a magyar dolgozók a Szovjetunió tapasztalatait, Pártunk s Központi Vezetőségünk határozatait követve, jelentős eredményeket értek el a termelés és a termelékenység fokozásában, közlekedésünk fejlesztésében, mint ahogy Gerő elvtárs május 31-i beszédében erre rámutatott.

Gerő elvtárs az elért eredmények mellett, rávilágított azokra a hibákra is, melyek népünk további felemelkedésének útjában állanak. Így elsősorban, mint további előbbrejutásunk, az ötéves tervünk végrehajtásának legveszedelmesebb gátját: a laza normákat jelölte meg. „A normák lazasága, elavultsága, a norma terén mutatkozó tarka-barkaság és egyenlőtlenség, mind inkább a népgazdaságunkban mutatkozó hibák felszámolásának, a termelékenység gyors, egyenletes, folyamatos emelkedésének, egész további előbbrehaladásunk, legnagyobb fékjévé és akadályozójává válik" — mondotta Gerő elvtárs.

A szocializmus építésében, a tervgazdálkodás sikeres végrehajtásában a helyes norma megállapításának döntő jelentősége van. Biztosítják a népgazdasági terv elkészítését, ösztönöznek új eredmények elérésére, lehetővé teszi az elosztás szocialista elvének megvalósítását, biztosítják a termelékenység állandó és folyamatos emelkedését s ezen keresztül a szocializmus győzelmét. Ebből következik, hogy a tervgazdálkodás alapja a helyesen megállapított norma, mely a technika fejlődésével változik.

A szocializmus végleges győzelmét csak úgy tudjuk biztosítani a kapitalizmus felett, ha termékek nagyobb mennyiségét állítjuk elő, azonban ezt a célkitűzést a jelenleg érvényben lévő laza normák akadályozzák. A mi normáink ma már nem előmozditói, hanem inkább gátlói a szocializmus építésének, amelyre világosan rámutatott Gerő elvtárs május 31-i beszédében, amikor megemliti, hogy gyáriparunkban az átlagbér ez év első 4 hónapjában 17.5 százalékkal emelkedett, de a termelés ugyanakkor csak 9.6 százalék emelkedést mutat. Ezt az aránytalanságot fokozták a jobboldali szociáldemokraták által szervezett tömeges bér-, norma- és táppénzcsalások. Ezt az aránytalanságot kell, hogy kiküszöböljük a minisztertanács határozatának eredményes, zökkenésmentes végrehajtásával, amely feladatul tűzi ki a normák rendezését s az alapbéremelést.

A minisztertanács határozata rámutat arra, „hogy dolgozóink erőfeszítésének eredményeképpen az utolsó egy és fél évben új üzemek épültek, régi üzemeinkben tömegesen állítottunk be új gépeket, a régieknél tökéletesebb szerszámokat alkalmaztunk. Üzemeink nagyrészének sajátos termelési arcélt adtunk és sok helyen egyes darabok előállításáról tömeges gyártásra tértünk át. Jelentékenyen megjavítottuk a munka megszervezését, folyamatosságát, a nyersanyagellátást és használatra kerülő nyers- és segédanyagok minőségét, fokoztuk a szabványok használatát. Újítások és észszerűsítések tízezreit vezettük be. Mindezek a körülmények a normák megváltoztatását tették volna szükségessé. Változásra azonban csak kevés helyen került sor."

Ebből következik, hogy a régi normák meghagyása az új és fejlettebb technika alkalmazása után, helytelen és igazságtalan, mert meg nem érdemelt juttatást biztosít egyeseknek, olyan feltételek megteremtésén keresztül, mely a Szovjetunió felbecsülhetetlen tapasztalatainak s baráti támogatásának a munkásosztály élcsapata, a Magyar Dolgozók Pártja útmutatásának és az összdolgozók támogatásának eredményeként jött létre.

Gondoljunk arra, hogy mit jelentenek népgazdaságunk fejlődésében azok a gépek, amit a Szovjetuniótól kapunk. Milyen hatalmas méretekben emeli a termelékenységet s könnyíti meg a dolgozók munkáját a közlekedés vonalán is. Mi tudjuk azt, hogy a Szovjetunió tapasztalatainak felhasználása biztosítja közlekedésünk egészséges fejlődését is. A szovjet trolibuszok és ennek alapján az ötéves terv keretén belül megépítendő földalatti gyorsvasút, egy-egy példa közlekedésünk fejlődésére.

„Látnunk kell azt, hogy a szovjet sztahánovisták példáján és cselekvő közreműködésével, milyen nagy lendülettel indult meg Sztahánov-mozgalmunk és fejlődött munkaversenyünk. Ennek eredménye az, hogy ma már mind több azoknak a sztahánovistáinknak, élmunkásainknak, öntudatos dolgozóinknak a száma, akik Pártunk útmutatása alapján létrejött minisztertanácsi határozat nyomán látják, hogy a régi normákat, mint akadályt, el kell háritanunk a szocializmus építésének útjából és szabad teret kell biztosítani a munkaverseny, Sztahánov-mozgalom további egészséges fejlődéséhez.

Kón Sándor, fémcsiszoló sztahánovista ezt a következőképpen irja hozzánk küldött levelében. „A laza normával erősítjük az ellenség táborát, lassítjuk népgazdaságunk fejlődését, kevesebb gyárat, üzemet tudunk építeni s az ötéves terv sikeres végrehajtását akadályozzuk. Az a dolgozó, aki a laza normához ragaszkodik, s azzal dolgozik, az kerékkötője az épülő szocializmusnak, hátráltatja néphadseregünk erősödését és ellensége a Szovjetunió vezette békeharcunknak, amelyet a háborús uszító imperialisták ellen folytatunk."

A Récsei-gumijavitóbrigád ifjú munkása, Vizi Sándor a brigád nevében a következőket irja: „Műhelyértekezletünkön átvizsgáltuk és megvitattuk a jelenlegi normáinkat s megállapitottuk, hogy néhány munkafolyamatnál a jól megszervezett munkabeosztás és a folyamatos gyakorlat következtében elavultak a régi normaidők. A normaidőket csökkentettük, mert nem akarjuk megenni a jövőnket. Ezen elhatározásunkkal akarunk választ adni az imperialistáknak és a hazai ügynökeiknek a jobboldali szociáldemokratáknak.'"

De nehogy azt gondoljuk, hogy csak a műhelyekben beszélhetünk a termelés és bérközötti aránytalanságról. *A Baross forg. telepről Horn I. Ferenc élmunkás kiz.* levelében felhivta a figyelmünket arra, hogy az éjjeli szolgálati kocsi kalauzainak egyes helyeken annyira laza volt a normájuk, hogy havi teljesitményükhöz képest, túlmagas bérezést vettek fel. Ez a szocializmus építését gátolja és szükségessé teszi a normák felülvizsgálását, a hibák kiküszöbölését. Azzal fogjuk bebizonyítani a Párt s a magyar dolgozó nép iránti szeretetünket, ha nem tűrjük a laza normákat, mely a Szovjetunió vezette béketábor s a koreai nép harcát gyengíti.

Ez a néhány példa mutatja, hogy Pártunk, mint mindig, helyesen látta a szocializmus építésének ezt az akadályát s a magyar dolgozók figyelmét felhivja a normák rendezésére, a laza normák felszámolására, mely fegyver az imperialisták kezében, szocializmust építő országunk ellen. A becsületes munkások tudják, hogy az ellenség célja az, hogy ne fejlődjünk, a termelés ne emelkedjen, kevesebb legyen a gép, az iskola, a ruha, az élelem. Tudják azt is dolgozóink, hogy ezt a törekvést segíti elő a laza norma. Meg kell állapitsuk azonban azt is, hogy szakszervezeti funkcionáriusaink, üzemi bizottságaink nem voltak elég éberek, eltűrték a lazaságot a termelésben s nem vették észre az ellenséget a termelésben előforduló hibák mögött. Ha további felemelkedést akarunk elérni, akkor keményen szembe kell szállni az elavulttal, a régivel elő kell segíteni az új győzelmét. E feladat elvégzésében szemelőtt kell tartani azt, amire Rákosi elvtárs hivta fel a figyelmünket: „A mi kiindulási normáink, melyek a kapitalizmusban alakultak ki, ugyanolyan elavultak, mint az a gondolkodás, amelyet a termeléssel kapcsolatban a kapitalista időkből örököltünk és a hozzájuk való ragaszkodás fejlődésünk egyik legnagyobb gátja."

A normarendezés során biztosítani kell azt is, hogy az egyes szakmákon belül nagyobb különbség legyen a magasabb szaktudást, vagy erőfeszítést igénylő munkát végző munkások keresete között, mint eddig volt. *Az alapbéremelés és a normarendezés végrehajtása harc kérdése. Harc a régi, elavult ellen, a dolgozók gondolkozásában még meglévő kapitalista maradvány, a maradiság ellen.* De harcot kell folytatni az osztályellenség ellen is. Súlyos, kemény harcban kell szétverni és megsemmisiteni az imperialisták magyarországi ügynökeinek, a jobboldali szocdemeknek üzemeinkben megtalálható szervezett bandáját.

Az alapbéremelés és a normarendezés népünk munkájának és következetes harcának — melynek szervezője a mi Pártunk és vezetője Rákosi elvtárs — egyik jelentős eredménye.

Ennek a megerősítése, valamint a további felemelkedés és a béketábor megerősítése érdekében kell megvizsgálni és új alapokra helyezni a jelenlegi normákat, hogy bérrendszerünk még jobban szolgálja az ötéves terv végrehajtását.

Szabó László

Ne ellenfelet, hanem munkatársunkat lássuk az új gépjárművezető nődolgozókban

T. Szerkesztőség!

Népi demokráciánk alkotmánya a nőt egyenrangúvá emelte a férfival. Így lehetősége nyilik a dolgozni akaró nőnek, hogy ő is kivegye a részét a szocialista épitő munkából, akár mint gyári munkásnő, akár mint gépkocsivezető.

Sajnos, vannak még öntudatlan férfi dolgozók, akik ellenségüket látják a dolgozni akaró nőben. Ezek magatartása politikai képzetlenségüket árulja el.

A dolgozó nő nem ellenségünk, egyikünk kenyerét sem veszi el, de leveszi vállunkról a szocialista épitő munka egy részét.

Épp ezért nem tudjuk megérteni azokat a szaktársakat, akik gépkocsijukkal leszoritják a forgalomban tanuló szaktársnőket, s feléjük gúnyos megjegyzéseket tesznek.

Az Autótaxi NV női gépkocsivezetőket alkalmaz, akik az Autómüszaki Intézetből kikerülve, a vállalat keretén belül folytatják a gépkocsivezetés elsajátitását. Az általuk használt kocsikon hátul nagy tábla van: „Tanuló kocsi". Vállalatunk abból a célból helyezte e táblákat a kocsikra, hogy a gépkocsivezető szaktársak figyelmét felhivja arra, hogy a kormánynál kezdő gépkocsivezető ül. Remélve, hogy az öntudatos szaktársak megértik demokráciánk egy újabb vivmányát, mely biztositja a nőnek a munkahelyet még a volán mellett is. A szaktársak nagyrésze megérti ezt, s kedvesen mosolyogva, integetve halad el mellettük.

Vannak azonban olyanok, akik zavarba akarják hozni tanulóinkat, s fölöslegesen rádudálnak, vagy egyenesen leszoritják gépkocsijainkat.

Ezeknek nem jut eszébe, hogy 5—10 vagy 20 évvel ezelőtt ők sem ültek olyan biztosan a kormánynál mint most, s hogy milyen rosszul esett, mikor egy öregebb gúnyos megjegyzést tett rájuk, vagy leszoritotta őket.

Kérjük tehát ezeket a szaktársakat, dobják félre a kapitalista rendszerben örökölött konzervativizmust, maradiságot; ne ellenfelet, hanem munkatársat lássanak a taxisoffőrnőben és tapasztalataikat adják át nekik, s álljanak öntudatos munkásként mellénk, mint ahogy ők mellénk álltak a szocialista épitő munkában, országunk megerősitésében, a béke megvédésében.

Autótaxi NV oktatói.

A Gépjárművezetők Szakszervezetének állásfoglalása a Minisztertanácsnak az alapbérek felemelése, a normák rendezése tárgyában hozott határozatával kapcsolatban

Szakszervezetünk szervezési körébe tartozó üzemekben is általában a munkabérek aránytalanul gyorsabban emelkedtek, mint a termelékenység. Főképpen egyes üzemeink javító-részlegei nem vették figyelembe az üzem technikai fejlődését és az újításokat, amely azt eredményezte, hogy a régi normákat a fejlődés túlhaladta és ezáltal lazákká, elavultakká váltak, melynek következtében a kifizetett munkabérek aránytalanul emelkedtek a termelékenységgel szemben. A javítóüzemekben a normák nem egységesen voltak megállapítva és ez azt eredményezte, hogy egy és ugyanazon munkadarabok megmunkálását különféleképpen bérezték.

A normák tarkabarkasága munkaerővándorlást idéz elő, akadályozza a munka termelékenységének emelkedését, gátolja a dolgozókat szakmai tudásuk fejlődésében, elősegítette továbbá azt, hogy egyes szakmákon belül bizonyos egyenlősdi érvényesült a nagyobb tudású, szakmailag jobban képzett és kevésbbé képzett dolgozók között. Ez a helyzet nem serkentette a dolgozókat arra, hogy szakképzettségük emelésére törekedjenek, hogy munkaeszközeik és munkamódszereik fejlesztésével a termelést emeljék.

A jobboldali szociáldemokraták, kik népi demokráciánk áldz ellenségei, az üzemekben a termelésnek akadályozói, minden törekvésük az, hogy ötéves tervünket és népgazdaságunk további erősödését megakadályozzák és ebbeli tevékenységükben meggátolják az életszínvonal további emelkedését.

Szakszervezetünk Központi Vezetősége, üzemi bizottságaink, de minden becsületes dolgozónk résen áll az ellenség minden próbálkozásával szemben, amely a szocializmus építését igyekszik gátolni, soha nem engedi egyetlen pillanatra sem megbontani Pártunkhoz, országunkhoz és népi demokráciánkhoz hű dolgozók egységét. Üzemeink dolgozói megértik, hogy a laza normákat új haladó normákkal kell felcserélni, mert csak igy tudjuk emelni a munka termelékenységét és ezen keresztül dolgozó népünk életszínvonalát.

Az élenjáró dolgozók, a munka hősei, a sztahánovisták, élmunkások, az újítók és a becsületes dolgozók legszélesebb rétege nap mint nap a gyűléseken, a sajtóban rámutattak az elavult normák tarthatatlanságára, amely gátlójává válik a termelés, az önköltségcsökkentés, a szocialista munkaverseny további fejlődésének. Ezek az élenjáró dolgozók a maguk közvetlen tapasztalataik alapján megerősítik azt, amit Rákosi elvtársunk a Sztahánovisták első országos tanácskozásán mondott: „a mi kiindulási normáink, melyek a kapitalizmusban alakultak ki, ugyanolyan elavultak, mint az a gondolkodás, amelyet a termeléssel kapcsolatban a kapitalista időkből örököltünk és a hozzájuk való ragaszkodás fejlődésünk egyik legnagyobb gátja."

A minisztertanács határozata, amelyet az alapbérek felemelése, a normák rendezése kérdésében hozott, új lendületet fog adni a szocialista munkaversenynek, az újító mozgalomnak és ösztönző hatása növelni fogja a szocialista munkaversenyben résztvevők számát, munkakedvét és lendületét. Szakszervezetünk Központi Vezetősége, üzemi bizottságaink, sztahánovistáink, a legöntudatosabb dolgozóink segítségével keményen és kíméletlenül harcoljanak üzemeinkben a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció ellen, kik Pártunknak és a minisztertanácsnak, munkásosztályunk közvetlen érdekeit szolgáló határozata végrehajtása ellen szitanak.

Szakszervezetünk Központi Vezetősége biztositja Pártunk Központi Vezetőségét, Rákosi elvtársat és Népköztársaságunk Kormányát arról, hogy a szocialista jövőnk érdekeit szolgáló minisztertanácsi határozatot, amely az alapbérek emelésével, a normarendezéssel nagyobb darab kenyeret, emelkedő jólétet és magasabb kultúrát biztosit a magyar dolgozó népnek, kommunistához méltó módon fogjuk végrehajtani. A minisztertanács határozatának maradéktalan megvalósitása biztositani fogja ötéves népgazdasági tervünk sikeres végrehajtását és ezzel is erősítjük a Szovjetunió által vezetett béketábor erejét az imperializmus agressziójával szemben.

Gépjárműivezetők Szakszervezetének
Központi Vezetősége

„ÜDVÖZÖLJÜK A NORMARENDEZÉST, SZEBB JÖVŐNK BIZTOSITÉKÁT"

„T. Közlekedés!

Még alig mult egy éve annak, hogy a gépjárműjavitó iparban azt állitották, hogy ott pedig teljesitménybérezést bevezetni lehetetlen.

Egészen Pártunk Központi Vezetőségének 1950. május 31-i határozatáig, amikor rámutattak a jobboldali szocdem népárulók aknamunkájára. Ezek a szálak megtalálhatók a gépjárműjavitó iparban is. Iparkodtak a haladást gátolni minden erejükkel és meg kell jegyeznünk, nem eredménytelenül, mert úgy az ÜB, mint a bizalmitestület hajlott a felé a kényelmesebb álláspont felé, hogy az autójavitó szakmában lehetetlen bevezetni a teljesitménybért.

De a Szovjetunió példája nyomán, Pártunk iránymutatása mellett mégis csak megtörtént a lehetetlennek hitt valami és a javitó üzemek dolgozói hamarosan rájöttek arra, hogy milyen hibát követtek el akkor, amikor elmulasztották a teljesitménybér bevezetését.

De itt is, mint mindenütt jelentkeztek a hibák, amik kiküszöbölésre várnak, amiket részben a járatlanság, részben a jobboldali szocdemek idéztek elő. Olyan laza normák voltak egyes munkamenetekné, hogy nevetségesekké tették vele a normafelvételezőket. Ez is volt a céljuk egyrészt, másrészt az, hogy a dolgozók között elégedetlenséget szitsanak és ezzel is fékezzék a termelést.

Leszűrve a tapasztalatokat, kiküszöbölve a hibákat, jobban szembeöltöttek és szinte kiabáltak a vaskos hibák, amik éberségünk hiánya következtében kerültek be a normakönyvbe. Ebből keletkezett azután az, hogy a szocialista bérpolitika alapelveivel szöges ellentétben, hogy: „mindenki képességei szerint és mindenki munkája után", ugyanolyan képességü szerelő ugyanazért a munkáért az egyik üzemben esetleg kétszer-háromszorannyit kap, mint a másik. Ezt az öntudatos dolgozók szégyenkezés nélkül nem tűrhetik sokáig, ezen változtatni kell. Az új eszterga és modernizált esztergapadok, számtalan bevezetett és bevált újitás, amit már régen használatba vettek, szalagrendszerre való áttérés és még számtalan dolog, ami hozzásegitette a dolgozókat ahhoz, hogy normájuk lazává váljon.

Ennek következtében a laza normák oda vezettek, hogy a további fejlődésnek gátjává váltak. Emlékezzünk vissza, hogy a másfél év előtti normarendezés után, amikor a reakciós erők azt hiresztelték, hogy ezt nem lehet teljesiteni, és alig telt el egy-két hét, megindult a lavina, ami a mai nem ritkán 200—300, sőt magasabb százalékos teljesitményekhez vezetett.

Ezt a gátat el kell söpörnünk az útból, a szocializmus építésének, a szocialista bérpolitika kifejlődésének az útjából annál is inkább, mert a fejlődésben nem akarunk megállni, mert az aki megáll, az lemarad, mi pedig nem akarunk lemaradni, hanem ebben a nemes versenyben, a szocializmus építéséért egyforma feltételek mellett akarjuk kivenni részünket.

Ezért vált szükségessé a laza és elavult normáink rendezése, hogy ne mutathassanak reánk elvtársaink: ezek azok, akik becsaptak bennünket. Azután hogy ez megtörtént, együttes erővel söpörjük ki sorainkból az ott meglapuló jobboldali szocdemeket és klérus ügynökeit, megmutatva nekik törhetetlen erőnket, egyrészt azzal, hogy még a „pótolhatatlanság"-ot is nélkülözni tudjuk és a termelő munkában most már nyugodt lelkiismerettel versenyre hívjuk a többi üzem dolgozóit.

Üdvözöljük a normarendezést, szebb jövőnk biztositékát!

Markovits Mihály
gépjárművezető."

A Teherfuvar NV Danubia-garage dolgozói
18%-kal csökkentették az üzemanyagfogyasztást

„T. Közlekedés!

A Teherfuvar NV dolgozóinak munkájában az utóbbi hetekben nagy javulás mutatkozik. Ez a javulás elsősorban a város különböző területén lévő telephelyeken észlelhető, de kiváltképpen ott, ahol az üzemi háromszög teljes egyetértésben dolgozik a telephelyek munkásaival, közösen beszélik meg a felmerült problémákat, Pártunk irányvonalát, útmutatásait a helyi viszonyoknak megfelelően rugalmasan tudják alkalmazni.

A Danubia-garage üzemi bizottsága a dolgozók követelésére május 15-én értekezletet hívott össze, amely értekezleten kijelölték a tervbevett, tehát megengedett üzemanyagfogyasztás csökkentésének lehetőségét.

A dolgozók megállapították, hogy az egyes gépjárművek fúvókái a szükségesnél nagyobb méretűek, így a nagyobb fúvókanyíláson több üzemanyag áramlik a motorok hengereibe a szükségesnél, ami túlfogyasztást eredményez.

A nyersolajmotorok adagolóit is kisebb fogyasztásra kell beállítani és így a MAVAG B. 5-ösök 29.5 literről 28 literre, a Csepel 350-es 23.5 lit. fogyasztását 22 és fél literre, a Steirek 23 literes fogyasztását 22 literre csökkentik.

Szász Gyula ÜB-titkár felhívta a dolgozók figyelmét, hogy üzemanyagcsökkentést nemcsak a fúvókák kicserélésén és az adagolók beállításán keresztül lehet elérni, hanem a következő eljárásokkal is.

1. A kocsi lendületének kihasználásán keresztül.
2. A helyes sebességváltással.
3. A motor felesleges túráztatásának és járatásának kiküszöbölésével.
4. A tankolásnál tanusítandó legnagyobb fokú elővigyázattal, hogy egyetlen csepp benzin se ömöljön a tött nyílás mellé.
5. A gyujtás helyes beállításán keresztül.
6. A benzinvezeték állandó ellenőrzése a csepegés, szivárgás azonnali megszüntetésére.

Az értekezlet megállapította, hogy Szász elvtárs javaslatai célravezetők és a szaktársak összessége magáévá is tette azokat és mint szükséges intézkedést vezették be Szász elvtárs megállapításait.

Az értekezlet óta két hónap telt el és az adminisztráció kiértékelve az üzemanyagfogyasztást, megállapította, hogy kereken 18 százalékos csökkenés mutatkozik átlagosan.

Ez a számadat azt jelenti, hogy egyes szaktársak 6—8 százalék, egyesek csak 1—2 százalék, de a gépjárművezetők többsége komoly redményt ért el.

A legnagyobb érdem Tóth I. Gyula szaktárs, aki kereken 42 százalékkal tudta csökkenteni az általa vezetett gépjármű üzemanyagfogyasztását. Mindenki előtt érthető, hogy 42 százalékos csökkentés csak ott fordulhat elő, ahol eddig keveset törődtek a szóbanforgó kérdéssel. Tóth I. Gyula azt állítja, hogy soha nem hitte volna, hogy milyen kihatása van a gondolkodva végzett munkának, a fokozott elővigyázatosságnak az üzemanyagfogyasztásra. „Nem került semmi különösebb megerőltetésembe ennek az eredménynek az elérése." A fokozott vigyázat és állandó éberség, a minőségi vezetés, ezek a tényezők tették lehetővé, hogy ilyen mértékben csökkenthessem az általam vezetett gépjármű üzemanyagfogyasztását.

Tóth I. Gyulát követendő példaképül állítjuk a szaktársak elé, és örömmel állapítjuk meg, hogy a Teherfuvarnál javul a munka.

Tóth I. Gyula nemcsak az üzemanyagfogyasztás terén jár élen, hanem általában a munka minden területén. Brigádja a legkiválóbb eredményt érte el, 193 százalékra teljesítették az üzemtervet, így 93 százalék túlteljesítés mutatkozik. A brigádon belül a legkiválóbb eredményt ő maga, mint brigádvezető produkálta 252 százalékos eredménnyel.

Marinov szaktárs 219 százalékkal, Komondi szaktárs 204 százalékkal szintén kiváló eredményeket értek el a brigádban.

Tóth I. Gyula szaktárs tehát a brigádvezetők mintaképe, aki Pártunk és Rákosi elvtárs iránymutatását sikerrel alkalmazta a gyakorlatban és elért eredményén keresztül vált a szocialista építés hősévé.

A „mintatelep"

A Szakszervezetünk harcos üdvözletét küldi a Teherfuvar NV Pápai István-utcai telepének abból az alkalomból, hogy folyó hó 15-én elnyerte a „mintatelep" címet.

A Pápai István-utcai telep mintateleppé való avatása azt jelenti, hogy az összes telephelyek közül a legkiválóbb eredményeket produkálták. Az önköltségcsökkentés, az egy fuvarórára eső km-teljesítésben, a telepen uralkodó rend és tisztaság tekintetében az első helyet vívták ki és így méltán rászolgáltak a „mintatelep" cím elnyerésére.

Az iparutcai telep 30, a ceglédi telep 85 dolgozója csatlakozott a 100.000 km-es mozgalomhoz. A Forgách-utcai és bánátutcai telepek szintén jó versenymozgalmat árulnak el. A pillangóutcai telep az utolsó két hét alatt sokat fejlődött. Több mint 80-an csatlakoztak eddig a 100.000 km-es mozgalomhoz. Bukovits elvtársnak különös gondot kell fordítani arra, hogy a munkaversenyeredmények ki legyenek értékelve.

Akik lemaradtak

Szinte érthetetlen, amig a Teherfuvar NV telephelyeinek túlnyomó részén a szaktársak nagy igyekezete nyilvánul meg a munkaverseny-mozgalomban és a telephelyek szép eredményeket tudnak felmutatni, addig a kerepesiúti és a soroksáriúti telepeken semmiféle versenymozgalom nem tapasztalható. Az üzemi bizottság titkárainak és termelési felelősének hetenként adjuk meg az instrukciókat a versenymozgalomra vonatkozóan és hétről hétre tesznek igéretet, hogy a jövőben ki fogják az eddigi hibákat küszöbölni, mégsem történik ez meg.

A dolgozók nem egy esetben fordultak panasszal Szakszervezetünk központjához azért, hogy a dolgozók által megválasztott üzemi bizottság az alulról jövő kezdeményezéseket nem támogatja. A telepvezetők szintén nem állnak a helyzet magaslatán és nem tudják megjelölni azokat a feladatokat, amely feladatokra az üzemi bizottságnak a dolgozókat mozgósítani kellene. Helyesen határozta meg az egyik szaktársunk, hogy minden olyan telepen és garázsban, ahol a dolgozókat az ÜB és a vállalatvezetőség nem segíti a terv túlteljesítésében, mind a kettőt le kell váltani. Ezeken a telephelyeken ugyanis arra a téves álláspontra helyezkednek, hogy a Dózsa György-úti központ majd meg fogja oldani a telephelyeken mutatkozó különböző problémákat és általában mindig másoktól várják a segítséget és ez a segítségrevárás azt a látszatot kelti, mintha valami csodában reménykednének, ami a bajaikat és panaszaikat orvosolni tudja.

Éppen ideje, hogy végetvessünk ennek a csodavárásnak és az eddigi anarchia helyébe a tervszerű munkát léptessük. Ideje annak, hogy úgy a kerepesiúti, mint a soroksáriúti telep a munkaversenymozgalom kifejlesztésével a dolgozók egyéni kezdeményezésének a felkarolásával, az önköltség csökkentésével, a rendelkezésre álló eszközökkel segítsenek bajaikon. Más feladatuk nincs is, mint a dolgozókkal kitárgyalni az eddigi hibák kiküszöbölésének a módját. A mi szaktársaink elég jó szakemberek, elég öntudatosak és jól viszonyulnak Pártunkhoz és osztályunkhoz és ha a telepvezetőség és az ÜB tehetetlenek mutatkoznának, úgy rá kell szorítani őket, hogy támaszkodjanak a szaktársak javaslataira és aktiv kezdeményezéseire.

Elvtársi üdvözlettel:
Virág Rezső"

Szállítómunkások a terménybegyüjtés és az őszi csúcsforgalom sikeréért

A terménybetakarításnál és betárolásnál népünk kenyeréről van szó. Ezért Pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja központi kérdésnek tekinti a terménybegyüjtés és tárolás munkájának időben való jó elvégzését.

A minisztertanács az aratás, cséplés és terménybegyüjtésről szóló határozatában szakszervezetünket, a Szállítómunkások Szakszervezetét külön is felhivta

az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításának előkészítésére.

Központi vezetőségünk a „Szabad Nép"-ben és a „Közlekedés"-ben felhívást intézett a szállító-, rakodó- és dokkmunkásokhoz, valamint a raktárházi dolgozókhoz az ötórás kocsikirakás megvalósitása érdekében, mivel a gyors kocsikirakás egyik legfőbb biztosítéka a sikeres terménybetárolásnak.

Felhívásunkra az első lelkes válasz a pestszentlőrinci Kenderfonógyár Vörös Csillag-brigádjának dolgozóitól érkezett, akik az ötórás kocsikirakót három és fél órára szállították le és ezen az alapon versenyre hivták ki az összes szállító- és rakodómunkásokat.

A raktárházak közül a felhíváshoz csatlakoztak a budapesti (középmagyarországi), barcsi, hatvani, csornai, miskolci, békéscsabai karcagi, mohácsi és a szegedi közraktárak dolgozói.

Komplex-brigádok

Csatlakoztak még a miskolci Belsped, a mohácsi Belsped, a hatvani cukorgyári, a Dombóvári Gőzmalom, Fatelítő NV és Lengyár, a békéscsabai TÜZÉP NV, a budapesti TÜKER 16—19-es telep és az Autó- és Alkatrészkereskedelmi NV dolgozói.

A szegedi, kaposvári, szarvasi és barcsi közraktárak dolgozói pedig az ottani MAV-dolgozókkal való szorosabb és jobb együttműködés értelmében komplex-brigádokat alakítottak.

A Dunántúli Közraktárak és a MAV barcsi állomásának dolgozói együttes megbeszélés után a következő megegyezést kötötték:

Barcs állomás vasutas dolgozói, valamint a Dunántúli Közraktárak barcsi telepének dolgozói komplex-brigádot alakítanak.

Számbavettük azokat az óriási feladatokat — irják a megyegyezésben amelyeket az elkövetkező őszi csúcsforgalom reánk ró. Bátran vállaljuk ebből részünket és annak elvégzése érdekében megkétszerezzük munkánkat. Tudjuk, hogy legfontosabb a háromnapos kocsiforduló megvalósítása. Ennek elérése érdekében az összes vállalatoknál a legszorosabb és legegyetértőbb együttműködésre van szükség.

Ennek biztosítására a MAV barcsi állomásának és a Dunántúli Közraktárak barcsi telepének dolgozói az alábbiakat vállalják:

1. A forgalom dolgozói vállalják, hogy a Barcs állomásra érkező vonatokból a közraktár részére érkező kocsikat egy órán belül a raktárak elé állítják és a kirakott kocsikat azonnal kihúzzák, azokat az első alkalmas vonattal továbbítják. A közraktár által megrendelt kocsikat minden lehető eszközzel biztositják és a kért időre beállítják. Az érkező előjelentéseket távbeszélőn azonnal továbbítják a Dunántúli Közraktárak NV által erre kijelölt személynek.

2. A műhely- és kocsivizsgálók vállalják a közraktár által megrendelt kocsik azonnali megjavítását, megvizsgálását és szükség esetén részleges átcsapását.

3. A pályafenntartás dolgozói vállalják, hogy a közraktárak vágányzatát jó állapotban tartják és az azokon előforduló javításokat úgy végzik, hogy a gabonabeszállítási forgalom zavartalan lebonyolítása, a kocsik ki- és berakása biztosítva legyen. A kocsik esetleges kényszerkirakására hat főből álló készenléti brigádot szerveznek, akik az éjjeli órákban és vasárnap is rendelkezésre állanak.

4. A kereskedelmi (raktári) dolgozók vállalják, hogy a közraktárak által reggel 7—10 óra közötti időben feladott teher-darabárut még a délelőtt folyamán továbbítják. Más esetben a menetrendi adottságokat figyelembevéve, a reggeli órában induló tehervonatokkal továbbítják akkor, ha előző nap feladásra kerülnek.

A Dunántúli Közraktárak NV barcsi telepének dolgozói vállalják:

1. A leadási és feladási kocsikat a mindenkor érvényben lévő rakodó idő alatt, de lehetőleg azon belül ki-, illetve berakják.

2. Az érkező darabáruküldemények elszállításáról haladék nélkül gondoskodnak.

3. Az éjjeli órákban való értesítést a MAV dolgozóinak elősegítik.

4. A feladási áruk részére az üres kocsikat 24 órával a rakodás előtt megrendelik.

5. A leadási kocsikat kifogástalan és tiszta állapotban bocsátják a vasút rendelkezésére.

A megegyezést kötő felek működési naplót vezetnek, munkájukat háromhetenként tartandó brigád-értekezleten kiértékelik, megbeszélik a felmerült problémákat, nehézségeket és megkeresik az azok kiküszöbölésére szükséges eszközöket. A megegyezést kötő felek kijelentik, hogy egymást munkájukban a legmesszebbmenően támogatják és úgy politikai, mint gazdasági vonalon az éberség tekintetében is segítik egymást.

A szerződők remélik, hogy vállalt kötelezettségeik teljesítésével Pártunk célkitüzéseit jól szolgálják és az ötéves terv időelőtti teljesítését, a béke megvédését, a szocialista haza építését elősegítik.

Előre Pártunk útmutatása és szeretett vezérünk, *Rákosi Mátyás* elvtárs vezetése alatt a szabad, boldogabb jövőért.

Hogyan végzik feladatukat üzemeinkben a huszas-bizalmiak

A bizalmiaknak történelmi szerepük van a szakszervezeti mozgalomban. A multban is bátran kiálltak munkástársaik érdekében, harcoltak a Horthy-fasiszta rendszer ellen. Bizalmiainkra ma is hatalmas feladat hárul, bár a multhoz viszonyítva gyökeresen más formában. Ma a szocializmus építése élharcosainak kell lenniök a bizalmiaknak.

A Szakszervezetek Országos Tanácsának határozata megvilágította és rámutatott arra, hogy mi a feladata és hogy végezze munkáját egy jó bizalmi.

A jó bizalmi csoportjának minden egyes tagját bevonja a termelés megjavításáért folyó harcba. Szervezi a munkaversenyt, mozgósítja csoportját a termelésre, a terv teljesítésére, azaz túlteljesítésére. Gondoskodik arról, hogy úgy a csoportja, mint saját maga állandóan fejlessze politikai és szakmai képzettségét, elméleti tudását. Irányítja és vezeti a politikai harcot, szem előtt tartva Pártunk irányvonalát, a szocializmus építését. Leleplezi az ellenséget, visszaveri azok támadását, harcol a klerikális reakció és jobboldali szociáldemokraták támadásai ellen, mely leginkább a bércsalásban, normalazításban, bérdemagógiában és rémhírek terjesztésében jut kifejezésre. A jó bizalmi igyekszik csoportjában, különösen a pártonkívüliekben elmélyíteni a Párt és a Szovjetunió iránti szeretetet, a béke megvédésének jelentőségét. A jó bizalmi segíti a csoportjában lévő dolgozóknak szociális problémájuk megoldását. A jó bizalmit a pontosság és áldozatkészség jellemzi, személyes példamutatással élen jár a termelésben és a reakció elleni harcban.

A bizalmiak munkájában az utóbbi időben javulás mutatkozott. Ez megnyilvánult abban, hogy Kispesten például az összdolgozóknak 93 százaléka egyéni versenyben van. Ez komoly eredményt jelentett a bevétel emelkedésénél, mert június hónapban az előirányzott bevételt 119.5 százalékban teljesítették. Ezen túlmenően csökkentek a kocsiesemények, a kocsimeghibásodások. A dolgozóknak 50 százaléka tett hosszabb lejáratú felajánlást. Bizalmiaink egyrésze éberebb a reakciós megnyilvánulással szemben és azokat igyekszik leleplezni, visszaverni.

A jó bizalmi épít

Kispest pályaudvaron a bizalmiak közül a jó munkájával kiemelkedett Zsebő Miklós kocsivezető és Hös Mihály kalauz. Csoportjuknak minden egyes tagja egyéni versenyben van és a termelésben jó eredményt értek el. Gondoskodnak arról, hogy a csoportjuk rendszeresen résztvegyen a Párt és szakszervezeti rendezvényeken. Nevezett két bizalmi a tavasz folyamán befejeződött szemináriumon élenjártak a tanulásban és ezt igyekeznek továbbadni.

A Récsei Ernő autobuszgarázsban is vannak kiválóan jól dolgozó bizalmiak. Például Figeczki Bertalan segédmunkás éjszaka dolgozik a garázsban. Négy hónapja végez bizalmi munkát. Csoportján belül egyéni agitációt folytat, sőt az éjszakai bizalmiakat szervezetileg összefogja. Egy-egy dolgozóval aktuális kérdésekről többször is beszél, állandóan politikai témákat tesz fel és a helytelül értelmezett kérdéseket együttesen megvitatják.

A beszégetések során azt tapasztalja, hogy több esetben kételkednek a kérdések végrehajtásának sikerében. Ez annak az oka — mondja —, hogy bár a sajtót előfizetik, de egyesek nem olvassák kellőképpen és így nem tudnak tájékozódni az eseményekről. A segédmunkások nagyrésze vidékről jár be és így a bizalmira igen nagy feladat hárul a politikai nevelés terén. Szívós, törelmes munkával lehet eredményt elérni — mondotta.

Van-e jobboldali szociáldemokrata megnyilvánulás a segédmunkások és általában az éjszakai müszak dolgozói között?

Sajnos, a segédmunkások között is van egy dolgozó — de lehet, hogy több is —, aki igen rossz magatartást tanusít és igyekszik a politikai munkát az ő demagógiájával félremagyarázni, elégedetlenséget szítani és a kérdéseket kiélezni.

Mi a dolgozók véleménye az alapbér-emelés és normarendezésről?

Dolgozóink általában úgy vélekednek a fenti kérdésekről, hogy Pártunk határozatát helyesnek tartják, de közlekedési viszonylatban még nem ismerik a konkrétumot, ami alapját fogja képezni a helyi bérpolitikának.

Feladatul tűztem ki magam elé, hogy Pártunk, kormányunk és a Szakszervezetek Országos Tanácsának határozatait a dolgozókkal tudatosítom és annak végrehajtására mozgósítom a tömegeket, mert tudom, hogy a bizalmiak jó munkája keresztül lehet eredményesebbé tenni a termelést, erősíteni a béketábor erejét és megsemmisíteni az imperialisták nálunk lévő zsoldosait.

Megmagyarázom dolgozó társaimnak, hogy a jelenlegi norma és alapbéremelés is nemzetgazdaságunk erősödését jelenti, amelyből következik, hogy életszínvonalunk úgy emelkedhet, hogy mögötte jó, reális termelési eredmény is áll — fejezte be nyilatkozatát Figeczki Bertalan, a Récsei Ernő autobuszgarázs egyik húszas-bizalmija.

Az óbudai pályaudvaron szintén megtaláljuk a bizalmi munka eredményeit. Április 4-re a dolgozók 96 százaléka, május 1-re pedig a dolgozók 100 százaléka egyéni versenybe lépett. Jó munkát végeztek Göbölyös András és Bajnoczi Ferenc bizalmiak, akik a verseny szervezésében, a munkában, a csoportjuk összlagjaival jól szerepeltek a termelésben.

A rossz bizalmi rombol

Azonban nem minden bizalmi végzi így a munkáját és így a bizalmiak munkájában komoly hiányosságok is vannak, mely megmutatkozik az egész szakszervezeti mozgalmunkban.

A legnagyobb hiányosság az, hogy egyes bizalmiak nem érzik át azt a megtisztelő feladatot, hogy ők, mint bizalmiak, a Párt és munkástársaik bizalmát élvezik. Nem foglalkoznak a csoportjukkal megfelelően, nem igyekeznek azokat tanulmányozni, érdemeiket és hiányosságaikat megismerni. Ennélfogva nem is támogatja csoportjának tagjait a hiányosságaik kijavításában.

De ez azt is eredményezi, hogy a bizalmi a csoportjától sem kapja meg azt a támogatást, ami a jó és eredményes munkához kellene.

A bizalmiak egyrésze nem harcol az üzemekben a késések csökkentéséért, pedig júniusban egyedül Kispesten 70 elkés volt.

De a bizalmiak hiányos munkája például Kispesten — de azt hiszem, máshol is — megmutatkozott a hosszúlejáratú versenyszerződések kitöltésénél is. Azon túlmenően, hogy több bizalmi még nem hozta vissza a kitöltött versenyszerződéseket, a már kitöltöttek között is sok a hiányosság.

Például sokban kevés a konkrétum. A kalauzoknak — Kispest pályaudvaron — 50 százaléka a bevételi normájának teljesítését aláértékelte az állomás globális teljesítésének. Sok versenyszerződésből hiányzik a megfelelő politikai tartalom, ami a szerződés értékét emeli.

A bizalmiak hiányos munkája megmutatkozik Kispest pályaudvaron a tanulásban is. Nem csak hogy a csoportjukat nem mozgósították a most meginduló Rákosi-per tanfolyamra, de sok bizalmi saját magának sem veszi részt. A tanulás elhanyagolása kihatással van egész munkájuk eredményére és az a bizalmi, aki elméleti képzettségét állandóan nem fejleszti, az nem tudja betölteni bizalmi tisztségét. Nem tudja Pártunk politikáját levinni csoportjába és a kiélezett osztályharcban nem tud eredményes harcot vívni a klerikális reakcióval, a jobboldali szociáldemokratákkal, a bérés normacsalókkal, a munkafegyelemlazítókkal.

Fennállnak ezek a hibák máshol is. Például Óbudán Körmöczi Károly és Sashalmi Lajos bizalmiak nem járnak el a bizalmiértekezletekre, így természetes, hogy nem látják, illetve nem tudják, hogy mi a feladatuk, csak felületes munkát végeznek.

Most a feladat abban áll, hogy a Párt Politikai Bizottsága kritikáját megfogadja a Szakszervezeti Központ és javítson az irányelvek megadásán és főleg az ellenőrzést szélesítse ki. Menjen ki többet a helyicsoportokhoz, segítsen a dolgozók, a bizalmiak munkájában.

Természetesen ez kevés, a Politikai Bizottság kritikáját az üzemi bizottságok és műhelybizottságok is szivleljék meg, keressék meg hiányosságaikat és annak kiküszöbölése érdekében, valamint a jobb szakszervezeti munkáért foglalkozzanak többet a bizalmiakkal, neveljék őket, mélyítsék el bennük a felelősségérzetet, bírálják meg munkájukat.

A bizalmiak pedig érezzék át felelősségüket, szintén alkalmazzák a bírálatot felfelé is és a dolgozók felé is.

Dolgozzanak a bizalmiak úgy, hogy segítsék a dolgozók kezdeményezéseit, segítsék elő a dolgozók tanulási vágyát. Érvényesítsék a Politikai Bizottság és a SZOT határozatát, melynek fő célja a dolgozók érdekeit előbbrevinni, úgy, hogy az egyben szolgálja rendszerünk erősödését, a dolgozók reális életszínvonalának emelkedését.

A dolgozók megértik e célkitüzés helyességét és támogatják, mert tudják, hogy csak így lehet életszínvonalunkat tartósan továbbra is emelni.

Dolgozzanak a bizalmiak a Párt politikájának megfelelően, a dolgozókkal karöltve. Legyen munkájuk alapja a kölcsönös bizalom a Párt, a marxizmus-leninizmus elvének megfelelően.

Klubmozgalom — kultúrotthon-mozgalom

Kezdetben klubmozgalomnak indult az a széles perspektivájú megmozdulás, melynek célja a dolgozók harcos, kulturális nevelése az irányban, hogy az ne maradjon el a jelenlegi kultúrforradalmunk nivójától.

Ennek a továbbfolytatása a kultúrotthon-mozgalom. A kultúrotthon-mozgalom fejlesztése, az otthonok széles hálózatának kiépítése feltétlenül szükséges ahhoz, hogy a szocialista építést jól tudjuk vinni.

A kultúrotthonokban meginduló kulturális nevelőmunka éreztetni fogja jótékony hatását valamennyi területen.

A dolgozók szocialista átnevelése proletárdiktatúránk egyik legnagyobb jelentőségű feladata. A szocialista kultúra fejlődése Pártunk által tervszerűen irányított fejlődés, mely ugyanakkor a dolgozók alulról jövő kezdeményezésére támaszkodik s ezt helyes irányba vezeti.

Ezt a fejlődést szolgálják a jól vezetett és tervszerűen működő kultúrotthonok, melyek a természettudományi ismeretterjesztő munka és a nagy tömegek művészi tevékenységének otthonai. Ezek után meg kell állapítanunk, hogy a kultúrotthonok tekintetében elmaradtunk a meglévő lehetőségek felhasználásában. Pedig ez a kérdés harcunk jelenlegi szakaszában nagy jelentőségű. Egyes üzemek helyi kezdeményezéssel, valamint a tömegszervezetek közreműködésével, hozzáfogtak kultúrotthonok létesítéséhez. Nem egy helyen tettek ezirányban konkrét munkafelajánlásokat. Ezt kell nekünk is szem előtt tartanunk és minden lehetőséget kihasználva, átfogó szervezéssel, egyéni munkafelajánlásokkal, minél több kultúrotthont létrehozni a közlekedési dolgozók számára, mert az elmondottak alapján világosan látszik, mint ahogy azt az ideiglenes „Működési szabályzatban" is olvashatjuk, hogy „az üzemi kultúrotthon az üzem kulturális életének a központja". Egyesíti magában a dolgozók politikai, szakmai és művészeti nevelését. A kultúrotthonokban megismerkedik a dolgozó a szovjet kultúra hatalmas eredményeivel, a világ haladó kultúrájával, a magyar népi kultúra hagyományaival és eredményeivel A kultúrotthon összefogja és rendszeressé teszi az üzemekben a tömegszervezetek kulturális munkáját.

Egységes irányítással és ellenőrzéssel a dolgozók mind szélesebb tömegeit vonja be a kulturális tevékenységbe, a szocialista kultúra fejlesztésének munkájába, mert ezzel elősegíti a szocialista építés munkáját. Minden nagyobb helyicsoportunk üb-je és kultúrbizottsága nézzen körül a maga portáján és tegyen meg mindent a kultúrotthonok létrehozásáért, amelyek elengedhetetlenül szükségesek a szocializmus építésében.

A kultúrotthon kezdetben jól kiépített könyvtárral, olvasószobával, teremsportszobájával (sakk, dominó, ping-pong stb.), nagy előadóteremmel, esetleg színjátszó csoporttal és énekkarral már meg is nyithatja kapuit és azután menetközben fejleszthetjük és hozhatunk létre új osztályokat.

Miután a kultúrotthon-mozgalomban éppúgy, mint minden más vonalon is, a szovjet példákból indulunk ki, hogy jó munkát végezhessünk. Nekünk is el kell jutni erre a magaslatra, de ezt csak úgy fogjuk elérni, ha erőnket nem kímélve, mindent megteszünk a kezdeti nehézségek áthidalásával az otthonok létrehozására.

A gépjárművezetők ünnepélyes keretek között adták át új kultúrotthonukat a dolgozóknak

A demokratikus kultúrfejlődésnek egy újabb mérföldkövéhez érkezett el szakszervezetünk e hó 22-én, szombaton, midőn a tagság élénk részvétele mellett megnyitottuk a szakszervezeti kultúrotthont.

Két tágas, szellős, jól világított terem — melyben billiárd, pingpong, sakk, dominó és egy ezerkötetes könyvtár van — fogadja a szórakozni és tanulni vágyó tagokat. A haladó szellemű, főleg oktató — tudományos filmeket, a klubház második emeletén, a kultúr-titkár mutatja be az érdeklődőknek és kíséri megfelelő magyarázó szöveggel.

A megnyitón legnagyobb tetszést a szakszervezeti zenekar mandolintagozata aratta *Kocsárdi* elvtárs karnagy vezetése mellett, aki kijelenti, hogy a szakszervezetek összevonása tág teret nyit számára, hogy zenekarát még jobban kifejlessze. A zenekar tagjai mind fizikai dolgozók. Célom, mondja *Kocsárdi* elvtárs zenekarvezető, hogy terjesszem a realista népi zene-kultúrát és fokozatosan bevezessem a tagságot a klasszikus zene ismeretébe is.

Donáth Imre titkár elvtárs avató beszédében emlékeztette a tagságot a mult rendszerek elnyomó törekvéseire, amikoris a dolgozók még csak nem is gondolhattak arra, hogy ilyen, mondhatni fényüzéssel berendezett helyiségben tölthessék el szabadidejüket. Remélem, mondotta, hogy a szakszervezet áldozatkészségét a tagság azzal fogja meghálálni, hogy nagymértékben veszi igénybe a könyvtárat, mely ideológiai, tudományos, bölcseleti, természettudományi és szépirodalmi művekből a haladószellemű irodalom legjavát tartalmazza. Ezáltal képezvén önmagát, jó káderekkel tud majd segítséget nyujtani Pártunknak, amely *Rákosi* elvtárs vezetésével a szocializmus építésén dolgozik.

A tagság igen jó hangulatban együtt maradt a késő esti órákig, gyönyörködve a zenekar művészi játékában, majd az Internacionálé eléneklésével zárult a szép ünnepség.

A világhirű moszkvai „Metro" földalatti vasút „Kurszkája" összekötőállomás átjárója.

A munka frontján kell megmutatnunk...

„T. KÖZLEKEDÉS!

A koreai történetem kétségtelenül legragyogóbb fejezete az a küzdelem, amely napjainkban a koreai népi erők részéről folyik és amelyet a haladó világ szolidaritása, segítsége támogat...

Mindez természetesen nem véletlen, hanem történelmi szükségszerűség eredménye. Azonban a „történelmi szükségszerűség", — mint társadalmi jelenség, mindig valamely konkrét történelmi tényben jelentkezik.

Ilyen konkrét történelmi tény a hatalmas szocialista Szovjetunió léte, gazdasági és politikai súlya és jelentősége.

Nem véletlen, hogy a hatalmas Szovjetunió fennállása óta zajlott óriási lendületet a gyarmati népek felszabadulási mozgalma, azóta hozta létre forradalmi munkásosztály és élcsapata a népi demokratikus államokat, mint a szocializmust építő államrendeket, úgy Közép-Európában, mint a hatalmas Kínában.

Nem véletlen hogy a fasizmus felett aratott győzelme nemcsak az imperialista Németországot semmisítette meg, hanem azóta is az imperialista hatalmak egyik vereséget a másik után szenvedik el.

Szemünk előtt folyik le a gigászi küzdelem a haladó, rothadt régi — és az új, erős szocialista erők között.

Ebben a harcban a mi állásfoglalásunkra is szükség van.

Nem lehet elegendő a kórházvonathoz való hozzájárulás, hanem a mi csatamezőnkön, a termelés frontján kell még jobban, még odaadóbban harcolni, éberebben kell őrködnünk, le kell leplezni a külső és belső ellenséget, mert a nagy harc, amelyet a koreaiak értünk is és mi ő értük is folytatunk, csak így lehet eredményes.

Précsényi Árpád,
lakatos, Füzessy fm."

A DEBRECENI VILLAMOSVASÚT KV DOLGOZÓI ARATNI SEGÍTETTEK A DOLGOZÓ PARASZTSÁGNAK

„Elvtársak!

A Debreceni Villamosvasút KV dolgozói megértették Pártunk politikáját, és ezen belül a munkás-paraszt szövetség döntő fontosságát is. De nemcsak hogy megértették, hanem gyakorlati munkájukkal be is bizonyították ezt. Erre legfényesebb példa, hogy mint a többi üzem dolgozói, mi is megmutattuk, hogy nemcsak villamoskocsit tudunk javítani és készíteni, nemcsak villamoson tudok szolgálatot teljesíteni, hanem a parasztság munkájában is, így *az aratásban is derekasan megállják helyünket.*

Előttem fekszik egy levél, melyet a Hunyadi tszcs titkár elvtárs írt, melyben elismerően nyilatkozik arról a jó munkáról, melyet a Villamosvasút dolgozói végeztek.

Mit jelent ez a levél? Jelenti, hogy a munkások és parasztok megértették, mit jelent számukra az a társadalmi rend, amit sajátmaguknak építenek. Jelenti, hogy Pártunk és szeretett vezérünk mindig helyes irányban viszi a dolgozók felemelkedését. De nem utolsó sorban jelenti békénk megvédését és a koreai nép biztos győzelmét. Zirnameczki Elvtárs! Köszönjük elismerő soraidat, mi is kívánjuk, hogy még eredményesebb munkát végezzetek.

Éljen a munkás-paraszt szövetség!

Mónus Mihály, sajtófelelős,
Debrecen."

Akik méltatlanokká váltak a szakszervezeti tagságra

A FAKV récsei üzemében július hó 13-án anyaglopás és az ellopott anyagok munkaidő alatt való feldolgozása tárgyában a Társadalmi Bíróság Lints Gusztávot, Nemeda Bélát, Varga Bélát, Szerafin Ferencet elbocsátásra, valamint ügyüket az illetékes hatóságoknak való átadásra ítélte.

Ugyanebben az ügyben Nemes Dénest és Kónya Lajost a bíróság pénzbírságra javasolta, amit a tagság elfogadott.

Szakszervezet elnöksége megállapította, hogy a nevezettek kellő ellenőrzés hiányában az üzemvezetést félrevezetve, anyagot vételeztek, és az anyagok feldolgozása és feldolgoztatása után, azt értékesítették, amivel már hosszú ideje megkárosították nemzetgazdaságunkat.

A Szakszervezet elnöksége a szocializmus építését gátló cselekedetükért Lints Gusztávot, Nemoda Bélát, Varga Bélát, Szerafin Ferencet a szakszervezet tagjainak sorából kizárta.

Ez a határozat legyen figyelmeztetés minden dolgozó felé, hogy Pártunk vezetése, útmutatása alapján éberebben őrködjünk a munka frontján és leplezzük le a sorainkba befurakodó ellenséget.

MAGYAR KÖZLEKEDÉSI ALKALMAZOTTAK SZAKSZERVEZETÉNEK KIBOVITETT ELNÖKSÉGE

Munka után sportolnak a nagykanizsai Közraktárak dolgozói

Vidáman csattog a röplabda a nagykanizsai Közraktárak NV udvarán. Alig pár perce hagyták abba a dolgozók munkájukat, máris itt vannak a háló alatt és két csoportra oszolva ütögetik át egymásnak a labdát. Sportolnak, szórakoznak, hogy felüdülhessenek.

— *Amióta üzemünk dolgozói rohammunkával felépítették ezt a röplabda-pályát* — mondja *Soós* sportfelelős —, alig van nap, hogy ne játszanánk röplabda-mérkőzéseket.

A röplabda mellett nagy népszerűségnek örvend a Közraktárak dolgozói körében a labdarúgás. Örömmel mutatják a dolgozók a nemrégiben vásárolt vörösszínű mezeket.

— *Megalakítjuk a kosárlabdacsapatunkat is* — jelenti be *Soós* Józ ef. — *Már el is terveztük, hogy az őszre kosárlabda-pályát is építünk.*

Lövések zaja üti meg a fülünket. Nincs semmi baj. *Beke* Ferenc, az egyik zsákoló, légpuskával gyakorolja magát.

— *Készülök a második időszaki MHK-próbázásokra és ott az ügyességben céllövészetből szeretnék próbázni. Az I. időszaki próbákat a napokban tettem le sikerrel.*

— Hogy is állnak az MHK-val?

— *Nálunk eddig csak a betegek nem próbáztak még* — tudjuk meg Soós sportfelelőstől. — *Legutóbb üzemünk dolgozói egységesen vonultak ki a szomszédos Olajmunkáspályára és tették le a próbákat.*

Senki sem gondolta volna, hogy a 46 éves *Markotán* Ferenc milyen fürge ember. Ugy lehúzta a fiatalokat távolugrásban, hogy abban nem volt semmi hiba.

— *Most végre ilyen korban jut az embernek lehetősége arra, hogy sportolhasson* — mondja. — *Alig várom, hogy az őszi próbázásokon is túl legyek. Szeretném már megmutatni a családnak a jelvényt, hogy lássák, nem vagyok még olyan öreg legény.*

Földi László sztahánovista galyatetői levele

„Elvtársak, még mindig a fülemben cseng Rákosi elvtársunk február 10-i beszédének az a kitétele, hogy szélesítsük ki a munkaversenyt, mert a szocializmus megvalósításához szükséges egyik döntő fegyver a szocialista munkaverseny. A munkánkból tehát a munkaverseny eredményeként a közvetlen juttatások mellett, közvetett juttatásokban is részesülünk, amelyet döntő mértékben szociális téren élvezhetünk.

Elvtársak, ez megcáfolhatatlan igazság! Tudjuk jól, hogy amit Rákosi elvtársunk megigért, azt a Pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja meg is tartotta.

Nem lehet közömbös előttünk az, hogy mindazok a nyaralóhelyek, ahol a kapitalista csavargók a mi keserves filléreinket szórták szét, ahová a dolgozó nép még álmában sem kerülhetett, ma a miénk, a dolgozó népé!

Elvtársak, szeretnék megemlékezni, vagyis foglalkozni Galyatetö-Nagyszállóval, ahol mint sztahánovista kalauz, kétheti ingyenes üdültetésben részesültem. — Elvtársak, 1950 július másodikán 12.30-kor léptük át a szálloda küszöbét, egymásranéztünk mi, vendégek. Éreztem, hogy szemeim könybelábadnak és majdnem arcomra hullottak, társaimra nézve ugyanazt az érzést olvastam le. Gyönyörüen ki volt dekorálva a fogadócsarnok, a falain a legforróbb üdvözlő szavakkal. Elvtársak, a nyaralóhelyeink közül az elsök közé kell, hogy soroljuk Galyatető-Nagyszállót. A személyzet a vállalatvezető elvtárssig, mind elvtárs. A kollektiv szellem nagyon szépen kialakult. A reggeli találkozásunkkor a legforróbb üdvözlő szavak hangzottak el. „Szabadság, szervusz."

Ami a szórakozást illeti, az a legmesszebbmenőkig kielégitö volt. Az orosz tekétől a futballig mindent megtanultunk," volt fürdés, napozás stb.

Elvtársaim, tudták a kapitalista bitangok, hogy mi az élet, hogy mennyire zártkörüen voltak az ő mulatságaik megszervezve, ennek igazolása az, hogy milyen szük befogadóképességüek voltak a szórakozóhelyeik. Még a szorosan velük érkező bizalmasaik sem tudták tökéletesen élvezni az öszerintük elképzelt nyaralást, oly értelemben, hogy nem láthatták, hogy hogyan szórják a bitangok a mi keservesen, verejtékezve megkeresett filléreinket, melyet tőlünk jogtalanul elraboltak. Elvtársaim, erről hasábokat lehetne irni.

Szeretnék röviden foglalkozni magam és dolgozótársaim üdültetésével.

Az étkezés menete: 8 órától 10 óráig reggeli (tejeskávé, vajjal, jam-mel és kenyérrel, vagy rumos tea, felvágottal és kenyérrel).

12.30-tól 13.30-ig ebéd: (leves, sertés- v. borjúsült, főzelék, rizs v. burgonyakörítés és különféle savanyúság, utána sülttészta).

Uzsonnára tej, kenyérrel. Vacsora 19.30-tól 20.30-ig: (bécsiszelet körítéssel, sülttészta vagy gyümölcs).

Természetesen az itt felsorolt menürendszer naponta váltakozott. Ugy az ebédhez, mint a vocsorához egy pohár sör vagy bor, tetszés szerint. Az étkezés közötti időt kirándulásokkal és társasjátékkal töltöttük el. Hogy üdülésünk tökéletes legyen, erről a Szaktanács olyképpen gondoskodott, hogy a kultúrfelelös-reszortba két elvtársat állitott be, akik mindennemü kulturális megmozdulás szervezői és segitői voltak. Pártnap és sajtóbeszámoló hetenkint egyszer volt megszervezve.

Elvtársak, nap mint nap, léptennyomon tanujelét látjuk annak, hogy a munka nálunk becsület és dicsőség dolga, tehát érdemes harcolni, dolgozni a béke megvédéséért a béke legfőbb őreinek Lenin és Sztálin zászlaja alatt, a mi szeretett vezérünk, Rákosi elvtársunk vezetésével egy közös célért, hogy nálunk is mielőbb megvalósuljon a szocializmus.

Szabadság!
Földi László
Zugló pu., sztahánovista kalauz.

ÉRTESÍTÉS

A Magyar Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének nyugdíjasai 1950 augusztus hó 6-án, délelőtt 10 órakor gyülést tartanak a VI., Vilma királynő-út 22. szám alatt.

Felkérjük a nyugdíjas kartársakat, hogy szakszervezeti könyvüket hozzák magukkal.

A Vezetőség.

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSEGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.). IVÁN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGAN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u 16. — Tel.: 124—893. 126—452.
Szikra Lapnyomda NV Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 17. SZAM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 augusztus 15.

A normarendezés következetes végrehajtása: hűségünk próbája nagy Pártunk és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs iránt!

A párthatározat megvalósításának, a munka megjavításának első lépése az alapbéremelés és normarendezés helyes végrehajtása

„Harcoljanak következetesen az ötéves terv végrehajtásáért, a termelékenység emeléséért, az önköltség csökkentéséért és a szocialista bérezés, a helyes norma kialakításáért — a szocialista munkaverseny, a Sztahánov-mozgalom fellendítéséért."

(A Politikai Bizottság július 24-i határozatából.)

Pártunk Politikai Bizottsága — amint arról lapunk augusztus 1-i számában már teljes részletességgel beszámoltunk —, nagyjelentőségű határozatot hozott szakszervezeti munkánk egyes kérdéseiről.

Amikor Pártunk hibáink feltárásával hatalmas támogatást nyujtott, meg kell állapitani azt, hogy ebből a kritikából valamennyiünknek, kivétel nélkül tanulnunk kell. Tanulmányoznunk kell a Párt határozatát és funkcionáriusainknak állandóan javitaniuk kell munkájukat az ott megadott szempontok szerint.

Valamennyien tudjuk, hogy a párthatározat megvalósításának, a munka megjavításának első lépése az alapbéremelés és normarendezés helyes végrehajtása.

Ennek tudatában röpgyűléseken és egyéni agitáción keresztül fokoztuk dolgozóink politikai felvilágosítását. Megállapitható, hogy azokon a helyeken, ahol a politikai felvilágositó munka kielégítő, ahol a bizalmi hálózat aktivizálásán keresztül a dolgozók széles tömege megértette a normarendezés szükségességét, ott a dolgozók bizakodással tekintenek a normarendezés elé.

Önkritikát gyakorolva, azonban azt is meg kell állapitanunk, hogy ezen a területen munkánk még egyáltalában nem kielégítő. A Politikai Bizottság határozata nyomán még mindig nem tértünk rá a kommunista módszerek alkalmazására. Igy számos területen gyenge a felvilágositó munka. Vannak olyan üzemeink, ahol a dolgozók egyáltalában nem tudnak arról, hogy normarendezés lesz, de főleg arról nem, hogy számos területen bércsökkenés fog beállni a normarendezés kapcsán.

Az Északi Járműjavító ÜV dolgozóival történt beszélgetés alkalmával tudtuk meg, hogy nemcsak a *normarendezés kérdéséről nincsenek informálva*, de még arról sincs fogalmuk, hogy kik a bizalmijaik. Ugyanigy a Déli Osztálymérnökség dolgozói nincsenek tisztában azzal, hogy a normarendezés után számos olyan munkaterület lesz, ahol *keresetcsökkenés* áll be.

A felsorolt tények azt mutatják, hogy még mindig komoly hibák és hiányosságok mutatkoznak és a Politikai Bizottság határozata nyomán nem következett be döntő fordulat szakszervezeti munkánkban.

Az alapbéremelés és normarendezéssel kapcsolatban megszervezett termelési értekezleteken ezen a hibánkon valamit sikerült javitani. A dolgozók többsége megelégedéssel fogadta. Ez elsősorban megmutatkozott abban, hogy a dolgozók tekintélyes része máris konkrét felajánlásokat tett az uj normáknak átlagosan 2—10 százalékig való túlteljesítésére. De különösen érzékeltetik dolgozóink lelkesedését azok a felajánlások, amelyeket a hős koreai nép szabadságharca győzelméért vállaltak.

Az öntudatos dolgozók máris túlteljesitik normájukat. A Miskolci Járműjavító ÜV-ben *Kapus* elvtárs felajánlotta például, hogy normáját 125—132 százalékra teljesíti és ma már elérte a 135 százalékot.

Ezek az öntudatos dolgozók megértik azt, hogy a Párt határozatára egyedül helyes *válaszunk* csak a határozat szellemében végrehajtott *cselekedet* lehet.

Meg kell javitani üzemi bizottságaink munkáját, és fel kell számolniok a megalkuvó magatartást, a népszerűtlennek látszó feladatoktól való húzódozást. Csakis igy támogatjuk a Pártot és csakis igy kerülhetjük el, hogy félrevezessük a dolgozókat.

Valamennyi szakszervezeti funkcionáriusnak harcolnia kell a hibák ellen. Ebben a harcban legélesebb fegyverünk a Párt határozata, a Párt útmutatása.

Számos levelet sorolhatnánk fel, ahol dolgozóink felajánlásaikkal egyidejűleg tettek tanubizonyságot arról, hogy megértették a miniszterlanács határozatát, egyetértenek a normarendezés szükségességével, megértik, hogy az elavult módszerek és normák további fenntartása lehetetlenné teszi a szocializmus gyors épitését, sőt lemaradást eredményez.

Üzemi szakszervezeti aktiváink bátran vegyék fel a harcot minden ellenséges megnyilvánulással szemben. A bérdemagógia minden formájával szálljanak szembe a bizalmiak és e mögött minden esetben keressék az ellenséget, mert a jobboldali szociáldemokraták nem adják fel a harcot. Ők azok, akik a fizikai és és szellemi dolgozókat szembe akarják állítani egymással. Ők azok, akik le szeretnék járatni sztahánovistáinkat és ők azok, akik nem riadnak vissza semilyen aljasságtól, amivel ártani tudnak népi demokráciánk fejlődésének, akadályozva a termelést és a dolgozók életszínvonalának további növekedését.

Üzemi aktiváink tettekkel bizonyítsák be, hogy az alapbéremelés és normarendezés végrehajtásából kiveszik részüket és felvilágositó munkájukkal mozgósítsák a dolgozók egészét a jobboldali szociáldemokraták, a legádázabb ellenség elleni harcra. A nemzetközi és a magyar munkásosztály harcaival, *a béke védelmével* szembeni kötelességének akkor tesz legjobban eleget minden dolgozó, ha ő maga is felsorakozik sztahánovistáink, élmunkásaink mellé. Igyekszik elsajátitani azok fejlettebb munkamódszerét és az általuk kezdeményezett újításokkal indul harcba az uj normák túlszárnyalásán keresztül *az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításáért*.

Hajósaink országos értekezleten vitatták meg az őszi csúcsforgalom soronlévő feladatait

Augusztus 8-án tartották meg a magyar hajósok az I. Országos Hajóüzemi Értekezletüket, melynek egyetlen tárgyaként szerepelt az, hogy hajósaink miként oldják meg az őszi csúcsforgalommal kapcsolatos feladatokat.

Az országos értekezletet a MESZHART székházának klubhelyiségében tartották meg. Az értekezleten valamennyi hajózási vállalat, üzem, valamint a vasút, szállitási vállalatok stb. képviseltették magukat.

Az értekezletet dr. *Pál* Henrik elvtárs, a MESZHART vezérigazgatóhelyettese, elnöki megnyitója vezette be. Hangsúlyozta, hogy a hajós dolgozói először ülnek össze, hogy a Szovjetunió példáján elindulva, Pártunk útmutatását követve, készüljenek azoknak a feladatoknak elvégzésére, amelyek az őszi csúcsforgalom lebonyolitásában várnak a hajós dolgozókra.

Ochotnyikov elvtárs: Minden segitséget meg kell adnunk a vasutasoknak, hogy közös erőfeszítéssel megoldhassuk az őszi forgalom feladatait

Az országos értekezlet főelőadója G. I. *Ochotnyikov* elvtárs, a MESZHART vezérigazgatója állt fel ezután szólásra.

Elmondotta, hogy a hajósok komoly munkát fejtettek ki a tervév lezajlott időszakában, de még vannak követelmények, amelyeknek meg kell felelniök. Ez elsősorban az őszi csúcsforgalommal függ össze.

Ezután az eredményekről beszélt. Kiemelte, hogy

az ötéves terv első tervévének hét hónapját 107.9 százalékra teljesitették ki,

majd a nehézségekről emlékezett meg. A kis hordképességű uszályokat a darabárukkal nem használták ki kellőképpen és ezek állással töltötték idejük egy részét. Hasonló a helyzet a tankuszályoknál. Sok nehézséget okoz a Vaskapuban elsüllyedt román uszály forgalomakadályozása. Mégis el lehet mondani, hogy ezév termelékenysége javult a multévihez képest, s igy 20 százalékos javulást eredményezett. A vonóerőt 11 százalékkal jobban kihasználták és 8 százalékkal sikerült a sebességet is emelni.

Ochotnyikov elvtárs egymásután sorolta fel a kiváló teljesitményt elért egységeket és ezek dolgozóit: többek között a „Győr"-t a „Gönyü"-t, a „Tihany"-t és ezek dolgozóit. Általában az osztályok is jó munkát végeztek. Ennek volt köszönhető, hogy

a terv hét hónapjában az utasszállitást 122.5 százalékra, hajóműhely tervét 106.6 százalékra teljesitették.

Hasonlóan jól dolgoztak a Nemzeti Szabad Kikötő munkásai is, akik 104.9 százalékra teljesitették az üzem tervét. A továbbiakban hangsúlyozta, hogy döntő feladatunk az őszi forgalomra való felkészülés. Éppen ezért fel kell tárni a hiányosságokat, a balesetek elkerülésére kell venni az irányt és úgy kell igyekezni, hogy a *haváriákat*, káreseteket, amelyeket tavaly óta sikerült egynegyedére csökkenteni, az emberileg elérhető minimumra csökkentsék.

Ochotnyikov elvtárs sorbavette azokat a feladatokat, amelyeket a hajózás vonalán meg kell oldani az őszi forgalom érdekében. Gyakorlati példákkal világította meg a hibák kiküszöbölésének lehetőségeit. Különösen hangsúlyozta a vasutasokkal való együttműködés szükségességét és azt mondotta, hogy

minden segitséget meg kell adni a vasutasoknak, hogy közös erőfeszitéssel megoldhassák az őszi forgalom feladatait.

Hibául rótta fel a vasút felé, hogy egyszerre jönnek a vasuti kocsik a csepeli kikötőbe, nem pedig ütemezve. Hiba az is, hogy a hajók nagyon sokáig állnak a műhelyben javitás alatt és nem használják kellően az uj gépi berendezéseket. A szocialista munkaversenyről szólva az újitások kérdésénél megemlítette, hogy a fizikai dolgozók 50 újitási javaslatot nyujtottak be, de ugyanakkor szégyene a mérnöki és műszaki dolgozóknak, hogy

egyetlenegy értelmiségi újitási javaslatot nem nyujtottak be.

Ezt is ki kell küszöbölni, meg kell szervezni a Műszaki Tanácson belül a MESZHART-nál a háromhónapos újitási mozgalmat, a tapasztalatcseret. Az őszi forgalom különösen nehéz feladatot ró a hajóparancsnokokra, a gépüzemvezetőkre, a műhelyi dolgozókra és döntően esik latba, hogy a hajós dolgozók a baleseteket elkerüljék, a szocialista munkaverseny hiányosságait felszámolják. Fontos az, hogy az osztályvezetők ne hárítsák át a feladatokat munkatársaikra.

Ochotnyikov elvtárs beszéde végén hangsúlyozta, hogy bízik a jó eredményben, az öntudatos dolgozók jó munkájában és ígéretet tett arra, hogy az őszi forgalom feladatait a hajósok becsületesen végre fogják hajtani.

Hozzászólások

Ochotnyikov elvtárs beszámolóját többször szakitotta félbe a dolgozók lelkes tapsa, amellyel a Szovjetuniót, *Sztálin* elvtársat, Pártunkat, *Rákosi* elvtársat üdvözölték.

Utána *Bartos* Szilárd elvtárs, a helyi pártszervezet részéről beszélt, majd *Ferzsigán* László elvtárs, a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete Hajózási Osztályának vezetője bejelentette, hogy a szakszervezet minden erejével támogatja a dolgozókat az őszi forgalomért vivott harcukban.

Ferzsigán elvtárs egész részletesen taglalta, hogy a szakszervezet mit vállal a csúcsforgalom lebonyolításának előmozdítására.

Utána *Radnai* Antal elvtárs, a közlekedés és postaügyi minisztérium hajózási főosztályának vezetője állt fel szólásra. Elmondotta, hogy az előző évvel szemben legalább 30 százalékkal magasabb követelmények elé kerül a hajózás, nemcsak az ipar, hanem a

A SZOVJET PÉLDA NYOMÁN, PÁRTUNK SEGÍTSÉGÉVEL, ÚJ GYŐZELEM SZÜLETETT!

A négy szovjet tapasztalatot: a „2000 tonnás", az „500 kilometeres", az irányvonatképzési és a menetsebesség felemelésének mozgalmi tapasztalatait egyesitették Kádár János, Hüse Lajos és Ujvári Ferenc elvtársak. Ezzel példát mutattak az ország többi vasutasainak is: Pártunk segitségével minden akadályt legyőzünk, jó eredményekkel zárjuk a „Koreai Hetet" és emelkedő teljesitményeinkkel győzelemre visszük az V. Országos Vasútüzemi értekezleten vállalt feladatokat az őszi csúcsforgalom érdekében. Képünkön: Debrecenből indul a hatalmas szerelvény. Az eredeti alapsebesség mellett 11 óra 30 perc alatt tette volna meg az utat a vonat. A négyszovjet tapasztalat egyesitésével ugyanezt az utat 6 óra alatt kellett volna megtennie az előzetes számitások szerint. Kádár, Hüse és Ujvári elvtársak, valamint a forgalmi, pályafenntartási dolgozók jó munkájának eredményeként a 2021 tonnás szerelvény 5 óra 36 perc alatt futott be rendeltetési állomására.

mezőgazdaság rohamos fellendülése következtében, de azért is, mert a

rendkívül alacsony vízállás miatt a rendelkezésre álló uszályokat nem lehet teljes terheléssel kihasználni.

Ezt a feladatot csak tervszerű szállítással lehet megoldani, amelyre lehetőséget ad az

augusztus 1-re bevezetett új szállítási terv.

Az uszályforduló megrövidítése érdekében szükséges, hogy pontos rakodási ütemtervet dolgozzanak ki a vállalatok. Célszerű, hogy a hajós dolgozók a szállítóvállalatok dolgozóival komplex-brigádot alakítsanak a nehézségek elhárítására.

Farkasics elvtárs, MESZHART igazgató javasolta, hogy az uszályforduló megrövidítése céljából

létesítsenek vételező helyet az Al-dunán.

Kérte a vállalatot, hogy kezdje meg a zuhatagi hajók építését, hogy necsak egy hajót, hanem egyszerre három hajót vontathassunk át a zuhatagi szakaszon. Kérte a MASPED-et, hogy rendeléseiket az uszályokra vonatkozólag 5—6 nappal előbb küldjék be, majd javasolta, hogy Adonban úgynevezett jelentőállomást állítsanak fel a hajók útjának ellenőrzésére, illetve a hajórakományok kirakásának előzetes megszervezésére.

Mikiós, Venczel János, *Zsirai, Holt, dr. Csorba* Lajos MAV küldött, *Sorokin* műhelyigazgató, *Sipos, Bedő* Géza, *Földi* János, *Kovács, Záreczki, Pintér* József, *Szabó* Imre, *Németh* Sándor, *Kecskeméti, Szél* Károly, *Hossala* és *Krizs* György elvtársak értékes hozzászólása után *Ochotnyikov* elvtárs szólalt fel, majd a küldöttek határozati javaslatot fogadtak el.

A határozati javaslat szövege a következő:

Határozat

„Szocialista iparunk és mezőgazdaságunk nagyarányú fejlődésével a szállításra váró áruk mennyisége megnövekedett. Az árumennyiség nagymértékű növekedését előidézi a Szovjetunióval, valamint a szomszédos népi demokráciákkal való kereskedelmi kapcsolataink elmélyülése. A hajózás dolgozóit a megnövekedett áruforgalom lebonyolítása az őszi csúcsforgalom keretében harci feladat elé állítja.

Tudjuk azt, hogy az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása erősíti népgazdaságunkat és erősíti a béketábort, melynek élén a Szovjetunió áll.

Akkor, amikor a hős koreai nép fegyverrel kezében harcol szabadságának, függetlenségének megvédéséért az imperialisták agressziója ellen, mi a megnövekedett feladatok sikeres megoldásával járulunk hozzá a békefront megerősítéséhez és ennek érdekében az 1950. február 17-i MESZHART munkavállalásom felül a következő feladatok megoldását vállaljuk:

I. A kereskedelmi szolgálat részéről:

A kereskedelmi szolgálat dolgozói a szállítófelekkel kapcsolatot tartva, biztosítják:

a) A ki- és berakodás gyorsítását a tavalyi őszi forgalomhoz viszonyítva, 10 százalékkal.

b) Az uszályoknak időbeni megrendelését a forgalmi szolgálattal való együttműködés alapján.

c) Az áruknak a rakodás helyére való leszállításának olymódon való megszervezését, hogy emiatt hajóállás ne merüljön fel.

II. A forgalmi szolgálat részéről:

a) Az úszóművek időbeni rakodóra való kiállítását.

b) a vonóerő előrelátható gazdaságos beosztását olymódon, hogy a vontató- és uszályhajók egymásra való várakozása kiküszöbölttessék.

c) A vonóerőre eső átlagos terhelés és a műszaki sebesség fokozását 10 százalékkal az 1949. évi forgalomhoz viszonyítva.

d) A zavartalan hajózási út biztosítása szempontjából az őszi kisvizre való tekintettel, a meder és kitűzések állapotáról gyors és pontos adatok szolgáltatását az O. V. H. felé.

III. A műszaki szolgálat és a Javítóműhelyek részéről:

a) Az őszi forgalom ideje alatt az indokolatlan műhelyjavítások megelőzését olymódon, hogy azokat házijavítások keretében elvégzik lehetőség szerint a menetidő alatt.

b) A műhelyjavítások kifogástalan határidőre való elvégzését.

IV. A kikötők és rakodóhelyek részéről:

a) Az éjjel, nappal túlóramentes három műszakban folyamatosan történő rakodását.

b) A rakodással kapcsolatosan minden kár és hiány kiküszöbölését.

V. Pártszervezeteink részéről:

Politikai felvilágosító munkánk fokozását hajólátogatásokon, röpgyűléseken, valamint egyéni beszélgetéseken keresztül. Az éberség fokozásával az ellenség munkájának leleplezésével biztosítjuk a vállalt feladatok sikeres és maradéktalan végrehajtását.

VI. A szakszervezetek részéről:

Az őszi forgalom sikeres lebonyolítása érdekében, hogy egyéni versenyben, brigádban (komplex-brigádban) és a vasút, vám- és révhatóságokkal alakított komplex-brigádok keretében végezzük munkánkat, a hajós sztahánovista mozgalmat kiszélesítjük, az önköltséget csökkentjük és munkánk termelékenységét növeljük.

Biztosak vagyunk abban, hogy vállalt feladatainkat sikeresen végrehajtjuk, mert bennünket a Magyar Dolgozók Pártja és szeretett vezérünk Rákosi elvtárs vezet. Előre Pártunk vezetésével, az őszi forgalom sikeres lebonyolításáért!"

Az országos értekezlet táviratilag üdvözölte *Rákosi* Mátyás elvtársat és *Apró* elvtársat.

Az I. Országos Hajóüzemi Értekezletet dr. *Pál* Henrik elvtárs válaszadása zárta be, majd az Internacionálé hangjaival végetért a nagyjelentőségű értekezlet.

Az Északi Járműjavító ÜV üzemi bizottsága a PB határozata után a pártszervezet segítségével fordulatot teremt munkájában

„Kedves Elvtársak! Pártunk Politikai Bizottságának határozatát az Északi Járműjavító ÜV üzemszervezeténél kiértékeltük és megállapítottuk, hogy szakszervezeti munkánk fejlődésében komoly hibák vannak.

A Politikai Bizottság határozata megmutatja számunkra azt az utat, amely kivezet bennünket az elpuhultságból, az opportunizmusból

A mi üzemszervezetünk is beleesett abba a hibába, hogy az eredmények tárgyalása mellett, a hiányosságok kiküszöbölésére nem fordítottunk elég gondot.

Megállapítottuk, hogy a Politikai Bizottság határozatának majdnem minden megállapítása ráillik üzemszervezetünk munkájára. Minden törekvésünk az, hogy hibáinkat kijavítsuk.

Súlyos hibák a termelés vonalán

Az Északi Járműjavító UV üzemi szervezetének munkájában elsősorban a termelés vonalán mutatkozik hiányosság.

Tervelőirányzatunkat csak 87.10 százalékra teljesítettük ki.

Ennek a hibának felszámolásakor helytelenül a szakvonal munkájával, az anyagbeszerzéssel foglalkoztunk. Bár meg kell mondanunk azt, hogy a szakvonal részéről sincs sok igyekezet arra, hogy az anyagbeszerzés kérdéseit megoldják. Azért fordulnak egyenesen az UB-hez az anyagbeszerzésért, mert több ízben előfordult, hogy segítettük megoldani az anyagbeszerzés kérdéseit.

Például a VIII/A Osztályban működő légkalapács ékszijjait, amelyet a szakvonal már fél éve próbált beszerezni, az UB — öt nap alatt a gyári területére hozatta. Vagy, ami még súlyosabb, de egyben jellemző is a szakvonali bürokráciára, a XII. Osztály csiszológépét már három éve állítják üzembe. Az UB az ügy kézbevétele után két héttel már átadta a csiszológépet rendeltetésének.

Ezeknek tulajdoníthatjuk, hogy a dolgozók nagyrésze közvetlenül az üzemi bizottsághoz fordul, hogy szerszám- és anyaghiányát megoldjuk. Ez az oka aztán annak, hogy az UB termelési vonala az anyagbeszerzés gondjai mellett, legfontosabb feladatával:

a munkaverseny kiszélesítésével keveset foglalkozik.

Így meg kell állapítanunk, hogy a Sztahánov-mozgalom, az egyéni verseny kiszélesítése egyhelyben topog, a versenylapok kiosztásával és az eredmények ellenőrzésével nem sokat foglalkoztunk.

Azokra az adatokra támaszkodtunk, melyet az Üzemgazdasági Osztálytól kaptunk, s melyek rossz munkáját mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy

a XIV/A és a VIII/A Osztályok közötti versenyzászló kiértékelésénél 5100 órát „tévedtek."

A PB határozata elősegíti nálunk a hibák felszámolását a termelés vonalán is és a normarendezésen keresztül új alapokra fogjuk fektetni Sztahánov-mozgalmunkat, munkaversenyünket.

Ha tovább nézzük az üzemszervezet munkáját, meg kell állapítanunk, hogy az oktatás terén is hiányosságok vannak. Az elmult oktatási évadban a szemináriumainkon erős volt a lemorzsolódás. A jelenleg szervezés alatt álló

„Rákosi per"-tanulókörre többezer dolgozónkból még csak 36-an jelentkeztek, ami az egy százalékot sem üti meg.

Itt meglátszik üzemünk felvilágosító munkájának súlyos hiányossága.

Az éberséggel is baj van, a szakszervezetből kizárt marós fényképe még mindig kint van az üzem területén. De ugyanez a helyzet felsőbb szervünk, a központnál is. Annak ellenére, hogy többször kértük Takács tényképének a vonatokból való eltávolítását, még mindig ott van a többi, becsületes sztahánovista fényképe között. Így a vonaton utazó dolgozók között azt az érzést kelti, hogy javaslatukkal nem sokat törődnek. Ezt az ügyet, Takács Pál ügyét, kétségkívül liberálisan kezeltük. Ez azonban csak annak tudható be, hogy

a Fegyelmi Bizottság javaslatára mind a mai napig nem kaptunk választ a központtól.

A kultúrmunkával foglalkozva meg kell állapítani, hogy mindaddig nem lesz komoly eredmény, amíg a jelenlegi kultúrfelelőst le nem váltjuk és kultúrgárdánkat át nem szervezzük.

Villányi „kultúrfelelős" kommunistákat vitetett el a csendőrökkel

A legutóbbi időkig *Villányi* Ferenc volt üzemünk „kultúrfelelőse", aki a Dunakeszi Főműhelyben, 1944-ben, amikor senki sem vállalkozott arra,

felolvasta Szálasi proklamációját, s a jó bolsikat elvitette a csendőrökkel.

Villányit annak idején elbocsátották állásából, de valaki mégis visszahozta a vasúthoz, az Északi Járműjavító NV-hez. Az ének- és zenekar tagjai között igen erős a polgári befolyás.

A jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció ellen sem alkalmazza üzemszervezetünk a kemények politikáját.

Nyugodtan tűrtük, hogy az orrunk előtt szervezkedjenek. Itt elsősorban *Grabocsai* és bandájára gondolok, amelyet a KÖZLEKEDÉS is leközölt. Jólehet vigyáztak arra, hogy ne legyenek szószólók, ideológiailag is képezték magukat, de a hanghordozók mögött már rátaláltunk az ellenségre. Így például a VIII/B esztergamühelyben *Kovács* Imre, akit jobboldali szociáldemokrata magatartásáért

1948-ban kizárták a szakszervezetből, ma normalazitást követ el azzal, hogy 10 órával többet kér az egyébként 3.80 óra alatt elvégezhető munkáért.

Vagy a X. Osztályban *Alter*, volt szakszervezeti bizalmi, aki demagógiával a bizalmi tanfolyam légkörét mérgezte és aki még a SZOT jelenlévő kiküldöttjének felszólalása után sem volt hajlandó demagóg viselkedésével alábbhagyni. Súlyosbító körülmény, hogy több bizalmi *Alter* hatása alá kerülve, lelkesen megtapsolta demagóg kijelentéseit.

Meg lehet állapítani, hogy a SZOT határozata óta a bizalmiak működésében bizonyos fejlődés mutatkozik, de

korántsem kielégítő és ezért szükséges bizalmi hálózatunk teljes átszervezése

Műhelybizottságaink legtöbb helyen csak papíron vannak meg. A titkárok dolgoznak, de az aktívák nem igen segítik őket ebben a munkájukban, beleesnek a tömeg uszályába. A VIII/B Osztály kovácsműhelyében, *László* István, a műhelybizottság titkára, maga is a bérrendezés ellen agitált.

Az Északi Járműjavító UV üzemi szervezete látja hibáit s ezek felszámolására törekszik, azonban ennek végrehajtása késik sok esetben. Itt élek az alulról jövő kritika jogával és meg kell mondani, hogy

Rákosi elvtárs útmutatása óta, amelyben kifogásolta, hogy sok az értekezlet, — legalább háromszor annyi értekezlet volt.

Súlyosbítja még ezt az a körülmény, ha például az értekezlet reggel 9-től délután 2-ig, vagyis öt órát tart. Ezalatt az érdekeltek többsége szellemileg és fizikailag is kifárad. Amikor hazatér a műhelybe, képtelen jól továbbadni a kapott szempontokat. Üzemszervezetünk felsőbb aktívái, miután a X. kerülethez is tartozunk, sokszor ugyanazon anyagot

háromszor—négyszer is végig értekezik,

így ezalatt az idő alatt nem vesszük ki a társadalmi munkából a részünket.

A központi instruktorok nem támogatják az üb munkáját

A központból kiérkező instruktoroktól nem kapjuk meg azt a támogatást, amelynek segítségével az ellenséget végképpen felszámolhatnánk. Rámutatnak a hibákra, de csak azokra a hibákra, amelyeket mi is látunk. A felszámolásnál kevés a segédkezésük vagy utána

elmulasztják az ellenőrzést, nem nézik meg, hogyan hajtottuk végre a feladatokat.

Központunk ezenkívül, mereven hajtja végre a kapott irányvonalat,

nem veszik figyelembe helyi adottságainkat.

A Kultúrosztály például gondolkozás nélkül küldi ki a színházjegyek tömegét s nem veszi tekintetbe, hogy főműhelyünk dolgozóinak közel 70 százaléka vidékről jár be dolgozni.

Mint minden vasutas nagyüzemnek, nekünk is van patronázsunk, de olyan nagy a lekötöttségünk, hogy például a legutóbbi négy hónap alatt csak egyszer voltunk kint az üzemben.

Sem a központ, sem a terület nem ellenőriz bennünket a normarendezésnél

A normarendezés kérdésénél sem a területtől, sem a központtól nem jött ki senki ellenőrzést gyakorolni: hogyan végezzük az előkészítést, stb. Ez persze későbbi eredményeinket veszélyeztetheti.

Az volna a javaslatunk, hogy adjanak több támogatást a súlyponti üzemeknek, legyen egy állandó összekötő a központ és a helyi szerv között.

teremtsük meg a műhelybizottságok és a bizalmiak átszervezésének feltételeit. A normarendezés bevezetése előtt legyen több ellenőrzés, csökkentsük minimumra az értekezleteket és ezeket is időtartamben szabjuk jóval rövidebbre. Vegyük a helyi viszonyokat figyelembe és általában több támogatást kérünk az üzemi bizottság felé.

Ebben az esetben, biztosan tudjuk, hogy munkánkban komoly javulás fog beállni és maradéktalanul eleget tudunk tenni feladatainknak, meg tudjuk valósítani Politikai Bizottságunk határozatait és az átszervezés után olyan kommunista elvtársak és harcos pártonkívüli dolgozók kerülnek a vezetésbe, akik a szocializmusért bátran és megalkuvás nélkül vezetik Pártunk útmutatása alapján a szakszervezetet.

Előre, Politikai Bizottságunk határozata alapján a szakszervezeti munka hiányosságainak kiküszöbölésére!

Szabadság!

Tengerdi József

ÜB-titkár,

Északi Járműjavító ÜV.

A „Szigliget" gőzhajó „Vörös zászló"-brigádja önköltségcsökkentési versenyre hívta ki a MESZHART dolgozóit

„T. Közlekedés!

Mi, a „Szigliget" gőzhajó személyzete, a legnagyobb felháborodással vesszük tudomásul az amerikai imperialisták napról-napra elkövetett borzalmas gaztetteit, akik olyan városokat bombáznak, amelyeknek csak az a bűnük, hogy felszabadultak. Mi mindezt látjuk a koreai nép győzelmeinek örömét és tudjuk, hogy Korea népének szabadságharca a mi békeharcunk is. Éppen ezért megalakítjuk hajónkon a „*Vörös Zászló*"-brigádot. Ebben a brigádban fogjuk jó munkánkkal, a legmagasabb fokú önköltségcsökkentéssel elősegíteni Korea népének szabadságharcát, hogy minél hamarabb ott lebeghessen Korea minden egyes házán a vörös zászló, az egész világ dolgozó népének szabadság zászlója.

A „*Szigliget*" gőzhajó „*Vörös Zászló*"-brigádjának minden egyes tagja a legnagyobb gyűlölettel és megvetéssel gondolunk az imperialisták vad terrorjára és tudjuk azt, hogy erre mi leginkább jó munkánkkal, az önköltségcsökkentéssel és a marxizmus-leninizmus elméletnek mindjobbani elsajátításával válaszolhatunk, de ugyanakkor él bennünk az elhatározás, hogyha kell, fegyverrel is megvédjük a békét.

Truman úr és imperialista csatlósai olyan fegyverrel harcolnak, amivel saját magukat fogják elpusztítani. Az egész világ békeszerető, dolgozó népe velünk van, élén a nagy Szovjetunió, a béke bástyája és annak bölcs vezére, Sztálin elvtárs és a magyar dolgozó nép szeretett vezére, Rákosi Mátyás.

„*Vörös zászló*"-brigádunk egy hét alatt 1440 forintos önköltségcsökkentést ért el azzal, hogy a hajón a kabinokat és a padlót házilag, a rendes munkaidőn kívül kifestettük és a gépen olyan javításokat csináltunk meg házilag, amelyeket máskor gyárban szoktak megcsinálni. Az olyan szerszámokat, amelyekkel ugyan még lehetett dolgozni, de a munka nem ment vele könnyen, megjavítottuk, mert tudjuk, hogy csak jó szerszámmal lehet jó munkát végezni és jó eredményeket elérni. Azt is tudjuk, hogy jó munkával jó eredményeket érünk el, mert ezzel nemzetgazdaságunk fejlesztését segítsük elő.

Az imperialisták elleni gyűlöletünk még nagyobb hullámot kíván tőlünk. Még áldozatosabban fogjuk őrizni nemzetgazdaságunk vagyonát, nehogy valamilyen úton-módon a fekete reakció, a jobboldali szocdemek, az imperialisták ügynökei, bércsalók, akadályozzák nemzetgazdaságunk fejlesztését. Az ilyen egyéneket könyörtelenül elsöpörjük utunkból és harcolunk a szocializmus mielőbbi megvalósításáért.

A „*Vörös Zászló*"-brigád tagjainak gyűlölete határt nem ismer az imperialistákkal szemben, akiknek van „bátorságuk" a dolgozók millióit legyilkolni azért, mert világuralomra vágynak, hogy a kizsákmányolást minél nagyobb mértékben tudják biztosítani maguknak.

A „*Vörös Zászló*"-brigád gyűlölete nem egyedülálló és az egész világ dolgozó népe ugyanezt érzi. Még az amerikai dolgozó nép is ilyen megvetéssel gondol Trumanra és társaira.

Mi, a „Szigliget" gőzhajó „*Vörös Zászló*"-brigádjának tagjai, egyhangúlag kihívjuk a Magyar-Szovjet Hajózási Rt. minden egyes hajóját önköltségcsökkentési versenyre. Versenyezzünk együtt, mutassuk meg Trumannak és csatlósainak, hogy mi harcolunk a dolgozók életszínvonalának emeléséért, a dolgozók jobblétéért, a szocializmus megvalósításáért.

Szabadság!

„Szigliget" gőzös „Vörös Zászló"-brigádja

A MESZHART dolgozói elfogadják a kihívást

A Magyar-Szovjet Hajózási Rt. 572. uszály hajóslegénye a versenykihívást tudomásul veszi. Kommunista kötelességemnek tartom, hogy csatlakozzak a 458-as uszály kormányosa és hajóslegénye által, az uszályhajók dolgozóinak részéről meginduló új szocialista munkaversenyhez.

Igyekezni fogok, hogy a versenyhez való csatlakozásommal hozzájáruljak a termelékenység emeléséhez, tervünk időelőtti befejezéséhez, szocialista társadalmunk felépítéséhez és békénk megvédéséhez.

De ugyanakkor, amikor mi, uszályhajó-dolgozók, az uszályforduló megyorsításával akarunk hozzájárulni a verseny kiszélesítéséhez és tervünk mielőbbi befejezéséhez, kérjük az illetékeseket, hogy necsak az ország határain belül, hanem túl is, lelkiismeretesen szolgálja minden hajós dolgozónk hazánk legsorsdöntőbb tőmegmozgalmát, az újonnan meginduló minőségi munkaversenyhez való csatlakozását. Lehetőleg ne forduljon elő, hogy az uszályhajóknak 10—12 napot kelljen hajóra várniok, mert az ilyen esetek meghiúsítják az uszályhajók dolgozóinak munkavállalását és a verseny iránt érzett jóindulatát.

E szocialista csatlakozást és munkavállalást a minőségi munkaversenyhez, csak úgy tudjuk győzelemre vinni, ha minden hajós dolgozónk, szellemi, vagy fizikai munkás átérzi és egyetértően az igazgatósági épülettől, az Izmailban rakodó uszályon lévő hajóslegényig, mindenki lelkesen csatlakozik a kihíváshoz és a vállaláshoz szükséges versenyfeltételeket mindenki magáévá teszi.

Én tehát a mai nappal csatlakozom a versenykihíváshoz és hajós hartársaimat is hívom, hogy kövessék a felhívást, hogy minden hajós dolgozó vegyen részt benne és ígérem, hogy nemcsak az előírt feltételeket, hanem azon túl is teljesítek, mert ezáltal hozzájárulok ahhoz, hogy a Rákosi Mátyás által vezetett demokratikus magyar hazánk minél előbb felépíthesse szocialista jövőjét és megalapozhassa szilárd békéjét.

Elvtársi üdvözlettel:

Balog István,

572. uszály hajóslegénye.

Szabadság!

A VASUTAS SZAKSZERVEZET
feltárta munkája hiányosságait, hogy Pártunk útmutatásával kijavítsa azokat

Amint már arról beszámoltunk, Pártunk Politikai Bizottsága július 24-én határozatot hozott a szakszervezeti munka egyes kérdéseiről. A Politikai Bizottság határozatát, valamint a SZOT III. teljes ülésének határozatát a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete augusztus 4-én kibővített rendkívüli elnökségi ülésen tárgyalta.

Végh Lajos elvtárs, elnök, megnyitó szavaiban hangsúlyozta, hogy rá kell mutatni a hibákra a szakszervezeti munkával kapcsolatban és arra, hogy hogyan küszöbölhetjük ki ezeket a hibákat. A tapasztalat azt mutatja, hogy az eddigi elnökségi ülések formálisak voltak, mert a határozatokat nem vitték százszázalékosan keresztül. A PB határozatával kapcsolatban itt is fordulnak kell bekövetkezni: állást kell foglalni és azt végrehajtani.

Utána *Gáspár* Sándor elvtárs, a Vasutas Szakszervezet főtitkára szólalt fel.

— A Politikai Bizottság határozata — kezdte beszédét — utat mutat és egyben harci programot is ad számunkra, hogy mozgósítsuk a szakszervezeti tagságot. Ez

fordulatot kell, hogy hozzon szakszervezeti munkánkban.

Munkásosztályunk, Pártunk útmutatása alapján fokozottabban vegyük ki részünket a szocializmus építéséből.

A kritika jogos és igazságos, teljes egészében és részleteiben is vonatkozik szakszervezetünkre.

Aki őszintén akarja megjavítani szakszervezetünk munkáját, az elfogadja a kritikát. A fordulat éve után nem történt meg a változás szakszervezetünk munkájában, amiért szakszervezeti vezetőink felelősek.

A továbbiakban arról beszélt, hogy azért következik el súlyos hibákat, mert meglazult a kapcsolat a Párttal, sőt sokan elszakadtak a Párttól. Példának hozta fel *Rajczi*, volt keleti műszaki ÜB-titkár és a dombóvári fűtőház volt ÜB-titkárának esetét, akik azt kérdezték, hogy *„miért a Párt a vezető, amikor a szakszervezetnek sokkal több tagja van"*.

A forradalmi éberség eltompult és ez rányomta bélyegét munkájukra. Ha a termelésben hiányosságot fedeztek fel technikai hiányosságnak nézték és nem kerestek az ellenség kezét mögötte, mint például a hatvani „alává ltásnál", vagy a mozdonyszerelőben, amikor a hengerben „felejtettek" valami szerszámot, vagy anyagot.

A szakszervezet nem lépett fel kellő erővel a klerikális reakció ellen. Így történhetett meg, hogy a váci termelési felelős felesége templomi zászlót vitt a körmenetben.

A központban is be volt építve a klerikális reakció, amely csak az átszervezés folyamán került felszínre.

Zöldi Sándor, a kultúrosztály munkatársa például egyik fiát papnak adta, egy másik központi munkatárs lánya apáca.

Gáspár elvtárs a továbbiakban arról beszélt, hogy a kommunista vezetők elbürokratizálódtak, mert nem érvényesült munkájukban a kritika és önkritika, a központ kivonta magát a tagság bírálata alól.

Ha valaki bírálni mert, az ellen eljárást indítottak.

Annak ellenére, hogy másfél éven keresztül Pártunk, *Rákosi* elvtárs számos esetben figyelmeztetett bennünket hibáinkra, — sok eredmény nem látható a munkában. A MEMOSZ-ra vonatkozó határozatból sem tanult a szakszervezet, a vezetők opportunisták voltak, mert egyszerűen a MEMOSZ ügyének tekintették.

A munkaversennyel kapcsolatban megjegyezte, hogy azt, néhány kivétellel elengedték a fülük mellett a funkcionáriusok, s nem tekintették a termelést központi kérdésnek.

A vasutas szakszervezetet a SZOT-nak kellett felszólítani, hogy kellő erővel lépjen fel a bércsalók ellen. Példaként felhozta az Északi Járműjavító ÜV-nél dolgozó *Takács* Pál esetét, valamint a normacsalók késedelmes szakszervezeti kizárását. Mégsem tanult belőle a központ, de nem tanultak az alapszervek sem, mert az elmúlt napokban lepleztek le a Landler-műveknél egy közel 110.000 forintos bércsalást. Hol itt az éberség, hogyan végezte az üzemi bizottság a munkáját, az ellenőrzést.

A pénzgazdálkodási területet említi ezután, mint ahol ugyancsak hiányosságok vannak. Példának hozza fel a rákospalotai szakszervezeti pénztárost, aki 2000 forintot sikkasztott és a szombathelyi területi titkárságot, ahol a dolgozók pénzét helytelenül használták fel több esetben. — Fel kell számolni ezt a szemléletet, — hangsúlyozta —, oda kell hatni, hogy a tagok visszakapják pénzüket, üdülésben, kultúrában, különféle segélyekben szociális juttatásokban.

A sajtónk is eltussolja hibáinkat, nincs meg a mozgósító ereje, célkitűzéseink, a szocializmus építésének érdekében.

Pártunk határozatait előbbáztuk úgy a központban, mint az alapszerveinknél nincs meg a kellő ellenőrzés. Nagyfokú személyi kultuszt csináltunk, amely csak az önelégültséget táplálta és előidézője a pártszerűtlen megnyilvánulásoknak.

Gáspár elvtárs ezután súlyos hibaként említette meg, a szakszervezetben elhatalmasodott bürokratizmust, melyet nem elvi, politikai kérdésnek, hanem adminisztratív feladatnak néztek. *Rákosi* elvtárs bírálatából a szakszervezeti vezetők nem tanultak. Mindenütt keresték a szakszervezeti vezetők a szindikalizmust és nem vették észre, hogy nem szindikalizmusról, hanem szociáldemokrata munkamódszerről van szó. Emlékeztetett a jobboldali szociáldemokraták romboló tevékenységére, *Sámuel* Sándor és *Király* Géza aknamunkájára, akik már akkor is, közvetlen a felszabadulás utáni időkben is ellenségeink voltak, mint ahogy ellenségeink maradtak a többi jobboldali szociáldemokraták is üzemeinkben.

A központi munkáját bírálva elmondotta, hogy a termelési osztály elhanyagolta a hosszúlejáratú versenyszerződést, adminisztratív feladatnak tekintette. A felajánlásokat nem ellenőrzik le. Az élmunkás köröket elhanyagolják. A szociálpolitikai osztály munkáján is meglátszik a hátráltató szociáldemokrata munkamódszer. A kultúrosztály kirakateredményekre törekedett, elhanyagolta az olvasómozgalmat és a természettudományi előadásokat. A szervezési osztály vezetője egy féléve nem volt kint a területen.

A továbbiak során *Gáspár* elvtárs a szakszervezet előtt álló feladatokról beszélve, hangsúlyozta, hogy

a munka megjavításának, a párthatározat végrehajtásának első lépése az alapbéremelés és normarendezés helyes végrehajtása.

Rámutatott arra, hogy a dolgozók többsége helyesli a normarendezést, s csak az opportunisták esnek bele a jobboldali szociáldemokraták uszályába.

Végül *Gáspár* elvtárs felhívta a jelenlévők figyelmét a négy szovjet tapasztalat összekapcsolása révén elért újabb sikerre és hangsúlyozta: az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása érdekében mindent el kell követni, hogy a mozgalmat kiszélesítsék. A feladatok sikeres végrehajtása érdekében az üzemi bizottságok tekintsék döntő feladatuknak, hogy minél több dolgozót mozgósítsanak a világbékét szolgáló *„Koreai Hét"* sikere érdekében.

Solymosi Elemér elvtárs, a Landler Járműjavító ÜV ÜB-titkára önkritikájában elismerte, hogy megfelelő nevelés hiányában a Párt élcsapat jellege elhomályosodott és sok dolgozó a szakszervezetet a Párt fölé emelte. Beismerte, hogy az éberség vonalán súlyos hibát követtek el, amikor nem figyeltek fel *Ács* Albert művezetőre, aki több mint 100.000 forinttal károsította meg a nép államát.

Czima János, a Ferencvárosi Fűtőház ÜB-titkára a szakszervezeti központot hibáztatta azért, mert a bérdemagógia bizonyos vonatkozásban lábrakaphatott. Felhívta a figyelmet a káderpolitikában előforduló hiányosságokra. Több tagot kizártak a szakszervezetből, akik ugyanakkor aktívái maradtak a pártszervezetnek. Ez súlyos elvi hiba, mert nem volna szabad addig bárkit is kizárni a szakszervezetből, amíg az a Párt tagja.

Tengerdi László elvtárs, az Északi Járműjavító ÜV ÜB-titkára elmondotta, hogy a PB határozatának majdnem minden mondata ráillik üzemükre. Főleg a termelés vonalán mutatkoznak hiányosságok. Tervelőirányzatukat csak 87 százalékban teljesítették.

Keveset foglalkoztak a munkaverseny és a sztahánovista mozgalom kiszélesítésével. A verseny egyhelyben topog az üzemben.

A központ felé megjegyezte, hogy a központ mereven hajtja végre az utasításokat és nem alkalmazkodik a helyi jellegheZ. Kritikát gyakorolt a központi káderosztály felé *Villányi* kultúrfelelős ügyében.

Beria István elvtárs, a központi termelési osztály vezetője, önkritikát gyakorolt az osztály eddigi munkája felett és elmondotta, hogy feladataikat kampányszerűen hajtották végre, nem hívták fel az üzemi bizottságok figyelmét az ellenség kártevésére. Súlyos hiba, hogy elszakadtak a tagságtól.

Krekó Ferenc elvtárs, a központi szervezési osztály vezetője felszólalásában megállapította, hogy meglazult kapcsolatuk a Párttal. Munkamódszerüket megvizsgálva, megállapították, hogy nagyrészt még mindig szociáldemokrata munkamódszerekkel dolgoznak. Súlyosan megsértették a szakszervezeti demokráciát, amikor üb. vagy egyéb funkcionáriusokat csak megbíztak a funkció betöltésével, anélkül, hogy a tagságot meghallgatták volna. Az üzemek instruálása helytelen és mechanikus volt. Az instuktorok munkamódszerei sem kielégítőek. Súlyos hiba volt, — mondotta —, hogy én, mint az osztály vezetője, elszakadtam a tömegektől. Kilenc hónap alatt alig négyszer voltam kint az üzemben, így nem tanultam a tömegektől. Elmulasztottam az instruktorok ellenőrzését a feladatok végrehajtása közben. Nem tanulmányoztuk eléggé és nem hasznosítottuk munkánkban a szovjet szakszervezetek munkamódszereit. Ez egyik legfőbb oka annak, hogy

nem érvényesült munkánkban a bolsevik munkamódszer.

Bizalmi hálózatunk szétesett, a legtöbb helyen csak papíron van meg.

A szakszervezeti vezetésbe nem vontuk be megbízható, a dolgozó nép ügyéért harcoló, pártonkívüli dolgozókat. Nem harcoltunk következetesen a vasuton belül megbújt ellenség ellen, pedig a Párt, *Rákosi* elvtárs erre felhívta figyelmünket.

Demeter, Csoknyai, Láng Pál, *Berecz* János, *Ferzsigán* László, *Kiss* Ferenc, *Cseri* János, *Parti* József elvtársak felszólalása után *Garami* György elvtárs, a SZOT kiküldötte felszólalásában elmondotta, hogy a hibát abban látja, hogy az elvtársak a Párt határozatát formálisan teszik magukévá.

Egyetlen olyan javaslat, mely konkrét lett volna, — nem hangzott el,

mely irányt mutatott volna és segített volna a vasutas szakszervezetnek munkája megjavításában. A hozzászólások az élettől teljesen mentesek voltak. Például a termelési osztály vezetője felszólalásában beszélt a hibákról, de egy szót sem szólt a norma és bér kérdéséről, hogy az hogyan megy végbe az üzemekben és hogy a norma- és alapbérrendezés során mi a teendő. Általában egyik központi elvtárs sem tett konkrét javaslatot arra, hogy hogyan javítják meg a munkát, pedig a Párt a határozat megvalósítását nemcsak a szakszervezeti funkcionáriusok önkritikáján keresztül fogja lemérni, hanem azon, hogy hogyan valósítsák meg a határozatot gyakorlatban a szervezeti téren elvégzett munkában, a tömegekkel való kapcsolat megerősítésében, a nevelési munka megjavításában.

Pálvölgyi Rezső elvtárs, a Központi Szociálpolitikai Osztály vezetője hozzászólása után *Felcsúti* László elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály Nevelési Alosztályának vezetője szólalt fel.

Hangsúlyozta beszédében, hogy következetesen kell harcolni azzal szemben, aki a Párt politikáját nem hajtja végre. Döntő kérdés, hogy mennyire harcolnak a szakszervezeti funkcionáriusok a Párt politikájának végrehajtásáért.

A szakszervezet elszakadt a tömegektől, de nemcsak a tömegektől, hanem a szakvonaltól is.

A bürokrácia rozsdája mutatkozik a szakszervezeti funkcionáriusok munkájában, hogy el vannak szakadva a való élettől. A szakszervezeti funkcionáriusnak olyannak kell lenni, aki kezdeményez, aki szüntelenül azon törekszik, hogy mikor és hogyan lehet jobban, eredményesebben dolgozni.

A szakszervezet nagyon keveset kezdeményez. Az események uszályába került. Nagyon sok az alulról jövő kezdeményezés. A komplex-brigádok, a hosszúlejáratú versenyszerződések, a határszéliek mozgalma stb. mind azt bizonyítja, hogy a dolgozók akarnak versenyezni. Ennek ellenére

a szakszervezet a mai napig nem dolgozta ki, hogy ezt a tizezernyi kezdeményezést határozott irányba, az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításának irányába terelje.

A kezdeményezőkészség leghatásosabb módja a bürokrácia elleni harcnak.

Felcsúti elvtárs ezután kiemelte, hogy döntően fontos kérdés az őszi csúcsforgalom győzelme szempontjából a szakszervezet jó munkája. Az őszi forgalommal kapcsolatos versenyvállalásokat mégsem karolják fel. Nem érződik a szakszervezet munkáján, hogy voltaképpen új munkaversenyszakasz kezdődött: az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításáért. A szakszervezet munkatársai nem tartanak megfelelő kapcsolatot az üzemekkel, nem tanítják az üzemi bizottságokat. Ugyanez tapasztalható a normarendezés terén is. A Politikai Bizottság határozatát nem önmagában kell végrehajtani, hanem össze kell kapcsolnunk feladataink végrehajtásával.

Kemény harcot kell folytatnunk a normarendezés minden, — a valóságnak meg nem felelő beállítása ellen.

Felcsúti elvtárs a továbbiakban megh iányolta, hogy az őszi csúcsforgalomról alig esett szó. A Politikai Bizottság határozata — mondotta — nagyszerű eszköz és fontos segítőfegyver az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításában, ha megjavítjuk az üzemi bizottságok politikai felvilágosító munkáját, ha javítjuk a szakszervezet munkáját a termelés és a munkaverseny területén.

— A szakszervezet sok kritikát kapott az utóbbi időben — fejezte be *Felcsúti* elvtárs felszólalását — és a szakszervezet minden esetben megfogadta azt, hogy a kritikát magáévá teszi és változtatni fog a dolgokon. Így van ez a jelen esetben is. Én azt hiszem, hogy az most már kevés, hogy ígéreteket tegyünk. Most már következetesen rá kell, hogy térjünk, az ígéretek alapján, a dolgok megváltoztatására. Mint ahogy *Kádár* elvtárs mondotta: „Nem arról van szó, hogy szép lassan megfordulunk a hibák kijavításának irányába és ez el fog tartani egy fél évig. Arról van szó, hogy el kell vágni azt a helytelen módszert, amit a multban követtünk és határozott fordulatot kell végrehajtani a szakszervezeti munka érdekében." Az éles fordulathoz a Párt megadta a fegyvert, az eszközt, a módot, az útmutatást, a perspektívát. Azon kell törekedni, hogy ezeknek a fegyvereknek birtokában hozzálássunk a hibák kiküszöbléséhez és a szakszervezeti munka alapvető megjavításához, amelyet

csak akkor lehet megváltoztatni, ha munkamódszerünket változtatjuk meg, ha a Párt politikája alapján szilárdan fogunk állni és ezért következetesen fogunk harcolni.

Ez fogja biztosítani, hogy a Politikai Bizottság határozatát végrehajtjuk és a szakszervezet képes lesz azt a hivatást betölteni, ami a szocializmus építése során a szakszervezetre vár.

Felcsúti elvtárs után *Szabó* József elvtárs, a Központi Gazdasági Osztály vezetője szólalt fel, majd *Gáspár* elvtárs válaszolt a felszólalásokra.

Hangsúlyozta, hogy az értekezlet pozitívuma csupán az, amelyet *Felcsúti* és *Garami* elvtársak mondottak. A többi felszólalásból csak akkor lesz pozitívum, ha az a gyakorlatban is meg fog valósulni. Hiányolta, hogy a Landler-művek üb.-titkára, *Solymosi* elvtárs, maguk felé rögtönzött önkritikát gyakorolt, ugyanakkor a központ felé nem gyakorolt kritikát. Igazat adott *Czima* elvtársnak a szakszervezeti demokráciával kapcsolatos kritikájában. Az Északi Járműjavító ÜV üb.-titkára, *Tengerdi* elvtárs felé meghiányolta, hogy önkritikájában kihozta ugyan a 87 százalékos terveljesítést, de nem közölte, hogy a SZOT háromnapos tanácskozása óta, ahol *Tengerdi* elvtárs is jelen volt. — mennyiben hozták be elmaradásukat.

Gáspár elvtárs kritikát gyakorolt a szakszervezet központi osztályvezetői felé is, hangsúlyozva, hogy problémáikat nem vetették fel teljes egészében és nem mutatták előre, nem mondották meg azt, hogy hogyan fognak javítani munkájukon.

— Alapvető feladat — fejezte be *Gáspár* elvtárs —, hogy Pártunk irányvonalát támogassuk és végrehajtsuk. Az elhangzott felszólalásoknál jobban kell Pártunk figyelmeztetését magunkévá tenni és munkánkhoz hozzáfogni.

Meg kell javítanunki szakszervezetünk és az üzemi bizottságok munkáját.

Tény az, hogy káderkérdéseink is vannak. Ki kell cserélni azokat a káderek et, akik rendesen dolgoznak ugyan, de elzárják az utat az új, fejlődő elvtársak előtt. Kommunista munkamódszert kell alkalmazni. Feladatunk, hogy minél előbb felvegyük a kapcsolatot a tömegekkel, hogy megjavítsuk a szakszervezeti demokráciát, a kritika és önkritika vonalát. Szakszervezeti beszámolókat kell tartani, ez nagyban hozzájárul majd a hiányosságok feltárásához és kiküszöböléséhez.

Döntő feladatunk a normarendezés és alapbéremelés, s ezen keresztül az őszi csúcsforgalom eredményes végrehajtása.

Szoros együttműködésben kell dolgoznunk a Párttal és a Párt irányvonalát a gyakorlatban végre kell hajtanunk. Tudomásul kell venni azt, hogy

aki nem állja meg a helyét az alapbéremelés és normarendezés során, az őszi csúcsforgalom végrehajtásában, az nem dolgozhat a szakszervezetben.

Érvényesítsük munkánkban a kapott perspektívákat, vigyük sikerre a „Koreai Hetet" és ennek érdekében minden dolgozót mozgósítsunk. Az itt hallottakat a legközelebbi szakszervezeti napon ki kell tárgyalni a tagsággal, hogy hatása minél előbb érezhetővé váljon a munka megjavítása terén. A feladatok végrehajtásában segít bennünket Pártunk és szeretett vezérünk, *Rákosi* elvtárs.

Gáspár elvtárs válaszadása után *Csuta* Károly elvtárs ismertette a SZOT határozatát a PB bírálatával kapcsolatban, majd *Végh* elvtárs rövid beszéd kíséretében bezárta a kibővített elnökségi ülést.

Szombathelyi mozdonyvezetők üdvözlete Kádár János sztahánovista mozdonyvezetőhöz és társaihoz, akik sikeresen kapcsolták össze a négy szovjet tapasztalatot

„Kedves Kartársak! Büszke örömmel olvastuk a vasutas sztahánovista mozgalom terén, a „Koreai Hét" beindítása alkalmából elért kitűnő teljesítményeteket.

Kádár János mozdonyvezető, *Hüse* Lajos és *Ujvári* Ferenc fűtő kartársak vállalása méltó elindítása volt a vasutasság „Koreai Heté"-nek, s méltó válasz az imperialisták mesterkedéseire.

Ezzel és hasonló tettekkel nemcsak azt bizonyítjuk, hogy a „munka nálunk becsület és dicsőség dolga", hanem azt is, hogy ahol ilyen fejlett öntudatú munkások vannak, ott teljesen reménytelen az imperialisták ügynökeinek aknamunkája.

Az imperialista banditák nagy kardcsörtetéssel fenyegetik a békeszerető népeket. A hős koreai nép fegyverrel zavarja ki hazájából a gyilkos gangsztereket. Nálunk ezalatt hazánk dolgozói több és jobb munkával.

az új norma túlszárnyalásával tesznek tanúbizonyságot elszánt békeakaratukról, arról, hogy szolidaritást vállalnak a koreai nép küzdelmével.

Ennek a szolidaritásvállalásnak legszebb példája volt az elmult napokban a magyar sztahánovista vasutasok győzelme, melyet azáltal értek el, hogy gyakorlatilag bizonyították be a négy szovjet példának, a négy szovjet sztahánovista mozgalomnak egybekapcsolását.

Kedves Kartársak! Követendő példát mutattatok nemcsak a vasutasoknak, hanem az ország minden dolgozójának. Mi követni akarjuk példátokat, mert nem akarunk lemaradni a béke megvédéséért, a szocializmus építéséért folyó küzdelemben.

Felajánljuk, hogy a „Koreai Hét" végére

fűtőházunk mozdonyainak 60 százalékát kapcsoljuk be az „500 kilométeres" mozgalomba és vállaljuk, hogy 25.000 kilométert teljesítünk mosástól-mosásig az őszi forgalom sikeres lebonyolítása érdekében

az „Antidur" és „Párducz"-féle kéziszerekkel felszerelt mozdonyainkkal.

Bízunk abban, hogy ezzel mi is követendő példát állítunk a vasutasság elé és hogy ezzel a munkánkkal is segítjük a koreai nép szabadságáért, függetlenségéért folyó küzdelmet és hazánkban is segítjük a szocializmus építését.

Minden imperialista támadással szemben megvédjük a békét! El a kezekkel Koreától!

Szabadság!

A Szombathelyi Fűtőház dolgozói nevében:

Tiborcz Sándor, Amon József, Szabó Antal, Iker Ernő

A HŐS SZOVJET VASUTASOKAT KÖVETVE, KAPCSOLJÁTOK ÖSSZE AZ „500 KILOMÉTERES" ÉS A „2000 TONNÁS" MOZGALMAT!

Az ellenséges kártevők leleplezése óta *komoly eredményeket értek el* a Nyugati pályaudvar dolgozói

A KÖZLEKEDÉS május 15-i számában *„Kipellengérezzük a bércsalókat, a munkafegyelem ellen vétőket. — Az öntudatos dolgozók megvetéssel fordulnak el a szocializmus építésének ellenségeitől"* címen megírtuk *Heincz* József raktárfőnöknek és társainak bércsalását. Megírtuk, hogy a munkaeljárások észszerűbb megszervezése eredményeként a dolgozók részéről hétköznapokon túlóra csak elvétve merül fel. Az így megtakarított túlórákat — hogy „kárba ne vesszenek" — úgylátszik maguknak igyekeztek biztosítani az említett főnökök. Súlyosan megbélyegeztük őket lapunkban és hangsúlyoztuk, hogy tanuljunk *Rákosi* elvtárs útmutatásából, fokozzuk éberségünket minden vonalon és folytassunk kíméletlen harcot azok ellen, akik csak saját érdekeikkel törődnek és szemelől tévesztik a szocializmus építésének nagy ügyét.

Július 27-én, — amint arról a SZABAD NÉP „Párt és pártépítés" című rovatában hosszabb cikkben megemlékezett —, a Budapest Nyugati pályaudvar állomási alapszervezetének taggyűlésén a kommunisták felfedték, hogy az őszi csúcsforgalomra való felkészülés közben az ellenség akadályozza munkánkat.

A Nyugati pályaudvari dolgozók VÖRÖS VÁGÁNYON című lapja július 31-i számában vezércikkben foglalkozik *Török* Jenő párttitkár elvtárs az ellenség leleplezésével. Megírja ebben, hogy az állomás pártéletében még nem tapasztaltak olyan mozgalmas, lelkes és viharos üzemi értekezletet, mint akkor. A régebbi üzemi tagértekezleteken a tagság végighallgatta a beszámolót, de alig néhányan voltak, akik hozzászóltak a problémákhoz. Ennek a részvétlenségnek oka elsősorban abban rejlett, hogy az akkori helyi vezetőség nem sokat törődött a dolgozók véleményével.

A szakszolgálati főnökökben és klikkjének akarata érvényesült

minden vonalon, ez az akarat pedig nem minden tekintetben egyezett a dolgozók akaratával.

„Majd kaptok a hátatokra túlórát!"

Különösen így volt ez a túlóra-keret felhasználásánál, az elosztással kapcsolatban.

Az 1200—1400 forintos fizetésű vezetők 300—700 forintos túlórával egészítették ki havi fizetésüket, ugyanakkor a dolgozók többségének, a havi 400—450 forinthoz átlagosan csak 15—20 forint túlóra jutott.

Heincz raktárfőnök a felszólalásokra a következő kijelentést tette a munkások előtt: *„Majd kaptok a hátatokra túlórát!"*

Kissé furcsa formája volna ez a túlóra kifizetésének, népi államunk fennállásának hatodik évében. Az ilyen és ehhez hasonló megnyilatkozások elkeserítették a dolgozókat. Az akkori párt- és szakszervezeti vezetők nem avatkoztak bele erőteljesen még a KÖZLEKEDÉS ismeretes cikke után sem. Meghallgatták a panaszokat, de elengedték a fülük mellett. Persze az ilyen nemtörődömség a dolgozók közömbösségét vonta maga után és így vált lehetővé, hogy

a raktárfőnök akadálytalanul építhette ki környezetében a volt nyilas katonatisztekből, fasisztákból, jobboldali szociáldemokratákból és egyéb ellenséges elemekből álló klikkjét.

Ennek a klikknek akarata érvényesült teljes egészében az állomáson. Mármár úgy látszott, hogy a reakciónak minden sikerül, teljes diadalt arat. A veszély nagy volt. Az ellenség alaposan befészkelte magát csak azért, hogy „adandó alkalommal", népi államunk egyik fő ütőerén: a vasúton támadhasson.

Rákosi elvtárs február 10-i beszéde volt az első súlyos csapás az ellenségre, mert megmutatta a Nyugati pályaudvar dolgozóinak az utat az ellenség leleplezésére és megsemmisítésére. A második csapás a május 15-i vezetőségválasztó taggyűlésen érte az ellenséget. Az öntudatra ébredt dolgozók csupa olyan kommunistát választottak be a vezetőségbe, akiknek a reakciós főnöki klikkel semmiféle érdekközösségük nem volt és ezért a dolgozókra támaszkodva, eredményesen dolgozhattak az ellenség leleplezésén.

A harmadik, egyben döntő csapás, a július 27-i termelési értekezleten érte az ellenséget, bár már nem váratlanul. Most már más húrokat pengettek, igyekeztek a *jófiú* látszatát kelteni, ez azonban nem tévesztette meg az öntudatos dolgozókat.

Ezen az értekezleten *haraggal és gyűlölettel eltelve fordultak szembe az ellenséggel* és egymásután olvasták fejükre elkövetett bűneik széles skáláját, melyben a munkafegyelem meglazításától kezdve a bércsalásig mindenféle gaztett előfordult.

Izzó légkörben, szenvedélyes hangon követelték dr. Heincz főtanácsos, Kovács Kálmán főintéző, Lóránd árupénztárfőnök, Paulovics, Vadai Sándor raktári tisztviselők, Bánki gazdasági vezető, Osztás és Gáspár, valamint bűnös társaik azonnali eltávolítását az állomásról.

Az erre vonatkozó határozatot nagy lelkesedéssel, egyhangúlag fogadta el az értekezlet.

A dolgozók határoztak és ennek a határozatnak értelmében a szakszolgálat vezetősége azonnal megtette a szükséges intézkedéseket, hogy az ellenség pusztuljon az állomásról. *Heincz, Bánki* és társai már nem basáskodnak többé a dolgozók felett.

Török Jenő párttitkár elvtárs és *Demeter* László üzemi bizottsági titkár elvtárs szinte egybehangzóan hangsúlyozzák, hogy ez nem jelenti azt, hogy most már minden rendben van a Nyugati pályaudvaron és nincs több tennivaló. A kommunisták nem lehetnek opportunisták.

Az ellenség ugyan vereséget szenvedett, de nincs még megsemmisítve és ezért nap mint nap le kell leplezni a sorainkban megbúvó ügynököket.

Le kell leplezni és el kell távolítani mindazokat, akik *Heincz* és *Bánkiékkal* egyhúron pendülnek, egy követ fújnak, mert ezek veszélyeztetik az őszi forgalom sikeres lebonyolítását, ötéves tervünk sikerét, a szocializmus építését, a béke erőinek további növekedését.

Hogyan dolgoznak az ellenség eltávolítása óta?

Budapest Nyugati pályaudvar dolgozóinak munkáján, emelkedő teljesítményén máris meglátszik az ellenség eltávolításának kitűnő hatása. A dolgozók felfokozták a munkát, teljesítményeik állandóan emelkednek és ma már nyolc brigádjuk ér el 200 százalékos és ezen felüli eredményt. *Ez szászszázalékos javulás.*

A jobboldali szociáldemokraták, a fasiszták eltávolításának jó hatása megmutatkozott a „Koreai Hét" lelkes felajánlási mozgalmában is. 824 dolgozó vállalt többteljesítményt, például csak július 8-ig, s ez a szám azóta erősen megnövekedett. Ebből a számból 508 az adminisztratív és 316 a fizikai dolgozó. A fizikai dolgozókból 20 nő és 50 ifjúmunkás dolgozó. Az összes vállalásból 49 brigád 324 fővel vállalt többteljesítményt.

Nagyszerű eredmények születtek: a „Komszomol-brigád" 481, a „Szabadságharcos-brigád" 365, „Blaskó István-brigád-ja" 255, „Balázs László-brigádja" pedig 172 százalékos teljesítményt ért el

A forgalmi szolgálat dolgozói a kocsifordulót 2.9 napra teljesítették.

Az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása érdekében mindent elkövetnek a dolgozók. A legutóbbi üzemi értekezleten azelőtt elképzelhetetlenül sokan, 1169-en jelentek meg. Ez is mutatja a fordulatot az állomás életében.

Komplex-brigád szerződéseket kötöttek a vállalatokkal, ugyancsak megállapodást kötöttek az Északi Fűtőházzal forgalmi- és vontatási komplex-brigádok megalakítására. Budapest Nyugati pályaudvart azelőtt csak egy darab, „500 kilométeres" mozgalomban résztvevő gép érintette,

ma már 11 személyvonati és négy tehervonati gép vesz részt az „500 kilométeres" mozgalomban

Az „öttonnás"-mozgalomban tevékenyen résztvesznek s bár a 4-2 tonnáról az elmúlt hónapban 3.7 tonnára estek vissza, a dolgozók lelkesedése azt fogja eredményezni, és ezt hangsúlyozzák is, hogy a tavalyi 5.2 tonna kitel jesítését elérik, sőt azt túl is haladják.

A be- és kirakások terén jól állnak. Munkaeszköz és rakszerfelelőst jelöltek ki a törések megakadályozására.

Mindez azt bizonyítja, hogy a Nyugati-pályaudvar dolgozói megértették Pártunk tanításait, fordulatot vittek munkájukba és szilárdan el vannak határozva arra, hogy kíméletlenül leleplezik és megalkuvás nélkül harcolnak a jobboldali szociáldemokraták, a klerikális reakció ügynökei, a béke nagy ügyének, a szocializmus építésének ellenségei ellen és tovább fokozzák teljesítményüket az V. Országos Vasútüzemi Értekezlet megvalósításáért, az őszi csúcsforgalom győzelméért.

Az őszi csúcsforgalom akadályozói:

Jobboldali szociáldemokraták, a klérus emberei agitálnak a normarendezés ellen a makói műhelyben

„T. Közlekedés! A Makói Műhelyben is — mint az ország bármelyik üzemében — a dolgozók gyűléseken tárgyalják meg a minisztertanács határozatát a normarendezésről és az alapbéremelésről. A becsületes dolgozók nagy többsége örömmel fogadta ezt a határozatot, mint Pártunk javaslatát. A dolgozók tudják, hogy ez a javaslat is saját érdekükben van, a szocializmus építését segíti elő.

Ezért támadnak feneketlen dühvel a MÁV műhelyben még megbújó jobboldali szociáldemokraták, Credo-tagok, a klerikális reakció emberei az új normák bevezetése ellen, mert ezzel megszűnik számukra az a talaj, amelyen a még öntudatlan dolgozókat befolyásuk alatt tarthatták.

Az ellenség agitációjába még egyes párttagok is belekerültek. Molnár elvtárs tűzikovács pl. — akinek átlagteljesítménye 337 százalék — ezt jelentette ki: „Az új normával le akarják törni a magas százalékokat és jelentősen csökkenni fog a kereset."

A népnevelők is hibásak, mert elkésve magyarázták meg, hogy az új normák célja nem az, hogy a magas százalékokat letörjék, hanem hogy megszüntessék azt az állapotot, hogy a laza norma következtében egyesek indokolatlan jövedelmeket vegyenek fel és ezzel megkárosítsák népi államunkat. Az új norma — mivel valódi teljesítmény fog állni mögöttük — éppen ösztönzői lesznek a még magasabb százalékok elérésének.

Honnan erednek ezek a hangok a MÁV műhelyben? Az üzemben még megbújva támadó jobboldali szociáldemokratáktól, a klérus embereitől. Sziklai Gyulától, aki fiát papnövendéknek nevelte és akinek a nővére apáca, aki a Schlachta-féle pártházban volt mindenes, vagy ifj. Hajdu Jánoson keresztül, aki Credo-tag lévén, mégsem átallotta, hogy nagy Pártunkba férkőzzön be. A pártmunkából természetesen azzal a nevetséges indokkal vonta ki magát, hogy rossz a szeme. Megjegyezzük, hogy ugyanakkor utalványelszámoló.

Ezeknek a jobboldali szociáldemokratáknak az a céljuk, hogy megállítsák a makói MÁV műhelyben a fejlődést, konzerválják a laza normákat. A pártszervezet azonban leleplezte az ellenség normarendezés elleni agitációját. Felderítette az ellenséges agitáció gócpontjait. Hová vezettek ezek a szálak?

Jung István jobboldali szociáldemokratához, aki a legutolsó taggyűlésen „harmadik utas" megoldás felé akarta terelni a pártszervezetet, ezeket mondva: „Elvtársak! Ne bántsuk egymást. Nem kell minden egyes hibát feltárni. Keressük a kivezető középutat." Jung István még a taggyűlésen is menteni akarta a normák ellen agitáló, bomlasztó munkát végző ellenséget azzal, hogy „keressük a kivezető középutat". Ami magyarán szólva így néz ki: „Ne bántsuk a laza normákat, hadd harácsoljanak még egyesek az állam javaiból. Hadd károsítsák meg saját államukat és dolgozó társaikat".

De a pártszervezet nem így vélekedett. Kemény kézzel nyúl bele a jobboldali szociáldemokraták és klerikálisok dzsungeljébe és kivágja azt a kelevényt, amely akadályozza a jó és egészséges munkát a makói műhelyben.

Hajdu József mázoló, Mucsi Balázs csoportvezető, Saál, a volt műhelyfőnök, Láncz János normafelvevő azok az elemek még, akik az előbb említett „disz csoporthoz" tartoznak. Emiatt nem ismerhették meg a MÁV műhelyi dolgozók a normarendezés igazi célját, igazi feladatát.

Az üzemi pártszervezetnek, a becsületes dolgozóknak az a feladata, hogy gondoskodjon az ellenséges elemek eltávolításáról és biztosítsák azt, hogy minden dolgozó megismerje a normarendezés végrehajtásának módját, hogy a szocialista verseny továbbfejlesztésével bizonyítsák be a MÁV műhelyi dolgozók, hogy az új normák jelentik az egyedüli utat a termelés további emelkedéséhez, *az őszi forgalom diadalához.*

Elvtársi üdvözlettel:

Sinkó László
Hódmezővásárhely,
a „Közlekedés" levelezője."

Ez évben megrendezik a II. Országos Újítókiállítást

Pártunk és népi demokráciánk kormányzata ez évben is lehetővé teszi, hogy a mult évhez hasonlóan a Szakszervezetek Országos Tanácsa az Országos Találmányi Hivatallal karöltve, megrendezze az újítók kiállítását.

Az október 5-i kezdettel megrendezendő kiállításon az üzemi dolgozók, munkások és mérnökök újításain kívül először mutatják be tudományos kutatóintézeteink eddigi eredményeiket és azokat a találmányokat, amelyeket az utóbbi két év alatt feltalálóink az Országos Találmányi Hivatal segítségével dolgoztak ki és valósítottak meg. A II. Országos Ujítókiállításon 170 olyan nagyjelentőségű újítás is bemutatásra kerül, amelyek ötéves tervünk végrehajtásában döntő szerepet játszanak.

Megrendíthetetlen barátság

Írta: LI GI-EN, a Koreai Szovjet Művelődési Társaság elnöke

A koreai földön minden, barátainkra, a szovjet harcosokra emlékeztet bennünket. Ha a pompás emlékművekre tekintünk, melyek a koreai városokban és falvakban állnak, tiszteletteel adózunk azoknak a hősöknek, akik vérüket adták hazánk felszabadításáért. Füstölögnek az újjáépített kohók, működnek a gyárak és az üzemek és mi újra csak hálával gondolunk azokra, akik segítettek újjáépítenünk lerombolt iparunkat, akik tevékeny résztvevői voltak fiatal demokráciánk építésének. Zöldül a rizs szára, zörögnek a gyapot gubói a parasztok földjén, akik az orosz testvérek kezéből kaptak jogot arra, hogy szabad, termékeny munkát végezzenek.

A Szovjetunióból jönnek országunkba a munkapadok és traktorok, gépkocsik és a kokszosítható kőszén, a nagy terméshozamot adó növények magvai és a könyvek, amelyek emberi igazságról szólnak.

A Szovjet Hadsereg felszabadította országunkat a japán rabság alól. Nem feledjük el annak a fiatal szovjet pilótának a hőstettét, aki lelőtt, lánggal lobogó gépét egy japán katonai célpontra irányította. Nem kímélte életét, hogy csapást mérhessen ősi ellenségeinkre.

Midőn a szovjet harcosok felszabadították városainkat és falvainkat, kinyitották a börtönök kapuit és szabadonbocsátották hazánk legjobb fiait. A szovjet orvosok, akik a hadsereggel jöttek előre, már az első órákban hozzáfogtak hivatásuk teljesítéséhez. Bátran harcoltak a szörnyű járványok ellen. A Szovjetunió hadserege felszabadította népünket és azonnal segítségünkre is sietett.

Még másfél esztendő se telt el azóta, hogy Moszkvában aláírták a Szovjetunió és a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság között létrejött gazdasági és kulturális együttműködésre vonatkozó történeti fontosságú megállapodást. És azóta is mennyi minden történt a Szovjetunió segítségével.

Befejezés előtt áll Korea legnagyobb öntözőberendezésének építése Andzsuban. Óriási vízválasztó lesz itt, melynek vizével 25 ezer hektárnyi parasztföldet öntöznek. Az egész koreai nép dolgozik az építkezéseken, amelyet szovjet mérnökök vezetnek. Ezek a mérnökök átadják tapasztalataikat a koreai munkásoknak, hogy a víznélküli pusztaságokat termőföldekké alakíthassák át.

Korea hosszú időn keresztül a japán ipar nyersanyagbázisa volt. A gyarmatosítók megakadályozták, hogy a koreaiak ipari szakképzettségre tegyenek szert. Nem voltak saját esztergályosaink, marómunkásaink, mechanikusaink és gépészeink.

Most már saját ipari kádereink vannak és a szovjet mesterek megtanítottak bennünket arra, hogyan kell kohókat építeni, acélt olvasztani. Ők segítettek újjáépíteni országunk villamosenergiájának főforrását, a Szupshuni hidroelektrikus erőművet, a cinkolvasztógyárat Munphenben, a kohászati gyárat Csendinben, az üveggyárat Nampohoban, a gép- és textilgyárat Phönjangban és még számos más vállalatot.

Nekünk nem volt és nem is lehetett saját értelmiségünk, hiszen az egyetlen szöuli egyetemre csak a japánok és a gazdag kereskedők gyermekeit vették fel. Most a Kim-Ir-Szen egyetem tágas épületeiben, amelyet rekordidő alatt építettek fel, 2400 ifjú és leány tanul — munkások és parasztok gyermekei. Az egyetemeken a koreai tudósok mellett szovjet egyetemi tanárok tartanak előadásokat.

Korea dolgozói azelőtt nem gyógykezeltethették magukat, hiszen nyomorúságos garasaikból nem tellett gyógyszerekre. Állami kórházuk nem volt. Most már pompás kórházaink vannak, ahol minden dolgozó díjtalanul részesülhet orvosi segítségben. A szovjet kormány értékes ajándékhoz juttatta országunkat — díjtalanul átadta nekünk a Vörös Kereszt és Félhold Szovjet Társaság 15 kórházát, melyek a legkorszerűbben vannak felszerelve.

Népünk élénken érdeklődik a szovjet kultúra iránt és igyekszik átvenni minden újat. Országunk 600 ifja és lánya tanul a Szovjetunió egyetemein. Előttünk hozzánk látogatóba a szovjet kultúra és tudomány művelői, hogy átadják tapasztalataikat. A mi művészeink is már többször jártak a Szovjetunióban. A Szovjetunió Barátainak Társasága több mint 1 millió 600 ezer tagot számlál. A szovjet—koreai barátság ünnepén, amely 10 napig tartott, rengeteg gyűlést tartottak, melyeken 20 millió ember vett részt. Huszonöt felolvasást tartottak a szovjet tudomány vívmányairól és ezeket a felolvasásokat 20 ezer ember hallgatta meg. Több mint ötmillió ember látogatta meg azt a 24.000 kiállítást, amelyek a szovjet emberek életét és munkáját mutatták be. A filmfesztivál idején több mint egymillió néző tekintette meg a szovjet filmeket.

Koreában már eddig jóval több mint 400 különféle szovjet könyv jelent meg. Ezeket a könyveket azonnal felvásárolták.

Sokáig tartana felsorolni mindazt a segítséget, melyet ipari, mezőgazdasági, kulturális és tudományos téren Korea népe a Szovjetunió népeitől kapott. Gazdaságunk és kultúránk a szovjet emberek testvéri, önzetlen segítségével fejlődött ki és szilárdult meg. A koreai és szovjet nép barátsága megrendíthetetlen. Ez a barátság egyre nő és erősödik, mint ahogy a rizsszem is nő és erősödik, ha termékeny talajba kerül.

Mennyivel vittük előbbre az elmult két hétben az őszi forgalom ügyét

Lapunk augusztus 1-i számában bejelentettük olvasóinknak, hogy állandóan figyelemmel kísérjük az őszi csúcsforgalom lebonyolítására irányuló erőfeszítéseket, megírjuk a kiemelkedő teljesítményeket, de nem csukjuk be szemünket azokkal a jelenségekkel szemben sem, amelyek akarva-akaratlanul az ellenség malmára hajtják a vizet és fékjei az őszi forgalom végrehajtásának.

Az elmult két hét egyik legdöntőbb sikere volt a négy szovjet tapasztalatnak összekapcsolása: a „2000 tonnás", az „500 kilométeres", az irányvonatképzési és a menetsebesség felemelésének mozgalmi tapasztalatait egyesítették *Kádár* János, *Hüse* Lajos és *Ujvári* Ferenc elvtársak. A magyar vasút történetében egyedülálló teljesítményt oldottak meg Pártunk segítségével és példaadásukkal győzelemhez segítik az őszi csúcsforgalmat.

A négy szovjet tapasztalat összekapcsolása sikerült

Kádár elvtárs és társai az V. Országos Vasútüzemi Értekezlet határozatának szellemében kötötte össze a négy szovjet sztahánovista mozgalmat. Mikor *Kádár* elvtárs befutott Budapestre, boldogan és büszkén simogatta meg a hatalmas 424-es mozdonyóriást. Örült az eredménynek, örült annak, hogy bebizonyíthatta társaival együtt a Pártnak, *Rákosi* elvtársnak, hogy szívügye a nép érdeke, az őszi csúcsforgalom megvalósítása. És volt is mire büszkélkednie. Az eredeti alapsebesség mellett 11.30 óra alatt kellett volna megtenniök az utat.

Amit eddig 11 óra 30 perc alatt futottak be, azt most a négy szovjet tapasztalat összekapcsolásával 6 óra alatt kellett volna megtenniök. A 2021 tonnás szerelvény ezzel szemben a forgalmi, pályafenntartási dolgozók kitünő együttmüködésének eredményeként még 24 perccel korábban befutott rendeltetési helyére.

A vasutasok méltóan indították de ezzel a „Koreai Hetet" és megnyitották a fejlődés új szakaszát.

A vasutas dolgozók lelkesedéssel csatlakoznak a Debreceni Fütőház dolgozóinak kezdeményezéséhez. Naponta emelkedik azoknak a vonatoknak a száma, ahol öntudatos mozdonyszemélyzetünk, karöltve a forgalmi szolgálat dolgozóival, túlterheléses vonatot továbbításnak felemelt sebességgel az „500 kilométeres"-mozgalom keretén belül.

Tóth III. János Kossuth-díjas mozdonyvezető például augusztus 8-án Miskolc és Hatvan között

2235 tonnás vonatot továbbított 50 kilométeres sebességgel, ami 90 százalékos túlteljesítésnek felel meg. Az utat az előírt 4 és fél óra helyett 3 és fél óra alatt tette meg.

Ugyanilyen, felemelt sebességű irányvonatot továbbítottak sikeresen a kecskemét, pecsi, dombóvári fütőházak és több fütőházunk mozdonyvezetői.

A „Koreai Hét" hatalmas lendületet ad a vasúti sztahánovista mozgalomnak, amely döntően segíti az őszi forgalom lebonyolítását

Fel kell figyelnünk arra a hatalmas segítségre is, amelyet a „Koreai Hét" jelentett a vasúti sztahánovista-mozgalom erősítésén keresztül az őszi forgalom sikeres lebonyolításának.

Egymásután vállalkoztak a magyar mozdonyvezetők a négy legfontosabb szovjet sztahánovista mozgalom összekapcsolására. A debreceni állomás dolgozói vállalták például, hogy a „Koreai Hét" alatt 12 ilyen vonatot indítanak állomásukról.

Már a békehét első két napjában 11 ilyen vonatot indítottak el a debreceniek.

Dombóvár—Pusztaszabolcs viszonylatban *Kracsmár* János mozdonyvezető, *Horváth* VIII. József és *Sáradi* Ferenc fütők 87 százalékos túlterheléses vonatot továbbítottak. Ajka—Győr viszonylatban *Sebestyén* Andor főmozdonyvezető, *Néki* Elek és *Kovács* II. Sándor fütők, a ceglédiek fütőház dolgozói, 70 százalékos túlterheléses vonatot továbbítottak sikeresen.

A győri raktárfőnökség kereskedelmi dolgozói az elmult héten 63 kocsit raktak ki anélkül, hogy azokat a vonatból ki kellett volna sorolni.

Az osztálymérnökségi dolgozók azzal biztosítják az őszi forgalom sikerét, hogy a vágányszabályozási munkát 3—4 nappal korábban fejezik be.

A Landler Jenő Járműjavító ÜV dolgozói 280.000 forint értékű kollektiv felajánláson felül egyéni és brigádversenyzői a békemüszak idejére 32.000 forint értékben teljesítették felül normájukat, igy üzemük teljes felajánlásának értéke meghaladja a 320.000 forintot.

A Ferencvárosi Fütőház dolgozói szerkesztőségünkhöz intézett levelükben igy írnak: „Fütőházunk dolgozói kivétel nélkül tisztában vannak azokkal a hatalmas feladatokkal, amelyek az őszi csúcsforgalomban valamennyiünkre hárulnak. Éppen ezért megtettük mindazokat a szükséges intézkedéseket, amelyekkel bizonyítani tudjuk, hogy ötéves tervünk első évének sikerét fényesen bizonyító hatalmas árumennyiségek ne álljanak sehol egy órát sem azért, hogy a mi mozdonyainkra várnak. *Lengyel* József sztahánovista mozdonyvezető a négy szovjet tapasztalatot összekapcsolva, Nyíregyházára vonatot továbbított, *Szabó* Ferenc 500-as mozdonyvezető, *Kendrovics* Lajos és *Molnár* I. István fütők, a mozdonyokra előirt vonatterhelést 199 százalékban teljesítették Pusztaszabolcs és Budapest Ferencváros között.

A „Koreai Hét" hatalmas lökést adott az őszi csúcsforgalomban a sztahánovista módszerek továbbfejlesztésének. *Mózsi* András például örömmel jelentette be, hogy a békehéten legalább 3 darab vonatot akar továbbítani a négy szovjet tapasztalat összekapcsolásával. Fütőházunkban a hét közepéig 950-en tettek felajánlást. Müvezetők és mérnökök, szakosok és mozdonyvezetők egyaránt azon fáradoznak, hogy ki tud többet tenni a „Koreai Héten" az őszi csúcsforgalom érdekében.

Néha az ellenség hangja is megnyilvánul. *Adonyi* György mozdonyfütő például kijelentette, hogy nem tisztítja meg szerkocsiját, inkább lemond állásáról. *Adonyi* György nyilván a sorainkban megbújt jobboldali szociáldemokraták hatása alatt áll. Azonban gondoskodni fogunk róla, hogy megkeressük és gyökerében irtsuk ki az ellenséget."

A rugalmas tehervonati menetrend fontos szerepe az őszi forgalomban

Az V. Országos Vasútüzemi Értekezleten a dolgozók kötelezettséget vállaltak arra, hogy az utazási sebességet a rugalmas menetrend bevezetésével, a kocsik és szerelvények meddő idejének leszorításával állandóan emelni fogják. Ezenkívül vállalták, hogy a tehervonatok menetrendszerű tartózkodási idejét 5 százalékkal csökkentik. Most új tehervonati menetrendet léptettek életbe, amely lehetőséget nyujt valamennyi tehervonati mozdonyvezető számára, hogy amennyiben forgalmi akadály nincsen, vonata menetsebességét fokozza.

A mozdonyvezetők indulás előtt kötelezettséget vállalnak az előirt menetsebesség fokozására és szerződést kötnek a forgalmi szolgálattevővel, amelyben a mozdonyvezető kötelezi magát az általa felajánlott menetsebesség betartására, a forgalmi szolgálattevő pedig arra, hogy biztositja a „zöld utat" az akadálytalan áthaladások érdekében.

Az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításának feltételei megkövetelik, hogy dolgozóink öntudatos munkásokhoz méltóan végezzék feladatjaikat. Eddig még soha nem látott feladatok előtt áll a magyar vasutas. Éppen ezért

új, bátor kezdeményezésekre van szükség, hogy meg tudjunk birkózni ezekkel a feladatokkal.

Az új, rugalmas menetrend bevezetésével megnyilik a lehetőség minden dolgozónk számára, legyen az mozdonyvezető, fütő, forgalmi szolgálattevő, pályafenntartási dolgozó, vagy kereskedelmi dolgozó, hogy a szovjet példa nyomán kifejlesszék a vasút területén a Sztahánov-mozgalmat, amellyel fel nem becsülhető mértékben hozzásegitik a vasutat hatalmas feladatainak elvégzéséhez.

Az ellenség is támad

A sikerek mellett persze nem szabad egy pillanatra sem megfeledkezni az ellenség kártevéséről. A jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció támadásban van. Az ő aknamunkájuknak tudható be, hogy még mindig nagy azoknak a dolgozóknak a száma, akik hosszúlejáratú versenyszerződés megkötésén keresztül nem kapcsolódtak bele a munkaversenybe.

Az a tény, hogy mindössze 52.000 vasutas kötött ilyen szerződést, bizonyítja, hogy

versenyszervező munkánk nem kielégítő és munkánkban nem alkalmazzuk a Politikai Bizottság bírálatát. Még mindig nem történt meg a döntő fordulat szakszervezeti munkánk megjavítása terén.

Lapunk másik helyén beszámolunk a Landler Jenő Járműjavító ÜV-nál történt nagyarányú bércsalásról, ahol a dolgozók államát két jobboldali szociáldemokrata több mint százezer forinttal károsította meg.

Cegléden az egyik vonatifogadó vágányra kiállítottak egy üres tartálykocsit, melybe a Kovácsmajor felől érkező személyvonat beleütközött. A kocsin és a mozdonyon sérülések keletkeztek. Az esettel kapcsolatban szigorú vizsgálatot indított a szakszervezet és megkeresi e müvelet mögött az ellenség kezét. Nem engedjük, hogy bárki veszélyeztetni merje eredményeinket és hanyag, felületes munkájával csupán szolgálati vétséget igyekezzen belemagyarázni az őszi forgalom maradéktalan kiteljesítésének elszabotálásába.

Az őszi forgalom sikeres lebonyolítása megköveteli azt, hogy megszilárditsuk a munkafegyelmet, a munkaversenyt kiszélesítsük. Megköveteli azt, hogy minél nagyobb mértékben bevessük a szovjet vasutasok sztahánovista módszereit és kiterjesszük a dolgozók széles tömegeire, akik azt saját tapasztalataikkal kibővítik. Az őszi forgalom megkövetelői tőlünk a szakmai sovinizmus teljes felszámolását, a vasúton dolgozók együttmüködésének megteremtését, mert csak ezen keresztül tudjuk biztositani a háromnapos kocsifordulló elérését.

„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"

A vasutas szakszervezet augusztus elsejével valamennyi vasútüzem termelési felelősével tudatosítás végett közölte azokat a feltételeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az őszi forgalomban legjobban kivált dolgozókat jutalmazhassák. Ezek a kiváló dolgozók a kiértékelés után elnyerik majd „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címét és példaképei lesznek a vasutas tömegeknek, miként kell becsületesen, a Párt célkitüzéseinek megfelelően az őszi forgalom sikeres lebonyolításán keresztül, erősíteni a békét, épiteni a szocializmust.

Az alapbéremeléssel és normarendezéssel kapcsolatos termelési értekezletek sok tanulsággal szolgáltak

Pártunk Politikai Bizottságának július 24-i határozta rámutatott hibáinkra és hiányosságainkra, de megmutatta azt az utat is, melyen haladva ezeket ki tudjuk küszöbölni. Hiányosságaink felszámolása csakis úgy lehetséges, hogy gyökeres fordulatot teremtünk munkánkban. A határozat végrehajtása minden kommunista kötelessége. Ennek szellemében készitették elő és szervezték meg az alapbéremeléssel és normarendezéssel kapcsolatban a termelési értekezleteket.

A termelési értekezletek előkészitésével kapcsolatban minden héten bizalmi értekezletet tartottak az üzemekben, ahol a bizalmiak megkapták a feladatokat és a feladatok végrehajtásának módszereit.

A bizalmi hálózatok bizonyos fokú aktivizálódásának és a dolgozókkal való foglalkozásának eredménye az lett, hogy a dolgozók nagy számban vettek részt az értekezleteken. De azt is mutatja, hogy

részt kivánnak venni az üzem vezetésében és mint az üzem gazdái, segíteni akarják a vezetőséget a feladatok helyes megoldásában.

A Landler Jenő Járműjavító ÜV teljes létszámának például több mint *80 százaléka résztvett* a termelési értekezleten. Ugyanez mutatkozott meg a felszólalások minőségénél és számánál.

A dolgozók tekintélyes része segíti a csúcsforgalom lebonyolitását az új normák túlteljesítésével

Országos viszonylatban megállapítható, hogy a dolgozók kedvezően fogadták a minisztertanács rendeletét, amely elsősorban abban mutatkozott meg, hogy

a dolgozók tekintélyes része konkrét felajánlásokat tett az uj normáknak 2—10 százalékkal való túlteljesítésére.

Hatalmas lelkesedés nyilvánult meg a koreai nép szabadságharcának eredményesebbé tételére indított felajánlásoknál is. A Debreceni Járműjavító ÜV Kocsiosztályának dolgozói például vállalták, hogy a „Koreai hét" alatt 14 teherkocsival többet adnak az őszi csúcsforgalom megsegítésére, mint a megelőző hetekben adtak. A Hatvani Fütőház mozdonyvezetői vállalták, hogy két mosás között a fütési időt 3000-ről 4000 kilométerre emelik.

Még mindig komoly hibák vannak

Meg kell azt is mondani, hogy az elért eredmények mellett még mindig komoly hibák és hiányosságok mutatkoznak, ami azt jelenti, hogy a PB határozata után nem voltunk képesek döntő fordulatot hozni szakszervezeti munkánkban.

Legdöntőbb hiba volt az egyes üb. titkárok passzív magatartása. A feladatok leértékelése azáltal, hogy nem gondoskodtak megfelelő módon a bizalmi hálózat és a tömegek aktivizálásáról.

Budapest-Józsefváros állomás üb.-titkára a bizalmi hálózat átszervezését a „Koreai hét" alatt hajtotta végre.

Az Északi Járműjavító ÜV üb.-titkára pedig nem tartotta meg a szakszervezeti csoportértekezleteket, ami természetesen rányomta bélyegét egyes üzemrészekben a felszólalásokra és az értekezleten való részvételre. A Keleti Fütőházban a szakszervezeti csoportértekezletek helyett bizalmi értekezletet hivott össze az üb.-titkár.

Egyes szolgálati főnökök is rosszul viszonyultak a termelési értekezletekhez. A Faanyagelosztó Szertár főnöke például szabadságra ment, igy a beszámolót az üb.-titkárnak kellett megtartania.

Sulyos hiba volt, hogy a szolgálati főnökök nem beszéltek az alapbéremelés és normarendezés kérdéséről.

Még mindig fennáll az, hogy a népszerűtlennek látszó feladatokkal a szolgálati főnökök nem mernek szembenézni. A Székesfehérvári Osztálymérnökség vezetője vagy például a felsőzsolcai állomásfőnök egyáltalán nem érintette ezt a döntő feladatot.

Komoly hibája volt a beszámolóknak, hogy az elmult negyedév kiértékelése alkalmával nem jött felszínre kritika és önkritika, de a harmadik negyedév feladatait sem konkretizálták helyi viszonylatban.

Az előkészitéssel kapcsolatban sulyos mulasztást követtek el az üb.-titkárok azzal, hogy

a több müszakban dolgozó üzemeknél [illegible] értekezletet tartottak.

A termelési értekezletek előkészitésével kapcsolatban az ellenség sem volt tétlen. Arra törekedett, hogy a termelési értekezletek eredményességét, a dolgozók hangulatának alászásával lerontsa.

A Miskolci Járműjavító ÜV-ben a reakció például azt a hirt terjesztette, hogy a „Koreai hét"-en elért többteljesitési százalékot nem fizetik ki. A Pécsi MÁV Igazgatóságban dolgozó jobboldali szociáldemokrata *Lőrinczi* főtanácsos úgy akarta a „Koreai hét" eredményeit csökkenteni, hogy

rossz szénkeveréket készittetett a mozdonyok részére, amellyel a vonatok továbbitását késleltette.

A Miskolczi Igazgatóság telefonközpontjában az ellenségnek beépitett ügynöke volt *Marostalvi* Éva, aki illetéktelen személyeknek gazdasági relvilágositásokat adott.

A termelési értekezletekről végeredményben elmondhatjuk, hogy eredményeket hoztak az üzemi hálózat és a tömegek aktivizálása terén, azonban a tömegeknek ez az aktivitása még mindig nem kielégitő. Üzemi bizottságaink még mindig nem támaszkodnak kellő módon munkájukban a pártszervezetekre, nem kérik segitségüket a feladatok sikeres megoldása érdekében. A helyi pártszervezetektől való elszakadás minden esetben rányomja bélyegét munkánkra. Még mindig megtürjük a lazaságot és a liberalizmust. Nem vontuk felelősségre a hibákért az üb.-titkárokat és a bizalmiakat. Ub.-titkáraink nem gyakorolnak ellenőrzést a szolgálati főnökök felé.

Mindezek a hibák azt mutatják, hogy a Párt határozatait nem hajtjuk maradéktalanul végre. Munkánkban nem érvényesül a bolsevik munkastilus, a Politikai Bizottság határozata nyomán nem következett be döntő fordulat munkánkban.

Legközelebbi feladatunk, hogy ezen gyökeresen javitsunk.

TÓTH III. JÁNOS
Kossuth-díjas sztahánovistánk versenyre hívja ki az ország összes mozdonyvezetőit

„Kedves Elvtársak! A hős szovjet vasutasok és Pányin elvtárs, sztahánovista mozdonyvezető személyes példamutatása nyomán, nálunk is elindult a „2000 tonnás" és az „500 kilométeres"-mozgalom. Ennek a mozgalomnak további kiszélesítésével, a körfolyamatos mozdonyfordulóval, a tehervonatok sebességének fokozásával, a háromnapos kocsifordulló eredményes megvalósításával, az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításával adunk méltó választ a világbéke ellen törő háborús gyujtogatók, a barbár imperialisták aljas koreai provokációjára.

Ezért szocialista munkaversenyre hívom ki az ország összes mozdonyvezetőit a következő szempontok alapján: 1. A menetsebesség növelése. 2. A legtöbb megtett kilométer. 3. A legtöbb elegytovábbitás. 4. A mosások között megtett hasznoskilométer. 5. A mozdony karbantartási költségeinek csökkentése és a mozdony tisztántartása. 6. A munkamódszerek átadása.

Tóth III. János
Kossuth-díjas sztahánovista
mozdonyvezető, Miskolc.

*

Ugyancsak levelet intézett szerkesztőségünkhöz Dudás Lajos, a Miskolci Fütőház mozdonyfütője is. Dudás Lajos elvtárs a koreai nép hősi szabadságharcának sikere érdekében „Harc kilométerenként egy lapát szénért" jelszóval az ország összes mozdonyfütőit szocialista munkaversenyre hivta ki.

Vasutasok! Harcoljatok minden hanyagság, fegyelmezetlenség ellen, a biztonságos és zavartalan őszi forgalomért!

Elindult az ötezredik „2000 tonnás" vonat

Augusztus 12-én indult el az ötezredik „2000 tonnás" szerelvény Budapest-Ferencvárosról. Szilágyi Imre mozdonyvezető, Zimmer János és Szücs Antal fűtők „koreai" felajánlása az volt, hogy a budapest—békéscsabai kilencórás tehervonati menetidőt hét órára csökkentik, s kétezer tonna szállítmány helyett 3026 tonnát szállítanak.

Hirhedt volt kémelhárító tisztet, titkos szekta-tagokat lepleztek le a dolgozók a miskolci műhelyben

„A KÖZLEKEDÉS Szerkesztőségének! Műhelyünk dolgozói az elmult napokban értekezletre jöttek össze, hogy a Központi Vezetőség határozata alapján végrehajtsák azt a feladatot, amelyet Pártunk, szeretett vezérünk, *Rákosi* Mátyás elvtárs tüzött ki a szocializmus mielőbbi felépítése érdekében.

Gerő elvtárs kifejtette és egyben irányt mutatott nekünk arra, hogy fejlődésünk érdekében meg kell erősíteni a munkafegyelmet, le kell leplezni és el kell távolítani az üzemekből az aktívan ellenséges jobboldali szociáldemokrata elemeket, ugyanakkor *Révai* elvtárs irányt mutatott a klerikális reakció ügynökeinek felszámolására.

Tudatában vagyunk annak, hogy mennyiben akadályozza ötéves tervünket,

őszi csúcsforgalmunk zavartalan végrehajtását

az ellenséggel folytatott harc gyengesége, az opportunizmus. Kommunista dolgozóink felismerték, hogy az osztályharcot fokozni kell, hogy eredményeinket megtarthassuk, fokozhassuk és előbbre juthassunk a hatalmas Szovjetunió támogatásával, Pártunk útmutatásával jobb jövőnkért, a békéért vivott küzdelmekben. Ezért nagy erővel állítunk neki, hogy felderítsük az ellenséget és eltávolítsuk sorainkból.

A Párt segített a kommunista dolgozóknak. Igy az értekezleten egymásután kerültek felszínre a kártevők, egymásután lepleztük le az ellenség beépített ügynökeit.

PAZAR ISTVAN, az Üzemgazdasági Osztály vezetője volt. Beosztását arra használta fel, hogy gátolja a termelékenység fejlődését. Rossz normákat állapított meg, mert tudta, hogy elveszi ezzel a becsületes dolgozók munkakedvét. *Pazárról* kiderült, hogy

a Horthy-rendszer legveszedelmesebb besugója, a hirhedt kémelhárító osztály tisztje volt.

A leventéket, mint leventeoktató, állandóan pofozta. Mint Horthy-tiszt menekült nyugatra és az amerikai zónában kötött ki. Hazajövet igyekezett a Pártba beférkőzni. Kémkedését arra használta fel, hogy céljai elérésének érdekében barátait fontos pozicióba helyezze.

JUHASZ JANOS, *Pazár* segítőtársa, normás, majd később reszortvezető volt az üzemben. *Juhász* annyira „eredményesen" harcolt a felszabadításunkért küzdő szovjet katonák ellen, hogy „kiérdemelte" a magas katonai kitüntetéseket is. Az üzem dolgozói között igyekezett „Amerika hangja" rémhíreit terjeszteni. Mint közismert német-imádó, még az utolsó napokban is a *„Deutschland über alles"*-t dudolta munkahelyén. Erkölcstelen magatartása, züllött élete nem egyszer botránkoztatta meg az öntudatos dolgozókat. Agitált a munkaverseny ellen.

KOVACS LAJOS és TAKACS ZOLTAN ugyancsak *Pazár* szárnysegédei voltak, akik a Párt és a szakszervezet tudta nélkül fontos beosztást kaptak *Pazár* mellett. Mindketten aknamunkát fejtettek ki a klerikális reakció érdekében. Műszaki tisztek voltak és

egy titkos szektához tartoztak, s mint a szektának hivatásos papjai, izgattak az üzemben.

Röpcédulákat osztogattak, lázítottak a népi demokrácia ellen, gátolták a szocialista munkaverseny kiszélesítését és szabad idejükben falura jártak, hogy a terménybegyüjtés ellen izgassanak.

MATYASI MIHALY asztalos, PETRI JOZSEF rugókovács és BERZI BELA főmüvezető is a fenti bandához tartozott. Ezek a jobboldali szociáldemokraták demagóg magatartásukkal a munkaverseny, az ötéves terv,

az alapbéremelés és normarendezés ellen izgattak.

A dolgozók felismerték, leleplezték őket és határoztak. A határozatban egyhangúlag kimondották, hogy *Pazár, Juhász, Kovács, Takács, Mátyási, Petri* és *Berzi* az ellenség ügynökei, akadályozói a fejlődésnek, a békének, a koreai nép szabadságharcának, a szocializmus építésének, s igy el kell távolítani őket az üzemből.

Kedves elvtársak! Nem bizzuk el magunkat, nagyon jól tudjuk, hogy még maradtak üzemünkben ügynökök, akik az ellenségnek dolgoznak. De azt is tudjuk, hogy nem sokáig, mert leleplezzük és eltávolítjuk őket sorainkból. Tudjuk azt is, hogy a leleplezett ellenség igyekszik összeköttetései révén más területen befurakodni és újból ártani. Ezért felhívjuk kommunista elvtársaink figyelmét, hogy a felsoroltakat, az ellenséget ne fogadják be üzemükbe, legyenek éberek! Vegyenek irányt arra, hogy felszámolják saját területükön az ügynököket, hogy újult erővel az ellenség aknamunkáját likvidálva, megvalósíthassuk idő előtt ötéves tervünket és elérhessük Pártunk vezetésével a szocializmust.

Szabadság! **Halász Károly**, a Miskolci Járműjavító ÜV ÜB-titkára."

Akik az őszi csúcsforgalom lebonyolítását az újítások elkenésével akadályozzák

„T. Közlekedés! Az elmélet és gyakorlat egymás mellett, mint két jó testvér megfér. A kettő kiegészíti egymást és nincsen köztünk ellentét addig, amig az elmélet helyességét a gyakorlat bizonyítja. Amidőn ez az összhang felborult, valamelyiket meg kell változtatni, hogy a zavartalan együttmüködés a fejlődést elősegítse. A gyakorlat és az elmélet közötti ellentétet semmiképpen sem tűrhetjük meg. És nem is tűrjük el. Nem tűrjük el az alábbi három ujítási javaslat esetében sem.

Szalánczi Ferenc, a Miskolci Járműjavító NV főmüvezetője 1949 VII. 18-án a „411. sorozatú mozdony-dugattyú átalakítása" tárgyában újítási javaslatot nyujtott be. *Szalánczi* elvtársunk jó gyakorlati szakember és ha a fenti tárgyban javaslatot tett, biztos, hogy őt ebben elméleti elgondolások is vezették. Hogy azok nem mérnöki számításokon alapultak, ez valószínü, de ez nem is az ő kötelessége.

Ellenben kötelessége a szakvéleményező mérnököknek, hogy birtokukban lévő elméleti képzettségük felhasználásával az újítók elgondolásait elméletileg alátámasszák, vagy az újítást a gyakorlati eredmények alapján elbírálják. Ezért kapják népi demokráciánktól a fizetést. De az alábbi esetekben nem igy történt. Nézzük csak meg, mi volt itt a helyzet és beszéljenek a tények.

A javaslat elutasítását javasoljuk

Szalánczi javaslatát a Gy: 238/402. 1949. számú ügyiratban tárgyalták. Az ügyiratban a Vasuti Főosztály 7/b. ügyosztály vezetőjének, *Varju* Béla műszaki tanácsos aláírásával 1949. VIII. 3. keltezéssel a következő szöveget találhatjuk: *„A javaslat alapgondolata nem teljesen helytelen, ugyanis általában négy dugattyúgyürü kétségtelenül jobban tömit, mint kettő, bevezetése azonban mégsem volna célszerü. Nem helyes ugyanis, hogy hornyonként két gyürüt kiván elhelyezni, mert a lazán egymásmellé helyezett gyürük viselkedése nem lesz megbizható, már csak azért sem, mert a rögzítés nélkül a gyürük elvándorolhatnak."*

Itt meg kell jegyeznünk, hogy

Szalánczi javaslatában a gyürük 180 fokos elfordításával, azokat rögzítve javasolta.

De nézzük meg, hogy a Vasuti Főosztály 7/A osztály vezetője részéről *Párducz* Richard és *Varju* Béla a 7/B ügyosztályvezető aláírásával mi a további szöveg:

„Hasonló tárgyban már több javaslat érkezett ügyosztályunkhoz, melyeket azzal utasítottunk el, hogy szerkesztési ügyosztályunk a problémát a 411 sorozatú mozdonyok átalakitási programjának végrehajtása során kívánja megoldani. Igy a javasolt eljárás bevezetésére szükség nincs, a javaslat elutasítását javasoljuk."

Érdekes, hogy senkinek sem jutott eszébe az, hogy a MÁV-nak nemcsak 411 sorozatú mozdonyai vannak, hanem 424-es is, melyeken az újítást egészen jól lehetne alkalmazni.

Egy ember azonban mégis csak akadt, de természetesen nem a 7/A vagy a 7/B ügyosztályban, ez az ember *Pongrácz* Imre volt, az Északi Fütőház vezetője, aki azonos tárgyú, de általánosan alkalmazható javaslatot adott be 1949. XII. 27-én.

Az újítást a 23023002/1950. számú ügyiratban tárgyalták.

Pongráczról már nem állithatjuk, hogy a szükséges elméleti tudás részbeni hiányában tett javaslatot. Újításának tárgya és sorsa is azonos *Szalánczi* javaslataival. Nem tünt fel senkinek sem, hogy a kitünő elméleti és főleg gyakorlati szakértelemmel biró *Pongrácz* elgondolása legalább alapos megfontolást igényelne.

A fő cél az volt, hogy a helyes gyakorlatot légüres térre támaszkodó elmélettel döntsék meg, ha másért nem, hát hiuságból.

De bizonyitson a szakvéleményezők szószerinti ügyiratszövege:

a) A páros gyürük alkalmazása gyártási, illesztési nehézségekkel, illetőleg többletköltséggel jár.

b) Ha a felvágási hézagokon történő gőzátfúvást a páros gyürükkel talán csökkentjük is, a gőz-, illetve szénmegtakarítás nehezen mutatható ki már csak azért is, mert a gyürük kerülete mentén is történik átfuvás.

c) A fenti indokolással egy korábban benyujtott hasonló tárgyú javaslatot sem fogadtunk el.

d) Járműszerkesztési osztályunk tervei alapján újrendszerü, a Labirint-tömítés elvének és gyártási szempontoknak jobban megfelelő dugattyúgyürürendszer kerül kivitelre, a gyártás alatt álló 375 sorozatú mozdonyokon.

Az újító törekvéséért köszönetet mondunk.

Az újító felé kiküldött értesítésben szereplő fenti elutasító indokok ugyancsak *Varju* Béla 7/B ügyosztályvezető aláírásával mentek ki.

A fenti négy elutasító indokolásból különösen a c) pont mondható rendkívül alaposnak, és ez világit rá legjobban a szakvéleményezők lelkiismeretességére. Érdekes, hogy a Budapesti Igazgatóság részéről *Árutó* Károly igazgató aláírásával a próbák lefolytatását szükségesnek tartották. Itt már megszólalt a gyakorlat hangja is.

Az elutasított „javaslat" 8 hónapja hiba nélkül működik

Lássuk, mi ezzel szemben a gyakorlat? A kettős dugattyúgyürük kitünően beváltak. Az egyszerü dugattyúgyürük négyhónapos élettartam helyett az újítók által javasoltak,

négy darab 424-es mozdony gőzhengerében már 8 hónapja hiba nélkül működnek

és előreláthatólag még két hónapig nem lesz szükség arra, hogy a mozdonyok dugattyúgyürücserére leálljanak.

A Északi Fütőház mozdonyvezetői felismerve itt az önköltségcsökkentés és főleg a körfolyamatos mozdonykihasználás lehetőségeit, mindünkább *követelik a kettős dugattyúgyürük alkalmazását.*

Erre mégis csak fel kellene figyelni. A mozdonyvezetők nem ellenségek sajátmaguknak és a jólműködő minimális átfúvást biztositó dugattyúgyürüknek.

A dugattyúgyürük végződései közötti átfúvás a gyürük kerületi kopásával növekszik és annak arányában a gőzhengerben folyó munka hatásfoka csökken. Ennek a hatásfokcsökkenésnek gátlására adta be újítását *Bakos* József 1950. III. 22-én.

A javaslatot a 313841/1950. számú ügyiratban tárgyalta a 7/B ügyosztály. Az ügyiratban a javaslattevő felé a következő értesítés olvasható:

„Értesítjük, hogy terubevettük javaslatának egy mozdonyon való kipróbálását. A próba a felszereléstől számitva hat hónapig tart. Javaslatát a próba befejezése után fogjuk elbirálni."

A fenti szöveget IV. hó harmadikán ugyancsak *Varju* Béla a 7/B ügyosztály vezetője és *Párducz* Richárd, a 7/A ügyosztály vezetője irták alá.

A javaslat lényege az volt, hogy a dugattyúgyürük két végződését az újító betétdarabkákkal látta el hogy az a gyürük kopása folytán mindinkább nagyobbodó gyürü-légrést elzárja.

Néhányheti üzem után a betétdarabka oldalirányú erők hatására megkopott és eltört. Szerencsés véletlen folytán a darabok a hengercsapok kicsavarása után eltávolithatók voltak.

A kérdés most már csak az, hogy az általánosan ismert formájú, *Szalánczi* és *Pongrácz* által javasolt közös csatornában kettős dugattyúgyürük kipróbálása miért nem történt meg? Miért kellett egy új, bizonytalan, sőt, esetleg káros módszert kipróbálni? Ez utóbbi javaslat esetében az elmélet, vagy szakértelem talán csütörtököt mondott?

Kérdezzük, hol van itt az a sokat emlegetett szakértelem?

Milyen szakértelem az, melyet a gyakorlat ilyen könnyen felrúghat? És meddig fog ez tartani? Reméljük nem sokáig! Tanulják meg egyes urak, hogy a helyes gyakorlatot semmivel sem lehet megdönteni, de különösen nem: rossz elmélettel, hiuséggal vagy akár rosszindulattal.

A helyes gyakorlatot legfeljebb csak azzal egyező jó elmélettel lehet alátámasztani. A rossz elmélet maga a *reakció*, és a dolgozók gyakorlati tudása könnyüszerrel legyőzi azt.

Reméljük, hogy az őszi csúcsforgalom lebonyolításában mind több és több olyan mozdony fog résztvenni, melyben az Északi Fütőházban most már kipróbált kettős dugattyúgyürüket alkalmazzák. Ha a fenti szakvéleményezőknek nem szivügye a vasút gazdaságosabb üzeme,

az őszi csúcsforgalom lebonyolítása nekünk, újítóknak, — szivügyünk,

sőt létkérdésnek tartjuk. A szocialista vasút kialakitásában mi kivesszük részünket, aki pedig nem tart velünk, attól legalább annyit várunk, hogy röviden megmondja és nem azt, hogy hosszú hónapokon át fentiekhez hasonló szakvéleményekkel adja tudtunkra.

Szabadság!

Téni Ferenc
MÁV újitási megbizott."

A tervév második negyedében

a közlekedés minden ága túlteljesítette tervelőirányzatát

A vasúti áruszállítás terén 107 százalék, a vasúti személyszállitás terén 103 százalék a tervteljesítés. Az előző év megfelelő időszakához képest a vasúti áruszállítás 32 százalékkal, a személyszállitás 19.4 százalékkal növekedett. Az átlagos kocsiforduló az előző év második negyede óta 5.2 napról 4.9 napra, az átlagos szállítási távolság 141 km-ről 135 km-re csökkent.

A viziközlekedés az áruszállítási tervét 108 százalékra, személyszállítási tervét 136 százalékra teljesitette. A városi közlekedés 107 százalékra, a légiközlekedés 130 százalékra teliesitette személyszállitási tervét. A városi autóbusz személyforgalma 25 százalékkal emelkedett egy év alatt.

A Szovjetunióból, Tallin. Az Észt Szocialista Szovjet Köztársaságban a napokban tartották meg a köztársasági békestafétát. 20 gépkocsivezető, motorkerékpáros, akik az ország különböző városaiból érkeztek Tallinba, jelentést tettek a kormánynak a Béke Hívei Világkongresszusa Állandó Bizottsága felhívásának eredményéről. Képünkön a békestaféta finisét látjuk.

REPÜLŐGÉPÉPÍTŐ FIATALOK

A moszkvai Cskalovról elnevezett Központi Repülő Klub repülőgépmodell épitőinek tanulókőre saját szerkesztésü motoros modelljeit próbálja ki a tanuló lelkes szurkolása közben.

A „Koreai Hét" hatalmas sikere mutatja, hogyan lett Pártunk nevelő hatására a magyar vasutasból a proletár internacionalizmus harcos katonája

Mire e sorok napvilágot látnak, már lezajlott és mondhatjuk, hatalmas győzelemmel zajlott le a „Koreai Hét", a békéért folyó küzdelem új, nagy csatája. A „Koreai Hét" során ismét bizonyságot tett a magyar munkásosztály, hogy egy emberként áll ki a béke, a szabadság, a függetlenség ügye mellett. — a nyugati imperialisták, a háborúra uszító fenevadak ellen.

A békehét alkalmával vasutasaink tízezrei kapcsolódtak be a mozgalomba és például az augusztus 8-i jelentés szerint a dolgozók határtalan lelkesedéssel tettek felajánlásaikat, ami már akkor odavezetett, hogy

a vasút összes dolgozóinak 73.24 százaléka vett részt a mozgalomban.

Ha felajánlást tevő dolgozók megoszlását szakszolgálatonként nézzük, a következő képet kapjuk a „Koreai Hét" közepén:

A vontatási szolgálat dolgozóinak 68.6, a forgalmi dolgozóknak 86.4, a kereskedelmi szolgálat dolgozóinak 83.9, a pályafenntartásiaknak 67.4, a szertáriaknak 85.8, a távirdaintézőségieknek 91.3, a Járműjavító ÜV-k dolgozóinak 72.2, a GYSÉV dolgozóinak 69.0, az igazgatósági központok dolgozóinak 99.1 és végül az egyéb szolgálati helyek dolgozóinak 76.3 százaléka tett felajánlást.

A felajánlásoknak mintegy 51.3 százaléka mennyiségi terveljesítésre, 11.1 százaléka minőségi megjavításra, 15.8 százaléka önköltségcsökkentésre és 21.8 százaléka egyéb célokra vonatkozik.

Kimagasló eredmények

Az a nagy lelkesedés, a felajánlások még eddig nem tapasztalt magas száma, mind azt bizonyítják, hogy a vasutas dolgozók is megértették a béke megvédésének fontosságát és szolidaritást vállaltak a szabadságáért, a függetlenségéért küzdő koreai néppel. Azonban nemcsak ezt fejezi ki a győzelmes „Koreai Hét".

A „Koreai Hét" hatalmas sikere egyben azt is mutatja, hogyan lett Pártunk nevelő hatására a nacionalista vasutasból, a proletár internacionalizmus harcos katonája.

Ennek a változásnak döntő kifejezője az a nagyarányú felajánlási mozgalom, amely szinte óráról-órára hatalmas arányokban nőtt és figyelmet érdemlő győzelemmel zárult. Lapzártáig még nem tudtunk tiszta képet alkotni ennek a győzelemnek számszerű nagyságáról, de azt máris kétségtelenül elkönyvelhetjük, hogy az üzemek között nekünk is sikerült élrekerülni. A „Koreai Hét" záróeredményeit egyébként lapunk legközelebbi számában közölni fogjuk.

A JÁRMŰJAVITÓK dolgozói kimagasló eredményeket értek el már a műszak első napjaiban is. A Landler Jenő Járműjavító ÜV-ben *Kurucz* József famunkás 159, *Szeifert* Béla 154, *Skerecz* Károly öntő 148 százalékot ért el.

Az Északi Járműjavító ÜV-ben például *Csikó* Elek műszerész

a villamosmozdonyok szellőzőmotor állórészének tekereselésével, újításának felhasználásával 617 százalékot ért el. Ugyanakkor 160 óráról 31 órára csökkentette újításával.

Falusi György esztergályos 364, *Tóth* Győző műszerész 227, *Bánhidi* Oszkár marós 242.2, *Nagy* Jenő esztergályos 231 és *Tóth* Győző műszerész 227.3 százalékot ért el.

A Dunakeszi Járműjavító ÜV-ben *Horváth* Vince asztalos 217, *Bursi* János asztalos-brigádja 247 százalékot ért el.

A Szolnoki Járműjavító ÜV-nél *Korom* Sándor kovács, *Horváth* Béla bognár 142, *Bátori* János, *Csák* József és *Kocsis* János alvázlakatosok pedig 120 százalékon felül értek el kimagasló teljesítményt.

A Miskolci Járműjavító ÜV dolgozói közül például *Pásztor* József vasesztergályos 151, *Takács* Ernő mozdonylakatos 125, *Nagy* Géza autogénhegesztő 110, *Orosz* Bertalan fúrós 103 százalékot ért el.

Hosszú oldalakon sorolhatnánk a kitűnő teljesítményeket. A Járműjavító ÜV-k által közölt kimagasló teljesítményi százalékokat — bár az államvasutnál a normák rendezése csak szeptember 1-én kezdődik — már az új normáknak megfelelően nyertek átszámítást. Tehát a fentebb közölt százalékok már az új normáknak megfelelő teljesítményt fejezik ki.

Hasonló a helyzet a vontatást, a szertári, a pályafenntartási szolgálatnál is.

De ugyanilyen lelkesedéssel csatlakoztak a kisebb üzemek dolgozói a felajánlási mozgalomhoz. Győr állomáson *Sándor* Imre kocsirendező brigádja vállalta, hogy a multheti normáját a békehét ideje alatt 5.5 százalékkal túlteljesíti. Szolnok állomáson *Gyenes* József vállalta, hogy normáját az eddigi 187 százalékkal szemben 215 százalékra emeli.

A békéscsabai állomás kirakó-brigádja a kocsikirakások alkalmával 630 százalékos teljesítményt ért el. *Bélai* József állomáskezelő a kocsitartózkodási normáját teljesítette 360 százalékra.

Vasutas nők a Békehétért

Határtalan lelkesedéssel csatlakoztak a vasúton dolgozó nők is a felajánlási mozgalomhoz. A Sátoraljaújhelyi Fűtőházban *Bodrogi* Györgyné kocsitisztító 153, a Szolnoki Járműjavító ÜV-ben *Pászti* Mihályné köszörűs 158, Szeged Rendezőpályaudvaron *Fésü* Julia raktári munkásnő 203, a Székesfehérvári Műhelyben *Bálint* Erzsébet csavarszabályozó 146 százalékra emelte teljesítményét.

Hasonlóan nagy a lelkesedés az ifjúság vonalán is. Például Budapest Nyugati p.-u. „Komszomol-brigádja", melynek tagjai *Csorba* János, *Tóth* József, *Kelemen* János és *Nagy* József, 481 százalékos teljesítményt értek el.

A Dombóvári Fűtőház műszaki értelmisége is jelentős értékű felajánlást tett, amellyel

napi 4—5 tonna széntmegtakarítást igyekezett elérni.

A Miskolci Fűtőház dolgozói a tehervonatok [illegible]ebességét 4.5 kilométerre emelték, a szénfogyasztást 10 százalékkal, az olajfogyasztást pedig 5 százalékkal csökkentették.

A haladó értelmiség is becsületesen kivette részét a „Koreai Hét" munkafelajánlásaiból. A MÁV Központi Hivatalok dolgozói röpgyűléseken tették meg felajánlásaikat és közel 1000 dolgozó járult hozzá jobbnál-jobb felajánlásaival a béke erősítéséhez.

Hasonlóan nagy lelkesedés hatotta át a MÁV Anyaghivatal 250 dolgozójának felajánlásait is. *Bánszki* Ferenc elvtárs, a KÖZLEKEDÉS levelezője és *Makai* Zoltán elvtárs, a MÁV Központi Hivatalok Békevédelmi Bizottságának elnöke hosszú sorokban számoltak be lapunknak a dolgozók harcos békevágyáról, a arról a kiállásról, amely e két nagyjelentőségű hivatal kitűnő felajánlási mozgalmát, a fejlődést tekintve is, jellemezte.

Ugyancsak lelkeshangú leveleket kaptunk az ország több részéből. A Miskolci Fűtőház dolgozói, a Zalaegerszegi IX. Szemaformesteri Szakaszról *Gyimesi* Béla elvtárs, Dombóvárról *Varga* József műszaki intéző és még sokan mások munkáslevelekben keresték fel szerkesztőségünket, hogy kifejezzék szolidaritásukat a koreai nép iránt.

Büszkék vagyunk öntudatos vasutasainkra, akik nagyon jól tudják, hogyha emelkedik a termelés, erősödik az ország, erősödik a Szovjetunió vezette béketábor, s ezzel a félelmeletes erővel elveszik a kedvüket a háborús uszítóknak attól, hogy még egy koreai támadást kezdjenek, hogy lángba borítsák újból az egész világot.

Vasutasaink Pártunk útmutatásával újabb csapást mértek a háborús uszítókra és le nem becsülhető mértékben hozzájárultak a béketábor erőinek növeléséhez.

A VONTATÁSI SZOLGÁLAT DOLGOZÓI is nagy lelkesedéssel csatlakoztak a „Koreai Hét" győzelméért vívott harchoz. Például 7-én 55. 8-án 88. és 9-én 61 túlterhelés vonatot továbbítottak hibátlanul. A „2000 tonnás". mozgalomban is kimagasló teljesítményeket értek el a dolgozók.

Székesfehérvár—Nagykanizsa viszonylatban *Pósa* József mozdonyvezető, *Bordi* Ferenc és *Kapos* István fűtők 89 százalékos túlterheléses vonatot továbbítottak hibátlanul.

Hatvan—Miskolc viszonylatban *Tóth* III. János mozdonyvezető és *Lokker* Antal fűtő, Kossuth-díjas szlahánovisták és *Bártfai* János fűtő 78 százalékos túlteljesítéses vonatot továbbítottak hibapont nélkül.

A FORGALMI SZOLGÁLAT DOLGOZÓI ugyancsak győzelmesen állták meg helyüket. 7-én például 47, 8-án 54, 9-én pedig 70 irányvonatot továbbítottak sikeresen.

A „Koreai Hét" felajánlási mozgalmába bekapcsolódtak a MÁV SZIMFONIKUSOK dolgozói is, akik felajánlották, hogy az ország területén bárhol díjtalanul adnak üzemi hangversenyt azok számára, akik a legjobb eredményt érték el a békehéten. Amennyiben vidéki üzem lenne az első, úgy nagybudapesti viszonylatban 200 darab díjmentes jegyet ajánlanak fel a nagybudapesti elsőnek.

A DOLGOZÓ NÉP ALKOTMÁNYÁNAK ÜNNEPE

A magyar dolgozók nagy lelkesedéssel készülnek augusztus 20-ra, az Alkotmány ünnepére.

Munkafelajánlások, ünnepségek, kultúresték, kiállítások — az Alkotmány napján ezeken keresztül mutatják meg az ország dolgozói nemcsak ragaszkodásukat és szeretetüket a nép Alkotmánya iránt, hanem azt is, hogy élni tudnak az Alkotmányban biztosított szabadsággal és jogokkal. Ezért az Alkotmány napjának ünnepségei egyúttal visszatükrözői is annak, menynyit változott, mennyit fejlődött, szépült a Magyar Népköztársaság dolgos népének élete.

1949 augusztus 7-én került nyilvánosság elé a Magyar Népköztársaság Alkotmányáról szóló törvényjavaslat: a magyar nép első alkotmánytervezete, megvitatásra. Augusztus 20-án pedig hatalmas lelkesedés mellett fogadta el az Országgyűlés az Alkotmányt, az elmult győzelmek eredményeként és az utána következő győzelmek zálogát.

Az Alkotmány voltaképpen nem más, mint a magyar dolgozó nép alaptörvénye, amely iránt mutat minden politikai, gazdasági és jogi vonatkozásban. Az Alkotmány hatalmas eredménye a Pártunk vezette dolgozó nép győzelmének. Megmutatja, hogy dolgozó népünk uralma — népi demokráciánk — sziklaszilárd és megdönthetetlen. A nagy Szovjetunió példája mutatja, hogy Alkotmányt csak az a rendszer adhat a népnek, amely biztosan tör az elérendő cél felé. Ahhoz pedig kétség sem férhet, hogy biztosan és megingathatatlanul haladunk célunk: a szocializmus felé.

Alkotmányunk még nem szocialista alkotmány és a mai politikai és gazdasági helyzetet tükrözi vissza. A termelőeszközök lehetnek magántulajdonban is, a parasztnak joga van a földhöz, a munkával szerzett tulajdont az Alkotmány védi. Az öröklési jog megmaradt, de ugyanakkor kimondja azt is, hogy a parasztság felemelkedését a társas földmüvelés és a szocialista fejlődés elősegítésével biztosítja. A gazdasági élet fejlesztésének alapja a tervgazdálkodás. Következetesen harcolunk a kizsákmányolás teles felszámolásáért. Az Alkotmány perspektívájában szocialista. Törvénybe iktatja a nép jogait és kötelességeit. Biztosítja a dolgozóknak a munkához, a művelődéshez, az életszínvonal emelkedéséhez, a szabadsághoz, a lelkiismeret- és vallásszabadsághoz való jogát.

További eredményeink elérését most már a törvény, a nép Alkotmánya biztosítja.

A nép Alkotmánya a jogok mellett egyúttal leszögezi az állampolgárok kötelességeit is. Kimondja, hogy mindenki köteles becsületes munkával segíteni hazáját, a dolgozók közösségét és azt, hogy a haza védelme a Magyar Népköztársaság minden polgárának szent kötelessége.

Ugyancsak a legnemesebb hagyományt jelenti dolgozó népünk életében a Tanácsrendszer. Amint tudjuk, hazánkban életre hívták a helyi tanácsokat, amellyel a dolgozó nép érdekeinek megfelelő egyetlen, népi jellegű és hagyományokkal rendelkező állami igazgatást nyerünk: a tanácsrendszert. Augusztus 15-én megalakulnak hazánkban a járási, városi és kerületi tanácsok. A falu és a város dolgozói választott és a népnek felelős küldöttek útján fokozottan vesznek részt a hatalom gyakorlásában. Ez arra irányul, hogy megvédje a dolgozó nép szabadságát és hatalmát, hogy megvédje az imperialistáktól az ország függetlenségét, hogy harcoljon az ember kizsákmányolásának minden formája ellen, hogy megszervezze a társadalom erőit a szocializmus felépítésére.

A tanácsrendszer azt is jelenti, hogy fokozódik népünk egysége és még erősebb lesz az a kapcsolat, amely országunk dolgozóit nagy Pártunkhoz füzi.

Nem kétséges, hogy a dolgozó nép Alkotmánya és a tanácsrendszer az eddiginél nagyobb mértékben teszi képessé államunkat az előttünk álló nagy feladatok s mindenekelőtt az ötéves terv végrehajtására és a béke megvédésére.

„Már a sztahánovista kongresszuson rájöttem arra, hogy a régi normával fékezzük a szocializmus építését"

„A KÖZLEKEDÉS! Nagy örömmel vettük öntudatos munkástársainkkal együtt a miniszterelnök rendeletét a laza normák rendezéséről és az alapbérek emeléséről. Ezeket most vezetjük be nálunk, a Szabadkikötőben.

Megmondom őszintén, a sztahánovisták I. országos kongresszusán, ahol a dolgozók bizalmából küldöttként vettem részt, már rájöttem arra, hogy a régi normával fékezzük a szocializmus építését. Tisztán láttam, hogy a normák erősen meglazultak, már csak azért is, mert új gyárak születtek a legmodernebb termelőeszközökkel, de ezenkívül sokezer újítás bevezetése lehetővé tette, hogy az elavult gépeken, vagy termelőeszközökön, esetleg elavult módszerrel eddig teljesített eredményeinket jóval 100 százalékon felülmúljuk.

Itt meg kell emlékezni a darabbérezésről is. Nagy szükség volt ennek bevezetésére, mert

nálunk sok olyan munkafolyamat van, amelynek eddig nem állapították meg a normáját. Ezeket is rendezni kell.

Ha nem akarunk elakadni, ha azt akarjuk, hogy Pártunk Politikai Bizottságának határozatából a szakszervezetek együttes ülésének önkritikájából tanuljunk, kritikáját munkánk javításánál felhasználjuk, ha azt akarjuk, hogy a békét erősítsük, hogy segítsük a hős koreai nép szabadságharcát, — akkor jobban, mint valaha, szembe kell szállnunk a jobboldali szociáldemokraták demagógiájával, a klerikális reakció lélekmérgezésével és sorainkban megbúvó ellenségeinket meg kell semmisítenünk. *Előre Pártunk vezetésével a szakszervezeti munka megjavításáért, az őszi csúcsforgalom sikeréért!*

Stremler Mihály,
a Közlekedés levelezője,
Nemzeti Szabadkikötő."

A román és magyar vasutasok közös komplex-brigáddal mozdítják elő az őszi forgalom jó lebonyolítását

A lőkösházi vasutasok a curtici román vasutasokkal közös komplex-brigádot alakítottak az átmenő szállítások zavartalan biztosítására. Ez a nagyszerű kezdeményezés mindkét népi demokrácia vasúti őszi forgalmának sikeres lebonyolítását szolgálja. Emellett kifejezi a népi demokráciák országainak szoros barátságát, együttműködését a béke megvédése, a szocializmus építése terén.

Mint a brigádszerződés hangsúlyozza „a szocializmust építő román és magyar népköztársaság fejlődésének előmozdítása érdekében, a béke ügyének megvédése céljából a curtici és lőkösházi állomások dolgozói komplex-brigád szerződést kötnek".

A komplex-brigád szerződése 8 pontból áll. A legfontosabbak a következők:

A vonatok pontos elemzését 5 órával az indulás előtt egymásnak leadják. Ezzel előmozdítják kölcsönösen a leakasztás nélküli rakodást, a tolatási elegytovábbítási tervek és az irányvonatok előkészítését.

A vonatokat a lehetőséghez mérten úgy adják át, hogy azok zárt irányvonatként közlekedhessenek.

A vonatokat nagy terheléssel közlekedtetik, hogy előmozdítsák, mindkét népi demokráciában a szovjet vasutasok példája nyomán alkalmazott „2000 tonnás"-mozgalmat. A „2000 tonnás" vonatokat irányvonat-képzéssel és 500-as mozdonnyal közlekedtetik.

Az átszállítási jegyzékek legpontosabb kiállításával kölcsönösen elősegítik a váltószemlék, a bárcázás, a tolatási és továbbítási tervek gyors és pontos elkészítését, illetve végrehajtását.

„E szerződést azzal a céllal kötjük, — írják —, hogy ezzel is előbbrevigyük a szocializmus építésének ügyét, hogy ezzel is bebizonyítsuk a Szovjetunió iránti ragaszkodásunkat, töretlen hűségünket és szeretetünket a nagy Sztálin iránt! Éljen a román-magyar barátság!"

Miért csak három üzem fogadta el a Landler-művek kihívását

A MÁV Landler Jenő Járműjavító ÜV névváltoztatási ünnepén *Serfőző* Dénes elvtárs, munkaérdemrendes dolgozó bejelentette, hogy áthatva a kitüntetéstől, amellyel Pártunk lehetővé tette, hogy az üzem nevét a munkásmozgalom nagy harcosáról, Landler elvtársról nevezzék el, a főműhely dolgozói elhatározták, hogy

az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása érdekében páros munkaversenyre hívják ki

a Szolnoki Járműjavító ÜV dolgozóit. Ugyanakkor felhívta a többi vasutasműhelyek dolgozóit is a munkaversenyhez való csatlakozásra.

Utána néztünk, vajjon miképpen viszonyultak a vasúti műhelyek ehhez a nemes kezdeményezéshez. Nem igen lehet dicsekedni vele. Írd és mondd, összesen három vasúti üzem tartotta érdemesnek hozzászólni a kérdéshez. Ezek a Szolnoki Járműjavító ÜV, az Északi Járműjavító ÜV és a Miskolci Járműjavító ÜV.

Amennyire büszkék lehetnek ezek az üzemek a jó viszonyulásukra, arra, hogy minden alkalmat megragadnak az őszi csúcsforgalom sikerének biztosítására, annyira nem találunk mentséget és kifogást a többi járműjavítók és nagyobb üzemek részvételenségére.

Ugy látszik, az üzemi bizottságok nem értették meg a kihívás szocializmust építő jelentőségét.

A kommunisták azonban menetközben is javítanak hibáikon és nyilván ezt fogják tenni az érdekelt üzemek is.

Erősítsük a szakszervezetek kapcsolatát a dolgozókkal és számoljuk fel a bürokratizmust!

Fonó Mátyás huszonnyolcszoros sztahánovista-újítónk levele a bürokráciáról,

AMELY FÉKJE AZ ŐSZI CSÚCSFORGALOM LEBONYOLÍTÁSÁNAK

„A KÖZLEKEDÉS Szerkesztőségének! Kedves Elvtársak! Most, hogy végre egyenesbe jutottam és Pártunk segítségével a szakszolgálat is felfigyelt tüzelőrács újításomra, röviden néhány szót szeretnék írni az elvtársakhoz és kartársakhoz.

Bennünket, kommunistákat egy belső hév segít abban, hogy öntevékenyen, kezdeményező erővel vigyük a szocializmus építését előbbre, harcoljunk a békéért, kíméletlenül harcoljunk az ellenség ellen és Pártunk határozatának minden sorát megvalósítsuk, leküzdve az elénk tornyosuló esetleges akadályokat.

Persze ezek az akadályok nem mindig az ellenség kezétől származnak, de lényegileg azonosak vele, mert őket segíti. A szakszolgálatra gondolok elsősorban, mint akik

még ma sem tudnak szabadulni a mult bürokrata szellemétől

és akarva-akaratlanul a hosszú huzavonákkal, az ügyiratok járatásával, a hivatali labirintus kacskaringóival *lelohasztják a dolgozók kezdeményezéseit.*

Kérdezem, nem-e az ellenség kezére járunk ezzel? A szakszolgálati ügyvezetésnek oda kellene törekednie, hogy ne az élettől elvonatkoztatva intézze az ügyeket. Érezze át, hogy

a bürokráciamentes vezetés meggyorsítja az eredmények elérését, lehetővé teszi, hogy az őszi csúcsforgalmat zökkenőmentesen láthassuk el.

Én, a magam részéről ismerem kötelességemet népi államunkkal szemben. Igyekeztem is felszabadulásunk első pillanatától kezdve azon, hogy a nép hatalmát jó munkámon, kezdeményezéseimen keresztül megszilárditani segítsem. Ilyenkor találkoztam a kérlelhetetlen ellenféllel: *a vasúti bürokráciával.*

Eddig 28 újítást nyujtottam be és ezek jórészét elfogadták. Legutolsó újításom, a tüzelőrács gondolata közel két esztendeje született meg bennem. Másfél évvel ezelőtt már beadtam az illetékes szervekhez. Egy félévre rá engedélyt kaptam arra, hogy újításomat egy 302-es sorozatú mozdonyon kipróbálhatom. A próba eredménye még az én számításaimat is messze felülmúlta. Én azt állítottam, hogy a tüzelőrács előnye: 80 százalékkal könnyebb és gyorsabb a tűz igazítása, a szénfogyasztás 4—5 százalékkal kevesebb, ugyanakkor a csőfolyás 50 százalékkal csökken.

A gyakorlat fényesen igazolta számításaimat és azt főként, hogy egyetlenegy újítási javaslatot sem szabad nemtörődömséggel, hányaveti módon, szakmai irigységgel, vagy éppenséggel fitymálólag kezelni. Mennyi kárt okozunk pusztán emberi természetből folyó viselkedéssel is. Ezt a közös cél elérése, a szocializmus felépítése érdekében végre félre kellene tennünk.

A tüzelőrács újításommal folytatott próbák igazolták elsősorban azt, hogy

a legrosszabb, salakos tüzzel, a leggyengébb minőségű szénkeveréknél csupán 2—3 percig tartott a tűzigazítás. A szénfogyasztás a többi gépekkel szemben 10—15 százalékkal legalább kevesebb, ami egy mozdonynál havonta 2—3000 forintos megtakarítást jelent. Ugyanakkor csőfolyás egyáltalában nem fordult elő.

13 hónap, a próba tartama alatt a tüzelőrács még csak javítást sem igényelt, holott romkocsi anyagából állítottam elő. Le nem becsülhető, fontos szempontja még tüzelőrács újításomnak az, hogy a fűtők nehéz testi munkájának közel 70—80 százalékától mentesíti, magát a *dolgozó embert.*

Nem akarok hosszasan időzni ennél a kérdésnél, hiszen talán helyesebb lett volna ezt a levelet abban az időben megírnom a KÖZLEKEDÉS nagy nyilvánossága felé, amikor még nem igen akartak velem szóbaállni. Persze, amint már említettem, nem voltam egyedül. Panaszomra felfigyelt a Párt és hónom alá nyúlt, nem engedte, hogy elveszítsem kedvemet, hogy újításomat az ellenség elkenje.

Én hálás vagyok nagy Pártunknak és *Rákosi* elvtársnak e segítségért. Igéretet teszek arra, hogy képességeimet továbbra is Pártunk útmutatásának szellemében, a béke megvédésének, a szocializmus építésének bocsátom rendelkezésére. Igéretet teszek arra, hogy *lankadatlanul dolgozom azért, hogy győzelmet arassunk az őszi csúcsforgalomban.*

Szabadság!

FONÓ MÁTYÁS sztahánovista újító, főmozdonyvezető, a KÖZLEKEDÉS levelezője, Nagykanizsa, fűtőház."

A szakszolgálat így akadályozza az őszi forgalom előkészítését

Budapest-Józsefváros állomás vezetősége felkereste *Rákos Fűtőházat*, azzal a kéréssel, hogy az állomáson lévő darut vizsgálja meg, hogy használható-e.

Rákos-Fűtőház vizsgálata megállapította 1950 január 25-én, hogy a darut nem lehet használni. Erre *Józsefváros* január 27-én 2-es szjavítási megrendelőlevéllel *Rákosműhelytől* költségvetést kérve a javításra. Február hó 4-én Rákos-Fűtőház műhely visszaküldte az *Északi Járműjavító NV*-hez. Felhívásra az Északi Járműjavító NV 9-én megvizsgálta a darut és 15-én irodalapon megadta a költséget és ez a költség 15-én 2-es számú megrendelőlevéllel felment az Igazgatóság III/10. csoportjához.

Február hó 18-án az Igazgatóság III. osztálya telefonon felhivta *Józsefváros* állomást, hogy kérjen az Északi Járműjavító NV-től részletes költségvetést. Február hó 24-én az *Északi Járműjavító NV* újból megvizsgálta a darut és megállapította, hogy az alsófogaskerékkoszorú annyira tönkrement, hogy használata veszélyes és a költségekre 19.000 Ft hitelt kért. A részletes költséget, amit az Északi Járműjavító NV elkészített, az *Igazgatóság III/10.* csoportja március hó 2-án kapta meg.

Józsefváros állomás többizben érdeklődött telefonon az Igazgatóság III/10. csoportjánál a hitel engedélyezése végett és azt a választ kapta, hogy hitel nem áll rendelkezésre és az ügyet áttette az *Igazgatóság IV.* osztályára, mely elutasította azzal, hogy neki sincs hitele a daru megjavítására. Igy az ügyirat az *Igazgatóság VI/5.* csoportjához került, mely április hó 26-án felterjesztette a *Vasúti Főosztály V/C.* Ügyosztályához engedélyezés végett.

A Vasúti Főosztály V/C. Ügyosztálya az ügyet áttette *az I/1. Szakosztályhoz*, mely engedélyezés után a *IV. Szakosztályhoz* tette át pénzügyi engedélyezés végett. 1950 június hó 15-én a *Főosztály V/C Ügyosztálya* a pénzügyi osztálytól megkapta a hitelt és áttette az *Igazgatóság VI/5.* csoportjához és a csoport július 4-én kapta meg a hitelt, melyet továbbított az *Északi Járműjavító NV*-hoz, ahol a daru javításához július hó 28-án hozzákezdtek.

A szakszolgálat így akadályozza az őszi forgalom előkészítését!

„Miklós kérlek, itt te parancsolsz, szüntesd be a felszólalásokat és menjünk..."

Ugy látszik, egyeseknél még mindig nem volt elég az a kerek öt esztendő, ami felszabadulásunk óta telt el ahhoz, hogy leszokjon a *„kérlek-alássanról"*, az *„uram-bátyámról"* és egyéb kispolgári csökevényről.

Ez eddig nevelés kérdése és viszonyulás kérdése csupán. De egészen más íze van abban a pillanatban, ha ezeket arra használják, hogy a dolgozókba belefojtsák a szót. Ez már nem kispolgári csökevény, itt már az ellenség hangja szól és úgy is kell vele szembefordulni.

Nézzük csak meg, mi is történt Szombathelyen? Közelmultban 120 dolgozó részvételével ötletnapot rendeztek a műhelyben. Az ötletnap bizottsága a VI. osztály alapszervezeti párttitkárából, a vállalatvezetőből, a műszaki igazgatóból és az osztályvezetőkből állott.

A frisseség és a szervezés csodája volt, hogy az üzemi bizottságot

csak az ötletnap megkezdésekor, 16 órakor értesítették arról, hogy mit is akarnak.

Az ÜB ettől függetlenül, az előzőleg megbeszélt napra, vagyis 18—19-re elvégezte szervezési feladatait. A vállalatvezetőség azonban úgy gondolta, hogy *az ÜB megkérdezése nélkül, megtartja 17-én az ötletnapot.* Ezzel is alá akarván húzni a szakszervezeti munka fontosságát.

Az ötletnapon a dolgozók egyébként 31 javaslatot nyujtottak be, amiből 22-t elfogadtak és díjaztak.

Az ötletnap viszont nem azért ötletnap, hogy ne szolgáljon valami rendkívüli érdekességgel, vagy esetleg még rendkívülibb „ötlettel".

Martinek igazgató 32. ötlete

A 30. ötlet kitárgyalása után kezdődött a bonyodalom, nyilván azért, mert *Martinek* István műszaki igazgatót üntatta a dolgozók kezdeményezése. Megkérdezte a dolgozóktól, hogy hány javaslatot kivánnak még tárgyaltatni. Vészesen közeledett a nap 19-ik órája, s kiderült, hogy még 12 munkás akadt, aki segíteni akarja népi államunkat a közös feladatok elvégzésében. A vállalatvezető, *Cserta* Miklós és *Martinek* elkezdtek egymás között tárgyalni, aminek középponti kérdése nyilvánvalóan az előrehaladott idő és a 12 javaslat volt.

A dolgozók szemmelláthatóan nem vették jónéven a *„susmust"* és követelték javaslataik elbírálását. *Tischner* János elvtárs, az üzemi bizottság titkára figyelmeztette *Cserta* Miklós vállalatvezetőt, hogy folytassák a kiértékelést és ne fojtsák a dolgozókba a szót azáltal, hogy lelkes kezdeményezésüket sárbatiporják.

De már *Martinek* István nem hagyta az ügyet annyiban, mit neki a dolgozók véleménye, odaszólt a vállalatvezetőnek a következőképpen:

„Hát Miklós kérlek, itt te parancsolsz, szüntesd be és menjünk."

Erre mit tehetett szegény *Cserta* Miklós, elvégre a barátság kötelez, s felállva bejelentette, hogy *„az idő előrehaladottságára való tekintettel"* az ötletnapot bezária és majd egy más alkalommal folytatni fogják.

Persze, a kevésbbé értesültek részére meg kell jegyeznünk, hogy az ötletnapot már egy hónappal előbb meg kellett volna tartani, azonban az időt „ellazsálták".

Biztosra vesszük, hogy tanulnak a szombathelyiek a legutóbb rendezett ötletnap hiányosságaiból és oda fognak hatni a dolgozók, hogy a munkások nemes kezdeményezéseit sem *Martinek* István, sem mások le ne törhessék.

Magától értetődik azonban, hogy az elmondottakból nemcsak a szombathelyiek, hanem valamennyien tanultunk.

Hajósaink az őszi csúcsforgalom sikeréért együtt küzdenek a vasutasokkal

Munkában az I. Országos Hajósüzemi Értekezlet. A képen fent: Ochotnyikov elvtárs; lent: Ferzsigán elvtárs a csúcsforgalom feladatairól beszélnek az értekezleten.

Szovjet vasutasok munkája az új termés szállítása idején

A gabonabeszolgáltatás tervének határidőelőtti teljesítése nagy feladat a mezőgazdasági dolgozók részére. De sok munkájuk van ezzel kapcsolatban a vasút dolgozóinak is, akik felelősek a szállítás lebonyolításáért.

Rendkívül gazdag a termés ebben az évben a Szovjetunióban. Az ország minden részéből egyre növekvő áradatként özönlik a gabona a vasutakhoz. A szinte felmérhetetlen mennyiségű gabonaszállitmányok gyors továbbítását csakis a munka jó megszervezésével lehet biztosítani.

Bármilyen tökéletes a gépesítés, hiába van készenlétben kellő mennyiségű, kitünően felszerelt vagon, ha nincs aki jól irányítja a szállítási munkálatokat.

Mint mindenből, úgy ennek a munkának megszervezéséből is nagy mértékben veszik ki részüket a pártszervezetek.

Bekapcsolódnak a tervek készítésébe, megszervezik és végrehajtják az ellenőrzést és az állomásokon biztosítják az erők kellő csoportosítását.

A pártszervezet segítségének hatása igen jól megmutatkozik a délnyugati vonalon levő Bjelaja Cerkov állomáson, ahová Kiev területéről futnak be a gabonaszállitmányok. Az állomás dolgozói minden intézkedést megtesznek, hogy a gabona elszállítása a lehető legrövidebb idő alatt és veszteség nélkül történjék.

A jó munkában itt is a kommunisták járnak elől. Az állomás pártszervezetének titkára, Sumijcsuk elvtárs, a legfelelősségteljesebb helyekre állította őket. Az agitációs kollektivát a legjobban felkészült elvtársakkal egészítette ki. Irányítja tevékenységüket, ellenőrzi munkájukat, tanácsokat ad nekik, és átbeszél velük minden felmerülő problémát.

Az agitáció hatása a munkateljesítményeken meglátszik. Egy-egy műszak dolgozói az agitátorokkal való beszélgetés után újabb munkavállalásokat tettek és nagyszerű teljesítményeket értek el. Ilyen teljesítmény volt az elmúlt héten a következő:

A begyüjtőhelyekről minden eddiginél nagyobb iramban érkezett a gabona. A szállítmányok felhalmozódtak, úgy látszott, nagy torlódás keletkezik. Ugy tünt, hogy negyvennyolc óra alatt több gabonát kell berakni, mint amennyi az egész hónapi terv-teljesítmény.

Sumijcsuk elvtárs gyorsan cselekedett. Legelőször is felhívta az agitátorok figyelmét: tudatosítsák a vasútállomás dolgozóiban, hogy valamenynyiöknek sztahánovista módon kell dolgozni. A munka felelősségteljes, és döntő napok előtt állnak. A vasúti dolgozók átérezték ennek a munkának fontosságát. A nagy lendület, mellyel munkájukhoz fogtak, magávalragadta valamennyi munkacsoportot.

A gabonaszállitmányokat a kitűzött határidőnél még korábban tudták útba indítani. Százával futottak ki a vagonok az ország különböző állomásai felé és az új termés mindenhová idejében érkezett meg. Bjelaja Cerkov vasút állomás dolgozói a villámgyors munkát kitünő minőségben végezték el.

Az állomás pártszervezete ezekben a hetekben ismét bebizonyította, hogy jó agitációval, helyes munkaszervezéssel továbbfokozható a munka üteme.

A békéscsabai fűtőházfőnök és irodakezelője becsapja a dolgozókat

„Tömegfelvilágositó munkánkkal el kell érnünk a dolgozók szocialista viszonyának megszilárdulását a munkához, a munkaverseny és Sztahánov-mozgalom kiszélesitését, azt, hogy a dolgozók többsége maga leplezze le és itélje el a köztulajdon tolvajait, a nép és a haza ellenségeit."
(A SZOT III. teljes ülésének határozatából.)

Pártunk Politikai Bizottságának határozata utat mutat minden egyes vezetőnek és dolgozónak egyaránt. A határozat arra is kitért, hogy a szakszervezetek vezetőiben eltompult a forradalmi éberség szelleme. Nem keressük az ellenséget, nem leplezzük le őket. Az éberség hiánya és elbizakodottságunk következtében nem figyeltünk fel a kirívó hibákra és például nem kerestük a hiányosságok, a szakszolgálatnál mutatkozó lazaság mögött az ellenség kezét.

A Békéscsabai Fűtőház üzemi bizottsága máris rosszul viszonyul a Politikai Bizottság határozatához,

a SZOT-nak ugyanebben a tárgyban hozott határozatához. Elhanyagolják az ellenőrzést, a kényelmesebb végét fogják a dolgoknak. Csakis így válhatott lehetővé, hogy *Dankai* József fűtőházfőnök és jobbkeze, *Mózes* Pál irodakezelő becsapja a dolgozókat.

Dankai egész különleges módját választotta annak, hogy minden percet megfizettessen a vasuttal, amelyet egyébként öntudatos dolgozók társadalmi munkaként végeztek és éppen ezért nem is gondoltak díjazásra.

Dankai fűtőházfőnök úgylátszik nem tudta, vagy nem akart arról tudni, hogy a szocializmus építésének egyik lendítőkereke a társadalmi munka, de ugyanez áll az őszi csúcsforgalomra is. Ugyancsak így vélekedett irodakezelője is. *Mézes* Pál, csakúgy mint gazdája. *Dankai József*, mézesmadzagnak tekintették a társadalmi munkát, amelyet végighúztak ugyan az egyszerű szemlélő előtt: lássák, milyen áldozatkészek ők, ugyanakkor hivatalukban egyre-másra gyártották a szabálytalan túlóraigazolásokat.

Dankai például július 4-én fél négytől félhétig tartó

termelési értekezleten való „részvételért" 3 túlórát, július 3-án ugyanebben az időben megtartott ötletnap tartásáért ugyancsak 3 túlórát, az Országos Vasútüzemi Értekezleten való részvételért 7 túlórát számított fel, annak ellenére, hogy a kiküldetési díjat is felvette érte.

Ugyancsak *Dankai* volt az, aki 4 és fél órát számított fel azért, mert a városi pártszervezetben részt venni „kegyeskedett" a termelési értekezleten.

Mézes Pál sem akart elmaradni főnöke mögött, elvégre ő számfejti főnöke túlóráit és „vagy van demokrácia, vagy nincs". *Mézes* Pál három tanfolyamot vezetett például az őszi csúcsforgalommal kapcsolatban. Ugy gondolta, hogyha mással nem, legalább túlóra felszámításával segíti az őszi csúcsforgalom lebonyolításának előkészítését és nagy lelkesedéssel állt neki a háromszor 2 órás túlóra elszámolásának.

Kemény vizsgálatot követelünk e két bércsaló ellen, akik nem okultak még ma sem a többi bércsaló példájából, lelkiismeretlenül meglopták a dolgozó népet és gazdasági téren akadályozták népgazdaságunk erősödését, a szocializmus építését.

Tóth III. János és Lengyel József sztahánovisták válaszolnak Pányin elvtárs levelére

Kedves Pányin Elvtárs! Az „Új Világ' minden egyes számát nagy érdeklődéssel olvassuk. Ez az érdeklődés azonban a lap július 13'-i számának olvasása közben örömteli meglepetéssel folytatódott, megláttuk a magyar vasutasok előtt annyira ismert és szeretett vonásaidat a képesujság hasábjain.

Nem is hiszed, kedves Pányin elvtárs, szeretett barátunk, hogy milyen jól esett valamennyiünknek leveled elolvasása.

Azt irod, hogy sokat gondolsz azokra a napokra, amikor nálunk tartózkodtál. Mi hasonlóan sokat és jóleső emlékezéssel gondolunk vissza az ittlétedre. Az Iránlad, a Szovjet Ember iránt tanusitott meleg fogadtatás szivünk mélyéből fakadt és Rajtad keresztül, a nagy szovjet népnek, szeretett tanitómesterünknek, a bölcs Sztálinnak szól.

Mi, magyar vasutas dolgozók sohasem fogjuk elfelejteni, amit értünk tettetek és jelenleg is lesztek. A hála mélyről jövő érzései szétbonthatatlanul összefontak bennünket, felszabaditásunkért, szabadságunkért, boldogabb és szebb életünkért.

Sohsem fogjuk elfelejteni, hogy amikor közöttünk jártál, mennyi tanáccsal és gyakorlati tapasztalattal gazdagitottad hazánkat, a magyar dolgozó népet, szocialista vasút megteremtése felé vezető úton.

Azt kéred kedves Pányin Elvtárs, hogy irjuk meg, milyen sikereket értünk el a vállalt feladatok megoldásánál és milyen nehézségekbe ütköztünk munkánk során. Boldogan irunk Neked az eredményekről, s ugyanakkor feltárjuk nehézségeinket is, mert úgy érezzük, hogy olyan barátnak válaszolunk, aki szivén viseli a magyar vasút és a dolgozó vasutasság fejlődését és aki mindenkor segit nekünk, hogy a szocializmus építésének ügyét győzelemre vigyük hazánkban.

Emlited leveledben azokat a főbb feladatokat is, amelyeket célul tüztünk ki. Boldogan jelenthetjük, hogy Pártunk segitségével és a kommunista vasutasok példamutatásával feladatainkat szivós, kitartó munkával jórészt megoldottuk és az általad emlitett feladatok kisebbik részét is igyekszünk a legrövidebb időn belül megvalósitani.

Néhány fontosabb feladat elvégzését az alábbiakban hozzuk szives tudomásodra:

Az „500 kilométeres"-mozgalom megindulása óta a mozdonyállást a forduló fűtőházakban, a mozdonyforduló helyes összeállitásával nagymértékben csökkentettük. Itt még vannak nehézségeink. A mozgalom továbbfejlesztését gátolják az igazgatósági határok, de jó úton haladunk, mert brigádmozdonyaink naponta 340—500 kilométert is megtesznek. Jelenleg a mozdonyok 35 százaléka vesz részt az 500 km mozgalomban.

A mozdonyok két mosás közötti teljesitményét éppen a honos és fordulóállomásokon való pontos lefuvatással 2300 kilométerről 5400—6000 kilométerre emeltük. Vannak olyan mozdonyvezetőink is, például a ferencvárosi, a miskolci és a pécsi fűtőháznál, akik azt vállalták, hogy két mosás között vizfügyitó berendezéssel 15—18.000 kilométert tesznek meg.

A menetrend pontos betartásáért a Pécsi Fűtőház mozdonyvezetői mozgalmat inditottak és igen szép eredményeket érnek el.

Leveledben arról sem feledkezel meg, hogy megkérdezd: a mozdonyvezetők fizetésében mutatkozó egyenlősdit felszámoltuk-e és áttértünk-e a kilométerenkénti teljesitménybérre. Úgy, ahogy Te itt nekünk elmondottad, ahogy megmagyaráztad, nálunk is megcsináltuk és ma már a dolgozók kilométerenkénti teljesitménybérben kapják fizetésüket. Ez valóban fokozta a munka termelékenységét és látjuk, hogy milyen jótékonyan befolyásolja a szovjet példa nyomán átvett mozgalmak kiterjesztését.

Sikerült úgy megszerveznünk a munkát és mozgositani erre a vasút dolgozóit, hogy a négy szovjet tapasztalatot: a „2000 tonnás", az „500 kilométeres"-mozgalmat, az irányvonatok kérdését és a menetsebesség felemelését összekapcsoljuk, egyesitsük és ezek egyesitésével biztositsuk az őszi forgalom sikeres lebonyolitását.

Vasutasaink kötelezettséget vállaltak, hogy augusztus 1-től 25 százalékkal növelik a tehervonatok sebességét.

A mozdonyvezetők indulás előtt kötelezettséget vállalnak az előirt menetsebesség 25 százalékkal való fokozására és indulás előtt közlik a forgalmi szolgálattevővel, hogy menynyi idő alatt kivánják megtenni az utat a rendeltetési állomásig. Ugyanakkor a forgalmi szolgálattevők gondoskodnak a vonat zavartalan áthaladásáról.

Nagy segitségünkre volt munkánkban a Vasút Politikai Osztály segitsége, amikor B. D. Porsivalov: „500-as mozgalom" cimü könyvével megismertettek bennünket. Különös jelentősége van most, hogy az őszi forgalom küszöbén állunk, mert hatalmas támogatást jelent valamennyiünk számára és már előre lehetőséget nyújt az esetleges hibák kiküszöbölésére.

Nemcsak tanit bennünket ez a könyv, de egyúttal mozgósit is. A vasutas dolgozók mint hűséges segitőtársak fogadták a könyvet, mert tanácsadóikat látják benne.

A hiányosságok között elsősorban kell megemlitenünk azt, hogy a „2000 tonnás"-mozgalom, az elmult időszakban nem sokat fejlődött, mert nem tudatositottuk kellőképpen a jelentőségét, amiből az következett, hogy kampányszerűen vittük a feladatot. Hiba az is, hogy sokszor előfordult, hogy a mozdony- és vonatkisérő személyzet a problémák felvetődésénél szembe kerültek egymással és a feladat megoldását ezáltal késleltették.

Pártunk felhivta a figyelmünket az imperialisták belső ügynökeire: a jobboldali szociáldemokratákra és a klerikális reakcióra. Arra az aknamunkára, amelyet ellenségeink a munkafegyelem meglazitásával, a bér- és normacsalással, a táppénzcsalással stb. követnek el, s amely azt célozza, hogy a szocializmus építését lékezzék országunkban. Az elmult napokban pedig Pártunk Politikai Bizottsága utat mutatott szakszervezeteink munkájában fellelhető hiányosságok leküzdésére is.

Mi felvettük a harcot, mert jól akarunk viszonyulni Pártunk határozatához, a szocializmus építéséhez. Egymásután leplezzük le és távolitjuk el sorainkból népünk ellenségeit és még éberebben figyelünk a sorainkban megbújt ügynökökre, felfedjük és megsemmisitjük őket.

Ugyancsak a napokban Pártunk kezdeményezésére miniszteri tanácsi rendelet kimondotta az alapbérek emelését, az öntudatos dolgozók kérésére pedig a normák rendezését az iparban és bányászatban. Nagyon sok levélben fejezték ki dolgozóink örömüket és hálájukat Pártunknak a normarendezésért és máris számosan jelentik be, hogy úgy fognak dolgozni, hogy az új normájukat is megdöntsék

Kedves Pányin Elvtárs! Felbátoritottál bennünket, amikor azt mondod leveledben, hogy irjunk és szivesen válaszolsz sorainkra és ismered a kiváló szovjet „500-as" mozdonyvezetők tapasztalatait. Mi, hálásan köszönjük jóakaratú támogatásodat.

Arra kérünk, hogy segits nekünk abban az igyekezetünkben, hogy a mozdonyok javitási költségeit csökkenteni tudjuk. Ird meg nekünk Kedves Elvtársunk, hogy milyen módszerekkel, milyen szervezéssel csökkentették mozdonyaitok javitási költségeit? Ez a mi problémánk most és ezen a területen alaposan lemaradtunk.

A vasutas dolgozók mély felháborodással itélték el az imperialista tenevadakat a Korea ellen intézett támadás kapcsán. A dolgozók megértették és ki is fejtik leveleikben, gyüléseiken, hogy a koreai nép szabadságharca a magyar dolgozók harca is a koreai nép ügyével teljes mértékben azonositják magukat. Most „koreai hetet" tartunk szerte az országban, sztahánovistáink kezdeményezésére és vállalt feladataink megoldásával, amelyben élenjárnak a kommunista vasutasaink, segitjük a hős koreai népet a szabadságért, függetlenségéért vivott harcában.

Ez a mi válaszunk az amerikai-angol imperialistáknak, a hatalmas Szovjetunió és a népi demokráciák, az egész emberiség ellenségeinek, akik uj háborúra spekulálnak.

Hálásan köszönjük Neked kedves Pányin Elvtárs leveledet, amely mély és elépithetelen barátságunk újabb bizonyitékául szolgál és arra kérünk, hogy távolból is kisérd figyelemmel munkánkat, tanits bennünket, támogass gazdag gyakorlati tapasztalatoddal, hogy sztahánovistáink mozgalmát a széles dolgozó tömegek mozgalmával kiszélesitve az őszi csúcsforgalmat sikerre vihessük, a még nagyobb eredményeket érhessük el Pártunk vezetésével a szocializmus építésében, a béke védelmében.

Oszinte szivvel kivánunk sok sikert tanulmányaid befejezéséhez, amelyet hasznositani fogsz a nagy Szovjet Haza, a nagy szovjet nép javára, a kommunizmus építésében.

TÓTH III. JÁNOS,
Kossuth-dijas mozdonyvezető.

LENGYEL JÓZSEF,
munkaérdemrendes mozdonyvezető
sztahánovisták.

Sztahánovista vasutasok irják Marianszke-Lazneból:

„Hazatérve, újult erővel fogunk hozzá a több és jobb munka elvégzéséhez a háromnapos kocsiforduló érdekében"

Sztahánovista vasutasok levelet irtak az elmult napokban a Vasutas Szakszervezet Központi Vezetőségének. A levélben ezeket irják a dolgozók:

„Felejthetetlen napokat töltünk egy hét óta *Marianszke-Lazneban.*

Ez alkalommal szeretnénk megemlékezni arról, hogy mi tette lehetővé számunkra azt, hogy a festői szép vidéken soha nem élvezett kényelemben üdülhetünk.

A hatalmas Szovjetunió hősi Hadseregének felszabadító harca után, Pártunk útmutatásával, a szovjet tapasztalatok felhasználásával, a szovjet nép állandó segitsége mellett épitjük hazánkban a szocializmust. A fejlődés során tisztán látjuk, hogy amig a multban lenézett, kizsákmányolt dolgozó proletárok voltunk, ma „az urak országából a dolgozók hazája lett" Magyarország és megérdemelten emberi sorsban, megbecsülésben van része minden dolgozónak.

Pártunk megteremtette feltételét annak, hogy a dolgozók megfelelő pihenésben részesülhessenek. Ezenfelül

a termelésben élenjáró dolgozókat a baráti népidemokratikus országok üdülőhelyein nyaraltatja, olyan helyeken, ahová a multban még a lábát sem tehette be a dolgozó.

Ma itt vannak velünk Bulgária, Csehszlovákia, Lengyelország és Románia termelésben élenjáró kiváló fiai, akikkel tapasztalatainkat kicseréltük és elmélyitettük a legmelegebb proletárnemzetköziséget. Ezek a találkozások, a közös együttlét még jobban megszilárditotta bennünk győzelembe vetett hitünket,

még szívósabbá tesznek bennünket abban a harcban, melyet a legyőzhetetlen Szovjetunió oldalán folytatunk a béke megvédésének érdekében.

Egy percre sem feledkeztünk meg a hős koreai nép szabadságharcáról, mert közös a harcunk. Mi, a munka frontján vívjuk harcunkat és támogatjuk a koreai nép harcát az imperialista agresszorokkal szemben.

Amiben részünk van, csak úgy tudjuk Pártunknak, Rákosi elvtársnak meghálálni, ha kipihenten hazatérve, újult erővel fogunk hozzá a több és jobb munka elvégzéséhez a háromnapos kocsiforduló érdekében és megnem alkuvó harcot folytatunk ellenségeink, a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció ellen.

Éljen a hatalmas Szovjetunió, a béketábor őre, éljen a proletárnemzetköziség!

Szabadság!

Adám György, Gulla István, Lőcsei János és Oláh János."

Az oktatás és nevelés feladatairól

A vasutas dolgozók nagy többségükben megértették és következetesen támogatják Pártunk politikai irányvonalát. Pártunk a tömegszervezetek irányitásán, a dolgozó milliók aktivizálásán keresztül, felveszi a harcot minden olyan tényekkel szemben, amely épitőmunkánkat gátolja.

Kemény és mindinkább élesedő harc folyik, úgy a belső, mint a külső rendbontók ellen. Az ellenségeink nem válogatnak az eszközeikben és részben közénk furakodva támaszkodnak a dolgozók félrevezetett rétegeire. Harcbavetik a burzsoázia korhadt ideológiájának egész tárházát, felhasználják a rémhirek terjesztésének és a megfélemlitésnek fegyverét. Nyugtalanságot akarnak kelteni, elvonni a figyelmet az alkotó munkánkról, hatalmas sikereinkről. Az ellenség szivós, minden rést megkeres és megtalál. Feladatunk az éberség fokozásán keresztül az ellenség leleplezése, illetve megsemmisitése. Azokat a dolgozókat, kik befolyása alatt állanak a burzsoá ideológiának, a jobboldali szociáldemokratáknak, vagy a klerikális reakciónak, az elméleti szinvonal emelésének segitségével, az értelemrehatás fegyverével lehet a káros befolyás alól felszabaditani.

Pártunk Politikai Bizottsága többizben rámutatott az elméleti szinvonal emelésének döntő fontosságára. Mindezek ellenére sok alapszervi vezető az oktatást, nevelést mellékes kérdésként kezelte. Nem látták az összefüggést a különböző területen megmutatkozó rendellenességek és az oktatás hiánya között. Az ilyen vezetők súlyos mulasztást követnek el a Pártunk politikai irányvonala ellen, gazdasági életünk gyorsabb fejlemelkedése ellen és talajt, felületet biztositanak a reakció politikai behatolására. Az ilyen vezetők súlyosan vétenek a munkásosztály ellen, lebecsülve a dolgozók tudásszomjat és kulturális törekvéseit. A Politikai Bizottság rámutatott arra a sok helyen még fennálló veszélyre, amit Pártunkkal való laza kapcsolat jelent.

A Párttól való elszakadás, laza kapcsolat hozza létre a hiányosan, vagy egészen rosszul végzett munkát. A kapcsolat meglazulása azt eredményezi, hogy a feladatokat sikeresen nem hajthatjuk végre. A Párttól való elszakadási törekvés az ellenségnek célkitüzése s ezekre a kérdésekre döntő módon fel kell figyelni.

Az elmult oktatási évad tapasztalatait leszürve, világosan látszik, hogy a tömegszervezeti oktatás, nevelés csak azokon a helyeken ment elfogadhatóan, ahol ki volt épitve a helyi pártszervezettel a legszorosabb kapcsolat, ahol a Párt irányvonalát végrehajtották, a Párt segitségét kérték. Konkrét példák vannak arra, hogy elhanyagolt, széteseit oktatási területen a Pártszervezet segitségével rövid időn belül jó eredményeket mutathatunk fel.

Sok esetből az IBUSZ példájára is lehet utalni, ahol a szakszervezet kérte a Párt segitségét, támogatását és ezzel a döntő segitséggel mint tömegszervezet jelentős nevelőmunkát végez. Vannak azonban olyan esetek is, amikor egy-egy döntő megbeszélésre, értekezlet tartására behivjuk a funkcionárius elvtársakat, azok különböző kifogással nem jelennek meg.

A nagymértékben kibontakozott Rákosi-per olvasómozgalmat a vasutas dolgozók is felkarolták, megértve ennek döntő jelentőségét. Ennek a könyvnek a tanulmányozása, úgy a párttagok, mint a pártonkivüliek körében megszilárditja a szeretetet és hűséget Pártunk, és annak szeretett vezetője, Rákosi elvtársunk iránt. A könyv egész történelmet tár fel és leleplezi a válságokkal, anarchiákkal terhes kapitalizmust, és annak munkásgyülölő, elnyomó rendszerét. A könyv nevel és oktat, megmutatja azt az önzetlen munkát, áldozatvállalást, melyet a kommunisták végeztek a dolgozók helyzetének szilárd megjavitása érdekében.

Megmutatja a könyv a jobboldali szociáldemokráciának igazi arculatát és leleplezi őket, mint a munkásosztály ellenségeit, félrevezetőit. Sok üzemi bizottsági vezető ezt az értékes nevelőeszközt nem juttatta eddig a dolgozók közé. Ezzel a tényekedéssel ezreket fosztanak meg a fejlődés ilyenirányu lehetőségeitől. Ezek az üzemi bizottságok nem nagyvonalúak, elaprózzák a munkájukat, laza a pártszervezettel a kapcsolatuk és végeredményben szociáldemokrata munkastilusban dolgoznak. A nehézségektől megriadnak, lehetőleg a népszerű feladatokat vállalják, nem bíznak a segitőtársaik munkájában, elhanyagolják az ellenőrést, és általában sokoldalú elfoglaltságukra hivatkoznak. Az ilyen vezetők elszakadnak a tömegektől és bürokratákká alakulnak át, az ilyen vezetők sokat igérnek, de valóságban keveset hajtanak végre.

Hiba az is, hogy nem mutatnak jó példát, lebecsülik az elmélet fontosságát, ezen keresztül lebecsülik Pártunk politikai irányvonalát, Pártunk vezető és irányító szerepét.

A fejlődés álliandó folyamat. Az igények folyton fokozódnak, nemcsak politikai és gazdasági, hanem kulturális vonalon is. Szakszervezetünknek a Pártunk vezetésével olyan irányt kell venni, hogy a mind igényesebb vasutas dolgozóink tízezrei komoly oktatásban részesüljenek. Ez nem öncél, ez egy harci kérdés, ami megoldható, ha tele optimizmussal és kellő kitartással végezzük. Ha jól dolgozunk, az oktatást, nevelést nem hanyagoljuk el, a népköztársaságunk épitése, a termelékenység fokozása, a szociális jólét fokozása, a dolgozók általános életszinvonala, az ellenségeink elleni leleplező munka gyorsabbá, eredményesebbé válik. Sohasem szabad elfeledünk, hogy szabadságunkat, fokozódó jólétünket, kulturális lehetőségeinket a Szovjetuniónak köszönhetjük. Szovjetunió az a szilárd támasz, amelyre minden körülmények között támaszkodhatunk. A Szovjetunió iránti hűség, szeretet és hála mindjobban elmélyül dolgozóinkban.

Ma már a dolgozók az elmélet segitségével a valóságnak megfelelően látják a helyzetet, világosabban látják a társadalom és a gazdasági élet törvényszerűségeit. Az őszi oktatás sikere érdekében már most ki kell dolgozni azt a szervezési alapot, amelyre támaszkodva, jobb munkánkat elősegitjük. Az oktatás, nevelés nem lehet kampányszerű, mert a reakció minden lefékezett munkát kihasznál a maga javára.

A Pártunk segitségével és politikai irányvonalának betartásával a dolgozók széles rétegeire számithatunk. A Szovjetunió példaadásán, a tapasztalatok átvételén keresztül gyorsabban felépitjük a magasabbrendű életet biztositó szocialista társadalmat.

Perge István

Augusztus 31-én avatjuk fel Hámán Katalin emlékművét

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete maradandó emléket állit a magyar munkásmozgalom kiemelkedő vasutas mártirjának, Hámán Katalin emlékének megörökitésére.

A Budapest Nyugati pályaudvar indulási oldalán lévő téren állitják fel a közel 6 méter magas, monumentális emlékművet. A szobor ünnepélyes leleplezése augusztus 31-én lesz, s azon Pártunk Központi Vezetőségének képviselőin kívül a különféle társadalmi egyesületek, üzemek küldöttei is megjelennek.

A vasutas dolgozók lelkesen készülnek az ünnepségre és nagy számban vesznek részt azon, hogy erőt meritsenek a hős kommunista harcos életéből.

Hámán Katalin Emlékbizottság ezúton is meghivja a vasutas dolgozókat az ünnepségre.

Harcoljunk következetesen a termelékenység emeléséért, a helyes norma kialakításáért, a szocialista munkaverseny továbbfejlesztéséért!

A dolgozó nép ellenségei: Ács Albert és Deák József

113.000 forinttal károsítottak meg bennünket

A közelmultban leplezték le a dolgozók a Landler Jenő Járműjavító ÜV-ben *Ács* Albert művezetőt és *Deák* József csoportvezetőt, aki kihasználva az ellenőrzés lazaságát, öt hónapon keresztül sorozatos bércsalást követtek el az ócska faanyag válogatásánál és megmunkálásánál.

Bércsalásukat egyrészt úgy követték el, hogy a

munkautalványokat nem mutatták be ellenőrzés végett az Üzemgazdasági Osztály időfelvevőinek,

annak ellenére, hogy a munka természete miatt azokat állandóan ellenőriztetni kellett volna. Így az időfelvevők által egy alkalommal megállapított legmagasabb időegységet utalványozta teljesen szabálytalanul *Ács* művezető a *Deák*-csoport részére.

A bércsalást másrészt úgyis elkövették, hogy a kiutalványozott munkának csak egy részét végezték el,

amit az Ellenőrzési Osztálynak a készletfelvételre vonatkozó vizsgálata kétséget kizáróan meg is állapított. Erre azért volt lehetőségük, mert *Ács* egyszemélyben belső és külső művezető volt, s így a munka megrendelését és átvételét is egyszemélyben végezte.

A vizsgálat megállapította, hogy mintegy

113.000 forinttal károsították meg a dolgozó népet.

Augusztus 9-én tárgyalta népünk ellenségeinek bércsalását a MÁV Külön Fegyelmi Tanácsa. A Tanács ítéletében *Deák* Józsefet elbocsátással, *Henyei* József és *Orvos* András időfelvevőket, *Bánhidi* Gyula reszortvezetőt, valamint *Ebneth* Sándor osztályvezetőt, az előléptetésre jogosító várakozási időnek két évvel való meghosszabbításával áthelyezésre és évi fizetésüknek öt százalékát kitevő legmagasabb pénzbírsággal sujtotta.

Ács Albert művezető ügyében, minthogy a tárgyalásra szóló idézést, a tárgyalás időpontjáig nem lehetett számára kikézbesíteni, a Tanács határozatot nem hozott, hanem *Ács* ügyét elkülönítve, új határnapot tűzött ki a tárgyalásra.

Bánhidi Gyula reszortvezető ellen egyébként másik fegyelmi eljárás is folyamatban van. *Bánhidi* két savszállító kocsit rongált meg azzal, hogy két darab tartálykocsit, amely aluminumból volt, *„kénsavszállításra"* felirattal láttatott el, s amikor azt kénsavval megtöltötték,

a sav az aluminiumot szétmarta, mintegy 15.000 liter kénsav elfolyt és mindkét tartály használhatatlanná vált.

A szocializmus építésének ellenségei, békénk ellenségei elnyerik méltó büntetésüket. *A Párt politikája: a szocializmus építése és a béke védelme megalkuvásnélküli küzdelmet követel valamennyiünktől, a politikai és gazdasági kártevők, az ellenség ügynökei ellen. Személyre, funkcióra, mult érdemekre való tekintet nélkül lépjünk fel az ilyen elemek ellen, alkalmazzuk teljes szigorúságban a fegyelmi szabályzatot, működtessük a társadalmi bíróságokat, szerezzünk érvényt államunk törvényeinek.* Már a kezdetén fel kell fedni a bajt és gyökeresen kiirtani. Ez minden becsületes, hazáját szerető dolgozónak kötelessége kell hogy legyen!

Tapolcaiak az őszi forgalom sikeréért

„T. Közlekedés!

A tapolcai fűtőházban megalakult a „2000 tonnás", majd az „500 kilométeres" brigád.

Mi, tapolcai dolgozók összefogtunk, a Párt útmutatásait követtük, s igyekeztünk jó munkával az elénk gördülő akadályokat gyorsan elhárítani, népnevelőgárdánkat megerősíteni, így népnevelőmunkánk mellé állítottuk a szakmai továbbképzést, ami eredményes munkát hozott az „500 kilométeres" és a „2000 tonnás" mozgalmunkban.

Ezév február 23-tól július 20-ig 2167 „500 kilométeres"-vonatot továbbítottunk. 1950 július hó 25-én Badacsonytomaj állomásáról az 500. „2000 tonnás" vonatot indítottuk el-

a VI. terhelési szakaszon 910 tonna terheléssel, 320 tonna súllyal, ami 54 százaléknak felel meg. A 276 kilométeres utat 17-30 óra alatt tette meg a vonat. Itt meg kell említeni, hogy a tapolcai vontatási brigád mellé felsorakozott a forgalmi brigád is.

Így harcolunk az őszi forgalom sikeréért!

Tiborcz Béla
mozdonyfelvigyázó,
a „Közlekedés" levelezője,
Tapolca."

14 püspökladányi sportoló levele a keszthelyi üdülésről

Július 31-én 17.39-kor begördült a gyorsvonat Püspökladány állomásra. A sportolók ragyogó szemekkel siettek felszállni, hogy tiz napig Keszthelyen az üdülés örömeit élvezhessék. Az állomásról a Párt és az ÜB-titkár búcsúzó szavai közben indult el a vonat. A piros melegítőbe öltözött sportolók jókedvű szavai hangzottak, hogy gondoltatok-e fiúk valaha arra, hogy enynyire megbecsült lesz a sportoló, hogy egyesületünk a Párt és a Szakszervezet jóvoltából tiznapos üdülésben részesít. Bizony erre nem is gondolhattunk. Valamikor ezt csak a kiváltságosak élvezhették. A felszabadító Szovjet Hadsereg tette lehetővé, hogy a tőkések helyett a dolgozók élvezhessék jólvégzett munkájuk után az üdülés örömeit.

Az üdülőben az ellátás minden igényt kielégít. Mire ráeszméltünk, már vége a boldog pihenésnek és a Balaton vizébe lenyugvó nap figyelmeztet, hogy holnapután kipihenten, újult erővel folytassuk szocialista munkaversennyel hazánk erősítését, mely a béketábor erős támasza a Szovjetunió oldalán.

Mi, sportolók, teljes erőnkkel ki akarjuk és ki is vesszük részünket az őszi forgalom győzelmének megvalósításából.

Szeretettel és hálával gondolunk mindazokra, akik ezt számunkra lehetővé tették.

Éljen a nagy Szovjetunió és vezére, Sztálin elvtárs!

Éljen a Párt és bölcs tanítónk, Rákosi elvtárs!

Szabadság!

A. Püspökladányi Vasutas Sport Kör 14 sportolója.

Tovább folynak az 1950. évi Országos Vasutas Bajnokságok

Vasutas Szakszervezet Sportosztálya ez évben is megrendezte az 1950. évi férfi és női felnőtt atletikai bajnokságokat. A bajnokságban minden atletikai szakosztállyal rendelkező sport kör indította legjobbjait. Hatalmas és nagy küzdelmek indultak meg egyes számokban a vasutas bajnoki cimért. Meglepő volt, hogy ez évi bajnokságban a nők nagyobb számban vettek részt és kiemelkedő eredményeket értek el. Az igen jó rendezésben lefolyt verseny eredménye a következőkben alakult ki. Hatalmas küzdelemben pontversenyben első lett Szeged 55 ponttal, második Nyiregyháza 51 ponttal, harmadik Debrecen 31 ponttal, negyedik Békéscsaba 26, ötödik Makó 11 ponttal, hatodik Tapolca 9 ponttal.

Gyermán Erzsébet írja Mátrahásáról

„T. Közlekedés! Én, mint egy szerű dolgozó nő, életemben először kerültem abba a helyzetbe, hogy munkám fáradalmait a szép mátraházi vasutas üdülőben kipihenhettem. Tiz kedves napot töltöttem itt, ahol nagy szeretettel fogadtak.

Az ország minden tájáról érkeztek ide vasutas dolgozók, hogy kipihenve magukat, újult erővel térhessenek vissza munkahelyükre, hogy ötéves tervünk sikeres megvalósításáért, a béke erősítéséért tovább küzdjenek a munka frontján.

Sokat gondoltam arra az üdülőben, hogy sohasem kerültem volna oda, ha a Szovjetunió, a dicsőséges Szovjet Hadsereg fel nem szabadit bennünket a fasiszta iga alól és ilyenkor hálatelt szivvel gondoltam a nagy Sztálinra.

Munkásosztályunk élcsapata, győzelmes Pártunk és a mi drága, Rákosi elvtársunk vezetésével jólviszonyultunk a kapott szabadsághoz és ennek köszönhetjük, hogy szakszervezetünk ma abban a helyzetben van, hogy a dolgozók tizezrelt üdültetti és segélyezi.

Kritikát is gyakorolok az üdülők hiányos kollektiv szelleme miatt. Én egyszerű takarítónő vagyok, és mikor ezt megtudták rólam a vörös körömlakkal kifestett „hölgyek" és „urak" — tisztelet a jóérzésű munkásoknak és munkásnőknek — „elhanyagoltak". Persze az osztályához hű munkástársaimmal együtt elítéltük ezeknek a kispolgároknak a viselkedését, s igyekeztünk magunk között ébrentartani a kollektiv szellemet.

Hazatérésem után újult erővel folytatom munkámat, mert belső érzéseimben nagy lendületet kaptam, megerősödtem, megértettem, hogy „Miénk az ország, magunknak építjük".

Szabadság!

GYERMÁN ERZSÉBET."

Augusztus 20-án nyílik meg a Képzőművészeti Kiállítás

Az Alkotmány ünnepén, aug. 20-án, a Műcsarnokban ünnepélyesen megnyitja kapuit a Képzőművészeti Kiállítás.

A kiállításon 2450 festmény, rajz, és 400 szobor szerepel. Ezek közül mintegy kétszázat a vidéki kiállítások anyagából választottak ki.

A 2850 műalkotás közül 500 kerül a kiállításra, ezeket zsűri választja ki. A bizottságban a Képzőművész Szövetség által delegált kiváló képzőművészek, a SZOT által kiküldött élmunkások, sztahánovisták és a DISZ képviselői foglalnak helyet.

A rendkivül érdekes kiállítást, ahol a dolgozók kitűnő képzőművészeti alkotásai kerülnek bemutatásra, valamennyien nézzük meg.

A nyugdíjasok tervkölcsön kötvényét

az Államvasutak Központi Számfejtő Hivatala mindazok számára, akik részletfizetésre jegyeztek tervkölcsönt, legkésőbb augusztus 22-ig kikézbesíti.

A Központi Számfejtő Hivatal ezúton hívja fel a részletlevonásra jegyző nyugdíjasok figyelmét arra, hogy amennyiben tervkölcsön kötvényét 22-ig nem kapják kézhez, legkésőbb augusztus 26-ig írásban jelentsék be ezt a körülményt a KSzH-hoz, saját érdekeik megóvása végett.

Kultúrotthont avattak a győri és szombathelyi dolgozók

A győri vasutas dolgozók a háború alatt rombadőlt vasútállomás egyik teheráruraktárának átalakításával *pompás kultúrotthont létesítettek.*

Nyolcszáz személy befogadására alkalmas a nagy kultúrterem, amelyhez 11.5×8 méteres színpad és 45 személyes süllyesztett zenekari rész tartozik. Van még egy 300 személyes terem, külön helyiség az élmunkáskörnek, könyvtárszoba 900 kötetes könyvtárral és még több kisebb szoba. *Százötvenezer forintos beruházási összeg állott rendelkezésre* az építkezésre, de hatalmas összeget tesz ki annak a társadalmi munkának az értéke is, amit a vasutas dolgozók végeztek nagy lelkesedéssel.

A munkában élenjártak a vasút kommunista dolgozói, legjobb sztahánovistái, élmunkásai, *Balogh* Ferenc elvtárs, párttitkár 100 munkaórát ajánlott fel, de több mint 150-et teljesitett. *Laczkó* Emil elvtárs, alapszervi titkár heteken át este 10—11 óráig dolgozott az építkezésnél. Aktivan résztvett az építés munkájában *Domonkos* Lajos elvtárs, mozdonyvezető — aki az „500 kilométeres"-mozgalomban is vezetőszerepet visz.

Az új kultúrotthont műsoros ünnepség keretében adták át rendeltetésének. A zsúfolásig megtelt teremben *Végh* Lajos elvtárs, a Vasutas Szakszervezet elnöke mondott ünnepi beszédet.

Ugyancsak ünnepélyes keretek között adta át a dolgozók új kultúrotthonát Végh elvtárs Szombathelyen is.

A fehérvári vasutas színjátszó csoport nagysikerű szovjet vígjáték bemutatója

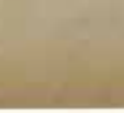
A vasutas dolgozók szépszámú közönség előtt mutatták be közelmultban a *„Filmcsillag"* zenés vígjátékot.

A darab négy szovjet ember életét, harcát mutatja be a maradiság, kapzsiság és szemellenzős tudomány ellen, sőt még ennél is sokkal többet adó, a szovjet társadalom emberformáló erejét vetíti fel a négy „főhős" személyében. Maguk a szovjet emberek, jelen esetben a négy jól megmintázott főalak, nevelik egymást. Még a szerelmi kapcsolatokat is átszövi a munkaszeretet, az elvtársiasság érzése. Mindezt elénk tárják a bonyolult szövésű mese vidám epizódjai. Ezekben láthatjuk meg, milyen hatással van a szovjet társadalom ereje egyes dolgozókra. Ennek révén lesz a szobába zárkózott tudósból a tudomány modern képviselője, aki leveti a szemelemzőt, túllát már tudományának határain, beágyazza ezt a szovjet élet, társadalmi fejlődés törvényeinek keretei közé. Ez az erő leplezi le a hozományvadászt, a burzsoá előítéletének javíthatatlan rabját és ennek köszönheti az öregecske *Margaréta* néni, hogy későn bár, de visszatérhet a józan emberek közé, felhagy különcségeivel, a párizsi modelekkel, a bakfis-stilussal, megújhódott ember lesz belőle.

A színházlátogatók régen kérték, hogy valami olyan vígjátékot kellene már Fehérvárra hozni, amely amellett, hogy vidám, zenés, szórakoztató, könnyedébb formában is nevelő. Ezzel a szovjet vígjátékkal a vasutas színjátszók elérték a kettős célt. Szórakozást nyujtottak a közönségnek, de a darab az új életre is tanította a nézőket. Tegyük hozzá, a vasutasok jól kihozták a *„Filmcsillag"* lényegét, a szovjet nép harcát az újért, az építésben s magában az emberben is. Ami az egyéni teljesitményeket illeti, a tudósnőt, *Nyikitinát* és *Vera* színésznőt alakító *Szőke* Gabriella, nehéz feladatot kapott a kettős szerepben, de nagyszerűen oldotta meg azt. Lonja bácsit, az öreg színészt, némi hóbortjával, de azért lelkes munkájával *Varga* Gábor jelenitette meg művésziesen. A vén *Margaretta* különcködéseit, baktis szerelmét és hirtelen észretérését *Kovács* Jenőné érzékeltette, *Bubencov* figuráját *Major* László egy kissé túlkarikirozta. A filmrendezőt *Körmöci* Sándor, *Viktort Szerencsi* Gyula alakította.

A színdarab előnye a nagyobb szerepek alakításának jól sikerültsége. Hátránya viszont az apróbb szerepek, amelyek szintén jelentősek a mai szovjet élet bemutatása szempontjából, csak formaiak voltak. A rendezésben, a díszletek kivitelezésében a vasutas kultúrgárdisták szintén kitettek magukért. Adott körülményekhez képest az optimálisat nyujtották. *Varga* Gábor mint rendező is szép eredményt könyvelhet el.

A fehérvári vasutas színjátszó csoport a „Filmcsillag"-gal, amelyet a többiekhez hasonlóan követni fognak az ország több városában tartandó előadásaik — ismét növelni fogják sikereik számát.

MAGYAR FILMEK KARLOVY-VARYBAN

Alig két éve vette kezébe a magyar nép a filmművészet ügyét. Ezalatt a két év alatt jelentős eredményeket értünk el ezen a téren is. Az eredmények évről-évre jobban megnyilatkoznak. A most lezajlott nemzetközi filmversenyen, Karlovy-Varyben is jelentős sikereket ért el a fiatal magyar filmművészet. Ezek közül a legkiemelkedőbb a „Szabóné" c. magyar filmet ért megtiszteltetés, amelynek forgatókönyve szerepel a legnagyobb művészi alkotások között, a szovjet filmművészet kiemelkedő alkotásai mellett. Elismeréssel nyilatkoztak a filmfesztivál résztvevői a legújabban elkészült magyar filmről, a „Dalolva szép az élet"-ről is, amely versenyen kívül került bemutatásra a haladó fimművészet legjobbjai előtt. Elismeréssel beszéltek a filmről Csiaurelli, a „Berlin eleste" rendezője, Sadoul, a békéért harcoló, a francia filmművészek egyik világszerte ismert vezetője és Metzig, aki az „Istenek tanácsa" c., ugyancsak díjnyertes német filmet rendezte.

Kiemelkedő eredmény az is, hogy Soós Imre, a „Ludas Matyi" főszereplője tisztelet díjban részesült kiváló színészi alakításáért. Soós Imre nemrégen még a falujában a földet művelte, — a népi demokrácia diadala, hogy ma a világ legjobb színészei közt érte el ezt a megtiszteltető helyet.

Külön meg kell emlékeznünk a „Világ ifjúsága" c. filmről, amely mint a szovjet és a magyar filmművészek közös alkotása, a legjobb dokumentfilm díját kapta. A szovjet művészek támogatása és tapasztalatainak átadása más téren is nagy segitséget jelentett dokumentfilmgyártásunk eredményeinek továbbfejlesztésében. Csak az ő példájuk nyomán fejlődhetett oddig a magyar dokumentfilmművészet, hogy Karlovy-Varyban komoly elismeréssel fogadták az ott bemutatott magyar dokument alkotásokat. Igy többek között a „Futóhomok"-ot, amely az Alföldet fenyegető futóhomok veszedelmességéről és az ellene folytatott harcról szól. Nagy tetszés jutott osztályrészül a „Szabadságunk születésnapja" c. dokumentfilmnek is, amely diadalmas erővel hirdeti a magyar nép elszánt békeakaratát és erejét, amelyivel minden agresszió ellen megvédi a Sztálintól és a Szovjet Hadseregtől kapott szabadságot és békéjét.

közlekedés
A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA
Főszerkesztő:
GASPAR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN
Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—887. 126—452, 124—893.
Szikra Lapnyomda NV. Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ.

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 17. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 augusztus 15.

A normarendezés következetes végrehajtása: hűségünk próbája nagy Pártunk és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs iránt!

A párthatározat megvalósításának, a munka megjavításának első lépése az alapbéremelés és normarendezés helyes végrehajtása

„Harcoljanak következetesen az ötéves terv végrehajtásáért, a termelékenység emeléséért, az önköltség csökkentéséért és a szocialista bérezés, a helyes norma kialakításáért — a szocialista munkaverseny, a Sztahánov-mozgalom felendítéséért."

(A Politikai Bizottság július 24-i határozatából.)

Pártunk Politikai Bizottsága — amint arról lapunk augusztus 1-i számában már teljes részletességgel beszámoltunk —, nagyjelentőségű határozatot hozott szakszervezeti munkánk egyes kérdéseiről.

Amikor Pártunk hibáink feltárásával hatalmas támogatást nyujtott, meg kell állapítani azt, hogy ebből a kritikából valamennyiünknek, kivétel nélkül tanulnunk kell. Tanulmányoznunk kell a Párt határozatát és funkcionáriusainknak állandóan javítaniuk kell munkájukat az ott megadott szempontok szerint.

Valamennyien tudjuk, hogy a párthatározat megvalósításának, a munka megjavításának első lépése az alapbéremelés és normarendezés helyes végrehajtása.

Ennek tudatában röpgyűléseken és egyéni agitáción keresztül fokoztuk dolgozóink politikai felvilágosítását. Megállapítható, hogy azokon a helyeken, ahol a politikai felvilágosító munka kielégítő, ahol a bizalmi hálózat aktivizálásán keresztül a dolgozók széles tömege megértette a normarendezés szükségességét, ott a dolgozók bizakodással tekintenek a normarendezés elé.

Önkritikát gyakorolva, azonban azt is meg kell állapítanunk, hogy ezen a területen munkánk még egyáltalában nem kielégítő. A Politikai Bizottság határozata nyomán még mindig nem tértünk rá a kommunista módszerek alkalmazására. Igy számos területen gyenge a felvilágosító munka. Vannak olyan üzemeink, ahol a dolgozók egyáltalában nem tudnak arról, hogy normarendezés lesz, de főleg arról nem, hogy számos területen bércsökkenés fog beállni a normarendezés kapcsán.

Az Északi Járműjavító ÜV dolgozóival történt beszélgetés alkalmával tudtuk meg, hogy nemcsak a *normarendezés kérdéséről nincsenek informálva*, de még arról sincs fogalmuk, hogy kik a bizalmijaik. Ugyanigy a Déli Osztálymérnökség dolgozói nincsenek tisztában azzal, hogy a normarendezés után számos olyan munkaterület lesz, ahol *keresetcsökkenés* áll be.

A felsorolt tények azt mutatják, hogy még mindig komoly hibák és hiányosságok mutatkoznak és a Politikai Bizottság határozata nyomán nem következett be döntő fordulat szakszervezeti munkánkban.

Az alapbéremelés és normarendezéssel kapcsolatban megszervezett termelési értekezleteken ezen a hibánkon valamit sikerült javítani. A dolgozók többsége megelégedéssel fogadta. Ez elsősorban megmutatkozott abban, hogy a dolgozók tekintélyes része máris konkrét felajánlásokat tett az új normáknak átlagosan 2—10 százalékig való túlteljesítésére. De különösen érzékeltetik dolgozóink lelkesedését azok a felajánlások, amelyeket a hős koreai nép szabadságharca győzelméért vállaltak.

Az öntudatos dolgozók máris túlteljesítik normájukat. A Miskolci Járműjavító ÜV-ben *Kapus* elvtárs felajánlotta például, hogy normáját 125—132 százalékra teljesíti és ma már elérte a 135 százalékot.

Ezek az öntudatos dolgozók megértik azt, hogy a Párt határozatára egyedül helyes *válaszunk* csak a határozat szellemében végrehajtott *cselekedet* lehet.

Meg kell javítani üzemi bizottságaink munkáját, és fel kell számolniok a megalkuvó magatartást, a népszerűtlennek látszó feladatoktól való húzódozást. Csakis így támogatjuk a Pártot és csakis így kerülhetjük el, hogy félrevezessük a dolgozókat.

Valamennyi szakszervezeti funkcionáriusnak harcolnia kell a hibák ellen. Ebben a harcban legélesebb fegyverünk a Párt határozata, a Párt útmutatása.

Számos levelet sorolhatnánk fel, ahol dolgozóink felajánlásaikkal egyidejűleg tettek tanubizonyságot arról, hogy megértették a minisztertanács határozatát, egyetértenek a normarendezés szükségességével, megértik, hogy az elavult módszerek és normák további fenntartása lehetetlenné teszi a szocializmus gyors építését, sőt lemaradást eredményez.

Üzemi szakszervezeti aktiváink bátran vegyék fel a harcot minden ellenséges megnyilvánulással szemben. A bérdemagógia minden formájával szálljanak szembe a bizalmiak és e mögött minden esetben keressék az ellenséget, mert a jobboldali szociáldemokraták nem adják fel a harcot. Ők azok, akik a fizikai és és szellemi dolgozókat szembe akarják állítani egymással. Ők azok, akik le szeretnék járatni sztahánovistáinkat és ők azok, akik nem riadnak vissza semilyen aljasságtól, amivel ártani tudnak népi demokráciánk fejlődésének, akadályozva a termelést és a dolgozók életszínvonalának további növekedését.

Üzemi aktiváink tettekkel bizonyítsák be, hogy az alapbéremelés és normarendezés végrehajtásából kiveszik részüket és felvilágosító munkájukkal mozgósítsák a dolgozók egészét a jobboldali szociáldemokraták, a legádázabb ellenség elleni harcra. A nemzetközi és a magyar munkásosztály harcaival, *a béke védelmével* szembeni kötelességének akkor tesz legjobban eleget minden dolgozó, ha ő maga is felsorakozik sztahánovistáink, élmunkásaink mellé. Igyekszik elsajátítani azok fejlettebb munkamódszerét és az általuk kezdeményezett újításokkal indul harcba az új normák túlszárnyalásán keresztül *az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításáért*.

Hajósaink országos értekezleten vitatták meg az őszi csúcsforgalom soronlévő feladatait

Augusztus 8-án tartották meg a magyar hajósok az I. Országos Hajóüzemi Értekezletüket, melynek egyetlen tárgyaként szerepelt az, hogy hajósaink miként oldják meg az őszi csúcsforgalommal kapcsolatos feladatokat.

Az országos értekezletet a MESZHART székházának klubhelyiségében tartották meg. Az értekezleten valamennyi hajózási vállalat, üzem, valamint a vasút, szállítási vállalatok stb. képviseltették magukat.

Az értekezletet dr. *Pál* Henrik elvtárs, a MESZHART vezérigazgatóhelyettese, elnöki megnyitója vezette be. Hangsúlyozta, hogy a hajós dolgozók először ülnek össze, hogy a Szovjetunió példáján elindulva, Pártunk útmutatását követve, készüljenek azoknak a feladatoknak elvégzésére, amelyek az őszi csúcsforgalom lebonyolításában várnak a hajós dolgozókra.

Ochotnyikov elvtárs: Minden segítséget meg kell adnunk a vasutasoknak, hogy közös erőfeszítéssel megoldhassuk az őszi forgalom feladatait

Az országos értekezlet főelőadója G. I. *Ochotnyikov* elvtárs, a MESZHART vezérigazgatója állt fel ezután szólásra.

Elmondotta, hogy a hajósok komoly munkát fejtettek ki a tervév lezajlott időszakában, de még vannak követelmények, amelyeknek meg kell felelniök. Ez elsősorban az őszi csúcsforgalommal függ össze.

Ezután az eredményekről beszélt. Kiemelte, hogy

az ötéves terv első tervévének hét hónapját 107.9 százalékra teljesítették ki,

majd a nehézségekről emlékezett meg. A kis hordképességű uszályokat a darabárukkal nem használták ki kellőképpen és ezek állással töltötték idejük egy részét. Hasonló a helyzet a tankuszályoknál. Sok nehézséget okoz a Vaskapuban elsüllyedt román uszály forgalomakadályozása. Mégis el lehet mondani, hogy ezév termelékenysége javult a multévihez képest, s így 20 százalékos javulást eredményezett. A vonóerőt 11 százalékkal jobban kihasználták és 8 százalékkal sikerült a sebességet is emelni.

Ochotnyikov elvtárs egymásután sorolta fel a kiváló teljesítményt elért egységeket és ezek dolgozóit: többek között a „Győr"-t a „Gönyü"-t, a „Tihany"-t és ezek dolgozóit. Általában az osztályok is jó munkát végeztek. Ennek volt köszönhető, hogy

a terv hét hónapjában az utasszállítást 122.5 százalékra, hajóműhely tervét 106.6 százalékra teljesítették.

Hasonlóan jól dolgoztak a Nemzeti Szabad Kikötő munkásai is, akik 104.9 százalékra teljesítették az üzem tervét. A továbbiakban hangsúlyozta, hogy döntő feladatunk az őszi forgalomra való felkészülés. Éppen ezért fel kell tárni a hiányosságokat, a baleseteket el kell kerülésére kell venni az irányt és úgy kell igyekezni, hogy a *haváriákat*, káreseteket, amelyeket tavaly óta sikerült egynegyedére csökkenteni, az emberileg elérhető minimumra csökkentsék.

Ochotnyikov elvtárs sorbavette azokat a feladatokat, amelyeket a hajózás vonalán meg kell oldani az őszi forgalom érdekében. Gyakorlati példákkal világította meg a hibák kiküszöbölésének lehetőségeit. Különösen hangsúlyozta a vasutasokkal való együttműködés szükségességét és azt mondotta, hogy

minden segítséget meg kell adni a vasutasoknak, hogy közös erőfeszítéssel megoldhassák az őszi forgalom feladatait.

Hibául rótta fel a vasút felé, hogy egyszerre ömlenek a vasuti kocsik a csepeli kikötőbe, nem pedig ütemezve. Hiba az is, hogy a hajók nagyon sokáig állnak a műhelyben javítás alatt és nem használják kellően az új gépi berendezéseket. A szocialista munkaversenyről szólva az újítások kérdésénél megemlítette, hogy a fizikai dolgozók 50 újítási javaslatot nyujtottak be, de ugyanakkor szégyene a mérnöki és műszaki dolgozóknak, hogy

egyetlenegy értelmiségi újítási javaslatot nem nyujtottak be.

Ezt is ki kell küszöbölni, meg kell szervezni a Műszaki Tanácson belül a MESZHART-nál a háromnhónapos újítási mozgalmat, a tapasztalatcserét. Az őszi forgalom különösen nehéz feladatot ró a hajóparancsnokokra, a gépüzemvezetőkre, a műhelyi dolgozókra és döntően esik latba, hogy a hajós dolgozók a baleseteket elkerüljék, a szocialista munkaverseny hiányosságait felszámolják. Fontos az, hogy az osztályvezetők ne hárítsák át a feladatokat munkatársaikra.

Ochotnyikov elvtárs beszéde végén hangsúlyozta, hogy bízik a jó eredményben, az öntudatos dolgozók jó munkájában és ígéretet tett arra, hogy az őszi forgalom feladatait a hajósok becsületesen végre fogják hajtani.

Hozzászólások

Ochotnyikov elvtárs beszámolóját többször szakította félbe a dolgozók lelkes tapsa, amellyel a Szovjetuniót, *Sztálin* elvtársat, Pártunkat, *Rákosi* elvtársat üdvözölték.

Utána *Bartos* Szilárd elvtárs, a helyi pártszervezet részéről beszélt, majd *Ferzsigán* László elvtárs, a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete Hajózási Osztályának vezetője bejelentette, hogy a szakszervezet minden erejével támogatja a dolgozókat az őszi forgalomért vívott harcukban.

Ferzsigán elvtárs egész részletesen taglalta, hogy a szakszervezet mit vállal a csúcsforgalom lebonyolításának előmozdítására.

Utána *Radnai* Antal elvtárs, a közlekedés és postaügyi minisztérium hajózási főosztályának vezetője állt fel szólásra. Elmondotta, hogy az előző évvel szemben legalább 30 százalékkal magasabb követelmények elé kerül a hajózás, nemcsak az ipar, hanem a

A SZOVJET PÉLDA NYOMÁN, PÁRTUNK SEGÍTSÉGÉVEL, ÚJ GYŐZELEM SZÜLETETT!

A négy szovjet tapasztalatot: a „2000 tonnás", az „500 kilométeres", az irányvonatképzési és a menetsebesség felemelésének mozgalmi tapasztalatait egyesítették Kádár János, Hüse Lajos és Ujvári Ferenc elvtársak. Ezzel példát mutattak az ország többi vasutasainak is: Pártunk segítségével minden akadályt legyőzünk, jó eredményekkel zárjuk a „Koreai Hetet" és emelkedő teljesítményeinkkel győzelemre visszük az V. Országos Vasútüzemi Értekezleten vállalt feladatokat az őszi csúcsforgalom érdekében. Képünkön: Debrecenből indul a hatalmas szerelvény. Az eredeti alapsebesség mellett 11 óra 30 perc alatt tette volna meg az utat a vonat. A négyszovjet tapasztalat egyesítésével ugyanezt az utat 6 óra alatt kellett volna megtennie az előzetes számítások szerint. Kádár, Hüse és Ujvári elvtársak, valamint a forgalmi, pályafenntartásidolgozók jó munkájának eredményeként a 2021 tonnás szerelvény 5 óra 36 perc alatt futott be rendeltetési állomására.

mezőgazdaság rohamos fellendülése következtében, de azért is, mert a

rendkívül alacsony vízállás miatt a rendelkezésre álló uszályokat nem lehet teljes terheléssel kihasználni.

Ezt a feladatot csak tervszerű szállítással lehet megoldani, amelyre lehetőséget ad az

augusztus 1-re bevezetett új szállítási terv.

Az uszályforduló megrövidítése érdekében szükséges, hogy pontos rakodási ütemtervet dolgozzanak ki a vállalatok. Célszerű, hogy a hajós dolgozók a szállítóvállalatok dolgozóival komplex-brigádot alakítsanak a nehézségek elhárítására.

Farkasics elvtárs, MESZHART igazgató javasolta, hogy az uszályforduló megrövidítése céljából

létesítsenek vételező helyet az Al-dunán.

Kérte a vállalatot, hogy kezdje meg a zuhatagi hajók építését, hogy necsak egy hajót, hanem egyszerre három hajót vontathassunk át a zuhatagi szakaszon. Kérte a MASPED-et, hogy rendeléseiket az uszályokra vonatkozólag 5—6 nappal előbb küldjék be, majd javasolta, hogy Adonyban úgynevezett jelentőállomást állítsanak fel a hajók útjának ellenőrzésére, illetve a hajórakományok kirakásának előzetes megszervezésére.

Mikiós, Venczel János, *Zsirai, Holl, dr. Csorba* Lajos MÁV küldöttek, *Sorokin* műhelyigazgató, *Sipos, Bedő* Géza, *Földi* János, *Kovács, Záreczki, Pintér* József, *Szabó* Imre, *Németh* Sándor, *Kecskeméti, Széll* Károly, *Hossala* és *Krizs* György elvtársak értékes hozzászólása után *Ochotnyikov* elvtárs szólalt fel, majd a küldöttek határozati javaslatot fogadtak el.

A határozati javaslat szövege a következő:

Határozat

„Szocialista iparunk és mezőgazdaságunk nagyaranyu fejlődésével a szállításra váró áruk mennyisége megnövekedett. Az árumennyiség nagymértékű növekedését előidézi a Szovjetunióval, valamint a szomszédos népi demokráciákkal való kereskedelmi kapcsolatainк elmélyülése. A hajózás dolgozóit a megnövekedett áruforgalom lebonyolítása az őszi csúcsforgalom keretében harci feladat elé állítja.

Tudjuk azt, hogy az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása erősíti népgazdaságunkat és erősíti a béketábort, melynek élén a Szovjetunió áll.

Akkor, amikor a hős koreai nép fegyverrel kezében harcol szabadságának, függetlenségének megvédéséért az imperialisták agressziója ellen, mi a megnövekedett feladatok sikeres megoldásával járulunk hozzá a békefront megerősítéséhez és ennek érdekében az 1950. február 17-i MESZHART munkavállaláson felül a következő feladatok megoldását vállaljuk:

I. A kereskedelmi szolgálat részéről:

A kereskedelmi szolgálat dolgozói a szállítófelekkel kapcsolatot tartva, biztosítják:

a) A ki- és berakodás gyorsítását a tavalyi őszi forgalomhoz viszonyítva, 10 százalékkal.

b) Az uszályoknak időbeni megrendelését a forgalmi szolgálattal való együttműködés alapján.

c) Az áruknak a rakodás helyére való leszállításának olymódon való megszervezését, hogy emiatt hajóállás ne merüljön fel.

II. A forgalmi szolgálat részéről:

a) Az úszóművek időbeni rakodóra való kiállítását.

b) a vonóerő előrelátható gazdaságos beosztását olymódon, hogy a vontató- és uszályhajók egymásra való várakozása kiküszöbölttessék.

c) A vonóerőre eső átlagos terhelés és a műszaki sebesség fokozását 10 százalékkal az 1949. évi forgalomhoz viszonyítva.

d) A zavartalan hajózási út biztosítása szempontjából az őszi kisvizre való tekintettel, a meder és kitűzések állapotáról gyors és pontos adatok szolgáltatását az O. V. H. felé.

III. A műszaki szolgálat és a javítóműhelyek részéről:

a) Az őszi forgalom ideje alatt az indokolatlan műhelyjavítások megelőzését olymódon, hogy azokat házijavítások keretében elvégzik lehetőség szerint a menetidő alatt.

b) A műhelyjavítások kifogástalan határidőre való elvégzését.

IV. A kikötők és rakodóhelyek részéről:

a) Az éjjel, nappal túlóramentes három műszakban folyamatosan történő rakodását.

b) A rakodással kapcsolatosan minden kár és hiány kiküszöbölését.

V. Pártszervezeteink részéről:

Politikai felvilágosító munkánk fokozását hajólátogatásokon, röpgyűléseken, valamint egyéni beszélgetéseken keresztül. Az éberség fokozásával az ellenség munkálának leleplezésével biztosítjuk a vállalt feladatok sikeres és maradéktalan végrehaltását.

VI. A szakszervezetek részéről:

Az őszi forgalom sikeres lebonyolítása érdekében, hogy egyéni versenyben, brigádban (komplex-brigádban) és a vasút, vám- és révhatóságokkal alakított komplex-brigádok keretében végezzük munkánkat, a hajós sztahánovista mozgalmat kiszélesítjük, az önköltséget csökkentjük és munkánk termelékenységét növeljük.

Biztosak vagyunk abban, hogy vállalt feladatainkat sikeresen végrehaltjuk, mert bennünket a Magyar Dolgozók Pártja és szeretett vezérünk Rákosi elvtárs vezet. Előre Pártunk vezetésével, az őszi forgalom sikeres lebonyolításáért!"

Az országos értekezlet táviratilag üdvözölte *Rákosi* Mátyás elvtársat és *Andó* elvtársat.

Az I. Országos Hajóüzemi Értekezletet dr. *Pál* Henrik elvtárs válaszadása zárta be, majd az Internacionálé hangjaival végetért a nagyjelentőségű értekezlet.

Az Északi Járműjavító ÜV üzemi bizottsága a PB határozata után a pártszervezet segítségével fordulatot teremt munkájában

„Kedves Elvtársak! Pártunk Politikai Bizottságának határozatát az Északi Járműjavító ÜV üzemszervezeténél kiértékeltük és megállapítottuk, hogy szakszervezeti munkánk fejlődésében komoly hibák vannak.

A Politikai Bizottság határozata megmutatja számunkra azt az utat, amely kivezet bennünket az elpuhultságból, az opportunizmusból

A mi üzemszervezetünk is beleesett abba a hibába, hogy az eredmények tárgyalása mellett, a hiányosságok kiküszöbölésére nem fordítottunk elég gondot.

Megállapítottuk, hogy a Politikai Bizottság határozatának majdnem minden megállapítása ráillik üzemszervezetünk munkájára. Minden törekvésünk az, hogy hibáinkat kijavítsuk.

Súlyos hibák a termelés vonalán

Az Északi Járműjavító ÜV üzemi szervezetének munkájában elsősorban a termelés vonalán mutatkozik hiányosság

Tervelőirányzatunkat csak 87.10 százalékra teljesítettük ki.

Ennek a hibának felszámolásakor helytelenül a szakvonal munkájával, az anyagbeszerzéssel foglalkoztunk. Bár meg kell mondanunk azt, hogy a szakvonal részéről sincs sok igyekezet arra, hogy az anyagbeszerzés kérdéseit megoldják. Azért fordulnak egyenesen az ÜB-hez az anyagbeszerzésért, mert több ízben előfordult, hogy segítettük megoldani az anyagbeszerzés kérdéseit

Például a VIII/A Osztályban működő légkalapács ékszíjjait, amelyet a szakvonal már fél éve próbált beszerezni, az ÜB — öt nap alatt a gyári területére hozatta. Vagy, ami még súlyosabb, de egyben jellemző is a szakvonali bürokráciára, a XII. Osztály csiszológépét már három éve állítják üzembe. Az ÜB az ügy kézbevétele után két héttel már átadta a csiszológépet rendeltetésének.

Ezeknek tulajdonithatjuk, hogy a dolgozók nagyrésze közvetlenül az üzemi bizottsághoz fordul, hogy szerszám- és anyaghiányát megoldjuk. Ez az oka aztán annak, hogy az ÜB termelési vonala az anyagbeszerzés gondjai mellett, legfontosabb feladatával:

a munkaverseny kiszélesítésével keveset foglalkozik.

Igy meg kell állapitanunk, hogy a Sztahánov-mozgalom, az egyéni verseny kiszélesítése egyhelyben topog, a versenylapok kiosztásával és az eredmények ellenőrzésével nem sokat foglalkoztunk.

Azokra az adatokra támaszkodtunk, melyet az Uzemgazdasági Osztálytól kaptunk, s melyek rossz munkáját mi sem bizonyitja jobban, mint az, hogy

a XIV/A és a VIII/A Osztályok közötti versenyzászló kiértékelésénél 5100 órát „tévedtek."

A PB határozata elősegiti nálunk a hibák felszámolását a termelés vonalán is és a normarendezésen keresztül új alapokra fogjuk fektetni Sztahánov-mozgalmunkat, munkaversenyünket.

Ha tovább nézzük az üzemszervezet munkáját, meg kell állapítanunk, hogy az oktatás terén is hiányosságok vannak. Az elmult oktatási évadban a szemináriumainkon erős volt a lemorzsolódás. A jelenleg szervezés alatt álló

„Rákosi per"-tanulókörre többezer dolgozónkból még csak 36-an jelentkeztek, ami az egy százalékot sem üti meg.

Itt meglátszik üzemünk felvilágosító munkájának súlyos hiányossága.

Az éberséggel is baj van, a szakszervezetből kizárt marós fényképe még mindig kint van az üzem területén. De ugyanez a helyzet felsőbb szervünk, a központnál is. Annak ellenére, hogy többször kértük Takács fényképének a vonatokból való eltávolítását, még mindig ott van a többi, becsületes sztahánovista fényképe között. Igy a vonaton utazó dolgozók között azt az érzést kelti, hogy javaslatukkal nem sokat törődnek. Ezt az ügyet, Takács Pál ügyét, kétségkívül liberálisan kezeltük. Ez azonban csak annak tudható be, hogy

a Fegyelmi Bizottság javaslatára mind a mai napig nem kaptunk választ a központtól.

A kultúrmunkával foglalkozva meg kell állapitani, hogy mindaddig nem lesz komoly eredmény, amíg a jelenlegi kultúrfelelőst le nem váltjuk és kultúrgárdánkat át nem szervezzük.

Villányi „kultúrfelelős" kommunistákat vitetett el a csendőrökkel

A legutóbbi időkig *Villányi* Ferenc volt üzemünk „kultúrfelelőse", aki a Dunakeszi Föműhelyben, 1944-ben, amikor senki sem vállalkozott arra,

felolvasta Szálasi proklamációját, s a jó bolsikat elvitette a csendőrökkel.

Villányit annak idején elbocsátották állásából, de valaki mégis visszahozta a vasúthoz, az Északi Járműjavító NV-hez. Az ének- és zenekar tagjai között igen erős a polgári befolyás.

A jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció ellen sem alkalmazza üzemszervezetünk a kemények politikáját.

Nyugodtan tűrtük, hogy az orrunk előtt szervezkedjenek. Itt elsősorban *Grabocsai* és bandájára gondolok, amelyet a KÖZLEKEDÉS is leközölt. Jólehet vigyáztak arra, hogy ne legyenek szószólók, ideológiailag is képezték magukat, de a hanghordozók mögött már rátaláltunk az ellenségre. Igy például a VIII/B esztergaműhelyben *Kovács* Imre, akit jobboldali szociáldemokrata magatartásáért

1948-ban kizárták a szakszervezetből, ma normalazitást követ el azzal, hogy 10 órával többet kér az egyébként 3.80 óra alatt elvégezhető munkáért.

Vagy a X. Osztályban *Alter*, volt szakszervezeti bizalmi, aki demagógiával a bizalmi tanfolyam légkörét mérgezte és aki még a SZOT jelenlévő kiküldöttjének felszólalása után sem volt hajlandó demagóg viselkedésével alábbhagyni. Súlyosbító körülmény, hogy több bizalmi *Alter* hatása alá kerülve, lelkesen megtapsolta demagóg kijelentéseit.

Meg lehet állapítani, hogy a SZOT határozata óta a bizalmiak működésében bizonyos fejlődés mutatkozik, de

korántsem kielégítő és ezért szükséges bizalmi hálózatunk teljes átszervezése

Műhelybizottságaink legtöbb helyen csak papíron vannak meg. A titkárok dolgoznak, de az aktívák nem igen segítik őket ebben a munkájukban, beleesnek a tömeg uszályába. A VIII/B Osztály kovácsműhelyében, *László* István, a műhelybizottság titkára, maga is a bérrendezés ellen agitált.

Az Északi Járműjavító ÜV üzemi szervezete látja hibáit s ezek felszámolására törekszik, azonban ennek végrehajtása késik sok esetben. Itt élek az alulról jövő kritika jogával és meg kell mondani, hogy

Rákosi elvtárs útmutatása óta, amelyben kifogásolta, hogy sok az értekezlet, — legalább háromszor annyi értekezlet volt.

Súlyosbítja még ezt az a körülmény, ha például az értekezlet reggel 9-től délután 2-ig, vagyis öt órát tart. Ezalatt az érdekeltek többsége szellemileg és fizikailag is kifárad. Amikor hazatér a műhelybe, képtelen jól továbbadni a kapott szempontokat. Uzemszervezetünk felsőbb aktívái, miután a X. kerülethez is tartozunk, sokszor ugyanazon anyagot

háromszor—négyszer is végig értekezik,

igy ezalatt az idő alatt nem vesszük ki a társadalmi munkából a részünket.

A központi instruktorok nem támogatják az üb munkáját

A központból kiérkező instruktoroktól nem kapjuk meg azt a támogatást, amelynek segítségével az ellenséget végképpen felszámolhatnánk. Rámutatnak a hibákra, de csak azokra a hibákra, amelyeket mi is látunk. A felszámolásnál kevés a segédkezésük vagy utána

elmulasztják az ellenőrzést, nem nézik meg, hogyan hajtottuk végre a feladatokat.

Központunk ezenkívül, mereven haitja végre a kapott irányvonalat,

nem veszik figyelembe helyi adottságainkat.

A Kultúrosztály például gondolkozás nélkül küldi ki a színházjegyek tömegét s nem veszi tekintetbe, hogy fömühelyünk dolgozóinak közel 70 százaléka vidékről jár be dolgozni.

Mint minden vasutas nagyüzemnek, nekünk is van patronázsunk, de olyan nagy a lekötöttségünk, hogy például a legutóbbi négy hónap alatt csak egyszer voltunk kint az üzemben.

Sem a központ, sem a terület nem ellenőriz bennünket a normarendezésnél

A normarendezés kérdésénél sem a területtől, sem a központtól nem jött ki senki ellenőrzést gyakorolni: hogyan végezzük az előkészítést, stb. Ez persze későbbi eredményeinket veszélyeztetheti.

Az volna a javaslatunk, hogy adjanak több támogatást a súlyponti üzemeknek, legyen egy állandó összekötő a központ és a helyi szerv között.

teremtsük meg a műhelybizottságok és a bizalmiak átszervezésének feltételeit. A normarendezés bevezetése előtt legyen több ellenőrzés, csökkentsük minimumra az értekezleteket és ezeket is időtartamben szabjuk jóval rövidebbre. Vegyük a helyi viszonyokat figyelembe és általában több támogatást kérünk az üzemi bizottság felé.

Ebben az esetben, biztosan tudjuk, hogy munkánkban komoly javulás fog beállni és maradéktalanul eleget tudunk tenni feladatainknak, meg tudjuk valósítani Politikai Bizottságunk határozatait és az átszervezés után olyan kommunista elvtársak és harcos pártonkívüli dolgozók kerülnek a vezetésbe, akik a szocializmusért bátran és megalkuvás nélkül vezetik Pártunk útmutatása alapján a szakszervezetet.

Előre, Politikai Bizottságunk határozata alapján a szakszervezeti munka hiányosságainak kiküszöbölésére!

Szabadság!

Tengerdi József

UB-titkár,

Északi Járműjavító ÜV.

A „Szigliget" gőzhajó „Vörös zászló"-brigádja önköltségcsökkentési versenyre hívta ki a MESZHART dolgozóit

„T. Közlekedés!

Mi, a „Szigliget" gőzhajó személyzete, a legnagyobb felháborodással vesszük tudomásul az amerikai imperialisták napról-napra elkövetett borzalmas gaztetteit, akik olyan városokat bombáznak, amelyeknek csak az a bűnük, hogy felszabadultak. Mi mind átérezzük a koreai nép győzelmeinek örömét és tudjuk, hogy Korea népének szabadságharca a mi békeharcunk is. Éppen ezért megalakitjuk hajónkon a *„Vörös Zászló"*-brigádot. Ebben a brigádban fogjuk jó munkánkkal, a legmagasabb fokú önköltségcsökkentéssel elősegíteni Korea népének szabadságharcát, hogy minél hamarabb ott lebeghessen Korea minden egyes házán a vörös zászló, az egész világ dolgozó népének szabadság zászlója.

A *„Szigliget"* gőzhajó *„Vörös Zászló"*-brigádjának minden egyes tagja a legnagyobb gyűlölettel és megvetéssel gondolunk az imperialisták vad terrorjára és tudjuk azt, hogy erre mi leginkább jó munkánkkal, az önköltségcsökkentéssel és a marxizmus-leninizmus elméletnek mindjobban elsajátításával válaszolhatunk, de ugyanakkor él bennünk az elhatározás, hogyha kell, fegyverrel is megvédjük a békét.

Truman úr és imperialista csatlósai olyan fegyverrel harcolnak, amivel saját magukat fogják elpusztítani. Az egész világ békeszerető, dolgozó népe velünk van, élén a nagy Szovjetunió, a béke bástyája és annak bölcs vezére, Sztálin elvtárs és a magyar dolgozó nép szeretett vezére, Rákosi Mátyás.

„Vörös zászló"-brigádunk egy hét alatt 1440 forintos önköltségcsökkentést ért el azzal, hogy a hajón a kabinokat és a padlót házilag, a rendes munkaidőn kívül kifestettük és a gépen olyan javításokat csináltunk meg házilag, amelyeket máskor gyárban szoktak megcsinálni. Az olyan szerszámokat, amelyekkel ugyan még lehetett dolgozni, de a munka nem ment vele könnyen, megjavítottuk, mert tudjuk, hogy csak jó szerszámmal lehet jó munkát végezni és jó eredményeket elérni. Azt is tudjuk, hogy jó munkával jó eredményeket érünk el, mert ezzel nemzetgazdaságunk fejlesztését segítsük elő.

Az imperialisták elleni gyűlöletünk még nagyobb éberséget kíván tőlünk. Még éberebben fogjuk őrizni nemzetgazdaságunk vagyonát, nehogy valamilyen úton-módon a fekete reakció, a jobboldali szociálemek, az imperialisták ügynökei, bércsalók, akadályozzák nemzetgazdaságunk fejlesztését. Az ilyen egyéneket könyörtelenül elsöpörjük utunkból és harcolunk a szociallzmus mielőbbi megvalósításáért.

A *„Vörös Zászló"*-brigád tagjainak gyűlölete határt nem ismer az imperialistákkal szemben, akiknek van „bátorságuk" a dolgozók millióit legyilkolni azért, mert világuralomra vágynak, hogy a kizsákmányolást minél nagyobb mértékben tudják biztosítani maguknak.

A *„Vörös Zászló"*-brigád gyűlölete nem egyedülálló és az egész világ dolgozó népe ugyanezt érzi. Még az amerikai dolgozó nép is ilyen megvetéssel gondol Trumanra és társaira.

Mi, a „Szigliget" gőzhajó *„Vörös Zászló"*-brigádjának tagjai, egyhangúlag kihívjuk a Magyar-Szovjet Hajózási Rt. minden egyes hajóját önköltségcsökkentési versenyre. Versenyezzünk együtt, mutassuk meg Trumannak és csatlósainak, hogy mi harcolunk a dolgozók életszínvonalának emeléséért, a dolgozók jobblétéért, a szocializmus megvalósításáért.

Szabadság!

„Szigliget" gőzös
„Vörös Zászló"-brigádja

A MESZHART dolgozói elfogadják a kihívást

A Magyar-Szovjet Hajózási Rt. 572. uszály hajóslegénye a versenykihívást tudomásul veszi. Kommunista kötelességemnek tartom, hogy csatlakozzak a 458-as uszály kormányosa és hajóslegénye által, az uszályhajók dolgozóinak részéről meginduló új szocialista munkaversenyhez.

Igyekezni fogok, hogy a versenyhez való csatlakozásommal hozzájáruljak a termelékenység emeléséhez, tervünk időelőtti befejezéséhez, szocialista társadalmunk felépítéséhez és békénk megvédéséhez.

De ugyanakkor, amikor mi, uszályhajó-dolgozók, az uszályforduló meggyorsításával akarunk hozzájárulni a verseny kiszélesítéséhez és tervünk mielőbbi befejezéséhez, kérjük az illetékeseket, hogy necsak az ország határain belül, hanem túl is, lelkiismeretesen szolgálja minden hajós dolgozónk hazánk legsorsdöntőbb tömegmozgalmát, az újonnan meginduló minőségi munkaversenyhez való csatlakozását. Lehetőleg ne forduljon elő, hogy az uszályhajóknak 10—12 napot kelljen hajóra várniok, mert az ilyen esetek meghiúsítják az uszályhajók dolgozóinak munkavállalását és a verseny iránt érzett jóindulatát.

E szocialista csatlakozást és munkavállalást a minőségi munkaversenyhez, csak úgy tudjuk győzelemre vinni, ha minden hajós dolgozónk, szellemi, vagy fizikai munkás átérzi és egyetértően az igazgatósági épülettől, az Izmailban rakodó uszályon lévő hajóslegénytig, mindenki lelkesen csatlakozik a kihíváshoz és a vállaláshoz szükséges versenyfeltételeket mindenki magáévá teszi.

Én tehát a maj nappal csatlakozom a versenykihíváshoz és hajós kartársaimat is hívom, hogy kövessék a felhívást, hogy minden hajós dolgozó vegyen részt benne és igérem, hogy nemcsak az előírt feltételeket, hanem azon túl is teljesítek, mert ezáltal hozzájárulok ahhoz, hogy a Rákosi Mátyás által vezetett demokratikus magyar hazánk minél előbb felépíthesse szocialista jövőjét és megalapozhassa szilárd békéjét.

Elvtársi üdvözlettel:

Balog István,

572. uszály hajóslegénye.

Szabadság!

A Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának VII. 24-én hozott határozata kiértékelte a Szakszervezetek másféléves munkáját s az eredmények mellett felszínre hozta, illetve feltárta a szakszervezetek munkájának hiányosságait.

VIII. 4-én a Közlekedési Szakszervezet kibővített elnöksége a Politikai Bizottság és a SZOT III. teljes ülésének határozata alapján felszínre hozta és megtárgyalta szakszervezeti munkánk hiányosságait és határozatot hozott több értékes felszólalás után a hibák kiküszöbölésére és szakszervezeti munkánk megjavítására.

A kibővített elnökségi ülésen Földvári elvtárs rámutatott arra, hogy a Pol. Biz. határozata kemény bírálatot jelent a mi szakszervezeti munkánkra is és hosszú időre magszabja feladatainkat.

A Pol. Biz. határozata nyomán szakszervezeti mozgalmunknak döntő fordulatot kell venni, hogy meg tudjunk felelni az előttünk álló feladatoknak, amelyet a Párt határozata és a szocializmus építése megkövetel tőlünk.

Az egész magyar szakszervezeti mozgalom és a mi szakszervezeti mozgalmunk is a Párt s Rákosi elvtárs vezetésével nőtt naggyá — mondotta Földvári elvtárs.

A SZOT országos értekezletén Apró Antal elvtárs részletesen vonatkoztatta a Párt bírálatát a szakszervezetek, a a SZOT munkájára. Ugyancsak itt Kádár elvtárs utalt arra, hogy a szakszervezetek milyen fontos szerepet töltenek be a szocializmus építésében.

A Párt — mondotta Kádár elvtárs — nagy fontosságot tulajdonít a szakszervezetek munkájának, amelyet éppen a Pol. Biz. határozata támaszt alá.

Eredmények

Földvári elvtárs referátumában rámutatott arra, hogy eredményeinket a közlekedés területén is a Szovjetunió dicsőséges Vörös Hadseregének köszönhetjük és Pártunk következetes vezetésével értük el.

A közlekedési dolgozók a Párt vezetésével nagy lendülettel fogtak hozzá a fasizmus által leromlott közlekedési hálózat, vonalak, műhelyek és járművek újjáépítéséhez. Már a hároméves terv keretében nemcsak újjáépítettük hálózatunkat, hanem újat is építettünk.

Eredményeink megmutatkoznak abban, hogy kocsiparkunk 37 százalékkal, szállított tonnák száma pedig 100 százalékkal több, mint 1938-ban az utolsó békeévben.

Pártunk politikáját követve mint eredmény mutatkozott meg az is, hogy a tervidő újra mozgalom fél év alatt a közlekedés területén 5,200.000 forintot eredményezett.

Mint eredményt említhetem meg, hogy az ezredik versenyzőink száma 1949 VIII. 31-ére 1 százalékról ma már 63,7 százalékra emelkedett. A Szovjetunió versenymozgalmának nyomán nálunk is kialakult a Sztahánov-mozgalom, ennek keretén belül a 100.000 km mozgalom úgy a villamosnál, mint az autóbusznál valamint a HÉV-nél a 350 tonnás mozgalom.

Hibáink

Meg kell azonban állapítani, hogy ezek az eredmények még nem kielégítőek. Szakszervezetünk a Sztahánov-iskolákkal segítette elő e mozgalom fellődését, mert a vállalatok ezen a téren lemaradtak a szervezésben.

Nagy hiányosságunk megmutatkozik abban is, hogy műszaki vonalon mindössze 15. forgalmi vonalon pedig 14 sztahánovistánk van.

A termelés területén említett hiányosságok abból következtek, hogy Pártunk célkitűzéseit nem vittük következetesen, politikai felvilágosító munkánk, a szocialista munkaverseny felfejlesztésénél nem volt kielégítő, kampányszerűen foglalkoztunk az egyes kérdésekkel.

A termelés kérdését szakszervezetünk osztályai nem kezelték központi kérdésként, rosszul feladatnak tekintették. — mondván, hogy ez a termelési osztály feladata.

Földvári elvtárs a továbbiakban a hiányosságok tárgyalásánál foglalkozott azzal, hogy hibáink nagymértékben köszönhetők annak, hogy nem tanultunk azokból a bírálatokból, amelyet Pártunk eddig a szakszervezetekre alkalmazott. Pl. a MÉMOSZ és a Bányász szakszervezetre alkalmazott kritikából sem tanultunk, nem kerestük konkrétan azokat a hibákat a mi szakszervezetünk munkájában és most látható, milyen súlyos hibákra löttünk rá a Pol. Biz. határozata nyomán.

A Szakszervezetünk felső vezetésének egyik legnagyobb hiányossága az, hogy a Párt, a SZOT határozatait a különböző értekezleteken megvitattuk, s az ÜB-ék felé politikailag alátámasztva kivittük, azonban a határozat végrehajtását helyi csoportjainknál nem ellenőriztük eléggé. Így ellenőrzés hiányában a helyszínen nem segítettünk. Nem követtük következetesen azt a sztálini tételt, amely a következőket mondta: „vezetni — ez azt jelenti, hogy ellenőrizni az utasítások végrehajtását."

Bizonyos mértékig az ellenőrzést külön munkaszakasznak tekintettük, amelyet azonban nem folytattunk meg ebben a formában sem állandóan. Ennek hiányában nem tudtuk, hogy a hozott határozatokat az üzemekben szakszervezeti szerveink hogyan hajtottak végre.

A Központi Vezetőség tagjai nem folytattak ellenőrzést, nem győződtek meg a Párt, de a saját maguk által hozott határozatok végrehajtásáról sem, mert az ellenőrzést csak az instruktorok és a központunkban a politikai munkatársak folytatták és meg kell mondani, hogy ez sem volt teljesen kielégítő.

De hiba volt az is, hogy a központi vezetőségből a különböző Párt és az állami apparátusba elkerült elvtársak mint központi vezetőségi tagok szerepeltek és ugyanakkor a szakszervezet munkájában kevésbé tudtak (saját hibájukon kívül) részt venni.

Csak most, a SZOT felhívására, egészítettük ki behívott elvtársakkal a központi vezetőséget, de ugyancsak fennáll ez a hiba is e szerveknél, hogy az előregedés veszélyezteti. Nem beszélve arról, hogy nincs nőtagja és az ifjúság sincs képviselve.

Most feladatunk az, hogy a közgyűlésig is élmunkásokat, sztahánovistákat, nőket és ifjakat vonjunk be központi vezetőségünkbe.

Ezek a hiányosságok voltak okozói, hogy nem tudtunk üzemi bizottságainknak megfelelő segítséget adni a feladatok és a határozatok végrehajtására.

Ugyancsak az ellenőrzés hiányából következik az is, hogy az egyes határozatok végrehajtását csak a telepekről beküldött jelentések, valamint a vállalatok üzemgazdasági jelentéseiből tudtuk kiértékelni, csak a legritkább esetben győződtünk meg személyesen és konkrétan a határozatok végrehajtásáról.

Az ellenőrzés hiányának következménye, hogy nem foglalkoztunk kövekezetesen a káderek felkutatásával, megismerésével s nem tudtuk, hogy az egyes határozatok végrehajtásakor kik és hányan végeztek jó munkát, kádereink hogyan fejlődtek.

E hiányosság visszahat jelenleg is ránk. Ugyanis a közelmultban végzett átszervezéssel kapcsolatban központi apparátusunkból öt politikai munkatárs került el, és még a mai napig sem tudtunk helyükre újakat beállítani, hogy a közlekedési üzemekben sok jó és feldőképes káder van, akiket vagy nem ismerünk, vagy rövid képzés után képesek volnának vezetői funkció betöltésére.

Amint látják az elvtársak — mondotta Földvári elvtárs — az ellenőrzés hiányosságából adódik hibáink legnagyobb része.

Az ellenőrzés hiányából adódik az is, hogy sokszor speciális helyzetre való hivatkozással, — hogy nem vagyunk elemző üzemek — későn fedeztük fel a jobboldali szoc. dem., ideiglállás reakció által szervezett és elkövetett hőrcsalásokat és normalazításokat. Ez azonban fennáll az üzembizottságoknál is, akik közvetlen területükön sem voltak eléggé éberek. Pl. a felsővezetéknél történt normacsalás, ahol 16—64 órálg volt megállapítva egy oszlop kitermelése, amelyet a talajra való hivatkozás ellenére is 8—16 óra között ki lehet termelni, mégis legtöbb esetben 64 órát számoltak el.

Súlyosbító körülmény volt, hogy azon a munkán egyszerre csak 2 ember tudott dolgozni, addig a csoport többi tagjai csak ültek, s ennek ellenére azoknak is ugyanaz a százaléka lett elszámolva, mint a két embernek.

Vagy pl. Kispest Villanytelepen a napi 8 órás munkaidőn belül számoltak el túlórát, vagyis a rendes munkaidőnk alatt, egyidőben túlóráztak is, és mindezt a szakosztály hallgatólagos tudomásával.

Így természetes hogy ezekért esetenként nemcsak a szakszervezeti központ, hanem az üb is felelős.

Ezeket a hibákat még inkább tetőzik azzal, hogy az észrevett lazaságokat és anomáliákat liberálisan kezeltük. Nem láttunk el következetesen minden esetben és párizerülen a hércsalókkal és normalazítókkal szemben.

Történtek ugyan elbocsátások és leváltások, azonban még sem tettünk meg mindent.

Párttól való elszakadás

Földvári elvtárs továbbá foglalkozott azzal, hogy hibáink a Párttól való elszakadásnak következménye. pl. Pártunk a termelés kérdését központi kérdésse tette és mi tettek helyett több esetben csak beszéltünk a termelés kérdéséről.

De a Pártunktól való elszakadás megnyilvánult a szakszervezeti apparátusunkban is. Pl. a Párttól való formális beszéd, a telmondatos hangoztatás és tudomásvétel, vagy pl. ü. b.-nek kiadott munkaközben hangsúlyozott tétel, hogy minden munkát a helyi pártszervezettel való átbeszélés után végezzenek el. Ugyanakkor ezek az elvtársak a szakszervezetben, a helyi pártszervezet munkájából kevésbbé vették ki részüket s bizonyos mértékig közömbösség is megmutatkozott.

Rákosi elvtárs II. 10-i bírálata nyomán a szakszervezeti Pártszervezet az itt dolgozó kommunisták segítségével ezt a hiányosságot bizonyos mértékig már kiküszöbölte. Továbbá feladatul jelölte meg a szakszervezetben dolgozó kommunistáknak, Párthoz és a munkához való viszonyuknak megjavítását.

A Párttal való gyenge kapcsolat következtében keveset tanultunk Pártunk forradalmi elméletéből, lendületéből és üszerű vezetéséből, éppen ezért még megtalálhatók nálunk bizonyos mértékig a régi vezetés módszerei.

Súlyosbítja e hibát még az — mondotta Földvári elvtárs, — hogy a szakszervezetbe úgy kerültek be az elvtársak, mint jó pártmunkások, akik a termeléshez jó viszonyultak, tehát a Párt bizalmából s mégis bizonyos mértékig lebecsülték a helyi pártszervezet munkáját.

Pedig a Párt segítsége felmérhetetlen a szakszervezeti munkában. Példa erre a II. 10-i Rákosi elvtárs beszéde következtében megerősödött helyi pártszervezet segítsége. Amikor szakszervezeti apparátusunk munkáját, az osztályok szervezetlenségét, a Párthoz való viszonyt, az osztályok közötti kapcsolat kiépítését bírálta, ez komoly javulást hozott szakszervezeti munkánkban.

Persze vannak még hibáink itt is, csak úgy, mint a forradalmi éberség eltompulása terén.

Éberség eltompulása

Földvári elvtárs rámutatott arra, hogy a Pol. Biz. bírálata a forradalmi éberséggel kapcsolatban helytálló nálunk is. Példa erre az, hogy szakszervezeti aparátusunkba hoztunk be olyanokat és dolgoztak itt hosszú ideig, akiknek multbeli magaviseletük — ha ébereknek letűnik volna — eleve kizárta volna, hogy ide bekerülhessenek.

Ü. B.-inkban is bekerülhetett pl. Kocsis Kázmér jobboldali szoc. dem, mint ü. b. bérfelelős, akit csak a közelmultban váltottunk le, amikor a Párt már kizárta soraiból. Vagy Kelenföld forgalomnál Tigyi Béla ü. b. titkár, aki nemcsak pártszerűtlenül viselkedett, hanem pártellenes dolgot is cselekedett, aki minden eredményt az ü. b.-nek tulaidonított és minden hibát a Párthra hárított.

Sőt ennél tovább menve a feváltásakor a dolgozókat befolyásolta és pártellenes hangulatott teremtett.

De az éberség hiánya megtalálható az üzemek gazdasági vezetőinél is. Akik a munka megszervezését, valamint az elvégzett munkák leellenőrzését elhanyagolták és a gyorsabb és biztonságosabb közlekedésünk fellődését nem szorgalmazták következetesen.

A munkafegyelem területén mutatkozó lazaság ellen a késések csökkenése ellen kevésbbé küzdött a vállalatok vezetősége. Az ellenség elleni harcot nem kezelték következetesen se mi, se a vállalat vezetősége. Pl. a termelés területén az ellenség kezét nem vették észre abban, amikor anyaghiány miatt kent maradtak a kocsik, vagy pl. a Hungária p. ü.-on a napi revízió után laza csavarokkal, anya- és sasszeg nélkül maradtak a kocsik. A forgalomnál majdnem mindenütt emelkedett az ellenőri feljelentések száma. Fürst-garageban a termelési értekezletre 100 dolgozó közül mindössze 5-en jelentek meg.

Mi ez — teszi fel a kérdést Földvári elvtárs — ha, nem az ellenség keze? Még pedig azon ellenségé, akik be vannak épülve soraink közé.

Az ellenség keze van abban is, amikor egy elfogadott újítást az egyik helyen már alkalmazzák, s a többi helyen nem vezetik be azt. Példa erre: Debrecen helyi csoporttól itt járt dolgozók tapasztalatcseréből átadják a Füzesi fm-ben az egyik újítást. Azt, elvetik, 2 nap mulva viszont újításnak benyújtják, maid elfogadják, be is vezetik s rövid idő mulva Dózsa fm-ben újra újítják azt a munkát, csak azért, mert az ottani újítás nem megy át egyik főműhelyből a másikba.

Persze ilyen esetekben a felelősség kérdése elsikkad.

Földvári elvtárs a továbbiakban foglalkozott azzal, hogy éppen a tömegektől való elszakadás az ü. b. munka hiányossága következtében a dolgozók nincsenek tisztában a miniszterfanács, a SZOT elnöksége határozata után az alapbéremelés és a normarendezés kérdésével, annak jelentőségével.

Ez adódik abból, hogy egyes üzemi bizottságok rendszertelenül tartják értekezleteiket, a bizalmi munkára kevés gondot fordítanak, a bizalmiak értekezletének megtartását albérletbe kiadják, s így a bizalmiak sem tudják átérezni a feladatukat.

De hiba az is, hogy a szakszervezeti funkcionáriusok egyrésze nem a tömegek bizalmából, a demokratikus centralizmus alapján került tisztségébe s ebből kifolyólag vannak helyi csoportjaink, ahol a beállítottak nem élvezik a tömegek bizalmát és a funkcionáriusok nem éreznek felelősséget a tömegekkel szemben.

Ugyancsak hiányosság tapasztalható apparátusunk részéről a kultúrvonalon is, mert a kultúrcsoportjaink kevésbbé segítették elő a termelés s a termelékenység fokozását. Kultúrosztályunk nem foglalkozott eleget a Szovjetunió, a Párt hatalmas erejének kidomborításával, az ez irányban a szeretet elmélyítésével sem. Az igazi hazafiság, a proletár internacionálé szellemében kevés kultúrmüsort adott.

Megállapítható, hogy az összes hibák, melyeket munkánkban felfedhetők, abból adódnak, hogy Párthoz való kapcsolatunk nem volt eléggé szilárd, sőt egyes politikai munkatársak és ü. b.-i funkcionáriusok egyenesen elszakadtak a Párttól.

Mutatkozik ez abban pl., hogy mindenütt kerestük a szindikalizmust, csak éppen ott nem, ahol az a laza normákban, a normalazításokban, a bércsalásokban, a tömegnevelés hiányosságában található lett volna.

Erezzük a felelősséget — mondotta befejezve beszédét Földvári elvtárs — az elkövetett hibák miatt és feladatul tűzzük ki magunk elé, hogy a Pol. Biz. határozatát szemeiőtt tartva megtavítjuk munkánkat, hogy Pártunk és Népköztársaságunk előtt álló hatalmas feladatokat, ötéves tervünket sikeresen meg tudjuk valósítani.

Megköszönjük Pártunk bírálatát, ha határozatát, amely erősít és hozzásegít bennünket hibáink kiküszöbölésén keresztül az eredményesebb munkához.

Igérjük, hogy a dolgozók széles tömegeinek bevonásával megjavítjuk szakszervezeti munkánkat. Az alapbér és normarendezés felvilágosító munkája mellett mozgósítjuk dolgozóinkat a Koreai Hét, a békemüszakra. Pártunk helyes politikáját dolgozóink előtt megértetjük és a Koreai Hét, a békemüszak ideje alatt a munkaverseny kiszélesítését tűzzük ki célul.

Tudjuk, hogy a közlekedési dolgozók is megértik, hogy amíg a hős koreai nép fegyverrel a kezében véres csatát folytat az amerikai imperialista betolakodói ellen és védik a magyar dolgozók békéjét is, addig nekünk az a feladatunk, hogy elősegítsük a hős koreai nép győzelmét az új normák megdöntésével.

Hozzászólások

Földvári elvtárs beszámolója után a kibővített Elnökségi értekezlet résztvevői érezve a Pol. Biz. határozatának komoly jelentőségét a szakszervezeti munkában, számosan szóltak hozzá. Megbélvegezték az ellenség munkáját, kritizálták munkánkat és tettek javaslatokat a további munka vitelához.

Bede elvtárs rámutatott arra, hogy Pártunk már többször bírálta meg a szakszervezetek munkáját, s meg kell állapítani, hogy ezek a bírálatok és figyelmeztetések kevés eredményeket hoztak a mi szakszervezeti munkánkban.

Pennáll az, hogy nem folytatunk következetes ellenőrzést és nem voltunk eléggé éberek. mutatta ezt az, hogy a felsővezetékesek normáia laza volt, s a felelőst alig tudták megtalálni.

Vigyázni kell arra, hogy a felelősségrevonásnál ne elégedjünk meg az önkritika alkalmazásával. mert ez kezd divattá válni, gondolván arra, hogy ezzel eleget tettem kommunista kötelességemnek.

Azokat a dolgozókat, akik munkájuk területén szándékosan követtek el hibát, vagy vezették félre Pártunkt, szakszervezetünk vezetőségét, komolyabban kell felelősségre vonni és ne elégedjünk meg azzal, hogy na, lelepleztük és elhelyezzük a szakszervezetből, de jónevében komoly gazdasági funkcióba tettük.

Ez helytelen. mert továbbra is módja van az illetőnek laza, felelőtlen munkát végezni. Az ilyeneket vissza kell helyezni kalauznak, lakatosnak, vagy oda, ahonnan funkcióiába került.

Horváth Zsigmond elvtárs Récse gar. üb titkár: Megint Pártunk éberségének köszönhetjük, hogy a szakszervezeti munka hiányosságai felszínre kerültek. Szinte szégyelve érezzük magunkat. — mondotta. — hogy a munkánkban ennyi hiányosság van.

Nálunk Récsében megállapítottuk, hogy elszakadtunk a dolgozóktól, a Párt és szakszervezet határozatait nem naitottuk végre minden esetben.

Hibáink: az egyes üzemi bizottsági tagok egymaranginak tartották magukat a Párttal, sőt egyesek felette is érezték magukat a Párttnak.

Hiányzik munkánkból a munkafegyelem, pl. a határidőkre kért jelentések késleltetésével hátráltattuk a szakszervezeti munkát is, a reszortbizottságok gyengék, sőt egyik-másik nem működik, a bizalmiak nem végeznek és nem is végezhetnek jó munkát, mert ahelvett, hogy nevelő munkával egészséges bizalmihálózatot létesítettünk volna, állandóan átszervezgettük azt.

Nincsenek a funkcionáriusoknak helyetteseik és ha valaki beteg, szabadságra megy, zökkenő van. A munkánk egyik fő hiányossága, hogy nem ellenőriztük a határozatokat és a kiadott munkák elvégzését. A termelés területen szintén bőven vannak hiányosságaink, pl. az élmunkáskör, amely egyik mozgatója a munkaversenynek, a termelésnek, az utóbbi időben alig mozog. Meg kell mondanom, hogy a gyenge üb. munkához hozzájárult a szakszervezet gyenge munkája is, mert pl. kevésbbé ellenőrizték az üzemi bizottságokat, így minket is. Ha kijöttek, akkor pedig 10—15 percnél tovább nem maradtak nálunk, nem mutattak rá hibáinkra, nem segítettek azok kiküszöbölésében. Fennáll az is, hogy az üzemi bizottságok pénztárát másfél évig senki sem ellenőrizte, vagy pl. a beadott segélykérelmeket sem kezelik helyesen, sőt egyes esetekben el'ünik. Pl. V. 2-án beadott segélykérelemre VII. 29-én kantunk értesítést, hogy az illető felvehe'i a pénzt. Vagy pl. VI. 5-én Pósa Lajos gkv. kizárási lavaslatát adtuk be a szakszervezetnek, a káderosztály kétszer is hívta ezt a dolgozót, s ő egyszer sem jelent meg, s több indok alapján még mindig nincs kiárva.

Megállapítható az, hogy a legutóbbi termelési értekezleteinken az előbbiekhez képest sokat feilődött, dolgozóink megértették a norma- és béralaprendezést és többen tettek felajánlást a Koreai Hét, a békemüszak keretében.

A Récsei üzemi bizottsága a Pol. Biz. határozata nyomán azt a célt tűzte ki maga elé, hogy a Párthoz való viszonyunkat még jobban megerősítük, a munkaverseny szélesítük, fegyelmében javítjuk a szocializmus építésének érdekében.

Bíró Mihály elvtárs, az Országos Pártközpont pártfunkcionáriusa a hibákat elemezve, rámutat arra, hogy alapvető hiba itt a Közlekedési Szakszervezet munkájában is, hogy a termelési, a kulturális és általában a politikai munka elvi politikai irányítása hiányos.

A másik hiba az ellenőrzés területén mutatkozik, amelynek egy harmadik közös tényezője van és pedig az, hogy a szakszervezet vezetősége bizonyos mértékig a dolgozó tömegektől elszakadt.

Döntő hibaként említi meg Bíró elvtárs, hogy az elnökség, tehát a vezetőségnek a tagjai tényegében ki vannak kapcsolva a szakszervezetnek elvi politikai irányításából. Pl. az elnökségi üles elé nem kerül egy precizen kidolgozott elvi kérdés, amit az elnökségi tagok megvitatnának és gyakorlatilag konkrét határozatokat hoznának, amelynek végrehajtását ők ellenőriznék.

Apró kérdésekkel foglalkoznak, több bek között színházjegyekkel, segélyügyek és személyi kérelmekkel, ahelyett, hogy egy-egy súlyponti kérdést vennének napirendre, szabnák meg azok feladatait, mutatnának rá a hiányosságaira.

Hiba az is, hogy az ellenőrzés csak a kampány feladatok végrehajtásának idejére terjed ki. s a központi vezetőség tagjai nem folytatnak ellenőrzést.

Nem is lettek beállítva a komoly gazdasági funkcióra való hivatkozással és így áll fenn az, hogy a központi vezetőség tagjai nem ismerik a termelés és szakszervezeti mozgalom kérdését úgy, mint az instruktorok.

A szakszervezeti munka döntő része a szakszervezeti központban végződik el. Lényegében a szakszervezeti központ, illetve az elnökség, központi vezetőség elvégzi az üzemi bizottság munkáját, amikor a segélyek magadását tárgyalia, ahelyett, hogy azt átadná az üzemi bizottságoknak.

Tehát nem értékelik eléggé az üzemi bizottságokat. Ezt a helyzetet használják ki a jobboldali szociáldemokraták, akik a termelés, a bérterületet tekintik magukénak most szabad vadászterületnek.

Megállapítiuk, hogy könnyítük az ellenség munkáját akkor, amikor elaprózzuk magunkat és az ellenőrzés hiányával kevésbbé tudunk a dolgozókkal beszélgetni s így nem is tudiuk lefeplezni az ellenség aknamunkáját.

Megemlíti Bíró elvtárs, hogy a szakszervezet részéről nincs szervezett tapasztalatcsere irányítás, nincs kellő elvi, politikai irányítás. A társadalmi munka el van hanyagolva és nincs meg a megfelelő kapcsolat a Párttal, amelyet Földvári elvtárs beszámolójában sem tárgyal eléggé, mert nem nevezte meg, hogy, melyek azok az üzemi bizottságok, ahol a Párttal való rossz kapcsolat mutatkozik.

Megállapítható az, hogy az üzemi bizottságoktól elvett munka akadályozza a káderek fejlődését. Éppen ezért javaslom, hogy a jövőben az operatív munkát, elsősorban az üzemi bizottságok végezzék el, a szakszervezet vezetősége pedig elvi, politikai irányítást, határozatokat huzzon és adion az üzemi bizottságoknak, amelyek végrehajtását szervezetten ellenőrizze le.

Valamint az ellenőrzés ne csak Budapestre, hanem a vidéki helyi csoportiokra is terjedjen ki, mert e téren szintén mutatkoznak hiányosságok. Továbbá javasolta, hogy a szakszervezet központi munkatervét a Pol. Biz. határozata nyomán módosítsuk, amelynek most már fel kell ölelnie a termelés, a bér s az egyéb politikai kérdéseket is.

Bojtor elvtárs Récsei műhelybizottsági titkár a hiányosságok között megemlíti, hogy a Fürst-garageba átmentek egyszer tapasztalatcserére, a tapasztalatcsere célja a műhelybizottsági titkárok munkájának megjavítását célozta. Előzőleg ezt lebeszélték. s amikor odamentünk, senki nem volt ott.

Az ilyen szervezetlenség akadályozza a szakszervezeti munka egységesebbé tételét, s a Fürst-garage akkori üzemi bizottsági titkára még tovább súlyosbította azzal, hogy megígérte átöveiét hozzánk, de ez csak ígéret maradt.

Rakovszki elvtárs Sallai fm.: Az, hogy a központi vezetőség nem gyakorolta következetesen az ellenőrzést, valóiában az elnökség, a szakszervezet vezetőségének a hibája.

A multban ez nem állt fenn, be voltunk állítva ellenőrzésre, volt egy-egy helyicsoport, ahol oktatást és különböző területeket ellenőriztük, hogy ez megszűnt, az a mi hibánk. De fenn áll az a hiba is, hogy a központi vezetőség nem ismeri azt, hogy kik dolgoznak a szakszervezeti központban, nem mutatják be őket és nem értesítik őket a változásról.

A termelés területén felhozott hibák mellé párosul súlyosan az is, hogy egyes minisztériumok, felsőbb szervek túlzásba kérik az adatkimutatásokat, amire halmoznak hennünket, sokszor úgy érezzük, felesleges adminisztrációval.

Az üdítás, illetve tapasztalatcsere átadásával valában vannak hibák, pl. nálunk egy kerékemelő szerkezetet kértek az egyik dolgozó, én ezt hazakölcsönöztem és átküldtem a két másik garageba és akkor értesítem, hogy nálunk ez az üdítás hasonló formában megvan, de nem elég jó. és mi nem tudtunk róla.

Javasolja, hogy a Párt központi vezetőségének hozzuk tudomására a sok és felesleges adatkéréseket és ezeket a Párt átvizsgálva, illetve átvizsgáltatva szüntesse be.

Maróti Károly elvtárs: A Párt Politikai Bizottságának határozata nyomán csak úgy tudjuk munkánkat megjavítani, ha közelebb kerülünk a dolgozókhoz.

A jó munka kiinduló pontja természetesen a jó irányítás. Eddig hiba volt és hiba még jelenleg is, hogy a központi vezetőség nem áll a feladata magaslatán és így az üzemi bizottságok sem kapnak megfelelő irányítást.

Egyetértek Földvári elvtárssal, hogy a szakszervezetünk nem eléggé tudja összefogni az üzemi bizottságokat. Véleményem szerint hiányzik egy kulcsszerv, amely az üb. munkáját összefogná, irányítaná. Ez összhangba tudná hozni a termelés, de általában a szakszervezeti munka összességét.

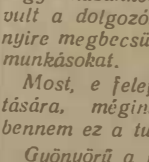
Ugy érzem, hogy ezt, átbeszélve a SZOT-tal meg lehetne valósítani. Egyben jelentené ez azt is, hogy egyes telepeken nem volna szükség annyi üb. funkcionárius függetlenítésére, hanem ki tudnánk szélesíteni a társadalmi munkát, amely a Pol. Biz. határozatának egyik jelentős pontja. A társadalmi munka kifejlesztésével, mint eredmény fog megmutatkozni a lagsáv aktivizálása. Egyben felszínre fognak kerülni a bátor, jó, a vezetésre alkalmas káderek.

Felszólaltak még a kibővített elnökségi ülésen: Hajdú Miklós elvtárs, Baross p. ü. üb. titkára, Orbán Tivadar elvtárs, a HÉV újítási felelőse, Csamai Győző elvtárs, a szakszervezet szerv. oszt. vezetője, Sipos Imre elvtárs, szakszervezet szerv. oszt. pol. munkatársa Kocztur Sándor elvtárs, FVKV üb. titkár, Termak Dániel elvtárs, Dózsa fm. műhelybizottsági titkára Pitter Károly elvtárs.

A hozzászólások után Földvári elvtárs megadta a válaszokat, majd a szakszervezetünk kibővített elnöksége a hibák gyökeres felszámolására, a szakszervezeti munka megjavítására határozatot hozott.

A Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezete kiértékelte az elmult másfél év munkáját és a Politikai Bizottság útmutatásával

FELSZÁMOLJA HIBÁIT

BALOGH LAJOS KOVÁCS
Tátralomnicon üdül

Kedves Elvtársak és Szaktársak!
Szívélyes üdvözletemet küldöm mindnyájatoknak Tátralomnicról, ahol a munkásosztály bizalmát élvezve, szabadságomat töltöm.

Eddig is ezer jelét láttam annak, hogy hazánkban mennyire megjavult a dolgozók helyzete és menynyire megbecsülik a jól dolgozó munkásokat.

Most, e felejthetetlen napok hatására, méginkább megszilárdult bennem ez a tudat.

Gyönyörű a nyaralónk, az ellátás kifogástalan és a csehszlovák elvtársaink és szaktársaink igen figyelmesek velünk. szinte lesik kívánságainkat. Kirándulni járunk, szórakozunk, pihenünk, nagyon kellemesen töltjük az időnket. Ha hazamegyek, még fogok mesélni róla.

Tudom, hogy ezt a nagyszerű nyaralást annak köszönhetem, hogy a Szovjetunió felszabadított bennünket, segített nekünk újjáépíteni hazánkat és most is segít. A dolgozó nép vette kezébe a hatalmat és hozzáfogott a szocializmus építéséhez.

Ebben az építésben én eddig csak
ösztönösen vettem részt,

de ma már látom, hogy mi a feladatom. Ezért, mikor visszatérek közétek,

még jobban fogok dolgozni,

hogy nagyobb teljesítményemmel megrövidítsem a szocializmushoz vezető utat, hogy lehetővé váljon a dolgozók életszínvonalának további emelése és hogy méginkább megszilárduljon a Szovjetunió vezette béketábor ereje.

A viszontlátásig mindenkit üdvözlök.

BALOGH LAJOS
kovács

Vitali Mihajlov, a „Sarló és Kalapács" gyár olvasztára családjával saját autóján siet a városba, hogy idejében odaérjenek a Zenekonzervatórium nagytermében tartott hangversenyre.

Hogy dolgoznak a „Tefu" kerepesiúti telepén

„T. Közlekedés!

Szervezési ügyben több ízben kintjártam a Teherfuvar NV kerepesiúti telepen és bár a célom nem az ellenőrzés volt, mégis feltűnt néhány olyan kirívó hiányosság, melyeknek kiküszöbölésére sürgősen irányt kell vennünk.

A szocializmus építésének jelenlegi időszakában, mikor munkásosztályunk Pártunk vezetésével, minden erőfeszítésével dolgozik az új társadalom kialakításán, türhetetlen az, hogy egyes mukaterületeken a hanyagság ilyen mértékű legyen.

Elsősorban feltűnt és hiányoltam, hogy semmiféle versenykiírást, eredménykimutatást vagy felhívást nem találtam az üzem területén. A gépjárművezetőkkel és ipari munkásokkal folytatott beszélgetés azt igazolta, hogy komoly munkaversenyről itt még beszélni sem lehet.

Talán itt a főváros közepén is úgy tekinti a telep vezetősége a munkaversenyt, mint az a vidéki szervezet, ahol Rákosi elvtárs kérdésére, hogy miért nincsenek versenyben, azt válaszolták, hogy most nem érnek rá versenyezni, mert nagyon sok dolguk van.

Itt még erről sem lehet szó, mert a látszat azt mutatja, hogy a dolgozóknak nincs sok munkájuk. Ezt bizonyítja az az eset, hogy egyik üzemlátogatás alkalmával a legnagyobb meglepetésemre a portásfülkében a kapus, egy tűzoltó és egy ipari dolgozó javában kártyáztak munkaidő alatt. Így tesznek eleget ezen a telepen Pártunk felhívásának, mely arról szól, hogy ne csak a perceket, de a másodperceket is nyerjük meg, használjuk ki építő munkánkban.

Gyakori a semmittevés a gépkocsik körül dolgozó szerelők között is. Sokszor csak akkor látnak munkához a haszontalan beszélgetés után, ha ide gent látnak közeledni.

Néhány hete jött meg népgazdaságunk eredményeképp a Szovjetunióból több vadonat új „Zisz" kocsi. Örőm ilyen termelőeszközzel dolgozni és még sem látható egyetlen szélvédőn sem a 100.000 km-es mozgalomban való részvételt bizonyító jelvény. Súlyos hanyagságra vagy az ellenség működésére vallanak ezek a hiányosságok.

Súlyos felelősség terheli a régi üzemi bizottságot, mely megijedve a megnövekedett feladatoktól lemondott, de addig sem tartotta kötelességének az ügyek továbbvitelét, míg az új üzemi bizottságot megválasztják a telep dolgozói.

Vajon eleget tettek-e ezek az üzemi bizottsági tagok a dolgozók által belé jük helyezett bizalomnak, vajjon teljesítették-e párttagságukból eredő kötelességüket Pártunk és a munkásosztály felé? Világos, hogy nem.

Természetes, hogy nem elég a hibák felismerése, hanem sürgősen javítani kell ennek a telepnek a helyzetén is és minden eszközzel oda kell hatnunk, hogy a rövidesen lezajló választás után az új üzemi bizottság jó munkája révén itt is kommunista lendülettel, szervezéssel menjen a munka. Itt is harcoljanak a dolgozók a munka frontján a békéért, csak úgy, mint ahogy a hős koreai nép a Kommunista Párt vezetésével, fegyverrel a kézben harcol a nemzetközi munkásosztály érdekeiért.

Elvtársi üdvözlettel:

FÜLEKI JÓZSEF

Szakmai továbbképzésünket segíti elő A TUDOMÁNYOS SAJTÓ

A tudományos sajtónak elsőrendű szerepe van a szakmai továbbképzésnél. Termelékenységünk emelése, iparunk fejlesztése, egész népgazdaságunk fejlődése csak akkor biztosítható, ha dolgozóink elsajátítják az új technikát és ezt a gyakorlatban alkalmazzák. E feladatok megoldásához komoly segítséget nyujt a tudományos sajtó, melynek rendszeres olvasása révén megismerhetjük az elenjáró szovjet technika és ipar eredményeit, tapasztalatait és egyben tájékoztatást nyerhetünk népgazdaságunk súlyponti kérdéseiről.

A tudományos folyóiratok a tudományos egyesületek szerkesztésében és a Tudományos Folyóiratkiadó NV kiadásában jelennek meg.

Ma a szakmai továbbképzés nem magánügy, vagy szűk szakmai kérdés. A tanulás, a szaktudás fejlesztése a munkaverseny egyik formája, melynek eredményei a munka termelékenységében, a minőség megjavításában mutatkoznak. Sok függ a kijelölt szaksajtófelelős munkájától. A műszaki sajtó propagálása, terjesztése nem adminisztratív feladat, hanem értékes társadalmi munka, melynek eredményes elvégzésével népgazdaságunk egyik döntő láncszemét, a szakmai továbbképzés kérdését ragadjuk meg. Működésükkel elősegítik azt, hogy a műszaki sajtó az üzemi dolgozók hasznos tanácsadója, segítője lesz, továbbképzésük mindennapi, nélkülözhetetlen eszközévé válik és ezzel is segítik valamennyiünk közös ügyét: a szocialista Magyarország megteremtését.

Magyar sztahánovista levele Lengyelországból

Kedves Elvtársak!

Messze Lengyelországból, Miedzyzdroje gyönyörű tengeri nyaralóhelyről küldöm üdvözletemet az összes elvtársaknak és szaktársaknak.

Az én tengerparti üdülésem fényesen bizonyítja, hogy ma már az összes népi demokratikus országokban alapvetően megváltozott a helyzet. Amíg a multban Magyarországon és a többi népi demokratikus országokban a tőkések és a földesurak nyaraltak a legszebb helyeken, ott most a dolgozók pihennek és szórakoznak.

Ezt köszönhetjük elsősorban a nagy Szovjetuniónak, Pártunknak és bölcs vezetőnknek, Rákosi elvtársnak.

Itt Lengyelországban is látom, hogy a szocializmus építéséhez harc és áldozatkészség kell. Ezt teszi a demokratikus lengyel nép is, mikor ruhamosan építi fel hazáját a romokból, hogy közelebb jussanak a szocializmus megvalósításához.

Mi élmunkások, sztahánovisták, akik a munka harcmezején a legjobbak voltunk, most a Lengyel Kommunista Párt jóvoltából a legszebb üdülőhelyen pihenünk.

Megígérjük a lengyel elvtársaknak és a mi nagy Pártunknak, ha hazamegyünk erőben meggyarapodva, még nagyobb lelkesedéssel, áldozatot és fáradtságot nem ismerve, fogunk dolgozni a szocializmus építéséért.

Megígérjük, hogy az új normákat rövid idő multva túlfogjuk szárnyalni, a termelékenységet emelni, az önköltséget csökkenteni fogjuk, mert csak ez biztosítja ötéves tervünk sikerét.

Éljen nagy Pártunk és szeretett vezetőnk, Rákosi elvtárs!

Halás köszönetemet fejezem ki a Gépjárművezetők Szakszervezetének is, amiért engem ehhez a nagyszerű nyaraláshoz hozzásegített.

Szabadság!

Podolák Jenő,
Ásványolajforgalmi NV csepeli telepének sztahánovista élmunkása.

Leningrád. Új, teljesen fémből készült villamoskocsik elhagyják az egyik városi remizt, hogy megkezdjék a dolgozók munkából való hazaszállítását.

KOVACSICS KÁROLY sztahánovista gépjárművezető július 26-án egészévi tervét befejezte

Kovacsics Károly szaktárs, a sztahánovista oklevéllel kitüntetett gépjárművezetőre méltán büszke lehet az Autotaxi NV összes dolgozója. Ez a szerény, becsületes szaktársunk megértette Pártunk célkitűzéseit és megértette, hogy szorgalmas és becsületes munkáján keresztül erősíti a dolgozó nép uralmát, építi mindannyiunk jövőjét és hogy a lelkiismeretes, gondolkozva végzett munka egy-egy lépéssel közelebb visz bennünket a szocializmus megvalósításához.

„Munkámmal a Pártomat, az egész nemzetemet szolgálom és természetesen a béke védelmét is." Mi boldogok lehetünk, mondja, hogy ilyen nyugodt körülmények között élünk és építjük a jövőnket. Koreába most elvtársaink a vérüket hullajtják, hogy felszabaduljanak az imperialisták uralma alól.

Régen nálunk is máskép volt. Nem nehéz azokra az időkre visszaemlékezni, amikor Haltenberger Samu, a „Taxicsászár", napi 14—15 órán keresztül dolgoztatott bennünket a bevétel 20 százalékáért. Sokszor éhezett a család, nem tudtunk lakbért fizetni, egy szóval nagy volt a nyomor. Sok szaktársunk volt munkanélkül, akik tőlünk kunyeráltak 10—20 fillért kenyérre vagy néhány cigarettára.

Mennyivel más most a helyzet. Mindannyian biztos keresethez jutottunk, nem kell félnünk a munkanélküliségtől és egyre növekvő jólétünket biztosítja saját munkánk és Pártunk bölcs iránymutatása.

Az üzem bevételi tervének rámesö része évi 35.880 Ft. Már januárban elhatároztam, hogy ezt a tervet idő előtt teljesítem, nem kellett hozzá más, mint becsületesen kidolgozni a nyolcórai munkaidőt, megismerni a forgalmat és tervezerüen fejleszteni a munkát. Így július 26-án tervemet tul teljesítettem és sok száz szaktársamat megelőzve 38.933 Ft bevétellel első lettem a tervteljesítési versenyben.

Nem elégszem meg ezzel az eredménnyel, éspedig azért nem elégszem meg, mert a sztahánovista kötelessége a jó munka. Örülök, hogy elismerik mindenütt az elért eredményemet.

A vállalatvezetőség az aranyjelvénnyel tüntetett ki és már a második negyedévre is újból elnyertem a vállalat aranyjelvényét. A sztahánovista oklevélre nagyon büszke vagyok.

Hogy mik a céljaim?

Még többet, még jobbat nyujtani a munka frontján. A sztahánovista iskolát most végeztem el és munkamódszeremet átadni dolgozó társaimnak. Méltó akarok lenni a Párt bizalmára.

Remélem minden szaktársam követi példámat és bebizonyítjuk a Szovjetuniónak, hogy megérdemelten rántotta ki ezt az agyonsanyargatott népet az elnyomók és kizsákmányolók karmaiból.

Négy kislányom van, ezekért is érdemes élni és abban a biztos tudatban hajtom le mindennap álomra a fejem, hogy munkám gyömölcsét ök fogják csak igazán élvezni, — fejezte be beszédét Kovacsics szaktárs, akit követendő példaképpen állítunk a dolgozó szaktársaink elé és munkájához sok-sok sikert kívánunk.

Medvecz Sándor méltatlanná vált a szakszervezeti tagságra

A Gépjárművezetők Szakszervezetének Fegyelmi Bizottsága 1950 július 8-i ülésén Medvecz Sándor, az Autotaxi NV üb szoc.-pol.-felelősének fegyelmi ügyében a következő határozatot hozta:

Határozat:

1. Szakszervezeti funkciójától megfosztja.
2. Javasolja a Vas- és Fémmunkások Szakszervezete felé a szakszervezetből való kizárását.
3. Javasolja az Autotaxi NV felé az üzemből való eltávolítását.
4. A Fegyelmi Bizottság határozatát közli az üzemi pártszervezettel.

Indokolás:

Nevezett beismerte, hogy feladatát szabálytalanul végezte és a szoc.-pol. feladatok végzésével kiadott rendeleteket nem tartotta be.

Az üdülési hozzájárulásoknál a jövedelmi alapot alacsonyabban állapította meg és ezáltal a magyar dolgozók államának kb. 2100 forint kárt okozott.

Előadása szerint ezeket a cselekedeteket részben szánalomból, részben hanyagságból követte el. Súlyosbító körülménynek kellett betudni nevezettnek közismerten erős jobboldali szocdem beállítottságát. Az ítélet igazságos és a dolgozók között megnyugvást keltett.

HEGYIVONAT

A Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezete irodalmi pályázata győztesének, Pléh Gyulának, pályaművét közöljük olvasóinkkal:

Tóth László boldog mosollyal nyult a szabályozó után... Még visszaverődött a hegyek közt a mozdonysip vontatott hangja, a fékek fölengedtek, s a szerelvény lassú gördüléssel indult el a magócai rakodóról.

Hatalmas rönkök nyujtóztak a trukkpárokon, s több száz tonna súlyával nehezedett a rakomány a sinekre, melyeknek csak koronája látszott ki a szikrázó hóból. A friss levegő pirosra csípte az arcokat, a fékezők fülrehúzott sipkákkal álltak, vastagkesztyűs kezüket a fék orsóján tartották.

Tátrai Miklós a fiatal vonatvezető, aki üzemi párttitkár, éppen menetlevelét írta

A lejtmutató szára meredeken állt a föld felé, a vonat gyors mozgásba kezdett. Megcsikordultak, felsírtak a fékek, odatapadtak a kerekekhez, hogy megzabolázzák a hatalmas vasparipát.

Tóth fiatal fütőjére nézett. A fütő szorgalmasan tüzelt, arca kormos volt, szemében boldogság csillogott. Hogyisne: hiszen komoly munkát végez! A munka megbecsülésének tudata édes melegséggel töltötte el, úgy érezte, hogy mellében valami megbomlott és minden feszengése a torkába szaladt.

Füst csapott ki a széthúzott kazánajtón, de ő szaporán lökte a tüzre félkézzel a szenet.

Tóth feszülten figyelt az elötte kigyózó sinpárra, s úgy látta, mintha a mozdony fekete hasa telhetetlenül nyelné el a két vékony acélszalagot.

A hegyek pompásan állták a fényes nap csiklandozását, a hó gőgösen és pazarul szórta szikrázó fényét, korántsem félve az olvadástól, hisz a hőmérő minusz huszonöt fokot mutat.

A lejtő megszünt, vizszintes szakasz következett, majd újra emelkedés. A fütő szaporán hányta a szenet, a mozdony erősen dolgozni kezdett, s Tóth még jobban kinyitotta a szabályozót. Most komoly munka következett. A szerelvény felhúzott az Ortás-tetőre, innen azonnal meredek lejtő következett, úgyhogy a fékezőknek alig volt idejük elömelegiteni a fékeket. A mozdony szaporán robogott át a kitérőn, a váltókon tompa zökkenéssel gördült utána a szerelvény, s a lejtőn a fiatal mozdonyvezető gyakorlott kézzel zárta el a szabályozót — a fékeket újra pokoli csikorgásba kezdtek, s megkezdődött a játék a halállal.

Szédületes magasságban, hatalmas völgyek fölött száguldott csikorogva az óriási rönkökkel, tüzifával megrakott szerelvény és Tóth László szétvetett lábakkal, feszült figyelemmel állt az ováliis ablaküveg mögött.

A kerekek csattogásán át hallotta szivének dobogását, érezte a jeges sinen meg-megcsúszó szerelvény erős lökését a mozdonyon. Visszanézett a szerelvényre s egy pillanat alatt látta hogy a fékezők milyen erőfeszitéssel igyekeznek megfékezni a robogó vonatot. Az utolsó kocsin ügyes mozdulatokkal Mogyorósi Gyula kezelte a zárféket.

Tóth László elvtárs örömmel állapította meg, hogy ennek a fiatal gárdának helyén a szive. Tudta, hogy ő a legidősebb, de még ő sem töltötte be a huszonhatot.

A gyors iram élvezése boldog teszengéssel töltötte el és visszagondolt a tegnapi üzemi bizottsági gyülésre, ahol titkári beszámolójában olyan erősen kiállt a teljesitménybérezés mellett.

Igen, ezeknek a fiúknak minden vágyuk az, hogy teljesitménybérben dolgozhassanak, — hogy a mi üzemünknél is ejtsük meg az élmunkásjelölést, mert mi is olyan teljesitményt kell, hogy felmutassunk, hogy az hasonló legyen a gyárak, az élüzemek munkájához, mert mi is az ötéves terv sikeréért, a szocializmus kialakulásáért dolgozunk.

Erős forduló következett, a szerelvény futása meglassult, s a fiatal mozdonyvezető, a fiatal üzemi bizottsági titkár összeszoritott ajakkal újra kijjebb nyitotta a szabályozót, közben balkezével megrántotta a sipkart, mert így akart kifejezést adni a bensőjében összegyülí izgalmaknak. Úgy érezte, hogy versenyt kell futni a pontatlansággal, a késéssel, a nemtörődöm lustasággal, — és ebből a versenyből neki kell győztesen kikerülnie. A sip belerikkantott a tiszta levegőbe, bodor gőz csapott fel belőle és hosszú csikban jelezte a vonat útját, majd szétfoszlott a havas szállák ágai között.

A fékeken szétvetett lábakkal, feszült arccal állt a fiatal munkások, az arcukba csapó szél zúgásában elveszett az acélkerekek csattogása s a zárfékes úgy fogta az egész szerelvényt, mint egy vasmarku óriás.

Tóth László megtörölte homlokát és kihajolt az ablakon. A szél örült erővel csapott az arcába, de ő nem ijedt meg a sebességtől.

Az utolsó lejtőn is lefutottak, s a szerelvény csikorogva, csattogva fordult ki az erdőből, keresztül futott a cserjés, bozótos erdőszélen.

Balfelől a csanyiki bánya maradványai már elmaradtak, szemközt a Csanyiki Erdei Szakmunkásképző Iskola fehér táblája vörös betükkel hirdette, hogy a „munka becsület és dicsőség dolga".

Tóth László újra a gőzsip karjára tette kezét és erélyesen lerántotta. Egy hosszút, majd gyors egymásután két rövidet: Féket oldji

A fütő, aki eddig is pompás nyomásban tartotta a gépet, ismét szaporán tüzelni kezdett. Szőke haja tövében verejékcsöppek bújtak elő, majd végigfolytak arcán, keskeny csikban lemosva a fiatal arcról a kormot.

Teljes gőzzel Diósgyőr felé! — gondolta Tóth elvtárs. Teljes gőzzel, mert kell a fa: a tüzifa, a rönk, hiszen a fővárosban is hideg van!

Elővette zsebórájét, megnézte az időt, s még erősebben huzatott. A szerelvény mint sziszegő, feketefejü kigyó küszött a csanyiki völgyön keresztül.

— Munkaversenyre hivtam mozdonyvezető társaimat és be akarom tartani a menetidőt, — gondolta Tóth elvtárs és feszülten figyelt előre.

PLÉH GYULA

A Gépjárművezetők Szakszervezetének önkritikája a szakszervezeti munka megjavítása érdekében

Szakszervezetünk Kibővített Vezetősége Pártunk Politikai Bizottságának július 24-i határozatából kiindulva megtárgyalta szakszervezetünk munkáját, különös tekintettel arra, hogy a proletariátus diktatúrájának időszakában szakszervezetünk milyen mértékben végezte el azokat a feladatokat, melyeket a szocializmus építése érdekében, Pártunk iránymutatása alapján végeznie kellett. A Kibővített Központi Vezetőség megállapította, hogy a mi munkánkban sok és alapvető hiányosság van.

Szakszervezeti munkánkban a Párttól való elszakadás megmutatkozik abban, hogy problémáink, nehézségeink voltak és vannak üzemeinkben, különösen a Teherfuvar NV üzemeiben, az üzemi bizottságok létrehozásánál, azok munkájának megjavításánál. Ezt egyedül, saját erőnkre támaszkodva kívántuk megoldani, ahelyett, hogy Pártunk segítségét kérve oldottuk volna meg feladatainkat.

A dolgozó tömegektől való elszakadás is jelentkezik munkánkban, mert a pártonkívüli szervezett dolgozókat nem aktivizáltuk, szakszervezeti feladatok elvégzésével nem biztuk meg őket, hanem ragaszkodtunk a már általunk ismert és megbízhatónak tartott régi káderekhez. Ez a hibánk azt eredményezte, hogy nem tudtuk betölteni a transzmissziós szerepét a káderutánpótlás nagyon gyengén működött, ugyanakkor a széles szakszervezeti tagság nem érezte magáénak a szakszervezetet, mert nem vett részt aktívan a szakszervezeti feladatok elvégzésében.

Szakszervezetünk mulasztásokat követett el az éberség vonalán is, erre példa többek között az Autótaxi NV függetlenített szociálpolitikai felelősének kárt okozó működése, melyre csak később figyeltünk fel, holott tudtuk, hogy jobboldali szociáldemokrata beállítottságú. Éberségünk hiányát mutatja még az a tény is, hogy későn figyeltünk fel egyes üzemi bizottságok (Teherfuvar NV) rossz munkájára, nem váltottuk le azonnal a rosszul dolgozó üzemi bizottságokat, hanem türtük, hogy azok hanyag munkája következtében a munkaversenymozgalom ne tudjon kibontakozni és kiszélesedni. Nem voltunk elég éberek a beérkező „Sztahánov"-javaslatok kivizsgálásánál, ami oda vezetett, hogy utólag voltunk kénytelenek eljárást indítani az „Elmunkás"-jelvény, vagy „sztahánovista" kitüntetés visszavonására olyan dolgozóktól, akik ezt a nagy kitüntetést csalárd módon, hamis adatok benyújtásával szerezték meg. Ez a mulasztásunk azt okozná, hogy lejáratnánk dolgozóink előtt a „sztahánovista" büszke címet azáltal, hogy érdemtelen dolgozók csalással tudták megszerezni.

Szakszervezetünk hiányossága még a laza ellenőrzés, melyet nem tudtunk ezideig éppen a rossz káderpolitikánk miatt kellő mértékben megszervezni. Ez okozta, hogy pl. a FŰSZÉRT-nél működő üzemi bizottság szakszervezeti pénzkezelésében hiányosságok mutatkoztak, de ellenőrzésünk szervezetlensége okozta a munkaversenymozgalom fejlődésének nem kielégítő alakulását.

Szakszervezeti munkánk súlyos hiányossága volt a Központi Vezetőség aktivitásának hiánya, ez abban mutatkozott meg, hogy a titkárság munkáját nem ellenőrizte kellőképpen, a vezetés és irányítás munkáját a titkárságra bízta, ami a régi szociáldemokrata szakszervezeti munka sajátossága volt és ezáltal nem tudott érvényesülni a szakszervezeti demokrácia, nem tudott kibontakozni a szakszervezeti munkában annyira nélkülözhetetlen kritika és önkritika.

Szakszervezetünk Kibővített Központi Vezetősége teljes egészében elfogadja és magáévá teszi Pártunk Politikai Bizottságának igazságos bírálatát, mert a bírálat elvtársi segítséget nyujt részünkre és hosszú időre megmutatja szakszervezetünkben és üzemi szervelnkben dolgozó kommunistáknak és pártonkívülieknek azt az utat, amelyen a proletariátus diktatúrájának időszakában, a szocializmus építése érdekében a szakszervezeti mozgalomnak haladnia kell.

Szakszervezetünk Kibővített Központi Vezetősége megállapítja saját felelősségét az elkövetett hibákért és a fennálló hiányosságokért. A Kibővített Központi Vezetőség Pártunk Politikai Bizottságának és a SZOT Elnökségének határozata végrehajtása érdekében elhatározza:

Minden szakszervezeti funkcionáriusunk és aktivánk ismerje meg és tegye magáévá Pártunk politikáját, irányvonalát és vigye le dolgozóink közé, értekezleteken és röpgyűléseken, hogy szakszervezetünk betöltse transzmissziós szerepét, mert csak így tudjuk elvégezni Pártunk által ránkbízott nagy feladatokat. Állandó és szoros kapcsolat Pártunkhoz szükséges ahhoz, hogy megalkuvás nélkül, fegyelmezetten kommunista elvhűséggel végezzük el a feladatokat, melynek célja ötéves tervünk határidőnlötti teljesítése, a munkásosztály politikai és gazdasági hatalmának megszilárdítása. Funkcionáriusaink és aktiváink kötelessége, hogy saját magukat állandóan képezzék, megismerjék és elsajátítsák a marxi-leninl ideológiát, ugyanakkor példamutató magatartásukkal, nevelő és felvilágosító munkával harcolianak minden maradiság ellen, ne türiék a jobboldali szociáldemokrata és a klerikális reakció befolyásának érvényesülését.

A szocializmus építésének időszakában szakszervezeti munkánk homlokterében a termelés, a termelékenység növelését, valamint az önköltség csökkentését kell állítanunk. Szakmánk sajátosságait figyelembevéve a gépjárművek üzembentartásának költségeit akarjuk csökenteni, a már megindított 100.000 km-es mozgalom, valamint a munkaversenymozgalom további kiszélesítésével. A Teherfuvar NV Pápai István-utcai és köztelekutcai telephelyén és az Autótaxi NV-nél bevezetett üzemanyagtakarékossági mozgalmat továbbfejlesztjük az egész ország területén lévő telephelyekre. Ennek érdekében szakszervezetünk aktivái támogassanak és segítsenek minden helyes kezdeményezést a termelés és munka frontján, segítség és támogassák élmunkásainkat, sztahánovistáinkat és újítóinkat, teljesítményük fokozásában és munkamódszerük átadásában. Segítsék elő a nők és az ifjak bevonását a termelésbe és rendszeres felvilágosító és nevelő munkával értekezletek, röpgyűlések útján aktivizálják őket a társadalmi feladatok elvégzésére.

Irányt kell venni az igazságos szocialista bérpolitika kialakítására és minden erőnkkel arra törekedünk, hogy a teljesítménybérezés rendszerének további fejlesztését megteremtsük, mely elősegíti a munka termelékenységének emelkedését, helyesebb szervezését és a gyártási technika nagymértékű felhasználását.

Minden erőnkkel arra törekszünk, hogy a tapasztalati és statisztikai normák alkalmazását a Teherautójavító NV és a Teherautófuvarozási NV javítóüzemeiben technikailag megalapozott normákkal helyettesítsük. A technikailag megalapozott normák ösztönzik a dolgozókat szakképzettségük növelésére és elősegíti a szocialista munkaverseny fejlődését és a Sztahánov-mozgalom kiszélesítését.

A technikailag megalapozott normák a munka termelékenységének és a munkabér növekedéséhez vezetnek. A teljesítménybérezés kialakítása és bevezetése a gépjárművezetők munkájának további fokozására, mellyel elősegítjük a szállítóeszközök (gépjárművek) nagyobbmérvű kihasználását. Ennek érdekében a közlekedésügyi minisztérium normaosztályával felvesszük a kapcsolatot a már bevezetett teljesítménybérezés további fejlesztésére.

Szakszervezetünk minden aktívája megalkuvás nélkül, keményen harcoljon a politikai és gazdasági kárt okozók ellen, mindazok ellen, akik a bércsalások, normalazítások tápnénzcsalások, munkafegyelemlazítók útján gyengíteni akarják népi demokráciánk megerősödését és ezáltal veszélyeztetik helytállásunkat a békefront ránk eső szakaszának megvédésében. Kíméletlenül le kell lepleznünk mindazokat, funkciókra és érdemekre való tekintet nélkül, dolgozóink előtt, akik nem tették magukévá pártunk irányvonalát és akadályozzák további fejlődésünket. Szakszervezeti központunkban üzemi bizottságainkban, helyi csoportjainkban működő fegyelmi bizottságok és társadalmi bíróságok könyörtelenül szerezzenek érvényt népi demokráciánk törvényeinek.

Szakszervezetünk Pártunk által meghatározott feladatok elvégzését csak fokozott öntudatosító és nevelőmunkával tudja elvégezni, ezért központunk, üzemi szerveink, helyi csoportjaink eddigi propaganda- és nevelőmunkáját erősítenünk kell. Felvilágosító és nevelőmunkánk súlyvontia a Pártunkhoz, Rákosi elvtárshoz, a nagy baráti Szovjetunióhoz és a nemzetközi munkásosztályhoz való ragaszkodás elmélyítése, valamint a szocialista munkafegyelem megerősítése, a békéért való harc kiszélesítése legyen. Felvilágosító és nevelő munkánkkal meg kell szüntetnünk dolgozóinkban a burzsoá ideológia maradványát, ki kell fejlesztenünk Pártunk világnézetének megismerését, mert csak így tudjuk dolgozóinkat felvértezni az imperialisták ügynökei, a jobboldali szociáldemokraták elleni harcra és gyűlöletre.

Dolgozóink politikai öntudatának, műveltségi színvonalának emelése megköveteli, hogy kultúrotthonaink munkáját megjavítsuk és magasabb színvonalra emeljük. Feladatunk, hogy a dolgozók kulturális igényeit kielégítsük és minden téren segítsük a dolgozókat képességük kifejlesztésében, tudásuk elmélyítésében a politika, kultúra, tudomány, technika és a művészet minden ágában.

Szakszervezetünk központjában és üzemeink könyvtáraiban a könyvállományt és az olvasótábort növeljük. Természettudományi és technikai előadásainkat jobban szervezzük meg és ezen a területen az üzemi bizottságok kulturális munkáját megjavítiuk, hogy üzemeink dolgozói megismerjék az élenjáró szovjet tudományt és technikát.

A legnagyobb tömegeket vonzó művészet a film, amely a kommunista nevelés fontos eszköze. Ennek érdekében a kultúrpropagandamunkánkat megerősítjük és fokozottabb agitációt fejtünk ki szakszervezetünk központjában hetenként megtartandó tudományos keskenyfilmvetítéses előadások látogatására.

Ugyanez vonatkozik az Autótaxi NV üzemére is. Különös figyelmet fordít szakszervezetünk énekkaraink és néptáncegyütteseink, a csasztuska-mozgalom (az üzemben történt eseményeknek rímekben és népies zene- és énekkíséretel való feldolgozása.) és a tánccsoportok kifejlesztésére.

Szakszervezetünk Központi Vezetősége fokozattabb mértékben segítse, irányítsa és ellenőrizze az üzemi szervek működését, külön súlypontként kezelje a Teherfuvar NV központjában és telephelyein dolgozó üzemi szervek munkáját. Üzemi szerveink több gondot fordítsanak a műhelybizottságok és a bizalmiak nevelésére, ellenőrzésére és minden munkájukban az eddiginél fokozottabb mértékben támaszkodjanak a műhelybizottságok és a bizalmiak segítségére.

A fiatal és fejlődő káderekre állítsuk a régi, tapasztalt funkcionáriusok mellé, hogy azok elsajátítsák a szakszervezeti munkát és ezen keresztül megjavítsuk munkánkat és biztosítsuk a káderutánpótlást.

Szakszervezeti Központunk és üzemi szerveink munkájuk jó elvégzése érdekében, valamint a szakszervezeti demokrácia kiszélesítése érdekében többet törődjenek és vonják be, aktivizálják az élenjáró, becsületes és népi demokráciánkhoz hű pártonkívüli szervezett dolgozókat a szakszervezeti dolgozókat a szakszervezeti feladatok elvégzésére.

Üzemi bizottságaink, műhelybizottságainknak meg kell értenie, hogy az egész ország és így az üzem teljes politikai életének irányítója a Párt és ezért minden ténykedésükben támaszkodjanak az üzemi Pártszervezet segítségére, tanácsára és bírálatára.

Szakszervezetünk központja és üzemi szervei gondosan ügyeljenek a kollektív szerződésben a dolgozók részére biztosított jogok és járandóságok maradéktalan érvényesítésére. A dolgozók részéről érkező jogos és igazságos panaszokat azonnal vizsgálják ki és a bürokrácia mellőzésével tegyenek gyors intézkedéseket a panaszok és sérelmek kiküszöbölésére.

A termelési értekezletek és a beszámoló taggyűlések eddigi gyenge és laza szervezését fel kell számolni, ennek érdekében a bizalmiakon keresztül fokoznunk kell a dolgozók aktivizálását. A dolgozók elhangzott javaslatait, panaszait és kéréseit, valamint bírálatát használjuk fel a termelés és a szakszervezeti munka megjavítása érdekében.

Szakszervezetünk központja és üzemi szerveink eddigi helytelen gyakorlatát a szakszervezeti bevételek hovafordítása tekintetében fel kell számolnunk és jóval többet kell fordítanunk dolgozóink kultúrájának emelésére, szociális megsegítésére, valamint a tömegsport-mozgalom fejlesztésére.

Pártunk politikai bizottságának bírálata, valamint a SZOT elnökségének határozata nagy segítséget nyujt szakszervezeti munkánk megjavításában. Köszönettel tartozunk Pártunknak, hogy lehetővé teszi számunkra, hogy központunkban és üzemi szerveinkben felszámoljuk a meglévő ellenséges befolyást iránymutatásuk alapján.

Igérjük Pártunknak és forrón szeretett Rákosi elvtársunknak, hogy vezetésük alatt, valamint a szovjet szakszervezetek tapasztalatainak felhasználásával hűséges segítői és harcosai leszünk annak a küzdelemnek, melynek élén a nagy Szovjetunió védelmezi a világ tartós békéjét az imperialisták és ügynökeik agressziójával szemben. Minden erőnkkel arra törekszünk, hogy ezt a harcot a szocialista Magyarország mielőbbi felépítésével megerősítjük.

A BELSPED hibáit feltárták a dolgozók a termelési értekezleten, — így indulnak neki az új feladatoknak

A BELSPED Általános Szállítmányozási Osztálya augusztus 5-én termelési értekezletet tartott. Az értekezleten *Stark* Lajos osztályvezető ismertette röviden az eddig elért eredményeket. Azt hittük — mondotta —, hogy az ötéves terv első évében még nem fog vállalatunkra nagyon nagy feladat hárulni. Most ennek az ellenkezőjét látjuk. Osztályunk munkája ugyanis kb. 200 százalékkal felgyarapodott. Komolyan vesszük a tervmunkát és ezt meg is mutatja dolgozóink utóbbi időben elvégzett, elért teljesítménye.

A tervszerű munka fontos és szükséges. Így például a napokban is egy vidéki munkát két hét alatt tartottunk elvégezhetőnek, dolgozóink azonban 200 százalékos teljesítményt értek el és így egy hét alatt lett kész. Ilyen és hasonló jó munkával meggyorsítjuk a termelő üzemek munkáját, a szocializmus eredményesebb építését.

Sajnos, a gépszállításnál, a kasszaszállításoknál és egyéb spedíciós szállításoknál még nincs teljesítménybér. Vállalatunk vezetősége a szakszervezettel együtt azon fáradozik, hogy a teljesítménybért ezeknél a csoportoknál is be legyen vezetve.

Fel kell hívnom azonban az elvtársak figyelmét arra, hogy a munkaverseny még mindig nem úgy megy vállalatunknál, mint ahogy azt a szocialista termelés megkívánja. Sok anyagot szállítunk termelő vállalatokhoz és a szállításokat körül sok gondatlanságot tapasztalunk a mi munkaterületünkön. Mindez lélektelen munkára mutat és arra, hogy soraink közé olyan elemek férkőztek, akik szocializmust építő munkánkat hátráltatni akarják. Ezeket sürgősen el kell távolítani sorainkból éppen úgy, ahogy eltávolítjuk a norma- és bércsalókat.

Munkánk az utóbbi hónapokban 100 százalékkal, de vannak helyek, ahol 150 százalékkal javult. Ez a javulás kevés és termelésünket tovább kell fejleszteni, hogy hazánkban a szocializmust minél előbb megvalósíthassuk.

FELKER GYULA ÜB-titkár felszólalásában rámutatott arra, hogy a bútorszállításnál laza volt a norma és azt szűkíteni kellett 30 százalékkal, de az továbbra is lazának bizonyult. Egy brigád mellé még másik nyolc alakult. A „Vörös Csillag" komplex-brigád pedig versenyre hívta ki a szállítómunkásokat és 220 százalékra emelte teljesítményét. A júniusi átlageredmény 250 százalék.

Az időbérben dolgozó munkások teljesítményét, sajnos, kiértékelni alig lehet, de itt is jó munkát végzett a Farkas-brigád. A kasszamunkánál dicséretet érdemel a Chovanec-, a Balázs- és a Török-brigád.

Általánosságban emelkedett a termelésünk, de komoly hiba van a munkamódszerünkben. A bútorosoknál laza a norma, de még jó kereset mellett is követnek el bércsalást a dolgozók. Sok azoknak a száma is, akik rosszul viszonyulnak a munkához, iszonak, később jönnek a munkába. Szombaton pedig van egy 30 főből álló részeges „gárda", amely az előző napi fizetés után egyáltalában be sem jön. Gondoskodni fogunk arról, hogy ezek minél előbb véglegesen távol maradjanak a vállalattól.

Elvtársak! Az eddigi eredményeknél azért nem tudtunk jobb eredményeket elérni, mert a munkafegyelmünk, a munkamódszerünk és ellenőrzésünk a lehető legrosszabb, leglazább. A harmadik negyedévben tehát ezeket meg kell változtatni. Megtisztítjuk a dolgozók sorait az oda nem való elemektől, megszilárdítjuk a munkafegyelmet és megjavítjuk munkamódszereinket. Így olcsóbbá és jobbá is tesszük a szállítást.

Az értelmiségi munkavállalók alig emelkedő létszámmal végzik a munkájukat és néhányan dicséretet is érdemelnek. De sokan rosszul viszonyulnak a munkához, rossz a munkamódszerük és azt újabb, megfelelőbb módszerrel kell helyettesíteni.

Szocializmust építeni tervmunka nélkül nem lehet. Ki kell szélesítenünk a munkaversenyünket, tervünket túl kell teljesíteni, kérem tehát az elvtársakat, hogy javaslataikkal, ötleteikkel segítsenek bennünket.

Együtt érzünk a koreai néppel, amely ma szabadságharcát vívja. Fokozott munkával kell nekünk is elősegítenünk, hogy a világ szabadságszerető népei még megdönthetetlenebb egységet alkossanak a Szovjetunió vezetésével.

SZAKSZON JANOS bértitkár felszólalását azzal kezdte, hogy ma a munkások nem a tőkéseknek dolgoznak, ezért minden szállítómunkásnak meg kell értenie, hogy saját magunknak, a dolgozók államának okozunk kárt a laza normával, a bércsalással. A 12,13 forintos órabérek csak bércsalással jöhetnek ki. Sokan lazán, vagy félig rakják meg a bútoros és egyéb kocsikat, hogy így több fuvart számolhassanak el. Ez bércsalás, amellyel súlyosan megkárosítják a vállalatot és nemzetgazdaságunkat is.

Régen a magánszektorban csak erkölcsi bizonyítvánnyal vették fel a szállítómunkásokat, most pedig azt látjuk, sok az ittas ember és laza a munkafegyelem. Súlyosan kifogásolható az is, hogy nehezen jönnek felszínre a hibák, pedig a dolgozók érdeke, hogy jobban termeljünk, mert csak így emelkedhet az életszínvonalunk. Pártunk útmutatása szerint kell kiküszöbölni a hibáinkat. Ki kell szélesítenünk a munkaversenyt és hosszúlejáratú versenyszerződést kell kötni.

A koreai nép szabadságharcát vívja az imperialistákkal szemben. Nekünk több és jobb munkával kell erősítenünk a béketábort.

SZABÓ BENCE felszólalásában rámutatott arra, hogy a tervkészítésnél azért van baj, mert a vállalatnak nincs megfelelő statisztikája. Ez az osztály sem készített statisztikát — mondotta —, azért nehéz tervet készíteni. Nem tartom célszerűnek azt sem, hogy alapos kiértékelés nélkül, csak úgy találomra dícsérnek meg egyes dolgozókat.

A munkafelvételeknél súlyos hibák vannak, mert rosszul állítják ki a papírokat. A munkabeosztás is lassú és ennek a következménye az, hogy sok túlóra merült fel. A bútorosok sokszor csak 9 órakor kezdik meg a munkát.

A versenymunka nálunk csak adminisztrációs munka lett. Gondoskodnunk kell arról, hogy a Koreai Hét se kampány legyen, hanem annak eredményeit tegyük tartóssá és fejlesszük tovább.

BUDI GÁBOR bejelentette ezután, hogy a „Vörös Csillag"-brigád a Koreai Héten 20 százalékkal emeli teljesítményét.

A termelési értekezlet súlyos rendezési hibája volt, hogy azt reggel negyed 7-kor kezdték és így a dolgozók közül kevesen szólalhattak fel érdemlegesen. Két nappal előbb próbáltak ugyan értekezletet tartani este, de a BELSPED dolgozói nem jöttek össze, nem vették komolyan az értekezletet s így azt nem lehetett megtartani.

Farkas Mihály:
Lenin és Sztálin tanítása a Pártról
(5. szám)
30 OLDAL — ARA: 1 FORINT

Farkas elvtárs a Pártfőiskolán tartott előadásában röviden és tömören foglalja össze mindazt, amit a leninisztálinista típusú pártról minden kommunistának tudnia kell.

Ismerteti azokat a történelmi körülményeket, azt a harcot, amely közepette az első leninista típusú párt a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja a századforduló idején megszületett.

Ezután a Pártról szóló sztálini tanításokkal foglalkozik. A legnagyobb súlyt ebben a részben a számunkra jelenleg igen aktuális kérdésre, a demokratikus centralizmus kérdésére fordítja. Megállapítja azt, hogy a pártszervezeti vezetőségeknek munkájáról való beszámolója, a bírálat és önbírálat kifejlesztése, a bürokráciamentes kommunista munka, amely a párttagság tömegének aktivitására támaszkodik, számukra is egyik fontos feltétele annak, hogy megfeleljünk a leninisztálinista típusú párt követelményeinek.

Farkas elvtárs összefoglalja a munkásosztály vezetőszerepét a proletárdiktatúra rendszerében. A hibák és eredmények kiértékelése után rámutat arra, hogy „Pártunk most sokkal erősebb, élcsapat-jelleg sokkal fejlettebb, mint azelőtt volt." Az elért sikerekkel azonban nem szabad beérnünk. Bölcs vezetőnk, Rákosi elvtárs útmutatásával tovább kell haladnunk Marx, Engels, Lenin és Sztálin nyomdokain.

Milyen hibákat találunk a gépjárművezető helyicsoportok munkájában és hogyan javítsuk ki ezeket a hiányosságokat

Ha megvizsgáljuk vidéki helyicsoportjaink munkáját, kétségen kívül megállapíthatjuk, hogy a szakszervezeti feladatok elvégzésében az utolsó két hónap folyamán komoly javulás mutatkozik.

Ezt a javulást abban látjuk, hogy a helyicsoportokon keresztül mind több és több szaktárs kapcsolódik a 100.000 km-es mozgalomba és így szélesítik az egyéni munkaversenyben résztvevők számát.

Ez a javulás azonban csak részben a helyicsoportok érdeme, mert a közlekedési minisztérium levélben szólította fel az összes nemzeti vállalatokat a mozgalomban való részvételre.

Egyes helyicsoportjaink vezetősége ezután a munka után úgy vélte, hogy nyugodtan kipihenheti a szervezési munka fáradalmait és megpihenhet azokon a babérokon, amelyeket nem is egészen a saját munkájának köszönhet. Mások úgy vélik — kimerítették a szakszervezeti munka minden tevékenységét abban, hogy eladják a szakszervezeti tagsági bélyegeket és a befolyt pénzzel becsületesen elszámolnak a központ felé, az ott maradó összeggel pedig jól sáfárkodnak a tagság érdekében.

De vajjon elegendő-e a helyicsoportok ilyenfajta működése? Nem! Nem elegendő. A dolgozó tömegek ma már öntudatosak, a túlnyomó részük ideológiailag képzett. Tisztában vannak a szakszervezetek szerepével és feladataival. Éppen ezért jó munkát követelnek úgy a helyicsoportok, mint a központ vezetőségétől. Ez egyben azt jelenti, hogy megértették szaktársaink pártunk irányvonalát — pártunk politikáját —, sőt világosan látják, hogy a párt nélkül, a párt irányítása nélkül egyetlen pillanatig sem lehetünk meg.

Helyesen mondotta Baksa szaktársunk, a Horthy-időkben nyomor volt a gépjárművezető osztályrésze, alázatos hajlongás a régi világ urai előtt és mindezért éhbér és munkanélküliség.

Szaktársaink visszatekintenek a multba és határvonalat húznak a mult és a jelen között. De ez nem is olyan nagy csoda. Csak a vakok és a reakciósok nem látják azokat az alapvető változásokat, amelyek országunkban történtek. Hogy hatalmas mértékben megnövekedett a gépjárművek száma, hogy egyre több új géplármű fut az utcákon és utakon, hogy a közlekedés ilyen arányú emelkedése azt eredményezte, hogy szakmánkban nemcsak hogy megszűnt a munkanélküliség, de komoly munkaerőhiány mutatkozik, hogy az utóbbi időben többszáz nődolgozó foglalt helyet a volán mellett, hogy az ötéves tervben újabb 37.000 gépjárművel bővül országunk gépjárműparkja, hogy szaktársaink bérezése a stabilizáció óta hatalmas mértékben emelkedett, s végül, tudja minden gépjárművezető, hogy megváltozott viszonyát a gépjárműhöz, az államhatalomhoz, a nagy Szovjetunióhoz, Pártunkhoz és Rákosi elvtársnak köszönheti.

Világos, hogy ilyen körülmények között nem elégszik meg a szakszervezeti vezetőség akármilyen munkájával és joggal követeli meg minden szakszervezeti tag, akár tagja Pártunknak, akár nem, hogy helyes és jó irányítást kapjon, úgy a szakszervezeti központjától, mint a helyicsoportok vezetőségétől, hogyan javítsa meg munkáját és a termelés terén mit kell tennie az irányban, hogy Pártunk határozatát a maga területén helyesen hajtsa végre.

Nem kívánom itt azoknak a gépjárművezető szaktársaknak a nevét felsorolni, akik vidékről és Budapestről fenn jártak szakszervezetünkben és hiányolták néhány ü. b., de különösen a helyicsoport vezetőségének munkáját és rávilágítottak azokra az alapvető hibákra, amelyeket feltétlen ki kell küszöbölni a helyicsoportok vezetőségének a jobb munka megszervezése érdekében.

A szervezés

Vegyük tehát sorba a hibákat és kezdjük el a munkaverseny *szervezésénél*.

Ne essünk abba a tévedésbe, hogy a 100.000 km-es mozgalom megkülönböztető jelzésének kiadásával a versenymozgalom elintézést nyert. A megkülönböztető jelzés csupán egy papír, vagy celofán darab, de semmi egyéb jelentősége nincs, mint az, hogy megmutatja a szaktárs öntudatát, hogy részt vesz a mozgalomban. Ezzel azonban még nincs megjelölve a szaktárs feladata és hogy világosan lássa a munkaversenyben a célkitűzéseket, meg kell kötni minden egyes szaktárssal a munkaverseny-szerződést a következő szempontok szerint.

1. Mennyiség szempontjából a 100.000 km teljesítése.

2. Minőség szempontjából. A karambol, sérülés, gázolásmentes vetés, a gépjárművezetőn belül álló okok jönnek számításba.

3. Önköltségcsökkentés szempontjából. Az üzemanyagfogyasztás, a javítási és gumikopás tényezőiből adódó 1 km-re eső önköltség csökkentése X. Y. százalékkal.

Sok helyen, de helytelenül úgy értelmezik a 100.000 km-es mozgalmat, hogy az ebben való részvétel kizárólag az új gépjárműveken járó szaktársak privilégiuma.

A 100.000 km-es mozgalomban kivétel nélkül minden szaktársunk résztvehet. Az eddig megtett kilométerek a 100.000 km teljesítésébe beleszámítanak, ha tehát valamely szaktárs 80 vagy 90.000 km-t tett meg eddig gépjárművével, úgy csupán 20 vagy 10.000 km-t, tehát annyi ezer km-t kell teljesítenie, amennyi a 100.000 km teljesítéséhez szükséges.

Generáljavított kocsinál 25 százalék engedmény van. Ha a versenyszerződést a gépjárművezető szaktársakkal nem kötjük meg, úgy ne is ábrándozzanak a jó munkavégzésről, mert ez esetben nem látják szaktársaink azokat a célkitűzéseket, amelyek a versenyszerződés megkötése esetén kötelezik őket.

Ne legyünk szakmai soviniszták, tehát ne csak a szervezetileg szakszervezetünkhöz tartozó szaktársak munkaversenyével foglalkozzunk, hanem karoljuk fel, adjunk tanácsot a munkaversenyre vonatkozóan azoknak a gépjárművezetőknek is, akik az ipari szervezkedés során más szakszervezethez tartoznak.

A helyicsoportok tartsák kötelességüknek a segítségadást a munkaversenyszerződések megkötésénél.

Az ellenőrzés

A vállalások és a munkaversenyszerződések megkötése még nem méritette ki a helyicsoportok jó munkáját, mert ellenőrizni kell a vállalások teljesítését is. Így a helyicsoport vezetősége ossza meg egymás közt a munkát, látogassák meg szaktársainkat a munkahelyeken. Tanácsaikkal segítsék szaktársainkat, győződjenek meg a munkaviszonyokról, érdeklődjenek, mennyiben sikerült szaktársainknak vállalt feladataikat végrehajtani.

A kiértékelés

A kiértékelés mulhatatlanul fontos tényezője a munkaversenymozgalomnak. A kiértékelés megmutatja, hogy a vállalt feladatokból mennyit és milyen módon hajtottunk végre.

Itt közlöm a kiértékelés módját:

A megtett kilométerek számát elosztjuk a javítási és üzemanyagfogyasztási költségek tényezőivel és az eredményben megkapjuk az egy kilométerre eső önköltségnek azt a részét, melynek csökkentése a gépjárművezetőtől függ.

A havonta megtett km-ek számát elosztjuk az elfogyasztott üzemanyag liter számával és kiszámítjuk a 100 km-re eső üzemanyag fogyasztást. A kiértékelés tehát a következőképpen néz ki:

1. 1 km-re eső önköltség X. Ft.

2. A 100 km-re eső üzemanyag fogyasztás, benzin vagy nyersolaj.

3. A javításban eltöltött órák száma.

A 3.° pontban foglaltra azért van szükség, mert a munkaverseny mozgalom szempontjából fontos, hogy a gépjárművek állandóan forgalomban legyenek, hogy ötéves tervünk szállítási célkitűzéseinek eleget tehessünk.

A munkafegyelem

A fegyelmezett gépjárművezető munkája visszatükrözi a gépjármű állapotát, a tonnakilométer teljesítést és az önköltséget is.

Főleg megmutatkozik a munkafegyelem a fokozott óvatos vezetésben, a szakszerű volán kezelésben. Különösen vidéken komoly hibák mutatkoznak a munkafegyelem terén, ami a karambolok számában és a gépjárművek sérülésében nyilvánul meg. Ahány esetben kivizsgáltuk a karamboloknak és sérüléseknek okát, az esetek túlnyomó részében bebizonyosodott, hogy a gépjárművezető ittas állapotban vezette gépjárművét.

Mindez azt bizonyítja, hogy a helyicsoportok nem propagálják eléggé a szeszesital szolgálatközbeni fogyasztásának tilalmát.

Nem régen Molnár István, a Teherfuvar NV kaposvári szakértőbizottság megállapítása szerint, ter helt kocsival 80 km-es sebességgel száguldott és a 100.000 Ft-ot érő gépjárművet összetörte.

Nagy Ferenc nagykanizsai gépjárművezető háromtonnás, kocsival fekete fuvart végzett, részeg állapotban felborult a rakománnyal, majd ezután gyufát gyujtva nézte meg, kiömlött-e a benzin. A benzin valóban kiömlött, mert a gyufa meggyujtása után a kocsi elégett, a kár összege 150.000 Ft.

Ezek a gépjárművezetők, akik szesztilalt fogyasztanak szolgálat közben, nem megbízhatók a dolgozó nép számára.

A gépjárművek a nép tulajdonát képezik, arra tehát a legféltőbb gondossággal vigyázni kell. Itt hívjuk fel szaktársaink figyelmét, hogy fegyelmi bizottságunk minden részeg gépjárművezető jogosítványának megvonására tesz javaslatot a rendőrhatóság felé, mert nem tűrhetjük, hogy a fegyelmezetlen emberek bemocskolják a becsületes dolgozók nevét.

A propaganda

Sztálin elvtárs mondotta: „Országunkban megszűnt a kizsákmányolás, a munka nálunk becsület és dicsőség dolga lett."

Ebből következik, akik a munka frontján becsületet, dicsőséget szereztek, ezeknek neveit tudatosítani kell, de nagy fontossággal bír az elért eredményeik propagálása is.

Népi demokráciánkban azt tapasztaljuk, hogy propagandánk központjában nem a filmsztárok, nem a botránykrakélerek állnak. Sajtónk nem foglalkozik a metreszek, kitartottak szennyes magánéletének a kiteregetésével, hanem a dolgozó emberrel, aki a közösségért, a szocializmus építésért küzd a munkafrontján, ezzel érdemeket szerzett arra, hogy mintaképül állítsuk a dolgozó tömegek elé.

A propaganda eszközei elsősorban a sajtó. A vidéki helyicsoportok tit kárai tehát álljanak állandó összeköttetésben a helyi lapok szerkesztőivel, tájékoztassák a helyi sajtó szerkesztőségét a munkaversenyek állásáról, közöljék, kik érték el a legjobb eredményeket a gépjármű vezetés és az önköltségcsökkentés terén.

Természetesen a hanyag, fegyelmezetlen, részeges gépjárművezetőt ki kell pellengérezni, hogy tudomást szerezzenek szaktársaink, kik azok, akik rossz munkájukkal akadályozzák az országépítést és fegyelmezetlenségükkel a jól dolgozó szaktársaink összességének lejáratására törekszenek.

Gyűléseken, értekezleteken soha sem szabad elmulasztani a propaganda lehetőségét. Sok helyicsoportnál tettem már látogatást, de sehol sem láttam a helyicsoport helyiségében faliujságot és nem láttam sehol sem kiírva például, hogy városunk legjobb gépjárművezetője X. Y. szaktárs.

Végül még egy alapvető feladata van a helyicsoportunk vezetőségének.

Minden erővel támogatni a Teherfuvar NV vidéki telephelyeinek munkáját. Hétről-hétre ellenőrizni a Teherfuvarnál alkalmazott szaktársak munkaversenyét. Megadni minden támogatást úgy a telepvezetőnek, az üzemi bizottságoknak, mint a szaktársak széles tömegeinek.

Támogassák a Teherfuvar NV dolgozóit a jó munka végzésében, az önköltség csökkentésében, a kocsipark teljes kihasználásában. Karolják fel az alulról jövő kezdeményezéseket, érvényesítsék széles körben a szakszervezeti demokráciát, gyakoroljanak önkritikát, a tagságot neveljék a kritika, önkritika gyakorlására, a jobb munkavégzésre. Oktassák, tanítsák szaktársainkat a marxi-lenini eszmék elsajátítására, hogy méltón töltsük be azokat a feladatokat, amelyek elé Pártunk és a dolgozó tömegek állítottak, hogy betölthessük Pártunk felé az erőátvitel szerepét és így szakszervezetünk is a kommunizmus iskolájává váljon.

Virág Rezső

„Koreai Hét" a MÁVAUT-nál

„T. Közlekedés!

A MÁVAUT gépkocsivezetői felkészültek a koreai műszakra. Valamennyi MÁVAUT gépkocsivezető vállalta, hogy még jobb, még fokozottabb munkával járul hozzá a koreai dolgozók, a koreai nép mielőbbi győzelméhez.

Vállalták, hogy:

1. Az üzemanyagfogyasztást és önköltséget még 2 százalékkal csökkentik.

2. A reájuk bízott gépkocsit még fokozottabban ápolják.

3. Kisebb hibákat maguk fogják megjavítani (szerelő igénybevétele nélkül).

4. A késéseket (járati) teljes mértékben kiküszöbölik.

Árvay József szaktárs, a MÁVAUT budapesti műszaki főnöke elmondja, hogy 50 darab új gépkocsival növekedett meg a MÁVAUT gépkocsi állománya, amelyet a koreai műszakra mind beállítottak forgalomba.

Ezt az 50 darab autobuszt, illetve gépkocsit mind vidéken állították be forgalomba, főleg bányászjáratokra.

Mókus László szaktárs, a műhelybizottság titkára elmondja, hogy ennyire fejlett a MÁVAUT közlekedése még sohasem volt. De félúton nem állunk meg. Megvalósítsuk azt, hogy minden községet bekapcsoljunk a közlekedésbe. Azon vagyunk, hogy ne kelljen egy dolgozónak sem, főleg a vidéki viszonylatban, kilométereket gyalogolnia és erejét gyaloglásra pazarolnia, mint a mult rendszerben, hanem azon vagyunk, hogy minden dolgozó frissen és kipihenten tudjon a munkahelyén megjelenni.

Nem álmodozás ez, mondják Marányi Antal és Czeglédi Károly garázsmester szaktársak, sőt a napokban még 5 darab új autobuszt fogunk beállítani a forgalomba. Az ötéves tervünkben megvalósítsuk azt, amit a mult rendszer bűnös vezetői nem tudtak.

A műhely dolgozói is felkészültek a koreai műszakra, mondja Bernáth László művezető szaktárs. Kukkis János és Horváth Sándor szerelő vállalták, hogy teljesítményeiket 10 százalékkal emelni fogják. Németh IV. József és Sári József csoportvezető szerelők vállalták, hogy 2 darab nagyjavításra váró autobuszt fognak brigádjukkal a koreai műszakban rendbehozni.

A mi brigádunk is ki fog tenni magáért a koreai műszakban — mondják Maleskovits Antal és Koncz Gyula dieseles szerelők. Azon leszünk, hogy egy kocsi se álljon a műhelyben javítás végett, hanem minden kocsi kint legyen a forgalomban.

A MÁVAUT dolgozói tudják, hogy a koreai nép ügye az ő ügyük is, a koreai nép békéje az ő békéjük is.

Amíg a koreai dolgozók fegyverrel a kézben harcolnak, a MÁVAUT dolgozók pedig szerszámmal és többtermeléssel segítik győzelmükhöz hős Korea harcos dolgozóit.

Szabadság! **Greskó Sándor**
MÁVAUT gépkocsivezető

HALBAUER ÜB TITKÁR ÍRJA:

„Fegyelmi bizottságunk gyenge oldala, hogy enyhén ítélkezik..."

„T. Szerkesztőség!

Három hónapja vagyok ü. b. titkár az Állami Irodatakarító Vállalatnál és úgy látom, a szaklapunkkal kapcsolatban az a vélemény alakult ki bennem, hogy mozgalmi életünk terebélyesedését és munkaversenyünk kiszélesítését jelentékenyen előmozdítaná a jó szakmai sajtó. De a „Közlekedés"-sel szemben e tekintetben éppen az a kifogásom, hogy keveset foglalkozik a szállítóipari dolgozókkal. Kevés kritikát gyakorol a vállalatok, üzemek és telepek felé.

Igaz ugyan, hogy értékes és sok tekintetben számunkra is hasznos cikkek jelennek meg a „Közlekedés"-ben, de ezek mellett kevés a kritikát gyakorló cikkek száma. Ha a szakszervezetünk sajtófelelőse többet kijárna hozzánk, jobban észrevehetné a termelés és munkaverseny hiányosságait.

Munkástársaink számára nagy örömet jelent, ha nevüket olvashatják a szaklapban. Most is többen vannak, akik jó munkájukért megérdemlik, hogy megemlékezzünk róluk. *Árvai* Józsefné például, mint taka rítónő dolgozik nálunk és szabad idejében beteg munkatársait látogatja. Mindenkinek tud jó tanácsot, útbaigazítást adni, de szigorú is tud lenni, sőt, ha kell, kíméletlen, ha valaki visszaélést követ el. Legutóbb pedig csillogott a szeme az örömtől, mikor beválasztották a dolgozók az üzemi bizottságba. Ő a sajtófelelősünk is.

Meg kell még említenem *Borza* Veronikát, *Szilágyi* Károlynét, *Fáth* Jakabnét és *Czeroczky* Bélát, akik mint bizalmiak odaadóan dolgoznak és örömmel vállalnak minden mozgalmi munkát.

Persze van itt is mit tenni, mert a klerikális reakció befolyása és a régi rendszer öröksége még nagyon erősen érezteti hatását nálunk. Szűk keresztmetszete vállalatunknak, hogy nincs megfelelő kultúrtermünk, ahova a szétszórt munkaterületről előadásokra összejöhetnének dolgozóink. Így inkább csak az egyéni agitációra szorítkozunk.

De bármilyen nehéz is nevelni dolgozóinkat, öröm, ha valakit felvilágosíthatunk és felvilágosító munkánk nyomán érdeklődik Pártunk célkitűzései iránt. Még nagyobb öröm, ha azután jó munkával ki is akarja érdemelni, hogy Pártunk tagja legyen.

Természetesen, mint sok más helyen, nálunk is akadnak norma- és bércsalók. Így *Láncz* Miklós, *Fekn* András, *Molnár* Sándor és *Varga* János ablaktisztítók 673 m²-rel több munkát számoltak el, de az kifizetésre nem került, mert megakadályoztuk. A vállalat fegyelmi bizottsága 20—20 forint pénzbüntetésre ítélte őket.

Bartos Vincéné a nagytakarításnál szintén bércsalást akart elkövetni, de az ellenőrzőosztály dolgozói éberek voltak és megakadályozták.

Csiklinszky Béla ellenőr, a munkafegyelem ellen vétett súlyosan. Azt mondta egyik dolgozónak, hogy a szóbanforgó munkát ő bizony nem végezné el azért a fizetésért, amit a hivatalos norma megállapít. Vállalatunk fegyelmi bizottsága, mivel Csiklinszky Bélának nem ez volt az első ilyen cselekedete, úgy ítélkezett, hogy azonnal el kell bocsátani őt.

Fegyelmi bizottságunk gyenge oldala, hogy enyhén ítélkezik

az ilyen esetekben. Azóta már újabb bércsalások is történtek, de ezekkel most már a társadalmi bíróság foglalkozik.

Örülünk a társadalmi bíróság megvalósításának, mert a nyilvánosság előtt való ítélkezésnek megvan a nevelő hatása. A dolgozók tanulhatnak a más kárán és meglátják, hogy mennyire hitvány emberek azok, akik a dolgozók államát meglopják, megkárosítják.

Mi örömmel fogadtuk a normarendezésről kiadott minisztertanácsi rendeletet is, mert tudjuk, hogy szocializmust építő munkánk sikerének előfeltétele, hogy reális, elfogadható normák mellett dolgozzunk. Ezt a dolgozók legjobbjai meg is értik és csak a klerikális reakció által félrevezetett dolgozók, valamint a jobboldali szociáldemokraták között vannak olyanok, akik agitálnak a normarendezés ellen.

Ezért komoly felvilágosító munkára van szükség, hogy a klerikális reakció aknamunkáját ellensúlyozzuk, lehetetlenné tegyük. A jobboldali szociáldemokratákat pedig kíméletlenül le kell lepleznünk és ki kell taszítani őket a becsületes dolgozók soraiból. Mindent el kell követnünk, hogy a munkaerkölcs és munkafegyelem vállalatunknál megjavuljon.

Mi minden tekintetben Pártunk irányvonalát és szeretett vezérünk, *Rákosi* Mátyás elvtárs útmutatását követjük, mert azt akarjuk, hogy hazánkban minél előbb megvalósuljon a szocializmus."

Felavatták a gubacsúti és soroksáriúti vasúti felüljárót

Népi demokráciánk sorra újjáépítette a ferencvárosi és kelenföldi pályaudvar közötti vasúti felüljárókat, amelyeket a visszavonuló fasiszták a háború alatt felrobbantottak. Tegnap újabb két felüljárót, a gubacsúti és a soroksáriúti adták át végleges formájában a forgalomnak. Ezzel a ferencvárosi és kelenföldi pályaudvar közötti szakasz valamennyi vasúti felüljárója elkészült. Az ünnepélyes átadáson *Bebrits* Lajos elvtárs közlekedésügyi miniszter tartott beszédet, majd jutalmakat osztott ki a hídépítési munkák során legjobban kitűnt dolgozók között.

A „Koreai Hét" hatalmas sikere mutatja, hogyan lett Pártunk nevelő hatására a magyar vasutasból a proletár internacionalizmus harcos katonája

Mire e sorok napvilágot látnak, már lezajlott és mondhatjuk, hatalmas győzelemmel zajlott le a „Koreai Hét", a békéért folyó küzdelem új, nagy csatája .A „Koreai Hét" során ismét bizonyságot tett a magyar munkásosztály, hogy egy emberként áll ki a béke, a szabadság, a függetlenség ügye mellett, — a nyugati imperialisták, a háborúra uszító fenevadak ellen.

A békehét alkalmával vasutasaink tízezrei kapcsolódtak be a mozgalomba és például az augusztus 8-i jelentés szerint a dolgozók határtalan lelkesedéssel teszik felajánlásaikat, ami már akkor odavezetett, hogy

a vasút összes dolgozóinak 73.24 százaléka vett részt a mozgalomban.

Ha felajánlást tevő dolgozók megoszlását szakszolgálatonként nézzük, a következő képet kapjuk a „Koreai Hét" közepén:

A vontatási szolgálat dolgozóinak 68.6, a forgalmi dolgozóknak 86.4, a kereskedelmi szolgálat dolgozóinak 83.9, a pályafenntartásiaknak 67.4, a szertáriaknak 85.8, a távirdaintézőségieknek 91.3, a Járműjavító ÜV-k dolgozóinak 72.2, a GYSEV dolgozóinak 69.0, az igazgatósági központok dolgozóinak 99.1 és végül az egyéb szolgálati helyek dolgozóinak 76,3 százaléka tett felajánlást.

A felajánlásoknak mintegy 51.3 százaléka mennyiségi terveljesítésre, 11.1 százaléka minőségi megjavításra, 15.8 százaléka önköltségcsökkentésre és 21.8 százaléka egyéb célokra vonatkozik.

Kimagasló eredmények

Az a nagy lelkesedés, a felajánlások még eddig nem tapasztalt magas száma, mind azt bizonyítják, hogy a vasutas dolgozók is megértették a béke megvédésének fontosságát és szolidaritást vállaltak a szabadságáért, a függetlenségéért küzdő koreai néppel. Azonban nemcsak ezt fejezi ki a győzelmes „Koreai Hét".

A „Koreai Hét" hatalmas sikere egyben azt is mutatja, hogyan lett Pártunk nevelő hatására a nacionalista vasutasból, a proletár internacionalizmus harcos katonája.

Ennek a változásnak döntő kifejezője az a nagyarányú felajánlási mozgalom, amely szinte óráról-órára hatalmas arányokban nőtt és figyelmet érdemlő győzelemmel zárult. Lapzártáig még nem tudtunk tiszta képet alkotni ennek a győzelemnek számszerű nagyságáról, de azt máris kétségtelenül elkönyvelhetjük, hogy az üzemek között nekünk is sikerült élrekerülni. A „Koreai Hét" záróeredményeit egyébként lapunk legközelebbi számában közölni fogjuk.

A JÁRMŰJAVITÓK dolgozói kimagasló eredményeket értek el már a műszak első napjaiban is. A Landler Jenő Járműjavító ÜV-ben *Kurucz* József famunkás 159, *Szeifert* Béla 154, *Skerecz* Károly öntő 148 százalékot ért el.

Az Északi Járműjavító ÜV-ben például *Csikó* Elek műszerész

a villamosmozdonyok szellőzőmotor állórészének tekercselésével, újításának felhasználásával 617 százalékot ért el. Ugyanakkor 160 óráról 31 órára csökkentette újításával.

Faluti György esztergályos 364, *Tóth* Győző műszerész 227, *Brinhidi* Oszkár marós 242 2, *Nagy* Jenő esztergályos 231 és *Tóth* Győző műszerész 227.3 százalékot ért el.

A Dunakeszi Járműjavító ÜV-ben *Horváth* Vince asztalos 217, *Burst* János asztalos-brigádja 247 százalékot ért el.

A Szolnoki Járműjavító ÜV-nél *Korom* Sándor kovács, *Horváth* Béla bognár 142, *Bátori* János, *Csák* József és *Kocsis* János alvázlakatosok pedig 120 százalékon felül értek el kimagasló teljesítményt.

A Miskolci Járműjavító ÜV dolgozói közül például *Pásztor* József vasesztergályos 151, *Takács* Ernő mozdonylakatos 125, *Nagy* Géza autogénhegesztő 110, *Orosz* Bertalan fúrós 103 százalékot ért el.

Hosszú oldalakon sorolhatnánk a kitűnő teljesítményeket. A Járműjavító ÜV-k által közölt kimagasló teljesítményi százalékokat — bár az államvasutnál a normák rendezése csak szeptember 1-én kezdődik — már az új normáknak megfelelően nyertek átszámítást Tehát a fentebb közölt százalékok már az új normáknak megfelelő teljesítményt fejezik ki.

Hasonló a helyzet a vontatási, a szertári, a pályafenntartási szolgálatnál is.

De ugyanilyen lelkesedéssel csatlakoztak a kisebb üzemek dolgozói a felajánlási mozgalomhoz. Győr állomáson *Sándor* Imre kocsirendező brigádja vállalta, hogy a múlheti normáját a békehét ideje alatt 55 százalékkal túlteljesíti. Szolnok állomáson *Gyenes* József vállalta, hogy normáját az eddigi 187 százalékkal szemben 215 százalékra emeli.

A békéscsabai állomás kirakó-brigádja a kocsikirakások alkalmával 630 százalékos teljesítményt ért el. *Bélai* József állomáskezelő a kocsitartózkodási normáját teljesítette 360 százalékra.

Vasutas nők a Békehétért

Határtalan lelkesedéssel csatlakoztak a vasúton dolgozó nők is a felajánlási mozgalomhoz. A Sátoraljaújhelyi Fűtőházban *Bodrogi* Györgyné kocsitisztító 153, a Szolnoki Járműjavító ÜV-ben *Pászti* Mihályné köszörűs 158, Szeged Rendezőpályaudvaron *Fésü* Julia raktári munkásnő 203, a Székesfehérvári Műhelyben *Bálint* Erzsébet csavarszabályozó 146 százalékra emelte teljesítményét.

Hasonlóan nagy a lelkesedés az ifjúság vonalán is. Például Budapest Nyugati p.-u. „Komszomol-brigádja", melynek tagjai *Csorba* János, *Tóth* József, *Kelemen* János és *Nagy* József, 481 százalékos teljesítményt értek el.

A Dombóvári Fűtőház műszaki értelmisége is jelentős értékű felajánlást tett, amellyel

napi 4—5 tonna széntmegtakarítást igyekezett elérni.

A Miskolci Fűtőház dolgozói a tehervonatok sebességét 46 kilométerre emelték, a szénfogyasztást 10 százalékkal, az olajfogyasztást pedig 5 százalékkal csökkentették.

A haladó értelmiség is becsületesen kivette részét a „Koreai Hét" munkafelajánlásaiból. A MÁV Központi Hivatalok dolgozói röpgyűléseken tették meg felajánlásaikat és közel 1000 dolgozó járult hozzá jobbnál-jobb felajánlással a béke erősítéséhez.

Hasonlóan nagy lelkesedés hatotta át a MÁV Anyaghivatal 250 dolgozójának felajánlásait is. *Bánszki* Ferenc elvtárs, a KÖZLEKEDÉS levelezője és *Makai* Zoltán elvtárs, a MÁV Központi Hivatalok Békevédelmi Bizottságának elnöke hosszú sorokban számoltak be lapunknak a dolgozók harcos békevágyáról, s arról a kiállásról, amely e két nagylétszámú hivatal kitűnő felajánlási mozgalmát, a fejlődést tekintve is, jellemezte.

Ugyancsak lelkeshangú leveleket kaptunk az ország több részéből. A Miskolci Fűtőház dolgozói, a Zalaegerszegi IX. Szemaformesteri Szakaszról *Gyimesi* Béla elvtárs, Dombóvárról *Varga* József műszaki intéző és még sokan mások munkáslevelekben keresték fel szerkesztőségünket, hogy kifejezzék szolidaritásukat a koreai nép iránt.

Büszkék vagyunk öntudatos vasutasainkra, akik nagyon jól tudják, hogyha emelkedik a termelés, erősödik az ország, erősödik a Szovjetunió vezette béketábor, s ezzel a félelmetes erővel elveszik a kedvüket a háborús uszítóknak attól, hogy még egy koreai támadást kezdjenek, hogy lángba borítsák újból az egész világot.

Vasutasaink Pártunk útmutatásával újabb csapást mértek a háborús uszítókra és le nem becsülhető mértékben hozzájárultak a béketábor erőinek növeléséhez.

A VONTATÁSI SZOLGÁLAT DOLGOZÓI is nagy lelkesedéssel csatlakoztak a „Koreai Hét" győzelméért vívott harchoz. Például 7-én 55, 8-án 88, és 9-én 61 túlterheléses vonatot továbbítottak hibátlanul. A „2000 tonnás" mozgalomban is kimagasló teljesítményeket értek el a dolgozók.

Székesfehérvár—Nagykanizsa viszonylatban *Pósa* József mozdonyvezető, *Bordi* Ferenc és *Kapos* István fűtők 89 százalékos túlterheléses vonatot továbbítottak hibátlanul.

Hatvan—Miskolc viszonylatban *Tóth* III. János mozdonyvezető és *Lokker* Antal fűtő, Kossuth-díjas sztahánovisták és *Bártfai* János fűtő 78 százalékos túlteljesítéses vonatot továbbítottak hibapont nélkül.

A FORGALMI SZOLGÁLAT DOLGOZÓI ugyancsak győzelmesen állták meg helyüket. 7-én például 47, 8-án 54, 9-én pedig 70 irányvonatot továbbítottak sikeresen.

A „Koreai Hét" felajánlási mozgalmába bekapcsolódtak a MÁV SZIMFONIKUSOK dolgozói is, akik felajánlották, hogy az ország területén bárhol díjtalanul adnak üzemi hangversenyt azok számára, akik a legjobb eredményt érték el a békeháton. Amennyiben vidéki üzem lenne az első, úgy nagybudapesti viszonylatban 200 darab díjmentes jegyet ajánlanak fel a nagybudapesti elsőnek.

A DOLGOZÓ NÉP ALKOTMÁNYÁNAK ÜNNEPE

A magyar dolgozók nagy lelkesedéssel készülnek augusztus 20-ra, az Alkotmány ünnepére.

Munkafelajánlások, ünnepségek, kultúresték, kiállítások — az Alkotmány napján ezeken keresztül mutatják meg az ország dolgozói nemcsak ragaszkodásukat és szeretetüket a nép Alkotmánya iránt, hanem azt is, hogy élni tudnak az Alkotmányban biztosított szabadsággal és jogokkal. Ezért az Alkotmány napjának ünnepségei egyúttal visszatükröző is annak, menynyit változott, mennyit fejlődött, szépült a Magyar Népköztársaság dolgos népének élete.

1949 augusztus 7-én került nyilvánosság elé a Magyar Népköztársaság Alkotmányáról szóló törvényjavaslat: a magyar nép első alkotmánytervezete, megvitatásra. Augusztus 20-án pedig hatalmas lelkesedés mellett fogadta el az Országgyűlés az Alkotmányt, az elmult győzelmek eredményeként és az utána következő győzelmek zálogát.

Az Alkotmány voltaképpen nem más, mint a magyar dolgozó nép alaptörvénye, amely irányt mutat minden politikai, gazdasági és jogi vonatkozásban. Az Alkotmány hatalmas eredménye a Pártunk vezette dolgozó nép győzelmének. Megmutatja, hogy dolgozó népünk uralma — népi demokráciánk — sziklaszilárd és megdönthetetlen. A nagy Szovjetunió példája mutatja, hogy Alkotmányt csak az a rendszer adhat a népnek, amely biztosan tör az elérendő cél felé. Ahhoz pedig kétség sem férhet, hogy biztosan és megingathatatlanul haladunk célunk: a szocializmus felé.

Alkotmányunk még nem szocialista alkotmány és a mai politikai és gazdasági helyzetet tükrözi vissza. A termelőeszközök lehetnek magántulajdonban is, a parasztnak joga van a földhöz, a munkával szerzett tulajdont az Alkotmány védi. Az öröklési jog megmaradt, de ugyanakkor kimondja azt is, hogy a parasztság felemelkedését a társas földmüvelés és a szocialista fejlődés elősegítésével biztosítja. A gazdasági élet fejlesztésének alapja a tervgazdálkodás. Következetesen harcolunk a kizsákmányolás teles felszámolásáért. Az Alkotmány perspektívájában szocialista. Törvénybe iktatja a nép jogait és kötelességeit. Biztosítja a dolgozóknak a munkához, a művelődéshez, az életszínvonal emelkedéséhez, a szabadsághoz, a lelkismeret- és vallásszabadsághoz való jogát.

További eredményeink elérését most már a törvény, a nép Alkotmánya biztosítja.

A nép Alkotmánya a jogok mellett egyúttal leszögezi az állampolgárok kötelességeit is. Kimondja, hogy mindenki köteles becsületes munkával segíteni hazáját, a dolgozók közösségét és azt, hogy a haza védelme a Magyar Népköztársaság minden polgárának szent kötelessége.

Ugyancsak a legnemesebb hagyományt jelenti dolgozó népünk életében a Tanácsrendszer. Amint tudjuk, hazánkban életre hívták a helyi tanácsokat, amellyel a dolgozó nép érdekeinek megfelelő egyetlen, népi jellegű és hagyományokkal rendelkező állami igazgatást nyerünk: a tanácsrendszert. Augusztus 15-én megalakulnak hazánkban a járási, városi és kerületi tanácsok. A falu és a város dolgozói választott és a népnek felelős küldöttek útján fokozottan vesznek részt a hatalom gyakorlásában. Ez arra irányul, hogy megvédje a dolgozó nép szabadságát és hatalmát, hogy megvédje az imperialistáktól az ország függetlenségét, hogy harcoljon az ember kizsákmányolásának minden formája ellen, hogy megszervezze a társadalom erőit a szocializmus felépítésére.

A tanácsrendszer azt is jelenti, hogy fokozódik népünk egysége és még erősebb lesz az a kapcsolat, amely országunk dolgozóit nagy Pártunkhoz fűzi.

Nem kétséges, hogy a dolgozó nép Alkotmánya és a tanácsrendszer az eddiginél nagyobb mértékben teszi képessé államunkat az előttünk álló nagy feladatok s mindenekelőtt az ötéves terv végrehajtására és a béke megvédésére.

„Már a sztahánovista kongresszuson rájöttem arra, hogy a régi normával fékezzük a szocializmus építését"

„T. KÖZLEKEDÉS! Nagy örömmel vettük öntudatos munkástársainkkal együtt a minisztertanács rendeletét a laza normák rendezéséről és az alapbérek emeléséről. Ezeket most vezetjük be nálunk, a Szabadkikötőben.

Megmondom őszintén, a sztahánovisták I. országos kongresszusán, ahol a dolgozók bizalmából küldöttként vettem részt, már rájöttem arra, hogy a régi normával fékezzük a szocializmus építését. Tisztán láttam, hogy a normák erősen meglazultak, már csak azért is, mert új gyárak születtek a legmodernebb termelőeszközökkel, de ezenkívül sokezer újítás bevezetése lehetővé tette, hogy az elavult gépeken, vagy termelőeszközökön, esetleg elavult módszerrel eddig teljesített eredményeinket jóval 100 százalékon felülmúljuk.

Itt meg kell emlékezni a darabbérezésről is. Nagy szükség volt ennek bevezetésére, mert

nálunk sok olyan munkafolyamat van, amelynek eddig nem állapították meg a normáját. Ezeket is rendezni kell.

Ha nem akarunk elakadni, ha azt akarjuk, hogy Pártunk Politikai Bizottságának határozatából a szakszervezetek együttes ülésének önkritikájából tanuljunk, kritikáját munkánk javításánál felhasználjuk, ha azt akarjuk, hogy a békét erősítsük, hogy segítsük a hős koreai nép szabadságharcát, — akkor jobban, mint valaha, szembe kell szállnunk a jobboldali szociáldemokraták demagógiájával, a klerikális reakció lélekmérgezésével és sorainkban megbúvó ellenségeinket meg kell semmisítenünk. *Előre Pártunk vezetésével a szakszervezeti munka megjavításáért, az őszi csúcsforgalom sikeréért!*

Stremler Mihály,
a Közlekedés levelezője,
Nemzeti Szabadkikötő."

A román és magyar vasutasok közös komplex-brigáddal mozdítják elő az őszi forgalom jó lebonyolítását

A lőkösházi vasutasok a curtici román vasutasokkal közös komplex-brigádot alakítottak az átmenő szállítások zavartalan biztosítására. Ez a nagyszerű kezdeményezés mindkét népi demokrácia vasúti őszi forgalmának sikeres lebonyolítását szolgálja. Emellett kifejezi a népi demokráciák országainak szoros barátságát, együttműködését a béke megvédése, a szocializmus építése terén.

Mint a brigádszerződés hangsúlyozza „a szocializmust építő román és magyar népköztársaság fejlődésének előmozdítása érdekében, a béke ügyének megvédése céljából a curtici és lőkösházi állomások dolgozói komplex-brigád szerződést kötnek".

A komplex-brigád szerződése 8 pontból áll. A legfontosabbak a következők:

A vonatok pontos elemzését 5 órával az indulás előtt egymásnak leadják. Ezzel előmozdítják kölcsönösen a leakasztás nélküli rakodást, a tolatást elegytovábbítási tervek és az irányvonatok előkészítését.

A vonatokat a lehetőséghez mérten úgy adják át, hogy azok zárt irányvonatként közlekedhessenek.

A vonatokat nagy terheléssel közlekedtetik, hogy előmozdítsák, mindkét népi demokráciában a szovjet vasutasok példája nyomán alkalmazott „2000 tonnás"-mozgalmat. A „2000 tonnás" vonatokat irányvonat-képzéssel és 500-as mozdonnyal közlekedtetik.

Az átszállítási jegyzékek legpontosabb kiállításával kölcsönösen elősegítik a vámszemlék, a bárcázás, a tolatási és továbbítási tervek gyors és pontos elkészítését, illetve végrehajtását.

„E szerződést azzal a céllal kötjük, — írják —, hogy ezzel is előbbrevigyük a szocializmus építésének ügyét, hogy ezzel is bebizonyítsuk a Szovjetunió iránti ragaszkodásunkat, töretlen hűségünket és szeretetünket a nagy Sztálin iránt! Éljen a román-magyar barátság!"

Miért csak három üzem fogadta el a Landler-művek kihívását

A MÁV Landler Jenő Járműjavító ÜV névváltoztatási ünnepén *Serfőző* Dénes elvtárs, munkaérdemrendes dolgozó bejelentette, hogy áthatva a kitüntetéstől, amellyel Pártunk lehetővé tette, hogy az üzem nevét a munkásmozgalom nagy harcosáról, Landler elvtársról nevezzék el, a főműhely dolgozói elhatározták, hogy

az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása érdekében páros munkaversenyre hívják ki

a Szolnoki Járműjavító ÜV dolgozóit. Ugyanakkor felhívta a többi vasutasműhelyek dolgozóit is a munkaversenyhez való csatlakozásra.

Utána néztünk, vajjon miképpen viszonyultak a vasúti műhelyek ehhez a nemes kezdeményezéshez. Nem igen lehet dicsekedni vele. Írd és mondd, összesen három vasúti üzem tartotta érdemesnek hozzászólni a kérdéshez. Ezek a Szolnoki Járműjavító ÜV, az Északi Járműjavító ÜV és a Miskolci Járműjavító ÜV.

Amennyire hiúszkék lehetnek ezek az üzemek a jó viszonyulásukra, arra, hogy minden alkalmat megragadnak az őszi csúcsforgalom sikerének biztosítására, annyira nem találunk mentséget és kifogást a többi járműjavítók és nagyobb üzemek részvételenségére.

Ugy látszik, az üzemi bizottságok nem értették meg a kihívás szocializmust építő jelentőségét.

A kommunisták azonban menetközben is javítanak hibáikon és nyilván ezt fogják tenni az érdekelt üzemek is.

Erősítsük a szakszervezetek kapcsolatát a dolgozókkal és számoljuk fel a bürokratizmust!

A GAZDASÁGOS GÉPJÁRMŰFUVAROZÁS ISKOLÁJA

A Pártunk által megtervezett és diadalmas útjára elindított ötéves tervünk hatalmas feladat elé állítja az egész gépjárművezető társadalmat.

Kivétel nélkül minden szaktárunktól a legprecizebb, legodaadóbb és legjobb munkát követeli meg ötéves tervünk. Ha eleget akarunk tenni azoknak a szállítási követelményeknek, amelyeket ez az ötéves népgazdasági terv megkövetel, nemcsak minden mozgatható gépjárművet kell forgalomban tartanunk, de úgy a jelenlegi, mint a jövőben szaporodó gépjárműparkot a leggazdaságosabban kell kihasználnunk.

A baráti Lengyelország egyik motoros ujságjában Sokolowski mérnök foglalkozott a gépjárműpark gazdaságos kihasználásának kérdésével, amelyben közli a helyes kihasználás módját. Szakszervezetünk minden tagjának, de különösen a Teherfuvar NV-nél alkalmazott szaktársainknak kötelessége a fuvarozás minden fortélyának elsajátítása.

A gépkocsifuvarozás munkája bizonyos tehernek, bizonyos távolságra való szállításából áll. Ennek a munkának mértékét a szállított súly és a megtett kilométerek szorzata adja. A szorzat eredménye a tonnakilométer pld. 3 tonna szállítása 10 km-es úton 3x10=30 tonna km. Taxivállalatoknál vagy ott, ahol személyszállítás folyik, utaskilométernek nevezzük.

A gépkocsi munkája annál eredményesebb, minél kihasználtabb a raksúly és minél nagyobb utat tesz meg a kocsi munkaidő alatt. Ha pld. egy gépjármű 3 tonna rakománnyal indul el, mondjuk Szolnokra, tehát 100 km távolságra, a tonnakilométer 3×100=300 t. km lesz. Ha Szolnokról terhelve jön vissza a kocsi, úgy természetesen 600 km-re emelkedik a tonnakilométer száma. Igy a 3 tonnás kocsi kihasználása 100 százalékos lesz, ha azonban a szállítás rossz szervezése következtében a kocsinak üresen kell visszajönni, úgy üresen tesz meg 100 km-t, a kocsi kihasználása 50 százalék lett.

Ennek kiküszöbölése érdekében mulhatatlanul fontos, hogy a Teherfuvar NV gépjárművezetői a fuvarvállaló irodáknál jelentkezzenek és az út visszafelé megteendő részét is terhelve tegyék meg, hogy a gépkocsi kihasználás 100 százalékos lehessen.

Ha a szállítandó terhet, valamint a teherszállításnak az üresjáráshoz való viszonyát állandó tényezőnek vesszük, akkor megkeresheljük azokat a lehetőségeket, melyekkel a megteendő utat a munkaidőn belül meg lehet hosszabbítani, illetve a szállítási időnek a munkaidőhöz való viszonyát meg lehet javítani. (Szállítási időnek nevezzük a gépkocsi menetidejét, a felrakodás befejeztétől a lerakodás megkezdéséig.)

A munkaidő alatt megtehető minél nagyobb távolságnak a lehetősége — egy útnak a távolságát egy irányban állandó tényezőnek véve — függ a gépkocsi sebességétől és a fel- és lerakodás gyorsaságától. Minél rövidebb a rakodási idő, annál több marad a szállításra. Minél gyorsabban ér a gépkocsi a rendeltetési helyére, annál több utat tehet meg teherrel.

Hasznos és kihasználatlan munkaidő

A munkaidő hasznos és kihasználatlan (állás) időből tevődik össze, vagyis

a) utazás és rakodás a különböző terhekhez, a különböző gépkocsikra megszabott normaidőkön belül és

b) különböző okok miatt adodó állásidők. Ilyen okok:

1. gépkocsi elromlik,
2. rossz szervezés miatt a rakodásra várni kell,
3. az úton keletkező forgalmi akadályok miatti állás,
4. a gépkocsivezető, vagy a szállítószemélyzet hibájából adódó veszteglések.

A szállítási idő kihasználása az úgynevezett „műszaki sebességtől" függ. A sebesség mérőszáma a gépkocsi által meghatározott idő alatt vagy az egy óra alatt megtett kilométerek száma. A sebesség megállapításához két adott tényezőre van szükség: a távolság kilométerben, valamint ennek az útnak megtételéhez szükséges idő órában és percben.

Az ismert távolságnak az előre meghatározott időn belüli, megállás nélkül történő lefutását nevezzük „műszaki sebesség"-nek.

A gépkocsifuvarozás műszaki sebességének kiszámításánál nemcsak az állásidőkre nem szabad figyelemmel lenni, hanem még azokra a rövid megállásokra sem, melyek a rendes közlekedésben elkerülhetetlenek.

A jó szervezés fontossága

A rakodási idő kihasználása a jó szervezéstől függ. A jó szervezéshez tartozik a rakodás előfeltételeinek helyes megszervezése, a lehetőséghez képest a legnagyobb létszámú rakodómunkás biztosítása. A gépkocsinak a rakodóhelyhez való könnyű beállása és a rakodás gépesítése, mind a rakodási idő csökkentését segítik elő.

Fenti „hasznos idők"-nek a munkaidőhöz való viszonyítása adja az egész munkanap kihasználási tényezőjét. Magas tényező bizonyítja a szállítás jó működését és szolgálhat egyben a szállítási munka premizálásának kiszámítási alapjául is.

A szállítószemélyzet feladata a munkaidő jobb kihasználásában a következő:

a) a magas műszaki sebesség elérése, figyelembevéve és betartva a közúti közlekedési szabályokat és a gépkocsi műszaki teljesítőképességeit. Ez a jó gépkocsivezetőtől függ.

b) a rakodás gyorsasága, a rakodószemélyzet szervezettségétől és munkaképességétől függ, valamint a jó szervezőerőtől, mely a tehernek a legjobban megfelelő nagyságu és gyorsaságú gépkocsit bocsátja rendelkezésre.

Miután a gépkocsi műszaki hibái károsan befolyásolják a munkaidő jó kihasználását, fenti mozgalomban nagy szerepe van a javítóműhely jó személyzetének is, abból a szempontból, hogy jól megjavított és hibátlan gépkocsikat adjon a forgalomnak. Az útközben adódó műszaki hibák gyors kijavítása mégis elsősorban a gépkocsivezető feladata, aki az egész munkaidő alatt a kocsi egyetlen gondozója.

A gépkocsivezető szerepe

Az állásidő nagysága függ még a gépkocsivezető öntudatától is, aki a munkaidő egy részét nem használja fel személyes ügyei elintézésére és nem tart jogtalan pihenőket. Tény, hogy az engedélyezett pihenő nem tartozik az állásidők közé, de mégis csökkenti a „kereskedelmi gyorsaság"-ot. Vonatkozik ez elsősorban a távolsági forgalomra. A vezető részére öt óra megszakítás nélküli vezetés után legalább félórai pihenés jár. Ilyen tartalmú rendelet több államban érvényben van és célja a gépkocsiforgalom biztonságának növelése.

Ezek mellett azonban a gépkocsivezető erkölcsi kötelessége kell legyen, hogy más vonalon csökkentse az állásidőt, tehát ne engedje elhúzni a menetlevél kiállítását, a gépkocsinak a rakodóterületről való távozását vagy egyéb eseményt, melyek mind a rossz szervezés következményei.

A munkaidő helyes kihasználását a kereskedelmi gyorsaság magas foka is befolyásolja. Ez az út nagyságának függvényeként a különböző munkafeltételeknek megfelelően különböző kell hogy legyen. Meghatározását az azonos munkafeltételek között dolgozó gépkocsivezetők eredményeinek kiértékelésével kell kimunkálni.

Mitől függ a „kereskedelmi gyorsaság"?

A kereskedelmi gyorsaságot az egy munkanap alatt lefutott út határozza meg, melyből azonban a szállítási idő kivételével minden hasznos és állás időt ki kell kapcsolni. Ez a tényező tehát annál magasabb lesz, minél kisebb az állásidő, minél gyorsabb a rakodási idő és minél kihasználtabb a szállítási idő.

Minél nagyobb a kereskedelmi gyorsaság, annál több tonna szállítható meghatározott időn belül adott távolságra, annál nagyobb a munkateljesítmény. A munka mértéke a tonnakilométer. Ha ezt átszámítjuk időegységre, például egy órára, akkor megkapjuk a teherszállítás munkateljesítményének mértékegységét. A tehergépkocsi fuvarozási teljesítésének egyik ellenőrzési módszere ez a fenti munkateljesítmény-számítás.

Kérdés, hogy miként lehet ezt a teherszállítás munkájára gyakorlatilag átvinni? Ennek előfeltételei:

a) a szolgálati óra, melyet minden gépkocsivezetőnek meg kell kapnia és az út végeztével a menetlevéllel együtt vissza kell adni, de lehet saját tulajdona is.

b) kilométerszámláló, mely minden gépkocsin van és melyet a vezetőnek gondosan védenie kell minden sérülés ellen.

A szállítómunkások társadalmi bírósága súlyos ítéletet hozott két bércsaló ügyében

A Belföldi Szállítmányozási NV-nél július 31-én ítélkezett először a társadalmi bíróság. *Kelemen* József, *Soha* István és társai felett mondott ítéletet.

Az ítélethozatal előtt megtartott tárgyaláson bizonyítást nyert, hogy *Kelemen* József szállítómunkás, aki a bútorszállítási részlegen dolgozott és aki szakszervezeti iskolát is végzett, kihasznalva a laza ellenőrzést, tervszerűen próbált elkövetni bercsalást, ami azonban a leleplezés miatt nem sikerült. Több fuvart számolt el *Kelemen* és 5 munkás helyett csak 3-nak a nevét tüntette fel a munkalapon azért, hogy igy a kifizetésre kerülő teljesítmény százalékát emelje.

A tárgyalás sok tanulsággal szolgált, úgy a *Belsped* vezetősége, mint a dolgozók számára, mert kiderült, hogy a vállalatnál megengedhetetlenül laza az ellenőrzés. Csak igy történhetett meg a valótlan, sőt valószínűtlen adatokat tartalmazó munkalapok elszámolása.

Többszörösen szégyen, hogy ebben az esetben Pártunk Országos Központját akarták a bércsalók megkárositani. De a borsos számlát nem fizette ki a Központ és *Kovács* István elvtárs a vizsgálat megindítása végett visszaküldte azt a Belspednek. Igy derült fény a bércsalásra.

Kelemen József, miként ez a tárgyaláson kiderült, minden más esetben nagyon jól tudta fillérre kiszámítva, hogy mi a járandósága, de ebben az esetben mégis tudatlanságával és szakmai járatlanságával próbált védekezni.

A bonvolult bércsalási ügyben, egyik dolgozó javaslatára, a társadalmi bíróság három butormunkást küldött ki a végzett munka újabb felülvizsgálására. Igy aztán Kelemen József fejére régebbi közvetlen munkatársai újra ráolvasták, hogy tudatosan csalt.

Kelemen Józsefet és Soha Istvánt azonnali elbocsátásra ítélte a társadalmi bíróság és javasolta a szakszervezetből való kizárásukat. Ezenkívül kimondta azt is, hogy ügyüket átteszi a munkásbirósághoz.

A harmadik vádlott esetében, aki teljesítménybér helyett időbérben kapta meg a fizetését, nem látott bércsalast fennforogni a bíróság. De ugyanakkor a vállalati ellenőrző szervek felelősségét felvetette és ebben az irányban további szigorú vizsgálatot kért.

Kelemen Józsefet és Soha Istvánt megvetéssel zárja ki soraiból a szervezett szállítómunkásság, mert a dolgozó nép ellenségeivel szemben nincs, nem lehet helye a megbocsátásnak. A bércsaló a dolgozók összességének ellensége, ezért legyünk éberek dolgozó népünk ellenségeivel, a bércsalókkal szemben, leplezzük le őket idejében, mielőtt gaztetteiket elkövethetnék. A bérés normacsalók szocializmust építő munkánkat gátolják, hátráltatják és életszínvonalunk emelkedését is veszélyeztetik.

KÖNYVTÁROSAINK VERSENYBEN

Venekei Gyula, a Ferencváros p. u könyvtárosa, versenyre hivta ki az összes állomások, pályaudvarok, telepek, valamint a Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetéhez tartozó vállalatok alapszervi könyvtárosait.

A verseny kezdete 1950 szept. 1. Időtartama folyamatos. A kiértékelés negyedévenként történik meg. Az első három helyezett díjazva lesz.

A verseny pontjai a következők:

1. Az olvasók létszámemelése.
2. A könyvforgalom emelése.
3. Olvasómozgalom és ankétszervezés oly művekből, amelyek nagymértékben elősegítik az újtipusú ember kialakulását, aki képes egy magasabb társadalom, a kommunista társadalom felépítésére.
4. A könyvállomány emelése és karbantartása.
5. Könyvtári órák emelése.
6. A központi értekezleteken való megjelenés és a jelentések pontos beküdése.

A verseny eredményének kiértékelését a bizottság végzi a következő pontok figyelembevételével. (A bizottság tagjai Nánási Tibor, Rein Mór, Gellért Gyula, Venekei Gyula, Császár Tivadar özv. Mecsei Jánosné, Bárány 2 Lajos.)

1. A telephely dolgozóinak létszáma.
2. A könyvtár rendelkezésére álló könyvmennyiség.
3. A könyvtári munkák pontos vezetése és irányitása.

NÁNASI TIBOR
központi könyvtárfelelős.

A „Sallai" Autobusz Főműhely dolgozói a koreai nép győzelméért

T. Közlekedés! A „Sallai Imre" Autobusz Főműhely dolgozóinak ünnepe volt augusztus 4-én. Termelési értekezletet tartottunk. Kultúrtermünk zsúfolásig megtelt hallgatósággal. Párttag, pártonkivüli egyforma érdeklődéssel és odaadással hallgattuk végig *Malasits* vállalatvezető elvtárs előadását az új bérezési rendszerről, a normarendezésről és a vállalat gazdálkodásának eredményéről.

Tomboló lelkesedéssel és tapsviharral éltettük *Rákosi* elvtársunkat és a miniszteranác határozatát.

Negyvenhét hozzászóló volt, 5—10—15, sőt 20 százalékos többteljesitményü felajánlásokat tettek munkástársaim a Koreában szabadságukért és függetlenségükért harcoló munkástársainkkal szolidaritás-vállalásból rendezendő „Koreai Hét"-re.

Fizikai és szellemi dolgozók igazi elvhüséggel fogadtunk testvéri közösséget Korea népével.

Egymásután hangzanak el a felajánlások: Kesztenbaum elvtárs az ifjúság részéről felajánlja, hogy a Modrovszky-brigád hat ipari tanulója Höfflinger brigádvezető elvtárs támogatásával egy fél főjavitásos motor elkészitését vállalják a „Koreai Hét"-en.

A karosszéria-műhely összes dolgozói vállalták, hogy a 15-re előirányzott főjavitást 12-re elkészitik.

Czabán elvtárs vállalta, hogy szabadságon lévő munkástársa munkáját elvégzi és ezenkivül teljesitményszázalékát 10 százalékkal növeli. *Krasznai* elvtárs szintén szép példáját adta pártszerüségének, mikor felajánlotta teljesitményének 15 százalékkal való emelését.

Az egész főműhely dolgozói egy emberként sorakoztunk fel Pártunk és szakszervezetünk vezetői mögött, hogy azok irányitása mellett bebizonyitsuk az igazi nemzetközi proletár-összefogást.

Tudatában vagyunk mindannyian annak, hogy csak a Szovjetunió által vezetett nemzetközi békemozgalom, a világ dolgozóinak harcos összefogása az, mely megakadályozza az imperialisták aljas háborús terveinek megvalósitását.

Előre a *„Koreai Hét"* sikeréért, világbékénk megvédéséért, a Szovjetunió által vezetett béketábor megerősítéséért.

Szabadság!

Szilaj Sándor,
a „Közlekedés" levelezője.

Mit tapasztaltunk a Fővárosi Közlekedési Vállalatok termelési értekezletein

Pártunk, a SZOT határozata alapjan üzemeinkben is lezajlottak július 31 és augusztus 5 között a termelési értekezletek.

A termelési értekezletek az elmult értekezletekhez viszonyitva határozott fejlődést mutattak, úgy létszámban, mint minőségben.

A 20-as bizalmiak felvilágositó és szervező munkája jelentős fejlődést mutatott és ennek eredménye meglátszott az értekezletek nivóján.

Jó munkát végeztek a 20-as bizalmiak a Füzesi imben, ahol konkrétan csoportértekezleteken és egyéni beszélgetés alapján tudatositották a termelési értekezletek jelentőségét.

Az eredmény nem maradt el. Huszonegy hozzászóló volt s ebből 19 konkrét felajánlás volt a béke-müszakra.

A vállalati beszámoló is jó volt, amely hozzájárult a sikerhez, konkrét helyi viszonyokkal foglalkozott és ezen keresztül a dolgozók megértették, hogy mi a feladatuk.

Baross forgalomnál nemrég zajtott le a bizalmi tanfolyam. A termelési értekezletek szervezésénél a tanfolyam eredménye meg is mutatkozott. A kultúrterem kicsinek bizonyult a dolgozók számára. Azonban a vállalati beszámoló általános volt, keveset foglalkozott az alapbéremelés és normarendezés kérdésével. A párttitkár elvtárs egészitette ki a beszámolót és ennek köszönhető sok jó hozzászólás és felajánlás.

Rosszul működött a bizalmi hálózat a Fürst S.-garageban, hol a forgalomnál 8—10 dolgozó jelent meg az egyik termelési értekezleten. Itt gyökeres változást kell hozni az ÜB-nek a bizalmiak munkájában, mégpedig úgy, hogy át kell szervezni a bizalmihálózatot, az ifiket és nőket aktivizálni kell.

Ujpest kocsiszinben a bizalmiak nem értették meg, hogy mi a feladatuk és ez meg is mutatkozott a termelési értekezlet szervezésén, de főleg a tartalmán. A vállalati beszámoló hiányos volt és alig foglalkozott az alapbéremelés és normarendezés kérdésével. A felszólalások is gyengék és főként panaszok voltak az anyaghiányra.

A leszürt tapasztalatok alapján mi a feladata az üzemi bizottságoknak?

Ahol a bizalmi hálózat jól működik, ott fokozottabban foglalkozzanak a bizalmiakkal, állandó oktatásban részesitsék őket.

Ott, ahol a bizalmiak még nem értették meg, hogy mi a feladatuk, ott fokozott erővel kell a bizalmiakat nevelni, oktatni, egyénileg sokat foglalkozni velük, hogy világosan lássák feladataik nagy jelentőségét. Ezeken a területeken, ha az ÜB-k szükségét látják, akkor át kell szervezni a bizalmi hálózatot, ki kell egésziteni új, fiatal káderekkel.

Végül pedig a vállalati funkcionáriusoknak (állomásvezetők, telepvezetők) segiteni kell a beszámoló elkészitésében, hogy a Pártunk által megadott szempontokat megfelelő módon helyi viszonyokra alkalmazzák, politikailag jól alátámasszák.

Ha mindezt végrehajtjuk, akkor az eredmény a legközelebbi termelési értekezleteken nem fog elmaradni.

Csomai Győző

KÉP A SZOVJETUNIÓBÓL

Moszkva. Gépkocsiverseny a „Trud" nevü moszkvai kerületi tanács önkéntes sportegyesületében. A képen: személygépkocsik rajtja.

A Szállítómunkás Szakszervezet a Politikai Bizottság határozatát követve, kijavítja munkája hiányosságait

A Szállítómunkás Szakszervezet augusztus 4-én kibővített Központi vezetőségi ülést tartott, amelynek egyetlen napirendi pontja Pártunk Politikai Bizottságának a szakszervezetek munkájáról mondott bírálatának tudomásulvétele és annak megvitatása volt.

Iván Miklós főtitkár elvtárs hosszabb beszédben foglalkozott a PB bírálatával és rámutatott arra, hogy a szakszervezeti felsővezetés munkája a legtöbb helyen, így nálunk is annyira hibás és hiányos volt, hogy a PB bírálata nemcsak jogos és igazságos, hanem időszerű is volt.

Mi is észrevettük, tűrtük a munkafegyelem lazaságát, a norma- és bércsalásokat — mondotta —, amely a Belsped munkaterületén már egészen tűrhetetlen módon nyilatkozott meg. Legutóbb *Kelemen József* és *Soha István* szállítómunkások, akik a bútorszállító részlegnél dolgoztak, Pártunkat akarták megkárosítani, de *Kovács István* elvtárs megakadályozta a számla kifizetését és így lelepleződött a bércsalás.

A vállalat dolgozóiból választott társadalmi bíróság azonnali elbocsátásra ítélte a két csalót és javaslatot tett a szakszervezetből való kizárásukra. Szakszervezetünk a kizárási javaslatot magáévá teszi, mert minden becsületes, szervezett szállítómunkás felháborodva, megvetéssel ítéli el az ilyen bércsalókat.

Természetesen, minket szakszervezeti funkcionáriusokat súlyos felelősség terhel ilyen esetekben, mivel nem voltunk elég éberek. Nem akadályoztuk meg a norma- és bércsalásokat, amit az ellenség készít elő és irányít.

Súlyos hiba ez, mert azt jelenti, hogy eltompult bennünk a forradalmi éberség és teret, lehetőséget adtunk a jobboldali szociáldemokratáknak, hogy a mi területünkön is romboló, kártevő munkát végezhessenek.

Szakadtunk a Párttól és az üzemi bizottságaink nem dolgoznak jól helyben szorosan együtt a pártszervezeti csoportokkal. Ezért aztán nem is végezhetnek eredményes munkát. Minél előbb ki kell tehát építeniünk a legszorosabb kapcsolatot tömegeink és a Párt között és a Párt hangját naponta közvetíteni kell a dolgozóink felé.

Iván elvtárs a továbbiakban a szakszervezeti demokrácia fontosságáról majd a koreai békeharc nagy jelentőségéről beszélt. Beszédét azzal fejezte be, hogy a Politikai Bizottság bírálata után a Szállítómunkás Szakszervezet munkájában is döntő fordulatnak kell bekövetkezni.

Egri Istvánné: felszólalásában helyeselte a PB kemény bírálatát a szakszervezeti munkáról. Szakszervezeti funkcionáriusaink valóban eltávolodtak a Párttól — mondotta —, mert a legtöbb esetben nem akarnak népszerűtlen feladatokat vállalni. De ugyanez áll egyes központi vezetőségi tagokra is, akik a szakszervezetet előbbre valónak tartották, mint a Pártot. Pedig a Párt irányít és a szakszervezetek a transzmissziós szerepet töltik be. Jó munkát tehát csak akkor végezhetnek, ha a Párt útmutatását követik és minél több aktivát adnak a Pártnak.

Bejelentette, hogy a TÜKER-telepeken vállalták, hogy egy héten belül, a normarendezés után, túlteljesítik a normákat.

Beszéde végén javasolta, hogy a titkárság a vezetőség utólagos jóváhagyása mellett, az elhangzott beszédek alapján készítsen egy határozatot, amelyet a sajtóban is leközölnek.

A kibővített vezetőségi ülés a javaslatot egyhangúlag elfogadta.

Felker Gyula: beszédét azzal kezdte, hogy a Belspednél az ÜB-tagok elhanyagolják a feladatok végzését, ezért új ÜB-választásra van szükség.

Erős és jól működő ÜB végezhet csak jó munkát a Belspednél, mert ott sok baj van. Az ellenőrzés a vállalatnál a lehető leglazább és nem ritka a 11.— Ft-os órakereset sem. A társadalmi bírósági tárgyalás óta két újabb bércsalás történt. Szigorúan felelősségre kell tehát vonni azokat is, akik elhanyagolják az ellenőrzést.

Megtettük az előkészületeket az alapbérek és normák rendezésére és ha kell, vállaljuk a népszerűtlen feladatokat is. A laza normák és a laza munkafegyelem miatt erre valószínűleg szükség is lesz.

Bálint Antal: önkritikát kell nekem is mondanom, mert a csoportvezetőségből alig végeznek néhányan komoly mozgalmi munkát. A magánszektorban sokan vannak, akiket befolyásolnak a burzsoá munkaadók és nem szocialista módon gondolkoznak.

A VIII. kerületi csoport nevében kérem, hogy a Központi Vezetőség nehány aktív tagjait váltsák fel másokkal, mert a Központi Vezetőség rossz munkája kihat az egész mozgalomra.

Szőllősi Antal: nekem is önkritikát kell mondanom, mert hibák vannak a munkaterületünkön is, eddig keveset küzdöttünk ezek ellen. Tudjuk a hiba a magánszektorban van, de amíg fel nem számolják őket, addig nehéz is lesz a hibákat kiküszöbölni.

Baj az is, hogy szakszervezetünk központjából kevés támogatást kapunk. Kevesen vannak ott a politikai munkatársak. Miért nem lehet még egy-két funkcionáriust beállítani? Ilyen apparátus mellett elhanyagoljuk a vidéket is.

Sándor Menyhért: két hete megindítottuk a kétórás kocsikirakási mozgalmat, de a szakszervezeti központ nem érzi feladatának, hogy ellenőrizze a munkákat, a „Közlekedés" c. szaklap is alig foglalkozik velünk. Baj az is, hogy 22 bizalmi van nálunk és azok sem végzik jól a feladatukat.

Lizicai Imre: vitába szállt az előtte szóló Sándor elvtárssal és mint volt nagyvásártelepi párttitkárnak az a véleménye, hogy az ottani dolgozókkal is lehet jó mozgalmi munkát végezni. A baj talán ott van — mondja —, hogy a csoportok vezetői most már nem húznak kocsit. A munkásmozgalom azonban harci feladat és azoknak is kell végezni mozgalmi munkát, akik feljebb jutottak.

Balázs Imre: önkritikával kezdi felszólalását és elismeri, hogy ő is harcolt olyasmiért, ami jogosan nem illette meg őket. A mostani alapbér- és normarendezés azonban a szocializmus építésének a meggyorsítását mozdítja elő.

Baj az, hogy a TÜKER-nél azokat, akik rosszul viszonyulnak a munkához az egyik telepről a másikra dobják és az új munkahelyen is tovább lázítanak. De az is akadály, hogy a munkánknál nincs meg a felszerelés és jó szerszám. Pedig nekünk az a célunk, hogy amikor a koreai nép szabadságharcát vívja, akkor fokozott jó munkával mi is erősítsük a nagy béketábort.

Németh Lajos: felszólalásában kifogásolja, hogy a fiatalok kevés munkát vállalnak, pedig elsősorban az övék a jövő. A bércsalásról pedig — mondotta —, az a véleményem, hogy ez a legaljasabb bűn, amit egy dolgozó elkövethet. Becsületes dolgozó a munkája után akar élni és nem csalásból.

Zellinger István: a Politikai Bizottság bírálata nagyon szükséges volt, mert sokan vannak, akik vállalnak ugyan mozgalmi munkát, de immel-ámmal végzik el a feladatukat. Nagyon fontos, hogy minél előbb felfrissítsük a Központi Vezetőséget és ha harcról van szó, tanuljunk a hős koreai néptől és tanuljunk a nagy szovjet példákból. A szakkapunk pedig többet foglalkozzon a dolgainkkal, mint eddig.

Halbauer Ignác: helyeslem a Politikai Bizottság bírálatát és önkritikát mondva, be kell ismernem, hogy mint ÜB-titkár, én sem voltam be munkámba mindenkor az üzemi párttitkár. Ilyen esetekben megérdemeltem a kritikát.

Társadalmi munkát minden öntudatos dolgozónak vállalni kell, ezért a volt iskolásoknak is fokozottan ki kell venni részüket a mozgalmi munkából. Hiba, hogy több helyen nem készültek fel időben a Koreai Hírre, pedig a napisajtó már napok óta foglalkozik ezzel a kérdéssel.

Ujj István: felszólalásában kifogásolja, hogy a MÁV a 9 órakor beérkezett vagont is késő után állítja be a telepre amikor már lejárt a munkaidő. Ezzel hátráltatják a kocsifordulót és a TÜKER-nek is túlkiadást okoznak.

A kaposvári közraktárak dolgozói az őszi csúcsforgalomért

A vidék dolgozó népe a gabonát „élet"-nek is nevezi. Gabonatárházaink tehát „élet"-et tárolnak az őszi csúcsforgalomban. Minden tárház időben felkészült, zsizsikteleníttették, fertőtlenítették, úgy a befogadó raktárrészeket, mint az ott tároló régi árut. Most már csak a tárolás van hátra, ami sok helyen meg is kezdődött.

Szakszervezetünk az illetékes miniztérium megbízottjával együtt meglátogatta a nagyobb telepeket, hogy ellenőrizzék a felkészülést. Mi most a kaposvári Közraktárt látogattuk meg.

Rend, tisztaság van mindenütt és mégsincs minden rendben. Több helyen ugyanis, akárcsak itt Kaposváron, komplex-brigádot alakítottak a MÁV, a Közraktár és a Belsped dolgozói. A kaposvári komplex-brigád azonban a jelek szerint aligha tudja a kívánt módon betölteni a feladatát. Félreértések vannak a komplex-brigád egyes csoportjai között. Mutatja ezt a helyi lap, a „Somogyi Napló" augusztus 3-i számának egy cikke is, amelyben a cikkíró többek között a következőket írja:

„Bár a vasút vezetősége és dolgozói mindent megtesznek az őszi csúcsforgalom lebonyolítása érdekében, mégsem tudja feladatát sikerrel elvégezni, ha az üzemek, nemzeti vállalatok tervszerű és körültekintő munkájukkal nem segítenek a vasút dolgozóinak."

Avatatlanok talán örömmel olvassák a cikknek éppen ezt a részét, amely egyébként jószándékú figyelmeztetés, de a kaposvári Közraktár telepvezetője mást mond. Félig tréfásan, félig bosszankodva közli velünk, hogy a vasút mennetrendszerű munkatervet kér tőle. Bár rövid időre kéri, mégis mosolyogni kell a dolgon, hiszen a csomópontokon való jelzőszolgálat felállítását éppen azért kértük, mert mi sem tudjuk, hogy mikor, melyik nap, mennyi szállítmány érkezik. Ha munkatervet tudnánk előre készíteni az érkező vagonokról, akkor nem kellene a jelzőszolgálat, de mi általánosságban számolhatunk csak a betárolásra kerülő gabonamennyiséggel. Rugalmas munkát kell végeznünk — mondja a telepvezető elvtárs —, de ezt a munkamódszert nem nagyon ismerik a vasútnál.

Egyébként úgy a telepvezető, mint az ÜB-titkár elvtársnak az a véleménye, hogy a vasút éppen otti nem segíti őket, ahol legjobban szükség volna segítségre.

— A kirakó vágányunkat kellene vagy 50 méterrel meghosszabbítani — mondják az elvtársak — és akkor nyugodtan nézhetnének a betárolás elé. De így csak 5 vagont lehet egyszerre betolatni és ha több érkezik azt félre kell tolni a mellékvaganyra. Nagy forgalom esetén előfordul majd, hogy csak félnapulva tudják betolatni a félretolt vagonokat és nekünk természetesen szalott megakad a kirakodómunkánk. Ha meghosszabbítanák a sínekt, 10—12 vagont is be lehetne tolatni és akkor nem lenne fennakadás.

Mi kénytelenek voltunk igazat adni a közraktári elvtársaknak, mert nekik valóban minden lehetőséggel számolniok kell. A komplex-brigádok pedig csak úgy működhetnek eredményesen, ha a különböző érdekeltségek dolgozói nem állítanak fel teljesíthetetlen követelményeket egymással szemben. Több megértéssel és főként a irodasztal mellől kiadott rendelkezések mellőzésével lehet csak a vasút, a Közraktárak és a Belsped-kirendeltség dolgozóinak jól együttműködniök. A gáncsok az akadékoskodás mögött az ellenség kezét kell keresni. A dolgozóknak pedig a saját érdekükben is kell figyelniök az ellenségre, hogy idejében, mielőtt az nagyobb kárt tehetne, eltávolíthassák a soraikból.

A „Baross" üzemi bizottságának levele a hiányosságokról

„T. Szerkesztőség!

Pártunk Politikai Bizottsága kemény, igazságos kritikát alkalmazott a szakszervezetek eddigi munkájára.

A Politikai Bizottság által felvetett hibák valóban fennállnak nálunk is. Átdolgozva a kritikát, több megengedhetetlen tényt fedtünk fel, amit kifejezésre juttattunk annak érdekében, hogy ezeket a legsürgősebben kijavítsuk.

A Baross Üzemi Bizottság egyes tagjai, így pl. Zahorecz, volt ÜB oktatási felelős, aki alattomosan gátolta üzemi munkájával a mozgalom kifejlődését. Tagja volt annak a klikknek, akik fúrásokkal, rágalmakkal mindent elkövettek a dolgozók egysége ellen.

Ezek a jelenségek a jobboldali szociáldemokraták aknamunkáját jellemzik, melynek vezetője a női dolgozókat zsaroló, önelégült karrierista Kiss Gyula volt. Az önelégültség, ami egyes reszortokban is megmutatkozott, szindikalista álláspontra vezetett.

Pl. mi jól végeztük a szakszervezeti munkát s nincs szükségünk a Párt irányítására, továbbá zsugori módra adtunk át kádereket az új Pártszervezetnek, tömegszervezetnek vagy egyéb más területre.

Nem voltunk következetesek a jobboldali szocdem. elleni harcban, ami arra vezetett, hogy a faluról felkerült új dolgozókat mindjárt a hálójukba kerítették és így a munkafegyelem lazításával hátráltatták a szocialista verseny kibontakozását.

A fúrások a Kisgazdapárt egyes tagjai részéről az ellenség hangja volt, mely szembeállította a dolgozót a dolgozóval és sok esetben az ÜB-ot vádolták a hibákért. Ilyenek voltak Major 2. József és Müller György kisgazdák, akiket azóta eltávolítottunk sorainkból.

A Párt programját, a határozatokat nem ismertettük eléggé következetesen a pártonkívüli dolgozókkal, nem aktivizáltuk a dolgozók széles rétegét azok végrehajtására.

Káros jelenségek

Ezek a káros jelenségek valóban gátolták az egészséges szakszervezeti munka kifejlődését, hiányzott a tömegekkel való kapcsolat és bizonyos mértékig a régi jobboldali szociáldemokrata vezetés módszerét folytattuk.

A reszortokon belül a határidős munka elsikkadt, csak addig volt érvényben, amíg az értekezlet tartott. Pl. a kőz., illetve forgalmi bizottság titkári funkciót négyszer változtott, valamint a 20 as bizalmi hálózatot is négyszer kellett újjászervezni, amíg az mozgatható szervvé változott. De a telep, illetve vállalatvezetés sem volt következetesen szervezett. Hiányzott az egyéni felelősség.

Nem támogattuk a nőket és az ifjúságot, nem vontuk be őket úgy a vezetésbe, hogy azt a Pártunk politikáját a megköveteli.

Mindezek mellett kritikával kell élnünk szakszervezetünk központja felé is. Így elsősorban szakszervezetünk részéről az ellenőrzés hiánya volt az egyik legsúlyosabb hiba. Egyes osztályvezetők megelégednek az egyszerű papírjelentésekkel, nem győződnek meg a helyszínen a hibákról. A nehézségeken így persze kevesen tudtak a helyszínen segíteni.

Különösen vonatkozik ez a termelési, a kultúr és a szoc. pol. osztályra.

A termelési osztály nem gyakorol ellenőrzést. Szoc. pol. osztály nem támogatja eléggé a dolgozók üdültetését. Többször előfordult, ha egy dolgozó Balaton mellé akart menni, akkor a beutalást hegyvidékre kapta és fordítva, így a dolgozóink nagyobb százaléka nem veszi igénybe a kedvezményes üdültetést.

A kult. oszt. által kiküldött ellenőrök munkája is hozzáértése is sok kívánnivalót hagy maga után.

Segélykérelmek ügyének elintézése 2—3 hónapig elhúzódik, holott ha a dolgozó segélyt kér, arra pár napon belül szüksége van.

Körlevél-Intézkedést csökkentse a szakszervezetünk, helyette az eleven munka lépjen előtérbe, melyen keresztül megjavul a viszony a szakszervezet és az ÜB. között.

Szakszervezetünk nem gyakorol szigorú ellenőrzést a vállalat felé a háromszögek jelentéseire, a vállalatvezetők beszámolóira, központi irányelvek elkészítésére, pl. a legutóbbi termelési értekezlet.

Megfosztottuk a pártonkívüli dolgozókat attól, hogy a vezetésbe beleszóljanak. Ilyen pl. a műhely és forg. biz., ahol a vezetőségi tagok párttagok, mert szakszervezetünk káderosztálya mereven ragaszkodott ahhoz, hogy ezekbe a bizottságokba párttagokat választassunk a dolgozókkal.

Titkári értekezletek ellaposodtak, az osztályvezetők való-ággal pendliztek, úgyhogy az ÜB. titkárok megoldandó feladatok nélkül tértek haza telephelyeikre, pedig rengeteg megoldandó feladat áll előttünk.

Mindezekre a hibákra és annak kiküszöbölésére, hogy a szakszervezeti központi munka megjavuljon, a Politikai Bizottság kritikáját megértve, következő feladatokat tűztük magunk elé.

A kritika és önkritika fegyverét alkalmazzuk a Párthoz való viszonyunkat erositjük. Átszervezzük a brigádmozgalmat, hogy a szocialista munkaversenyben még több élmunkást és sztahánovistát neveljünk ki, hogy üzemünket még rentábilisabbá tegyük.

Újabb és újabb káredeket vonunk be az ifjúság és a nők köréből, társadalmi munka szempontjából.

Fokozottabb gondot fordítunk a nevelésre, kifejezésre juttatva szeretetünket a Szovjetunió, valamint Pártunk és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs felé.

Kíméletlen harcot folytatunk a sorainkba befurakodott jobboldali szocdem. és a klerikális reakció ellen.

Minden eszközt megragadunk a munkafegyelem megszilárdítására a késések csökkentésére.

Dolgozó tömegeinket Pártunk vezetésével mozgósítjuk az ötéves terv időelőtti teljesítéséért. Küzdünk a bürokrácia ellen és a határidős munkákat elvégezzük és azt kértékeljük. Erősítjük a tömegekkel való kapcsolatot.

A koreai műszak megszervezését és sikeres végrehajtását minden erőnkkel elősegítjük, amihez várjuk szakszervezetünk segítségét.

Magunkévá tesszük a Politikai Bizottság bírálatát, mindezekkel hozzájárulunk eredményesen az osztályellenséggel és a pártonkívüli társadalom megteremtéséhez, a béketábor erősítéséhez, hogy a szakszervezetek valóban a kommunizmus iskolájává váljanak.

Hajdú Miklós
ÜB. titkár, Baross pu.

A Közlekedési Szakszervezet kiosztotta az irodalmi pályázat nyerteseinek a díjakat

A Közlekedési Szakszervezet Kultúrosztálya irodalmi pályázatot írt ki a közlekedési profil kialakítására, jelenetre, novellára és versre.

A pályázatra a közlekedési dolgozók szép számmal küldtek be verseket, novellákat és felvonásosakat. A beküldött művek közül a bírálóbizottság

Molnár György Ferencvárosi ÜB kultúrfelelős „Megértés" c. jelenetét,

Katona Tibor Száva p. u.-i kalauz „Előre" c. versét és

Pléh Gyula Lillafüredi Állami Erdei Vasuti tisztviselő „Hegyi vonat" c. novelláját találta díjazásra méltónak.

Az alábbiakban közöljük a verset. A pályadíjnyertes novellát lapunk 4. oldalán találják olvasóink.

ELŐRE!

..... óra ..... perc, kiált a rendező, harsan a síp, indul a hatos: új, szabad pályáján biztosan szalad céljához a villamos.

Új pálya, új cél, új biztonság lelkesít, most minden dolgozót: merész álma valóra válik, mit lelkében eddig hordozott.

Új út a régi hepehupán a kültelkeken új vonalak: fárasztó gyaloglutak mentén most az új, gyors villamos szalad.

Ül, gyors kocsik, tágas kényelem, bizó, új mosoly az arcokon s az utazo munkást, gyermeket derüs nap csókolja homlokon.

A karokban tetterő feszül, szinte szétveti az izmokat, az alkotó vágy tüze lobog, sasként repül fel a gondolat.

A gondolatból merész terv lesz, a tervből új rajz az asztalon, kemény pörölycsapás formázza boldog, új életet akarón.

Még nagyon sok a tennivaló, még sok a bukkanó és görbe, még sok zsúfolt kocsi gurul itt: nem tehetjük kezünket ölbe.

Épüljön a terv, a gondolat, épüljön új kocsi, új pálya: általunk is legyen még szebb a dolgozók boldog hazája.

Még messze van a végállomás és magasan int felénk a cél: a bátrakat itt az elsőség, akiknek szíve, ökle acél.

Küzdelem az élet szépsége és aki lemarad, mily dőre: férfias, nemes küzdelemben menjünk hát vidáman előre!

Katona Tibor

Gergely Sándor: DÓZSA GYÖRGY

Gergely Sándor regénye igazi marxista-leninista szemléletű magyar történelmi regény.

Az író részletesen ábrázolja Dózsa György korát: a hűbér-uralom minden szörnyűségét, a parasztlázadás izgalmakban bővelkedő eseményeit, és végül véres leveretését.

Forradalmi hagyományunk ápolását szolgálja ez a könyv. Tanulunk, erőt merítünk Dózsa György harcaiból. A parasztlázadás veresége nem a harc végét, hanem az elnyomottak küzdelmeinek egyik szakaszát, új forradalmat szító erőt jelent az író ábrázolásában. A felkelés nem győzhetett. Még nem érett meg az idő arra, hogy a nép lázadása tervszerű forradalmi törekvéssé alakuljon át. Mindennek a törvényszerűségét és a későbbi győzelem lehetőségét is érzékelteti az író.

(Athenaeum-kiadás.)

CSÁSZÁR TIVADAR ESZTERGÁLYOS:

„Az új normák túlteljesítéséért megyünk harcba a Koreai Héten

„T. Szerkesztőség!

Ma, mikor szocialista tervgazdálkodásunk egy újabb és fejlettebb állomásához érkezünk, papírra vetem úgy az én, mint a „Sallay Imre" autóbuszfőműhely többi dolgozójának véleményét a normarendezés és az új, az igazságosabb bérezési rendszer, a darabbérezés bevezetésével kapcsolatban.

Tudjuk jól, hogy a laza norma termelékenységünk magasabb fokának kerékkötője. Ha ötéves tervünket eredményesen és idő előtt akarjuk befejezni, félre kell dobni az idejét multa, elavult normáinkat, hogy korszerűbbeket, fejlett gépi berendezésünkhöz és jó kéziszerszámainkhoz valót állíthassunk be.

Mi megértettük Pártunk irányvonalát. Kitűnik ez abból is, hogy fizikai és szellemi dolgozók öntudatos munkához méltóan tették magukévá a Minisztertanácsunk határozatát.

Ime, egy-két példa a sok közül: *Boda* Géza esztergályos elvtársunk szerint a normarendezés elhanyagolása visszafelé vitt volna bennünket a fejlődésben, nem pedig előre.

Deák, Kecskeméti, Rézmann, Szádeczky elvtársak és munkatársaim belátták, hogy laza a normájuk és öntudatos dolgozókhoz méltóan felkeresték Pártunk és szakszervezetünk alapszervi vezetőségét és kérték normáik felülvizsgálását július 14-én, vagyis még a Minisztertanács határozata előtt.

Farkas Erzsébet tisztviselő kartársnő, a termelési osztályról a következőket mondotta: „Mi, akik itt dolgozunk, mindannyian békét akarunk, de ennek egyik alapfeltétele ötéves tervünk sikeres végrehajtása, szocializmusunk építésének érdekében. Az ötéves terv sikeres befejezéséhez azonban szükséges, hogy termelékenységünket állandóan fokozzuk, hogy a termelt árunk értéke ne maradjon a kifizetett bérek mögött. Ezért vált szükségessé az alapbéremelés és a normarendezés.

Balogh Géza elvtárs összehasonlítást tett a kapitalista és a mi termelésünk között, míg a kapitalisták háborús gyujtogatásra termelnek többet, addig a népi demokráciákban a Szovjetunió oldalán, a békés fejlődés útján a szocializmushoz vezet a cél és ezért termelünk többet.

Tisztelt Szerkesztőség, így folytathatnám a nyilatkozatok egész sorozatát, bármely munkatársamat is kérdezném meg.

Mi, „Sallai Imre" autóbuszfőműhely dolgozói ma is úgy, mint már sokszor felszabadulásunk óta bebizonyítottuk és be fogjuk bizonyítani szilárd élniakarásunkat. Rövidesen bebizonyítjuk az új norma bevezetésének szükségszerűségét azzal, hogy az esetleges keresetünk csökkenése rövid életű lesz.

Termelésünk fokozásával vágunk vissza úgy a belső, mint a külső ellenségnek. Az új normák túlteljesítéséért megyünk harcba már a Koreai Héten és a béke-műszakkal.

Szabadság!

Császár Tivadar, esztergályos."

Egyesült az Előre SE és a Teherfuvar MSE

A két testvér-szakszervezet sportegyesülete július 21-én tartotta egyesülési közgyűlését az Előre sporttelep tornatermében. Ezt az egyesülést elsősorban is a szakszervezetek ipari szervezkedésre való áttérése tette szükségessé és így egy jelentős lépésnek tekinthető a közlekedési szakmák szakszervezeteinek a közeljövőben bekövetkező egyesülése felé. A jövőben ugyanis az Előre sportegyesület lesz hivatva az egyesült Gépjárművezetők, Szállítási, Hajós- és Közlekedési Szakszervezetek dolgozóinak minőségi sportját képviselni és a Szovjetunió példája nyomán, a szovjet szakszervezetek sportegyesületeinek tapasztalatait felhasználva, megteremteni a szocialista sportot, az új sportszellemet.

A közgyűlésen megjelentek a villamos pártszervezet, a SZOT sportosztályának, a testvér-szakszervezetek vezetőségének és a sajtónak képviselői, valamint a két sportegyesület vezetősége és élsportolói.

A közgyűlés megnyitása után elhangzott sportfőtitkári beszámoló ismertette az egyesület eddigi eredményeit és rámutatott a fennálló hiányosságokra és azok kiküszöbölésének fontosságára. A pénztári jelentésből kiértékelhette a közgyűlés, hogy egy-egy sportág fejlődése érdekében milyen összegű anyagi támogatásban részesült, majd ezután a jelölőbizottság elnöke tett javaslatot az új vezetőség megválasztására.

Elnök Földvári Aladár, ügyvezető Szentgyörgyi Tibor, főtikár Neu Jenő, főtitkárhelyettes Nádudvari István, pénztáros Rakitovszky Imre, jegyző Szendrődi Ildikó.

A közgyűlés a javaslatot elfogadta és így a megválasztott új vezetőség részéről Földvári elvtárs mondott beszédet, kihangsúlyozta, hogy elért eredményeinket csak a Szovjetunió támogatásával, Pártunk és Rákosi elvtárs vezetésével érhettük el. Összehasonlítást tett a szocialista és az imperialista országok sportja között, rámutatva arra, hogy amíg az imperialista országok sportja üzleti célokat szolgál, addig a Szovjetunióban és a népi demokráciákban a sport a dolgozók kulturális felemelkedésének és a szocialista embernevelésnek, a fejlődésnek fontos eszköze. Megemlítette, hogy a szakszervezetek egyesülése után még nagyobb lehetőségek nyílnak meg dolgozóink előtt a sport terén is, melyen keresztül a békefront erősödését segítjük elő. A beszéd befejező részében Földvári elvtárs arra hívta fel a figyelmet, hogy amikor újabb és újabb eredményeket érünk el, akkor mindig jusson eszünkbe az, amit Rákosi elvtárs a következő szavakkal fogalmazott meg: „Népi demokráciánk minden sikerének, minden eredményének kiindulópontja a Szovjetunió felszabadító harca és segítsége, amelyet a magyarok megértő nagy barátja, Sztálin elvtárs nyujtott és nyujt nekünk."

Földvári elvtárs beszéde után több hozzászólás volt, melyben örömmel üdvözölték az egyesülést. Ferenc Károly élsportoló javaslatára a közgyűlés üdvözlő táviratot küldött Rákosi elvtársnak, melyben elítélte az amerikai imperialisták agresszióját, a békés koreai nép aljas megtámadását...

A közgyűlés után összehívott választmányi ülésen Szentgyörgyi elvtárs ismertette az egyesület legközelebbi feladatait, melyek maradéktalan elvégzése az új választmány és a sportegyesület minden sportolója részére elsőrendű kötelesség.

Igy döntő fontossággal bír az új feladatok között az üzemi tömegsport és minőségi sport szoros kapcsolatának megteremtése és annak kiszélesítése. Ugyancsak fontos feladat a sportolók és sportvezetők politikai nevelése és továbbképzése, mely az új sportszellem, az új szocialista embertípus kialakítását segíti elő, valamint a rendelkezésre álló anyagiak helyes és tervszerű felhasználása úgy, hogy az összes sportolók számára biztosítva legyen a sportolási lehetőség és az egyes sportágak egészséges fejlődése.

Bajmóczi sporttárs javaslatot tett arra, hogy az új vezetőségnek egyik fontos feladata legyen az MHK-mozgalom további fejlesztése és kiszélesítése. Meg kell szervezni az új vezetőségnek, hogy a jelentkezők teljes számban résztvegyenek a próbázásokon kívül az edzéseken is, és ebbe az élsportolókat is fokozottabb mértékben kell bevonni.

Végül határozatot hozott a választmányi értekezlet, miszerint a javaslatot elfogadta, kiegészítve azzal, hogy az Előre SE színeiben a jövőben csak az versenyezhet, aki az MHK-mozgalomban aktívan részvesz, a rendszeres edzéseken és próbákon öntudatos sportolóhoz méltóan megjelenik.

A kitűzött feladatok következetes elvégzése biztosítja a sportegyesület, de ezen keresztül az egyetemes magyar sport fejlődését.

Bezimenszkij:

El Koreától a kezeket!

Koreára Wall-Streeti
csapatok törtek,
Megfojtani tőkés-klikk
szövetkezett.
Le velük
kik megszállva tartják
a földet!

EL KOREATOL
A KEZEKET!
Szép városokra romboló
venki találat,
Nem sajnálják bombára
a százezreket:
Az ártatlanok
vérére
nincs bocsánat!

EL KOREATOL
A KEZEKET.
Ma minden dolgozó jelszava
Dörgésnél dörgőbb,
a viharnál hevesebb:
— MacArthur és Dean
pokolba veletek!
EL KOREATOL A KEZEKET!
Az intervenciós
flottával
félre,
Vesszenek a förtelmes,
vad seregek!
Éljen
Korea dicső népe!
EL KOREATOL
A KEZEKET!

DR. KOVÁR ESETE

Uj csehszlovák film került a mozik vásznaira. Címe: „Dr. Kovár esete"

Egy fiatal csehszlovák rendező első játékfilmje. Makovec rendező a film készítésének újítást vezetett be. Esténként megbeszélést tartott a színészekkel, a műszaki dolgozókkal, közösen vitatták meg a felmerülő problémákat, kijavították a hibákat. Úgyhogy a film egy kollektíva lelkes munkájának eredménye.

1935. Csehszlovákia. A megyei kórházba új orvost neveznek ki: dr. Kovárt, aki hivatásának tekinti a gyógyítást és lelkiismeretesen látja el betegeit. Ezért kerül szembe dr. Pokorny főorvossal, a kapitalista társadalom jellegzetes orvosi típusával. Pokorny kizárólag pénzszerzési eszközt lát foglalkozásában, csak gazdag betegeivel törődik, sőt annyira kiszolgálja a tőkéseket, hogy résztvesz abban a csalszövésben, amelyet Olbrich gyáros a munkásai ellen kitervel. Olbrich gyárában ugyanis robbanás történt. Vása munkás keze súlyosan megsérült. Miatatt dr. Kovár mindent elkövet, a leldrágább gyógymódokat is alkalmazza, hogy megmentse egy munkás legnagyobb kincsét, a kezét.

Olbrich és társai, köztük Pokorny, a munkások kárára akar keresni. A gyáros saját maga okozta a robbanást, hogy pénzt csikarjon ki a biztosító társaságból, de ha ez kiderül, természetesen nem kapja meg a kártérítési összeget. Ezért olyan irányú vallomásra akarja birni a munkásokat, hogy a kárt az ő gondatlanságuk okozta.

A munkások legnagyobb része azonban öntudatos dolgozó és még akkor sem hajlandó hamis tanuvallomást tenni, amikor megkezdődnek az elbocsátások. Sztrájkot készítenek elő és szakszervezeti gyülésen állnak ki az igazukért. Ekkor lép közbe a jobboldali szociáldemokrata képviselő, a nagytőkés hűséges képviselője. Ő volt az, aki magas haszonszázalék mellett állami megrendelést szerzett Olbrichnak és vészjelesnek tartja, hogy éppen most tört ki elégedetlenség az üzemben. Ez esetleg az állami megrendelés visszavonására vezethet, ami tekintélyes profittól fosztaná meg mindkettőjüket. A képviselő tehát azt tanácsolja a gyárosnak, hogy egyelőre, természetesen saját érdekében, inkább vonuljanak vissza, altassák el ezzel a munkások éberségét.

Közben Kovárnak sikerült Vása kezét teljesen meggyógyítani, a munkások meggyőződtek róla, hogy a fiatal orvos az ő emberük, az ő érdekeiket védi és mindenkor segítségükre siet. Ezért megvádik a főorvossal szemben, aki ki akarja dobatni haladó gondolkodása miatt az állásából. Pokorny ekkor látja, hogy nincs maradása a kórházban és elfogadja azt a maganklinikát, amelyet Olbrich ajánlott fel neki. Kovár pedig a város dolgozóinak megbecsült orvosaként folytatja munkáját.

A film bemutatja a munkásság életét, az 1935-ös „látszatdemokráciában", amikor rendezhettek ugyan gyülést, de rendőri felügyelet alatt és amikor a munkanélküliség állandó réme fenyegette őket. Jól érzékelteti a tőkés munkásgyülöletét és azt a kirívó különbséget, ami a tőkés társadalomban az uralkodó és az elnyomott osztályok között fennáll.

Kovár szerepét Krejca, a prágai Városi Színház tagja alakítja, a csehszlovák film- és színművészet egyik legkedvelkebb színésze, aki — mint mondotta: „olyan orvost formáltam meg, aki hűségét a dolgozó nép szolgálatába állítja."

Látogatás az „Előre" repülőklub táborában

A kora reggel órákban érkezünk a táborba, ahol már „üzemeznek" a bajtársak. Az időjárás az utóbbi napokban, de különösen a mai napon nagyon kedvező, mert az égbolt teljesen tiszta, csupán egy pár kis felhőcske „díszíti". Szándékosan használtam ezt a szót, mert ezek a kis felhőpamacsok kedvezően befolyásolják ugyanis a repülést, és elősegítik egy-egy nagyobb teljesítmény elérését.

De nézzünk szét egy kicsit a táborban, mielőtt kimegyünk a starthelyre, tekintsük meg, hol tartózkodnak akkor, amikor nincsenek a levegőben. Katonás rendet találunk a táborban mindenütt, de főleg a szálláshelyen, ahol minden tiszta és rendes. Belépésünkkor mindjárt szembetűnik egy gyönyörű jelmondat: *„A Párt kiválaszt Téged, a Párt bízik Benned, légy méltó e bizalomra".* Ez van mindegyik növendék szeme előtt, ennek szellemében végzik munkájukat úgy itt a táborban, mint otthoni munkahelyükön. Nem kis dolog abban a kitüntetésben részesülni, hogy résztvehessen valaki egy ilyen táborozáson és tagja lehessen egy olyan kollektívának, melynek minden tagját áthatja az a kötelesség a teremtő és alkotó, a békét minden eszközzel megvédeni kész, igazi hazafiúi érzés.

Jó munkát végeznek itt a bajtársak, amikor megismerkednek a repüléssel, megszerették azt annyira, hogy akár állandóan a gépmadár szárnyain lennének. Ahogy elmegyünk a konyha mellett, finycsikandozó illat csapja meg orrunkat és megtudjuk, hogy csirkepaprikás esz ma ebédre. Meg is látszik a jó élelmezés, mert annak dacára, hogy nem valami későn van ébresztő, jó erőben vannak a növendékek. Közben odaértünk a „csörlő"-höz, amely segítséget ad a vitorlázóknak, hogy a magasba lendüljenek. Az oktató bajtárs, aki kezeli ezt a gépet, szabályos jelentést ad az eddig történtekről és ebből megtudjuk azt is, hogy a kedvező időjárás nagyobb követelményii vizsgák letételére csábította a növendékeket. Éppen most indítják meg a csörlőt és láthatjuk, hogy messze tőlünk egy vitorlázógép emelkedik a magasba. Bennünket is elfog a repülés láza és már szeretnénk ott lenni a levegőben, hogy megismerkedjünk ezzel a szép sporttal, amely egész embereket, bátor, edzett dolgozókat nevel Népköztársaságunknak.

A gép magasan kering felettünk és szinte láthatóan húzza fel a légáramlat a laikusan forgószélnek nevezett „termik"-es levegő. Kísérőink mindjárt megállapítják, hogy sikeres lesz a levegőben lévő bajtárs kezdeményezése és meg fog felelni a követelményeknek, sőt túl is szárnyalja azt. Valóban igazuk van a bajtársaknak, mert már a starthelyre értünk, amely távol van a csörléstől és a vizsgázó növendék még mindig magasabbra tör.

Itt ismerkedünk meg közelebbről az oktató bajtársakkal és a növendékekkel, akik nagy izgalommal figyelik társukat, mert már megfelelt a vizsgán, elérte a megkívánt magasságot és időtartamot s úgy látszik, mintha igyekezne leszállani. De megismerkedünk a különféle tipusú vitorlázógépekkel is, kipróbáljuk bennük az ülést, megcsodáljuk kívülről és belülről, hogy amikor felmegyünk majd mi is, hozzánk tartozónak érezzük.

Ami ezután következett, az volt számunkra látogatásunk legszebb pillanata, legszebb élménye és megerősítette bennünk azt a tudatot, hogy jó úton halad a nevelés, az új embertípus formálása itt e táborban is, jó munkát végeznek mindannyian.

Mielőtt ugyanis a gép földet érne, a repülőtér minden részéből szaladó növendékeket látunk és a futás iránya a leszállás helye. A gép megáll, a kiszállót körülfogják és bajtársi szeretettel köszöntik, szorongatják kezeit, majd előkerül két koszorú is, melyet a környező fák lombjaiból rögtönöztek a fiúk és nyakába teszik a kiváló eredményt elérő bajtársnak, barátnak. Mindannyian együttesen örülnek az elért eredménynek, mely nem egyéni öncélt szolgál, hanem az egész kollektiva jó munkáját tükrözi vissza.

Amikor megismerkedünk közvetlenül a repülés szépségeivel, elgondolkodunk a látottakon fenn a levegőben, akkor kissé irigykedve nézünk mindazokra, növendékekre és oktatókra egyaránt, akik e tábor jó munkájának részesei lehettek.

Búcsúzóul, amikor megtudjuk, hogy a tábor befejezése előtt a környéken lévő cséplőgép dolgozóinak mennek segítésére a bajtársak, akikkel megismerkedve kölcsönösen megszerették egymást, már nem is csodálkozunk ezen. Ki az, aki egy ilyen kollektiváról feltételezné, hogy nem egy emberként mondtak le a repülésről is, amikor egy termelőcsoport megsegítéséről van szó.

Látogatásunk kiértékeléseképpen megállapíthatjuk, hogy érdemes megtekinteni egy ilyen kollektiva munkáját és ajánljuk azoknak az elvtársaknak is, akik fokozottabb támogatásukkal további jó eredmények elérését biztosíthatják.

Szentgyörgyi

Látjuk mi a teendő

Ez a címe az MDP Központi Vezetősége Agitációs és Propaganda Osztálya kiadásában megjelenő füzetnek, mely a magyar sajtóban megjelent munkáslevelei közül néhányat közöl a laza normáról.

Korea népe fegyverrel a kézben küzd az imperialisták ellen a szabadságáért, függetlenségéért, a békéért.

A magyar munkásosztály is felismeri feladatait a békéért vivott harc magyarországi frontszakaszán. Ezt bizonyítják azok a munkáslevelek, melyek Pártunk Vezetőségének május 31-i határozata óta a sajtóban megjelentek.

A munkáslevelek bizonyítják azt a felelősségérzetet és félő gondoskodást, mellyel az üzemek dolgozói eredményeink biztosítását, jövőnk alakulását figyelemmel kisérik.

Szodorai István, a Rákosi Művek Szerszámgyárának esztergályosa levelében a következőket írja: „A műhelyben látom, hogy nem egyedül az én normám lazultak, sok munkánál van ez hasonlóképpen. Nekem az a véleményem, hogy nem ehetjük meg a jövőnket a laza normák miatt. Az egyszer megállapított normát nem szabad hagyni ítéletnapig — új gépek, új gyárak, házak épitését, ötéves tervünk végrehajtását — hanem figyelemmel kell kisérni a normákat, és ha elavultak, akkor újat kell megállapitani, mert csak így tudunk egyre gyorsabban előrehaladni a szocializmus felé."

E levelek ékes bizonyitékai annak is, hogy dolgozó népünk megtalálja a mélto válasz módját az imperializmus ügynökei, a jobboldali szociáldemokrata kártevők és cinkosaik aknamunkájára.

Közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVARI ALADAR Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők TÓTH BELA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVAN MIKLOS (Szállitómunkások Szaksz.), FERZSIGAN LASZLÓ (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVAN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal. Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u 16. — Tel.: 124—893. 126—452.

Szikra Lapnyomda NV Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.

Felelős nyomdavezető: POVARNY JENŐ

Testvéri üdvözlet az imperialista országok és a gyarmatok békéért, kenyérért, szabadságért, nemzetük függetlenségéért küzdő népeinek!

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Vasutasok!
Tömegesen kapcsolódjatok be
„AZ ŐSZI FORGALOM LEGJOBB DOLGOZÓJA"
címéért folyó versenybe!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 18. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 szeptember 1.

„Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért meginduló verseny

határozott lendületet kell, hogy adjon a kocsiforduló lerövidítéséért indított harcban!

Amint köztudomású, szeptember 1-én kerül bevezetésre a műhelyi, pálya- és hídfenntartási és távirdaintézőségi szakszolgálatnál az új norma és darabbérezés. Az alapbéremelés, normarendezés és darabbérezés bevezetésével párhuzamosan —, abból a célból, hogy az őszi forgalmat sikerre vigyük, megindul vasutasaink között *„az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címéért folyó verseny.

Érthető, hogy az új normák bevezetését összekötjük az őszi forgalomért vívott harccal, az új normák ellen agitáló ellenség fokozottabb felszámolásával. *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címéért meginduló verseny egyben fontos eszköze az új normák túlteljesítéséért folyó harcnak is. Ez a verseny előreláthatólag 20 szakszolgálatnál indul meg szeptember 1-én és december 15-ig tart, a legjobb egyéni versenyzők és brigádok első 5—5 helyezettje magas pénzjutalomban részesül.

Az új normák bevezetése és *„az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címéért folyó verseny megindulása minden szolgálati helyen ünnepélyes formában történik meg. Röpgyüléseket tartanak a dolgozók és szebbnél szebben dekorálják üzemeiket, táblákat és transzparenseket helyeznek el máris az őszi forgalom jelszavaival. Hasonló lelkesedés tölti el a pártonkívüli dolgozókat, nőket és ifjakat, akik el vannak szánva arra, hogy a normarendezés során az új normák túlteljesítésében, a versenyben élenjáró eredményeket mutassanak fel. Arra törekszenek, hogy jó munkájukkal felhívják magukra Pártunk figyelmét, hogy kommunista lelkesedéssel és munkamódszerrel végzett munkájuk révén a Párt bizalmát megnyerjék és alkalmasakká váljanak a tagjelöltségre.

Különös gondot kell fordítani a szakszolgálatnak arra, hogy az új normák bevezetésével kapcsolatban a munkát helyesen megszervezzék és a folyamatos anyagellátást biztosítsák.

Dolgozóink nagyon jól tudják, hogy az iparban augusztus folyamán bevezetett új normákat már a legtöbb helyen túlteljesítették. Amint arról már előző lapszámunkban részletesen beszámoltunk, a normarendezés, bizonyos kivételektől eltekintve, keresetcsökkenéssel jár. Mégis, éppen az ipari dolgozók bizonyították be, hogy az öntudatos és fegyelmezett dolgozóknak a normarendezés csak átmenetileg jelent keresetcsökkenést. *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címéért folyó versenybe bekapcsolódva, a vasutas dolgozók is túlszárnyalják az új normákat, fokozzák a termelési eredményeket és sikerre viszik az őszi forgalom ügyét.

A most induló versenybe minden hazáját szerető, a békéért küzdő vasutas dolgozónak bele kell kapcsolódnia, mert ez valamennyi vasutas dolgozó becsületbeli kötelessége. Ebben a versenyben kommunista vasutasainknak kell ismét élenjárniuk. Ezt várja tőlük a Párt és Rákosi elvtárs.

Dolgozóink nagyon jól tudják azt is, hogy a versenyben való részvétel nem más, mint a vasutas dolgozók tömegeinek fokozott harca népgazdaságunk megerősítéséért, a szocializmus építéséért, a békéért. Éppen ezért nagy dicsőséget jelent majd a szakszolgálat legjobbjának lenni ebben a nemes versengésben.

Dolgozóink azt is tudják, hogy az új normák túlteljesítése, a versenyben való részvétel segíti a Sztahánov-mozgalom kiszélesítését és a munka hőseinek újabb százait teremti meg a vasúton. Ebben a versenyben résztvenni egyet jelent a béketábor erősítésével, egyet jelent azzal, hogy segítjük a hős koreai nép szabadságharcát, s egyet jelent azzal, hogy támogatjuk az imperialista országok elnyomott népeinek függetlenségi küzdelmét.

Azok a dolgozók, akik túlteljesítik új normáikat és aktívan résztvesznek a versenyben, fokozzák harcukat az ellenség ellen. Termelékenységünk emelkedésének minden százaléka komolyan érezhető csapás a vasút területén meghúzódó jobboldali szociáldemokratákra és a klerikális reakcióra egyaránt.

A műhelyi dolgozóknak élen kell járniok és példát kell mutatniok a versenyben úgy, hogy az új normákat túlteljesítve, selejtmentes és gyors javítással még több kocsit bocsátanak rendelkezésre az őszi forgalom lebonyolításához.

A pályafenntartási dolgozók — ellentétben a múlttal — ma egyenlő jogokat élveznek a többi dolgozókkal. A kinevezés, előléptetés az új szocialista bérezés jelentősen emelte életszínvonalunkat. Nyilvánvaló: Pártunk és népi kormányunk gondoskodására pályafenntartási dolgozóink hamarosan túlteljesítik új normáikat, bekapcsolódnak a versenybe, s oda hatnak, hogy a pályákat jókarban tartsák, a *„lassújeleket"* pedig megszüntessék.

A távközlő- és biztosítóberendezési szolgálat dolgozói tudatában vannak annak, hogy úgy kell dolgozniok, hogy a biztosítóberendezések, a jelzők jó karbantartásával, a rádió- és távírókészülékek hibátlan működtetésével segítsék az őszi forgalom biztonságos és balesetmentes lebonyolítását.

Sok hiba van az utóbbi időben a tolatásoknál. Kocsirendezőinknek arra kell törekedniök a versenyben, hogy teljesen kiküszöböljék a kíméletlen tolatásokat, amellyel csak az ellenség malmára hajtjuk a vizet és fékezzük az őszi forgalom sikerének fejlődését. Nagy szükség van arra, hogy a munkafegyelmet erősítsük soraink között, mert ennek hiánya legtöbbször súlyosan hátráltatja a munkát, s végül aláváltásokhoz, kisiklásokhoz, balesetekhez vezet. Tartsunk tehát szigorú munkafegyelmet és távolítsuk el magunk közül mindazokat, akik eredményeinket hanyag szolgálattételükkel, lelkiismeretlen ténykedésükkel csökkentik, a szocializmus építését akadályozzák.

Sztálin elvtárs mondotta:

„A szállítás olyan futószalag, ahol minden munkásnak, minden egyes csavarnak a munkája fontos. Ha ezt belátjátok, vasutas elvtársak, ha megteremtitek a szállítás gépezetében minden alkotórésznek, minden munkásnak összevágó munkáját, — ez igazi, bolsevista fegyelem lesz."

Dolgozóinknak minőségi munkával kell elősegíteniök, lelkes munkával valóraváltaniok azokat a feladatokat, amelyek egy ilyen hatalmas csúcsforgalom lebonyolításánál nap mint nap jelentkeznek, végső esetben a kocsifordulónak a szükséges mértékre való leszorításával. Persze egy percre sem szabad megfeledkeznünk azokról a rejtett tartalékokról, amelyek felkutatása egyik feladatunk, például a kocsiállások minimumra rövidítése stb. stb.

Öntudatos dolgozóink, mint legutóbb a „Koreai Hét" alkalmával is bebizonyították, lankadatlan erővel, nagy lelkesedéssel ezt a harcunkat is győzelmesen fogják megvívni, mert tudják, hogy minden eredményük a szocializmus építését, a béke megvédését szolgálja és mert továbbra is ki akarják érdemelni Pártunk és Rákosi elvtárs bizalmát.

VASUTAS DOLGOZÓK!

Elvtársak! Kartársak!

Az őszi forgalom arányai egyre szélesebben bontakoznak ki. Nap, mint nap újabb erőpróbára tesz bennünket, vasutas dolgozókat a növekvő forgalom. Mi, vasutas dolgozók, eddig is sikerrel birkóztunk meg a nehéz feladatokkal, megállítuk helyünket. A Koreai Héten elért eredményeinkkel hét és félmillió forint összeget takarítottunk meg népgazdaságunk számára. Új kezdeményezések indultak meg vasútüzemünk széles hálózatán, győzelmesen szállunk szembe a maradisággal, leküzdjük a nehézségeket. Követtük Pártunkat, Rákosi elvtársat és sikeresen alkalmaztuk a hős szovjet vasutasok kipróbált munkamódszereit. Ez tette lehetővé, hogy idáig elérkezhettünk. Eddigi eredményeink biztatóak, de még nem arányosak a ránk váró feladatokkal. Sokkal többet kell tennünk. Rohamra kell indulni mindannyiunknak, minden vasutas dolgozónak a ránkbízott feladatok elvégzésére, az őszi forgalom zavartalan lebonyolítására, hogy felemelt fővel állhassunk a magyar dolgozó nép, Pártunk, Rákosi elvtárs előtt. E cél elérése érdekében versenyre hívom az ország valamennyi vasutas dolgozóját *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címért. Országépítő, nemes versenyre az összes vasutasokat, a mozdonyvezetőket, fűtőket, forgalmistákat, műhelyi dolgozókat, a pályafenntartás és kereskedelem és a többi szolgálat dolgozóit.

Nem kevesebbről van szó, mint tervgazdálkodásunk növekvő szükségleteinek kielégítéséről, zavartalanságának biztosításáról. Nem kevesebbről van szó, mint jövőévi kenyerünk, cukrunk, burgonyánk időbeni elszállításáról, dübörgő tempóban épülő országunk munkafolyamatosságának biztosításáról.

„Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címért induló szocialista verseny legyen lendítőereje sztahánovista mozgalmaink továbbfejlesztésének, segítse egybekapcsolni a 2000 tonnás, az 500 km-es mozgalmakat, népesítse be hálózatunkat irányvonatokkal, tegye általánossá a felemelt menetsebességet, a mozdonyok jókarbantartását, a sűrű mosások kiküszöbölését, a gyors ki- és berakodást, a vonatok pontos közlekedtetését.

E mozgalmak továbbfejlesztése döntő eszköze a háromnapos kocsiforduló megteremtéséért vívott harcnak.

Az ország dolgozó népe figyelemmel, érdeklődéssel tekint a magyar vasutasok munkájára, erőfeszítéseire. Pártunk, Rákosi elvtárs segít bennünket, irányt mutat e feladatok megoldásában. Éljünk a segítséggel, kövessük az iránymutatást. Acélozzuk meg sorainkat, vessük ki magunk közül az ellenséget, tiporjuk el mindazokat, akik hatalmas erőfeszítéseinket gátolni igyekeznek. De küzdjünk a közömbösök ellen is, a szolgálatukat hanyagul végző, a nemtörődömök ellen. Érezze minden vasutas, hogy az őszi forgalom zökkenőmentes lebonyolításával a maga munkahelyén fontos harcosa a békének, hatékony támogatásban részesíti a szabadságért harcoló hős koreai népet.

Hazánk, dolgozó népünk, dicsőséges Pártunk, a hatalmas Szovjetunió iránti szeretetünk vezesse a vasutas dolgozókat győzelemre.

Vasutasok! Az „Őszi forgalom legjobb dolgozója" címért folyó versenybe való tömeges bekapcsolódással emeljük magas színvonalra a vasúti szolgálattételt.

Előre Pártunk vezetésével az őszi forgalom sikeres lebonyolításáért!

LENGYEL JÓZSEF,
sztahánovista mozdonyvezető.
Budapest-Ferencváros, fűtőház.

Felavatták az Úttörővasút harmadik szakaszát

Augusztus 19-én Bebrits Lajos elvtárs közlekedés- és postaügyi miniszter ünnepélyes keretek között felavatta a Hűvösvölgyben az Úttörővasút új szakaszát. Úttörők dalától volt hangos a Hűvösvölgy. Fehéringes, pirosnyakkendős kisfiúk, kislányok vidám dala száll a hegyek között kanyargó sínek mentén: így üdvözölték az Úttörővasút harmadik szakaszát. Népköztársaságunk, dolgozó népünk boldog gyermekkort teremtett a magyar gyermekeknek — ennek újabb tanúbizonysága a most kibővített Úttörővasút, amelyet augusztus 20-ra, Alkotmányunk ünnepére avatott fel Bebrits elvtárs. Jól tudják ezt a gyermekek is: a Párt és szeretett édesapjuk, Rákosi elvtárs iránti hála szavai azok, amelyeket énekelnek. Képünkön Bebrits elvtárs kitüntetést nyújt át az egyik úttörő vasutasnak. Lent az ünneplő közönség egy része a hűvösvölgyi végállomáson.

Milyen feltételei vannak „az őszi forgalom legjobb dolgozója“ cím elnyerésének

Forgalmi szolgálat

1 Forgalmi szolgálattevő.

a) aki az irányvonatok menetrendszerinti indításánál a legnagyobb százalékot éri el;
b) aki együttműködve a vontatással, a felemelt sebességű 2000 tonnás és 500 kilometeres irányvonatot számát a legnagyobb százalékkal emeli az augusztusi eredményekhez képest;
c) aki az elmult három hónap átlagát véve alapul, a rendkívüli áthaladások számát a legnagyobb százalékra fokozza a jelzőnél való fenntartásokat a legkisebbre csökkenti;
d) aki szolgálatát balesetmentesen végzi;
e) aki a tehervonatok terhelését a legmagasabb százalékra növeli a menetrendfüggelékhez viszonyítva.
f) aki a gőztartási egységidőt a legmagasabb százalékra teljesíti.

2 Kocsimester, tolatásvezető, kocsirendezőknél

a) aki az egy kocsira eső kocsimozdítási egységidőt a legmagasabb százalékra teljesíti.
b) aki a csökkentett őszi kocsitartózkodási egységidőt a legmagasabb százalékra teljesíti;
c) aki szolgálatát balesetmentesen végzi;
d) aki az irányvonatok menetrendszerinti indításában a legmagasabb százalékot éri el;
e) aki a tehervonatok menetrendszerinti indításában a legmagasabb szazalékot éri el.

3 Gépkísérőknél

Aki a gőztartási egységidőt a legmagasabb százalékra teljesíti és az őszi forgalom ideje alatt tartja.

4 Váltókezelők és váltóőröknél

a) aki a fallagos kocsimozditásban a legmagasabb százalékot éri el;
b) aki a tehervonatok inditásában a legmagasabb százalekot éri el;
c) aki a közlekedett vonatok legkisebb százalékát tartja fel a jelzőnél;
d) aki szolgálatát balesetmentesen végzi.

5. Vonatkísérőknél

a) A menettartam-normát a legnagyobb százalékkal csökkenti (kezelő gyorsteher és tolatósvonat)
b) Idegen kocsiknal az átmeneti bárcákat a legpontosabban feljegyzi, kocsik számadásnélküli áthurcolását teljesen kiküszöböli.
c) Tolatósvonatoknál és közvetlen elegyii tehervonatoknál az egy, tengelyen töltött, óra alatt megtett kilométerek számát a legmagasabbra emeli.

6. Gurításnál

a) aki az állomásra megállapitott vonatrendezési művelet egységidőt a legmagasabb százalékra teljesíti;
b) aki a gurítás közben megsérült kocsik arányszámát a legnagyobb százalékkal csökkenti.

7. Siktolatásnál

aki az állomásra megállapitott vonatszétrendezési műveletek egységidejét a legjobban kiteljesíti.

8. Vezérigazgatósági és igazgatósági kocsiintézőknél

a) aki a tervszállításos kocsiigényléseket teljesen kielégíti;
b) aki az üres kocsifutások arányát a legkisebb százalékra csökkenti

9. Forgalmi menetirányitóknál

a) aki az általa irányított vonalakon a tehervonatok terhelésében a legmagasabb százalékot éri el.
b) aki az általa irányított vonalakon közlekedett összes tehervonatok utazási sebességét a július havi eredményekhez viszonyítva a legmagasabb százalékkal túlteljesíti.

10. Állomási kocsiintéző

aki a kocsik elosztását (beleértve a pótelosztást is) teljes mértékben teljesíti.

11. Tervfelelősöknél

aki a körzetében lévő üzemek, vállalatok, bányák rakodását úgy összehangolja, hogy az összes megrakott kocsikhoz viszonyítva minél több irányvonatot indítsanak. Cél: Az összes megrakott kocsik irányvonatokkal való továbbitása.

12. Kereskedelmi komplexbrigádoknak

a) amely legtöbb irányvonat összeállításában működik sikeresen közre;
b) amely az öt tonnás mozgalomban a legnagyobb eredményt éri el;
c) A rakott-rakva mozgalomban a legjobb eredményt éri el.

13. Ponk kirakó munkásoknál

Akik teljesítményüket az őszi forgalom ideje alatt a legnagyobb százalékkal teljesítik túl havi átlagban

14. Kocsifeliró és átmenesztőknél

Akinek szolgálatában az őszi forgalom ideje alatt számadás-elhurcolás nem fordul elő és idegen kocsiknál az átmeneti bárcákat pontosan feljegyzi.

15. Kereskedelmi menetirányitóknál

aki önfevékeny, gyors, rugalmas és kezdeményező rendelkezéseivel kimagasló érdemeket szerez az irányvonatok összeállitása terén.

Vontatási szolgálat

16: Mozdonyvezetők és fütőknél

a) aki a kilométer teljesítményét mozdonytipusonként a megállapított normákhoz viszonyítva a legmagasabb százalékra teljesíti.
b) aki az őszi csúcsforgalom alatt továbbított vonatokból a legmagasabb százalékban továbbít vonatokat felemelt sebességgel a 2000 tonnás és 500 km-es mozgalom keretén belül;
c) aki a mosástól mosásig számított való km. teljesítményt mozdonytipusonként a legmagasabb százalékra teljesíti;
d) aki szolgálatát baleset- és hiánytalanesen végzi;
e) aki a megállapított javitási költséget mozdonytipusonként a legmagasabb százalékkal csökkenti.

17. Fütőházi munkásoknál

a) Az a szénszerelő, aki az előirt szénkeverék alkalmazásával a mozdonyok kiszolgálása terén a tényleges súlynak megfelelően hiba nélkül végzi munkáját. Komplexbrigádban elősegíti a mozdonyfordulók biztosítását, munkájában a legmagasabb százalékos átlagteljesítményt éri el;
b) Az az elejehúzó, salakmunkás, stb., aki a kezelési idő megrövidítésével a minőségi munka figyelembevételével legmagasabb százalékos teljesítményt éri el;
c) Az a kazánmosó, aki a mozdonyok kazánjainak mosásánál tökéletes, selejtmentes munkájával, kimosófedelek visszahelyezésénél a szigetelőanyag tökéletes behelyezésével a legmagasabb százalékos átlagteljesítményt éri el.
d) *Vontatási szakmunkásoknál*

aki a legmagasabb százalékos átlagteljesítmény mellett selejtmentes munkát végez.

18. Vontatási menetirányitóknál

a) akinek szolgálatában az üres és félmeleg menetek a legkisebbre csökkennek a haszonkilométerhez viszonyítva;
b) akinek szolgálatában a legkisebb géprevárás volt.

Pályafenntartás

19. Pályafenntartási munkás:

a) aki a havonta felmerülő munkaórák legnagyobb százalékát teljesítménybérben végzi;
b) aki a normarendezés során újonnan megállapitott normákat a legmagasabb százalékkal túlteljesíti.

20. Pályafenntartási előmunkás:
Hidépitési csoportvezető:

a) Ha a hozzá beosztott dolgozók az újonnan megállapitott normákat a legmagasabb százalékkal túlteljesitik.
b) Ha a csapatánál felmerült összes munkaórák legnagyobb százalékát teljesitménybérben végzik;
c) Ha csapatának ebédidőn kívüli veszteségideje a legkevesebb;
d) Az önkezelési kocsik ki- és berakásánál a felmerülő munkaidő a legkevesebb.

21. Pályamesterek:

a) Ha az egy vágánykilométer fenntartási költsége a szakaszán a legalacsonyabb (azonos jellegű vonalakon);
b) Ha a szakaszára beosztott dolgozók a normarendezés során újonnan megállapitott normákat átlagosan a legmagasabb százalékkal túlteljesitik.
c) Ha a szakaszán felmerülő összes munkaórák legmagasabb százalékát teljesítménybérben végzik.
d) Ha a szakaszának ebédidőn kívüli veszteségideje a legkisebb.
e) Ha a kocsik ki- és berakási ideje a legkevesebb időt vesz igénybe.

22. Pályafenntartási ipari szakmunkásoknál,

a) aki a normarendezés során újonnan megállapitott normákat a legmagasabb százalékban teljesíti.

23. Fatelitő Üzemi Vállalat dolgozóinál,

a) aki a normarendezés során újonnan megállapitott normákat a legmagasabb százalékban túlteljesíti.
b) Komplex-brigádokba szervezkedve az anyagoknak vasúti kocsikból való ki- és berakási munkáinál a kocsitartózkodási időt a legkisebbre csökkenti.

24. Felépitmény és Vasanyagjavitó Ü. V. dolgozóinál,

a) aki a normarendezés során újonnan megállapitott normákat a legmagasabb százalékban túlteljesíti.
b) Komplex-brigádokba szervezkedve az anyagoknak vasúti kocsikból való ki- és berakási munkáinál a kocsitartózkodási időt a legkisebbre csökkenti.

25. Hidépitési üzemi vállalat dolgozóinál,

a) aki a normarendezés során újonnan megállapitott normákat szakmájában a legmagasabb százalékra teljesíti;
b) aki a havonta felmerülő összes munkaórák legmagasabb százalékát teljesitménybérben végzi.

26. Járómüjavitó Ü. V. dolgozóinál,

akik szakmánként a normarendezés során az újonnan megállapitott normákat a legmagasabb százalékra túlteljesitik.

27. Távközlő és Biztositóberendezési szolgálat dolgozóinál,

ha a fenntartásukra bizott vonalszakaszon a berendezések meghibásodása nem fordult elő, illetve a hiba nem okozott vonalfeltartóztatást. Amennyiben ezt a célkitüzést több dolgozó maradéktalanul teljesítette, úgy kell venni, hogy a fenntartott vonalszakaszon a fenntartási munkaegységekre vonatkozó legkisebb felmerülő fenntartási költség dönti el a sorrendet.
Építési és szerelési csoportoknál, ha minőségi munkával, továbbá gazdaságos munkavégzéssel lehetővé tették, hogy az őszi forgalom szempontjából igen nagyfontosságú berendezések a tervben megállapitott határidő előtt legyenek üzembe helyezve.

28. Müszaki értelmiségi dolgozóknál.

a) Aki a hozzá beosztott dolgozókból a legtöbbet szervezi be a munkaversenybe.
b) Az a müszaki értelmiségi dolgozó, akinek az őszi forgalom ideje alatt a legtöbb újitási javaslatát fogadták el.
c) Az az értelmiségi dolgozó, aki az 1951. évi tervnek munkakörére eső részét leghamarabb, de legkésőbb december 15-ig a munkapadokig felbontja.

29 Adminisztrativ dolgozó.

a) Az az adminisztrativ dolgozó, aki a hivatali bürokratizmus felszámolására javaslatot tesz és azt a vasút területén be is vezeti.
b) Az adminisztrativ dolgozó, akinek a munkaterületén a napi munkájában hátralék és hiánylat nem fog felmerülni.

30. Bevétel-ellenőrségi, Visszatéritési és Kártéritési Hivatal.

Az a szellemi munkavállaló, aki az elfogadott normák alapján teljesítménybérben dolgozik és a legmagasabb teljesitményt éri el.

31. Egyéb beosztáson dolgozók.

A fel nem sorolt munkaterületeken, ahol megállapitott normák vannak foglalkozási áganként (szakmánként), a legmagasabb százalékot kiteljesítő dolgozó.

32. Az a munkavállaló,

aki kiváló munkájával bizonyithatólag nagy mértékben hozzájárul az őszi forgalom sikeres lebonyolításához.

Az ellenség az éberség eltompulását használja fel az őszi forgalom zavarására

„Az elmult év nyarán a Rajk-banda leleplezése után Pártunk az éberség érdekében határozatot hozott. Ez a határozat egyben útmutatás is volt a dolgozók számára, hogy az ellenséggel szemben éberen zárjuk sorainkat.

A Központi Vezetőség február 10-i ülésén Rákosi elvtárs világosan ramutatott arra, hogy az éberség eltompulása az önelégültség nagy veszélyeket rejt magában. Meg kell állapítani, hogy műhelyünkben az éberség szempontjából csak a kezdő lépésekig jutottunk el. Megszigoritottuk az üzem területére az illetéktelenek behatolását. Egyes irodákban az ott dolgozó kartárs zárat vagy lakatot tett szekrényére. A munkaidő teljes kihasználása érdekében történtek lépések. Termelés emelkedett, önköltség pedig csökkent. Üzemünk kezdett kifizetőbben termelni.

Láttuk azt, hogy egyes termelési folyamatnál kezdenek jól menni a dolgok. Megnyugodtunk, hogy nálunk éberség van, nincsenek nagyobb hibák. Az elbizakodottság, az ellenség lebecsülése nálunk is jelentkezett. Gyakorlati munka közben elfelejtkeztünk arról, hogy a termelés kérdéseinek fontosságát politikai felvilágositó munkával tudatosítsuk. A népnevelői munka elhanyagolásának, ébertelenségünknek lehet felróni azt, hogy üzemünkben a jobboldali szociáldemokraták aknamunkája nyomán különböző rémhirek kezdtek elterjedni. Pl.: *őreg munkások el lesznek bocsájtva, háború lesz, gyüjtsük az élelmet* stb. Elszaporodtak a bércsalók, sőt a jobboldali szociáldemokraták odáig merészkedtek, hogy a meglévő nagyteljesitményü gépeket nem állitották a termelés szolgálatába így azok 100 százalékig nem lettek kihasználva. Az ő aknamunkájuknak tudható be az is, hogy a VII. osztályban meglévő villamos furógépet apró, azonnal kiküszöbölhető hiányosságok miatt több mint 1 és fél hónapig nem állitották a termelés szolgálatába. Sőt az utóbbi hetekben aljas munkájukat fokozva granus körülmények között a VII b. osztályban leégett a villanymotor, a VIII. b. osztályban a munkagépek biztositó táblája gyulladt ki.

Az éberség eltompulását mutatja az is, hogy üzemünkben még nagy az anyagpazarlás.

Mi dolgozók nem vettük még észre a sorainkban meghuzódó bércsalók tevékenységét, nem figyeltünk fel a körülöttünk meghuzódó háborús pánikkeltők működésére, az uszitókra, különböző rémhirek terjesztőire.

Nagy ébertelenségre mutat az is, hogy a felügyeleti személyzet az üzem termelési adatait, pénzügyi helyzetét nem kezelte bizalmasan és azokat nyitott iróasztalfiókban tartotta.

A közelmultban megtartott irodai vizsgálat megállapitotta, hogy a IV. osztályban az üzem életére vonatkozó adatokat ki lehetett szedni. Nem gondoltak az ott dolgozók arra, hogy a műhely fontos okmányai, ébertelenségük, lelkiismeretlenségük miatt könnyen az ellenség kezébe kerülhetnek.

Az éberségnek vérünkké kell válni, el kell érni, hogy az ellenség hármilyen álarccal jelentkezik azonnal felismeriük és kommunista keménységgel hiu itsuk meg minden népellenes próbálkozását. Vigyázzunk, mert az ellenség az éberség eltompulát használja fel az őszi forgalom zavarására.

Az éberség a munkásosztály fegyvere.

Süveges István
a Szolnoki Járműjavító dolgozója.“

Kínai vasutasok a kocsiforduló megrövidítésével sikeresen küzdenek a terv teljesítéséért

Kina életében nagyjelentőségü a vasútvonalak 1950-es építési terve. Az építkezés segitségével az utas- és áruszállitást a mult évhez képest kétszeresére emelik. A tervek szerint 1074 km hosszúságú vasútvonalat és több, mint 2000 hidat javitanak meg.

Ebben az évben megkezdik a Hebej tartomány új vasútvonalának építését is. Ennek a vasútvonalnak gazdasági jelentőségét különösen az adja meg, hogy a körzet fővárosát a gazdag kőszénbányákkal köti össze. A „Dagunbao“ cimü újság beszámolója szerint megkezdődött a közel 1000 km hosszú „Csendu—Csuncin“ vasútvonal épitkezése is. Ebben az évben ennek a vasútvonalnak a Csuntin és Csajanci közötti részét fejezik be.

A Peking—Hankó vasútvonal oszsenczszou-i részén új hid épül Kina egyik legnagyobb folyóján, a Kuanchen keresztül.

Komoly figyelmet fordit a vasútépitési terv a kocsiállomány javitására is. Mandzsuriában az év folyamán másfélezer új tehervagont épitenek. A terv előirja a jelzőberendezések megjavitását, új híradó-eszközök bevezetését és a telefon-táviróvonal alapos megjavitását is.

A vasúti költségvetés azt mutatja, hogy ebben az évben

először fordul elő Kina történetében, hogy a bevétel túlhaladja a kiadást.

A Kuomintang-kormány uralma alatt a vasútvonalak vesztesége évről-évre nőtt. A súlyos pénzügyi válságokat az imperialisták uzsorakölcsöneivel tudták csak időnként *„helyrehozni“*. Ezeknek a kölcsönöknek azonban Kina függetlensége volt az ára.

A kinai vasutasok felismerve a rájuk háruló fontos és felelősségteljes feladatokat,

a Szovjetunió példája nyomán jelentős munkát végeznek az ötszázas mozgalom megerősítéséért,

a kocsifordulók állandó gyorsításáért, a pályaudvarok rendjének fokozásáért.

Nagy erőfeszitéseket hajtanak végre a kocsik várakozási idejének megrövidítéséért és azért széleskörű munkafelajánlási mozgalom indult a berakási és kirakási idő megrövidítésére. A jó eredmények fokozásának érdekében egyre szélesitik a vasuti munkáknál az áruk ki- és berakásánál a gépesitést.

A főpályaudvarok dolgozói nagy figyelmet fordítanak az úgynevezett közbeeső állomásokra is. Állandóan szemmeltartják ezeknek a mezei állomásoknak fel- és lerakodóit, hogy ezek megfelelő állapotban legyenek.

A kocsifordulók meggyorsításának eredményeként a szállitások önköltsége csökkent.

Az év első hónapjainak eredményei azt mutatják, hogy a tervet nemcsak, hogy teljesitik, hanem sikeresen túl is teljesitik. Jelenleg egész Kinában átlagban az 1950-es évre előirányzott terv normáinál négy százalékkal több kocsit raknak meg.

Harcoljunk következetesen a termelékenység emeléséért, a helyes normák kialakításáért, a szocialista munkaverseny továbbfejlesztéséért!

Pártunk segítségével felkészültünk az őszi forgalomra,

— most hozzálátunk a feladatok megoldásának

Ezen a héten túljutottunk az őszi csúcsforgalom úgynevezett előkészítő szakaszán. Pártunk segítségével felkészültünk az őszi forgalomra, — most hozzálátunk a feladatok megoldásának.

Lapunk augusztus 15-i számában már beszámoltunk arról a sikerről, amelyet a Koreai Héten értek el vasutasaink s amely hatalmas lendületet adott a vasúton a sztahánovista mozgalomnak, amely közvetve döntően segíti az őszi forgalom lebonyolítását. Külön cikkben számoltunk be a Koreai Hét hatalmas sikeréről, amely megmutatta egyben azt is, hogy a magyar vasutas síkraszáll a proletár nemzetköziségért és mindinkább levetkőzi a régi fasiszta rendszerből átörökölt tulajdonságait.

Ötmillió forint értékű felajánlás, hét és félmillió kiteljesítés a „Koreai Héten"

A vasutas dolgozók a Koreai Héten felajánlásaikon keresztül az őszi forgalom sikeres lebonyolítását is szolgálták. A hősiesen harcoló koreai nép iránt érzett szolidaritásról, a békéért folytatott harc elszántságáról beszélnek azok az eredmények, amelyeket a „Koreai Hét" során értek el üzemeinkben a dolgozók.

A felajánlásokban a vasutas dolgozók 84.28 százaléka vett részt, a felajánlások összege valamivel több volt, mint 5 millió forint. Ezt a nagyösszegű felajánlást a vasutas dolgozók határtalan lelkesedése 7,508.765 forintra emelte kiteljesítési értékben.

Az őszi csúcsforgalom lebonyolítását segítette elő kiválóan a Szolnoki Járműjavító dolgozóinak bekapcsolódása is. A dolgozók 93.4 százaléka 335.350 forint értékben tett felajánlást, amelyet 633.060 forint értékben teljesítettek.

A Koreai Hét hatalmas eredményeket hozott a rejtett tartalékok feltárásával, újításokkal, a munka jobb megszervezésével dolgozóink nem kis része túlszárnyalta a régi normák alapján elért teljesítményeket. *Falusi* György esztergályos például 117 százalékos teljesítményét 411 százalékra emelte a munka jobb megszervezése révén. Ugyanez a helyzet a vontatási szolgálatnál is, ahol hatalmas eredményeket mutattak fel a dolgozók és

a négy szovjet tapasztalat alkalmazásával, Kádár elvtárs kezdeményezéséhez a vasútüzem minden területéről csatlakozásukat jelentették be a dolgozók.

A „Koreai Héten" 63 olyan vonatot továbbítottunk, amely a négy szovjet tapasztalatot használta fel a siker kivívásához 476 „2000 tonnás" vonat és 469 „500 kilométeres" mozdony közlekedett. Egyheti megtakarításunk 3025 tonna szén volt 363.000 forint értékben.

Dolgozóink lelkesen küzdenek a kocsiforduló leszorításáért

A dolgozók ezrei érzik át feladatuk nagyságát és szépségét, amikor küzdelembe indulnak *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címéért és csatlakoznak lapunk másik helyén közölt versenyfelhíváshoz, amelyet kitűnő sztahánovista mozdonyvezetőnk, *Lengyel* József elvtárs intézett az ország valamennyi vasutasához.

Már e felhívás előtt megmutatkozott, hogy a dolgozók lelkesedése nem áll meg egy hét határánál, hanem

tovább viszik vasutasaink a „Koreai Hét" lendületét,

nyilvánvaló tehát, hogy *Lengyel* elvtárs versenyfelhívásához, „az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért megindított küzdelemhez még nagyobb arányban fognak csatlakozni a dolgozók.

Az eddigi eredményeink között jelentős például a Budapesti Keleti-pályaudvar Fűtőház dolgozói által elért fémés olajmegtakarítás a Koreai Héten. Ez olyan mértékű, hogy abból

16 napon át egy személyvonatpárt lehet továbbítani Budapest—Sátoraljaújhely között.

Ugyancsak szép eredményt mutattak fel a vontatási műhely dolgozói Budapest területén azzal, hogy 110 olyan kocsit javítottak meg, melyet egyébként a járműjavítókba kellett volna utalni.

A műszaki értelmiség is bekapcsolódott az őszi forgalom előkészítési munkálataiba. Erre legjobb példa a Budapest—Ferencvárosi Fűtőház.

Pályafenntartási dolgozóink is hatalmas lelkesedéssel csatlakoztak a munkafelajánlási mozgalomhoz, például Dombóvár Osztálymérnökség dolgozóinak 100 százaléka tett felajánlást. Az Osztálymérnökség előző havi átlagteljesítménye 114.4 százalék volt s ezt a „Koreai Héten" 5 százalékkal emelték.

Az őszi forgalom jó lebonyolításához járul hozzá a szombathelyi vasutasok versenyfelhívása

Horváth János szombathelyi főmozdonyvezető, *Horváth* Ferenc és *Somogyi* Béla fűtők az alkotmány első évfordulója tiszteletére az alábbi versenyfelhívással fordultak az ország mozdonyvezetőihez és fűtőihez:

„Napok múlva teljes egészében kibontakozik idei őszi forgalmunk; népgazdasági további erősödése, ötéves tervünk zavartalan teljesítése azt követeli tőlünk, vasutas dolgozóktól, hogy sikerrel birkózzunk meg a ránk bizott feladatokkal. Ezt várja tőlünk Pártunk, Rákosi elvtárs.

Az őszi forgalom sikeres lebonyolítása érdekében mi, szombathelyi dolgozók elhatároztuk, hogy az alábbi pontok szerint versenyre hívjuk az ország valamennyi mozdonyvezetőjét, fűtőjét és fűtőházi dolgozóját:

1. Az antidur vízlágyító-készülékkel felszerelt mozdonyokkal mosástól mosásig huszonötezer kilométert teljesítünk.

2. Mozdonyainkat jókarban tartjuk és mosástól mosásig nem adjuk gépeinket javításra, a kisebb javításokat magunk végezzük el.

3. Vállaljuk, hogy minden tehervonatot felemelt menetsebességgel továbbítunk.

4. A vízlágyító berendezés nélküli vonatokkal a mosástól mosásig eddig elért kilométer-teljesítményt tíz százalékkal túlteljesítjük.

5. Vállaljuk, hogy az antidur-berendezést húsz százalékkal megrövidített idő alatt szereljük fel mozdonyainkra.

Versenykihívásunkat alkotmányunk első évfordulójának jegyében tesszük meg, hogy kifejezzük hálánkat az első alkotmányért, a szabadság, a dolgozók alkotmányáért. Versenyfelhívásunkban vállalt kötelezettségeinkkel együttal válaszolunk a hős koreai nép szabadságára törekvő aljas amerikai hódítóknak és ügynökeiknek, a jobboldali szociáldemokratáknak és a klerikális reakciónak.

Pártunk vezetésével, a hős szovjet vasutasok példájának követésével álljunk sorakozóba e felhívás teljesítésére!"

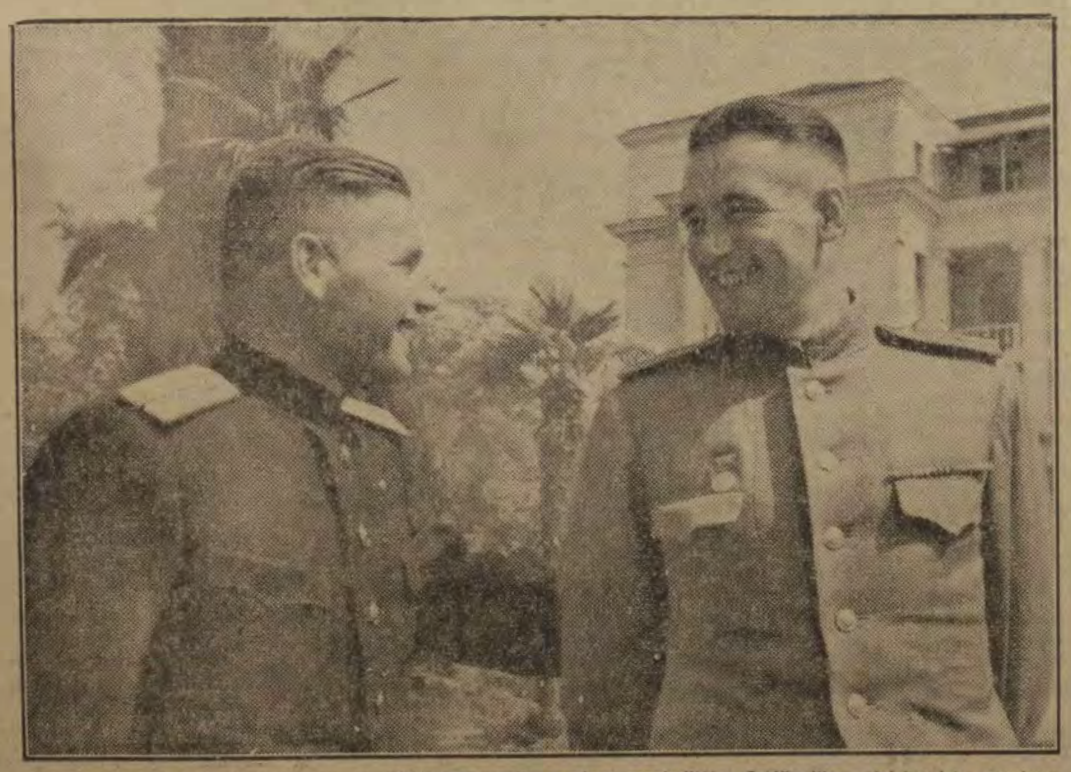
A fűtőházak dolgozói egymásután csatlakoznak a szombathelyiek kezdeményezéséhez

A szombathelyiek versenyfelhívásához szerte az országban, a vasút egyre több dolgozója csatlakozik. A pécsi fűtőház valamennyi dolgozója részt vesz a versenyben. A dombóvári fűtőházban *Tolnai* Béla mozdonyvezető és *Braun* György fűtő csatlakoztak elsőnek a versenyhez.

A nagykanizsai fűtőház dolgozói ugyancsak vállalták, hogy a kazánmosások között megtett út kilométerszámát 25 ezerre növelik. Vállalták továbbá, hogy minden tehervonatot rugalmas menetrend szerint továbbítanak. Tíz százalékkal növelik a vízlágyító-berendezéssel nem rendelkező mozdonyok kapacitását is.

A szombathelyiek felhívásához ugyancsak csatlakozásukat jelentették be Landler Jenő Járműjavító ÜV, a szolnoki, székesfehérvári és a ferencvárosi fűtőház dolgozói is.

PÉLDAKÉPEINK

I. Szolovjev (balról) és V. Blazsenov, az „500 kilométeres"-mozgalom megindítója, Sztálin-díjas sztahánovista mozdonyvezetők a vasutasok gyönyörű üdülőjében töltik szabadságukat, a Krasznodár vidéki Szocsiban.

A VASÚTPOLITIKAI OSZTÁLY ELISMERÉSE SZAKVONALI VEZETŐKNEK

A Vasútpolitikai Osztály dícséretben részesíti és elismerő levéllel tünteti ki az alant felsorolt szakvonali vezetőket, akik a tavaszi-nyári forgalom sikeres lebonyolításában és az őszi forgalom előkészületi munkálataiban kiemelkedő eredményeket értek el:

Arató Károly	főigazgató, a MAV Igazg. vezetője,		Budapest
Porkoláb Tivadar	főintéző	állomásfőnök	Szob
Kőrösi Károly	"	"	Hegyeshalom
Vass Lajos	"	"	Székesfehérvár
Együd László	"	állomáselőljáró	Bánréve
Halmai Albert	"	állomásfőnök	Szerencs
Fésüs Béla	intéző	"	Tiszafüred
Barra Károly	"	"	Záhony
Kelemen Ferenc	felügyelő	"	Debrecen
Lőrinc Antal	intéző	"	Kiskunfélegyháza
Papp Zoltán	"	"	Kecskemét
Várkonyi Mihály	"	"	Gyula
Anhalt László	felügyelő	"	Pécs
Pongrácz Jenő	intéző	"	Barcs
Vörös Béla	"	"	Pápa
Szalai József	"	"	Várpalota
Miklós István	főintéző	"	Celldömölk
Róna Kálmán	főfelügyelő	ig. III. o. f.	Budapesti igazg.
Barbacsi Gyula	m. főintéző	fűtőházfőnök	Szolnok
Szávai Endre	tanácsos	"	Bp. Ferencváros
Csapó Mihály	műsz. főintéző	"	Szombathely
Benke Károly	"	"	Miskolc
Ottrok László	" tanácsos	"	Szentes
Ujházi Lajos	" "	"	Nyiregyháza
Székely József	" főtanácsos	"	Bp. Keleti
Kövesi István	főtanácsos	ig. IV. o. f.	Debrecen
Sóvári József	mozdonyfelvigyázó		Tapolca
Jankó Mihály	"		Bp. Keleti
Nagy Lajos	"		Bp. Északi
Gyimesi József	"		Debrecen
Kunze Árpád	főfelügyelő	raktárfőnök	Bp. Nyugati
Rózsa József	"	"	Soroksári-út
Török Imre	főtiszt	"	Kecskemét
Morgos Zoltán	főintéző	pénztárfőnök	Kaposvár
Solymos János	műsz. tan.	osztálymérnök	Józsefváros
Vizi János	főmérnök	"	Debrecen
Vidovszki István	mérnök	"	Békéscsaba
Fekete Endre	műsz. tan.	"	Hatvan
Bárány Akos	főmérnök	"	Szombathely
Körtséges István	vonaltiszt		Sopron GYSEV
Tima László	főpályamester		Szombathely
Nemes Ede	"		Debrecen
Várkonyi László	"		Miskolc
Molnár Károly	"		Pécs
Balla Béla	intéző forg.	szolgálattevő	Debrecen
Gerő Ernő	főtiszt	"	Záhony
Kerényi Lajos	áll. előlj.	"	Püspökladány
Solti József	főtiszt	"	Ferencváros
Szilágyi József	áll. felv.	"	Székesfehérvár
Géczi Lajos	intéző	"	Rákosrendező
Horváth István	főtiszt	"	Szolnok
Palla Gyula	"	"	Miskolc
Benkő István	áll. felv.	"	Szerencs
Bánszegi György	intéző	"	Szombathely
Novák István	"	"	Celldömölk
Körmendi Lajos	áll. előlj.	"	Tapolca
Mihály László	intéző	"	Szeged
Bistei András	főtiszt	"	Miskolc
Tóth Ferenc	intéző	menetirányító	Vasúti Főosztály
Nagy Sándor	"	"	Budapest
Monori István	"	"	Dombóvár
Pataki Mihály	"	"	Szombathely
Lipták István	"	"	Békéscsaba
Kigyós László	"	"	Debrecen
Fajkis Zoltán	"	"	Miskolc
Wacker Ferenc	mérnök		Miskolc
Talló János	műsz. főellenőr		I/7. A.
Rege Béla	mérnök		Budapest
Lux Gyula	"		Magasépítk.
Bázár Elemér	főtanácsos	Ig. II. o. f.	Szombathely

Ez a kitüntetés ösztönözze szakszolgálati vezetőinket még odaadóbb munkára. Emeljék még magasabbra szolgálattételük színvonalát. A szovjet vasutasok példája nyomán jó együttműködést építsenek ki a szolgálati ágak dolgozói között, a munkaverseny kiszélesítésének segítségével harcoljanak a kocsiforduló további leszorításáért, az ellenség megsemmisítéséért. A kitüntetettek öntudatos munkája legyen példamutató valamennyi vasutas dolgozó, valamennyi szakvonali vezető számára.

A Vasútpolitikai Osztály segíti a dolgozókat az ellenség leleplezésében, a munkafegyelem megrontói elleni harcban és kitünteti azokat a dolgozókat, akik munkájukkal jó példával járnak elől.

Feladataink sokasodnak az őszi forgalom növekedésével és ugyanakkor egyre élesedik a harc nemzetközi és belpolitikai viszonylatban is. Érezze át minden vasutas dolgozó, milyen nagy felelősség terheli, milyen fontos egész népgazdaságunk, további előrehaladásunk szempontjából a fegyelmezetten, öntudatosan elvégzett munka.

Minden vasutas dolgozó felelős az őszi forgalom sikeréért, felelős az egész dolgozó magyar népnek, Pártunknak, Rákosi elvtársnak. A magyar dolgozó nép, Pártunk és kormányzatunk elvárja a vasutas dolgozóktól, hogy becsülettel állják meg helyüket az őszi forgalom nagy csatájában.

A Fatelitő NV dolgozói kitűnő munkával és tervük túlteljesítésével segítik az őszi forgalom lebonyolítását

„T. Közlekedés! A Fatelitő Nemzeti Vállalat üzemeiben végzett munka a nagyközönség előtt meglehetősen ismeretlen, fontossági sorrendben azonban az elsők között áll. Az egész ország talpfa- és vezetékoszlop-szükségletét a Fatelitő Nemzeti Vállalat dolgozói biztosítják.

Munkájuk fontosságát és értékét kiemeli az a tény, hogy ezek a vasút, villamosítás, valamint a posta számára rendkívül fontosságú anyagok nagy százalékban külföldről kerülnek országunkba.

A fatelitő üzemek ezen anyagok élettartamát a tartósítással megsokszorozzák és ezáltal a nemzetgazdaság részére igen jelentős megtakarítást érnek el. A fatelitőipar dolgozói igen nehéz, megerőltető fizikai munkát végeznek, melynek bizonyítéka 200 százalék átlag a feltétel, addig a vonatkozó miniszteri rendelet értelmében a fatelitő szakmában a megkívánt átlag 150 százalék.

Ezért említésreméltó, hogy ilyen nehéz munkakörülmények között a Fatelitő Nemzeti Vállalat telitőtelepének két dolgozója, *I. Kiss* József 168 nappal és *Botos* Mihály 160 nappal túlteljesítette tervét. Előbbi dolgozónk június 12-én, utóbbi június 20-án teljesítette 1950. évi tervét.

I. Kiss József túlteljesítésének forintértéke 12.365 forint. *Botos* Mihály túlteljesítésének forintértéke 11.776 forint.

Abból a néhány példából is, amelyet felsoroltunk látható, hogy mi is részesei vagyunk és igyekszünk derekasan kivenni részünket abból a harcból, amelyet a magyar vasutasság viv az őszi csúcsforgalom lebonyolításáért, a háromnapos kocsifordulóért.

Elvtársi üdvözlettel:

Balog István, Jandl György,
a Fatelitő NV dolgozói."

Öntudatos, népi államunkhoz hű hajósaink életveszély közepette is biztosítják a zuhatagi áthaladást a Dunán

T. Közlekedés!

A Vaskapu-csatornát 1896-ban adták át a hajóforgalomnak. Ettől az időponttól napjainkig a csatornában több kisebb-nagyobb hajósérülés történt. Azonban f. hó 5-én egy olyan hajósérülés adódott, ami a csatorna történetében még nem fordult elő és hatását, — bátran mondhatjuk, — hogy egész Európa gazdasági élete megérezte.

Július 5-én a Vaskapu-csatorna alsó felében az SRT „Decebál" gőzös három terhes uszályt vontatott felfelé. Amidőn a másodiknak felcsatolt SRT 7092-es uszály (190 cm merülés; 670 tonna pirit-rakomány) a 17-es hektométer magasságában volt, egy eddig még ismeretlen okból a III. raktárnál megtörött és elsüllyedt.

A csatorna fala befelé lejt, korona szélessége 80 m, így az elsüllyedés időpontjában a használható vízszélesség cca 60 m volt.

Az uszály kb. a csatorna közepén feküdt olyként, hogy tőle a román oldalon fekvő gát felé kb. 30 m, a szerb part felé kb. 20 m. szabad hely van.

A süllyedt uszály az amúgyis sebes vizet még jobban felduzzasztja és így sebességénél fogva, egy majdnem legyőzhetetlen akadályt okoz. A víz normális sebessége 4 és féltől 5 m sec. ez azonban a süllyedt uszály mellett annyira megnövekedett, hogy például a szerb part mellett egy 500 tonnával megterhelt uszályt a parti vontató mozdony (1200 HP) csak a legnagyobb erőkifejtés mellett tudott előrevontatni.

A süllyedés megtörténte után a hajózási hatóság (APF) azonnal hajózási zárlatot rendelt el. Ennek oka:

1. helyszíni szemle,

2. annak a lehetőségnek a kivizsgálása, hogy a rendkívül sebesvizű és csak kb. 30 m. széles hajózó úton lehetséges-e a hajózás?

A kivizsgálás eredményeként az APF a hajózási zárlatot olyként módosította hogy az önjáró hajók részére — mindenkor kikérendő előzetes engedély alapján — az utat az emelés megkezdéséig szabaddá tette.

Ennek eredményeként a mentésben nem érdekelt hajókon kívül f. hó 9-én Orsovánál az ott álló 11 hajó közül a MESZHART „Győr" motorosa elsőnek ment Turn-Severinbe. A motoros dolgozói látták, hogy a rendelkezésre álló gépi erő elegendő lenne a Turn-Severinben álló „Baja" motorosnak a Vaskapu csatornán való átsegítéséhez, ezért ehhez a budapesti Igazgatóság engedélyét kérték.

Az engedély elnyerése után az APF a „Győr" és „Baja" motorosoknak az egyéni felelősség mellett az áthaladást engedélyezte.

Az áthaladásnál a „Győr" motoros a 345 tonnával terhelt „Baja" motorost vontatta és maximális géperőteljesítmény mellett a vontatás ment végbe.

Ennek megtörténte után a MESZHART Igazgatósága az Orsován álló „Debrecen" tengerjárónak Turn-Severinben való leállítását szorgalmazta. Ezt az APF az egyéni felelősség kihangsúlyozása mellett ismét engedélyezte és a vontatás július 14-én sikerrel megtörtént.

Hasonló körülmények között jött létre a „Buda" motoros vontatása a „Mohács" motoros által Turn-Severinből Orsovára.

Úgy a „Debrecen", mint a „Győr" és „Mohács", valamint a „Baja" és „Buda" motorosok személyzete elsőrangú és teljes szakmai tudást igénylő munkát végzett és az egyéni felelősség teljes mértékben kidomborodott.

Ez azonban csak úgy volt lehetséges, hogy az összes dolgozók tudatában voltak ama előnynek, ami népi demokráciánk gazdasági életét az átvontatások által éri.

Leszögezendő azonban az is, hogy a dolgozóink legjobb igyekezete is csorbát szenvedett volna, ha az APF a maga jól kipróbált szervezetével és kitünő, mindig feladata magaslatán álló kalauzszemélyzetével nem siet a MESZHART és ezáltal népi demokráciánk segítségére.

A süllyedés megtörténte után a kiemelési munkálatok előkészületei azonnal megkezdődtek, majd augusztus végére sikerült is a kiemelés. Az akadálytalan forgalmat augusztus 29-én végre helyreállították.

Ezen süllyedéssel kapcsolatban egy érdekes tényt állapítottak meg a szakemberek. F. hó 5-én az orsovai mérce +118-at mutatott. Az elsüllyedt uszály oldalmagassága 220 cm, míg a csatorna fenéke a —270-es orsovai mércének felel meg. Tehát elméleti számítás szerint az uszály fedélzete felett 168 cm. víznek kellett volna lenni. Ezzel szemben a vízmagasság nem volt 80—100 cm.-nél magasabb. Hogy ennek mi volt az oka illetve, hogy a felső zuhatagi szakaszon végzett szabályozások mennyi vizet vontak el az alsó szakasztól, annak pontos megállapítását az egész zuhatagi szakasz minden pontjára kiterjedő részletes vizsgálat tudná csak megállapítani. Tény az, hogy 1896 óta az alsó szakasz vizet veszített.

Szabadság!
Csikós István
hajóskapitány
a MESZHART „Győr" motorosa parancsnoka

Félmillió vasutas sztrájkol Amerikában és Kanadában

Egyre szélesebb méreteket öltött a drágaság, a súlyos munkafeltételek, az áremelés és a fegyverkezés ellen tiltakozó dolgozók sztrájkmozgalma szerte a világon.

Az elmult napokban a sztrájkolók száma 50.000-re emelkedett, de a kalauzok és vasúti fékezők szakszervezetei, amelyeknek 300.000 tagjuk van, ugyancsak sztrájkot hirdettek az USA egész területére, amihez egymás után csatlakoztak egyes vasúttársaságok szervezett munkásai is, úgyhogy közel félmillió vasutas sztrájkmozgalmával kellett az USA urainak számolnia.

A New York Times bevallotta, hogy a sztrájkmozgalom miatt ezen a héten az acéltermelés 10 százalékkal csökkent. A Republic Seel Korporation emiatt nem tudja teljesíteni a kormány hadi megrendeléseit. A chikágói traktorgyárban ötezer munkás és 500 alkalmazott sztrájkol. A Chrysler-vállalat a sztrájk következtében két üzemét bezárta. A Packard-Motor Car Co. cég 8000 munkása folytatja a sztrájkot.

A londoni rádió jelentése szerint az amerikai hadsereg augusztus 27-én átvette az amerikai vasutakat. Az egyes vasutakat 50 katonai tisztviselő fogja névlegesen irányítani, de az igazi ellenőrzés magánkézben marad. Ezt a lépést Truman elnök rendelte el, hogy megakadályozza a kalauzok és fékezők általános sztrájkját.

Kanadában jelenleg 200.000 vasutas sztrájkol, amely egyre fokozódik. A forgalom az ország minden vasútvonalán megszakadt. A kanadai parlamentet összehívták a helyzet megvitatására.

A Vasutas Szakszervezet táviratilag fejezte ki szolidaritását a sztrájkoló vasutasok szövetségének.

Bojkott az Amszterdamba és Rotterdamba induló hajók ellen

Hosszabb ideje tart már a holland dokkmunkások sztrájkja Amszterdamban és Rotterdamban.

Amszterdamban tömeggyülés zajlott le, amely kimondotta szolidaritását a sztrájkolókkal. A holland szakszervezeti szövetség elnöke bejelentette, hogy a sztrájkolók számára pénzt és élelmiszert gyüjtsenek.

Mindkét városban a többi iparágak munkásai is csatlakoztak a kikötőmunkások sztrájkjához.

A holland szakszervezeti szövetség azzal kapcsolatban, hogy a kormány sztrájktörő csapatokat akar a kikötőbe küldeni, felhívást intézett a Szakszervezeti Világszövetséghez, amelyben bojkottot kér minden Amszterdam, vagy Rotterdam felé kifutó hajó ellen.

A Magyar Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete táviratot intézett a holland dokkmunkásokhoz, amelyben a következőket írja:

„A magyar dokkmunkások, hajósok és vasutasok nevében forró elvtársi üdvözletünket küldjük holland dokkmunkás testvéreinknek. Teljes szolidaritásunkról biztosítunk benneteket abban a harcban, amelyet kizsákmányolóitok ellen folytattok a jobb megélhetésért, a szebb és szabadabb holnapért. Biztosak lehettek abban, hogy egyemberként támogatunk küzdelmeitekben és hogy minden alkalmat megragadunk arra, hogy győzelemhez segítsük harcolókat, amely szerves része annak a küzdelemnek, amelyet a világ haladó népei folytatnak a szabadságért, függetlenségért és a békéért."

A szovjet vasutasok terven felül napi 4.000 kocsival segítik a népgazdaságot feladatai megvalósításában

Szamszonov forgalmista közvetlenül szolgálatbalépésekor elrendelte, hogy minél gyorsabban szereljék a mozdonyokat, lássák el vízzel és szénnel, készítsék elő az útra.

Most az asztal fölé hajol és azokra a vonatokra gondol, amelyek a szomszédos körzetekből jönnek. Arra gondol, hogy meg kell tartani a szavát, amit az orlovai forgalmistának adott — a beérkező vonatokat késedelem nélkül kell fogadnia. És íme, már itt is a vonat, már közeledik az érintkező állomáshoz. Az őtszázas mozdonyvezető néhány pillanat múlva éles füttyjelzéssel fogja kérni a vonat fogadását. Szamszonov gondolatai már messze járnak. Elképzeli magában, ahogy a mozdonyvezető a bejárati szemafor vörös lámpáját nézve türelmetlenül várja az indítást, vagy hogy a főkalauz háromperces várakozás után elhelyezi a jelzőfényeket, hogy jelezze az utána jövő vonatoknak, vigyázzanak, szerelvény áll benn a sínpáron.

Szamszonov azonban magasba veti a fejét. Nem, ezt nem engedhetem meg. Bármibe is kerüljön, fel kell szabadítanom a csatlakozó állomás bejáratainak vágányát és a szerelvényt megállás nélkül tovább kell irányítanom. Ez a megállapodásom az orlovai forgalmistával. A helyzet nehéz, minthogy az egyik fiatal mozdonyvezető megállt a nyílt pályán és csaknem két órán keresztül akadályozta a forgalmat. Az általa okozott akadály következményeit most minél gyorsabban fel kell számolni. De hol is itt a megoldás, gondolta Szamszonov. Miképpen fogadja a vonatokat.

Aztán ahogy tépelődik, egyszerre fülébe csengenek a politikai osztály vezetőjének szavai: Úgy cselekedjék, ahogy mások nem csinálnak. Legyen merészen kezdeményező, mint ahogy ezek az őtszázas mozdonyvezetők is merészek, akik újabb és újabb kezdeményezésekkel gyorsítják forgalmukat.

Szamszonov már nyujtotta is kezét az asztalon álló kis hosszúkás szekrénykéért. Éles zümmöges hallatszott belőle. Szamszonov a következő másodpercben meggondolta magát és a csatlakozó állomás szolgálattevőjét hívta fel. Elrendelte, hogy átmenetileg állítson át egy szerelvényt a páros vágány hálózatáról, mely a délről jövő vonatokat fogadta, a páratlan vágány hálózatára és ennek helyében fogadja az orlovai körzetbe érkező vonatokat.

— *De hiszen ezzel megbontjuk az előírt beosztást* — hangzott messziről a szolgálattevő hangja.

— *Vegye figyelembe, hogy mennyit nyerünk ezzel* — világosította fel őt a mikrofonon keresztül Szamszonov, és a ráncok lassan elsimultak a homlokáról.

Néhány pillanat mulva hallatszott a szelektoron keresztül a vonatvezető hangja: *a szerelvényt átvezettem!* Még mondott valamit a mozdonyvezető, de hangja egyszerre csak elhalt, mintha szélvihar szakította volna el.

Szamszonov akkor leült, fejét a kezébe hajtotta és arra gondolt, a vasutasok a nagy Sztálinhoz irott levelében szavukat adták, hogy ebben az évben újabb két órával meggyorsítják a kocsifordulót. Ennek a kötelezettségnek a teljesítése azt jelenti, hogy

a Szovjetunió üzemeihez, gyárathoz, kolhozaihoz és építkezéselhez a legfontosabb rakományokkal a terven felül naponta 4000 kocsival többet irányítanak.

Ennek a kötelezettségnek a teljesítése azt jelenti, hogy, további teret biztosítanak a szocialista gazdaság fejlődésének, hogy megteremtik az ipari és mezőgazdasági vállalatok részére az ötéves terv határidőelőtti teljesítésének feltételeit, hogy a forgalmieszközök jó megszervezésével többszázmillió rubelt szabadítanak fel. Ilyen közérdekű jelentősége van a kocsifordulo meggyorsításának.

A gördülő anyag jobb kihasználásának alapvető forrása a teherrakodás alatti veszteglés megrövidítése.

A szovjet vasutasok sok értékes és a legszélesebb körben elterjesztést érdemlő eljárást gyüjtöttek össze.

Ilyenek pl. a mozgó mechanizált oszlopok a kubáni gabona berakására és a százados mérlegge' felszerelt széntartályok, amelyeket Berdicsevben alkalmaztak.

A Párt és a kormány nagy figyelmet fordít a közlekedésben sok testi munkát igénylő müveletek gépesítésére.

Az utóbbi időben a vasutasok új technikai felszerelést kaptak.

amelyek meggyorsítják és megkönnyítik a be- és kirakodási müveleteket.

Kint közben elállt az előbbi szél, az eső is elcsendesedett. Világosodni kezdett. Szamszonov kiegyenesítette derekát az asztal mellett és ismét munkához látott. Az asztal fölé hajolva, színes ceruzákkal berajzolta az utolsó vonalakat a grafikonba és arra gondolt, hogy mivel segítette elő mai szolgálati ideje alatt az őtszázas mozdonyvezetők mozgalmát. Amikor a grafikont fiókjába rakta, már új gondolatok támadtak, újabb érdekes újítások tervei foroglak az agyában.

A honvédség nyilvános dícséretben részesítette a vasúttól bevonuló György Jánost és őrvezetővé léptette elő

György János kisegítő raktárnok volt a miskolcgömöri állomáson. Innen vonult be katonának. Nagy megtiszteltetés volt ez György Jánosnak és el is határozta, a honvédségnél nem hoz szégyent vasutas egyenruhájára. Nagy örömmel tett eleget a kiképzési felhivásnak és boldogan mutogatta munkástársainak a behívót.

Az elmult napokban a honvédség I. parancsnoksága irásbeli átiratot intézett a gömöri pályaudvar szakszervezeti vezetőségéhez, melynek tartalma nagy megelégedéssel töltötte el a miskolci vasutasokat. A levél szószerint a következőket mondja:

„Örömmel értesítjük a gömöri pályaudvar szakszervezeti vezetőségét és összes tagjait és ezen keresztül az összes dolgozó munkatársait, hogy alakulatunk tagja, *György János* őrvezető bajtárs, aki ez otiani munkahelyéről jött be dolgozó népünk szolgálatára és országépitő munkánk megvédésére, hazánk és népünk iránti kötelességét, demokratikus honvéd egyénhez méltóan az átlagon felüli kiemelkedő szorgalommal és becsületességgel látta el.

György János őrvezető bajtárs ezzel nemcsak parancsnokai, hanem az egész alakulat bajtársainak megbecsülését és szeretetét érdemelte ki.

Becsületes és igaz demokratikus honvéd egyénhez méltó munkájáért György János bajtárs parancsnoki dicséretben részesült és őrvezetővé lépett elő. Fényképét pedig a „kiváló eredményeket elért Bajtársak" táblájára függesztettük ki.

György János őrvezető bajtárs kiváló szorgalma és munkája izzó hazaszeretetéről tanuskodik és ez lelkesítő példa legyen munkatársainak és az egész haza dolgozó ifjuságának.

Kérjük a Szakszervezet vezetőségét, hogy a fenti parancsnokság ezen dicsérő átiratát volt munkatársai előtt és főképpen az ifjuság előtt a legszélesebb körben tudatosítsák. Karancsy László őrnagy, pk., Bálint János őrvezető, versenytitkár, Gyovai István főhadnagy, kádervezető."

A magyar nép a béke őt esztendeje alatt hatalmas eredményeket ért el. A politikai győzelmek és a gazdasági sikerek hazánkat a békefront erős bástyájává emelték. Ahhoz, hogy ötéves tervünket megvalósíthassuk, békére van szükségünk. György János munkatársunk is tudta ezt, mikor bevonult a magyar honvédséghez. Tudta azt, hogy az imperialistákat meg kell tanítani arra, hogy a háborútól még jobban félienek, mint a békétől. Megértetni velük az egyetlen nyelven, amit értenek: az erő nyelvén, hogy egy uj háború tüzében nem a népek, hanem elsősorban ők maguk égnek el, hogy az uj háborús kalandok a világkapitalizmus megsemmisitését is jelentik.

György János ritka dicséretre érdemesült és jó munkájával ezt az erőt izmositotta, példát mutatva a dolgozó nép többi fiainak.

Büszkék vagyunk György Jánosra mi, vasutasok valamennyien és például állitjuk valamennyi dolgozónk elé.

A hős szovjet vasutasokat követve, kapcsoljátok össze az „500 kilométeres" és a „2000 tonnás" mozgalmat!

Szeptember 1-én az alapbéremeléssel és normarendezéssel egyidejűleg bevezetjük üzemeinkben a darabbérezést

„... Nálunk ... olyan nehéz a bér kiszámítása, hogy a legtöbb munkás csak akkor tudja meg: mennyit keresett, amikor már a borítékban megkapta. Emiatt elégedetlen és emiatt nem törődik úgy a munkájával, ahogy kellene."

RÁKOSI

Amióta Pártunk Központi Vezetőségének ülésén Gerő elvtárs rámutatott fejlődésünk egyik döntő akadályára a meglazult normákra és bérezési rendszerünk hiányosságaira, az öntudatos dolgozók mind szélesebb körben követelték ez akadályok elhárítását. A minisztertanács határozata utat mutat a hibák kijavításához.

A norma rendezése és az alapbéremelés olyan alapot teremt, melyről indulva újabb munkahőstettekkel tudják a dolgozók a termelékenység emelésének biztosításával előbbrevinni fejlődésünket. A vasutas dolgozók is egymásután kérték a laza normák rendezését. Így pl. a miskolci járműjavító üzemi vállalatnál dolgozó Győr Sándor ívfényhegesztő a részére megállapított normát lazának tartja és kérte annak mielőbbi rendezését, vagy Kovács Pál géplakatos, a szegedi fűtőházban kérte, hogy a mozdonygőzhenger ki- és beszerelési munkálataira megszabott 4 óra normát sokalja és annak rendezését kéri.

A normarendezés és alapbéremelést a szakszervezeti munkában központi kérdésnek kell tekinteni és minden erőt annak sikeres végrehajtására kell összpontosítani, ezért a szakszervezeti funkcionáriusoknak példamutatóan ki kell venniök részüket az alapbéremelés és normarendezés sikeres végrehajtásából. Meg kell magyarázniok a dolgozóknak a határozat helyességét és célját. Ehhez tanulmányozzák át gondosan Pártunk Központi Vezetőségének május 31-i, majd a Politikai Bizottságnak a Szabad Népben július 26-án megjelent határozatát a szakszervezeti munka egyes kérdéseiről. Tanulmányozzák a minisztertanács határozatát a Szabad Nép és Népszava július 20-i számában a normarendezés és alapbéremeléssel kapcsolatban. Kísérjék figyelemmel a minisztériumok által kiadott irányelvek és utasítások végrehajtását, hogy úgy hajtják-e végre, mint ahogy a minisztertanácsi határozat rendelkezik.

Az államvasúti üzemeknél, eltérően a többi iparágaktól, a normarendezés és alapbéremelés 1950 szeptember 1-ével lesz bevezetve a következő üzemeknél:

Felujító, a Jegynyomda üzemi vállalatoknál, a Pályafenntartási, a Távirdaintézőségi szakszolgálatoknál, a Talpfatelítőtelepeken és a Hídépítési üzemi vállalat, valamint a hozzátartozó Hídépítési Felügyelőségeken.

A vontatási, valamint a kereskedelmi szakszolgálatnál a normarendezés és alapbéremelés csak az őszi csúcsforgalom lebonyolítása után kerül sorra.

Szeptember 1-ével egyidőben a normarendezés és alapbéremeléssel vezetjük be üzemeinknél a darabbérrendszert is.

Hogyan történik a darabbérrendszer bevezetése?

A darabbérendszernél nemcsak a munkás van bekategorizálva, hanem a munkadarabok is. A munkadarabok kategorizálása úgy történik, hogy az egyszerűbb munkák az alsó kategóriába, a nagyobb szaktudást igénylő munkák pedig a magasabb kategóriába lesznek besorolva és ezáltal megszűnik az a helytelen bérezés, amikor is ugyanazon munka elvégzéséért más és más bért fizettek ki, aszerint, hogy a dolgozó milyen bérosztályba volt besorolva. Pl. egy segédfúvóorsó esztergályozásáért 0.55 órát kapott a dolgozó, ha már most ezt a munkát egy 22-es bérosztályú esztergályos végezte, akinek az órabére 2.88 forint, akkor ő 1.58 forintot kapott az elkészítéséért, míg az a munkavállaló, aki a 20-as bérosztályba volt besorolva, az órabére 2.77 forint a munka elvégzéséért, ugyanakkor csak 1.52 forintot kapott.

A darabbérrendszer tehát megszünteti az eddig fennálló igazságtalanságot, ahol a munkások osztályszerinti összeg volt a döntő, függetlenül attól, hogy milyen munkát végzett.

A munkás maga is be lesz kategorizálva, méghpedig szakképzettsége, de döntő módon aszerint, hogy a megelőző két hónapban milyen munkán dolgozott nagyobb mértékben.

A munka kategorizálása a következő szempontok szerint történik:

I. Legegyszerűbb munkák, amelyeket minden előgyakorlat és betanulás nélkül el lehet végezni.

II. Egyszerű segéd- és betanított munkák, amelyek legfeljebb három hónapig terjedő tanulást és korlátozott munkaismeretet igényelnek.

III. Begyakorolható munkák, amelyek általában három hónapnál hosszabb betanulást és ezzel összefüggő egyoldalú ismereteket és tapasztalatokat igényelnek. Ilyen munkák általában a betanított gépmunkák. Idesorolhatók a nagy erőkifejtést igénylő segédmunkások is.

IV. Egyszerűbb szakmunkák, amelyek már szaktudást, nagyobb gyakorlatot és ügyességet igényelnek, ide sorolhatók a hosszú gyakorlatot igénylő és nagy felelősséggel járó betanított munkák is.

V. Szakmunkák, amelyek már tapasztalatokkal rendelkező szakmunkást igényelnek.

VI. Összetett szakmunkák, amelyek a szakma teljes ismeretét követelik meg és általában hosszú gyakorlattal elsajátítható ügyességet és tapasztalatot.

VII. Nagyobb felelősséggel járó szakmunkák, amelyek sok évi tapasztalatot vagy nagyobb elméleti tudást és teljes önállóságot követelnek meg.

VIII. Rendkívüli felelősséggel járó, igen bonyolult szakmunkák, amelyek mesteri rátermettséget, tapasztalatokat és teljes önállóságot igényelnek.

Az egyes munkák besorolása műszaki kiértékelés alapján az alábbi szempontok figyelembevételével történik.

1. Szakképzettség, tehát, hogy a munka elvégzéséhez mennyi betanulási időre van szükség.

2. Ügyesség, tehát, hogy a munka elvégzéséhez mennyi kedvezményezés, önállóság szükséges.

3. Erőkifejtés, tehát, hogy könnyű, közepes, vagyi igen nehéz fizikai igénybevételt jelentő munkáról van szó.

4. Felelősség pl. a munkát nagy értéket képviselő munkadarabon kell elvégezni vagy a munka rossz elvégzése a termelés fennakadását jelenti.

5. Munkakörülmények pl. nehéz testihelyzetben, rossz látási viszonyok mellett, vagy igen erős szennyeződéssel járó munkáról van szó.

Iparáganként nem mindenhol I-től VIII. kategóriáig lesznek a munkák besorolva mint a vasiparban, így pl. a pályafenntartásnál és a Jegynyomdánál I—VII. kategóriába kell besorolni a munkákat.

Minthogy ennek a normarendezésnek nem célja a bérek általános csökkentése, a kormány úgy határozott, hogy a normák rendezését az alapbérek felemelésével kell összekötni. A határozat helyreállítja az igazságos sorrendet a szakmák között, amikor a bányászat, a kohászat, a vasipar dolgozóinak — tehát a szocializmus építésében a legdöntőbb iparágaknak — juttatja a legmagasabb béreket.

A határozat egyúttal nagyobb különbséget teremt a legalacsonyabb és a legmagasabb bérkategória között és ezzel ösztönzi a képzetlenebb dolgozókat a szaktudásuk emelésére.

Az új alapbérek a következők:

Műhelyeknél:	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.
darabbér	2.16	2.49	2.76	3.06	3.48	3.81	4.14	4.38
mutatószám	1.94	2.24	2.48	2.75	3.13	3.43	3.73	3.94
darab időbér	1.71	1.89	2.12	2.30	2.48	2.63	2.79	2.97

Pályafenntartásnál:	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.
darabbér	2.06	2.30	2.60	3.—	3.30	3.60	3.90
mutatószám	1.85	2.07	2.34	2.70	2.97	3.24	3.51
darab időbér	1.70	1.94	2.06	2.18	2.24	2.42	2.62

Jegynyomdánál:	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.
darabbér	2.01	2.49	2.94	3.24	3.48	3.81	4.05
mutatószám	1.81	2.24	2.65	2.92	3.13	3.43	3.65
darab időbér	1.71	2.11	2.48	2.65	2.92	3.19	3.35

Az új alapbérek bevezetésével megszűnik a teljesítménybérben dolgozók részére az 51/1950. M. T. sz. rendelet 1. sz. mellékletének 1—22. bérosztályig terjedő bértételei és a fenti táblázat lép érvénybe.

A jelenlegi normarendezés döntő módon különbözik az 1949-ben végrehajtott normarendezéstől, amikor is az üzem átlagos teljesítményszázalékának visszahúzásával mechanikusan hajtották végre a normarendezést. Jelenleg a legkövetkezetesebben

minden munka normaidejét normánként külön-külön kell az átlagteljesítmény arányában megváltoztatni. Több különböző munka átlagszázalékát csak ott lehet figyelembevenni, ahol az egyes normákkal elért teljesítményszázalékok nem állapíthatók meg, mert több norma rendszeresen együttesen kerül elszámolásra.

Hogyan számoljuk ki az új normát és a darabbért?

a) Amikor egy dolgozó végezte azt a munkát: az új normaidőt megkapjuk, ha a régi normaidőt elosztjuk az illető munkán a 14-től a 17-es bérhéten elért átlagteljesítményszázalékkal és szorozzuk 100-zal. Képletben:

$$\frac{\text{régi norma} \times 100}{\text{áprilisi telj. \%-ban}} = \text{új norma.}$$

Szabó Péter kartárs 11. sz. lövettyűkeverőkupot esztergált, ezért darabonként 1.54 órát kapott és ezen a munkán az áprilisi hónapban átlagban 128 százalékot ért el. A 11. sz. lövetyűkeverőkúp új normája

$$\frac{1.54 \times 100}{128} = 1.20 \text{ óra.}$$

Az így kapott időt felül kell még vizsgálni, hogy ez az érték átlagos normálteljesítménynek tekinthető-e, vagy van-e még mindig mögötte bizonyosfokú visszatartás, van-e még olyan szervezési hiba, ami nincs kiküszöbölve, vagy ezt az eredményt különleges ügyességgel, erőkifejtéssel, sebességgel érte el. Ezek figyelembevételével a fent kiszámított időt még csökkenteni, vagy emelni lehet.

A darabbér kiszámítása úgy történik, hogy az egy darab elkészítéséért megadott normaidőt megszorozzuk a munka kategóriájára megadott bértétellel például a 11. sz. lövettyűkeverőkúp VI-os kategóriájú munka egy darab elkészítésére utalványozott normaidő 1.20 óra, a VI-os kategória bértétele 3.81 Ft. A kiszámítása a következő:

$$\text{darabbér} = \frac{3.81}{100} \times 1.20 = 4.57 \text{ Ft.}$$

Tehát egy darab 11-es sz. lövettyűkeverőkúp elkészítésének darabbére a példa szerint 4.57 Ft.

b) Ha többen végeznek azonos munkát, például egy csapszeg megmunkálási ideje 0.20 óra, azaz óránként 5 darabot kell elkészíteni. Április hónapban, amikor ezen a munkán dolgozott Kovács János, 150 darabot 25 óra alatt (120 százalék), Sós Károly 200 darabot 30 óra alatt (133.3 százalék), Molnár József 180 darabot 25 óra alatt (140 százalék) esztergált meg. Az új norma meghatározásához először kiszámítjuk az együttes átlagos teljesítmény százalékát, ezt megkapjuk, ha az összesen elkészített darabok számát elosztjuk azzal a darabszámmal, amennyit ugyanennyi idő alatt a norma szerint el kellett volna készíteni.

$$\frac{150+200+180}{(25+30+25)\times 5} = 132.5 \text{ \%.}$$

Az új norma ennek megfelelően

$$\frac{0.20 \times 100}{132.5} = 0.15 \text{ óra,}$$

azaz óránként 6.66 darabot kell elkészíteni. Ezt az időt azonban ugyanúgy felül kell vizsgálni, mint az a) pontnál és ha szükséges, akkor lefelé, vagy felfelé módosítani kell.

A mutatószámmal dolgozók bérének rendezése

A mutatószámok rendezésekor az átlag kiszámításánál, mint a többi tok ésmódszer ek szerint kell eljárni, számításoknál, ugyanazon szempontok és módszerek szerint kell eljárni, mint a normák rendezésénél. Tehát itt is megállapítandó a 100 százalékos teljesítmény (vagy mutatószámos érték) és ezt is felfelé, vagy lefelé lehet rendezni. A mutatószámmal dolgozókat is be kell sorolni 8 kategóriába, mint a darabbérnél és alapbérük a tarifabéreknek megfelelő kategória 90 százaléka lesz.

Ügyeljünk a munka feltételeiben beállott változásokra

Igen fontos, hogy a normák rendezésénél törekedjünk arra, hogy azokat elemenként és ne globálisan vizsgáljuk felül. A felpótlékolásokat meg kell szüntetni.

Olyan munkaelemeket, melyek technológiai változások következtében feleslegessé váltak, teljes egészében el kell távolítani a normákból.

Az olyan elemek, amelyek a technológiai változások következtében elévültek, amelyekhez tehát ma már kevesebb idő szükséges; módosítani, azaz idejüket csökkenteni kell. Például, ha egy bizonyos munkadarab felfogását kézierővel végezték és ezért 0.30 órát adtak, de azóta már darupálya épült és a befogás ideje 0.15 órára csökkent, úgy a normánál ezt az utóbbi időt kell figyelembe venni. Ha egy normában szerepelt az az idő, mely az anyag kivételezésére szolgált, de ma már az anyagot munkapadhoz szállítják, ezt az elemet az új normából ki kell hagyni.

Többgépes rendszerű munkák normái

A rendezés során a többgépes pótlékot (10—15—20 százalék) előbb levonják és a fennmaradó alapnormát ugyanúgy rendezik, mint a többi normát. Az így rendezett normát azután az OMB legutóbbi rendeletében előírt módon többgépes pótlékkal látják el. Több különböző gép kezelése esetén a rendezés normánként történik, a rendezés után adódó terhelések alapján állapítják meg a kezelhető gépek számát és látják el ezután fenti rendeletben előírt módon a többgépes pótlékot.

Mi történjék azokkal a normákkal, amelyeknél norma- és bércsalást fedeztek fel?

Azoknál a normáknál, ahol megállapitották, hogy például korábbi vagy későbbi bélyegzés által nyertek időt, az ebédidőt nem használták fel, hosszabb időállásokat jelentettek be, az időfelvételnél kézzel végeztek olyan munkát, amit a gyakorlatban segédeszközzel, vagy géppel végeznek, ezekben az esetekben a bér- és normacsalásból eredő többletet a normáról és teljesítményszázalékról le kell választani és ezután rendezni az előbbi módon a normát.

Hogyan kell az újítók normáját meghatározni?

Az újítókat, mint ismeretes, hat hónapon keresztül részesítik az újítások révén előállott többtermelésben.

A minisztertanács rendelete tiszteletben tartja az újítók ezen jogát és intézkedik arról, hogy a rendezés ne érintse az újításból származó részt mindaddig, míg a hathónapos időszak le nem jár.

Kovács István marósnak az újítást megelőző időszakban négyheti teljesítményátlaga 125 százalék volt ékhoronymaráson, melynek ideje 0.30 óra volt. Az újítását elfogadták és bevezették, mellyel teljesítményét 300 százalékra emelte fel. Az idevonatkozó rendelet biztosítja részére az újítás bevezetésétől számítva hat hónapig a régi normáját. Ha az új normája 125 százaléknak megfelelően az előző számítások szerint

$$\frac{0.25 \times 100}{125} = 0'20$$

óra lesz, akkor a normarendezés után az eddigi módszerével azonos teljesítmény mellett 240 százalékot fog elérni. A rendeletben biztosított hat hónap letelte után részére új normát kell megállapítani.

A sztahánovisták normáit úgy kell rendezni — ha egy munkán egyedül dolgozik —, hogy a műhely átlagos rendezésének figyelembevételével kell megállapítani.

De ugyanúgy meg kell vizsgálni, hogy van-e benne lazaság, mint egyéb normáknál. Mindazoknál az eseteknél azonban,

ahol az így megállapított norma 200 százalék fölötti teljesítményszázalék elérését jelentené, jóváhagyásra az Összekötő Bizottsághoz fel kell terjeszteni.

Például Horváth Kálmán sztahánovistának teljesítményátlaga mozdonyhajtórúdágy újításánál és illesztésénél 600 százalék volt, azaz a munkára kapott 2.04 óra helyett 0.34 óra alatt készített el egy darabot, ugyanakkor ezen a munkán a műhely átlaga áprilisban 150 százalék volt. Normáját a következőképpen kell kiszámítani:

$$\frac{2.04 \times 100}{150} = 1.36 \text{ órával.}$$

Megállapították, hogy a régi normában volt 0.16 óra anyagkivételezésre, amelyre ma már nincs szükség a műhely és az anyagmozgatás fejlődése következtében; ennek figyelembevételével az új normát 1.20 órában határozták meg. Ezzel a normával a sztahánovista azonos teljesítmény mellett még mindig 350 százalék körül fog termelni, tehát az új normát jóváhagyásra az Összekötő Bizottsághoz fel kell terjeszteni.

A függetlenített csoportvezetőket a csoportjukban leggyakrabban előforduló és annak munkájára legjellemzőbb kategóriánál eggyel magasabb kategóriába kell besorolni és ennek a kategóriának 90 százaléka (mint a mutatószámnál) lesz az alapbére. Erre megkapja a csoport átlagos teljesítményszázalékát és az eddig részére megállapított csoportvezetői pótlékot. Például, a csoport általában ötös munkán dolgozik, a csoportvezető alapbére a hatos kategóriának 90 százaléka lesz, erre jön a csoportvezetői pótlék és a csoport átlagos teljesítményszázaléka.

A vállalatvezetőnek indokolt esetben joga van a fentitől eltérve, a csoportvezetőt írásbeli értesítés alapján lejjebb, vagy feljebb besorolni.

Mi történjék a kísérleti munkákkal?

A kísérleti munkán dolgozó munkásnak, amíg a három hónap előírt idő le nem jár, változatlanul a rendezés előtti alapbér és teljesítményszázalékot kell kapnia és csak ezen idő lejárta után kell az új bértarifát megállapitani.

Mutassanak példát a bizalmiak

A gyakorlati tennivalókon túl döntő feladata az összes szakszervezeti funkcionáriusoknak, hogy utat mutasson, segítséget adjon a dolgozóknak az újabb termelési győzelmek eléréséhez.

A helyes munka szerinti bérezést ezidáig nem valósítottuk meg teljes mértékben. A kollektiv szerződésekben csak a munkásokat soroltuk be bérosztályokba, függetlenül attól, hogy milyen szakértelmet kívánó munkát végeztek, így a régi bérezési rendszer nagyban akadályozta a termelés és termelékenység fejlődését.

Elavult bérrendszerünknek megváltoztatása, egyszerűsítése a darabbérezés rendszerének bevezetésével oldható meg helyesen. A darabbérezési rendszer az, amely biztosítja, hogy a dolgozók által végzett munkát értékének megfelelően díjazzák. Egyszerű és világos, mert minden dolgozó az elvégzendő munkadarab árát előre megismeri, előre tudja, hogy mennyi bér illeti meg egy bizonyos munka elvégzése után.

A normarendezés és alapbéremelés végrehajtásával kapcsolatban a dolgozók többségénél keresetcsökkenés fog mutatkozni. Ez a keresetcsökkenés csak átmeneti jellegű és ennek minél előbbi megszüntetésére a bizalmiak szervezzék és szélesítsék ki a munkaversenymozgalmat. Szervezzék a dolgozókat a hosszúlejáratú munkaversenyre és ők maguk és a sztahánovisták személyes példamutatásukkal, saját munkájukon keresztül bizonyítsák be, hogy az új normák is túlteljesíthetők.

A normarendezés és alapbéremeléssel kapcsolatban az ellenség a vasutas dolgozók soraiban is igyekszik nyugtalanságot kelteni. A bizalmiak tekintsék a normarendezés és alapbéremelés sikeres végrehajtását osztályharc kérdésének és kíméletlenül leplezzék le az üzemekben a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció ügynökeit.

A normarendezés sikeréért mozgósítsák újításra a munkásokat és értelmiségieket, szervezzék a munkamódszerátadást, a tapasztalatcserét. A normarendezés és alapbéremelés, valamint a darabbéremelésen keresztül harcoljunk az őszi csúcsforgalom sikeres megvalósításáért. Tudatosítsák a dolgozók között, hogy termelésünk úgy mennyiségileg, mint minőségileg való túlszárnyalása egyben ökölcsapás a korcsai népet támadó imperialistákra. Így a vasutasdolgozók tettekkel is bebizonyítják **békeakaratukat.** Ismertessék minden dolgozóval tudatosítsák, hogy a termelékenység emeléséért vivott harcunk együttal a szeretet és hála kifejezése Pártunk, Rákosi elvtárs és felszabadítónk, a nagy Sztalin iránt.

MÁTÉ SÁNDOR

A tanácsok megalakulásának ünnepére Cegléd dolgozói a négy szovjet tapasztalat felhasználásával elindították az első túlterheléses vonatot

A járási, városi tanácsok megalakulásának alkalmából augusztus 15-én *Rózsa* Gyula főmozdonyvezető, *Dávid* László és *Vigh* István mozdonyfűtők a 328—667. sz. mozdonnyal elsőízben továbbított Cegléd állomás túlterheléses vonatot, amelynél a négy szovjet tapasztalatot használták fel.

A fent írt mozdony, a fent írt személyzettel Ceglédtől Szegedig a 115.7 km-es I. terhelésű szakaszon 2076 tonnát továbbított, mely 2408, 100-et-km-nek felel meg. A 772. sz. vonat menetideje a menetrendszerint 35/35 km-es sebesség mellett 3 óra 50 perc lett volna. *Rózsa* Gyula főmozdonyvezető azonban vállalta Ceglédtől Szegedig a fenti terhelésvonat 60 km/óra sebességgel való továbbítását, miáltal a menetidőt 1 óra 33 perccel rövidítette meg, így a fenti utat 2 óra 17 perc alatt tette meg. Útközben csak egy esetben, Kiskunfélegyháza állott meg 14 percnyi időtartamra vízutánvételezés céljából. Ezen útja alkalmából kiszabásszerű 219 q szabványszénből 74 q-t, tehát 47.1 százalékot takarított meg 1233 forint értékben. A fenti vonat 186 százalékos túlterheléssel közlekedett, Ceglédtől Szegedig. Rózsa Gvula főmozdonyvezető a szovjet mozdonyvezetők útmutatását követve vállalásában mind a négy Sztahánov-mozgalmat magáévá tette, amikoris az „500 kilométeres"-mozgalomban résztvevő mozdonyával „2000 tonnás"-irányvonatot felemelt sebességgel továbbított. *Rózsa* Gyula főmozdonyvezető a fenti teljesítményével példát mutatott a többi ceglédi mozdonyvezetőknek, akik közötte máris elindult a páros versengés a mozdonyok olyan jó állapotba hozására, hogy a példamutató teljesítményt ők is bármikor minden akadály nélkül vállalni tudják.

Megemlítjük még, hogy a fenti teljesítmény eléréséhez nagyban hozzájárultak a vontatási műhely dolgozói, akik a mozdonyon eszközölt javításokat, illetve karbantartási munkálatokat a legnagyobb gondossággal végezték.

Szabadság!

Nagy II. Sándor,
ÜB-titkárhelyettes, Cegléd.

KEREKES MIKLÓS LAKATOS:

„Minden öntudatos dolgozó örömmel várja és túl fogja teljesíteni rövidesen az új normákat"

„Kedves Elvtársak! Mi, a Dombóvári Fűtőház dolgozói, megértettük a minisztertanács határozatát, felismertük az alapbéremelés, normarendezés és a darabbér bevezetésének fontosságát, szükségességét. Már jóval előbb kértük, hogy a csapvizsgák normalazaságát vizsgálják felül. Nem akartunk, öntudatos dolgozókhoz illően, népgazdaságunk vagyonából illetéktelenül részesedni, hanem jó és becsületes munkánkkal akarjuk a szocializmus építéséből, szebb jövőnk felépítéséből kivenni részünket.

Tudjuk, milyen hatalmas jelentősége van felfokozott jó munkánknak az őszi csúcsforgalom feladatainak megoldásában is.

Éppen ezért, amikor örömmel üdvözöljük a szeptember 1-én életbelépő alapbéremelést és normarendezést, valamint a darabbér bevezetését, megfogadjuk, hogy Pártunk és szeretett Rákosi elvtársunk útmutatása nyomán a Politikai Bizottság legutóbbi határozatait, a SZOT kapcsolatos határozatát magunkévá téve harcolunk a magunk területén az ellenség aknamunkája ellen, a bércsalók, a munkafegyelmet lazítók ellen a még jobb és több teljesítményért. Uj normáink túlszárnyalásáért, az őszi forgalom sikeréért, a béke nagy ügyéért!

Elvtársi üdvözlettel:

Kerekes Miklós,
kocsivizsgáló lakatos,
Dombóvári Fűtőház."

Szeptember 3-án leplezik le Hámán Katalin emlékművét

Lapunk augusztus 15-i számában megemlékeztünk arról, hogy a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete maradandó emléket állít a magyar munkásmozgalom kiemelkedő vasutas mártírjának, Hámán Katalin emlékének megörökítésére.

Amint értesülünk, augusztus 31-e helyett szeptember 3-án, délelőtt 11 órakor tartják meg a Budapest Nyugati pályaudvar indulási oldalán lévő térségen, az emlékmű leleplezését és a vele kapcsolatos ünnepséget. Az ünnepség programmja a következő: 1) MÁV Központi Fúvószenekar: Requiem; 2) Szavalat; 3) Ünnepi beszéd; 4) a szobor átadása a fővárosnak; 5) koszorúzás és 6) Internacionálé.

Az emlékbizottság ezuton is felhívja a magyar vasutasságot, hogy minél nagyobb számban vegyenek részt, Hámán Katalin emlékművének leleplezési ünnepségén, s ezzel is emeljék az ünnepség fényét.

Az esztergomiak a kocsiforduló leszorításáért

„A KÖZLEKEDÉS Szerkesztőségének! Kérjük az Elvtársakat, hogy időnként írjanak az esztergomi vonal dolgozóinak teljesítményeiről is, akik becsületesen ki akarják venni részüket a szocializmus építéséből, a békéért folytatott harcból.

Augusztus 11-én például a 3473-as tehervonatot 406 tonnával, 42 tonna túlterheléssel továbbították *Pendli* János vonatvezető és brigádja. A rugalmas menetrend segítségével, a megállapított 30 kilométer helvett, nehéz terepviszonyok között 40—50 kilométer átlagsebességgel közlekedtek Dorogtól Óbudáig. A menetrend szerinti 111 perces menetidő helyett 60 perc alatt tették meg ezt az utat. Ezzel a kiváló teljesítménynyel hozzásegítették a 3476-os tehervonatot ahhoz, hogy 100 perccel korábban közlekedjék és 50 kilométeres vállalt sebességgel már 55 perc alatt tegyék meg az utat Óbudától Dorogig.

Dicséretet érdemelnek jó munkájukért: *Pendli* János, vonatvezető, *Kiss* III. Mihály és *Adorján* Kálmán vonatfékezők, *Varga* István és *Valent* Gyula mozdonyfűtők.

SZABADSÁG!

Zádeczk István
üb.-titkár."

Akik méltatlanokká váltak a szakszervezeti tagságra

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének elnöksége a következő tagokat zárta ki a szakszervezet tagságából:

Lengyel Ferenc vasöntőt (Istvántelki Járműjavító ÜV), aki a munkaverseny ellen agitált; Heincz József raktárfőnököt (Budapest, Nyugati p. u.), jobboldali szociáldemokrata magtartásáért; Bánki Ferenc gazdasági hivatali vezetőt, Fábián Tibor főlintézőt, Kovács Kálmán főlintézőt, Osztás János havidíjast, Decits György havidíjast, Hlavacska László havidíjast (Budapest, Nyugati p. u.) jobboldali szociáldemokrata magatartásukért;

Mohai Józsa bádogost, Somodi István művezetőt, Vadász István művezetőt (Székesfehérvári Járműjavító ÜV.) demokráciaelleres magatartásukért;

Lehel Árpád jegyvizsgálót, Kiss Dezső vonatfékezőt, Koncz József kalauzt, Bodnár Bertalan váltóőrt, Bálin András főkalauzt, Marosfalvi Éva telefonkezelőnőt, Juhász János műszaki főtisztet, Pazár István műszaki főtisztet, Takács Zoltán műszaki tisztet, Petri József rugókovácsot, Mátyási Mihály asztalost, végül Berzi Béla művezetőt (Miskolci Járműjavító ÜV.) demokráciaellenes magatartásukért;

Heinisch István segédtisztet, Lovász József segédtisztet, Ordasi Lajos brigádvezetőt, Lengyel János irodasegédtisztet, Mihalkó József átrakómunkást, Hajdu János átrakómunkást, Szabó Sándor munkavezetőt (Záhony állomás) demokráciaellenes magatartásukért;

Bányai Aladár főraktárnokot és Fehér Lajos vőpályamestert (Békéscsaba) demokráciaellenes magatartásukért;

Bódi Jenő villanyhegesztőt (Debreceni Járműjavító ÜV.) bércsalásért, Kelemen Zsombor műszaki tanácsost, Szabó Zoltán műszaki főtanácsost, Pallaghy László állomás előljárót, dr. Szarka László titkárt, Emődi István főellenőrt, Stocker János főlintézőt, Simonyi István intézőt, Ősz Anna üzemi konyhavezetőt és Czverdeli Andorné konyhai munkaerőt (Miskolc) demokráciaellenes magatartásért.

TÓTH MIKLÓS II.:

„Még fokozottabban vigyázzunk minden lapát szénre, hogy ezzel is előrevigyük az őszi forgalom ügyét"

Amikor elindultunk a különböző fűtőházaktól Szolnokra, hogy az ottani segédkezelői tanfolyamon résztvegyünk, nem mertünk gondolni sem arra, hogy ilyen élményben lesz részünk, mint augusztus 13-án, amikor is a tanfolyam hallgatói kollektíven vettünk részt a bennünket oly közelről érintő szénbánya látogatásán Tatabányán. Mi, mozdonyfűtők, akik olyan sokat dolgozunk a szénnel, csak hallottuk, milyen nehéz munkával kell azt a föld felszínére felhozni, de valójában csak most győződtünk meg arról, amikor láttuk annak kitermelését.

Ezúton fejezzük ki köszönetünket a bánya igazgatóságának azért a figyelmességért, hogy már az állomáson vártak bennünket és ezáltal megkíméltek bennünket a sok kérdezősködésektől és felesleges járkálásoktól; így több időnk maradt a tapasztalatgyűjtésre.

Amíg a bányatelepre mentünk, vezetőnk felhívta figyelmünket a bányász elvtársak kultúrájának fejlesztésére lehetőséget adó szép nagy kultúrházra, ahol a zenekar, képzőművészeti iskola és egyéb kultúregyesületek működnek (a mult árnyéka nem kísért már Tatán).

Megérkezve a bányához tudtuk meg, hogy a bánya teljes üzemmel dolgozik, amit a bányász elvtársak vállaltak, hogy ezzel bizonyítsák be a koreai szabadságharcosokkal együttérzésüket.

Mindannyian személyesen győződhetünk meg a bánya mélyén arról a hősies munkáról, amivel bányász elvtársaink a szocializmust építő ötéves tervünket. A látottak után mi is megfogadtuk, hogy fokozottabban vigyázunk minden lapát szénre, hogy ezzel gyarapítsuk nemzetgazdaságunk alapjának erejét, a nehéziparunk fejlődéséhez szükséges egyik fontos üzemanyagát.

Ezzel kívánjuk kifejezni hálánkat és szeretetünket a Magyar Dolgozók Pártja iránt, mert tudjuk, hogy a Szovjetunió felszabadító csapatai után, akik szabadságunkat hozták, Pártunknak és annak bölcs vezetőjének, Rákosi elvtársnak köszönhetjük fejlődésünket és annak lehetőségét, hogy a vasút dolgozói a munkahelyükön cserélhetik ki tapasztalataikat a bánya és más üzem dolgozóival.

A szolnoki fűtőház jelenti továbbá, hogy a koreai műszakon tett felajánlást 150.9 százalékról felemeltük augusztus 19-ig bezárólag 153.8 százalékra, de nem állunk meg, jó kommunista irányítással fokozzuk termelésünket fokozatosan, a lehetőség határáig, hogy az őszi csúcsforgalom sikerét biztosíthassuk.

Szabadság!

Harcos üdvözlettel a tanfolyam hallgatói és a fth. dolgozói.

Az őszi csúcsforgalom akadályozói:

Javíthatatlan kártevő tolatók és engedély nélkül otthonmaradók Rákosrendezőn

Kedves Elvtársak!

Rákosrendező p. u. az ország második legnagyobb rendező teherpályaudvara. A normakiteljesítési versenyben az „A" csoportba tartozó hét legnagyobb állomás közül április, május és június hónapokban Rákosrendező az első helyen végzett és ezzel kiérdemelte a megtisztelő „Élüzem" címet.

Vasutas dolgozóink a felszabadulás pillanatától kezdve szorgalmas munkával építették újjá az összebombázott állomást. Rövid idő alatt a megsérült vágányokat kicserélték és átadták a megindúló forgalom számára. Ebben a munkában kiválót nyujtott a volt Magdolnavárosi O. M. I-es szakasza, Hidas Zoltán főp. mester vezetésével. Az újjáépítési munkálatokból az egész állomás személyzete rohammunkával vette ki a részét. Ma már ott tartunk, hogy csak két vágány van használaton kívül, a 23-as és 24-es gurítóvágányok. Ezeknek újjáépítésére is sor kerül a közeljövőben.

A helyi üzemi pártszervezet és az ÜB jó felvilágosító munkájának eredményeképpen, dolgozóink igyekszenek minden munkaterületen a legjobbat nyujtani népi demokráciánknak. A jó eredményekhez, az „Élüzem" cím elnyeréséhez nagyban hozzájárult a guritódomb meghosszabbítása és a gurítószemélyzet átszervezése. Azelőtt a gurítógép csak 40 kocsit tudott felhúzni a dombra, ma már 75 kocsi az átlag és így a gurítás meggyorsult. A gurítási egységidővel azonban baj van. A norma annakidején úgy volt megállapítva, hogy egy fogás 20 perc. Ma, amikor a felhúzott kocsik mennyisége majdnem a duplájára emelkedett, ez a normaegységidő már elavult. Az új egységidő megállapítására július 29-én került sor. Igy ezen a téren is javult a helyzet.

1948-ban a felső végén lévő váltóközpont építésével és új biztosítóberendezés felszerelésével megnövekedett az üzembiztonság és gyorsult az állomás átbocsátó képessége. A napokban fejeződik be az alsó forgalmi irodában is az új biztosítóberendezés felszerelése. Ez is nagyban hozzá fog járulni az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításához. Dolgozóink megértették, hogy megváltozott a viszonyuk a vasúthoz és a munkához, ezért egymásután kötik a hosszúlejáratú munkaversenyszerződéseket, melyekben vállalják a normaegységidők túlteljesítését. Kérik, hogy a felsőbbség minél előbb tegye lehetővé a teljesítménybérben való dolgozást.

A jó eredmények mellett azonban komoly hibák is vannak. A fegyelmetlen munka következtében *sok kocsitörés fordul elő a gurítóvágányokon.* Ennek megakadályozására bevezetjük azt a rendszabályt, hogy amelyik sarus gondatlanságból kocsit tör össze, vagy balesetet okoz, alacsonyabb munkakörbe osztjuk be. Akinek pedig nem használ a felvilágosítás és még ma is olyan szellemben dogozik, mint a kapitalista világban, azt rövid úton eltávolítjuk az üzemből.

A kocsitörésekben első helyen áll Fülöp Balázs sarus-munkás, akinek más munkakörbe való beosztására megtettük az intézkedést.

Most, különösen a nyári idényben sok az igazolatlan távolmaradás. Vannak akik többszöri figyelmeztetés és büntetés dacára sem javultak meg. *Arra hivatkoznak, hogy sürgetik őket a mezőgazdasági munka és ha nem kapnak rendes úton szabadságot, akkor engedély nélkül is otthon maradnak. Ilyen notórius távolmaradó Rózsa István, Kocsi-Horváth László és Zsemle István. Rózsa Istvánt már eltávolítottuk az állomásról, a másik kettőnek* most folyik az ügye. Ha nem javulnak meg, ők is el lesznek bocsátva. Nem türjük tovább, hogy az őszi csúcsforgalom küszöbén lazítsák a munkafegyelmet.

Az őszi csúcsforgalom igen nagy feladat lesz számunkra, amelyet csak úgy tudunk sikeresen lebonyolítani, ha dolgozóink jó munkájukkal ehhez hozzájárulnak. Ennek biztosítására komplex-brigádokat szervezünk és szerződéseket kötünk a környező szállító felekkel, valamint az Északi fűtőházzal. Ezzel szolgájuk azt a célt is, hogy eltünjön végre a vasútról a szakmai sovinizmus. Dolgozóink öntudatosabb része a népnevelőkkel és a bizalmiakkal karöltve, felvilágosító munkával tudatosítják, hogy a Népi Demokratikus Magyarországon minden becsületes dolgozó egy célért küzd, tehát nem szabad lenézni egyik szolgálati ágnak sem a másikat. Minden vasutas dolgozó a maga munkakörében szolgálja azt a célt, melyet a Párt és a magyar nép nagy vezére, Rákosi elvtárs mutat meg nekünk.

Előre az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításáért, a kocsiforduló leszorításáért!

NAGY LÁSZLÓ,
ÜB-titkár

AZ ÚJ NORMÁK TÚLTELJESÍTÉSÉVEL ELŐRE AZ ŐSZI FORGALOM SIKERES VÉGREHAJTÁSÁÉRT!

Látogatóban az angol vasutasoknál

Irta:
I. T. SZOLOVJEV,
a Szovjetunió
Legfelső Tanácsának
tagja,
a Sztálin-díj kitüntetettje

Nemrégen alkalmam nyílott ellátogatni Angliába, azzal a szovjet szakszervezeti küldöttséggel, melyet az Angol Vasutasok Nemzeti Szövetsége hívott meg. Viszonzása volt ez az angol vasutasok Szovjetunióban tett 1946. évi látogatásának.

Küldöttségünk ellátogatott Londonba, Glasgowba, Edinbourghba, Liverpoolba, Birminghamba és még igen sok más angol városba. Akárhol mutatkoztunk is, a munkások meleegen üdvözöltek a küldöttséget és a szovjet ország iránti barátság és a nagy megbecsülés érzéseit nyilvánították.

Különösen emlékezetes számomra utazásunk Edinbourghba, — Skócia fővárosába, mely egyszersmind fontos vasúti csomópont is. Meghívtak bennünket a vasutas szakszervezet végrehajtóbizottságának központjába. Munkások gyültek ott össze, családjukkal együtt, hogy meghallgassák a szovjet vendégeket. Igen fellelkesített bennünket a meleg baráti fogadtatás, és megörültünk a szovjet zászlókkal, valamint a Szovjetunió nagy térképével feldiszített teremnek. A díszhelyen pedig ott volt Sztálin elvtárs arcképe. Egymásután léptek fel az emelvényre az edinbourghi vasutasok. Mindannyian arról beszéltek, hogy meg kell erősíteni a barátságot a Szovjetunióval és fokozni kell a békeharcot. „Nem akarunk háborút" — ez a gondolat vonult végig vezérfonalként valamennyi felszólaláson.

— Az angol nép soha nem fog harcolni a Szovjetunió ellen — jelentette ki beszédében Figgins, az angol vasutas szakszervezet főtitkára. — A Szovjetunió sokat szenvedett a háborúban. Számunkra szentek Leningrád és Sztálingrád városainak nevei és senkinek sem fogjuk megengedni, hogy a szocializmus országának gyárai és városai mégegyszer bombázásnak és rombolásnak legyenek kitéve.

A jelenlévők hangos helyeslő felkiáltásokkal, viharos tapssal válaszoltak ezekre a szavakra, valamint együttérzésük kifejezésrejuttatásaképpen angol nyelven elénekelték a „Dal a hazáról és a „Demokratikus ifjúság himnusza" című énekeket.

A munkásokkal folytatott beszélgetésekből megtudtuk, hogy a Marshall-terv következtében az egyre növekvő drágaság és az életszínvonal csökkenése. Súlyos teherként nehezednek a dolgozók vállaira az új háború előkészületeinek hatalmas kiadásai. Még a mozdonyvezetők is alig tudnak kijönni bérükből, pedig ők képezik a közlekedési munkások legmagasabban fizetett kategóriáját. Bérük még arra sem elég, hogy megvegyék még azt a szűkös „élelmiszerminimumot" is, amely jár nekik az Angliában még meglévő jegyek szerint. Számításba kell azt is venni, hogy a munkás fizetésének lényeges részét — mely néha a harminc százalékot is eléri — lakbérre fizeti ki. Sokat elnyel az adó is, az egyenesek, de legfőképpen a közvetett adók (különösen az, amit a dohányra vetnek ki, hiszen erre a munkás fizetésének 15—20 százalékát fordítja).

Közszükségleti cikkek kiskereskedelmi árai állandóan emelkednek. Az 1945-ös évhez viszonyítva a kenyér 1950 elejére 41 százalékkal lett drágább, a szalonna 20 százalékkal, a tea 18 százalékkal, a cigaretta 50 százalékkal stb. Drágább lett a villany és a gáz is. Ugyanakkor a „munkáspárti" kormány a brit szakszervezetek reakciós felső rétegeinek támogatása mellett a munkások munkabérének rögzítésére irányuló politikát folytat, vagyis az előbbi színvonalon tartja azt. Egyszerű meglátni, hogy ez nem jelent mást, mint a dolgozók anyagi helyzetének komoly romlását.

Igaz, hogy az egyszerű tagok nyomására a vasutasok szakszervezetének vezetősége kinyilvánította a béremelésre vonatkozó követelést. A harcot azonban követelezetlenül folytatják. Komoly akadályt képez a szervezett szakszervezeti egység hiánya. A hiba abban van, hogy a vasutasok szakszervezetén kívül létezik még a mozdonyvezetők és fűtők szakszervezete és azonkívül a vasúti alkalmazottak szakszervezete. Ezeknek a szakszervezeteknek a vezetősége a legutóbbi időig teljes mértékben támogatta azt a politikát, amelyet a „munkáspárti" kormány és a szakszervezetek reakciós vezetői folytattak a munkabért illetően. Még ezeknek a szakszervezeteknek is meg kell azonban hallgatniok egyszerű tagjaik hangját és ezért nemrégiben a munkabérrögzítés politikája ellen nyilatkoztak.

Az angliai vasutakon tett utazásaink alkalmával (összesen több mint 3200 kilométernyi utat tettünk meg rajtuk) megismerkedtünk a vasutasok munkaviszonyaival.

Az angol mozdonyvezetőnek hosszú és nehéz utat kell megtennie mielőtt jogot kapna a mozdony vezetésére. Kazánmosóként, fűtőként kell legalább 20 évet dolgoznia, hogy fel tudja magát verekedni mozdonyvezetőnek és ezt a beosztást nem tudja előbb elérni, csak 40—45 éves korára.

Nekünk, szovjet vasutasoknak szemet szúr az angol mozdonyok rendetlen külseje. Egyizben egyikünk a beszélgetés közben, melyet a mi szerelvényünket vezető mozdonyvezetővel folytatott, fölhívta annak figyelmét erre, akkor ez így válaszolt:

— Az én dolgom az, hogy a mozdonnyal megtegyem a kötelező utat. A mozdony rendetlen külseje engem egyáltalán nem izgat.

Jellemző ez a válasz és természetes is annak az embernek a szájából, aki tudja, hogy munkáját nem a népnek végzi, hanem a kapitalista államnak!

Nő arányiag kevés dolgozik az angol vasutakon és ha vannak is, kizárólag kisegítő munkán lehet velük találkozni. Szakképzett nőmunkás vagy ami több, mérnöknő nem került elénk és ahogy közölték velünk, ilyen nincs is. A nők ugyanazon munkáért lényegesen kevesebb fizetést kapnak, mint a férfiak. Angliában ezt egész természetes jelenségnek tartják. Az egyik szakszervezeti vezető, Lawder, azt mondta, hogy miután nemsokára úgyis nagyon kis számú nő fog már a vasutaknál dolgozni, „semmi szükség nincs arra, hogy a nők a férfiakkal egyenlő fizetést kapjanak, amennyiben ugyanolyan munkát végeznek..."

Az egyszerű angol vasutasokkal történt találkozásaink meggyőztek bennünket arról, hogy az angliai dolgozók között egyre jobban érik az elhatározás, hogy küzdenek gazdasági és szociális jogaikért, valamint a békéért. Az angol vasutasok őszintén kívánják a baráti viszony megerősítését a Szovjetunióval és a szovjet vasutasokkal. Országunkban a világbéke hatalmas és erős támaszát látják.

Tapolcai mozdony nyerte el a „Szombathelyi MÁV-Igazgatóság Legkiválóbb Mozdonya" címét

„T. Közlekedési Augusztus 18-án nagy örömnapja volt a tapolcai vasutas dolgozóknak. A Vasutas Szakszervezet ajándékát, az őszi csúcsforgalomban eddig elért eredmények kiértékelése után a tapolcai csomópont nyerte el. A Pártunk jelvényével díszített háromszögletű gyönyörű vörös zászlót és a *„Szombathelyi MÁV Igazgatóság Legkiválóbb Mozdonya"* cím elnyeréséről szóló okiratot *Tőzsér* László elvtárs, a Szombathelyi Igazgatóság Politikai Osztályának vezetője adta át beszéd kíséretében.

Pártunk nevelése meglátszik rajtunk. Nem véletlen az, hogy míg ezelőtt pár hónappal szinte közelharcot kellett folytatni a mozdonyvezetőkkel és fűtőkkel, hogy túlsúlyt továbbításnak, ma gyökerében megváltozott a helyzet nálunk is. Ennek a megváltozott helyzetnek, az öntudat fokozódásának következtében született meg ez a győzelem is. A *Kovács Gáborok, Elek Józsefek, Vida Józsefek, Dér Imrék, Tóbiás Józsefek és Marácz Lajosok* munkájában megérezni ezt a fejlődést, azt, hogy megváltozott viszonyuk a munkához, elmélyült szeretetünk a Szovjetunió, Pártunk és Rákosi elvtárs iránt.

A tapolcai vasutasok mindent elkövetnek, hogy *győzelemhez segítsék az őszi csúcsforgalmat és a szükséges mértékre szorítsák le a kocsifordulót.*

Huszár László,
a Közlekedés levelezője."

Balogh Lajos honvéd üzenete a Nyugati-pályaudvar dolgozóinak:

„Harcoljatok sikeresen az ellenség ellen és valósítsátok meg a háromnapos kocsifordulót"

„Elvtársak, Kartársak! Harcos üdvözletemet küldöm a Vasútpolitikai Osztályon keresztül a Nyugati-pályaudvaron dolgozó elvtársaknak és kartársaknak az ellenség leleplezése és eltávolítása alkalmából.

Nagy felháborodást váltott ki bennem a Szabad Nép minapi számában olvasott cikk, amelynek hatása alatt írom ezt a levelet.

Én, mint a Nyugati ponk, autósraktárából bevonult honvéd, magam is ismertem és tapasztaltam Heincz és társainak munkásnyúzó és reakciós tényvkedéseit. Egy izben, mikor az elkészült laktanyában ágyvehelvet kértem Bánkitól, nem állt velem szóba; durván és fölényesen elutasította kérésemet. Ugyanígy jártam a raktárfőnöknél is, akihez panasszal fordultam. Úgy viselkedett velem szemben, mint ahogy a régi rabszolgakereskedők viselkedtek a rabszolgáikkal. Legszívesebben talán nekem is szíjat hasított volna a hátamból. De nem voltak nála különbek a bérencei sem, pl. Osztás János, aki rövid idő alatt kiváltságos embere lett Heincznek és a többi reakciós társával együtt kihúzták magukat a munka alól, a dolgozókat egymás ellen uszították, lazították a munkafegyelmet. Ebben a munkában méltó társa volt Osztásnak Gáspár Béla ez a gúnyosképű gazember, aki hasonló társaival együtt uszított a népi demakrácia ellen és akadályozta a békés termelőmunkát a ponkon.

Pártunk segítségével s dolgozóink éberségével sikerült Heinczet és társait leleplezni, s elfogják nyerni méltó büntetésüket.

Tudom azt, hogy Heincz és társai gaz cselekedeteire a dolgozó társaim munkájuk fokozásával a koreai műszak sikeres befejezésével válaszolnak.

Amíg dolgozó társaim a békés építőmunka frontján viszik előre a szocializmus zászlaját, addig én a néphadseregben teljesítem kötelességemet. Néphadseregünk szilárdan őrködik hazánk békéje felett és ha kell harcol minden külső és belső ellenség ellen.

Harcoljatok sikeresen a soraitokban még megbúvó ellenség ellen és valósítsátok meg eredményesen az őszi csúcsforgalmat és a háromnapos kocsifordulót.

Előre Pártunk vezetésével a Szovjetunió és annak vezére, Sztálin elvtárs segítségével a szocializmus megvalósításáért.

Elvtársi üdvözlettel:

Balogh Lajos honvéd
volt. ób. raktári munkás."

MIT JELENT A DARABBÉREZÉSI RENDSZER BEVEZETÉSE A VASÚTON

„...Nálunk... olyan nehéz a bér kiszámítása, hogy a legtöbb munkás csak akkor tudja meg mennyit keresett, amikor már a borítékban megkapta. Emiatt elégedetlen és emiatt nem törődik úgy a munkájával, ahogy kellene."

RÁKOSI.

Pártunk 1949 augusztus 31-én a Nagybudapesti Pártbizottság kibővített választmányi ülésén foglalkozott a termelés kérdéseivel. Ekkor mutatott rá Rákosi elvtárs a bérezés területén mutatkozó hibákra, s fel datként határozta meg a bérek elszámolásának leegyszerűsítését.

A szocialista elosztás elvének gyakorlati megvalósítása azt jelenti, hogy a dolgozók

képességük szerint veszik ki részüket a termelésből és munkájuk szerint részesülnek a fogyasztási javakból.

A helyes munka szerinti bérezést ezidáig nem valósították meg teljes mértékben. A kollektív szerződésekben csak a munkásokat sorolták be bérosztályokba, függetlenül attól, hogy milyen szakértelmet kívánó munkát végeznek, így a régi bérezési rendszer nagyban akadályozta a termelés és termelékenység fejlődését.

Elavult bérrendszerünknek megváltoztatása, egyszerűsítése a darabbérezés rendszerének bevezetésével oldható meg helyesen. A darabbérezési rendszer az, amely biztosítja, hogy a dolgozók által végzett munkát értékének megfelelően díjazzák. Egyszerű és világos, mert minden dolgozó az elvégzendő munkadarab árát előre megismeri, előre tudja, hogy mennyi bér illeti meg egy bizonyos munka elvégzése után. Ezenkívül a darabbérrendszerben maradéktalanul érvényesül a nagyobb szakképzettséget igénylő munka magasabb díjazásának elve is, mert ebben a rendszerben a munkák is kategóriákba vannak sorolva és a nehezebb, bonyolultabb, nagyobb szakértelmet kívánó munka mindig magasabb díjazásban részesül. Ugyanis a munka arányában való részesedés szocialista elvének megvalósítása azt jelenti, hogy nemcsak a mennyiséget, hanem a nemzetgazdaság részére hasznosabb munkát, hasznosságának megfelelően kell jutalmazni.

A jelenlegi nehezen áttekinthető bérelszámolási rendszer lehetőséget adott arra, hogy kevésbbé öntudatos dolgozók a közösség rovására érdemtelen előnyöket biztosítsanak maguknak. Az üzemek dolgozói nem egy esetben felvetették, hogy a magas százalékot elérő munkások között akad olyan, aki teljesítményét csalással éri el, a magas százalékok mögött nincs meg a megfelelő teljesítmény. Az elavult bérezési rendszer növelte a lehetőségét az ilyen csalásoknak. Az ilyen csalások mérhetetlen erkölcsi kárt okoztak a mindjobban kiszélesedő szocialista munkaversenyünknek. A darabbérrendszer bevezetésével ezeknek a hibáknak a kiküszöbölése nagy mértékben lehetővé válik.

A darabbérrendszerrel az eddigi progresszió megszűnik és helyette — az egyszerű és világos — a teljesítmény emelkedésével arányos elszámolás rendszerét vezetjük be, mert az eddigi progressziónak fenntartása továbbra is bonyolulttá tenné a keresetek elszámolását. Emellett egy bizonyosfokú igazságtalanság megszüntetését is elérjük vele, mert a teljesítménybérben dolgozóknak alapbére amúgyis 10 százalékkal magasabb, mint az időbérbe dolgozóknak.

A jelenlegi progresszió megszüntetése tehát feltétlenül helyes az egyszerű, világos és mindenki számára érthető bérelszámolás megvalósítása végett és igazságos, mert a norma alapján dolgozóknak a becsületesen elvégzett teljesítményük után járó keresetet maradéktalanul biztosítani fogja, vagyis a dolgozóknak az elvégzett munkájuk után járó bért teljesítményükkel egyenes arányban meg kell kapniok.

A darabbérezésnél a teljesítmény és a bér nagysága között világos összefüggés arra ösztönzi a dolgozót, hogy saját munkáját mennyiségi és minőségi szempontból állandóan figyelemmel kísérje, hibáit feltárja és kiküszöbölje. Ez nagyban elő fogja segíteni az egyéni felelősség fokozását és a munkához való új viszony kialakítását.

Mivel a darabbérrendszerben a magasabb szakképzettséget igénylő munka magasabb díjazásban részesül, ösztönző hatással lesz a dolgozók képzettségének fokozására.

A technika fejlődése mellett egyre több magas műszaki képzettségű munkásra van szükségünk. A munkások százezreinek kell elsajátítani a haladó technikát. Ahhoz, hogy fejleszteni kell technikai felkészültségüket, segédmunkásokból szakmunkásokká, mesterekké kell válniok, meg kell közelíteniök a mérnöki színvonalat. A darabbérezésnél a jól és eredményesen elvégzett munka a teljesítmények növelését, a kereset emelkedését eredményezi, így az elmaradottakra is, minden dolgozóra ösztönző hatással lesz tudása és teljesítménye fokozásában.

Nem egy esetben előfordult, hogy a hosszabb gyakorlati idővel rendelkező munkás azonos munkáért több bért kapott, mint a kevesebb gyakorlati idővel rendelkező, hozott utóbbi munkája úgy mennyiségileg, mint minőségileg megfelelt az előírt követelményeknek. Így az alacsonyabb kategóriába besorolt dolgozó kevésbbé volt ösztönözve arra, hogy magasabbrendű munka vállalására törekedjék.

Tehát a darabbérezés jelentős eszköz az egyenlősdi törekvés ellen, világosan kitűnik majd a nagyobb szaktudás jelentősége és így a dolgozók igyekeznek azt meg is szerezni.

Az eddigi bonyolult bérelszámolás megnehezítette azt is, hogy a dolgozók felismerjék a termelékenység növelése és a nemzetgazdaság, valamint a saját érdekük közti összefüggést. Azokban az üzemekben, ahol a darabbérezésre már áttértek, ezen a területen is jelentős eredményeket értek el. Az egyik szövőgyárban pl. a darabbérre való áttérés után 24 egygépes szövő közül tizen azonnal áttértek a kétgépes rendszerre. Egy másikban pedig a szövők már az első napokban jelentkeztek a művezetőknél és kérték, hogy tegyék lehetővé számukra a gépek fordulatszámának emelését.

Ezek a példák ismételten mutatják azt, hogy Pártunk mindig a felemelkedéshez vezető utat jelöli meg. A Nagybudapesti Pártválasztmány 1949 augusztusi határozatával — a plafon megszüntetésével — Pártunk elhárította az egyik legnagyobb akadályt a termelékenység jelentős emelése útjából. Ismeretes, hogy az ezt követő hetekben — a Párt útmutatása alapján — bontakozott ki a magyar Sztahanov-mozgalom, ami a normák teljesítésében gyakran többezer százalékos teljesítményt és a dolgozóknak magas, nem egy esetben többszáz forintos heti keresetet eredményezett.

A darabbérrendszerre való áttérés következtében a kétgépes rendszerre áttérő, valamint a gépüket meggyorsító munkások teljesítménye is jelentősen emelkedni fog, ennek a nemzetgazdaság fokozott megerősödése, a munkások fizetésének emelkedésével pedig az egyéni gazdasági helyzetének jelentős megjavulása lesz az eredménye.

Az új bérrendszer bevezetése csak a norma alapján dolgozó teljesítménybéres munkavállalókra vonatkozik. Az időbéres és mutatószámos bérezés alapján dolgozó munkavállalók továbbra is az eddigi rendszer szerint kapják fizetésüket.

A szocializmus építésében, a munkaversenymozgalom fejlesztése szempontjából fontos követelmény, hogy a dolgozók munkájuk ellenértékét helyes bérrendszer alapján kapják meg. Olyan bérrendszer alapján, mely biztosítja a becsületes munka után a becsületes keresetet.

Ennek a szempontnak teljes mértékben megfelel a darabbérrendszer. Tehát a funkcionáriusok feladata, hogy megértessék a dolgozókkal, hogy az új bérrendszerünknek a szocializmus építésének gyorsításában nagy szerepe van.

Éppen ezért, a bevezetésénél minden vezetőnek, — szakszervezeti funkcionáriusnak, műszaki vezetőnek — egyaránt jó munkát kell végeznie. Javítani kell a verseny szervezését, a termelés növelésének műszaki előfeltételeit.

A régi bonyolult bérelszámolás gátja volt a fejlődésnek. Az új darabbérrendszer előrejutásunkat szolgálja. Napról-napra végzett szívós felvilágosító munkával küzdjük le az ellenség aknamunkájából és az egyes dolgozók tájékozatlanságából eredő nehézségeket.

Kommunista Vasutasok!
Mutassatok példát a háromnapos kocsifordulóért vívott harcban!

Roskó Béla élmunkás, sztahánovista és Bartos József élmunkás munkaérdemrendes sztahánovista esztergályosok párosversenyben vannak egymással a Landler Jenő Járműjavító NV-ben. Bikov-féle gyorsvágó rendszerrel dolgoznak. A „Koreai Hétre" tett felajánlásukat ők is jóval túlteljesítették. Képünkön arról beszélnek, miként emeljék tovább teljesítményüket, elsőéves tervük időelőtti befejezése, az őszi csúcsforgalom sikere érdekében.

Hogyan segítik elő a MÁV Hídépítő ÜV dolgozói az őszi csúcsforgalom zavartalan elvégzését

„T. Szerkesztőség! Mi, a MÁV Hídépítő ÜV dolgozói a „Koreai Hét" s az Alkotmány ünnepére tett felajánlásunk sikeres befejezése után, minden erőnkkel és igyekezetünkkel az őszi csúcsforgalom sikeres végrehajtásáért veszük fel a harcot.

Egy percig sem állunk meg a „Koreai Hét" sikereinél, hanem igyekszünk azt méginkább tulszárnyalni, hogy ezzel is csapást mérjünk az imperialistákra, s hogy még szorosabban felzárkózzunk a hatalmas Szovjetunió vezette béketáborhoz.

Éppen ezért elhatároztuk, hogy az eddigi 5—15—25 kilométeres lassújeleket a lehetőség szerint megszüntetjük, s ha erre szükség van, 10—25—60 kilométeres lassú jelekkel dolgozunk, csupán a nagy forgalom alatt, hogy ezzel is elősegítsük az őszi csúcsforgalom győzelmes lebonyolítását.

Hogyan érjük el ezt? Igyekszünk dolgozó társaink között tudatosítani, hogy csak fokozott versenymunkával és termelékenységgel tudjuk a szocializmus építését meggyorsítani, csak így tudjuk a dolgozók általános vágyát: a békét kiharcolni és csapást, csapás után mérni az imperialista háborús gyujtogatókra.

Munkánkról, a MÁV Hídépítő dolgozóinak munkájáról, kevés szó esik a KÖZLEKEDÉS hasábjain, pedig mi is küzdő katonái vagyunk a közös célért állandó harcban álló nagy hadseregünknek, amely a békéért, a szocializmusért küzd dicsőséges Pártunk, szeretett *Rákosi* elvtársunk útmutatása alapján. A jövőben ezt pótolni fogjuk.

NAGY FERENC,
a MÁV Hídépítő ÜV bobai 79-es építésvezetőségének dolgozója."

Csehszlovák-magyar vasutas komplex-brigád is segít a kocsifordulót leszorítani

Augusztus 5-én a MÁV és a CSD (Csehszlovák Államvasút) képviselői Bánréve határállomáson értekezletet tartottak és közös komplexbrigádszerződést kötöttek. A szerződéssel

az őszi csúcsforgalom sikere érdekében kiküszöbölik Bánréve és Lénártovce határállomások közötti határforgalomban jelentkező akadályokat.

Vállalták továbbá, hogy legalább öt órával egy-egy vonat indítása előtt értesítik a kocsirakományról a szomszéd határállomást. Elhatározták, hogy a határforgalomnál felszámolják a bürokráciát. Eddig ugyanis kisebb, formális hibák miatt gyakran vesztegeltek kocsik a határállomáson. Szocialista szellemben új forgalmi szabályzatot készítenek és megszüntetik az eddigi fennakadást.

A magyar vasutasok vállalták, hogy a külföldről érkező vonatok számára zöld utat biztosítanak és a CSD-vonatok bánrévei vesztegléssi idejét tizenöt százalékkal csökkentik. A forgalom meggyorsítása céljából elhatározták, hogy a különböző engedélyeket ezentúl táviratban kérik.

Havonta két határállomáson ötöttagú komplexbrigád ül össze a szerződés pontjainak kiértékelésére.

Az új nemzetközi komplexbrigád, amely a lökösházi román-magyar vasutas komplexbrigád után már a második, újabb bizonyítéka a baráti népi demokráciák együttműködésének és a kölcsönös segítségnek.

Az értekezlet lelkeshangú táviratban üdvözölte a Magyar Dolgozók Pártjának Központi Vezetőségét, Rákosi Mátyás elvtársat és a Csehszlovák Munkáspárt Központi Vezetőségét, élén Klement Gottwald elvtárssal.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa

Németh István elvtársat megbízta a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete főtitkárhelyettesi teendőinek ellátásával.

Pataki László előrevitte az őszi forgalom ügyét

„T. Közlekedés! Salgótarján Fűtőháza villanyhegesztő felszerelés nélkül maradt, mert a 120 voltos trafót elvitték más célra. Mozdonyüzemünk karbantartása e felszerelés nélkül szinte lehetetlennek látszott. A régi, házilag összeállított villanyhegesztőt csak nagy költséggel lehetett volna helyreállítani, ami nem mutatkozott kifizetőnek.

Az őszi csúcsforgalom minket is kötelez és bizony izgalommal vettük tudomásul az eseményeket. Mégsem vesztettük el a fejünket, felvettük a kapcsolatot *Pataki* László távirdaműszerész és *Suha* Pál villanyhegesztő elvtársakkal.

Mikor *Pataki* elvtársnak megmondtuk, hogy miről van szó, ezt mondta: *„Társadalmi munkában el fogom készíteni a villanyhegesztő felszerelést, de a munkának mennie kell, az őszi csúcsforgalmat ezzel is támogatjuk."*

Pataki elvtárs betartotta a szavát és négy nap mulva már készen volt a felszerelés, amely sokkal tökéletesebb volt, mint elődje. A munkánál *Suha* Pál elvtárs nagy segítséget nyujtott.

Elvtársak! Kartársak! Igy mutatta meg *Pataki* László szabadságharcos kiképzésfelelős és *Suha* Pál kiváló munkás, villanyhegesztő, hogy az őszi forgalomért harcolni is képesek és ezt nem a szavak terén végzik csupán, hanem öntudatos vasutashoz, kommunistához méltóan végre is hajtják.

Üzemi bizottságunk pedig meg fogja keresni az Igazgatóságot, hogy ezt a két elvtársat jutalomban részesítsék.

Elvtársi üdvözlettel:

Szücs István üb. titkár."

Szerencse fel!

Rákosi elvtárs mondotta a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció aknamunkájával kapcsolatban: „ha mi a dolgozók legjobbjainak szocialista öntudatára, hazaszeretetére, önfeláldozására és szorgalmára appellálunk, úgy ők az elmaradókra, dohogókra, önzőkre, butákra és naplopókra veszik az irányt".

A „Szerencse fel" című szovjet film meggyőzően tárja elénk, mit jelentenek ezek a szavak a valóságban, hogyan válnak az ellenség cinkosaivá a karrieristák, a duhajkodók, a tanulásra és munkára lusták. — s hogyan harcol a Párt az alapjában becsületes munkások megmentéséért, a legjobbakra, a sztahánovistákra, élmunkásokra támaszkodva.

A film történetének színhelye egy bányászfalu. Főhőse egy Balun nevű váljár, aki cimborái befolyására korhely életmódot folytat, nagyhangú, garázda fickó. — könyvet hónapszám sem vesz kezébe. (Balun: Borisz Andrejev)-Hadarev párttitkár ós Kozodojev, öreg sztahánovista bányász segítségével Balun tanulni kezd és megjöri, hogy az ivást is abbahagyja. A bányászok között meglapuló ellenséges elemeknek nem tetszik Balun elhatározása és körmönfont taktikával újra maguk közé rántják. A fiatal bányász leissza magát és részeg fejjel durván viselkedik szerelmesével. Szenyával szemben.

A bányászok társadalmi bírósága ítélkezik az ügyben, a vádló — Kozodojev. Míg a tárgyalás tart, Kuzmin és Ljagetin, az ellenség fizetett szabotőrei tárnabeomlást idéznek elő. Balun a társadalmi bíróság kemény kritikájának és az ellenség leleplezésének hatása alatt, mely végre teljesen folnyitotta szemeit — úl termelési csúcseredményt ér el, Kozodojev sztahánovista módszere szerint.

A film hűségesen visszatükrözi a bányászok döntő többségének a munkához való szocialista viszonyát s megérteti azt is: a Kozodojevek, a sztahánovisták kiváló teljesítménye nem egyéni tehetségen nyugvó különlegesség, hanem egy széles népi tömegmozgalom élharcosainak példamutatása.

A közeljövőben bemutatásra kerülő szovjet film rendkívül időszerű mondanivalója mellett bővelkedik kedves, humoros, zenés jelenetekben is.

Bódi László pályaőr a „Kiváló Művész" címet érdemelte ki a képzőművészeti kiállításon

„T. Közlekedés! Alkotmányunk messzemenően biztosította a dolgozóknak a munka elvégzése mellett is a szociális, kulturális élet terén való fejlődését. Augusztus 20-án megnyilt képzőművészeti kiállítás méltó megünneplése egyéves Alkotmányunk azon szakaszának, mely biztosítja a dolgozók széles rétegének szocialista képzőművészetünk soha nem látott fejlődését.

A kiállítás anyagán meglátszik, hogy a nép minden rétegéből számos iparművészeti, festőművészi és szobrászati hajlammal biró tehetség került felszinre. Műveiken meglátszik a dicsőséges Szovjetunió képzőművészeti tárlatának tanulmányozása és hatása. A kiállítás hatalmas anyagán meglátszik az is, hogy művészeink megérték és magukévá tették Pártunk célkitűzéseit a témák megválasztásában.

Állomásunk egyik dolgozója Bódi László pályaőr, poggyászellenőr kartársunk fafaragású — Juhász a dudával — című művéért a bírálóbizottságtól „Kiváló művész" címet kapott. Ez a magas kitüntetés állomásunk egyik legszerényebb, legszorgalmasabb és legbecsületesebb dolgozóját érte. Rajta keresztül állomásunk összes dolgozója is kitüntetésben részesült, mert kartársias együttérzése és szocialista szelleme segítette Bódi kartársunkat a sikerhez.

Az ő példája mutasson utat a többi művészi hajlammal is rendelkező dolgozónak, akik bár Bódihoz hasonlóak, de egyelőre még csak az állomás dekorációjának művészi elkészítésében dolgoznak odaadó szorgalommal azért, hogy munkájukon keresztül Bódi kartárs utódai lehessenek.

A tárlat anyagáról művészi ismertetést adni nagyon nehéz, mert azt szavakkal méltóan kifejezni nem lehet. Azt mindenkinek látnia kell és akkor egy nagy élménnyel lesz gazdagabb.

A kiállítás rendezősége, hogy minden dolgozó részére lehetővé tegye a tárlat látogatását, díjmentes belépést biztosított. Látogassuk meg minél többen, mert azon kívül, hogy élvezetet is nyujt, de erőt is meríthetünk belőle a szocializmus további építéséhez.

Szabadság!

Szentirmai István,
a budapesti Keleti-pályaudvar dolgozója.

A debreceniek versenyre hívják a többi területi sportfelelősöket az MHK második időszakának sikeres befejezése érdekében

A Munkára, Harcra Kész sportmozgalom első időszakának sikeres befejezése után folyamatosan vették kezdetüket a második időszak edzései és próbái. Területek az első időszak próbáinak megkezdése előtt versenyre hívták ki egymást az MHK sikeres befejezése érdekében. A versenyfelhívást Pécs terület titkársága indította el a Közlekedés hasábjain keresztül, amit magáévá tett minden területi titkárság.

Az eredmény nem maradt el, mert Miskolc területe 100 százalékosan, Sopron terület 95.8 százalékkal, Pécs 95.6 százalékkal, Debrecen 93 százalékkal, Szombathely 92 százalékkal, Budapest 65 százalékkal fejezték be területükön az MHK sportmozgalmat.

Most az MHK sportmozgalom második időszakának sikeres befejezése érdekében Debrecen terület hívta versenyre az ország többi területét. A versenyfelhívás legkiemelkedőbb pontja az, hogy az MHK első időszaki próbán résztvevő dolgozókat a második időszak szintjeiből az OSH által meghatározott időn belül 1950 szeptember 30-ig befejezik. Ennek érdekében fokozzák az MHK sportmozgalom jelentőségének ismertetését és bekapcsolják még fokozottabban az üzemi bizottságokat, bizalmiakat, sportolókat és minden rendelkezésre álló propaganda eszközön keresztül ismertetik az MHK-nak a termeléssel kapcsolatos fontosságát, rámutatva arra, hogy az MHK sportmozgalomban résztvevő dolgozók a sportban szerzett rugalmasságukat felhasználva a termelésben, hozzájárulnak ahhoz, hogy az ötéves tervünket sikeresen befejezzük.

Debrecen terület felhívását elfogadták Miskolc, Szeged, Pécs, Sopron, Szombathely, Budapest területei.

A területek felhívásai biztosítják, hogy valósággá válik a Magyar Dolgozók Pártja és annak vezérének, Rákosi elvtársnak célkitűzése, hogy „Tegyük a nép közkincsévé a sportot" azáltal, hogy területükön bekapcsolják az MHK sportmozgalomba a vasutas dolgozók széles tömegét és biztosítják részükre a szocialista tömegsportot.

Az elfogadók Debrecen terület versenyfelhívását kiegészítették azzal, hogy a területükhöz tartozó üzemeknél ütemtervet készítenek el az edzések és próbák napjáról és személyesen irányítják azokat az üzemeket, ahol nehézségek mutatkoznak.

Felveszik a harcot azok ellen, akik az MHK sportmozgalmat gátolják és akadályozzák és mint népünk ellenségeivel bánnak el.

Előre a szovjet sportmozgalom példája nyomán, Pártunk vezetésével, a virágzó tömegsportért.

A felszámolt MÁV Konzum üzletrészeit kifizetik a tulajdonosoknak

A MÁV-konzum felszámolásával kapcsolatban — amint azt a MÁV hivatalos lapjának 43. száma közli — az üzletrésztőke kifizetésre kerül a szövetkezet 1947. évi forintmérleg megállapító közgyülése által részjegyenként 15 forintban való valorizált összegben.

Ezúton hívjuk fel a tényleges szolgálatban álló és nyugdíjas vasutasainkat, hogy a tulajdonukban lévő konzumi részjegyek beváltásra, illetve kifizetésre kerülnek. Egy-egy részjegy után 15 forint fizethető ki. Azok a részjegyek, amelyek után a részjegytulajdonos 30 forintot fizetett be, két részjegynek tekintendő, tehát ilyen részjegyek tulajdonosainak kétszer 15 forintot kell kifizetni.

Egy üzletrészjegyzőnek azonban legfeljebb 5 üzletrész, legfeljebb 75 forint fizethető ki. Amennyiben a részjegyjegyző nem fizette ki a teljes részjegy árát, annak csak a megfelelő hányad fizethető vissza.

A részjegyek fentiek szerint megállapított forint értékének kifizetését a MÁV szolgálati főnökségek fogják lebonyolítani a következő megosztás szerint:

a) a tényleges alkalmazottaknak saját szolgálati -főnökségeik fizetik ki;

b) a nyugdíjasoknak a tüzelőanyagot nyilvántartó szolgálati főnökségek;

c) mig az időközben kivált volt MÁV alkalmazottaknak és egyéb üzletrészjegyzőknek a lakóhelyükhöz legközelebb eső állomásfőnökségek fizetik ki.

Az üzletrészjegyzők a birtokukban lévő részjegyeket, befizetést igazoló iratot, vagy vásárlási könyvet a kijelölt szerveknél tartoznak leadni és az igénybejelentéssel egyidejüleg a szükséges adatokat bemondani.

Minden további felvilágosítást a részjegyek átvételére feljogosított szolgálati helyek adnak meg az érdekelt dolgozóknak.

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály u. 16. — Telefon: 113—887, 126—452, 124—893.

Szikra Lapnyomda NV. Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ.

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Harcoljunk következetesen a termelékenység emeléséért, a helyes normák kialakításáért, a szocialista munkaverseny továbbfejlesztéséért!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 18. SZÁM. * MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN * 1950 szeptember 1.

A „KOREAI HÉT" EREDMÉNYEIVEL AZ ÚJ NORMÁK TÚLTELJESÍTÉSÉÉRT

A Koreai Hét ismételten bebizonyította, hogy a dolgozók átérzik annak jelentőségét, hogy a termelőeszközökhöz való új kapcsolatuk folytán maguknak építenek, maguknak termelnek. Ennek tulajdonítható, hogy a közlekedési szakma területén is jelentős eredmények mutatkoztak a koreai műszak alkalmával.

A Koreai Hét eredményeit vizsgálva, megállapíthatjuk, hogy a *Fővárosi Villamosvasútnál* a dolgozók 77 százaléka kapcsolódott be a felajánlási mozgalomba. A vállalások 51.3 százaléka minőségi vonatkozású, 48.7 százaléka pedig mennyiségi természetű volt. Forgalmisták vállalásai a globális bevételi kiteljesítés 2.2 százalékos emelkedést eredményezték a júliusi átlaghoz viszonyítva.

A legjobb eredményt forgalmi vonalon *Jakab Ferencné kalauz* 227 százalékkal, *Szabó 4. Józsefné kalauz* pedig 221 százalékos bevételi túlteljesítéssel érték el.

A Fővárosi HÉV dolgozói közül különösen figyelemreméltó a teherszállítási részleg dolgozóinak mozgalma, amelyet az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása érdekében indítottak el a Koreai Héten. Felajánlásukban vállalták, hogy munkájuk észszerű megszervezésével csökkentik a rakodási időket, meggyorsítják a vonatok továbbítását, hogy sikeresen tudják támogatni a MÁV dolgozóinak az őszi csúcsforgalommal kapcsolatos harcát. A teherszállítási brigádok munkájuk megszervezésével már a Koreai Héten elérték azt, hogy pl. az 5—5 és félórás kocsikirakási időt 2—2 és fél órára csökkentették.

A Sallai Imre Autóbusz Főműhelyben az összes dolgozók 77.5 százaléka, a fizikai dolgozók 81 százaléka tett felajánlást a Koreai Héten. A vállalások közül kimagaslik a karosszériaműhely dolgozóinak vállalása, amely összegekben azt eredményezte, hogy a tervszerinti 2 és fél autóbusz főjavítás helyett 3 autóbusz főjavítását végezték el a munka és az anyagellátás tökéletes megszervezésével.

A Gazdasági Vasutak Javító Műhelyében a dolgozók 82 százaléka tett felajánlást, amelynek értéke közel 11.000 Ft volt. Itt figyelemreméltó Dohrogyinszki László esztergályos teljesítménye, aki 102.8 százalékos régi normával elért átlagát a Koreai Héten 160 százalékra tudta felemelni.

A vidéki viszonylatban is általában igen szép eredmények születtek, mint pl. a *Debreceni Villamosvasútnál*, ahol a dolgozók 75 százaléka kapcsolódott be a felajánlásokba. A forgalmi dolgozók vállalták a kalauzi bevételek 110 százalékra való emelését és ezt a vállalásukat 121.5 százalékra teljesítették. A forgalmi és műszaki dolgozók eredményesen kapcsolták össze a Koreai Hetet a 100.000 km-es mozgalom kiszélesítésével és több brigádot alakítottak ezen a héten.

Az eredmények mellett azonban hiányosságok is tapasztalhatók. Az első hiányosság, amire felfigyeltünk, hogy az üzemi bizottságaink nem voltak elég rugalmasak a koreai műszak első napjaiban és sok helyen lemaradtak a dolgozók lendületétől. Általános tapasztalat az, hogy az üzemi háromszögek nem tárgyalták ki az üzem súlyponti feladatait, hogy a dolgozók vállalásait a szűk keresztmetszetekre irányítsák. A vállalatok, telepek vezetői a kérdést mechanikusan kezelték. A minisztérium utasításait adminisztratív módon hajtották végre és a legfőbb kérdésnek nem a koreai műszak elvi jelentőségét, hanem az ezzel kapcsolatos jelentéseknek határidőre való beküldését tartották fő szempontnak.

Ezt bizonyítja az is, hogy általában minden vállalat nagyobb apparátust állított be a jelentések összeállítására és kiértékelésére, de igen kevés helyen tapasztaltuk azt, hogy intézkedéseket tettek volna a munka jobb, észszerűbb előkészítésére és megszervezésére. Ez lényegében azt jelenti, hogy a munkaverseny szervezésében még mindig megmutatkozik a kampányszerűség. Azokon a telepeinken, ahol tisztán látják a munkaverseny állandósításának jelentőségét, ott igyekeztek a koreai műszak előkészítő és szervezési tapasztalatait állandósítani és közvetlenül a Koreai Hét után felajánlásokat szerveztek alkotmányunk ünnepére. Itt különösen a Fővárosi HÉV vállalat budafoki, cinkotai, szentendrei és vágóhídi telepei tűntek ki, ahol a dolgozók a munkaverseny állandósítása érdekében tették meg felajánlásaikat alkotmányunk ünnepére. Itt különösen a villamos- és autóbusztelepek, illetve üzemük területén kétségtelenül megállapítható az, hogy a koreai műszak lendülete megtört és éppen a hiányos előkészítő és szervezési munka miatt bizonyosfokú visszaesés mutatkozott.

Döntő fontosságú kérdés különösen most az alapbéremelés, normarendezéssel kapcsolatban, hogy a munkaversenyből ezt a hiányosságot, a kampányszerűséget ki tudjuk küszöbölni. Ezzel kapcsolatban tisztán kell látnunk a pártszervezet, a szakszervezet és a vállalatvezetés szerepét.

A *pártszervezet feladata* az, hogy az üzem dolgozóit mozgósítsa a termelési terv végrehajtására, a munkafegyelem megszilárdítására, a szocialista munkaversenyre. Ezt a feladatot pedig úgy tudja megoldani, ha minden kommunista példamutatóan teljesíti a Párt szervezeti szabályzatában lefektetett kötelességét, hogy „élenjárjon a termelésben, példát mutasson a munkafegyelemben, a szakmai képzettség emelésében".

A szakszervezet feladata az üzemben a szocialista munkaverseny fejlesztése. A szakszervezeti szervek feladata, hogy munkájuk középpontjába a szocialista termelés döntő kérdéseinek megoldását helyezzék és ezen keresztül támogassák és segítsék a pártszervezeteket munkájukban. Mint széles tömegszervezetnek biztosítaniok kell, hogy az üzemi dolgozók legszélesebb rétegei vegyenek részt a szocialista munkaversenyben.

A vállalatvezetés feladata, hogy a termelés területén biztosítsa az üzem, vagy vállalat terve — amely a népgazdasági terv egy része — végrehajtásának előfeltételeit. Ennek érdekében a Párt és szakszervezeti szervekkel meg kell beszélnie, hogy melyek azok a területek, amelyekre az üzemi terv végrehajtása céljából az üzem sajátos helyzetéből következően a munkaversenyt irányítani kell.

Különös jelentőséget ad a Párt, a vállalatvezetés és a szakszervezeti szervek jó együttműködésének az új normák bevezetése.

Üzemi bizottságaink feladata, hogy teljes mértékben segítse a dolgozókat az új normák túlszárnyalásáért vívott harcukban. Ez, pedig csak úgy tudják elérni, ha szorosabb kapcsolatot tartva a pártszervezetekkel és a vállalatvezetéssel, megjavítják versenyszervező munkájukat.

Most, hogy a darabbér bevezetésével egyidejűleg bevezetjük az új normákat, feltétlenül fontos, hogy minden szakszervezeti funkcionárius központi feladatnak tekintse a munkaverseny kiszélesítésének kérdését és az e téren mutatkozó kampányszerűség megszüntetését.

Ha megvizsgáljuk azokat az okokat, amelyek a versenylendületbe mutatkozó visszaeséseket előidézték, akkor megállapíthatjuk, hogy itt két alapvető okot találunk. Az egyik a kampány, a másik az ellenség keze.

A kampányszerűségnek legfőbb oka abban van, hogy üzemi bizottságaink aktíváink mindig felülről várják az intézkedést a konkrét feladatok kitűzésére, ahelyett, hogy a telep, vagy az üzem tervéből kiindulva, ők maguk szabnák meg az üzem sajátos versenyfeladatait.

A szakszervezeti központtól várják az aprólékos konkrét feladatok kitűzését ahelyett, hogy a pártszervezettel, a művezetőkkel beszélnék meg azokat a feladatokat, amelyeket célul kell kitűzni a dolgozóknak és amelyeken keresztül emelkedne a termelékenység, csökkenne az önköltség.

Különösen nagy feladat hárul az aktivákra a munkaversennyel kapcsolatban a normarendezés után. A bizalmiak csoportjuk tagjaival beszéljék át azokat a versenyfeladatokat, amelyeknek vállalásán és teljesítésén keresztül biztosítani tudjuk a minisztertanács határozatának szellemében a termelékenység további emelkedését. Vonjuk be ezekbe a megbeszélésekbe a műszaki értelmiséget, hiszen a Koreai Hét tapasztalatai azt mutatják, hogy ott, ahol aktivizálták a műszaki értelmiséget, folyamatosabb volt az anyagellátás, biztosítva volt a folyamatos munka és a műszaki értelmiség eredményesen segítette elő a dolgozókat feladataik túlteljesítésében.

A bizalmiak egyébként vizsgálják felül a hosszúlejáratú versenyszerződéseket, beszéljék meg a dolgozókkal azokat az új feladatokat, amelyeknek vállalásán keresztül dolgozóink a termelékenység emelkedése mellett csökkenteni tudják azt a keresetkiesést, amelyet az elavult normákról a rendezettekre való áttérésénél jelentkezni fog.

Minden funkcionáriusnak elsőrendű kötelessége elsősorban a személyes példaadáson keresztül bebizonyítani azt, hogy az új normák reálisak és túlteljesíthetők. Aktíváink járjanak elöl a munkaversenyben, személyes példaadással következetesen harcoljanak a kampányszerűség ellen és egy-egy feladat megoldása után azonnal tűzzék ki maguk elé az új célt, az új versenyfeladatot.

Ki kell fejleszteni a szakma legjobb dolgozójáért folyó versenyt és ennek súlypontját elsősorban az üzemen belüli versenyre kell helyezni. Versenyt kell indítani a telep, vagy az üzem legjobb lakatosa, esztergályosa, kalauza, vagy kocsivezetője stb. címért.

A versenyszervező munkában hatalmas szerepük van a mestereknek, a művezetőknek, akikről Sztálin elvtárs a nehézipar és a bányászat élmunkásainak 1937 októberi fogadásán a következőket mondotta: „Ilyen vezetők, kicsik és közepesek, nálunk tízezrével vannak... Ezektől az emberektől függ egész mezőgazdaságunkban a termelés sorsa. Ez azt jelenti, hogy tőlük függ a gazdasági vezetés sorsa."

És valóban a mesterektől és művezetőktől függ az, hogy hogyan fejlődnek műhelyében technikailag és politikailag a dolgozók, nekik kell gondoskodni arról, hogy a termelési módszereket tökélete-

(Folytatás a második oldalon)

Felavatták az Úttörővasút harmadik szakaszát

Augusztus 19-én Bebrits Lajos elvtárs közlekedés- és postaügyi miniszter ünnepélyes keretek között felavatta a Hűvösvölgyben az Úttörővasút új szakaszát. Úttörők dalától volt hangos a Hűvösvölgy. Fehéringes, pirosnyakkendős kisfiúk, kislányok vidám dala száll a hegyek között kanyargó sínek mentén: így üdvözölték az Úttörővasút harmadik szakaszát. Népköztársaságunk, dolgozó népünk boldog gyermekkort teremtett a magyar gyermekeknek — ennek újabb tanúbizonysága a most kibővített Úttörővasút, amelyet augusztus 20-ra, Alkotmányunk ünnepére avatott fel Bebrits elvtárs. Jól tudják ezt a gyermekek is: a Párt és szeretett édesapjuk, Rákosi elvtárs iránti hála szavai azok, amelyeket énekelnek. Képünkön Bebrits elvtárs kitüntetést nyújt át az egyik úttörő vasutasnak. Lent az ünneplő közönség egy része a hűvösvölgyi végállomáson.

A MŰSZAKI ÉRTELMISÉG FELADATAI A GÉPJÁRMŰJAVÍTÓ SZAKMÁBAN

Pártunk vezető funkcionáriusai, de maga Rákosi elvtárs is, nem egy esetben hangsúlyozták ki, hogy ipari termelésünk fejlesztése, a munka termelékenységének emelése nagymértékben függ a műszaki értelmiség jó munkájától. Számos értekezleten felvetettük Pártunk álláspontját és boncolgattuk azt a kérdést, vajjon a munkaverseny szellemének fejlődése egymagában elegendő-e a termelékenység emelésére.

Minden esetben megállapítottuk, hogy a dolgozók igyekezete nem elegendő és a munkaverseny műszaki feltételeinek biztosítása nélkül, a műszaki értelmiség segitsége nélkül a termelékenység emelkedése nagymértékben gátolva van.

Ezért hívta fel Pártunk a műszaki értelmiséget a legnagyobb fokú segítség nyujtására és ha szakszervezetünk nevében kijelentem, hogy a műszaki értelmiségnek egyenesen kötelessége a legnagyobbfokú aktivitás, akkor egyben megállapithatjuk azt is, hogy soha nem állott és egyetlen kapitalista országban nem áll olyan hatalmas perspektiva a műszaki értelmiség előtt, mint napjainkban, a proletariátus diktatúrájának és a szocialista építés időszakában.

Ma, a műszaki értelmiségben erős munkaerőhiány mutatkozik, ami azt jelenti, hogy nemcsak álláshoz, foglalkozáshoz, jól dotált munkához jutottak mérnökeink és technikusaink, de szokatlanul újabb és újabb munkaerőt kell kinevelnünk erre a hivatásra, mert fejlődő iparunk, különösen fejlődő közlekedésünk egyre több és több szakembert igényel.

Még jól emlékezünk a Horthy-időkben arra, amikor mérnökök, technikusok kocsikisérőnek, soffőrnek, árukihordónak ajánlkoztak, mert képtelenek voltak szakmájukban elhelyezkedni.

Ezzel szemben a műszaki értelmiség nagyon megbecsült rétege demokráciánknak és még az üzemi bizottságokban is külön képviselet van biztosítva a műszaki értelmiségnek.

Szakmánkra nézve megállapithatjuk, hogy eddig minden segitséget megkaptunk mérnökeinktől, technikusainktól, mű- és üzemvezetőinktől, de most, a normarendezés után szükségesnek tartjuk néhány alapvető problémára rávilágitani, amelynek kiküszöbölése kizárólag a műszaki értelmiség munkájának függvényeként áll előttünk és ez a termelékenység emelkedése.

A mult tanulságai

Pártunk azt tanitja, hogy az elvégzett munkáknál le kell szűrnünk az összes tapasztalatokat, úgy a jó, mint a rossz oldalt figelembe véve. Komoly tapasztalatok gyüjtésére akkor volt először széles térben alkalmunk, amikor a magyar nép kifejezte végtelen hálaját és szeretetét hazánk felszabaditója, a világ népeinek tanitója, Sztálin elvtárs iránt.

A sztálini műszakban szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy a megváltoztatott üzemszervezési és gazdasági tervezési módszereink óriási mértékben képesek emelni a termelékenységet.

Vizsgáljuk meg pontról-pontra azokat a szervezési feladatokat, amelyek a sztálini műszak idején nagy mértékben befolyásolták a termelékenységet és használjuk fel a jelenben a leszürt tapasztalatokat.

A szakmunkások

1. A többszáz, sőt nemritkán többezer százalék teljesitmények a sztálini műszak idején főleg a munkahelyek jó megszervezéséből adódtak. Minden egyes műhelyben, üzemrészben segédmunkások beállításával mentesiteni tudták a szakmunkásokat az összes mellékmunka alól, igy a szakmunkások nem csellengtek el a munkaidőt a raktárban, a szerszámkeresésnél, hanem kizárólag a szakmunka területén dolgoztak s főként ezért emelkedett óriási mértékben a termelékenység.

Ezzel szemben azt tapasztaljuk ma, hogy a szakmunkások igen gyakran napi 3—4 órát is kénytelenek alkatrészek után járni, raktárba szaladgálni, szerszámért futkosni. Legutóbb az egyik nagyüzem dolgozóját figyeltük meg, aki két csavarért kerek 33 percet szaladgált.

A művelet-tervezés

2. Az átlagteljesitmények tömeges emelkedését magyarázza a jó művelet-tervezés, a jó üzemszervezés. A gépjárműjavító iparban az 1. sz. autójavitót kivéve, elég nagy anarchia mutatkozik ezen a téren. Ha tervszerűen akarok javitani, akkor világos, hogy az a legdöntőbb feladatom, hogy előre megvizsgálom, milyen márkájú és milyen tipusú kocsit állitok a javitási programba. Gondoskodom a javításra kerülő kocsi minden alkatrészének beszerzéséről, hogy az összes csavarok, alkatrészek a szakember kezeügyébe legyenek készitve, akinek más dolga nem lehet, mint a kocsi összeszerelése. Már most, ha a tervszerű munkát, tehát magát a művelet-tervezést megoldani nem tudjuk, ne is várjunk jó eredményeket, mert igy csak a mindenkor felmerült események után kullogva, elvérzünk a pillanatnyilag megoldandó feladatok útvesztőjében.

A munkadarabok felhalmozása

3. Ha tervszerűen dolgozunk, előre tudjuk, hogy milyen alkatrészekre van szükségünk, figyelembe véve a km tervet, meg kell állapitanunk az egyes alkatrészek élettartamát. Ebből következik, hogy a jó művelettervező előre tudja, hogy a különböző hónapokban hány rugóra, lökésátlóra, vizpumpaperselyre, generáljavitott motorra van szüksége és gondolkodik a megfelelő mennyiségben való előregyártásról. Igy a javításra befutó járművek minden fennakadás nélkül gyorsan, pontosan, tervszerűen javithatók lesznek.

A rejtett tartalékok

Egyetlen üzem sem dicsekedhetik azzal, hogy nálunk rejtett tartalékok nincsenek. Nagyon súlyos tévedés volna azt hinni, hogy egyetlen olyan üzem is létezik, ahol ne volnának lehetőségek a munkamenet megjavitására, az önköltség csökkentésére, az indokolatlanul magas rezsiköltségek föltárására. A jó szakember, mérnök, művezető szüntelen azon fáradozik, hogy a rejtett tartalékokat felszinrehozva ezáltal a termelékenységet emelje.

Ezzel szemben azt látjuk, hogy a művezetők, mérnökök elvesznek a bürokrácia posványában, nem látszanak ki a munkalapokból, a különböző osztályokhoz irt jelentések halmazából, valóságos irodeák iesz belőlük.

A gazda szeme hizlalja a jószágot, mondja közmondás, természetes, hogy a művezetők, üzemvezetők helye nem az irodában van, hanem a dolgozók között, hogy szaktudásukkal, tanácsaikkal, ellenőrzéseikkel javitsák a munkavégzést.

A tervfelbontás

Az utóbbi időben alszik ez a kérdés az új normák bevezetése óta, mintha végleg meghalt volna. Pedig elsősorban a műszaki értelmiségen múlik, hogy felbontsák az üzemtervet műhelyekre, csoportokra, egyénekre, hogy minden dolgozó számotvethessen, vajjon az üzemterv ráeső részét teljesitette-e és ha a dolgozó tisztában van azzal, hogy mit kell elvégeznie az üzemterv ráeső részének teljesitéséhez, igyekszik eleget tenni vállalt feladatának, tehát máskép nézi munkáját, mint amikor „vakvilágba" dolgozik.

A MUNKAVERSENY-SZERZŐDÉSEK

Ami ezt a kérdést illeti, állapitsuk meg, hogy az ipari dolgozók között komoly hibák mutatkoznak a versenyszerződések megkötése vonalán az új normák bevezetése óta. A 180—200, sőt 300 százalékos vállalások, 30—50 százalékos túlteljesitések pillanatnyilag érvényüket vesztették. Most itt állnak a dolgozók tanácstalanul sajátmagukat kérdezve, vajjon mire tegyek vállalást, hány százalékra fogom teljesiteni a normát? Természetes, hogy a dolgozók csak a műszaki értelmiségtől várhatnak segitséget, akik tudják az üzem szűk keresztmetszeteit és igy segithetik a dolgozót a munkaversenyszerződés megfogalmazásában és irányt adhatnak a vállalásoknak, amelyek döntően a szűk keresztmetszetek kiküszöbölésére kell, hogy irányuljanak.

A munkamódszer-átadás

Minden üzemben vannak kiváló szakemberek és vannak gyengék vagy közepes dolgozók. Akadnak számosan, akik tisztában vannak a szakma mesterfogásaival és mert rendszerünkben szakmai titkok nincsenek, döntő feladatunk a szakoktatás. A műszaki értelmiségre vár az üzemen belül a munkamódszer-átadás megszervezése, hogy szakadatlanul neveljük ki a jó szakmunkások tömegét azon keresztül, a legjobbak átadják munkamódszereiket a gyengébbeknek. Igen helyes volna a munkamódszer-átadás olyanformán való megszervezése, hogy minden kiváló szakmunkás patronálna 3—4 gyengén dolgozót és vállalná ezek tanitását, oktatását munkaközben, ha együtt dolgoznak, vagy munkaidő után, az oktató szakmunkás megfelelő díjazása mellett. Ebben az esetben az üzemi norma átlag biztosan emelkedő tendenciát fog mutatni.

A sztahánovisták

Egyre szaporodik sztahánovistáink száma és szakmánkban nem egyszer bizonyosodott be, hogy az egyszerű dolgozó olyan feladatokat oldott meg, ami egy technikusnak is becsületére vált volna. Természetes, hogy fejlődik minden dolgozó szakmailag akkor, ha mérnökeink foglalkoznak velük, ha tanitják, oktatják őket, ha a mérnökeink átadják magas szaktudásukat, amelyeket sikerrel alkalmazhatnak dolgozóink — szerelők, lakatosok, hegesztők, rugókovácsok —, szakmájuk területén.

Helyes volna, ha egy-egy mérnök 2—3 sztahánovista állandó oktatását, a velük való foglalkozást vállalná.

Munkaerőfelesleg

Az új normákkal eddig elért eredmények azt bizonyitják, hogy rövidesen felszökik az üzemi átlagnorma és egyes üzemekben munkaerőfelesleg áll elő. Ma, amikor komoly munkaerőhiánnyal küzd nemzetgazdaságunk, az jelenti a helyes intézkedést, ha a telesleges munkaerőt a munkaerőgazdálkodás rendelkezésére bocsátjuk. Ma egyetlen mérnöknek sem kell attól félnie, hogy ezidják a dolgozók, mert átadják őket más üzemeknek. Ma ott tartunk, hogy minden szerelőt, lakatost, esztergályost tárt karokkal várnak az üzemek. Küzdjünk tehát erősen az üzemen belüli munkanélküliség ellen és a felesleges munkaerőátadástól ne irtózzunk.

A vállalatvezetők

Igen helyesen cselekednének, ha a műszaki értelmiséget a szűk keresztmetszetek kiküszöbölésére ösztönöznék azáltal, ha egy-egy probléma megoldására 1000—2000 vagy ennél több forint pályadijat tűznének ki. Az igazgatósági alapot különben is azért létesitette kormányunk, hogy a jól dolgozókat ebből jutalmazzuk. A pályadijak eddig mindig meghozták a maguk jól termő gyümölcsét és a dijnyertesek megelégedve veszik tudomásul, hogy kormányunk úgy értékeli a kiváló munkát, amennyiben anyagilag is honorálja a dolgozót.

Együtt a tömegekkel

Sohasem szégyeltem bevallani, hogy sokat tanultam a tömegektől. Tanultam az értelmiségtől, de az egyszerű dolgozótól is, amilyen magam is vagyok.

Az a műszaki értelmiség, aki szorosra tudja fűzni kapcsolatát a dolgozókkal, mintahogy ezt tette Angyal, Biringer, Kratochwil, Rieger és a többi műszaki értelmiségi elvtársak. Aki minden problémát megbeszél a dolgozó elvtársakkal, aki a széles tömegekre támaszkodik, kiérdemli a dolgozók bizalmát, határtalan szeretetét.

A közös munka meghozza a kellő eredményt, erősiti a kollektiv szellemet, könnyebben megoldhatók a problémák is.

Szakszervezetünk biztos benne, hogy a műszaki értelmiségi dolgozók méltóak lesznek Pártunk bizalmára és jó munkájuk lehetővé teszi a normák gyors felfuttatását, a dolgozók bérének emelkedését, népi demokráciánk erősödése, a szocializmus épitése és a béke védelmének érdekében.

VIRÁG REZSŐ

Akik méltatlanokká váltak a szakszervezet tagságára

Az augusztus hó 11-én megtartott Elnökségi ülés Kocsis Kázmért Bur oktatás, Fekete 3 Sándort Bur tehergázllítás, szakszervezetünk tagjai sorából kizárta, mert a munkásosztály érdekeivel szembeni magatartást tanusitottak.

•

Szakszervezetünk fegyelmi bírósága Nádudvari István sporttitkár, Tóth Géza, Liszák József és Gerő Dezső motoros szakosztály tagjait, mert a szocialista erkölcsöt megcsúfolva, elősegitették hivatali helyiségben egy pornográf filmnek levetitését, szigorú dorgálásra itélte azzal, hogy hasonló vagy más erkölcsöket romboló cselekedet esetén a szakszervezet tagjai sorából kizárja.

KÖZLEKEDÉSI ALKALMAZOTTAK SZAKSZERVEZETE

PAPP ESZTER NYILT LEVELE A GÉPJÁRMŰVEZETŐKHÖZ

Kedves Közlekedés!

Ez úton szeretnék köszönetet mondani Pártunknak, hogy lehetővé tette, mint minden szakmában, nálunk is, az Autótaxi-nál, hogy mi a mult érában elnyomott és kizsákmányolt nők, egyenlő elbirálásban, egyenlő jogokkal olyan pályára menjünk, ami a mi fizikumunknak és adottságunknak legjobban megfelel. Amikor arra gondolok, hogy a Szovjetunióban már 30 éve élnek ezekkel a jogokkal a nők, addig mi a mult érában egyenlő munka mellett, igen sok esetben a férfi szaktársak fizetésének a felét vagy a negyedrészét sem kaptuk. Nem tudok gondolni erre anélkül, hogy ne gondolnék mélységes hálával a felszabaditó Szovjet Hadseregre és annak vezérére, Sztálin elvtársra. Mi, az Autótaxi új dolgozó női, nagyon boldogok vagyunk (egy új útra mehetünk), hogy ebben a foglalkozási ágban utat törhetünk. Számoltunk a kezdeti nehézséggel, de amint munkánkhoz hozzálátunk, boldogságunkra árnyék borult.

Nem számoltunk, azzal, hogy a reakció itt is megtalálja a módját annak, hogy éket verjen közénk és férfi szaktársaink közé. Először jött szép csendben, a jóindulat álarcát véve magára és azt mondta: Ó kedves szaktársnők, ez nagyon nehéz munka, itt hamar a börtönbe kerülhetnek, a tél nem a női gépkocsivezetőnek való, stb. szóval szép csendben, tiszta jóindulattal kezdtek lebeszélni új munkakörünkről. Mikor ez nem sikerült, akkor a gépkocsikról való, már nem éppen udvarias kiabálás: Eredj a főzőkanálhoz, a gyerekkocsihoz, volán Jolán, — hogy csak a legfinomabb megjegyzéseket emlitsem. Később: Nem dolgozom nővel, nem akarom, hogy egy kocsira osszanak vele. Tönkreteszi a kocsit, nem dolgozom éjjel, dolgozzon az egyenjogú nő. Leszeretek, mert a nők úgyis elveszik a kenyerem. Még később, mikor már látták, hogy az első tanfolyamos nők közül egy sem szaladt el, se a finom, sem a kevésbé finom lebeszélésre, a gépkocsitól, itt-ott dühös és nyilt ellenségeskedésbe kezdtek, ami megnyilvánult abban, hogy váratlanul bekereszteznek vezetőnőket, lökhárítót húznak el, magas tempókra biztatják a szaktársnőket. Ezekből a látszólagos semmiségekből komoly karambolok keletkezhetnek és nagy kárt okozhatnak szocialista államunknak, azaz saját magunknak is.

T. Szerkesztőség! Nem régi nő módjára akarunk sirni ezek elmondásával, de szeretném, ha lapjukban megérteinék sok szaktársunkkal, hogy mi nem előnyöket akarunk magunknak, hanem azért, mert Pártunk felszabadított bennünket, beakarjuk bizonyitani, hogy méltók leszünk a bizalomra és mi a férfi szaktársakkal vállvetve akarjuk kivenni részünket szocialista hazánk felépitésében. A férfi szaktársak értsék meg, hogy méltók akarunk lenni példaképünkhöz, a szovjet nőkhöz, s ha kell, megvédjük jogainkat a reakció szabotázs-ügynökeivel szemben.

Ha kell, drága véren kapott szabadságunkért, jogainkért Zója példájára vérünket is feláldozzuk. Koreában folyik a vér. A koreai nőknek maguknak kell kiharcolni a szabadságukat. Értsék meg a férfi szaktársak, akik még nem értették meg, hogy ezzel nem épitik a békét, de aláaknázzák azt akár tudatlanul, akár tudatosan.

Elvtársi üdvözlettel
PAPP ESZTER,
az Autótaxi dolgozó női
nevében

(A vezércikk folytatása)

sitsék és a dolgozók szaktudását állandóan fejlesszék. Feladatuk a müvezetőknek világosan és konkrétan megjelölni minden egyes dolgozónak minden napra a munkafeladatát és megteremteni az előfeltételeit annak, hogy a dolgozók feladataikat teljesithessék is.

A művezetők munkájában érvényesülnie kell annak a sztálini elvnek, hogy: „a vezetéshez előre kell látni". Tehát idejében fel kell figyelnie minden olyan körülményre, amely a dolgozókat feladatuk teljesitésében zavarná. Az a jó művezető, aki maga is versenyez, a legjobb művezető cimeért s ilymódon személyesen is példát mutat a dolgozóknak a szakmai versenyben való részvételben.

A bizalmiak tartsanak állandóan szoros kapcsolatot a művezetőkkel és az általuk kitűzött feladatot beszéljék át csoportjuk tagjaival. Minden bizalminak tudni kell azt, hogy csoportjának tagjai hogy állnak a munkaversenyben, milyen nehézségeik vannak. A bizalmi csoporton belül is ki kell épiteni a munkamódszerátadást, a tapasztalatcserét, hogy ezálal biztositsuk a lemaradók fejlődését, a jó munkamódszerek általánositását.

Aktiváink adjanak ki sajátos üzemi jelszavakat, amelyek az üzem konkrét tervéből kiindulva, harcba szólitják a dolgozókat egy-egy feladat teljesitéséért, egy-egy szük keresztmetszet megszüntetéséért.

Ahhoz, hogy ezt meg tudjuk tenni, szükséges, hogy minden funkcionárius ismerje üzemének, telepének tervét és a tervteljesités állását. És ha aktiváink őszintén megvizsgálják azt, hogy hogy állnak ezzel a kérdéssel telepükön belül, akkor megállapithatják, hogy igen keveset tettek ezen a téren.

Pártunk Politikai Bizottsága nem ok nélkül birálta meg a szakszervezetek munkáját. Rámutatott a Politikai Bizottság arra, hogy a szakszervezeti funkcionáriusok elszakadtak a Párttól és ezzel elszakadtak a tömegektől is.

A Politikai Bizottság határozata megállapitja, hogy a szakszervezetek sikeres tevékenységének legfontosabb feltétele a dolgozó tömegekkel való eleven, szilárd kapcsolat, a vezetők és a munkásosztály tömegei közötti kölcsönös bizalom, a tömegek ativ támogatásának biztositása.

Versenyszervező munkánkban állandóan lebegjen előttünk Pártunk birálata, és ennek a szellemében támogassuk dolgozóinkat az új normák túlteljesitéséért vivott harcukban.

A másik döntőfontosságú kérdés amiről beszélnünk kell, ami szintén hozzájárult a versenylendület visszaeséséhez, az az ellenség keze. Meg kell állapitanunk, hogy funkcionáriusaink elég liberálisan kezelik ezt a kérdést. Ahelyett, hogy erélyesen fellépnének és lelepleznék az ellenséget a dolgozók előtt, opportunista módon szemet hunynak egy-egy ellenséges megnyilvánulás előtt. Az ilyen megalkuvó magatartás azt fogja eredményezni, hogy ezek a funkcionáriusok elszakadnak a tömegektől, mert nem ismerik fel azt a tényt, hogy a munkások túlnyomó többsége — amit tapasztalatok is bizonyitanak — helyesli a miniszteranács határozatát és mint a fejlődés elősegitőjét, minden erejével lelkesen támogatja.

Vizsgálják meg aktiváink a tápénzcsalók, a betegek és a munkafegyelem kérdését, ne menjenek el a dolgozók egyetlenegy panasza mellett anélkül, hogy azt aprólékosan ki ne vizsgálták volna.

Az ellenség kezét jelzi az is, hogy sokasodnak a bérelszámolási panaszok, sok baj van a munkalapok kiadása körül, szabotálja az ellenség a Sztahánov-mozgalmat stb. Fel kell mérni ezeknek a jelenségeknek a súlyát saját területünkön és a dolgozók előtt leleplezett ellenséget a megfelelő helyre kell juttatni.

Ahhoz, hogy az ellenség ellen következetes harcot tudjunk folytatni, szükséges az, hogy a Politikai Bizottság határozatának szellemében, gyökeresen felszámoljuk munkánkban és magatartásunkban az opportunista szociáldemokrata befolyást, a Párttól való elszakadottságot.

Lebegjen állandóan szemünk előtt a Politikai Bizottság határozata, harcoljunk következetesen az ötéves terv végrehajtásáért és ennek keretén belül a termelékenység emeléséért, a szocialista munkaverseny, a Sztahánov-mozgalom kiszélesitéséért.

A Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének Termelési Osztálya

Pártunk segítségével felkészültünk az őszi forgalomra,

— most hozzálátunk a feladatok megoldásának

Ezen a héten túljutottunk az őszi csúcsforgalom úgynevezett előkészítő szakaszán. Pártunk segítségével felkészültünk az őszi forgalomra, — most hozzálátunk a feladatok megoldásának.

Lapunk augusztus 15-i számában már beszámoltunk arról a sikerről, amelyet a Koreai Héten értek el vasutasaink s amely hatalmas lendületet adott a vasúton a sztahánovista mozgalomnak, amely közvetve döntően segíti az őszi forgalom lebonyolítását. Külön cikkben számoltunk be a Koreai Hét hatalmas sikeréről, amely megmutatta egyben azt is, hogy a magyar vasutas síkraszáll a proletár nemzetköziségért és mindinkább levetkőzi a régi fasiszta rendszerből átörökölt tulajdonságait.

Ötmillió forint értékű felajánlás, hét és félmillió kiteljesítés a „Koreai Héten"

A vasutas dolgozók a Koreai Héten felajánlásaikon keresztül az őszi forgalom sikeres lebonyolítását is szolgálták. A hősiesen harcoló koreai nép iránt érzett szolidaritásról, a békéért folytatott harc elszántságáról beszélnek azok az eredmények, amelyeket a „Koreai Hét" során értek el üzemeinkben a dolgozók.

A felajánlásokban a vasutas dolgozók 84.28 százaléka vett részt, a felajánlások összege valamivel több volt, mint 5 millió forint. Ezt a nagyösszegű felajánlást a vasutas dolgozók határtalan lelkesedése 7,508.765 forintra emelte kiteljesítési értékben.

Az őszi csúcsforgalom lebonyolítását segítette elő kiválóan a Szolnoki Járműjavító dolgozóinak bekapcsolódása is. A dolgozók 93.4 százaléka 335.350 forint értékben tett felajánlást, amelyet 633.060 forint értékben teljesítettek.

A Koreai Hét hatalmas eredményeket hozott a rejtett tartalékok feltárásával, újításokkal, a munka jobb megszervezésével dolgozóink nem kis része túlszárnyalta a régi normák alapján elért teljesítményeket. *Falusi* György esztergályos például 117 százalékos teljesítményét 411 százalékra emelte a munka jobb megszervezése révén. Ugyanez a helyzet a vontatási szolgálatnál is, ahol hatalmas eredményeket mutattak fel a dolgozók és

a négy szovjet tapasztalat alkalmazásával, Kádár elvtárs kezdeményezéséhez a vasútüzem minden területéről csatlakozásukat jelentették be a dolgozók.

A „Koreai Héten" 63 olyan vonatot továbbítottunk, amely a négy szovjet tapasztalatot használta fel a siker kivívásához 476 „2000 tonnás" vonat és 469 „500 kilométeres" mozdony közlekedett. Egyheti megtakarításunk 3025 tonna szén volt 363.000 forint értékben.

Dolgozóink lelkesen küzdenek a kocsiforduló leszorításáért

A dolgozók ezrei érzik át feladatuk nagyságát és szépségét, amikor küzdelembe indulnak *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címéért és csatlakoznak lapunk másik helyén közölt versenyfelhíváshoz, amelyet kitűnő sztahánovista mozdonyvezetőnk, *Lengyel* József elvtárs intézett az ország valamennyi vasutasához.

Már e felhívás előtt megmutatkozott, hogy a dolgozók lelkesedése nem áll meg egy hét határánál, hanem

tovább viszik vasutasaink a „Koreai Hét" lendületét,

nyilvánvaló tehát, hogy *Lengyel* elvtárs versenyfelhívásához, „az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért megindított küzdelemhez még nagyobb arányban fognak csatlakozni a dolgozók.

Az eddigi eredményeink között jelentős például a Budapesti Keleti-pályaudvar Fűtőház dolgozói által elért fém- és olajmegtakarítás a Koreai Héten. Ez olyan mértékű, hogy abból

16 napon át egy személyvonatpárt lehet továbbítani Budapest—Sátoraljaújhely között.

Ugyancsak szép eredményt mutattak fel a vontatási műhely dolgozói Budapest területén azzal, hogy 110 olyan kocsit javítottak meg, melyet egyébként a járműjavítókba kellett volna utalni.

A műszaki értelmiség is bekapcsolódott az őszi forgalom előkészítési munkálataiba. Erre legjobb példa a Budapest—Ferencvárosi Fűtőház.

Pálvafenntartási dolgozóink is hatalmas lelkesedéssel csatlakoztak a munkafelajánlási mozgalomhoz, például Dombóvár Osztálymérnökség dolgozóinak 100 százaléka tett felajánlást. Az Osztálymérnökség előző havi átlagteljesítménye 114.4 százalék volt s ezt a „Koreai Héten" 5 százalékkal emelték.

Az őszi forgalom jó lebonyolításához járul hozzá a szombathelyi vasutasok versenyfelhívása

Horváth János szombathelyi főmozdonyvezető, *Horváth* Ferenc és *Somogyi* Béla fűtők az alkotmány első évfordulója tiszteletére az alábbi versenyfelhívással fordultak az ország mozdonyvezetőihez és fűtőihez:

„Napok múlva teljes egészében kibontakozik ide őszi forgalmunk; népgazdasági további erősödése, ötéves tervünk zavartalan teljesítése azt követeli tőlünk, vasutas dolgozóktól, hogy sikerrel birkózzunk meg a ránk bízott feladatokkal. Ezt várja tőlünk Pártunk, Rákosi elvtárs.

Az őszi forgalom sikeres lebonyolítása érdekében mi, szombathelyi dolgozók elhatároztuk, hogy az alábbi pontok szerint versenyre hívjuk az ország valamennyi mozdonyvezetőjét, fűtőjét és fűtőházi dolgozóját:

1. **Az antidur vízlágyító-készülékkel felszerelt mozdonyokkal mosástól mosásig huszonötezer kilométert teljesítünk.**
2. **Mozdonyainkat jókarban tartjuk és mosástól mosásig nem adjuk gépeinket javításra, a kisebb javításokat magunk végezzük el.**
3. **Vállaljuk, hogy minden tehervonatot felemelt menetsebességgel továbbítunk.**
4. **A vízlágyító berendezés nélküli vonatokkal a mosástól mosásig eddig elért kilométer-teljesítményt tíz százalékkal túlteljesítjük.**
5. **Vállaljuk, hogy az antidur-berendezést húsz százalékkal megrövidített idő alatt szereljük fel mozdonyainkra.**

Versenykihívásunkat alkotmányunk első évfordulójának jegyében tesszük meg, hogy kifejezzük hálánkat az első alkotmányért, a szabadság, a dolgozók alkotmányáért. Versenyfelhívásunkban vállalt kötelezettségeinkkel egyúttal válaszolunk a hős koreai nép szabadságára törekvő aljas amerikai hódítóknak és ügynökeiknek, a jobboldali szociáldemokratáknak és a klerikális reakciónak.

Pártunk vezetésével, a hős szovjet vasutasok példájának követésével álljunk utasatsorba e felhívás teljesítéséről"

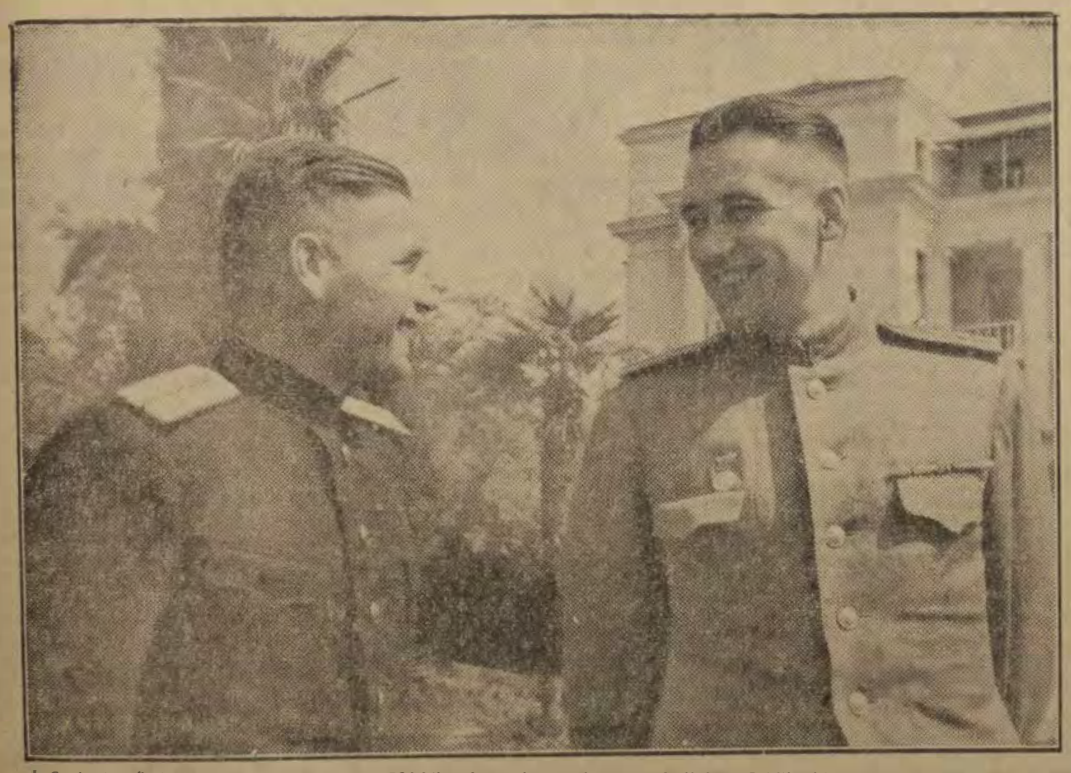
A fűtőházak dolgozói egymásután csatlakoznak a szombathelyiek kezdeményezéséhez

A szombathelyiek versenyfelhívásához szerte az országban, a vasút egyre több dolgozója csatlakozik. A pécsi fűtőház valamennyi dolgozója részt vesz a versenyben. A dombóvári fűtőházban *Tolnai* Béla mozdonyvezető és *Braun* György fűtő csatlakoztak elsőnek a versenyhez.

A nagykanizsai fűtőház dolgozói ugyancsak vállalták, hogy a kazánmosások között megtett út kilométerszámát 25 ezerre növelik. Vállalták továbbá, hogy minden tehervonatot rugalmas menetrend szerint továbbítanak. Tíz százalékkal növelik a vízlágyító-berendezéssel nem rendelkező mozdonyok kapacitását is.

A szombathelyiek felhívásához ugyancsak csatlakozásukat jelentették be Landler Jenő Járműjavító ÜV, a szolnoki, székesfehérvári és a ferencvárosi fűtőház dolgozói is.

PÉLDAKÉPEINK

I. Szolovjev (balról) és V. Blazsenov, az „500 kilométeres"-mozgalom megindítója, Sztálin-díjas sztahánovista mozdonyvezetők a vasutasok gyönyörű üdülőjében töltik szabadságukat, a Krasznodár vidéki Szocsiban.

A VASÚTPOLITIKAI OSZTÁLY ELISMERÉSE SZAKVONALI VEZETŐKNEK

A Vasútpolitikai Osztály dicséretben részesíti és elismerő levéllel tünteti ki az alant felsorolt szakvonali vezetőket, akik a tavaszi-nyári forgalom sikeres lebonyolításában és az őszi forgalom előkészületi munkálataiban kiemelkedő eredményeket értek el:

Arató Károly	főigazgató, a MÁV	Igazg. vezetője,	Budapest
Porkoláb Tivadar	főintéző	állomásfőnök	Szob
Kőrösi Károly	"	"	Hegyeshalom
Vass Lajos	"	"	Székesfehérvár
Együd László	"	állomáselőljáró	Bánréve
Halmai Albert	"	állomásfőnök	Szerencs
Fésüs Béla	intéző	"	Tiszafüred
Barra Károly	"	"	Záhony
Kelemen Ferenc	felügyelő	"	Debrecen
Lőrinc Antal	intéző	"	Kiskunfélegyháza
Papp Zoltán	"	"	Kecskemét
Várkonyi Mihály	"	"	Gyula
Anhalt László	felügyelő	"	Pécs
Pongrácz Jenő	intéző	"	Barcs
Vörös Béla	"	"	Pápa
Szalai József	"	"	Várpalota
Miklós István	főintéző	"	Celldömölk
Róna Kálmán	főfelügyelő	ig. III. o. f.	Budapesti igazg.
Barbacsi Gyula	m. főintéző	fűtőházfőnök	Szolnok
Szávai Endre	tanácsos	"	Bp. Ferencváros
Csapó Mihály	műsz. főintéző	"	Szombathely
Benke Károly	"	"	Miskolc
Ottrok László	" tanácsos	"	Szentes
Ujházi Lajos	" "	"	Nyiregyháza
Székely József	" főtanácsos	"	Bp. Keleti
Kövesi István	főtanácsos	ig. IV. o. f.	Debrecen
Sóvári József	mozdonyfelvigyázó		Tapolca
Jankó Mihály	"		Bp. Keleti
Nagy Lajos	"		Bp. Északi
Gyimesi József	"		Debrecen
Kunze Árpád	főfelügyelő	raktárfőnök	Bp. Nyugati
Rózsa József	"	"	Soroksári-út
Török Imre	főtiszt	"	Kecskemét
Morgos Zoltán	főintéző	pénztárfőnök	Kaposvár
Solymos János	műsz. tan.	osztálymérnök	Józsefváros
Vizi János	főmérnök	"	Debrecen
Vidovszki István	mérnök	"	Békéscsaba
Fekete Endre	műsz. tan.	"	Hatvan
Bárány Ákos	főmérnök	"	Szombathely
Körtséges István	vonaltiszt		Sopron GYSEV
Tima László	főpályamester		Szombathely
Nemes Ede	"		Debrecen
Várkonyi László	"		Miskolc
Molnár Károly	"		Pécs
Balla Béla	intéző forg.	szolgálattevő	Debrecen
Gerő Ernő	főtiszt	"	Záhony
Kerényi Lajos	áll. előlj.	"	Püspökladány
Solti József	főtiszt	"	Ferencváros
Szilágyi József	áll. felv.	"	Székesfehérvár
Géczi Lajos	intéző	"	Rákosrendező
Horváth István	főtiszt	"	Szolnok
Palla Gyula	"	"	Miskolc
Benkő István	áll. felv.	"	Szerencs
Bánszegi György	intéző	"	Szombathely
Novák István	"	"	Celldömölk
Körmendi Lajos	áll. előlj.	"	Tapolca
Mihály László	intéző	"	Szeged
Bistei András	főtiszt	"	Miskolc
Tóth Ferenc	intéző	menetirányító	Vasúti Főosztály
Nagy Sándor	"	"	Budapest
Monori István	"	"	Dombóvár
Pataki Mihály	"	"	Szombathely
Lipták István	"	"	Békéscsaba
Kigyós László	"	"	Debrecen
Fajkis Zoltán	"	"	Miskolc
Wacker Ferenc	mérnök		Miskolc
Talló János	műsz. főellenőr		I/7. A.
Rege Béla	mérnök		Budapest
Lux Gyula	"		Magasépítk.
Bázár Elemér	főtanácsos	Ig. II. o. f.	Szombathely

Ez a kitüntetés ösztönözze szakszolgálati vezetőinket még odaadóbb munkára. Emeljék még magasabbra szolgálattételük színvonalát. A szovjet vasutasok példája nyomán jó együttműködést építsenek ki a szolgálati ágak dolgozói között, a munkaverseny kiszélesítésének segítségével harcoljanak a kocsiforduló további leszorításáért, az ellenség megsemmisítéséért. A kitüntetettek öntudatos munkája legyen példamutató valamennyi vasutas dolgozó, valamennyi szakvonali vezető számára.

A Vasútpolitikai Osztály segíti a dolgozókat az ellenség leleplezésében, a munkafegyelem megrontói elleni harcban és kitünteti azokat a dolgozókat, akik munkájukkal jó példával járnak elöl.

Feladataink sokasodnak az őszi forgalom növekedésével és ugyanakkor egyre élesedik a harc nemzetközi és belpolitikai viszonylatban is. Érezze át minden vasutas dolgozó, milyen nagy felelősség terheli, milyen fontos egész népgazdaságunk, további előrehaladásunk szempontjából a fegyelmezetten, öntudatosan elvégzett munka.

Minden vasutas dolgozó felelős az őszi forgalom sikeréért, felelős az egész dolgozó magyar népnek, Pártunknak, Rákosi elvtársnak. A magyar dolgozó nép, Pártunk és kormányzatunk elvárja a vasutas dolgozóktól, hogy becsülettel álljják meg helyüket az őszi forgalom nagy csatájában.

A Középmagyarországi Közraktárak dolgozói továbbfejlesztik a „Koreai Héten" elért jó eredményeket

„T. Szerkesztőség!

Mint a Középmagyarországi Közraktárak soroksáriúti szervezetének párttitkára kívánok röviden beszámolni a Koreai Hét eredményeiről:

Telepünk dolgozói gyűlölik a népek szabadságára és életére törő imperialistákat, ezért öntudatosan vállalták, hogy a Koreai Hét eredményeivel is támogatják a béketábort és a koreai nép szabadságharcát.

A felvilágosító munka előmozdítása érdekében a „Szabad Nép" előfizetőinek számát 25-ről 60-ra emeltük és elhatároztuk, hogy tovább emeljük 70-re.

A Koreai Héten a régi kocsikirakási időt megdöntötték dolgozóink, mert egy-egy csoport vállalta, hogy 15 vagont rak ki 8 óra alatt.

A Bognár-csoport már az első napokon elérte, hogy 16 vagont ki tudott rakni. De dolgozóink nem hagyták abba a versenyt és az Alkotmány ünnepére a Bognár-csoport 19 vagont ürített ki és megkezdte a 20-ik vagon kirakását is a 8 óra alatt.

Felajánlásainkat túlteljesítettük. És ezt elsősorban Pártunknak, a helyi pártszervezet jó felvilágosító munkájának köszönhetjük. Gyenge pontja volt azonban munkánknak, hogy az üzemi bizottságunkat nem tudtuk kellően mozgósítani. Teljesítményünk még jobban emelkedhetett volna, ha jobban aktivizáljuk az üzemi bizottságot. Igy az üzemi bizottság részéről hiányzott a jó példamutatás.

Ezért a Koreai Hét tanulsága az elért eredményeken túlmenően az, hogy a jövőben a helyi pártszervezetnek és az üzemi bizottságnak jobban együtt kell működnie. Természetesen a szakszervezeti központtól is több támogatást várnak dolgozóink. Látogassák sűrűbben üzemünket, mert a hibákat csak úgy lehet meglátni, ha kijönnek a dolgozók közé. Az irodasztal mellől irányított mozgalmi munka nem biztosít sem megfelelő segítséget, sem kielégítő ellenőrzést.

Mindenesetre, a Koreai Hét eredményei semmiképpen sem jelenthetnek számunkra -kampányt, hanem tovább kell azt fejlesztenünk. Mi, a helyi pártszervezet mindent megteszünk a további sikerek érdekében. Reméljük, hogy a Szállítómunkás Szakszervezet is több gondot fordít az itteni üb. aktivizálására, a jobb, gyümölcsözőbb eredmények elérése érdekében.

Szabadság!
Bodó Pál
párttitkár."

Szigeti főmérnök hozzászól Schauer Ferenc újításához

„T. Közlekedés Szerkesztősége!

Értékes, hogy lapjukban foglalkoznak többek között Schauer Ferenc OTI-újító újabb szerkezeteivel is. Schauer Ferenc értékes újításait minden tekintetben helyeselni lehet csak, de egy pontban határozottan más véleményen vagyok.

Ő azt ajánlja tudniillik, hogy az olajfékek hengereit vagy fémdugattyúit kenjük be savmentes vazelinnel, amivel jó tömítést érünk el. Ez annyiban helytelen, hogy a vazelin egy kőolajszármazék és a kőolajszármazékok a gumit megtámadják és ez okozza azt az ismert tünetet, hogy a gumidugattyúk megduzzadnak és elvesztik eredeti formáikat. A műveletet tehát nem vazelinnel, hanem ricinusolajjal kell végezni. A ricinusolaj, ahogy tudjuk, növényi olaj, nem támadja meg a gumit, tehát korlátlan ideig lehetnek gumirészek ricinusolajban anélkül, hogy formáikat elveszítenék.

Máskülönben minden tekintetben lehet Schauer Ferenc újítását használni. Az általa bevezetett hornyok teljesen megfelelnek a magasnyomású szivattyúknál és gőzturbináknál használatos labirinttömítésekkel és ugyanazt a célt szolgálják.

Szigeti Andor,
üzemvez. főmérnök,
Miskolc, vill. vasút K. V."

A Politikai Bizottság határozata után lelepleztük üzemünkben az ellenséget

A Politikai Bizottság határozata a szakszervezeti munkával kapcsolatosan mély visszhangot kelt az egész szakszervezeti tagság körében.

A gépjárművezetők székesfehérvári csoportja is megvizsgálta saját munkáját Pártunk figyelmeztetése alapján és megállapította, hogy munkájában a jobboldali szocialdemokrata munkamódszer számos megnyilvánulása megtalálható.

Ennek egyik megnyilvánulása volt az éberség eltompulása, az ellenséges elemek behatolási kísérletével szemben.

Így történt meg, hogy Lics György, aki szakszervezeti tagunk, 1948. XII. hónaptól a mai napig MATEOSZ tulajdonos volt, aki legutoljára adta le MATEOSZ jogát, azért, hogy a munkásokat még jobban kizsákmányolja, még nagyobb vagyont szerezzen magának. 1949-től 1950-ig Adonyban volt MATEOSZ-os, majd 1950 május végén kocsiját leadta, illetve eladta. Ő saját kocsiját nem vezette, segédmunkásként alkalmazott gépkocsivezetőt, aki a gépkocsijával járt. Ez nem volt más, mint Herczeg Ferenc adonyi lakos, csendőr főtörzsőrmester, akitől a belügyminisztérium jogosítványát megvonta. Ha csak ezt az egy tényt is figyelembe vesszük, ebből már tisztán látszik Licsnek a jobboldali ellenséges beállítottsága.

Lics György az ideiglenes alkalmazásában lévő rakodómunkásokat is aljas módon kihasználta. Az adonyi tszcs dolgozóinak, akik dolgoztak neki lerakodásban, nem fizette meg a nekik járó összeget addig, amíg hatósági beavatkozás nem történt.

Mindezt a szakcsoportunk vezetősége figyelmen kívül hagyta és amikor Lics a kocsiját eladta, lehetőséget nyújtott neki a szocialista szektorba való betolakodásra. Hozzájárult ahhoz, hogy a Teherfuvarnál alkalmazzák, ahol aljas tevékenységét tovább akarta folytatni a dolgozók között, a munkához való viszony lerontásán keresztül.

Minderre a csoport vezetősége csak a Pártunk igazságos bírálata után figyelt fel és leleplezte Lics demokráciaellenes tevékenységét és a szakszervezet tagsága közül 1950. augusztus 12-i taggyűlésen kizárta.

A szakszervezet vezetősége tovább folytatja Pártunk Politikai Bizottságának határozata szellemében munkája megjavítását és legrövidebb időn belül felszámolja a még meglévő hibákat és hiányosságokat. Igyekszünk méltó módon és maradéktalanul teljesíteni mindazt a megtisztelő feladatot, ami nagy Pártunk és Rákosi elvtárs útmutatása nyomán a szocializmus építésében ránk hárul.

Gépjárművezetők Szakszervezetének székesfehérvári helyi vezetősége.

Tóth Gyurka tovább tanul az egyetemen s Pártunk támogatásával vegyészmérnök lesz

Este 10 óra, a család éppen a jelenleg folyamatban lévő tanácsválasztásokkal kapcsolatos összeírók feldolgozásával foglalkozik. Kemény, határozott kopogtatás az ajtón, meglepetten tekintünk egymásra mert szokatlan nálunk, hogy ilyen késő este valaki minket felkeressen. A kopogtatás még erősebb és türelmetlenebb. Az ajtóhoz sietek és kinyitom. Két markáns arcú fiatalember áll az ajtó előtt. Kérdésemre, hogy mi járatban vannak, feleletük az, hogy a Gyurkát keresik. Gyurka, a fiam, most 20 éves és ez évben végezte el az ipari gimnáziumot — vegyésztechnikus lett. Bevezettem vendégeinket egyetlen szobánkba, ahol elmondják, hogy jövetelük célja Gyurkánkat rábeszélni, hogy iratkozzék be az egyetemre. Csodálkozásom határtalan, mert ez már az ügyben a harmadik látogatás az egyetemi ifjúság szervezeteinek részéről, hogy behívják fiamat a tudomány fellegvárába, az egyetemre.

Ezek a kedves, boldog, munkásszármazású, jókedvű ifjak elmondják Gyurkámnak, hogy milyen fontos nemzeti érdek, hogy minden tanulásra alkalmas demokratikus ifjú és leány feltétlen magas képzettséget nyerjen, hogy pótolhassa azokat a polgári értelmiségieket akik sajnos, a demokrácia minden jóindulata és bőkezűsége dacára velük szemben, mégsem akarnak a demokrácia barátaivá válni. Gyurka minden ellenvetését hogy már ő kenyeret akar keresni, hogy mentesíteni akarja öreg szüleit a kiadásoktól stb. sorra megdöntik és bebizonyítják, hogy a tanulni akaró ifjúnak nincs semmi anyagi gondja, mert Népköztársaságunk, illetőleg Pártunk és annak bölcs vezetőjének, Rákosi elvtársnak akaratából, minden tanulni vágyó ifjúról, vagy leányról még a régi, jómódú polgári családoknál is jobban gondoskodik, úgyhogy idejüket minden anyagi gondtól mentesen tisztán és maradéktalanul a tanulásnak szentelhetik. A még mindig habozó Gyurkát kommunista szívósságával puhítják, különösen, mikor megtudják, hogy én az apa veterán forradalmár vagyok és funkcionáriusa voltam a 19-es proletárdiktatúrának. Most már, pestiesen szólva, nincs tovább mese. Gyurkának ígéretet kell tenni, hogy mielőbb jelentkezni fog az egyetemen mert a legrútabb hálátlanság volna részéről, ha a Párt figyelmét, mert az ifjakat az egyetemi pártszervezet küldte ki, nem fogadná köszönettel és nem teljesítené akaratát. Meg is fogadta az intő szót és Gyurka azóta már jelentkezett is felvételre az egyetemen.

Nézzünk csak vissza egy kissé a közelmultba, hogy mi volt a sorsa egy munkás, paraszt, vagy demokratikus értelmiségi gyermekének, ha a mesterséges akadályokat, amit a „dicső" kapitalista rendszer rakott eléjük, sikerült leküzdeni és nagy nehezen egy érettségi bizonyítvány birtokába jutott. Az egyetem a reakcionák ez a bűzhödt pocsolyája, hermetikusan zárta le kapuit nemcsak a munkás- és demokratikus értelmiségi tanulók előtt, hanem az igazi tudást terjesztő tanerők előtt is és a családi és „haver" alapon birtokban tartott tanszékeken, nagyrészt a reakció selejtes tudású sarlatánjai ültek, bezárkózva elefántcsont tornyaikba és ösztönösen vonakodva attól, hogy a pozitív, a materialista tanokkal kerüljenek érintkezésbe. Hála a dicsőséges Szovjet Hadsereg győzelmeinek, mely e téren is véget vetett a diletantizmusnak és a méltóságos muftik helyett a tudomány igazi bajnokai kerülhettek a katedrákra.

Nem tudok napirendre térni a lefirt ifjak gyönyörű működése felett és igazi örömöm tellett benne, hogy milyen lelkesen, szívvel lélekkel, minden anyagi érdek vagy jutalom nélkül igyekeztek a demokrácia érdekében, a tudomány csarnokába terelni valakit, aki talán nem rendelkezett annyi ambícióval, hogy magától is megtette volna az ehhez szükséges lépéseket.

Szolgálion ez a kis leírás mindazok számára, akik hasonló helyzetben vannak ösztönzésül arra, hogy mielőbb ragadják meg az alkalmat és használják fel a demokrácia nyujtotta lehetőségeket tudásuk fejlesztésére, mert Népköztársaságunkban nemcsak a munka, hanem a tanulás is becsület és dicsőség dolga, mint azt Pártunk tanítja.

Fel tehát minél számosabban a tanulásra, hogy ezáltal fejlesszük és erősítsük demokráciánkat és hálájuk meg nagy tanítónk, Rákosi elvtárs gondoskodását.

Szabadság!
Tóth Lajos
gépjárművezető

A szolnoki BELSPED jó munkája elősegíti az őszi csúcsforgalom lebonyolítását

A Belföldi Szállítmányozási ÜV kirendeltségei fontos szerepet töltenek be a vidéki áruszállítás terén. Persze sok függ attól, hogy miként irányítják ezeknek a kirendeltségeknek a munkáját. A jó munka, a szervezés önköltségcsökkentést jelent és olcsóbbá teszi az áruszállítást, aminek főként az élelmiszerszállításnál van nagy jelentősége.

Szolnokon a BELSPED-kirendeltségnél szép példáját láttuk a jó felkészültségnek. A MAV és a BELSPED dolgozói komplex-brigádot alakítottak és *Őz* Imre raktárfőnök elvtárs gondosan ügyel arra, hogy a BELSPED-kirendeltséget idejében értesítse az érkező szállítmányokról. Így azután nincs is fennakadás a szállítások körül.

A vasút dolgozói lemondtak arról, hogy régi szokás szerint, hosszú ebédidőt tartsanak. Ezzel sikerült elérni, hogy az árufeladásnál és a kiadásnál a déli órákban nem kell sokat várni.

Csák Joachim elvtárs, a BELSPED-kirendeltség vezetője pedig a vállalatra nézve előnyös szerződést kötött a helyi fuvarosokkal. Ezek a fuvarosok régebben nem ismertek más szempontot, minthogy keresni és szerezni akartak minél többet és kizsákmányolni a szállítómunkásokat, ahogy csak lehet. Természetesen ez a züllött állapot oda vezetett, hogy a kevésbbé öntudatos dolgozókkal együtt a gazdák a tiltott szerzés különböző módjait sem vetették meg.

A felszabadulásnak és a szállítmányozás államosításának kellett jönnie, hogy a vidék szállítómunkásai is végre egészen a szervezett munkásság hatalmas táborához tartozhassanak.

A szolnoki BELSPED-kirendeltség dolgozói már megkezdték a tanulást is. Minden szerdán reggel korábban felkelnek és felolvasást tartanak. Szép üzemi könyvtáruk van, amelyet állandóan gyarapítanak, hogy úgy maguk, mint családtagjaik olvashassanak. Hogy a nagy szovjet példák megismerése után más szemmel nézzék a most épülő új magyar életet.

Persze, mint mindenütt, Szolnokon is vannak még hibák és hiányosságok. A dolgozók sürgetik a teljesítménybér bevezetését. Ez a bevezetés azonban alapos előkészítést kíván, mert a vidéki áruszállításnál sok az alkalomszerű szállítás.

A szállítást illetően — kissé nehezen ugyan —, de Szolnokon is megkezdődött már a szervezett áruszállítás a nemzeti vállalatok részére. Az alkalomszerű, bizonytalan idejű szállítási mód ugyanis nagyon költséges és a nagy fuvardíjakat természetesen a vásárlóknak kell megfizetni.

Csák Joachim elvtárs, a kirendeltség vezetője rászoktatja a nemzeti vállalatok vezetőit, hogy a rendkívüli eseteket kivéve, időben adják le rendeléseiket, mert a pontatlanság, a várakozás növeli az önköltséget. *Márpedig a szocialista áruszállítás célja nem lehet más, mint állandó, céltudatos szervező munkával csökkenteni a szállítási költségeket, hogy a fogyasztói ár ezzel alacsonyabb legyen.*

Ilyen szállítási mód mellett valóban eredményes, a szocializmust építő munkát végeznek Szolnokon és másutt is a szállító ipari dolgozók.

Egyébként a szolnoki BELSPED és közraktári dolgozóknak ottjártunk alkalmával azt ajánlottuk, hogy teremtsenek szorosabb kapcsolatot egymással. Így a felvetődött kultúrproblémákat és az esetleges rendezvények kérdését is könnyebben megoldhatják, mint széttagoltan különkülön.

A szállítómunkások kiemelkedő eredménnyel harcoltak a „Koreai Hét" sikeréért

A szállítóipari dolgozók, Pártunk útmutatása alapján megértették a békeharc szükségességét és a Koreai Héten elért túlteljesítéseikkel bizonyságot tettek arról, hogy szilárdan, egyemberként sorakoznak fel az imperialisták ellen, a Szovjetunió vezette béketábor oldalán.

A Koreai Héten a Belföldi Szállítmányozási ÜV leadási osztálya 140 százalék, a gyorsárugyüjtő 131.6 százalék, a feladási osztály 122 százalék átlageredményt ért el és jelentősen túlteljesítette felajánlását.

Kimagasló eredményt értek el a vidéki kirendeltségek közül: a békéscsabai 159, a székesfehérvári 147, a szombathelyi 132 és a győri 119 százalékos teljesítménnyel.

A teljesítmény a vállalatnál az előző hónapi eredménnyel összehasonlítva 9.46 százalékkal emelkedett. A felajánlásokkal elért teljesítmények forint értéke 166.467 Ft.

Kimagasló egyéni teljesítményt értek el a vállalatnál:

Feladási osztály: id. *Fehér* Antal 208 százalék, *Gerstenberger* János 194 százalék, *Székely* Arminné 146 százalék és *Piszár* Mária 134 százalék.

Leadási osztály: *Abonyi* Antal, *Blank* György és *Belesz* István 176—176 százalék.

Gyorsárugyüjtő: *Kovács* Kornél és *Major* János 200—200 százalék, *Epres* Tibor 180 százalék, *Csabai* Ferenc 163 százalék és *Nagy* László 132 százalék.

Általános szállítási osztály: *Fábricius* Béla, *Csontos* József, *Papp* János, *Schwalbe* Ernő és *Held* József 150—150 százalék.

TÜKER (akciós osztály): *Bodnár* Imre 218 százalék, *Stefkó* Gvula 172 százalék és *Winkelman* Károly 132 százalék.

Központ: *Németh* Gizella 175 százalék, *Nagy* Ildikó 165 százalék és *Déri* Elemérné 160 százalék.

Garázs (gépkocsivezetők): *Tóth* Lajos 20.1 százalék, *Dobosi* József 19.3 százalék, *Kurka* József 15.6 százalék és *Bosnyák* József 14.9 százalék üzemanyagmegtakarítást értek el.

Terményforgalmi zsákvarrónők közül: *Schwarcz* Antalné 60 százalékkal, *Schott* Mártonné 55 százalékkal és *Tályai* Istvánné 50 százalékkal teljesítette túl felajánlását.

A szállítóbrigád átlagos teljesítménye 192 százalék volt.

A TÜKER 3. sz. telepen a hetolóbrigád 10 százalékkal teljesítette túl felajánlását. A szellemi munkavállalók túlóra nélkül, 8 óra alatt végezték a munkájukat és két munkaerőt is helyettesítettek.

A TÜKER 5. sz. telepen a *Bálint* fűrészelőbrigád 127 százalék és a *Sallai* favágóbrigád 132 százalékos eredményt ért el.

A TÜKER 10. sz. telepen *Mátéffy* Péter telepvezető elvtárs a vasúti dolgozókkal kötött komplex-brigádban végzett, mint vezető, kiváló munkát.

A gépmunkások a termelékenységet 5.3 százalékkal emelték és az álló órákat 35 százalékkal csökkentették.

A közelítőmunkások 8 százalékkal emelték teljesítményeiket és 27 százalékkal csökkentették az álló órákat..

Az Aszfaltozó és Kövező NV dolgozói felajánlásaikat 25 százalékkal túlteljesítették.

Az Allami Irodatakarító Vállalatnál az ablaktisztító brigádok közül *Géró* János brigádja 222 százalékos, *Zsidai* Ferenc brigádja 138 százalékos teljesítményt ért el.

Kiemelkedő egyéni teljesítményükkel kitűntek: *Vizes* Sándorné 211 százalékos, *Agárdi* Rózsa 175 százalékos és *Rácz* Andrásné 174 százalékos teljesítménnyel.

A MASPED 6-os és 19-es raktárának dolgozói nem teljesítették felajánlásukat.

A Gépjárművezetők Szakszervezetének jelentése a Párt Politikai Bizottsága határozatának végrehajtásáról és a koreai műszak eredményeiről

Pártunk Politikai Bizottságának, valamint a SZOT elnökségének határozatai a szakszervezeti munka megjavitása érdekében mozgósította szakszervezetünk összes funkcionáriusait arra, hogy megvizsgálják eddigi munkájukat, bírálják meg alaposan Pártunk Politikai Bizottsága határozatának tükrében eddigi munkájukat. A saját munkánk feletti bírálat felszinre hozza és megmutatja azokat a hibákat és hiányosságokat, melyek kiküszöbölése és megjavitása alapfeltétele további fejlődésünknek, alapfeltétele a szocializmust építő tempónk meggyorsításának.

Hazánkban a munkásosztályé a politikai és gazdasági hatalom, ennek megnyilvánulása a proletariátus diktatúrája. A magyar munkásosztály Pártunk és Rákosi elvtárs vezetésével komoly sikereket ért el az elmult öt év alatt és ezzel bebizonyította, hogy fejlődni tud és akar, bebizonvitotta, hogy nem hátrál meg a feladatok előtt, hanem részt vesz minden tudásával abban a harcban, amely hazánkban a termelés frontján erősiti a nemzetközi munkásosztály küzdelmét az imperialisták és bérenceik, a jobboldali szociáldemokraták, a klérus, egy újabb és még borzalmasabb világháború kiprovokálási tevékenysége ellen.

Első és legfontosabb feladatunk a termelésünk és termelékenységünk fokozása. A mi szakmánk sajátosságainak megfelelően az önköltségek csökkentése. Nézzük meg tehát, hogy a Politikai Bizottság határozata óta ezen a területen mit végeztünk, milyen eredményeket értünk el.

A minisztertanács határozata az alapbéremelésről próbaköve volt annak, hogy mi, kommunista szakszervezeti vezetők, hogyan és milyen eredménnyel tudtuk megértetni dolgozóinkkal a rendezés szükségességét, azt, hogy a laza normák fejlődésünk akadályait képezik és az ellenségeink az imperialisták ügynökei, a jobboldali szociáldemokraták, a klérus gazdasági vonalon támadnak, lazítják a normákat, lazítják a munkafegyelmet, bércsalásokat követnek el azért, hogy fejlődésünket akadályozzák. Az alapbéremelést és normarendezést összekötöttük a munkaverseny-mozgalom kiszélesítésével, élére álltunk a dolgozók helyes kezdeményezésének és minden üzemünkben ismertettük a Koreai Hét nagy jelentőségét. A Koreai Hétre történt munkafelajánlások kettős célt szolgáltak, első a munkaversenymozgalom kiszélesítésén keresztül termelékenységünk emelését — gazdasági erősödésünket — életszinvonalunk további emelkedését, másodszor dolgozóink öntudatának fejlesztését, a nemzetközi munkásszolidaritás megerősítésén keresztül a tartós béke védelmét.

Nézzük meg tehát, hogy milyen eredményeket értünk el és vizsgáljuk meg eredményeink mellett hiányosságainkat is, hogy a Politikai Bizottság határozatának állandó szemelőtt tartásával betölthessük a szocializmus építésében előttünk álló feladatokat.

Elsősorban a legnagyobb üzemünk, a Teherfuvar NV jelentését fogjuk ismertetni. Ez a vállalat végzi országos viszonylatban az áruk teherautón való szállitását és nem közömbös számunkra, hogy a szállitási költségek hogyan alakulnak. Az olcsó szállitás nagymértékben lehetővé teszi a szállított áruk árának leszállitását — ami egyik tényezője életszinvonalunk emelkedésének.

A Teherfuvar

úgy Budapesten, mint vidéken számos telephellyel rendelkezik. Az üzem összdolgozóinak létszáma 4332, ebből fizikai dolgozó 2842, feajánlásokat tettek 2056-an, a szellemi dolgozók közül 951-en. A felajánlást tévők között az ott dolgozó nő- és ifjúmunkások is számarányuknak megfelelően megtették felajánlásaikat. A felajánlások a mennyiség emelésére, a minőség javitására és az önköltségek csökkentésére irányultak. A felajánlások forintértéke 281.479.83 forintott tett ki. A dolgozók jó munkáját, politikai öntudatuk fejlettségét bizonyitja, hogy a felajánlásokat 331.593.66 forint értékre teljesitették.

A felajánlások teljesítése azonban nem mutat mindenütt fokozatos emelkedést, vannak kiugró eredményeket elért telephelyek. Ilyenek például a Pápai István-u., a Bánát-u., a Dózsa György-u. Központ, a vidékiek közül Vác, Berettyóújfalu, Kaposvár, de vannak olyan telephelyek, ahol a vállalásokat nem teljesitették, sőt eleg nagy lemaradások mutatkoznak. Ilyen például a kerepesiúti telep, az Ipar-u. telep, a Pillangó-u. telep, ahol az üzemi bizottságok előkészitő munkája nem volt teljes, ahol a bizalmiak, az aktivák nem vették ki részüket a munkából.

Ez a jelentés azonban azt is megmutatja, hogy jelentős fejlődés van a Teherfuvar NV munkájában, az új normák bevezetését a dolgozók helyesléssel fogadták és az eddigi jelentések az új teljesitményekről jelzik az új normák emelkedő teljesítését. A további felvilágositó munka fokozása, elsősorban az aktivák és a bizalmiak mozgósitása szükséges ahhoz, hogy a Teherfuvar NV eredményei megszilárduljanak és továbbfejleszthetők legyenek. Az üzemi bizottságainknak még szorosabbra kell fűzni kapcsolataikat az üzemi pártszervezetekkel, az üzemi pártszervezet állandó segitsége és irányitása nélkülözhetetlen ahhoz, hogy az üzem termelési eredményei tovább javuljanak. Még fokozottabb mértékben támaszkodniok kell a bizalmiak munkájára, ez azonban csak úgy lehetséges, ha ellenőrzik a bizalmiak munkáját és a rosszul dolgozó bizalmiakat új — a munkájukhoz és a népi demokráciánkhoz jól viszonyuló — aktivákkal kicserélik. Ehhez az aránylag nem régi üzemben elsőrendű kérdés a káderkérdés, minden nehézségünk alapja a káderek hiánya. Ezt kell tehát elsősorban az üzemi bizottságainknak szemelőtt tartani.

A Teherautójavító

egészen új szervezes, most választottuk meg az üzemi bizottságot. Az üzemi bizottság még kissé nehézkesen mozog. Még nem ismeri teljes egészében feladatkörét, de azon leszünk, hogy rövid idő alatt megismertessük az új UB-vel a feladatokat, amelyek elvégzése előre lendíti a szocialista munkaversenyeket és emeli a termelékenységet.

Az üzem dolgozóinak 88 százaléka tett felajánlást, a vállalások 49 százaléka mennyiségi, 21 százaléka minőségi, 10%-a önköltségcsökkentési vállalás. A felajánlásokat 95 százalékban teljesitették — sőt forintértékben 40.000 forinttal túlteljesitették.

Az üzemi bizottság jelentése szerint a hiányzó 5 százalék nem teljesítésének oka, egyrészt a nem 100 százalékos munkafegyelem, ami a késésekben és az igazolatlan hiányzásokban mutatkozik meg, másrészt külső okok tették lehetetlenné a vállalások teljesitését. Mindez azt mutatja, hogy sok munka áll az üzemi bizottság előtt. Elsősorban az üzemi partszervezethez való kapcsolatok elmélyitése, az aktivák és bizalmiak átszervezése. A politikai nevelőmunka erősítése, a dolgozók öntudatának felemelése. Az új normákra való áttérést az üzem dolgozói fejlődésünk érdekében szükségesnek tartják, a bevezetés óta eltelt egészen rövid idő azt mutatja, hogy az új normák túlteljesítésével a dolgozók növelni tudják termelékenységüket és ezzel a kezdeti bérveszteséget rövid idő alatt ki fogják küszöbölni. Az üzemi bizottság komoly munkát fejtsen ki a munkaversenyek kiszélesítése érdekében. Használja fel a falujságot, a hangos hiradót, falitáblákon ismertesse az elért eredményeket.

Az Autotaxi

második legnagyobb üzemünkben a Koreai Hét felajánlásai a következőképpen alakultak.

Az üzem összdolgozóinak számához viszonyítva kevés felajánlás történt, 28.7 százalék tett felajánlást. A felajánlások összértéke 48.700 forint. A felajánlást túlteljesitették 128.900 forintra.

A felajánlások főleg a régi normák túlteljesítésére irányultak. A műszaki értelmiség felajánlásaiban vállalta a munka jobb megszervezését, az anyagellátás biztosítását. Ezt a vállalásukat nagyrészben teljesítették is. Kimagasló eredményeket értek el: Szénégető János, sztahánovista kovács, 231 százalékról 293 százalékra; Márton András, 213 százalékról 360 százalékra; Földi Károly, 195 százalékról 278 százalékra teljesitették régi normáikat. Az ifik sem maradtak le, mert 159 százalékról 194.5 százalékra teljesitették régi normájukat. Meg kell itt jegyezni, hogy a felajánlások átlagosan 5—10 százalék között mozogtak és ezt általában túlteljesitették. Az üzem jó munkáját mutatja még, hogy az üzemi átlagot 131.5 százalékról 175 százalékra emelték.

A gépjárművezetők közül 309-en tettek felajánlást. A felajánlások a bevétel fokozására, az üzemanyagfogyasztás csökkentésére irányultak, amit teljes egészében teljesitettek is. A gépjárművezetők 52.5 százaléka vesz részt a 100.000 km-es versenymozgalomban. A műhelyek dolgozói e héten kezdtek az új normák alapján dolgozni, a beérkező jelentések és a dolgozókkal történt beszélgetések azt mutatják, hogy az Autótaxi NV dolgozóinak öntudata fokozódik, megértették és magukévá tették Pártunk irányvonalát és jobb, több munkával járulnak hozzá népgazdaságunk erősítéséhez. Az új normák alapján végzett teljesítmény emelkedést mutat, az a feladatunk, hogy ez az emelkedés folyamatosan és állandóan fokozódjék.

Megállapithatjuk, hogy az Atótaxi NV-nél nem végeztünk azonban teljes értékű munkát, ezt egyrészt a vállalások alacsony százaléka mutatja, de meglátszik a gépjárművezetők 100.000 km-es mozgalomba való bekapcsolásán is. Mindössze 52.5 százalék vesz részt a mozgalomban Itt javítani kell a munkákat. Az UB többet foglalkozzon a bizalmiakkal és az aktivákkal — a rosszul dolgozó bizalmiak helyett választasson a dolgozókkal új, aktiv bizalmiakat, erősítse a politikai és világnézeti, nevelő- és felvilágosító munkát. Nézzen jól körül az üzemben, hogy kik azok, akik távoltartják magukat a közös célok megvalósításától, kik az ellenségek és kik a közömbösek. Az ellenséges beállitottságúakat távolitsák el az üzemből, a közömböseket pedig meg kell nevelni, mert csak így tudjuk feladatainkat elvégezni. Vegyen irányt az üzemi bizottság új, fiatal, friss káderek felkutatására, bizza meg őket feladatokkal és ellenőrizze a munka végrehajtását. Ez adja meg a lehetőséget az új káderek megismerésének és nekünk állandó szükségletünk, hiányunk van káderekben, amit csak tervszerű és állandó káderkutató munkával tudunk kiküszöbölni.

Garageipari

— aránylag kis üzem. Mindössze 257 dolgozója van. Az üzemi bizottság munkája nem könnyű, mert a vállalatnak körülbelül 30 telephelye van a város különböző részein.

Ennek ellenére a felajánlások száma 174 volt, akik különböző önköltségcsökkentési, minőségi felajánlásokat tettek 5002.75 forint értékben. A felajánlásokat túlteljesítették 5978.88 forintra. Jó eredmény ez, de nekünk nem szabad elbizakodnunk. A munkát tovább kell folytatnunk, célunk legyen eredményeink fokozása és hogy a munkaversenymozgalomba bevonjuk az üzem összes dolgozóit Ezt csak úgy tudjuk elérni, ha a nevelő, felvilágosító munkánkat fokozzuk. Az UB többet foglalkozzon a bizalmiakkal, mert az erősen szétfagolt üzemet csak úgy fogja tudni még jobban összefogni, ha erőteljesebben támaszkodik az aktivák, bizalmiak munkájára.

Az Ásványolajforgalmi

csepeli telepén a dolgozók számos felajánlást tettek a koreai hétre. A felajánlásokban az üzem dolgozói szép számmal vettek részt. A felajánlások kiértékelése még nem teljes, mert az új normákra való áttérés erősebben vette igénybe a műszaki értelmiséget. A felajánlások értéke, amelyek főleg megtakarításokat jelentenek, 28.200 forint ezideig, ami azt mutatja, hogy a dolgozó elvtársak megértették a felajánlások jelentőségét. Az üzem már az első héten áttért az új normákra, a dolgozók megértették a normarendezés szükségességét és az új normák túlteljesítésére vették az irányt. Voltak hibák az áttérésnél, mert az alapbérekben némi csökkenés mutatkozott, ez azonban a régi helytelen besorolás következménye volt. Itt az üzemi bizottság közbelépett és kellő magyarázattal eloszlatta a félreértéseket. A hangulat a normarendezéssel kapcsolatban jó, azonban az üzemi bizottság feladata ezzel kapcsolatban erősíteni a felvilágositó, nevelő munkát. A versenyszellem további szélesítése és ugyanakkor a műszaki értelmiséggel, a vállalatvezetőséggel karöltve megteremteni a folyamatos munka lehetőségeit, biztositani az anyagellátást. Ugyanez vonatkozik az ÁFORT balzsamutcai telepére is. Az uj normák túlteljesítésére kell venni az irányt, mert ezzel az átmeneti keresetcsökkenést a bérek emelkedése fogja követni és természetesen az új normák túlteljesítése a termelékenység emelkedését is magával hozza. Az ÁFORT üzemeiben is gyenge a kádermunka; több gondot és munkát kell fordítani az aktivák és bizalmiak nevelésére — felfrissítésére. Az éberséget fokozni kell, mert a leleplezett bércsalások túl még további éberség szükséges ahhoz, hogy az ellenség kártevő munkáját lehetetlenné tegyük.

Hozzánk tartozó kis üzem a Füszerértékesítő is. Ebben az aránylag kis létszámú üzemben dolgozók többsége tett felajánlásokat a Koreai Hétre. A felajánlások összértéke a beérkezett jelentések szerint 108.000 forint. Az üzem dolgozói felajánlásaikat 121 százalékra teljesitették. Ezek szerint a felajánlások összértéke 126.000 forint, ami azt mutatja, hogy az üzem dolgozóival ióI átbeszélték a kérdéseket és úgy a párttagok, mint a szakszervezeti funkcionáriusok példamutatóan vettek részt a felajánlásokban és azok teljesitésében. A most nemrégen megválasztott üzemi bizottság elsőrendű feladata, hogy az üzemi pártszervezet segitségével és irányításával a munkaversenymozgalmat továbbra is szélesitse, politikai — világnézeti nevelő munkát folytasson. Lássa ki feladatokkal a bizalmiakat, építse ki az új káderek bevonásával az ellenőrzést, mert további munkájuk minősége attól függ, hogy milyen mértékben lesznek képesek a bizalmiak az új káderek nevelését, irányítását elvégezni.

Az MDP Központi garage

dolgozói a Koreai Hétre tett felajánlásaikat teljesitették, forint értéket azonban ezideig kiértékelni nem tudták. Jelentésükben arról számoltak be, hogy úgy az üzem dolgozói, mint a gépjárművezetők elvégezték az általuk tett felajánlásokat.

Az üzemi bizottság munkáját azonban itt is javítani kell. Elsősorban a jelentések pontos összeállítása, az eredmények kiértékelése és nem utolsó sorban azok beküldése központunkba olyan feladat, amelyet eddig az üzemi bizottság nem teljesitett teljes egészében. A központban megtartott üb-titkári és termelési értekezletre az üb. a jövőben nagyobb gondot és figyelmet fordítson, mert ez munkájukat meg fogja javítani.

Ez vonatkozik azonban és még fokozottabb mértékben a többi üzemi bizottság munkájára is, pl. az Állami Autómúszaki Intézet, a FUSZERT és a Teherfuvar egyes üzemi bizottságaira is. A jó munka alapfeltétele a pontosság és az ellenőrzés. Tiszta és áttekinthető képet csak úgy kaphatunk az üzemekről és úgy tudjuk a SZOT felé jelentéseinket megtenni, ha az üzemi bizottságok ezt a követelményt — a pontosság és az ellenőrzés területén betartják.

Az Állami Autómúszaki Intézet

sem nagy üzem, az ott dolgozók 64 százaléka tett felajánlást, amit 26.000 forintra teljesitettek. Az üzem dolgozói a Koreai Hét előtt átlagosan 147 százalékra teljesitették normájukat, a Koreai Hét átlaga 152 százalék. Itt is új üzemi bizottság van és a legjobb úton halad akkor, ha az eddigi munkájukat fokozva arra veszik az irányt, hogy a Koreai Hét alatt elért eredményeket nemcsak megtartják, hanem azt fokozni is fogják. Az üzemi pártszervezet minden támogatást és segitséget megad munkájukhoz. Központunknak állandó irányító munkáját fokozni fogjuk, azonban az üb-nek több gondot kell fordítania a bizalmiak munkájára.

A 100.000 km-es mozgalom szépen fejlődik. Az Autótaxi gépjárművezetőinek 52.5 százaléka vesz részt a mozgalomban. Itt fokozni kell az eddigi propaganda munkát, el kell érnünk, hogy a gépjárművezetők nagy többsége részt vegyen a mozgalomban. A Teherfuvarnál egészen rövid idő alatt 280-ról 870-re emelkedett a 100.000 km-es mozgalomban résztvevő járművezetők száma.

Ezen túlmenően az országos méretekben megindított propaganda következtében az ország minden részéből érkeznek bejelentések gépjárművezetők részéről, hogy részt kívánnak venni a mozgalomban. Ezideig több, mint 4000 gépjárművezető viseli kocsiján a megkülönböztető jelzést és sokan vannak, akik már teljesitették is a 100.000 km-t.

Ezen a területen még sok tennivalónk van, az ellenőrzés kiépitése már megkezdődött, azonban az ellenőrzést teljessé kell tennünk és főleg be kell vonnunk az üzemek dolgozóit az ellenőrzés komoly munkájába. Gondot kell fordítanunk erre, mert akik a vállalt 100.000 km-t teljesítették, ők a mi sztahánovistáink, ők a szakma legjobb dolgozói. Ezideig cca 30 sztahánovista dolgozik üzemeinkben, a mi feladatunk, az üzemi szervek feladata, hogy sztahánovistáink teljesítményeit ismertessék és példának állítsák őket dolgozóink elé. Sztahánovistáink népszerűsitését fokoznunk kell, üzemi bizottságaink egyik legfontosabb feladata legyen sztahánovistáink eredményeinek ismertetése az üzem dolgozói előtt.

Az itt ismertetett jelentések azt mutatják, hogy a Politikai Bizottság határozata nagy segitséget adott nekünk, szakszervezeti vezetőknek arra, hogy hibáink kiküszöbölésével, pártunk útmutatásait követve, elvégezzük azokat a feladatokat, amely dolgozó népünk további emelkedését — a szocializmus építésének meggyorsítását és a béke megvédését szolgálják. Az elért eredmények mellett azonban vannak még hibák és hiányosságok munkánkban. Még mindig vannak olyan üzemeink, ahol nincs üzemi bizottság és ennek következtében jó munkát az üzem nem is végezhet. Az elmúlt 2—3 hét alatt öt új üzemi bizottságot választottunk, egy üzemi bizottsági kiegészítő választást tartottunk és előkészítettük hat üzemben az új üzemi bizottsági választásokat. Ez a munka és az alapbéremelés — normarendezés munkája, a koreai hét szervezése időnket telles egészében lefoglalta, úgyhogy a legközelebbi napokban a még hiányzó üzemi bizottságokat is meg kell választanuuk. Az üzemi bizottságaink munkáját fokozottabb mértékben ellenőriztük és az ellenőrzést a jövőben még fokozni kívánjuk. Minden üzemünkben megerősitjük a kádermunkát, új fiatal aktivák, bizalmiak beállitását szorgalmazzuk a szakszervezeti munkára és ezáltal tovább erősítjük kapcsolatainkat az üzemek dolgozóival. Éberségünk fokozásával, az aktivák bevonásával figyeljük üzemeinkben az ellenség esetleges tevékenységét, hogy idejében leleplezzük őket és kipellengérezzük dolgozóink előtt fejlődésünk akadályozóit. Hogy e feladatainkat sikeresen tudjuk elvégezni, annak előfeltétele, hogy az üzemi pártszervezetekkel eddig kapcsolatainkat elmélyitsük és minden előttünk álló feladatot előzőleg a pártszervekkel átbeszélve, az ő segitségükkel és irányitásukkal végezzük el.

Munkánk további megjavításával biztositani fogjuk Pártunk politikájának tudatositását dolgozóinkban és hozzájárulunk Rákosi elvtárs vezetésével népi demokráciánk megerősítéséhez, felszabadítónk a nagy Szovjetunió és Sztálin elvtárs iránti hüséggel a világ békéjének védelméhez.

„MÁRIS TÚLHALADTUK AZ ÚJ NORMÁKAT"

Kedves Elvtársaim!

Én a Teherfuvar NV dolgozója vagyok és részt vettem a Koreai Héttel kapcsolatos munkaversenyben, ahol sikerült a normát lényegesen túlteljesitenem. Mit mutat ez, kedves Elvtársaim, azt, hogy ahol meg van az összhang az értelmiségi és fizikai dolgozók között, ahol az értelmiségiek mindent megtesznek, hogy a fizikai dolgozók részére megteremtsék a munka könnyű és gyors lebonyolitásának előfeltételeit ott a látszólagos nehézségeket egy kis igyekvéssel — ambicióval — egy-kettőre le lehet győzni.

Az áprilisi eredmények után a mostani új normák bevezetéséig fokozódtak a teljesítmények. Azt a csekély visszaesést, amit az új normák bevezetésével tapasztaltunk, úgy én, mint sok dolgozótársam csaknem minden üzemben kiküszöböltük, sőt az új normát már túl is haladtuk.

Meg kell értenünk, elvtársaim, ahhoz, hogy életszinvonalunkat ne csak fenntartsuk hanem folytonosan emeljük, életünket szebbé, kellemesebbé, kultúráltabbá tegyük, ehhez az kell, hogy elért eredményeinket megtartsuk, fokozzuk, nem pedig az, hogy munkánkat kampányszerűen végezzük. Ha ehhez tartjuk magunkat, úgy életünk mindig szebb, vidámabb és kellemesebb lesz, mint ahogy azt Pártunk és bölcs vezetőnk, Rákosi elvtárs tanítja.

Szabadság!

JAKAB VIKTOR
élmunkás gépgyárműv.

Dolgozók figyelmébe!

A vasuti kedvezményt igénybe vevő dolgozók és a vasut alkalmazottai közötti nézeteltérések és utánfizetési eljárások megelőzése végett közöljük, hogy a Közlekedési Közlöny folyó év augusztus hó 20-án megjelenő 34. számában közzétételre kerülő 7821—A/19/1950. számú hirdetmény értelmében a Magyar Vasúti Személydíjszabás II. rész 11 szakasz C. fejezetében foglalt menettérti munkásjegyek folyó év szeptember hó 4-től kezdő hatállyal — visszautazásra — éppúgy, mint az 50 százalékos mérsékletű menettérti munkásjegyek — a pénztárnál (csak nagyobb állomásokon a kapusnál) történő lebélyegzés mellett érvényesek.

A Közraktáraknál félnek a kritikától...

A „Közlekedés" több munkáslevelet kapott a szolnoki Közraktár dolgozóitól, amelyben a dolgozók kifogásolják, hogy keveset foglalkozik a közraktárak munkaversenyével. *Csépe* elvtárs Szolnokról többek között a következőket írja: *„Véleményem szerint a lap igen keveset foglalkozik a munkahelyemmel kapcsolatos problémákkal, holott éppen a gabonabegyüjtés és elraktározás sikeres lebonyolítása érdekében a közraktárak szerepével és a közraktári dolgozók munkájával többet kellett volna foglalkoznia."*

Igazat kell adnunk Csépe elvtársnak. A Szállítómunkás Szakszervezet funkcionáriusai valóban keveset látogatták meg a közraktári telepeket. De furcsa következetesség az, amit Csépe elvtárs képvisel. Éppen ő volt ugyanis az, aki a levél vétele előtt egy nappal, vagyis a levelének megírása után, nem mert választ adni a kiküldött szakszervezeti funkcionáriusnak a munkaversennyel kapcsolatos kérdéseire csak azért, mert a funkcionárius a szakszervezet sajtófelelőse is.

Persze ebben az esetben nemcsak Csépe elvtársat kell hibáztatnunk, hanem *Rózsa* vezérigazgató elvtársat is, mégpedig őt elsősorban. azért, mert az idevonatkozó miniszteri rendelet világos és félre nem magyarázható rendelkezése ellenére, Csépe elvtárs telefonfelhívására sem intézkedett úgy, hogy a kiküldött funkcionárius a szükséges felvilágosítást megkaphassa.

Mi azonban nem csodálkozunk a történteken, mert nem első eset, amikor azt kellett tapasztalnunk, hogy a közraktári vezetők félnek a kritikától. Az észlelt hibák feltárása ugyanis szükségessé teszi, hogy az üzemi bizottság és a dolgozókon kívül a felelős vezetőket is megkérdezzük. Azoktól azonban a legritkább esetben kaptunk kielégítő választ. Nem kapunk, mert félnek a következményektől és nem mernek nyilatkozni.

Szolnokon is az történt, hogy Csépe elvtárs nem merte vállalni, mint helyettes telepvezető. a felelősséget a szükséges és megadható munkaversennyel kapcsolatos információért.

Tanácstalan lévén, telefonon felhívta Rózsa vezérigazgatót, hogy felhatalmazást kérjen. Jellemző azonban, hogy telefonon keresztül miként tájékoztatta a vezérigazgatót: Itt van az az elvtárs — mondotta —, aki a „Közlekedés" legutóbbi számában a kaposvári telepünkről kritikát írt. A tájékoztatóból éppen csak a „merészelt írni" kitétel hiányzott még, de ahogyan mondotta, a hangsúlyozásból ez is kiérezhető volt. Igy született meg az a felsőbb utasítás, hogy a szaklap részére pedig a munkaversenyről semilyen információ nem adható.

Persze nekünk, szakszervezeti funkcionáriusoknak, Pártunk Politikai Bizottságának kemény, de igazságos bírálata után fokozottan fel kell figyelnünk azokra a gátló körülményekre, amelyek a versenymunka kiszélesítését és fokozását akadályozzák. Tudnunk kell, hogy a szakszervezet másként viszonylik az államosított vállalatokhoz, mint régen a kapitalista tulajdonban levőkhöz. Közösen a vállalat vezetőjével, építő kritika útján felszínre kell hozni a hibákat, hogy azok kiküszöbölhetők legyenek.

A közraktáraknál ebben a tekintetben kevés megértésre találtunk. Legtöbb helyen a kritika és önkritika helyett még ma is a felülről való egyoldalú parancsolgatás van szokásban. Ezért a dolgozók közül sokan gondolkoznak úgy, mint a szolnoki telep egyébként nagyon értelmes takarítónője, aki csak azért nem mer munkáslevelet írni, mert minden, ami a telepen történik, szerinte „hivatali titok."

Csépe elvtársnak, mint kommunista telepvezető helyettesnek fel kellene figyelnie az ilyen és hasonló megnyilvánulásokra. De, aki maga is tanácstalan, az másoknak sem adhat tanácsot. Ez is azt bizonyítja, hogy a kritika és önkritika a kommunisták számára nélkülözhetetlen fegyver.

Természetesen eszünk ágában sincs mindenért, ami a szolnoki telepen történik, Csépe elvtársat okolni. Tudjuk jól, hogy a legfőbb hibaforrást máshol kell keresnünk.

Azt tapasztaltuk ugyanis, hogy a közraktári telepek központjában, az Ipari Központban furcsa „tekintélytisztelet" divik. Innen sugárzik azután szét az a szellem, amely megbéklyózza az alsó vezetők, a Csépe Sándorok akaratát. Ennek a szellemnek az érvényesülése akadályozza az alulról jövő kezdeményezést, az öntevékenységet.

A kommunista munkamódszereket: az alulról jövő kezdeményezést és öntevékenységet azonban nem lehet következmények nélkül mellőzni szocializmust építő munkánkban. Az említett furcsa „tekintélytisztelet" káros következményei megmutatkoztak tehát a közraktárak Soroksári-úti I-es telepének az életében is, éspedig főként abban, hogy a dolgozókat egy ideig szólásra sem lehetett bírni a szakszervezeti gyüléseken és értekezleteken. Voltak, akik féltek. Mások nem látták értelmét annak, hogy felszólaljanak.

Az utóbbi időben sokat javult ugyan ezen a telepen a helyzet, de a dolgozók még most sem szívesen vállalnak társadalmi munkát. A telepen még most sincs munkaképes üzemi bizottságunk.

Rózsa vezérigazgató elvtárs legutóbb a szóban forgó sajtóinformáció kérdésében is a náluk divatos „tekintélytisztelet"-nek akart érvényt szerezni, amikor a szakszervezeti sajtófelelős helyett ezt a kérdést minden áron a *főtitkárral* akarta megtárgyalni. Pedig részletkérdésekben, a saját munkájukban elmélyedő funkcionáriusokkal is alaposan meg lehet tárgyalni egy-egy ügyet. Egyébként a sajtóinformáció kérdésében végül is az illetékes minisztérium sajtóosztályának kellett intézkednie és utasítani az Ipari Központot, hogy a közel egy éve kiadott rendeletet végre vegyék figyelembe.

Szakszervezetünk felelős a közraktári telepeken folyó versenymunkáért. És súlyos felelősség terheli azért, hogy az aktivahálózatot, a telmerült akadályok ellenére, nem tudta kiépíteni. A közraktáraknál a dolgozók több helyen lebecsülik a társadalmi munkát. Nincs a legtöbb helyen munkaképes üzemi bizottságunk.

Nem volt például munkaképes üzemi bizottságunk a csúcsforgalom előkészítésének idején a szolnoki telepen sem. Ezen a telepen a dolgozók olvasni, tanulni szeretnének, de az üzemi könyvtár csak néhány kötetből áll. A telepen a hiányos nevelőmunka következtében a dolgozók egyrésze rosszul viszonylik a munkához.

Szerintünk azonban ezért az állapotért felelősek, éspedig nem utolsó sorban, a közraktári vezetők is, akik nem segítik elő a szakszervezeti funkcionáriusok munkáját hanem megnehezítik azt.

Súlyos hiba volt, úgy a szakszervezet, mint a vállalat vezetősége részéről, hogy hosszú ideig szinte civakodásig menő viták folytak közöttük. Meddők voltak ezek a viták, mert nem a közérdek, a szocializmus építése, hanem a hatalmi, hatásköri szempontok körül folytak, azok kerültek a legtöbbször előtérbe.

Mi, a szakszervezet funkcionáriusai, felismertük az elkövetett hibák súlyosságát, amelynek következménye, hogy a közraktáraknál nincs kiépítve aktivahálózatunk és néhány kivételtől eltekintve, nincsen munkaképes üzemi bizottságunk. Döntő feladat tehát számunkra, hogy a közraktárak vezetőivel minél előbb megteremtsük a jó együttműködést. Mi a jó vezetés szempontjából iránytmutatónak tekintjük *Sztálin* elvtárs tanítását és Rózsa vezérigazgató elvtársnak is figyelmébe ajánljuk Sztálin elvtárs útmutatását:

„Mi, vezetők — mondotta Sztálin elvtárs — a dolgozókat, az eseményeket, az embereket csak egyik oldalról látjuk; azt mondhatnám, csak fentről látjuk; a mi látókörünk ennélfogva többé-kevésbbé korlátok közé van szorítva. A tömegek viszont másik oldalról látják a dolgokat, az eseményeket, az embereket; azt mondanám, lentről látják; az ő látókörük tehát bizonyos mértékben szintén korlátok közé van szorítva. Hogy egy kérdést helyesen oldjunk meg, egyesítenünk kell a két tapasztalatot. Csakis ebben az esetben lesz helyes a vezetés."

Azonban nemcsak jó vezetésre, de ugyanilyen ellenőrzésre is szükség van. Sztálin elvtárs ebben a tekintetben is megmutatja a helyes, célravezető utat:

„Az ellenőrzés fentről természetesen szükséges, mint az emberek és feladatok végrehajtása ellenőrzésének egyik hatásos eszköze. De az ellenőrzés fentről, távolról sem meríti ki az egész kérdést. Van az ellenőrzésnek még egy másik módja: az ellenőrzés lentről, amikor a tömegek, akiket vezetnek, ellenőrzik a vezetőket, feltárják a hibáikat és megmutatják nekik a hibák kijavításának útját. Ez az ellenőrzés az emberek ellenőrzésének egyik leghatékonyabb eszköze" — tanítja Sztálin elvtárs.

A szakszervezeteknek döntő feladatuk Pártunk útmutatása alapján a munkaverseny szervezése, irányítása és ellenőrzése. Akik ebben a tevékenységükben, — akárcsak mulasztásból is — nem segítik, hanem gátolják a szakszervezeteket, azok akaratlanul is az ellenségnek tesznek szolgálatot.

A közlekedési alkalmazottak énekkórusa kitűnő munkát végez

„T. Közlekedés!

Még csak négyhetes kalauz vagyok. Egyik alkalommal bementem a szakszervezetünkbe, ahol az egyik teremből csodálatos hangok és melódiák csendültek fülembe. Megszólítottam a kartársamat, aki tudtamra hozta, hogy a Közlekedési Alkalmazottak énekkórusának viaszlemezre vett előadását közvetítik a rádión keresztül szerte a világba.

Erre udvariasan betessékeltek engem is a terembe, hol a kórus tagjai boldog izgalommal hallgatják munkájuk eredményét.

Meglepett csodálattal ülök közéjük, s mindenfelől barátságos és kissé büszke mosollyal üdvözlik a közébük csöppent ismeretlent.

Az előadást hallgatnám, s mit is mondhatok még.

Boldog és büszke vagyok, hogy kartársa lehetek ezeknek a hangyaszorgalommal dolgozó értékes embereknek, kik szabadidejüket azzal töltik, hogy embertársaikat a művészet felemelő szépségével gyönyörködtessék.

Szeretnék kezet szorítani ezekkel az emberekkel, ezekkel a kartársakkal, de legfőképpen azzal az emberrel, aki képes volt a nép gyermekeiből sok türelemmel és odaadással az elrejtett művészi kincset napvilágra varázsolni

Kartársaim, csak tovább, így kell és így érdemes élni.

Felhívom mindazok figyelmét, akik még eddig nem érdeklődtek a kultúrvonalon mozgók iránt, hogy érdemes felfigyelni rájuk és példájukat követni, mert ezzel kemény lépést teszünk a szocializmusunk gyorsabb ütemű felépítése felé.

Szabadság!

Palásti Lászlóné
kalauz, Baross p. u."

Harmincöt dolgozó a TÜKER szakmai továbbképző tanfolyamán

A TÜKER 10-es telepén, a Józsefvárosi teherpályaudvaron, várakozásteljes arccal gyülekeznek a dolgozók egyik volt raktárépület előtt. Az épület homlokzatán piros betűkkel hirdeti a tábla, hogy az a TÜKER szakmai tanfolyamának a helyisége.

A helyiségben barátságos kép tárul a szemlélő elé: vadonatúj padok, szinte katonás rendben kékkötésű könyvek, füzetek és ceruzák sereglenek. A falak frissen, hófehérre meszelve, a padló mintaszerűen felmosva, egyszóval: az egész helyiség ragyog a tisztaságtól. A falakon Lenin. Sztálin és Rákosi elvtársak képei és jelmondatok a tanulás jelentőségéről: „Tanulj, hogy taníthass!", stb.

Az épület, a padok és minden felszerelés rendbehozatalát, a takarítást is társadalmi munkában végezték el a dolgozók. Szívesen csinálták, mert mindegyikük tudja, mit jelent az, hogy tanulhat, hogy tovább képezheti magát. Famunkánál dolgozó szállítómunkások ők, és csak ők tudják megérteni igazán, hogy milyen embertelen volt a munkás élete a mult gyalázatos rendszerében és mennyivel más — valóban emberi ma.

Szakmai tanfolyam?... ismeretlen fogalom volt ez a számukra, mert látástól-vakulásig tartott a munka, bizonytalan volt az állás, kizsákmányolás volt az osztályrészük. Áru volt akkor a munkás munkaereje és a profitra éhes tőkés csak addig vette igénybe, amíg a profitját biztosította.

Dolgozóink most tudják, hogy már maguknak dolgoznak és a munkájukat csak úgy tudják jól elvégezni, minőségileg javítani, ha képezik magukat, tanulnak. Tudják, hogy a szocialista kereskedelem a nép, a közösség kereskedelme. Tudják, hogy akkor szolgálják igazán a közösséget, ha munkájukkal a legjobbat nyujtják a népnek. Ennek a jó munkának pedig előfeltétele, hogy meg kell ismerniök a gépeknek, amelyekkel dolgoznak, helyes és szakszerű kezelését, szerkezetét és javításának módját. Erre ad lehetőséget a szakmai tanfolyam, amely műszaki kiképzést, illetve továbbképzést ad a hallgatóknak.

De nem elég csak a gépek használatát, kezelését megtanulni, a szocializmust építő dolgozóknak igényesebbnek is kell lenniök. Tudniok, ismerniök kell az anyag tulajdonságát, amellyel dolgoznak, ismerniök kell a fogyasztók igényeit is és mindent, ami a szocialista kereskedelmi vállalat munkájával összefügg. A szakmai képzés elősegíti a szocialista kereskedelem feladatainak eredményes megvitatását, a jó áruelosztás megszervezését, az adminisztráció észszerűsítését, az önköltség csökkentését és mindazt, ami bizonyítja a szocialista kereskedelem felsőbbrendűségét a kapitalista kereskedelemmel szemben.

Ezeknek a tényeknek a világos felismerése, az öntudat, a tanulnivágyás sugárzik annak a harmincöt fizikai munkásnak az arcáról, akiknek a számára ez a tanfolyam a szakmai továbbképzést nyujtja. Élénken felfigyelnek, amikor a szervező-titkár elvtárs megnyitó beszédében a következőket mondja: „Tudjátok-e elvtársak, kinek köszönhetitek, hogy ma itt ültök és meglett férfikorban könyvvel, füzettel a kezetekben tanulhattok? A Szovjetunió diadalmas Vörös Hadseregének, amely felszabadította hazánkat a fasiszta járom alól és lehetővé tette, hogy Pártunk útmutatásával és szeretett Rákosi elvtársunk vezetésével szocializmust építhetünk.

A harmincöt markáns és becsületes arcú munkás megértette, tudja a jelentőségét annak, amit a titkár elvtárs mondott. És mindegyik szeméből kiolvasható, hogy itt jó munka kezdődik a tanulással, amelynek nyomán még eredményesebben épül hazánkban a szocializmus.

Samodai Árpád

*

Itt említjük meg, hogy a TÜKER 10-es telep és a MÁV dolgozói a Józsefvárosi teherpályaudvaron komplex-brigádot alakítottak.

A brigád célja kettős — mondotta bevezető beszédében az állomásfőnök elvtárs. — Egyik célt az, hogy a TÜKER dolgozói támogassák harcunkat az őszi csúcsforgalom megnyerése érdekében. Mi, a MÁV dolgozói, viszont támogatjuk a TÜKER dolgozóinak harcát az őszi tüzelőellátás idénye alatt. Ezért javaslom, hogy a komplex-brigádunkat „Békeharc"-brigádnak nevezzük.

A „Békeharc" komplex-brigád programját hét pontban foglalták össze a MÁV és a TÜKER dolgozói. És megegyeztek abban, hogy minden hónap első péntekjén d. e. tíz órakor teljes brigádülést tartanak, ahol az elért eredményeket kiértékelik és megbeszélik, megvitatják a további teendőket.

A sztahánovistáknak magukhoz kell ragadniok a dolgozók hatalmas tömegét az új normák teljesítéséért vívott harcban

A sztahánovistákra vár az a feladat, hogy a hatalmas Szovjetunió példáján, segítségével a munkaverseny szervezésében, a Sztahánov-mozgalom kiszélesítésében az új normák túlteljesítésében utat mutassanak.

A sztahánovistáknak magukhoz kell ragadniok a dolgozók hatalmas tömegét, az új normák teljesítéséért vívott harcban.

Amíg a hős koreai elvtársaink fegyverrel a kézben harcolnak, nekünk elsősorban a munka frontján kell küzdenünk a békefront erősítéséért.

Nekünk a termelésen keresztül kell bebizonyítani a Párthoz való hűséget, mert hiába teszünk ünnepélyes ígéretet és nyilatkozatot, ha a termelés és a munkaverseny elmarad.

Buzdítson, lelkesítsen bennünket a koreai példa hősi tettekre a magunk harci frontján, a termelés területén.

Ezzel a tudattal induljunk új harcra a szocialista versenymozgalom kiszélesítéséért.

Strett Imre
Autótaxi
gkv. sztahánovistája

AZ EREDMÉNYEK MELLETT BESZÉLNÜNK KELL A KULTÚRCSOPORTOK HIBÁIRÓL IS

„T. Közlekedés!

Az Autótaxi az Alkotmány ünnepére nagyon jólsikerült kultúrműsort rendezett. Nagy eredményként kell leszögeznünk azt, hogy a kultúrcsoportok műsoraikkal, szellemükkel megfelelnek annak a feladatnak, amit várunk tőlük és amit teljesíteniök kell. Ezzel tanujelét adták politikai fejlődésüknek és annak hogy munkájuk a békét, a haladást és a szocializmus építését szolgálják.

Tóth Béla szakszervezeti főtitkár elvtárs ünnepi beszéde után megkezdődött a kultúrműsor. A tánccsoport köztársasági címerünk élőképét mutatta be, közben az énekkar a köztársasági indulót énekelte. Az élőkép dolgozótársaink tetszésével találkozott, amit percekig tartó tapsszal fejeztek ki.

Az énekkar a rádióban sikerrel leadott műsorát ismételte meg.

Nagy sikere volt a színjátszó csoport paraszt-szinművének és a mandolin-zenekarnak, amely mozgalmi dalokat adott elő.

A műsort Dornyi Dániel kultúrfelelős elvtárs állította össze nagy körültekintéssel és hozzáértéssel.

Az eredmények mellett beszélnünk kell a kultúrcsoportok hibáiról is; találkoznunk még a mult maradványaival, amit helyes politikai oktatással mindinkább sikerül levezetnünk. Az eredmények azonban aláhúzzák azt a tényt, hogy az Autótaxi kultúrélete egészségesen fejlődik.

Azok a csoportok, amelyek a közelmultban alakultak, elindultak a fejlődés útján, azok a csoportok pedig, amelyek már régen működnek, fejlődnek, és igy válnak lelkesítő művészetté.

Szabadság!

SCHILLER KATÓ."

Látogatóban az angol vasutasoknál

Írta:
L. T. SZOLOVJEV,
a Szovjetunió
Legfelsőbb Tanácsának
tagja,
a Sztálin-díj kitüntetettje

Nemrégen alkalmam nyílott ellátogatni Angliába, azzal a szovjet szakszervezeti küldöttséggel, melyet az Angol Vasutasok Nemzeti Szövetsége hívott meg. Viszonzása volt ez az angol vasutasok Szovjetunióban tett 1946. évi látogatásának.

Küldöttségünk ellátogatott Londonba, Glasgowba, Edinbourghba, Liverpoolba, Birminghamba és még igen sok más angol városba. Akárhol mutatkoztunk is, a munkások melegen üdvözölték a küldöttséget és a szovjet ország iránti barátság és a nagy megbecsülés érzéseit nyilvánították.

Különösen emlékezetes számomra utazásunk Edinbourghba, — Skócia fővárosába, mely egyszersmind fontos vasúti csomópont is. Meghívtak bennünket a vasutas szakszervezet végrehajtóbizottságának központjába. Munkások gyültek ott össze, családjukkal együtt, hogy meghallgassák a szovjet vendégeket. Igen fellelkesített bennünket a meleg baráti fogadtatás, és megörültünk a szovjet zászlókkal, valamint a Szovjetunió nagy térképével feldíszített teremnek. A díszhelyen pedig ott volt Sztálin elvtárs arcképe. Egymásután léptek fel az emelvényre az edinbourghi vasutasok. Mindannyian arról beszéltek, hogy meg kell erősíteni a barátságot a Szovjetunióval és fokozni kell a békeharcot. „Nem akarunk háborút" — ez a gondolat vonult végig vezérfonalként valamennyi felszólaláson.

— Az angol nép soha nem fog harcolni a Szovjetunió ellen — jelentette ki beszédében Figgins, az angol vasutas szakszervezet főtitkára. — A Szovjetunió sokat szenvedett a háborúban. Számunkra szentek Leningrád és Sztálingrád városainak nevei és senkinek sem fogjuk megengedni, hogy a szocializmus országának gyárai és városai mégegyszer bombázásnak és romboláshak legyenek kitéve.

A jelenlévők hangos helyeslő felkiáltásokkal, viharos tapssal válaszoltak ezekre a szavakra, valamint együttérzésük kifejezésrejuttatásaképpen angol nyelven elénekelték a „Dal a hazáról és a „Demokratikus ifjúság himnusza" című énekeket.

A munkásokkal folytatott beszélgetésekből megtudtuk, hogy a Marshall-terv következménye az egyre növekvő drágaság és az életszínvonal csökkenése. Súlyos teherként nehezednek a dolgozók vállaira az új háború előkészületeinek hatalmas kiadásai. Még a mozdonyvezetők is alig tudnak kijönni bérükből, pedig ők képezik a közlekedési munkások legmagasabban fizetett kategóriáját. Bérük még arra sem elég, hogy megvegyék még azt a szűkös „élelmiszerminimumot" is, amely jár nekik az Angliában még meglévő jegyek szerint. Számításba kell azt is venni, hogy a munkás fizetésének lényeges részét — mely néha a harminc százalékot is eléri — lakbérre fizeti ki. Sokat elnyel az adó is, az egyenesek, de legfőképpen a közvetett adók (különösen az, amit a dohányra vetnek ki, hiszen erre a munkás fizetésének 15—20 százalékát fordítja).

Közszükségleti cikkek kiskereskedelmi árai állandóan emelkednek. Az 1945-ös évhez viszonyítva a kenyér 1950 elejére 41 százalékkal lett drágább, a szalonna 20 százalékkal, a tea 18 százalékkal, a cigaretta 50 százalékkal stb. Drágább lett a villany és a gáz is. Ugyanakkor a „munkáspárti" kormány a brit szakszervezetek reakciós felső rétegeinek támogatása mellett a munkások munkabérének rögzítésére irányuló politikát folytat, vagyis az előbbi színvonalon tartja azt. Egyszerű meglátni, hogy ez nem jelent mást, mint a dolgozók anyagi helyzetének komoly romlását.

Igaz, hogy az egyszerű tagok nyomására a vasutasok szakszervezetének vezetősége kinyilvánította a béremelésre vonatkozó követelést. A harcot azonban következetlenül folytatják. Komoly akadályt képez a szervezett szakszervezeti egység hiánya. A hiba abban van, hogy a vasutasok szakszervezetén kívül létezik még a mozdonyvezetők és fűtők szakszervezete és azonkívül a vasúti alkalmazottak szakszervezete. Ezeknek a szakszervezeteknek a vezetősége a legutóbbi időig teljes mértékben támogatta azt a politikát, amelyet a „munkáspárti" kormány és a szakszervezetek reakciós vezetői folytattak a munkabért illetően. Még ezeknek a szakszervezeteknek is meg kell azonban hallgatniok egyszerű tagjaik hangját és ezért nemrégiben a munkabérrögzítés politikája ellen nyilatkoztak.

Az angliai vasutakon tett utazásaink alkalmával (összesen több mint 3200 kilométernyi utat tettünk meg rajtuk) megismerkedtünk a vasutasok munkaviszonyaival.

Az angol mozdonyvezetőnek hosszú és nehéz utat kell megtennie mielőtt jogot kapna a mozdony vezetésére. Kazánmosóként, fűtőként kell legalább 20 évet dolgoznia, hogy fel tudja magát verekedni mozdonyvezetőnek és ezt a beosztást nem tudja előbb elérni, csak 40—45 éves korára.

Nekünk, szovjet vasutasoknak szemet szúr az angol mozdonyok rendetlen külseje. Egyízben egyikünk a beszélgetés közben, melyet a mi szerelvényünket vezető mozdonyvezetővel folytatott, fölhívta annak figyelmét erre, akkor ez így válaszolt:

— Az én dolgom az, hogy a mozdonnyal megtegyem a kötelező utat. A mozdony rendetlen külseje engem egyáltalán nem izgat.

Jellemző ez a válasz és természetes is annak az embernek a szájából, aki tudja, hogy munkáját nem a népnek végzi, hanem a kapitalista államnak!

Nő aránylag kevés dolgozik az angol vasutakon és ha vannak is, kizárólag kisegítő munkán lehet velük találkozni. Szakképzett nőmunkás vagy ami több, mérnöknő nem került elénk és ahogy közölték velünk, ilyen nincs is. A nők ugyanazon munkáért lényegesen kevesebb fizetést kapnak, mint a férfiak. Angliában ezt egész természetes jelenségnek tartják. Az egyik szakszervezeti vezető, Lawder, azt mondta, hogy miután nemsokára úgyis nagyon kis számú nő fog már a vasutaknál dolgozni, „semmi szükség nincs arra, hogy a nők a férfiakkal egyenlő fizetést kapjanak, amennyiben ugyanolyan munkát végeznek . . ."

Az egyszerű angol vasutasokkal történt találkozásaink meggyőztek bennünket arról, hogy az angliai dolgozók között egyre jobban érik az elhatározás, hogy küzdenek gazdasági és szociális jogaikért, valamint a békéért. Az angol vasutasok őszintén kívánják a baráti viszony megerősítését a Szovjetunióval és a szovjet vasutasokkal. Országunkban a világbéke hatalmas és erős támaszát látják.

Tapolcai mozdony nyerte el a „Szombathelyi MÁV-Igazgatóság Legkiválóbb Mozdonya" címét

„T. Közlekedési Augusztus 18-án nagy örömnapja volt a tapolcai vasutas dolgozóknak. A Vasutas Szakszervezet ajándékát, az őszi csúcsforgalomban eddig elért eredmények kiértékelése után a tapolcai csomópont nyerte el. A Pártunk jelvényével díszített háromszögletű gyönyörű vörös zászlót és a *„Szombathelyi MÁV Igazgatóság Legkiválóbb Mozdonya"* cím elnyeréséről szóló okiratot *Tőzsér* László elvtárs, a Szombathelyi Igazgatóság Politikai Osztályának vezetője adta át beszéd kíséretében.

Pártunk nevelése meglátszik rajtunk. Nem véletlen az, hogy míg ezelőtt pár hónappal szinte közelharcot kellett folytatni a mozdonyvezetőkkel és fűtőkkel, hogy túlsúlyt továbbítsanak, ma gyökerében megváltozott a helyzet nálunk is. Ennek a megváltozott helyzetnek, az öntudat fokozódásának következtében született meg ez a győzelem is. A *Kovács Gáborok, Elek Józsefek, Vida Józsefek, Dér Imrék, Tóbiás Józsefek és Marácz Lajosok* munkájában megérezni ezt a fejlődést, azt, hogy megváltozott viszonyuk a munkához, elmélyült szeretetünk a Szovjetunió, Pártunk és Rákosi elvtárs iránt.

A tapolcai vasutasok mindent elkövetnek, hogy *győzelemhez segítsék az őszi csúcsforgalmat és a szükséges mértékre szorítsák le a kocsifordulót.*

Huszár László,
a Közlekedés levelezője."

Balogh Lajos honvéd üzenete a Nyugati-pályaudvar dolgozóinak:

„Harcoljatok sikeresen az ellenség ellen és valósítsátok meg a háromnapos kocsifordulót"

„Elvtársak, Kartársak! Harcos üdvözletemet küldöm a Vasútpolitikai Osztályon keresztül a Nyugati-pályaudvaron dolgozó elvtársaknak és kartársaknak az ellenség leleplezése és eltávolítása alkalmából.

Nagy felháborodást váltott ki bennem a Szabad Nép minapi számában olvasott cikk, amelynek hatása alatt írom ezt a levelet.

Én, mint a Nyugati ponk, autósraktárából bevonult honvéd, magam is ismertem és tapasztaltam Heincz és társainak munkásnyúzó és reakciós ténykedéseit. Egy izben, mikor az elkészült laktanyában ágyhelyet kértem Bánkitól, nem állt velem szóba; durván és fölényesen elutasította kérésemet. Ugyanígy jártam a raktárfőnöknél is, akihez panasszal fordultam. Úgy viselkedett velem szemben, mint ahogy a régi rabszolgakereskedők viselkedtek a rabszolgáikkal. Legszívesebben talán nekem is szíjat hasított volna a hátamból. De nem voltak nála különbek a bérencei sem, pl. Osztás János, aki rövid idő alatt kiváltságos embere lett Heincznek és a többi reakciós társával együtt kihúzták magukat a munka alól, a dolgozókat egymás ellen uszították, lazították a munkafegyelmet. Ebben a munkában méltó társa volt Osztásnak Gáspár Béla ez a gúnyoskép gazember, aki hasonló társaival együtt uszított a népi demakrácia ellen és akadályozta a békés termelőmunkát a ponkon.

Pártunk segítségével s dolgozóink éberségével sikerült Heinczet és társait leleplezni, s elfogják nyerni méltó büntetésüket.

Tudom azt, hogy Heincz és társai gaz cselekedeteire a dolgozó társaim munkájuk fokozásával a koreai műszak sikeres befejezésével válaszolnak.

Amíg dolgozó társaim a békés építőmunka frontján viszik előre a szocializmus zászlaját, addig én a néphadseregben teljesítem kötelességemet. Néphadseregünk szilárdan őrködik hazánk békéje felett és ha kell harcol minden külső és belső ellenség ellen.

Harcoljatok sikeresen a soraitokban még megbúvó ellenség ellen és valósítsátok meg eredményesen az őszi csúcsforgalmat és a háromnapos kocsifordulót.

Előre Pártunk vezetésével a Szovjetunió és annak vezére, Sztálin elvtárs segítségével a szocializmus megvalósításáért.

Elvtársi üdvözlettel:

Balogh Lajos honvéd
volt. ób. raktári munkás."

MIT JELENT A DARABBÉREZÉSI RENDSZER BEVEZETÉSE A VASÚTON

„. . . Nálunk . . . olyan nehéz a bér kiszámítása, hogy a legtöbb munkás csak akkor tudja meg mennyit keresett, amikor már a borítékban megkapta. Emiatt elégedetlen és emiatt nem törődik úgy a munkájával, ahogy kellene."

RÁKOSI.

Pártunk 1949 augusztus 31-én a Nagybudapesti Pártbizottság kibővített választmányi ülésén foglalkozott a termelés kérdésével. Ekkor mutatott rá Rákosi elvtárs a bérezés területén mutatkozó hibákra, s feladatként határozta meg a bérek elszámolásának leegyszerűsítését.

A szocialista elosztás elvének gyakorlati megvalósítása azt jelenti, hogy a dolgozók

képességük szerint veszik ki részüket a termelésből és munkájuk szerint részesülnek a fogyasztási javakból.

A helyes munka szerinti bérezést ezidáig nem valósítottuk meg teljes mértékben. A kollektív szerződésekben csak a munkásokat soroltuk be bérosztályokba, függetlenül attól, hogy milyen szakértelmet kívánó munkát végeztek, így a régi bérezési rendszer nagyban akadályozta a termelés és termelékenység fejlődését.

Elavult bérrendszerünknek megváltoztatása, egyszerűsítése a darabbérezés rendszerének bevezetésével oldható meg helyesen. A darabbérezési rendszer az, amely biztosítja, hogy a dolgozók által végzett munkát értékének megfelelően díjazzák. Egyszerű és világos, mert minden dolgozó az elvégzendő munkadarab árát előre megismeri, előre tudja, hogy mennyi bér illeti meg egy bizonyos munka elvégzése után. Ezenkívül a darabbérrendszerben maradéktalanul érvényesül a nagyobb szakképzettséget igénylő munka magasabb díjazásának elve is, mert ebben a rendszerben a munkák is kategóriákba vannak sorolva és a nehezebb, bonyolultabb, nagyobb szakértelmet kívánó munka mindig magasabb díjazásban részesül. Ugyanis a munka arányában való részesedés szocialista elvének megvalósítása azt jelenti, hogy nemcsak a mennyiséget, hanem a nemzetgazdaság részére hasznosabb munkát, hasznosságának megfelelően kell jutalmazni.

A jelenlegi nehezen áttekinthető béreiszámolási rendszer lehetőséget adott arra, hogy kevésbbé öntudatos dolgozók a közösség rovására érdemtelen előnyöket biztosítsanak maguknak. Az üzemek dolgozói nem egy esetben tapasztalták, hogy a magas százalékot elérő munkások között akad olyan, aki teljesítményére csalással ér el, a magas százalékok mögött nincs meg a megfelelő teljesítmény. Az elavult bérezési rendszer növelte a lehetőségét az ilyen csalásoknak. Az ilyen csalások mérhetetlen erkölcsi kárt okoztak a mindjobban kiszélesedő szocialista munkaversenyünknek. A darabbérrendszer bevezetésével ezeknek a hibáknak a kiküszöbölése nagy mértékben lehetővé válik.

A darabbérrendszerrel az eddigi progresszió megszűnik és helyette — az egyszerű és világos — a teljesítmény emelkedésével arányos elszámolás rendszerét vezetjük be, mert az eddigi progressziónak fenntartása továbbra is bonyolulttá tenné a keresetek elszámolását. Emellett egy bizonyos fokú igazságtalanság megszüntetését is elérjük vele, mert a teljesítménybérben dolgozóknak alapbére amúgyis 10 százalékkal magasabb, mint az időbérbe dolgozóknak.

A jelenlegi progresszió megszüntetése tehát feltétlenül helyes az egyszerű, világos és mindenki számára érthető béreiszámolás megvalósítása végett és igazságos, mert a norma alapján dolgozóknak a becsületesen elvégzett teljesítményük után járó keresetet maradéktalanul biztosítani fogja, vagyis a dolgozóknak az elvégzett munkájuk után járó bért teljesítményükkel egyenes arányban meg kell kapniok.

A darabbérezésnél a teljesítmény és a bér nagysága közötti világos összefüggés arra ösztönzi a dolgozót, hogy saját munkáját mennyiségi és minőségi szempontból állandóan figyelemmel kísérje, hibáit feltárja és kiküszöbölje. Ez nagyban elő fogja segíteni az egyéni felelősség fokozását és a munkához való új viszony kialakítását.

Mivel a darabbérrendszerben a magasabb szakképzettséget igénylő munka magasabb díjazásban részesül, ösztönző hatással lesz a dolgozók képzettségének fokozására.

A technika fejlődése mellett egyre több magas műszaki képzettségű munkásra van szükségünk. A munkások százezreinek kell elsajátítani a haladó technikát. Állandóan fejleszteni kell technikai felkészültségüket, segédmunkásokból szakmunkásokká, mesterekké kell válniok, meg kell közelíteniök a mérnöki színvonalat. A darabbérezésnél a jól és eredményesen elvégzett munka a teljesítmények növelését, a kereset emelkedését eredményezi, így az elmaradottakra is, minden dolgozóra ösztönző hatással lesz tudása és teljesítménye fokozásában.

Nem egy esetben előfordult, hogy a hosszabb gyakorlati idővel rendelkező munkás azonos munkáért több bért kapott, mint a kevesebb gyakorlati idővel rendelkező, holott utóbbi munkája úgy mennyiségileg, mint minőségileg megfelelt az előírt követelményeknek. Így az alacsonyabb kategóriába besorolt dolgozó kevésbbé volt ösztönözve arra, hogy magasabbrendű munka vállalására törekedjék.

Tehát a darabbérezés jelentős eszköz az egyenlősdi törekvés ellen, világosan kitűnik majd a nagyobb szaktudás jelentősége és így a dolgozók igyekeznek azt meg is szerezni.

Az eddigi bonyolult bérelszámolás megnehezítette azt is, hogy a dolgozók felismerjék a termelékenység növelése és a nemzetgazdaság, valamint a saját érdekük közti összefüggést. Azokban az üzemekben, ahol a darabbérezésre már áttértek, ezen a területen is jelentős eredményeket értek el. Az egyik szövőgyárban pl. a darabbérre való áttérés után 24 egygépes szövő közül tizen azonnal áttértek a kétgépes rendszerre. Egy másikban pedig a szövők már az első napokban jelentkeztek a művezetőknél és kérték, hogy tegyék lehetővé számukra a gépek fordulatszámának emelését.

Ezek a példák ismételten mutatják azt, hogy Pártunk mindig a felemelkedéshez vezető utat jelöli meg. A Nagybudapesti Pártválasztmány 1949 augusztusi határozatával — a plafon megszüntetésével — Pártunk elhárította az egyik legnagyobb akadályt a termelékenység jelentős emelése útjából. Ismeretes, hogy az ezt követő hetekben — a Párt útmutatása alapján — bontakozott ki a magyar Sztahánov-mozgalom, ami a normák teljesítésében gyakran többezer százalékos teljesítményt és a dolgozóknak magas, nem egy esetben többszáz forintos heti keresetet eredményezett.

A darabbérrendszerre való áttérés következtében a kétgépes rendszerre áttérő, valamint a gépüket meggyorsító munkások teljesítménye is jelentősen emelkedni fog, ennek a nemzetgazdaság fokozott megerősödése, a munkások fizetésének emelkedésével pedig az egyéni gazdasági helyzetének jelentős megjavulása lesz az eredménye.

Az új bérrendszer bevezetése csak a norma alapján dolgozó teljesítménybéres munkavállalókra vonatkozik. Az időbéres és mutatószámos bérezés alapján dolgozó munkavállalók továbbra is az eddigi rendszer szerint kapják fizetésüket.

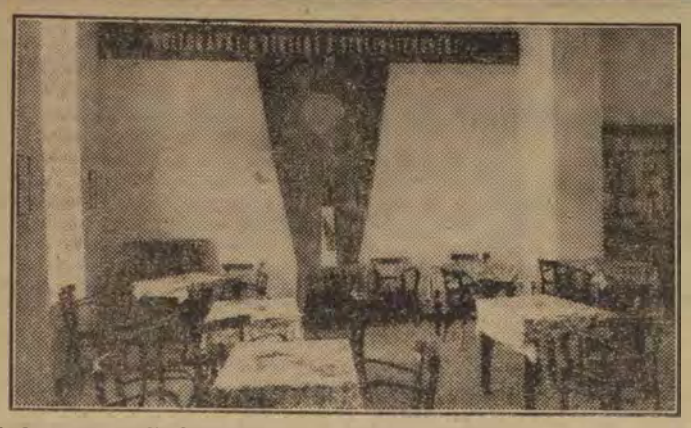
A szocializmus építésében, a munkaversenymozgalom fejlesztése szempontjából fontos követelmény, hogy a dolgozók munkájuk ellenértékét helyes bérrendszer alapján kapják meg. Olyan bérrendszer alapján, mely biztosítja a becsületes munka után a becsületes keresetet.

Ennek a szempontnak teljes mértékben megfelel a darabbérrendszer. Tehát a funkcionáriusok feladata, hogy megértessék a dolgozókkal, hogy az új bérrendszerünknek a szocializmus építésének gyorsításában nagy szerepe van.

Éppen ezért, a bevezetésénél minden vezetőnek, — szakszervezeti funkcionáriusnak, műszaki vezetőnek — egyaránt jó munkát kell végeznie. Javítani kell a verseny szervezését, a termelés növelésének műszaki előfeltételeit.

A régi bonyolult bérelszámolás gátja volt a fejlődésnek. Az új darabbérrendszer előrejutásunkat szolgálja. Naprólnapra végzett szívós felvilágosító munkával küzdjük le az ellenség aknamunkájából és az egyes dolgozók tájékozatlanságából eredő nehézségeket.

Kommunista Vasutasok!
Mutassatok példát a háromnapos kocsifordulóért vívott harcban!

A Gépjárművezetők Szakszervezetének Központi Könyvtára az olvasóterem egy részével. „Kultúrával a békéért, a szocializmusért!" — hirdeti az olvasóterem felirata. Valóban így is van, másként látják a dolgokat, megismerkednek a haladó tudományokkal és magabiztosabban végzik munkájukat a kultúrált, a felkészült dolgozók. A tudás így válik hatalommá a dolgozó nép fiai kezében, amelyet egyaránt használ fel a szocializmus felépítésének meggyorsítására és arra, hogy ellenséges behatásoktól megvédje kevésbbé képzett társait, megvédje nagyszerű eredményeinket.

Marx Imre kalauz:

„VISSZAÜTÜNK..."

T. Szerkesztőség!

Akkor, amikor Dél-Korea amerikai uszításra megtámadta Észak-Koreát, Amerika az ENSZ szavazógépét felhasználva, mint a „béke őre" azonnal beavatkozott és el akarta fojtani Észak-Korea igazságos szabadságharcát az imperialista támadók ellen. A fegyver visszafelé sült el. Az amerikai csapatok szégyenszemre hanyatt-homlok menekülnek a hős koreai csapatok elől.

Most Amerika nyiltan kimutatta a fogafehérét, amerikai repülőgépek gyalázatosan aljas támadást intéztek békés és védtelen kínai városok ellen, békés és mit sem sejtő lakosság ellen. Ki hát a béke őre? — kiált fel a világ békeszerető emberisége. Lehet-e itt még port hinteni a hiszékeny emberiség szemébe? Ki az ellenség és ki a barát? A gyilkosok, az aljas provokátorok, vagy a Szovjetunió, ki minden cselekedetében a népek egyesége és békéje érdekében cselekszik. Előttem és százmilliók előtt már régvilágos, hogy ki a béke igazi őre. A Szovjetunió! — kiáltom én és kiáltjuk sokszázmillióan. De a mostani aljas orvtámadás további milliókat győz meg, világosít fel arról, hogy ki a béke őre.

Kína nem nyugszik bele, hogy büntetlenül gyilkolják népét és ez a hatalmas nagyszerű nép, amely már lerázta elnyomó uralmát és szabadon építi a szocializmust, vissza fog ütni.

De visszaütünk mi is és visszaüt a világ összes dolgozója. Én és mi több és minőségileg jobb munkával, a többi országok dolgozói, franciák, olaszok, japánok és a gyarmati népek fokozottabb harccal az imperializmus ellen

Marx Imre kalauz, oktató.

A színházbérletezés jelentősége az osztályharcban

Az új normák bevezetésénél megnyilvánuló reakció fékeveszett uszításának és aknamunkájának leleplezésére, de az ellenség mindennemű támadásával szemben egyik leghatásosabb fegyverünk a szocialista, realista kultúra, ezen keresztül a színművészet. A kultúrterület az, amely megmutatja nekünk a nagy Szovjetunió hősi küzdelmeit a szocialista társadalom létrehozása és a kommunista társadalom építése terén. Feltárja a multat, az elnyomást és megmutatja, hogyan küzdöttek e kor hősei a kizsákmányolók ellen. Bemutatja a jelent, az egész világ dolgozóinak küzdelmét, a vérszomjas, halódó kapitalista társadalmi rend ellen, a nagy Szovjetunió Kommunista Bolsevik Pártjának vezetésével. Megmutatja, hogy a mi munkaterületünkön hogyan igyekszik rombolni az ellenség ,de azt is megmutatja, hogyan tudunk védekezni ellene. Pl. a „Szabad pálya" c. darab, mely élesen kihozza, hol vannak azok az elemek, akik gátolni igyekeznek a dolgozók versenymozgalmának kibontakozását vasúti viszonylatban. De ugyanakkor ezek a darabok világosan mutatják meg azt az utat, amely a szebb élet, a szocialista társadalom felépítése felé vezet.

A bérletezés jelentősége Pártunk vezetése és útmutatása nyomán abban áll, hogy éppen a dolgozók tömegeit vonjuk be a színházak látogatásába, ezen keresztül emeljük kulturális színvonalunkat. Egyben kiszorítjuk a kultúra területéről azokat, akiknek valamikor ez kiváltságos joga volt, a kapitalista társadalom maradványait, hogy itt is elfoglalják a dolgozók az őket megillető helyet.

Az eddig elért eredményeink azt mutatják, hogy átlagosan jó eredményeink vannak. Idáig körülbelül 500 bérletet helyeztünk el közlekedési viszonylatban. Az eredmények, ha aszerint nézzük, hogy hány százalék a fizikai dolgozó, ebből korántsem kielégítő, mert mindössze csak 30 százalék. Az akácfautcai központ dolgozói ebből 100 drb-ot jegyeztek 1000 főre, a többi 36 telep dolgozóira csupán 400 darabesik. A telepek lemaradásának fő oka az, hogy az üzemi bizottsági titkárok nem értékelik a bérletezés döntő jelentőségét a termelés területén. De nem egy esetben maguk a kultúrpropagandisták sem. Pl. a Sallay Autóbusz Főműhely üzemi bizottsága elhanyagolta ezt a kérdést. A népnevelők és bizalmiak nem foglalkoztak a bérletezés kérdéseivel, az üzemi kultúrpropagandista egyedül maradt, segitség nélkül és az ÜB még csak le sem ellenőrizte.

Ennek eredménye az lett, hogy ez az üzem, ahol eddig a legjobb eredményt értek el a kulturális vonatkozásban, mindössze nyolc bérletet helyeztek el. Az ÜB, de egy másik pártfunkcionárius is arra hivatkozott, hogy a normarendezéssel vannak elfoglalva.

Azokban az üzemekben, ahol jól előkészitették a bérletezést, pl. Ujpesten, tiz nap alatt 26 db bérletet helyeztek el. Ugyancsak jó eredmények vannak a Récsei autóbusz-garázsnál. Megállapitható tehát az, ahol jó a felvilágositó munka, ott a dolgozók örömmel fogadják a bérletezést, ami egyben nagy kedvezményt is nyujt, mivel az eredeti helyáraknál 40 százalékkal olcsóbb. Ezen keresztül minden dolgozó meg tudja találni a számára anyagilag is megfelelő bérletet.

Ha ezeket a fentálló hiányosságainkat kiküszöbölnük, akkor a jó szervezőmunkával tömegesen tudjuk bevonni a dolgozókat a bérletezésbe. Igy a termelőmunka területén is fokozott eredményt fogunk elérni, mert Rákosi elvtárs világosan rámutatott arra, hogy a szocializmus épitésében a kimüvelt emberfők sokaságára van szükségünk. Az ellenség számára semmi sem ijesztőbb, mint az öntudatos, kultúrált, szerepét és történelmi feladatát tisztán látó dolgozók tömege. Az üzemek párt- és szakszervezeti funkcionáriusai, élmunkások, kultúrmunkások mutassanak példát az üzemi dolgozók felé és akkor nem maradhat el az eredmény. Ezen keresztül fogunk az osztályharc ezen területén eredményesen dolgozni, mert igy ki tudjuk szoritani az osztályellenséget a kultúra területéről.

Azelőtt grófok dőzsöltek most külföldi dolgozók üdülnek MARIANSKE-LAZNEBAN

„T. Közlekedés!

Üdülés a multban a kiváltságosok osztályrésze volt. Most a munka az értékmérő. A népi demokratikus országokban a munkást megbecsülik, az egészségére vigyáznak, üdülést, pihenést az alkotmányunk biztositja.

Nekem is egy felejthetetlen üdülésben volt részem 92 társammal együtt, amit ismertetek dolgozó társaimmal.

Vasárnap este 8 órakor megérkeztünk Marianske Lazneba. A fogadtatás felejthetetlen mindannyiunknak. A pályaudvaron zene szólt. Amerre elhaladtunk, az ifjúság és a lakosság éljenzése és tapsa kisért. Amerre az autobusz vitt bennünket, a levegőben nemzetiszinű rakéták világitották meg az utat. A Kossuth-szállóban laktunk a lagnagyobb kényelemben. Az erkélyről a kilátás gyönyörű. Mindenfelé hegy és hatalmas fenyveserdők. Az erdőkbe jártunk málnázni és túrázni, hogy a bőséges ebéddel megbirkózzunk. Reggelire volt lágytojás, vaj, dzsem, kávé és kifli. Tízórait és uzsonnát a második héten lemondtuk, hogy tudjunk ebédelni és vacsorázni. Ebédre előételként sonkát vagy töltött paradicsomot kaptunk. Utána levest, sültet burgonyával, saitot, süteményt, gyümölcsöt, sört és feketét. A vacsora kb. ugyanaz, csak a fagylaltal bővült. Szórakozásunkról is gondoskodtak. Pl. röplabda, sakk, ping-pong, futball, olvasás. strand, színház, mozi és kirándulások. Vidám nemzetközi élet alakult ki az üdülőn. Voltak lengyelek, románok, bulgárok és franciák. A lengyelekhez jártunk táncolni és ismerkedni.

Megismertük elnyomatásuk keserves éveit és a szabadságukért vivott hősies harcaikat. A francia bányászok fogadására mi is kimentünk a repülőtérre. Megindult az ismerkedés. Jelvényeket cseréltünk, majd nótaszóval megindultunk a szállásunkra. Kirándultunk Karlsbadba és útközben meglátogattuk a porcellán- és üveggyárat. Tanulmányoztuk a tárgyak készitését és gyönyörködtünk a szépségükben. Addig nézegettük, mig kedvet kaptunk és vásároltunk a gyönyörű használati és disztárgyakból. A multban a dolgozó csak elkészitette és nem tudta megvásárolni. Az üveggyár látogatása közben találkoztunk az angol K. P. elnökével, Galatte elvtárssal. Elmondta, hogy hosszú ideig együtt volt Rákosi elvtárssal, a magyar nép nagy vezérével Moszkvában és üdvözletét küldi Rákosi elvtársnak.

Üdülésünk két utolsó napját Prágában töltöttük. Prágából kirándultunk a szomorú sorsra jutott Lidicébe. A falut a németek megmenekült asszony elmondta a falu tragédiáját: Heinrich, német városparancsnokot Prágában a partizánok agyonlőtték. Besúgás következtében a németek megtudták, hogy a partizánok rokonai Lidicében laknak. A falut körülfogták és a 15 éven aluli gyermekeket lengyelországi gázkamrába vitték. Az egész pici pólyásgyermekeket kihelyezték más országokba, ismeretlen emberekhez. Az asszonyokat németországi koncentrációs táborokba helyezték el, akik közül 90 százalék meghalt. 15 éven felüli férfiakat kivégezték. A halottakat munkaszolgálatosok temették el közös sirba. A falut felgyujtották és utána a Hitler-jugendek a falakat lebontották és a kőtörmeléket lapályos helyre és a faluban lévő halastóba hordták. A temetőt felforgatták, a régi sirokból az aranytárgyakat összeszedték. A falu elpusztításának, a kivégzéseknek, a temető fosztogatásának minden jelenetét a németek filmfelvételen rögzitették, amit háború után a levéltárban megtaláltak. Lidice tragédiája mélyen megható bennünket és a szégyen pirja égette arcunkat, hogy a német agresszióval szemben közömbösek voltunk. És ha a dicső Szovjet Hadsereg nem szabadította volna fel az elnyomott népeket, akkor még sok falu és város Lidice sorsára jutott volna.

Lidice kőtörmelékei felett tudatára ébredtünk annak, hogy mit köszönhetünk a hős Szovjet hadseregnek, aki véráldozat árán szabaditotta fel hazánkat is.

Hálánkat és köszönetünket ezért csak úgy róhatjuk le, ha az üdülőből hazatérve, fokozott munkával, felvilágositással erősitjük a béketábort és erősitjük a szabadságukért harcoló népeket, hogy ember ember elleni kizsákmányolás és Lidice pusztulása többé ne ismétlődhessen meg.

Szabadság!

Repka Lajos

Dózsa György főműhely

Szeptember 3-án kezdődnek az MHK II. időszakának próbázásai

Az I. időszak eredményeinek kiértékelése augusztus 18-án történt meg, a Közlekedési Szakszervezethez tartozó üzemek sportfelelőseinek értekezletén.

Igen tanulságos és értékes volt az értekezlet, mert felfedte a hiányosságokat és hibákat, melyeket további munkánkból ki kell küszöbölni, de megláthattuk azt is, hogy hol végeztek jó, sőt pár üzemünkben kiváló munkát.

Budapesti üzemeink 3.200 nevezőjéből 60 százalék próbázott is, ami még, ha figyelembe vesziink egy bizonyos százalékú természetes leválást is (elbocsátás, katonai szolgálat, betegség), akkor is nagyon kevés. A két szám egymáshoz való viszonya bizonyitja, hogy nem úgy végeztük munkánkat, mint ahogy azt Pártunk tőlünk elvárja, a Munkára Harcra Kész sportmozgalom fontosságának megfelelően. Az értekezleten elhangzottakból megállapitottuk azt a legfőbb hibát, amely forrása volt minden további hiányosságnak.

Üzemeink sportfunkcionáriusainak többsége nem értette meg a Munkára, Harcra Kész sportmozgalom jelentőségét és annak nagy fontosságát a szocialista sport felépitésében. De elmondhatjuk ezt a hibát egyes alapszervi párttitkárok. ÜB és egyéb tömegszervezeti funkcionáriusokról is. Ez a hiba volt okozója legtöbbször a rosszul végzett munkának. Ennek következménye volt az is, hogy még az MHK-ra benevezett dolgozók sem lettek kellően felvilágositva, igy fordulhattak elő az alábbi felsorolt esetek is:

A Récsei-garage egy dolgozója bejött a sportosztályra, s előadta, ő 38 éves és képtelen végigcsinálni az MHK eredménylapon szereplő 31 számot, s ezért visszalép az MHK-tól. Amikor felvilágositottuk, hogy a 31 féle számból 5-öt kiválaszthat és csak abból kell próbázni, még azt sem egyszerre, hanem több részben, örömmel vette azt tudomásul és jó eredménnyel le is próbázott.

Csak a meg nem értés és a felvilágositás hiánya lehetett okozója annak, hogy üzemeinkben a Szabadságharcos Szövetség tagjainak többsége nemcsak, hogy nem nevezett, de például a Szava p. u.-on Despoki Boldizsár SZHSZ-titkár megtiltotta és nem engedte nevezni a tagokat az MHK-ra. Igy volt az a Barossban és az Ellenőri csoportnál is. Előfordult sok olyan eset, amikor a benevezetteknek biztositva volt a szolgálati beosztás, mégsem vettek részt az edzéseken és a próbázásokon, visszaéltek a dolgozóktól kapott lehetőségekkel és nem teljesitették azt, amit maguk vállaltak. Súlyosabb hiba az olyanoknál, akiknek éppen példát kellene mutatni, mint például Goró Sándor kartárs, a ferencvárosi MSZT szervezeti titkára, aki nyolcszor kapott olyan beosztást, hogy részt tudjon venni MHK edzéseken és a próbán, mégsem próbázott le. Ugyanezt tették a kispesti ifik közül Tóth Jánosi, Benkus István, Szalai Hilda és Jalovecky Jolán kartársak is, akik négyszer kaptak számot, mégsem próbáztak le.

Komoly hiba és több üzemünk gyenge eredményének egyik oka, hogy az alapszervi párttitkár elvtársak nem támogatták eléggé az MHK-mozgalmat. Természetesen nem úgy képzeljük a támogatást, hogy a párttitkár elvtárs szervez és egyéni agitációt végez, de nagy segitséget jelentett munkánkban az, hogy a pártnapon és egyéb rendezvényeken a párttitkár elvtársak rámutattak az MHK jelentőségére és serkentették a sporttársakat az edzésre és próbákra, nem utolsósorban a személyes példamutatásuk — például Óbuda pályaudvaron, ahol a párttitkár elvtárs nemcsak a két kötelező edzésen vett részt, hanem számtalanszor az ő és a szolgálati főnök vezetésével mentek dolgozóink edzeni hogy jól felkészülve vegyenek részt az MHK-próbákon. Természetesen vonatkozik ez az ÜB-titkárokra és az egyéb funkcionáriusokra is, akik bizony sok helyen nem adták meg a szükséges támogatást és a sportfelelős munkáját reszortfeladatnak látták azzal a jelszóval: „ő a sportfelelős, végezze ő a munkáját!" Természetesen elmaradtak a példamutatással is, hogy csak két példát említsünk, a Gazdasági Kisvasútépitő egyetlen párt és funkcionáriusa sem próbázott le, de nem próbázott le a Damjanichból Walz János ÜB-titkár elvtárs sem, aki azt mondta: „Én már 43 éves vagyok, nem nekem való már ez", pedig éppen neki kellett volna megmagyarázni a dolgozóknak, hogy a mozgásnak, a sportolásnak életszükségletükké kell válni, hogy eredményesebben tudjunk részt venni a termelőmunkában.

A hibák felsorolását egy legkirívóbb esettel fejezzük be, ami talán egyedül álló nemcsak Szakszervezetünkben, de az egész MHK-mozgalomban is, hogy maga a sportfelelős nem próbázott le. Névszerint Kocsik László, a Fürst-garagéból, akit azóta le is váltottak. Nem végezhet jó szervezőmunkát az, aki nem mutat példát.

A felsorolt hibák és hiányosságok mellett megállapithatjuk, hogy a MHK-sportmozgalomban az elmult próbaévhez viszonyitva nagy fejlődést és sok jó eredményt is értünk el, amit bizonyit a lepróbázottaknak megduplázott száma és jobb eredményeik.

Kiemelkedő jó munkát végzett Kőbánya teherpályaudvar sportfelelőse, Farkas 8 János, aki lelkiismeretes és szorgalmas munkájával elsőnek érte el a százszázalékos eredményt. Ezenkivül Száva-p. u., ahol a benevezettek szinlén százszázalékos eredményt értek el, de ezenkivül még két áthelyezett dolgozót is lepróbáztattak. A jó munkát végzett üzemeink közé tartozik Óbuda p. u. is, ahol Bajmoczi elvtárs a sportfelelős. Lelkiismeretes munkájának eredménye a százszázalékos próbázás.

Óbuda dolgozói példát mutattak öntudat terén is, amikor a labdarúgócsapatuk egyik tagját, aki minden indokolás nélkül elmaradt a próbázásról, kizárták a csapatból és ezt a határozatukat az üzem dolgozóinak tudomására hozták.

A próbázások gördülékenyen és simán folytak még akkor is, amikor nagyobbszámú, 300—400 fő próbázott. Ez úgy vált lehetővé, hogy külön MHK-pályát épittettünk korszerűen felszerelve, de nagy változást jelentett a mult évihez képest a sok tornacipő és szerelés, ami főként a jobb eredményekben mutatkozott meg. De nem utolsósorban annak köszönhető a próbák zavartalansága, hogy szoros és jó kapcsolatunk van a VIII. kerületi sportelőadóval. Ezenkivül igen lelkes és szorgalmas munkával segitik elő az MHK-mozgalmat Németh János, Molnár György, Sárosi István és Harsányi Ferenc próbáztató-biztosok, akik szinte mindennap a késő esti órákig dolgoznak, oktatnak, messze túlmenve a próbáztató-biztosok feladatain.

Sportolók köszönete az üdültetésért

Az egyesült Teherfuvar és Előre játékosai ezúton mondanak köszönetet a szakszervezet vezetőségének, valamint a közlekedési alkalmazottak valamennyi dolgozójának, hogy részünkre kétheti nyaralást tettek lehetővé.

Mi, játékosok tudatában vagyunk annak, hogy mit adtak nekünk a dolgozók ezzel a nyaralással. Éppen ezért megigérjük, hogy az elkövetkező labdarúgó-idényben az útitousz, szocialista sportemberhez méltóan fogjuk a Közlekedési Szakszervezetet és annak dolgozóit képviselni. Megigérjük, hogy nemcsak a sportban, hanem a munka területén is élenjárók és példamutatók leszünk, hogy mielőbb elérhessünk célunkhoz, a szocializmushoz

13 aláirás.

Közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETI DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVARI ALADAR Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.) IVAN MIKLOS (Szállítómunkások Szaksz.) FERZSIGAN LASZLÓ (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSENYI ISTVAN

Laptulajdonos Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete — Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest, VI., Munkácsy Mihály u. 16. — Tel: 124-893, 126-452.
Szikra Lapnyomda Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVARNY JENŐ

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Elvtársak! Kartársak!
A beszámoló taggyűléseken adjunk döntő lendületet a kocsiforduló leszorításáért indított harcnak!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XII. ÉVFOLYAM 19. SZÁM — MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN — 1950 szeptember 15.

A párthatározat végrehajtásának döntő láncszemét alkotják a szakszervezeti taggyűlések

„Tárgyalják meg a szakszervezeti funkcionáriusokkal és magával a szervezett munkássággal, a dolgozó tömegeikkel a Politikai Bizottság határozatát, tárják fel bátran és nyíltan a hibákat és mozgósítsanak azok kijavítására. Honosítsák meg és fejlesszék a szakszervezeti mozgalomban a kritika-önkritika forradalmi fegyverét és tartsák szemelőtt, hogy a szocialista építés frontján elért eredményeik a legjobb fokmérői annak, hogy mennyire értették meg a Párt bírálatát és javították ki az elkövetett súlyos hibákat."

(Az MDP Politikai Bizottságának 1950 július 24-i határozatából.)

A Politikai Bizottság határozata megvalósításának, a munka megjavításának első lépése volt az alapbéremelés és normarendezés, valamint a darabbérezés helyes végrehajtása. Öntudatos dolgozóink megértették, hogy az új normák túlteljesítésével csapást mérnek az ellenségre, elsősorban a jobboldali szociáldemokratákra, akik úton-útfélen azt hangoztatták, hogy az új normákat nem lehet kiteljesíteni. Az Északi Fűtőháznál például *Bíró* Gyula időfelvevő szándékosan helytelenül mérte az időt az új normák megállapításánál, hogy ezáltal rossz hangulatot teremtsen a dolgozók között.

Dolgozóink röpgyűléseken tettek vállalásokat az új normák túlteljesítésére és ezt már az első napon többen sikeresen teljesítették. Az Északi Járműjavító Üzemi Vállalatnál például *Simon* János esztergályos, a VIII/A osztály dolgozója felajánlotta, hogy az új normáját 105 százalékra fogja teljesíteni, de vállalását már az első napon 168 százalékra emelte. Ugyanitt *Nagy* Jenő esztergályos, aki 120 százalékot vállalt, ugyancsak 168 százalékra teljesítette az új normát.

Azóta ezrek és ezrek kapcsolódtak be *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címéért megindult versenybe és az új norma túlteljesítésével hatalmas lendítőerőt adtak a háromnapos kocsifordulóért indított harcunknak.

Előfordultak lemaradások és még most is tapasztalhatók. Ennek oka részben az, hogy a műszaki előfeltételt nem mindenütt biztosították. Például a Debreceni Járműjavító ÜV anyagosztály vezetője, *Szép* Zoltán tudatosan elhanyagolta az anyagrendelést. A kiteljesítésben mutatkozó hiányosságok másik oka az — a műhelyeknél a felemelt kiszabáson túl —, hogy az új normák bevezetésének idejére a zavartalan munkaellátást nem biztosították a dolgozóknak.

Az ellenség munkája is megmutatkozott egyes helyeken. Szombathelyen például valaki az egyik kocsi oldalaira krétával ezt írta fel: „Bedő". Ebből az látszik, hogy a jobboldali szociáldemokraták ténykedését nem mindenütt tudták felfedni funkcionáriusaink, nem vették észre, hogy az ellenség más formáját választotta a támadásnak.

Az alapbéremelés, normarendezés és darabbér bevezetése óta üzemi bizottságaink aktivizálódtak munkájukban. Ahol jó volt a politikai felvilágosító munka, ott üzemi bizottságaink, bizalmiaink megerősödtek. Mint például a Felépítményi- és Vasanyagjavító ÜV üzemi bizottságánál is, ahol a helyicsoport az alacsony százalékot elérő dolgozókat rendszeresen összehívja, hogy maguk mutassanak rá a hibákra a helyes kritika alkalmazásával és minden esetben intézkedtek a hiányosságok felszámolásáról. A rosszul dolgozó bizalmiakat menetközben kicserélik olyanokkal, akik a termelésben, az új normák túlteljesítésén keresztül mutatják meg viszonyukat Pártunkhoz és annak határozataihoz.

Az Északi Járműjavító ÜV-nél felszínre jött, hogy az üzemi bizottság és a műhelybizottság, valamint a bizalmiak összetétele nem megfelelő.

Megállapítható egyben az is, hogy sem a központ, sem az alapszervek nem vitték át még teljesen a gyakorlatba a PB határozatát; így a jobboldali szociáldemokraták elleni harcban nem fedték fel teljes erővel czeknek az ellenséges elemeknek a ténykedését. Felszínre jöttek a szakszervezet központi, közép- és alapszerveinek hiányosságai, amelyeket a Politikai Bizottság határozatának gyakorlati alkalmazásával a legsürgősebben ki kell küszöbölni.

Fel kell használnunk a normarendezés és az országos ÜB titkári értekezlet tapasztalatait a szakszervezeti taggyűlések előkészítésénél. Egy percig sem lehet kétséges, hogy a Párthatározat végrehajtásának döntő láncszemét alkotják a szakszervezeti taggyűlések. A taggyűléseken be kell számolni arról, hogy mit tett a szakszervezeti központ és mit tettek az üzemi bizottságok a Politikai Bizottság határozatának végrehajtása érdekében. A taggyűléseknek el kell érniök azt, hogy megjavítsuk a Párthoz való viszonyunkat; azt, hogy megerősítsük a szakszervezet kapcsolatát a dolgozó tömegekkel; azt hogy megalkuvás nélkül küzdjünk a politikai és gazdasági kártevők ellen; azt, hogy megjavítsuk és rendszeressé tegyük a szakszervezetek eszmei, politikai és kulturális nevelőmunkáját.

A felsorolt feladatok mellett rá kell mutatnia a taggyűlésnek a hibákra, a hiányosságokra, a munkaverseny továbbfejlesztésével és kiszélesítésével kapcsolatban előttünk álló időszerű feladatokra. Így döntő mértékben a kocsiforduló leszorításának feladataira és lendületet kell hogy adjon annak a harcnak, amelyet az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításáért indítottunk. Ugyancsak döntő feladatunk az ötéves terv 1950. évre előirányzott tervének minden részletében való teljesítése, túlteljesítése; a vasút valamennyi területén az anyagtakarékossági mozgalom elterjesztése és végül, de nem utolsósorban az újonnan bevezetett normák szigorú betartása, a legkíméletlenebb harc az ellenség normalazítási kísérletei ellen.

Dolgozóink és a szakszervezet átérzik felelősségük súlyát, átérzik, mivel tartoznak Pártunknak és *Rákosi* elvtársnak és úgy fognak dolgozni, hogy a szakszervezeti taggyűlések a Párthatározat maradéktalan megvalósítását, az őszi forgalom győzelmes végrehajtását hatalmas lépésekkel vigyék előbbre.

„Eddig is mindenben a Párt szavára támaszkodtam. A Párt ígérete a mi bizakodásunk, mert a Párt szava olyan, mint a kőszikla, építeni lehet rá"

— mondja Farkas Zoltán, a 25.000 forintos tervkölcsönnyeremény boldog tulajdonosa

Örömtől sugárzó arccal ment be az első húzásutáni reggelen munkahelyére Farkas Zoltán, a Sztálin-téri autobuszpályaudvar elővételi jegypénztárosa. Munkatársai azonnal körülvették és kérdések özönével árasztották el, mert hamar elterjedt a hire, hogy a sorsoláson Farkas Zoltán számát 25.000 forintos nyereménnyel húzták ki. 100 forintos kötvényével tehát 12.500 forintot nyert.

— A rádió mellett ültünk a húzás estéjén a feleségemmel és hallgattuk a közvetítést a Zeneakadémiáról — mondja Farkas Zoltán.— Egyszerre kiáltottunk fel mind a ketten az örömtől és a meglepetéstől, amikor a harmadik húzásnál a mi sorozatszámunkat hallottuk: 2013. Azután kihúzták a sorszámot is és bemondták a nyereményt 25.000 forint!

— A boldogságtól az első pillanatban alig találtunk szavakat — folytatja mosolyogva Farkas Zoltán. — Azután mindjárt tervezgetni kezdtünk. A feleségem most vár kisbabát, úgy hogy először babakocsit és babaruhákat veszünk majd.

— Őszintén megmondom — folytatja — nem is nagyon számítottam rá, hogy nyerni fogok, hiszen annyi mindent kaptam már a tervtől az utolsó esztendőben. Most azonban megfogadom, hogy még több, még jobb munkával járulok majd hozzá, hogy még sok ilyen szép eredményt érhessünk el.

Farkas Zoltánról érdeklődünk. Kartársai elmondják, hogy Vácon lakik, jó munkaerő, szorgalmas, jól viszonyul a munkához, a népi demokráciához, a szocializmus építéséhez.

Tálmán János például elmondja, hogy mindkettőjük fizetésükön felüli összegben jegyeztek tervkölcsönt. Valamennyien örülnek Farkas elvtárs szerencséjének. Farkas elvtárs két hónapja tagja a Pártnak, azelőtt tagjelöltje volt. Ez is bizonyítja Farkas Zoltán munkáját, viszonyát a nép ügyéhez, a Párthoz.

Farkas Zoltán büszkén mondja és örömtől boldogsággal Rákosi elvtársra hivatkozik: „Eddig is mindenben a Párt szavára támaszkodtam. A Párt ígérete a mi bizakodásunk, mert a Párt szava olyan, mint a kőszikla, építeni lehet rá".

A MAVAUT dolgozói nagyon jól emlékeznek a kölcsönökre a múlt rendszerben. Arra is emlékeznek, hogy többször vették fel a dolgozó néptől, de nem olcsón visszafizetni és egyetlen kormány sem akadt, amely egy fillért is adott volna vissza a kölcsönből. A reakció ismét felsült. A Párt a népért van és kamatosan visszafizeti a dolgozó néptől kölcsönkapott milliókat. Itt még csak az egyénileg nyertesek boldogságát látjuk, de ki ne látná, még az ellenség is kénytelen-kelletlen tudomásul veszi, hogy az egész nép nyertese a tervkölcsönnek, mert a beruházások, az ipar fejlődése mindannyiunk jólétét növeli. 1949 őszo, a tervkölcsönjegyzés óta hatalmas eredményeket értünk el nemzetgazdaságunkban a Párt vezetésével, úgy a termelés, mint a szociálpolitika területén.

— Mikor egy évvel ezelőtt 700 forintot jegyeztem, nem azzal a céllal tettem, hogy nyerek, hanem azért, mert tudatában voltam, hogy ezzel a 700 forinttal én is hozzájárulok az ötéves terv sikeres befejezéséhez.

— Tudtam azt, hogy azzal kölcsönadtam, azt hidak, utak, gyárak és iskolák építésére a nép érdekében fogják felhasználni. Amikor a kölcsönt jegyeztem, csak azt tudtam, hogy ezt a pénzt vissza fogom kapni, mert Pártunk ezt megígérte és a Párt mindig betartja a szavát.

— Én Vácott lakom és számtalan példáját látom annak, hogy az ötéves terv milyen hatalmas méretekben szolgálja a fejlődést. Még egy ilyen kisvárosban is. Utakat építettek, gyárainkat bővítették, gyönyörű uszodát kaptunk a nyáron. Rövidesen megépül a korszerű sporttelep is és a nemsokára megalakuló Tanács a városban számtalan építkezést fog beindítani, igen sok problémát fog megoldani. De ha munkahelyemet nézem, akkor is világosan látom a hatalmas fejlődést, ami az oktogonteri szűk állomástól a Sztálin-téri gyönyörű pályaudvarhoz vezetett. Meg azt, hogy a kocsiparkunk hogyan szaporodott és ma már az ország minden vidékére eljut az autóbusz.

— Az én életemben is komoly változásokat vettem észre. Tavaly már vágtam egy sertést, vettem rádiót és még sok mindent felszerelhetnék. Nyugodtan állíthatom, hogy magamon is érezhetem, hogy mit ad nekünk az ötéves terv.

Farkas elvtárssal együtt látják ezt a többi öntudatos dolgozók is és ezért feszítik meg erőiket a jobb és több eredményért, a szocializmus felépítéséért, a béke megvédéséért.

Közel 140.000 kölcsönjegyző kapott nyereményt 30 millió forint értékben a szeptember 14—18-ika között megejtett első tervkölcsönsorsoláson. A közlekedés szervezett dolgozóit Tóth III. János elvtárs, Kossuth-díjas sztahánovista élmunkás mozdonyvezető képviselte a sorsoláson.

Az ország lakosságának hatalmas érdeklődése, nem szűnő lelkesedése kísérte a sorsolást, mintegy igazolva, hogy a tervkölcsön nyereményeinek egész dolgozó népünk részese.

Az első sorsolás ismét hatalmas csapást mért a reakció hazugságaira. Ezután még kilenc sorsolás következik, amelyen összesen 650.000 nyereményt húznak ki, s öt éven belül mindenki — még ha nem is nyer — legalább a jegyzett összeget visszakapja.

A mi szocialista kölcsönünk minden magyar dolgozó számára nyereményt jelent.

KOMMUNISTA VASUTASOK!
MUTASSATOK PÉLDÁT A HÁROMNAPOS KOCSIFORDULÓÉRT VÍVOTT HARCBAN!

Az országos üb. titkári értekezlet hibáiból tanuljunk és a párthatározat útmutatása szerint biztosítsuk a beszámoló taggyűlések sikerét

Szeptember 7-én a Landler Jenő Járműjavító ÜV kultúrtermében a szakszervezeti vezetők országos ÜB-titkári értekezletet tartottak.

Gáspár Sándor elvtárs, főtitkár elnöki bevezetőjében bejelentette, hogy minden második hónapban rendszeresítik az országos ÜB-titkári értekezletet és kérte, hogy úgy készüljenek fel a dolgozók, hogy kritikát gyakoroljanak a központ munkája felett.

Utána *Németh* István elvtárs, főtitkárhelyettes tartotta meg referátumát. Ismertette a Politikai Bizottság és a Szaktanács határozatait. Hangsúlyozta, hogy minden olyan nézettel szemben fel kell venni a harcot, mely a Párt vezetőszerepét tagadja, vagy vitatja, és ezen keresztül a szakszervezeteket a proletárdiktatúra vezető erejével, a Párttal szembe akarja állítani. Elmondotta, hogyha megnézzük, hogy mit végeztünk a Párttól való elszakadottság felszámolásában, a jobboldali szociáldemokraták opportunista befolyása megszüntetésében, akkor azt látjuk, hogy vannak bizonyos eredmények. Feltétlenül van javulás Pártunk határozatának végrehajtásában, a most folyó alapbéremelés, normarendezés végrehajtásában. Ezután felsorolta a felvilágosító munka hiányosságai miatt bekövetkezett ellenséges megnyilvánulásokat.

— Hogy a dolgozók öntudatlanabb része az ellenség befolyása alá tudott kerülni, ennek oka az, hogy maguk a funkcionáriusok sincsenek valamennyien teljesen tisztában a normarendezés kérdésével. Meg kell mondani, hogy a központban is voltak hiányosságok ezen a téren. Világosan kell látni azt, hogy

a normarendezés, az őszi csúcsforgalom lebonyolítása nemcsak a termelési felelős, az ÜB-titkár, hanem minden egyes szakszervezeti funkcionárius döntő feladata.

Németh elvtárs hangsúlyozta, hogy aki akadályozza a normarendezést, az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítását, azt azonnal el kell távolítani sorainkból. Beszéde további során sorravette a hiányosságokat. Elmondotta, hogy nem foglalkozunk kellően a sztahánovistákkal. Nem általánosítjuk tapasztalatait, kezdeményezéseiket. Súlyos hiba, hogy a szakszervezet előbb zárja ki a szakszervezetből a tagokat különféle ellenséges megnyilvánulásokkal kapcsolatban, mint a pártszervezet. Ezzel súlyosan vétünk Pártunk ellen, mert kizárunk a szakszervezetből tagokat, de ugyanakkor benn maradnak a munkásosztály élcsapatában. Komoly hiányosságok mutatkoznak a kádermunka területén is. Nem elegendő a káderek kiválasztása, a káderekkel állandóan törődni kell, nevelni kell és alaposan meg kell ismerni őket. Beszélt az éberség hiányosságairól. Megállapította, hogy az eredmények mellett igen komoly hiányosságok is vannak. Az elvtársak nem mindenütt és mindenben keresik az ellenség kezét, pedig látni kell azt, hogy a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció ügynökei mindent elkövetnek, hogy a normarendezéssel szembefordítsák a dolgozókat népi demokráciánkkal, Pártunkkal és ennek érdekében minden eszközt igénybe vesznek, csakhogy elégedetlenséget szítsanak a dolgozók között.

Németh elvtárs ezután hosszasan foglalkozott a szakszervezet eszmei, politikai és kulturális nevelőmunkájának kérdésével, majd a sport területén lévő hiányosságokról számolt be. Beszélt a dolgozók szociális egészségvédelméről, az eredményekről és hiányosságokról, majd hangsúlyozta, hogy

szakszervezeti munkánk egyik legnagyobb hiányossága az, hogy a szakszervezeti demokrácia visszafejlődött.

Nem fejlődött ki kellőképpen a kritika és önkritika, ami nélkül komoly munka nem folyhat. El kell mélyíteni a tömegekkel való kapcsolatot.

Végül *Németh* elvtárs feltárta azokat a feladatokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy Pártunk határozatait maradéktalanul és lendületesen végrehajtsuk. — Élesítenünk kell a versenyt „az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért, hogy a vasutas dolgozók ezrei és tízezrei vegyenek részt benne. Beszámolója végén hangsúlyozta *Németh* elvtárs, hogy Pártunk Politikai Bizottságának határozata óta értünk el eredményeket a szakszervezeti munka megjavítását, de a vizsgát most tesszük le, amikor végrehajtjuk munkánkban azt a döntő fordulatot, amelyet Pártunk szakszervezetünk elé állított.

Németh elvtárs után *Gáspár* elvtárs, mielőtt a vitát megnyitotta volna, hangsúlyozta, hogy a hozzászólások vigyék előbbre az őszi csúcsforgalom ügyét, mert az őszi forgalom kérdése politikai feladat, döntő harc kérdése, melynek érdekében haladéktalanul cselekedni kell. Ne igérgetés, hanem a konkrét eredmények jellemezzék munkánkat.

Ezután megkezdődtek a hozzászólások, amelyekre *Gáspár* elvtárs részletesen megadta a választ. Ezután következett a második napirendi pont. *Krekó* Ferenc elvtárs, a Központi Szervezési Osztály vezetője a szervezési kérdésekkel kapcsolatban részletesen ismertette a beszámoló taggyűlések előkészítésével összefüggő munkát. Hangoztatta többek között, hogy a taggyűléseken határozatot kell hozni, mely magában foglalja a legfontosabb termelési feladatokat, elsősorban

az őszi csúcsforgalom sikeres megvalósításával kapcsolatos feladatokat.

Rögzítsük le, hogy mit tesztünk az őszi csúcsforgalom sikeres megvalósításának érdekében és gondoskodjunk a határozat maradéktalan végrehajtásáról. Összefoglalva: a júniusi taggyűlések tapasztalatait kiértékelve, az ott elkövetett hibákat kiküszöbölve, az ellenség elleni kíméletlen harcban, a helyi pártszervezetekre támaszkodva, készítsék elő a beszámoló taggyűléseket.

Legyünk Pártunknak legfontosabb segítői az őszi csúcsforgalom sikeréért vívott harcban.

Krekó elvtárs után *Zsidai* Pál elvtárs állt fel szólásra és megállapította, hogy számos hiányosságra volt az értekezletnek. A hosszúlejáratú versenyszerződések megkötése kizárólagos politika volt, amely a Párt lebecsülését jelenti és azt, hogy a Politikai Bizottság határozatához csak formálisan viszonyultunk. *Zsidai* elvtárs kifogásolta, hogy nem aktivizálják a műszaki értelmiséget, nem működtetik a meglévő műszaki értelmiségi bizottságot, elhűrik a munkafegyelem terén fennálló hiányosságokat, melynek megszüntetése döntő előfeltétele az őszi csúcsforgalom lebonyolításának.

Utána *Ádám* elvtárs határozati javaslatot olvasott fel, amelyet az értekezlet részvevői egyhangúlag elfogadtak. Az országos ÜB-titkári értekezlet táviratilag üdvözölte a Párt Központi Vezetőségét és ígéretet tett arra, hogy úgy fognak dolgozni, hogy méltók legyenek a Párt, *Rákosi* elvtárs bizalmára.

Milyen eredmények és hiányosságok jellemezték az értekezletet

Az országos ÜB-titkári értekezlet célja és feladata volt, hogy a Politikai Bizottság határozatát áttárgyalja, a fennálló hiányosságokat, hibákat pedig a határozat útmutatása alapján kijavítsa. Feladata volt, hogy kiértékelje, hogy mit tettünk eddig a hibák megszüntetésére és milyen feladatok várnak ránk a továbbiakban e téren.

Feladata volt, hogy az őszi csúcsforgalmat, a normarendezést kiértékelje

és a még fennálló hiányosságokat a PB-határozat alapján felszínre hozza, a továbbiakban pedig kijavítsa.

Az értekezlet hozott eredményeket, de sokkal több volt a hiányosság.

Eredménye az, hogy kiértékelte munkánk eddigi hiányosságait, amelyekre részben a főtitkárhelyettes beszámolója, a hozzászólások, részben a PB határozatával.

Így nagyrészben felületes, általános és mondhatni azt, hogy a megelégedettség hangját lehetett hallani a hozzászólásokból.

Az ellenség elleni harc sem domborodott ki kellőképpen. Beszéltek róluk és arról, hogy harcolni kell ellenük, de hogy helyi vonatkozásban miként hajtják végre, arról alig beszéltek.

Megállapítható, hogy a szakszervezet központja az értekezlet előkészítésére nem fordított kellő gondosságot. Az a hiba, ami a hozzászólásokból kiérződött az értekezleten: hogy az ÜB-titkárok önelégültek. — fennáll és fennáll magára a szakszervezet központjára is.

Az értekezlet hibái, eredményei megmutatják, milyen nagy feladatok állnak előttünk hibáink kijavítására, eredményeink biztosítására és fokozására. És ha megátlik ezeket a hibákat, tanuljunk belőle és úgy dolgozzunk, hogy a párthatározat útmutatása szerint biztosítsuk a beszámoló taggyűlések sikerét.

Kloss Ferenc újítása a háromnapos kocsiforduló ügyét viszi előbbre

„T. Szerkesztőség! 1921-től 1935-ig több vontatási műhelyben dolgoztam, mint lakatos, 1940 óta pedig kocsivizsgáló lakatosként dolgozom Budapest Nyugati-pályaudvar állomáson. Elmondhatom, sokat tapasztaltam és nagy gyakorlatot szereztem. Elismerést kaptam újításomért, amelyet a kocsik hőnfutásának megakadályozása végett nyújtottam be. Ezév márciusa óta a helyi üzemi háromszög a fiókműhelybe helyezett munkaátvevőként. Itt, a tapasztalatok során iparkodtam módosítást keresni munkámban.

Magamévá tettem Rákosi elvtárs február 10-i beszédét és kommunistához méltóan igyekeztem élenjárni és példát mutatni.

Először is azon voltam, hogy hogyan tudom az önköltséget munkahelyemen csökkenteni.

Mi, a fővizsgás kocsikon kívül mindenféle javítást elvégeztünk. Kezdtem foglalkozni azzal a gondolattal, hogy

a részlegvizsgás kocsikat nem küldöm próbára.

Márciusban ezt, saját felelősségemre, meg is cselekedtem. Azelőtt 4—5 napig gyültették össze próbavonatokkal ezeket a kocsikat amihez persze mozdony és vonatkísérő személyzet kellett. Kiszámítottam, hogy milyen hatalmas összeget tudnánk megtakarítani, ha a részlegvizsgánál a kocsikat nem küldöm próbára. Ha a részlegnél csapokat kell kibontani, a fémágykotot és a csapot megnézni, hogy milyen állapotban vannak, legtöbbször a fémágynak széles felfekvése van. Azt meg kell szabályozni. Megigazítjuk és visszatesszük. Így csak jobb lehet, nem rosszabb. A kerékpártengelyt is megvizsgáltam, hogy nincs-e repedés, vagy egyéb hiba. Ezeket a kocsikat nem küldtem el próbaútra, hanem mindjárt forgalomba helyeztük. Azokat a kocsikat pedig, amelyeken csapágy- vagy kerékcsere van, egy lakatos kíséretében személyvonat után kapcsolva küldtem próbára.

Ezek a kísérleteim többszáz kocsival március óta már megtörténtek és beváltak. Ezt ajánlom a többi üzemnek is. Ezzel is hozzájárulunk a tapasztalatcserén keresztül a kocsiforduló leszorításához. Elvtársi üdvözlettel:

Kloss Ferenc

A dolgozók pénzét elsikkasztotta — egyévi börtönt kapott

A rákospalotai vasutas szakszervezeti helyi csoport pénztárosa volt Szegedi Ede. Folytatólagosan közel 3.000 forintot sikkasztott, majd pedig a penztárvizsgálók elől hosszabb időn keresztül fondorlattal igyekezett a hiányt eltakarni.

A bíróság Szegedi Edét bűnösnek mondotta ki, egyévi börtönbüntetésre és háromévi politikai jog- és hivatalvesztésre ítélte.

Szegedi Ede esete intő példa mindazok számára, akik még ma is hajlamosak a dolgozók pénzével való könnyelmű gazdálkodásra. Aki a dolgozók pénzét hűtlenül kezeli, számíthat a dolgozók ilyen és még szigorúbb megtorlására.

Társadalmi bíróság ítélkezett Tapolcán az őszi forgalom akadályozói felett

(Tapolcai levelezőnk jelenti.) Augusztus 31-én, a Vasutas Szakszervezet székházában, a tapolcai vasutas dolgozók társadalmi bírósága ószeállt, hogy ítéletet mondjon az ellenség felett.

A tapolcai üzemben akadályozták a termelést, fékezték az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítását s ezen keresztül tudatosan akadályozták ötéves tervünk megvalósítását. Népgazdaságunk, a szocialista építés ellenségeivel a dolgozók bánnak el. A dolgozók követelték a társadalmi bíróság összehívását, *Molnár* Ferenc mozdonyvezető, *Fancsali* Géza lakatos, *Sramli* László fűtőházi munkás, *Mayer* Teréz takarítónő, *Kismihók* János mozdonyfelvigyázó és *Virág* Ferenc távirdamester ügyében. A vádlottak akadályozói voltak a termelésnek, *„Amerika hangja"* rémhírelt terjesztették és ezzel fékezték a termelékenységet, a szocializmus építését.

A társadalmi bíróság ülésén nagy számban jelentek meg a vasutas dolgozók, de más üzemekből is jelentek meg kuldöttek.

Dénes Ernő elvtárs, a társadalmi bíróság elnöke bevezetőben hangsúlyozta, hogy a bíróság tagjait a dolgozók választották, teljes egészében élvezik a nép bizalmát s úgy munkájukkal, mint erkölcsi magatartásukkal kiérdemelték, hogy az élcsapathoz tartozzanak. Hangsúlyozta, hogy a tapolcai dolgozók kiemelkedő eredményeket értek el, a közelmultban nyerték el a legjobb csomópontnak kitüntető igazgatósági vándorzászlót, de ezt csak akkor tudják megtartani, ha eltávolítják soraikból azokat az elemeket, akik a termelést gátolják.

Ezután *Zarándi* Lajos elvtárs, ügyész vádbeszéde következett. Elsőnek *Molnár* Ferenc ügye következett. *Molnár* mozdonyvezetőt egyrendbeli *„lekvemaradással"*, egyrendbeli *„kazánpörkölléssel"* és egyrendbeli *„jelző meghaladással"* vádolta. Megállapította, hogy *Molnár* olyan súlyos szolgálati vétséget követett el, ami túlnő a társadalmi Bíróság hatáskörén s ezért kéri, hogy ügyét a polgári bíróság elé utalják. Ugyanakkor kiemelte, hogy *Molnár* „vétségére" mentséget nem lehet találni, mert szándékos cselekménynek minősül.

Fancsali Géza lakatos hércselást követett el azért, hogy szolgálati helyét engedély nélkül elhagyta. Amerre megfordult, lázított a tömegek között és azt mondotta, hogy *„az a fizetés, amit a vasúton kap, az élethalásra is kevés."* *Fancsali* klerikális befolyás alatt állott, szolgálati beosztásában folyton válogatott, a munkát nem szívelte. Emiatt dolgozótársai sem szerették.

Mayer Teréz takarítónő több esetben engedély nélkül elhagyta munkahelyét, agitált a normarendezés ellen. Ugyancsak klerikális befolyás alatt áll. Nemrégen jogtalanul elsajátdonitott egy személykocsiban talált kabátot.

Virág Ferenc távirdamester többször illuminált állapotban volt, klerikális befolyás alatt áll és bércselást követett el azzal, hogy fél órával később jelentkezett szolgálatra és jelenlétét 7 órától írta be. Szakszervezeti tagdíjat kilenc hónapja nem fizet.

Kismihók János mozdonyfelvigyázó, szolgálati helyén bort tartott, jobboldali szociáldemokratákkal tart kapcsolatot, a „2000 tonnás"-mozgalmat a mozdonyok túlerőltetése miatt aggályosnak tartja.

A társadalmi bíróság a tárgyalás megtartása után ítélethozatalra vonult vissza, majd kihirdette ítéletét a hat vádlott felett.

Molnár Ferencet a szolgálatból való eltávolításra és polgári bíróság elé utalásra ítélte.

Sramli László szigorú megrovásban részesítette.

Fancsali Gézát a szolgálatból való eltávolításra és a szakszervezetből való kizárásra ítélte.

Mayer Terézt szigorú megrovásban részesítette.

Virág Ferencet a szolgálatból való eltávolításra, nyugdíjazásra és a szakszervezetből való kizárásra ítélte.

A tapolcai dolgozók társadalmi bíróságának első ítélete elhangzott a termelés, a szocialista építés akadályozói felett.

A MÁV hidászok a csúcsforgalom sikeréért

A MAV hídász pályamesteri tanfolyam 35 hallgatója is csatlakozott *Lengyel* elvtárs versenyfelhívásához. A tanfolyam hallgatói többek között vállalták, hogy gyakorlati munkájuk során agitációs munkával tudatosítják az őszi forgalom fontosságát, a háromnapos kocsiforduló szükségességét és brigádjaik között versenyt indítanak az új normák túlteljesítéséért.

Ugyancsak vállalták a hídászok, hogy jó népnevelő munkával, a fizikai munkavégzőket a soronlévő politikai és gazdasági teendőkről és annak hatásáról felvilágosítják.

A reakció rémhírekkel nyugtalanítja a vasutas nyugdíjasokat

Az egész országban terjeszti a reakció, hogy elvonják a vasutasok nyugdíját. A reakció ügyesen jól dolgozik, mert még a tényleges dolgozók némelyike is felveti a kérdést, hogy mi lesz a nyugdíjjal.

Az öntudatos vasutasok, ténylegesek és nyugdíjasok azonban nem ülnek fel a reakció dajkameséjének. Már éppen eleget cáfolta meg maga az élet, a bekövetkezett események az ellenséget ahhoz, hogy lássák, hogy a Párt a dolgozó nép érdekeit képviseli. A nép állama a munkásosztály élcsapatának, a Pártnak irányításával, a nép érdekében végzi a munkáját és nem célja, hogy a nyugdíjasokat öreg napjaikra megélhetésüktől megfossza. A Pártba, a népi demokráciába vetett hitét akarja megingatni a reakció éppen akkor, amikor az Állami Nyugdíj Intézeten keresztül minden dolgozónak biztosítja a nép kormánya az aggkori megélhetést.

Mi az igazság

Nézzük meg, mi a valóság a nyugdíjelvonás hírében? Mindenekelőtt tudnunk kell azt, hogy a befizetett nyugdíjalapot felélte a fasiszta háború, semmivé vált az inflációval. Ezt nem kismértékben segítették elő a Horthy-rendszer kiszolgáló karhatalmi alakulatok és itt elsősorban ezeknek az alakulatoknak tisztikara. A felszabadulás után ugyanazok, akik elősegítették az ország rombadöntését, fiaink nyugatra-hurcolását, „nyugalomba vonultak" és jelentkeztek azért a nyugdíjért, amelyet voltaképpen ők már semmivé tettek. A nyugdíjintézetek új tőkéjüket, alapjukat már a szocialista munkaversenyben álló és a dolgozók által termelt értékekből teremtették elő. Nyilvánvaló, hogy ehhez a pénzhez csak azoknak van joguk, akik nem népünk ellenségei, hanem támogatói. A reakciónak fáj tehát a legjobban, mikor a hozzájuk legközelebb álló elemektől, a dolgozók filléreiből eredő nyugdíjat megvonták.

Azt is híresztelik, hogy minden vasutas nyugdíjast orvosi vizsgálatra fognak küldeni, és *„aki még mozogni tud"* az nem kap nyugdíjat. Ez is a reakció által terjesztett aljas hazugság.

Az igazság az, hogy nemcsak a vasutasok, hanem minden nyugdíjasra vonatkozik az a rendelkezés, hogy 45 éves életkora betöltése előtt, csak azok kaphatnak nyugdíjat, akiknél a tiszti főorvos 75 százalékos munkacsökkenést állapít meg. Ezt az ellenőrzést időnként újból megejtik és ha valakinek egészségi állapota megjavult, miáltal a 75 százalékos munkacsökkenést nem tudta igazolni, 45 éves koráig a nyugdíj folyósítását felfüggesztik.

A 45. életévét betöltött kor után minden vasutas, bármilyen is az egészségi állapota, megkapta és meg is kapja a nyugdíját.

Ez az igazság. Ez persze nem vonatkozik a karhatalomnál szolgált és a vasúttal semmi közösséget nem tartott volt katonatisztekre, rendőrtisztekre stb.

A dolgozók állama a jövőben sem fogja azokat támogatni és megélhetésüket biztosítani öregségükre, akik akár a múltban, akár a jelenben szembefordultak a nép érdekeivel. A vasutas nyugdíjasok között is nagyon sokan vannak, akik még ma is szemben állnak népi demokratikus rendszerünkkel. Agitálnak ellene és akadályozzák a szocializmus építését, a béke védelmét. A nép állama türelmes hozzájuk és elvárja tőlük, hogy támogassák munkájában, ne pedig a reakciót. Természetes, hazáját szerető vasutas nyugdíjasoknak tehát semmi okuk nincs arra, hogy felüljenek a reakció nyugtalanításának. Védjék és harcoljanak magánéletükben is a szocializmus építéséért, a békéért, mert ezzel biztosítják öregségüket, a hátralévő gondtalan napjaikat.

„A PÁRT DIADALRA VITTE AZT AZ ÜGYET, AMELYÉRT HÁMÁN KATALIN HARCOLT"

Ünnepélyes keretek között leplezték le Hámán elvtársnő emlékművét

Augusztus 3-án bensőséges ünnepség keretében avatták fel Hámán Katalin sírkövét. Az avatáson megjelentek a Párt, a szakszervezet, a sztahánovisták, a szakszolgálat képviselői. Képünkön Németh István elvtárs, a vasutas szakszervezet főtitkárhelyettese ünnepi beszédét mondja.

A magyar vasutasság szeptember 3-án bensőséges ünnepség keretében áldozott *Hámán* Katalin halhatatlan emlékének.

A koszorúlerakást folyamán a Vasútpolitikai Osztály, a szakszervezet, a vasutas sztahánovisták és a szakszolgálat képviselői jelenlétében avatták fel *Hámán* Katalinnak, a magyar munkásmozgalom mártírjának sírkövét a rákoskeresztúri temetőben.

Az avatóbeszédet *Németh* István elvtárs, a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének főtitkárhelyettese mondotta.

— Eljöttünk *Hámán* Katalin elvtársnő sírjához — mondotta többek között —, hogy lerójuk kegyeletünket nála, akit példaképünknek tekintünk és hitet tegyünk arról, hogy példamutató harcos élete milyen hatalmas erőt jelent valamennyiünk számára abban a harcban, melyet az imperializmus ellen, a békéért és országunkban a szocializmus felépítéséért folytatunk. *Rákosi* elvtárs mondotta, a magyar munkásmozgalom mártírjaival kapcsolatban: *„Régi tartozásunknak teszünk eleget most a fasizmus és reakció leverése után, amikor Pártunk és a magyar demokrácia előtt rámutatunk mártírjainkra és példaképpen állítjuk oda, az új harcosok elé azokat a hősöket, akiknek önfeláldozó küzdelme nélkül nem tudtunk volna rátérni a szabadság jobb jövő felé vezető útjára. Emléküket őrizni és ápolni fogjuk, példaképpen állítjuk a feltörekvő nemzedék elé és ihletet merítünk belőle a jövő nehéz, de győzelmes harcaihoz."*

A mi nagy tanítónk és szeretett vezérünk, *Rákosi* elvtárs szavai szerint járunk el most is, amikor *Hámán* Katalin elvtársnő emlékét feléleventjük és ápoljuk, erőt merítünk az ő harcos életéből további harcaink során.

Németh elvtárs beszéde után a Párt képviseletében *Horváth* János elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály vezetője, a szakszervezet nevében *Végh* Lajos elnök és *Németh* István főtitkárhelyettes, a Közlekedés és Postaügyi Minisztérium részéről *Prieszol* József elvtárs államtitkár, az MNDSZ a Vegyipari Szakszervezet küldöttei megkoszorúzták a hős asszony újonnan emelt síremlékét.

Délelőtt 11 órakor került sor a Budapest Nyugati-pályaudvar indulási oldalán lévő térségen *Kirchmayer* Károly vasutas szobrászművész alkotása, *Hámán* emlékoszlopának ünnepélyes leleplezésére.

A pályaudvar falait ebből az alkalomból hatalmas vörös és nemzetiszínű drapériákkal vonták be. *Lenin*, *Sztálin* és *Rákosi* elvtárs arcképével díszítették. A bensőséges emlékünnepségen nagy számmal jelentek meg Budapest vasutasságának a különféle tömegszervezeteknek, a VI. kerület képviselői. Megjelent az ünnepségen a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének képviseletében *Szabó* Piroska elvtársnő, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának titkára. Ott volt *Prieszol* József elvtárs közlekedésügyi államtitkár, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének tagja, *Horváth* János elvtárs, a Vasúti Főosztály Vasútpolitikai Osztályának vezetője, *Végh* Lajos elnök, *Németh* István főtitkárhelyettes elvtársak a Vasutas Szakszervezet képviseletében, *Földvári* László elvtárs közlekedési csoportfőnök, *Nezvál* Ferenc elvtárs a Fővárosi Tanács Végrehajtó Bizottságának elnökhelyettese, *Csanádi* György elvtárs az Államvasutak vezérigazgatója, *Kossuth-díjasaink*, sztahánovistáink és sokan mások.

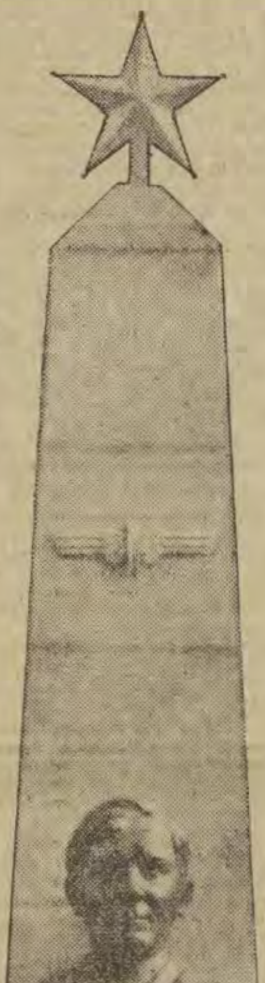
A Vasutas Szakszervezet fúvószenekarának gyászindulója nyitotta meg az ünnepséget, majd Horváth Ferenc elvtárs Majakovszkij: *„A Pártról"* című költeményét szavalta el.

Ezután Szabó Piroska elvtársnő mondott ünnepi beszédet.

— Pártunk egyik legkiválóbb harcosának emlékéért jöttünk össze — mondotta. — Azért, hogy megemlékezzünk arról az elvtársnőről, akinek élete és harca egybeforrott Pártunk harcaival, dicsőséges multjával. A Párt mártírhalált halt tagjai örökre ragyogó példái maradnak a munkásmozgalomnak.

Szabó Piroska ezután ismertette Hámán Kató életét.

— Sokat küzködött, amíg elérte, hogy a MÁV mint pénztárkezelőt 1908-ban alkalmazta. Az 1918-as forradalom már a munkásmozgalomban találta, a Tanácsköztársaság idején a vasutas dolgozók egyik vezetője lett. A forradalom leverése után a Horthy-reakció börtönbe vetette. Kiszabadulása után a MÁV nyugdíjigény nélkül elbocsátotta. A munkásüldöző, a proletárok öntudatát megtörni, megsemmisíteni akaró ellenforradalmi rendszer hosszú időn keresztül nem hagyta dolgozni, éhezett, rongyoskodott évekig. Végül a Ruggyantagyárban elhelyezkedett munkásnőnek. Nem törte meg a nincstelenség. Nem tette megalkuvóvá az éhezés. Mint szervezett munkás, élenjárója lett a vegyipari dolgozók harcának. Rövidesen a szakszervezet titkárává választották. De Peyeréknek nem tetszett a kommunista vezetés és provokációs módon rendőrkézre juttatták. *Hámán* elvtársnő ezek alatt az évek alatt állandóan részt vett az illegális Párt munkájában. Szervezte a Pártot, szervezte a Vörös Segélyt. Jó munkáját, harcos, önfeláldozását a Párt annyira értékelte, hogy a Központi Bizottság tagjának választották.

A Vasútpolitikai Osztály nevében Horváth János elvtárs, a központi Vasútpolitikai Osztály vezetője megkoszorúzza Hámán Katalin emlékművét.

1925-ben árulás következtében elfogták Pártunk legjavát. *Hámán* elvtársnő *Rákosi* elvtárs nagy példája nyomán úgy viselkedett a tárgyaláson, ahogy csak Pártjához és osztályához hű, törhetetlen kommunista tudott viselkedni. A nemzetközi proletár szolidaritás, párosulva az elvtársak nagyszerű magatartásával, megmentette életüket a Párt, a nemzet, a jövő számára. A statáriális bíróság nem mert ítéletet hozni. A törvényszék két és fél évre ítélte el *Hámán* elvtársnőt. Kiszabadulása után újra bekapcsolódott a mozgalomba, körülbelül még tízszer fogták el. Utoljára 1934-ben, akkor annyira verték, hogy veséje, mája összetört, hogy többé nem gyógyult meg, 1936-ban augusztus 31-én meghalt.

— *Hámán* elvtársnő élete példája az illegális mozgalom harcosai életének. *Hámán* elvtársnő azért tudott igaz kommunistává válni, mert erőt adott neki osztálya iránt érzett szeretete, mert volt a mozgalom, volt a Párt, amely segítségére volt, hogy szilárd, megingathatatlan legyen. *Hámán* elvtársnőt elpusztította a magyar fasizmus, de itt, emléke előtt elmondhatjuk, hogy életét nem áldozta hiába. A Párt diadalra vitte azt az ügyet, amelyért ő harcolt. Hazánkban a dolgozó nép került hatalomra, országunk soha nem látott fejlődést ért el. A munkásanya szíve nem szorul össze többé éhező gyermeke láttán, hanem örül, vidám, boldog, dolgozó családjának.

— Ez az emlék azonban figyelmeztető is. Figyelmeztető arra, hogy nincs még vége a harcnak. Nem fejeztük még be feladatainkat. Sok még az ellenség, vannak, akik lángba akarják borítani újra a világot. Ártatlan gyermekeket, szabadságszerető népeket gyilkolnak azok, akiknek egy istenük van: a kizsákmányolt dolgozón szerzett pénz.

— Nekünk, magyar dolgozóknak és különösen a magyar anyáknak legközvetlenebb érdekünk és kötelességünk, hogy az elnyomás, a szolgasors, a háború ellen harcoljunk. A vasutasok, Magyarország dolgozói zárják szívükbe *Hámán* Kató emlékét s azokat az eszményeket, amelyekért ő harcolt s amelyekért minden becsületes haladó dolgozó igaz szívvel harcolhat. *Hámán* Kató a mi életünkért és szabadságunkért is áldozta életét. Szívünkbe zárjuk őt és mindazokat, akik a kommunista célkitűzésekért, a kizsákmányolás megszüntetéséért harcolnak — fejezte be beszédét *Szabó* Piroska elvtársnő.

Utána *Pálmai* István elvtárs, a Budapesti MÁV Igazgatóság Vasútpolitikai Osztályának alosztályvezetője rövid beszéd kíséretében a vasút dolgozói nevében az emlékművet átadta Budapest dolgozóinak és a dolgozó magyar népnek.

— *Hámán* Katalin élete, munkássága, követendő példa a vasútasok és minden dolgozó előtt, megmutatja azt, milyennek kell lennünk, hogy valóban szocialista vasútasok lehessünk — mondotta. — Mi, vasutas dolgozók, megfogadjuk, hogy *Hámán* Katalin elvtárshoz méltón folytatjuk megkezdett munkánkat az őszi forgalom sikeres lebonyolításáért, Pártunk erősítéséért, az ellenség felszámolásáért, erősítjük szeretetünket, tovább mélyítjük hálánkat a világ béketáborának vezetője, a nagy Szovjetunió iránt. Megfogadjuk, hogy szeretett Pártunk vezetésével harcolva, a vasút dolgozói méltók lesznek Pártunk s mindannyiunk bölcs vezére, Rákosi elvtárs és a magyar nép bizalmára.

A Fővárosi Tanács Végrehajtó Bizottságának nevében Nezvál Ferenc elvtárs, elnökhelyettes vette át az emlékművet és emlékezett meg Hámán Katóról, munkatársáról az illegalitásban.

Nezvál Ferenc beszéde után lehullott a lepel Hámán Kató emlékművéről és a megjelent küldöttség a Chopin: Gyászinduló hangjai mellett megkoszorúzták az emlékszobrot. Elsőnek Szabó Piroska elvtársnő helyezte el a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének hatalmas koszorúját, majd a Munkásmozgalmi Intézet küldöttei, a Vasútpolitikai Osztály vezetője, Horváth János elvtárs, a Budapesti MÁV Igazgatóság Vasútpolitikai Osztálya, a VI. kerületi elöljáróság, az MNDSZ küldöttei, Németh István elvtárs főtitkárhelyettes a Vasutas Szakszervezet képviseletében, majd sorban, egymásután a Vegyipari Dolgozók Szakszervezete, a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium, a Vasúti Főosztály, a Magyar Ruggyantaáru-gyár, Budapest Nyugati Pályaudvar, a Landler Jenő Járműjavító ÜV, a MESZHART, az Északi Járműjavító ÜV, a Hámán Kató Gyermekotthon és végül a Dunakeszi Járműjavító ÜV dolgozói rótták le kegyeletüket és helyezték el koszorúikat az emlékmű előtt.

A kegyeletes emlékünnepség az Internacionálé hangjaival ért véget.

Szeptember 3-án ünnepélyes keretek között leplezték le Hámán Katalin emlékoszlopát Budapesten, a Nyugati-pályaudvar indulási oldalán lévő térségen. Képünkön Szabó Piroska elvtársnő, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának titkára, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége nevében megkoszorúzza a magyar munkásmozgalom mártírjának emlékművét. Az emlékmű Kirchmayer Károly vasutas szobrászművész alkotása.

A szakszervezet munkája a háromnapos kocsiforduló, az őszi csúcsforgalom sikeréért vívott harcban a PB határozata után

A Vasutas Szakszervezet a Politikai Bizottság határozata után feltárta hibáit és úgy végzi munkáját, hogy Pártunk útmutatása alapján a hibákat és hiányosságokat valamennyi területen kiküszöbölje.

A vasút előtt álló feladatok döntő módon az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításával, a háromnapos kocsiforduló megvalósításával függnek össze. A Párt ezt a feladatot tűzte a szakszervezet, a dolgozók elé. Ezen a téren, a Párt sokoldalú támogatása mellett, újabb és újabb eredmények születnek.

„Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért megindult verseny —, amelyhez már az első napokban 33 szolgálati hely csatlakozott — erőteljesen fejlődik. A szakszervezet politikai felvilágosító munkája fokozódik, aminek egyenes következménye, hogy

a verseny lendítőerejévé válik a Sztahánov-mozgalom továbbfejlesztésének,

segíti egybekapcsolni a „2000 tonnás", az „500 kilométeres" mozgalmat, lehetőséget nyújt vasúthálózatunk irányvonalokkal való benépesítésére, biztosítja a felemelt sebesség általánossá tételét, a mozdonyok karbantartását, a sűrű mosások kiküszöbölését, a gyors ki- és berakodást, a vonatok pontos közlekedtetését.

A felhíváshoz való tömeges csatlakozás elősegíti az V. országos vasútüzemi értekezleten hozott határozat négy döntő pontjának teljes megvalósítását.

A vasutas dolgozók megértették az őszi forgalom sikeres lebonyolításának jelentőségét és Pártunk irányításával már ezideig is jó eredményeket értek el.

A dolgozók tízezrei kapcsolódtak be a versenybe

A vasútüzem dolgozóinak közel 85 százaléka kapcsolódott be *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címéért folyó versenybe. Ez nagymértékben

elősegíti a vasutasok hosszúlejáratú versenyvállalásainak kiszélesítését.

A dolgozók a hős szovjet vasutasok példája nyomán, tapasztalataikat felhasználva igyekeznek, hogy eredményekkel tegyenek bizonyságot a Párt iránti ragaszkodásukról, hűségükről, a hatalmas Szovjetunió iránti szeretetükről és hálájukról.

A szocialista munkaverseny egyéni, és kollektív versenyforma, a Sztahánov- és újítómozgalom terén, továbbá az alulról jövő kezdeményezések továbbfejlesztése és kiszélesítése vonalán, valamint az *„5 tonnás"*, *„rakvarakott"*, *„mosástól-mosásig"*, a *„kapcsolt szovjet mozgalmak"* területén elért eredményeikkel mindezt bizonyítják.

A sokezer példa közül csak néhányat tudunk megemlíteni. A mohácsi dolgozók közösségi komplex-brigád szervezéséhez eddig 365 brigád csatlakozott. A kaposvári kereskedelmi dolgozók kezdeményezésére elindult *„4 tonnás"*-mozgalomhoz az egri és a Nyugati-pályaudvar dolgozói is csatlakoztak és azt *„5 tonnás"*-mozgalommá szélesítették ki. A Nyugati-pályaudvar dolgozói az eddigi 3 tonna súly helyett 6.8 tonna átlagot értek el.

A „rakvarakott"-mozgalomban a Nyugati-pályaudvar öntudatos dolgozói egy hét alatt 65.000 forint megtakarítást mutattak ki.

Rumpler András mozdonyvezető és *Sági* Ferenc fűtő, a székesfehérvári fűtőház dolgozói, már túlhaladták a szombathelyiek versenyfelhívásában szereplő 25.000 kilométer teljesítményt és jelenleg már 28.000 kilométernél tartanak két *mosás* között.

Ahol nem éber a szakszervezet, ott romboló munkát végez az ellenség

Megállapítható, hogy ott ahol a szakszervezet magáévá tette Pártunk tanítását és útmutatását, ott jól oldják meg a vasutasok kitűzött feladataikat és ott eredmények is vannak. De ott, ahol a szakszervezet üzemi szervei a rájuk háruló feladatokat nem hajtják végre és még mindig nem mutatkozik meg munkájukban Pártunk Politikai Bizottsága határozatából folyó kötelességük teljesítése —, ott az ellenség munkája kerül előtérbe. Például

Debrecen területén, a négyes szovjet tapasztalatot felhasználó „kapcsolt szovjet mozgalom" megindítása óta csupán egyetlenegy ilyen vonat közlekedett.

Nyíregyházán az állomás forgalmi dolgozói, fékezői, *„egyéb hiányosságra"* való hivatkozással gátolják a „2000 tonnás" és az „500 kilométeres" mozgalom fejlődését. A versenyszervezés terén hasonló a helyzet Debrecen területén, Nyíregyháza és Debrecen osztálymérnökségének dolgozói *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címéért indult versenyt nem ismerik, de

nem ismerik a hosszúlejáratú versenyszerződések helyes alkalmazását sem.

A versenyszerződésben vállalt feladatok formáiisak. Szégyenszemre ilyen és ehhez hasonló vállalást tettek: *„frissen borotvált arccal való megjelenést, s józon állapotban való szolgálatra jelentkezést"*. Hogy ilyesmi előfordulhat, az nem kis mértékben annak tudható be, hogy

hiányzik némely üzemi szervünk részéről a felvilágosító munka, bürokratikusan hajtják végre a feladatokat,

nincs meg a kapcsolatuk a dolgozó tömegekkel, elszakadtak a tömegtől, elszakadtak a Párttól.

Az új normák túlszárnyalása hatalmas lendületet ad a kocsiforduló meggyorsítására

A vasút területén szeptember 1-ével bevezetett új normák túlszárnyalására nagy lendületet adott *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címért megindult verseny és kétségtelen, hogy az új normák túlszárnyalása hatalmas lendületet ad a kocsiforduló meggyorsításáért vívott harcnak. Így a sokezer példa közül kiragadjuk a Székesfehérvári Járműjavító ÜV *„Mohács-tűzikovács"* brigádját, aki vállalta, hogy az első napon elért 105 százalékos teljesítését 110 százalékra emeli. Az Északi Járműjavító ÜV-ben *Lukács* István esztergályos 254, *Sárkány* Pál tolatásvezető, Szerencsen 250, *Farkas* Zoltán pályamunkás a sínfúrásnál 137, *Kozma Dezső*, az Északi Fűtőház szénszerelője 240, *Nagy* József Budapest—Dunapart teherpályaudvar átmenesztője 500, *Kiss* József, a Püspökladányi Fatelítő ÜV dolgozója 210 százalékos eredményt ért el.

Mindezek azt bizonyítják, hogy ahol a szakszervezet üzemi szervei jó felvilágosító munkát végeztek, ott a dolgozók eredményei bizonyítják, hogy megértették Pártunk útmutatását, és a régi normák felszámolásával és az új normák túlteljesítésével mérnek súlyos csapást az ellenségre, az imperialista háborús uszítók ügynökeire.

Az öntudatos dolgozó tudja, hogy ezeknek a feladatoknak teljesítése minden becsületesen gondolkozó embernek hazafias kötelessége, s ezért minden erejével és képességével azon igyekszik, hogy a maga területén minden lehető segítséget megadjon az ötéves terv időelőtti teljesítésére, a béke védelmére, a szocializmus építésére, melynek egyik fontos láncszemét alkotja a kocsiforduló teszorításáért, az őszi forgalom hibanélküli elvégzéséért folytatott harc.

Ezt a harcot támogatja és segíti a Vasutas Szakszervezet szeptember 14-én megjelent első *„Vasutas versenyhíradója"*, amelyet a dolgozók nagy érdeklődéssel fogadtak. A *„Vasutas versenyhíradó"* mindig a *„Közlekedés"* megjelenését követő héten kerül a dolgozókhoz, úgyhogy a versenyben küzdő vasutasság mindig tiszta képet fog kapni a verseny legjobbjairól, leggyengébb dolgozóiról és magának *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címért folyó verseny állásáról.

A dunakeszi DISZ jó munkája az üzem „békeszerdáin"

„T. Szerkesztőség! A *„Közlekedés"* hasábjain állandóan találkozunk üzemünkkel kapcsolatos hírekkel, főként azóta, hogy országos hírűvé lépett elő a főmühely úgynevezett *„Békeszerdája"*.

A közelmúltban a *„Békeszerdának"* a termelésben, s a megtakarításban elért eredményei mellett még egy eseménye volt: ezen a napon alakult meg a Fanrégmunkáló Műhelyben a DISZ-szervezete.

Ez kétségkívül nagy eredmény, mert az ifjúmunkásokat méginkább a béke, a szabadság és demokrácia táborába tömöríti. Nyilvánvaló, hogy ha a fiatalság szervezetlen, egyenként könnyen kerül az ellenség befolyása alá. Egységben, szervezetten, a Párt tartalékosapatában viszont könnyen visszaverik és megsemmisítik az imperialisták ügynökeit, békénk ellenségeit.

Megalakulásukat úgy üdvözölték az ifjúmunkások, hogy ezen a „Békeszerdán" becsületesen túlteljesítették új normájukat.

A fiatalok jó teljesítményét és jó viszonyulását fel kell tehát jegyezni a dunakeszi *„békeszerdák"* jó eredményeinek jegyzékére.

TROJZEP GYULA,
a *„Közlekedés"* levelezője."

Rákosi elvtárs kiszabadulásának 10. évfordulójára a dunakeszieik elkészítik a 300. személykocsit, a szabadkikötő dolgozói 10 százalékkal emelik termelékenységüket

Az öntudatos vasutas dolgozók elfogadták az Óbudai Hajógyár dolgozóinak felhívását és nagy lelkesedéssel csatlakoztak a *Rákosi* elvtárs kiszabadulásának 10. évfordulójára indított vállalásokhoz.

A Dunakeszi Járműjavító ÜV. dolgozói például november 2-ára elkészítik a 300. újjáépítéses személykocsit; az ezredik fővizsgázott személykocsit átadják a forgalomnak és a személykocsik gőzfűtési vezetékének burkolásához szükséges, úgynevezett *perforált* lemezeket készítőszerszámokat, amely a vállalat egyik dolgozójának újítása, már november 10-e helyett 2-ára elkészítik és üzembe helyezik.

A Nemzeti Szabad Kikötő II. Raktár komplex-brigádja is hasonlóan nagy örömmel csatlakozott a kezdeményezéshez.

„Szeretett vezérünk, *Rákosi* elvtársnak a börtönből való kiszabadulása 10. éves évfordulójára, november 2-ára, — írják levelükben — mi, a II. Raktár komplex-brigád dolgozói, termelékenységünket 10 százalékkal emeljük. Ezzel a munkafelajánlással akarjuk szeretetünket és hálánkat kifejezni bölcs vezérünknek, *Rákosi* elvtársnak. Mi, ezzel is erősíteni akarjuk a szocializmus építését és a béketábort."

A MÁV Központi Hivatalok dolgozói ugyancsak nagy lelkesedéssel csatlakoztak a felhíváshoz. Az Anyaghivatal dolgozói a hivatalatszervezés határidejét öt nappal előbbre hozták és ezen időpontig az anyaggazdálkodási hálózatot a vasút területén megszervezik és munkaképessé teszik. A Beruházási Nemzeti Vállalat dolgozói az előirányzattal szemben a beruházási munkát 10 százalékkal emelik. A MÁV Betegbiztosító Intézet dolgozóinak felajánlása 8000 munkaórát szabadít fel népgazdaságunk fejlesztésére. A Statisztikai Hivatal dolgozói pedig egy nappal előbbre hozzák a csúcsforgalmi hónapok adatszolgáltatását.

Néhány példa a sok közül, de ezek is megmutatják azt a rajongó szeretetet, amellyel a vasút minden becsületes dolgozója, *Rákosi* elvtárs iránt viseltetik.

A háromnapos kocsiforduló ellenségei:

Kemény ítélettel sujtotta a társadalmi bíróság a Nyugati-műszak szabotálóit

A Nyugati pályaudvar kultúrtermében ítélkezett a társadalmi bíróság. A vád szerint **Bálint Ervin, Vizi Károly és Koppány Sándor** műszaki vezetők, mint a jobboldali szociáldemokraták ügynökei, tudatos szabotálói voltak a munkának, elhanyagolták a tervkészítést,

szándékosan akadályokat gördítettek az új normák bevezetése elé, nem gondoskodtak az anyagok és szerszámok megfelelő biztosításáról. Az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítását minden eszközzel gátolták.

Bán Miklós főmérnök egy próbaúton lévő szerelvény ellenőrzését elmulasztotta és ebből komoly károk keletkeztek. Dombóvári István szerelő-lakatos demokráciaellenes és szovjetellenes magatartást tanusított. Kiderült róla, hogy 1945-ben lopás miatt Szolnokról eltávolították.

A vádlottak tagadni próbálták bűnösségüket, a tárgyaláson résztvett dolgozók azonban egymásután bebizonyították, hogy a vádban foglaltak mindenben megfelelnek a valóságnak. A felszólalók mindegyike arra kérte a társadalmi bíróságot, hogy a bűnösséghez mérten szigorú ítéletet hozzon.

A társadalmi bíróság ítéletét **Farkas** Kálmán elnök hirdette ki.

Bálint Ervint, Vizi Károlyt, Koppány Sándort, Bán Miklóst és Dombóvári Istvánt állásvesztésre javasolta a társadalmi bíróság.

Ezenkívül szigorú megrovásban részesítette **Szabó** I. Károly betanított munkást, aki a körülötte levő ellenséges elemek uszályába kerülve, igyekezett aláásni a munkafegyelmet és megrontani a dolgozóknak a munkához való jó viszonyát. Ugyancsak megrovásban részesítette a társadalmi bíróság Nagy Endre főintézőt, szolgálati főnökhelyettest, aki — bár tudott az ellenséges elemek üzelmeiről és ezt jelentette is —, de aknamunkájuk megakadályozását a maga helyén nem segítette elő.

Hatalmas utat tettünk meg a felszabadulás óta a munkásvédelem és balesetelhárítás terén

„A Magyar Népköztársaság védi a dolgozók egészségét és segíti a dolgozókat munkaképtelenségük esetén.
A Magyar Népköztársaság ezt a védelmet és segítséget széleskörű társadalombiztosítással és az orvosi ellátás megszervezésével valósítja meg."
(A Magyar Népköztársaság Alkotmányának 47. §-a.)

„T. Közlekedés! A legnagyobb értékért, az emberért, annak testi épségéért harcot folytatunk. Nem volt ez mindig így. A régi, reakciós világ, a tőkések, a nagybirtokosok vajmi keveset törődtek a munkások, a dolgozó parasztok egészségvédelmével. Még ma is hiányos sok üzemben a védőberendezés, amelyet átkos örökségként vettünk át a kapitalistáktól. Tárgyilagosan meg kell azonban állapítanunk, hogy meglévő hiányosságaink ellenére

a felszabadulás óta Pártunk vezetésével, a szovjet tapasztalatok felhasználásával hatalmas utat tettünk meg a munkavédelem, — a balesetelhárítás terén.

Az ember védelmére az üzemek munkagépeit védőrácsokkal, különféle védőberendezésekkel, a poros és gázos, vagy bűzös üzemrészeket úgynevezett elszívó- és szellőztetőberendezésekkel láttuk el. A köszörűgépeken dolgozónak védőszemüveget, a hegesztőknek és a tűzikovácsoknak bőrkötényt juttatunk stb., stb.

A baleset elleni küzdelem

Az ipari ártalmak megelőzésére védőételeket adunk stb., stb. A közelmultban megjelent minisztertanácsi rendelet elrendeli, hogy az újonnan alkalmazott munkavállalókat a

munkába lépésüket követő egy héten belül, munkaidőn kívül kétórás elméleti balesetelhárítási oktatásban kell részesíteni.

Hasonló a helyzet új munkaterületre történő áthelyezés esetén is. A vállalat köteles balesetelhárítási útmutatót készíteni és azt a dolgozóknak átadni.

A „Tilos Könyv"

A rendelet megjelent, de nehezen válik eleven élette. A vállalatoknál a dolgozók éppen a felvilágosító munka hiánya miatt nem érzik a szocialista munkaverseny szerves kiegészítőjének az oktatást. Ahelyett inkább a régi *„óvórendszabály"* az úgynevezett *„Tilos Könyv"* felolvasására szorítkoznak. Az üzemek egy részénél az útmutató még mindig nem készült el, vagy rosszul készítették el. Ezen a téren egyáltalában nem követendő példa az Északi- és a Dunakeszi Járműjavító ÜV. vállalatvezetés példája. Van olyan hely is, ahol elkészült az útmutató, de a dolgozók nem tulajdonítanak nagy jelentőséget neki. A Hídműhely pongrácúti építkezésénél például az egyik dolgozó azt mondotta, hogy: *„úgyis vigyáznak"*.

Hiányosságok vannak a szakszervezet munkájában is.

A szakszervezet elhanyagolta az állandó segélynyújtás kérdését, de elhanyagolta az ellenőrzést is.

Politikai Bizottság határozatát ezen a területen is fel kell használnunk a munka megjavítására és nem szabad megelégednünk meglévő eredményeinkkel. Gyakran ki kell járnunk az üzemek ellenőrzésére, hogy a helyszínen nyújtott útmutatással és az ott szerzett tapasztalatok birtokában fokozni tudjuk a legdrágább kincs, a dolgozó ember védelmét. Persze szükség van arra is, hogy a dolgozók panaszaikkal felkeressenek bennünket, esetleg a *„Közlekedés"* hasábjain keresztül is.

Közös célunk a szocializmus felépítése, a béke megvédése. Ezt a napi feladatok túlteljesítésével, a háromnapos kocsiforduló megvalósításával, az őszi forgalom sikeres lebonyolításával, a Sztahánov-mozgalom kiszélesítésével a vasúton, az ötéves terv ránkeső részének korábbi megvalósításával tudjuk elérni. Ehhez pedig valamennyiünknek egészségeseknek kell lennünk és maradnunk, amit csak a dolgozó ember védelmén keresztül tudunk elérni.

KASZAB LAJOS,
balesetelhárítási felelős.

Csiszár Imre lakatos:

„Felkészülünk a szakszervezeti taggyűlésekre, ugyanezt kérjük a szakszervezettől, hogy jó munkánkkal teljesíthessük a Pártbizottság határozatait"

„T. Közlekedés! A Párt Politikai Bizottságának határozata többek között kimondotta, hogy erősíteni kell a szakszervezetek kapcsolatát a dolgozókkal és hogy a szakszervezetek vezető szerveibe vonják be bátran a pártonkívüli dolgozókat.

Ez annyit jelent, hogy nekünk pártonkívüli dolgozóknak minden lehető segítséget meg kell adnunk a szakszervezetnek ahhoz, hogy munkáját, amelyet a dolgozó nép, a magyar munkásosztály nagy Pártja irányításával végez, jól hajthassa végre.

A Politikai Bizottság azt is megmondotta határozatában, hogy meg kell tárgyalni határozatát a szervezett munkássággal, a dolgozó tömegekkel. Fel kell tárnunk bátran és nyíltan a hibákat és mozgósítanunk kell mindenkit azok kijavítására.

Olvastam a „Szabad Nép"-ben, hogy szeptember 18—23-a között sor kerül egy ilyen találkozásra a szakszervezeti vezetőkkel. Mi örülünk ennek és fel fogunk rá készülni. Célunk az, hogy a taggyűlésen keresztül napvilágot lássanak üzemünk szúk keresztmetszetei, a szakszervezeti vezetés hiányosságai és hogy megkeressük a módját annak, hogy ezeket kiküszöböljük.

Felkészülünk a taggyűlésekre, ugyanezt kérjük a szakszervezettől, hogy jó munkánkkal teljesíthessük a Pártbizottság határozatait.

Valamennyien tudjuk azt, hogy a munkaversenymozgalmat tovább kell szélesítenünk. Ez egyben döntő eszköz ahhoz, hogy a normákat túlteljesítsük, emeljük a termelékenységet, tovább csökkentsük az önköltséget, megvalósítsuk a háromnapos kocsiforduló, az őszi csúcsforgalmat.

Nálunk az üzemben is egymásután születnek meg a jobbnál-jobb eredmények. Lengyel László például 154 százalékot ért el, a Vámos szegecselőcsoport 137, Takács Sándor és Zátrok István furósok 123 százalékot. Ez csak egy nap kiugró teljesítménye az üzemben, de minden nap több és több kiemelkedő dolgozónk lesz. És hogy még több legyen, hogy még jobban, még eredményesebben dolgozhassunk, hozzásegít bennünket a beszámoló taggyűlés, a párthatározat alapos kiértékelése az elvégzett és a jövőben ránk váró feladatok szempontjából.

Szaktársak! Készüljünk fel a szakszervezeti taggyűlésre, hogy az ne lélektelenül, hanem komoly aktivával záruljon. Csak így támogatjuk a Pártot, követjük szeretett vezérünket, Rákosi Mátyást, csak így építhetjük fel a szocializmus épületét hazánkban, csak így járulhatunk hozzá a béke megőrzéséhez.

Szabadság!

Csiszár Imre lakatos,
a „Közlekedés" levelezője."

Az új üzemelszámolási rendszer bevezetésének hatalmas jelentősége van

— mondotta Horváth János elvtárs a MÁV Pénzügyi Továbbképző Tanfolyam megnyitásán

Az Államvasutak gazdasági eredményeinek féltárásánál július 1-ével nagy változás történt. Ettől a naptól kezdve a MÁV összes szolgálati helyein, az állomások, fűtőházak, osztálymérnökségek, pályamesteri szakaszok, szertárak stb.

vállalaton belüli önelszámoló egységekként működnek.

Minden dolgozó figyelemmel kísérheti munkája önköltségének alakulását

A feldolgozott adatokból minden dolgozó megtudhatja — és vajjon melyik öntudatos dolgozót nem érdekli ez —, hogy az által végzett teljesítmény egységének mennyi volt a költsége vagyis az **önköltsége.** A gazdasági eredmények ezután nem poros és elzárt könyvekben kerülnek feljegyzésre, hanem napvilágra kerülnek, a dolgozók széles tömegei elé jutnak. Ezután a vasút tulajdonosai, a dolgozók, nemcsak általánosságokat fognak hallani az önköltségről, hanem ezek hónapról-hónapra egyszerű számokban előttük alakul ki. Látják, hogy mennyibe kerül **egy kerhadt talpfa kicserélése, egy távbeszélőkészülék fenntartása, egy vonatkísérleti munkaóra,** egy kocsi legurítása, egy sérült kocsi kijavítása, egy tonna áru kiadása a szertárból, egy személykocsi kitisztítása, mennyi egy tolatási óránk vagy vonatkilométernek a mozdonyszemélyzetre eső költsége, stb. stb.

Ezek azok az önköltségek például, amelyeket, ha csökkentünk, — erősödik szocialista népgazdaságunk, olcsóbbá válnak az árucikkek, növekszik a jólét, hozzásegít bennünket a béke megvédéséhez, a szocializmus minél előbbi megvalósításához. Ezért érdemes versenyezni! Érdemes felkutatni, hogy miként lehet az önköltséget csökkenteni.

A szocialista munkaversenyek, az egyéni- és brigádvállalások eredményeit ezután minden dolgozó figyelemmel kísérheti és

hónapról-hónapra láthatja munkája önköltségének alakulását.

De erőteljesen fejlődhetik a szolgálati helyek közötti verseny is, mert a szomszédos szolgálati helyek önköltségeit is a dolgozók elé fogják tárni. A részletes eredmények lehetővé teszik majd, hogy mindenki megtalálja és érvényesítse a lehető legtakarékosabb munkamódszereket és anyagfelhasználást módokat a maga munkaterületén. Figyelmünk kiterjedhet természetesen nemcsak a saját munkaterületünkre, hanem a szomszédosokra, sőt a vasút valamennyi munkaterületére is.

Könnyebb lesz ezután a tervfelbontás is és valamennyien tudni fogjuk, hogy mennyire teljesítettük az ötéves terv első részét.

Az időközben kidolgozott üzemelszámolási ívek adatainak felhasználásával egy-két hónap mulva minden szolgálati ágra, minden szolgálati helyre és ezeken belül minden tevékenységi körre megtervezhetők lesznek azok az előirányzati számok, vagy más néven **tervszámok,** amelyek hónapról-hónapra előre mutatják, hogy

munkahelyenként mekkora teljesítményt és ezeket milyen önköltséggel kell végeznünk, hogy az ötéves terv ránkeső részét teljesíteni tudjuk.

Valószínű, hogy az új üzemelszámolási rendszerre támaszkodva, hamarosan kiépül egy olyan rendszer, amely a tervek túlteljesítésén alapszik és amely a dolgozók előtt világos, könnyen érthető lesz.

Az új üzemelszámolási rendszer ezenkívül lehetővé teszi azt is, hogy a MÁV pontosan megállapítsa

a szállítási önköltséget és ennek alapján építse fel szocialista díjszabását.

Új üzemelszámolási rendszerünket is, mint minden mozgalmunkat a Szovjetunióban kidolgozott és alkalmazott elvek alapján építettük ki. A szovjet tapasztalat átvételénél Lenin elvtárs megállapítása volt az irányadó: **„A dolgozók hatalma és szabadsága nem maradhat fenn és a kapitalizmus igájába való visszatérés elkerülhetetlenné válik, ha nem szervezünk meg egy mindenre kiterjedő állami számvitelt és a termelés, valamint a javak elosztásának ellenőrzését."**

Az új, szocialista számviteli rendszer elsajátítására pénzügyi továbbképző tanfolyamot indított a MÁV

Horváth János elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály vezetője és Csanádi György elvtárs, a MAV vezérigazgatójának jelenlétében nyitották meg a pénzügyi továbbképző tanfolyamot. Ezen a tanfolyamon több mint 100 vezetőbeosztásban lévő pénzügyi dolgozó nyer átképzést, hogy szakvonali felkészültségük megfeleljen az új, szocialista számviteli rendszer követelményeinek.

Horváth György elvtárs, a Pénzügyi Szakosztály vezetője megnyitóbeszédében nagy tanítónkat, Sztálin elvtársat idézte: **„Semilyen építőmunka, semilyen állami munka, semilyen tervszerű munka nem képzelhető el helyes számvitel nélkül",** — majd így folytatta: a számvitel kell hogy képezze a tervezés alapját és a tervvégrehajtás ellenőrzését. A jó számvitel minden ágában jártas szakemberekre van szükség. A szakmai színvonal emelése és az utánpótlás biztosítása tette indokolttá a tanfolyam megrendezését.

Utána Csanádi György elvtárs szólt a tanfolyam hallgatóihoz.

— Szeptember 1-én a pénzügyi elszámolási módszerek megváltoztak — mondotta. — A legnagyobb munka a pénzügyi dolgozókra vár, hogy az új elszámolási rendszert helyesen tudják alkalmazni.

A továbbiakban arról beszélt Csanádi elvtárs, hogy a pénzügyi dolgozóknak keményebbeknek kell lenniök, hogy ellenállhassanak a szakosztálvok túlzott követeléseinek. A pénzügyi dolgozók nem védték elég jól a nép vagyonát. Filléres tételeket „bogoztak" ki, ugyanakkor milliós tételeket nem vettek észre. Hiba volt az eddigi pénzügyi rendszerben de hiba volt az emberekben is. Ezen a téren döntő változásoknak kell bekövetkezni.

A jövőben a legkisebb mérvű anyaghiányt éppen úgy meg kell büntetni, mint a pénztárhiányokat.

A szakszolgálatnak érezni kell magamögött egy erős ellenőrző szervet. Ezt a feladatot kell a pénzügyi szolgálatnak ellátni és elől kell járnia a MÁV helyes adminisztrációjának kivívásában.

Horváth János elvtárs felhívta a pénzügyi dolgozók figyelmét arra, hogy állandóan

tanulmányozzák marxista-leninista politikai gazdaságtant, mert ez adja meg az elméleti alapot,

melynek segítségével a szocialista követelményeknek megfelelően lehet átalakítani a MÁV pénzügyi rendszerét.

— Az új üzemelszámolási rendszer bevezetésének hatalmas politikai jelentősége is van, — folytatta **Horváth** János. — Az a fordulat, melyet az új rendszer jelent, megfelel annak a fordulatnak, mely az ország szocialista építésében más területeken is végbemegy. Örömmel üdvözli a tanfolyamot, melynek megindítása a pénzügyi szolgálat munkájában igen jelentős és kiemelkedő pozitívum. A pénzügyi tanfolyam megindítása mutatja, hogy

a pénzügyi osztályban megvan az erő és egészséges irány, amely a szocialista építésnek megfelelő

és meg is fog felelni — fejezte be Horváth elvtárs a hallgatókhoz intézett szavait.

A Vasúti Főosztály pártbizottsága részéről Gál Sándor elvtárs, a négyes alapszerv részéről pedig Stern Sára elvtársnő, párttitkár üdvözölte a hallgatókat.

Az ünnepélyes megnyitás után megkezdődött az oktatás, amely nyolc héten át tart és amely biztosítani fogja a pénzügyi szolgálat jobb munkáját.

Theodor V. Mihajlov

a magyar vasutasokhoz intézett nyilt levelében hívja fel dolgozóinkat

a kocsiforduló leszorítására

Magyar Vasutas Elvtársak! Szaktársak! Ezév májusában egy bolgár vasutas csoporttal Budapestre érkeztünk. A cél az volt, hogy szaktudásunkat tökéletesítsük, hogy lássuk, miként dolgoztok, milyen munkamódszereket alkalmaztok a munkátokban. Az volt a cél, hogy tapasztalatainkat kicseréljük és hazatérésünk után gyakorlatban alkalmazzuk azokat, melyeket tőletek tanultunk.

Köztetek igazi elvtársi környezetben érezzük magunkat. Mindent, ami bennünket érdekelt, megnézhettünk, elsajátíthattunk. Láttuk, hogy milyen lelkesedéssel építettétek újjá győnyörű hazátokat. Csak elragadtatással beszélhetünk a magyar szállításügyről.

A felszabaduláskor a Budapest-Nyugati pályaudvaron csak egyetlen egy ép személyszállítókocsit és mozdonyt találtunk, — mondotta nekünk Horváth elvtárs és hozzátette: még ma sem vagyunk egészen rendben, mert még szállítunk utasokat fedett teherkocsiban, de rövidesen itt is jobb lesz a helyzet.

Az újjáépítésen kívül új dolgokat is létesítettetek. Az általatok felépített

mesebeli gyermekvasút igazi büszkeségtek és büszkesége a népi hatalomnak.

Különös öröm érzése töltött el bennünket, amikor szemügyre vettük épült mozdonyaitokat és azon ott büszkélkedett az „500 kilométeres" és a „2000 tonnás"-mozgalom plakettje. Megállapítottuk, hogy a hős szovjet vasutasok tapasztalataiból sokat tanultatok, hasznositottátok azokat a gyakorlatban és igen komoly eredményeket értetek el.

Mikor ezeket megállapítjuk, tudatában vagyunk annak, elvtársak és szaktársak, hogy komoly, határidőre szóló feladat áll előttetek: az őszi

kampány, amikor a gabonát, cukorrépát stb. el kell szállítanotok. Tudjuk, hogy olyan idő előtt álltok, amikor egyetlen egy kocsinak és mozdonynak sem szabad tétlenül állnia. Idejében és lelkiismeretesen végezzétek el a vagonok javítását, a pálya jókarbantartását, az üzemeknek anyaggal való ellátását. A legprecizebben kell összeműködnötök a különböző szolgálati ágakkal, hogy az őszi csucsforgalmat zavartalanul megoldhassátok.

Azt hiszem, a Párt támogatása révén, teljes sikerrel fejeztétek be az előkészítő munkálatokat és most már a kocsiforduló leszorítása van soron. Ahogy megoldottátok a Párt útmutatásával és a szakszervezet segítségével ezeket a feladatokat, biztosak vagyunk abban, hogy a másik döntő kérdést: a háromnapos kocsiforduló ügyét is sikerre viszitek.

Mi tudjuk és ti is tudjátok, elvtársak és szaktársak, hogy az őszi forgalom sikeres befejezése érzékeny csapást jelent a reakcióra, a háborús uszitókra és segíti a hős koreai nép szabadságharcát.

A bolgár vasutas csoport, de az egész bolgár vasutas társadalom ismeri eredményeiteket, amely máris azt mutatja, hogy a rátok váró nehéz és felelősségteljes feladatokat is sikeresen fogjátok megoldani.

Éljenek a fáradhatatlan magyar vasutasok, a dicsőséges szovjet vasutasok hű követői! Éljen a dolgozó népeink között virágzó, felbonthatatlan barátság! Éljen a békefront, a hatalmas Szovjetunió, s annak bölcs vezére, a világ dolgozóinak tanítómestere, Sztálin elvtárs!

THEODOR V. MIHAJLOV,
a Bolgár Államvasutak
Kocsiosztályának előadója, Szófia.

A Sztahánov-mozgalmat a vasútnál is a tömegek mozgalmává kell fejlesztenünk

Írta: Lengyel József sztahánovista mozdonyvezető

A mult év augusztusában megtartott országos vasútüzemi értekezletnek az volt a legnagyobb problémája, hogy határozataival elősegítse a multévi őszi csúcsforgalom zökkenőmentes lefolyását a hároméves terv sikere és határidőelőtti teljesítése érdekében. Ekkor indult el Magyarországon a 2000 tonnás mozgalom, amellyel az önköltséget és a kocsiforduló idejét le tudtuk szorítani. A régi elavult normákat félredobva, az új szocialista ember által kidolgozott és a gyakorlatban is bevált módszerek a szovjet vasutasok példája nyomán valósítottuk meg feladatainkat, amelyeket Pártunk jelölt ki számunkra. Ekkor indult el Tóth III. János, az azóta már Kossuth-díjat kapott mozdonyvezető Miskolcról egy 198 tengelyes, 2100 tonnát szállító tehervonattal. A szerelvény az akkori normák szerint két vonatnak felelt meg tengelyszámban és súlyban is.

A hatalmas eredmény a vasút minden dolgozóját, de más üzemek munkásait is bámulatba ejtette. Tóth elvtárssal és fűtőivel mindenki együtt örült, aki velünk érez és velünk egy célért küzd. Az ellenség hirtelen nem találta fel magát, mert váratlan vereség érte. Amint erőre kapott, megindította támadásait a régi „jó szakemberekre" való hivatkozással. Abban az időben bizony bőven akadt még belőlük a vasút igazgatóságánál. Ezek, a vidéki fűtőházaknál és a külszolgálattal megbízó kapcsolataikon keresztül gyártották azokat a szakmai „tanácsokat", amelyeket ők maguk sem hittek el. Mindezt csak azért, hogy a kevésbbé öntudatos személyzet szakmai és politikai tudatlanságát felhasználva, gátolják a nagyszerű mozgalmat, amelyet Tóth elvtárs a szovjet tapasztalatok megismerése alapján indított el és amellyel meg tudtuk oldani a nehéz feladatot: az 1949-es őszi csúcsforgalom zavartalan lebonyolítását.

Mi azonban kommunisták vagyunk és azt tanultuk, hogy eredményeinket nemcsak megtartanunk kell, hanem napról-napra fokozni is kell azokat. A pártszervezetek és a szakszervezeti helyi csoportok helyes felvilágosító munkája, az egyéni agitáció segített bennünket az akadályok leküzdésében. Ilyen akadály volt például az ellenség alattomos suttogása, hogy „mozdonyaink tönkremennek", „a személyzetet túlságosan igénybeveszik", „emelkedik a szén és az olaj fogyasztása", stb.

Ezekre az állításokra csattanós választ adtak a mozdonyvezetők és fűtők, akik a jó gépkarbantartással és helyes szervezéssel azóta is egyre tovább viszik a mozgalmat. Ma már megsértődünk és kedvetlenek vagyunk, ha nem 2000 tonnás vonatot vihetünk. Egy esztendő multán elmondhatjuk, hogy sikerült a 2000 tonnás mozgalmat a tömegek mozgalmává fejleszteni. Nem utolsó sorban az is segített a fejlődésben, hogy szocialista bérrendszerünk a mozgalomban részvevő személyzetet anyagilag is érdekeltté tette a túlterhelési prémiummal. Megállapíthatjuk: helyes volt az út, amelyet Pártunk mutatott, mert megoldottuk a feladatokat: elindultunk a szocialista vasút felépítése felé.

Ez év februárjában a „Szovjet-Magyar Barátság Hónapja" alatt kezdődött hazánkban az 500 kilométeres mozgalom. Ujabb kezdeményezéssel erősödtünk, gazdagodtunk. Panyin elvtárssal, a sztahánovista mozdonyvezetővel beszéltük meg helyzetünket. Segítségét kértük, hogy mozdonyainkat jobban kihasználhassuk. És Panyin elvtárs a szovjet ember minden tudásával, a barát igazi segítőkarásával állott mellénk. Február 24-én elindult az első 500 kilométeres vonat. Ezzel újra egy lépéssel vittük előbbre a termelést és megdöntöttük ezen a vonalon is a régi normákat.

Kétségtelen dolog, hogy hazánkban a 2000 tonnás és az 500 kilométeres mozgalom a vasúton belül nagyszerű és népgazdaságunknak, valamint a dolgozó népnek nagy eredményt jelentő sztahánovista mozgalomnak számít. Ez a két mozgalom adta meg a lehetőséget a vasút dolgozóinak a munkaverseny, a brigádmozgalom és az egyéni versenyek további fejlesztésére. A két mozgalmat összekötve tudják csak a vasutasok megoldani az őszi csúcsforgalomban már most mutatkozó és rájuk háruló feladatokat.

Mi, kommunisták, nem elégszünk meg azzal, amit elértünk. Pártunk elméletét tanulmányozva, előre látjuk feladatainkat. Igy történt ez az 500 kilométeres mozgalom bevezetésével, ami lerakta az alapját a mozdonyok helyes kihasználásának. Központi feladatként jelentkezett ezután a javítások költségeinek és idejének leszorítása, valamint a mozdonyok két mosás közötti kilométeridejének meghosszabbítása. Ahogyan azt Panyin elvtárstól tanultuk.

A szovjet technikát állandóan tanulmányozzuk és különösen sokat tanultunk Panyin elvtársnak a nemrégiben hozzánk írt leveléből. Ebben közölte, hogy náluk, a lublinói és az Iljics fűtőházaknál a gondos lefúvatással és szódázással, valamint a mozdonyvezetők és fűtők becsületes munkájával sikerült elérni a 14—15.000 kilométeridőt mosástól mosásig. Ugyanakkor — írja — a fejlett technika igénybevételével (antidurkészülék) és a gondos menetközbeni lefúvatásokkal 50—80 ezer kilométert is futnak mosástól mosásig.

Nálunk a Szombathelyi Fűtőház kezdeményezésére ugyancsak az antidurkészülék használatával indult meg a 25.000 kilométeres mozgalom. Azóta hatalmas lépéseket tettünk ezen a téren is. Már ezen a vonalon is új sztahánovisták születtek. A szovjet tapasztalatokat átvéve és a régi mosási normákat félretéve, általában 6—8000, a technika, tehát az antidur-készülék igénybevételével pedig a Szombathelyi Fűtőház dolgozói, valamint a Székesfehérvári Fűtőház mozdonyvezetői ma már 25.000 kilométert futnak mosástól mosásig.

Mit jelent ez? Azt, hogy amig az átlagos mosáskilométer 2000—2400 volt, havonta kétszer be kellett állni mosásra. Most csak egyszer, esetleg háromhavonként kétszer kell ugyanezt megtenni. Ha mármost egy gép mosási ideje három nap, könnyen kiszámíthatjuk, hogy a megtakarított három nap alatt két-három vonattal többet tudunk továbbítani. Ez mozdonyparkunk jobb kihasználását jelenti. Igy eleget tudunk majd tenni annak a feladatnak, amelyet Pártunk jelöl meg: a gyors, biztos és pontos szállításnak.

A vasutas Sztahánov-mozgalom további megerősödéséhez nagy lökést adott a koreai hét, amelyen a vasutas dolgozók méltó módon fejezték ki együttérzésüket a szabadságért harcoló hős koreai nép iránt. Olyan eredmények születtek, amelyekre méltán büszkék lehetünk. Ezek közül a legdöntőbb és további előrehaladásunk legbiztosabb záloga az úgynevezett négyes feladat végrehajtása volt. Ez azt jelenti, hogy olyan 2000 tonnás irány-vonatokat vezettünk, amelyeket 500-as gép vitt és az utat felemelt menetsebességgel tettük meg. Kádár János elvtárs, a Debreceni Fűtőház mozdonyvezetője volt az első, aki összekapcsolta a négy legfontosabb vasutas sztahánovista kezdeményezést. Az ő példája nyomán most bontakozik ki az új mozgalom.

Hogy feladatainkat meg is tudjuk oldani, ahhoz szükséges a pártszervezetek és szakszervezetek segítsége. A sztahánovista-mozgalmat a vasúton belül is feltétlenül a tömegek mozgalmává kell fejlesztenünk. A vasutas sztahánovisták kötelessége pedig, hogy szakmai és politikai ismereteiket bővítsék, előadásokat tartsanak és munkamódszereikkel minél több elvtárst aktivizáljanak. De támogatni is kell bennünket, hogy a becsületes, hazáját szerető mozdonyvezető és fűtő, valamint a forgalomnál dolgozók jó együttműködését feltétlenül biztosítsák. A komplex-brigádban dolgozó vasutasok — legyenek azok bármilyen szakszolgálatból valók is — munkáját ne tehesse hizonytalanná az ellenség: a klerikális reakció és a jobboldali szociáldemokraták semmiféle ügynöke. A kommunista aktívák, brigádtagok segítsenek lelepezni Pártunk ellenségeit, hogy azokat minél előbb ártalmatlanná téve, munkánkat kommunista lendülettel tovább folytathassuk. Hogy a Sztahánov-mozgalmat kiszélesítve, a termelékenység emelésével harcoljunk a békéért és ezzel bizonyítsuk be Pártunknak és Rákosi elvtársnak: a vasutas dolgozókra mindig számítani lehet.

A Debreceni Járműjavító ÜV első helyezést ért el az üzemek közötti versenyek kiértékelésénél

A dolgozók megértették a PB határozatát és képesek is a munka megjavítására

A Debreceni Járműjavító ÜV ma is büszkén viseli a megtisztelő *„Élüzem"* jelvényt, de méginkább fokozódott büszkeségük és örömük most, hogy kezdeti nehézségeik ellenére, amelyek a normarendezés után léptek fel az üzemben, mégis kiküzdötték maguk számára az üzemek közötti versenyben az első helyezést.

A járműjavító vállalatok között valóban a vállalat tartja első helyezését. Tervelőirányzatához viszonyítva, közel 20 százalékos megtakarítást ért el és 21 ezreléke selejtjével kitűnő minőségi munkát végez. A debreceni dolgozóknak azonban több gondot kell fordítani a termelékenység emelésére, mert négy százalékkal máris elmaradt az *„Élüzem"* cím megtartásához szükséges szinttől.

A darabbér bevezetésének első napjától kezdve nagy lelkesedéssel indult meg az üzemben az új normáért folyó harc. Az eredmények ugyan lassan bontakoznak ki, de mégis emelkednek. Az újítások nagy lendületet vettek és a darabbér bevezetése óta, hét nap alatt, mintegy 30 újítás futott be, míg előzőleg egy hónap alatt volt ennyi újítás.

A lelkesedés kitűnő motorja a termelékenység emelésének és igazolja a politikai felvilágosító munka helyességét, amely hetekkel előbb kezdődött. Ennek volt eredménye az, hogy a debreceni dolgozók öntudatos része, nagy többségében megértette, hogy mit jelent az a szocializmus építésében ha az ósdi normákat magunk mögött hagyva, az új normák megdöntésével mérünk csapásokat az imperialisták megbujt ügynökeire és ugyanakkor erősítjük a hatalmas Szovjetunió vezette béketábort.

Nézzük meg tehát, hogy voltaképpen mi akkor az oka a lemaradásnak, mikor a dolgozók jó szelleméről, munkafegyelméről beszélhetünk?

A darabbérezés bevezetése előtt a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció ügynökei passzivitásba vonultak, de nyomban akcióba léptek a darabbér bevezetésénél. Romboló tevékenységük és aknamunkájuk azonban a pártszervezet éberségén megtörik. Az öntudatos dolgozók felismerték a soraikban megbujó ellenséget. Világosan látják, hogy

az utalványok kiadását és beárazását, valamint időre való ki nem adását felelőtlen műszaki vezetők végzik.

Ez megmutatkozik különösképpen a kocsiosztályban, ahol egész csokorra való olyan ellenséges elemet lehet találni, akiket a dolgozók nem tűrhetnek tovább maguk között.

Nézzük csak meg, miért nem tud a kocsiosztály például olyan százalékot elérni, mint a mozdonyjavító osztály, amelynek heti átlagteljesítménye 95 százalék, vagy az esztergaműhely, amelynek teljesítménye 90 százalék. Ugyanakkor a kocsiosztály alig haladta túl a 70 százalékot.

Az egyes osztály százalékainak elérését azoknak az öntudatos dolgozóknak egyéni, vagy brigádteljesítményei segítik elő, akik helyesen látják Pártunk politikáját. A debreceni „Néplap" nap mint nap közli azoknak a dolgozóknak nevét és százalékát, akik a legjobb eredményt tudják felmutatni. Ezek közé tartozik például

Czuprik Mihály-brigádja, amely az új normát 235.3 százalékra teljesítette. Fülöp Ferenc kerékesztergályos pedig mint egyéni versenyző 213 százalékra teljesítette az új normát.

Fülöp elvtárs ezenkívül a társadalmi munkából is kiveszi részét, mint élenjáró falujáró. Varga Demeterné fúrós ugyancsak példaképül állítható minden dolgozó elé: az új normát 179 százalékra teljesítette. Az ifjúsági dolgozók közül Galgóczi István tengelyesztergályos 110, Albert Lajos rúgókovács 116, Bari Mihály rúgókovács 111 és Hiripi István csapcsiszoló 105 százalékot ért el az új normával.

Nyilasszervezőket, vagonfosztogatókat, csendőröket, nemzetvédelmi kereszteseket, — az őszi forgalom ellenségeit távolítják el dolgozóink az üzemből

Az ellenségnek persze fáj az emelkedő teljesítmény és ezt ott igyekszik kifejezésre juttatni döntően, ahol az ellenség a legjobban csoportosul.

A jobboldali szociáldemokraták gyűjtőhelye a kocsiosztály,

s ha az alacsony százalékban kiteljesített új normák mögé tekintünk, nem lehet elfogadni indokolásul azt, amit állítanak, hogy az új normát nem lehet jobban teljesíteni. Ha megnézünk egy pár figurát a kocsiosztályba, azonnal megállapítható hogy ezek az elemek sohsem lesznek a szocializmus építésének segítői, az őszi forgalom győzelmének, az ötéves terv mielőbbi befejezésének, a béke védelmének harcosai. Ezek az elemek gátjai és fékjei előhaladásunknak.

Fehértói János intéző, csoportvezető, akit az alvázlakatos munkánál osztottak be, elzavarja a dolgozókat, ha kérik tőle a munkautalványt. A munkás látni szeretné, hogy a darabbérezéssel mit fog keresni. Fehértói nyilas szervező volt, a jobboldali szociáldemokraták zászlóvivője, akit még a szociáldemokraták zártak ki soraik közül.

Kovács Lajos vizsgáló, nem veszi fel idejében a javításba beérkezett kocsikat, hogy késleltesse az utalványozást. A felvételre csak néhány tételt állítanak ki, de a többletelésnél egy egész oldal telik meg. Kovács Lajost a Pártból kizárták. A felszabadulás után vagonokat fosztogatott, sőt lopott. Ezért statáriális bíróság előtt kellett volna felelnie, de jobboldali szociáldemokrata társai megmentették.

Zöld Bernát, aki a Szociáldemokrata Párt műhelyi titkára volt. A munkásegység ellen lázított, és titkolózott az ellen, hogy a kommunistákkal egy úton felvonuljanak. Ez a viselkedése még a munkásosztályhoz hű szociáldemokratákat is megbotránkoztatta. Kiseperték maguk közül.

Nádudvari Sándor kartotékkezelő, akit a kocsiosztály vezetője nélkülözhetetlennek tart ugyanakkor, amikor az osztály öntudatos dolgozói nagyon is tudnák nélkülözni. Csendőr volt, akiről a kabakörnyéki elvtársak tudnának beszélni. A jobboldali szociáldemokraták oszlopos tagja. A kommunisták üldözéséért nemzetvédelmi keresztet kapott.

Lőcsei László kocsilakatos, a kommunisták legnagyobb ellensége. Zöld Bernáttal együtt dolgoztak és a felszabadulás után a jegyzőkönyvek özönét vették fel a kommunistákról. Szervezője volt a jobboldali szociáldemokratáknak, de őt is kiseperték maguk közül az öntudatos dolgozók.

Vámosi (Weber) Nándor művezetőhelyettes, a hitleri és szálasi őrület hű csahosa, a klerikális reakció ügynöke, igen jó munkát végez az imperialistáknak, mert a szekrénylakatosok 40—42 százalékos teljesítményen túl nem jutnak előbbre. Hírhedt jobboldali szociáldemokrata.

Szabó Pál hegesztő, aki a domahidi kutyabőrért nem sajnálta koptatni lábát de a felszabadulás után nem veszi ki részét a munkásosztály harcából, sőt a legnagyobb közömbösséget és passzivitást tanusítja. A nemzetvédelmi keresztet és a frontharcos jelvényt állandóan hordta. A frontharcosoknak műhelyi szervezője volt.

A mozdonyszereldében is akad néhány disznóvirág, mint például Szegedi Gyula mozdonylakatos, Kocsis Imrével egyűtt, akik a munkásosztállyal szemben teljesen közömbösek, passzívak. Nem érdekli őket a szocialista munkaverseny, de annál hűségesebb uszályhordozói a klerikális reakciónak és a jobboldali szociáldemokratáknak.

Szűcs János elvtárs, párttitkár elmondja hogy a bemutatott osztályellenség milyen fékjei és gátjai a járműjavító területén a darabbérezés további sikerének. Az üzem öntudatos dolgozói nem tűrhetnek olyanokat soraik között, akik az ellenséget szolgálják, akik az ellenség ügynökei, akik harmadik világháborúra uszítanak, akik családunk békés nyugalmát, termelőmunkánkat akarják feldúlni.

Hogy az ellenség munkája mennyire sikerül, azt az a gyenge eredmény bizonyítja, amelyet a darabbér kapcsán értek el a dolgozók. A jobboldali szociáldemokraták uszályába került dolgozók eredménye tükröződik a százalékokban. Takács Lajos szekrénylakatos brigádja 12 fővel 40 százalékot, Tőzsér Lajos teherszekrényes-brigád öt fővel 42.2 százalékot, Varga Gyula bognár-brigád 6 fővel 56.3 százalékot, Molnár Lajos elvázas-brigád 11 fővel 56.8 százalékot, Nyíri István kátrányozó-brigádja 6 fővel 49 százalékot tudott csak felmutatni.

Súlyos hiányosságok az anyagellátás terén

Az anyagellátás terén is megmutatkozik az ellenség működése. Szép Ernő szerelővezető például munkagátló körülménynek tünteti fel, hogy nincs cirokseprű, holott kézi bevásárlás útján a környéken megveheti. A kocsik megjavításánál persze ez a hiány nem játszhatik szerepet.

A mozdony-fémalkatrészeket nagy nehézségek árán a műhelyben kell kovácsolni, mert nem rendelik meg idejében az öntést.

Mi ez, ha nem az ellenség mesterkedése. Ezekért a hiányosságokért egyetemlegesen felelős a szakszervezeti vezetés, az üzemvezetés. Még nagyobb éberséggel és körültekintéssel kell ellenőrizni a szakvonali vezetést, az anyagellátást. A politikai felvilágosító munkát tovább kell fokozni és egyéni agitációval kell sikerre vinni Pártunk célkitűzéseit.

Kántor István a VI. osztály armatúrajavítója, aki elnyerte a mozdonyszereldében zászlaját, 137 százalékot teljesíti máris, elmondja hogy ha folyamatosan tudná a vezetés az anyagot, a szegcsavart biztosítani, 200 százalékra teljesítené az új normáját. Panaszkodik az utalványozásra is, mert nem rendes időben kapja kézhez.

Tokaji ÜB-titkár és Csabai termelési felelős elvtársak elmondják, hogy a sztk keresztmetszet felszámolására a szekrénylakatos műhelyben

munkaátszervezést hajlottak végre, ami máris jelentős javulást eredményezett.

A nagylétszámú brigádokat négyes brigádokra osztották a szekrénylakatosoknál, míg a bognároknál úgynevezett páros brigádokat szerveztek. Panaszolják, hogy acélszegecset küldenek az üzembe a normál szegecs helyett és ezzel valósággal leállítják, elszabotálják a munkát. Ezért elsősorban a budapesti ellenőrzés a hibás.

Sopronyi József elvtárs ugyancsak alátámasztja az anyagellátás körüli hibákat. Elmondja, hogy az új normákat szeptember 1-től 7-ig az üzem csak 81 százalékra tudta teljesíteni, ebben technikai akadályok is szerepet játszottak, amelyeknek egy része rajtuk kívül álló okokból állott fenn. Megállapítható azonban az, hogy felfejlődés van. A műhely a minőségből egy jottányit nem enged és a legrövidebb idő alatt kijavítja hibáit azért, hogy ismét büszkén viselhesse az élüzemjelvényt. Ebben a munkában nagy segítségükre van Egle László mérnök elvtárs, aki az anyagellátást fogja biztosítani és segítségére van a dolgozóknak a norma túlteljesítésében. A közös, vállvetett munkának eredménye az, hogy szeptember 9-én az üzem már elérte a 88 százalékot.

Rákosi elvtárs február 10-i beszédében megmondotta, hogy mindenért, ami rosszat és állandóan javítani kell munkájukat az ott megadott szempontok szerint. A szűk keresztmetszeteket igyekezzenek megszüntetni fokozzák a politikai felvilágosító munkát a bizalmi hálózat aktivizálásán keresztül, hogy a dolgozók széles tömegei is megértsék a normarendezés és darabbér bevezetés szükségességét. Megértsék azt, hogy ennek következetes végrehajtása, a termelékenység emelése hozzásegít bennünket az őszi forgalom sikeres végrehajtásához, a háromnapos kocsiforduló megteremtéséhez, amely hűségünk próbája egyben nagy Pártunk és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs iránt.

Özv. Varga Demeterné fúrós a VII. osztályon. A darabbér bevezetése után már 170 százaléknál tart. Kiérdemelte a főműhely dolgozóinak megbecsülését jó munkán keresztül.

A rossz bizalmi: Kovács Lajos, hátráltatta a termelést — Tóth IV. Lajosnál túlteljesítik a normát

Amint köztudomású az üzemek eredményei és lemaradása legtöbb esetben a bizalmihálózat erején vagy gyengeségén fordulnak meg. Az üzemi bizottságnak mindig be kell vonni a bizalmiakat és a bizalmihálózat bevonásával kell megoldaniok soronlévő feladataikat.

A Debreceni Járműjavító NV üzemében a bizalmihálózat még nem teljesen kielégítő, de *Tokaji* elvtárs már szervezi az új bizalmihálózatot. Ő az üzemi bizottság titkára. Elmondja, hogy nemrégen vette át az üb. vezetésével, e máris meggyőződött arról, hogy az akkor meglévő bizalmiak egy részével nem sokra megy.

Elmondta, hogy a kocsiosztályon dolgozott például *Kovács* Lajos a mázolóknál.

A működése abból állt, hogy az ujságokat kikézbesítette és a tagsági bélyegeket kiosztotta.

Ő maga nem igen mozgósította a dolgozókat, de ha mégis megtette, hogy mondjuk egy röpgyűlésre összehívta őket, ő maga nem jelent meg rajta. Azt mondotta, hogy a *„melós legyen ott, ő bizalmi"*.

Persze *Kovácsnak* ez a viselkedése egyéb vonatkozásban is megtészik. Az igazság az, hogy *Kovácsnak* a munkához való viszonya nem volt rossz, de sem taggyűlésekre, sem pártnapokra nem járt, a társadalmi munkától pedig egyenesen irtózott.

A Politikai Bizottság határozata után leváltották.

Tokaji elvtárs jó példának hozza fel *Tóth* IV. Lajos elvtársat.

Tóth IV. Lajos a kocsiosztály fényezője és ebben a tekintetben teljes ellentéte *Kovácsnak*. *Tóthnak* is jó a viszonya a munkához, de

kitűnő a viszonya a Párthoz, máris túlteljesítette normáját,

jelen van minden taggyűlésen, pártnapon. Szívvel lélekkel kiveszi részét a társadalmi munkából, fáradhatatlanul agitál, szervez.

Tokaji elvtárs megfogadja a PB határozatát és meg fogja javítani a bizalmihálózatot. Ehhez pedig elengedhetetlenül szükséges, hogy az üb értekezletek után összehívják a bizalmi értekezleteket, részletesen tájékoztassák őket, ellenőrizzék munkájukat és támogassák, ha arra szükség van. Jó volna, ha a Debreceni Járműjavító ÜV bizalmihálózata részére ütemtervet állítanának össze, hogy a soronlévő feladatokat állandóan maguk előtt látnák a bizalmiak.

A bizalmiakkal lelkiismeretesen kell foglalkozni, mert a velük való foglalkozás megbozza a maga gyümölcsét: leszorítjuk a kocsifordulót, időelőtt befejezzük ötéves tervünket, hathatósan járulunk hozzá a Szovjetunió vezetése alatt álló hatalmas béketábor erejének megsokszorozásához.

A Debreceni Járműjavító Üzemi öntudatos dolgozói megértették a Párt határozatát és azon igyekeznek, hogy a normáikat túlszárnyalva, hozzájáruljanak a szocializmus építéséhez, a béke védelméhez. A képen Komáromi Domokos fővizsgálat bognár brigádját látjuk, akik az egyik legnehezebb munkaterületen az új norma bevezetése után 134 százalékot teljesítenek, amiért kiérdemelték az osztály élzászlóját. A brigád tagjai: Fazekas Sándor, Pozsár József, Komáromi Domokos, Kálmánci József és Kaminár Ferenc.

A röpgyűlések százalt tartották az üzemek és ismertették Lengyel József elvtárs felhívását „az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért meginduló versenyben. A dolgozók nagy lelkesedéssel csatlakoztak a felhíváshoz és azóta is jobbnál jobb eredmények születnek a versenyben a háromnapos kocsifordulóért, az őszi csúcsforgalom lebonyolításáért vívott harcban. Képünkön az Északi Fűtőház dolgozóinak röpgyűlését mutatjuk be.

Mit hajtottunk végre az Országos Vasútüzemi Értekezleten vállalt négy feladatból

Az V. Országos Vasútüzemi Konferencián a vasútas dolgozók négy fő pontban foglalták össze az értekezlet határozatát. A határozat kimondotta, hogy a kocsiforduló a szállítási követelményeknek megfelelően csökkentjük, szükség esetén három napra leszorítjuk; az irányvonatok közlekedtetését a lehetőség határáig kiterjesszük és állandóan fokozzuk; az „500 kilométeres" és „2000 tonnás" mozgalmat összekapcsoljuk és kiszélesítjük; az utazási sebességet a rugalmas menetrend bevezetésével, a kocsik és szerelvények meddő idejének leszorításával állandóan emeljük.

Nézzük meg, hogy e négy feladatból mit hajtottunk végre? Dolgozóink megértették az őszi forgalom lebonyolításának döntő jelentőségét és Pártunk irányításával nap mint nap eredményeket érünk el.

A hős szovjet vasutasok példája nyomán egymásután születtek meg az elmúlt jövő kezdeményezések, ami az újabb

bizonyíték arról, hogy a vasutas dolgozók a Szovjetunió iránti hálájukat, szeretetüket s a Pártunk iránti ragaszkodást és hűséget a munka frontján aratott sikerekkel is kifejezésre akarják juttatni.

Minden törekvésük arra irányult tehát, hogy a munkaverseny kampányszerűségét felszámolják és a hosszúlejáratú versenyszerződések célkitűzéseit összekapcsolják a háromnapos kocsiforduló és ezen keresztül az őszi forgalom sikeres lebonyolításáért vívott harccal.

A háromnapos kocsiforduló leszorítását segíti a normák túlteljesítése, „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért megindult verseny és minden, ami a szállítás gyors és biztos lebonyolítását előbbre viszi. Itt még a kezdet kezdetén vagyunk, a harcot szeptember 1-én kezdtük meg, de a kezdeti eredmények igen biztatók.

A kaposvári állomás kereskedelmi dolgozóinak kezdeményezésére elindult a „négytonnás"-mozgalom, melyet az egri dolgozók öttonnássá szélesítettek ki. Budapest Nyugati pályaudvar dolgozói, csatlakozva a mozgalomhoz, az eddigi átlagos háromtonna súly helyett

6.8 tonna átlagot értek el.

A „rakvarakolt"-mozgalomban a győri dolgozók után a Nyugati pályaudvar dolgozói értek el szép eredményt. Egyheti megtakarításuk 65.000 forint.

A vasútüzem dolgozóinak harcát a háromnapos kocsiforduló érti, nagymértékben támogatják a szállító és fuvaroztató nemzeti vállalatok dolgozói is.

A mohácsi és győri dolgozók kezdeményezésére 369 közösségi komplexbrigád alakult

a kocsik ki- és berakási idejének csökkentése érdekében. A legjobb eredményt a Komlói Bányavidék Építkezési NV komplexbrigádja érte el azzal, hogy a kocsikirakást átlagosan 2.4 óra alatt végezték el. A szocializmust építő népi demokratikus országokkal határos állomások dolgozói Lökösházán, Hidasnémetin, Bánrévén nemzetközi komplexbrigádot alakítottak.

Pártunk irányításával és a szakszervezet támogatásával a debreceni fűtőház dolgozója, Kádár János mozdonyvezető, a Szovjetunió vasútas sztahánovistáinak munkamódszereit átvéve

elindította a négy szovjet tapasztalat felhasználásával az úgynevezett kapcsolt Sztahánov-mozgalmat,

amelyre a vasútüzemi értekezleten Horváth János elvtárs irányította rá a magyar sztahánovisták érdeklődését. A mozgalom megindulása óta a vasút területén 255, a kapcsolt mozgalmon alapuló vonat közlekedett.

Sikerült tehát úgy megszervezni a munkát és mozgósítani a vasút dolgozóit, hogy a négy szovjet tapasztalatot: a „2000 tonnást", az „500 kilométeres" mozgalmat, az irányvonatok képzését és a menetsebesség felemelését, ezeket a sztahánovista munkamódszereket összekapcsoljuk, egyesítsük. Nem vitás, hogy ez a kezdeményezés döntő mértékben járul ahhoz, hogy az őszi forgalmat sikeresen lebonyolítsuk.

Horváth József mozdonyvezető, a szombathelyi fűtőház dolgozója elindította a „mosástól-mosásig" való mozgalmat. Ez abban áll, hogy a gép mindaddig nem áll be mosásra, amíg 25.000 kilométert be nem fut. Ehhez a kezdeményezéshez az ország majdnem minden mozdonyvezetője és fűtője csatlakozott. Rumpler András, a székesfehérvári fűtőház dolgozója már elhagyta a 25.000 kilométert a „mosástól-mosásig"-mozgalomban.

Felemelt menetsebességgel és rendes terhelésű tehervonat az elmúlt öt hétben 327 közlekedett.

A Sztahánov-mozgalom, mint a szocialista munkaverseny legmagasabb versenyformája, hatalmas segítsége jelent a kocsiforduló idejének leszorításában. Ha a legutóbbi két hét adatait vizsgáljuk, a következő képet nyerjük:

1786 vonatot továbbítottunk „500 kilométeres" mozdonnyal, 1692 „2000 tonnás" vonatot, 838 „2000 tonnás" vonatot „500 kilométeres" mozdonnyal, 234 „2000 tonnás" vonatot felemelt menetsebességgel és „500 kilométeres" mozdonnyal, 136 felemelt sebességű rendesterhelésű vonatot „500 kilométeres" mozdonnyal és 140 darab „2000 tonnás", „500 kilométeres" felemelt sebességű irányvonatot.

Az irányvonatok és a „lépcsőzetes"-irányvonatok képzése is fejlődést mutat. Augusztusban például az irányvonatok száma elérte a 2187-et.

A technikai előfeltételek megteremtése folytán tehervonataink átlagos kilométerteljesítményét húsz százalékkal emeljük. A dolgozók kezdeményezése révén ma már elértük a 12.4 átlagot az előző 11.5 kilométeres átlaggal szemben.

Az eredmények azonban nem jelentik azt, hogy önelégültek legyünk. A feladatok nagyok és sikeres végrehajtásuk érdekében tovább kell fokozni erőinket, eredményeinket. Tovább kell szélesíteni a szocialista munkaversenyt, túl kell teljesíteni a normákat, minden erővel támogatni kell „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért megindult mozgalmat, ki kell szélesíteni a vasútas Sztahánov-mozgalmat, támogatni kell a dolgozók alulról jövő kezdeményezését. A Politikai Bizottság határozata szellemében ki kell küszöbölni a munkánkban mutatkozó hiányosságokat, a legkíméletlenebb harcot kell folytatnunk a jobboldali szociáldemokrata ék ellen. Csakis így tudjuk a hős szovjet vasutasok példáján elindulva az Országos Vasútüzemi Értekezlet határozatait, döntően pedig a négy feladatot végrehajtani.

A szocializmus teljes győzelméhez visz bennünket közelebb a helyi tanácsok megválasztása

„A Magyar Népköztársaságban minden hatalom a dolgozó népé. A város és a falu dolgozói választott és a népnek felelős küldöttek útján gyakorolják hatalmukat" — mondja az Alkotmány. Ezeknek az alapelveknek felel meg és ezeket az alapelveket valósítják meg a helyi tanácsok, melyek választására októberben kerül sor.

A helyi tanácsok megválasztása ismét hatalmas győzelem a Párt mutatta úton, abban a sikersorozatban, amelyre még ellenségeinknek is fel kellett figyelniük s amely döntő lépés előre a szocializmus megvalósításában.

Döntő minőségű változásról van itt szó és nem arról, hogy a közigazgatást átszervezzük. Arról van itt szó, hogy a magyar dolgozó nép igazában csak a helyi tanácsok megválasztása után veszi kezébe a nép államának vezetését, a legnagyobb közigazgatási apparátustól kezdve a legkisebb faluig.

A helyi tanácsok megválasztása egyben azt is jelenti, hogy Pártunk vezetésével, kemény küzdelemben, megteremtettük gazdasági és politikai feltételeit a tanácsok megválasztásának. Az jelenti, hogy a dolgozó nép öntudata komoly fejlődésen ment keresztül és ennek egyenes következménye az, hogy felszámoljuk az ósdi, kivénhedt feudális burzsoá közigazgatási maradványait.

A hatalmas változás azonban nehéz és sokirányú feladatok elé állít bennünket. A választásokat Pártunk irányítása és ellenőrzése alatt a Magyar Függetlenségi Népfront hajtja végre.

Valamennyiünknek, párttagnak és pártonkívülieknek mozgósítani kell és felsorakoztatni ismerőseiket, barátaikat, rokonaikat és kiállásra buzdítani eddigi eredményeinkért és további feladatainkért: az ötéves tervért, a szocializmus építéséért, a béke megvédéséért.

Kötelességünk, hogy az összes demokratikus erőket a legszélesebb méretekben bevonjuk és maximálisan aktivizáljuk a választási munkára. A választás meg fogja erősíteni és ki fogja szélesíteni Pártunk kapcsolatait a széles dolgozó tömegekkel, növeli befolyását, tekintélyét, tömegbázisát.

A választási küzdelem során nemcsak a pártlagok, hanem a pártonkívüliek közül is új, tehetséges, áldozatkész, harcos káderek ezrei fognak felszínre kerülni, akikből népi demokráciánk építőinek serege újabb szilárd tartalékot nyer.

A választás tehát szavazás lesz eddigi eredményeinkről és további munkánkról. Vegyünk ebben részt valamennyien, mert a helyi tanácsok megválasztása a szocializmus teljes győzelméhez visz bennünket közelebb.

Szabó István közlekedési dolgozó írja:

Véradással is vegyük ki részünket a békéért vívott harcból

„T. Közlekedés! A kapitalista társadalmi rendben nem törődtek és nem törődnek azzal, hogy a hatalmas statisztika milyen nagy százalék emberveszteséget mutatott, illetve mutat. Ennek főoka az, hogy a kapitalisták nem értékelik a dolgozókat, nem törődnek a dolgozók és azok gyermekei életének megmentésével. A kapitalista társadalomban a dolgozó munkás csak eszköz arra, hogy munkaerejének eladásával elősegítse a tőkések gazdagodását. Nem volt érdekük vigyázni a dolgozók életére, mert ahogy ők hangoztatják, volt belőlük úgyis elég.

A népi demokráciákban, ahol ma a szocializmus alapjait rakják le, ellentétben a kapitalista társadalommal, a legnagyobb érték az ember. Ma már natunk is, a szocialista Szovjetunió tapasztalatit átvéve, orvostudományunk minden lehetőt elkövet a dolgozó emberek életének megmentésére.

Ebben a harcban nagy jelentősége van az önkéntes véradó-szolgálatnak is, amelynek segítségével sokezer dolgozó életét mentik meg naponta. Ezt a kapitalista társadalom csak a gazdagok számára tette lehetővé, mivel csak az átömlesztett vérért 150—200 pengőt kellett fizetni. Ezt pedig egyetlen dolgozó sem tudta megfizetni.

Ma azonban, a Szovjetunió példáját követve, nekünk is csatlakozni kell az önkéntes véradó-szolgálat tagjai táborához, hogy ingyenes véradással a legszélesebb néprétegeknek is biztosítani tudjuk ezen keresztül is a megfelelő orvosi támogatást.

Én három évig voltam a Szovjetunióban, ahol már igen el van terjedve ez a mozgalom. Különösen nagy jelentősége van a gyermekbetegségek, balesetek és operációknál beálló vérveszteségek kiküszöbölésénél. A gyermekek tízbetegsége igen sokszor elégeti a gyermekek vérsejtjeit, ami feltétlenül halált jelentene, azonban friss vér befecskendezésével majdnem minden esetben sikerül megmenteni ezeket a gyermekeket az életnek.

Minden dolgozó, akinek van gyermeke, tudja, hogy mit jelent egy gyermek halála, de minden dolgozónak tudnia kell, hogy egy-egy munkás, vagy gyermek halálával egy katonát veszítünk el az épülő új világ harcosai sorából. Ugyanakkor, amikor ennek megmentése semmi különösebb áldozatba nem kerül annak a számára, aki vért ad.

Kedves Elvtársak, kedves Dolgozótársaim! Én magam is adtam már vért és az egész fájdalom, amit éreztem, csupán egy injekcióstű-szúrás volt. A véradás után minden különösebb utóhatás nélkül folytatiam a napi munkámat.

Ma, amikor a munkásosztály és a letűnő kapitalista társadalom kemény osztályharcot vív, szükségünk van minden becsületes dolgozó életére. A békéért vívott harcból vegyük ki a részünket a véradással is. Érezzük át a véradás nagy jelentőségét, mert minél többen lépünk az önkéntes véradó-szolgálat tagjai közé, annál súlyosabb csapást mérünk a háborús agresszorok újabb mesterkedéseire és ezzel is segítjük a szocializmus építését, a béketábor győzelmét.

Szabadság!

SZABÓ ISTVÁN."

(A cikk nyomán megemlítjük, hogy a közlekedési dolgozóknak a véradásra való megszervezése a helyi üzemi vöröskereszt-csoportokon keresztül már folyamatban van. Felhívjuk a dolgozók figyelmét, hogy a szervezési munkák befejezésével a közlekedési dolgozóknak is megnyílik a lehetőségük arra, hogy a szocializmus építését és dolgozótársaik egészségét a véradással is előmozdítsák. Dolgozótársaink jelentkezzenek minél nagyobb számban, megértve a cél nagy jelentőségét, mert ezzel is ügyünket, fejlődésünket szolgálják. *Szerkesztőség.)*

Vonatkísérők harca a percekért

„T. Közlekedés! A háromnapos kocsiforduló leszorításához szorosan kapcsolódik a percekért folyó harc. Hatvan állomás öntudatos vonatkísérői tisztában vannak azzal, hogy ezt a harcot csak az ellenségelleni kíméletlen küzdelemmel és jó munkával vihetik győzelemre.

Nemrégen történt, hogy a 317-es számú vonat személyzete: *Macska* István vonatvezető, *Pernyész* István és *Hipszki* János jegyvizsgálók Hatvanból 5 perc késéssel induló vonatot továbbítottak. Aszódon már csak 2 perc késésük volt, de itt 72 darab berakás volt, 14 mázsa súlyban. Hogy újabb és nagyobb késést elkerüljenek, nekigyürkőztek hárman és segédkeztek a berakásnál. Ennek volt köszönhető, hogy Aszódról 6 perc késéssel indult el a 317-es személyvonat. Az utasokkal való törődéssel, a ki- és beszállások sürgetésével, a jelzések helyes adásával viszont elértük, hogy vonatuk már Kőbánya-Felsőn rendes volt.

Hasonló jó munkát végeztek *Hutczka* Mátyás vonatvezető és *Baksa* István jegyvizsgáló, akik *kirakó* nélkül 78 darab árut, közel 20 mázsa súlyban maguk raktak be és ki a 324-es számú vonatnál, hogy a vonat menetrendszerinti pontosságát biztosítsák, hogy ezáltal hozzájáruljanak közvetve a kocsiforduló meggyorsításához.

Vonatkísérő dolgozóink vegyenek példát róluk és hasonlóan sikeresen küzdjenek a percekért.

Szabadság!

KOVÁCS ISTVÁN

Kereskedelmi oktató, Hatvan."

A SZTRÁJKOLÓ ANGOL VASUTASOK válasza a Vasutas Szakszervezet táviratára

Az elmúlt napokban a Vasutas Szakszervezet Központi Vezetősége táviratban fejezte ki szolidaritását a jobb megélhetésért, a szebb holnapért sztrájkkal küzdő angol, amerikai és kanadai vasutasok szövetségének.

Az angol vasutasok szakszervezetének főtitkára, *Figgins* elvtárs levelében köszönte meg a magyar vasutasok testvéri együttérzéséről tanuskodó táviratot. A levél szövege a következő:

„Örömmel veltem az Önök táviratát, melyben a Központi Vezetőség nevében jókívánságaikat fejezik ki és sok sikert kívánnak az Angol Vasutas Szakszervezetnek a dolgozók magasabb béréért vívott harcához.

Felemelő az a tudat, hogy harcunkat elismerik a mi barátaink más országokban is és én is meleg testvéri üdvözletemet küldöm.

Elvtársi üdvözlettel:

Figgins,
szakszervezeti főtitkár"

A MÁV Szakoktatási Tanács vetítőgép-kérelme így süllyedt el a bürokrácia útvesztőjében

Egész röviden, mindenki okulására néhány adatot közlünk, amely rávilágít, hogy az Államvasutaknál milyen hatalmas labirintusokból áll a bürokrácia útvesztője.

A MAV Szakoktatási tanácsa 1950 január 9-én írt levelében kéri a 9. szakosztályt, hogy a vasúti szakelőadások céljára szerezzen be 2 drb vetítőgépet.

A 9. A. I. hó 11-én megadja a szükséges műszaki leírást és a 301.561—1950. sz. ügyiratot a hitel lebonyolítása végett átadja a 4. A. ügyosztályunk.

A 4. A. ügyosztály közli, hogy a hitel kijelölése nem tartozik az ügykörébe és ezért további intézkedésre átadja a 3. A.-nak.

A 3. A. közlése szerint a beszerzést csak az I. A. üo. engedélyezheti 1950 január 1-től, tehát I. hó 20-án átadja az I. szakosztálynak.

Az I. szakosztály bejegyzésében átlásfogalás előtt kéri annak tisztázását, hogy a MÁV Szakoktatási Tanács költségvetése-e jóvá van-e már hagyva. Tisztázni kívánja azt is, hogy kinek a tulajdonába kerül a gép. Nyilatkozattétel végett ezért átadja a 3. szakosztálynak.

A 3. A. közlése szerint a hitel a MAV Szakoktatási Tanács költségvetésében rendelkezésére áll, ezért hozzájárulás végett visszaadja I. 28-án a 4. A.-nak.

A 4. A. bejegyzésében kéri a szakoktatási tanács költségvetésének megküldését és egyben annak közlését, hogy kinek a tulajdonába kerül a berendezés.

3. E. II. 8-án közli, hogy nem tudja, kinek a tulajdonába kerül a gép.

Az I. A. újabb bejegyzése szerint a hitelfedezet kijelölésére a 3. E. illetékes.

Az ügyirat V. 15-én visszakerül a 3. A.-hoz, aki a felmerült problémák eldöntése végett két kérdést intéz a szakoktatási tanácshoz és sürgős intézkedés végett átadja.

A MAV Szakoktatási Tanács VI. hó 20-án válaszol a feltett kérdésekre, melyben kéri a hitelkérdések rendezését és a felelősséget magától elhárítja. További gyors intézkedés végett így az ügyirat visszakerül a 3. A.-hoz.

A 3. A. a bejegyzéseket tudomásul veszi és megfelelő kitárgyalás végett az ügyiratot a 4. A.-nak adja át VI. 30-án.

A 4. A. a kérdést a 4. B.-vel letárgyalja és a hitel kijelölése végett az ügyiratot VII. hó 5-én visszaadja az I. A.-nak.

Az I. A. közli, hogy már kijelölte a hitelt.

Az I. A. ezek után megjelöli a terhelendő számla számát és jóváhagyás végett átadja a 3. A.-nak.

A 3. A. jóváhagyja és a beszerzés eszközlése végett az ügyiratot VII. 28-án az anyaghivatal V.-höz küldi.

Az anyaghivatal egyik berendezésre beszerzett ajánlatot VIII. hó 22-én műszaki véleményezésre küldi a 9. A.-nak.

Ezek szerint a beszerzés megindítása után nyolc hónappal kilátás van az egyik berendezés megrendelésére, amennyiben az anyaghivatal gyorsan meg tudja szerezni az illetékes hatóságok hozzájárulását.

Arra vagyunk kíváncsiak most már, hogy mikor vetít először a kért, engedélyezett és *„bevásárolt"* vetítőgéppel a MAV Szakoktatási Tanács.

Elvtársak! Vasutasok! Leplezzétek le az ellenséget!

Akadályozzátok meg kártevési kísérletét, védjétek meg népünk vagyonát

AZ MHK ELLENSÉGEI:

Kövesi és társai akadályozzák a mozgalom második időszakának sikerét és fékjei a háromnapos kocsiforduló megvalósításának

A Munkára Harcra Kész sportmozgalom II. időszakának próbáit országos viszonylatban szeptember 3-án ünnepélyes keretek között indította el az Országos Sport Hivatal és a Szakszervezetek Országos Tanácsa.

Vasutas vonalon is ugyanúgy Budapesten, mint vidéken, ezekbe az ünnepélyes próbákba bekapcsolódva kezdték meg az üzemi bizottságok az MHK II. időszakának próbáit. Már is számtalan üzem ért el jó eredményt a II. időszak próbáiból, így a MÁV Hídépítő Üzemi Vállalat 100 százalékos, Vác 80 százalék, Központi Hivatalok 70 százalék, Székesfehérvár 85 százalék, Keleti Fűtőház 60 százalék, Kelenföld állomás 82 százalék, Északi Fűtőház 60 százalék, Vasanyag Felépítményi Üzemi Vállalat 55 százalék, Utasellátó 40 százalék, BVKH 35 százalék, Landler Jenő Üzemi Vállalat 60 százalék.

Az ÜB titkárok rossz munkája az ellenséget segíti

Ezeknél az üzemeknél ütemterv szerint végezték el az edzéseket és végzik el a próbákat. Pártszervezeteik irányításával, az üzemi bizottság a szakvonal vezetőjével együtt dolgozta ki az MHK-sportmozgalom edzéseinek és próbáinak időpontját. Az ütemtervben meghatározott időben jól elkészített felvilágosító munkánk keresztül mozgósították a dolgozókat a mozgalomban való részvételre és biztosították dolgozóik részére az edzéseken és próbákon való részvételt. De nemcsak szervezésben dolgozott együtt az üzemi háromszög, hanem tevékenyen részt is vettek az edzéseken és próbákon, ezáltal példát mutattak dolgozóik részére, akik követték vezetőjüket és részt vettek az edzéseken, valamint a próbákon.

Vannak azonban üzemi bizottságok, ahol még el sem kezdték az MHK II. időszakának edzéseit és nem foglalkoznak a mozgalom II. időszakának kérdésével. Ezáltal az első időszakban lepróbázott dolgozóik részére nem biztosítják a szocialista tömegsportban való részvételt.

Hegyeshalom állomásfőnöke, Kövesi László, ellensége a mozgalomnak, dolgozóit, akik kérik, hogy adjon lehetőséget az edzésekre és próbákra, azzal küldi el, hogy edzzenek, próbázzanak és sportoljanak este. A fűtőház főnöke, Nagy László, az állomásfőnökkel egyetértve, *„támogatja"* a dolgozók sportolási lehetőségét, az üzemi bizottság titkára pedig figyelmen kívül hagyja mindezt és nem teszi magáévá a SZOT elnökségének felhívását, amely kimondja, hogy az „MHK-mozgalom felelős vezetője és szervezője az üzemben az üzemi bizottság". Ezt a kötelességét hanyagolta el Hegyeshalom üzemi bizottságának titkára.

A Nyugati-pályaudvaron sem foglalkoznak az MHK-sportmozgalommal: állomás, műszak üzemi háromszöge harmadrendű kérdésnek tartja a sportmozgalmat, de nem szólva a raktárról, ahol a dolgozó fiatalok kérik az MHK-mozgalomban való részvételüket, de nem adnak lehetőséget részükre. Galkó csúcs-sportfelelőst a központ sportosztálya hanyag munkája végett leváltatta, de a leváltás után MHK-felelősnek tették az üzem funkcionáriusai. Helyette választott Halmos elvtársat következő napokon áthelyeztették más állomásra és csak a központi közbelépésére maradt vissza szolgálati helyén. A Nyugati-pályaudvar funkcionáriusai nem támogatják az MHK-sportmozgalmat, de a sportot sem. Szárvas funkcionárius szeptember 3-án hívósvölgyi MHK-próba helyett halászni ment és nem mutatott példát ezáltal a dolgozók részére, akik követhették volna vezetőjüket az MHK-sportmozgalom terén. Egy esetben egy sportoló ügyében fordultak hozzá kéréssel, azt a választ adta, vadja be az a „bősz" sportoló a kérvényét, elintézem azért, hogy megszabaduljak tőle". Mindez meglátszik a Nyugati-pályaudvar munkáján, mert nem csak az MHK-sportmozgalom, hanem a sportkör is teljesen szétesőben van. Az üzemi háromszög nem foglalkozik a mozgalommal és a sportkör sincs annak érdekében, hogy az Országos Sport Hivatal Fővárosi Sportosztály és a kerületi tanácsok sportalosztályai személyesen keresték fel a Nyugati-pályaudvart, hogy segítsék az MHK-mozgalom sikeres befejezését. Szakszervezetünk sportosztálya már több esetben volt kint és gyakorlatilag is segítséget nyújtott a Nyugati-pályaudvar üzemi bizottsága részére és elkészítette az állomás MHK ütemtervét, de az sajnos, csak papíron maradt és a valóságban nem lett végrehajtva.

A Nyugati-pályaudvaron nem régen távolították el a dolgozók a jobboldali szociáldemokratákat, de még megvannak maradványaik, akik most a sportba beférkőzve, romboló munkát fejtenek ki és gátolják a szocialista sport kifejlődését, és nem biztosítják a dolgozók részére a meglévő körülmények között alkotmányunkban biztosított jogokat.

Az Északi Főműhelyben is lemaradás mutatkozott az első időszaki próbák után a jelentkezőkből, de most a második időszakban ugyanaz tapasztalható. Sportfelelősön kívül senki nem foglalkozik az MHK-mozgalommal és az üzem sportéletével és ha a sportfelelős foglalkozik, akkor állandóan támadásnak van kitéve.

Vezetőfunkcionáriusok közül senki nem vett részt az MHK-mozgalomban, nem jelentkeztek, de rem is próbáztak le. Nem volt példa a dolgozók részére, akiket követni tudtak volna.

A vezetők passzív magatartása meglátszik az MHK-sportmozgalomban elért eredményekben, valamint a műhely sportéletében azáltal, hogy visszaesés van a II. időszak MHK-próbáinál, de visszaesés van az üzem sportéletében is.

Vegyen példát az Északi Főműhely vezetősége, a Landler Jenő Üzemi Vállalat öntudatos munkás vezetőiről és végezzenek tapasztalatcserét, hogy még időben javítsák meg munkájukat és biztosítsák dolgozóik részére a sportolási lehetőséget.

Szob állomáson elakadt a mozgalom az első sikeres próbázások után. Csikos, Dombovári, Bajnóczi funkcionáriusok nem foglalkoznak a mozgalom II. időszaki kérdéscivel, nem foglalkoznak a sportjai sem. A sportfelelős ami eredményt el tud érni, azt a sportszervező Porkoláb állomásfőnöknek köszönheti.

Szob üzemi háromszöge készítsen ütemtervet és éppúgy, mint az első időszakban, ahol jó eredményt értek el. Munkájukat arra irányítsák, hogy a II. időszakot is sikerrel fejezzék be és foglalkozzanak dolgozóik sportjával.

Józsefváros dolgozói nem sportolnak, mert az üzemi bizottság titkára nem foglalkozik a dolgozók sportolási lehetőségével. Az MHK-ban is csekély létszámmal vettek részt, még az edzéseket és a próbákat csak többszöri felkeresés után kezdték el. Zsigó ÜB-titkár Bagdács funkcionáriussal együtt diktátorikusan rendelték el és írták ki névszerint — minden felvilágosító munka figyelmen kívül hagyásával — a dolgozó az edzésekre és próbákra, az eredmény azonban nem mutatkozott.

Helyes volna, ha az üzemi bizottság titkára magáévá tenné Pártunk célkitűzését és foglalkozna az MHK-sportmozgalommal és azokat a csekély létszámú dolgozókat, akik az I. időszaki próbát letették, felvilágosító munkán keresztül aktivizálná a mozgalomba való részvételre. Hasonló a helyzet a MÁV-kórházban. A Központi Szertárban, Rákospalota—Újpesten, Rákos állomáson, Aszódon, Komáromban, az ÉDUSZ-nál, stb. De ezenkívül még fel tudnánk sorolni jó néhány üzemet, ahol még a hiányosságok megvannak.

Az MHK ellensége — a kocsiforduló ellensége is

A Debreceni Területi Titkárságnak versenyfelhívását az összes területek elfogadták és így Nagybudapest területe is vállalta, hogy szeptember 30-ig befejezik az MHK II. időszak próbáit.

Legutóbb megtartott nagybudapesti területi sportfelelős értekezleten a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának határozata értelmében, saját munkaterületükre kiértékelve szóltak hozzá üzemük sportéletének kérdéséhez a sportfelelősök, ahol felvetették az üzemükben mutatkozó hiányosságokat és határozatot hoztak, hogy elfogadják Debrecen Területi Titkárság felhívását, valamint az Utasellátó Nemzeti Vállalat versenyfelhívását, melyben szeptember 30-ig az MHK-mozgalom II. időszakának 100 százalékos befejezésére hívta ki Nagybudapest összes üzemi bizottságainak sportfelelősét. A határozatot kiegészítették az üzemi bizottság sportfelelősei azzal, hogy fokozatosan felveszik a harcot a sportmozgalmat akadályozó ellenséggel és beleplezik a sportba befurakodott jobboldali szociáldemokratákat és szokat megsemmisítve visznek előbbre a szocialista sportot megtermető MHK-sportmozgalmat.

A vasutas dolgozók 1950. évi első időszakának sikeres eredménye bizonyítja, hogy egy újabb lépéssel előbbre haladtunk az 1949-es próbaévnél, ez annak tudható be, hogy dolgozóink mindjobban felismerik a Munkára, Harcra Kész-sportmozgalom jelentőségét a szocializmus építésében, a béke megvédésének szempontjából.

Azt senki sem vonhatja kétségbe, hogy komolyabb összefüggés van az MHK-mozgalom és a szocialista munkaversenyben végzendő feladatok között. Számtalan példa igazolja és ezt jó lesz tudomásul venni minden kákán csomókeresőnek, hogy az MHK ellenségei nemcsak hogy akadályozzák a mozgalom második időszakának sikerét, de fékjeivé válnak a háromnapos kocsiforduló, az őszi forgalom győzelmes megvalósításának.

Előre Pártunk vezetésével a Munkára, Harcra Kész-sportmozgalom II. időszakának szeptember 30-ig, a 100 százalékos sikeres próbázások befejezéséért.

Megkezdődött a „Munkára Harcra Kész" sportmozgalom második időszaka. Az ünnepélyes megnyitás után megkezdődtek a hűvösvölgyi nagyréten a próbázások. Nincs akadály az angyalföldi és a ferencvárosi Vasutas Sport Kör sportolói előtt. Munkában és harcban egyaránt megállják helyüket. Ehhez segíti hozzá őket az MHK-mozgalom.

A Képzőművészeti Kiállításon részvevő pályaművek alkotói tehetségének elismerését jelenti az a tény, hogy a bírálóbizottság a kiállításon való részvételre kiválasztotta őket. A kiállításon díjat nyert alkotásokat „Munkácsy-díjjal" jutalmazzák. Minden egyéb beállítás az ott szereplő művek díjazásával, vagy címek elnyerésével kapcsolatban téves tájékoztatáson alapul.

A dolgozók nagy megelégedéssel járnak az új kultúrotthonokba,

ahol kitűnően lehet pihenni, szórakozni és tanulni

Pártunk többizben hívta fel figyelmünket kultúrotthonainkra, mint a széles dolgozó tömegek kulturális, politikai nevelésének fontos eszközére. Felhívta figyelmünket arra, hogy az üzemi kultúr tömegnevelési munkát a Szovjetunió szakszervezeti mozgalmának példájára az üzemi kultúrotthonokban kell összpontosítani.

Világosan kell, hogy legyen előttünk: Pártunk iránymutatása alapján sokkal erőteljesebben és szervezettebben kell foglalkozni dolgozó tömegeink nevelésével. A kultúr-nevelési kérdés sikeres megoldásánál döntő szerep jut a kultúrotthon-mozgalomra.

A Szovjetunió tapasztalatai nyomán Pártunk súlypontként jelölte meg munkánkban a kultúrotthonok beindítását. Egymásután indulnak be kultúrotthonaink az ország különböző területein.

Tisztában kell lennünk azzal is, hogy kultúrotthonainkat nem elég beindítani, hanem tartalommal is meg kell töltenünk. Ezen a téren nagy hiányosság mutatkozik munkánkban. Beindított kultúrotthonaink nem töltik be kultúr-nevelési feladatukat. Nincs biztosítva a folyamatos működésük. Sokszor napokig be vannak zárva a helyiségek. Mechanikusan fogtuk meg a dolgot, azt gondoltuk, a kultúrotthonok beindításával a kérdés meg van oldva. A kultúrotthonok rendszeres és tervszerű működésének elősegítésére a SZOT mintaműködési szabályzatot adott ki, mely szabályzat magában foglalja az üzemi kultúrotthon szervezeti felépítését. A működési szabályzat előírja, hogy a kultúrotthonok élére vezetőséget kell választani, mely vezetőség köteles folyamatos programot készíteni és ezt a dolgozókkal tudatosítani. A vezetőség a kultúrotthon programját úgy állítsa össze, hogy dolgozóink politikai, szakmai és kulturális tudásának emelése, valamint szórakoztatása is biztosítva legyen.

A kultúrotthon vezetőségének jó munkájáért valamennyien felelősek vagyunk.

Az elvtársak a legsürgősebben vegyenek irányt arra, hogy minden kultúrotthonban induljon meg az egészséges, tervszerű munka. Ellenőrizzék és segítsék a vezetőséget abban, hogy kultúrotthonaink adjanak lehetőséget dolgozóinknak a tanulásra, a szórakozásra, a pihenésre, váljanak dolgozóink második otthonává.

A Budapesti Területi Titkárság szeptember 3-án avatta fel Kunszentmiklóson a vasutas dolgozók legújabb kultúrotthonát. Igen jelentős eredmény ez ott, ahol még ma is erős kulákbefolyás tapasztalható és ahol 1949-ben sok beboldali érzelmű munkástársunkat üldöztek és végeztek ki. A kunszentmiklósi kultúrotthont, a munkásosztály bástyáját zsufolásig megtöltötték a vasutasok és a község tömegszervezeteinek küldöttei az ünnepélyes avatás alkalmából. A Vasútpolitikai Osztály és a Területi Titkárság küldöttei beszédet mondottak, majd nagy sikerrel előadott kultúrműsor szórakoztatta és nevelte a dolgozókat.

A dolgozók nagy megelégedéssel járnak az új kultúrotthonba, ahol különösen lehet pihenni, szórakozni és tanulni. Rajtunk a sor, hogy munkánkat úgy fokozzuk, hogy a kultúrotthonok a dolgozók igazi otthonaivá váljanak.

Elvtársi üdvözlettel:

Szilágyi Sándor
kult. nev. felelős, Budapest.

Major Gábor Pál írja:

Mit láttam a „Vörös Csillag" filmszínházban

A MAV központi hivatalaiban jó munkát végez a közönségszervező. Hárol hétre olyutunk egy-egy filmszínházos, hogy a mai idők legragyogóbb filmjeit, ezek között is a legújabbakat bemutatott szovjet filmeket nézhessük meg, hogy azon a hihetetlen kultúrszomjunkon kívül, amit a szovjet film nyújt, egy egész hétre való tapasztalatot gyűjtve, minél visszagondolhassunk a látottakra és még a filmet is felhasználhassuk napi munkánk közben — erőt gyűjtve magunknak a szocializmus teljes vezető útján.

Így jutottunk el a „Reszket a föld" című Szovexportfilm egyik előadására: megpróbálom elmondani röviden hogy mit is láttam, milyen tapasztalatokat szúrtam le ezután az előadás után, hogy miről is szól és mire is tanít ez a film?

1941! Ukrajna! Megbukul a német fasiszta gőzhenger, hogy elfoglalja a megőrjített és fel nem készült kisvárost, mely a német határ közelében fekszik. A szovjet csapatok kiürítik a várost, a lakosság egyik része tovább megy a szovjet csapatokkal az ország belsője felé, a lakosság másik része ott marad a kisvárosban — bízva abban, hogy a menekülők élete rövid lesz, tűzsvárságszerű és a szovjet csapatok rövidesen visszafoglalják a várost.

Így marad ott a városban a kisvároska orvosa feleségével és leányával, valamint leánya vőlegényével, aki a Bolsevik Párt helyi titkára és aki azzal a céllal marad ott, hogy a partizánmozgalmat megszervezze és irányítsa. De ott marad a ferramdalemelőtti kapitalisták egyike is, a városka volt polgármestere.

Még mielőtt a német csapatok bevonulnának, hazaérkezik az orvos fia is.

Amint a német csapatok bevonulnak, régiben működésbe lépnek a partizánok. A német fasiszta parancsnokság egyeteé, felrobbantják — naponta találnak anyagilott németeket.

Természetesen a német megszállók tűzzel-vassal küzdenek a partizánok ellen — segítségükre van ebben a régi polgármester, aki továbbra is ezt a funkciót tölti be.

Időközben az orvos fia, aki meghasonlott családjával, rájön arra, hogy a helye a családja és a partizánok mellett van.

A fasiszták elfogják, borzalmasan megkínozzák, de ő hősiesen viselkedik, nem árulja el a többi partizán nevét, magára vállalván mindent, bátran áll a kivégző osztag elé. Amde megfordul a hadiszerencse, a hős szovjet csapatok a fasiszta fenevadat maguk előtt hajtva, eljutnak a kisvárosba is. Felszabadítják. Az árulókat megfélemlítik, a partizánokat megjutalmazzák.

Ha most feltesszük ezt a filmet, mi erről a végső konklúzió? Az orvos külön karakter, aki részvesz népének szenvedésében, menedéket ad a partizánoknak, a sebesülteket gyógyítja. Az orvos fia, aki előbb meghasonlik önmagával, végül mégis magára talál s hazájáért hősi halált hal. Az orvos leányának vőlegénye, a Bolsevik Párt helyi titkára, aki azért marad ott a kisvárosban, hogy hős partizánjai élén nyugtalanítsa a megszállókat és addig is, míg a szovjet csapatok a város szabadságát felszabadítják, támogatója legyen az ellenyomott népnek. A régi polgármester — kapitalista — a munkásnyúzó —, aldből a német fasiszta rendszer újból polgármestert csinált, bebizonyította, hogy az első alkalmat megragadta arra, hogy elveszett pozícióját visszaszerezze.

Művészi, grandiózus, izgalmas ez a film.

Bemutatja a szovjet nép harcát, bemutatja a volt kapitalisták és árulók aljas intrikáit, bemutatja a fasiszta német horda kegyetlenkedéseit a nagy Honvédő Háborút és a szovjet csapatok diadalmas előrenyomulását. Minden körülményszervezőnek ajánlom, hogy többek között ezt a szovjet filmet nézze meg, — illetve nézesse meg mindazokkal, akik az igazi realisztikus szórakozásra, valódi művészetre vágynak.

MAJOR GÁBOR PÁL
a MÁV Anyaghivatal dolgozója.

A „Közlekedés" segítségével

kiemelkedő sztahanovista eredmény született

a Szikra Lapnyomdában

Lapunk szerkesztősége a következő levelet kapta a Szikra párt- és üzemszervezetétől:

„Közöljük az elvtársakkal, hogy a „Közlekedés" című lap szerkesztősége a legmesszebbmenően támogatta dolgozóink munkáját a „Koreai műszak" alatt. Jó munkájukkal lehetővé tették, hogy a szombati nap folyamán egy kiemelkedő sztahanovista-eredmény születhetett meg, ugyanis Pusztai József tördelő a „Közlekedés" című lap tördelésével 233 százalékot ért el.

Kötelességünknek tartjuk, hogy a jó együttműködés további biztosítása érdekében ezt a tényt az elvtársaknak is tudomására hozzuk.

Ezen levelünket a Vasútpolitikai Osztálynak is megküldöttük.

Szikra Lapnyomda:
Grigalek Lajos,
műszaki igazgató"

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGAN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 119—887, 126—452, 124—893.

Szikra Lapnyomda NV. Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ.

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Elvtársak! Kartársak!

A beszámoló taggyűléseken adjunk döntő lendületet a szocialista munkaverseny kiszélesítéséért indított harcnak!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 19. SZÁM. * MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN * 1950 szeptember 15.

Az országos ÜB-titkári értekezlet tapasztalatait felhasználva, a párthatározat útmutatása alapján biztosítjuk a beszámoló-taggyűlések sikerét

„Tárgyalják meg a szakszervezeti funkcionáriusokkal és magával a szervezett munkássággal, a dolgozó tömegekkel a Politikai Bizottság határozatát tárják fel bátran és nyiltan a hibákat és mozgosítsanak azok kijavítására. Honosítsák meg és fejlesszék a szakszervezeti mozgalomban a kritika - önkritika forradalmi fegyverét és tartsák szemelőtt, hogy a szocialista építés frontján elért eredményeik a legjobb fokmérői annak, hogy mennyire értették meg a Párt bírálatát és javították ki az elkövetett súlyos hibákat."

(Az MDP Politikai Bizottságának 1950 Július 24-i határozatából.)

A Politikai Bizottság határozata megvalósításának, a munka megjavításának első lépése volt az alapbéremelés és normarendezés helyes végrehajtása. Öntudatos dolgozóink megértették, hogy az új normák túlteljesítésével csapást mérnek az ellenségre, elsősorban a jobboldali szociáldemokratákra, akik úton-útfélen azt hangoztatták, hogy az új normákat nem lehet teljesíteni.

Dolgozóink röpgyűléseken tettek vállalásokat az új normák túlteljesítésére és ezt már az első napon szómosan sikeresen teljesítették. A párthatározat végrehajtásának másik fontos szakaszát képezik a taggyűlések, ahol a PB határozatát alaposan megtárgyalják a tagsággal.

A Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezete először az augusztus 4-i elnökségi ülésen megvitatta, majd az augusztus 15-i *„Közlekedés"*-ben minden szakszervezeti tag tudomására hozta, bátran és nyiltan feltárta hibáit, hogy azokon okulva, a szakszervezet tagsága segítsen a hibák kiküszöbölésében.

A szeptember 9-én megtartott ÜB-titkári értekezlet megvitatta, hogy a szakszervezet felső vezetése és az üzemi bizottságok mit tettek a hibák kiküszöbölésért, feltárta újabb hibákat és egyben irányt szabott a fennálló hibák kiküszöbölésére.

Az országos ÜB-titkári értekezleten *Földvári* Aladár elvtárs, a szakszervezet főtitkára beszédében beszámolt arról, hogy a Politikai Bizottság határozata óta milyen munkát végeztek. Ismertette, hogy a határozat után a szakszervezet elnöksége, osztályai és az osztályokon belül megtárgyalták, megállapították a feladatokat, majd kitárgyalták az ÜB-titkárokkal, ahol sok új szempontot kaptak.

Az ÜB-titkárok a szakszervezettől kapott szempontok alapján konkrétan, helyi vonatkozásban levitték az üzembe, az aktivaértekezletek elé.

A PB határozatát azonban a dolgozók széles rétege most fogja majd megvitatni, a 18—23-a között tartandó taggyüléseken. Éppen ezért szükséges az — mondotta *Földvári* elvtárs —, hogy a mai értekezletünkön alaposan kiértékeljük eredményeinket, hiányosságainkat, hogy

a dolgozók széles tömege aktivan be tudjon kapcsolódni a taggyüléseken tartott beszámolók megvitatásába, és javaslataikkal segítsék hibáink kiküszöbölését, s eredményesebb munkánkat.

A PB határozata lendületet adott szakszervezeti munkánknak

Földvári elvtárs ezután részletesen ismerteti azokat az eredményeket, amelyeket a PB határozata óta elértünk, valamint feltárja azokat a hibákat is, amelyek még fennállnak, és feladatot szabott a hibák kiküszöbölésére a további szakszervezeti munka menete érdekében. Rámutat arra, hogy komoly fordulat következett be különösen a bér és termelés, valamint a szervezési osztály munkájában. Megmutatkozik ez abban is, hogy magukévá tették a PB azon határozatát, hogy munkájukat döntő mértékben az üzemekben kell elvégezni, s oit közvetlen gyakorlati segítséget kell nyujtani az ellenőrzésen keresztül az üzemi bizottságoknak.

Mu már az említett két osztály dolgozói, de általában a szakszervezetben dolgozó elvtársak többet vannak kint telepen, s igy többet segítenek a menetközben felmerülő hiányosságok kiküszöbölésében. Ez az eredmény elsősorban annak köszönhető, hogy az elvtársaknak *megjavult a Párthoz való viszonyuk*, amelyet felhasználnak a szakszervezeti munkában, és igy képességeiket fejlesztve, következetesebben haladnak a Párt segítségével a Párt mutatta úton.

Ugyancsak komoly fejlődés állapítható meg a PB határozata óta az üzemi bizottságainknál is. Például a *Fürst Sándor-garageban* a határozat előtt

a Párt és az ÜB külön-külön dolgozott, a versenymozgalom hiányos volt, a versenyek állását nem vezették, nem beszélték át a Párttal az aktuális kérdéseket, és igy természetesen nem is tudtak kellőképpen harcolni a jobboldali szociáldemokraták ellen.

Az ÜB irodástal mellett dolgozott, az agitáció hangszórón folyt, egyéni agitáció alig volt, ennek következtében gyenge volt az ÜB és a tömegek közötti kapcsolat. Ma már a *Fürst-garage* munkájában a szervezési osztály segítségével jelentős eredmény mutatkozik. Nyilvántartják a versenyeket és táblákon vezetik azok állását, megjavították viszonyukat a Párthoz és a Párt irányítása, ellenőrzése alatt igyekeznek élre kerülni.

Szépilonán az átszervezés következtében új termelési feletöst állítottunk be, s leváltottuk a szociálpolitikai felelőst, aki mint szakszervezeti funkcionárius, demokrácia- és szakszervezetellenes magatartást tanusított. *Szépilonán* döntő javulás mutatkozik, különösen a kocsiszinben, a termelés terüietén, a versenymozgalomban. Persze van még mit tenni itt is, a politikailag jobb és szervezettebb munka érdekében.

Üzemi bizottságaink javuló munkáját bizonyitja az is, hogy a legutóbbi aktivaértekezletet a legtöbb helyen *jól készitették elő*, pl. a *Baross-pálgaudvaron* az aktiváknak 95 százaléka vett részt a PB határozat megvitatásában. A felszólalásokban rámutattak a fennálló hiányosságokra, és azok kijavításának módjára. *Zugló* helyicsoportunknál a felszólalások fele szintén konkrétan tárgyalta a PB határozatot.

Szakszervezeti munkánk hiányosságai

Persze vannak még hiányosságaink. Például a *Récsei* helyicsoportunknál, ahol az aktivaértekezlet nem oda való napirendi pontot tárgyalt, és azt elsőnek vette, ami elvonta a figyelmet a PB-határozat alapos megvitatásáról. Kilenc hozzászóló közül mindössze egy szólt hozzá a határozathoz. Ugyancsak rossz volt a *cinkotai* aktivaértekezlet is, ahol az ÜB-titkár önbirálata alkotta az előadás súlypontját, de hogy a hibákat, amiket megállapitott önkritikájában, hogyan akarják kijavítani, arról egyáltalán nem beszélt. Ugyanilyen hibába estek az aktivaértekezlet résztvevői, akik önkritikát gyakoroltak felszólalásukban, de csak két felszólaló volt, aki javaslatot tett a hibák kijavítására.

A rosszul sikerült aktivaértekezletekért elsősorban felelős a szervezési osztály, de jómagam is — mondotta Földvári elvtárs —,

A PB határozatát nem sokkal előbb értékeltük ki első alkalommal, és újra elkövettük azt a hibát, hogy az ellenőrzés, az aktivaértekezletek előkészítése és az előadások összeállitása terén hiányos volt.

Földvári elvtárs a továbbiakban foglalkozott a termelés terén elért eredményekkel és hiányosságokkal. Rámutatott arra, hogy a Párt vezetésével és irányításával üzemi bizottságaink a dolgozók többségét mozgósították a *„Koreai Hét"* idején a termelékenység emelésére. *Földvári* elvtárs ezután az amerikai imperializmus provokációjával foglalkozva rámutatott az imperialisták aljas agressziójára, mellyel szemben áll rendületlenül és legyőzhetetlenül a hatalmas Szovjetunió vezette béketábor.

A párt- és az ÜB-aktivák élenjárnak az új norma túlteljesítésében

Elmondotta a továbbiakban, hogy a Párt vezetésével üzemi bizottságaink, a *„Koreai Hét"*

jó előkészitő politikai munkája nagyban elősegitették az alapbéremelés és normarendezés bevezetését,

és nagyban hozzájárult e jó munka ahhoz, hogy az új norma által elért eredményeket nemcsak állandósitották, hanem ma már a dolgozók nagyrésze azokat túlteljesiti. Megállapitható, hogy a pártszervezet felvilágositó munkája nyomán a párttitkárok, funkcionáriusok, ÜB és műhelybizottsági funkcionáriusok kommunista munkával példát mutatnak a dolgozóknak a norma túlteljesítésénél. Például *Sallai-főműhelyben* már az első nap *Kreisz* Antal élmunkás esztergályos, az ÜB bérfelelőse 133 százalékot ért el az új normával. *Perger* Gyula brigádvezető 128, *Unatum* Tivadar pártbizalmi 126. *Sztancsik* György műhelybizottsági titkár pedig 125 százalékot teljesitettek.

Az autobusz-üzemeknél, közlekedési vállalatoknál most vezették be az új normát, és igy tapasztalat hijján több helyen fordultak elő hiányosságok. Hiba főleg a *Récsei-* és a *Fürst-garageban* volt, ahol az ÜB maga sem készült fel erre a munkára. A bizalmiak nem látták tisztán a technikai kérdések fejlesztésének szükségességét, igy, bár politikai munkát végeztek, nem birták a dolgozóknak megmagyarázni az egyes kérdéseket. A *vasútépitésnél* is voltak hibák. Volt olyan csoport,

„Eddig is mindenben a Párt szavára támaszkodtam. A Párt ígérete a mi bizakodásunk, mert a Párt szava olyan, mint a kőszikla, építeni lehet rá"

— mondja Farkas Zoltán, a 25.000 forintos tervkölcsönnyeremény boldog tulajdonosa

Örömtől sugárzó arccal ment be az első húzásutáni reggelen munkahelyére Farkas Zoltán, a Sztálin-téri autobuszpályaudvar elővételi jegypénztárosa. Munkatársai azonnal körülvették és kérdések özönével árasztották el, mert hamar elterjedt a hire, hogy a sorsoláson Farkas Zoltán számát 25.000 forintos nyereménnyel húzták ki. 100 forintos kötvényével tehát 12.500 forintot nyert.

— A rádió mellett ültünk a húzás estéjén a feleségemmel és hallgattuk a közvetitést a Zeneakadémiáról — mondja Farkas Zoltán. — Egyszerre kiáltottunk fel mind a ketten az örömtől és a meglepetéstől, amikor a harmadik húzásnál a mi sorozatszámunkat hallottuk: 2013. Azután kihúzták a sorszámot is és bemondták a nyereményt 25.000 forint!

— A boldogságtol az első pillanatban alig találtunk szavakat — folytatja mosolyogva Farkas Zoltán. — Azután mindjárt tervezgetni kezdtünk. A feleségem most vár kisbabát, úgy hogy először babakocsit és babaruhákat veszünk majd.

— Őszintén megmondom — folytatja — nem is nagyon számitottam rá, hogy nyerni fogok, hiszen annyi mindent kaptam már a tervtől az utolsó esztendőben. Most azonban megfogadom, hogy még több, még jobb munkával járulok majd hozzá, hogy még sok ilyen szép eredményt érhessünk el.

Farkas Zoltánról érdeklődünk. Kartársai elmondják, hogy Vácon lakik, jó munkaerő, szorgalmas, jól viszonyul a munkához, a népi demokráciához, a szocializmus építéséhez.

Kálmán János például elmondja, hogy mindketten fizetésükön felüli összegben jegyeztek tervkölcsönt. Valamennyien örülnek Farkas elvtárs szerencséjének. Farkas elvtárs két hónapja tagja a Pártnak, azelőtt tagjelölt volt. Ez is bizonyitja Farkas Zoltán munkáját, viszonyát a nép államához, a Párthoz.

Farkas Zoltán büszkén mondja és örömteli boldogsággal Rákosi elvtársra hivatkozik: „Eddig is mindenben a Párt szavára támaszkodtam. A Párt igérete a mi bizakodásunk, mert a Párt szava olyan, mint a kőszikla, építeni lehet rá".

A MAVAUT dolgozói nagyon jól emlékeznek a kölcsönökre a mult rendszerben. Arra is emlékeznek, hogy többször vették fel a dolgozó néptől, de nem siettek visszafizetni és egyetlen kormány sem akadt, amely egy fillért is adott volna vissza a kölcsönből. A reakció ismét felsült. A Párt a népért van és kamatosan visszafizeti a dolgozó néptől kölcsönkapott milliókat. Itt még csak az egyénileg nyertesek boldogságát látjuk, de ki ne látná, még az ellenség is kénytelen-kelletlen tudomásul veszi, hogy az egész nép nyertese a tervkölcsönnek, mert a beruházások, az ipar fejlődése mindannyiunk jólétét növeli. 1949 ősze, a tervkölcsönjegyzés óta hatalmas eredményeket értünk el nemzetgazdaságunkban a Párt vezetésével, úgy a termelés, mint a szociálpolitika területén.

— Mikor egy évvel ezelőtt 700 forintot jegyeztem, nem azzal a céllal tettem, hogy nyerek, hanem azért, mert tudatában voltam, hogy ezzel a 700 forinttal én is hozzájárulok az ötéves terv sikeres beindításához.

— Tudtam azt, hogy amit kölcsön adtam, azt hidak, utak, gyárak és iskolák épitésére a nép érdekében fogják felhasználni. Amikor a kölcsönt jegyeztem, csak azt tudtam, hogy ezt a pénzt vissza fogom kapni, mert Pártunk ezt megigérte és a Párt mindig betartja a szavát.

— Én Vácott lakom és számtalan példáját látom annak, hogy az ötéves terv milyen hatalmas méretekben szolgálja a fejlődést. Még egy ilyen kisvárosban is. Utakat épitettek, gyárainkat bővitették, gyönyörű uszodát kaptunk a nyáron. Rövidesen megépül a korszerű sporttelep is és a nemsokára megalakuló Tanács a városban számtalan épitkezést fog beinditani. Igen sok problémát fog megoldani. De ha munkahelyemet nézem, akkor is világosan látom a hatalmas fejlődést, ami az oktogonteri szük állomástól a Sztálin-téri gyönyörű pályaudvarhoz vezetett. Meg azt, hogy a kocsiparkunk hogyan szaporodott és ma már az ország minden vidékére eljut az autóbusz.

— Az én életemben is komoly változásokat vettem észre. Tavaly már vágtam egy sertést, vettem rádiót és még sok mindent felsorolhatnék. Nyugodtan állithatom, hogy magamon is érezhettem, hogy mit ad nekünk az ötéves terv.

Farkas elvtárssal együtt látják ezt a többi öntudatos dolgozók is és ezért feszitik meg erőiket a jobb és több eredményért, a szocializmus felépitéséért, a béke megvédéséért.

ahol csak 26 százalékot értek el az első nap, de a munka észszerű átszervezése után már megközelítették, — holott sok új nődolgozó van —, a száz százalékot és *termelésük napról-napra emelkedik.* A *Dózsa György-oluljáró* építésénél már 140 százalékos eredmények is vannak.

Tanulva az autóbuszüzemek tapasztalataiból, az ötödik lépcsőzetbe tartozó üzemeink ÜB-titkárait, termelési felelőseit és műszaki értelmiségeit összehívtuk, és kitárgyaltuk az előttünk álló feladatokat, hogy azokban az üzemekben, ahol szeptember 1-én került bevezetésre az új norma,— az esetleges akadályokat könnyebben leküzdhessük. A Termelési Osztály emellett külön *bizalmi-melléklet*et adott ki, amelyben konkrét példákkal támasztotta alá a technikai kérdéseket a darabbérezés, valamint a kereset kiszámítására vonatkozóan. Ezzel a dolgozók előtt is világosabbá tették az új norma- és az alapbérbevezetés kérdését. Ennek köszönhető, hogy ahol szeptember 1-én vezették be az új normákat, sokkal simábban ment a munka, nagyobb eredményeket értek el a dolgozók.

A Fűzessy-főműhelyben Dosztig Ferenc lakatos két darab „U"-komutátort a régi normával nyolc óra alatt, most pedig, az új norma bevezetése után, ugyanezt a munkát hét óra alatt végzi el.

Windisch Jenőné bet. munkás 50 db TSA 70-es tekercset a régi norma alapján 22 óra 30 perc alatt, az új norma alapján már 18 óra 20 perc alatt végzi el.

A Fővárosi Vasútépítőkné Mogyoróssy István asztalos (Ferenc fm.) az új norma bevezetése előtt 14 óra alatt 479 faéket készített el, az új norma bevezetése után ugyanennyi idő alatt 500 db faéket készít.

Rózsahegyi József lakatos 25.5 óra alatt 14 talyigakerék javítását végzi el.

A Debreceni Villamosvasútnál a beindulás kisebb-nagyobb zökkenőkkel járt, mégis a pártszervezet vezetésével, az ÜB és a vállalatvezetők, a dolgozók felkészedésével szép eredményeket értek el. Például első napi eredményeik között 194, 147 és 129 százalékos teljesítmény is van. A műhelyátlag 106 százalék, a pályafenntartás átlaga 103.3 százalék volt. A második nap átlaga a műhelyben már 119, a pályafenntartásé 106 százalék volt.

A trolibusz kocsiszín dolgozói 123 százalékos, a *Baross-kocsiszín* dolgozói 121 százalékos átlagteljesítményt értek el rövid pár nap alatt. A *Szépilona kocsiszínben Prekop* Károly lakatos 156. *Kovács* Béla 155, *Garcsik* Vilmos lakatos, műhelybizottsági titkár 190 százalékos teljesítményt értek el. *A Barossban Veszprémi* Kálmán pártitkár 164, *Lampel* Leó műhelybizottsági titkár 185 százalékot ért el. Ugyanilyen eredmények tapasztalhatók a többi kocsiszínben, főműhelyben és a többi dolgozónál is.

Nem szabad azonban az eredményektől megszédülve a *„minden simán megy"* hangulatba esni. Az ellenség minden lehetőséget megragad arra, hogy aknamunkájával zavart keltsen a dolgozók között, és hátráltassa a munka termelékenységének emelkedését.

Ez jelentkezik egyrészt a munkavisszatartásokban, amelyre üzemi bizottságaink számos példát találhatnak, ha területükön jól szétnéznek. Például *a Ferenc-főműhelyben Singer* László gyalus nyolc óra alatt két db nyelvsínt gyalult meg a régi normája alapján, az új normával azonban más csak 1.9 darabot végzett el.

A Sallay-főműhelyben Sepler Béla azonos hengerfúrási munkát, amelynek utalványozott ideje a régi norma szerint 6.7, az új norma szerint hat óra, régi norma idején elvégezte 5.5 óra alatt, míg az új norma bevezetése után 5.6 óra alatt végzi el.

A Fűzessy-főműhelyben Rózsa Dezső dohfonó normáját 64 százalékra teljesítette. Munkájának alapideje 14 óra 26 perc, ezt a nevezett 29 óra alatt teljesítette. Ugyanezt a munkát *Árgyélus* Józsefné élmunkás 12 óra és 30 perc alatt készíti el.

A termelési eredményektől és hibáktól ellenőrzött meg kell állapítanunk — mondotta *Földvári* elvtárs —, hogy a PB határozata óta fejlődtünk és erősödtünk. Többet járunk ki az üzemekbe, többet beszélünk közvetlenül a dolgozókkal. A dolgozók segélykérelmére rendszeres nyilvántartást vezettünk be, ami kiküszöböli a segélykérelmek elkallódását és elősegíti gyors elintézését. Az éberség területén azonban bőven találhatók hiányosságok. A telepeken megnyilvánuló bércsalásokról, demokráciaellenes megmozdulásokról nem szerzünk elég gyorsan tudomást. E hiányosságok kiküszöbölését nagyban elő fogja segíteni az, hogy a huszasbizalmi-hálózatot átszervezzük, hogy a szakszervezeti tagsági díjak beszedését is ők végzik majd. Ez azt fogja eredményezni, hogy a bizalmiak szoros kapcsolatot fognak kiépíteni a csoportjaikhoz tartozó dolgozókkal.

Földvári elvtárs beszámolója végén vázolta azokat a feladatokat, amelyek révén a fennálló hiányosságokat ki kell küszöbölni. Ezeket a feladatokat a következőkben határozta meg:

A szakszervezet feladatai a hiányosságok kiküszöbölésében

1. Szakszervezeti funkcionáriusaink továbbra is szoros kapcsolatra törekedjenek a pártszervezetekkel. Igyekezzenek megjavítani viszonyukat a Pártboz. Vegyék ki részüket példamutató módon a pártmunkából. Járjanak élen a versenyfeladatok, a terv teljesítésében. Igyekezzenek a szakszervezeti munkában következetesebben érvényesíteni a forradalmi vezetést. Törekedjenek arra, hogy a dolgozókat a konkrét termelési feladatokra mozgósítva, Pártunk, Rákosi elvtárs iránti rendíthetetlen bizalomra, a hatalmas Szovjetunió iránti büszkeségre és szeretetre neveljék;

2. Éberen figyeljünk fel minden pártellenes megnyilvánulásra, barenljunk következetesen a „nálunk minden simán megy" hangulat ellen, ami az éberséget tompítja el. A PB határozatának értelmében funkcionáriusaink vizsgálják meg saját településükön az ellenség behatolásának jeleit. Figyeljenek fel minden olyan jelenségre, ami arra enged következtetni, hogy terveink teljesítését, a munkaverseny kiszélesítését, a termelékenység emelését az ellenség gátolja. Ne menjünk el a jelentéktelennek látszó kijelentések mellett, hanem vizsgáljuk meg azokat alapjaiban, indítóokaiban, hogy le tudjuk leplezni a dolgozók soraiban megbúvó ellenséget.

3. Szakszervezeti munkánk döntő feladata legyen, hogy a békéért vívott harcot összekössük a szakszervezeti munkával, a termeléssel. A huszasbizalmiak felvilágosító munkájuk nyomán foglalkozzanak állandóan a békeharc eredményeivel, ismertessék az imperialista provokációkat; azt, hogy a Szovjetunió vezetésével hogyan verjük vissza a támadást, s hogyan erősítjük a béketábort.

4. A normarendezés sikeres végrehajtásával el kell érnünk a termelékenység további emelkedését, az új normák túlteljesítését. Felül kell vizsgálni a régi norma alapján megkötött hosszúlejáratú versenyszerződéseket, és arra kell törekedni, hogy a bizalmiak, művezetők és mesterekkel való megbeszélés alapján dolgozóinkat hozzásegítsük versenyszerződéseik felújításához, hogy új versenyvállalásokkal a dolgozók ki tudják küszöbölni a telep, az üzem szűk keresztmetszetét. Arra kell törekedni, hogy a hosszúlejáratú versenyszerződések megkötése által az egyéni versenymozgalomban az új normák megdöntésével, konkrét versenyfeladatok teljesítésével biztosítani tudjuk a közlekedés ötéves tervének túlteljesítését.

5. A Sztahánov-mozgalom kiszélesítése érdekében fokozni kell a dolgozók szakmai továbbképzésének ütemét, ki kell terjeszteni az üzemen belül, és az üzemek közötti szervezett tapasztalateserét, és a munkamódszerátadást. ÜB-ok létesítsenek szoros kapcsolatot a gazdasági vezetéssel, képezzenek súlypontot a szakmai továbbképzés területén a szűk keresztmetszetek eltüntetésére, gondoskodjanak a sztahánovisták továbbképzéséről, valamint arról, hogy sztahánovistáink minél több dolgozónak adják át munkamódszerüket.

6. Kultúrmunkánkban arra kell törekednünk, hogy az a szociális nevelést szolgálja. Az üzemi kultúrcsoportok támogassák dolgozóinkat harci feladataik teljesítésében, tegyék a termelés és munkaverseny kérdését a kultúrmunka középpontjába, hogy ezen keresztül mutassanak rá az eredményekre és hiányosságokra, azaz használják fel az üzemi kultúrmunkát a munkaverseny széleskörű nyilvános ellenőrzésére.

7. Üzemi bizottságainkban értékeljék ki az MHK-mozgalom első időszakának hiányosságait, és leszűrve a tapasztalatokat, arra törekedjenek, hogy az első időszakban lepróbázottak százszázalékig lepróbázzanak a második időszakból is. Arra kell törekedni, hogy a tömegsportot kifejlesztve a Szovjetunió példája nyomán, sopriolóink ideológiailag is fejlesztve magukat a termelés élenjáró harcosaivá váljanak.

8. Üzemi bizottságaink különös gondot fordítsanak a szeptember 18—23-a között tartandó szakszervezeti taggyűlések előkészítésére és levezetésére, abol, mint ahogy azt a PB. határozata lerögzíti, fel kell tárni bátran és nyíltan a hibákat, mozgósítani kell a dolgozókat azok kijavítására. Ennek érdekében már az előkészítő munkában is gondoskodni kell arról, hogy a bizalmiak és aktívák úgy készítsék elő a dolgozókat, hogy a taggyűléseken a szovjet szakszervezetek példája nyomán, kidomborodjék a dolgozók aktivitása, tegyenek javaslatot a munka megjavítására és érvényesítsék a kritika és önkritika forradalmi fegyverét.

9. A PB határozatának következetes végrehajtása érdekében tovább kell javítani a rendszeres segítő és ellenőrző munkát, hogy a feladatok végrehajtásában, a menetközben jelentkező nehézségeket és hiányosságokat felszínre tudjuk hozni, meg tudjuk szüntetni, és így biztosítani tudjuk azt, hogy Pártunk bírálata alapján a dolgozó tömegek segítségével eredményesebben tudjuk megoldani ötéves tervünkben Pártunk által elénk tűzött feladatokat.

A Politikai Bizottság tanítását megfogadva, felszámoljuk munkánkban a kampányszerűséget és kiszélesítjük a hosszúlejáratú versenyszerződéseket

Pártunk Központi Vezetőségének január 22-i határozata a szocialista munkaverseny eredményeinek megszilárdításával és továbbfejlesztésével kapcsolatban lerögzíti, hogy *„a versenymozgalomban eddig elért eredmények megszilárdítása és állandósítása érdekében fel kell számolni a kampányszerűséget"*.

A kampányszerűség leküzdésének egyik leghatásosabb módszere a hosszúlejáratú versenyszerződések megkötése. Ezek a szerződések állandósítják a szocialista versenyt és biztosítják azt, hogy a dolgozók, miután hosszabb időszakokra tesznek felajánlást, állandó építőivá válnak a szocializmusnak, jelentős mértékben felszámolják a munkaversenyben megmutatkozó kampányszerűséget. Tisztán kell látnunk, hogy nem elég a versenyszerződéseket pusztán mechanikusan kitölteni, hanem azokat a bizalmiaknak meg kell tölteni politikai tartalommal is. Ha megnézzük a két villamos főműhelyünket, a *Fűzessyt* és a *Dózsát*, akkor azt tapasztaljuk, hogy

a versenyszerződések többé-kevésbbé, jól-rosszul ki vannak állítva, azonban kevés konkrét vállalást tartalmaznak,

legtöbb esetben 1—2 százalékos normatúlteljesítést vállaltak a dolgozók. Ez természetesen a rosszul előkészített és mechanikus munkának az eredménye. Az ilyen mértékű vállalás, felajánlás tulajdonképpen lebecsülése a versenymozgalomnak, a terveljesítésnek. Ugyanis, aki nem tesz komoly értékű felajánlást a szerződésben, az nyilván nem látja a tervek túlteljesítésének jelentőségét a szocializmus építése terén.

Ennek a jelentősége túlnő az egyéni vállalások határain, mert a tervek túlteljesítése azt jelenti, hogy lerövidítjük azt az időt, amely a szocialista gazdaság, szocialista életforma megteremtéséhez feltétlenül szükséges.

Itt járnak elől jó példával az alábbi dolgozók. A Dózsa főműhelyben dolgozó *Tóth* II Géza élmunkás lakatos 8 hónap alatt 10 hónap és 10 napra előirányzott tervét teljesítette. Hasonló eredményt ért el *Csörgő* István élmunkás asztalos is, mert ő is 2 hónap és 10 nappal teljesítette túl eddigi munkatervét. Nem sokkal marad el ezen eredmények mögött Pesti Imre élmunkás kovácsbrigádjával sem, aki a tervtúlteljesítés terén 2 hónap és 7 napot ért el eddigi tervmunkájával kapcsolatosan.

Kracsun Sámuel asztalosbrigádja szintén 2 hónappal van előbbre évi terveljesítésében.

Ugyanezt láthatjuk az *Autóbusz-főműhelyben* is, ahol pl. *Kalmár* István szerelő vállalta, hogy ezévi tervét az októberi szocialista forradalom emlékünnepére befejezi.

Deák Lajos élmunkás esztergályos szerződésében vállalta, hogy új normájával teljesítményét október 1-ig 20 százalékkal, az év végéig pedig 50 százalékkal teljesíti túl selejtmentes munkával. Ezenkívül fejlettebb munkamódszerét a fiatal szakmunkásoknak átadja.

Börcsök András élmunkás hegesztő szerződésében vállalta, hogy a hozzá beosztott segédmunkást a hegesztési munkára betanítja.

Természetesen az ilyen és ehhez hasonló vállalásokkal kapcsolatosan a vállalatvezetésnek a feladata az, hogy a versenyszerződéseket állandóan figyelemmel kísérje és ezen keresztül biztosítsa a vállalások teljesítésének technikai előfeltételeit.

Komoly feladat vár a műszaki értelmiségiekre is, a versenyszerződésekkel kapcsolatosan.

Azonban nem kisebb feladat jut a szakszervezeti szervekre, aktivákra, akiknek alapos előkészítő és versenyszervező munkát kell kifejteniök a hosszúlejáratú versenyszerződések reális jellegének biztosítása érdekében.

Fokozott munkát kell végezni a bizalmiaknak, különösen most, az új normák bevezetése után, a már megkötött versenyszerződések átvizsgálásával kapcsolatosan.

A felülvizsgálatok után a bizalmiaknak állandó ellenőrzést kell gyakorolniok a vállalások teljesítésével kapcsolatosan, szükség esetén tanácsot adniok a lemaradások kiküszöbölésére, de mindezen túl állandóan szemmel kell tartaniok a teljesítmények nyilvántartását.

Ezeknek az ellenőrzéseknek rendszeresnek kell lenni és minden alkalommal összehasonlítást kell eszközölni az elvégzett munka, a vállalás és az előző hetek teljesítményével. Ezentúl minden esetben ki kell értékelni a termelés emelkedésének vagy az esetleges csökkenésének okait is, hogy a leszűrt tapasztalatok alapján a szükséges változtatásokat végre lehessen hajtani.

Szakszervezeti aktiváink előtt legyen útmutató a Politikai Bizottság határozata a szakszervezeti munkáról és a határozatban foglalt hiányosságok kiküszöbölésével

Igyekezzenek a hosszúlejáratú versenyszerződések felülvizsgálásánál jó bolsevik munkát végezni,

tanúbizonyságot téve arról, hogy a Politikai Bizottság kritikáját megértették és munkájukat *rövid időn belül* megjavítják.

Eredmények és hiányosságok jöttek felszínre a hozzászólásokban

Földvári elvtárs beszámolója után megkezdődtek a hozzászólások. Elmondották a dolgozók, hogyan javult meg munkájuk a PB határozata óta, milyen hiányosságok találhatók még, s hogyan akarják azokat kiküszöbölni.

Kállai elvtárs, debreceni titkár elmondotta, hogy a dolgozók kritikát gyakoroltak a PB. határozata nyomán feléje, hogy *keveset van az üzemben, a dolgozók között.* Azóta többször volt a dolgozók között, sőt kiment néhányszor a vonalra. A dolgozók ezt érdeklődve fogadták és többször fordultak azóta az ÜB-hez problémáikkal. Megemlíti, hogy az új norma szerint a jelenlegi üzemátlag 116 százalék. A továbbiakban — mondotta —, minden problémánkat átbeszéljük a pártszervezettel, s a PB határozata alapján fogjuk végezni munkánkat.

Tausz elvtárs, Sallag ÜB-titkára: Felvadatunk, hogy továbbra is még jobban szétdörtsük meg a kapcsolatot a pártszervezettel. Mi

igyekezni fogunk, hogy taggyűléseinket a PB kritikája nyomán jól előkészítsük,

hogy azon a dolgozók aktívak legyenek. A taggyűlésnek a jobb szakszervezeti munkát kell bizonyítania.

A jobb szakszervezeti munka érdekében felhasználjuk a háromnapos ÜB-titkári tanfolyamon kapott szempontokat. Felvilágosító munkával oda fogunk hatni, hogy a jól dolgozó szakmunkások — vállalás alapján konkretizálva — adják át tapasztalatukat a termelés emelése érdekében munkatársaiknak.

Széphelyi elvtárs, Párt ÜB-titkár kifejti, hogy a szakszervezeti munka megjavítása érdekében átszervezték a szociálpolitikai és a kultúrterületet, valamint a huszas bizalmihálózatot. Üzembizottsági munkánkat súlypontként a termelésre irányítottuk — mondotta —, amely területen már most is szép eredményeket értünk el. Megindítottuk a 100.000 km-es mozgalmat, amelyben 47 kocsival vesznek részt a dolgozók. Célunk, hogy ezt a számot 60 kocsira emeljük fel.

Pál elvtárs, vágóhídi ÜB-titkár megállapítja hogy a PB határozata előtt területükön igen rossz szakszervezeti munka volt. El voltunk szakadva a Párttól, — mondotta. — A Párt határozatát nem tárgyaltuk meg. Ellenőrzést nem folytattunk. A termelés területén például a versenyeket nem szervezték meg, így az kampányszerű volt. Nem vittük nyilvánosságra a versenyeredményeket. A bevétel növekedésére tett felajánlásokat nem fogadtuk el, mondván, hogy az nem elég konkrét. Így nem csoda, ha a maga termelés mögött nem volt kielégítő a termelékenység.

A fennálló hibák kiküszöbölése érdekében, a Párttal való átbeszélés után, átszervezték a műhelybizottságot, annak munkáját, úgyszintén a huszasbizalmi-hálózatot is.

Az eredmény a PB határozata nyomán, a helyi pártszervezet segítségével máris megmutatkozik. Például dolgozóinknak 78 százaléka tett felajánlást a Koreai Héten, mintegy 12.300 Ft értékben. Vagy például az új normák bevezetésével már az első héten dolgozóink több mint kétharmada 115—160 százalék között termel.

Munkánk további javítása érdekében a PB határozatát mindig szem előtt tartjuk, és az ellenőrzést, a Párttal való szoros kapcsolat alapján továbberősítjük, fejlesztjük.

Kaszás elvtárs, a szakszervezet termelési osztályának vezetője többek között kifejti, hogy az üzembizottságoknak tovább kell javítani viszonyát a dolgozókhoz. Ma még sokszor előfordul, hogy a dolgozók kisebb ügyeik elintézését a szakszervezetbe jönnek megoldani, mondván azt, hogy azért jöttem ide ügyemmel, mert az ÜB nem intézi el.

A továbbiakban kifejti, hogy ellenőrzésük ideje alatt kitűnt például az *üllői úti telepen*, hogy a bérfizetést éppen a bérelszámoló nem ismeri.

Egy másik esetet említve megállapítja, hogy az üzembizottság nem elég éber és az észrevett hibát nem tárja fel a dolgozók előtt. Például két szerelő visszatartotta normáját azzal a céllal, hogy az új norma bevezetésekor többet keressen.

Az ilyen jelenségek bekövetkezését — mondotta *Kaszás* elvtárs — az üzemi bizottságoknak, az aktíváknak éberen kell figyelni és jelenteni a felsőbb vezetés felé, hogy ezeket kiküszöbölve, nagyobb legyen a termelésünk, termelékenységünk, mert így szolgáljuk Pártunk vezetésével dolgozó népünk ügyét, fejlődésünket.

Odor elvtárs, a Bur-telep ÜB-titkára: Egy esetben a pártbizottságtól kint voltak településünkön — mondotta többek között —, és az egyik ÜB funkcionáriust magukhoz hívatták. Kérték, hogy számoljon be munkájáról. Az illető ÜB-tag odajött hozzám és megkérdezte, hogy köteles-e a Pártnak munkájáról beszámolni, hiszen ő ÜB-tag. Persze azóta sokat fejlődtünk minden területen. Például a koreai csomagakcióban a dolgozók lelkesen vettek részt, amit bizonyít az, hogy a dolgozóknak több mint 90 százaléka küldött csomagot a bős koreai harcosoknak.

Az új norma bevezetésénél is szép eredményt értünk el, a mai napon telepünk átlaga 120 százalék.

Feladatul tűztük ki, hogy átszervezzük az ÜB több reszortját. Főleg és elsőként jön számításba a kultúra, sport, szociálpolitika. Kultúrtéren átszervezzük a színjátszó csoportot, könyvtárunkat új könyvekkel gazdagítjuk, valamint olvasószobát létesítünk dolgozóink továbbtanulása érdekében.

Váraljai (Ferenc fm.), *Varga* (X. Pest), *Makula* (Szépilona) ÜB-titkárok és *Sipos* elvtárs, a szakszervezet szervezési osztályának politikai munkatársa szóltak még hozzá a referátumhoz, majd *Földvári* elvtárs válaszolt a felszólalásokra. Hangsúlyozta, hogy a PB. határozata fordulatot jelent a szakszervezet munkájában. A bibák felszámolása gyorsan halad előre.

Földvári elvtárs beszéde végén hangsúlyozta, hogy fel kell használni a normarendezés és az Országos ÜB-titkári Értekezlet tapasztalatait a szakszervezeti taggyűlések előkészítésénél. — Egy percig sem lehet kétséges, — mondotta —, hogy a párthatározat végrehajtásának döntő láncszemét alkotják a szakszervezeti taggyűlések. A taggyűléseken be kell számolni arról, hogy mit tett a szakszervezeti központ és mit tettek az üzemi bizottságok a Politikai Bizottság határozatának végrehajtása érdekében. A taggyűléseknek el kell érniök azt, hogy megjavítsuk a Párthoz való viszonyunkat; azt, hogy megerősítsük a szakszervezet kapcsolatát a dolgozó tömegekkel; azt, hogy megalkuvás nélkül küzdjünk a politikai és gazdasági kártevők ellen; azt, hogy megjavítsuk és rendszeressé tegyük a szakszervezet eszmei, politikai és kulturális nevelőmunkáját.

A felsorolt feladatok mellett rá kell mutatni a taggyűlésnek a hiányosságokra, a munkaverseny továbbfejlesztésével és kiszélesítésével kapcsolatban előttünk álló időszerű feladatokra.

Ugyancsak döntő feladatunk az ötéves terv 1950. évre előirányzott tervének minden részletében való teljesítése, túlteljesítése; az anyagtakarékossági mozgalom elterjesztése és végül, de nem utolsósorban az újonnan bevezetett normák szigorú betartása, a legkíméletlenebb harc az ellenség normalazítási kísérletei ellen.

Dolgozóink és a szakszervezet átérzik felelősségük súlyát, átérzik, hogy mivel tartoznak Pártunknak *és Rákosi* elvtársnak és úgy fognak dolgozni, hogy a szakszervezeti taggyűlések a párthatározat maradéktalan megvalósítását hatalmas lépésekkel viszik előbbre.

Az Országos ÜB-titkári Értekezlet az Internacionálé hangjaival ért véget.

„A PÁRT DIADALRA VITTE AZT AZ ÜGYET, AMELYÉRT HÁMÁN KATALIN HARCOLT"

Ünnepélyes keretek között leplezték le Hámán elvtársnő emlékművét

Szeptember 3-án bensőséges ünnepség keretében avatták fel Hámán Katalin sírkövét. Az avatáson megjelentek a Párt, a szakszervezet, a sztahánovisták, a szakszolgálat képviselői. Képünkön Németh István elvtárs, a vasutas szakszervezet főtitkárhelyettese ünnepi beszédét mondja.

A magyar vasutasság szeptember 3-án bensőséges ünnepség keretében áldozott *Hámán* Katalin halhatatlan emlékének.

A koradélelőtt folyamán a Vasútpolitikai Osztály, a szakszervezet, a vasutas sztahánovisták és a szakszolgálat képviselői jelenlétében avatták fel *Hámán* Katalinnak, a magyar munkásmozgalom mártirjának sírkövét a rákoskeresztúri temetőben.

Az avatóbeszédet *Németh* István elvtárs, a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének főtitkárhelyettese mondotta.

— Eljöttünk *Hámán* Katalin elvtársnő sírjához — mondotta többek között —, hogy lerójuk kegyeletünket nála, akit példaképünknek tekintünk és hitet tegyünk arról, hogy példamutató harcos élete milyen hatalmas erőt jelent valamennyiünk számára abban a harcban, melyet az imperializmus ellen, a békéért és országunkban a szocializmus felépítéséért folytatunk. *Rákosi* elvtárs mondotta, a magyar munkásmozgalom mártirjaival kapcsolatban: *„Régi tartozásunknak teszünk eleget most a fasizmus és reakció leverése után, amikor Pártunk és a magyar demokrácia előtt rámutatunk mártirjainkra és példaképpen állitjuk oda, az új harcosok elé azokat a hősöket, akiknek önfeláldozó küzdelme nélkül nem tudtunk volna rátérni a szabadság jobb jövő felé vezető útjára. Emléküket őrizni és ápolni fogjuk, példaképpen állitjuk a feltörekvő nemzedék elé és ihletet merítünk belőle a jövő nehéz, de győzelmes harcaihoz."*

A mi nagy tanitónk és szeretett vezérünk, *Rákosi* elvtárs szavai szerint járunk el most is, amikor *Hámán* Katalin elvtársnő emlékét feleleventjük és ápoljuk, erőt merítünk az ő harcos életéből további harcaink során.

Németh elvtárs beszéde után a Párt képviseletében *Horváth* János elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály vezetője, a szakszervezet nevében *Végh* Lajos elnök és *Németh* István főtitkárhelyettes, a Közlekedés és Postaügyi Minisztérium részéről *Prieszol* József elvtárs államtitkár, az MNDSZ a Vegyipari Szakszervezet küldöttei megkoszorúzták a hős asszony újonnan emelt siremlékét.

Délelőtt 11 órakor került sor a Budapest Nyugati-pályaudvar indulási oldalán lévő térségen *Kirchmayer* Károly vasutas szobrászművész alkotása, *Hámán* emlékoszlopának ünnepélyes leleplezésére.

A pályaudvar falait ebből az alkalomból hatalmas vörös és nemzetiszinű drapériákkal vonták be. *Lenin*, *Sztálin* és *Rákosi* elvtárs arcképével diszitették. A bensőséges emlékünnepségen nagy számmal jelentek meg Budapest vasutasságának a különféle tömegszervezeteknek, a VI. kerület képviselői. Megjelent az ünnepségen a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének képviseletében *Szabó* Piroska elvtársnő, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának titkára. Ott volt *Prieszol* József elvtárs közlekedésügyi államtitkár, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének tagja, *Horváth* János elvtárs, a Vasúti Főosztály Vasútpolitikai Osztályának vezetője, *Végh* Lajos elnök, *Németh* István főtitkárhelyettes elvtársak a Vasutas Szakszervezet képviseletében, *Földvári* László elvtárs közlekedési csoportfőnök, *Nezvál* Ferenc elvtárs a Fővárosi Tanács Végrehajtó Bizottságának elnökhelyettese, *Csanádi* György elvtárs az Államvasutak vezérigazgatója, *Kossuth-díjasaink*, sztahánovistáink és sokan mások.

A Vasutas Szakszervezet fúvószenekarának gyászindulója nyitotta meg az ünnepséget, majd Horváth Ferenc elvtárs Majakovszkij: *„A Pártról"* cimü költeményét szavalta el.

Ezután Szabó Piroska elvtársnő mondott ünnepi beszédet.

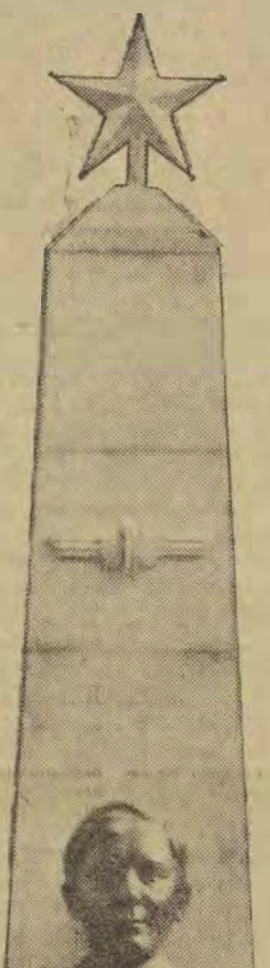
— Pártunk egyik legkiválóbb harcosának emlékéért jöttünk össze — mondotta. — Azért, hogy megemlékezzünk arról az elvtársnőről, akinek élete és harca egybeforrott Pártunk harcaival, dicsőséges multjával. A Párt mártirhalált halt tagjai örökre ragyogó példái maradnak a munkásmozgalomnak.

Szabó Piroska ezután ismertette Hámán Kató életét.

— Sokat küzködött, amig elérte, hogy a MAV mint pénztárkezelőt 1908-ban alkalmazta. Az 1918-as forradalom már a munkásmozgalomban találta, a Tanácsköztársaság idején a vasutas dolgozók egyik vezetője lett. A forradalom leverése után a Horthy-reakció börtönbe vetette. Kiszabadulása után a MAV nyugdijigény nélkül elbocsátotta. A munkásüldöző, a proletárok öntudatát megtörni, megsemmisiteni akaró ellenforradalmi rendszer hosszú időn keresztül nem hagyta dolgozni, éhezett, rongyoskodott évekig. Végül a Ruggyantagyárban elhelyezkedett munkásnőnek. Nem törte meg a nincstelenség. Nem tette megalkuvóvá az éhezés. Mint szervezett munkás, élenjárója lett a vegyipari dolgozók harcának. Rövidesen a szakszervezet titkárává választották. De Peyeréknek nem tetszett a kommunista vezetés és provokációs módon rendőrkézre juttatták. *Hámán* elvtársnő ezek alatt az évek alatt áliandóan részt vett az illegális Párt munkájában. Szervezte a Pártot, szervezte a Vörös Segélyt. Jó munkáját, harcos, önfeláldozását a Párt annyira értékelte, hogy a Központi Bizottság tagjának választották.

A Vasútpolitikai Osztály nevében Horváth János elvtárs, a központi Vasútpolitikai Osztály vezetője megkoszorúzza Hámán Katalin emlékművét.

1925-ben árulás következtében elfogták Pártunk legjavát. *Hámán* elvtársnő *Rákosi* elvtárs nagy példája nyomán úgy viselkedett a tárgyaláson, ahogy csak Pártjához és osztályához hü, törhetetlen kommunista tudott viselkedni. A nemzetközi proletár szolidaritas, párosulva az elvtársak nagyszerü magatartásával, megmentette életüket a Párt, a nemzet, a jövő számára. A statáriális biróság nem mert ítéletet hozni. A törvényszék két és fél évre ítélte el *Hámán* elvtársnőt. Kiszabadulása után újra bekapcsolódott a mozgalomba, körülbelül még tizszer fogták el. Utoljára 1934-ben, akkor annyira verték, hogy veséje, mája összetört, hogy többé nem gyógyult meg, 1936-ban augusztus 31-én meghalt.

— *Hámán* elvtársnő élete példája az illegális mozgalom harcosai életének. *Hámán* elvtársnő azért tudott igaz kommunistává válni, mert erőt adott neki osztálya iránt érzett szeretete, mert volt a mozgalom, volt a Párt, amely segitségére volt, hogy szilárd, megingathatatlan legyen. *Hámán* elvtársnőt elpusztította a magyar fasizmus, de itt, emléke előtt elmondhatjuk, hogy életét nem áldozta hiába. A Párt diadalra vitte azt az ügyet, amelyért ő harcolt. Hazánkban a dolgozó nép került hatalomra, országunk soha nem látott fejlődést ért el. A munkásanya szive nem szorul össze többé éhező gyermeke láttán, hanem örül, vidám, boldog, dolgozó családjának.

— Ez az emlék azonban figyelmeztető is. Figyelmeztető arra, hogy nincs még vége a harcnak. Nem fejeztük még be feladatainkat. Sok még az ellenség, vannak, akik lángba akarják boritani újra a világot. Ártatlan gyermekeket, szabadságszerető népeket gyilkolnak azok, akiknek egy istenük van: a kizsákmányolt dolgozón szerzett pénz.

— Nekünk, magyar dolgozóknak és különösen a magyar anyáknak legközvetlenebb érdekünk és kötelességünk, hogy az elnyomás, a szolgaság, a háború ellen harcoljunk. A vasutasok, Magyarország dolgozói zárják szivükbe *Hámán* Kató emlékét s azokat az eszményeket, amelyekért ő harcolt s amelyekért minden becsületes haladó dolgozó igaz szivvel harcolhat. *Hámán* Kató a mi életünkért és szabadságunkért is áldozta életét. Szivünkbe zárjuk őt és mindazokat, akik a kommunista célkitüzésekért, a kizsákmányolás megszüntetéséért harcolnak — fejezte be beszédét *Szabó* Piroska elvtársnő.

Utána *Pálmai* István elvtárs, a Budapesti MAV Igazgatóság Vasútpolitikai Osztályának alosztályvezetője rövid beszéd kiséretében a vasút dolgozói nevében az emlékművet átadta Budapest dolgozóinak és a dolgozó magyar népnek.

— *Hámán* Katalin élete, munkássága, követendő példa a vasutasok és minden dolgozó előtt, megmutatja azt, milyennek kell lennünk, hogy valóban szocialista vasutasok lehessünk — mondotta. — Mi, vasutas dolgozók, megfogadjuk, hogy *Hámán* Katalin elvtárshoz méltón folytatjuk megkezdett munkánkat az őszi forgalom sikeres lebonyolitásáért, Pártunk erősitéséért, az ellenség felszámolásáért, erősitjük szeretetünket, tovább mélyitjük hálánkat a világ béketáborának vezetője, a nagy Szovjetunió iránt. Megfogadjuk, hogy szeretett Pártunk vezetésével harcolva, a vasút dolgozói méltók lesznek Pártunk s mindannyiunk bölcs vezére, Rákosi elvtárs és a magyar nép bizalmára.

A Fővárosi Tanács Végrehajtó Bizottságának nevében Nezvál Ferenc elvtárs, elnökhelyettes vette át az emlékművet és emlékezett meg Hámán Katóról, munkatársáról az illegalitasban.

Nezvál Ferenc beszéde után lehullott a lepel Hámán Kató emlékművéről és a megjelent küldöttség a Chopin: Gyászinduló hangjai mellett megkoszorúzták az emlékszobrot. Elsőnek Szabo Piroska elvtársnő helyezte el a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének hatalmas koszorúját, majd a Munkásmozgalmi Intézet küldöttei, a Vasútpolitikai Osztály vezetője, Horváth János elvtárs, a Budapesti MAV Igazgatóság Vasútpolitikai Osztálya, a VI. kerületi elöljáróság, az MNDSZ küldöttei. Németh István elvtárs főtitkárhelyettes a Vasútas Szakszervezet képviseletében, majd sorban, egymásután a Vegyipari Dolgozók Szakszervezete, a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium, a Vasúti Főosztály, a Magyar Ruggyantaáru-gyár, Budapest Nyugati Pályaudvar, a Landler Jenő Járműjavitó ÜV, a MESZHART, az Eszaki Járműjavitó ÜV, a Hámán Kató Gyermekotthon és végül a Dunakeszi Járműjavitó ÜV dolgozói rótták le kegyeletüket és helyezték el koszorúikat az emlékmü előtt.

A kegyeletes emlékünnepség az Internacionálé hangjaival ért véget.

Szeptember 3-án ünnepélyes keretek között leplezték le Hámán Katalin emlékoszlopát Budapesten, a Nyugati-pályaudvar indulási oldalán lévő térségen. Képünkön Szabo Piroska elvtársnő, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának titkára, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége nevében megkoszorúzza a magyar munkásmozgalom mártirjának emlékművét. Az emlékmü Kirchmayer Károly vasutas szobrászművész alkotása.

A közlekedés újítói készülnek a II. Országos Újító Kiállításra

Rákosi elvtárs a sztahánovisták I. Országos Tanácskozásán mondotta: *„A sztahánovista módszer nem az ember fizikai erejének fokozottabb megfeszítésén, nem a munkás fizikai fáradságának fokozásán alapszik, hanem elve a régi magyar közmondás: „többet ésszel, mint erővel."*

Megállapíthatjuk, hogy Pártunk, Rákosi elvtárs iránymutatása nyomán újítómozgalmunk a Sztahánovmozgalom kifejlődésének, a szocializmus építésének lendítő erejévé vált.

Ha a közúti közlekedési vállalatok újítási mozgalmának augusztusi eredményeit vizsgáljuk, megállapíthatjuk azt, hogy dolgozóink nagy része szívügyének tekinti a közlekedés ötéves tervének és ezzel a szocializmust építő téves tervünknek túlteljesítését és újításaival az újításokból eredő megtakarításokon keresztül igyekszik növelni a termelékenység emelkedését elősegítő beruházási tervünk túlteljesítését.

A *Fővárosi Villamosvasútnál* pl. az augusztus hónapban elfogadott javaslatok előkalkulált egyévi gazdasági eredménye 95.364.— Ft-ot, a *Fővárosi Autóbusz Főműhelynél* 99.996.— Ft-ot jelentett. De a többi vállalatoknál is tekintélyes összegű megtakarítást eredményezett a dolgozók újítási tevékenysége.

A *„Koreai Hét"* versenylendülete nagymértékben fokozta újítóink tevékenységét is. Ez természetes is, mert hiszen ezen a héten dolgozóink még nagyobb figyelemmel fordultak a munkák észszerűsítése, az észszerű munkamegszervezés, az anyaggal, energiával való takarékoskodás felé. Ez eredményezte azt, hogy augusztus hónapban a fővárosi közlekedési vállalatok dolgozói 254 újítási javaslatot nyujtottak be, ami az előkalkulációk alapján 260.637.— Ft. megtakarítást fog eredményezni.

A közlekedés újítói is lelkesen készülnek az újítók seregszemléjére, a II. Országos Ujító Kiállításra. Dolgozóink 10 újítással szerepelnek

majd az október 5-én megnyiló ki állításon. Ebből öt újítás műszaki és gazdasági szempontból országos jelentőségű. Igy pl. *Móri* Károly: nagy keresztmetszetű aluminium kábel. *Pál—Bálványos:* diaboló szigetelő. *Vincze—Pál:* váltó reteszelő készülék, *Klauszner—Iharos:* mikasapka hulladék csillámból és *Tóth—Gulyás:* lemezegyengetés elektroda helyett elhasznált motorszénkefével, című újítások országos érdeklődésre tarthatnak számot.

A szakszervezet tervszerűen gondoskodik arról, hogy a közlekedés dolgozói közül minél többen megtekinthessék ezt a kiállítást, ahol az ország legkiválóbb újítói mutatják be találmányaikat, módszereiket Kormányzatunk gondoskodott arról is, hogy a Szovjetunió és a népi demokráciák sztahánovistái bemutassák új módszereiket, teljessé tegyék ezt a nagy tapasztalatcserét, ezzel is segítve dolgozóinkat ötéves tervünk időelőtti teljesítésében, a Sztahánov-mozgalom további kiszélesítésében, a selejt csökkentésében, az anyagtakarékosságban.

Üzemi bizottságaink készítsék elő dolgozóinkat az újító kiállítás megtekintésére, az újító- és élmunkás körök beszéljék át azokat a kérdéseket, amelyeknek megoldásával el tudják tüntetni az üzem szűk keresztmetszeteit, hogy már a kiállítás megtekintésében is tervszerűség legyen.

A tervszerűségről szólva meg kell állapítanunk, hogy ez újítómozgalmunknak egyik fő hiányossága. Ez meglátszik abból is, hogy pl. a *Fővárosi Villamosvasútnál* augusztusban 112 volt az elutasított javaslatok száma, a megvalósított 23-mal szemben. Ez arra int bennünket, hogy fokozottabb mértékben kell foglalkozni funkcionáriusainknak az újítási mozgalom kérdésével és

ezen a területen is végre kell hajtani Pártunk Politikai Bizottságának határozatát

és szorosabb kapcsolatot kell tartani a tömegekkel.

Nem lehet az újítási mozgalmat íróasztal mellől irányítani. Meg kell beszélni a dolgozókkal azt, hogy milyen irányban újítsanak, rá kell világítani a szűk keresztmetszetekre, figyelemmel kell kisérni az üzem fejlődését és ahol bármilyen fennakadás van, emelkedik a selejt, csökken a termelékenység, ott azonnal közbe kell lépni, meg kell beszélni a dolgozókkal, hogy hogyan lehetne ezen segíteni.

A Politikai Bizottság határozata feladatul tűzi ki a szakszervezeti funkcionáriusokkal, az ellenség elleni következetes, meg nem alkuvó harcot.

A munkaverseny egyik fő alapja az újítómozgalom, amely meggyorsítja a termelés ütemét. Az újítómozgalom kiszélesítése tehát döntő módon elősegíti a munkaversenymozgalom, a Sztahánov-mozgalom kiszélesítését. Ez pedig arra int bennünket, hogy ott, ahol az újítómozgalmat felületesen kezelik, ott nemcsak a hanyagságot és a hozzá nem értést kell keresni, hanem itt minden esetben meg lehet én meg kell találni az ellenség kezét.

Üzemi Bizottságaink tekintsék tehát központi feladatuknak az újítómozgalom kiszélesítését, funkcionáriusaink tegyenek eleget Rákosi elvtárs február 10-i beszédében mondott felhívásának és *„járjon elől minden kommunista a munkaverseny minden ágában, az újítómozgalomban, a brigádmozgalomban és gondoskodjon arról, hogy az ötéves tervet pontosan, részleteiben is végrehajtsuk."*

Néprádió-bemutató a Baross-pályaudvaron

A közelmultban a Fővárosi Villamosvasút Baross pályaudvarán *néprádió-bemutatót* tartott a *„VILLRÁD"* propaganda osztálya.

A bemutató nagy érdeklődés mellett folyt le. A dolgozók nagy tömege hallgatta figyelmesen népi demokráciánk egyik jelentős vívmányát, a minőségileg elsőrangú és a dolgozók által könnyen hozzáférhető, illetve kedvezményesen megvásárolható *néprádiót.*

A Baross-pályaudvar dolgozói a bemutató után nagy számban jegyezték megvételre a *néprádiót.*

A közeljövőben a *„VILLRÁD"* propagandaosztálya fel fogja keresni helyicsoportjainkat és be fogja mutatni a dolgozóknak ebédido alatt vagy egyéb megfelelő időpontban a *néprádiót* azzal a céllal, hogy a dolgozók a helyszínen győződjenek meg minő-égéről és ezzel fokozza a dolgozók rádióvásárlási kedvét

Üzemi dolgozók köszönete a gyönyörű kultúrotthonokért

„Kedves Közlekedés!

A mult hét egyik délutánján elmentem a szakszervezeti központba, hogy esedékes tagdíjamat befizessem.

Kellemes látvány fogadott. A kultúrotthon gyönyörű, világos, pazarul berendezett termeiben lüktető élet folyt. Az egyik teremben három pár sakkozott, többen a jól összeválogatott könyvtárból, amelyben megtalálhatók a modern szovjet és egyéb haladószellemű összes irásművek, kivett könyveket olvastak.

A másik teremben a szakszervezet zenekarának mandolin-tagozata próbált. Szebbnél-szebb szovjet zenedarabokat s indulókat játszott. Mások ping-pongoztak, dominóztak, billiárdoztak. Olyan itt minden, mint a régi világ urainak kényelmes kluhjaiban volt, csak a birtokos tekintetében állott be jóleső változás. A nyegle, henye, dologtalan, semmirevaló „ficsurak" helyett kérgeskezű dolgozók élvezik a munka utáni jól megérdemelt szórakozást.

Igaz örömmel tölt el szakszervezetünk gondoskodása, ahogy Pártunk akaratát teljesiti.

Remélem, hogy legközelebbi szabadnapomat már én is e nagyszerű kultúrotthonban fogom eltölteni szaktársaim körében és igénybeveszem a nemes szórakozási lehetőségeket.

Szabadság!

Szekeres Gábor
gépjárművezető.

A pártszervezet válasza
„A közraktárak félnek a kritikától"
című riportunkra

„T. Szerkesztőség! A „Közlekedés" szeptember 1-i számában olvastuk a „Közraktáraknál félnek a kritikától" c. cikket, mellyel kapcsolatban közöljük, hogy, alapszervezetünk vezetősége foglalkozik a cikkben közöltekkel, s az ügyben a szükséges vizsgálatot folyamatba tette.

A vizsgálat befejezése után az ügyre visszatérünk és illetékes helyen a szükséges intézkedések megtételére javaslatot teszünk.

Annyit már most is közölhetünk, hogy t. Szakszervezetük és a közraktári szakma vezetői között szoros együttműködést, Pártunk irányvonalának és a népgazdaság érdekeinek megfelelően nélkülözhetetlenek tartjuk.

Elvtársi üdvözlettel:

Raktárház- és Hűtőipari Központ MDP üzemi Pártszervezete nevében: Szepesvári Viktos párttitkár."

SZAKMAI TOVÁBBKÉPZÉSSEL — A SZTAHÁNOV-MOZGALOM KISZÉLESÍTÉSÉÉRT

A Politikai Bizottság július 24-i határozata feladatul állítja a szakszervezetek elé, hogy „harcoljanak következetesen a szocialista munkaverseny, a Sztahánov-mozgalom fellendüléséért és további kiszélesítéséért".

A sztahánovisták azok, akik a normák megdöntésén keresztül utat mutatnak a termelés forradalmához, állandó tervszerű fejlesztéséhez. Ahhoz, hogy a Sztahánov-mozgalmat valóban ki tudjuk szélesíteni, arra van szükség, hogy üzemi bizottságaink egyik legfontosabb feladatuknak tekintsék a szakmai továbbképzés kérdését. A sztahánovista-mozgalom alapja: az új, fejlettebb technika. A sztahánovisták azonfelül, hogy fegyelmezettebben, az időt jobban kihasználva, pontosabban, rendszeresebben dolgoznak, saját munkájukban még új technikát is kialakítanak.

Sztahánovistáink nagyobb része nem rendelkezik nagy technikai előképzettséggel és tudásuk többnyire a munkában eltöltött évek tapasztalataiból ered; kezdeményezésük pedig a munkaverseny lendületéből, abból, hogy egyre inkább kezdik fizikai munkájukat nem mechanikusan, hanem a technika fejlődésének lehetőségén gondolkodva végezni. Biztositanunk kell tehát, hogy sztahánovistáink gyakorlati tapasztalaik mellett rendszeresen és tervszerüen fejleszteni tudják elméleti technikai felkészültségüket is. Most, amikor dolgozóink harcot indítottak az új normák túlteljesítéséért különösen fontos az, hogy nemcsak sztahánovistáinknak, de minden dolgozónknak módot s lehetőséget nyujtsunk arra, hogy emelve technikai tudásukat, új módszerekkel dolgozva, eredményesen tudják megvívni ezt a harcat.

Üzemi bizottságaink és a gazdaságvezetés feladata ebben a kérdésben kettős: Egyrészt figyelemmel kell kisérni és elő kell segíteni sztahánovistáink politikai és technikai fejlődését, másrészt szervezetten és tervszerüen biztositani kell azt, hogy sztahánovistáink minél több dolgozónak adják át módszereiket és vegyenek részt a telep vagy üzem többi dolgozóinak politikai és technikai továbbképzésében.

Ötéves tervünk minden vonalon, így a közlekedés vonalán is megköveteli a technikai fejlesztését az új, fejlettebb termelési módszerek bevezetését. A technika fejlesztésének, új, fejlettebb termelési módszerek megvalósításának előfeltétele a szakképzett a technikát jól is merő ember. Ezért üzemi bizottságainknak és a termelés vezetésének mindennapi feladatává kell, hogy válion az, hogy a szakmai oktatás kiszélesítésén keresztül biztositsa a termelésben és annak irányításában résztvevő szakképzett dolgozók és vezetők számának növekedését, mert ezzel fokozza a vezetés erejét és egyben biztositja a vezetésre háruló újabb nagy feladatok végrehajtását.

Üzemi bizottságaink szervezzenek a műszaki értelmiség bevonásával előadássorozatokat, amelyek keretén belül képezzenek súlypontokat az üzem egy-egy szűk keresztmetszetének eltüntetésére, a munka helyes megszervezésének új módszereire. Az előadássorozatok tárgyat az üzem tervfeladatai kell, hogy megszabják. Üzemi bizottságaink tehat gondosan tanulmányozzák át az üzem vagy a telep tervét és annak kiértékelése után beszéljék át a gazdasági vezetéssel, hogy milyen megindítandó szakmai továbbképző vagy átképző tanfolyamokra van szükség.

Arra kell venni az irányt, hogy a műszaki értelmiség vállalja egy-egy sztahánovista patronálását, gondoskodjék annak technikai továbbképzéséről, lássa el tanácsokkal, segítse problémáinak megoldásában. A sztahánovisták pedig vállalják egy-egy dolgozónak patronálását, akivel a rendszeres munkamódszerátadáson kívül külön foglalkoznak és igy társadalmi úton is biztositani tudjuk dolgozóink technikai fejlődését. Mindezeken kívül azonban különös gondot kell fordítani arra, hogy minél több sztahánovistánk és dolgozónk kapcsolódjon be a vállalatok és az állami szervek által létesitett szakmai továbbképző tanfolyamokra, esti iskolákra tehát lehetővé kell tenni azt, hogy minél több dolgozónk sztahánovistává és minél több sztahánovistánk technikussá, mérnökké képezze magát.

Üzemi bizottságainknak oda kell hatni, hogy azok a dolgozók, akik elvégezték szakszervezetünk központi Sztahánov-iskoláját, szervezett formában adják tovább az itt tanultakat. Igen jó példáját adták a kezdeményezésnek Baross-p.-u. Sztahánov-iskolát végzett kocsivezetői akik megindították a telep Sztahánov-iskoláját és így a dolgozók széles tömegeivel ismertetik a központi Sztahánov-iskolán tanult anyagot.

A szakszervezeti aktivák elsőrendü feladata kell, hogy legyen az, hogy bekapcsolódva a szakmai továbbképzésbe, elsajátítsa az új technikát, a sztahánovisták munkamódszerét, példamutató módon a termelés élenjárói közé küzdje fel magát. Az a funkcionárius, hizalmi, aki lemarad a technikai fejlődésben, nem tud segítséget nyujtani a dolgozóknak problémáik megoldásában, versenyfeladataik teljesítésében, tehát nem alkalmas a vezetésre.

Üzemi bizottságaink a szakmai oktatás kiszélesítésén keresztül adjanak újabb lendületet a „szakma legjobb dolgozója" cimeért folyó versenynek, kapcsolják össze a szakoktatás kifejlesztését a szocialista munkaverseny formáinak felújításával, élettel és tartalommal való megtöltésével, hogy kommunista módra végre tudjuk hajtani ezen a területen is Pártunk Politikai Bizottságának határozatát.

Deák Lajos élmunkás, esztergályos:

Megbecsülésünket érezzük a munkavédelemből és a szociális gondoskodásból

A Horthy-rendszer munkásnyúzó gyárosainak és iparmágnásainak nagy élvezetet nyujtott a dolgozó nép minél nagyobbmérvü kizsákmányolása. Ezer és ezer munkásárulót fizetett a tőkés, hogy ezt a célját elérhesse.

A dolgozók egészségvédelmével persze nem törődött senki. Sötét műhelyek, hiányos tisztálkodási lehetőségek voltak. Ezek a főbb ismérvei a régi rend gyárainak és üzemeinek. Az OTI bérházainak számát szaporította az általunk befizetett járulékösszeg nagyrészéből. Az összeg kisebb része jutott a munkások gyógykezelésére. Üdülőbe csak a gyárosok, az „urak" és esetleg a profitjuk növelését segitő *„hajcsárok"* mehettek.

A régi rend urai, a fasiszták még munkahelyeinket is földig leromboltatták a háborúban, nem hogy egészségvédelmünkről gondoskodtak volna. Háború előtt a műhelyek sötétek, piszkosak voltak. Az egészségre káros levegőjü üzemekben tucatszámra betegedtek meg a dolgozók. A tőkéseket ez nem érdekelte, hiszen az utcán ezrével voltak pótlást szolgáló munkanélküliek.

Ez a mult bűne. Nem kívánok visszanézni a multba, csak okulásul a régi rendszert visszasiróknak húztam fölé sötét multunk mögül a függönyt.

Mi előre nézünk és előre megyünk, a nagy Szovjetunió öntudatos kommunista dolgozóinak nyomdokain. Ma már a kételkedők is bizakodással néznek mindjobban kibontakozó jövőnk elé. Nézzük meg, hogyan is néz ki a munkásvédelem ma pl. nálunk, a *„Sallay Imre autóbuszfőműhelyben"*. Gondolom, sőt meg vagyok győződve róla, hogy még van olyan üzem, gyár, melynek vezetősége tanulhat tőlünk.

Felszabadulásunk óta öt év telt el. Erőteljes munkánk nyomán üzemünk a Damjanich-utcai ideiglenes telepről gyönyörü, világos és higiénikus új műhelyünkbe: a Gyömrői-utra költözött.

„A legfőbb érték az ember" — mondotta nagy tanítónk, *Sztálin* elvtárs. Ez a tanítás vezette pártszervezetünk, szakszervezetünk és vállalatunk vezetőségét, amikor szép, tiszta és tágas öltözőket és fürdőket rendezett be számunkra. Gépi berendezéseink védőrácsokkal vannak ellátva, hogy balesettől óvjanak bennünket és szép, világos műhelyeink egészségünket védik.

Üzemi orvosunk minden héten kétszer jön ki hozzánk, így ha bármelyikünknek baja van, rögtön orvosi kezelésben részesülhet. Méltó elismerést érdemel üzemünkben a szociálpolitikai felelős elvtárs, aki munkája mellett, szociális munkakörét, példamutatóan végzi el.

Ime a mult és jelen közötti különbség! Mennyire más a két rendszer, ha a dolgozók szempontjából vizsgáljuk meg az ember megbecsülését. A jelen az ember életét védi és igyekszik segíteni munkánk zavartalanságát.

Nekünk az a feladatunk, hogy a megbecsülést jó munkánkkal, a termelékenység további emelésével még jobban kiérdemeljük.

Szabadság!

Deák Lajos
élmunkás, esztergályos,
Sallay fm."

A FÜSZÉRT NV gépkocsivezetői az ÜB és a bizalmiak támogatásával kitünő eredményeket érnek el a „Százezerkilométeres"-mozgalomban

A FÜSZÉRT NV garage üzemi bizottság munkája az utóbbi időkig igen gyenge volt. Elsősorban éreztük egy erős pártszervezet hiányát. Miután üzemünkben a pártszervezet megalakult és az üzem politikai élete felélénkült, még jobban kiütköztek egymás után az ÜB hiányosságai.

A Párt politikai bizottságának az üzemi szakszervezeti munkával kapcsolatos határozata végérvényesen megmutatta az utat, amelyet követni kell. Üzemi Bizottságunk helyes önkritikával élve, igyekezett munkáját javitani. Elsősorban javitani kellett az ÜB és a dolgozók közötti kapcsolatot. Megszerveztük minden kérdésre kiterjedő bizalmi értekezleteket és ezeket minden héten határozott programmal megtartjuk. Ezeken az értekezleteken ismertetjük a bizalmi jó munkájának feltételeit, részletesen kitárgyaltuk az aktuális kérdéseket, melyek az üzemi életben és politikában felszinre kerülnek.

A bizalmiak már átérzik munkájuk fontosságát, elsősorban az ő jó munkájuknak köszönhetjük a „Koreai-műszak" sikerét.

ahol 23 százalékkal teljesítettük túl felajánlásunkat. Fáradhatatlan agitációjuk következménye volt, hogy bebizonyithattuk együttérzésünket koreai munkástestvéreinkkel. A jól előkészített műszak után újból összejöttünk és kiértékeltük munkánkat, majd célul tüztük ki a „Koreai műszak" eredményének megtartását, a termelékenység emelésével pedig annak túlteljesítését.

A lelkes hangulatú értekezleten egy *komplex-brigád* alakult a szűk keresztmetszetek eltüntetésére, a jobb munkamódszerek és feltételek megszervezésére.

Az ÜB és a bizalmiak jobb munkája a 100.000 km-es mozgalomban is erősen érezteti hatását.

A *„Koreai műszak"* új lendületet adott a mozgalomnak és üzemünk gépkocsivezetői csaknem teljes számban jelentkeztek rá versenyvállalásaikkal.

Ki kell emelnünk a mozgalomban élenjáró *Bándi* János, *Hegedüs* Imre, *Kun* János, *Szoldatics* Lajos szaktársakat, akik — túllépve a 100 ezer km-t — újabb km-ek eléréséért küzdenek.

A jó felvilágositó munkával a kádernevelésből is kivesszük részünket.

Szakérettségire, repülőtiszti tanfolyamra, egyetemre küldtük üzemünk öt fiatal dolgozóját.

E munkának újabb lendületet adott az egyik — korábban politikai tiszti tanfolyamra küldött — dolgozónk felettesétől kapott elismerő levél, amely üzemünk dolgozóit további jó káderek nevelésére serkenti.

Az eddigi eredmények a pártszervezet, az ÜB a bizalmiak összefogásából keletkezett és további munkánk arra irányul, hogy ezt a kollektív munkát még jobban kiépitsük.

Most, az ősz beálltával, tervbevettük dolgozóink fokozottabb politikai nevelését, ideológiai tudásuk fejlesztését, hogy minél több öntudattal és minél keményebb harccal küzdhessünk a termelékenység emelésével, a békéért.

Érezzük, hogy üzemünk dolgozói a Párt mögött állnak és Pártunk Politikai Bizottságának határozatát követve, fejlődni kívánnak, hogy szakszervezeti munkájukkal jobb és biztosabb jövőt építsenek.

Szabadság!

Török Péter,

Füleki József gépjárművezető:

„Összpontosítsuk munkánkat a taggyűlések jó előkészítésére"

Szakszervezeti munkánkban elérkeztünk ahhoz a ponthoz, mikor Pártunk Politikai Bizottságának július 24-i határozatát közvetlenül a dolgozóinkkal kell ismertetni és a határozat bírálatának értelmében dolgozóinkra támaszkodva kell végrehajtani feladatainkat, és kiküszöbölni hiányosságainkat.

A szakszervezetekben dolgozó kommunisták megértették Pártunk figyelmeztető szavát, amely eddigi fejlődésünk folyamán éberségével már számtalanszor rámutatott gazdasági és politikai életünk hiányosságaira, megmutatva egyben a helyes utat, ahogy kijavíthatjuk hibáinkat és munkánkat a szocializmus építésének szolgálatába állíthatjuk.

Pártunktól és a tömegektől való elszakadásnak az eszmei, politikai és kulturális nevelő munkánk hiányosságainak a határozat értelmében való felszámolásában leghatásosabb eszközünk most a jól megszervezett szakszervezeti taggyűlés. A Szovjet Szakszervezetek X. Kongresszusán Kuznyecov elvtárs beszámolójában kiemelte a taggyűlések jelentőségét: *„...meg kell valósítanunk a szakszervezeti szervek rendszeres beszámolóját, tovább kell fejlesztenünk a bolsevik kritikát és önkritikát, ami munkánk megjavításának legfőbb eszköze. A szakszervezeti szervek kötelesek munkájukat tömegek ellenőrzése alatt végezni és a szakszervezeti tagság részéről elhangzott kritikát, tanácsokat figyelembe kell venniök. A szakszervezeti demokrácia fejlődésének és megerősítésének fontos eszköze a munkások és alkalmazottak taggyűlése."*

A Szovjetunió tapasztalatai alapján nálunk is rendszeressé váltak, a SZOT határozata értelmében a taggyűlések, de most különös jelentőséget, nagyobb súlyt biztosít a 18—23-a közötti taggyűléseknek a párthatározat megvitatása, — érvényrejuttatása.

Az ÜB-titkárok munkáját megkönnyítették a szakszervezeti központok tanfolyamai, értekezletei. A jó előkészítés szolgálatába kell most állítani az ÜB-értekezleteket, összbizalmi gyűléseket, bizalmi csoportértekezleteket, ahol az aktivák tömegeire kell támaszkodni, hogy biztosítva legyen a taggyűlés sikere. A Gépjárművezetők Szakszervezetéhez tartozó üzemekben is folyik az előkészítő munka. Az ÜB-értekezleten megvitatják eddig végzett munkájukat, megtárgyalják a beszámolót és meghatározzák az előkészítés szervezeti módszerét.

Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy

az üzemi bizottságok nem összpontosítják munkájukat mindenütt a taggyűlések jó előkészítésére.

Így pl. az *ÁFORT* balzsamutcai telepén az ÜB-titkár jól felépített beszámolója után a resszortfelelősök *nem kapcsolódtak bele* saját területükön a Politikai Bizottság határozata alapján mutatkozó hiányosságok és feladatok tárgyalásába, és a taggyűlés szervezésének a kérdéseibe. Ehelyett aprócseprő, jelentéktelen események tárgyalását helyezték előtérbe és hagyták, hogy az értekezlet súlypontja elveszen *a konyha- és segélyügyek* tengerében.

Helyesen értékelték ki a Politikai Bizottság határozatát és *jól készítik elő a taggyűlést* a *Teherfuvar*, Pápai István-úti telepének ÜB-tagjai, ahol

felfrissítik, akítivázálják a bizalmiakat,

szervezik a termelést és kulturális nevelő munkát és kíméletlenül eltávolítják az ellenség ügynökeit, mint például egy *Duhaj* nevezetű jobboldali szociáldemokratát, aki a normarendezés ellen lázított és akit hanyag és felületes munkája miatt a becsületes dolgozók már régen megvetettek.

A taggyűlések szervezése terén eddig mutatkozó hiányosságok és jó irányított munka egyaránt arra kötelezik a szakszervezeti funkcionáriusokat és aktíváikat, hogy a hátralévő időben erejük teljes kihasználásával, *bolsevik lendülettel fokozzák az előkészítő munkát*, hogy a taggyűlések révén Pártunk határozata a dolgozók százezreinek tevékenységén keresztül valósággá, eleven erővé váljék és megsokszorozza dolgozó népünk erejét abban a harcban, amit elcsapatunk vezetésével a szocializmus építéséért és az imperializmus ellen a béke megvédéséért vívunk.

Füleky József
gépjárművezető,
Budapest."

„Csatlakozom Kiszlinger sztahánovista munkamódszerátadásához"

„T. Közlekedés!

Pártunk Politikai Bizottságának a bírálatát magaménak téve, elhatároztam, hogy a szocializmus meggyorsítása érdekében és ötéves tervünk első évének időelőtti befejezése érdekében csatlakozom *Kiszlinger* elvtársnak, az *„Egyesült Izzó"* sztahánovistájának munkamódszerátadásához.

Vállalom, hogy *Tóth* Rudolf és *Géringer* József volt átképzős esztergályosokat *„a menetszámítás egyes megmunkálási műveleteire"* munkamódszeremet átadom, hogy ezáltal ők is legjobb szakmunkásaink közé zárkózhassanak fel.

Szeretném elérni, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójára munkatársaim minőségi munka mellett magas százalékot teljesítsenek.

E nemes versenyre kihívom a főműhely összes sztahánovistáit, csatlakozzanak e megmozduláshoz!

Szabadság!
Bíró Béla s. k.,
sztahánovista esztergályos,
Füzesi főműhely.

„A Párt segítségével hiba nélkül hajtottuk végre üzemünkben a normarendezést"

A *Budapesti Teherautófuvarozási Vállalat* Dózsa György-úti telepén jelenleg működő üzemi bizottságot ezév június 12-én választották meg. Tizennyolcnapi működése után július 1-én a vállalatból kivált a javító részleg és *„Teherautójavító"* néven önálló vállalattá alakult. Ennek következményeképpen az üzemi bizottság, valamint annak alapszervei, a műhelybizottságok és a bizalmi testület is kettévált.

Augusztus 10-ig a megcsonkított üzemi bizottság vezette a szakszervezeti munkát. Az ilyen nehézségekkel küzdő üzemi bizottság nem tudott megbirkózni a feladatokkal és ezért Pártunk Politikai Bizottságának határozata, a szakszervezetek hiányos munkájáról megjelent bírálata, amely kemény, de igazságos volt, megmutatta azokat a feladatokat, amelyeket nem tartottunk eléggé fontosnak és többé-kevésbbé elmanyagoltunk.

Első feladatunk a rosszul működő bizalmi hálózat átszervezése és kiépítése volt, amely kéthetenként rendszeresen összeül, hogy a felmerülő problémákat, amelyek még bőven vannak, átbeszéljék.

Javulás mutatkozik a politikai felvilágosító munka területén is, ami a munkaversenyben állók számának emelkedésében és a munkaverseny kiértékelésében mutatkozik. Meg kell azonban jegyeznem, hogy a vállalatunk Dózsa György-úti telepén, csak igen csekély számú fizikai dolgozó van, ennek következményeképpen a munkaverseny-, a brigád- és a sztahánovista mozgalom a munkafeltételek folytán nem tudott kellőképpen kifejlődni, ezért inkább az egyéni versenyt szorgalmaztuk.

A „Koreai Hetet" megelőző időben az egyéni versenyzők száma, a vállalat, illetve a telep összdolgozóihoz viszonyítva 73.5 százalék volt. A „Koreai Hétre" ez a szám 80 százalék fölé emelkedett és a telep 1054 dolgozója közül 789 tett 47.919.59 forint értékű felajánlást, amelyet 75.607.43 forint értékben túlteljesítettek.

Az alapbér- és normarendezést Pártunk útmutatása és irányítása mellett hajtottuk végre, amelynek következménye az, hogy sikerült ezt a kérdést hiba nélkül végrehajtanunk.

Az eddig elért eredmények is megmutatják, hogy az üzemi bizottság, valamint a dolgozók megértették a Politikai Bizottság határozatát és igen szép kimagasló eredményeket értek el a „Koreai Hét" alatt. Ez az örvendetes fejlődés Pártunk építő kritikája nyomán indult el és az elért eredmények azt mutatják, hogy ez a fejlődés a jövőben csak fokozódni fog. A vállalaton belül megindult jó munkát az üzemi pártszervezet, az üzemi bizottság, valamint a vállalat vezetőségének szoros együttműködése tette lehetővé, amely minden felmerülő problémát közösen tárgyalt meg.

Budapesti Teherautófuvarozási Vállalat
Dózsa György-úti telepének
Üzemi Bizottsága.

Pintér József Balázs Anna regényéről:

"T. Közlekedés!

Balázs Anna: „Névtelen hősök" c. könyve egyik vidéki nagy vasgyárunk ostrom alatti és utáni életét eleveníti meg az olvasó előtt. Az ostrom legsúlyosabb idején röviddel a felszabadulás előtt kezdődik a regény, amikor a náci alakulatok, tudva, hogy elveszítették a háborút és a felszabadító Vörös Hadsereg közeledik, ki akarják fosztani a gyárat. Amit elvinni nem tudnak, azt robbantással, felgyújtással akarják elpusztítani.

A gyár munkásai, akik a saját bőrükön tapasztalták, mit jelent a náci uralom —, ellenállnak. Kommunista munkások kerülnek az élre és a Párt vezetésével megkezdődik az egyenlőtlen, hősies harc. A dolgozók életük feláldozásával védik a gyárat.

A felszabadulás öröme után azonnal hozzákezdenek a sérült gyár és gépek üzembehelyezéséhez. A szovjet nép hős fiai még harcolnak: az üzem munkásai segíteni akarnak ebben harcban legtovább azzal, hogy a sérült tankokat, fegyvereket kijavítják.

Az együtt szenvedő és küzdő munkásság zárt soratban azonban rés támad: a jobboldali szociáldemokrácia akcióba kezd. Szabotálják a munkát, a háborúban leszegényedett országtól máról-holnapra jólétet követelnek akkor, amikor még nincs miből. De a kommunisták jövőbe vetett hitén, öntudatán és forradalmi éberségén megtörik minden mesterkedésük. Erik a politikai helyzet: a fegyelmezett, becsületes dolgozók felismerik, hogy a széthúzást, a gyűlöletet mesterségesen szítják közöttük és mindez az ő rovásukra, a dolgozók rovására megy. Kitaszítják hát soraikból azokat, akik az ellentéteket mesterségesen szítják, összefognak és a két munkáspárt egyesülése mellé állnak. Küzdelmükkel így a gyümölcsöző együttműködést, valamint a szabad, boldogabb életet jelentő biztos jövő építésének lehetőségét teremtik meg.

Balázs Anna regényének sok hőse van, de minden hőse az új életért harcoló dolgozó ember. Hősei: Merész párttitkár, Király elvtárs a munkásigazgató, Szirtes a nagyszerű munkás, Magda, a hős fiatal lány, Péter bácsi, az öreg munkásújító és a többiek, az esztergapadok és daruk munkásai, az ifjúbrigádok tagjai.

A szocialista realizmus jelentős alkotása ez a regény. Balázs Anna a témához művészi eszközökkel, jól, szinte szokatlanul tisztán és élethűen fejezi ki könyvében az egyszerű dolgozó emberek érzés- és gondolatvilágát. Ismeri a dolgozók életét, a munka sokféle és mégis szakszerű kifejezéseit, ezért nem téved. Hősei élő emberek és Balázs Anna sikerrel indult el azon az úton, hogy a munka hőseinek lelki életét, sőt magánéletét is megvilágítsa — miként Révai elvtárs is utalt ennek szükségességére tanulmányában.

Életteljes regényében Balázs Anna merészen nyult napjaink legidőszerűbb témájához és könyve nagyon is alkalmas arra, hogy erősítse, elmélyítse bennünk a szeretetet népünk eredményei, munkája iránt. Kár, hogy filmgyártásunk vezetői nem gondoltak még ennek a regénynek megfilmesítésére.

Pintér József."

A MASPED-től a Szállítómunkás Szakszervezethez kiértékelés után beérkezett jelentés szerint, a Koreai Héten a 19-es raktár dolgozói 20%-os felajánlásukat 27.67%-ra teljesítették. Így 7.67%-kal túlteljesítették felajánlásukat.

A 6-os raktár nem teljesítette a felajánlott 20%-ot. Rossz előkészítés miatt tulzott felajánlás történt. Eredetileg a dolgozók 10%-ot ajánloltak fel, amit 4%-kal túlteljesítettek.

Ezenkívül gondos rakodómunkával 4 gyűjtővagon közül egyet megtakarítottak. Egy vagont pedig előbb indítottak útnak 24 órával a kitűzött idő előtt.

A „TEFU" kerepesiúti telepén a Politikai Bizottság útmutatása nyomán megjavítják munkájukat

„T. Közlekedés! Szakszervezeti lapunkban több cikk jelent meg a *„Teherfuvar"* kerepesiúti telephelyének ki nem elégítő munkájáról, amelyek nagy visszhangra találtak a telep dolgozói körében.

Megvizsgáltuk és kiértékeltük a cikkeket. Megállapítottuk, hogy megfelelnek a valóságnak. De nem elégedtünk meg a vizsgálattal, amelynek eredményeképpen a régi üzemi bizottság és a telepvezető leváltása vált szükségessé, hanem hozzákezdtünk a hibák azonnali kijavításához.

A régi üzemi bizottság rossz munkájának megvizsgálásánál Pártunk Politikai Bizottságának a szakszervezetek és üzemi bizottságok ki nem elégítő munkájáról mondott kritikája nyomán megállapítottuk, hogy

a hiányos és meg nem felelő bizalmi hálózat okozta a tömegektől való elszakadásukat.

Ezt a súlyos hibát kiküszöbölni az ujonnan megválasztott üb. első és legfontosabb feladatának tekintette. Ezért bizalmi választást tartottunk, ahol az üzem dolgozói megválasztották az *új bizalmiakat.*

A bizalmi hálózat megteremtésével jelenlegi feladataink közé tartozik, élénk és eleven kapcsolat tartása a dolgozókkal, a bizalmiak aktivizálása. Ennek *máris komoly eredményei mutatkoznak:* a munkaversenynél a 100.000 km-es mozgalomnál, az üzemanyagcsökkentésnél, valamint a darabbér bevezetésénél.

A telephely összes dolgozói versenyszerződést kötöttek és az összes gépkocsivezetők résztvesznek a 100.000 km-es mozgalomban.

Az üzemanyagcsökkentés terén kimagasló teljesítményt ért el *Melcher* Ervin gkv. szaktárs, aki 10+10 tonnás *Mack*-gépkocsijával 61 literes átlag fogyasztással dolgozott az augusztus 21-től 31-ig terjedő időszakban. A szerelők közül VIII. hó 16—31-ig *Kranauer* László 112 százalékos átlagteljesítményt ért el. *Kranauer* szaktárs eredménye azért is figyelemreméltó és örvendetes, mert saját bevallása szerint a régi norma alapján ért el ilyen eredményt. Az ő példája eleven bizonyítéka annak, hogy a darabbér is megadja a megfelelő kereseti lehetőséget. Példája serkenteni fogja a többi dolgozókat.

Fuvarozó vállalat vagyunk, jó munkánk csak akkor eredményes, ha a gépkocsi meghibásodásokat és futójavításokat, amelyek időnként előfordulnak, gyorsan kiküszöböljük, hogy így a gépkocsik minél hamarabb fuvarképesek legyenek. A telephely dolgozói megértették ezt a feladatot és elértük azt, hogy a *régi vezetés hibájából, a telephelyen huzamosabb idő óta kisjavításban álló gépkocsikat szeptember 12-én forgalomba adtuk.*

Szabadság!
GÁSPÁR SÁNDOR
üb.-titkár,
NAGY Il. ISTVÁN
főnökség vez."

A munkát fékező rossz bizalmiakat leváltották az Autotaxi NV-nél, az új bizalmiak első vizsgája — a taggyűlések jó megszervezése

A Gépjárművezetők Szakszervezetéhez tartozó üzemek üzemi bizottságai felkészültek a taggyűlésre. A taggyűléseken Pártunk Politikai Bizottságának határozatából kiindulva a széles tagság bevonásával vitatják a szakszervezeti mozgalomban eddig elvégzett munkájukat és felhasználják a szakszervezeti dolgozók bírálatát — javaslatait, munkájuk további megjavítására.

Az *Autótaxi NV* üzemi bizottsági ülésén *Kuti* Sándor ÜB. titkár ismertette a Politikai Bizottság határozatát és saját munkaterületükre alkalmazva elmondotta, hogy a szakszervezeti feladatok elvégzésében az üzemi bizottság hibákat követett el. Ezek a hibák abban mutatkoztak legfőképpen, hogy

a bizalmiak nevelését, irányítását és ellenőrzését hiányosan végezték.

Sok értekezlet — szakszervezeti nap rendezése megmutatta, hogy a szervezési munka hiányos volt, az üzem dolgozóinak tekintélyes része nem jelent meg az értekezleteken. A megjelentek pedig hozzászólásaikban arról tettek tanuságot, hogy nem a napirenden lévő tárgyhoz szóltak hozzá, hanem elkalandoztak a napirendi kérdésektől és közönséges panaszpanaszkodássá változtatták át a tervismertető — vagy beszámoló taggyűléseket.

Ezek a hozzászólások azt is bizonyították, hogy a szervezés hiányosságai mellett az előkészítés, — a tudatosítás munkája sem volt jó.

Az üzemi bizottság Pártunk Politikai Bizottságának határozata után felismerte hibáját és igyekezett azt a rendelkezésre álló idő alatt kijavítani.

Kézbevette a bizalmiakat — hetenként átbeszélte velük értekezleteken a tennivalókat és ugyanakkor *beszámoltatja is a bizalmiakat heti munkájukról.* Az üzemi bizottság tagjai patronázst vállaltak a műhelybizottságok felett, irányítják és segítik a műhelybizottságokat feladataik elvégzésében.

Az üzemi pártnzervezet és az üzmi bizottság javaslata alapján a központ három elvtársat javasolt a SZOT nyolcnapos bizalmi előadó iskolájára akik ezt jó eredménnyel el is végezték.

A munka megjavítása érdekében az üzemi bizottság a rosszul dolgozó bizalmiakat leváltotta

és helyettük új bizalmiakat választott. Mindezek azt mutatják, hogy az *Autótaxi NV* üzemében komoly fordulat történt a szakszervezeti munka megjavítása érdekében, ami az üzem termelési eredményeit máris kedvezően befolyásolja.

Vállalom normám 50 százalékos túlteljesítését és munkamódszeremnek átadását az esztergaműhelyben dolgozó társaimnak

„T. Szerkesztőség!

A szocialista társadalmunk mielőbbi elérése érdekében csatlakozom az Egyesült Izzó kiváló sztahánovistája, Kiszlinger József által kezdeményezett versenyhez.

Tudom, hogy a hős koreai nép harcát — ami a mi harcunk is — akkor támogatom a legeredményesebben, ha a termelékenység állandó emelkedésével segítem népgazdaságunk erősödését.

Nekünk, sztahánovistáknak, élmunkásoknak

döntő feladatunk, hogy munkamódszerünket a termelékenység emelése érdekében minél több dolgozótársunknak adjuk át.

Tudnunk kell, hogy eredményeink akkor lesznek igazán nagyok és értékesek, ha munkamódszereinkkel ezrek és tízezrek veszik át és közösen dolgozunk az ötéves terv időelőtti befejezéséért, a békéért, a szocializmus felépítéséért.

Ezért

vállalom, hogy az új normámat október 1-re 20 százalékkal túlteljesítem és ezt az év végéig legalább 50 százalékos túlteljesítésre fogom fokozni selejtmentes munkával.

Munkamódszerem átadásával elősegítem, hogy *Csányi* József és *Páczi* József most felszabadult ifjú esztergályosok ez év végéig legalább 110 százalékos teljesítést érjenek el.

Végül vállalom, hogy *munkamódszeremet az esztergályosműhely többi dolgozójának is átadom,* hogy ezzel is segítsem műhelyünk termelékenységének emelését és ezen keresztül szocializmust építő ötéves tervünk teljesítését, a béke védelmét, a koreai hősök végső győzelmét.

Szabadság!

Deák Lajos
élmunkás esztergályos,
Salkai fm."

Elvtársak, szaktársak készüljetek jól fel a szakszervezeti taggyűlésekre!

A szállítómunkások az országos ÜB titkári értekezleten

a párthatározat alapján felvették a harcot a „minden simán megy" hangulat ellen, és készülnek a taggyülésekre

A Szállítómunkások Szakszervezete szeptember 10-én országos üb.-titkári értekezletet tartott.

Iván Miklós főtitkár elvtárs, több mint egyórás beszédében ismertette azokat a jelentős változásokat és megoldásra váró feladatokat, amelyeknek a megvitatására Pártunk Politikai Bizottságának határozata után szükség van.

PB. bírálatot mondott a szakszervezeti felső vezetésben működő funkcionáriusok munkája felett — mondotta *Iván* elvtárs — Remélem, hogy a vidéki üb.-titkáraink is felfigyeltek erre a bírálatra és tanulmányozták a kérdést.

A PB határozata ugyanis megállapítja, hogy az elért eredményekben bent van a szakszervezet segítsége is, de a szakszervezeti felső vezetés munkája messze elmaradt Népköztársaságunk fejlődése mögött.

A szakszervezetek vezetőinek egy része, de ugyanígy a vidéki csoportok vezetői sem tudatosították a dolgozók felé kellően azt, hogy hazánkban a dolgozó nép van uralmon és a termelt javakat, valamint a már elért eredményeket elsősorban a dolgozók élvezik, azok életszínvonalát emelik jelentősen. Ezért

a szakszervezet akkor képviseli következetesen a dolgozók érdekeit, ha harcol a munkafegyelem megszilárdításáért és a termelés fokozásáért.

A szállítómunka vonalán sokszor elnéztük, tűrtük a munkafegyelem lazaságát, a bércsalást és a kollektív szerződés különböző módon való kijátszását. A fővárosban, de vidéken is vannak szállítómunkások, akik nem akarnak állandó munkára menni, mert az alkalmi munkánál 50 százalékkal több bért kapnak. Három nap után kijelentik magukat, hogy az 50 százalékot, ha lehet máshol újra biztosítsák maguknak. Ez azonban semmi más, mint a bércsalás egyik formája. Ezért az EB-vel határozatot hoztunk ennek a kérdésnek a rendezésére. S az ilyen bércsalásért négy szaktársat kizártunk a szakszervezetből és ugyanakkor a szállítómunka területéről is.

Orosházán a szaktársaink külön megállapodást kötöttek, ami törvénybe ütköző dolog, mert a Tóthmalomban cirka 50 fillérrel drágították meg mázsánként a gabonabetárolást. A megállapodást *Piros* Péter írta alá.

Baján, *Golding* József szaktárs, a szocialista bérezés elvét sértette meg, amikor a különböző teljesítmény után járó bért egyformán osztotta szét.

Ezek a súlyos fegyelmezetlenségek szindikalista megnyilvánulást jelentenek és a Párttól való elszakadást, a Párt szerepének lebecsülését.

A normarendezést a mi munkaterületünkön még csak ezután hajtjuk végre. De állandóan napirenden kell tartani ezt a kérdést, mert még sok helyen most is a régi kapitalista bérezés szerint fizetnek.

Hiányossága a munkánknak sok helyen az is, hogy az éberség kérdését egyes üzemi bizottságok egyszerűen a Pártra bízzák. Ez is a Párttól való elszakadást jelenti és azt, hogy teret adunk opportunista magatartásunkkal az ellenségnek, a jobboldali szociáldemokratáknak.

Fontos, hogy az ötórás kocsiforduló idejének leszorítása érdekében megtegyünk mindent. Azt tapasztaltuk ugyanis, hogy vezető szerveink, aktíváink, nem minden esetben léptek fel kellő erővel az ellenséges nézetek ellen és nem leplezték le azokat.

Szakszervezetünknek a transzmissziós szerepét jobban kell betöltenie és a Párt szavát naponta le kell vinni a tömegekhez. Ez annál inkább szükséges, mert még sok szállítómunkás ma sem vetkőzte le a kapitalista idők rossz szokásait, csökevényeit.

A PB határozata alapján célul tűztük ki az üzemi bizottságok és a bizalmi hálózat minél előbbi teljes kiépítését. Sérti a szakszervezeti demokráciát, ha az üb.-tagokat a dolgozók és a szakszervezeti felső szervek megkérdezése nélkül cserélgetik, elviszik. De sérti a szakszervezeti demokráciát az is, hogy a választott szerveket sok helyen háttérbe szorítják.

Ahol hiányosak az üzemi bizottságaink, ott ki kell azokat egészíteni és a taggyűléssel kell elfogadtatni az új üb. tagokat.

Sztálin elvtárs rámutatott, hogy *a kommunista bürokrata a bürokraták legveszedelmesebb fajtája, mert a párttagságával palástolja bürokratizmusát.*

A Párttól és a tömegektől való elszakadás nem véletlenül jelentkezik, mert a Párttól, annak irányvonalától való elszakadás, a tömegektől való elszakadást is jelenti. Csak a Párt vezetőszerepének biztosítása és a szakszervezeti demokrácia fejlődése óvhatja meg a szakszervezeti vezetőket a tömegektől való elszakadástól.

A felszólalások feltárták a hiányosságokat

Hugli Lajos (Miskolc) felszólalásában önkritikát gyakorolt, hogy elhanyagolták a Párt határozatainak végrehajtását. A PB határozata után — mondotta —, mindent elkövetünk a hibák kiküszöbölésére. Hetenként értekezletet tartunk és a Rákosi-per olvasásán 90-en vesznek részt.

Súlyos hiba volt nálunk, hogy a normarendezéssel járó népszerűtlennek látszó feladatok elől szabadságra mentek a funkcionáriusaink.

Az egyéni teljesítmény átlaga nálunk 110 százalék volt augusztusban. De fokozni kell a termelésünket, minél jobban, mert az egy órára eső termelési érték és az átlag kereset is. 2.62—2.62.

Vásároltunk 3000 forint értékű könyvet és továbbfejlesszük könyvtárunkat, valamint a többi kultúrmunkánkat is.

Varga József (Békéscsaba, Belsped): a Koreai Héten versenyre hívtuk ki a szolnoki Belsped kirendeltséget. Sajnos a Belsped Központ a kiértékelést elhanyagolta és még nem juttatta el hozzánk. De, mi a versenyt azért folytatjuk, csak hát a dolgozóknak rosszul esik, hogy a központ csak kövétel, más tekintetben pedig elhanyagol bennünket.

Juhász János (Szolnok, Belsped): mióta munkásküder van a kirendeltség élén, *Csák* Joachim, azóta nagyon sokat javult a munkánk. Komplex-brigádunk van a MÁV dolgozóival és az utóbbi időben a darabáruszállítás növekedése ellenére sem fordult elő, hogy 15 óra után csomag maradjon kint a pályaudvaron.

Kultúrszínvonalunk emelésére törekszünk és e cél előmozdítása érdekében a Közraktárakkal kapcsolatba akarunk lépni.

Örömmel olvastuk a „Közlekedés"-ben a rólunk írt cikket, de szerettük volna, ha a cikkben az itteni nagy szerszámhiányról is megemlékeztek volna, mert csak úgy tudjuk a termelésünket fokozni, ha ellátnak bennünket a szükséges szerszámmal.

Ján Géza (Kaposvár, Belsped): megyei üb.-titkári értekezlet volt, ahol rámutattunk a hibákra. Később feljöttem a Központba is a panaszomat megtenni. A vizsgálat után a kirendeltség vezetője, aki ellen panaszt tettem, feddést kapott. De engem is megdorgáltak, amiért a dolgozók előtt mutattam rá a kirendeltség vezetőjének hibájára. Én azonban úgy érzem, sőt biztos vagyok abban, hogy helyesen cselekedtem.

A kirendeltségünk teljesítménybért még nem alkalmaz, pedig sürgős volna, mert így sokat javulna a munka.

A kocsibeosztók egyike nem úgy beszél a dolgozókkal, ahogy azok elvárhatják. Mindjárt fenyegetődzik és ez helytelen.

Boros Antal *(Nyíregyháza):* Ön arra kérem az elvtársakat, hogy a „Közlekedés"-ben többet foglalkozzanak a szállítómunkásokkal. Központunk is kevés gondot fordít ránk, pedig a „*Közlekedés*"-en keresztül rámutathatna a hibákra, akár névszerint is megnevezve a hiba elkövetőit. Így tudnánk a hibáinkat könnyen kiküszöbölni és ez jobb munkára is serkentene bennünket.

Az üb. kérdéssel kapcsolatban pedig kérem, hogy ha az elvtársak a Központból lejönnek hozzánk, akkor többet foglalkozzanak velünk, magyarázzák meg minden üb.-tagnak, hogy mi a feladata.

Lakatos István *(Kisvárda, Terményforg.):* Panaszolja, hogy a vállalat jogfolytonosan vette át őket és mégsem ad fizetett szabadságot. A vállalatvezető egyébként sem akar állandómunkásokat alkalmazni, hanem minden héten kijelenti a dolgozókat, akiknek így első három napra 50, második háromra pedig 25 százalék pótlékot kell fizetni. Ez egyrészt könnyelmű gazdálkodás a vállalat pénzével, másrészt a dolgozók is jobb szeretnének állandómunkások lenni.

Vas István *(Szombathely, Közraktár):* A Politikai Bizottság határozata nekünk utat mutatott, mert beláttuk, hogy akivahálózat nélkül valóban nem tuljuk ellátni feladatunkat. Egy elvtárs hiába vállal magára sok munkát, kevés eredményt érhet el. Ha mégis elér, az elért eredményt nem tudja megtartani.

Smaldinszt Frigyes *(Debrecen, Belsped):* Nálunk a Koreai Héten a dolgozók a 66 órai munkát 60 óra alatt végezték el. De hiba volt, hogy a következő héten az elért eredményt nem tudták megtartani.

Filipovics Lajos *(Pécs, Belsped):* Pártunk Politikai Bizottságának határozata alapján próbáljuk mi is kiküszöbölni a hibákat. De nálunk vannak beépített emberek, akik a magánszektorból jöttek hozzánk és ezek romboló munkával gátolják a dolgok rendes menetét.

Puldi Péter *(Siófok):* Balatoni viszonylatban, a balatoni szállításra még nincs kidolgozva a norma, ezért nagyon hátramaradtunk a munkával.

Komlós Gyula *(Szolnok, Közraktár):* Lent járt nálunk Pintér elvtárs, hogy cikket írjon a raktári munkáról. Munkaversenyről kért felvilágosítást, de úgylátszik *Csépe* elvtárs, a helyettes telepvezető félreértette őt.

Baj nálunk, hogy felsőbb utasításra megy minden és mi, az üb. nem tudjuk, hogy mi a feladatunk. Arra kérek felvilágosítást, hogy mi az üb. hatásköre, mert csak akkor vesznek igénybe bennünket, ha valamit alá kell írni.

A „*Közlekedés*"-ben a könyvtárról is írtak. Meg kell jegyezni, hogy két könyvtárunk is van: az üzemnek és a szakszervezeti csoportnak, külön-külön.

Borsöldi Ferenc: *(Kaposvár, Közraktár):* A kritika és önkritika kérdéséhez szeretnék hozzászólni. Nálunk is lent járt *Pintér* elvtárs. Kritikát írt a munkánkról és azóta a munka lényegesen megjavult. A multbeli hibák már nem fordulnak elő. Ezért arra kérem *Pintér* elvtársat, hogy a „*Közlekedés*"-be minél több cikket írjon, mert a tapasztalat azt mutatja, ha rámutatunk a hibákra, minden erős kritika után javul a munka.

Kopcsándi Sándor *(Szombathely, Belsped):* A mi dolgozóink a Koreai Héten három óra öt perc alatt végezték el a kirakó munkát. Nagy súlyt helyezünk a tanulásra, Rákosi-pert minden héten kétezer olvasunk.

Ring Lajos *(Győr. Belsped):* A kultúrhelyiségünket el akarják venni, pedig ott már szépen folyt a kultúrmunka. Az olajgyár kultúrgárdája is szerepelt nálunk. Sokan vagyunk s így nagy szükségünk van a kultúrhelyiségre.

A kocsisok panaszkodnak, mert túlóra helyett „*bónokat*" kapnak s azokat a *Belsped* nem fizeti ki.

Kazal Tivadar *(Baja):* A helyicsoportunk dolgozott egy munkán és ezt a munkát a Belsped átvette tőlünk. A munkát a Belsped nagy deficittel végezte el, mire azt természetesen visszaadták nekünk. A mi munkásaink tehát jól dolgoznak, csak az a baj, hogy társadalmi munkát nem akar vállalni senki.

Iván főtitkár elvtárs ezután válaszolt a felszólalásokra. Ismételten felhívta az üb.-titkárok figyelmét a termelési értekezletek és a taggyűlések megtartásának fontosságára.

Az értekezlet az Internacionale el éneklésével ért véget.

A gépjárműközlekedési szakma legjobbjai

Rövidesen ismét kiértékelésre kerülnek a gépjárműközlekedési szakma legjobb dolgozóinak eredményei és ezzel a „Szakma legjobbja" cím odaítélése is. Az egyre fejlődő, erősödő Sztahánov-mozgalom felszínre hozza a szakma legkiválóbbjait és így megindul a nemes versengés a szakma legjobbja és a büszke sztahánovista cím elnyeréséért.

A normarendezés óta egyre emelkedő irányt mutató üzemi átlagnormák és egyéni teljesítmények döntően támasztják alá Pártunk azon észrevételét, hogy rejtett tartalékok és szűk keresztmetszetek állandóan vannak az üzemekben és ezek nagymértékben gátolják a termelékenység emelkedését.

Mi sem természetesebb, mint ezeknek a rejtett tartalékoknak a feltárása, a szűk keresztmetszetek kiküszöbölése. Ezek a feladatok elsősorban szakmánk legjobbjainak, a sztahánovistáknak kötelessége.

Az eredményeket munkamódszerátadásokkal ki kell bővíteni az üzemek többi dolgozóinál is.

A legjobb eredményt, amely az új normák bevezetése óta megszületett, *Sőregi* Imre élmunkás és sztahánovista gumijavító érte el, aki egy csiszolókorong módosítással 193 százalékot teljesített.

Sőregi szaktárs eredményéről a következőket mondotta: A Szovjetunióból itthagyott *Bikov* elvtárs bemutatta a vasipar dolgozóinak a gyorsvágás technikáját. Azóta nem volt nyugtom és állandóan azon gondolkoztam, hogyan lehetne a gumicsiszolás terén a gyorsvágást bevezetni. Arra a megállapításra jutottam, hogy olyan csiszolókorongot kell szerkeszteni, amely a közepén befelé homorít és így a homorú formába jól bele tud feküdni a gumi felülete, a csiszológép fordulatszámát bármennyire is emelhetem, más dolgom nem lesz, mint a gumi csiszolását figyelemmel kísérni. Ezzel a módosítással értem el a 193 százalékos eredményt.

Hallay Gyula 185 százalékos eredménye szintén a legkiválóbbak közé sorolható. Hallay szaktárs azonkívül, hogy magas százalékot ért el, minőségi munkában is kiváló az eredménye és elsőrangú szakember hírében áll. Az autószerelő szakmában, ahol óránként más és más feladatokat kell megoldani, mert különböző a javítási munkák, csak a legkiválóbb szaktudással, és gondolkozva végzett munkával, az összes fogások ismeretével lehet ilyen eredményt elérni.

Balatoni Béla karosszéria-lakatos 170 százalékos teljesítménye szintén azt bizonyítja, hogy igenis újra felfutnak a normák és csak a dolgozó igyekezetén múlik, hogy több vagy kevesebb lesz-e a keresete.

Szőke János motorszerelő 168 százalékot ért el és maga mögött hagyta *Sági* Károly és *Dulhay* István sztahánovistákat, akiknek 159 százalék eredménye is kiváló.

A géplakatosok közül *Bálint* Antal vezet 157 százalékkal.

A kovácsok táborában *Cserven* Károly 164 százalékos. *Pankovics* János 150 százalékos és a fiatal sztahánovistánk, *Szénégető* János 145 százalékos eredményei kimagaslók.

Az autószerelők közül *Hallay* Gyula 185 százalékos eredménye mellett *Nagy* József 132,5 és *Szeder* Vince 130,5 százalékos teljesítménye is jónak mondható.

A gépjárművezetők közül *Reichenberger* Gergely, a nyíregyházi sztahánovista gépjárművezető az egyik esélyes jelöltje a „*Szakma legjobbja*" elmért folyó versenynek. *Reichenberger* szaktárs több mint 130.000 km-t tett meg generáljavítás és főbarabcsere nélkül és a szállítás megszervezése terén is komoly érdemei vannak.

A Teherfuvar NV szegedi kirendeltségénél alkalmazott *Szilágyi* Mihály szaktárs szintén esélyes jelölt, aki az üzemanyagfogyasztást 25 százalékkal csökkentette, az előírt kilométerteljesítést 47 százalékkal növelte.

Kovacsics Károly az Autótaxi NV sztahánovista gépjárművezetője is a legesélyesebb jelöltek közé tartozik, aki a „Szakma legjobbja" címél elnyerheti, mert egészévi bevételi tervét már hossszú hetekkel ezelőtt befejezte.

A legjobb telepvezető és garázsvezető cím elnyeréséért *Zsugán* Antal és *Nemes* Károly szaktársak állnak az élen. Telepükön a legkisebb önköltséget, a kilométer és bevételi terv túlteljesítését érték el.

Reisz elvtárs a Dunabia-garázs vezetője, az előírt km-terv 115 százalékos, a bevételi terv 113 százalékos, az egy fuvarórára eső 13.6 km teljesítéssel a legkiválóbb telepvezetők közé tartozik.

A Garázsipari NV garázsmesterei közül *Rácz* István szaktárs vezet, mert a terv ráeső részét hónapok óta nemcsak teljesíti, de nagymértékben túlteljesíti.

Megkezdődik tehát a finis a „*Szakma legjobbja*" cím elnyeréséért és helyes volna az ÜB-ok részéről a versenynek és az alulról jövő kezdeményezéseknek mielőbb élére állni, mert a dolgozók versenylendülete azt mutatja, hogy célul tűzték ki *az ötéves terv időelőtti befejezését.*

Virág Rezső

Akik méltatlanokká váltak a szakszervezeti tagságra

A Szállítómunkás Szakszervezet fegyelmi bírósága Varga József és Guttmann András szállítómunkásokat, mivel a kollektív szerződésben megállapított bérnél 32 forinttal többet követeltek és vettek fel, bércsalásért a szakszervezetből és a szakma területéről kizárta. Intézkedett a bíróság, hogy a határozatáról a Belsped és a SZÉFU vezetőségét értesítsék és a szakszervezet kérje azonnali elbocsátásukat.

A Közraktárak pestszentlőrinci telepéről érkezett jelentés szerint Mészáros Árpád, Bárdi Pál és Babarci István három zsák rozsot és ocsut akartak lopni. A Szállítómunkás Szakszervezet fegyelmi bírósága a Közraktárak NV pártszervezetének javaslatára Mészáros Árpádtól az élmunkás-jelvényt és az élmunkás igazolványát megvonta ugyanakkor a szakszervezetből, valamint a szakma területéről kizárta.

Indok: lopás kísérlete a nemzet gabonakészletéből, melyért szigorú büntetés jár.

Bárdi András a fegyelmi bíróság a szállító szakma munkaterületéről zárta ki, mert a szakszervezetnek nem volt tagja. De kimondotta, hogy a szakszervezetbe nem vehető fel.

Babarczi István ismeretlen helyre távozott és még nem volt felelősségre vonható.

A fegyelmi bíróság Vadkerti József szállítómunkást: ittassága és ilyen állapontban való szerozatos durva fegyelmezetlensége miatt a szakszervezeti tagok sorából kizárta. A szállító szakma területéről is kiiktotta, mivel állandóan rontotta a munkafegyelmet.

Részlet Leningrádból. Leningrád egyik forgalmas utcakereszteződése, a Szadovája-utca és a Nyevszkij-proszpektnél, ahol villamos-, trollibusz és autobusz-vonalak keresztezik egymást. A kép érdekessége egyébként az is, hogy a baloldali házon levő villamos filmreklám a magyar filmgyártás egyik jólsikerült alkotását, a „Szabóné"-t propagálja.

Mit hajtottunk végre az Országos Vasútüzemi Értekezleten vállalt négy feladatból

Az V. Országos Vasútüzemi Konferencián a vasútas dolgozók négy fő pontban foglalták össze az értekezlet határozatát. A határozat kimondotta, hogy a kocsiforduló a szállítási követelményeknek megfelelően csökkentjük, szükség esetén három napra leszorítjuk: az irányvonatok közlekedtetését a lehető még határáig kiterjesszük és állandóan fokozzuk; az „500 kilométeres" és „2000 tonnás" mozgalmat összekapcsoljuk és kiszélesítjük; az utazási sebességet a rugalmas menetrend bevezetésével, a kocsik és szerelvények meddő idejének leszorításával állandóan emeljük.

Nézzük meg, hogy e négy feladatból mit hajtottunk végre? Dolgozóink megértették az őszi forgalom lebonyolításának döntő jelentőségét és Pártunk irányításával nap mint nap eredményeket érünk el.

A hős szovjet vasutasok példája nyomán egymásután születtek meg az alulról jövő kezdeményezések, ami az újabb

bizonyíték arról, hogy a vasutas dolgozók a Szovjetunió iránti hálájukat, szeretetüket s a Pártunk iránti ragaszkodást és hűséget a munka frontján aratott sikerekkel is kifejezésre akarják juttatni.

Minden törekvésük arra irányult tehát, hogy a munkaverseny kampányszerűségét felszámolják és a hosszúlejáratú versenyszerződések célkitűzéseit összekapcsolják a háromnapos kocsiforduló és ezen keresztül az őszi forgalom sikeres lebonyolításáért vívott harccal.

A háromnapos kocsiforduló leszorítását segíti a normák túlteljesítése. „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért megindult verseny és minden, ami a szállítás gyors és biztos lebonyolítását előbbre viszi. Itt még a kezdet kezdetén vagyunk, a harcot szeptember 1-én kezdtük meg, de a kezdeti eredmények igen biztatóak.

A kaposvári állomás kereskedelmi dolgozóinak kezdeményezésére elindult a „négytonnás"-mozgalom, melyet az egri dolgozók öttonnássá szélesítettek ki. Budapest Nyugati pályaudvar dolgozói, csatlakozva a mozgalomhoz, az eddigi átlagos háromtonna súlyt helyett

6.8 tonna átlagot értek el.

A „rakvarakott"-mozgalomban a győri dolgozók után a Nyugati pályaudvar dolgozói értek el szép eredményt. Egyheti megtakarításuk 65.000 forint.

A vasútüzem dolgozóinak harcát a háromnapos kocsiforduló'ért, nagymértékben támogatják a szállító és fuvaroztató nemzeti vállalatok dolgozói is.

A mohácsi és győri dolgozók kezdeményezésére 366 közösségi komplexbrigád alakult

a kocsik ki- és berakási idejének csökkentése érdekében. A legjobb eredményt a Komlói Bányavidék Építkezési NV komplexbrigádja érte el azzal, hogy a kocsikirakást átlagosan 2.4 óra alatt végezték el. A szocializmust építő népi demokratikus országokkal határos állomások dolgozói Lökösházán, Hidasnémetin, Bánrévén nemzetközi komplexbrigádot alakítottak.

Pártunk irányításával és a szakszervezet támogatásával a debreceni fűtőház dolgozója, Kádár János mozdonyvezető, a Szovjetunió vasútas sztahánovistáinak munkamódszereit átvéve

elindította a négy szovjet tapasztalat felhasználásával az úgynevezett kapcsolt Sztahánov-mozgalmat,

amelyre a vasútüzemi értekezleten Horváth János elvtárs irányította rá a magyar sztahánovisták érdeklődését. A mozgalom megindulása óta a vasút területén 255 a kapcsolt mozgalmon alapuló vonat közlekedett.

Sikerült tehát úgy megszervezni a munkát és mozgósítani a vasút dolgozóit, hogy a négy szovjet tapasztalatot: a „2000 tonnást", az „500 kilométeres" mozgalmat, az irányvonatok képzését és a menetsebesség felemelését, ezeket a sztahánovista munkamódszereket összekapcsoljuk, egyesítsük. Nem vitás, hogy ez a kezdeményezés döntő mértékben járul ahhoz, hogy az őszi forgalmat sikeresen lebonyolítsuk.

Horváth József mozdonyvezető, a szombathelyi fűtőház dolgozója elindította a „mosástól-mosásig" való mozgalmat. Ez abban áll, hogy a gép mindaddig nem áll be mosásra, amíg 25.000 kilométert be nem fut. Ehhez a kezdeményezéshez az ország majdnem minden mozdonyvezetője és fűtője csatlakozott. Rumpler András, a székesfehérvári fűtőház dolgozója már elhagyta a 25.000 kilométert a „mosástól-mosásig"-mozgalomban.

Felemelt menetsebességgel és rendes terhelésű tehervonat az elmult öt hétben 327 közlekedett.

A Sztahánov-mozgalom, mint a szocialista munkaverseny legmagasabb versenyformája, hatalmas segítséget jelent a kocsiforduló idejének leszorításában. Ha a legutóbbi két hét adatait vizsgáljuk, a következő képet nyerjük:

1786 vonatot továbbítottunk „500 kilométeres" mozdonnyal, 1092 „2000 tonnás" vonatot, 838 „2000 tonnás" vonatot „500 kilométeres" mozdonnyal, 234 „2000 tonnás" vonatot felemelt menetsebességgel és „500 kilométeres" mozdonnyal, 136 felmelt sebességű rendes terhelésű vonatot „500 kilométeres" mozdonnyal és 140 darab „2000 tonnás", „500 kilométeres" felemelt sebességű irányvonatot.

Az irányvonatok és a „lépcsőzetes"-irányvonatok képzése is fejlődést mutat. Augusztusban például az irányvonatok száma elérte a 2187-et.

A technikai előfeltételek megteremtése folytán tehervonataink átlagos kilométertelj esítményét husz százalékkal emeljük. A dolgozók kezdeményezése révén ma már elértük a 12.4 átlagot az előző 11.5 kilométeres átlaggal szemben.

Az eredmények azonban nem jelentik azt, hogy önelégültek legyünk. A feladatok nagyok és sikeres végrehajtásuk érdekben tovább kell fokozni erőinket, eredményeinket. Tovább kell szélesíteni a szocialista munkaversenyt, túl kell teljesíteni a normákat, minden erővel támogatni kell „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért megindult mozgalmat, ki kell szélesíteni a vasútas Sztahánov-mozgalmat, támogatni kell a dolgozók alulról jövő kezdeményezését. A Politikai Bizottság határozata szellemében ki kell küszöbölni a munkánkban mutatkozó hiányosságokat, a legkíméletlenebb harcot kell folytatnunk a jobboldali szociáldemokraták ellen. Csakis így tudjuk a hős szovjet vasutasok példáin elindulva az Országos Vasútüzemi Értekezlet határozatait, döntően pedig a négy feladatot végrehajtani.

A szocializmus teljes győzelméhez visz bennünket közelebb a helyi tanácsok megválasztása

„A Magyar Népköztársaságban minden hatalom a dolgozó népé. A város és a falu dolgozói választott és a népnek felelős küldöttek útján gyakorolják hatalmukat" — mondja az Alkotmány. Ezeknek az alapelveknek felel meg és ezeket az alapelveket valósítják meg a helyi tanácsok, melyek választására októberben kerül sor.

A helyi tanácsok megválasztása ismét hatalmas győzelem a Párt mutatta úton, abban a sikersorozatban, amelyre még ellenségeinknek is fel kellett figyelniük s amely döntő lépés előre a szocializmus megvalósításában.

Döntő minőségű változásról van itt szó és nem arról, hogy a közigazgatást átszervezzük. Arról van itt szó, hogy a magyar dolgozó nép igazában csak a helyi tanácsok megválasztása után veszi kezébe a nép államának vezetését, a legnagyobb közigazgatási apparátustól kezdve a legkisebb faluig.

A helyi tanácsok megválasztása egyben azt is jelenti, hogy Pártunk vezetésével, keményküzdelemben, megteremtettük gazdasági és politikai feltételeit a tanácsok megválasztásának. Az jelenti, hogy a dolgozó nép öntudata komoly fejlődésen ment keresztül és ennek egyenes következménye az, hogy felszámolják az ósdi, kivénhedt feudális burzsoá közigazgatás maradványait.

A hatalmas változás azonban nehéz és sokirányú feladatok elé állít bennünket. A választásokat Pártunk irányítása és ellenőrzése alatt a Magyar Függetlenségi Népfront hajtja végre.

Valamennyiünknek, párttagnak és pártonkívülleknek mozgósítani kell és felsorakoztatni ismerőseiket, barátaikat, rokonaikat és kiállásra buzdítani eddigi eredményeinkért és további feladatainkért: az ötéves tervért, a szocializmus építéséért, a béke megvédéséért.

Kötelességünk, hogy az összes demokratikus erőket a legszélesebb méretekben bevonjuk és maximálisan aktivizáljuk a választási munkára. A választás meg fogja erősíteni és ki fogja szélesíteni Pártunk kapcsolatait a széles dolgozó tömegekkel, növeli befolyását, tekintélyét, tömegbázisát.

A választási küzdelem során nemcsak a párttagok, hanem a pártonkívüliek közül is új, tehetséges, áldozatkész, harcos káderek ezrei fognak felszínre kerülni, akikből népi demokráciánk építőinek serege újabb szilárd tartalékot nyer.

A választás tehát szavazás lesz eddigi eredményeinkről és további munkánkról. Vegyünk ebben részt valamennyien, mert a helyi tanácsok megválasztása a szocializmus teljes győzelméhez visz bennünket közelebb.

Szabó István közlekedési dolgozó írja:

Véradással is vegyük ki részünket a békéért vívott harcból

„T. Közlekedés! A kapitalista társadalmi rendben nem törődtek és nem törődnek azzal, hogy a halálozási statisztika milyen nagy százalékban veszélyeztetést mutatott, illetve mutat. Ennek főoka az, hogy a kapitalisták nem értékelik a dolgozókat, nem törődnek a dolgozók és azok gyermekei életének megmentésével. A kapitalista társadalomban a dolgozó munkás csak eszköz arra, hogy munkaerejének eladásával elősegítse a tőkések gazdagodását. Nem volt érdekük vigyázni a dolgozók életére, mert ahogy ők hangoztatják, volt belőlük úgyis elég.

A népi demokráciákban, ahol ma a szocializmus alapjait rakják le, ellentétben a kapitalista társadalommal, a legnagyobb érték az ember. Ma már nálunk is, a szocialista Szovjetunió tapasztalatit átvéve, orvostudományunk minden lehetőt elkövet a dolgozó emberek életének megmentésére.

Ebben a harcban nagy jelentősége van az önkéntes véradó-szolgálatnak is, amelynek segítségével sokezer dolgozó életét mentik meg naponta. Ezt a kapitalista társadalom csak a gazdagok számára tette lehetővé, mivel csak az átömlesztett vérért 150—200 pengőt kellett fizetni. Ezt pedig egyetlen dolgozó sem tudta megfizetni.

Ma azonban a Szovjetunió példáját követve, nekünk is csatlakozni kell az önkéntes véradó-szolgálat tagjai táborához, hogy ingyenes véradással a legszélesebb néprétegeknek is biztosítani tudjuk ezen keresztül is a megfelelő orvosi támogatást.

Én három évig voltam a Szovjetunióban, ahol már igen el van terjedve ez a mozgalom. Különösen nagy jelentősége van a gyermekbetegségek, balesetek és operációknál beálló vérveszteségek kiküszöbölésénél. A gyermekek lázbetegsége igen sokszor elégeti a gyermekek vérsejtjeit, ami feltétlenül halált jelentene, azonban friss vér befecskendezésével majdnem minden esetben sikerül megmenteni ezeket a gyermekeket az életnek.

Minden dolgozó, akinek van gyermeke, tudja, hogy mit jelent egy gyermek halála, de minden dolgozónak tudnia kell, hogy egy-egy munkás, vagy gyermek halálával egy katonát vesztünk el az épülő új világ harcosai sorából. Ugyanakkor, amikor ennek megmentése semmi különösebb áldozatba nem kerül annak a számára, aki vért ad.

Kedves Elvtársak, kedves Dolgozótársaim! Én magam is adtam már vért és az egész fájdalom, amit éreztem, csupán egy injekcióstű-szúrás volt. A véradás után minden különösebb utóhatás nélkül folytattam a napi munkámat.

Ma, amikor a munkásosztály és a letűnő kapitalista társadalom kemény osztályharcot vív, szükségünk van minden becsületes dolgozó életére. A békéért vívott harcból vegyük ki a részünket a véradással is. Érezzük át a véradás nagy jelentőségét, mert minél többen lépünk az önkéntes véradó-szolgálat tagjai közé, annál súlyosabb csapást mérünk a háborús agresszorok aljas mesterkedéseire és ezzel is segítjük a szocializmus építését, a béketábor győzelmét.

Szabadság!

SZABÓ ISTVÁN."

(A cikk nyomán megemlítjük, hogy a közlekedési dolgozóknak a véradásra való megszervezése a helyi üzemi vöröskereszt-csoportokon keresztül már folyamatban van. Felhívjuk a dolgozók figyelmét, hogy a szervezési munkák befejezésével a közlekedési dolgozóknak is megnyílik a lehetőségük arra, hogy a szocializmus építését és dolgozótársaik egészségét a véradással is elősegítsék. Dolgozótársaink jelentkezzenek minél nagyobb számban, megértve a cél nagy jelentőségét, mert ezzel is ügyünket, fejlődésünket szolgáljuk. *Szerkesztőség.)*

Vonatkísérők harca a percekért

„T. Közlekedés! A háromnapos kocsiforduló leszorításához szorosan kapcsolódik a percekért folyó harc. Hatvan állomás öntudatos vonatkísérői tisztában vannak azzal, hogy ezt a harcot csak az ellenségelleni kíméletlen küzdelemmel és jó munkával vihetik győzelemre.

Nemrégen történt, hogy a 317-es számú vonat személyzete: *Macska* István vonatvezető, *Pernyész* István és *Hipszki* János jegyvizsgálók Hatvanból 5 perc késéssel induló vonatot továbbítottak. Aszódon már csak 2 perc késésük volt, de itt 72 darab berakás volt, 14 mázsa súlyban. Hogy újabb és nagyobb késést elkerüljenek, nekigyürkőztek hárman és segédkeztek a berakásnál. Ennek volt köszönhető, hogy Aszódról 6 perc késéssel indult el a 317-es személyvonat. Az utasokkal való törődéssel, a ki- és beszállások sürgetésével, a jelzések helyes adásával viszont elérték, hogy vonatuk már Kőbánya-Felsőn rendes volt.

Hasonló jó munkát végeztek *Hutczka* Mátyás vonatvezető és *Baksa* István jegyvizsgáló, akik *kirakó* nélkül 78 darab árut, közel 20 mázsa súlyban maguk raktak be és ki a 324-es számú vonatnál, hogy a vonat menetrendszerinti pontosságát biztosítsák, hogy ezáltal hozzájáruljanak közvetve a kocsiforduló meggyorsításához.

Vonatkísérő dolgozóink vegyenek példát róluk és hasonlóan sikeresen küzdjenek a percekért.

Szabadság!

KOVÁCS ISTVÁN

Kereskedelmi oktató, Hatvan."

A SZTRÁJKOLÓ ANGOL VASUTASOK válasza a Vasutas Szakszervezet táviratára

Az elmult napokban a Vasutas Szakszervezet Központi Vezetősége táviratban fejezte ki szolidaritását a jobb megélhetésért, a szebb holnapért sztrájkkal küzdő angol, amerikai és kanadai vasutasok szövetségének.

Az angol vasutasok szakszervezetének főtitkára, *Figgins* elvtárs levélben köszönte meg a magyar vasutasok testvéri együttérzését a tanuskodó táviratot. A levél szövege a következő:

„Örömmel vettem az Önök táviratát, melyben a Központi Vezetőség nevében jókívánságaikat fejezik ki és sok sikert kívánnak az Angol Vasutas Szakszervezetnek a dolgozók magasabb béréért vívott harcához.

Felemelő az a tudat, hogy harcunkat elismerik a mi barátaink más országokban is és én is meleg testvéri üdvözletemet küldöm.

Elvtársi üdvözlettel:

Figgins,
szakszervezeti főtitkár"

A MÁV Szakoktatási Tanács vetítőgép-kérelme így süllyedt el a bürokrácia útvesztőjében

Egész rövíden, mindenki okulására néhány adatot közlünk, amely rávilágít, hogy az Államvasutaknál milyen hatalmas labirintusokból áll a bürokrácia útvesztője.

A MAV szakoktatási tanácsa 1950 január 9-én írt levelében kéri a 9. szakosztályt, hogy a vasúti szakelőadások céljára szerezzen be 2 drb vetítőgépet.

A 9. A. I. hó 11-én megadja a szükséges műszaki leírást és a 301.561—1950. sz. ügyiratot a hitel lekötése végett átadja a 4. A. ügyosztálynak.

A 4. A. ügyosztály közli, hogy a hitel kijelölése nem tartozik az ügykörébe és ezért további intézkedésre átadja a 3. A.-nak.

A 3. A. közlése szerint a beszerzést csak az 1. A. üo. engedélyezheti 1950 január 1-től, tehát 1. hó 20-án átadja az 1. szakosztálynak.

Az 1. szakosztály bejegyzésében állásfoglalás előtt kéri annak tisztázását, hogy a MAV Szakoktatási Tanács költségvetése jóvá van-e már hagyva. Tisztázni kívánja azt is, hogy kinek a tulajdonába kerül a gép. Nyilatkozattétel végett ezért átadja a 3. szakosztálynak.

A 3. A. közlése szerint a hitel a MAV Szakoktatási Tanács költségvetésében rendelkezésére áll, ezért hozzájárulás végett visszaadja 1. 28-án a 4 A.-nak.

A 4. A. bejegyzésében kéri a szakoktatási tanács költségvetésének megküldését és egyben annak közlését, hogy kinek a leltárába kerül a berendezés.

3. E. II. 8-án közli, hogy nem tudja, kinek a leltárába kerül a gép.

Az 1. A. újabb bejegyzése szerint a hitelfedezet kijelölésére a 3. E. illetékes.

Az ügyirat V. 15-én visszakerül a 3. A.-hoz, aki a felmerült problémák eldöntése végett két kérdést intéz a szakoktatási tanácshoz és sürgős intézkedés végett átadja.

A MAV Szakoktatási Tanács VI. hó 20-án válaszol a feltett kérdésekre, melyben kéri a hitelkérdések rendezését és a felelősséget magától elhárítja. További gyors intézkedés végett így az ügyirat visszakerül a 3. A.-hoz.

A 3. A. a bejegyzéseket tudomásul veszi és megfelelő kitárgyalás végett az ügyiratot a 4. A.-nak adja át VI. 30-án.

A 4. A. a kérdést a 4. B.-vel letárgyalja és a hitel kijelölése végett az ügyiratot VII. hó 5-én visszaadja az 1. A.-nak.

Az 1. A. közli, hogy már kijelölte a hitelt.

Az 1. A. ezek után megjelöli a terhelendő számla számát és jóváhagyás végett átadja a 3. A.-nak.

A 3. A. jóváhagyja és a beszerzés eszközlése végett az ügyiratot VII. 28-án az anyaghivatal V.-höz küldi.

Az anyaghivatal egyik berendezésre beszerzett ajánlatot VIII. hó 22-én műszaki véleményezésre küldi a 9. A.-nak.

Ezek szerint a beszerzés megindítása után nyolc hónappal kilátás van az egyik berendezés megrendelésére, amennyiben az anyaghivatal gyorsan meg tudja szerezni az illetékes hatóságok hozzájárulását.

Arra vagyunk kíváncsiak most már, hogy mikor vetít először a kért, engedélyezett és *„bevásárolt"* vetítőgéppel a MAV Szakoktatási Tanács.

Elvtársak! Vasutasok! Leplezzétek le az ellenséget!

Akadályozzátok meg kártevési kísérletét, védjétek meg népünk vagyonát

AZ MHK ELLENSÉGEI:

Kövesi és társai akadályozzák a mozgalom második időszakának sikerét és fékjei a háromnapos kocsiforduló megvalósításának

A Munkára Harcra Kész sportmozgalom II. időszakának próbáit országos viszonylatban szeptember 3-án ünnepélyes keretek között indította el az Országos Sport Hivatal és a Szakszervezetek Országos Tanácsa.

Vasutas vonalon is ugyanúgy Budapesten, mint vidéken, ezekbe az ünnepélyes próbákba bekapcsolódva kezdték meg az üzemi bizottságok az MHK II. időszakának próbáit. Már is számtalan üzem ért el jó eredményt a II. időszak próbáiból, így a MÁV Hídépítő Üzemi Vállalat 100 százalékos, Vác 80 százalék. Központi Hivatalok 70 százalék, Székesfehérvár 85 százalék, Keleti Fűtőház 60 százalék, Keleti állomás 82 százalék, Északi Fűtőház 60 százalék, Vasanyag Felépítményi Üzemi Vállalat 55 százalék, Utasellátó 40 százalék, BVKH 35 százalék, Landler Jenő Üzemi Vállalat 60 százalék.

Az ÜB titkárok rossz munkája az ellenséget segíti

Ezeknél az üzemeknél ütemterv szerint végezték el az edzéseket és végzik el a próbákat. Pártszervezeteik irányításával, az üzemi bizottság a szakvonal vezetőjével együtt dolgozta ki az MHK-sportmozgalom edzéseinek és próbáinak időpontját. Az ütemtervben meghatározott időben jól elkészített felvilágosító munkával keresztül mozgósították a dolgozókat a mozgalomban való részvételre és biztosították dolgozóik részére az edzéseken és próbákon való részvételt. De nemcsak szervezésben dolgozott együtt az üzemi háromszög, hanem tevékenyen részt is vettek az edzéseken és próbákon, ezáltal példát mutattak dolgozóik részére, akik követték vezetőjüket és résztvettek az edzéseken, valamint a próbákon.

Vannak azonban üzemi bizottságok, ahol még el sem kezdték az MHK II. időszakának edzéseit és nem foglalkoznak a mozgalom II. időszakának kérdésével. Ezáltal az első időszakban lepróbázott dolgozóik részére nem biztosítják a szocialista tömegsportban való részvételt.

Hegyeshalom állomásfőnöke, Kövesi László, ellensége a mozgalomnak, dolgozóit, akik kérik, hogy adjon lehetőséget az edzésekre és próbákra, azzal küldi el, hogy edzzenek, próbázzanak és sportoljanak este. A tűtőház főnöke, Nagy László, az állomásfőnökkel egyetértve, *„támogatja"* a dolgozók sportolási lehetőségét, az üzemi bizottság titkára pedig figyelmen kívül hagyja mindezt és nem teszi magáévá a SZOT elnökségének felhívását, amely kimondja, hogy az „MHK-mozgalom felelős vezetője és szervezője az üzemben az üzemi bizottság". Ezt a kötelességét hanyagolta el Hegyeshalom üzemi bizottságának titkára.

A Nyugati-pályaudvaron sem fogadnak az MHK-sportmozgalomnak: állomás, műszak üzemi háromszöge harmadrendű kérdésnek tartja a sportmozgalmat, de nem szólva a raktárról, ahol a dolgozó fiatalok kérik az MHK-mozgalomban való részvételüket, de nem adnak lehetőséget részükre. Galló csúcs-sportfelelőst a központ sportosztálya hanyag munkája végett leváltatta, de a leváltás után MHK-felelősnek tették az üzem funkconariusai. Helyette választott Halmos elvtársat következő napokon áthelyezték más állomásra és csak a központ közbelépésére maradt vissza szolgálati helyén. A Nyugati-pályaudvar funkcionáriusai nem támogatják az MHK-sportmozgalmat, de a sportot sem. Szarvas funkcionárius szeptember 3-án hűvösvölgyi MHK-próba helyett halászni ment és nem mutatott példát ezáltal a dolgozók részére, akik követhették volna vezetőjüket az MHK-sportmozgalom terén. Egy esetben egy sportoló ügyében fordultak hozzá kéréssel, azt a választ adta, „adja be az a „bösz" sportoló a kérvényét, elintézem azért, hogy megszabaduljak tőle" Mindez meglátszik a Nyugati-pályaudvar munkáján, mert nem csak az MHK-sportmozgalom, hanem a sportkör is teljesen szétesőben van. Az üzemi háromszög nem foglalkozik a mozgalommal és a sportlat annak dacára, hogy az Országos Sport Hivatal Fővárosi Sportosztály és a kerületi tanácsok sportalosztályai személyesen keresték fel a Nyugati pályaudvart, hogy segítsék az MHK-mozgalom sikeres befejezését. Szakszervezetünk sportosztálya már több esetben volt kint és gyakorlatilag is segítséget nyújtott a Nyugati-pályaudvar üzemi bizottsága részére és elkészítette az állomás MHK ütemtervét, de az sajnos, csak papíron maradt és a valóságban nem lett végrehajtva.

A Nyugati-pályaudvaron nem régen távolították el a dolgozók a jobboldali szociáldemokratákat, de még megvannak maradványaik, akik most a sportba beférkőzve, romboló munkát fejtenek ki és gátolják a szocialista sport kifejlődését, és nem biztosítják a dolgozók részére a meglévő körülmények között alkotmányunkban biztosított jogokat.

Az Északi Főműhelyben is lemaradás mutatkozott az első időszaki próbák után a jelentkezőkből, de most a második időszakban ugyanaz tapasztalható. Sportfelelősön kívül senki nem foglalkozik az MHK-mozgalommal és az üzem sportélelével és ha a sportfelelős foglalkozik akkor állandóan támadásnak van kitéve.

Vezetőfunkcionáriusok közül senki nem vett részt az MHK-mozgalomban, nem jelentkeztek, de rem is próbáztak le. Nem volt példa a dolgozók részére, akiket követni tudtak volna.

A vezetők passzív magatartása meglátszik az MHK-sportmozgalomban elért eredményekben, valamint a műhely sportéletében azáltal, hogy visszaesés van a II. időszak MHK-próbáinál, de visszaesés van az üzem sportéletében is.

Vegyen példát az Északi Főműhely vezetősége. a Landler Jenő Üzemi Vállalat öntudatos munkás vezetőiről és végezzenek tapasztalatcserét, hogy még időben javítsák meg munkájukat és biztosítsák dolgozóik részére a sportolási lehetőséget.

Szob állomáson elakadt a mozgalom az első sikeres próbázások után. Csikos, Dombóvári, Bajnóczi funkcionáriusok nem foglalkoznak a mozgalom II. időszaki kérdéseivel, nem foglalkoznak a sporttal sem. A sportfelelős ami eredményt el tud érni, azt a sportszerető Porkoláb állomásfőnöknek köszönhető.

Szob üzemi háromszöge készítsen ütemtervet és éppúgy, mint az első időszakban, ahol jó eredményt értek el. Munkájukat arra irányítsák, hogy a II. időszakot is sikerrel fejezzék be és foglalkozzanak dolgozóik sportjával.

Józsefváros dolgozói nem sportolnak, mert az üzemi bizottság titkára nem foglalkozik a dolgozók sportolási lehetőségével! Az MHK-ban is csekély létszámmal vettek részt, míg az edzéseket és a próbákat csak többszöri felkeresés után kezdték el. Zsigó ÜB-titkár Bagdács funkcionáriussal együtt diktatórikusan rendelték el és írták ki nevszerint minden felvilágosító munka figyelmen kívül hagyásával a dolgozókat edzésekre és próbákra, az eredmény azonban nem mutatkozott.

Helyes volna, ha az üzemi bizottság titkára magáévá tenné Pártunk célkitűzéseit és foglalkozna az MHK-sportmozgalommal és azokat a csekély létszámu dolgozókat, akik az I. időszaki próbát letették, felvilágosító munkán keresztül aktivizálná a mozgalomba való részvételre. Hasonló a helyzet a MÁV-kórházban, a Központi Szertárban, Rákospalota—Újpesten, Rákos állomason Aszódon, Komáromban, az IBUSZ-nál, stb. De ezenkívül még fel tudnánk sorolni jó néhány üzemet, ahol még a hiányosságok megvannak.

Az MHK ellensége — a kocsiforduló ellensége is

A Debreceni Területi Titkárságnak versenyfelhívását az összes területek elfogadták és így Nagybudapest területe is vállalta, hogy szeptember 30-ig befejezik az MHK II. időszak próbáit.

Legutóbb megtartott nagybudapesti területi sportfelelős értekezleten a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának határozata értelmében, saját munkaterületükre kiértékelve szóltak hozzá üzemük sportéletének kérdéséhez a sportfelelősök, ahol felvetették az üzemükben mutatkozó hiányosságokat és határozatot hoztak, hogy elfogadják Debrecen Területi Titkárság felhívását, valamint az Utasellátó Nemzeti Vállalat versenyfelhívását, melyben szeptember 30-ig az MHK-mozgalom II. időszakának 100 százalékos befejezésére hívta ki Nagybudapest összes üzemi bizottságainak sportfelelőseit. A határozatot kiegészítették az üzemi bizottság sportfelelősei azzal, hogy fokozatosan felveszik a harcot a sportmozgalmat akadályozó ellenséggel és lelepleznek a sportba befurakodott jobboldali szociáldemokratákat és azokat megsemmisítve viszik előbbre a szocialista sportot megteremtő MHK-sportmozgalmat.

A vasutas dolgozók 1950. évi első időszakának sikeres eredménye bizonyítja, hogy egy újabb lépéssel előbbre haladtunk az 1949-es próbaévnél, ez annak tudható be, hogy dolgozóink mindjobban felismerik a Munkára, Harcra Kész-sportmozgalom jelentőségét a szocializmus építésében, a béke megvédésének szempontjából.

Azt senki sem vonhatja kétségbe, hogy komolyabb összefüggés van az MHK-mozgalom és a szocialista munkaversenyben végzendő feladatok között. Számtalan példa igazolja és ezt jó lesz tudomásul venni minden kákán csomótkeresőnek, hogy az MHK ellenségei nemcsak hogy akadályozzák a mozgalom második időszakának sikerét, de fékjeivé válnak a háromnapos kocsiforduló, az őszi forgalom győzelmes megvalósításának.

Előre Pártunk vezetésével a Munkára, Harcra Kész-sportmozgalom II. időszakának szeptember 30-ig, a 100 százalékos sikeres próbázások befejezéséért.

A Képzőművészeti Kiállításon résztvevő pályaművek alkotói tehetségének elismerését jelenti az a tény, hogy a bírálóbizottság a kiállításon való részvételre kijelölte őket. A kiállításon díjat nyert műveket „Munkácsy-díjjal" jutalmazzák. Minden egyéb beállítás az ott szereplő művek díjazásával, vagy címek elnyerésével kapcsolatban téves tájékoztatáson alapul.

Megkezdődött a „Munkára Harcra Kész" sportmozgalom második időszaka. Az ünnepélyes megnyitás után megkezdődtek a hűvösvölgyi nagyréten a próbázások. Nincs akadály az angyalföldi és a ferencvárosi Vasutas Sport Kör sportolói előtt. Munkában és harcban egyaránt megállják helyüket. Ehhez segíti hozzá őket az MHK-mozgalom.

A dolgozók nagy megelégedéssel jámak az új kultúrotthonokba,

ahol kitűnően lehet pihenni, szórakozni és tanulni

Pártunk többizben hívta fel figyelmünket kultúrotthonainkra, mint a széles dolgozó tömegek kulturális, politikai nevelésének fontos eszközére. Felhívta figyelmünket arra, hogy az üzemi kultúr tömegnevelési munkát a Szovjetunió szakszervezeti mozgalmának példájára az üzemi kultúrotthonokban kell összpontosítsuk.

Világosan kell, hogy legyen előttünk: Pártunk irányításának alapján sokkal erőteljesebben és szervezettebben kell foglalkozni dolgozó tömegeink nevelésével. A kultúr-nevelési kérdés sikeres megoldásánál döntő szerep jut a kultúrotthon-mozgalomra.

A Szovjetunió tapasztalatai nyomán Pártunk súlypontként jelölte meg munkánkban a kultúrotthonok beindítását. Egymásután indulnak be kultúrotthonaink az ország különböző területein.

Tisztában kell lennünk azzal is, hogy kultúrotthonainkat nem elég beindítani, hanem tartalommal is meg kell töltenünk. Ezen a téren nagy hiányosság mutatkozik munkánkban. Beindított kultúrotthonaink nem töltik be kultúr-nevelési feladatukat. Nincs biztosítva a folyamatos működésük. Sokszor napokig be vannak zárva a helyiségek Mechanikusan fogtuk meg a dolgot, azt gondoltuk, a kultúrotthonok beindításával a kérdés meg van oldva. A kultúrotthonok rendszeres és tervszerű működésének elősegítésére a SZOT mintaműködési szabályzatot adott ki, mely szabályzat magában foglalja az üzemi kultúrotthon szervezeti felépítését. A működési szabályzat előírja, hogy a kultúrotthonok élére vezetőséget kell választani, mely vezetőség köteles folyamatos programot készíteni és ezt a dolgozókkal tudatosítani. A vezetőség a kultúrotthon programját úgy állítsa össze, hogy dolgozóink politikai, szakmai és kulturális tudásának emelése, valamint szórakoztatása is biztosítva legyen.

A kultúrotthon vezetőségének jó munkájáért valamennyien felelősek vagyunk.

Az elvtársak a legsürgősebben vegyenek irányt arra, hogy minden kultúrotthonban induljon meg az egészséges, tervszerű munka. Ellenőrizzék és segítsék a vezetőséget abban, hogy kultúrotthonaink adjanak lehetőséget dolgozóinknak a tanulásra, a szórakozásra, a pihenésre, váljanak dolgozóink második otthonává.

A Budapesti Területi Titkárság szeptember 3-án avatta fel Kunszentmiklóson a vasutas dolgozók legújabb kultúrotthonát. Igen jelentős eredmény ez ott, ahol még ma is erős kulákbefolyás tapasztalható és ahol 1919-ben sok baloldali érzelmű munkástársunkat üldözték és végeztek ki. A kunszentmiklósi kultúrotthont, a munkásosztály bástyáját zsúfolásig megtöltötték a vasutasok és a község tömegszervezeteinek küldöttei az ünnepélyes avatás alkalmából. A Vasútpolitikai Osztály és a Területi Titkárság küldöttei beszédet mondottak, majd nagy sikerrel előadott kultúrműsor szórakoztatta és nevelte a dolgozókat.

A dolgozók nagy megelégedéssel járnak az új kultúrotthonba, ahol kitűnően lehet pihenni, szórakozni és tanulni. Rajtunk a sor, hogy munkánkat úgy fokozzuk, hogy a kultúrotthonok a dolgozók igazi otthonaivá váljanak.

Elvtársi üdvözlettel:

Szilágyi Sándor
kult. nev. felelős, Budapest.

Major Gábor Pál írja:

Mit láttam a „Vörös Csillag" filmszínházban

A MAV központi hivatalokban jó munkát végez a közönségszervező. Hétről hétre eljutunk egy-egy filmszínházba, hogy a mai idők legragyogóbb filmjeit, ezek között is a legkiemelkedőbbeket a szovjet filmeket nézhessük meg, hogy azon a hihetetlen kulturszórakozáson kívül, amit a szovjet film nyújt, egy egész hétre való tapasztalatot gyűjtve, mindig visszagondolhassunk a látottakra és még a filmet is felhasználhassuk napi munkánk közben — erőt gyűjtve magunknak a szocializmus felé vezető úton.

Így jutottunk el a „Reszket a föld" című Szovexportfilm egyik előadására: megpróbálom elmondani röviden hogy mit is láttam, milyen tapasztalatokat szűrtem le ezután az előadás után, hogy miről is szól és mire is tanít ez a film?

1941! Ukrajna! Megindul a német fasiszta gőzhenger, hogy eltapossa a meglepett és fel nem készült kisvárosokat, mely a német határ közelében fekszik. A szovjet csapatok kiürítik a várost, a lakosság egyik része tovább megy a szovjet csapatokkal az ország belseje felé, a lakosság másik része ott marad a kisvárosban — bízva abban, hogy a megszállók élete rövid lesz, tiszavirágszerű és a szovjet csapatok rövidesen visszafoglalják a várost.

Így marad ott a városban a kisvároska orvosa feleségével és leányával, valamint leánya vőlegényével, aki a Bolsevik Párt helyi titkára és aki azzal a céllal marad ott, hogy a partizánmozgalmat megszervezze és irányítsa. De ott marad a forradalomelőtti kapitalisták egyike is, a városka volt polgármestere.

Még mielőtt a német csapatok bevonulnának, hazaérkezik az orvos fia is.

Amint a német csapatok bevonulnak, rögtön működésbe lépnek a partizánok. A német fasiszta parancsnokság épületét felrobbantják — naponta találnak agyonlőtt németeket.

Természetesen a német megszállók tűzzel-vassal küzdenek a partizánok ellen — segítségükre van ebben a régi polgármester, aki továbbra is ezt a funkciót tölti be.

Időközben az orvos fia, aki meghasonlott családjával, rájön arra, hogy a helye a családja és a partizánok mellett van.

A fasiszták elfogják, borzalmasan megkínozzák, de ő hősiesen viselkedik, nem árulja el a többi partizán nevét, magára vállalván mindent, bátran áll a kivégző osztag elé. Amde megfordul a hadiszerencse, a hős szovjet csapatok a fasiszta fenevadat maguk előtt hajtva, eljutnak a kisvarosba is. Felszabadítják. Az árulókat megbüntetik, a partizánokat megjutalmazzák.

Ha most jellemezzük ezt a filmet, mi erről a végső konklúzió? Az orvos külön karakter aki résztvesz népének szenvedésében, menedéket ad a partizánoknak, a sebesülteket gyógykezeli. Az orvos fia, aki előbb meghasonlik önmagával, végül mégis magára talál s hazájáért hősi halált hal. Az orvos leányanak vőlegenye, a Bolsevik Párt helyi titkara, aki azért marad ott a kisvárosban, hogy hős partizánjai élén nyugtalanitsa a megszállókat és adig is, mig a szovjet csapatok a várost visszafoglalják, támogatója legyen az einyomott népnek. A régi polgármester — kapitalista — a munkásnyúzó —, akiből a német fasiszta rendszer újból polgármestert csinált, bebizonyitotta, hogy az első alkalmat megragadta arra, hogy elveszett pozicióját visszaszerezze.

Művészi, grandiózus, izgalmas ez a film.

Bemutatja a szovjet nép harcát, bemutatja a volt kapitalisták és árulók aljas intrikáit, bemutatja a fasiszta német horda kegyetlenkedéseit, a nagy Honvédő Háborút és a szovjet csapatok diadalmas előrenyomulását. Minden közönségszervezőnek ajánljuk, hogy többek között ezt a szovjet filmet nézze meg, — illetve nézesse meg mindazokkal, akik az igazi realisztikus, szóvirágmentes, valódi művészetre vágynak.

MAJOR GÁBOR PÁL
a MÁV Anyaghivatal dolgozója.

A „Közlekedés" segítségével

kiemelkedő sztahánovista eredmény született

a Szikra Lapnyomdában

Lapunk szerkesztősége a következő levelet kapta a Szikra párt- és üzemszervezetétől:

„Közöljük az elvtársakkal, hogy a „Közlekedés" című lap szerkesztősége a legmesszebbmenően támogatta dolgozóink munkáját a „Koreai műszak" alatt. Jó munkájukkal lehetővé tették, hogy a szombati nap folyamán egy kiemelkedő sztahánovista-eredmény születhetett meg, ugyanis Pusztai József tördelő a „Közlekedés" című lap tördelésével 233 százalékot ért el.

Kötelességünknek tartjuk, hogy a jó együttműködés további biztosítása érdekében ezt a tényt az elvtársaknak is tudomásra hozzuk.

Ezen levelünket a Vasútpolitikai Osztálynak is megküldöttük.

Szikra Lapnyomda:
Grigalek Lajos,
műszaki igazgató"

Közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BELA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVAN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGAN LASZLÓ (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály u. 16 — Telefon: 113—887, 126—452, 124—893.

Szikra Lapnyomda NV., Budapest, VIII., Rökk Szilárd u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ.

közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

HARCOLJ A BÉKÉÉRT!
JEGYEZZ BÉKEKÖLCSÖNT!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 20. SZAM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 szeptember 28.

Egy emberként harcolunk a békéért – egy emberként jegyzünk Békekölcsönt!

A Magyar Népköztársaság kormánya szeptember 28-án felhívással fordult Magyarország dolgozó néphez Békekölcsön jegyzésére.

Mult év őszén, országátalakitó ötéves tervünk indulása előtt, annak biztositására, Népköztársaságunk kormánya ötéves Tervkölcsön jegyzésére hivta fel a dolgozó milliókat. Ezt a felhivást hatalmas arányú népszavazás követte, amely kiállás volt nagy Pártunk, hazánk szabadsága és függetlensége, a béke megvédése, az ötéves terv, a szocializmus épitése mellett. Valamennyien jól emlékezünk a Tervkölcsön jegyzésre. A közlekedés szervezett dolgozói: vasutasok, hajósok, közúti közlekedési dolgozók, gépjárművezetők, szállitómunkások, repülők és kikötőmunkások szinte percek alatt akartak eleget tenni kormányunk felhivásának. Sok helyen viták kerekedtek azért is, hogy ki jegyezzen előbb, kinek a neve szerepeljen az elsők között a jegyzési listán.

A hatalmas lelkesedésre jellemző volt a gyönyörű eredmény is: a vasutasok például 23 millió előirányzat mellett, 40,615.000 forint tervkölcsönt jegyeztek, a közlekedési alkalmazottaknál példamutatással elöljártak a szegedi és pécsi dolgozók. A gépjárművezetők hasonlóan kiilünő eredményét mi sem bizonyitja jobban, mint az, hogy 186 forintos átlaggal valamennyi gépjárművezető derekasan kivette részét a tervkölcsönjegyzésből. Jól viszonyultak a tervkölcsönjegyzéshez a szállitómunkások is. Feltünően jó eredményt értek el például a BELSPED-nél, ahol 69 dolgozó 57 050 forintot jegyzett, vagy például a TÜKER 27-es telepén, ahol 38 dolgozó 32.750 forintot jegyzett.

Dolgozóink élénken emlékeznek erre az időre és az elmult egy év alatt tapasztalhatták, hogy érdemes tervkölcsönt jegyezni. Röviddel a kölcsönjegyzés után 7 hónappal előbb megvalósitottuk hároméves tervünket, újjáépitettük véglegesen közlekedésünket, eltüntettük az átkos fasiszta rombolás nyomait. Megkezdtük ötéves népgazdasági tervünk megvalósitását. Nincs munkanélküliség Magyarországon, mert aki dolgozni akar, az kap munkát. Bizakodóbb, szebb és jobb lett az életünk, a közlekedés dolgozóinak tizezrei kapcsolódtak be a szocialista munkaversenybe és használták fel munkájuk termelékenységének emelésénél a gazdag szovjet tapasztalatokat. A vasuton egymásután követte a „2000 tonnás"-mozgalmat az „500 kilométeres"-mozgalom, az irányvonatképzési és felemelt menetsebességi mozgalom, majd e négy szovjet tapasztalat összekapcsolásával az úgynevezett szovjet kapcsoltmozgalom, amelyek mindegyikével sok-sok millió forintot takaritottunk meg népgazdaságunknak.

Hatalmas lépést tettünk a szocialista vasút, a szocialista közlekedés megteremtése terén, amelyet legékesebben bizonyit az, hogy júliusban vasutunk például 22 százalékkal több árut szállitott, mint az előző év ugyanezen hónapjában és 73 százalékkal többet mint az utolsó háború előtti év átlaghónapjában. A kocsifordulót az 1938-as csúcsforgalom idején ismert 10 napról 3.7 napra szoritottuk le Pártunk irányitásával, a vasutas dolgozók lelkes munkájával. Komoly fejlődés van a városi villamosközlekedésben is. Itt a multévihez képest 14 százalékkal emelkedett a teljesitmény és villamosaink országszerte kétszer annyi utast szállitanak már, mint háború előtt. Autobuszközlekedésünk teljesitménye még nagyobb mértékben emelkedett. Autobuszparkunk 26 százalékkal több utast szállit az idén, mint egy évvel ezelőtt, a háboru előttihez képest pedig autobuszközlekedésünk a háromszorosára nőtt. Ugyanilyen szép eredményt értünk el a gépjárműközlekedés terén is.

A dolgozók életszinvonala jelentős mértékben emelkedett. Például a vasuton a multban legelhanyagoltabb, emberszámba sem vett réteg, a pályamunkások helyzetét a szocialista bérezés gyökeresen megváltoztatta és megindította az általános felemelkedést ennél a dolgozó rétegnél is. *Juhasz* Boldizsár például levelében megirta, hogy a szocialista bérrendezés óta 340—360 forint helyett havonta átlagosan 550—600 forintot keresnek. Amint irja, munkakedvük megkétszereződött és teljesitményük rohamosan emelkedik szebb és jobb életük nyomán.

A példák hosszú sorát tudnánk felhozni, nem is szólva a minisztertanács legujabb rendeletéről, amelyel a dolgozók kezébe adta a társadalombiztositás irányitását és egyben jelentősen megjavitotta a társadalombiztositási szolgáltatásokat.

A közlekedés szervezett dolgozói tehát meggyőződtek arról, hogy pénzüket jól fektették be, és nyugodtan el lehet mondani, hogy a kölcsönt saját maguknak adták. A közlekedés dolgozói között sokezer boldog nyerő van, akik hálatelt szivvel tekintenek a Párt, a Népköztársaság kormánya felé és szinte egyöntetüen, spontán melegséggel ismétlik *Farkas* Zoltánnak, a 25.000 forintos tervkölcsön nyereménye boldog tulajdonosának nyilatkozatát: *„Eddig is mindenben a Párt szavára támaszkodtam. A Párt igérete a mi bizakodásunk, mert a Párt szava olyan, mint a köszikla, épiteni lehet rá".*

Kormányunk a nemzetközi helyzet kiéleződése idején hivja fel dolgozó népünket Békekölcsön jegyzésére. Az imperialisták Koreában már megkezdték aljas háborujukat. Nyilvánvaló, hogy amit ma Koreában tesznek, azt holnap velünk szemben is megkisérelhetik. Alkotómunkánkat, egyre felielő életünket fenyegetik a háborús uszitók, ugyanakkor déli határainkon ugrásra készen itt áll Jugoszláviában az amerikai imperialisták által lepenzelt Tito rablóbandája.

Valamennyiünk számára érthető tehát, hogy a kiéleződött nemzetközi helyzetben ahhoz, hogy szocialista épitésünk feladatait megoldhassuk, döntő mértékben erősitenünk kell a béke táborát. Csakis igy, erőnk tudatában tudunk nyugodtan dolgozni és csakis igy vesszük el a kedvüket az imperialistáknak a háború megkezdésétől.

A hatalmas Szovjetunió áll az élén a 800 milliós szervezett béketömbnek, amely a maga legyőzhetetlen erejével áll szemben az imperialista háborús uszitókkal. Ezt a tábort támogatni minden becsületes embernek kötelessége, mert, minél erősebb a békefront, minél szorosabban zárkózunk fel melléje, annál inkább lehetséges a háborura uszitók szándékainak megakadályozása.

Nekünk, a közlekedés szervezett dolgozóinak, ugyanúgy, mint az egész dolgozó magyar népnek is ki kell venni részünket a béke megvédéséért vivott harcból, amelyhez döntően szükséges nehéziparunk, közlekedésünk fejlesztése, elengedhetetlenül szükségesek uj gyárak, gépek, anyagi eszközök, hadsereg. Ezeknek egy részét fedezzük mi lelkesedéssel, ezek egy részének előteremtésére jegyezzük a Békekölcsönt.

Révai elvtárs mondotta ez év szeptember 15-én tartott egyik előadásában: *„A Békekölcsön jó befektetés, mert kamatja a béke".*

Békénk megvédése egyben azt is jelenti, hogy meggyorsitjuk ötéves tervünk végrehajtását, hogy az eredeti előirányzatot jelentősen emeljük, azt jelenti, hogy dolgozó népünk, s közöttük a közlekedés szervezett dolgozóinak életszinvonalát tovább növeljük. Sok uj gyárat, sokezer lakást, számos iskolát, napköziotthont, bölcsődét, üdülőt, kórházat akarunk épiteni. Sok sok uj korszerü gépet állitunk be azért, hogy könnyebbé tegyük a dolgozó ember munkáját, növeljük termelésünket. A vasuton például teljesen gépesiteni fogjuk a pályafenntartási nehezebb munkát, hogy kiméljük legdrágább kincsünket: magát az embert. Megépitjük a földalatti gyorsvasutat, a világhirü moszkvai Metró mintájára, a szocialista épitőmüvészetnek ezt a hatalmas alkotását. Ebben segitségünkre lesznek a hős szovjet nép fiai is.

Ezeknek az alkotásoknak a létrejöttét, megerősödésünket szolgálja mindenki, aki Békekölcsönt jegyez. Egy percig sem tévesszük szem elől, hogy az imperialisták ügynökeire mérünk csapást, a munkásosztály hatalmát erősitjük a békekölcsönjegyzéssel.

A békéért vivott harcban a kölcsonjegyzés nem áldozat, hanem hazafias kötelesség. Aki kölcsönt jegyez, jó gazda módjára takarékoskodik. Ugyanezt a célt, a béke védelmét szolgálja az október 22-i tanácsválasztás. Mindkettő fegyver a békéért vivott harcban, *„lánc szem a magyar dolgozók békemozgalmában és a világ népeinek békemozgalmában".* A béke megvédése, a munkásosztály hatalmának további megszilárditása, néphadseregünk megerősitése, ötéves tervünk felemelt előirányzatának teljesitése, dolgozó népünk életszinvonalának emelése minden becsületes, népét és hazáját szerető dolgozó szent ügye kell hogy legyen.

Ezért segitsük népünket a célok elérésében, a Békekölcsön jegyzésével. Leovünk egységesek az ötéves terv végrehajtásában, nézzünk szembe egységesen minden imperialista provokációval és támogassuk egységesen a béke megvédéséért vivott harcában Pártunkat és kormányunkat.

Aki igy érez, aki velünk van, aki őszintén óhajtja a békét, az a Békekölcsönjegyzés során ezt be is fogja bizonyitani.

Előre Elvtársak és Szaktársak! Egy emberként harcoljunk a békéért és egy emberként jegyezzünk Békekölcsönt.

Dolgozóink békeszeretete és hálája az eddigi eredményekért hatalmas népszavazásban: a Békekölcsön jegyzésében mutatkozik meg

Szeptember 28-án szerte az országban megkezdődött a Népköztársaság kormánya által kibocsátott 750 millió forintos Békekölcsön jegyzése.

A közlekedés szervezett dolgozói kormányunk első hivására egyemberként, hatalmas elkeseredéssel már a korareggeli órákban jelentkeztek az üzemi pártszervezetnél, az üzemi bizottságoknál, a vállalatvezetésnél és egymással versenyezve akarják érzéseiket kifejezésre juttatni. Ez az érzés pedig nem más, mint a hála és a szeretet a Párt, népünk bölcs vezére *Rákosi* elvtárs és a Népfront kormánya iránt a dolgozók állandóan javuló életéért, a hatalmas eredményekért és egyszersmind óriási ökölcsapás a háborúra spekuláló imperialisták ellen. Ez az érzés, amely a vasutasokat, közlekedési alkalmazottakat, gépjárművezetőket és szállitómunkásokat, hajósokat a kölcsönjegyzés minél előbbi aláirásához irányitotta, ez a versengés a dolgozók harcos egységét tükrözte vissza a béke megvédéséért. Ez az érzés a szeretet és ragaszkodás érzése a hatalmas Szovjetunió, s a béke őre, a nagy *Sztálin* iránt.

A dolgozóknak ez a lenyügöző kiállása a béke megvédése és a további alkotás, épités meggyorsitása mellett már eleve megmutatja, hogyan fog szavazni a dolgozó magyar nép a közlekedés szervezett dolgozói a tanácsvá asztásokon a békére, az ötéves tervre, a nép boldogu'ására.

A vasutasok

tizezrei már kora reggel olvasták a *„Szabad Nép"*-ben és a *„Népszavában"* a kormány felhivását. Első utjuk hazafias kötelességük teljesitése volt. Még országos viszonylatban, lapzárta miatt, nem tudunk részletesen beszámolni az eddigi eredményekről, de máris megállapitható, hogy

a vasutasok ismét megállják helyüket és messze túlszárnyalják a a tavalyi tervkölcsön ragyogó eredményeit.

Hogy csak néhány példát emlitsünk: a kis Szar állomás 16 főnyi dolgozója 5300 forintot jegyzett, Nagyétény-Diósdon 9900 forintot. Komáromban *Rózsavölgyi* Ernő mozdonyvezető 1800 forintot jegyzett.

A *Landler Müveknél Németyi* Tibor esztergályos 1500, *Oroszi* Béla 2000, *Ludányi* Béla, munkásküder, osztályvezető 2000, *Korrekt* Károly öntő 1200, *Jáger* Rezső 1200, *Geiszt* Irén ifjúmunkás, magkészitő 1900 forintot jegyeztek. Ugyanitt az ipari tanulók átlagosan 250 forintot jegyeztek.

A *MAV Felépitményi és Vasanyagjavitó ÜV-nél Pázsiti* Ödön Kossuth-díjas sztahánovistánk 3200, *Latis* főmérnök 2800, *Lepkó* és *Vereckei* elvtársak 2000—2000 forintot jegyeztek.

Kiemelkedik Németh István lakatos jegyzése, aki 800 forintos fizetése mellett 1600 forint értékü Békekölcsönt irt alá.

A *MAV Pályaépitő- és Felujitó ÜV* 192 dolgozója jegyzett le 20 perc alatt, 760 átlaggal 145.850 forintot.

Szegeden reggel 7 óráig 732 dolgozó már lejegyezte a kölcsönt és 626 átlaggal 458.400 forint értékben.

A Szentesi Fütőházban Bajai Sándor mozdonyvezető 1.950, *Szántó* József 1.900.

Gálóci Ferenc mozdonyvezető pedig 2.050 forint kölcsönt irt alá.

A kecskeméti dolgozók átlaga 680 forint. *A Szegedi Pályafenntartási Müműhelyben Sárközi* Ferenc ifjúmunkás 800 forintot jegyzett, de valamennyi ifjúmunkás élenjár a jegyzésben.

Kaposváron Miszler Gyula sztahánovista főmozdonyvezető 2.000 forintot jegyzett. Amikor aláirta az ivet, ezt mondotta: *„Azért adok ennyit, mert őszintén kivánom a béketábor erejét növelni. Jegyzésemmel tehetővé akarom tenni, hogy erős néphadsereg védelme alatt folytassuk épitő munkánkat, a szocializmus megvalósitását. Azt akarom, hogy elmenjen a kedvük az imperialista kalandoroknak egy harmadik világháború kirobbantásától".*

Ugyanitt Nagy Lajos müszaki értelmiség 3.000 forintot jegyzett.

Lelkes László állomásfőnök 1.750 forintot irt alá.

A miskolci fütőházban Tóth III. János, Kossuth-díjas sztahánovista élenmunkás mozdonyvezető 3000, a hétgyermekes Zelenka János sztahánovista mozdonyvezető 2000 forint Békekölcsönt jegyzett.

Az egyes igazgatóságok közül is kiemelkedik a miskolci, 647 forintos átlaggal, 18 órakor.

A MAV Pályaépitő- és Felujitó ÜV Mohács—Bátaszéki Epitésvezetősége versenyre hivta ki a vállalathoz tartozó összes kirendeltségeket és épitésvezetőséget a Békekölcsön jegyzésével kapcsolatban. Ennek eredményéről lapunk legközelebbi számában számolunk be olvasóinknak.

A közlekedési alkalmazottak

hasonló lelkesedéssel indultak Békekölcsön-jegyzésre. *Az Óbudai Forgalmi Telepen* például már reggel 7 óráig 110-en lejegyezlek 72.200 forintot, 650-es átlaggal.

itt kimagaslik Balázs VII. István kalauz, aki 1.500 forintot jegyzett, havi jövedelmének közel háromszorosát. A Baross-pályaudvar ifjúmunkás kocsivezetője: Gál Miklós ugyancsak 1.500 forinttal segiti a béke ügyét.

A Bur-telepen délelőtt 10 óráig 200-an jegyeztek 159.250 forint értékben 540 forintos átlaggal. Kimagaslanak *Szabó* Ferenc segédmunkás 1.200 *Juhász* XIX István kalauz 1.500, *Körmendi* Piroska kalauz 1.000 és *Dolgos* Lajos kalauz 1.200 forintos jegyzéseikkel.

A *Hungária* p.-u.-on Modra Borbála takaritónő és *Farkas* VIII. Józsefné kalauz 1.000—1.000 forint jegyzésével adtak méltó választ a háborús uszitóknak.

A Sallai Autobusz Főmühelyben az ipari tanulók 200 forintos átlaggal jegyeztek. *Kalász* Tibor 300 forint értékü tervkölcsönt jegyzett.

(Folytatás a második oldalon)

Üdvözöljük a Népköztársaság Elnöki Tanácsának törvényerejű rendeletét: az állami társadalombiztositás szakszervezeti irányitását!

A közlekedés dolgozói nagy szorgalommal készülnek a II. Országos Újító Kiállításra, amely a haladást, az alkotó munkát, a békét szolgálja

Pártunk támogatásával és irányításával a Szakszervezetek Országos Tanácsa és a Találmányi Hivatal ezévben is megrendezi a II. Országos Ujító Kiállítást. — mint arról már beszámoltunk olvasóinknak.

A kiállítás az országos méretü tapasztalatcsere révén újabb lehetőségeket nyujt dolgozóink szakmai továbbfejlődésére, üzemeink fejlesztésére.

A II. Országos Ujító Kiállítás egyik legnagyobb jelentősége abban van, hogy résztvesznek rajta a Szovjetunió és a baráti népi demokratikus országok küldöttségei is.

A közlekedési üzemekben, a járműjavitó vállalatoknál már régen túljutottak az előkészítés nagy munkáján. Az újítási megbizottak összefogtak a vállalatvezetéssel és szelektálták a dolgozók újítási javaslatait. Kiválogatták őket, hogy a legjobbakat, a tapasztalatcsere szempontjából a leghasznosabbakat tárják az ország nagy nyilvánossága elé.

Közel 40-en vesznek részt újításaikkal a vasutas újítók és észszerüsitők közül, a kiállításon. Meg lehet máris állapitani, hogy a vasutas újítók felhasználták az első újító kiállítás tapasztalatait. A fejlődést bizonyitja a jobbnál-jobb és országos viszonylatban is alkalmazható újítások emelkedő száma.

Országos viszonylatban is értékes újítások

A tapasztalatcserére és bevezetésre alkalmas újítások közül kiemelkedik *Chambré* János és *Kaszás* József ujitása.

Eddig a villamosmozdony főmotorcsapágyait kéziöntéssel készitették, melynek következtében a kiöntött csapágybetét lukacsos volt. Az újítás révén most centrifugálgéppel öntik, amellyel elkerülik ezt a hibát. Emellett az öntés tisztább és kevesebb fém is szükséges a kiöntéséhez.

Chambré János és *Kaszás* József az Északi Járműjavitó ÜV újítói. Ugyancsak az üzemben dolgozik *Somogyi* István is, akinek tapasztalatcserére alkalmas újítása szintén kiállításra kerül.

A hegesztő olyan égőfejet fosz-forbronz hiányában vörösrézrúdból esztergályozzák, minek következtében nagy anyagveszteség van. *Somogyi* újítása szerint a méretre leszabott anyagot sajtolás útján készitik el.

Poesz István, a Landler Müvek dolgozójának újítását is kiállitják. Régebben az ablakemelő rugódobokat öntöttvasból készitették, nagy ráhagyással a megmunkálás miatt. *Poesz* eljárása segitségével csőből és két darab sajtolt lemezből állitják össze a rúgódobozt.

Palotás Ferenc, a Székesfehérvári Járműjavitó ÜV dolgozója látta, hogy a könnyűfémből levő hegesztőpisztolyok keverőfejein alkalmazott menetek hamar tönkremennek. Ezért rövid sárgaréz csatlakozó-toldatot alkalmazott, amellyel a menetek tönkremenését megakadályozta. *Palotás* újitását egyébként átadták az Országos Szabványügyi Intézetnek.

Dancs József és *Gerő* József, a Szolnoki Járműjavitó ÜV dolgozóinak újítása is bekerül a kiállításra. A két újító a J-sorozatú teherkocsik homlokfalához állitható olyan hegesztőállványt szerkesztett, amely minden tipusú homlokajtónál és a rövidebb oldalfalaknál is használható. A vagongyárak ugyancsak tudják használni újitásukat.

Csak kiragadtunk néhány újitást a sok jó közül. Ujitóink és észszerüsitőink a mostani kiállításon is bizonyságot tesznek arról, hogy harcolnak a termelékenység emeléséért, a szocializmus felépitéséért és nem utolsósorban a békéért, a boldog jövőért.

A SZOVJET TERVKÖLCSÖN

A szovjet tervkölcsön lényegénél fogva más, mint a burzsoá országok kölcsönei. A kapitalista országokban a kölcsönök a munkások és a parasztok kizsákmányolásának, a népek imperialista leigázásának eszközei. A burzsoá kölcsönök, amelyek jellegüknél fogva népellenesek, a pénzmágnásokat gazdagitják és súlyos terheket raknak a dolgozók vállaira. A szovjet kölcsönök minden vonatkozásban valóban népi kölcsönök és céljuk a Szovjetunió hatalmának megerősitése, a termelőerők fejlődésének előmozditása, a nép gazdaságának növelése, a dolgozók anyagi jóléténak felemelése.

Ime ez az oka, hogy a szovjet kölcsönök oly rendkivül népszerűek a dolgozó tömegek előtt. A szovjet kölcsönök nagy szerepet játszottak a szocialista társadalom felépitésében. A Szovjetunió népei már a háborúelőtti sztálini ötéves tervek megvalósitására csaknem 50 milliárd rubelt bocsátottak a szovjet haza rendelkezésére.

A szovjet hazafiak a Nagy Honvédő Háború időszakában hősiesen küzdöttek a frontokon és önfeláldozóan dolgoztak a hátországban, ezenfelül bőséges segitséget nyujtottak a hazának anyagi eszközökkel is. Egyedül kölcsönök útján több mint 76 milliárd rubelt adtak az államnak.

A háború után kibocsátott kölcsönök a Szovjetunió gazdasági és kulturális épitését szolgálják és előmozditják az ország fokozatos átterését a szocializmusból a kommunizmusba.

A burzsoá országokkal ellentétben, a Szovjetunióban mindaz, amit a kölcsönösszegekből létesitenek, a nép érdekeit szolgálja. Emellett a Szovjetunió dolgozói nyeremény formájában hatalmas anyagi lehetőségeket is kapnak a kölcsönökkel kapcsolatban.

A kölcsönök jegyzése, — nagyjelentőségü állami ügy, fontos politikai kérdés. A pártszervezeteknek, a szakszervezeteknek és a Komszomol-szervezeteknek a tervkölcsönjegyzéssel kapcsolatos munkát bolsevik szervezettséggel és magas eszmei szinvonalon kell elvégezniök. Minden dolgozónak alaposan meg kell magyarázni a szovjet kölcsönök jelentőségét és azok szerepét a szocialista épitésben. Szemléltetően kell bizonyitani, hogy a Szovjetunió egész politikája a népgazdaság további felvirágzására irányul. Tudatositani kell azt, hogy az ország gazdaságát és hatalmát erősitik a dolgozók, amikor kölcsönök jegyzésével segitik az épités munkáját.

A szovjet nép a kölcsönök jegyzése alkalmából minden alkalommal magasfokú öntudatosságról és szervezettségről tesz tanuságot és újból demonstrálja megingathatatlan elhatározását, hogy erejének megfeszitésével épiti a szocializmust, megvédi a békét és megmutatja a határtalan odaadását a szocialista haza és Lenin-Sztálin pártja iránt.

ISMERJÜK MEG A TERMÉSZET FEJLŐDÉSÉT

Az első élőlény keletkezése

A természettudomány legizgalmasabb fejezete az első élőlény keletkezése. Most alkalmunk nyilik, hogy a világhirű A. I. Oparin szovjet professzor tollából közelebbről megismerjük azokat az eredményeket, amelyeket a tudomány az utóbbi néhány évtized alatt az élő anyag keletkezésének a megvilágitása terén ért el.

Mit árult el a föld története

A föld mélyéből nagyszámban felszinre került megkövesedett állati és növényi maradványokból kiderült, hogy hajdan másfajta élőlények népesitették be a földet, mint manapság. De kitünt a letelekből az is, hogy minél régebbi keletü rétegből származnak, annál egyszerübbek, annál fejletlenebbek. Ez a tény, továbbá a magzati fejlődés és a bonctani összehasonlitások meggyőzték Darwin Károlyt arról, hogy valamennyi élőlény ősi egyseitüektől származott. Az első élőlények keletkezésére azonban nem tudott semmiféle magyarázatot adni. Az élő világ teremtéséről szóló mondák hitelét mindeneselre sikerült elméletével megcáfolni.

Az élet épitőkövei

A világegyetem tüzetesebb tanulmányozása adatokat nyujtott az élő anyagok keletkezésének a felderitésére. Kiderült, hogy azok a szénvegyületek, amelyek az élő fehérje legfontosabb alapanyagát alkotják, legtöbb égitesten kimutathatók a lehülés bizonyos szakaszában. A legutóbbi évtizedek haladó tudósai ilyen élettelen szénvegyületekből vezették le a szerves anyag fejlődését. Minden szerves anyag tartalmaz szenet. Az élet keletkezését a földön éppen ezért a szén történetének tanulmányozásával kell kezdenünk.

Minden égitesten kimutatja a szinképelemző készülék a szén jelenlétét. 20—25.000 fokon a szén még nem vegyül semmi más elemmel, elszigetelten, atomok formájában van jelen. De 6000 fokon, pl. a Nap izzási hőfokán már hidrogénnel egyesül szénhidrogénekké. A szénatomok egymással is egyesülnek, párosával, úgynevezett dikarbonokká. Ez azért fontos, mert arra mutat, hogy a szénatom másik szénatommal való összekapcsolódása olyan vegyi vonzóerővel jön létre, hogy azt még ez a rendkivüli magas hőfok sem akadályozza. Még erősebb ez a kapcsolódási törekvés lényegesen alacsonyabb hőfokon. Az óriási távolságokból hozzánk kerülő meteorkövek is azt bizonyitják, hogy ez az egyesülés a világegyetem legkülönbözőbb pontján általánosan előfordul. Földünkön is lezajlott ez a folyamat, miután izzó gázgolyóból lassan folyékony, majd szilárd golyóvá változott. A vulkanikus kitörések alkalmával is felszinre kerülnek ilyen vegyületek.

A cseppek életre kelnek

A 100 fokra lehült Földön lecsapódott forró, nagy sótartalmú óceánban az előbb emlitett szervetlen anyagokból elemi vegyületek keletkeznek. Ezek az egyszerü szerves vegyületek még nem mutatnak semmiféle életjelenséget. Az idők során kivalogatódtak azonban a kevésbbé bomlékonyak és kisebb-nagyobb láncokká egyesültek, amelyek fokozatosan tartósabbakká váltak. Ezek között voltak már olyanok is, amelyeknek a vízzel való kölcsönhatásuk sokféle anyagkicserélődést segitett elő. A tartósabbak természetes kiválasztódása a bomlékonyabbak rovására és bomlástermékeik felhasználása újabb, magasabbrendü vegyületek képződésére vezetett. Bah szovjetorosz akadémikus formalin- és ciánkálioldatból nyert bonyolult szerves anyagokat, egyszerüen olymódon, hogy meleg helyen hosszú ideig állni hagyta a keveréket.

A forró óceánban ugyanez a folyamat sokkal gyorsabban játszódott le. A folyamatban kezdetben nem volt semmi rendszeresség, de mindig szabályosabb elrendezésü és ennélfogva jóval szilárdabb fehérjemolekulák jöttek létre. Pontosan meghatározott szemcsenagyság esetében minden szerves anyag különleges kocsonyás halmazállapotba, úgynevezett kolloid állapotba jut. Ennek többek között az a jellegzetessége, hogy egyesiti a szilárd és cseppfolyós halmazállapot tulajdonságait. Az ellentéteknek ez a találkozása biztositja azt a rugalmas szilárdságot és változékonyságot, mely alkalmas arra, hogy a bonyolult életjelenségek színterévé lehessen. Többféle szerves anyagnak ilyen rendszere az úgynevezett protoplazma, minden élősejt közös alapanyaga. Egy további határon a molekula-nagyság átmegy szilárd állapotba.

Ezek a folyamatok legtöbb esetben változatosan mennek át egymásba. A fehérjevegyületeknek egy másik sajátsága, hogy épitőköveik puszta sorrendi változása egészen különböző finom tevékenységeket tesz lehetővé. Nincs két olyan növény, vagy állat a földön, amelyben a fehérje épitőköveknek a sorrendje pontosan azonos lenne. Ez a magyarázata annak, hogy a protoplazma különböző formában jelenik meg.

Sejtjük már, hogy mi a sejt

Nagyon fontos és bizonyító erejü kisérletek folynak abban az irányban, hogy a fehérjék sok tagból álló láncolatát mesterségesen felépitsék. Szovjet-orosz tudósok egyszerübb fehérjéket létrehoztak már ezeknek a kisérleteknek során.

A természetben ez a folyamat sok-millió éven keresztül zajlott le. Az elemi anyagi rendszerekben a mennyiségi halmozódás során olyan állapot állott elő, hogy az anyagok felépitése és bontása már rendkivül gyorsan és rendszeresen zajlott le. Az egyes anyagi részek között tömörebb és ritkább és ezáltal küionhöző működést kifejlő részletek különültek el. Előállottak olyan egysejtüek, amelyeknél ez az elkülönülő részlet laza szerkezetü volt; másoknál a tömörebb anyag sejtmag formájában jelent meg. Ilyen sejtek munkamegosztásából és összekapcsolódásából jöttek létre később a sokseitüek.

A kiméletlen tolatók, a kártevők, — ellenségei a kocsiforduló meggyorsításának

Nem egyszer előfordul, hogy a kocsiforduló meggyorsitásáért vivott harcot lefékezi, akadályozza a munkáját felelőtlenül végző kocsirendező, tolatásvezető, váltóőr. Persze, legtöbbször úgy néz ki egy ilyen kártevés, vagy baleset, mintha csupán emberi könnyelműségből, a munkafegyelem megsértéséből, a szabályok be nem tartásából származna. Van ilyen eset is, de éberen kell ügyelnünk arra, hogy az álcázott ellenséget felismerjük és ártalmatlanná tegyük, mielőtt komoly károkat és visszaesést okoznak az őszi forgalom eddig elért eredményeiben.

Ugylátszik a lelkiismeretlenségnek, a felelőtlenségnek, az ellenséggel való cimborálásnak nincs határa. Budapest-Ferencvárosban például a guritónál nem egyszer előfordul, hogy a *„sarusok"* mikor a *„határhoz"* közel saruznak, az utána következő kocsi lelép. Vagy ha több rakott kocsit saruzik, abban az esetben kisiklás, rakománycsuszamlás következik be, esetleg a homlokfal kinyilik. Sokszor *„szemre"* megy a dolog és már hivják a következő kocsit, mikor még határ sincs.

A *Tihanyi*-csapatban például új emberek vannak, ahol az egyik dolgozó a határon kivül akart saruzni. A bajt kiküszöbölték és kioktatták. Szeptember elején 11.000 forintos kár származott abból, hogy *Molnár* sarus nem volt tekintettel a másik vágányon siktolatást végző szerelvényre és a guritóról beletolták a saját szerelvényüket a siktolatást végző kocsisorba. *Molnárt* megbüntették, de ki pótolja a dolgozó nép kárát. Harmincforintos pénzbirsággal nem lehet jóvátenni a dolgozó nép, az őszi forgalom, a háromnapos kocsiforduló ellen okozott 11.000 forintos kárt.

Ezt a ferencvárosiak is érzik és értekezleteket tartottak az elmult napokban azért, hogy a kollektiv együttműködést kiépitsék. Baj az, hogy a legtöbb kocsirendező vidékről jár be. Nehezen összefogható. Most propaganda-brigádot szerveztek és faliujságon keresztül pellengérezik ki az őszi forgalom akadályozóit, a munkafegyelem lazitóit, mint például a két adácsi dolgozót is, akik

a „búcsú" miatt nem jelentkeztek szolgálatra, otthonmaradtak

és még csak lelkiismeretfurdalást sem éreztek a durva munkafegyelemsértés miatt

Folyamatban van az ifik aktivizálása.

Budapest-Ferencváros pályaudvar öntudatos dolgozói nem tűrhetik, hogy bárki is szabotálja a munka folyamatos ellátását, sem azt, hogy akarva-akaratlanul a kocsik összetörésével, durva felületességgel végzett tolatással, guritással bárki is az ellenség malmára hajtsa a vizet. Meg kell tehát nézni és szigorú vizsgálatot indítani minden hasonló esetben, hogy elvegyük a kedvét azoknak, akik a háromnapos kocsiforduló megvalósításáért folyó küzdelmünket akadályozni próbálják.

Londoni lap a jugoszláv vasutasok szörnyű helyzetéről

Amerikai laptudósitónk jelentése szerint Jugoszláviában az élelmiszerárak a multévihez képest megkétszereződtek. A „Tablet" cimü londoni hetilap augusztus 12-i számában ezeket irja: *„Jugoszláviában az emberek gondolatai csaknem egészen akörül a kérdés körül forognak, hogyan éljenek meg. Egyizben meghivtak vacsorára egy vasutashoz, a vacsora két kanál kukoricakásából állott. A vasutas felesége ezekkel a szavakkal fordult hozzám: „hónapokon keresztül egy és ugyanaz van ebédre és vacsorára. Ugy élünk és úgy pusztulunk el, mint a kutyák."*

A Tito-banda ugyanekkor nemcsak stratégiai nyersanyagokat, hanem nagytömegü élelmiszert is szállit a támadó Északatlanti Szövetség országainak ...

(Folytatás az első oldalról)

A gépjárművezetők

is megértették a kormány felhivásának jelentőségét és örömmel csatlakoztak a Békekölcsön-jegyzéshez. Lapzártáig a következő eredményt tudtuk meg:

Az Autótaxi NV üzemében már a kora reggeli órákban elérte az átlag a 150 forintot. Az üzemben

több sztahánovista 2000 forintos jegyzést irt alá a dolgozók lelkesedése közepette.

A sztahánovisták példamutatása magával ragadta a többi dolgozót is és egymást igyekeztek megelőzni a jegyzésben

A *Teherautójavarozási Ipari Központban* a dolgozók 100 százaléka, 52 fő már 7 óra után pár perccel 72.350 forint értékben jegyzett.

Ugyanez a helyzet a *Teherjuvar NV Danubia-Garage*-ban. Itt az átlag 650 forint.

A szállítómunkások

sem maradtak le a közlekedés többi dolgozói mögött. Az eredmények, amelyek reggel fél 9-ig születtek meg, azt bizonyitják, hogy a szállitómunkások öntudatosan teljesitik hazafiúi kötelességüket, kiállnak a béke szent ügye mellett s nem engedik eddigi eredményeinket egy újabb háborúval megsemmisiteni.

A TÜKER 27-es Iji-telepén 13 fő 11.400 forintot jegyzett. Átlaguk 876.92 forint. Kiemelkedik *Pribi* Gyula ifjúmunkás, aki 1000 forinttal járult hozzá néphadseregünk erősitéséhez, az ötéves terv sikeréhez.

A Tüker Uszálykirakó Nagy Ferenc-brigádnál 18 fő, 17.000 forintot jegyzett, 944 forint átlaggal.

A Tüker 3-as telepén 60 fő, 53.000 forintot jegyzett, 883 forint átlaggal.

A 81-es számú telepen 709.9 átlageredménnyel 22 dolgozó 15.600 forint értékü Békekölcsönt jegyzett.

A 90-es számú telepen 15 dolgozó 11.400 forintot jegyzett 760 forintos átlaggal. Itt kiemelkedik *Lovas* János szállitómunkás 1000 forintos jegyzése.

A BELSPED feladásnál 88 dolgozó 55.500 forint Békekölcsönt irt alá 630.68 forint átlaggal. Kiemelkedik *Jancsó* László é munkás, *Füri* Józseiné 1000—1000 és *Rudl* József *1200* forintos jegyzéssel.

A Középmagyarországi Közraktárak *I. számú telepén* 726 százalékot értek el a dolgozók. Kiemelkedik *Kiss* Kálmán elvtárs 2000 forintos jegyzése.

Az Állami Irodatakarító NV üzemében az arányalag kisfizetésü dolgozók 266.26 forint teljesitménnyel 79.600 forintot jegyzettek.

Kiemelkedik özv. Rácz Lajosné és Fügl Mátyásné, akik 500 forintos fizetésük mellett 1000 forint értékü Békekölcsönt jegyeztek.

A Terményforgalmi NV zsákraktárában 57 fő 33.500 forintot jegyzett, ami 580 forintos átlagnak felel meg. Kiemelkedik *Kollár* Pálné 1200 forintos jegyzése.

A Nagyvásártelepen 150 dolgozó reggel 8 óráig 86.600 forintot jegyzett 577.33 százalékos átlaggal.

A MASPED 19-es raktárának dolgozói 724.16 forint értékü átlaggal ugyancsak lelkesen csatlakoztak a békekölcsönjegyzők sokmilliós táborához.

A hajósok

lapzártáig csak a *Folyamszabályozó és Kavicskotró NV* dolgozóinak jegyzéséről és lelkes kiállásáról tudtak beszámolni lapunknak. A vállalat *északi műhelyében* 15 dolgozó 9.400, a *déli műhelyben* 30 dolgozó 15.700 és végül a vállalat központjában 53 dolgozó 48.050 forint értékü Békekölcsönt jegyzett.

A közlekedés szervezett dolgozói, amint ez a lapzárta után érkezett jelentésekből is kitünik, megérették Népköztársaságunk kormányának felhivását, egyemberként teljesitik hazafiúi kötelességüket, mert tudják, hogy a Békekölcsön: ötéves terv, virágzó ország, boldog nép, béke!

Dolgozóink örömmel üdvözlik a Párt újabb ajándékát: a társadalombiztosítás átszervezését, a segélyek és szolgáltatások felemelését

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Minisztertanács javaslatára törvényerejű rendeletet adott ki, mely a társadalombiztosítás ellátását a szakszervezetekbe tömörült dolgozókra bízza.

A társadalombiztosítás és annak szerve, az Országos Társadalombiztosító Intézet, jelentősen fejlődött a felszabadulás óta s az OTI irányításával a dolgozók befolyása egyre nőtt. A szolgáltatások rendszere és az ügyvitel azonban nagymértékben bürokratikus maradt és a dolgozók közvetlen ellenőrzése a társadalombiztosítás munkájában csak kismértékben érvényesült.

Ezért a minisztertanács, a Magyar Dolgozók Pártjának javaslatára, a Szakszervezetek Országos Tanácsával egyetértésben úgy határozott, hogy a társadalombiztosítás ellátását közvetlenül a dolgozókra bízza, a társadalombiztosítás irányítását pedig a szakszervezetekre, illetőleg a Szakszervezetek Országos Tanácsára.

Ez lehetővé teszi a dolgozók közvetlen befolyását és ellenőrzését a társadalombiztosításra és emellett egyszerűbbé fogja tenni a társadalombiztosítás munkáját.

A minisztertanács rendelete értelmében tehát ezév október 1-től az államvasúti dolgozók társadalombiztosítási feladatait — a SZOT irányításával — maguk a dolgozók a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete irányításával látják el, míg a MAV és a GYSEV dolgozóinak egészségügyi gondozását a minisztérium keretében működő Vasútegészségügyi Hivatal látja el.

Ezek szerint a MÁV Betegségi Biztosító Intézet önálló működése ezév szeptember 30-ával megszűnik és az általa ellátott feladatok közül a készpénzsegélyek, tehát a táppénz, terhességi, gyermekágyi, anyasági és babasegély, temetkezési segélyügyek, továbbá, a gyógyszerek, a gyógyászati segédeszközök, gyógyvizek és ellátásos gyógyfürdőkkel kapcsolatos feladatok, — kivéve e szolgáltatások egészségügyi feltételeinek megállapítását, — a félszázalékos önkéntes támogatási alap kezelése és az alap szabályzatában megállapított feladatok ellátása a vasutas szakszervezet hatáskörébe tartozik.

A fent meghatározott társadalombiztosítási feladatokat tehát október 1-től a SZOT irányításával már a szakszervezet látja el, melynek központi végrehajtó szerve: a szakszervezet központi társadalombiztosítási ügyvitele. Ezek szerint a társadalombiztosítás irányítását és vezetését a SZOT a szakszervezet elnöksége és a vasutas szakszervezet központi társadalombiztosítási ügyvitele látja el.

Nagyobb üzemeinkben a társadalombiztosítás üzemi szervei, mint a szakszervezet üzemi szervezetei a dolgozók által választott és az üzemi bizottságok irányítása alatt működő társadalombiztosítási tanácsokból és megbízottakból fog állni, kiknek munkáját a szakszervezet irányítja.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa a rendelet megjelenése után 1,700.000 szervezett dolgozó nevében melegen üdvözölte Pártunk és kormányunk nagyjelentőségű elhatározását és megállapítja, hogy ez a rendelkezés hatalmas lépést jelent előre a dolgozó tömegek szociális gondozása terén. Munkásosztályunknak ez az újabb vívmánya azért vált lehetőségessé, mert a dolgozók hűen követve Pártunkat és bölcs vezérünket, *Rákosi* elvtársat, áldozatos munkával, a termelés fokozásával, munkaversennyel sikeresen építjük a szocializmust hazánkban.

Dolgozóink nemcsak a maguk, de családjuk nevében is lelkesedéssel, örömmel veszik tudomásul a társadalombiztosítási szolgáltatások és segélyek felemelését.

Lapunk legközelebbi számában vasutas és hajós vonatkozásban részletesen ismertetjük majd ezeknek a szolgáltatásoknak és segélyeknek összegszerű emelését. Most, azonban közöljük a minisztertanács intézkedéseit a betegségi segélyezés megjavítása érdekében.

Október 1-től a táppénz már a megbetegedés első napjától jár, szemben az eddigi rendszerrel, mely csak a betegség negyedik napjától kezdve nyújtott táppénzt.

Eddig a dolgozónak, ha családtagja nem volt, a kórházi ápolás alatt 30 napig nem járt táppénz, s azután is csak negyed táppénzt kapott.

Ezentúl a kórházba utalt dolgozónak a kórházi ápolás első napjától kezdve jár a táppénz fele, ha pedig gyermeket vagy keresőképtelen családtagot tart el, a táppénz 80 százalékát kapja.

Eddig az OTI nem fizetett gyermekágyi segélyt azokra a napokra, amíg a szülő nő kórházban volt.

Ezentúl a kórházban fekvő szülő nőnek is jár a gyermekágyi segély fele.

Eddig a dolgozó egy évi betegség után elvesztette igényét a további ellátásra, s ha ismét munkába állott is, csak újabb hat hónap elteltével kaphatott gyógykezelést és kórházi ápolást.

Október 1-től kezdve az újra munkába álló dolgozót azonnal megilleti az orvosi kezelés, gyógyszerellátás és kórházi ápolás.

Ezeken a legfontosabb intézkedéseken kívül, a minisztertanács még több más rendelkezést is hozott részben a táppénzellátás javítására, részben pedig egyes olyan szolgáltatások egyszerűsítésére, amelyek feleslegesen sok utánjárást vagy bürokratikus eljárást igényeltek.

A vasutas dolgozók nagyon jól tudják, életük javulásából látják, hogy Pártunk mindent elkövet azért, hogy az ország dolgozó népének élete szebb, jobb és vidámabb legyen. Ezt bizonyítják az ötéves terv nagyarányú szociális beruházásai az új lakások ezrei, az új iskolák, üdülők, szanatóriumok. Ezt bizonyítja a társadalombiztosítás átszervezése is, amely nagy lépésekkel viszi előbbre a dolgozók jólétét.

A vasutas és hajós dolgozók tisztában vannak azzal, hogy ezen az úton csak akkor mehetünk tovább és csak abban az esetben érhetünk el újabb eredményeket, ha maradéktalanul megvalósítjuk ötéves népgazdasági tervünket, ha szakadatlanul emeljük a munka termelékenysége, megszilárdítjuk a munkafegyelmet és következetesen fejlesztjük munkásosztályunkban a közügyek iránti felelősségérzetet.

A szakszervezeteknek megtiszteltetés és jó iskola, a társadalombiztosítási ügyek önálló igazgatása. Emellett tíz- és tízezer dolgozó, akit társai bizalmából az üzemi társadalombiztosítási tanácsok tagjaként, vagy megbízottjaként kapcsolódik be az ügyek vitelébe, ugyancsak jó iskolán megy keresztül. Megtanulja, hogyan kell a munkásosztály egészségvédelmének ügyével foglalkozni és az állam által rendelkezésre bocsátott hatalmas összegekkel felelősen gazdálkodni.

Dolgozóinkban megvan a kölcsönös segítés szelleme. Csak ápolni és fejleszteni kell ezt a kiváló szocialista tulajdonságot. Éppen ezért, minél több dolgozót be kell vonnunk a társaikról való gondoskodás munkájába.

Dolgozóink nagy lelkesedése mutatja, hogy nagyra értékeli a Párt és a kormány határozatát. Tisztában vannak vele, hogy megbízatásuk nagy megtiszteltetést és felelősséget is jelent. A szakszervezeteknek harcolniuk kell a betegségek megelőzése érdekében, a balesetelhárítás, a munkásvédelem kifejlesztéséért, a dolgozók jogos szociális követeléseinek teljesítéséért.

— A dolgozó jólétével, életkörülményeivel való fokozottabb törődés — írja *Apró* Antal elvtárs a *Szabad Nép* szeptember 26-i számában — hozzájárul ahhoz is, hogy a szakszervezeti vezetés közelebb kerüljön a tömegekhez. A szakszervezetek számára nagy megtisztelteletést, komoly iskolát jelent, a társadalombiztosítási ügyek igazgatása. E téren a szovjet szakszervezetek hatalmas tapasztalatokkal rendelkeznek. E tapasztalatok felhasználása felbecsülhetetlen segítséget ad majd ahhoz, hogy eredményesen megoldjuk a Párt és a kormány megbízatását, a társadalombiztosítás új feladatait.

A szakszervezet központi vezetősége és az üzemi bizottságok úgy fogják dolgozni hogy a társadalombiztosítási feladatok jó ellátása révén megjavítsák a szakszervezet munkáját. Azon dolgozunk, hogy a szakszervezetünk valóban a szocializmus, a kommunizmus iskolájává váljon a dolgozó tömegek számára és a hatalmas Szovjetunió vezette béketábort a magunk területén teljes tudásunkkal és erőnkkel erősítsük.

ILYEN A BÉKEKÖLCSÖN KÖTVÉNYE!

Boldogan és büszkén kezdik meg üzemeinkben, hivatalainkban, falvainkban a Békekölcsön jegyzését. A kölcsön jegyzésének, az állam kötelezettségvállalásainak igazolására a Magyar Népköztársaság kötvényt ad. Minden dolgozónak féltett kincse a Békekölcsön kötvénye. Ez a kötvény is bizonysága annak, hogy hűen teljesíti kötelességét népe és hazája iránt.

Kovács Károly békebizottsági elnök:

A békéért folytatott küzdelmünkben nélkülözhetetlen dolgozóink testvéri összefogása, éppen ezért összekapcsoljuk harcunkat A TANÁCSVÁLASZTÁSSAL

A Felépítményi és Vasanyagjavító NV üzemében dolgozik *Kovács* Károly elvtárs, az üzem békebizottságának elnöke. Nemrégen vette át az elnöki tisztséget. Első dolga volt megszervezni a békebizottságot és kiküszöbölve a hiányosságokat munkájukban, olyanokat kért fel e megtisztelő feladat elvégzésére, akik a termelés vonalán bizonyították be, hogy szívügyük az ötéves terv minél marabbi befejezése, a szocializmus építésének meggyorsítása és ezen keresztül a béke megvédése.

— Az volt a baj — mondotta *Kovács* elvtárs —, hogy az eddigi békebizottság nemigen tartott értekezleteket. Persze így a dolgozók között nem tudtak jó politikai felvilágosító munkát végezni.

— Mikor átvettem a vezetést, első dolgom volt, hogy ezt a szűk keresztmetszetet felszámoljam. Szervezni kezdtem és ebben a munkában már tevékenyen segítettek az általam fokozatosan beszervezett elvtársak és pártonkívüli dolgozók.

— Az első sikert a koreai csomagakciónál értük el. Dolgozóink igazi megértéssel és őszinte lelkesedéssel egymásután jegyezték a csomagokat. Megértették és nem egyszer kihangsúlyozták, hogy a koreai hősök vérüket hullatják értünk, s mialatt mi építő munkával, békében élhetünk, az amerikai háborús uszítók ártatlan gyermekeket, védtelen öregeket, anyákat, virágzó településeket, és városokat bombáznak embertelenül.

— Ezek a megjegyzések és kifakadások már — folytatta *Kovács* elvtárs — azt mutatják, hogy dolgozóinkban mindinkább erősödik a nemzetközi proletárszolidaritás érzése.

— A békebizottsági tagok mindegyike jól viszonyul a termeléshez. Valamennyi a dolgozók példaképe és új ötletekkel segíti a munkát. Hogy csak egyet említsek, itt van *Szászfalvi* Lajos, *Schuller* Jenő, a kik mindketten Pártunk tagjai. Vagy itt van *Antal* Gyula asztalos, pártonkívüli békebizottsági tagunk, aki e héten történt az új normarendszer bevezetésekor is kiharcolt jó helyzetéből fogva műszakvezetői megbízást kapott az elmúlt napokban. Hasonlóan kitűnő munkát végez *Czagelmayer* Márton pártonkívüli lakatos, de ugyanígy sorolhatnám az új békebizottság valamennyi tagját.

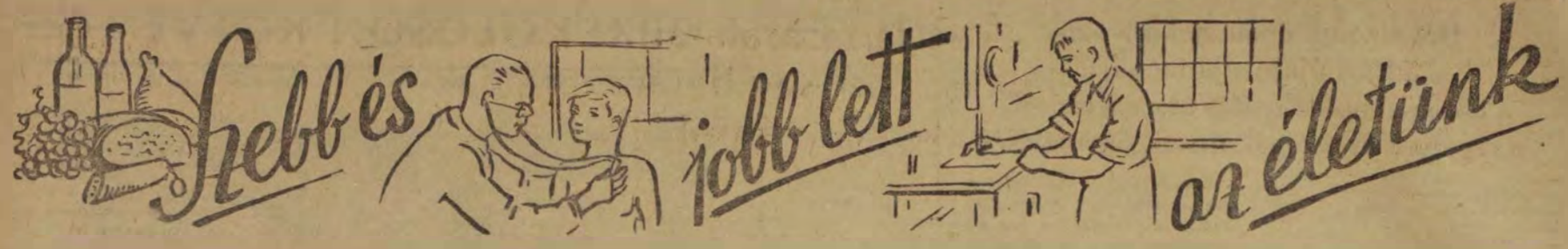
Nagy figyelemmel kísérjük a nemzetközi helyzetet — folytatta *Kovács* elvtárs. — Nagyon jól tudjuk, hogy eredményeinket Pártunk vezetésével nehéz harcok árán vívtuk ki. Az ellenség ezeket az eredményeket, szocializmust építő munkánkat mindenképpen igyekszik eggátolni. Azonban ellenség nemcsak itthon van, de nemzetközi viszonylatban is. Az öntudatos dolgozók jól látják az összefüggést a termelés fokozása, saját jólétünk emelése és a nemzetközi béke harca erősítése között. Tudják, hogy mégjobban el kell mélyítenünk a nemzetközi proletárszolidaritást és fokoznunk kell a harcot a közös ellenség, a Korea békés népere törő imperializmus ellen. A mi békebizottságunk igyekszik jó politikai felvilágosító munkával tudatosítani ezeket a dolgozók minden rétegénél.

A szeptember 24-i „SZABAD NÉP" vezércikkét például, amelyben a magyar békekongresszusról volt szó, beolvastam ebédidő alatt a hangos beszélőbe és tovább vittük az agitációt utána az üzemben.

Mint elnök, irányítom a békebizottsági tagok munkáját, ellenőrzöm tevékenységüket és valamennyi tag kérés nélkül beszámol munkájáról. Ahol hibát észlelünk, feltárjuk és közös erővel kijavítjuk. Persze, ez nem annyit jelent, hogy mostmár megállhatunk. Nagyon jól tudjuk, hogy van még javítani való munkánkon is, tovább fogunk tevékenykedni azért, hogy a békéért vívott harcban derekasan megálljuk helyünket. A bírálat jegyében azonban, azt is meg kell állapítani, hogy

az üzemi pártszervezet és ÜB vezetősége még nem adja meg azt a segítséget munkánk további javításához, amit a Politikai Bizottság határozata nyomán joggal elvárhatnánk.

— Ha a bizottság munkájáról beszélek — fejezte be *Kovács* elvtárs nyilatkozatát —, nem mehetek el szó nélkül amellett, hogy bizottságunk, látva azt, hogy a békéért folytatott küzdelmünkben nélkülözhetetlen dolgozóink testvéri összefogása, összekapcsoljuk harcunkat a tanácsválasztással. Üzemünk dolgozói megértették a békeharc fontosságát és helyeslően tudomásul vették, hogy a Politikai Bizottság határozata nyomán joggal elvárhatnánk.

A tervkölcsönjegyzés óta közel kétmillió forint segélyt fizettünk ki,

8000 dolgozót, 185 élmunkást, 2100 gyermeket üdültettünk és a szociális intézmények egész sorát hívtuk létre

„Iparunk, közlekedésünk és mezőgazdaságunk fejlődése szolgált alapul az életszínvonal emelkedéséhez... Ugyancsak összefüggő az életszínvonal emelkedésével egészségügyünk helyzete és azok az intézkedések, amelyeket... ezen a téren népi demokráciánk dolgozó népünk érdekében tett. Egységesítettük és jelentékenyen kiterjesztettük a társadalombiztosítás intézményét... A társadalombiztosításnak mintegy kiegészítő része a dolgozók szervezett üdültetése, amelyet már a múlt évben is a szakszervezetek bonyolítottak le.

Ez évben jelentősen megnőtt azoknak a száma, akik szervezett üdültetésben vettek részt. Soha még annyi munkás, alkalmazott, dolgozó kisember, beleértve a dolgozó parasztokat is, nem látogatta a Balatont, a Mátrát a Mecseket és más üdülőhelyeinket, mint ebben az évben. És a következő években a szervezett üdülésben részvettek száma tovább fog növekedni.

(Gerő Ernő elvtársnak, a Központi Agitációs Tanfolyamon 1950 szeptember 13-án tartott előadásából.)

Közlekedésünk fejlődése, a szocialista vasút megteremtése rohamléptekben indult meg az ötéves terv első évében. El lehet mondani, hogy ez a fejlődés semmiben sem maradt mögötte iparunk fejlődésének és a megnövekedett szállítási követelményekkel becsületesen megbirkóztunk. Vasutunk ez év júliusában például 22 százalékkal több árut szállított, mint az előző év ugyanezen hónapjában és 73 százalékkal többet, mint az utolsó háborúelőtti év átlaghónapjában. Ezév tavaszi hónapjaiban vasúti forgalmunk körülbelül ugyanakkora volt, mint a mult év őszi hónapjaiban, a csúcsforgalom idején. A vasúti kocsik fordulója, amely a mult év júliusában még 5—6 nap volt, ez év júliusában 4.7 napra csökkent, most pedig 3.7 napos, sőt egyes napokon, egyes kocsifajtáknál elértük már a 3 és félnapos kocsifordulót.

Tavaly óta jelentősen emelkedett a mozdonyok futáskilométere is. Tavaly 24 óra alatt átlagosan 70—75 kilométert futottak mozdonyaink. Ma ez az átlag mintegy 100 kilométerre emelkedett. A tehervonatok átlagos sebessége az elmúlt év alatt mintegy 15 százalékkal nőtt.

Hosszú sorokban számolhatnánk be arról, hogy Pártunk segítségével milyen hatalmas győzelmek születtek a vasút területén. A vasutas dolgozók áttörték egy sor régi, elavult, rendszabály rozsdás vasfalát, bátran, merészen átvették és alkalmazták a kiváló szovjet sztahánovisták élenjáró módszereit. Így születtek meg a szovjet vasutasok tapasztalatai alapján, Pártunk irányításával, a szakszervezet segítségével e nagyszerű eredmények.

A tervkölcsön szebbé és jobbá tette a vasutasok életét

A közlekedés fejlődéséhez szorosan zárkózik fel dolgozóink életszínvonalának állandó emelkedése, amely a szocializmust építő népi demokrácia megmásíthatatlan törvénye. Nézzük meg, nagy általánosságban, hogy az elmult

év alatt, a tervkölcsönjegyzés óta milyen eredményeket könyvelhetnek el maguk számára a vasutas dolgozók.

Többek között napközi otthont létesítettünk az Északi Fűtőházban, Pécsett, a Szolnoki Járműjavító ÚV üzemében és Nagykanizsán, Debrecenben a közeli időben ugyancsak megnyitjuk a vasutas szakszervezet napközi otthonát.

A dolgozók egészségügyének további javítása céljából orvosi rendelőket létesítettünk Budapest Józsefváros állomásán és a Landler Jenő üzemi vállalatnál.

„Mi, kedves Elvtársaim, rendkívül fontosnak tartjuk gazdasági eredményeinket, de egy pillanatra sem feledjük el azt, hogy a népi demokrácia számára a legjobb érték maga az ember, a dolgozó ember, s ezért az elmult esztendők gazdasági eredményei mellett nem kevésbbé értékesnek tartjuk azokat a sikereket, amelyeket népünk az egészségügy terén elért" — mondotta *Rákosi* elvtárs.

Bölcs vezérünk, *Rákosi* Mátyás szavait igazolják nemcsak a józsefvárosi és istvántelki orvosi rendelők létesítése, de a szociális gondozás és a munkavédelem, balesetelhárítás terén már ismeretes beruházásaink és létesítményeink is. Ide csatlakozik, de súlyánál fogva elsőnek kell felhoznunk lapunk másik helyén ismertetett társadalombiztosítási átszervezés révén nyert egészségügyi eredményeket.

A Vasutas Szakszervezet a dolgozókat az ország legszebb üdülőhelyeire utalja be. Nyilvánvaló, hogy azok a dolgozók, akik tiszta, levegős, védőberendezéssel ellátott munkahelyen dolgoznak, akiknek nem kell aggódniuk munkaközben gyermekeikért, mert az üzem területén, vagy lakóhelyén lévő napközi otthonban jó ellátásban részesül, az a vasutas dolgozó, aki évi munkája után az ország legszebb üdülőhelyein üdül, — jó erőben, jó kedvvel tér vissza munkájához, jobban és többet termel.

A mult év ősze óta 8.000 vasutas dolgozót, 2100 gyermeket, 185 élmunkást üdültettünk. Ugyanezen idő alatt pedig 7.412 dolgozót részesítettünk különféle segélyekben, 1,968.812 forint összegben.

A felsorolt eredmények csak elenyésző részét adják annak, amit a vasutas dolgozók javára a szakszervezet Pártunk útmutatásával megvalósított. A Vasutas Szakszervezet továbbra is lankadatlanul azon dolgozik, hogy a vasutas dolgozók életét szebbé, jobbá és boldogabbá tegye.

Ezer és ezer levélben, mondanak köszönetet a dolgozók a Pártnak, Rákosi elvtársnak, és a szakszervezetnek

A vasutas dolgozók, tényegesek és nyugdíjasok a levelek ezreiben fejezik ki szeretetüket, hálájukat és mondanak köszönetet a Pártnak, *Rákosi* elvtársnak és a szakszervezetnek az üdülésért.

Bodnár Lajos MAV nyugdíjas, aki Szegeden, a Puszta-szeri-utca 4. szám alatt lakik így ír:

„... a múltban csak üldözés és internálás járt a magamfajta dolgozó embernek. Most tíznapos üdülésre küldött

a szakszervezet Hajdúszoboszlóra. Azzal hálálom meg a Magyar Dolgozók Pártjának, a vasutas szakszervezetnek a nyugdíjasokkal való törődést, hogy még odaadóbb harcosa leszek a népi demokráciának a szocializmus építésében. Csak most kezdek élni, szabad hazában, mint szabad ember!"

Szabó István tatai pályamunkás lapunkhoz írt levelében többek között ezeket mondja:

„Népköztársaságunk Alkotmánya biztosítja számunkra az üdülést. A pályafenntartási szakaszról én is elmentem Hajdúszoboszlóra és ott felejthetetlen tíz napot töltöttem... Mennyivel más ma a pályamunkás élete, mint a felszabadulás előtt, amikor emberszámba sem vettek bennünket. Kinek köszönhetjük helyzetünk gyökeres javulását? Ezt valamennyien jól tudjuk, a Pártnak, a szeretett vezérnek, Rákosi elvtársnak és a vasutas szakszervezetnek. Ha visszatérek a pályafenntartáshoz, jókedvvel,

pihent erővel fogok újra munkához látni ötéves tervünkért, a szocializmusért, a békénkért."

Kovács István intéző, a MAV Statisztikai Hivatal dolgozója a keszthelyi szakszervezeti üdülőben családjával együtt töltött 10 napot. Levelében elmondja, hogy 30 éves, de életében először volt nyaralni, majd így folytatja:

„A multban a magunkfajta dolgozó legfeljebb ke szült ajbatott Keszthelyen és a többi üdülőhelyeken. Ma, ezek mind a dolgozóké. Kövér földesurak, degenerált grófok, agyonfestett dámák helyett ma, az országot építő dolgozók élvezik az üdülést, a „Festeticsek" helyett a dolgozók egészségének helyreállítására szolgál a hévízi fürdő. A keszthelyi üdülő vidám gyermekzsivajtól hangos. A gyönyörű park fái között ízlésesen berendezett, szobahonyhás, erkélyes kis házacskák várják a dolgozókat. A gyermekeink részére hinta, csúszda, himba, körhinta és egyéb játékok, a felnőttek szórakoztatására pedig ping-pong, kugli, sakk, rádió, tornaszerek, könyvtár áll rendelkezésre. A bátaszéki vasutas kultúrgárda 80 tagú ének- és zenekarának gyönyörű műsora még felejthetetlenebbé tette az ellőtött napokat. Testileg és szellemileg felfrissülve jöttünk haza. Csak hálával gondolhatunk a Pártra, a szakszervezetre ezekért a napokért. Eddig is lelkiismeretesen dolgoztam, ezentúl azonban még többet és még jobban fogok dolgozni. Igyekszem a munkaversenyben az élenjárók között haladni, hogy mielőbb megvalósulhasson mindannyiunk vágya: a boldog szocialista jövő."

Mogyorósi István MAV kalauz, a kétegyházi üzemi bizottság elnöke, amikor levele első részében hálával adózik Pártunknak és népi kormányunknak, a továbbiakban így emlékezik meg fiú üdültetéséről:

„Jelenleg nekem is egy fiam élvezi a balatonszabadi gyermeküdülőben a nyaralást és mint levelében írja öröm és boldogság fogja el, még éjjel is, mikor felébred, mert az ablakon behallatszik a Balaton morajása. Hisszük, hogy a jövőben még több dolgozó gyermeke vehet részt üdültetésben. Ezt azonban csak úgy tudjuk elérni, ha egyemberként csatlakozunk a szocializmus építéséhez és a béke táborához."

A kácsi üdülőből 40 aláírással a múltban kaptunk hálatáviratokat az augusztus 21—30-ig üdülő dolgozóktól. Levelükben megfogadják, hogy újult erővel fognak dolgozni:

„A munkában elfáradva érkeztünk, most pedig mikor elhagyjuk az üdülőt, kipihenve, újult erővel fogunk dolgozni munkahelyeinken, ahol továbbra is építjük a szocialista vasutat, erősítjük a békét, melynek őre a Szovjetunió és annak bölcs vezére, nagy tanítónk, Sztálin elvtárs!"

Mányi László Cegléd állomás dolgozója így emlékezik meg a Mátraházán eltöltött napokról:

„...Még egy pillantás Mátraháza köbeveső, meseszép hegyeire. Majd-

Felejthetetlen élményekről számolnak be külföldön üdülő dolgozóink

Kempl József több társával két hetet töltött a Magas Tátrában. Azt írja levelében, hogy ez az üdülés bebizonyította számára, hogy egy célért, egy úton haladnak a Szovjetunióval a népi demokratikus országok fiai. Megmutatta azt, hogy mennyire erős a proletárnemzetköziség szelleme. Jártak a hegyekben, ahol új üdülőket építenek, jártak a városokban, ahol új gyárakat, lakóépületeket építenek, jártak a bányában, ahol szintén lázas építés nyomait tapasztalták. — Honnan ez az erő? — kérdezték, mire szászan is feleltek: a Szovjetunió, *Sztálin* elvtárs, a Párt és *Gottwald* elvtárs az az erő, amely eddig soha nem látott eredményeket teremt velünk.

Kempl elvtárs „A Sztálin-csúcs alatt" című versében fejezte ki azokat az érzelmeket, amelyek eltöltötték a magyar dolgozókat, a baráti Csehszlovákiában. Ebben a versében szeretne választ adni arra, hogy mi volt a legszebb ezekben a felejthetetlen napokban. A vers egy részét itt közöljük olvasóinkkal:

Mi volt a legszebb? kérdik otthon
A rét — a hegy — a zuhatag?
Vagy tán a törpe fenyő ága,
mely élni tud a kő alatt?
Vagy tán az mikor felmorajlott
és zengni kezdett fenn az ég?
Mi volt a legszebb? Kérdik otthon
s én azt felelném rá: — a nép.

Ó, Gottwald és Siroky népe
szived szabad, szép friss, erős!
Alattad lett az ismeretlen,
különös, vad táj ismerős.
Arcod mosolyodott biztatón
Urunkon mindenütt reánk,
s puha kenyérrel bizonygattad,
hogy egy a bölcsünk, s egy anyánk.

Míg a Sztálin-csúcs magas ormán
kergetőznek a fellegek
míg az encián kék virága
issza a harmatcseppeket
míg a Vág a Dunához ömlik, s
míg a Lomniczon hó ragyog
együtt megyünk mi, egy test vérek
Csehek, Szlovákok, Magyarok.

Csodálatos jövőnket zengi,
a felnövekvő ifjúság
élten jövendő béres harcunk,
amelytől szebb lesz a világ,
éljenek népeink barátsága,
s éljen a Párt, mely megtanít
tetteinkkel vallva váltani
Lenin és Sztálin szavait.

Takács Sándor Budapest, *Nagy* Jenő Püspökladány, *Frotmann* Ferenc Szombathely, *Nagy* Imre Nyíregyháza aláírásával Marienska Lasnéból így írtak:

„A szeretet a különböző nemzetek dolgozói között olyan mély, hogy mi ezt otthon el sem tudtuk képzelni... Azt, hogy a népi demokratikus országok dolgozóival, a kapitalista államokból vendégségben itt lévő elvtársakkal együtt üdülhetünk, a dicsőséges Szovjet Hadsereg áldozatos harcának, Sztálin elvtársnak köszönhetjük, aki fáradhatatlanul és megalkuvás nélkül harcol a világ békéjéért. Hazatérve, el fogjuk mondani munkatársainknak az itt tapasztalt és még jobban ki fogjuk mélyíteni a Szovjetunió és Pártunk iránti szeretetet. Szorosabbra fűzzük a baráti népek megbonthatatlan, örök barátságát."

Vereckei János, a Tengelyországi Zalopánéból, *Pákozdi* Jenő pedig Marienska Lasnéból írt *Halász* Károly és *Horváth* Károly elvtársakkal egyetemben. Megfogadják levelükben, hogy fokozott harcot folytatnak a termelékenység emeléséért, hogy erősítsék a Szovjetunió vezette békeharcot.

Lokker Antal, Kossuth-díjas sztahánovista mozdonyfűtő két hetet töltött Tátralomnicon, aki hasonlóan ír, mint munkástársai, majd hangsúlyozza, hogy el van szánva arra, hogy jó munkájával diadalra segíti a háromnapos kocsifordulót, az ötéves terv időelőtti megvalósítását, a béke frontjának győzelmét.

A vasutas dolgozók nagyon jól tudják, hogy az eddig elért eredményeket s a további fejlődésnek perspektíváit csak békés termelőmunkával tudják megőrizni és továbbfejleszteni. Az előttünk álló építő feladatok elvégzéséhez feltétlenül békére van szükség. Enélkül nem tudjuk teljesíteni ötéves tervünket, a szocializmus alapjainak lerakását, népünk anyagi és szellemi életszínvonalának emelését. Ezért kell valamennyiünknek harcolnunk a békéért.

A békéért való harcot, a boldog jövőért való küzdelmünket segítik a tanácsok is. Közeledik a tanácsválasztás ideje az egész országban. Még jobban kiépítjük és megszilárdítjuk ezzel a dolgozók demokráciáját, még szorosabbá forrasszuk a dolgozó népet az országot vezető munkásosztály köré. **A tanácsok** segítenek bennün-

ket, életünket szebbé tenni, n gyobb eredményeket elérni, de ugyanúgy segítenek bennünket a békéért folytatott harcunkban. Vasutasaink százai fognak résztvenni a tanács munkájában és támogatnak bennünket eredményeink fokozásában, a béke megvédésében.

A béke megvédéséért harcolunk mi, vasutasok is, mint az egész dolgozó magyar nép szerves része, a Szovjetunió vezette, világot átfogó, hatalmas békemozgalomban. A béke megvédéséhez erős hadseregre van szükségünk. Az új ötcsön az anyagi eszközök egy részét elő tudja teremteni. A békekölcsön jegyzése és a Népfront jelöltjeire való szavazás a tanácsválasztásokon közös célt szolgáló államunk erősítését, népünk helyzetének a béke megvédésében.

A taggyűlések tapasztalatait felhasználjuk a Politikai Bizottság határozatainak maradéktalan végrehajtásához

A szeptember 18—23-a között megszervezett beszámoló taggyűlések, a szakszervezeti mozgalom számára döntő fontosságú határozatot, a Politikai Bizottság határozatát tárgyalták meg vasútüzemi szakszervezeti funkcionáriusaink az üzemek dolgozóival.

Ezek a beszámoló taggyűlések ott, ahol jól voltak előkészítve, komoly segítséget nyújtottak központi, területi és üzemi szervezeteinknek hiányosságaik feltárásában, a szervezett dolgozók építő bírálata nyomán. Funkcionáriusainknak most már az a feladatuk a taggyűlések után, hogy munkájukban valóban gyökeres fordulatot hajtsanak végre és a

a szakszervezeti tagsággal együtt biztosítsák a Politikai Bizottság határozatának maradéktalan végrehajtását.

A taggyűlések előkészítése alkalmával már látható volt, hogy üzemi szervezeteink többsége gondosan készül és megérti Pártunk határozatának jelentőségét.

Milyen eredményt értünk el a beszámoló taggyűléseken

Megállapítható volt, hogy az eddiginél nagyobb és jobb munkával vették részt a bizalmi hálózatok, de a tagság is. A felsőbb szervek munkájában is javulás tapasztalható, amely elsősorban az ellenőrzésben és az ÜB-k felé való segítségnyújtásban mutatkozott meg. A taggyűlések sikere megszervezéséhez és lebonyolításához döntő módon járult hozzá, hogy üzemi bizottságaink a feladatokat a helyi pártszervezetek vezetése és irányítása mellett hajtották végre. A taggyűlések eredményességét az a körülmény is elősegítette, hogy az ÜB és műhelybizottsági funkcionáriusaink alaposan felkészültek a beszámolókra, legtöbb helyen kiértékelték munkájuk hiányosságait és a PB határozatát alkalmazták munkájukban, a napi feladatok megoldásában.

A hatvani állomás raktári műhelybizottságának titkára például beszámolójában rávilágított arra, hogy egyes részortfelelősök nem végzik el feladataikat és konkrétan kihozta, hogy ez az egyes munkaterületeken hogyan jelentkezik. Ugyancsak rávilágított arra is, hogy a bizalmiak egyáltalában nem, vagy csak igen ritka esetben foglalkoznak a dolgozókkal s így könnyen a reakció befolyása alá kerülnek.

Budapest Déli-pályaudvar állomás ÜB-titkára kritikát gyakorolt az ÜB tagjai és a bizalmiak felé, névszerint megemlítette a funkcionáriusokat és élesen rávilágított hiányosságaikra. Ugyanakkor komoly építőkritikát gyakorolt passziv magatartásukért a tagság felé is.

A taggyűlések sikerét a bizalmiak jó munkája mozdította elő

A taggyűlések előkészítésével kapcsolatban már érezhető volt a bizalmiak fokozott munkája. Ez oda vezethető vissza, hogy az ÜB-titkárok a határozat óta nagyobb gondot fordítottak a bizalmiak nevelésére és demokratikus megválasztására. Ugyanekkor a bizalmiak élesen felvetették az ÜB felelősségét a bizalmiak eddigi, rossz munkájáért, de saját maguk is önkritikát gyakoroltak.

A záhonyi üzemszervezetnél gondosan előkészítették például a taggyűlést, a bizalmiak megtartották a csoportértekezletet és így a fűtőház dolgozóinak 75 százaléka megjelent a taggyűlésen.

A tagság nagymértékben aktivizálódott s ez egyrészt a taggyűlésen való részvételből, másrészt a nagyszámú helyes felszólalásban jutott kifejezésre.

Egészséges kritikák hangzottak el az üzemi bizottságok munkája felé, de fejlett öntudatból fakadó önkritikák is elhangzottak a dolgozók részéről

Emellett sok egészséges és megvalósítandó javaslatot mondottak a dolgozók. A debreceni állomás taggyűlésen például a dolgozók részéről *Tarnai* Miklós a szakmai sovinizmust kifogásolta és javasolta, hogy közös aktivaértekezletet tartsanak és tüzze napirendre az állomás és a fűtőház üzemi bizottsága ezt a kérdést, hogy a két szolgálati ág ezzel is közelebb kerüljön egymáshoz.

Benyei János fűtő, a miskolci fűtőház dolgozója pedig — anélkül, hogy a taggyűlésen erről szó esett volna — felhozta, hogy szolgálat közben féldeci pálinkát ivott, amit fűtőtársa helyetlenített. Erre ő, ahelyett, hogy hibáját elismerte volna, veszekedni kezdett munkatársaival. A beszámoló taggyűlésen jött rá arra, hogy milyen helytelenül cselekedett és a nyilvánosság előtt ezért önkritikát gyakorolt. Ígéretet tett arra, hogy hibáját jóvá teszi és úgy dolgozik, hogy „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért folyó versenyben élre kerüljön.

Komoly bírálat hangzott el a szakvonali vezetők felé is

Komoly, gazdagos kritikák hangzottak el a taggyűléseken a szakvonali vezetők felé is, amely azt bizonyítja, hogy dolgozóink tisztában vannak a szocialista munkaverseny fejlődésének, az őszi csúcsforgalom sikeres megvalósításának politikai és nemzetgazdasági jelentőségével. A dolgozók többsége tisztán látja, hogy a PB-határozat végrehajtásától

elválaszthatatlan a munkaverseny műszaki előfeltételeinek állandó biztosítása.

Az Északi Járműjavító ÜV VIII. osztályán például *Keselyű* Sándor felvetette, hogy az általa végzett munkák egy részére

még mindig nincs megállapítva a norma és sürgetésére az időfelvevő azt válaszolta, hogy „most nincs ideje, csak csinálja meg és majd ha készen lesz, szóljon és megkapja rá az árat".

A Miskolci Fűtőház dolgozói ugyancsak felszólalásaikban felvetették a szakvonali vezetők hibájaként, hogy az eddiginél sokkal több irányvonalat lehetne indítani, de

a felső szakvonali vezetők az irányvonalak kérdésével nem sokat törődnek és egyáltalán nem látszik, hogy komolyan dolgoznának az őszi csúcsforgalom sikeréért.

A taggyűléseken dolgozóink behatóan foglalkoztak az ellenség leleplezésének fontosságával.

Harc az ellenség ellen

Látszott, hogy a dolgozók tudatában vannak annak: építő munkánkat az imperialisták magyarországi ügynökei, a jobboldali szociáldemokraták hátráltatni, fékezni akarják.

Az Északi Fűtőházban például *Aradi* Sándor művezető, a hozzá beosztott dolgozókkal, különböző szakmai munkát túlórában végeztetett el. Ezt nem fizettette meg, hanem társadalmi munkaként végzett többletmunkának nevezte. Így akarta a dolgozókat a szocialista bérpolitika ellen hangolni.

A Miskolci Fűtőház dolgozói leleplezték *Takács* Tivadar mozdonyvezetőt, aki a bizalmi kérdésére, hogy megkötötte-e már a hosszúlejáratú versenyszerződést, kereken kijelentette, hogy *„őt az ilyesmi nem érdekli"*.

Milyen hiányosságok jellemezték a taggyűléseket

Az elért eredmények mellett azonban meg mindig felfedhető a szakszervezet munkájában a hiányosságok egész sora, ami azt jelenti, hogy még mindig nem következett be gyökeres fordulat munkamódszereinkben. Ez azt is jelenti, hogy ÜB funkcionáriusaink többsége a határozat nyomán felfedte ugyan munkája hiányosságait, azonban nem tudja alkalmazni a szakszervezeti napi feladatok végrehajtása közben.

Hiba volt, hogy több helyen nem aktivizálták a bizalmi-hálózatot. A Landler Művek asztalosműhelyének taggyűlésén mindössze hét felszólaló volt, míg az Északi Osztószertárban egy, az Északi Járműjavító motorosztályán a 120 megjelent dolgozó közül mindössze csak öt szólt hozzá.

Több ÜB-titkár beszélt a hiányosságokról, azonban nem értékelték ki azt, hogy a hibák miből keletkeztek, nem keresték meg ezeknek a hibáknak a gyökerét. Az Északi Fűtőház ÜB-titkára, *Sós* elvtárs a munkafegyelem meglazulásáról beszélt, de nem mutatott rá arra, hogy ezeknek oka az, hogy elhanyagolták a politikai felvilágosító munkát. Ugyancsak beszélt arról is, hogy

a műszaki értelmiség nem segíti a mozgalmi szerveket a szocialista munkaverseny szervezésében és irányításában, de arra nem mutatott rá, hogy ennek oka a műszaki értelmiség elhanyagolása a munkaversenybe való bevonás területén.

Egyes ÜB- és műhelybizottsági titkár nem konkretizálta helyi példákkal a beszámolóját, így a dolgozók nem tudták alkalmazni a PB határozatát üzemi viszonylatra és érdemlegesen nem is tudtak hozzászólni az ÜB munkájához. Ennek volt következménye az például, hogy a Felépítményi- és Vasanyagjavító ÜV váltóműhelyének beszámolótaggyűlésén

elpótalp-kérdéssel foglalkoztak és kevés szó esett a szakszervezeti munka hiányosságairól.

A beszámoló taggyűlések egyes üzemekben termelési értekezlet jellegét öltötték, mint például a MAVAUT tömműhely födarab műhelyében, miután a beszámolót nem a PB- határozata nyomán készítették.

A taggyűlések legdöntőbb hiányossága az volt, — egy pár beszámolótól eltekintve —, hogy az ÜB- és műhelybizottsági titkárok beszámolóikban

nem gyakoroltak kritikát sem a szakszervezet központja, sem a területi titkárságok fel.

Ennek következménye lett az, hogy a tagság nem foglalkozott behatóan ezzel a kérdéssel és nem mondta el észrevételeit a központ munkájával kapcsolatban. De hiba volt a központi, vagy területi titkári kiküldött részéről is, hogy nem hívták fel a figyelmét a dolgozóknak erre a körülményre.

Ismételten visszatérő hiba volt, hogy a beszámolók megtartására nem megfelelő funkcionáriust állítottak be, akiknek beszámolójuk nem ragadta magával a dolgozókat és voltak helyek, ahol passzívan viselkedtek a dolgozók a taggyűlésen. Ilyen volt például az Északi Járműjavító ÜV motorosztály és az Északi Osztószertár taggyűlése.

A lezajlott taggyűlések az eredmények mellett hiányosságokat hoztak felszínre. Ezekért a hiányosságokért felelősség terheli a területi titkárságokat és a szakszervezet központját. Nem nyújtottak kellő segítséget az üzemi bizottságoknak a helyes beszámolók elkészítésében, nem ellenőrizték helyi viszonylatukra való konkretizálásukat és így nagymértékben hozzájárultak ahhoz, hogy a dolgozók egyrésze nem vett részt aktívan a taggyűlés munkájában.

Ugyancsak felelősség terheli a két szervet azért is, mert nem ellenőrizte kellő módon az előkészületeket.

A szakszervezet feladata, hogy a kiértékelt hiányosságokból ismét tanuljon és a Politikai Bizottság határozatát munkája minden területén maradéktalanul végrehajtsa.

Indul a „Békevonat"

Indul a „Békevonat" Budapest Soroksári-út állomásról. A 424-es gyönyörű magyar mozdonyt Mózsi András sztahanovista mozdonyvezető, Kitler Mihály és Bártfai István sztahanovista fűtők továbbítják. A szerelvény 130 tengely, 1875 tonna. Az irányvonalat 50 km-es átlagos sebességgel továbbítják a Bekekölcsön jegyzésének ünnepnapján sztahanovista vasutasaink. A jó kollektív munka, a dolgozók közötti egység, a kitűnő szellem eredménye, hogy a „Békevonat" 28-án elindult útjára, s Mészáros István forgalmi szolgálattevő 152, Mócsai Sándor kocsimester pedig 743.5 átlagteljesítményt nyújtottak. Mózsi András ezt mondotta az indulás előtt: „Boldog vagyok, hogy a magyar dolgozó nép ünnepnapján, amikor az egész világ színe előtt hitet tesz a hatalmas Szovjetunió által vezetett béketábor erősítéséről, a béke elszánt megvédéséről, a szocializmus mielőbbi megvalósításáról, — az a megtiszteltetés ért, hogy én és társaim továbbíthatjuk a „Békevonatot". Ezzel is kifejezzük elszántságunkat, hogy minden erőt egyesítünk a béke védelmére és rendíthetetlenül haladunk azon az úton, amelyet Pártunk és Rákosi elvtárs mutat számunkra a felemelkedés, a szocializmus felé

10.000 forintot nyert Kocsis István fékező

Még mozgásban volt a vonat, mikor Kocsis II. István vonatfékezőt értesítette egyik kartársa a szerencsés nyereményről. Kocsi II. István elsápadt, majd kipirult arccal hajolt le a fékállásról: „Nem is lehet igaz" — mondotta. De a tények beszéltek és ma Bánréven talán nincs is boldogabb ember Kocsis Istvánnál, aki, mint mondja megkapta jutalmát, mert bízott a Párt szavában s örömmel jegyzett kölcsönt.

— Nagyon boldog vagyok — mondja a fotóriporternek Kocsis István, majd arra a kérdésre, hogy mi a terve a nagy összeggel —, elmondja, hogy kis családi házat épít belőle. Amikor pedig a tervkölcsönről esik szó, ezeket mondja: „Én fiatalember vagyok még, nőtlen, 21 éves csupán, de tudom, hogy amikor jegyeztem, biztam az ország vezetőinek szavában. Nem is tudtam elképzelni, hogy a Párt, amely annyi szépet és nagyszerűt alkotott ebben a lerombolt országban hazánk újjáépítése alatt és után, ne tartaná be a szavát. Ilyen beszed és hasonló gondolatok csak az ellenség szájából jöhet. Arra is emlékszem, hogy a jegyzéskor arra gondoltam, hogy az a pénz, amit én adok, a nép jólétéhez és felvirágoztatásához kell. A népnek pedig én is fia vagyok. Így gondolkoztam és meg akkor sem csalódtam volna, ha nem huzzák ki kötvényszámomat a nyertesek között. Csak a vakok nem látják, hogy minden fillér, amelyet jegyeztünk, már vissza is kaptuk. Nem akarom ismételni, amit már mások ugyis elmondtak, de igazság az, hogy bármikor szólít a kormány vagy hív a Párt kölcsönömmel előmozdítani a dolgozó nép javát, a magam jövőjét, ismét az elsők között leszek, akik hazafiúi kötelességüket és hálájukat jegyzéssel is leróják és erősítik a béketábort.

Kölcsönjegyzéssel válaszolj a háborús gyújtogatóknak; az amerikai imperialistáknak!

Egységgel a békéért

A Békekölcsön nagysikerű plakátja a boldog, vidám jövőről, a békéről beszél

Az üzemek legjobbjai foglalnak helyet a tanácsokban és nem hiányoznak a munkásosztály derék fiai mellől a dolgozó parasztság és az értelmiség legjobbjainak a képviselői sem. A Landler Járműjavító ÜV üzemében Szauer Ferenc lakatos, Duvrovszcsik Károly értelmiségi és Martus József ifjúmunkás, kazánkovács, — tanácsjelöltek. Az ő kézfogásuk is jelképezi, hogy a tanácsválasztással erősítjük népünk hazafias egységét, úgy fognak munkálkodni, hogy még egységesebbé kovácsolják a népmilliókat a szocializmus megvalósításáért a béke megvédéséért vívott harcban

A Farkas-brigád a Landler Járműjavító ÜV-ben jó munkát végez a béke, a szocializmus építéséért vívott harcban. Jól viszonyulnak a Politikai Bizottság határozatához is. Új normáikat 132 százalékra teljesítették. Képünkön a Farkas-brigád tagjai hosszúlejáratú versenyszerződést írnak alá. Ebben kötelezik magukat, hogy normájukat 140 százalékra emelik és százszázalékos minőségi, selejtmentes munkát fognak végezni

— Nem az bánt, hogy nem nyertem, azért, mert nem jegyeztem tervkölcsön — mondja Hortobágyi Ferenc pörölyvezető munkatársainak az Északi Járműjavító ÜV VIII/B osztályán, — hanem az, hogy rádöbbentem arra, hogy ezáltal akadályoztam az ötéves terv megvalósulását. Nagyon fájlalom, mikor erre gondolok. Amikor a sok boldog és bizakodó munkástársamat látom, még fokozottabbnemm a megbánás. Érzem, hogy akaratlanul is a reakció ügyét segítettem. Levontam hibám tanulságát és igyekezni fogok, hogy kiemelkedő eljesítménnyel bizonyítsam be a Pártnak, Rákosi elvtársnak azt, hogy nem tartozom az osztályellenség sorai közé, hogy szívvel-lélekkel harcolni akarok az ötéves terv túlteljesítéséért és a béke ügyének győzelméért. De azt is tudom, — mondotta Hortobágyi Ferenc —, hogy ezentúl a Párt első hívó szavára teljesíteni fogom kötelességemet és minden képességemmel és erőmmel segítem a Partot célkitűzéseinek végrehajtásában

FARKAS IMRE MOZDONYVEZETŐ,

– az Északi Fűtőház pártonkívüli dolgozója, tanácstagjelölt, békebizottsági tag, MHK aranyjelvényes sportoló

– A TANÁCSVÁLASZTÁSRÓL

Az újságírónak nagy örömére szolgált, amikor szembekerült *Farkas* Imrével, az Északi Fűtőház kiváló mozdonyvezetőjével. Mielőtt azonban erre sor került volna, megtudtunk róla egyet-mást. Az Északi Fűtőházban dolgozó munkatársai elmondották *Farkas* Imréről, hogy pártonkívüli, jó viszonyul a termelőhöz, dolgozótársaihoz, népi államunkhoz, a szocializmus építéséhez. Megtudtuk róla, hogy *Farkas* Imrét a dolgozó nép bizalma a XIV. kerületi tanácsba jelölte és jelenleg is a tanács tagja. Amellett pedig hogy a termelésben is eleget tesz kötelességének, tevékenyen közreműködik a békebizottság munkájában, a „*Munkára, Harcra Kész*"-sportmozgalomban, ahol megszerezte az MHK-mozgalom felső fokozatát: az aranyjelvényt.

Munkatársai nem szűkölködnek a dicsérettel, amikor *Farkas* Imréről beszélnek. Így tudtuk meg, hogy 424-es gépekkel az „500 kilométeres"-mozgalomban személy- és gyorsvonati fordában a Budapest—Záhony—Nyíregyháza, Szeged és szobi vonalon jár és

egy százelegytonnakilométerre eső szénmeglakarítása havonta 80 q.

Farkas Imre alaposan kiveszi részét a mozgalmi és társadalmi munkából is. A szakszervezeti kultúrotthon gondnoka is egyben, de bokros elfoglaltsága mellett időt szakít arra is, hogy a kultúrotthont dekoralja, az előadások színpadi díszítéseinél segédkezzen. Elvállalta az Északi Fűtőházból kifutó mozdonyok díszítésével kapcsolatos dekorációs felelős megbízatását is.

Minket elsősorban *Farkas* Imre, a tanácstagjelölt érdekelt. Felkértük, hogy lapunk olvasói számára röviden ismertesse a tanácsválasztás kérdését.

A dolgozók tömegei a tanácsok révén tevőlegesen vesznek részt saját államuk vezetésében

— A legnagyobb megtiszteltetés minden tanácstagjelölt számára — mondotta *Farkas* Imre — hogy részesítheti a dolgozó nép bizalmából az államhatalom gyakorlásában, a közügyek intézésében. Ez egyben újtípusú igazgatást is jelent, amely megszilárdítja a népi hatalmat. E cél érdekében ez év májusában elfogadta az országgyűlés az 1950. évi I. sz. törvényt, amely a helyi tanácsokról szól.

— Június és augusztus 15-én megalakultak az ideiglenes tanácsok szerte az országban. Népköztársaságunk elnöki tanácsa úgy intézkedett, hogy ez év október 22-én hazánk egész területén sor kerül a helyi tanácsok megválasztására.

— Számos újságcikk foglalkozott a tanácsok kérdésével — folytatta —, de valamennyi leszögezte, hogy a helyi tanácsokra épülő új népi közigazgatás alapvetően különbözik a Horthy-fasiszták Magyarországának közigazgatásától. Mi, vasutasok, akik országunk valamennyi vidékén élünk, saját hőrünkön tapasztaltuk, hogy mit jelent a földesurak és gyárosok közigazgatása

Az ideiglenes tanácsok rövid fennállása óta maguk a vasutasok is meggyőződtek arról, hogy az új közigazgatás valóban a népért van és a nép érdekeit tartja szem előtt, s elintézi bürokráciamentesen minden jogos panaszukat.

A hatalmas vasútüzemből sokszáz vasutastársam élvezi a dolgozó nép bizalmát, s kerül be a tanácsba. A tanács révén erősítjük államunkat és népünk egységét. Megszilárdítja munkásosztályunk vezetőszerepét, de összebb kovácsolja a munkásság és a dolgozó parasztság szövetségét. Közöttünk lesznek értelmiségünk legjobbjai, a kisemberek képviselői is.

— A vasutas dolgozóknak tudniuk kell, hogy a Népfrontot a Magyar Dolgozók Pártja vezeti és azt, hogy kormányunk, amely a Népfront kormánya, — a Párt útmutatását követve az egyetemes magyar dolgozó nép ügyét szolgálja. Éppen ezért szavazzunk egyemberként mi vasutasok pártkülönbség nélkül a Népfrontra.

— A tanácsok a nép akaratának megtestesítői és éppen ezért a tanácsokba nem kerülhetnek be a nép ellenségei, az imperialisták ügynökei. A dolgozók közvetlenül és titkosan saját tapasztalataiktól vezetve, adják le szavazataikat. Nyilvánvaló, hogy azokra fognak szavazni, akik hasonlóak őhozzájuk és kitűnő munkájukkal már eddig is megnyerték dolgozótársaik bizalmát.

Alkotmányunk előírja, hogy a tanácstagok kötelesek állandó, eleven és szoros kapcsolatot tartani választóikkal.

Időnként be kell számolniok tevékenységükről és ha a tanácstag elszakad a tömegektől, ha nem viszi hűen a nép ügyét, a választók visszahívják, megvonjak megbízatását és új tanácstagot választanak helyette. Ez növeli a tanácstagok felelősségét.

— Az Alkotmány ugyanakkor széles demokratikus lehetőségeket biztosít a tanácstagok munkájához. A tanács feladatkörébe tartozó bármely kérdésben javaslatot tehetnek, tolmácsolhatják választóik kívánságait, kezdeményezéseit stb. stb. Ezzel kapcsolatban mondja Alkotmányunk, hogy a tanácsok

munkájukban közvetlenül a lakosságra támaszkodnak, biztosítják a dolgozók tevékeny részvételét, kezdeményezését és ellenőrzését az államhatalom helyi gyakorlásában.

Megtanuljuk tehát az államvezetés, az államigazgatás művészetét, hogy a dolgozók alkotókészségét a szocializmus építésében a nép javára felhasználjuk.

— A helyi tanácsok működése — folytatta *Farkas* elvtárs —, azt is jelenti egyben, hogy leegyszerűsítődik a dolgozók ügyeinek intézése, kiküszöböljük a bürokráciát, a megvesztegethetőséget. Egyszerű lesz az ügykezelés és világossá, áttekinthetővé lesz a dolgozó ember számára is, akiknek a tanács megkönnyíti ügyes-bajos dolgaiknak elintézését.

— Vasúti vonatkozásban hatalmas jelentősége van a helyi tanácsok megalakulásának, mert meggyorsítja a szocialista vasút megteremtését. Emellett hatalmas segítséget fog nyújtani a vasút vonalán is gazdasági, társadalmi és kulturális vonatkozásban.

— A helyi tanácsok munkája révén megszilárdul a dolgozó nép egysége, ami annyit jelent, hogy hazánk még erősebb lesz, s ezáltal még acélosabb bástyája lesz a hatalmas Szovjetunió által vezetett békefrontnak. Ezért lesz

a helyi tanácsok megválasztása hatalmas népszavazás a béke mellett

Ami a választás lebonyolítását illeti, a helyi tanácsok tagjait a dolgozók

általános és egyenlő választójog alapján, titkos szavazással, közvetlenül választják meg négy esztendőre.

Minden húsz éven felüli magyar állampolgár választójoggal rendelkezik. A választások október 22-én reggel hét órakor kezdődnek az ország egész területén és megszakítás nélkül folynak este nyolc óráig. Október 24-én hirdetik ki a választások végeredményét, ami után szerte az országban megalakul a tanács és annak végrehajtóbizottsága.

— A vasutasok között is vannak sokan — fejezte be nyilatkozatát *Farkas* Imre tanácstagjelölt — akik még ma nem tulajdonítanak kellő fontosságot a tanácsoknak, de sokan vannak közöttünk, akik nincsenek tisztában azzal, vajjon mi is a tanács feladata, mennyiben érdekli őket a tanács munkája. Éppen ezért az érdekelt szerveken kívül, valamennyi vasutas dolgozónak politikai felvilágosító munkán keresztül kell ellensúlyozni a reakció aknamunkáját és tudatosítani kell, hogy a választás elsőrendű harci kérdés csakúgy, mint a háromnapos kocsifordulóért és az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításáért vívott harcunk. Valamennyi vasutas kartársamnak és elvtársamnak érdeke, hogy hatalmas arányú választási győzelmet aratunk. Ez minden becsületes vasutasnak hazafias kötelessége.

Tervszerű kereskedelmi munkával biztosítják a dorogiak a kocsiforduló meggyorsítását

T. „KÖZLEKEDÉS!" A szocialista tervgazdálkodásban a kereskedelmi szolgálat funkciói lényegesen eltérnek a multkor atkos kapitalista rendszerétől. Szükségessé vált a közlekedés vonalán is a tervszerű szállítás bevezetése és a vele kapcsolatos üzemszervezet kiépítése. Életre hívták a *tervszállítási csoportot*, melynek 10 munkáját bizonyítja az irányvonatok képzése és az eddigi kereskedelmi eredmények fokozása.

A Párt irányításával, a szakszervezet segítségével a dorogi vasutas dolgozók, a szállító vállalatokkal és a szénmedence dolgozóival karöltve hozzáláttak, hogy a szük keresztmetszeteket felszínre hozzuk és azokat megszüntessük.

A dorogi tervszállítási felelősnek nagy segítséget nyújtott *Jóljárt* István, a dorogi szénbánya szénszállító hivatalának vezetője, de döntően segítette munkájában az állomás forgalmi személyzete is. A szénmedence dolgozói bekapcsolódtak a komplex-brigád szerződés megkötésébe és azok feltételeinek teljesítésébe részben megtörtént, más szállítóeszközökkel pedig folyamatban van. A Rákosi Mátyás Művek, a Dorogi Szénbányák TV és a vasút dolgozói vállalták, hogy a hét minden keddjén és csütörtökén a bánya által feladott többszáz tonna szenet zárt vonatokban továbbítják, illetve, hogy a megérkezés után a kocsikat 4 órán belül kirakják, vagy rakottan visszaadják.

Dorogról például júliusban a rakott kocsik 23,3 százaléka nyert irányvonattal továbbítást, augusztusban hasonló volt a helyzet. Ma már ott tartunk, hogy az irányvonatok számát 100 százalékkal emeltük és a rakott kocsik 58 százalékát továbbítjuk irányvonattal.

Munkánkat állandóan javítjuk, s arra törekszünk, hogy fokozódó eredményekkel elősegítsük a kocsiforduló leszorítását, „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért indított versenyben való jó helyezésünket, az őszi forgalom sikerét. Ezzel akarunk hozzájárulni a szocialista tervgazdálkodáshoz, az ötéves terv sikeres befejezéséhez, a béke megvédéséhez.

Hir Imre,
a „Közlekedés" és a „Vasutas Versenyhíradó" levelezője."

A vasutas szakszervezet a sztahánovista-mozgalom továbbfejlesztése érdekében megjavítja munkáját a szakmai továbbképzés területén

„Harcoljanak következetesen az ötéves terv végrehajtásáért, a termelékenység emeléséért... a szocialista munkaverseny, a Sztahánov-mozgalom fellendítéséért és további kiszélesítéséért."

(Az MDP Politikai Bizottságának határozatából)

Ötéves népgazdasági tervünk célkitűzéseinek sikeres megvalósítása, a szocializmus építésének üteme nagymértékben függ attól, hogy mennyire tudjuk biztosítani fejlődő iparunk, korszerűsödő népgazdaságunk szakemberszükségletét.

A szakszervezetek feladata szervezni a társadalmi úton folyó szakoktatást, sztahánovista iskolákat, élmunkás tanfolyamokat, munkamódszerátadást, tapasztalatcserét stb. és támogatni az állami és gazdasági szervek által szervezett szakoktatást, felvilágosító, mozgósító és ellenőrző munkával.

Nézzük meg, hogy vasutas viszonylatban szakszervezetünk mennyiben felelt meg a fentemlített feladatoknak.

Pártunk célkitűzéseinek szemelőtt tartása mellett szakszervezeti központunk, területi titkárságaink, üzemi bizottságainkon keresztül az ország valamennyi járműjavító nemzeti vállalatainál szervezett sztahánovista gyorsvágó iskolát, Budapest területi titkárságon élmunkás tanfolyamot, az I. vasúti főosztályon kereskedelmi munkakörben foglalkoztatottak részére élenjáró dolgozók iskoláját, jelentősebb fűtőházainknál mozdonyvezetői sztahánovista iskolát, az Anyaghivatalban anyagszerkezetési és a hidműhelyben motorkezelői tanfolyamot, járműjavítóinknál minőségi hegesztő tanfolyamot, területi titkárságon villamosipari tanfolyamot, a MÁV kórházban orvos- és ápolótovábbképzőt és jelentősebb szolgálati helveinken az ipari és népbetegségek felismerését és az ellenük való védekezést célzó előadássorozatot.

Az eddig levezetett tanfolyamokon és iskolákon számos dolgozó ért el kiváló teljesítményt, az iskola megkezdése előtti teljesítményéhez viszonyítva. Így Szegeden Albert Ferenc az iskolaelőtti 134 százalékos teljesítményét 201 százalékra, Szolnokon Iványi László 155 százalékos teljesítményét 236 százalékra emelte.

Mozdonyvezetői iskolánál például a dombóvári fűtőház hallgatói az iskolaelőtti teljesítményüket az iskola befejeztével 10 százalékkal emelték. Szentesi fűtőháznál Zsiros Pál mozdonyvezető iskolaelőtti 138 százalékos teljesítményét 195 százalékra, Gazda Pál 110 százalékról 158 százalékra teljesítette.

A hídműhelyben levezetett motorkezelői tanfolyam is eredményes volt, mert a nagyszámban előforduló géptöréseket jelentős mértékben csökkentették, pedig még csak a tanfolyam első részét fejezték be.

A most folyó, fentebb már említett egyéb tanfolyamaink hallgatóinak eredményes munkája abban mutatkozik meg, hogy a tanfolyamokon hallottak alapján körültekintőbb munkát végeznek, mivel látókörük nagymértékben megnőtt a tanfolyam tartama alatt.

A meglévő eredmények mellett azonban számos hiányosság is megmutatkozott, amely hiányosságok Pártunk Politikai Bizottságának határozata folytán kerültek felszínre.

A különböző társadalmi munkában vitt tanfolyamok szervezésénél központunk nem járt el kellő körültekintéssel. Az üzemi bizottságokat nem tájékoztattuk megfelelően a feladatairól, ennek következménye természetesen az volt, hogy a szakoktatási feladatok, iskolák, tanfolyamok szervezése, előadók, hallgatók aktivizálása stb. ismeretének hiányában vagy egyáltalán nem indítottak tanfolyamot, vagy egyéb szervezési hiányosságok következtében nagyfokú lemorzsolódás történt.

E hiányosságokra legjellemzőbb a Budapest—Ferencváros állomáson megrendezett sztahánovista forgalmi iskola, amelynek megszervezésénél pl. nem voltunk elég körültekintők a forduló-szolgálatra és így adódott elő, hogy az iskola egyes előadásain csak szórványosan jelentek meg a hallgatók.

Más oldalról voltak olyan hiányosságok, mint pl. a Ferencváros Fűtőházban, ahol annak ellenére, hogy az iskola hallgatóinak számát legfeljebb 40 főben állapították meg, több mint száz főt vontak be az iskola hallgatására. Így természetesen nem tudták az előadott anyagot kellőképpen kitárgyalni.

De elhanyagoltuk területeinket is, és így adódott elő, hogy pl. Debrecen és Miskolc területén a területi titkárságon több hónap óta fekszik élmunkás tanfolyam és anyagszerkezelési tanfolyam anyaga anélkül, hogy bármilyen szervezési munkához hozzáfogtak volna. Elfogadtuk területi szakoktatási felelősünknek az iskolák, tanfolyamok közeli beindítására tett állandó ígéretét és nem ellenőriztük, hogy a határidőre tett ígéret valóra lett-e váltva.

Hiányosság az is, hogy a sztahánovista gyorsvágó iskoláink megszervezésére és elindítására mintegy három hónappal ezelőtt adtunk iránymutatást a Dunakeszi és Északi Járműjavító Üzemi Vállalat üzemi bizottságainak és azóta semmi sem történt ezirányban.

Úgy az állami vonalon vitt szakoktatás, mint a társadalmi munkában szervezett különböző iskolák, tanfolyamok ellenőrzésében sem folytunk bele a kívánt mértékben, s így csak szórványos látogatásaink alkalmával tudtunk meggyőződni a tanfolyamokon mutatkozó eredményességükről és hiányosságokról.

A most szervezés alatt lévő mintegy 40 tagú ellenőrgárda feladata lesz, hogy az eddig fennálló hiányosságokat, melyek az ellenőrzés terén és ennek eredményeképpen a tanfolyamok, iskolák szervezésében, előadók és hallgatók kiválasztásában stb. mutatkoztak meg, gyökerében felszámoljuk.

Szükséges az eredményes munkához az is, hogy az üzemi bizottságok az alábbi szempontok szerint hathatósabb segítséget nyújtsanak területi titkárságainknak és központunknak.

Az üzemi bizottságok szakoktatási felelőseinek oda kell hatni, hogy a különböző munkakörben foglalkoztatott szakvizsgára kötelezett dolgozók kiképzésére igen nagy gondot fordítsanak az oktatók. Sőt ezen túlmenően a szakvizsgákra nem kötelezett dolgozókkal is minél eredményesebben foglalkozzanak. E téren mint példaképet állítjuk oda, Ferencváros állomás két oktatóját, Kárpáti és Fábián elvtársakat, akik már eddig is többszáz olyan dolgozót készítettek elő különböző szakvizsgákra, akik a szakvizsga letételére nem voltak kötelezve.

A meglévő eredmények, a fennálló hibák figyelembevétele mellett kell szakszervezetünk szakoktatási tevékenységét megjavítani és irányt venni arra, hogy szakoktatási felelőseink felvilágosító munkával irányítsák a dolgozók figyelmét a szakképzés jelentőségére.

Tudatosítsák a kérdésnek a termeléssel, a munkaversennyel való szoros kapcsolatát és ezáltal a szakszervezeti funkcionáriusok és dolgozók fontos ügyévé tegyék.

Segítsék a vállalatvezetést az általuk szervezett tanfolyamok létrehozásában, a hallgatók kiválogatásában, előadók, sztahánovisták, élmunkások, újítók, mérnökök biztosításában.

Nagy gondot kell fordítani a társadalmi vonalon folyó továbbképző tanfolyamok, tapasztalatcsere, munkamódszerátadás megszervezésére és fejlesztésére, annak az elvnek alapján, hogy biztosítsák az elvtársi segítséget a versenyben lemaradottaknak.

Alkalmazzák és fejlesszék tovább a már eddig bevált módszereket, a Sztahánov-iskolákat, Népszava szerdákat, az élmunkáskörökben tartott előadásokat, újítási kiállításokat, selejtkiállítást, ötletnapokat stb.

Különösen fontos a szovjet tapasztalatok általánosítása és hasznosítása. Üzemi bizottságaink állandó feladatává kell tenni, hogy folyamatosan gondoskodjanak új, szovjet tapasztalatok megszerzéséről, műszaki folyóiratok, Újítók Lapja stb. terjesztéséről.

Az üzemi bizottságok ellenőrizzék a különböző tanfolyamok előadásait, hogy vajjon megfelelnek-e azoknak a műszaki előfeltételeknek, amelyeket ötéves tervünk megkövetel.

Gondoskodjanak az üzemi bizottságok, hogy az üzem élenjárói vállaljanak védnökséget az iparostanulók felett, hogy azok jó szakmunkássá váljanak, továbbá figyeljék azokat a dolgozókat, akik élenjárók a munkában, hogy ki közülük a legalkalmasabb valamely tanfolyam, iskola előadói tisztének betöltésére.

A szakmai képzés, továbbképzés nem időleges, hanem állandó feladat. Éppen azért az üzemi bizottságok a jövőben állandóan dolgozzák be munkaterveikbe a szakoktatás feladatait, hogy megoldhassuk a dolgozó néppel karöltve a nagy országépítő feladatokat, azokat a feladatokat, amelyeket népünk, a Párt és Rákosi elvtárs tűzött ki valamennyiünk elé.

Kovács István

„Az első sorsoláson még nem húzták ki a kötvényemet, de többet nyertünk: ösztöndíjjal egyetemre került a lányom és villamosmérnök lesz belőle"

— Levél a szerkesztőséghez —

„T. Közlekedés! Nyertem! Ez a szó járja át egész lényemet. Én is nyertem, bár kötvényemet nem húzták ki, mégis nyertem.

A tervkölcsön-sorsolás boldog nyerteseit lefényképezik. A mi boldogságunkat, a sokszázezer dolgozó boldogságát, akik valamilyen formában nyertek, a Párt országépítésével, népi kormányzatunk intézkedéseivel, azt nem lehet *képen megörökíteni.* Pedig ennek kellene országos visszhangot adni elsősorban, de nem lehet...

„Értesítlek, hogy a demokrácia lehetővé tette, hogy Téged a Műszaki Egyetem villamosmérnöki karára rendes tanulónak felvehessünk... stb." Ezt az értesítést kapta leányom szeptember 12-én. Nagy volt az öröm, de nagy volt részemről az aggodalom is. — *Birom-e taníttatni? Birom-e anyagiakkal?* — Nyomban összeült a családi a kérdés megvitatására. *Hol a lakás? Hol a koszt? Miből tudjuk a tandíjat fizetni?* Sok ily természetű kérdés merült fel. Döntöttem. En, fogom leányomat Pestre felkísérni és ott helyszínen intézkedem a jövőt illetően.

Felérve a budapesti Műszaki Egyetemre, már a kapunál feltűnik ízléses dekorációja. Zászlódisz várja az új hallgatókat. Épületén nem látszik az ostrom semmi nyoma. Udvarán és parkjában a tanulók százai jönnek-mennek csillogó arccal.

A folyosók szintén tele tanulókkal és létrával. Festik az egész épületet. Az ott maradt létrák cseppet sem hatnak zavarólag. Sőt. Szinte az is dokumentálni látszik, hogy itt szorgos újjáépítő munka folyik.

Szinte keresztmetszete az államnak, kicsiben. Mindent újjáépíteni, mindent szebbé és jobbá tenni, mint volt.

Hallom az egyik tanulót, mikor mondja: *200 forint ösztöndíjat kaptam!* Felel a másik: *„menzát és diákszállót kaptam."*

Elgondolgoztam. Hát itt előlegezik a bizalmat a jó tanulásért? Már elsőéves is kaphat ösztöndíjat? Ahogy így gondolatokba merülök, megáll előttem egy 30—32 év körüli fiatalember fehér köpenyben, s kérdezi, hogy kit keresek? Ugyanazok észrevette rajtam a vidékit, az ismeretlent, az egyetemen. Elmondom röviden ügyes-bajos dolgomat; leányom a villamosmérnöki karra kapott felvételt. Ismeretlen vagyok és semi kása, sem előtása nincsen, pedig a megnyitó holnap lesz.

„Sajnos — feleli — nem én hozzám tartozik, mert én gépész vagyok, de tessék bizalommal felkeresni *Werner* elvtársat, s ha egy mód van rá ő feltétlen segíteni fog". Ezután udvariasan köszönt s elment.

Kezdtem csodálkozni. Ez új eljárás. Ez új hang. Hiszen a multban tapasztaltam: így esetben azonnal elutasították a kérelmezőt, ha nem volt összeköttetése.

Nem telik bele sok idő, ahogy várakozunk leányommal, odajön az altiszt, s megkérdezi kire várok. Mondom, hogy *Werner* elvtársat várom. Kéremtessék utanam jönni. Bevezet több ajtón keresztül egy kis irodába, s helyjyel kínál meg, míg a tanulmányi vezető, *Werner* elvtárs bejön.

Milyen lehet *Werner* elvtárs? Valószínű eg idős ember. Vajjon meghallgat-e? Vajjon tud-e rajtam segíteni? Így gondolatok foglalkoztattak, mikor a többi várakozók mondják — „jön *Werner* elvtárs". Egy 28 év körüli fiatalember lép be a szobába. Azonnal körülveszik, s a kérdések zömével rohanják meg. Várok, míg rám kerül a sor.

Felém fordul kérdőleg. Bemutatkozom, s elmondom, hogy leányomat a villamosmérnöki karra vették fel, s nincs sem lakása, sem ellátása, támogatást kérek.

— Kérem az ösztöndíjak még nem jöttek ki a minisztériumból, csak 18-án jönnek ki, addig kérem türelemmel lenni.

— Igen kérem, — felelem —, de holnap kezdődik a megnyitó és lakás nincsen.

— Az a legkevesebb!

Elvtársnő! — fordult az irodában dolgozó fiatal leány felé — legyen szíves állítson ki egy beutalót a Mária-utcai diákszállóba. Ott jó helye lesz.

Időm sincs megköszönni, már fordul a másik kérelmező felé. A köszönetet ezúton pótolom, bár a szókincs ahhoz kevés, amit akkor éreztem.

Lehajtott fejjel és könnyes szemmel távozok az irodából. De az öröm könnye volt ez. Nem kell sem kérvény, sem kilincselés, sem hajbókolás! *Vereséget szenvedett a bürokrácia a néptől.*

*

Mária-utcai diákotthon... szép tiszta szobák. Ketten laknak egy szobában. Vízvezeték és gőzfűtés van benne. Boldogan hagytam ott leányomat. Néhány nap múlva arról értesít, hogy 200 forint ösztöndíjat, menzát és a diákszállóban végleges elhelyezést kapott. Örömünk szinte határtalan. Tehát nyertünk! Többet, mintha kihúzták volna főnyereménnyel a kötvényeinket. A legbecsesebb, gyermekünk jövőjét látjuk biztosítva, ez a mi nyereményünk.

Ahogy itt ülök hivatali szobámban, elgondolkozom, mi lett volna sok magamfajta szegény diákból, ha a mi gyermekkorunkban ilyen lehetőségek nyíltak volna az ifjúság számára. Mert ma a diáknak nincs más kötelessége, mint amit nagy tanítómesterünk, *Lenin* mondott: „Tanulni, tanulni és tanulni!"

Kicsit hosszú levelet írtam, de szerettem volna eredeti ízében visszaadni érzéseimet. Ez a levelem mintegy szózatója annak a hálámnak és szeretetemnek, amelyet a Párt, *Rákosi* Mátyás és a kormány gondoskodásáért érzek, köszönet, amelyet azzal fogok kifejezésre juttatni, hogy még többet dolgozom a hazáért, a szocializmusért, az ötéves terv sikeréért és a békéért, hogy megérhessem azt, hogy leányom a szocializmus építésében, mint tanult villamosmérnök résztvegyen, s maga is leróhassa háláját.

Szabadság!

Fonyódi István,
főelfenőr, kereskedelmi oktató,
Törökszentmiklós."

A Dunakeszi Járműjavító ÜV dolgozói békekölcsönjegyzési versenyre hívták ki a Szolnoki Főműhely dolgozóit

(Lapzárta után érkezett.) A MÁV Dunakeszi Járműjavító ÜV dolgozói versenyre hívták ki a Szolnoki Járműjavító ÜV dolgozóit a békekölcsönjegyzéssel kapcsolatban. A dolgozók hatalmas lelkesedése mellett született meg a versenyfelhívás.

— Ezzel a kihívással is bizonyítani akarjuk harcos kiállásunkat a béketábor és a hatalmas Szovjetunió mellett. — mondja többek között a felhívás.

A versenyfeltételek között szerepelnek az előirányzott összeg százszázalékban való teljesítése, az összes dolgozók jegyzése, a jegyzés 30-ig való teljes befejezése stb.

Sok sikert kívánunk a két főműhely nemes versenyéhez, melynek győztese a Szovjetunió vezette béketábor lesz, közvetve pedig a dolgozó magyar nép, amely felkészül minden eshetőségre, hogy alkotó munkájában, a szocializmus építésében az imperialista háborús kalandorok meg ne zavarhassák.

Az elmult esztendő alatt hatalmas győzelmek születtek kultúrvonalon a vasút területén

Ha visszatekintünk a tervkölcsönjegyzés óta eltelt egy esztendőre, megállapíthatjuk, hogy szakmánkon belül a kultúrvonalon olyan hatalmas fejlődési folyamat indult meg, ami a vasút történetében teljesen egyedülálló.

E helyen már többször beszámoltunk arról, hogy a Horthy-fasizmus bukása után, a dicsőséges Szovjet Hadsereg felszabadítását követően a magyar vasutas eddig soha nem látott kulturális felemelkedést ért el. Most csupán az elmúlt esztendő eredményeiről számolunk be röviden az olvasóinknak.

Uj kultúrcsoportok alakultak, a régi kultúrcsoportok pedig gyökeres fordulatot teremtettek munkájukban. Anyagi és erkölcsi támogatásban részesültek és minden lehető segítséget megkaptak ahhoz, hogy dolgozóink politikai, szakmai és kulturális tudását elősegítsék. Hosszú hasábok kellenének ahhoz, hogy felsoroljuk mindazt, amit népi demokráciánk Pártunk iránymutatása mellett dolgozóinknak nyújtunk. Mégis döntően ki kell emelnünk egy-két kiemelkedő fejlődést.

Területi székhelyeinken úgynevezett kulturgócpontokat létesítettünk.

Mind a hat kultúrgócponton zenekar, énekkar, tánccsoport, bábjátszó- és színjátszócsoportok, valamint képzőművészeti iskola működik.

A kultúrgócpontok havonta háromszor úgynevezett „Vasutas Napot" rendeznek a községekben és haladó, szocialista műsorukkal terjesztik a kultúrát, ismertetik meg a realista művészetet, nevelik a dolgozókat.

A „Kulturát a vidéknek" akció keretén belül központi csoportjaink is munkálkodnak és jó munkájukkal már eddig is sok sikert arattak.

A MÁV Szimfónikusokkal az Opera-staggione 100 nagysikerű előadást rendezett szerte az országban.

Könyvtáraink terén is komoly fejlődést tudunk felmutatni. A régi burzsoá szellemben telített állományt selejtezzük és megtöltöttük könyvtárainkat új, szocialista írók remekműveivel.

Egymásután nyitottuk meg a vasutas dolgozók második otthonát, a kitűnően felszerelt, pihenést, szórakozást és tanulást nyujtó gyönyörű kultúrotthonainkat. Ezalatt az év alatt, nyitottuk meg Budapest Józsefváros állomás, a MÁV Központi Hivatalok, az Utastájékoztató, Szeged, Debrecen, Győr, Szombathely, Tapolca és Kunszentmiklós kultúrotthonait. Még ebben az évben megnyitjuk Hatvan, Szolnok, Pécs, Miskolc, Békéscsaba, Zalaegerszeg, Balassagyarmat, Celldömölk, az Északi Járműjavító ÜV, a Landler Jenő Járműjavító ÜV és a Dunakeszi Járműjavító ÜV új kultúrotthonait.

Ugyancsak ebben az évben indítjuk útnak az első vasutas mozgókultúrotthont is.

Kultúrotthonainkat úgy rendeztük be, hogy dolgozóink valóban második otthonuknak érezzék. Ugyanakkor az otthonok vezetősége olyan programmot készít, amelyben a tanulás, szórakozás és pihenés egyaránt, tetszés szerint, mindenki számára biztosítva van.

Hasonló fejlődés tapasztalható a zenekultúra vonalán. Központi zeneiskolánkban 22 élvonalbeli oktató vezetésével 150 dolgozónk tanul különböző szakokon. Korszerűen felszerelt szakszervezeti zeneiskolánk teljes mértékben biztosítja dolgozóink és családjaik számára a tanulási lehetőséget.

Megszerveztük az énekkarok, zenede és színjátszócsoportok központi anyagának átását is.

El lehet mondani, hogy komoly fejlődést és nagy sikereket könyvelhetünk el, mégis még meg sem közelítettük azokat a perspektivákat, amelyeket ötéves tervünk keretén belül a helyi tanácsok segítségével az élet minden területén fogunk elérni. A tanácsok támogatása, segítsége, a kultúrmunka fejlesztésében is hatványozottan fog jelentkezni.

A tanácsválasztás után még több kultúrotthont, kultúrpalotákat fogunk építeni és dolgozóink kulturális életében további döntő fejlődés fog bekövetkezni.

Pártunk feladatként jelölte meg a tömegek müveltségének fokozását, kulturális életének további emelését. Ezt a munkát a szakszervezet Pártunk útmutatása alapján el fogja végezni, mert tudja, hogy a jó kultúrmunka közvetve lendületet ad a termelés emelésére, az őszi forgalom sikeres lebonyolítására, ötéves tervünk túlteljesítésére és döntő mértékben a béke fenntartására.

BÉKEKÖLCSÖN: ötéves terv, virágzó ország, boldog nép, béke!

Felszámoljuk sportmunkánkban a visszásságokat és Pártunk útmutatásával harcolunk a szocialista tömegsport kifejlesztéséért

A Szakszervezetek Országos Tanácsának Elnöksége legutóbbi ülésén foglalkozott a szakszervezetek sport osztályának működésével és a hozzájuk tartozó sportkörök életével.

A SZOT Elnökségének ülésén Apró Antal elvtárs, a SZOT főtitkára megállapította, hogy a szakszervezetek sportosztályában, valamint a sportkörökben még megvannak azok a káros elemek, amelyek régi burzsoá sportszellemben vezetik a szakszervezeti sportot és ezen belül a hozzájuk tartozó sportköröket, ami által lehetőséget adnak a sorozatos visszaélésekre, korrumpálásra, játékosvásárlásra és csábításra, stb. Ezáltal akadályozzák demokratikus sportpolitikánk kifejlődését és szocialista sportunk megteremtését.

A SZOT Elnökségének határozata a Vasutas Szakszervezet Sportosztálya részére is megadta a további munkához a segítséget és rámutatott a sport terén még mindig meglévő hiányosságaira.

Szakszervezetünk sportosztálya a SZOT Elnökségének határozatának értelmében még fokozottabban, még éberebben őrködik és folyamatosan felülvizsgálják sportvezetőinket, hogy az oda nem való elemeket eltávolítva, győzelemre vigyük népi demokratikus sportunkat.

Sportköreinknek magukévá kell tenni a SZOT Elnökségének határozatát és azonnal felül kell vizsgálni a vezetők politikai szakvonali magatartását és el kell távolítani azokat a vezetőket, akik a sportot üzletnek és megélhetésnek tekintik. El kell távolítani a vezetéstől azokat az egyéneket, akik ellenségei a szocialista sport kifejlődésének. Ki kell irtani a professzionista sportszellemet és meg kell tisztítani az egyesületeket azoktól a sportolóktól, akik még mindig magukban hordják a professzionizmus szellemét.

Az eltávolított sportvezetők helyett munkás sportkádereket kell beállítani, akik magukévá teszik Pártunk sportpolitikáját és győzelemre viszik a magyar sport ügyét, a szocialista sport megteremtését.

Pártunk megadja dolgozó népünk részére a sportolás lehetőségét, melyet alkotmányunkban biztosít részükre. Nekünk kötelességünk a tömegsportot dolgozó népünk részére elérhetővé tenni. Csakis így, Pártunk vezetésével, a Szovjetunió példáját követve érjük el azt, hogy a magyar sport soha nem látott fejlődésnek indul, ami által népi demokráciánk sportolói erős pillérévé válnak a nyolcszázmilliós béketábornak.

A SZOT határozata a sportmozgalomban burjánzó káros jelenségek felszámolására

A SZOT Elnöksége egutóbbi ülésén határozatot hozott, amely felszámolja a sport területén lévő visszásságokat és irányt vesz a tömegsport kifejlesztésére.

A határozat szövege a következő:

„A SZOT Elnöksége a szakszervezeti központok sporttal kapcsolatos munkájáról, valamint számos szakszervezeti sportegyesület működéséről megállapította:

A szakszervezeti sportegyesületek jelentős részében még ma is a régi rendszer sportvezetői működnek, akik akadályozzák a szocialista sportmozgalmunk fejlődését.

Ezeknek a sportvezetőknek a káros működését mutatja a régi, burzsoá, professzionista szellem nagymérvű kibontakozása, amely elsősorban a sorozatos játékosvásárlásokban és játékoscsábításokban jelentkezik.

Sok esetben maguk a szakszervezetek vezetői is — szem elől tévesztve Pártunknak a sportmozgalom fejlesztésére vonatkozó politikáját — elősegítették a professzionizmus továbbterjedését.

Egyes szakszervezetek főtitkárai és sportcsztályának vezetői személyes közreműködésükkel is fejlesztették a játékosvásárlás és csábítás káros szellemét. Meg nem engedett módon a tömegsport fejlesztésére szánt összegek egy részét ezekre a célokra használták fel, amellyel súlyos kárt okoztak a szocialista fejlődés útján megindult testnevelésünknek és a sportmozgalomnak. E káros jelenségek felszámolására a SZOT Elnöksége a következő határozatot hozza:

1. A szakszervezeti központok vezetői Pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottsága határozatának szellemében haladéktalanul lássanak hozzá a sport területén meglévő visszásságok felszámolásához, a burzsoá szellem, a veszlegetés, játékosvásárlás és csábítás kiküszöböléséhez.

2. Leplezzék le a szakszervezeti és üzemi sportegyesületekben megbúvó, vagy nyíltan jelentkező ellenséges elemeket és azokat távolítsák el az egyesületek vezetéséből, a sportmunka területéről.

3. Frissítsék fel a szakszervezeti és üzemi sportegyesületek vezetőségeit a munkásosztály soraiból származó sportolókkal és azoknak nyujtsanak segítséget a régi burzsoá, professzionista szellem gyökereinek kiirtásához.

4. A szakszervezetek vezetői, Pártunk politikáját követve, harcoljanak a szocialista tömegsport kifejlesztéséért, neveljenek sportban edzett, munkára, harcra kész dolgozókat szocialista építésünk, békénk megvédésének nagy ügyéhez.

Folyamszabályozó és Kavicskotró NV dolgozói a béketábor erősítéséért

A Folyamszabályozó- és Kavicskotró NV dolgozói szeptember 25-én felajánlást tettek szeretett vezérünk, *Rákosi* elvtársnak, a börtönből való kiszabadulása 10 éves évfordulójára, november 2-re.

Az FK—306-os vontató „Szabadság"-brigád tagjai egyeni felajánlással fejezték ki szeretetüket és ragaszkodásukat a magyar nép bölcs vezetője iránt.

Felajánlották, hogy ujitással elért megtakarításukon, valamint a brigádfelajánlásban vállalt tíz százalék kenőolaj megtakarításon kívül összegyült kenőolajjal október 15-től október 31-ig kenőolaj elszámolás nélkül utaznak. Amint a dolgozók felajánlásukban kifejezik, *„ezzel a felajánlással is erősíteni akarják a szocializmus építését és a béketábort".*

A Folyamszabályozó- és Kavicskotró NV dolgozói ugyancsak Rákosi elvtárs kiszabadulásának tizeves évfordulójára

vállalták, hogy megindítják az ügynevezett „200 köbméteres"-mozgalmat, amelyben a munkacsoportok vállalják, hogy óránként 200 köbméter anyagot termelnek ki. Ezenkívül vállalták, hogy ezévi tervkiszabásukat november 15-ig befejezik.

Az Északi és Déli Javítóműhelyek pedig vállalták két kavicsszállítódereglyének, egy vontatógőzösnek és egy kotróhajónak határidőelőtti ujjáépítését.

A békéscsabai kisvasút dolgozói harcolnak az őszi forgalom sikeréért

„T. „Közlekedés" A békéscsabai kisvasút dolgozói is magukévá tették Pártunk iránymutatását és döntő feladatnak ismerik az őszi csúcsforgalom maradéktalan lebonyolítását. A kisvasút dolgozói saját munkájuk területén járulnak hozzá ahhoz, hogy elősegítsék a kocsiforduló leszorítását, az ötéves terv megvalósítását, a béketábor erősítését.

Ezt a munkánkat és igyekezetünket erősen gátolni igyekszik a reakció, s a reakció szövetségese, a bürokrácia.

Ma, amikor a dolgozó nép kezében van a hatalom és a vasútnál mind több és több munkáskáder irányít vezető helyen, akik végeredményben saját sorsukon keresztül is ismerik a bürokratizmust, s harcolnak ellene, még mindig nem elegendő a lendület, a harc ereje a bürokrácia legyőzésére. Csak egy példát hozunk fel.

A békéscsabai kisvasút ludadvizesfási vonalát ez év április 15-én adták át a forgalomnak, mint ötéves tervünk egyik eredményét. Vízesfáson a személyzet részére négyágyas laktanya épült.

Az ágyakon még ma sincs fejpárna és a dolgozók téglát, deszkát, vagy a táskájukat rakják a fejük alá,

hogy az magasabban legyen. Az állomáskezelő már többször sürgette a fejpárnák megküldését. Szakszervezeti vonalon az ÜB-titkár, a Szegedi Igazgatóság illetékes osztályán már hetekkel ezelőtt sürgette a fejpárnák leküldését. Az illetékes osztály nagyböcsen leirat ot küldött az állomás kezelőjének és kérte, hogy jelentse, hány izben sürgette a fejpárnákat. Ennek körülbelül egy hónapja, de a fejparna még a mai napig sem érkezett meg a laktanyába.

Kérjük a *„Közlekedés"* szerkesztőségén keresztül az illetékeseket, hogy ne bürokratizálják el az ügyet, tegyék lehetővé, hogy a közös ügyért harcoló vasutasok megérdemelt pihenőjüket élvezhessék, hogy kipihenve, még jobban dolgozhassanak.

Szüntessék meg a dolgozók jogos felháborodását a szakvonali bürokraták, hogy még nagyobb munkakedvvel segítsük az őszi forgalom lebonyolítását. **Bódi Pál** főkalauz."

Marosi László és Füzesi Gusztáv élsportolók a termelés frontján is kiválóan megállják helyüket, — így harcolnak a béke megvédéséért

T. Közlekedés!

A Munkára Harcra Kész sportmozgalom II. idoszaka befejezéshez közeledik. A nagybudapesti üzemek, az Utasellátó versenyfelhiváshoz bekapcsolódva végzik dolgozóink a II. időszak próbáit. Felkerestük a Landler Jenő Üzemi Vállalatot, hogy megnézzük az MHK sportmozgalom szervezésében, irányításában résztvevő sportolókat munkaterületükön is.

A sportfelelősök és MHK felelősök maguk is sportolók, akik tevékenyen közreműködve irányítják az MHK edzéseket és a próbákat. *Sebeny* elvtárs büszkén mondja, hogy az üzem sportéletét szoviet példára szervezték át és minden üzemrésznek önálló sportbizottsága van, amely irányitja a sportéletet, az üzemi sportfelelős által megadott irányelvek szerint.

Beszélgetésünk során elérkeztünk az üzemjavító műhelybe, ahol megismerkedtünk Marosi László sportfelelőssel. Belépésünk pillanatában a napi teljesítmény kiértékelését végezte. Közöljük vele jövetelünk célját.

Marosi László örömmel újságolja, hogy üzemrészének dolgozoi

eleget tettek az általuk vállalt kötelezettségüknek és már befejezték a II. időszak próbáit is.

Magam, mint élsportoló nemcsak személyes példamutatásommal veszek részt a sportmozgalomban, hanem egyúttal edző is vagyok. Mint atléta versenyző *tizenhatszor voltam a magyar válogatott tagja és négyszer voltam magyar bajnok 400 méteres távon.*

Örömtől sugárzó arccal újságolja Marosi elvtárs, hogy ez év augusztusában kint járt a magyar atlétikai válogatottal a Szovjetunióban és o is tagja volt a győztes 4x400-as stafétának. Büszkén mutatja a kék munkaruhán elhelyezett *GTO* jelvényt, amelyet a *GTO* szintek teljesítése után kapott meg.

Sohasem felejtem el a Szovjetunióban töltött napokat — mondja — de ez a boldogság kétszeresen jutott osztályrészemül.

Élőször, amikor Pártunk lehetővé tette részemre, hogy a Szovjetunióban résztvehettem a Szovjetunió—Magyarország közötti versenyen. Ugyanebben az időben idahaza pedig fiam született. A két esemény eggyé kovácsolódott bennem és örökké emlékezetes marad számomra. Azt, hogy én élsportoló lehettem és sporteredményeimet fokozni tudtam, köszönhetem a Pártnak, a dolgozók államának, a tervkölcsönnek, amelyen keresztül még nagyobb lehetőség nyílt újabb győzelmeket kovácsolni és amely biztositotta népi demokratikus sportunk fejlődését.

Marosi László és Füzesi Gusztáv

Mondanivalóját azzal fejezte be Marosi elvtárs, hogy a magyar sport fejlődése biztositva van, mert van példaképünk, van tanitónk, akit követni tudunk és követni is fogunk. Ez a példakép a Szovjetunió szocialista sportja.

Marosi László nemcsak a sportban, hanem a termelésben is élen halad, tevékenyen veszi ki részét az ötéves terv reá eső részéből és harcol a kocsiforduló meggyorsításáért, a szocialista vasút megteremtéséért.

Azzal a meggyőződéssel távozunk *Marosi* sportársról, hogy benne eggyé vált a jó sportoló és a kiváló dolgozó. Tudatában van annak, hogy mi a kötelessége a szocializmus építésében, a szocialista sport megteremtésében.

A szerszámműhelybe látogattunk el ezután. Itt *Füzesi* Gusztáv sportfelelőst keressük fel. *Füzesi* Gusztáv üzemrésze is letette már a II. időszak próbáit. Elmondja, hogy az MHK-mozgalom szervezését, irányítását, edzéseit és próbáit terv szerint kidolgozta és az ütemtervben megállapitott időben végezték el. Igy a dolgozók állandóan tájékoztatva voltak az MHK edzéseinek és próbáinak időpontjáról.

Füzesi elvtárs személyesen irányította és szervezte az MHK mozgalmat és adta meg a dolgozóknak a szükséges szakfelvilágositást a szintek gyakorlati kivitelezésére.

Büszkén meséli Füzesi elvtárs, hogy Pártunk lehetővé tette részére, kilenchetes, — az Országos Sport Hivatal által inditott — sportiskolán való részvételt.

Megtanultam nepi demokratikus sportunk sportpolitikáját és megismertem a Szovjetunio szocialista sportját — mondotta. Most itt az üzemrészemben az iskolában tanult elméletet gyakorlatilag valósitom meg.

Kilencheti iskolám alatt élveztem a dolgozó nép által, a tervkölcsönön keresztül kapott gondoskodást, hogy biztosították részünkre a gondtalan tanulást.

Pártomnak és a dolgozó népnek azzal köszönöm meg a segitséget, — hogy a termelés terén teljes erővel dolgozom és újításaimon keresztül is hozzáfogok nemzetgazdaságunk megerősítéséhez. Boldogan és örömmel dolgozunk, mert népi demokráciánkban a sport terén is biztosítva van részünkre minden. Mint művezető veszem ki részemet az ötéves terv reám eső részének teljesitéséből és azt túlteljesitem, mert én is hozzá akarok járulni a béke erőinek növeléséhez. Nyilatkozatát azzal fejezi be: Dolgozunk, sportolunk. Munkára és harcra is készek vagyunk"!

A Landler Jenő Üzemi Vállalat dolgozói valóra váltják a kapu homlokzatán elhelyezett felirást: *„Ötéves tervvel a szocialista vasút megteremtéséért."*

Szabadság!

Fónyad Vilmos.

A tanácsválasztás tiszteletére az Északi Járműjavító ÜV az MHK második időszakát százszázalékos eredménnyel fogja befejezni

A KÖZLEKEDÉS 1950 szeptember 15-i számának sportrovata foglalkozott üzemünk MHK sportmozgalmában jelentkező hiányosságaival. Az üzemi háromszög keretén belül részletesen kitárgyaltuk a cikk reánk eső részét és megállapítottuk, hogy a sajtóban megjelent hiányosságok mind megvoltak üzemünkben és ennek kiküszöbölése érdekében a Politikai Bizottság határozatának figyelembevételével kidolgoztuk az MHK sportmozgalom és az üzemi sportunk perspektiváit.

Az üzemi háromszög határozatot hozott, hogy

a tanács-választások tiszteletére vállaljuk üzemünk második időszakának százszázalékos befejezését és a lemaradás pótlását.

Minden edzésen és próbán az üzemi háromszög egyik tagja, valamint az üzemrészek osztályvezetői személyesen is részt vesznek.

Ezúton hívjuk fel azokat a vasutas üzemeket, ahol még lemaradás mutatkozik, hogy példánkat követve az MHK II. időszakának próbáit, a tanácsválasztások tiszteletére 100 százalékosan fejezzék be, mert ezzel is erősítik a Szovjetunió vezette béketábort és biztosítjuk a szocializmus mielőbbi megvalósítását.

Északi Járműjavító Üzemi Vállalat
Rátkai József OB-titkár.

A nyugdíjas vasutasok tüzelőanyagellátása

kérdésével foglalkoztunk lapunk augusztus 1-i számában *„A nyugdíjas vasutasok olcsóbban kapják a tüzelőanyagot"* cimen. Megirtuk ebben, hogy a nyugdíjasok a tüzelőanyagot nem az idei felemelt áron fizetik, hanem az elmúlt évi és az idei árkülönbözet 50 százalékának elengedésével.

Az elmúlt napokban több nyugdíjas kartársunk és elvtársunk arról értesitett bennünket, hogy az állomások mind a mai napig nem kaptak rendelkezést erre vonatkozóan, igy a *„Közlekedésben"* megjelent kedvezményt nem tudják megkapni.

Utánanéztünk a kérdéses ügynek és megállapitottuk, hogy technikai okok miatt késett a rendelet kiadása és pár napon belül az állomások is megkapják az erre vonatkozó rendelkezést.

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FOLDVARI ALADAR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TOTH BELA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVAN MIKLOS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGAN LASZLO (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSENYI ISTVAN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—887, 126—452, 124—893.

Szikra Lapnyomda NV. Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ.

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

HARCOLJ A BÉKÉÉRT!
JEGYEZZ BÉKEKÖLCSÖNT!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 20. SZÁM. * MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN * 1950 szeptember 28.

Egy emberként harcolunk a békéért – egy emberként jegyzünk Békekölcsönt!

A Magyar Népköztársaság kormánya szeptember 28-án felhívással fordult Magyarország dolgozó népéhez Békekölcsön jegyzésére.

Mult év őszén, országátalakító ötéves tervünk indulása előtt, annak biztosítására, Népköztársaságunk kormánya ötéves Tervkölcsön jegyzésére hívta fel a dolgozó milliókat. Ezt a felhívást hatalmas arányú népszavazás követte, amely kiállás volt nagy Pártunk, hazánk szabadsága és függetlensége, a béke megvédése, az ötéves terv, a szocializmus építése mellett. Valamennyien jól emlékezünk a Tervkölcsön jegyzésre. A közlekedés szervezett dolgozói: vasutasok, hajósok, közúti közlekedési dolgozók, gépjárművezetők, szállítómunkások, repülők és kikötőmunkások szinte percek alatt akartak eleget tenni kormányunk felhívásának. Sok helyen viták kerekedtek azért is, hogy ki jegyezzen előbb, kinek a neve szerepeljen az elsők között a jegyzési listán.

A hatalmas lelkesedésre jellemző volt a gyönyörű eredmény is: a vasutasok például 23 millió előirányzat mellett, 40,615.000 forint tervkölcsönt jegyeztek, a nagybudapesti vasutasok pedig 170 százalékban teljesítették a jegyzést. A közúti közlekedési dolgozók is jóval túljegyezték a tervkölcsönt és 6,350.850 forint tervkölcsönt jegyeztek. A közlekedési alkalmazottaknál példamutatással előljártak a szegedi és pécsi dolgozók. A gépjárművezetők hasonlóan kitűnő eredményét mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy 186 forintos átlaggal valamennyi gépjárművezető derekasan kivette részét a tervkölcsönjegyzésből. Jól viszonyultak a tervkölcsönjegyzéshez a szállítómunkások is. Feltűnően jó eredményt értek el például a BELSPED-nél, ahol 69 dolgozó 57.050 forintot jegyzett, vagy például a TÜKER 27-es telepén, ahol 38 dolgozó 32.750 forintot jegyzett.

Dolgozóink élénken emlékeznek erre az időre és az elmult egy év alatt tapasztalhatták, hogy érdemes tervkölcsönt jegyezni. Röviddel a kölcsönjegyzés után 7 hónappal előbb megvalósítottuk hároméves tervünket, újjáépítettük véglegesen közlekedésünket, eltüntettük az átkos fasiszta rombolás nyomait. Megkezdtük ötéves népgazdasági tervünk megvalósítását. Nincs munkanélküliség Magyarországon, mert aki dolgozni akar, az kap munkát. Bizakodóbb, szebb és jobb lett az életünk, a közlekedés dolgozóinak tizezrei kapcsolódtak be a szocialista munkaversenybe és használták fel munkájuk termelékenységének emelésénél a gazdag szovjet tapasztalatokat. A vasuton egymásután követte a „2000 tonnás"-mozgalmat az „500 kilométeres"-mozgalom, az irányvonatképzési és felemelt menetsebességi mozgalom, majd e négy szovjet tapasztalat összekapcsolásával az úgynevezett szovjet kapcsoltmozgalom, amelyek mindegyikével sok-sok millió forintot takarítottunk meg népgazdaságunknak.

Hatalmas lépést tettünk a szocialista vasút, a szocialista közlekedés megteremtése terén, amelyet legékesebben bizonyit az, hogy júliusban vasutunk például 22 százalékkal több árut szállitott, mint az utolsó háború előtti év átlaghónapjában. A kocsifordulót az 1938-as csúcsforgalom idején ismert 10 napról 3.7 napra szorítottuk le Pártunk irányításával, a vasutas dolgozók lelkes munkájával. Komoly fejlődés van a városi villamosközlekedésben is. Itt a multévihez képest 14 százalékkal emelkedett a teljesítmény és villamosaink országszerte kétszer annyi utast szállitanak már, mint háború előtt. Autobuszközlekedésünk teljesitménye még nagyobb mértékben emelkedett. Autobuszparkunk 26 százalékkal több utast szállit az idén, mint egy évvel ezelőtt, a háború előttihez képest pedig autobuszközlekedésünk a háromszorosára nőtt. Ugyanilyen szép eredményt értünk el a gépjárműközlekedés terén is.

A dolgozók életszínvonala jelentős mértékben emelkedett. Például a vasuton a multban legelhanyagoltabb, emberszámba sem vett réteg, a pályamunkások helyzetét a szocialista bérezés gyökeresen megváltoztatta és megindította az általános felemelkedést ennél a dolgozó rétegnél is. *Juhász* Boldizsár például levelében megírta, hogy a szocialista bérrendezés óta 340—360 forint helyett havonta átlagosan 550—600 forintot keresnek. Amint irja, munkakedvük megkétszereződött és teljesítményük rohamosan emelkedik szebb és jobb életük nyomán.

A példák hosszú sorát tudnánk felhozni, nem is szólva a miniszteritanács legújabb rendeletéről, amelylyel a dolgozók kezébe adta a társadalombiztosítás irányítását és egyben jelentősen megjavította a társadalombiztosítási szolgáltatásokat.

A közlekedés szervezett dolgozói tehát meggyőződtek arról, hogy pénzüket jól fektették be, és nyugodtan el lehet mondani, hogy a kölcsönt saját maguknak adták. A közlekedés dolgozói között sokezer boldog nyerő van, akik hálatelt szívvel tekintenek a Párt, a Népköztársaság kormánya felé és szinte egyöntetűen, spontán melegséggel ismétlik *Farkas* Zoltánnak, a 25.000 forintos tervkölcsön nyereménye boldog tulajdonosának nyilatkozatát: *„Eddig is mindenben a Párt szavára támaszkodtam. A Párt igérete a mi bizakodásunk, mert a Párt szava olyan, mint a kőszikla, építeni lehet rá".*

Kormányunk a nemzetközi helyzet kiéleződése idején hivja fel dolgozó népünket Békekölcsön jegyzésére. Az imperialisták Koreában már megkezdték aljas háborújukat. Nyilvánvaló, hogy amit ma Koreában tesznek, azt holnap velünk szemben is megkisérelhetik. Alkotómunkánkat, egyre felfelé ivelő életünket fenyegetik a háborús uszítók, ugyanakkor déli határainkon ugrásra készen itt áll Jugoszláviában az amerikai imperialisták által lepénzelt Tito rablóbandája.

Valamennyiünk számára érthető tehát, hogy a kiéleződött nemzetközi helyzetben ahhoz, hogy szocialista építésünk feladatait megoldhassuk, döntő mértékben erősitenünk kell a béke táborát. Csakis igy, erőnk tudatában tudunk nyugodtan dolgozni és csakis igy vesszük el a kedvüket az imperialistáknak a háború megkezdésétől.

A hatalmas Szovjetunió áll az élén a 800 milliós szervezett béketömbnek, amely a maga legyőzhetetlen erejével áll szemben az imperialista háborús uszítókkal. Ezt a tábort támogatni minden becsületes embernek kötelessége, mert minél erősebb a békefront, minél szorosabban zárkózunk fel melléje, annál inkább lehetséges a háborúra uszítók szándékainak megakadályozása.

Nekünk, a közlekedés szervezett dolgozóinak, ugyanúgy, mint az egész dolgozó magyar népnek is ki kell venni részünket a béke megvédéséért vivott harcból, amelyhez döntően szükséges nehéziparunk, közlekedésünk fejlesztése, elengedhetetlenül szükségesek új gyárak, gépek, anyagi eszközök, hadsereg. Ezeknek egy részét fedezzük mi lelkesedéssel, ezek egy részének előteremtésére jegyezzük a Békekölcsönt.

Révai elvtárs mondotta ez év szeptember 15-én tartott egyik előadásában: *„A Békekölcsön jó befektetés, mert kamatja, a béke".*

Békénk megvédése egyben azt is jelenti, hogy meggyorsítjuk ötéves tervünk végrehajtását, hogy az eredeti előirányzatot jelentősen emeljük, azt jelenti, hogy dolgozó népünk, s közöttük a közlekedés szervezett dolgozóinak életszínvonalát tovább növeljük. Sok új gyárat, sokezer lakást, számos iskolát, napközi otthont, bölcsődét, üdülőt, kórházat akarunk épiteni. Sok sok új korszerű gépet állítunk be azért, hogy könnyebbé tegyük a dolgozó ember munkáját, növeljük termelésünket. A vasuton például teljesen gépesiteni fogjuk a pályafenntartási nehezebb munkát, hogy kíméljük legdrágább kincsünket: magát az embert. Megépítjük a földalatti gyorsvasutat, a világhírű moszkvai Metró mintájára, a szocialista építőművészetnek ezt a hatalmas alkotását. Ebben segítségünkre lesznek a hős szovjet nép fiai is.

Ezeknek az alkotásoknak a létrejöttét, megerősödésünket szolgálja mindenki, aki Békekölcsönt jegyez. Egy percig sem tévesszük szem elől, hogy az imperialisták ügynökeire mérünk csapást, a munkásosztály hatalmát erősítjük a békekölcsönjegyzéssel.

A békéért vivott harcban a kölcsönjegyzés nem áldozat, hanem hazafias kötelesség. Aki kölcsönt jegyez, jó gazda módjára takarékoskodik. Ugyanezt a célt, a béke védelmét szolgálja az október 22-i tanácsválasztás. Mindkettő fegyver a békéért vivott harcban, *„láncszem a magyar dolgozók békemozgalmában és a világ népeinek békemozgalmában".* A béke megvédése, a munkásosztály hatalmának további megszilárditása, néphadseregünk megerősítése, ötéves tervünk felemelt előirányzatának teljesítése, dolgozó népünk életszínvonalának emelése minden becsületes, népét és hazáját szerető dolgozó szent ügye kell hogy legyen.

Ezért segítsük népünket a célok elérésében, a Békekölcsön jegyzésével. Legyünk egységesek az ötéves terv végrehajtásában, nézzünk szembe egységesen minden imperialista provokációval és támogassuk egységesen a béke megvédéséért vivott harcában Pártunkat és kormányunkat.

Aki igy érez, aki velünk van, aki őszintén óhajtja a békét, az a Békekölcsönjegyzés során ezt be is fogja bizonyitani.

Előre Elvtársak és Szaktársak! Egy emberként harcoljunk a békéért és egy emberként jegyezzünk Békekölcsönt.

Dolgozóink békeszeretete és hálája az eddigi eredményekért hatalmas népszavazásban: a Békekölcsön jegyzésében mutatkozik meg

Szeptember 28-án szerte az országban megkezdődött a Népköztársaság kormánya által kibocsátott 750 millió forintos Békekölcsön jegyzése.

A közlekedés szervezett dolgozói kormányunk első hivására egyemberként, hatalmas lelkesedéssel már a korareggeli órákban jelentkeztek az üzemi pártszervezetnél, az üzemi bizottságoknál, a vállalatvezetésnél és egymással versenyezve akarják érzéseiket kifejezésre juttatni. Ez az érzés pedig nem más, mint a hála és a szeretet a Párt, népünk bölcs vezére *Rákosi* elvtárs és a Népfront kormánya iránt a dolgozók állandóan javuló életéért, a hatalmas eredményekért és ezzel együtt, óriási ökölcsapás a háborúra spekuláló imperialisták ellen. Ez az érzés, amely a vasutasokat, közlekedési alkalmazottakat, gépjárművezetőket és szállítómunkásokat, hajósokat a kölcsönjegyzés mielőbbi aláirásához irányitotta, ez a versengés a dolgozók harcos elszántságát tükrözte vissza a béke megvédéséért. Ez az érzés a szeretet és ragaszkodás érzése a hatalmas Szovjetunió, s a béke őre, a nagy *Sztálin* iránt.

A dolgozóknak ez a lenyügöző kiállása a béke megvédése és a további alkotás, építés meggyorsítása mellett már eleve megmutatja, hogyan fog szavazni a dolgozó magyar nép a közlekedés szervezett dolgozói a tanácsvá asztásokon a békére, az ötéves tervre, a nép boldogulására.

A vasutasok

tizezrei már kora reggel olvasták a *„Szabad Nép"*-ben és a *„Népszavá-ban"* a kormány felhivását. Első útjuk hazafias kötelességük teljesítése volt. Még országos viszonylatban, lapzárta miatt, nem tudunk részletesen beszámolni az eddigi eredményekről, de máris megállapitható, hogy

a vasutasok ismét megállják helyüket és messze túlszárnyalják a a tavalyi tervkölcsön ragyogó eredményeit.

Hogy csak néhány példát emlitsünk: a kis Szár állomás 16 főnyi dolgozója 5300 forintot jegyzett, Nagytétény-Diósdon 9900 forintot. Komáromban *Rózsavölgyi* Ernő mozdonyvezető 1800 forintot jegyzett.

A *Landler Müveknél Némányi* Tibor esztergályos 1500, *Oroszi* Béla 2000, *Ludányi* Béla, munkásküder, osztályvezető 2000, *Korrekt* Károly öntő 1200, *Jávor* Rezső 1200, *Geiszt* Irén ifjúmunkás, magkészitő 1900 forintot jegyeztek. Ugyanitt az ipari tanulók átlagosan 250 forintot jegyeztek.

A *MAV Felépitményi és Vasanyagjavitó ÜV-nél Pázsiti* Ödön Kossuth-díjas sztahánovistánk 3200, *Latts* főmérnök 2800, *Lepkó* és *Vereckei* elvtársak 2000—2000 forintot jegyeztek.

Kiemelkedik Németh István lakatos jegyzése, aki 800 forintos fizetése mellett 1600 forint értékü Békekölcsönt irt alá.

A *MAV Pályaépitő- és Felujitó ÜV* 192 dolgozója jegyzett le 20 perc alatt, 760 átlaggal 145.850 forintot.

Szegeden reggel 7 óráig 732 dolgozó már lejegyezte a kölcsönt és 626 átlaggal 458.400 forint értékben.

A Szentesi Fütőházban Bajai Sándor mozdonyvezető 1.950, *Szántó* József 1.900,

Gálóci Ferenc mozdonyvezető pedig 2.050 forint kölcsönt irt alá.

A kecskeméti dolgozók átlaga 680 forint. *A Szegedi Pályafenntartási Államhelyben Sárközi* Ferenc ifjúmunkás 800 forintot jegyzett, de valamennyi ifjumunkás élenjárt a jegyzésben.

Kaposvaron Miszler Gyula sztahánovista főmozdonyvezető 2.000 forintot jegyzett. Amikor alairta az ivet, ezt mondotta: *„Azért adok ennyit, mert őszintén kivánom a béketábor erejét növelni. Jegyzésemmel lehetővé akarom tenni, hogy erős néphadsereg védelme alatt folytassuk épitő munkánkat, a szocializmus megvalósitását. Azt akarom, hogy elmenjen a kedvük az imperialista kalandoroknak egy harmadik világháború kirobbantásától".*

Ugyanitt Nagy Lajos műszaki értelmiség 3.000 forintot jegyzett.

Lelkes László állomásfőnök 1.750 forintot irt alá.

A miskolci fütőházban Tóth Hl. János, Kossuth-díjas sztahánovista élmunkás mozdonyvezető 3000, a hétgyermekes Zelenka János sztahánovista mozdonyvezető 2000 forint Békekölcsönt jegyzett.

Az egyes igazgatóságok közül is kiemelkedik a miskolci, 647 forintos átlaggal, 18 órakor.

A MAV Pályaépitő- és Felujitó ÜV Mohács—Bátaszéki Épitésvezetősége versenyre hivta ki a vállalathoz tartozó összes kirendeltségeket és épitésvezetőséget a Békekölcsön jegyzésével kapcsolatban. Ennek eredményéről lapunk legközelebbi számában számolunk be olvasóinknak.

A közlekedési alkalmazottak

hasonló lelkesedéssel indultak Békekölcsön-jegyzésre. *Az Obudai Forgalmi Telepen* például már reggel 7 óráig 110-en lejegyeztek 72.200 forintot. 650-es átlaggal.

Itt kimagaslik Balázs VII. István kalauz, aki 1.500 forintot jegyzett, havi jövedelmének közel háromszorosát. A Baross-pályaudvar ifjúmunkás kocsivezetője: Gál Miklós ugyancsak 1.500 forinttal segiti a béke ügyét.

A Bur-telepen délelőtt 10 óráig 290-en jegyeztek 159.250 forint értékben 540 forintos átlaggal. Kimagaslanak *Szabó* Ferenc segédmunkás 1.200 *Juhász* XIX. István kalauz 1.500, *Körmendi* Piroska kalauz 1.000 és *Dolgos* Lajos kalauz 1.200 forintos jegyzéseikkel.

A *Hungária* p.-u.-on Modra Borbála takarítónő és *Farkas* VIII. Józsefné kalauz 1.000—1.000 forint jegyzésével adtak méltó választ a háborús uszitóknak.

A Sallai Autobusz Főmühelyben az ipari tanulók 200 forintos átlaggal jegyeztek. *Kalász* Tibor 300 forint értékü tervkölcsönt jegyzett.

(Folytatás a második oldalon)

Üdvözöljük a Népköztársaság Elnöki Tanácsának törvényerejű rendeletét: az állami társadalombiztosítás szakszervezeti irányítását!

A közlekedés dolgozói nagy szorgalommal készülnek a II. Országos Újító Kiállításra, amely a haladást, az alkotó munkát, a békét szolgálja

Pártunk támogatásával és irányításával a Szakszervezetek Országos Tanácsa és a Találmányi Hivatal ezévben is megrendezi a II. Országos Ujító Kiállitást, — mint arról már beszámoltunk olvasóinknak.

A kiállítás az országos méretű tapasztalatcsere révén újabb lehetőségeket nyujt dolgozóink szakmai továbbfejlődésére, üzemeink fejlesztésére.

A II. Országos Ujító Kiállítás egyik legnagyobb jelentősége abban van, hogy résztvesznek rajta a Szovjetunió és a baráti népi demokratikus országok küldöttségei is.

A közlekedési üzemekben, a járműjavító vállalatoknál már régen túljutottak az előkészítés nagy munkáján. Az újítási megbizottak összefogtak a vállalatvezetéssel és szelektálták a dolgozók újítási javaslatait. Kiválogatták őket, hogy a legjobbakat, a tapasztalatcsere szempontjából a leghasznosabbakat tárják az ország nagy nyilvánossága elé.

Közel 40-en vesznek részt újításaikkal a vasutas újítók és észszerűsítők közül, a kiállításon. Meg lehet máris állapítani, hogy a vasutas újítók felhasználták az első újító kiállítás tapasztalatait. A fejlődési bizonyítja a jobbnál-jobb és országos viszonylatban is alkalmazható újítások emelkedő száma.

Országos viszonylatban is értékes újítások

A tapasztalatcserére és bevezetésre alkalmas újítások közül kiemelkedik *Chambré* János és *Kaszás* József újítása.

Eddig a villamosmozdony főmotorcsapágyait kéziöntéssel készítették, melynek következtében a kiöntött csapágybetét lukacsos volt. Az újítás révén most centrifugálgéppel öntik, amellyel elkerülik ezt a hibát. Emellett az öntés tisztább és kevesebb fém is szükséges a kiöntéshez.

Chambré János és *Kaszás* József az Északi Járműjavító ÜV újítói. Ugyancsak az üzemben dolgozik *Somogyi* István is, akinek tapasztalatcserére alkalmas újítása szintén kiállításra kerül.

A hegesztőpisztoly égőfejét foszforbronz hiányában vörösrézrúdból esztergályozzák, minek következtében nagy anyagveszteség van. *Somogyi* újítása szerint a méretre leszabott anyagot sajtolás útján készítik el.

Poesz István, a Landler Művek dolgozójának újítását is kiállítják. Régebben az ablakemelő rugódobokat öntöttvasból készítették, nagy ráhagyással a megmunkálás miatt. *Poesz* eljárása segítségével csőből és két darab sajtolt lemezből állítják össze a rúgódobozt.

Palotás Ferenc, a Székesfehérvári Járműjavító ÜV dolgozója látta, hogy a könnyűfémből levő hegesztőpisztolyok keverőfejein alkalmazott menetek hamar tönkremennek. Ezért rövid sárgaréz csatlakozó-toldatot alkalmazott, amellyel a menetek tönkremenését megakadályozta. *Palotás* újítását egyébként átadták az Országos Szabványügyi Intézetnek.

Dmcs József és *Gerő* József, a Szolnoki Járműjavító ÜV dolgozóinak újítása is bekerül a kiállításra. A két újító a J-sorozatú teherkocsik homlokfalához állítható olyan hegesztőállványt szerkesztett, amely minden tipusú homlokajtónál és a rövidebb oldalfalaknál is használható. A vagongyárak ugyancsak tudják használni újításukat.

Csak kiragadtunk néhány újítást a sok jó közül. Újítóink és észszerűsítőink a mostani kiállításon is bizonyságot tesznek arról, hogy harcolnak a termelékenység emeléséért, a szocializmus felépítéséért és nem utolsósorban a békéért, a boldog jövőért.

A SZOVJET TERVKÖLCSÖN

A szovjet tervkölcsön lényegénél fogva más, mint a burzsoá országok kölcsönei. A kapitalista országokban a kölcsönök a munkások és a parasztok kizsákmányolásának, a népek imperialista leigázásának eszközei. A burzsoá kölcsönök, amelyek jellegüknél fogva népellenesek, a pénzmágnásokat gazdagítják és súlyos terheket raknak a dolgozók vállaira. A szovjet kölcsönök minden vonatkozásban valóban népi kölcsönök és céljuk a Szovjetunió hatalmának megerősítése, a termelőerők fejlődésének előmozdítása, a nép gazdaságának növelése, a dolgozók anyagi jólétének felemelése.

Ime ez az oka, hogy a szovjet kölcsönök oly rendkivül népszerűek a dolgozó tömegek előtt. A szovjet kölcsönök nagy szerepet játszottak a szocialista társadalom felépítésében. A Szovjetunió népei már a háborúelőtti sztálini ötéves tervek megvalósítására csaknem 50 milliárd rubelt bocsátottak a szovjet haza rendelkezésére.

A szovjet hazafiak a Nagy Honvédő Háború idöszakában hősiesen küzdöttek a frontokon és önfeláldozóan dolgoztak a hátországban, ezenfelül bőséges segítséget nyujtottak a hazának anyagi eszközökkel is. Egyedül kölcsönök útján több mint 76 milliárd rubelt adtak az államnak.

A háború után kibocsátott kölcsönök a Szovjetunió gazdasági és kultúrális építését szolgálják és elömozditják az ország fokozatos áttérését a szocializmusból a kommunizmusba.

A burzsoá országokkal ellentétben, a Szovjetunióban mindaz, amit a kölcsönösszegekből létesítenek, a nép érdekeit szolgálja. Emellett a Szovjetunió dolgozói nyeremény formájában hatalmas anyagi lehetőségeket is kapnak a kölcsönökkel kapcsolatban.

A kölcsönök jegyzése. — nagyjelentőségü állami ügy, fontos politikai kérdés. A pártszervezeteknek, a szakszervezeteknek és a Komszomol-szervezeteknek a tervkölcsönjegyzéssel kapcsolatos munkát bolsevik szervezettséggel és magas eszmei szinvonalon kell elvégezniök. Minden dolgozónak alaposan meg kell magyarázni a szovjet kölcsönök jelentőségét és azok szerepét a szocialista építésben. Szemléltetően kell bizonyitani, hogy a Szovjetunió egész politikája a népgazdaság további felvirágzására irányul. Tudatosítani kell ezt, hogy az ország gazdaságát és hatalmát erősitik a dolgozók, amikor kölcsönök jegyzésével segitik az építés munkáját.

A szovjet nép a kölcsönök jegyzése alkalmából minden alkalommal magasfokú öntudatosságról és szervezettségről tesz tanuságot és újból demonstrálja megingathatatlan elhatározását, hogy erejének megfeszítésével építi a szocializmust, megvédi a békét és megmutatja a határtalan odaadását a szocialista haza és Lenin-Sztálin pártja iránt.

ISMERJÜK MEG A TERMÉSZET FEJLŐDÉSÉT

Az első élőlény keletkezése

A természettudomány legizgalmasabb fejezete az első élőlény keletkezése. Most alkalmunk nyilik, hogy a világhírű A. I. Oparin szovjet professzor tollából közelebbről megismerjük azokat az eredményeket, amelyeket a tudomány az utóbbi néhány évtized alatt az élő anyag keletkezésének a megvilágítása terén ért el.

Mit árult el a föld története

A föld mélyéből nagyszámban felszinre került megkövesedett állati és növényi maradványokból kiderült, hogy hajdan másfajta élőlények népesitették be a földet, mint manapság. De kitünt a leletekből az is, hogy minél régebbi keletű rétegből származnak, annál egyszerűbbek, annál feilletlenebbek. Ez a tény, továbbá a magzati fejlődés és a bonctani összehasonlitások meggyőzték Darwin Károlyt arról, hogy valamennyi élőlény ősi egysejtüektől származott. Az első élőlények keletkezésére azonban nem tudott semmiféle magyarázatot adni. Az élő világ teremtéséről szóló mondák hitelét mindeneselre sikerült elméletével megcáfolni.

Az élet építőkövei

A világegyetem tüzetesebb tanulmányozása adatokat nyujtott az élő anyagok keletkezésének a felderitésére. Kiderült, hogy azok a szénvegyületek, amelyek az élő fehérje legfontosabb alapanyagát alkotják, legtöbb égitesten kimutathatók a kehülés bizonyos szakaszában. A legutóbbi évtizedek haladó tudósai ilyen élettelen szénvegyületekből vezették le a szerves anyag fejlődését. Minden szerves anyag tartalmaz szenet. Az élet keletkezését a földön éppen ezért a szén történetének tanulmányozásával kell kezdenünk.

Minden égitesten kimutatja a színképelemző készülék a szén jelenlétét. 20—25.000 fokon a szén még nem vegyül semmi más elemmel, elszigetelten, atomok formájában van jelen. De 6000 fokon, pl. a Nap izzási hőfokán már hidrogénnel egyesül szénhidrogénekké. A szénatomok egymással is egyesülnek, párosával, úgynevezett dikarbonokká. Ez azért fontos, mert arra mutat, hogy a szénatom másik szénatommal való összekapcsolódása olyan vegyi vonzóerővel jön létre, hogy azt még ez a rendkivüli magas hőfok sem akadályozza. Még erősebb ez a kapcsolódási törekvés lényegesen alacsonyabb hőfokon. Az óriási távolságokból hozzánk kerülő meteorkövek is azt bizonyítják, hogy ez az egyesülés a világegyetem legkülönbözőbb pontján általánosan előfordul. Földünkön is lezajlott ez a folyamat, mialatt izzó gázgolyóból lassan folyékony, majd szilárd golyóvá változott. A vulkanikus kitörések alkalmával is felszinre kerülnek ilyen vegyületek.

A cseppek életre kelnek

A 100 fokra lehült Földön lecsapódott forró, nagy sótartalmú óceánban az előbb említett szervetlen anyagokból elemi vegyületek keletkeznek. Ezek az egyszerű szerves vegyületek még nem mutatnak semmiféle életjelenséget. Az idők során kiválogatódtak azonban a kevésbbé bomlékonyak és kisebb-nagyobb láncokká egyesültek, amelyek fokozatosan tartósabbakká váltak. Ezek között voltak már olyanok is, amelyeknek a vizzel való kölcsönhatásuk sokféle anyagkicserélődést segített elő. A tartósabbak természetes kiválasztódása a bomlékonyabbak rovására és bonyolult szerves anyagokat, egyszerűen olymódon, hogy meleg helyen hosszú ideig állni hagyta a keveréket.

A forró óceánban ugyanez a folyamat sokkal gyorsabban játszódott le. A folyamatban kezdetben nem volt semmi rendszeresség, de mindig szabályosabb elrendezésű és ennélfogva jóval szilárdabb fehérjemolekulák jöttek létre. Pontosan meghatározott szemcsenagyság esetében minden szerves anyag különleges kocsonyás halmazállapotba, úgynevezett kolloid állapotba jut. Ennek többek között az a jellegzetessége, hogy egyesiti a szilárd és cseppfolyós halmazállapot tulajdonságait. Az ellentéteknek ez a találkozása biztositja azt a rugalmas szilárdságot és változékonyságot, mely alkalmas arra, hogy a bonyolult életjelenségek szinterévé lehessen. Többféle szerves anyagnak ilyen rendszere az úgynevezett protoplazma, minden élősejt közös alapanyaga. Egy további határon a molekula-nagyság átmegy szilárd állapotba.

Ezek a folyamatok legtöbb esetben változatosan mennek át egymásba. A fehérjevegyületeknek egy másik sajátsága, hogy építőköveik puszta sorrendi változása egészen különböző finom tevékenységeket tesz lehetővé. Nincs két olyan növény, vagy állat a földön, amelyben a fehérje építőköveknek a sorrendje pontosan azonos lenne. Ez a magyarázata annak, hogy a protoplazma különböző formában jelenik meg.

Sejtjük már, hogy mi a sejt

Nagyon fontos és bizonyító erejü kisérletek folynak abban az irányban, hogy a fehérjék sok tagból álló láncolatát mesterségesen felépítsék. Szovjetorosz tudósok egyszerűbb fehérjéket létrehoztak már ezeknek a kisérleteknek során.

A természetben ez a folyamat sokmillió éven keresztül zajlott le. Az elemi anyagi rendszerekben a mennyiségi halmozódás során olyan állapot állott elő, hogy az anyagok ielépítése és bontása már rendkivül gyorsan és rendszeresen zajlott le. Az egyes anyagi részek közöti tömörebb és ritkább és ezáltal különböző működést kifejtő részletek különültek el. Előállottak olyan egysejtüek, amelyeknél ez az elkülönülő részlet laza szerkezetü volt; másoknál a tömörebb anyag sejtmag formájában jelent meg. Ilyen sejtek munkamegosztásából és összekapcsolódásából jöttek létre később a sokseitiek.

A kíméletlen tolatók, a kártevők, — ellenségei a kocsiforduló meggyorsitásának

Nem egyszer előfordul, hogy a kocsiforduló meggyorsitásáért vívott harcot lefékezi, akadályozza a munkáját felelőtlenül végző kocsirendező, tolatásvezető, váltóőr. Persze, legtöbbször úgy néz ki egy ilyen kártevés, vagy baleset, mintha csupán emberi könnyelműségből, a munkafegyelem megsértéséből, a szabályok be nem tartásából származna. Van ilyen eset is, de éberen kell ügyelnünk arra, hogy az álcázott ellenséget felismerjük és ártalmatlanná tegyük, mielőtt komoly károkat és visszaesést okoznak az őszi forgalom eddig elért eredményeiben.

Ugylátszik a lelkiismeretlenségnek, a felelőtlenségnek, az ellenséggel való cimboráiásnak nincs határa. Budapest-Ferencvárosban például a guritónál nem egyszer előfordul, hogy a *„sarusok"* mikor a *„határhoz"* közel saruznak, az utána következő kocsi lelép. Vagy ha több rakott kocsit saruzik, abban az esetben kisiklás, rakományveszteségek következnek be, esetleg a homlokfal kinyilik. Sokszor *„szemre"* megy a dolog és már hiviák a következő kocsit, mikor még határ sincs.

A *Tihanyi*-csapatban például új emberek vannak, ahol az egyik dolgozó a határon kívül akart saruzni. A bajt kiküszöbölték és kioktatták. Szeptember elején 11.000 forintos kár származott abból, hogy *Molnár* sarus nem volt tekintettel a másik vágányon siktolatást végző szerelvényre és a guritóról beletoliák a saját szerelvényüket a siktolatást végző kocsisorba. *Molnárt* megbüntették, de ki pótolja a dolgozó nép kárát, Harmincforintos pénzbirsággal nem lehet jóvátenni a dolgozó nép, az őszi forgalom, a háromnapos kocsiforduló ellen okozott 11.000 forintos kárt.

Ezt a ferencvárosiak is érzik és értekezleteket tartottak az elmult napokban azért, hogy a kollektiv együttműködést kiépitsék. Baj az, hogy a legtöbb kocsirendező vidékről jár be. Nehezen összefogható. Most propaganda-brigádot szervezték és faliujságon keresztül pellengérezik ki az őszi forgalom akadályozóit, a munkafegyelem lazitóit, mint például a két adácsi dolgozót is, akik

a „búcsú" miatt nem jelentkeztek szolgálatra, otthonmaradtak

és még csak lelkiismeretfurdalást sem éreztek a durva munkafegyelemsértés miatt.

Folyamatban van az ifik aktivizálása.

Budapest-Ferencváros pályaudvar öntudatos dolgozói nem tűrhetik, hogy bárki is szabotálja a munka folyamatos ellátását, sem azt, hogy akarva-akaratlanul a kocsik összetörésével, durva felületességgel végzett tolatással, gurítással bárki is az ellenség malmára hajtsa a vizet. Meg kell tehát nézni és szigorú vizsgálatot indítani minden hasonló esetben, hogy elvegyük a kedvét azoknak, akik a háromnapos kocsiforduló megvalósításáért folyó küzdelmünket akadályozni próbálják.

Londoni lap a jugoszláv vasutasok szörnyű helyzetéről

Amerikai laptudósitónk jelentése szerint Jugoszláviában az élelmiszerárak a multévihez képest megkétszereződtek. A „Tablet" cimu londoni hetilap augusztus 12-i számában ezeket irja: *„Jugoszláviában az emberek gondolatai csaknem egészen akörül a kérdés körül forognak, hogyan éljenek meg. Egyizben meghivtak vacsorára egy vasutashoz, a vacsora két kanál kukoricakásából állott. A vasutas felesége ezekkel a szavakkal fordult hozzám: „hónapokon keresztül egy és ugyanaz van ebédre és vacsorára. Ugy élünk és úgy pusztulunk el, mint a kutyák."*

A Tito-banda ugyanekkor nemcsak stratégiai nyersanyagokat, hanem nagytömegü élelmiszert is szállit a támadó Szovjetunió és a Szovjetunió országainak.

(Folytatás az első oldalról)

A gépjárművezetők

is megértették a kormány felhívásának jelentőségét és örömmel csatlakoztak a Békekölcsön-jegyzéshez. Lapzártáig a következő eredményt tudtuk meg:

Az Autótaxi NV üzemében már a kora reggeli órákban elérte az átlag a 450 forintot. Az üzemben

több sztahánovista 2000 forintos jegyzést irt alá a dolgozók lelkesedése közepette.

A sztahánovisták példamutatása magával ragadta a többi dolgozót is és egymást igyekeztek megelőzni a jegyzésben

A *Teherautójuvarozási Ipari Központban* a dolgozók 100 százaléka, 52 fő már 7 óra után pár perccel 72.350 forint értékben jegyzett.

Ugyanez a helyzet a *Teherjuvar NV Danubia-Garage*-ban. Itt az átlag 6.0 forint.

A szállítómunkások

sem maradtak le a közlekedés többi dolgozói mögött. Az eredmények, amelyek reggel fél 9-ig születtek meg, azt bizonyítják, hogy a szállitómunkások öntudatosan teljesitik hazafiúi kötelességüket, kiállnak a béke szent ügye mellett s nem engedik eddigi eredményeinket egy újabb háborúval megsemmisiteni

A TOKER 27-es Ifi-telepén 13 fő 11.400 forintot jegyzett. Átlagu 876.92 forint. Kiemelkedik *Pribi* Gyula ifjúmunkás, aki 1000 forinttal járult hozzá néphadseregünk erősitéséhez, az ötéves terv sikeréhez.

A Tüker Uszálykirakó Nagy Ferenc-brigádnál 18 fő, 17.000 forintot jegyzett, 944 forint átlaggal.

A Tüker 3-as telepén 60 fő, 53.000 forintot jegyzett, 884 forint átlaggal.

A 81-es számú telepen 709.9 átlageredménnyel 22 dolgozó 15.600 forint értékü Békekölcsönt jegyzett.

A 90-es számú telepen 15 dolgozó 11.400 forintot jegyzett 760 forintos átlaggal. Itt kiemelkedik *Lovas* János szállitómunkás 1000 forintos jegyzése.

A BELSPED feladásnál 88 dolgozó 55.500 forint Békekölcsönt irt alá 630.68 forint átlaggal. Kiemelkedik *Jancsó* László élmunkás, *Fürt* Józsefné 1000—1000 és *Rudl* József 1200 forintos jegyzéssel.

A Középmagyarországi Közraktárak *I. számú telepén* 726 százalékot értek el a dolgozók. Kiemelkedik *Kiss* Kálmán elvtárs 2000 forintos jegyzése.

Az Allami Irodatakarító NV üzemében az arányiag kisfizetésü dolgozók 266.26 forint teljesitménnyel 79.600 forintot jegyeztek.

Kiemelkedik özv. Rácz Lajosné és Fügl Mátyásné, akik 500 forintos fizetésük mellett 1000 forint értékü Békekölcsönt jegyeztek.

A Terményforgalmi NV zsákraktárában 57 fő 33.500 forintot jegyzett, ami 580 forintos átlagnak felel meg. Kiemelkedik *Kollár* Pálné 1200 forintos jegyzése.

A Nagyvásértelepen 150 dolgozó reggel 8 óráig 86.600 forintot jegyzett 577.33 százalékos átlaggal.

A MASPED 13-as raktárának dolgozói 724.16 forint értékü átlaggal ugyancsak lelkesen csatlakoztak a békekölcsönjegyzők sokmilliós táborához.

A hajósok

lapzártáig csak a *Folyamszabályozó és Kavicskotró NV* dolgozóinak jegyzéséről és lelkes kiállásáról tudtak beszámolni lapunknak. A vállalat *északi műhelyében* 15 dolgozó 9.400, a *déli műhelyben* 30 dolgozó 15.700 és végül a vállalat központjában 53 dolgozó 48.050 forint értékü Békekölcsönt jegyzett.

A közlekedés szervezett dolgozói, amint ez a lapzárta után érkezett jelentésekből is kitünik, megértették Népköztársaságunk kormányának felhivását, egyben bizonyságát teljesitik hazafiúi kötelességüket, mert tudják, hogy a Békekölcsön: ötéves terv, virágzó ország, boldog nép, béke!

A békés építőmunka soha nem látott alkotásai születnek meg ötéves tervünkben a közlekedés területén

A Magyar Népköztársaság Alkotmánya rögzíti, hogy országunkban a termelőeszközök mind a dolgozó nép szocialista tulajdonát képezik. Ötéves tervünk ennek a szocialista tulajdonnak soha nem látott fejlődését, népünk életszínvonalának nagymértékű emelkedését irányozta elő. És ahogy Gerő elvtárs mondotta: „ötéves tervünkkel győzelemre visszük a szocializmus ügyét, az egész népgazdaságunkban."

Pártunk iránymutatása nyomán dolgozó népünk hatalmas lelkesedéssel kezdett hozzá a szocializmust építő ötéves tervünk végrehajtásához. Ötéves tervünk végrehajtása során szinte a szemünk előtt változik meg, alakul át országunk gazdasági struktúrája. Szemünk előtt nőnek ki az új gyárak, az új ipari üzemek országszerte. Szerte az országban lázas munka folyik. Dolgozóink elkesedése lehetővé tette, hogy jelentős mértékben felemeljük ötéves tervünk előirányzatit.

Egy nagy vasüzemet terveztünk és 15 korszerű üzemet építettünk. Rákosi elvtárs javaslatára a tervbe vett 6500 lakás helyett 14.000 lakást építünk. Új egyetemek, új kórházak, szociális intézmények megépítése jelzi ötéves tervünk szemünk előtt megvalósuló eredményeit.

A közlekedés vonalán is hatalmas előrehaladást jelentett ötéves tervünk megvalósítása során a trolibuszok, autóbuszok, villamos- és HÉV-kocsik beszerzése. A közlekedés területén is hatalmas építkezések folynak ötéves tervünk keretében. Így pl. épül a csepeli gyorsvasút, amely hivatva lesz megkönnyíteni és kényelmesebbé tenni a csepeli dolgozók utazását. A közlekedés megjavítása érdekében középre helyeztük a villamosvágányokat a Nagykörúton és a Bajcsi-Zsilinszky-úton. Ugyanilyen munkát folytatunk jelenleg a Thököly-úton, amely Zugló dolgozóinak közlekedését javítja meg, teszi gyorsabbá. A közlekedés megjavítását szolgálja az is, hogy a HÉV-vonalaink alapépítményeinek átépítésével nagyobb utazási sebességet tudunk biztosítani ezeken a vonalakon is, ami lényegesen lerövidíti a dolgozók utazási idejét. Átépítettük a Kálvin-teret és a Marx-teret, ami szintén döntő mértékben járul hozzá Nagybudapest dolgozóinak gyorsabb és biztonságosabb közlekedéséhez.

A Dózsa György-úti aluljáró átépítésével közvetlen összeköttetést teremtünk ötéves tervünk egy másik hatalmas alkotásával, a mégépülő Sztálin-híddal, amellyel nagymértékben növeljük az utazási sebességet és közvetlenül kapcsoljuk össze az ipari centrumokat.

Miskolcon megkezdtük a kettős vágány építését és a gömöri-sorompó megszüntetésére az aluljáró létesítését. Mindez nagymértékben megjavítja az egyre fejlődő Miskolc közlekedését és a gyors és kényelmes közlekedéssel hozzájárulunk Miskolc és Diósgyőr dolgozóinak a termelékenység emeléséért vívott harcához. Egy új vonal megépítésével kiszélesítettük Szeged vilanyi állomását. Pécsen jelentős mértékben növekedett az autóbuszok száma.

Pártunk kezdeményezésére ötéves tervünk egyik fontos programpontját valósítjuk meg, akkor amikor a miniszterelnök legutóbbi határozata értelmében még ebben az évben megkezdjük a földalatti gyorsvasút építését Budapesten.

Mindezeket a hatalmas beruházásokat az tette lehetővé, hogy dolgozóink megértették Pártunk célkitűzéseit, lendületesen kapcsolódtak be a szocialista munkaversenybe, mert tudták, hogy a termelékenység emelkedésével, az önköltség csökkentésével biztosítani tudják ötéves tervünk beruházásainak megvalósítását, amely dolgozó népünk életszínvonalának emelkedését segíti elő. A magyar dolgozók azonkívül, hogy lendületesen vették ki részüket a munkaverseny-mozgalomból a tervek teljesítéséből, még anyagilag is hozzájárultak ötéves tervünk célkitűzéseinek megvalósításához akkor, amikor Pártunk felhívására egyemberként vették ki részüket beruházási keretünk felemelését célzó tervkölcsön jegyzéséből. Dolgozó népünk a reakció minden mesterkedése ellenére több mint 50 százalékkal túljegyezte a tervkölcsönt, mert bízott a dolgozók élcsapatában, Pártunkban, Rákosi elvtársban.

Dolgozó népünk a tervkölcsön jegyzésénél tudta, hogy forintjaival a szocializmus építését gyorsítja meg. Maga előtt látta már akkor az újonnan épülő gyárakat, hidakat, szociális és kulturális intézményeket, az emelkedő életszínvonalat. Mindezt biztosan látta maga előtt, mert meggyőződött már a hároméves terv során arról, hogy Pártunk szavára úgy építhet, mint a kőszikla.

A tervkölcsön leikes túljegyzése azt eredményezte, hogy kormányzatunk 900 millió forinttal emelte fel ötéves tervünk előirányzott beruházási összegét. És most, amikor a dolgozóink már az új gyárakon, hidakon, kulturális és szociális intézményeken keresztül, az emelkedő életszínvonalon keresztül többszörösen kapták vissza a tervkölcsönbe fektetett forintjaikat, kormányzatunk megszedte a nyereménykötvények kisorsolását, amelyen keresztül számos dolgozó a jegyzett összegen felül tekintélyes összegű nyereményhez is jutott.

Dolgozó népünk széles érdeklődéssel kísérte a tervkölcsön kötvényeinek sorsolását és együtt örült azokkal, a boldog nyerőkkel, akiknek kötvényeit az első húzások alkalmával kihúzták. Minden becsületes magyar dolgozó együtt örült a nyertesekkel, mert tudta, hogy a tervkölcsön kötvényeinek sorsolása egy újabb győzelme a magyar dolgozó népnek és egy újabb veresége a nemzetközi imperialistáknak, a jobboldali szocáldemokratáknak és a klerikális reakciónak.

A közlekedés dolgozói közül is számosan nyertek tekintélyes összeget, így *Ferkovics* József kelenföldi kocsiszíni asztalos 10.000 Ft-ot, *Tóth* József szávai kalauz és *Vabrik* Béla Hungária-p. u-i kalauz 5—5.000 Ft-ot. De hosszú sorát lehetne felsorolni azoknak a közlekedési dolgozóknak, akik 300, 500, vagy 1000 forintos nyereményt nyertek.

Mindezeket az eredményeket annak köszönhetjük, hogy a Szovjetunió példája nyomán Pártunk vezetésével nálunk is kiszélesedett a munkaverseny, a Sztahánov-mozgalom. A közlekedés dolgozói is megértették azt, hogy ötéves tervünk hatalmas célkitűzéseit csak a munkaverseny kiszélesítésével a termelékenység állandó tervszerű emelésével tudjuk megvalósítani.

Sztahanovistáink csatlakozva *Kisfaludy* elvtárs felhívásához, mind több és több dolgozónak adják át munkamódszerüket, hogy ezzel is elősegítsék a Sztahanov-mozgalom kiszélesítését, ötéves tervünk túlteljesítését. Elenyésznek ebben a mozgalomban *Bíró* Béla és *Deák* Lajos esztergályosok, akik fontos feladatuknak tekintik munkamódszerüknek minél szélesebb körben való átadását. A vidék dolgozói is eredményesen kapcsolódtak be a munkaverseny-mozgalomba. Így a debreceni villamos vasútnál a kalauzok közül kitűntek *Bagdi* Géza, *Hajdú* László, *Tóth* Imre és *Dankó* kalauzok.

Dolgozóink eredményeik fokozásával készülnek a munkásosztály újabb harci feladatának végrehajtására, a helyi tanácsok megválasztására. Tudják azt, hogy a megválasztandó tanácsok a dolgozó nép érdekeit képviselik és ez a tanácsválasztás újabb harcos kiállás lesz a béke mellett a Szovjetunió mellett.

Dolgozó népünk és így a közlekedési dolgozók is tudják, hogy a megválasztandó tanácsok egész népünket mozgósítják majd ötéves tervünk megvalósítására és a békét célzó ötéves tervünk megvalósítása pedig még szilárdabbá, áttörhetetlenebbé teszi a békefrontnak azt a szakaszát, amelyen Rákosi elvtárs vezetésével, a magyar dolgozó nép áll őrt.

A társadalombiztosítás átszervezése dolgozóink jólétét növeli

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának törvényerejű rendelete, — mely kimondja, hogy az állami társadalombiztosítás igazgatását október 1-től kezdődőleg a szakszervezetekbe tömörült dolgozók látják el, a SZOT irányításával — azt a gazdasági és politikai fejlődésünket tükrözi vissza, amit a felszabadulás óta hazánkban elértünk. A felszabadulás előtt az urak Magyarországában és a tőkés államokban ma is, a társadalombiztosítás, a szociálpolitika, általában az inség és a nyomor részleges, pillanatnyi enyhítését célozta. Ennél többre nem törekedett, de nem is törekedhetett, mert a tőkés rendszernek elmaradhatatlan kísérője a dolgozók nyomora.

Ezzel tudták és ezzel tudják ma is a tőkések áldozataikat a munkára kényszeríteni. A nyomor segítségével tudta és tudja a munkabéreket a neki tetsző alacsony színvonalon tartani.

A dicsőséges Szovjet Hadsereg, miután felszabadította országunkat a tőke, a fasizmus igája alól, ugyanakkor a Szovjetunió gazdag tapasztalataival állandó segítséget nyújtott ahhoz, hogy Pártunk következetes, céltudatos gazdasági és politikai irányvonalával a szocializmust építő népi demokráciánk, — nem úgy, mint a tőkés országokban, „szociális olajat eppekkel" —, hanem gyökerében orvosolja a bajt.

A szocializmust építő népi demokrácia politikája alapvetően más, mint a tőkés országok szociálpolitikája. Mi a nyomort, a kapitalizmusnak ezt az átkos örökségét intézményesen számoltuk fel. Kollektív szerződések biztosítják és rendezik a dolgozók legfontosabb jogait. Az Országos Társadalombiztosítási Intézet munkájában a felszabadulás után nagy változás állott be. Jelentős eredményeket értünk el. A táppénzt, a kórházi ellátás időtartamát és az öregségi, rokkantsági járadékokat többizben felemeltük. Mindezek mintegy visszatükrözik a gazdasági téren elért eredményeinket, ugyancsak a gazdasági téren elért eredményeinket tükrözi vissza az is, hogy a dolgozók egészségügyi és szociális védelme jelentősen fejlődött. A társadalombiztosítás terén elért eredményeink a dolgozók legfontosabb vívmányai közé tartoznak. Az OTI munkájában azonban a lényeges változás és javulás ellenére is, mely a táppénz kifizetésének decentralizálásával bekövetkezett, még mindig igen sok hiányosság tapasztalható. A túlzott központosítás, aminek eredményeként a betegeket a körzeti orvostól a kerületi orvoshoz, a kerületi orvostól a központi orvoshoz küldözgetik. A központban az I. emeletről a VI. emeletre, a VI. emeletről vissza a körzeti orvoshoz és így lehetne még tovább sorolni azt a kálváriát, amit járnia kellett egyes betegeknek, míg végre az ügyét úgy, ahogy elintézték. Akkor is sok esetben a dolgozókra nézve kedvezőtlenül fejeződött be. Így aztán nem volt csoda, hogy a dolgozók nem érezték azt, hogy az OTI az övék.

A bürokrácia igen sokszor mesterségesen lett fejlesztve, ahelyett, hogy ezt csökkentették volna, ennek oka az volt, hogy az OTI a reakciós jobboldali szociáldemokratáknak lerakodó telepe lett, a visszavonuló reakció egyik hadállása.

A kormányrendelet, mely szerint most már a társadalombiztosítási feladatokat a szakszervezetek végzik el, gyökeres fordulatot hoz a Társadalombiztosítási Intézet munkájába. A szakszervezetek, mint a dolgozók nagy érdekvédelmi szervei, elsősorban hivatottak gondoskodni arról, hogy szociálpolitikánk fejlesztése a dolgozók érdekeinek megfelelő módon történjék. Ugyancsak a szakszervezeteknek kell gondoskodni arról is, hogy a szükséges szervezeti és szerkezeti változások végrehajtása, amelyek október 1-ével lépnek életbe, lehetőséget adjanak majd az üzemekben folytatandó szociálpolitikai tevékenység kiszélesítéséhez és továbbfejlesztéséhez. Mert az új szakszervezeti szociálpolitika színhelye elsősorban az üzem és részvevői az abban dolgozó munkások.

Példaképül áll előttünk a világ legfejlettebb szociális gondoskodásával és szociális intézményeivel rendelkező nagy Szovjetunió, ahol az állam hathatós támogatásával a szakszervezetek intézik a társadalombiztosítást is, sok más szociális tevékenység mellett.

Ezeknek a feladatoknak sikeres elvégzésére feltétlenül szükséges, hogy az üzemek dolgozói, a megfelelő formában, bekapcsolódjanak a szociálpolitikai tevékenységbe. Igen nagy, mondhatni, döntő lépést jelent ennek a célnak elérésében a társadalombiztosító tanácsok megválasztása és a különböző bizottságok létrehozása az üzemekben.

Ezzel egy újabb lépést tettünk azon az úton, amelyen a szovjet szakszervezetek elérték, hogy ma már több mint 1,000 000 olyan szakszervezeti taggal rendelkeznek, akik a rendes, mindennapi tevékenység mellett, szabad idejükben folytatott társadalmi munka formájában, foglalkoznak a társadalmi biztosítás és más szociális jellegű feladatokkal.

Az üzemekben a szakszervezeti bizottságok, a társadalombiztosítási tanácsok és a mellettük működő aktívák, ez az ezer- és ezerszemű és karú népi ellenőrzés, támogatás és kezdeményezés fogja saját politikánk arculatának és lényegének alapvető változását létrehozni, az egészséges, az erős és boldog Magyarországot megvalósítani.

Bertha Pál

Sztahánov-mozgalom a gépjármű-közlekedésben

A világ dolgozóinak bölcs vezére és nagy tanítója, Sztálin elvtárs, 1935-ben a sztahanovisták első konferenciáján a következőket mondotta:

„A Sztahánov-mozgalom a szocialista munkaverseny új, magasabbfokú kifejlődése, mert szorosan összefügg az új technikával és a sztahanovisták a régi normák és a régi tervek megdöntését tűzték ki célul."

A Sztahánov-mozgalom jelentősége abban van tehát, hogy megdönti a régi normákat és terveket, a kapitalizmusnál magasabb termelékenységet biztosítson és fokozatosan megszüntesse a fizikai és szellemi munka közötti különbséget. Ebből következik, hogy úgy gyorsul a szocializmus építése, olyan arányban nő az előállított szükségleti cikkek mennyisége, olyan arányban csökken a szükségleti cikkek ára és emelkedik a dolgozó nép jóléte, amilyen arányban a sztahanovisták száma emelkedik.

Ahhoz azonban hogy a Sztahánov-mozgalom ki tudjon fejlődni, négy alapvető tényezőre van szükség.

Az életszínvonal emelkedésére, a kizsákmányolás megszüntésére és olyan emberekre, akik a technikát elsajátítva rendszeresen dolgoznak az új rend politikai és gazdasági megerősítése érdekében.

Ha megvizsgáljuk, vajjon ez a négy alapvető feltétel megvan e nálunk, úgy a részletkérdések boncolgatása nélkül kétségbevonhatatlanul megállapíthatjuk, hogy mind a négy feltétellel maradéktalanul rendelkezünk.

Az a tény sem tagadható, hogy a 100.000 kilométeres mozgalom megindítása hatalmas lökést adott a Sztahanov-mozgalom fejlődésének és eddig közel 100 gépjárművezető kapta meg — kiváló munkájáért — a sztahanovista oklevelet. Ez a szám azonban elenyészően kevés ahhoz, amennyien országunk egyre fejlődő közlekedésében gépjárművezetéssel foglalkoznak. Így nyilvánvaló, hogy szakmánkban a Sztahánov-mozgalomnak komoly akadályai vannak, amelyeket éppen a fentebb írtakból kifolyólag minden körülmények között el kell a munkaverseny-mozgalom útjából háritanunk.

A Sztahánov-mozgalom akadályai:

A sztahanovista oklevél elnyeréséhez a gépjárművezető szaktársaknak 100—110 ezer kilométert kell teljesíteni. Csökkenteni kell az üzemanyaggazdálkodásból és a javítási költségek emelkedéséből adódó önköltséget és karambol, gázolás és kocsisérülés nélküli minőségi vezetést kell nyújtani.

A 100—110 ezer km teljesítése azonban hosszú időnek a folyamata és a nagy közlekedési vállalatoknál éppen az a hiba, hogy állandóan váltogatják a gépjárművezetőket. A gépjárművekben az örökös átcsoportosítás, átszervezése, a gépjárműpark felesleges tologatása, a szaktársak váltogatása a kocsikon teljesen lehetetlenné teszi a Sztahánov-mozgalom fejlődését.

Nem lehet megoldani?

Az egyes vezető tényezők azt állítják, hogy nem oldható meg az, hogy azonos kocsikon azonos emberek járjanak. Különböző okokat hoznak fel arra, hogy ezért, vagy azért, speciál az ő területükön szükséges a vezetők váltogatása.

Ez az állítás úgy is magyarázható, hogy a Sztahánov-mozgalmat fejleszteni nem lehet, azzal foglalkozni nem érdemes, mert úgy sem lehet keresztülvinni.

Romlik a kocsipark.

Már pedig mi — mert gyakorlati emberek is vagyunk — tudjuk azt, ha nap, mint nap különböző emberekkel vezettetünk egy gépjárművet úgy annak a kocsinak jó gazdája sohasem lesz. Az előforduló hibákat senki sem javítja meg, gondolva azt, hogy holnap úgy sem én vezetem. Az üzemanyagtakarékosságot senki sem igyekszik csökkenteni, mert arra vár, hogy ezt a feladatot majd a másnapi vezető oldja meg. Egyszóval a kocsipark leromlására, időelőtti tönkremenésére gazdátlan állapotokra vezet a váltogatás.

A még nagyobb hiba!

A BSZKRT Busztól, a Teherfuvartól, ritka esetben az Autótaxitól is, fekeresztek szaktársaink és elpanaszolták, hogy akkor váltják le őket a kocsiról, amikor már megközelítették a sztahanovista teljesítményt, tehát a „zájuktól" vonták meg a büszke cím elnyerésének lehetőségét és az ezzel járó pénzjutalmat.

Nem kell nyolc gimnázium annak a megértéséhez, hogy a fenti tények demoralizálólag hatnak a munkaversenyre, így a Sztahánov-mozgalom fejlődésére is.

Az alulról való kezdeményezés úgyszólván állandó, hiszen szaktársaink javaslatokat tesznek különböző elgondolásaik, a munkaverseny formáinak különböző alkalmazására. Itt vannak például a „Taxinál": Kovácsics Károly, Frencler Gyula, Spitzer Sándor, Gazdagán Gábor, Tix Miklós, Kauder Ernő, Perjési, Lukács, Kovácsházi, Révész, Neuvelt, Pusztafi, Rizmajer, Hammel, Gyenes, Farkas, Tóth, Bartók, Klein, Kovács, Kövári és Nagy szaktársak, akik a bevételi terv rájuk eső részét július 25 és szeptember 13-a között befejezték. A Teherfuvar 5V viszonylatában telephelyenként tucatjával találunk olyan szaktársakat, akik a tervbevett időelőtt 15—40 százalékkal teljesítették túl.

Ezek a fényes bizonyítékai annak, hogy a Sztahánov-mozgalom szakmánkban is tömegmozgalommá válna, ha — hagynák.

Sok az okos

Így mondta néhány szaktársunk és nekik van igazuk, hogy sok az okos, aki örökké szervezni akar, mindig mást és mindig olyan újat akar, amivel produkálhatná magát, amivel felfordithatja az egész helyes menetét a munkának, — áthelyez, elhelyez, csoportosít, széjjelszed, újjászervez, felkavarja a tömeghangulatot — és mindennek semmi célja, semmi értelme nincsen.

Az ipari dolgozók

A gépjárművezető csak úgy tud megfelelni a sztahanovista követelményeknek, ha a műhelyek is minőségi munkát nyujtanak. Döntő feladat tehát a szerelők munkáját összehangolni a 100.000 km-es mozgalommal. Az egyéni munkaverseny, amely alapformája a munkaversenymozgalomnak, így tud csak tömegmozgalommá válni, ha az egyéni versenyen keresztül, kollektive igyekeznek a dolgozók az üzemi tervet túlteljesíteni.

A rombolók

Az örökös kritikusok ezzel szemben felállnak a termelési értekezleteken és megpróbálják a gépjárművezetőket és a műhely dolgozóit egymás ellen hangolni. Ennek az a természetes következménye, hogy lerombolja a kollektív szellemet, ellentéteket teremt a dolgozók között és mind a két részről káros hatással van a Sztahánov-mozgalomra. Még károsabb, hogy vannak az U. B. szerveinkben olyanok, akik ahelyett, hogy elsimítanák a nézeteltérést, felszólalásaikkal még jobban kiélezik a helyzetet. Ideje, hogy tudomásul vegyék ezek a szaktársak, hogy a szocializmus csak a minden szakmában dolgozók közös összefogásán épülhet fel.

Az oktatás.

Ha el akarjuk tüntetni a szellemi és fizikai munka közötti különbséget, világos, hogy a fizikai dolgozók szellemi és eszmei oktatásával törődnük kell. A legelemibb, hogy minden sztahanovista legyen tisztában azzal, hogy miért és kinek építi az országot, hogy elsajátítsa a marxi-lenini tanokat.

De ugyanilyen fontossággal bír, hogy megismerkedjen a szakmai magasabb képzettséggel, az anyag technológiájával, hogy sztahanovistáinkat magasabb ipari iskolába járassuk, elősegítsük technikussá, mérnökké való képzésüket.

Szükséges, hogy napról napra figyeljük teljesítményüket és honuk alá nyúljunk, mielőtt még a nehézségek miatt visszaesnének a közepes dolgozó színvonalára. Képzettségüket kell sztahanovistáinkat a versenytáblákon, üzemi megalonokon, falitudósításokon hogy lássák milyen megbecsült tagjai demokráciánknak. Ha mindezeket a feladatokat sikerrel oldjuk meg, úgy bizton reménykedhetünk, hogy a Sztahánov-mozgalom valóban tömegmozgalommá fog fejlődni, ami még az eddiginél is nagyobb mértékben segíti elő pártunk és Rákosi elvtárs iránymutatásának végrehajtását és népünk jóléte nagyarányú emelkedését, de mindezeken kívül a Sztahánov mozgalom fejlesztése hatalmas fegyver a béke megvédésének frontján is.

Virág Rezső.

Felavatták a Taksony-Csepel közötti vasútvonalat és hidat

Szeptember 26-án helyezte forgalomba ünnepélyes keretek között *Bebrits* Lajos elvtárs, közlekedés- és postaügyi miniszter a Taksony állomást és a Csepel-szigetet összekötő vasútvonalat és a hozzátartozó vasúti és közúti Kisdunai-hidat, amelyet még 1944-ben elpusztítottak a náci fasiszták, amelyet népi demokráciánk az ötéves terv első évében újjáépített.

FELSZÍNRE JÖTTEK A HIBÁK

A SZÁLLÍTÓMUNKÁSOK SZAKSZERVEZETI TAGGYŰLÉSÉN

A Középmagyarországi Közraktárak Soroksári-úti 1.-es telepének dolgozói szeptember 19-én taggyűlést tartottak, hogy Pártunk Politikai Bizottsága határozatának megfelelően kritika és önkritika útján feltárva hibáikat, megjavítsák munkájukat.

A gyűlés előkészítése azonban nem egészen helyesen történt. Minden dolgozónak a saját érdekében fontos, hogy részt vegyen a gyűlésen, mégis a gyűlés előkészítői egyszerűen kiírták a táblára, hogy „kötelező" a megjelenés. Mi, jóval a gyűlés előtt észrevettük ezt és letörölettük a tábláról. A nyilvános kötelezés hiánya ellenére is a dolgozók nagyszámban jelentek meg a gyűlésen.

Szóród Kálmán ü. b. titkár elvtárs beszédében önkritikát mondott az ü. b. munkájáról. Rámutatott, hogy az ü. b. nem végzett jó munkát, mert nem tartotta a kapcsolatot a Párttal és ezzel módot adott az ellenség esetleges befurakodására, vagy befolyására.

Beszédében utalt arra is, hogy a munkabérek kifizetését illetően, nem teljesítették a munkatervet. Feltette a kérdést: Meg kell nézni nem volt-e egyes életelekben munkakiesés, kapun belüli munkanélküliség, vagy nincs-e ebben az ellenség keze?

Megemlékezett a koreai eseményekről. Majd rámutatott arra, hogy milyen nagy jelentősége van a tervkölcsönjegyzésnek. A tervkölcsönjegyzéssel — mondotta — a sorsolás útján kifizetett nyereményeken túlmenően, nyertünk egy életképes Magyarországot is, ahol állandóan emelkedik az életszínvonalunk.

Ormai Gézáné szoc. pol. felelős beszámolójában hiányolta, hogy az üdültetést inkább csak az értelmiségiek vették igénybe. A beteglátogató aktivahálózat sincs kiépítve — mondotta — és igéretet tett arra, hogy úgy üdültetés, mint a beteglátogatás megszervezése terén többet fog tenni a jövőben.

Iván Miklós főtitkár elvtárs a beszámolókhoz hozzászólva rámutatott a kritika és önkritika fontosságára. Helyeselte Szórád elvtárs önkritikáját, de — mondotta — ezen a telepen a tömegek nem öntevékenyek. Hibának tartja, hogy az ü. b. titkár nem jelent meg a szakszervezeti központban tartott értekezleten, ahol az elkövetkezendő feladatokat kellett volna megtanulnia, hogy azt tovább adhassa a reszortfelelősöknek, aktiváknak. A reszortok nem működnek kellően, ki kell küszöbölniük a lemaradást. Hibának hozza fel, hogy az ü. b.-ben a fizikai és az értelmiségi dolgozók nem működtek jól együtt.

Ezt és a többi hibát is a taggyűlésnek kell egészen feltárni, hogy azok kiküszöbölhetők legyenek. A taggyűlésnek irányító szerepe van a szakszervezeti életben, ezért azokat rendszeresen meg kell tartani.

Erdős Alfréd elvtárs: Megköszöni Iván elvtárs építő kritikáját, majd önkritikát mond, mint személyzeti osztályvezető. Igéri, hogy a jövőben még fokozottabban foglalkozik a dolgozók ügyes-bajos dolgaival.

Iván elvtárs kijelentésére, hogy a fizikai és értelmiségi dolgozók nem öntevékenyek, az a válasza, hogy a fizikai dolgozók a 12 órai zsákolás után néha bizony ki vannak fáradva és nem lehet kívánni tőlük, hogy társadalmi munkát végezzenek, a tanulásban mindig részt vegyenek. Egyébként nem tud arról a válaszfairól, amiről Iván elvtárs említést tett, mert megbecsünek mindenkit, aki rendesen végzi a munkáját.

Kovács II. János: Úgy látja, hogy az ő munkaterületén mindenki jól végzi a munkáját, de az emeletről látta, hogy a vagontolatásnál felelőtlen munka folyik. Nincs felelős ember, aki felelne a vontatásért, a vontatók nincsenek a vagonok mellett. Szakad a kötél, eltörnek a dorongok és nincs senki, aki feleljen ezért.

Kiss Kálmán: Az anyagtakarékosságról szólva ugyancsak rámutatott arra, hogy törik a szerszámokat, nem vigyáznak azokra. A csoportok között ellentét van, eldugják egymás elől a szerszámot. Kéri, hogy a csoportok vezetői tárják fel, mi az oka az ellentéteknek, a szerszámeldugdosásnak és a felelőtlen kezelésnek?

Bárdi Károly: Elismeri, hogy mindenkinek kötelessége volna a munkaeszközökre vigyázni és azokat a helyére tenni. De ez nem történik meg, így aztán dugdosási manőverrel biztosítják maguknak a csoportok a munkaeszközöket.

Javasolja, hogy a vállalat gondoskodjék arról, hogy minden csoport el legyen látva munkaeszközökkel és a csoportvezető gondosan összeszedve adja át azokat a következő csoportnak.

Lendvai József: Helyesli, hogy Iván elvtárs rámutatott a hibákra. Beszél az oktatás hiányosságáról, amit jobban kellene megszervezni. De ugyanígy meg kellene szervezni a beteglátogatást is.

A szerszámtörésekkel kapcsolatban az a véleménye, hogy a munkának menni kell, ahol dolgoznak, ott törik a szerszám, majd vesz a vállalat helyette.

Kerekes József: Helyteleníti *Erdős* elvtársnak azt a kijelentését, hogy a fizikai dolgozók fáradtak és ezért nem tudnak tanulni. Szerintem — mondotta emelt hangon — jó munkát is csak akkor végezhetünk, ha tanulunk. Ezért nekünk fizikai munkásoknak, igenis tanulnunk kell, mert csak úgy tudjuk mindenütt megállni a helyünket. A fáradtság nem ok a tanulásról való lemondásra, hanem sok esetben csak kibúvó.

Sós Béla: Önkritikát mond, mivel szép üdülésben volt része, de elmulasztotta ezt propagálni a dolgozók felé, hogy azok is többen menjenek üdülni. Kéri, hogy az orvosi rendelőt látogatják-e elegen? Meg kellene nézni azt is, hogy a dolgozók igénybe veszik-e a könyvtárat?

A közraktári üzemek egymásközötti versenyével kapcsolatban javasolja, hogy illetékesek tegyék lehetővé, hogy a versenynyertes üzem megkapja az üzem címet.

Az értelmiségi és fizikai munkások egymáshoz való viszonyáról az a véleménye, hogy az harmonikus.

A szerszámtörésnél kapcsolatban megjegyzi, hogy azok sokba kerülnek, tehát az önköltségcsökkentést figyelembe véve, nagyon fontos, hogy a dolgozók vigyázva dolgozzanak azokkal.

Bakos József: Bejelenti, mint sajtófelelős, hogy a „Szabad Nép" előfizetők számát 23-ról 87-re emelte és még további sikereket kíván elérni e téren.

Bihari Ferenc: A sportról szólva, úgy látja, hogy az őszi csúcsforgalom után élénk lesz a telepen a sportmozgalom, mert ő agilisan foglalkozik vele. Szerinte sincs választ az értelmiségi és fizikai munkások között.

Iván és *Szórád* elvtársak válaszoltak a felszólalásokra.

A taggyűlés az Internacionálé eléneklésével ért véget.

*

Az Irodatakarító Vállalat dolgozói szeptember 19-én jól sikerült taggyűlést tartottak. A gyűlés a kritika és önkritika jegyében folyt le és sok tanulsággal szolgált a vállalat dolgozói részére.

A pártszervezet és a szakszervezet együttműködése jó, de még korántsem kielégítő — mondotta *Halbauer* elvtárs ü. b.-titkár bevezető beszédében. — A legfőbb hiba az volt, hogy egyes fontos kérdésekben nem tárgyaltunk a pártszervezettel és így a Párt irányító, vezető szerepe nem domborodott ki a munkánkban minden esetben.

Így pl. a Koreai Hét versenyénél is ezért csúsztak hibák a munkánkba. A Koreai Hét első napján kapkodás volt nálunk a szervezetlenség miatt és a feladatokat csak a vállalati és szakszervezeti vonalon próbáltuk megoldani. Pedig tudnunk kellett volna, hogy: *ahol a Párt irányító és vezető szerepe nem érvényesül, ott jó munka nem várható.* A tudatosítás hiánya miatt a dolgozóknak csak egy része tett felajánlást, s így aztán nem is dicsekedhetünk sok eredménnyel.

Az üzemorvosi rendelő felállítását sem tudattuk kellő időben a párttitkár elvtársnővel. Ez is a Párt vezetőszerepének lebecsülését jelentette és szinditalista megnyilvánulás volt az ü. b. részéről.

Az üzemi versenyben eredménytáblánk büszkélkedik, de a dolgozóink negyedrésze sem dolgozott a múlt hónapban még teljesítménybérben. Ezt látva, sürgősen nekifogtunk a versenymunkánk kiszélesítésének. Most már a dolgozóink negyedrésze normával dolgozik és nagyobbrésze hosszúlejáratú versenyszerződést kötött.

Az élenjáró egyéni versenyzőknek és brigádoknak vándorzászlót adunk kiváló eredményeikért. Háromhónapos versenymunka kiértékelése után egyéni versenyben legnagyobb eredményt *Ezler* Lajos szaktárs érte el, akinek teljesítménye 222 százalék volt és új normáját is 165 százalékra teljesítette.

Dicséretben részesítjük *Német* Istvánt, aki régi normáját 212. új normáját 166 százalékra teljesítette.

Párosversenyben legjobb eredményt *Dunai* István és *Molnár* Béla érték el. Átlagos teljesítményük 150 százalék és új normájukat 125 százalékra teljesítették.

Dicséretben részesítjük *Molnár* András dolgozónkat, akinek teljesítménye 173 százalék volt és új normáját 126 százalékra teljesítette.

A nagytakarításnál a legjobb eredményt *Berényi* Józsefné brigádja érte el. Átlagos teljesítményük 178 százalék volt és új normájukat 196 százalékra teljesítették.

Dicséretben részesítjük *Agárdi* Rózsi és *Vizes* Sándorné brigádját, akik szintén szép százalékot értek el. Igyekezniök kell, hogy a vándorzászlót minél előbb ők nyerhessék el. De ehhez szükséges, hogy a meglazult munkafegyelmet megszilárdítsák, segítsék tanáccsal, munkamódszerüktadással a gyengébb dolgozókat, hogy ők is több eredményt érjenek el.

Az ablaktisztításnál *Géró* János brigádja érte el a legjobb eredményt. Itt azonban a normarendezés után a bizalmiaknak többet kellene foglalkozniok a dolgozókkal, hogy azok jobban megértsék a normarendezés fontosságát.

Társadalmi munka terén legjobb eredményt *Répás* Lajosné ért el az ujságolvasás és az önként vállalt munkafegyelem megszilárdítása vonalán.

Persze foglalkoznunk kell a munkájukhoz rosszul viszonyuló dolgozókkal is, akik nem ismerték fel a helyes utat, vagy a klerikális reakció befolyása alá kerültek.

Feltűnően sok a csoportokban az egyenetlenkedés, sőt még verekedések is előfordultak. Így pl. az Operaháznál *Szabó* Mária lázította a csoportot azzal, hogy nem érdemes túlórázni, mert azt nem fizetik ki.

Az ügyviteli dolgozók valóban hibát követtek el. De amikor ezt megállapítottuk, megígértük, hogy a következő bérhéten kifizetik a túlórákat.

Szabó Mária ennek ellenére még lázította a dolgozókat, befolyásolta a bizalmit és a munkát leállította. Ezért fegyelmi úton azonnal elbocsátottuk és további intézkedést is tettünk ügyében.

Nagy hiba volt ebben az esetben, hogy a bizalmi befolyásolni engedte magát és félig-meddig elmozdítójuk is lett a súlyos fegyelmezetlenségnek.

Nagytakarítás vonalán még *Nagy* Józsefné és *Schell* Margit brigádja akadályozták a jó munkát, azzal, hogy válogattak a munkában. A munkáink valóban nem egyformák, de aki becsület dolgának tekinti a munkát, az nem válogat abban.

Az ablaktisztítók közül *Varró* László, *Tóth* István és *Bodi* László szombaton 10 órakor rendszerint otthagyják a munkát. Egyelőre csak figyelmeztetjük őket, de ha tovább is csinálják, szigorúbban járunk el ellenük.

Horváth Ferenc és *Balog* Lajos hanyagul végzik a munkájukat és igyekeznek valótlan adatok beadásával félrevezetni az ügyintézőséget. Horváth Ferenc pl. egy nap, állítása szerint, 1000 négyzetméter üvegezetet tisztított meg. A vizsgálatnál azonban kiderült, hogy csak alóiratta a munkalapot. A vállalatokat figyelmeztettük, hogy a jövőben tüntessék fel az időt és a munkáról is győződjenek meg, mert csak pontosan kitöltött munkalapokat számfejtünk.

Horváth Ferenc szaktársat a fenti cselekményéért társadalmi bíróság elé állítjuk, annál is inkább, mert 18 munkásnak a bizalmija és neki kellett volna jó példával előljárni. Egyébként is már a második eset ez nála.

A féregirtási munkánál is baj van a munkafegyelemmel. Későn, rendszertelenül járnak a munkába a dolgozók. A bizalmiaknak itt alapos nevelő és fegyelmező munkát kell végezni. Meg kell nézni nem-e az ellenség keze van a fegyelmezetlenség mögött?

Az ügyviteli dolgozók közül meg kell dicsérnünk *Fülöp* Jakabné kartársnőt, aki az értekezleteken részt vesz és jó nevelő munkát végez. *Herczeg* Kálmán és *Barcsa* András elvtársak újításaikkal nagyon elősegítették vállalatunk önköltségcsökkentését.

Halbauer elvtárs ezután a társadalmi munka fontosságáról beszélt, majd az aktivahálózat kiegészítésének szükségességére hívta fel a figyelmet. Beszédét a tervkölcsönkötvények sorsolásáról való megemlékezéssel fejezte be.

Ha visszagondolunk az egy év előtti időre — mondotta —, akkor látjuk, hogy hiábavaló a reakció minden mesterkedése a tervkölcsön ellen. A sorsolásokon kívül hatalmas eredmények mutatják, hogy érdemes volt tervkölcsönt jegyezni, mert magunknak adtunk, amikor jegyeztünk. A mi tervkölcsönünk nem azonos a tőkés világ háborús, imperialista célt szolgáló kölcsöneivel. A mi kölcsönjegyzésünk az életet, a mi boldogabb jövőnk felépítését szolgálja.

Sándor párttitkár elvtársnő a közeledő tanácsválasztás fontosságáról beszélt. Örömünnep lesz ez a választás — mondotta —, mert a tanácsokon keresztül dolgozó népünk még messzebbemenően részese lesz a hatalomnak. A tanácsválasztásnál mindenkinek szavaznia kell, akinek szavazati joga van. A bizalmiaknak a feladata, hogy a dolgozók között megbeszéljék az agitációt a választás döntő sikere érdekében.

Rác Lajosné: A munkafegyelem hiányáról beszélt. Nem elég, ha valaki csak azt tartja szem előtt, hogy ő munkás. A szaktársnők velem szemben is, mint új munkással, nagyon csúnyán viselkedtek, ami nem mutat öntudatra. Az imperialisták ki akarják terjeszteni a háborút, ezért a békéhez minden dolgozó ügye. Ne felejtsük el, nálunk is volt háború. Dolgozzunk a békéért megerősítése érdekében, mert a jó munka pofon a reakciónak.

Bódiné: Nem hiszem, hogy akadna közöttünk valaki, aki nem szereti *Sztálin* elvtársat. Elmondta, miként élte át gyermekeivel az ostromot, majd rámutat, hogy a munka csak akkor lehet eredményes, ha a jó munkamódszereiket átadják egymásnak a dolgozók, ha nevelik, segítik egymást.

Lipót Mária: Igéri, hogy még jobban fog dolgozni és versenyre hívja ki a Nádor-utca 2-ben dolgozó szaktársnőit.

Árvainé: Én pártonkívüli vagyok, de azért kommunistának érzem magam. A társadalmi munkából örömmel veszem ki a részem. Mint beteglátogató azonban tapasztalom, hogy sokan nincsenek még tisztában azzal, hogy mit adott nekünk, a dolgozók összességének, a Párt.

Henzel Lajosné: En nagy hálával tartozom Rákosi elvtársnak, mert a népi demokrácia taníttatja a fiamat, aki Agrártudományi Egyetemre jár. A régi időben bizony álmodni sem mertem arról, hogy a fiam odajuthat.

Ipok Jánosné: Kevés szó esett itt a béke kérdéséről, pedig erről állandóan beszélni kell, mert vannak kishitűek, akik mindenbe beletörődnek.

A multban én sem tudtam a gyermekem taníttatni, de most a Párt segítségével lányom az egyetemre jár. Boldogan dolgozom a mi szabad hazánkban, mert megbecsülnek a munkám után.

Horváth Julia felszólalásában elfogadta a nádorutcai dolgozók munkaversenykihívását.

Földes elvtárs elismeri, hogy az ügyviteli dolgozókat ért bírálat igazságos volt, de hiányolja, hogy az ü. b. titkár nem nevezte meg személy szerint azokat, akik rossz munkát végeznek. A kommunista kritika mindig konkrét. Igéri, hogy azon lesz, hogy az ügyviteli dolgozók ezután nagyobb számban kapcsolódjanak be a versenymozgalomba, hiszen az értelmiségnek az a feladata, hogy a tudását átadja a fizikai dolgozóknak. Így alakul ki egészséges kollektív szellem az értelmiség és a fizikai munkások között.

Nagyné: Két éve vagyok a vállalatnál, eddig nem volt panasz ellenem. Most nagyon szégyellem, hogy panasz van rám és ígérem, hogy ezután jó munkát végzek.

Vizesné: Az új normát csak úgy tudjuk jól túlteljesíteni, ha a kollektív szellem kialakul közöttünk és segítjük egymást. Kéri a vállalatvezetőséget, hogy azokat, akik állandóan egyenetlenséget szítanak, távolítsák el a vállalattól.

Agárdi Rózsi: Az ü. b. titkár elvtárs kemény kritikát mondott a bizalmiakról, de az igazságos volt. A bizalmiak feladata, hogy a dolgozókból új embereket neveljenek. Ez szép és megtisztelő feladat.

Budai elvtárs az új munkakönyvek jelentőségéről beszélt és rámutatott arra, hogy a vállalatnál eddig nagy volt a munkásvándorlás. Az új munkakönyv megakadályozza ezt. Az állandó munkások között pedig a nevelőmunka is eredményesebb lehet. Budai elvtárs ezután versenyre hívta ki *Bakosné* és *Fischer* elvtársakat.

Fülöpné megköszöni a kapott dicséretet, de úgy érzi, hogy azt nem érdemelte meg. Nagyon boldog vagyok, hogy az MNDSZ asszonyokat az a kitüntetés érte, hogy a tanácsválasztásokat megelőző agitációban részt vehetnek. Kéri *Sándor* párttitkár elvtársnőt, tolmácsolja a pártközpont felé ezért köszönetünket.

Halbauer ü. b. titkár elvtárs válaszolt ezután a felszólalásokra. Válaszában Földes elvtárs felszólalására utalva elismerte, hogy hiba volt az ügyviteli dolgozókról általánosságban beszélni. Az ügyviteli dolgozók közül *Bártházy* Bélánét és *Kammer* Györgyöt említhetem meg, mint olyanokat, akik nem viszonyulnak jól a társadalmi munkához. Bártházyné egyébként ugyan elég jól végzi a munkát, de nem vállal semilyen társadalmi munkát. Kammer elvtársnál súlyosabb a dolog, mert ő párttag is.

A taggyűlés az Internacionálé eléneklésével ért véget.

A Teherfuvar munkájában már jelentkezik az új bizalmiak lendülete

Pártunk Politikai Bizottságának július 25-i határozatát, a *TEFU* dolgozói is magukévá tették és az augusztus 10-én megtartott ÜB-választáson új, fiatal erők kerültek az ÜB-be.

Az elmult idők hibáin okulva, örvendetes javulás tapasztalható a szakszervezeti életben. Az eddig elhanyagolt és rosszul működő bizalmiháló zatot átszervezték és kiépítették. A bizalmi-testület kéthetenként rendszeresen összeül a helyi problémák átbeszélésére és kitárgyalására, mert probléma akad bőven. Hogyne akadna, mikor a volt ÜB-titkár elvtárs elszakadt a dolgozóktól, nem foglalkozott azok problémáival és

a bizalmiak munkája csak a tagdíj beszedésére szorítkozott.

Sajnos, meg kell állapítanunk, hogy még azt is hanyagul látták el. Így történhetett meg az a sajnálatos eset is, hogy *az egyik osztályon tíz hónap óta dolgozó egyik kartársat még csak meg sem kérdezték, hogy szakszervezeti tag-e?*

A helyzet azonban augusztus 10-e óta megváltozott. Az új bizalmi-testület első ülésén már javaslatok hangzottak el a hibák feltárására. A bizalmiak versenybe léptek a tagdíjbeszedők megszüntetésére. Javulás mutatkozik úgy a politikai felvilágosító munka, mint a termelés vonalán is. Pártunk Politikai Bizottságának július 24-i határozatának időpontjában

a Műszaki Főosztály dolgozóinak csak 30 százaléka állt munkaversenyben. A jó felvilágosító munka eredményeként ma már a dolgozók 94 százaléka munkaversenyben van.

Nemcsak az egyéni munkaverseny terén mutatkozik eredmény, hanem a „Koreai Hét" eredményei is mutatják, hogy a dolgozók megértették a Koreai Hét lényegét és igen szép eredményeket értek el. Ez az örvendetes fejlődés a Politikai Bizottság határozatának építő kritikája nyomán indult el és a jelek azt mutatják, hogy ez a fejlődés fokozódik. Nem szabad elfeledkezni, elvtársak, hogy a vállalaton belül megindult *jó munka a Párt, a szakszervezet és a dolgozók szoros együttműködésének eredménye.*

Tószegi Antal,

A szakszervezeti munka fontos része a Párt és a tömegek egymáshoz való viszonyának s a szakszervezetek, ezen belül az üzemi bizottságok és a bizalmiak csak akkor tölthetik be jól feladatukat, ha aktivizálják a tömegeket, hogy azok a Párt politikájának végrehajtását saját ügyüknek tekintsék. A dolgozó tömegekkel a legközvetlenebb kapcsolatot fenntartó szakszervezeti bizalmiak előtt a párthatározat nyomán a feladatok új, sokrétű távlatai nyíltak meg. Kibontakoztak azok a teendők, amelyeket eddig többé-kevésbbé elhanyagoltunk és amelyek mellőzése mellett is azt hittük hogy jól látjuk el feladatunkat. Ezek a feladatok elsősorban a normarendezés helyességének tudatosítása, a munkaverseny kiszélesítése és megjavítása, a Sztahanov-mozgalom továbbterjesztése — egyszóval a termelékenység növelése ötéves tervünk végrehajtására.

A Teherfuvar szakszervezeti bizalmiai és ezen keresztül a szakszervezeti tagság kezdik megérteni, hogy a Párt nem hozhat mindennap ilyen határozatot. Feltárta a hibákat hogy ezzel módot nyújtson azok kiküszöbölésére. És a tagság épp úgy, mint a bizalmiak hozzálátlak, hogy rendet teremtsenek a házuk táján. Az augusztus elején megtartott termelési értekezleten beható megvitatásra kerültek a hibák s a közeljövőben megtartandó tagértekezlet ismét alkalmat fog nyújtani arra, hogy a tagság széles rétegei kritikát gyakoroljanak a termelés menete és a vezetés felett. A rendszeres bizalmiértekezletek is nagymértékben hivatottak a jó szakszervezeti munka előbbrevitelére.

Mindezeket összegezve, a Budapesti Teherfuvarozási Vállalat dolgozói, a szakszervezeti bizalmiak irányítása mellett szerényen munkálkodnak a hibák kiküszöbölésén, hogy ezzel is hozzájáruljanak hazánk szocialista fejlődésének meggyorsításához és a nagy Szovjetunió vezette béketábor erejének növeléséhez.

Szabadság!

Miklós Pál sk.,
szakszervezeti bizalmi.

A közlekedési dolgozók szociális helyzetének nagymérvű javulása a tervkölcsönjegyzés óta

1949-től, a tervkölcsönjegyzéstől forradalmi fejlődést értünk el a mai napig a munka, az élet minden terén. Pártunk vezetésével elértük, hogy a magyar munkásosztály életszínvonala állandóan növekszik. Ha visszanézünk a felszabadulástól számított évekre, megállapíthatjuk, hogy évről-évre fejlődött országunk, szociálpolitikai téren is. Az életszínvonal emelkedését nagyban alátámasztja és fejlődésében segíti a szociálpolitikai téren végzett munka, amelynek eredménye jelentős.

Népköztársaságunk alkotmánya minden becsületes dolgozó számára biztosítja a munkához való jogot, aki pedig jól viszonylik a munkához, annak lehetősége nyílik az üdüléshez, s szociálpolitikai területen biztosítsák is jogait. Ma már minden becsületes dolgozó munkája után kétheti pihenésben részesülhet az ország bármely üdülőjében.

Megállapíthatjuk a fejlődést szociálpolitikai téren abban is, hogy míg 1949-ben egyetlenegy élmunkásunk sem vett részt külföldi üdültetésben, addig 1950-ben 31 élmunkást küldtünk díjtalanul a szomszédos népi demokratikus országok szebbnél-szebb üdülőhelyeire. 1949-ben a gallyatetői díjtalan üdülésben 27 főt részesítettünk családtagok nélkül, ezzel szemben 1950-ben 156 élmunkást és 52 családtagot részesítettünk üdültetésben.

A közlekedési dolgozók szép számmal voltak üdülni az ország szebbnélszebb üdülőiben, pl. Mátra, Bükk, Pécs és Hévízen, a nyári időszakban pedig a dolgozók nagy tömege vett részt a Balaton különböző üdülőhelyein.

Nagy gondot fordítottunk balatonszéplaki üdülőnk korszerűsítésére is. 150.000 Ft értékben porcelánedényeket, evőeszközöket, csőágyakat, fejpárnákat, matracokat, brokátpaplanokat szereztünk be. 1951-ben pedig bevezetjük a vizet és fürdőszobákat fogunk felszerelni, s ami egyik fő munka lesz, a nádfedeles tetőket cseréptetőre fogjuk átépíteni.

Gondoskodtunk arról, hogy a dolgozók egészségügyi állapotaiknak megfelelően, a számukra javulást jelentő gyógyhelyekre kerülienek, magastati, vagy reumatikus üdülőkbe.

Szociálpolitikai területen megmutatkozik az eredmény az üdülés területén akkor, amikor azt látjuk, hogy az 1949-es évhez viszonyítva 1950-ben tíz százalékkal több dolgozó üdült.

Mint eredményről számolhatunk be arról is, hogy míg az 1949-es évben az anyák és gyermekek együttes üdültetéséről szó sem lehetett, addig 1950-ben az anya és a gyermek — értsd 1—5 éves korig —, az ország legszebb helyein lévő üdülőkben, kellő orvosi vizsgálati javaslat után tölthették szabadságukat úgy, hogy míg az anya fizette a rendes üdültetési összeget, addig a gyermek teljesen díjtalanul üdült.

A gondoskodás megmutatkozott abban is, hogy a SZOT-tól kényelmes autón vitték az anyát és a gyermeket az üdülőbe és vissza s a gyermekek részére külön gyermekszobák, nevelőszemélyzet, orvos és kellő foglalkoztatási és szórakoztatási eszközök voltak biztosítva. Ebből megállapíthatjuk, hogy ez az üdültetés biztosítja, hogy Alkotmányunk, Pártunk programja szellemében segíti és védelmezi a dolgozó anyákat.

A Közlekedési Szakszervezet 1950-ben 783 gyermeket részesített díjtalan üdülésben és örömmel állapíthatjuk meg, hogy három hét üdültetési idő alatt a gyermekek átlagosan 2.40 kg-ot híztak.

Persze, szociálpolitikai munkánk eredménye nemcsak az üdültetésben mutatkozik meg, fejlődésről számolhatunk be más területen is. Pl. üzemi konyháink az ellenőrzés következtében tisztábbak, egészségesebbek lettek.

Üzemegészségügyi vonalon is eredményt értünk el a műhelylevegő tisztántartása révén, a világítás megjavítása, fürdők, zuhanyok beszerzése az üzemekben, az elhanyagolt lakóhelyeink rendbehozására 500.000 Ft-ot fordítottunk.

21 telepre üzemi orvosi rendelő lett beállítva korszerű felszereléssel, ez is a dolgozók egészségét védelmezi. Pl. üzemi orvosi rendelőink a nyolc hónap alatt 44.008 dolgozót vizsgáltak meg, láttak el tanáccsal és gyógyszerrel. Üzemi fürdőinket 391.315 dolgozónk vette igénybe nyolc hónap alatt, s ezek a számok mutatják egészségügyünk javulását.

Megállapítható tehát, hogy 1949-től hatalmas eredményeket értünk el, amelyhez természetesen nagy segítséget jelentett a dolgozók hozzájárulása, amelyet a tervkölcsönjegyzéssel tettek meg. A felsorolt eredményekből kitűnik, hogy Pártunk politikája következetesen szolgálta a termelési eredményeken keresztül a dolgozók életszínvonalát, amelyek szociálpolitikai téren hatalmas eredményeket jelentenek minden becsületes, öntudatos dolgozó számára.

Eredményeink ezenkívül megmutatkoznak szociálpolitiai területen egy gyermek- és három napközi otthon fenntartásában is, amelyei szintén dolgozóinkat segítjük, mert a szülők nyugodtan dolgozhatnak, gyermekük biztos és jó helyen van, ahol a gondoskodás a gyermekekről egészségi, élelmezési, nevelési, szórakoztatási szempontból kilogás alá nem eshet. Gyermekotthonainkban egészségügyi szempontból a gyermekek a legjobb helyen vannak, az élelmezés bőségét és minőségét mutatja az, hogy a gyermekek havonta átlagban 50—60 dekát gyarapodnak. Mint fő eredmény mutatkozik meg, hogy Pártunk politikáját követve, a szülők szempontjának megfelelően boldog, öntudatos, bátor, igazságos, hazáját szerető, sziklaszilárd jellemű embert nevelünk, aki kész lesz arra, hogy szocialista hazájáért, a világ dolgozóinak jólétéért és szabadságáért becsületesen dolgozzék, ezért harcoljon.

Otthonainkban derűs, vidám, boldog gyermekek élnek, akik szüleiknek őszinteséget adnak a jobb munkához. Szociális intézményeink, így gyermek- és napközi otthonaink is bizonyítják, hogy Pártunk jelszava ma már valóság, hogy épülő szocializmusunkban a legfőbb érték az ember.

A szülőknek adjon még nagyobb lendületet a termelés területén az a tudat, hogy a gyermek nevelését a szovjet pedagógusok, Makarenkó, Krupszkája, stb. módszerét és példáját követjük, célunk a szülői munkaközösségek bevonásával nevelési munkánkon keresztül a közösségi ember, az új típusú ember kialakítása.

Az otthonok fenntartása, amely államunknak kb. 140.000 Ft havi kiadást jelent, mutatja hogy hogyan száll vissza dolgozóinkra közvetve munkájuk értékének az a része, amit nem közvetlenül fizetésben kapnak meg.

Szociálpolitikai munkánk között szerepel az, hogy még jobban kiszélesítsük munkánkat a közlekedési dolgozók érdekeinek megfelelően. Ennek érdekében állandóan ellenőrizzük a veszélyes üzemrészeket, kioktatjuk a dolgozókat a balesetelhárítás fontossága és mindent elkövetünk, hogy dolgozóink élete biztonságban legyen.

Balesetelhárítás terén az OTI decentralizálásával kapcsolatban a szakszervezetek hatáskörébe került az ellenőrzés is.

Az OTI decentralizálásával kapcsolatban forradalmi változás történik a betegellátás terén. Döntő fordulatot jelent az, hogy október 1-től fogva, egy régóta valuló probléma, a háromnapos táppénz kérdése nyer megoldást azáltal, hogy október 1-től kezdve a betegség időtartamától függetlenül az első három napra is jár táppénz. Ezzel megszűnik a dolgozók részéről előrelátott helyzet, hogy amennyiben a betegség hét napnál rövidebb ideig tart, az első három napra nem fizetnek táppénzt.

Jelentős az is, az új rendelkezések értelmében, hogy az egyedülálló dolgozó kórházi ápolásának első napjától kezdve 50 százaléko táppénzt kap és amennyiben két eltartott családtagja van, 80 százaléko táppénzt folyósítanak.

Mindezekhez az eredményekhez nagyban hozzájárultak a közlekedési dolgozók azáltal, hogy 1949-ben, követve Pártunk irányvonalát, megértve a tervkölcsönjegyzés fontosságát, az előirányzott összeget több mint 50 százalékkal túljegyezték.

Hogy mennyiben segítettük elő népgazdaságunk ötéves tervének célkitűzését a tervkölcsönjegyzéssel, csak úgy tudjuk kiértékelni, ha párhuzamot vonunk a kapitalista országok gazdasági felépítésével, a Marshall-terv politikájával, amely a dolgozók vérét szívja ki. Nekünk nincs szükségünk külföldi kölcsönre, mi magunk irányítjuk országunkat a Szovjetunió példája nyomán. Ennek érdekében történik az okt. 22-i tanácsválasztás is. Éppen ezért fontos az, hogy a dolgozók által jelölt tanácstagok megválasztásánál mindannyian leszavazzunk. A tanácsok megalakulása nagymértékben hozzájárul a bürokrácia felszámolásához, amely még ma is nagymértékben tapasztalható. A tanácsválasztásokkal fokozottabb mértékben jut kifejezésre az is, hogy országunkban minden hatalom a dolgozó népé.

A tanácsok megválasztása tehát azt jelenti, hogy a dolgozók széles tömegei gyakorolják közvetve, vagy közvetlenül a hatalmat. Jelenti továbbá azt is, hogy a dolgozók ügyes-bajos dolgait gyorsan és helyesen fogják elintézni.

A tanácsok nagy jelentősége kifejezésre jut az ötéves terv túlteljesítésében, valamint az ellenség elleni harc következetes vezetésében is.

Eddigi eredményeink tudatában, Pártunk vezetésével menjünk harcba az új, nagyobb eredményekért.

Tóth István rúgókovács levele Lillafüredről

T. Közlekedés!

Köszönöm a felszabadító Szovjet Hadseregnek, a Pártnak, hogy lehetővé tették számomra azt, hogy szabadságomat ezen a szép helyen tölthetem és testben, lélekben teljesen kipihenve álthatok újra munkába szabadságidőm letelte után.

Elképzelhetetlen annak számára, aki még üdültetésben nem vett részt, hogy mi vár rá itt. Amikor ide megérkeztem, úgy éreztem, hogy hirtelen legalább ötven esztendőt ugrott az időszámítás és egy olyan helyre jutottam, ahol már a szocializmuson is túljutottak az emberek és a kommunizmusban élnek, amikor is érvényesül az elv: mindenkinek szükségletei szerint. Itt mindenki megkap mindent — az üdülés keretein belül —, amire szüksége van, függetlenül attól, hogy munkás, paraszt, vagy értelmiségi, szellemi, vagy fizikai dolgozó, férfi, vagy nő. Ha valakinek nem elég a naponta négyszeri bőséges étkezés, kérhet újból és kap annyit, amennyit csak meg bír enni. Naponta kétszer van húsétel. Az elhelyezésünk is kitűnő. Ketten, hárman lakunk egy szobában.

Mindenki gyakorolhatja a kedvenc sportját. Labdarúgás, röplabda, ping-pong, sakk, úszás, turista-kodás között válogathat, sőt aki elhozta az MHK-leplét, még próbázhat is. Ha egy nagyobb sporteseményt történik a közelben, gondoskodás történik arról, hogy az üdülők azt megnézhessék. Mint például az a legutóbbi Diósgyőr—Textiles-mecscsen történt.

Aki az olvasást szereti, rengeteg jó könyvet találhat az üdülő könyvtárában és akár az egész két hetet átolvashatná, de erre nem jut ideje, mert jobbnál jobb kultúrműsorokat, film- és színielőadásokat van alkalma az üdülőben látni és akinek még ez sem volt elég, annak még mindig akad szórakozás a táncban és társasjátékban. Mindenki úgy érzi magát, mintha egy nagy-nagy családba került volna és csak órá vartak volna, hogy teljes legyen a gondtalan vidámság, ahol nincs az emberek között semmiféle válaszfal, hanem úgy beszélnek az emberek, mint testvér a testvérrel.

A sok jó között azonban úgy látszik, mintha valahol egy kis baj lenne. Aránylag kevés itt a munkás. Érthetetlen, hogy miért nincsenek munkások nagyobb számmal. Nem tudnak arról, hogy a magyar alkotmány biztosítja számukra az üdülés jogát, vagy pedig tudnak róla, de nem akarnak élni ezzel a jogukkal?

Itt az üdülőben a legutóbb tartott sajtóbeszámolón is felvetődött ez a kérdés, de kielégítő választ senki nem tudott adni. Azt hiszem, hogy itt tenni kellene valamit.

Még egyszer köszönöm ezt a sok szépet és jót. Igérem, hogy a jövőben még jobb munkával fogom erősíteni a békétábort, nehogy mégegyszer kicsavarhassa valaki a dolgozók kezéből azokat a jogokat, amelyeket — köszönet a felszabadító Vörös Hadseregnek és a Rákosi Mátyás által vezetett Magyar Dolgozók Pártjának — a dolgozó nép kivívott magának!

TÓTH ISTVÁN s. k.
rúgókovács,
a Teherautójavító NV
dolgozója.

A MÁVAUT „Villám"-ban olvasunk

„A T. *„Villám"* Szerkesztőségének! A 8. számú *„Villámban"* megjelent egészségvédelemmel kapcsolatos felhívás szerint *„Mielőtt evéshez kezdtek, mossátok meg a kezeteket, mert ezállal sok betegségnek veszitek kezdetét"*. Dolgozóink között ez a felhívás aggodalomra adott okot, mert dolgozóink azért mossák meg kezüket evés előtt, hogy a betegséget megelőzzek. Ezért kérem, hogy a felhívást, az alábbi szövegezéssel közöljék a *„Villám"*-ban. *„Mielőtt evéshez kezdtek, mossátok meg kezeiket, mert ezáltal sok betegséget előztök meg"*.

Eddig tart a cikk, de mi tovább nevettünk rajta ...

Dolgozóink legjobbjait a tanácsokba!

Ismét egy lépést teszünk előre a szocializmus építésének útján. A magyar dolgozó nép újabb bizonyítékot kapott arról, hogy amit Pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja megígér, azt teljesíti is. Pártunk ama ígérete valósul meg a tanácsválasztásokon, hogy az államhatalom teljes egészében a dolgozó nép kezébe megy át. A törvényalkotást eddig is a dolgozó nép által megválasztott országgyűlési képviselők gyakorolták, azonban a törvények és rendeletek végrehajtása sok esetben akadozott — elsősorban a régi — még megmaradt bürokrácia következtében. A tanácsok megválasztásával ezen a területen is változásokat fog hozni. Érvényesülni fog minden törvény és rendelet, amelyet a dolgozó nép képviselői a dolgozó nép érdekében megalkottak.

Az igazi demokrácia következetes alkalmazását bizonyítja a tanácsok megválasztása. Az a tény, hogy több mint 220.000 tanácstag, illetve póttag kerül megválasztásra, azt mutatja, hogy az ország lakosságának közel 2.5 százaléka közvetlenül gyakorolni fogja az államhatalmat, részt fog venni az állam vezetésében.

A tanácsválasztásokat a „Népfront" irányítja, ez ismét az igazi demokrácia elvét valósítja meg, mert a megválasztásra kerülő tanácstagok 50 százaléka pártonkívüli, becsületes, munkájához és népi demokráciánkhoz jól viszonyuló dolgozó, akik között a munkásosztály, a dolgozó parasztság, az értelmiség, a nők és ifjak megválasztása biztosítani fogja a dolgozó nép minden rétegének részvételét az államvezetés munkájában.

A megválasztott tanácstagokat a törvény kötelezi arra, hogy választóiknak meghatározott időközönként beszámoljanak elvégzett munkájukról, ugyancsak törvény biztosítja a választópolgárok azon jogát, hogy a megválasztott tanácstagot, ha az munkáját nem jól, hanyagul végzi, mindenkor visszahívhatja és helyette új tanácstagot delegálhat.

Egyetlen kapitalista állam sem biztosítja azt a jogot állampolgárainak, csak a szocialista Szovjetunió és a szocializmust építő népi demokráciák valósítják meg országaikban az igazi demokráciát, a dolgozó nép akaratának és érdekeinek érvényesítését az államhatalom irányításában.

A tanácsválasztások tehát az jelentik, hogy a magyar dolgozó nép akarata érvényesül az államhatalom irányításában, mert a helyi tanácsok a dolgozó nép köréből, a széleskörű demokrácia alapelvei szerint és a demokratikus centralizmus alapelveinek megfelelően lesznek megválasztva.

Így a tanácsok a működési területükön a nép egységes államhatalmát képviselik, biztosítják a tervszerűséget az állami élet minden vonatkozásában, ellátják a gazdasági, társadalmi és kulturális vezetés feladatait, de általában az államigazgatás munkáját a helyi viszonyoknak megfelelően.

A tanácsok biztosítják a dolgozók tevékeny részvételét, kezdeményezését, de különösképpen ellenőrzését az államhatalom helyi gyakorlásában, munkájukban közvetlenül a lakosságra támaszkodnak és mint a dolgozók legszélesebb tömegszervezetei, feladataik ellátásában együttműködnek a többi tömegszervezetekkel, így a szakszervezetekkel is és Pártunk vezetésével mozgósítják a lakosságot a különböző és sokrétű ügyek irányításában való fokozott részvételre.

Országunk területe államigazgatási szempontból megyékre, járásokra, városokra, községekre és városi kerületi tanácsokra oszlik meg, így tehát helyi tanácsot kell alakítani a fent írt területeken és a megyei tanács hatásköre kiterjed a megyében lévő összes tanácsokra. Valamennyi helyi tanács legfelsőbb fokon az országgyűlés és a népköztársaság elnöki tanácsa alá van rendelve. De munkájuk főfelügyelete és egyöntetű irányítása a működésük feladata.

Természetes és a fentiekből következik, hogy a helyi tanácsokat az államszervezet egészébe beállítva kell vizsgálni, mert a legvilágosabban így bontakozik ki, hogy államszervezetünk Lenin és Sztálin elvtársak tanítása alapján egységes egész és szilárd, tehát a dolgozó népnek az alkotó munkában tevékenyen résztvevő munkások és dolgozó parasztok államszervezete, amelyben a legszélesebbkörű demokrácia érvényesül.

Ezzel szemben a legdemokratikusabbnak nevezett polgári köztársaság is nem más, mint a tőkések diktatúrájának eszköze és mert minden polgári köztársaság államhatalma a kizsákmányolás szabadságának védelmére van hivatva teljes egészében elnyomó erőszak a kizsákmányolt tömegek felé.

A mi államhatalmunk ereje éppen abban áll, hogy a dolgozók többségének hatalmát biztosítja, a hatalomból kivetett kizsákmányoló kisebbséggel szemben. Megválasztott tehát az állam osztálytartalma és megváltoztak a feladatok is, amelyek abban nyilvánulnak meg, hogy amíg a burzsoá államban a hatalom a széles néprétegekkel szemben állított, zárt hivatali szervekre épül, addig a szocializmust építő állam jellegzetessége éppen az, hogy munkájában az egykor kizsákmányolt dolgozók sokaságára, tehát a nép óriási többségére támaszkodik.

A mi államhatalmunk összeolvad a tömegekkel, nem áll és nem is állhat a tömegek felett és mert uralmát tartósan biztosítani akarja, nem lehet idegen a tömegek számára és fel kell ölelje a dolgozók millióit.

A szocializmust építő népi demokratikus államnak ezeket a sajátosságait fejezik ki a helyitanácsok, amelyek leviszik a dolgozó néphez az államhatalom irányítását, szé'es körben ellenőrizheti a nép, helyesen lett-e végrehajtva azoknak a határozatoknak a gyakorlati megvalósítása, amelyeket Pártunk hozott nemzetgazdaságunk, kultúránk és egész közéletünk fejlesztése, a dolgozó nép életszínvonalának szakadatlan emelése érdekében.

Kelemen László kocsivezető:

„A tervkölcsön-nyeremény sorsolása újabb bizonyíték arra, hogy bízhatunk a Párt szavában"

T. Közlekedest Egy év telt el azóta, hogy tervkölcsönt jegyeztünk. Nagy lelkesedéssel fogadtuk itt, Kispest-pályaudvaron is a felhívást a jegyzésre. Megértettük és segítettük a dolgozó nép felemelkedésének ügyét.

Dolgozó társaimmal beszélgetve és a mostani hangulatból leszűrve a tapasztalatokat, megállapíthatjuk azt, hogy boldogok, mert részt vettek a tervkölcsönjegyzésben.

A tervkölcsönjegyzés azt jelentette, hogy munkánkon kívül hozzájárultunk családunk, nemzetgazdaságunk felvirágoztatásához. Nincs nagyobb öröm, mint tudni azt, hogy adtunk valamit a szocializmus felépítésének meggyorsításához.

Egy év telt el azóta. Minden dolgozó kezében ott van népköztársaságunk címerével a szép kötvény. Amikor a kezünkben lévő drága kincsről beszélgetünk, büszkén, megelégedetten ismételgetjük: „Pártunk ígérete ismét valóra vált".

Most még világosabban látjuk a mult és a jelen társadalma közti óriási különbséget.

A tervkölcsön nyereménysorsolás újabb bizonyíték arra, és most még jobban megvilágosodik bennünk az a tudat, hogy a Párt szavára építeni lehet.

Megerősítette bennünk ezt a tudatot, mert amíg a multban a kölcsönöket sohasem fizették vissza, most a nyereménykötvények egyrésze máris lízetésre kerül, sőt lehetőségünk van nagyobb összegek nyerésére is. Persze, nem az a fontos, hogy nagyobb összegeket nyerjünk, hanem az, hogy segítettük saját fejlődésünket:

a tervkölcsönjegyzés hasznát máris látjuk az új gyárak, utak, hidak, iskolák felépítésénél.

Én is, és dolgozótársam is, arról beszélgetünk, hogy a dolgozók kölcsönkötvényének visszafizetésére a multban nem került sor. Példa erre még nem volt. A mult rendszer urai a kölcsönkötvények kiadását aljas céljaik megvalósítására, háborúra, a dolgozó nép pusztulására, saját tőkéjük növelésére használták fel.

Ma, a kötvények sorsolásakor még jobban felsorakozunk Pártunk zászlaja alá, munkánkkal és harcunkkal erősítjük a Párt vezette harcot, a jobb életért, a békéért. A reakció egyévvel ezelőtt igyekezett a dolgozókat félrevezetni, a jegyzés ellen lázítani. A reakció sárkányfejét most vágtuk le, amikor a kötvények sorsolásra kerültek, s állításuk hazugsága a dolgozók előtt még világosabbá vált.

Válaszunk a norma túlteljesítése.

Mi tényekkel cáfoljuk meg a reakció hazugságait.

Egy értékes munkával eltelt év áll a tervkölcsönjegyzésiől a kifizetéséig. Ezt az évet kiértékelve, a hatalmas eredmények még fokozottabb munkára serkentenek bennünket országépítésünk terén.

Egy év után mindannyian megállapíthatjuk, hogy a Párt minden kezdeményezése, értünk, dolgozókért történik. Most még jobban várjuk hívó szavát, hogy még lendületesebben kövessük útmutatását. Együtt akarunk harcolni a Párttal, a virágzó életért, a szocializmusért, a békéért!

KELEMEN IV. LÁSZLÓ
Kispest, pályaudvar.

10.000 forint boldog nyertese Simon Mihály autószerelő

A szervezetileg szakszervezetünkhöz tartozó üzemekben nagy volt az öröm a nyereményhúzás napjaiban.

Egyetlen olyan üzemünk sincs, ahol legalább 2—3 dolgozó ne nyert volna kisebb-nagyobb összegeket a húzáson 200—1000 Ft összegig való nyerés nemcsak, hogy nem ment ritkaságszámba, hanem gyakori volt.

A Teherfuvar NV Pápay István-utcai telepén szájról szájra járt a hír, hogy Simon István szaktárs 10.000 Ft-ot nyert. A dolgozók boldogan gratuláltak a közszeretetnek örvendő Simon szaktársnak — melegen szorongatták a kezét — itt a 10.000 Ft-os Simon Mihály, mondogatták egymásnak, megérdemli a szerencsét, mert szorgalmas jó munkás. Mint csoportvezető, helyesen, jól irányítja csoportját, ő maga mindig élen jár a munkában. De mondja el személyesen Simon elvtárs, hogy mit érez az ember ilyenkor, mikor hirtelen 10.000 Ft birtokába jutott.

— Hatszáz forintot jegyeztem, — mondja Simon elvtárs —, de egyáltalán nem azért, hogy nyerjek. Kizárólag azért jegyeztem, mert éreztem és tudom, hogy minden forinttal, amit jegyeztünk, országunk felépítését szolgáljuk és a szocializmus alapjait rakjuk le.

Én egész életemet ennek az eszmének és a szocializmus megvalósításáért való harcnak szenteltem a mozgalomban. Bizony, sokszor megvertek a rendőrök. de mi rendületlenül kitartottunk, mert tudtuk, hogy él. létezik a nagy Szovjetunió és eljön a felszabadulás napja. Én könnyes szemekkel csókoltam meg az első szovjet katonát, aki környékünkre jött.

Aztán eltöltött az újjáépítés lázas munkája, de azért nem mertem volna gondolni, hogy hat esztendővel a háború után, annyi autó lesz az országban.

A munkanélküliséget ma már nem ismerjük. Komoly hiány van autószerelőkben és mindezt a Szovjetunióval és Pártunknak köszönhetjük. Az én 600 Ft-om, úgy gondoltam, jó helyen van az utakon, utcákon futó autók motorjaiban, karosszériájában, alvázában, most azért mégis nagyon örülök annak, hogy nyertem.

Hogy hova teszem a pénzt? Hát először is kocsit vásárolok rajta. Persze nem autót, — mondja a huncutul mosolygó Simon elvtárs. Egy hete, hogy megszületett az unokám és már mosolyogni is tud. Eunek veszek gyerekkocsit. A két lányom is kapott 500—500 forintot, magamnak vettem egy ruhát, egy kabátot, az asszonykámnak is jutott egy új kabát a pénzből. Ami még megmaradt, azon rendbehozom a házikómat. A három kötvényből egyet húztak ki, kettő még megvan, ezek majd jövőre nyernek — teszi hozzá mosolyogva —, mert most úgy hívnak itt a dolgozó társaim, hogy „szerencsés Simon", pedig mindössze az a szerencsém, ami minden dolgozónak, hogy van egy Pártom, az MDP, van egy bölcs vezetőm, Rákosi elvtárs, de főképpen van egy Szovjetunió, aki levette a rabszolgaság bilincseit kezünkről.

Simon elvtárs nagyösszegű nyereménye, de az egész nyereménysorsolás ismét egy hatalmas pofon volt a reakciónak, akik azt a hírt terjesztették, hogy a kölcsönt senki sem fogja visszakapni, nyereménysorsolásról pedig szó sem lehet.

A mi Pártunknál a szó és a tett nem válik kettévé és nemcsak Simon elvtárs példája bizonyítja ezt döntően, de bizonyítja az is, hogy azon a telephelyen, ahol Simon elvtárs dolgozik, még négyen nyertek, az Autótaxi NV-

nél 236 kötvényt húztak ki nyereménnyel a dolgozók nagy örömére, 300, 500 és 1000 Ft-os nyeremények-kel. A Füszért garázsban, amelyik egész kis üzem, kilenc dolgozó nyert, az ÁFORT csepeli telepén öten, a „Balzsam" telepén öten. Az autójavítónál 16-an, a Dózsa György-úti Tefunál 14-en, a Garage Ipari NV-nél ketten is nyertek 1000—1000 Ft-ot, a többi garázsban és telephelyeken szintén.

A dolgozók által jegyzett kölcsön tehát, akár nyeremény formájában, sokszorosan, akár kamatos visszatérítés fejében, de visszajut a dolgozó népnek. De visszajut sokszorosan olyan formában, hogy az egész nemzetgazdaságunk hatalmas fejlődését teszi a kölcsön lehetővé. Büszkén hirdeti, hogy népünk teljes egészében elfogadta Pártunk politikáját, és hogy Pártunk cselekedeteivel, jó munkájával a dolgozó nép érdekében való munkálkodásával teljes egészében kiérdemelte a valamikor kizsákmányolt tömegek rendíthetetlen bizalmát.

Virág Rezső

„A kölcsön az egész dolgozó magyar nép jólétét segíti elő, s ez a mi igazi nyereményünk" — mondja Ferkovics elvtárs, aki 10.000 forintot nyert a tervkölcsönsorsoláson

A Ferkovics-család szept. 17-én, vasárnap, csakúgy, mint az ország százezrei, összehasonlította a „Szabad Nép"-ben megjelent számoszlopokat, a nyerőszámokat, saját kötvényeikkel.

— Az eddigi nyereménysorsoláson nem nyertünk. — állapítja meg Ferkovics elvtárs, — de öröm az —, mondja családjának, — hogy ilyen sokan nyertek kisebb-nagyobb összegeket.

A család elbeszélget arról, milyen boldog ma már sok család, akik az eddigi húzások során nyereményben részesültek. — Persze, mi is nyertünk, — mondja Ferkovics elvtárs a családjának. — Mi, itt Kelenföldön az ötéves terv során megkapjuk nyereményeinket. A dolgozók nyereménye megmutatkozik a kelenföldi új kórház felépítésében is.

— Nemcsak ez a nyereményünk. — állapítják meg a beszélgetésük során. — Nyereményeink között döntő az, amelyet az egész magyar dolgozó nép él vez az új gyárakban, az új házak felépítésében, a közlekedés és az utak megjavításában, mind fejlődésünk tükörképét mutatják.

„A kölcsön az egész dolgozó magyar nép jólétét segíti elő, s ez a mi igazi nyereményünk" — mondja Ferkovics elvtárs a feleségének, s ezekkel a gondolatokkal nyugodtan, öntudatosan megy hétfőn reggel dolgozni.

Az üzemben hétfőn ugyancsak, mint már a megelőző napokon, nagy az öröm, mert újabb dolgozók gratulálnak, együtt örülnek több dolgozó nyereményének. A gratuláció után még nagyobb lelkesedéssel fognak hozzá munkájukhoz.

18-án délelőtt körülbelül féltizenegy órakor a Villamos Pártbizottságtól egyik elvtárs telefonon felhívott meséli Ferkovics elvtárs. — Megkérdezte tőlem, hogy jegyeztem-e tervkölcsönt, van-e kötvényem. Elmondtam, hogy igen, van. Kérték a számát, de én nem tudtam ezt megmondani, hiszen nem hordom magammal. — Otthon vannak a kötvényeim — feleltem. Ez az elvtárs ezután, aki feltűnött, közölte velem, hogy tudomásuk szerint 10.000 forintot nyertem. Nem akartam hinni a fülemnek.

Két órával a beszélgetés után a Villamos Pártbizottságtól két elvtárs kijött az üzembe, és velük együtt elmentünk a lakásomra. Az elvtársak a nyertes szám és a kötvényem közötti szám összehasonlításakor megállapították, hogy a 0589—0689 sz. kötvényem 10.000 forintot nyert.

A vasárnapi sorsoláson húzták ki nyereményemet, de elkerülte a figyelmünket. Annál nagyobb volt aztán az örömünk hétfőn.

Amikor feltesszük Ferkovics elvtársnak a kérdést, hogy mit érzett, amikor megtudta az örömhírt, a következőket válaszolta:

— Elvtársak, nem mondok nagy szavakat. Nem szokásom. Csupán megjegyzem, hogy a reakció újra hazugságai semmivé váltak. A Párt betartotta a szavát. Nagy öröm és büszkeség számomra, hogy országvilág előtt ismét bizonyossá vált: „a Párt szavára építeni lehet, mint a kősziklára".

A tervkölcsönjegyzéskor előttem sem volt teljesen világos a kölcsönjegyzés hatalmas jelentősége. A Párt azonban meggyőzött arról, hogy magunknak, családomnak adok, hogy a kölcsönjegyzés felemelkedésünket, boldog jövőnk építését gyorsítja. Ezért nagyon örülünk családommal együtt a jegyzésnek s csak

azt sajnáljuk, hogy nem jegyeztünk többet.

Ma, amikor visszagondolok a fasiszta Horthy-rendszerre, eszembe jut, hogy nekem is volt erdélyi nyereménykötvényem, amit sohasem kaptunk vissza, de még gondolni sem mertünk rá, hogy nagyobb összeget nyerjünk általa.

Ma már én is, de dolgozótársaim többsége is megértette, hogy a kapitalista világ kölcsönei csupán a tőkések zsebeit töltötték meg. Boszankodva gondolok vissza arra az időre, mikor én is elősegítettem a tőkések harácsolását. Mi, dolgozók voltunk azok, akik a háború öldöklését fillérjeinkkel segítettük kiszélesíteni. Ez a rendszer egyszersmindenkorra letűnt. Ma már ismerjük Pártunk felvilágosító munkája nyomán a mult társadalom rothadtságát. Ez a tudás ad nekünk egyre nagyobb erőt, s fegyvert — mondotta Ferkovics elvtárs —, a munka területén jobb és kiemelkedőbb teljesítmények elérésére.

Kérdésünkre Ferkovics elvtárs elmondja, hogy a hír vétele után nagy tervezgetésekbe kezdtek. — A családi kollektíva úgy döntött, hogy mindhárunknak veszünk cipőt, ruhát. A feleségem boldog örömmel mondta, hogy vesz függönyt, de bőven jut arra is, hogy az ágyhuzatokat felújítsuk. A nyereménynk nagyobbik részét közös megegyezéssel a kis házunk rendbehozatalára fordítjuk.

Sokat szeretnék és tudnék még mondani, — folytatta a boldog nyerő —, de azt hiszem, hogy legnagyobb öröm az, hogy

a Párt világosított fel arról, hogy jegyezzek tervkölcsönt, s a Párt adta tudtomra azt is, hogy 10.000 forintot nyertem.

Ennek tudata nagyjelentőségű számomra, s azt hiszem, mindenki számára, aki nyilatkozatomat olvassa a „Közlekedés"-ben.

Örömömet fokozza, hogy dolgozótársaim együtt örültek velem. Ebben az együttes örömben már az új, szocialista embertípus jelleme mutatkozik meg.

Még valamit... Nem ülök fel a reakció hiresztelésének. Harcolok ellene, s ezt nemcsak szavakkal mondom, hanem be is fogom bizonyítani további munkámban. Követni fogom Pártunk útmutatását, s még következetesebben veszek részt a Párt határozatának a végrehajtásában.

Célom az, hogy munkámmal minél eredményesebben járuljak hozzá a termelés növeléséhez, ezzel is boldog jövőnk megalapozásához, az ötéves terv megvalósításához, a béke megvédéséhez. Ez az én célom, családom célja, egyben az egész magyar dolgozó nép célja is.

A Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezete az IRODALMI PÁLYÁZAT határidejét október 20-ig meghosszabbította

Tárgya:

1. Egyfelvonásos szimpedi jelenet. Tartama 15—20 perc.
   - I. díj: 300 Ft.
   - II. „ 150 Ft.
   - III. „ Irodalmi értékű könyv.
2. Novella. 3—6 ritkán gépelt oldal terjedelmű.
   - I. díj: 100 Ft.
   - II. „ 50 Ft.
   - III. „ Irodalmi értékű könyv.
   - IV. „ 50 Ft.
3. Vers.
   - I. díj: 50 Ft.
   - II. „ Irodalmi értékű könyv.
4. Csasztuska. (Ismert dallamokra énekelhető, gúnyos, időszerű vagy propaganda-versek, rigmusok.)
   - I. díj: 50 Ft.
   - II. „ Irodalmi értékű könyv.

A pályázaton előnyben részesülnek azok az irodalmi színvonalú pályaművek, amelyek témájuknál fogva kiemelik az új norma túlteljesítésében elért eredményeket, valamint foglalkoznak a darabbérrendezés politikai és gazdasági jelentőségével, valamint a tervkölcsönhúzással és a tanácsválasztásokkal. Az alapgondolatot azonban nem politikai beszédből vett idézetekkel és jelszavak felhasználásával, hanem a cselekményekből és a jellemekből levonható tanulságként kell kifejezni.

A pályaműveket jeligével és a nevet tartalmazó jeligés borítékkal felszerelve, a Magyar Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezete Kultúrnevelési Osztály címére: VI., Vilma királynő-út 22. kell beküldeni.

Beküldési határidő: 1950 október 20.

Megjegyzés: Csakis géppel vagy tintával olvashatóan, a papiros egyik oldalára írott műveket fogadunk el. Nyomtatásban már megjelent írásműveket nem veszünk figyelembe.

Dobrán Mária levele a mátraházi üdülőből

T. Szerkesztőség!

Köszönetet kell, hogy mondjak Pártunk és népi demokráciánk, valamint a SZOT vezetőinek, hogy a most élvezett kéthetes üdülést, itt a Mátrában, lehetővé tették a számomra. Ez a sokat jelentő gyönyörű üdülés és a többi szociálpolitikai gondoskodás azt mutatja, hogy nálunk — miként Rákosi elvtárs mondotta — valóban: „Legnagyobb érték az ember."

Árvalány vagyok és dehogyis gondolhattam én valamikor arra, hogy ilyen helyen üdülhetek. Hiszen azelőtt itt csak a sokpénzű nagyurak dőzsölhettek, akiket henye, léha életmódjuk miatt, mi dolgozók csak gyülölhettünk, mert az ő pazarlásaik a mi nyomorúságunkat jelentették. Most jólvégzett munkánk jutalma az itteni üdülés. Ezért boldogan igérem meg, hogy visszatérve a munkahelyemre, kettőzött erővel végzem majd a munkámat. És örömmel dolgozom, mert tudom, hogy a mi munkánk erősíti a hatalmas béketábort, amelyet a bennünket felszabadító nagy Szovjetunió vezet.

Éljen a Pártunk és dolgozó népünk szeretett vezére, Rákosi Mátyás elvtárs!

Elvtárst üdvözlettel:
DOBRÁN MÁRIA
Belföldi Szállítmányozási NV.

A gyönyörű ősz várja az üdültetésen a jó munka jutalmát élvező dolgozókat

„T. Szerkesztőség!

Itt ülök a *„Grand Hotel Galya"* társalgótermében és elmélkedem az idők folyásán. Azért írom, hogy *„Grand Hotel"*, mert így jelölték valaha azokat a szállodákat, ahol a henye nagyurak és a kapitalisták jöttek össze, hogy egész évi semmittevésük fáradalmait a jó levegőn és pazar kényelemben töltsék el.

Milyen más ez most! Ahova nézek, mindenütt hozzám hasonló dolgozókat látok, akik jókedvűen és boldogan élvezik a nyugalmat és a természetnyujtotta szépségeket, egész évi szorgalmas munkájuk jutalmaként.

Hálával gondolok Pártunkra és annak bölcs vezetőjére, Rákosi Mátyás elvtársra, akik lehetővé tették nekem ezt a csodálatos üdülést!

Valaha ezekre a luxushelyekre a dolgozók csak álmukban juthattak el, vagy csak, mint valamely munka elvégzésére küldött munkások, mert máskülönben a csendőr mindjárt megkérdezte, hogy *mi járatban vannak*, és elzavarták őket, nehogy az urak szórakozását jelenlétükkel kényelmetlenné tegyék.

Mikor ezeket elgondolom, eszembe jut, hogy mindezt csak a dicső Szovjet Hadsereg áldozatos felszabadító hadjárata tette lehetővé. Ezért örök hála és dicsőség övezze őket. Igérem, hogy az eltöltött szép napokat még fokozottabb munkával fogom meghálálni Pártunknak és Népköztársaságunknak.

Elvtársak! Kartársak! Gyönyörű ősz várja az üdültetésen a jó munka jutalmát élvező dolgozókat. Jelentkezzetek minél többen a folejthetetlen két hétre. Komár István

élmunkás, az MDP-garage dolgozója."

Söregi Imre gumijavító élmunkás a Teherautójavító NV üzemében. 193 százalékos teljesítményével a békefront derék harcosa. Söregi elvtárs csiszolókorong újításával érte el az új norma bevezetése után kitűnő eredményét. Ezzel is bebizonyította, hogy üzemeinkben még sok rejtett feltárásra váró tartalék van. Bebizonyította, hogy a dolgozó öntevékenységén, szorgalmán múlik csupán az, hogy keresetét emelje és ezáltal jólétét növelje. Söregi Imre jó munkája egyben válasz az imperialista háborús agresszoroknak is. Jól tudja Söregi Imre, hogy a munka termelékenységének emelésével erőteljesen védi a béke oszthatatlan ügyét a munka frontján is. Képünkön Söregi Imre elvtársat az általa készített csiszolókorong újításával mutatjuk be. Ezzel az újításával egyik esélyes lett „A szakma legjobb dolgozója" cím elnyerésének

A gépjárművezetők felhasználják a taggyűlések tapasztalatait a Politikai Bizottság határozatainak maradéktalan végrehajtásánál

A gépjárművezetők szakszervezeté hez tartozó üzemek szervezett dolgozói megtartották a taggyűléseket, melyeken Pártunk Politikai Bizottságának a szakszervezeti munka megjavítása érdekében hozott határozatát tárgyalták meg. Határozott fejlődést mutatnak a taggyűlések, ami úgy az üzemi bizottságaink titkárainak beszámolóiban, mint a tagság részéről történt hozzászólásokban mutatkozott meg. Nem jelenti azonban ez a fejlődés azt, hogy hibák nem voltak, de ha szembeállítjuk a múltban lefolytatott taggyűlések eredményeit a most megtartott taggyűlések eredményeivel, akkor azt kell látnunk, hogy Pártunk iránymutatását megértve, Pártunk Politikai Bizottságának bírálatából kiindulva, arra az útra léptünk, amelyen járva a szakszervezeti munkában is bekövetkezik az a fordulat, amely szükséges ahhoz, hogy a szocializmus építésében a szakszervezetek Pártunk legfőbb segítőivé legyenek.

Az Autótaxi NV üzemeiben a taggyűléseket három részre bontva tartotta meg Kuti Sándor elvtárs, az üzemi bizottság titkára. Első napon az üzem szakmunkásai és értelmiségi dolgozóinak, második napon a nappali műszakban dolgozó gépjárművezetőknek, a harmadik napon az éjjeli műszakban dolgozó gépjárművezetőknek.

Beszámolójában jól és részletesen ismertette az üzemi bizottság eddigi munkáját, feltárta a hiányosságokat, melyek különösen a szervezés területén mutatkoztak meg. Rámutatott beszámolójában arra, hogy az üzemi bizottság nem foglalkozott megfelelően a bizalmiak nevelésével, a bizalmiak munkájának ellenőrzését elmulasztotta. Ezt a hibát kijavították, a rosszul dolgozó bizalmiak neveit ismertette a tagság előtt és helyettük új bizalmiakat választanak.

Az ÜB-titkár beszámolójában önkritikát gyakorolt és elismerte, hogy az ÜB majdnem minden munkát egyedül végzett, nem osztotta fel a munkát az aktívák között, de kritikát gyakorolt a tagság felé is, azért, mert az aktívák egyrészének passzív magatartása okozta azt, hogy az ÜB magára maradt és nem kapta meg munkájához a segítséget.

Ismertette a jobboldali kártevők elleni harcot, melynek következtében leleplezték Medveez Sándor, Honti Lajos, Rózsa és Szalai kártékony munkáját is, akiket a Párt és a szakszervezet kizárt soraiból és ügyüket az illetékes hatóságokhoz tették át.

A munkaversenyek fokozására hívta fel a dolgozók figyelmét, melyek eredményei a szocializmus gyorsabb felépítését — a dolgozók életszínvonalának emelését és a tartós béke védelmét biztosítják.

A beszámoló után a dolgozók hozzászólásaiban bírálták az ÜB munkájának hiányosságait, különösen a szervezés hiányosságait és javaslatokat tettek a szervezési munka megjavítására, elfogadták a nem jól működő bizalmiak leváltására tett javaslatot.

A taggyűlést szépen dekorált kultúrteremben, műsorral egybekötve tartották meg, a taggyűlésen osztotta ki a vállalatvezető a koreai műszak legjobb eredményt elért dolgozóinak jutalmait, valamint a szakszervezet főtitkára beszéd kíséretében átadta Németh Lajos, Lukács Benjamin, Bauer Géza gépjárművezetőknek jó munkájuk elismeréseképpen a sztahánovista oklevelet.

A Teherfuvar NV központjában, a Teherautójavító NV üzemében és a Teherfuvar NV összes telephelyein, valamint a FUSZERT, az Állami Autóműszaki Intézet, a Fővárosi Teherfuvar NV, az MDP-garage, a Garage-ipari NV, az OTI-garage és az MIOI-garageban, az AFORT csepeli és balzsamutcai telepén megtartott taggyűlésekről általában elmondhatjuk, hogy a taggyűlések, az ÜB-titkári beszámolók, valamint a hozzászólások nagy száma azt bizonyítja, hogy az üzemi bizottságaink titkárai, az üzemek szervezett dolgozói megértették Pártunk Politikai Bizottságának határozatát, szakszervezeti munkájukat igyekeztek állandóan javítani. A dolgozók fokozódó érdeklődése, ami a tömeges felszólalásokban nyilvánult meg, arra enged következtetni, hogy ez a javulás folyamatos lesz.

Az ÜB-titkárok beszámolóikban jól kihozták a tervkölcsön nyereménykötvényeinek kisorsolását és ismertették a nyertesek neveit, kihangsúlyozva azt, hogy Pártunk igérete mindig megvalósul. Rámutattak arra, hogy a tervkölcsönjegyzés sikere elősegítette népgazdaságunk erősödését — a beruházásokra fordítható összegek felemelését. Szakmai szempontból kiemelték az új gépjárművek százainak forgalomba állítását, a hazai autógyártás sikerét.

Beszámolóikban az ÜB-titkárok a tanácsválasztások jelentőségére hívták fel dolgozóink figyelmét. Megmagyarázták, hogy milyen döntő változást hoz a tanácsok megválasztása és működése az állam vezetésében, mert érvényesülni fog teljes egészében a dolgozó nép részvétele az állam igazgatásában.

A taggyűlések hibáit is meg kell néznünk, azért, hogy a hibákból tanulva, azokat kiküszöböljük. Több gondot kell fordítani a bizalmiak munkájára, mert a tagság annak ellenére, hogy meglátszott az előkészítés munkája, mégis a hozzászólások cca 60 százaléka termelést gátló kérdésekkel foglalkozott és javaslatokat tett a termelést gátló körülmények kiküszöbölésére.

Az ÜB-nek is jobban fel kell készülni beszámolójukra, több konkrétumot kell belevinniök beszédeikbe és külön ki kell emelni a jobboldali beállítottságú kártevők elleni harc fontosságát. A dolgozók éberségét kell fokoznunk a háborús uszítók ellen, úgy mint a FUSZERT Garage NV. ÜB-titkára tette, aki az üzemben sorozatosan előforduló szabotázscselekményekre hívta fel az üzem dolgozóinak figyelmét és a dolgozók segítségét kérte ahhoz, hogy le tudják leplezni és méltó helyre tudják juttatni népünk ellenségeit.

A FUSZERT Garage NV taggyűlésén szakszervezetünk főtitkára adta át beszéd kíséretében Kun János gépjárművezető elvtársnak a sztahánovista oklevelet és felhívta az ott dolgozók figyelmét, hogy kövessék Kun János elvtárs példáját, mert a jobb munka, a termelékenység megjavítása további fejlődésünket biztosítja, emeli életszínvonalunkat és növeli a Szovjetunió által vezetett béketábor erejét.

Nagy lépést tettünk ismét előbbre

Valamelyik nap a Keletitől induló Gödöllő felé haladó helyiérdekű vasút szerelvényének egyik kupéjában kb. 7—8 főből álló munkáscsoport, nők, férfiak vegyesen, igen jó kedvvel beszélgettek, a nyereménykötvények kihúzásának eredményeiről. Ketten közülük, ahogy a beszélgetésből meg lehetett állapítani, nyertek, egyenkint 1000—1000 forintot. De a csoport minden tagja ismert olyat a rokonságból, vagy munkástársaik közül, akik kisebb, vagy nagyobb összegeket nyertek.

Amikor már mindenki beszámolt az ezzel kapcsolatos élményeiről, az egyik beszámolónak feltűnt egyik hallgatásba merült munkástársuk.

— Hát te mennyit nyertél, Bálint? — szegezte neki a kérdést.

— Mennyit? Hát ez az, amin gondolkozom most, de hamarjában nem tudnám kiszámítani, de azért megpróbálom — és már kezdte is sorolni. — Hatszáz forintot jegyeztem. Azóta rendbehozattam a kis házamat, feleségemnek vettem egy télikabátot, magamnak két öltöny ruhát, két pár cipőt, két gyermekemet felöltöztettem tetőtől-talpig. Három hónappal ezelőtt rádiót vettem. — És a továbbiakban szinte kifogyhatatlanul sorolta fel mindazt, amivel szépült és javult az egész család élete.

Beszélt arról is Bálint, hogy a műhely, ahol dolgozik, új nagyteljesítményű esztergapadokat kapott. Beszélt az új utakról, hidakról, munkáslakásokról, szociális intézményekről, üzemekről, ami azóta épült az országban. Azt is elmondotta, hogy ebben az évben feleségével együtt Balatonon üdült, két hétig, két gyermekét a népjóléti minisztérium három hétre külön vitte el gyermeküdülőbe. Én a fehérúti megállónál leszálltam, nem hallottam, mit nyert még Bálint és családja.

Nem hallottam, de tudom, mert én is a nyertesek között vagyok az egész ország dolgozó népével együtt. Akkor, amikor olvastam a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának törvényerejű rendeletét, mely kimondja, hogy az Országos Társadalombiztosító igazgatását, október 1-től a szakszervezetekbe tömöríteti dolgozók látják el a SZOT irányításával. Eszembe jutott a helyiérdekün utazó Bálint nevű dolgozó. Biztosan ő is bejegyzi — mint ahogyan teszi minden becsületes dolgozó — a nyereménylistájára ezt az újabb hatalmas nyereményt.

A felszabadulás óta a társadalombiztosítás terén jelentős eredményeket értünk el. Az ezen a téren elért eredményeink a gazdasági és politikai vonalon elért eredményeink visszatükröződése.

Többször emelték a táppénzt, a kórházi ellátás időtartamát, általában a dolgozók egészségügyi és szociális védelme jelentősen fejlődött. Az OTI munkájában a felszabadulás óta jelentős változás és javulás állott be. Az a tény azonban, hogy az OTI a reakciós és a jobboldali szociáldemokraták terakodó telepe lett, a reakció egy visszavonuló hadállása, ez rányomta erősen bélyegét az OTI munkájára is.

Ilyen körülmények között nem csoda, ha a dolgozók még mindig nem tapasztalták azt, hogy az OTI az övék. A túlzott központosítás és a mesterséges, tervszerű bürokratizmus napról-napra felütötte a fejét. A betegeket feleslegesen küldözgették a körzeti orvostól a kerületi orvoshoz, majd a központba, a központból egyik helyről a másikra, míg végre úgy ahogy, az úgy elintézést nyert. Igen sok esetben a dolgozókra nézve kedvezőtlenül.

A megjelent kormányrendelet gyökerében orvosolja a társadalombiztosítás terén eddig mutatkozó hiányosságokat. Pártunk atyai gondoskodását érezzük most is ebben a döntő változásban. Pártunk politikájának végrehajtásáról „a legfőbb érték az ember", szociális alkalmazásáról van itt szó. Példaképpen áll előttünk a legfejlettebb szociális gondoskodással és szociális intézményekkel rendelkező Szovjetunió, ahol az állam hathatós támogatásával már régen a szakszervezetek intézik a társadalombiztosítást is, sok más szociális tevékenység mellett. Ezzel a változással egy újabb lépést tettünk előre a szociálpolitikánk fejlődése és kiszélesítése felé.

Az új szakszervezeti szociálpolitikai munka színhelye elsősorban üzem, és résztvevői az ebben dolgozó munkások. A társadalombiztosítási tanácsoknak, melyeket a dolgozók választanak meg az üzemi bizottságok segítségével, lesz a kötelességük, hogy ezt a megtisztelő feladatot, mellyel Pártunk a szakszervezeteket megbízta, sikeresen megoldják. A társadalombiztosítási tanácsok és a mellettük működő aktívák, ez a népi ellenőrzés támogatása és kezdeményezése fogja biztosítani azt, hogy a szociálpolitikánk terén a fejlődés állandóan felfelé ívelő irányt mutasson.

Ez a fejlődés is a Szovjetunió vezette béketábor megerősödését jelenti.

A Pálffy-telep Békevédelmi Bizottságának levele munkájukról, feladatukról

A Stockholmi békekongresszus felhívása után nálunk is megválasztottuk a Békevédelmi Bizottságot. A Békevédelmi Bizottság feladatává, mint központi kérdést tűztük a békéért folyó következetes harcot s azt, hogy mi a műhelyekben a termelés eredményeit tovább fokozzuk, a belső ellenséget igyekszünk leleplezni. A békevédelmi bizottságok választásánál a dolgozók lelkesedése megmutatta, hogy a békéért folyó harcban az említett szempontok alapján képesek a következetes harcra az ellenség ellen, s a munkára, eredményeink növeléséért, mert tudták, hogy ezzel erősítjük a béketábor erejét.

Ezek a célkitűzések szépek és nagyok. Mi, a Pálffy-telep Békevédelmi bizottságának a tagjai, annak örülünk a legjobban, hogy az itteni dolgozók mind következetesebben harcolnak az ellenség ellen. Az eredmény az, hogy dolgozóink, még azok is, akik kevésbé politizálnak, megvetik az ellenség minden kísérletét és aknamunkáját. Ma már rászokunk arra, amire Pártunk felhívja a figyelmünket, hogy minden feltűnő, de kisebbnek látszó rendellenesség mögött keressük az ellenség kezét.

Csak örömmel beszélhetünk arról, hogy a béralapemelés és a normarendezésnél a dolgozók éberen figyelték az ellenség esetleges kísérleteit, maguk a dolgozók voltak azok, akik megmagyarázták e kérdést azoknak is, akik ezzel nem voltak 100 százalékig tisztában.

Dolgozóink azonban nemcsak beszéltek a békéről, ezt bizonyítja az is, hogy akkor, amikor az imperialisták, az USA beavatkozott Korea belső ügyeibe, s egy imperialista agressziót idézett elő, akkor dolgozóink lelkesen csatlakoztak a Koreába küldendő kórházvonatra való gyűjtéshez. Szép eredménynek mondható az, hogy 57 dolgozó 722 forinttal járult hozzá a kórházvonat kiküldéséhez, megértve azt, hogy ez a kórházvonat küldemény és annak személyzete a békéért harcoló sebesülteket gyógyítja és teszi harcképessé.

Ugyancsak szép eredménynek mondható az is, hogy a koreai harcosoknak küldendő szeretetcsomag-akcióhoz több mint 400 forinttal járultak hozzá a telep dolgozói, s ez a szám még tovább emelkedik, mert a szeretetcsomagok dolgozók által való megvásárlása folyamatos.

Ezek az eredmények azonban korántsem elegendők, s nem fejezik ki egy teljesen jól működő Békevédelmi Bizottság munkáját.

Közelebbről megvizsgálva munkánkat, megállapíthatjuk, hogy eddigi munkánkban nem foglalkoztunk közvetlenül a dolgozók problémáival, keveset beszéltünk a Szovjetunió eredményeiről, nem ismertettük eléggé azt a hatalmas harcot, amelyet a Szovjetunió vezet a béke, a dolgozók százmillióí érdekében. Úgy gondoltuk, hogy a dolgozók olvassák a Szabad Nép-et, abból világosan láthatják a Szovjetunió harcát, amelyet az ENSZ-től kezdve a különböző értekezleteken, napilapokon keresztül folytat mindannyiunkért, s így miértünk is.

Persze hiba volt az is, hogy az ellenség háborúra való készülődéseit, amelyet a dolgozók bőrén keresztül folytat szerte a világon, nem ismertettük eléggé dolgozóinkkal.

Mindezen hiányosságok kiküszöböléséhez Pártunk adott segítséget a szeptember 13-án megjelenő Szabad Népben. E cikket áttanulmányozva, a Békevédelmi Bizottság a helyi pártszervezet és az ÜB segítségével kidolgozta a most már konkrét és céltudatos feladatot.

Következetes munkánkat nagyban segíti az a tudat, hogy „szövetségeseink nemcsak a népi demokráciák, nemcsak a hatalmas Szovjetunió, hanem az imperialista országok dolgozóinak összessége is".

Feladatunkul tűztük ki magunk elé, hogy a békéért következetesen küzdünk, s minden dolgozót felvilágosítunk az imperialisták aljas szándékáról és ezzel szemben a mi feladatainkról.

E feladat elérésére Révai elvtárs egyik mondásával indulunk: „Először fordul elő a magyar történelemben, hogy az imperialista hódítókkal szemben védve nemzeti függetlenségünket, egy hatalmas világfront erejére, a nemzetközi haladás táborának segítségére és a világ legerősebb nagyhatalmával, a Szovjetunióval való szövetségre támaszkodhatunk."

Mi felosztjuk a feladatokat, s munkánkat úgy végezzük, hogy az az üzem minden dolgozójára kiterjedjen. Így elsősorban fő súlypontként fogjuk kezelni a telepünkön lévő tanműhelyi ifjúság között a felvilágosító munkát, s az ifjúság eddig mutatkozó lelkesedését még erősebbé tesszük a munkán keresztül a béke harcának megvívása terén is. Minden időben, munka előtt, ebédidő alatt ismertetjük a békével kapcsolatos cikkeket, arról beszélünk, azokat vitatjuk, kiértékeljük, hogy ezek ismerete alapján munkánk a béke s fejlődésünk érdekében még eredményesebb legyen.

A Békevédelmi Bizottság feladatául tűzte ki, hogy a tanácsválasztások munkájában konkrétan részt veszünk. A Párt szempontja alapján beszélgetünk a dolgozókkal, megvitatjuk a tanácsok megválasztásának s munkájának jelentőségét, s igyekszünk azt konkrétan úgy megmagyarázni dolgozó társainknak, hogy azok lássák, hogy a tanácsok közvetlenül a dolgozók ügyeit intézik a kerületben, az utcákon, a lakásokban, tehát közvetlenül és közvetve gyakorolják a hatalmat népköztársaságunk alkotmányának megfelelően.

Mi minden igyekezetünkkel azon leszünk, hogy a Párt és a dolgozók segítségével minél világosabban lássuk a Szovjetunió békéért folytatott harcát, hogy mi is következetesebben tudjunk harcolni itt az üzemben a békéért. A békéért folytatott harcot a dolgozók megértik, ezt mutatják a termelésben eddig elért szép eredmények, éppen ezért minden igyekezetünk az, hogy szocializmust építő ötéves tervünk ügyét segítsük és összekössük a békeharc kérdésével, hogy minden dolgozó tisztán lássa, hogy fejlődésünk, boldogulásunk záloga a béke.

Szabadság!

Pálffy-műhely
Békevédelmi Bizottsága

A segédmunkásból szakmunkássá képzett dolgozók köszönete a Párt segítségéért

Mi, a Sallai fm.-ben f. hó 4-én vizsgázott motorszerelő átképzősök köszönetet mondunk a Pártnak, s mindazon elvtársaknak, akik lehetővé tették számunkra, hogy e szakma elsajátításán keresztül hasznosabb tagjai lehetünk az új rend, a szocializmus építésének. Boldog örömmel töltött el bennünket, a motorszerelős átképző tanfolyam 2. csoport hallgatóit, amikor arról beszélhetünk és írhatunk, hogy sikeresen elvégeztük az átképzős tanfolyamot. Tisztában vagyunk azzal mindannyian, hogy a tanfolyamon való részvételünket elméleti, valamint szakmai tudásunk fejlesztésének lehetőségét annak köszönhetjük, hogy 1945-ben felszabadított bennünket a dicsőséges Szovjet Hadsereg, s lehetővé tette azt, hogy mi dolgozók jobban megismerjük a magasabb technikát, a munka egyes menetének részeit.

A tanfolyam megindulásakor vállaltuk, hogy elméleti és szakmai tudásunkat erős ütemben fejlesszük, azaz szakmát tanuljunk. Meg kell mondani azonban, hogy kezdetben voltak esetek, amikor úgy éreztük, hogy nem bírjuk tovább a napi erős munkát s egyben a tanulást is.

De a Párt segített. Egyik előadásban, melyet Temesvári elvtárs tartott, megismertük, hogy a kapitalista társadalomban a harcos kommunisták, vezetőink milyen odaadóan küzdöttek, megismertük, hogy az eszméért, a dolgozók jobb jövőjéért ne egyszer kockáztatták, sőt adták oda életüket. Ezután a tanfolyam hallgatói az előbb említett hibát kiküszöbölve még nagyobb lendülettel fogtak hozzá a tanuláshoz.

A koreai harc kirobbantása után még világosabb lett előttünk tanulásunk jelentősége és célja. Láttuk és látjuk, hogy az osztályharc élesedése közepette az imperialisták minden provokációra képesek egy új háború kirobbantásáért. Hozzá kell fűzni, hogy a háború a tőkések célját, a dolgozó népek elnyomását célozzák. Ez a tudat csak lendületet adhatott tanulásunknak. Tudjuk, hogy népi demokráciánknak az ötéves tervben, a szocializmus építésében mind több és több szakmunkásra van szüksége. Jól tudjuk, hogy szocialista társadalmat megerősíteni jól képzett, szakmailag és politikailag fejlett dolgozókkal lehet. Mi a tanfolyam ideje alatt megismertük ötéves tervünk célkitűzését. E nagy munkában mi mindannyian aktívan részt akarunk venni, kommunista emberhez méltóan fogjuk bebizonyítani munkahelyünkön, hogy a hathónapos tanfolyamon szerzett tudásunk érvényesülni fog munkánkban azaz a szocializmus építésében.

Az átképzősök tanfolyama nevében megköszönjük a Pártnak, a szakszervezetnek, hogy belőlünk, akik eddig segédmunkások, vagy forgalmi szolgálatot teljesítő dolgozók voltunk, most szakmunkások lehettünk. Külön köszönetet mondunk a tanfolyam elméleti és gyakorlati előadóinak, valamint az Autobusz fm. összdolgozóinak, hogy segítettek bennünket elméleti és gyakorlati tudásunk tökéletesebb elsajátításában. Mi ígérjük, hogy azt a tudást, amit a tanfolyam ideje alatt átvettünk, minden vonalon toyábbfejlesszük annak érdekében, hogy jobb szakmunkások lehessünk, hogy többet termelhessünk, rendszerünk, népünk minél gyorsabb fejlődése érdekében. E célok elérésében példaképpen áll előttünk a Szovjetunió harcos dolgozó népe, akiket Pártunk és Rákosi elvtárs vezetésével követni fogunk.

Nagy 13 Lajos.

A Közlekedési Vállalatoknál megtartott taggyűlések tapasztalatait felhasználjuk munkánkban

Szeptember 18—23-ig terjedő héten a közlekedési vállalatoknál is lezajlottak a beszámoló taggyűlések.

Nézzük meg, hogy milyen eredményei voltak a taggyüléseinknek és mik voltak a hibái. A taggyűlések célja az volt, hogy a széles szakszervezeti tagsággal ismertessük Pártunk Politikai Bizottságának a bírálatát a szakszervezeti munkával kapcsolatban. Ha megnézzük, hogy elértéke-e a céljukat a taggyűlések, akkor meg kell állapítanunk, hogy a jó beszámolókon keresztül a tagság tudomást szerezhetett az üzemek szakszervezeti munkájának jó, vagy rossz menetéről.

Azonban ez csak a beszámolóknak a következménye. Az UB feladata nemcsak az lett volna, hogy jól felkészüljön a beszámolóra, hanem hogy legalább ugyanilyen mértékben vetette volna harcba minden erejét és az összes aktivákat és legszélesebb rétegű egyéni agitációval mutattak volna rá, hogy hogyan értékeljék ki az UB, vagy a műhelytitkár beszámolóját. A taggyűlések fő hiányosságai abban mutatkoztak, hogy bár alkalmazott a tagság bírálatot az UB felé és önkritikát gyakorolt a saját munkája felett, de csak nagyon kevés helyen mutattak rá a felszólalások arra, hogy hogyan akarják a PB bírálata nyomán hibáikat kijavítani.

Feltétlenül meg kell említenünk egy-két jól, és egy-két rosszul lezajlott taggyülést. Így pl. a *Sallai* UB jó szervező munkáját bizonyítja az, hogy a taggyűlésen az összdolgozók 98 százaléka vett részt és a felszólalások mennyisége és nívója alátámasztotta a beszámolót. *A Füzessy Árpád* fm.-ben szintén megmutatkozott az aktivahálózat jó munkája és úgy a beszámolók, mint a felszólalások igen jók voltak.

Vidéki viszonylatban a *Szegedi Villamos Vasutak* dolgozóinak taggyülését kell kiemelnünk, ahol bár a késő esti órákba nyult az értekezlet, 15 felszólaló volt és csupán kettő tért el a beszámoló anyagától. Azonban voltak telepeink, ahol a taggyűlések nem hozták meg a várt eredményt. Így pl. a *Gazdasági Vasutak* javító műhelyének taggyűlésein elhangzott beszámolók igen gyengék voltak. Vagy a *Récseiben*, ahol bár a beszámoló elég jó volt, a hozzászólásoknak zöme a vállalat egyes funkcionáriusait bírálta és elsiklottak a politikai kérdések felett. Végül meg kell említenünk a HÉV értelmiségi dolgozóinak a taggyűlését, amelyen eddig nem tapasztalt nagy létszámban vettek részt a dolgozók, de a felszólalásoknak politikai értéke igen gyenge volt.

A taggyűlések értékét nagyban emelte az, hogy a tanácsok választásának jelentőségét helyesen kihozták, amelyhez minden belyi csoportnál több dolgozó szólt hozzá.

Leszűrve a tanulságokat a taggyűléseinkről, megállapíthatjuk, hogy a beszámolók az eddigiekkel szemben fejlődést mutattak. Ezt annak tulajdonítjuk, hogy az UB-ok átérezték Pártunk bírálatának hatalmas jelentőségét és minden képességükkel azon voltak, hogy a beszámolót jól elkészítsék. De megmutatta a tapasztalat azt is, hogy nem elég csak a jó beszámoló, hanem a beszámoló anyagának gerincét az aktiva hálózaton keresztül feltétlenül tudatosítani kell a dolgozók legszélesebb rétegével, még pedig egyéni és szívós agitáción keresztül. Hisszük azt, hogy UB-aink leszűrik a taggyűlések tapasztalatait és a legközelebbi taggyűlések ezeknek a tapasztalatoknak a nyomán meghozzák azt az eredményt, amelyet Pártunk a közlekedési dolgozóktól jogosan elvár.

A mostani taggyűlések igen sok tekintetben fejlődést mutatnak az előző taggyűlésekhez viszonyítva. A fejlődést döntő mértéken elősegítette a PB kemény és jogos bírálata a szakszervezetek munkájáról. A bírálat óta szakszervezeti központunk, valamint az üzemi bizottságok is igyekeztek munkájukat megjavítani, ami a taggyülések eredményességein meg is mutatkozott.

A taggyűlések sikere érdekében az üzemi pártszervezet minden támogatást megadott az üzemi bizottságoknak. A Párt segítsége mellett a siker annak köszönhető, hogy a húszas bizalmiak túlnyomó többsége az egyéni agitáció fegyverét használta fel.

A jó előkészítés következtében fokozódott a tömegek érdeklődése a taggyülések iránt. Mutatja ezt az, hogy Sallai f. m. 98 százalékban, Füzessy f. m. 80 százalékban, Baross p. u 85 százalékban, Szeged, Debrecen 75 százalékban, Miskolc dolgozói 70 százalékban vettek részt a taggyüléseken.

Nagy általánosságban a tagság a kritika fegyverével élt és bírálatot gyakorolt a szakszervezeti központi, valamint a műhelybizottságok és a húszas bizalmiak munkája felett. A bírálatok olyanok voltak, hogy azok a még fennálló hibák kiküszöbölésére irányt mutattak.

A szakszervezeti demokrácia megsértését igen jó példával támasztotta alá Kovács II. Károly kartárs, a miskolci villamosvasút szakszervezeti taggyülésén, amikoris a következőket mondotta: „A pártonkívülieket nem vonja be a szakszervezet a mozgalmi munkába, s én ennek igen érzem a hiányát, úgy érzem, hogy én egy másodrendű ember vagyok, akire nem bíznak semmit. De a Politikai Bizottság határozata óta már javulás mutatkozik ezen a téren. Látom, hogy a Párt a tömegekre támaszkodik és hogy ezentúl én is végezhetek mozgalmi munkát, s ezen a területen is kivehetem részemet a szocializmus építéséből."

A taggyülésen igen jó javaslatokat tettek a szakszervezeti munka megjavítására a dolgozók, de különösen Egri Gyula, valamint Horváth I. Tibor húszas bizalmiak. Felszólalásukban kifejtették, hogy munkájukat úgy kívánják megjavítani, hogy a lehetőséghez képest egy szerelvényre fogják kérni csoportjuk tagjait, hogy egy kocsin végezzék munkájukat.

A tagdíjbeszedések pontossága érdekében pedig a fizetés előtt való napokon a felvilágosító munkát még fokozottabb mértékben fogják folytatni. A ferencvárosi forgalmi pályaudvaron Cseh II. József húszas bizalmihelyettes versenyre hívta ki a ferencvárosi f. m. valamennyi 20-as bizalmi csoportját a termelési eredmények növelése és a szakszervezeti munka megjavítása érdekében.

Ezek a felszólalások a dolgozók politikai fejlődéséről tesznek tanuságot, ebből az mutatkozik meg, hogy a tagság körében foglalkoztak a pártbizottság határozatával.

A szakszervezeti taggyülések eredményei mellett azonban hibák és hiányosságok is mutatkoztak. A rossz szervezésnek tulajdonítható az, hogy a ferencvárosi pályaudvaron a tagságnak mindössze 25 százaléka jelent meg a szakszervezeti taggyüléseken. A taggyülések hiányossága volt továbbá az, hogy keveset foglalkoztak a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció elleni harc fontosságával. Hiba volt az is, hogy igen sok helyen a szakszervezeti taggyüléseket termelési értekezlette változtatták át. Ezt bizonyítja például a miskolci villamosvasút szakszervezeti taggyülése, ahol a vállalatvezető elvtárs közel 30 perces beszédében csupán termelési kérdésekről beszélt. Ez persze a többi hozzászólásokat is befolyásolta. Hiányossága volt továbbá a taggyülésnek, hogy a szakszervezeti funkcionáriusok igen ritkán alkalmaztak önbírálatot.

A hiányosságok ellenére is megállapíthatjuk azt, hogy a tagság helyesléssel fogadta a Pártbizottság határozatát. A feladatunk most az, hogy a taggyülések tanulságait felhasználva, bevonjuk a szakszervezeti tagság széles rétegeit a mozgalmi munkába, annál is inkább, mert a Pártbizottság határozata hosszú időre megszabja a szakszervezetek feladatát a szocializmus építésében.

„Még nagyobb bizakodással várjuk a többi sorsolást, mi is, akik még nem nyertünk"

Mikor megjelentek az utcán az ötéves terv nyereménykötvényei sorsolási idejének plakátjai ez a sofőröknél az állomásokon állandó beszédtéma lett.

Azzal, hogy a kötvények első részének sorsolását Népi Köztársaságunk az előírt terv szerint az első év letelte után megkezdte, újabb csapást mért a suttogó jobboldali szociáldemokrata árulókra, akik azt a hitet akarták kelteni már a kötvények jegyzésénél, hogy ez az ígért sorsolás sohasem lesz meg és a dolgozók minél kevesebbet jegyezzenek, mert úgyis elvesztik pénzüket. Tudjuk jól, hogy a dolgozók öntudatán ez a mesterkedés már annakidején megtört, mert a dolgozók nagy lelkesedéssel propagálták a tervkötcsön jegyzését és az ellenség ügynökeinak a mesterkedései nem vezettek eredményre, mivel a dolgozók kb. 50 százalékkal túljegyezték az előirányzott összeget.

A dolgozóknak most újra bebizonyították népünk vezetői, élén a Párttal és Rákosi elvtárssal, hogy az ő szavuk tényleg szilárd kőszikla, amire építeni lehet és azt amit ők megígérnek az feltétlenül teljesül.

Sokan a szaktársak közül abban a szerencsés helyzetben vannak, hogy kötvényeiket kisebb-nagyobb nyereménnyel már ki is húzták és ezek nagy boldogan ujságolják az állomásokon, hogy az én kötvényemet ennyivel és ennyivel húzták ki és hozzátették, hogy most már megvehetem magamnak soronkívül azt, amire már oly régen vágytam, hála a magyar nemzet vezetőinek azért, mert megtartották most is, mint a multban is, mindig ígéreteiket.

Mindezeken túlmenően a tervkötcsön eredményes lebonyolításából hatalmas összegek kerülnek beruházásra, amelyeknek gyümölcsét az egész dolgozó magyar nép élvezi és azok a szaktársak pedig, akik ezen a sorsoláson nem nyertek, most már sokkal több reménnyel és bizakodással várják a legközelebbi sorsolást és remélik, hogy akkor ők lesznek a szerencsés nyerők.

Szabadság!

Streit István,
Az Autótaxi Vállalat
1383. sz. gk. vezetője.

„A szakmai továbbképzés elősegíti, hogy a munka frontján való helytállásunkkal a béketábort is erősítsük"

„T. Szerkesztőség!

Örömmel olvastuk a „Közlekedés" szeptember 1-i számában megjelent cikket, amely a TÜKER dolgozóinak szakmai továbbképzésével foglalkozik. A cikkhez, mint a tanfolyam hallgatója, szeretnék hozzászólni.

Samodai elvtárs nagyon helyesen állapította meg, hogy nekünk ismeretlen fogalom volt a szakmai továbbképző tanfolyam a mult kapitalista rendszerében. A szovjet nép hős fiainak kellett szétzúznia a magyar dolgozó nép elnyomóinak hatalmát, hogy Pártunk vezetésével szabadon építhessük új, igazi hazánkat, a népi demokráciát.

Mi, TÜKER dolgozók, boldogan hoztuk rendbe társadalmi munkával az iskolahelyiségünket, mert örültünk annak, hogy tanulhatunk, hogy tovább képezhetjük magunkat. A tanulás nagy örömet jelent nekünk, mert tudjuk, hogy a tudás fegyverével felvértezve értékesebb, hasznosabb munkásokká válunk és még több sikerrel dolgozhatunk öt éves tervünk mielőbbi megvalósítása érdekében.

Politikai és szakmai tudásunk fejlesztését, emelését munkáskáderekből lett előadók végzik, akik tudásuk legjavát adják át nekünk, mert tudják, hogy a szocializmus építése a dolgozók összességének nagy és közös feladata.

Pártunk irányítja szocialista munkaversenyünket, amellyel hatalmas eredményeket érünk el. Pártunk által tudatositott megváltozott munkaviszonyt felismerve, a gondolkodásunk is lényegesen megváltozott. Régen muszájból dolgoztunk a kapitalistáknak, most a munka becsület és dicsőség dolga a számunkra, amelyet szabad emberként végzünk. Ilyen a kapitalista államokban nincs és nem is lehet. Csak a Szovjetunióban és a népi demokráciákban jár a dolgozóknak méltó elismerés a jó munkájukért.

Samodai elvtárs cikkében a jó munka előfeltételéről ír. Arról, hogy nekünk tanuláson keresztül jó szakemberekké kell válnunk. Ez persze nem könnyü dolog, de aki komolyan veszi a tanulást, az meg tud birkózni a tudomány és technika megismerésének feladataival. Csak az szükséges ehhez, hogy meg legyen bennünk a szenvedélyes akarat.

A tanulás tempóját nem szabad lékezni, mert *Sztálin* elvtárs mondotta: aki elmarad, azt verik. Mi pedig nem akarjuk, hogy minket verjenek, mert eleget vertek bennünket az előtt a kizsákmányolói, hajcsáraink. Ezért nem szabad elmaradnunk, hanem a tudás útján, annak segítségével hatalmassá kell válnunk, hogy külső és belső ellenségeinkkel szemben szocializmust építő hazánkat meg tudjuk védeni.

Most következnek a tanácsválasztások. Ez a választás is népünk még teljesebb hatalomra jutását jelenti. Azt jelenti, hogy a dolgozók érdekében kell történni mindennek. Azt jelenti, hogy a dolgozók szavát, kívánságát mindenütt meghallgatják a dolgozó nép legjobbjai, akiket a tanácsba beküld ügyének intézésére.

Amikor pedig harcról van szó: legyen előttünk a koreai nép hős példája, amely hősiesen harcol az imperialisták ellen. A szabad népeket harcban és munkában mindenkor nagy erkölcsi erő jellemzi. Mi azzal támogatjuk a béketábort, ha a munka frontján helytállunk és függetlenségünket, haladást biztosító jövőnket nem adjuk semmiért. Erre nincs szükség, mert a nagy béketábor élén a hatalmas Szovjetunió és a világ dolgozóinak bölcs vezére, SZTALIN elvtárs áll! Saját területünkön is azért tudunk helytállni, mert bennünket a MDP és népünk szeretett vezére, RÁKOSI elvtárs vezet!

Simon János
tanfolyamhallgató

EREDMÉNYEK, HIBÁK ÉS FELADATOK AZ MHK-BAN

T. Közlekedés! Szeptember 3-ával megindult a *„Munkára Harcra Kész"* sportmozgalom II. időszakának próbázása. Az eddigi munkánkat kiértékelve megállapíthatjuk, hogy értünk el jó eredményeket, de igen komoly hibák is észlelhetők munkánkban. Jó eredményt ért el a próbázások terén Száva p. u., ahol a próbázásokat 102 százalékra teljesítették. (Az áthelyezett dolgozókat is lepróbáztatták.) Ugyancsak jó eredményt ért el Kőbánya p. u., ahol a nevezők 99 százaléka próbázott le. Száva és még egy-két pályaudvar sportfelelőse a jó felvilágosító munkának, az üzemi propaganda minden eszközének a felhasználásával, a Párt és Szakszervezet, valamint az állomásvezetőséggel való szoros együttműködés eredményeként érték el a szép eredményt.

A felvilágosító munka hiányának és a szervezetlenségnek tudható be az a hibás nézet, ami az egyes helyeken kialakult, hogy azért nem vesznek részt a próbázásokon, mert, aki MHK-zik, azt el fogják vinni katonának. Ebből világosan láthatjuk, hogy az ellenség keze az MHK-ban is működött és még működik is, főleg ott, ahol gyenge volt a felvilágosító munka. Ilyen területen azonnal felütötte fejét az ellenség és különböző rémmesékkel igyekezett távoltartani a dolgozókat az MHK-tól. Sportfelelőseink feladata most is és állandóan, hogy azonnal és kérlelhetetlenül csapjanak le azokra, akik az ilyen rémhireket terjesztik. Kíméletlenül el kell bánni azokkal, akik tudatosan igyekeznek gátolni az MHK-mozgalom sikerét. Komoly, felvilágosító munkával kell meggyőzni a jelentkezőket az MHK fontosságáról és a próbák letételéről.

Most feladatunk kell, hogy legyen az, hogy minden dolgozóval átbeszéljük az MHK-mozgalom jelentőségét, s domboritsuk ki, hogy a sport az ember egészségét, az ember erősödését szolgálja. Persze, e mellett igaz az is, amiről már meggyőződhettünk, hogy a sport, s igy elsősorban az MHK-mozgalom, mivel széles tömeget vont be, a termelés, s a termelékenység emelkedését nagymértékben segítette és segíti.

Ez persze természetes is, hiszen egy kisportolt dolgozónak könnyebben megy a munka, nem fárad el annyira, hiszen a sport erősit, frissit, és ruganyossá tesz. Az a feladat tehát, hogy a dolgozók előtt erről beszéljünk, mert a dolgozók akarnak sportolni, megértik a sportolás előnyét, mert erről már hallottak, s az MHK első féléve nyomán erről konkrétan meg is győződtek.

Meg kell állapítani azonban azt, hogy érhettünk volna el még szebb eredményeket, ha felvilágosító munkánk jobb lett volna, ha jobban megszerveztük volna az MHK-mozgalom menetét.

Igen nagy hibákat követtünk el akkor, amikor a dolgozóknak nem magyaráztuk, hogy testi adottságuknak megfelelően, melyik sportágban érhetnek el jobb eredményt. Ennek hiányában fordul elő nem egyszer, hogy a dolgozók azt a próbázási ágat választják, amiből nem tudnak olyan jó eredményt elérni. Pl. függeszkedést választja, holott a fekvőtámaszban sokkal jobb eredményt tudna elérni, vagy pl. súlylökést választ, holott a magas vagy távolugrás választásánál eredményesebben szerepelhetne. Sportfelelőseinknek, MHK-felelőseinknek, az edzésvezetőknek kell rámutatni egyik, vagy másik sportág könnyebbségére, avagy nehézségére. Igen gyakori hiba, hogy a próbákon, edzéseken eredménylap nélkül jelennek meg. Sportfelelőseinknek ki kell osztani az eredménylapokat, hogy a jelentkezők tanulmányozhassák és megismerhessék azokat az értékszinteket, melyeket el kell érni.

Sportfelelőseink kössék össze az MHK II. időszak próbáit a politikai eseményekkel, indítsanak versenyeket az „üzem legjobb 1500-as", legjobb gránátvetője, stb. címért. Kapcsolják össze az MHK-próbát a közelgő tanácsválasztással, szervezzenek ünnepélyes MHK-próbát a tanácsválasztás megünneplésére, indítsanak versenyt az üzemek között, hogy az október 22-i helyi tanácsválasztás napjára 100 százalékig befejezzük a II. időszak próbáit. Ezzel is járulianak hozzá Pártunk vezetésével az eddig elért eredmények további fokozásához, újabb hatalmas eredmények eléréséhez, céljaink megvalósításához.

A sport és MHK felelősök szervezzenek a Párt és az Üzemi Bizottság funkcionáriusai részére kollektív próbákat, hogy a vezető funkcionáriusok személyes példamutatása serkentse a dolgozókat a próbák letételére. Az MHK II. időszakának elvégzése, 100 százalékos teljesítése igen komoly feladatokat ró sportfelelőseinkre, mely feladatokat csak szorosan együttműködve a helyi Párt és Üzemi Bizottság szervezetével, csak azok támogatásával tudunk elvégezni. Csak e segítségekkel tudjuk elérni azt, hogy az október 22-i helyi tanácsválasztások napjára minden üzemünk teljesitse feladatát, a jelentkezők 100 százalékos lepróbáztatását.

E feladatok végrehajtásánál lebegjen szemünk előtt az a tudat, hogy Pártunk célkitűzéseit, az ötéves terv végrehajtását csak akkor tudjuk elérni, ha abba öntudattal, kollektivan az egész magyar dolgozó nép részt vesz úgy politikai, mint gyakorlati munkájával egyaránt. Az ötéves terv végrehajtását nagyban segíti az MHK-mozgalom. Ez a feladat pártfeladat, ennek végrehajtása nekünk elsőrendű kötelességünk.

Szabadság!

Sportbizottság."

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVARI ALADAR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Ipari szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVAN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGAN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Tel.: 124—893, 126—452.
Szikra Lapnyomda Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Közlekedés

RÁKOSI ELVTÁRS VEZETÉSÉVEL
ELŐRE
A NÉPFRONT GYŐZELMÉÉRT!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM, 21. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 október 15.

A termelékenység emelésével, jó felvilágosító munkával, az ellenség elleni harccal

biztosítják dolgozóink a tanácsválasztás sikerét, amely hatalmas kiállás a béke ügye mellett

„A tanácsok választása mutassa meg újra népünk egységét, összekovácsoltságát. Mutassa meg, hogy a Függetlenségi Népfront mögött ott áll az egész ország, hogy a dolgozók milliói egyemberként követik felemelkedésünk, újjászületésünk hatalmas motorját, a Magyar Dolgozók Pártját. Legyen a választás sikereink sorozatának folytatója, adjon friss lendületet az új szocialista hazát építő ötéves tervünknek."

(Rákosi elvtárs „A tanácsválasztásokról" című cikkéből, a „Szabad Nép" 1950 október 15-i számából.)

Közeleg a magyar dolgozó nép ünnepe, október 22-e, a tanácsválasztások napja. A közlekedés szervezett dolgozói, a vasutasok, közúti közlekedési alkalmazottak, gépjárművezetők, szállítómunkások, hajósok, repülők és kikötőmunkások közel negyedmilliós családja felkeredéssel és határtalan örömmel fogadja a magyar nép győzelmei szervezőjének, a Magyar Dolgozók Pártjának, *Rákosi* elvtársnak hatalmas perspektivákat nyitó ajándékát: a népi tanácsokat.

A tanácsválasztás jelentőségét megértették dolgozóink és lendületesen vissza az előkészületeket, hogy elősegítsék a maguk területén a választás sikerét. Jól tudják öntudatos dolgozóink, hogy a helyi tanácsok rendszere tovább erősíti népi demokráciánkat és megszilárdítja a munkásosztály vezető szerepét, a munkásság és a dolgozó parasztság szövetségét. A dolgozó nép legjobb, legbecsületesebb fiai között, akik bekerülnek a tanácsokba, ott lesznek a közlekedés szervezett dolgozói is, fizikai és értelmiségi dolgozóink, ifjúságunk képviselői és nődolgozóink. Valamennyien jól tudják, hogy a Népfrontot a Magyar Dolgozók Pártja vezeti és hogy kormányunk — a Népfront kormánya — minden cselekedetével nagy Pártunk útmutatását követi a dolgozó nép szolgálatában.

A tanácsok, ahol legjobb dolgozóink, a termelés frontján élenjáró sztahánovistáink, értelmiségi dolgozóink munkálkodnak majd, — a nép akaratának megtestesítői, a népakarat végrehajtói lesznek.

Néhány nap választ el bennünket a tanácsválasztástól, ahol a dolgozó millók, közöttük a közlekedés öntudatos dolgozói titkosan, saját tapasztalataiktól vezetve adják le szavazataikat. Azokra a jelöltekre fognak szavazni, akik, mint ők maguk is, dolgozók, s akik eddigi magatartásukkal, népi demokráciánkhoz való hűségükkel, a termelésben elfoglalt helyzetüknél fogva elnyerték munkatársaik bizalmát és becsülését.

Már eddig is közel harmincezer munkás és dolgozó paraszt áll hazánk különböző vezető funkcióiban. Most, népünk történelme folyamán, először vesznek majd részt a dolgozók százezres tömegei a tanácsokon keresztül a közügyek intézésében.

Sztálin elvtárs mondotta az alkotmánnyal kapcsolatban, amely előírja, hogy a tanácstagok kötelesek állandó, éleven és szoros kapcsolatot tartani választóikkal, a következőket: *„A küldöttnek tudnia kell, hogy ő a nép küldöttje . . ., s hogy azt az irányvonalat kell követnie, amely szerint adott neki utasítást a nép. Ha letért az útról a választóknak joguk van új választások kitűzését követelni és az útról letért küldöttnek a szűrét kitenni".* A beszámolás kötelezettsége és a tanácstagok visszahívhatósága egyik biztosíték arra, hogy a tanácsok tagjai át fogják érezni megbízatásuk felelősségét. Sem a helyi tanácsban, sem a végrehajtó bizottságban nincs egyetlen kinevezett tag sem, munkájukban közvetlenül a lakosságra támaszkodnak, biztosítják a dolgozók tevékeny részvételét, kezdeményezését és ellenőrzését az államhatalom helyi gyakorlásában.

A helyi tanácsok munkája azt fogja jelenteni, hogy szinte máról holnapra

Éljen az ötéves Szakszervezeti Világszövetség!

Nemzetközi Szövetségünk varsói értekezlete a béke ügyét vitte előbbre

A Szakszervezeti Világszövetség kebelében működő szakmai tagozat: a Szárazföldi- és Légiközlekedési Dolgozók Nemzetközi Szövetsége szeptember 18—22-e között tartotta megalakulása óta első értekezletét a lengyelországi Varsóban.

A magyar vasutasokat, közúti közlekedési alkalmazottakat, gépjárművezetőket, szállítómunkásokat és repülőket *Gáspár* Sándor elvtárs, a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének főtitkára képviselte.

Az értekezlet a „Tanítók Háza" nagytermében vette kezdetét. A konferenciát *Sztahács* elvtárs, a Lengyel Vasutas Szakszervezet főtitkára nyitotta meg, majd utána Alphonse *Drouard* elvtárs, a Francia Vasutas Szövetség főtitkárának elnöki megnyitója következett. Ezután került sor az elnökség megválasztására, melynek végeztével Kuba delegátusa felvételét kérte a Szövetségbe. A felvételt egyhangúan elfogadták.

A napirendi pontoknak az elnök által való ismertetését követően javasolták, hogy az értekezlet táviratilag üdvözölje és fejezze ki teljes szolidaritását a szabadságáért harcoló hős koreai néppel. A távirat szövegét hatalmas lelkesedéssel fogadták el a küldöttek. Ugyancsak tiltakozó táviratot intéztek a konferencia első napjának berekesztése előtt *Trygve* Liehez, az ENSZ főtitkárához, az imperialisták koreai agressziója és a békés lakosság embertelen pusztítása miatt.

Az egyes bizottságok megválasztása után, *Massini* elvtárs beszéde következett. *Massini*, az olasz dolgozóknak a béke érdekében kifejtett munkásságát ismertette és a további feladatokról beszélt. Utána Roman *Chwalek* elvtárs, a Német Demokratikus Köztársaság Vasutas Szakszervezetének elnöke, majd a Csehszlovák Népköztársaság küldötte állott fel szólásra. Mindketten a népi demokrácia eredményeiről, a békeküzdelemről, a munkaversenyek eredményeiről számoltak be. Utánuk a norvég és luxemburgi küldött számolt be csatlós kormányaik ténykedéséről, vázolva a dolgozók nehézségeit és a sárga szakszervezetek aljas munkáját.

Az értekezlet harmadik napján, szeptember 20-án került sor a Szakszervezeti Világszövetség titkárának, Boleslav *Gebertnek* beszédére, majd magyar részről *Gáspár* Sándor elvtárs szólalt fel.

Gáspár elvtárs üdvözölte az értekezletet a magyar szervezett dolgozók nevében, hangsúlyozva, hogy a magyar dolgozók tudják és értékelik azt a tényt, hogy a Szovjetunió, a dicsőséges Szovjet Hadsereg szabadított fel bennünket a fasizmus járma alól.

A magyar szervezett közlekedési dolgozók azonban nemcsak felszabadulásukat köszönhetik a Szovjetuniónak, — mondotta —, hanem azt a mérhetetlen segítséget is, amelyet a szovjet tapasztalatok alkalmazása révén, népgazdaságunk erősítése érdekében kapunk a hős szovjet néptől.

A közlekedés szervezett dolgozói ezt az értékes támogatást azzal hálálják meg, hogy egymás után aratják győzelmeiket a termelés frontján, sikeresen lebonyolítják az őszi csúcsforgalmat, leleplezik és megsemmisítik az imperialisták hazai ügynökeit, erősítik a béke táborát, elmélyítik szeretetüket és ragaszkodásukat a hatalmas Szovjetunió, e a haladó emberiség bölcs tanítója, *Sztálin* elvtárs iránt.

Gáspár elvtárs részletesen ismertette a termelés vonalán elért eredményeket, a békéért folytatott küzdelem állását és ígéretet tett a dolgozók nevében arra, hogy még nagyobb erővel, még eredményesebben fognak harcolni a békéért.

Szeptember 21-én tovább folytatták a munkát. Alphonse *Drouard* elvtárs beszélt, majd utána Stelian *Moraru* elvtárs szólalt fel.

Ezután az értekezlet viszonválaszokat fogadott el, melyeket a konferenciát üdvözlő országok szervezeteinek küldtek.

Gáspár elvtárs ezután magyar részről javasolta, hogy az értekezlet küldjön üdvözlő táviratot *Sztálin* elvtársnak. Az értekezlet résztvevői egyemberként álltak fel helyükről és viharos ünneplésben részesítették hosszú perceken keresztül a béke őrét, a Szovjetuniót és a világ népeinek bölcs tanítóját, *Sztálin* elvtársat, majd egyhangúlag elfogadták a javaslatot.

Szeptember 22-én vezetőségi ülés volt, amelyen az érdekelt küldöttek kitárgyalták a napirendi pontokat.

Ezzel az FSM szállítómunkások varsói vezetőségi értekezlete végetért.

A világ szállítóipari dolgozói minden elnyomás ellenére is a békéért harcolnak

A varsói értekezleten elhangzott reformátumok is bizonyították, hogy az imperialisták előkészítik a harmadik világháborút. Az egész nemzetközi helyzet azt mutatja, hogy ez a veszély napról-napra növekszik. A háborús őrültek veszett fegyverkezési iramát, az amerikai fegyvereknek Nyugat-Európa államaiba való küldése, az Egyesült Államoknak Koreában végrehajtott agressziója csak megerősítik a tényt.

A kapitalisták, miután nem képesek a szokásos megtorlási eszközökkel elnyomni a népek növekvő és ellenállhatatlanul előretörő szabadságmozgalmát, az imperialisták klikkje fejvesztetten rálépett arra az útra, hogy rázúdítsa az emberiségre az atomháború és a bakterológiai háború borzalmait, megsemmisítse a népeket, lerombolja a városokat, az ipart, a közlekedést és tönkretegye végülis a civilizációt.

A békéért folyó harc a jelen körülmények között a férfiak és nők százezreinek küzdelme az életért, a civilizációért, az emberiség boldog jövőjéért.

A kapitalista államokban, miután a háború előkészületeinek költségeit is a dolgozókkal fizettetik meg, érthető, hogy a dolgozó kizsákmányolása intenzívebb lett és a reakció mindig véresebbé és dühöngőbbé válik. Munkásellenes törvényeket hoznak, hogy megkíséreljék erőszakkal megtörni a munkásmozgalmakat és a szolgasorba döntött népek felszabadító küzdelmét és kegyetlenül üldözik a békeharcosokat. Valamennyi úgynevezett *„demokratikus"* kapitalista államban a polgári demokrácia fasiszta diktatúrává fajult.

A munkásosztály semmivé teheti az imperialista háborús uszítók bűnös terveit. E célból mindenekelőtt a béke zászlaja alatt kell összegyűjtenie minden becsületes embert, politikai és vallási meggyőződésre való tekintet nélkül, mert a békéért való világmozgalom ereje tömegjellegében rejlik.

Egész sor cselekedettel bizonyították be a vasutasok, e egyéb szállító ipari dolgozók, hogy nem engedik magukat a háborúk szolgálatába állítani. A dolgozók ilymódon összekötik a békéért folyó harcot az elbocsátások ellen és a bérek emeléséért, valamint létalapjuk védelméért folytatott küzdelemmel.

Az a nyomor és elesettség, amely a nyugati, de főként a marshallizált országok dolgozóinak helyzetét jellemzi, végső elkeseredettséget szül. A gazdasági szétzüllés, a dolgozók életszínvonalának állandó csökkenése, valamint az atomháborúnak fenyegető réme mégjobban emeli ezeknek a dolgozóknak elégedetlenségét.

Hosszú hasábokon sorolhatnánk ezeket az állapotokat, a munkásság elnyomását, ami egyben maga után vonja a békefront tömegalapjának még nagyobb fokban való kiszélesítését.

Nekünk, akik békés körülmények között élünk, és alkotunk, a Szakszervezeti Világszövetség fennállásának ötéves évfordulóján meg kell fogadnunk, hogy támogatjuk az imperialista elnyomás alatt lévő dolgozók harcát. A magunk területén tovább erősítjük a béke frontját, mozgósítjuk a dolgozók széles tömegeit, hogy semmivé tegyük az új világháború előkészítőinek bűnös terveit.

A közlekedés szervezett dolgozói hűek a nemzetközi harci hagyományaikhoz és becsülettel fogják a béke megvédésével kapcsolatos feladataikat teljesíteni és nehéz munkájában a Szakszervezeti Világszövetséget támogatni.

Lev Oszanyin:

A KOREAI KATONÁKHOZ...

Emlékszel még a koreai táncra?
Kendőt lengettek könnyű lánykezek,
Összefonódott karjaiknak lánca,
Suhantak, szálltak, mint a fellegek...
Gyorsuló ritmus — mennyi, mennyi szépség!
Te, meg én és a sok nép sok fia
Virágot szórva kiáltottuk nékik:
Éljen, éljen a szabad Korea!

Régen volt ez? A vér s a könnyek árja
Korea földjét elborítja már
S az amerikai bombázók lánca
Füstölgő Phönjan felett bőgve száll.
Tán épp az a lány mosolygott ránk tegnap,
Ki ma szilánktól sebezve, halott,
Kivel együtt dalolt a komszomolka,
S kit a tábortűz mellett átkarolt?

Ha egy nép tudja már: mi a szabadság,
Nem adja többé soha, senkinek!
Ezért harcol a gaz támadók ellen
Tűzön-vízen át a hős hadsereg.
Koreában kibomlott már a zászló,
Az egység és szabadság zászlaja,
Orzi büszkén az ifjú hősök nevét,
Kik Szöulért vérük adták oda.

Dicsőséges Észak! Veled szemben
Tenzsen, Csonzsu és Puszan füstje száll —
Vállak feszülnek egymásnak keményen:
Sok déli partizántestvér készen áll.

Ti, ifjak, kik a békéről daloltok,
A békét fegyverrel is véditek,
Célotok felé KIM-IR-SZEN vezérel,
Emlékszünk rátok! Bízunk bennetek!

Találkozunk még tábortűz fényénél,
Szabad hazában, békés ég alatt,
S boldog, táncos leányaltoknak
Az egész világ hint virágokat!

Fordította: Hajdú Mária

Adjunk széles lendületet a választások tiszteletére rendezett versenynek

A Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnöksége által a Szovjetunió Legfelső Tanácsának megválasztása tárgyában kiadott rendelet az egész országban hatalmas lendületet adott a szocialista munkaversenynek.

„A szeretett haza dicsőségére új termelési eredményekkel tesszük emlékezetessé a Legfelső Tanács választásának napját!" Ez a harci felhívás hangzik erőteljesen mindenütt az országban, — a Csendes-Óceán partjaitól, a Baltikumig, a Kaukázuson-túlról a Sarkvidékig.

Az ipar, a közlekedés és a mezőgazdaság minden ágában a dolgozók millióri, a legkülönbözőbb szakmákban dolgozó emberek, szocialista munkaversenyben nagyobb kötelezettségeket vállalnak ezekben a napokban.

A választások tiszteletére rendezett versenyek résztvevői napról napra túlszárnyalják a termelési feladataikat. Így pl. a moszkvai *„Sarló és Kalapács"*-gyárban attól a naptól kezdve, hogy a gyűléseken kötelezettségeket vállaltak, sok váltás rendszeresen a tervben előirányzott mennyiséget meghaladó fémet termel. A közelmúltban *Ivanov* mester műszakja a terv szerinti mennyiségen felül 23 tonna hengerelt vasat termelt s egyidejűleg az év legmagasabb termelését érte el. Az *Ordzsonikidzéről* elnevezett uráli nehézipari gépgyárban az üzemek, műhelyek és részlegek jelentősen túlszárnyalják a napi munkafeladatokat. A kuznyecki szénmedence legnagyobb kerületében, a prokopjevi kerületben majdnem minden bánya több szenet termel, mint amennyit a terv előírt. A harkovi traktorgyárban 270 brigád ért el kimagasló teljesítményt. A kupavinói finomposztógyárban kb. 170 brigád selejt nélkül dolgozik, s az elsőrendű minőségű szövetek gyártása a vállalatnál az össztermelés 98.5 százalékát érte el. A kolhozdolgozók, a gép- és traktorállomások, valamint a szovhozok munkásai szavukat adják, hogy a Legfelső Tanács választásait azzal teszik emlékezetessé, hogy határidő előtt befejezik mindazokat a munkálatokat, melyek a tavaszi vetéshez való előkészületekkel kapcsolatosak, lerakják a nagy termés alapját és biztosítják a közösségi állattenyésztés további növelését.

A hatalmas munkalendület újabb fényes jele, a lángoló hazafiasságnak, a szovjet ország sokmilliós dolgozó tömegei kiapadhatatlan alkotó energiájának, szocialista hazájuk, a hősi bolsevik párt, a szovjet kormány és a dolgozók nagy vezére, Sztálin elvtárs iránt érzett forró szeretetének és feltétlen odaadásának. A szovjet nép Lenin zászlaja alatt, Sztálin vezetésével felépítette a szocializmust és biztosan halad a kommunizmus felé vezető úton.

A Szovjetunió dolgozói a küszöbön álló választásokra úgy készülnek, mint nagy örömteli ünnepre, arra törekednek, hogy a választást a háború utáni sztálini ötéves terv határidő előtti teljesítéséért vívott harcban elért újabb termelési eredményekkel tegyék emlékezetessé.

A szocialista munkaverseny ezrével bevonult a szovjet emberek mindennapi életébe.

A munkaverseny ama legfőbb feladatok megoldására irányul, melyek most az ipar, a közlekedés, a mezőgazdaság előtt állnak. Azok a munkások, akik egyéni munkaversenyre lépnek, arra vállalnak kötelezettséget, hogy rendszeresen túlteljesítik a munkanormákat, jobban használják ki a technikát, kiváló minőségű árukat termelnek, továbbá nyersanyagot takarítanak meg. Az üzemek és vállalatok kollektívái akkor, amikor a Szovjetunió Legfelső Tanácsa választásának tiszteletére munkaversenyre lépnek, kötelezettséget vállalnak arra, hogy a határidő előtt teljesítik az első évnegyed tervét, hogy növelik a munka termelékenységét, csökkentik a selejtet, javítják a termékek minőségét, csökkentik a termelés önköltségét. Egyre több olyan gyár, ipartelep és bánya van, ahol a dolgozók harcot folytatnak annak érdekében, hogy vállalataikat a kollektív sztahánovista munka vállalataivá tegyék.

A Szovjetunió legkiválóbb dolgozói — a gyárak, a közlekedés és a földek sztahánovistái — nem egyszer megmutatták munkahősiességüket. Most is, a kommunizmus építésének új szakaszában, amikor a háború utáni ötéves tervet sikeresen teljesítik és túlszárnyalják, tanubizonyságot tesznek arról, hogy harcolnak az újért, a jobbért, a haladóért, azért, hogy még jobban feltárják és használják a termelés minden belső tartalékát.

Akkor, amikor a szovjet nép a Szovjetunió Legfelső Tanácsa választásainak tiszteletére versenyt folytat, egészében eltölti az az elhatározás, hogy még magasabbra emelje szocialista államunk erejét, hogy egyre újabb eredményeket érjen el a gazdaság és a kultúra minden ágában.

Az egész népre kiterjedő munkaverseny résztvevőinek gondolatait és érzéseit jól és egyszerűen fejezte ki *Oszsanyekov* Szulejmán, karagandai érdemes bányász. A bányászok gyűlésén tartott felszólalásában ezeket mondotta:

— A választások napja — nagy ünnep. Hatalmas, gyönyörű hazánk iránt érzett büszkeség és öröm tölti meg szívemet. Köszönet, hálás köszönet a Pártnak, a mi drága *Sztálinunknak*, a boldog életért!

— Emeljük még magasabbra a Szovjetunió Legfelső Tanácsa választásának tiszteletére folyó szocialista munkaverseny zászlaját!

(Folytatás az 1. oldalról)

békeszeretetét, azt, hogy megvédjük eddigi eredményeinket, azt, hogy még jobban elmélyítjük szeretetünket és hálánkat a béketábor őre, a hatalmas Szovjetunió és népünk barátja, a nagy *Sztálin* iránt.

A vasutasok a tavalyi 40 millióval szemben közel 66 millió forint békekölcsönt jegyeztek

Ez a lelkesedés, ez az elszántság mutatkozott meg a békekölcsönjegyzésnél például a vasutasoknál, akik a multévi 40 milliós tervkölcsönjegyzést messze túlszárnyalva, a békekölcsön összegét 65.759.500 forintra emelték.

Az egyes területi igazgatóságoknál a következőképen oszlott meg a jegyzés:

A budapesti MAV igazgatóságnál 29,811.500 forintot jegyeztek, az egy főre eső átlag 483 forint. a debreceni igazgatóságnál 485 forint átlaggal 8,373.050 forintot jegyeztek: a miskolciak 9,546.450 forint jegyzéssel az egy főre eső átlagot 602 forintra emelték; a pécsi területen 452 forintos átlaggal 5,856.500 forintot, a szegedi igazgatóság területén 5,513.750 forintot 503 forint átlaggal és végül a szombathelyi igazgatóság területén 495 forintos, egy főre eső átlaggal 6,658.250 forintot jegyeztek.

A dolgozók lelkességére és békeszeretetére számos példát hozhatnánk fel. Szeged állomáson például *Kondás* István főraktárnok, akinek nyolc gyermeke van 700 forintott jegyzett. *Ábrahám* Anna vonatfékező pedig, bár baleset miatt kifolyólag két hónapja beteg, 800 forintot jegyzett.

A hatvani fűtőház kis úttörői indulókat énekeltek a kölcsönjegyzők lakásánál, s maguk az ipari tanulók is 250 forintot jegyeztek.

A GySEV-nél is nagy lelkesedéssel folyt a jegyzés. Például *Bungár* Boldizsár motorvezető 1600, *Lovas* Endre lakatos, ÜB-tag 1500. *Oláh* József előmunkás, kazánkovács 1600 forintot jegyzett. Meg lehet állapítani, hogy a GySEV üzemi bizottságok jól viszonyultak a jegyzéshez, s úgy a műhelyek, mint az állomások nagy segítséget nyujtottak.

Békéscsabán, az Utaselátó dolgozói, *Simon* Pál Tibor, ötgyermekes apa 1200 forintos fizetés mellett 2500 forintot, *Nagy* László ugyanitt 3600 forintot jegyeztek.

Torma Károly fékező, amikor kéthavi fizetését jegyezte Miskolcon, ezt mondta: *„azért adom, mert gyermekeimet nem háborúra, hanem a béke építésére akarom nevelni".*

Nyékládházán *Jakab* Erzsébet kezelőnő havi fizetésének több mint kétszeresét jegyezte. Így beszél: *„Én a békét akarom, nem pedig a háborút. Így járulok hozzá a szocializmus felépítéséhez, az ötéves terv megvalósításán keresztül. Köszönöm a Pártnak és Rákosi Mátyásnak, hogy dolgozhatok és tanulhatok. A multban, hacsak férjhez nem mentem volna, nem tudtam volna az életben soha, úgy boldogulni, mint most."*

A szolnoki műhelyben például a kovács-részlegnél rögyűlést tartottak az úttörő-gyerekek. Az egyik 14 éves előadó kislány gyönyörű virágcsokorral köszöntötte fel *Zöldi* kovácsot és megköszönte neki, hogy 1200 forintott jegyzett. *Zöldi* nagy meghatottsággal vette át a gyermekektől a virágot, néhány keresetlen szót mondott, majd hatalmas lelkesedéssel megindult a jegyzés.

Barcs fűtőháznál *Buzier* Péter pártonkívüli fűtő 1000 forintos havi fizetés mellett 2500 forintot jegyzett. Kijelentette, hogy ő udja, miért jegyzett: a békére szavazott. *Buzier* egyébként az „500 kilométeres"-mozgalom élharcosa.

Móricz László ifjúmunkás, a dombóvári fűtőház dolgozója, aki jó példával jár elől a négyes sztahánovista kapcsolt mozgalomban, 1700 forintot jegyzett.

Veszprémben *Jócsi* Ferenc és *Márkus* Ferenc műszaki dolgozók készpénzjegyzésükön kívül három újítást ajánlottak fel a béke győzelméért. Ezeknek értéke többezer forint.

A legtöbb helyen, de döntő mértékben a miskolci területen élenjártak a szathánovisták, élmunkások a jegyzésben.

Éljen a béketábor zászlóvivője, példaképünk, a hatalmas Szovjetunió!
Éljen a világ dolgozóinak vezetője, a nagy Sztálin!

A dolgozók nagy lelkesedése közben adták át a vasút üzemeiben „az őszi forgalom legjobb dolgozója" címért indított verseny élenjáróinak, a szakszervezet vándorzászlóit. Képünkön Krekó elvtárs, a vasutas szakszervezet szervezési osztályának vezetője átadja a zászlót, Vilmányi Tibor esztergályosnak, a járműjavítók legjobb dolgozójának.

A szeptember havi kiértékelés alapján ünnepélyesen átadták a vándorzászlókat az őszi forgalom legjobb dolgozóinak

Az elmult napokban megtörtént „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért folyó verseny szeptember havi kiértékelése. A szakszervezet által felajánlott vándorzászlókat ünnepélyes keretek között, a dolgozók lelkesedése közben nyujtották át az élenjáró vasutasoknak.

Röviden közöljük azoknak a kiváló vasutas dolgozóknak nevét, akiknek jó munkájukkal szeptember hónapban sikerült országos viszonylatban a megtisztelő első helyre kerülni.

Tóth Tibor forgalmi szolgálattevő (Debrecen); *Szúyor* Béla és brigádja kocsirendezők (Pécs); *Kádas* István gépkísérő (Szerencs); *Reskó* Sándor vágókezelő (Debrecen); Tegai István vonatkísérő (Debrecen); *Pásztor* János gurító (Debrecen); *Földi* István siktoló (Budapest, Keleti pu.); *Vajda* Vilmos központi kocsiintéző (Vasúti Főosztály); *Csuba* István forgalmi menetirányító (Vasúti Főosztály); *Puskás* Lajos állomási kocsiintéző (Miskolc sz. pu.); *Nagy* László vonali tervfelelős (Tatabánya-Felső); *Major* Pál és brigádja ponk-kiraka munkások (Budapest, Nyugati pu.); Ifj. *Lévai* József kocsifelíró (Kőbánya-Felső). *Szalai* Lajos kereskedelmi menetirányító (Tapolca); *Lengyel* Mihály mozdonyvezető (Keleti Fűtőház); *Szűcs* István vontatási szakmunkás (Miskolc, Fűtőház); *Szabó* Lajos vontatási menetirányító (Bpesti MÁV Igazgatóság); *Molnár* János pályamunkás (Bpest, Terézvárosi Osztálymérnökség); *Szabó* János pályafenntartási előmunkás (Kaposvári Osztálymérnökség), *Papp* Bálint pályamester (Budapest, Terézvárosi Osztálymérnökség); *Varsányi* Ádám pályafenntartási ipari munkás (Váci Osztálymérnökség); *Kiss* I. József fatelítő magyázó (Püspökladány); *Kancsár* Tamás felépítményi és vasanyagjavító lakatos (Felépítményi és Vasanyagjavító ÜV); *Gömöri* Béla hegesztő (Hídépítő Ipari Vállalat). *Vilmányi* Tibor esztergályos (Landler Jenő Járműjavító ÜV); *Csontos* József főtávirdamester (Távközlő és Biztosítóberendezési Szolgálat, Budapest, Ferencváros pu.-i szakasza). *Kigyósi* Sándor műszaki értelmiség (Landler Jenő Járműjavító ÜV); dr. *Szegő* István ksz könyvelő, adminisztratív dolgozó (Vasúti Főosztály, 4. szak.) és végül *Kovács* Lajos visszatérítési előadó (Bevételi Főrőrségi, Visszatérítési és Kártérítési Hivatal).

Üdvözöljük a vasutas tízezrek nevében „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért megindult versenyben elharcolt Kívánjuk, hogy jó munkájukkal további sikereket érjenek el. Az élenjárók megbecsülése egyúttal legyen példa azok számára, akik még nem érték el a vándorzászlót nyert dolgozók teljesítményét. Méritsenek biztatást az élenjárók példáiból és ne feledjék el, hogy a hatalmas eroprobának még csak az elején vagyunk és e hó végén és november elején még inkább fokozni kell erofeszítéseinket.

A verseny kiszélesítésével, a kocsiforduló meggyorsításával, az őszi forgalom maradéktalan lebonyolításával leszünk csak méltók a Párt ajándékára: a tanácsokra. De semmivel mással, mint e versenyben való jó munkánkkal tudjuk megköszönni ezt az ajándékot, amely hozzásegít bennünket a szocialista vasút megteremtéséhez és hatalmas mértékben elő fogja segíteni a vasutas dolgozók gazdasági és kulturális felemelkedését.

Neki kell tehát gyűrűznünk, hogy a nagy erőpróbával is megmutassuk: megérdemeljük a tanácsokat, megérdemeljük az új népi közigazgatási szervet, amely a dolgozó nép, a magyar vasutasok boldogulását szolgálja. Ha összefogunk, erőinket egyesítjük, külön-külön is átérezzük, mit jelent az őszi forgalom sikeres lebonyolítása az ötéves terv megvalósításában, a béke megvédésében, akkor minden akadállyal szemben győzedelmeskedni fogunk. A nagy erőpróba sikere azt is bizonyítja, hogy elmélyítettük szeretetünket a Szovjetunió és népünk, a vasutasok nagy barátja, Sztálin elvtárs iránt. Azt fogja bizonyítani, hogy legyűrtük az útunkba kerülő imperialista ügynököket, a belső ellenséget. Azt fogja bizonyítani, hogy szivügyünk a béke, a magunk és családunk boldog jövője.

Fokozzuk a harcot az ellenséggel szemben, vigyük győzelemre az őszi forgalom ügyét!

Ötéves tervünk első tervévének befejezéséhez közeledünk. A magyar munkásosztály és dolgozó parasztság nagy tömegei versenyben állnak, hogy ezévi tervüket necsak teljesítsék, hanem határidő előtt fejezzék be. Természetes és szükségszerű, hogy az iparban és a mezőgazdaságban bekövetkező minden nagyobb változás kihat a vasút munkájára. Befolyásolja a vasút által elszállítandó árumennyiséget.

Tavaly a Sztálini Műszak, ez évben április 4-e és május 1-i munkaversenyek és általában a munkaversenyek fokozódó tempója mindazt bizonyítják, hogy a vasút szállítási feladatai párhuzamosan nőnek a dolgozók lendületével, a munkaverseny fokozódásával. Ha emellett figyelembevesszük, hogy ebben az évben az őszi forgalom a vasútra különösen nagy szállítási feladatot hárít, világosan megmutatkozik, hogy a vasutas dolgozók és magának a vasútnak a jó munkája a szocializmus alapjait lerakó ötéves tervünk első tervévének szempontjából igen fontos és jelentős tényező.

Népgazdaságunk szüntelen erősödése és a vasút jó munkájának az összefüggését a vasutas dolgozók túlnyomó többsége ma már megérti. Ezt fejezi ki az a hatalmas méretekben folyó munkaverseny a vasútnál, amely „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címért folyik. A verseny eredménye már eddig is az, hogy bár a szállítási feladatok ez év szeptember végén, október elején már jelentősen túlhaladták a tavalyi legmagasabb csúcsot, mégis munkánkban semmi komolyabb fennakadás nem történt, ellenkezőleg, a vasút zavartalanul elégíti ki a szállítási szükségleteket.

Vannak azonban hiányosságok is és ezeknek nem kis része a vasútnál megbujt ellenség kártevő munkájának tudható be. A vasútnál megbujt ellenséges elemek mindent elkövetnek, hogy gátolják, fékezzék jó munkánkat. Már a júliusban megtartott vasútüzemi értekezlet határozata is megállapítja: *„Az őszi forgalomért vivott harcunk fokozni fogja az ellenség ellenállását. Az imperialisták ügynökei, a jobboldali szociáldemokraták és klerikális reakció mindent elkövetnek, hogy megakadályozzák békés építő munkánkat."*

A magyar nép és közlük a vasutas dolgozók ellenségeinek működése elsősorban megmutatkozik a balesetek növekvő számában. Egyes vasúti „szakemberek" azt állítják, hogy a forgalom növekedésével szükségszerűen növekedni kell a balesetek számának. Lehetséges, hogy ez a szabály a kapitalista vasútra áll, de semmiesetre sem vonatkozhat ránk és általában azokra az országokra, ahol a szocialista vasutat építik. Az ilyen szabályt felállító „szakemberek" nem veszik figyelembe a vasutas dolgozók növekvő öntudatát, a munkához való megváltozott viszonyát, odaadását és kötelezettségvállalását hazájával és munkájával szemben. Bátran ki lehet mondani, hogyha az őszi forgalom során egyes területen szaporodik a balesetek száma, ez nem a nagyobb szállítási feladatnak, hanem az ellenség tudatos kártevésének tudható be. Hogy az ellenség egyes területen tud nekünk károkat okozni, azt mutatja, hogy szaporodik a kíméletlen tolatások, a megfutamodások és a személyi sérülések száma. Például: míg 1949 szeptemberében egy olyan kocsimegfutamodás volt, ami súlyos következményekkel járt, addig 1950. szeptemberében ez a szám nyolcra szaporodott. Míg tavaly szeptemberben a forgalmi szolgálatban a személyi sérüléseknél 11 üzemi baleset volt, most egy évvel később ez a szám 24-re ugrott fel.

Általában a forgalmi szakszolgálatban a munkafegyelem hiánya miatt tavaly szeptember óta közel a duplájára, 64—109-re emelkedett a balesetek a száma. Minden nem véletlen, ez az imperialisták hazai ügynökeinek, a jobboldali szociáldemokratáknak, a kulák és klerikális reakciónak aljas kártevése, hogy gátolja a becsületes vasutas dolgozók tízezreinek hős erőfeszítését.

A vasúton megbujt reakció a békekölcsönjegyzéssel kapcsolatban sem maradt tétlenül. A legkörmönfontabb eszközökkel igyekezett akadályozni a vasutas dolgozókat, hogy eleget tehessenek hazafias kötelezettségüknek. A szolnoki műhelyben például a hangulat megrontásával próbálkoztak. Ezt úgy akarták elérni, hogy az üzemgazdasági osztály nem jól számolta el a bérjegyzékeket. Amikor ezt felülvizsgálták, kiderült, hogy például a IX. osztály 97 százalékos teljesítménnyel volt elszámolva, holott az osztálynak a termelése még egyetlen egyszer sem volt 100 százalékon alul.

A tapolcai fűtőháznál az ellenség a termelésben élenjáró mozdonyvezetőket akarta lejáratni és szembeállítani a többi dolgozókkal. Eddig még ismeretlen tettesek már negyedik esetben a fűtőházban tartózkodó gépeknél kiiktatták a fékberendezést, hogy ezáltal a gépet ne lehessen fékezni. Mondani sem kell, hogy ezeket minden esetben a kiváló mozdonyvezetőknél tették. Csakis a mozdonyvezetők éberségén mult, hogy idejében észrevették az ellenség aljas szándékát és így nem következett be megfutamodás, vagy baleset. Sok gyakorlati példát lehetne felsorolni, hogyan jelentkezik az ellenség a vasúton való feketézésben, az őszi forgalom lebecsülésében, a szakmai sovinizmus szításában.

E példák azt mutatják, hogy sok helyen a vasutas pártszervezetek, a szakszervezet helyi szervezetei nem értették meg, hogy az őszi forgalomért vivott harc elválaszthatatlan az ellenség elleni fokozottabb küzdelemtől. Nem értették meg azt, hogyha előre akarunk menni és teljesíteni akarjuk a ránkháruló nagy feladatokat, akkor kemény kézzel kell lecsapni azokra, akik gáncsolni akarják munkánkat. Pedig számtalan példa bizonyítja, ahol nem tűrték az ellenség garázdálkodását, leleplezték és eltávolították azokat, ott megjavult a munkafegyelem, emelkedett a termelés, a dolgozók hangulata és termeléshez való viszonya megváltozott. Bátrabban vették fel a még mutatkozó hibákat, segítik a munkának a jobb megszervezését. Így volt ez a közelmultban a Nyugati Műszaki Kocsihivatalnál is, ahol a dolgozók követelésére társadalmi bíróság elé lettek állítva Bálint Ervin műszaki tanácsos és társai, akik elszabotálták a termelést. Az ellenség leleplezésének és eltávolításának hatása nem maradt el. A számok világosan beszélnek. Míg azelőtt 8—10 kocsit javítottak ki a műszaknál naponta, addig most a szabotáló reakciós elemek eltávolítása után a termelés megháromszorozódott. A havi teljesítmény, ami eddig a kocsijavításban 2—300 kocsi volt, most meghaladja a 800-at. A Nyugati Műszaknál lezajlott társadalmi bíróság komoly politikai iskola volt az azon résztvevők számára. A dolgozók előtt kézzelfoghatóan bizonyosodott be a nép ellenségeinek romboló tevékenysége. Szemléltetően látták bebizonyítottnak mindazt, amit Pártunk és Rákosi elvtárs tanít az osztályharc élesedéséről, az ellenség elkeseredett próbálkozásáról, hogy megakadályozza hazánkban a szocializmus építését.

Az ellenség elleni harcnak a vasút területén még komoly hiányosságai vannak. A vasutas pártszervezetek, a Párt- és szakszervezeti funkcionáriusok, akiknek vezetniök kell helyi viszonylatban a harcot, nem állandó és szüntelen feladatnak tekintik ezt a munkát, sőt, vannak olyan hamis és az ellenség érdekeit szolgáló vélemények is, hogy az őszi forgalom idejére be kell szüntetni a reakció leleplezésére és eltávolítására irányuló küzdelmet. Akik ezt hirdetik, nem értik meg, hogy éppen a kártevő és zavarkeltők leleplezése és megsemmisítése egyik biztosítéka annak, hogy zökkenőmentesen és akadályok nélkül bonyolítsuk le az őszi forgalmat. De van feladata a szakszolgálati vezetésnek is. A szolgálatvezetők is felelősek a hozzájuk beosztott dolgozók politikai magatartásáért, ilyen formában az ellenség elleni harcért is.

Az ellenség elleni harc csak akkor lehet eredményes, ha az konkrétan folyik. Gyakran hallani pártnapokon, műhelyi-, termelési értekezleteken felszólalásokat, amelyek a vasúton megbújt reakció kérdésével foglalkoznak, de ugyanakkor nem mutatnak rá: kik azok, akik ott, helyben a háborús uszítók szekértolói, gátolják a termelést, mérgezik a hangulatot. Még mindig mutatkozik bizonyos elnézés, közömbösség azokkal szemben, akik fékjei akarnak lenni a szocialista vasút építésének. Fel kell venni a harcot a mult rendszer csökevénye, az elnézés, az érdektelenség szelleme ellen. Melyik becsületes vasutas dolgozó tűrheti, hogy áldozatos munkával újjáépített kocsijainkat, pályáinkat, mozdonyainkat bűnös kezek megrongálják?

Nézheti-e hazáját és családját szerető vasutas dolgozó közömbösen, hogy a feladott áruknak egy része a rossz kezelés, a kíméletlen tolatás miatt tönkremenjen? Használhatatlanná váljon és ezzel is kevesebb jusson fogyasztásra a magyar dolgozó népnek? Vajjon, amikor nálunk a reakció vasúti felszerelésünk megrongálásával próbálkozik, amikor a munkafegyelem meglazítására törekedik, „kicsiben" nem ugyanazt akarja-e, mint amit ma csinálnak az amerikai imperialisták Koreában, hogy barbár módon tönkreteszik, lebombázzák a koreai gyárakat, kórházakat, iskolákat és vasútvonalakat?

Minden becsületes vasutas dolgozó saját ellenségének érezze azokat, akik az ellenségnek segítenek, vagy pedig annak közvetlen kiszolgálói.

Az őszi forgalom a csúcspontja felé halad. Október vége és november eleje igen komoly erőfeszítéseket fog megkövetelni a vasutas dolgozók társadalmától. Az őszi forgalom sikeréért vivott harc egybeesik a helyi tanácsok megválasztásának kérdésével. A magyar nép ismét egy jelentős lépést tesz előre a szocializmus építésének az útján. A tanácsválasztások sikere kifejezője lesz annak az egybeforrottságnak és egységnek, amiben a magyar dolgozók, munkások és parasztok, haladó értelmiségiek — köztük a vasutas dolgozók is mennek azon az úton, amit Pártunk és a magyar nép szeretett vezére és tanítója, Rákosi elvtárs mutat.

A tanácsok megválasztása újból súlyos csapás lesz azokra az erőkre, amelyek gáncsolni szeretnék szocialista fejlődésünket. A vasutas dolgozók jó munkájuk, az őszi forgalom biztonságos és zavartalan lebonyolítása mellett azzal is kell, hogy ünnepeljék a tanácsok megválasztását, hogy még keményebben és elszántabban vessék fel a harcot a soraikban megbúvó reakcióval szemben. Ezt a harcot a vasutas pártszervezeteknek a szakszervezet helyi csoportjainak, de a szakvonali vezetésnek is, a leghatározottabban kell támogatnia. A vasutas pártszervezetek úgy irányítsák és szervezzék ezt a munkát, hogy a dolgozók szüntelenül érezzék: mögöttük áll a Párt, segíti és támogatja ezt a mindinkább fokozódó harcot. Eredmény: a vasút megtisztítása lesz a jobboldali szociáldemokraták, a klérus, a kulák reakció ügynökeitől. Ez elengedhetetlen feltétele az őszi forgalom végrehajtásának.

Felcsuti László,
a Vasútpolitikai Osztály
Nevelési Alosztályának vezetője.

Zelenka János, a Miskolci Fűtőház dolgozója, hétgyermekes családapa, 2000 forint Békekölcsönt jegyzett. — A Békekölcsönt szívesen jegyzem, — mondotta az újságírónak. — Tudom, hogy ezzel szocialista hazám felvirágzását segítem elő és erősítem a nagy felszabaditónk által irányított béketábort. Hét gyermekem van és nem mindegy, hogy mi lesz velük. Békében nevelhetem-e őket egy szebb és egy jobb életre, vagy egy háború borzalmait átélni velük, amelyet a gazember, a háborún, a vérözönön is nyerészkedő kapitalisták idéznek fel. Azért jegyzek ilyen nagy összeget, hogy minden tekintetben felkészüljünk, elvéve ezzel a háborús gyujtogatók kedvét véres kalandjuktól. Nem akarom mégegyszer átélni a légitámadások borzalmait. Tudom azt is, hogy százszorosan visszakapom azt az összeget, amelyet jegyeztem. Visszakapom a saját életem, a családom életének szebbé és jobbá válásában. Ma a vasutasoknak olyan becsületük van a dolgozó magyar nép előtt, mint amilyen sohasem volt Horthyék alatt és előtt. Mi erre a becsülésre azzal felelünk, hogy megjobban megállják helyüket, még keményebben veszünk részt „az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért indított versenyben, az ötéves terv időelőtti megvalósításában, a béke védelmében.

Major Pál, Rátkai József és Sas József a nép jelöltjei a tanácsokba. Az Északi Járműjavító ÜV-ben dolgoznak. Egyek a nép szeretetében. Sas elvtárs ezeket mondja:

16 évig dolgoztam a külső üzemben. Soha nem gondoltam, hogy lakatos létemre osztályvezető lehetek. A népi demokrácia — Pártom adta meg a lehetőséget erre a feladatra. Osztályom első lett a termelési versenyben. A vándorzászlót megnyertük. A békekölcsönjegyzésben, három családom mellett, 2000 forintot jegyeztem, mert tudatában vagyok annak, hogy miért jegyeztem. Ez sokszorosan visszatérül nekünk. A tanácsok is a nép boldogulását szolgálják.

A tanácsokra épülő új népi közigazgatás jobbá és szebbé teszi dolgozóink életét

Azok a gyönyörű eredmények, amelyeket az elmúlt öt esztendő alatt Pártunk vezetésével elértünk, de azok a soha nem látott perspektivák, amelyeket az ötéves tervben váltunk valóra, annak a következménye, hogy a hatalmas Szovjetunió dicsőséges hadserege felszabadított bennünket, megsemmisítette a népnyúzó Horthy-rezsim hatalmát és ezzel lehetővé tette, hogy a magyar kommunisták, Pártunk, *Rákosi* elvtárs vezetésével, a magyar dolgozó nép saját kezébe vegye az ország irányítását.

A tanácsok a dolgozó tömegeknek az államhatalom gyakorlásában, a közügyek intézésében való fokozott bevonásával megszilárdítják a népi hatalmat és meggyorsítják a szocializmus építését.

Milyen volt a régi fasiszta közigazgatás? A földesurak és gyárosok, a korlátlan hatalmú főnökök, és a velük sógorkomaságban álló főszolgabírók közigazgatása. Azelőtt a kirangú vasutassal szóba sem álltak, kérelmét papírkosárba hányták. A közigazgatás nem a kisembereket, hanem az urakat szolgálta.

Ezzel szemben a népi közigazgatás a kisemberek legfőbb támasza és pártfogója. A tanácsválasztás erősíti államunkat, népünk egységét, megszilárditja a munkásosztály vezetőszerepét, a munkásság és dolgozó parasztság szövetségét.

A tanács a vasutas dolgozók tízezreinek lesz legfőbb támasza és pártfogója ügyes-bajos dolgaik elintézésben. Ugyanakkor segíti feladataik megoldásában, a béke megvédésében.

Éppen ezért, arra kell törekedni, hogy a dolgozók legjobbjait segítsük a tanácsba. Már eddig is 30.000 munkás és dolgozó paraszt áll különböző vezető helyeken az országban és jelenleg

közel 3000 vasutas munkáskáder

töltött be vezető szerepet az ország irányításában.

A számos példa közül megemlítjük *Szűcs* Lajos lakatos elvtársat, aki a DISZ főtitkára, *Előtvös* Lajos elvtársat, a Landler Jenő Járműjavító ÜV volt lakatosát, aki az ausztriai magyar követség katonai attaséja, vagy *Csamangó* Henrik elvtársat, volt vonatkísérőt, aki a Szombathelyi MÁV Igazgatóság vezetője.

A tanácsválasztás nagyjelentőségű napja a magyar dolgozóknak. Éppen ezért a választási munkát össze kell kötni termelékenységünk növelésével. Szakszervezeti funkcionáriusainknak állandóan javítaniuk kell a felvilágosító munka módszerét is, hogy derekasan segíthessenek a tanácsválasztás előkészítésében. Adjanak támogatást a falvak felé folytatandó agitációs munkához. Vonják be a szakszervezeti kultúrgárdákat és használják fel munkájukban a békekölcsönjegyzés tapasztalatait.

A kommunisták, a Párt irányításával, a Szovjetunió segítségével helyreállították a romokat, napról napra nő a termelés, emelkedik az életszínvonal. A tanácsok munkája méginkább előségíti a dolgozók életének szebbé válását, boldogabb jövőjének kialakítását.

Mi volt a múltban

A vasutasok anyagi helyzete az elmult rendszerben sivár és kilátástalan volt. A vasutas társadalom egyes rétegeit szinte áthághatatlan akadályokkal választották szét: válaszfalakat emeltek. Tisztviselő az úgynevezett „A", segédtiszt, a „B", altiszt, a „C" táblázatba tartozott.

A munkást, a pályamunkást emberszámba sem vették.

A bérek, a lakás — és a szociális viszonyok mérlegelésénél mindig az „A"-táblázatbeliek voltak a kedvencek, akik osztályhelyzetüknél fogva legközelebb álltak a rendszerhez.

Ugyanez a bántó megkülönböztetés érvényesült a családi pótléknál is, ahol

az „úr" gyermeke magasabb családi pótlékot kapott.

Kirívó aránytalanságok álltak fenn az egyes kategóriák között a fizetés, a bérezés kérdésében is. Az egyik legnehezebb fizikai munkát végző

pályamunkás keresete háromszor-négyszer volt alacsonyabb, mint a szakmunkásoké.

De különbséget tett az *„urak"* országa abban is, hogy

a fizikai munkásokat nem nyugdíjazták, hanem öregségükre még nagyobb nyomorba döntötte: nyugbérezte.

A kiváltságosak anyagi előmenetelét biztosító, úgynevezett *„csillagrendszert"* is az elmúlt rendszer kezdeményezte.

Hasonlóan, a családi pótlék fasiszta elosztási módszeréhez, a temetkezési segély is antidemokratikus volt és

a magasrangú MAV igazgató 1000 pengős temetkezési segélyével szemben ott állt a fizikai munkás 270 pengős temetkezési segélye közötti aránytalanság.

A munkásság a legnagyobb bizonytalanságban élt, a hirhedt *„különszerződéses"* megjelölés a teljes bizonytalanság érzésének bélyegét a vasutasok tizezreire nyomta rá.

Családvédelmünkkel senki sem törődött és ennek volt az a következménye, hogy gombamódra szaporodtak el a *„jótékonysági"*, *„családvédelmi"* és úgynevezett *„segélyező"* egyesületecskék, amelyek látszatkedvezményekkel, borsos kamatú kölcsönökkel verbuválták a vasutas dolgozók tizezreit soraikba.

A nők egyenjogúsága csak írott malaszt volt a vasúton is.

Ugyanez volt a helyzet a vasutasifjúság, a vasutas tanoncifjúság vonalán is. Az ifjúságot igyekeztek a maguk képére formálni és beszervezni őket különféle

levéntealakulatokba, ahol ezrével áldozták fel őket a háború alatt a fasiszták oldalán.

A nyugdíjasok helyzete az elmúlt rendszerben szinte elviselhetetlen volt, főleg az úgynevezett *„Tamássyféle státusz"* megalkotása óta, amikor is kiérdemelt nyugdíjuknak csak 60 százalékát kapták kézhez a dolgozók.

A vasúti szolgálatban balesetet szenvedett szaktársak filléres járulékból tengették szomorú életüket.

Telekhez, házhelyekhez nem juthattunk, és csak a felsőbb réteg volt abban a helyzetben, hogy házhelyet, vagy házat vásárolhatott 15—20 éves részletfizetésre, amely végeredményben a zsaroló kamatok miatt életreszóló gondot, sokszor tönkremenést jelentett.

A dolgozók mesterséges szabadságolása is kasztrendszer szerint történt és csak aki a három évét betöltötte, kapott hatnapi fizetett szabadságot.

Hosszan sorolhatnánk fel sérelmeinket, amelyek gazdasági vonatkozásban sújtottak bennünket, vasutasokat. A tanulás elé egész sor akadályt emeltek, s csak a kiváltságosak szerezhettek magasabb iskolai képesítést.

A számtalan gazdasági sérelem mellett, igen fájdalmasan érintette a vasutasságot az, hogy 1921-i Peyerpaktum megkötése után szólásszabadságukat korlátozták, s az öntudatos munkásokat üldözték. Valamennyien csak látszatengedményeket kaptunk. Kulturális téren, dolgozóink nagy többségét kirekeszteték a művelődésből. Hasonló volt a helyzet a sport terén is. A vasutassportot a fasisztarezsim saját szolgálatába állította. A rendszer vezetői gondoskodtak arról, hogy

csak a kiváltságos osztály fiai sportoljanak.

A sovinizmuson alapuló iskolapolitika csak a *„felső tizezer"* fiai számára tartott fenn magasabb iskolákat. A munkásosztály és szerves részét képező vasúti munkásságot annyira kizsákmányolták, hogy sem ideje, sem anyagi lehetősége nem volt a művelődésre.

Ma már szebb és jobb a vasutas dolgozók élete

Gyökeresen megváltozott a helyzet a dicsőséges Szovjet Hadsereg által történt felszabadítása után. A közel három évtizeden át félrenevelt vasutasok 1945-ben a szó legszorosabb értelmében felszabadultak. A kommunisták irányításával megkezdődött

a harc a vasút újjáépítéséért, a dolgozók anyagi helyzetének megjavításáért. A vasutasok látták, hogy gondolnak rájuk. A szakszervezet, a Magyar Kommunista Párt, *Gerő* elvtárs támogatásával bevezette az egységes családi pótlékot, és az új vasutas-státuszt ugyanakkor

ledöntötték a vasutas társadalomban fennálló válaszfalakat. Megszüntették a MAV nyugbérpénztárt és az Államvasutaknál alkalmazásban lévő 30.000 órabérest kinevezték és öregségükre nyugdíjat kapnak.

Hatalmas szociális segítséget kaptak vasutasaink a túlórák, a változó illetmények, az üzemi jutalék, a lakbérpótlék, a temetkezési segély egységesítése és a lerongyolódott vasutasság illetményruhával való felruházása terén is.

Hatalmas jelentőségű az elmúlt rendszerben emberszámba sem vett 10.000 pályafenntartási munkás kinevezése.

Hasonló kiemelkedő eredmény a vasutas kisfizetésű dolgozók részére juttatott több, mint 20.000 házhely.

Felszámoltuk az „uram-bátyám" protekciórendszert.

Szociálpolitikai téren is hatalmas segítséget nyújtottunk a dolgozóknak. A reakciós rendszerek alamizsnaosztó *„szociális gondoskodása"* helyett a szakszervezeti szociálpolitika tevékenysége kiterjed a felszabadulás után a dolgozó munkahelyére, családi körülményeire, lakására, pihenésére, kulturális és művelődési viszonyaira is. A dolgozóknak kilenc vasutasüdülő áll rendelkezésükre, közel 700 férőhellyel. A szakszervezet a felszabadulás után a *„főúri"* kastélyokból, vagy csak a kiváltságosok pihentetésére szolgáló üdülőkből Mátraházán, Komárváros-Ormándpusztán, Balatonszántódon, Hajdúszoboszlón stb. nagy befektetéssel, teljesen korszerű üdülőket létesített.

Csak az elmúlt év ősze, a tervkölcsönjegyzés óta, közel 2 millió forint segélyt fizettünk ki,

8000 dolgozót, 185 élmunkást, 2100 gyermeket üdültettünk és a szociális intézmények egész sorát hívtuk létre.

A szakszervezet, a Párt útmutatásával, különös gonddal őrködünk a dolgozók egészségvédelmén és szociálpolitikai tevékenységüket főként az üzemegészségügy területén fejtik ki. Így védik a dolgozók érdekeit a pályaalkalmasságot megállapító orvosi vizsgálatokon, az időszaki orvosi ellenőrzésen. Elősegíti a dolgozók egészségvédelmét az üzemorvosi rendelők létesítésével, a munkahelyek korszerű berendezésével, védőeszközök, védőberendezések és védőételek rendszeresítésével. Ma már ez a szociális segítség az élet minden területén érezhető, akár betegségbiztosítási kérdések, mint pl. gyógyszeradás, kórházi elhelyezés, ápolási idő meghosszabbítása, beosztás megváltoztatása, s számtalan, a családi élet körülményei között szükségessé váló segítségnyújtás kérdése vetődik fel.

Pártunk kezdeményezésére 1950 október 1-től újabb ajándékot kaptak a vasutas dolgozók is: az államvasúti dolgozók

társadalombiztosítási feladatait maguk a vasutas dolgozók látják el.

Az átszervezéssel kapcsolatban a segélyeket és szolgáltatásokat is felemelte népköztársaságunk kormánya.

A szociális bérezéssel megszüntettük azokat az aránytalanságokat, amelyek a múltban fenállottak.

A felszabadulás meghozta az fizikai dolgozók számára, évtizedes harcok után, az egyenlő elbánás elvének megvalósítását.

Ma már minden vasutas dolgozót besorolnak, vagy kineveznek, és megszüntették azokat a válaszfalakat, amelyeket a fasiszta-rendszerek emeltek a dolgozók közé.

A fizikai munkások kinevezésével együtt megszünt a megkülönböztetés a nyugbéresek és nyugdíjasok között.

A jólvégzett munka jutalmát most már minden vasutas dolgozó egyformán élvezi öreg napjaira.

A vasutas dolgozók csak a felszabadulás után ismerkedtek meg azzal az elvvel, hogy aki többet dolgozik, több díjazásban részesül. A múltban a dolgozók bére több munkavégzés esetén is változatlan maradt, nem volt érdekelt a többtermelés előmozditásában.

Ma már minden dolgozó egyforma összegben kapja a családi pótlékot.

A felszabadulás meghozta az értelmiségi dolgozók anyagi helyzetének javulását, mert mindenki munkája szerint kapja a fizetést.

A népi demokrácia mindenki számára lehetővé teszi a magasabb iskolai képzettség elérését, és ezt nagy anyagi segítséggel teszi lehetővé.

A nők egyenjogúsága terén is hatalmas győzelmek születtek. A vasutas nők bekerültek a tisztképzőbe, a férfiakkal egyenrangú félként látják el a szolgálatot a munka minden területén, mint például a forgalmi szolgálattevő munkakörben, vagy vezetőállásban.

Az újítókat, az élmunkásokat jutalmazza népi demokráciánk. Legjobb dolgozóinkat külföldön üdültetjük. Számos képzőművészeti iskola segíti elő a dolgozók művészi fejlődését a szobrászat, a festőművészet és a grafika terén.

Beszélnünk kell nehézségeinkről is

Vannak nehézségeink is, amelyekről beszélnünk kell. A megvert, de még teljesen meg nem semmisített ellenség eredményeinken és sikereinken felbőszülve fokozza erőfeszítéseit, hogy megnehezítse a szocializmus építését, gyengítse a béke frontját hazánkban. Ennek a célnak érdekében állítja sorompóba a spekulánsokat, feketézőket, hogy a száraz időjárás következtében bekövetkezett termésvisszaesést felvásárlásokkal, halmozásával súlyosbítsák. Maguk a vasutasok, a kevésbbé öntudatos dolgozóink is felültek az ellenségnek. Egész sor feketéző vasutast lepleztek le, akik akarva-akaratlanul belekerültek dolgozó népünk ellenségeinek sorába. A népi demokrácia ereje, a dolgozók gyülölete azonban elsöpörte ezeket a feketézőket, alkotó munkánk, a béke álcázott ellenségeit.

Ezek, úgylátszik, nem vették észre, vagy inkább nem akarták észrevenni, hogy Pártunk segítségével, népköztársaságunk kormánya milyen döntő mértékben emelte a dolgozó milliók, s közöttük a magyar vasutasság életszínvonalát. Erre legjobb példa, hogy egy dolgozónk készkiadása százalékos arányban mennyit tett ki mondjuk 1929-ben és mennyit 1949-ben:

	1928-ban és 1929-ben	1949-ben
Élelmezésre	52.6%	44.2%
Lakásra	12.7%	4.4%
Fütésre-világításra	10.0%	5.9%

Az életszínvonal emelkedése kedvezően befolyásolta a vasutas dolgozók egészségügyének alakulását. A napközi otthonok, üzemi konyhák mind egy-egy láncszemét alkotják a dolgozók élete jobbá és szebbé válásának. A 19 vasutas napközi otthon jelenleg 950 gyermeket lát el, 66 üzemi konyhánkban pedig 28.243 dolgozónk étkezik.

Október 1-től kedve minden, legalább 100 munkavállalót foglalkoztató üzemünkben közvetlenül fizetik ki a táppénzt, amivel megkíméljük a dolgozókat a felesleges utazástól és időveszteségtől. Október 1-től kezdve megszüntetjük azt a régóta fennálló gyakorlatot, hogy a betegség első három napjára nem fizettek táppénzt. Ezúttal, ha valaki munképtelen beteg, annyi napra fogja megkapni a táppénzt, ahány napot igazoltan betegség miatt távol volt munkahelyétől. Ezentúl, ha valaki kórházba kerül, azonnal kap táppénzt, akár családos, akár nem az illető dolgozó stb., stb.

Hatalmas fejlődést értünk el kultúrvonalon. Ötéves tervünk első évében például a márciusi 379 kultúrcsoporttal szemben júniusban már 751 kultúrcsoport, a 27 kultúrotthonnal szemben 34, a 67 kultúrteremmel szemben 95 stb., stb. szolgálja a vasutas dolgozók jólétét.

A sport terén is gyönyörű eredményeket értünk el a tervkölcsön jegyzése óta. Ma már 43 sportegyesületünk, 32 labdarúgópályánk, 14 klubházunk, 125 öltözőnk, 45 teniszpályánk, 23 teke-, 12 atlétikai, 27 röplabda-, kosárlabda- és kézilabdapályánk van. Emellett öt csónakház, 10 lőtér, két menedékház, négy tornaterem, két uszoda, öt strand és 12 tribün áll a dolgozók rendelkezésére. Sportolóink száma meghaladja a 18.000 főt, az MHK-mozgalmon kívül.

A dolgozók látják, hogy a Párt vezetésével minden az ő javukra, az ő érdekükben történik. Éppen ezért az új normák túlteljesítésével bizonyítják hálájukat és szeretetüket a Párt, *Rákosi* elvtárs iránt.

Bizonyos, hogy eredményeinket Pártunk vezetésének, s annak a hatalmas segítségnek köszönhetjük döntő módon, amit a Szovjetuniótól kapunk. A legjobb példa rá a vasutasok szocialista munkaversenye, ahol a gazdag szovjet tapasztalatokat nagy sikerrel honosítottuk meg hazánkban is. Az ország népe igen jól ismeri ma már a *„2000 tonnás", az „500 kilométeres"* mozgalmat s a négy szovjet tapasztalat alapján indított mozgalmat, amely egyesíti a fenti két mozgalmat, a felemelt menetsebességi és az irányvonatképzési mozgalmakat. Ezek a mozgalmak sokmillió forint megtakarítást eredményektek nemzetgazdaságunknak.

A vasutas dolgozók soronlévő feladata, az őszi forgalom sikeres lebonyolítása, s ennek érdekében a kocsifordulók három napra való leszorítása. Ezért össze kell kötnünk a tanácsválasztást *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címért folyó verseny kiszélesítésével.

Funkcionáriusainknak tudatosítani kell a dolgozók széles tömegeiben, hogy az őszi forgalom sikeres lebonyolítása újabb csapás a háborús gyujtogatókra, de egyben a béketábor erősödését is jelenti.

Tudatosítani kell dolgozóinkban, hogy hazánkat minden ügyében a szocialista Szovjetunió, a nagy *Sztálin* önzetlenül támogatja és segíti. Tudatosítani kell, hogy a szocializmus építése országunk további felemelkedése, életszínvonalunk emelése, békénk, nemzeti függetlenségünk megóvása elválaszthatatlanul összefügg a hatalmas Szovjetunióval való barátság és testvéri együttműködés, s hála és szeretet érzésének további elmélyítésével. Ezért zárta szívébe a dolgozó magyar nép, hazánk felszabadítóját, igaz barátját és nagy tanítónkat, a világbékemozgalom lángeszű vezetőjét, a mi forrón szeretett *Sztálin* elvtársunkat.

Meg kell mutatnunk, hogy a tanácsválasztás kézzelfogható bizonyítékát fogja adni annak, hogy a magyar vasutasok, mint a munkásosztály szerves része, a Függetlenségi Népfrontot támogatva elszántan és kemény akarattal haladnak azon az úton, amelyet győzelmeink szervezője, Pártunk s népünk bölcs vezére, *Rákosi* elvtárs jelöl ki számunkra.

Munkások! Dolgozó parasztok! Értelmiségiek! Kövessétek győzelmeink szervezőjét, népünk egységének kovácsát, a Magyar Dolgozók Pártját és bölcs vezetőjét, Rákosi elvtársat!

Pányin elvtárs a II. Újító Kiállítás alkalmából rádión üdvözölte a magyar sztahánovista vasutasokat

A szovjet sztahánovisták — tudomást szerezve a magyar újítók II. Országos Ujító Kiállításának megnyitásáról — a moszkvai rádión keresztül üdvözletüket küldték a magyar munkásoknak.

A moszkvai rádió *Panyinnak*, a híres szovjet mozdonyvezetőnek hangszalagra felvett üdvözletét tolmácsolta. Pányin az év márciusában Magyarországon járt. A moszkvai rádió munkatársa Pányint az egyik moszkva. rendezőpályaudvar fűtőházában kereste fel. Pányin, aki éppen akkor érkezett vissza a 87. számú mozdonnyal, a következőket mondta:

— *Jó egészséget kívánok nektek, magyar újító elvtársak. Üdvözöllek benneteket a II. Országos Ujító Kiállítás megnyitása alkalmából. Nem kétlekedem abban, hogy a kiállításon a vasmunkások, a nyomdászok és a textilmunkások észszerűsítő újításai mellett a magyar vasutasok is bemutatták eredményeiket. Szívélyes üdvözletemet küldöm Tóth III. Jánosnak, a Kossuth-díjas élmunkásnak. Üdvözlöm Gáspár Sándor elvtársat, a Magyar Vasutas Szakszervezet főtitkárát és mindenkat, akivel Magyarországon találkoztam. Megkaptam leveleiket, drága barátaim. Hálás köszönet érte. Örömmel olvastam a munka terén elért újabb sikereikről, a szocialista versenyről, a magyar vasutasok életviszonyainak javulásáról. Nagyon meghatott Veréb Laci úttörőnek a verse, amelyet nekem szánt, és amit az egyik levélben kaptam. Azt írja, mozdonyvezető akar lenni. Tolmácsoljátok neki sztahánovista üdvözletemet. Mondjátok meg neki, hogy majd ha felnő és elvégzi iskoláit, a népköztársaságban természetesen lehet belőle élenjáró mozdonyvezető.*

A moszkvai rádió munkatársa ezután megkérte Pányint, mondjon néhány szót saját munkájáról a magyar hallgatóknak.

Pányin elmondta, hogy ez év nyarán sikerrel elvégezte a közlekedési mérnökök elektro-mechanikai iskoláját, megkapta a mérnöki oklevelet és vizsgáért kedvenc munkájához. Most a mozdonyvezető-brigád oktatója.

Üzenete végén Pányin még nagyobb sikert kívánt a magyar munkásoknak, a magyar nép javára végzett munkájukban.

A DISZ-fiatalok a tanácsválasztás győzelméért

A DISZ-fiatalság nagy lelkesedéssel, a termelés terén elért kiemelkedő teljesítményeivel készül a tanácsválasztásokra.

Az őszi csúcsforgalom sikeres befejezése, ötéves tervünk határidő előtti megvalósítása, a béketábor megerősítése, a szocializmus építésének meggyorsítása érdekében az Északi Fűtőház DISZ-szervezete október 1-én megalakította az első 424-es és 324-es ifjúsági mozdonybrigádot.

A 424-es, *„Ságvári"*-brigád elsőnek az 1714-es sebesvonatot továbbította Debrecenbe. A vonat indítása ünnepélyesen történt, jelen volt a XIV. kerületi DISZ-küldöttség. Ugyancsak ünnepélyesen indították a 324-es *„Hámán Kató"*-brigádot.

A *„Ságvári"*-brigádnak *Földi* Sándor, *Labath* János mozdonyvezetők, *Dercze* Imre, *Molnár* Sándor, *Takács* Zoltán, *Hennyei* Mihály fűtők a *„Hámán Kató"*-brigádnak *Gráj* Sándor, *Rónai* János mozdonyvezetők és *Kuncses* Julianna, *Tímár* Pál fűtők a tagjai. Mindkét brigád tagja egyébként a DISZ-szervezetnek is.

Demecs László elvtárs, a DISZ helyi szervezetének elnöke elkísérte a *„Ságvári"*-brigádot első útjára. Színes riportban írta meg szerkesztőségünknek az ifik nagyszerű utját Debrecenbe. Sajnálatunkra azonban, anyagtorlódás miatt nem tudjuk lekőzölni. *Demecs* elvtárs így fejezi be levelét: *„Amikor még kézfogásával elbúcsúztam a brigádtól, elfelejtettem mind a fáradtságot, ami a brigádszervezéssel járt és elhatároztam magamban, hogy mind több és több ifjúbrigádot szervezek, mert ilyen ifjúsággal csatlat lehet nyerni."*

Az új normák túlteljesítésével, a termelés emelésével mozdítják elő dolgozóink a tanácsválasztások sikerét

A tanácsválasztások előkészítésével kapcsolatos jó politikai felvilágosító munka eredménye az, hogy dolgozoink többsége megértette a tanácsválasztások nagy jelentőségét. Tudják, hogy a tanácsok a vasutasok ügyét, a vasutasok boldogulását viszik előbbre. Tudják, hogy a tanácsválasztások a munkásosztály újabb győzelmét jelentik, amely elválaszthatatlan a termelés további fokozásától. Egész sor munkavállalás történt ezzel kapcsolatban.

Komárom állomás és fűtőház dolgozói vállalták, hogy a tanácsválasztások napjára befejezik ezévi terveiket. A Dunakeszi Járműjavító ÜV dolgozói terven felül vállaltak öt darab újjáépítéses kocsi elkészítését. Dombóvár Fűtőházban a Mózes-brigád dolgozói vállalták, hogy a kiszabáson felül nyolc darab gépre felszerelik az antidur készüléket. Bátaszék Fűtőház dolgozói október 22-re ötszázalékos szénmegtakarítást vállaltak.

Szolnok állomáson *Bocskó* István raktári munkás kijelentette társai előtt, hogy: *„Már tudjuk, hogy menynyire életbevágó számunkra az, hogy minél előbb túl legyünk a tanácsválasztáson, hogy megkezdhessék munkájukat a tanácsok. Ezért egységesen vonulunk fel a tanácsválasztás napján s megmutatjuk hogy a békére szavazunk."*

Berettyóújfalun *Nyeste* András pártonkívüli dolgozónk kijelentette, hogy: *„A tanácsok megválasztása után még az irmagja is eltűnik a bürokráciának. Ez kell nekünk. A saját bőrünkön éreztük a multban, mit jelentenek a bürokratikus intézkedések. A tanácsokba legjobb munkástársainkat juttatjuk be, akik értünk fognak dolgozni."*

Helyenként, főleg a békekölcsönjegyzés sikere után elbizakodottságot lehet észrevenni. Sőt akadnak funkcionáriusok, akik a békekölcsönjegyzés utáni lelkes hangulat láttán nem irányították és nem ellenőrizték a népnevelőket, a bizalmiakat a tanácsválasztások agitációjára. Ilyen eset is volt a zalaszentmihály-pacsai funkcionáriusnak is, aki azt mondotta, hogy nem meri bírálni a népnevelőket, mert attól fél, hogy akkor nem fognak olyan jól dolgozni, mint a békekölcsönjegyzés idején.

Az ellenség a tanácsválasztások előkészítésének és jelentőségének csökkentésére törekszik. Példa erre a Landler Művek kocsiosztályának csoportvezetője, *Szabó* István, aki ebédidő alatt megjegyzésekkel *„lűszerezte"* a hangos bemondón mondottakat. Az ellenség Budapest-Ferencváros állomáson is dolgozik. Sok a rendezőn és a gurítón a baleset. Annak ellenére, hogy a tolató brigádok között verseny indul a balesetek kiküszöbölésére, október 9-én éjjel két kocsikisiklás, majd aznap délután ugyancsak két kocsikisiklás történt. Ezzel 12.000 forinttal károsították meg népgazdaságunkat.

Az új normák túlteljesítését, a termelés emelését összekötik dolgozóink a tanácsválasztások előkészítésével és újabb kiemelkedő eredményeket érnek el. Például az Északi Járműjavító UV-ben *Simon* János hengeresztergályos 220, a Dunakeszi Járműjavító ÜV-ben *Érsek* Ferenc szekrénylakatos 206, a Landler Járműjavító ÜV-ben *Virág* Mihály vasöntő 200 százalékra teljesítették új normájukat.

Ugyanúgy a vontatás, forgalom és kereskedelmi szolgálat dolgozói is kiveszik részüket a termelés emeléséből. Ezer és ezer példa bizonyítja, hogy a vasutas dolgozók megértették a tanácsok jelentőségét és a munka termelékenységének emelésével, az új normák túlteljesítésével, az ellenség elleni fokozott harccal, a Politikai Bizottság határozatának végrehajtásával mozdítják elő a tanácsválasztás sikerét.

Hogyan hajtotta végre a szakszervezet a Politikai Bizottság határozatát az üzemi bizottságok átszervezésével kapcsolatban

A Politikai Bizottság határozatának tükrében a SZOT szervezőtitkári értekezletén kiértékelték a szakmák szervezési osztályainak munkáját. Itt megállapították, hogy a felső és alsó szakszervezeti szervek felépítése nem tükrözi vissza a szakszervezet feladatait. Annál inkább megmutatják önelégültségukat, befelédfordulásukat, bürokratizmusukat és a párhuzamra való törekvést a pártszervezetekkel.

Meg lehet állapítani, hogy ezek a hibák és hiányosságok a vasutas szakszervezetre is teljes mértékben vonatkoznak.

A Politikai Bizottság határozatának végrehajtása érdekében a SZOT elnöksége július 31-én, — amint köztudomású — határozatot hozott az üzemi bizottság belső átszervezésével kapcsolatban. Ezt a határozatot a vasutas szakszervezetnek szeptember 30-ra kellett végrehajtani. Nézzük csak meg, hogyan viszonyult a vasutas szakszervezet ezen a vonalon a PB határozatához?

Megindul a nagy munka

A központi szervezési osztály a feladatok egybehangolása után valamennyi területen, területi ÜB-titkári értekezlet tartottak, ahol az üzemi szervek vezetőivel megtárgyalták az átszervezés politikai jelentőségét és technikai lebonyolítását.

Az üzemi bizottságok általában jól viszonyultak az átszervezéshez és többségükben megértették ennek jelentőségét.

Számos helyen lelepleztek a vezetőkben meghúzódó ellenséget és a dolgozok segítségével eltávolították az üzemi bizottságból, mint például a kálkápolnai ÜB-titkárt, aki a saját területén terrorizálta a dolgozókat, a dolgozók segítségével lelepleztek, mint normacsaló et és vezetőből távolítottak. Vagy például a kiskerenyei ÜB-titkárt, aki mindezideig leplezni tudta, hogy jobboldali szociáldemokrata.

Megnézték a resszortfelelősök munkáját is és a tehetetlen, meg nem felelő funkcionáriusokat leváltották, az üzemi bizottságokat felfrissítették s különös

gondot fordítottak arra, hogy ifiket és nőket is bevonjanak a szakszervezeti vezetésbe.

Igy volt ez a békéscsabai gazdasági vasút üzemi bizottságánál, ahol ifit biztak meg az ÜB vezetésével. A BVKH-ban pedig politikailag fejlettdolgozó nőt állítottak be a szociálpolitikai felelős helyett.

Az átszervezésnél nagy segítséget kaptak a helyi pártszervezetektől. A győri osztálymérnökség ÜB-titkárát *Schögl* Ferencet például a helyi pártszervezet segítségével lepleztek le, mint jobboldali szociáldemokratát.

Gondot fordítottak arra is, hogy az ÜB-k szociális összetétele javuljon és a visszásságok megszűnjenek. Az isaszegi üzemi bizottságnál például a szakszervezet elnöke az állomásfőnök, az ÜB-titkár pedig a pályafenntartási dolgozok vezetője volt.

Az üzemi bizottságok bizalmi hálózatának átszervezése

Nagy gondot fordítottak a szakszervezet funkcionáriusai az üzemi bizottságok bizalmi hálózatának átszervezésére is, kiegészítésére is, mert ezen a területen komoly mulasztásokat és hiányosságokat tapasztaltunk. A Miskolci Járműjavító ÜV-ben a bizalmiak 70 százalékát nem a dolgozók választották, így persze nem is végeztek jó munkát. Ugyanitt lepleztek le *Petri* József bizalmit, aki ellenséges hangon agitált, s jobboldali szociáldemokrata volt. Ludas állomáson a kilenc bizalmiból négyet le kellett váltani, mert rosszul végezték munkájukat.

A bizalmihálózat átszervezésével kapcsolatban arra törekedett a szakszervezet, hogy egyrészt a termelésben, másrészt a társadalmi munka végzésében, élenjáró dolgozókat aktivizáljanak. Ez részben eredményes is volt, mint például a BVKH-ban, ahol leváltották a meg nem felelő bizalmiakat és helyükre a termelésben élenjáró dolgozókból választották meg az új bizalmiakat.

A szakszervezet segített minden egyes üzemi bizottság átszervezésénél, azonban

az elért eredmények mellett, a feladatok végrehajtása közben hibákat is követett el.

Hiba volt például az, hogy egyes üzemi bizottságok nem foglak hozzá azonnal az átszervezés előkészítéséhez, hanem várták, hogy a központ, vagy a területi titkárság kimenjen. Ilyen hiba volt az Északi Járműjavító ÜV-nél és a szombathelyi fűtőházban.

Komoly hiba volt, hogy a szakszervezet nem fordított kellő gondot a resszortbizottságok aktivizálására. Mechanikusan beállították ugyan az erősítést, de a bizottság többi tagját nem nézték meg, hogy megfelel-e. Jellemző példa erre a pécsi állomás kultúrbizottsága egyik tagjának esete, aki azon méltatlankodott, hogy *„miért nem váltják le, hiszen eddig sem csinált semmit."*

A bizalmihálózat átszervezésénél sem érte el a szakszervezet a kívánt eredményt. Általános jelenség, hogy a bizalmi értekezleteken nem adnak perspektívát és megfelelő feladatot a bizalmiaknak. Ezt a hiányosságot a szakszervezet szervezési osztályának súlypontként kell kezelnie és annak megjavítására alaposan törekednie kell.

Hiányosság az is, hogy a tagságot mindezideig csak a taggyűléseken való megjelenésre tudták aktivizálni. Kevés felszóló van. A dolgozóknak ez a passzivitása a kellő politikai felvilágosító munka hiányát mutatja és hátráltatta a szakszervezet munkáját abban, hogy megfelelő személyek kerüljenek funkcióba. Rákosrendező állomáson például a taggyűlésen a dolgozók egyhangúan elfogadták az ÜB javaslatát, nem gyakoroltak kritikát a javasolt személyek felett, nem mondtak véleményt. Ezt tapasztaltuk a keleti szertárnál is.

Hiba volt az éberség körül is

Döntő hiba volt az átszervezésnél az éberség elhanyagolása a területi középszervek és egyes üzemi bizottságok részéről.

Ez a felelőtlen magatartás a Politikai Bizottság határozatának lebecsülését jelenti.

A debreceni területi titkárság például egyáltalában nem fordított gondot az ellenség eltávolítására. Jellemző az erre vonatkozó jelentésük, amely a következőket mondja: *„Figyelemmel voltunk az ellenséges behatolásra is: az üzemi bizottságaink felülvizsgálata alkalmával jobboldali szociáldemokrata és egyéb ellenséges elemekről tudomást nem szereztünk"*. Ugyanakkor, ugyanebben az időben váltották le a karcagi ÜB-titkárt, mint jobboldali szociáldemokratát.

Hibát követett el a szakszervezet akkor, mikor nem figyelte a resszortfelelősök átállításakor, hogy az ÜB létszámot kiegészítsék, így sok helyen hiányos ÜB-ék működtek.

Meg lehet állapítani, hogy úgy a területi titkárságokon, mint az üzemi bizottságoknál elkövetett hibákért

elsősorban a szakszervezet központját terheli a felelősség,

mert a feladatok meghatározása után nem kezelte súlypontként az ellenőrzést. Sok esetben így tanácstalanul álltak egyes ÜB-k vitás kérdések előtt, végül napirendre tértek felette.

Az átszervezés tapasztalatiból a központi szervezési osztály levonta a tanulságokat és arra törekszik, hogy munkája megjavításával a Politikai Bizottság határozatát maradéktalanul megvalósítsa.

Bizonyos, hogy az átszervezés komoly eredményeket hozott a szakszervezeti munka megjavításában. Hozzájárult az ÜB-knek az ellenséges elemektől való megtisztításához. Sikerült bevonni a szakszervezeti vezetésbe nepi demokráciánkhoz hű, pártonkívülieket is.

A vasutas szakszervezetnek most az a feladata, hogy üzemi szervezeteik állandó és szakadatlan építésével, jólműködő üzemi bizottságokkal mozgósítsák a dolgozókat az ötéves terv minélőbbi megvalósítására, az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítására, a tanácsválasztásokra, a béke megvédésére, hogy a feladatokon keresztül meg tudjon felelni azoknak a követelményeknek, amelyeket a Párt, *Rákosi* elvtárs bizott a szakszervezetekre.

Kudett Jenő gyalus: „Mit tanultam az Újító Kiállításon"

„T. Közlekedés! A Landler Jenő J. Ü. V.-ben dolgozom, mint gyalus. Nagy örömmel vettem, hogy Szakszervezeti Központunk — a tavalyihoz hasonlóan — meghívott a II. Országos Újítókiállítás megtekintésére és az azt követő tapasztalatcserére.

Mikor a kiállítás előcsarnokába megérkeztünk és megpillantottuk *Sztálin* elvtárs szobrát, mindnyájunkban nagyon mély benyomást keltett és itt is, mint mindenütt, láthattuk azt, hogy minden, ami a szocializmus építésével összefügg, *Sztálin* elvtárs nevével is összefüggésben van.

Bár az én szakmámból kevés volt az újítás azért sok olyan dolog ötlött a szemembe, amely a MÁV üzemeknél is jól használható. Különösen tetszett a kocsijavítási munkák futószalagszerű átszervezésére alkalmas gördülő bak, mely a javítási munkákat nagyban megkönnyíti. Nagy segítséget jelentenek az összes kocsijavító üzemeinkben ennek a kiváló újításnak az alkalmazása, mert ezzel fel tudnánk számolni a kocsijavításnál mutatkozó szűk keresztmetszeteket.

De nemcsak vasuti vonalon, hanem a bányászatban és az építőiparban is, valamint a mezőgazdasági iparban korszerű újításokat láttam. Megkapó az újításokban az, hogy majdnem mind a legfőbb értéket, az embert tartja szem előtt, és az ember munkáját akarja megkönnyíteni. Igy a hatalmas szénkombájn is sok ember nehéz munkáját végzi el, és dolgozóink felszabadulhatnak más fontos munkákra. Örvendetes mezőgazdasági iparunk hatalmas fejlődése, mely magával hozza a város és a falu közötti eddig fennálló válaszfal ledöntését. Az építőipar újításai, az előregyártott épületelemek mind lehetővé tették, hogy az építőipar az előirányzottnál sokkal több lakást tudott adni dolgozóinknak.

Nagyon tetszett a Szovjetuniótól kapott elektromos ívhegesztő, amely az eddigi hegesztési eljárásnál sokkal rövidebb idő alatt tökéletes munkát végez. Az a tény, hogy a Szovjetunió ilyen nagyszerű alkotásokat bocsát rendelkezésünkre, élénk bizonyítéka annak, hogy minden munkánkban, minden kezdeményezésünkben mögöttünk áll a Szovjetunió kimeríthetetlen anyagkészletével és hatalmas tapasztalati fegyvertárával.

Mély benyomást keltett bennem Muszka Imre munkája is. Az a munkamenet és az a munkastílus, amit a gyorsvágónál alkalmaz, olyan szép és tökéletes, hogy azt minden magyar vasmunkásnak, minden magyar esztergályosnak meg kell tekintenie és tanulnia kell tőle.

Nagyon helyesnek tartom és tetszett az, hogy a látogatás után a szakszervezet központjában tapasztalatcsere értekezletre gyűltünk össze és a látottakat, valamint az üzemben fennálló problémákat megtárgyaltuk.

Itt hívom fel minden vasutas kartársamnak figyelmét arra, hogy minél többen nézzék meg a kiállítást, hogy abból sokat tanulva, mi is sokkal jobban kivegyük részünket az újítási mozgalomból, mely mozgalom szocializmusunk építésének meggyorsítását és ezen keresztül békénk megvédését, hazánk felvirágoztatását szolgálja.

Kudett Jenő gyalus,
Landler Jenő J. Ü. V.

Magyar fiatalok! Építsétek boldog jövőtöket! Szavazzatok a Népfrontra!

Vasutas újítók a termelékenység emeléséért

A vasút dolgozói, újítók, sztahánovisták, élmunkások és észszerűsítők komoly munkával készítették elő a II. Országos Újító Kiállítás vasutas anyagát. Képünkön az Északi Járműjavító ÜV. három kitűnő újítóját látjuk, akiknek újításai szerepelnek a kiállításon. Balról Chambre János és Kaszás József megbeszélik a legújabb „Vasutas Versenyhiradó" tapasztalatcsere anyagát. Chambre és Kaszás újítása abban áll, hogy megváltoztatták a villamosmozdony főmotor-ágyainak régi kéziöntésű eljárását. Ebben az esetben a kiöntött ágyak jó része selejtes, likacsos, porózus öntést eredményezett. Az általuk használt centrifugás öntésű új eljárással tellesen selejt- és hibamentes, kitűnő öntést nyerünk. Az évi megtakarítás közel 50.000 forint. A két újítónak eddig 4.617 forintot fizettek ki újításukért. Mellettük áll Jobbról Róla János újító. Eddig a levegő-fúrógépekbe befogott dörzsárak igen gyakran beszorultak a lyukba dörzsölésnél. Ezt egy amerikáner szerkezettel tökéletesen kiküszöbölte. Róla János ezért 2.50 forint eszmei díjazást kapott. A vasutas újítók jó munkájukkal elősegitik a termelékenység emelését, a béke megvédését és kiemelkedő munkájukkal segitik a tanácsválasztások sikerét.

Újabb nyolc helyen avattunk kultúrotthont

A Politikai Bizottság határozata felhívta a szakszervezetek figyelmét az eszmei, politikai és kulturális nevelőmunka fontosságára. Végrehajtandó feladatként jelölte meg, hogy az eddiginél is nagyobb gondot kell fordítani dolgozóink kulturális színvonalának emelésére, kultúrotthonok létesítésére.

Megfogadva Pártunk útmutatását, a vasutas szakszervezet október 14-én újabb nyolc helyen adta át a dolgozók második otthonát jelentő kultúrotthonokat. Kultúrotthont kaptak az Északi Járműjavító ÜV, Szolnok, Kecskemét, Pécs, Dombóvár, Kaposvár, Zalaegerszeg és Békéscsaba dolgozói. Még ebben a hónapban Eger, Balassagyarmat és Hatvan kap kultúrotthont.

Meg kell azonban mondani azt is, hogy nem elég az, hogy kultúrotthonokat avatunk, meg is kell azokat tölteni tartalommal. Itt állnak előttünk ezen a téren is a hatalmas Szovjetunió kitűnő gyakorlati tapasztalatai. A kultúrotthonok vezetői tanuljanak ezekből a példákból és akkor valóban a dolgozók második otthonává fognak válni népi demokráciánk gyönyörű ajándékai: a kultúrotthonok.

Bizonyitsák be a kultúrotthonok vezetői, hogy megértették Pártunk tanitását és tudatában vannak annak, hogy a tanácsok segitségével, a tanácsok segitésével, tehát közösnös összhangban nagyszerű eredményeket fognak elérni dolgozóink életének, az ember életkörülményeinek szebbé ,s jobbá tételében.

„A Békekölcsön tiszteletére indítjuk"

„Ezt a vonatot a Keleti pályaudvar DISZ-szervezete indította a Békekölcsön tiszteletére" — ez a felirat diszíti a hatalmas 424-es mozdonyt, amely a békekölcsönjegyzés reggelén indul útjára. A magyar vasutasok, s köztük a magyar vasutas ifjúság, nagy lelkesedéssel jóval tuljegyezte a tervkölcsön jegyzéseit, amivel bebizonyitották, hogy egyemberként állnak sorompóba, ha a szocializmus épitésének meggyorsitásáról, a béke erőinek tokozásáról van szó. Képünkön a békevonatot továbbító ifi-brigádot látjuk: Stokker Vilmos mozdonyvezető, Répa Mária és Kerekes Frigyes fűtők. A vonatkisérő személyzet tagjai voltak: Farkas József vonatvezető, Kovács II. József kezelő, Nagy László kirakó, Szabó XIV. József, Péter II. Mihály, Csákó Béla és Morvai József jegyvizsgálók.

A miskolciak élenjártak a kölcsönjegyzésben, békebizottságuk élenjár a tanácsválasztás előkészitésében, a termelés emelésében

A békekölcsönjegyzésnél a miskolci dolgozók az ország legkitünőbb vasutas eredményét érték el. A túlnyomó többségében kisfizetésü, öntudatos dolgozók 602 forintos átlagot értek el és közel tizmillio forint békekölcsönjegyzéssel bizonyitották soha el nem múló hálájukat és szeretetüket a Szovjetunió és Sztálin elvtárs iránt, ragaszkodásukat és szeretetüket győzelmeink szervezője, népünk szeretett vezére. Rákosi elvtárs iránt.

A miskolci dolgozók jól viszonyulnak a termeléshez is. Toth III. János, a kiváló Kossuth-díjas sztahánovista mozdonyvezető is közülük való és jelenleg is a Miskolci Fűtőház dolgozója. A dolgozók derekasan kiveszik részüket „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" cimért folytatott versenyből is. Nap mint nap jobb és jobb eredmények születnek, amelyet most összekötnek a tanácsválasztással.

A dolgozó nép bizalmából kerül be a tanácsba Csorba Bálint (balról jobbra) élmunkás sztahánovista újító, a „Szakma legjobb kovácsa", brigádvezető, kovács-csoportvezető, Kovács Zoltán, Vágner Lajos, Halász Károly és Hargitai Miklós. Csorba Bálint ezeket mondta: a tanácsválasztások nagy lépéssel viszik előbbre a nép ügyét, a nép boldogulását, a nép erősödését. Közelebb kerülünk a szocializmushoz.

— A most megválasztandó tanácsok emberei alapvetően különbözni fognak majd a régi köziigazgatás „tisztviselőitől", akik nem a nép ügyét intézték, hanem a kiváltságos osztályokét. Mi, ha bekerülünk a tanácsba, elsősorban a dolgozók ügyeit fogjuk kézbe, elintézzük azt igazságosan és becsületesen. A tanácsok megválasztásával örökre lezárjuk a hatalom felé vezető utat a kizsákmányoló osztályok maradványai elől. A volt gyárosok, bankárok kiebrudalása a hatalomból egy cseppet sem csorbitja népi államunk, tanácsrendszerünk demokratikus jellegét. Ellenkezőleg, éppen ez lesz a bizonyitéka annak, hogy a dolgozó tömegek milliói szabadon, a maguk érdekei és belátása szerint intézhessék sorsukat.

Csorba elvtárs 1200 forint Békekölcsönt jegyzett. Igy beszél erről: „Tisztában vagyok azzal, hogy jegyzésemmel is előbbre viszem a szocializmus mielőbbi megteremtését. Tudom azt, hogy csak erős néphadsereggel tudjuk békés épitő munkánkat folytatni, csak ütőképes hadsereg láttára riadnak vissza az imperialista agresszorok. Még nagyobb igyekezettel, még szorosabban kell felzárkóznunk nagy barátunk, a világbéke őrzője, a nagy Szovjetunió mellé. Igy, egyesülve legyőzhetetlenek vagyunk. A béektáborl, a béke ügyét visszük előbbre a tanácsválasztással is. A béke megvédéséért dolgoztam a békekölcsönjegyzésnél is, ahol 22.500 forintot jegyeztek szaktársaim felvilágositó munkám nyomán. Megmagyaráztam, hogy a mi békés munkánkat is veszély fenyegeti az uj háborúra spekuláló amerikai imperialisták részéről. Láttuk Korea esetét. Meggyőződtünk arról, hogy milyen aljas módon és eszközökkel támadták meg ezt a hős népet az imperialisták. Nagyon jól tudjuk, hogy amig a koreai hősök saját vérük feláldozásával harcolnak függetlenségükért, addig mi békében dolgozhatunk.

Csorba Bálint, mint a békebizottság elnöke, munkatársaival: Kertész Ilonával, Nagy Jolánnal, Kárpátfalvi Ferenccel, Györki Istvánnal, Szabó Pállal, Darvas Istvánnal, Kalló Gusztávval és Pozsonyi Margittal kitünő munkát végzett a békekölcsönjegyzés során. De nem elégedtek meg ezzel az eredménnyel. Most minden idejüket, amelyet társadalmi munkára állithatnak be, a tanácsválasztás alapos előkészitésére használják fel. Itt sem akarnak lemaradni. Azt akarják, hogy ezen a területen is élenjárjanak a miskolci dolgozók.

Györki István, a békebizottság tagja igy beszél a békebizottság munkájáról:

— A járműjavito üv. békebizottságának minden tagja komoly politikai felvilágositó munkát fejt ki az üzem dolgozói között a béke ügyével kapcsolatos kérdésekről. Üzemünkben minden hét szombatján röpgyüléseken ismertetjük a hazai és a világ békemozgalmának aktuális kérdéseit, elválaszthatatlanul összekapcsolva őket a nemzetközi helyzettel.

— Állandóan ismertetjük és népszerüsitjük a hatalmas Szovjetunió lankadatlan harcát és törekvéseit a béke megvédése érdekében. Ebben tartjuk az érdeklődést a koreai hős nép függetlenségi harca iránt, valamint a Szovjetunió küzdelmét az Egyesült Nemzetek Szövetségében. Fokozzuk és gyakorlati példával alátámasztjuk agitációnkat a nemzetközi munkásosztály és a Szakszervezeti Világszövetség harcával kapcsolatban is, amelyet nem választhatunk el a béke oszthatatlan ügyétől.

— A békebizottság — mondja Györki elvtárs — tevékenyen kivette részét a Békekölcsön jegyzésében, s az agitációs munkában egyaránt. Darvas István például 1700, Hajdú Pál 1600, Kárpátfalvi István pedig 1500 forintot jegyzett, hogy csak néhány példát emlitsek. Arra törekszünk, hogy a békebizottság minden tagja olyan munkát végezzen, hogy meggyülöltessék a háborús uszitókat a dolgozókkal és hogy üzemünk minden egyes dolgozója harcos és aktiv tagja legyen a békemozgalomnak. Ezt a szándékunkat közelebb viszi a megvalósuláshoz az a munka is, amelyet a tanácsválasztás sikere érdekében folytatunk.

Vasutas tanácsjelöltek a miskolci műhelyben. Balról jobbra: Csorba Bálint, Kovács Zoltán, Vágner Lajos, Halász Károly és Hargitai Miklós.

A vasutas irodalmi pályázat nyertesei müveikben az őszi csúcsforgalommal foglalkoztak

Lapunk augusztus 1-i számában közöltük a Vasutas Szakszervezet kultúrosztályának irodalmi pályázatát.

A pályázatra a vasutas dolgozok 42 költeményt és 12 egyfelvonásos jelenetet küldtek be. A pályázók müveikben nagy melegséggel foglalkoznak az őszi csúcsforgalommal, a szovjet mozgalmakkal, a bércsalók és normalazitók, a jobboldali szociáldemokraták, a klerikális reakció elleni harccal. Bár a müvek nem kiforrott alkotások, de nagy értékük, hogy hiven tükrözik vissza erőfeszitéseinket a béke érdekében, az imperialisták elleni gyülöletet, a termelékenység emelésének fontosságát. Hangjuk és keresztmetszetük szocialista, realista, s ez különösen értékessé teszi őket még technikai kiforratlanságuk ellenére is.

Dijat nyertek a következő versek: 1. Császár Ernő: „Uj sinpár"; 2. **Petővári** Elemér: „Az őszi csúcsforgalom idején"; 3. **Kenesei** Károlyné: „500-as vonatok".

Dicséretet kaptak: Bálint Ferenc, Faragó Andor, Buzas Jeno, Dobos Zsigmondné és Fazekas Rudolf versei.

A jelenetek közül dijat nyertek: 1. A pécsi kultúrbrigád, keretmüsorral; 2. Kuti Mihály: „A földön van a mi dolgunk"; 3. Oroszka István: „Vigyázz, ha jön a vonat!".

Dicséretet kaptak: **Glebissza** János és Császár Ernő müvei.

A pécsi vasutas-munkásírók felhivása

„Vasutas munkásiró Elvtársak! Most, mikor a világ dolgozóinak békéjéről van szó és a dolgozók nagy tömegei bebizonyitják, hogy nemcsak kivánják, hanem küzdenek, áldozatot is vállalnak a béke megvédéséért nekünk vasutas iroknak élen kell járnunk a Pártunk által vezetett küzdelemben.

Több mint egy éve, hogy elindultunk azon az uton, melyet Pártunk mutatott nekünk, de nem folytattunk tervszerű munkát és ezért nem fejlődtünk.

A békeharc arra kötelez bennünket, hogy irói tollunkat és szavunkat felemeljük az imperialisták ,az támadásai ellen és munkáinkon keresztül mutassunk utat, leplezzük le ellenségeinket és lelkesitsünk a további harcra, a termelés emelésére.

Erőink csatasorba állitása csak egy kollektiv munkásiró körben lehetséges, éppen ezért meg akarjuk valósitani a pécsi igazgatóság munkásirólnak egyesülését és a szunnyadó erőket, melyek a vasutas irókban vannak elrejtve, felszinre fogjuk hozni. Kapcsolódjatok bele ebbe a munkába ti is, akik még nem voltatok nyilvánosság előtt és munkátokon keresztül épitsétek azt a kultúrát, amely a dolgozóké.

Harci feladatunknak tekintjük a szocialista, realista kultúra fejlesztését és ezt leginkább csak úgy tudjuk elérni, ha a saját körünkben megtörtént eseményeket visszük bele munkánkba és tesszük oda birálatra a széles dolgozó tömegek elé. Szabadszinjátszásunknak akarunk bő anyagot adni a saját életünkből a további fejlődéshez, de ehhez az kell, hogy mi vasutas irók kollektive dolgozzunk.

Ehhez a munkához kérjük minden vasutas munkásiró támogatását. Szabadság! Az intéző bizottság nevében: Mátyás Dezső mozdonyvezető, Budavári József állomáselőljáró, és Székely Tibor Om. szertár, munkásirók."

Visszatérítést kapnak a nyugdíjasok *beváltott tüzelőanyag-utalványaikra*

Az államvasuti nyugdíjasok, járadékosok, ezek özvegyei és árvái, segélyek, kegyelmi, ÖRA, ideiglenes és méltányossági ellátásban részesülők folyó évben kiállított 80 forintos tüzelőanyag-utalványonként 10 forint, a 40 forintos tüzelőanyag-utalványonként pedig 5 forint visszatérítést kapnak.

Az igényjogosultak közül azoknak, akik a tüzelőanyagot részletfizetésre jegyezték,

a visszatérítéssel kapcsolatban semmiféle tennivalójuk nincsen,

mert ezek részére számfejtési iveik alapján a vissza'érités: a Központi Számfejtő Hivatal hivatalból végzi, és pedig úgy, hogy ezen igényjogosultak december havi ellátása kifizetésénél a visszatérités értékével csökkenti a levonást.

Kivételt képeznek azok, akiknek a tüzelőanyagrészlet levonása már a december előtti hónapokban megszünt. Ezeknek a visszatérítést 1950 január 31-ig az alábbi igénybejelentéssel, közvetlenül a Központi Számfejtő Hivataltól (KSzH) kell kérni. A felsorolt igényjogosultak közül azoknak, akik a tüzelőanyagot készpénzért vásárolták, a visszatérítésre tüzeltianya nyilvántarto szolgálati helyükön legkésőbb 1951 január 31-ig kell jelentkezniök alábbi adatokat tartalmazó irásbeli bejelentéssel:

„1. Igénybejelentést tüzelőanyag-árkülönbözet visszatérítésére. 2. Név. 3 Nyilvántartási betétszám. 4. Lakáscim. 5. Utalványok darabszáma és értéke. 6. Beváltás ideje. 7. Beváltás helye és aláirás".

Ha az igényjogosult összes tüzelőjét nem egy kiszolgaltató helyen v telezte ki, kiszolgáltató helyenként *külön-külön* igénybejelentést kell tenni.

MHK aranyjelvényes ifi-sztahánovista a békéért

Képünkön Gulla Istvánt, az Északi Járműjavító ÜV. MHK aranyjelvényes ifi-sztahánovistáját látjuk munka közben. Gulla István 2000 forint Békekölcsönt jegyzett. Gulla tanácspóttag a termelés emelésével harcol a békéért.

A vasutas ifjúság azonban nemcsak a sport területén igyekszik élenjárni. Kitünően megállja helyét a termelésben is, lelkesen és eredményesen vesz részt „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" cimért inditott versenyben s harcol az ötéves terv idő előtti megvalósitásáért, a béke megvédéséért. Ezért igyekszik fokozni munkateljesitményét, termelékenységét. Ezért kapcsolja össze több és jobb munkáért erőfeszitéseit a tanácsválasztással. Tudja, hogy a tanácsok a béke, a haladás, a jobb jövő, az ifjuság ügyét viszik előbbre.

Vasutasok! Terveitek túlteljesítésével ünnepeljétek a tanácsok megválasztását!

VERSENYÜNK ellenségei:

Soltvadkert állomás személyzete meglopta a dolgozó népet

A közelmultban leplezték le Soltvadkert állomás főnökének és személyzetének botrányos és a demokratikus államrenddel szemben álló magatartását. Az állomás személyzete Tóth Vilmos intéző, állomásfőnök vezetésével teljesen a helyi klerikális reakció és a kulákság befolyása alá kerülve, azokat mindenben kiszolgálta kisebb-nagyobb anyagi haszonért, juttatásokért. Feketén történő borszállításaikhoz, batyuzásokhoz vasúti szállításon át segédkezet nyujtottak, sőt maguk is feketepiaci kereskedelmet folytattak, batyuzókat, kupeseket segítettek. Szolgálatukban szervezetileg fogyasztottak, szolgálati helyüket rövid időre elhagyták, idegenek és az intézet tulajdonát lopták, ismerőseiket, a feketézőket a dolgozók rovására szolgálták ki. Mindezt, rendszeresen, szoros érdekközösségbe tömörülve végezték.

Az állomáson megtartott vizsgálat bebizonyította, hogy az állomás személyzete részben saját maga, részben a községi lakossággal összejátszva, olyan árúkat vettek fel szállításra, amelyek közlekedési korlátozás alá estek, majd népellenes ügyletüket szabálytalan szolgálatellel fedezték.

1. Hamis tartalom bevallással vettek fel küldeményeket.

2. A súlyhatárral korlátozott árúkból ugyanaz napon, ugyanattól a feladótól több fuvarokmánnyal vettek át árúkat szállításra.

3. Fuvarleveleken a feladó és átvevő nevét, lakcímét hiányosan és hamisan töltötték ki, hogy utólagosan, vagy a szállítási visszaélés felfedezése esetén sem a feladót, sem az átvevőt megállapítani ne lehessen.

4. A feladóktól árufelvétel és elszámolások alkalmával juttatásokat fogadtak el pénzben, borban, pálinkában. Sőt egyesek ezen juttatásokat a feladóktól meg is követelték.

5. Szállításra felvett árúkból demizson, boroshordó, ezenkívül MÁV leltári tárgyak eltulajdonítása fordult elő.

6. Jegypénztári hiányok voltak, melyeket zárlati füzeteikben nem tüntettek ki, részben befizették, részben befizetették, részben hiányként ma is fennáll. Magáncélra személypénztárból időlegesen pénzt vettek ki.

7. 1950 május 1-én az állomás 1 sz. váltókezelői őrhelyén kiütött tüzet eltitkolták, nem jelentették, azt saját maguk rendbe hozták.

8. Fölös árúkat előírt módon nem vették nyilvántartásba, nem nyomozták, azokkal a saját állomáson felmerülő hiányokat az átvevővel történt közös megegyezés után rendezték.

9. Szolgálattétel közben szeszes italokat fogyasztottak, szolgálati helyükön ebből kifolyólag szolgálat közben többször elaludtak, szolgálati helyüket elhagyták kisebb időtartamokra.

10. Szolgálati helyiségben ittak, mulatoztak, ott idegeneket megtűrtek, jegyváltásoknál, ismerősökkel és feketézőkkel a többi utas kárára kivételeket tettek.

11. Idegen állomásokról érkező mozdony és vonatszemélyzet feketézését elősegítették, mozdonyon borszállításhoz hozzájárultak.

12. A helyi klerikális reakcióval szövetkezve összejövetelek, mulatozást tartottak, azoktól juttatást elfogadtak, azok telepeit, helyiségeit fekete borüzleteik számára felhasználták, velük együttműködtek.

13 A személyzet egyrésze önmaga is foglalkozott fekete kereskedelemmel, családtagjai batyuzással.

14. Jó ismerősök sérült árúját, más küldemények ép darabjaival szabálytalanul kicserélték.

15. A főnök a beosztott alkalmazottakat magáncélú munkákra díjazás nélkül felhasználta.

16. A kiskunhalasi vonalfőnökség közvetlen ellenőrzését hiányosan végezte, minek következtében a fenti mulasztások előfordultak.

Nemhiába fejétől büdösödik a hal, de Tóth Vilmos intéző, soltvadkerti állomásfőnök egész tevékenysége, magatartása vezetett oda, hogy a mellérendelt dolgozókat megferőzte és olyan utakra vitte, amelyek Soltvadkert személyzetét szembeállították a dolgozó nép érdekeivel, de magával az államhatalommal is. Ha végignézzük a klerikális reakcióval cimboráló, a kulákokkal összejátszó főnök ténykedését, felforr bennünk a düh. A dolgozók öklének le kell sujtania és le is fog sujtani a Tóth Vilmosokra. Szörnyű az a piszok, amelyben Tóth Vilmos élt s amibe kényszerítette a mellé beosztott személyzetet.

A felsorolt bűnlajstrom csak töredéke azoknak a gazságoknak, amelyet a soltvadkertiek elkövettek, s amiért felelni fognak a dolgozó népnek. Az egészséges testből, az öntudatos, a szocializmust építő, az őszi forgalom lebonyolításáért harcban álló, a béke megvédésére kész vasutasságról leválasztjuk ezt a fekélyt. A dolgozó népet nem lehet büntetlenül meglopni. Az őszi forgalom, a háromnapos kocsiforduló megvalósításáért, „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért megindult versenyt nem lehet büntetlenül szabotálni. Kemény, de igazságos lesz az ítélet a bűnösökkel szemben!

Dér János pályamunkás levele

a dolgozók szebb és jobb életéről

T. Közlekedés!

Sokan elmondották mostanában — a tervkölcsön-sorsolások idején —, hogy mi mindent nyertünk mi szocialista országépítésünk eddigi eredményei során.

Ugy érzem, hogy tömöntelen nagy kincshez, nagy értékhez jutottam én is — többek között.

Öt hónap óta vagyok olvasója a Szakszervezeti Mozgókönyvtárnak és ez alatt az öt hónap alatt kéttucatnyi jobbnál jobb könyvet kaptam olvasni. Annyi sok szépet és örömet találtam, nemcsak én, de családom is ezekben a könyvekben és olyan sokat tanultunk ily rövid idő alatt is, hogy ez nagyon nagy kincsel ér fel.

Bezzeg nem juthattunk a régi időben ilyen lehetőséghez, nemhogy ingyen, mint most, de semmi áron sem. Ez csak most lehetséges, csak most célja államunknak, hogy művelttó, tanulttá tegyen, még minket, falusi dolgozókat is.

Még valamiről szeretnék irni. Legutóbb, hogy a Mozgókönyvtár erre járt és adott könyveket, volt a könyvek között kettő, amire szeretném felhivni mindenkinek a figyelmét, hogy aki csak teheti, szerezze meg és olvassa most el.

Az egyiknek a cime: „Két választás Magyarországon." Mikszáth Kálmán irta.

Hát abban a könyvben aztán olvashatjuk, hogy csinálták a politikát azelőtt az urak és mennyi sok gazember még, piszok és aljas érdek volt működésük mögött.

A másik könyvet szovjet iró irta „Aranyvidéki lovagja" a cime. Egy hős szovjet katonáról szól, aki a háború utáni békés épitő munkából is alaposan kiveszi a részét és áldozatos, hősi munkát végez, és hogy segiti munkájában a Párt.

És ebben a könyvben olvastam egy tanácsválasztásról a Szovjetunióban.

Megtanultam, hogy milyen nagy fontosságot tulajdonitanak a tanácsválasztásnak a szovjet dolgozók.

Ezért tartanám fontosnak, hogy ha csak lehet, ezt a két könyvet mindenki olvassa el.

Es a belőle tanultakat hasznositsuk is és most, amikor mi is a tanácsválasztások előtt vagyunk, cselekedjünk jó elvtárshoz, jó hazafihoz, becsületes emberhez méltó módon és legyünk tudatában ezen esemény nagy fontosságának.

Abban pedig biztosak lehetünk, hogy majd a népi tanácsok működése következtében még sokkal több nyereségről és eredményről beszélhetünk és ha eddig is sokat köszönhetünk, ezután még sokkal többet fogunk köszönhetni szocialista hazánknak.

Dér János
pályamunkás
Demecser.

A hajósok, kikötőmunkások és repülők nagy lelkesedéssel jegyezték a Békekölcsönt

A hajósok, kikötőmunkások és repülők is nagy lelkesedéssel tettek hitet a béke mellett. Dicséretesen jó átlageredmények születtek az egyes üzemekben. Ezek között is élenjár a Hajózási és Kikötőberuházási NV 1425 forintos átlagjegyzésével.

Az Országos Magyar Repülő Egyesület Központi Javítóműhelye és a vidéki repülőterek dolgozói 808 forintos átlaggal jegyeztek Békekölcsönt.

A Repülőtérfenntartási NV 681, a Magyar Szovjet Polgári Légiforgalmi NV Központja 637, a MAHAJOSZ 619, a Folyamszabályozó és Kavicskotró NV 571, a Magyar Nemzeti Szabadkikötő 448, a Kikötő- és Hajóállomásfenntartó Gazdasági Iroda 428, a Balatoni Hajózási NV 415 és végül a MESZHART-nál 358 forintos átlagos eredményt értek el a békekölcsönjegyzésnél.

A közlekedés szervezett dolgozóinak ez a nem mindennapi, szinte lenyügöző hatású kiállása a béke ezen ügye, a szocializmus építésének meggyorsítása mellett megmutatta, hogy az öntudatos magyar dolgozók a közeledő tanácsválasztásokon is a Népfrontra adják szavazataikat, mert a Népfront programja, a Magyar Dolgozók Pártjának célkitűzései egyet jelentenek a békével, a szocializmus megvalósításával, felemelkedésünkkel.

„Mindnyájunk ügyét képviselem majd a tanácsban"

„T. Közlekedés! Örömmel fogadtam a hirt amelyben értesítettek, hogy a IV. kerületi tanácsba jelöltek. A mult közigazgatásánál mindannyian tapasztalhattuk, hogy ügyeinket évekig halogatták, vagy el sem intézték. Csak a kiváltságos egyének ügyeivel, a kapitalistákéval, nagykereskedőkével, katonatisztekével foglalkoztak. A dolgozókkal senki sem törődött. Saját családom életéből hozom fel a példát. Jól emlékszem még a Horthy-fasizmus idejére, amikor a vezető állásokba olyanok kerültek, akik az ügyekhez egyáltalán nem értettek, de jók voltak az összeköttetéseik. A bátyám például 1933-ban letette a gőzkazánfütői vizsgát. Szakképzettsége ellenére sem helyezték el ennek megfelelően, hanem pályafenntartási munkára tették. Pedig szeretett volna mozdonyvezető lenni.

A tanácsok, amelyeket a közeljövőben megválasztunk, valóban a dolgozók érdekeit képviselik, mert a nép küldöttei foglalnak bennük helyet. És nemcsak párttagok, hanem a Népfrontba tömörült becsületes pártonkívüli dolgozók is. Nálunk, a Landler Jenő Járműjavitóban is a tanácstagjelöltek jelentős része pártonkívüli.

A tanácstagsághoz okvetlenül szükséges, hogy a tanácstag élvezze munkatársai bizalmát. Jól viszonyuljon a munkához. Munkatársaim bizalmából én is tanácstagjelölt lettem. Mindannyiunk ügyét képviselem majd a tanácsban. Tudom, hogy az ország szeme rajtam lesz.

IFJ. GYIMESI JÁNOS,
a Landler Jenő Járműjavító
mozdonyszerelőjének lakatosa."

„Négy gyermekem van, nem akarok háborút!"

A MÁV-kórházban dolgozik Merényi Andrásné. Betegsége alatt a következő levelet juttatta el az üzemi bizottsághoz:

Mivel betegségem folytán a Békekölcsön-jegyzésen személyesen megjelenni képtelen vagyok, igy sietek hazafias kötelességemnek én is eleget tenni.

Felajánlom egy havi keresetem körülbelüli összegét: 300 forintot, azaz háromszáz forintot, amit kérem helyettem, nevemre jegyezni sziveskedjenek. Bár többet tudnék hazám és az összes baráti nemzetek békéjéért jegyezni, ezt az összeget azonban szivemből adom, hogy ezen arányi téglával én is emeljem az erős bástyát országunk békefrontján.

Férjem Dunapart állomáson jegyez hálából, hogy ma Pártunk útmutatása folytán kitüntetett élmunkása lehet demokráciánknak, betegsége után s ezáltal gyermekeinek is becsületes édesapjuk lehet újra, hogy azokat egy szép és boldog jövőre nevelhesse ezentúl.

Fiam a honvédségnél jegyez s tudom, hogy ő is tudja, érzi, hogy mit adott néki az ő népe, a Párt, a szabadság!

Négy gyermekem van, nem akarok háborút, nekem az első világháború elvette az édesapámat, a másik elvette az otthonunkat, az uramat, a fiamat nem akarom odaadni, már elég volt a könnyekből, mi élni akarunk békében, építeni boldogan, felnevelni öntudatos emberekké a gyermekeinket.

Ha azonban mégis harccal kell megvédeni szabadságunkat, mindenütt ott leszünk mi asszonyok is, mert inkább a halált, mint a szolgaságot.

MERÉNYI ANDRÁSNÉ.

„Két választás Magyarországon"

– Részlet Mikszáth Kálmán regényéből –

Az úri Magyarországon a választást nem a nép döntötte el, hanem a megyei urak. Fehérasztalnál, kártyázás közben határoztak a képviselő személye felett. Céljuk az volt, hogy „igazi úriember" kerüljön a képvise.őházba.

„Már rá se gondolt a jelöltségére — csak a megszabaduláson törte a fejét midőn az ajtónál elcsipte egy szürkeposztós ember, s valami protekcióra kérte a kultuszminiszternél.

— Nincs nekem a miniszterre befolyásom.

— Majd lesz, — felelte a szürkeposztós ember jelentőségteljes hunyoritással, mintha mondaná: „tudok már én mindent".

Ez egy kicsit szeget ütött Menyus fejében. Még jobban, hogy kártyázás közben oda jött háta mögé az öreg Baló Gásnár, a szabadelvű párt ottani elnöke, megveregette vállait és valami szépet akarván mondani, amivel biztassa, de azért a tanintat határait még most át ne lépje, másik aguarára tolván át nyelvével a szivariát, igy szólott szörnyűséges nyugalommal:

— Éppen olyan formájú lapoczkája van öcsém uram, mint a megboldogult Lábodu Kristófé volt.

(Lábodu Kristóf cyklus elején elhalt kedvenez képviselőjük volt, kit ők „székely Deák Ferencnek" nevezének.)

Felkacagott erre a főispán gibicz egy megyei alieguzó:

— Csak tán nem laposzka szerint szándékozik bátyám a követeket?

Az öreg szigorúan tekintett le, s szája ujjat ujjonczra.

— Vagy, hogy igen hékás! Csirke vagy te ahhoz!

Menyus majd leszédült a székről. Azt hitte álmodik. Pedig éppen az üzte el az álmot szemeiből. Ha Majmuna tündér nagy öltésekkel bevarrni készült a szemhéjait, az a tapasztalat, hogy reménytelen dolgai jóra kezdenek fordulni, legott kiszedte szemeiből a férczeket. Ereiben fiatalon csergedezett a vér, mintha újjá született volna. S mig gépiesen osztotta, „gusztálta" a kártyákat, valóságos tükön ült, szeretett volna szétnézni, mindenkivel beszélni, egyszóval még jobban meggyőződni a hangulatról.

Lehetetlen! Mégis lehetetlen — tünödött magában. János király csinálta volna? Hiszen ő ott vékony tekintély. Nem, nem! Ostoba vagyok, képzelödöm, hogy is lehetne igaz?

Pedig igaz volt — János király jól felhasználta a mai estét. Mihelyst megjöttek a főispánék, elpletykázta nagy suttogással azoknak, akikkel jobban barátkozott:

— Ugy nézem, a főispán megint tört a fejét valamiben. Olyan fej az, mint a Griff kapuja a Brassóban, — mindég fő ott valami. Vagy azt hiszitek hiába hozta ide azt a pesti embert?

— Ugyan miért hozta volna?

— Képviselőnek akarja varrni a nyakatokba.

A székely urak összenéztek: „Bizony meglehet."

— Hogy lehet-e? Tudom, hogy kitől tudom. De ezt már csak suttogva mondta. Hát maga Tisza hozta szóba, mikor a minap fent jártam. A székely urak kezdték úgy félszemmel méregetni, fürkészgetni Katánghyt: csinos, formás ember — mondták némelyek —, ki tudja mi lakik benne? Szóval a figyelem ráfordult, amit sem ő, sem a főispán észre nem vehetett. János király pedig csak egyre folytatta a maga furfangos aknamunkáját.

— Megmondtam azonban Tiszának, hogy abból semmi se lesz. Ha nem fogadott szót, ám lássa. Itt nem lesz követ az ő Katánghyja. De uram fia, nem is nekünk való. Hiszen nem tud ez becsületesen még magyarul sem. Ugyan hallgassák csak, hogyan ejti ki a szavakat!

Bizonyos fenntartással fogadták eleinte e közléseket, de azért terjedtek, mint a fulótüz s Janos úr az egyik csoportiól a másikhoz kacsázott hogy ott is elmondja pöffeszkedő nézetét, imigyen:

— Nem lesz meg, ha mondom, ha egyszer én mondom. Macska legyek, ha engedem.

S ilyenkor hetykén a mellére ütött. Persze, hogy akadtak a kevély megyeiek közt, akiket vérig boszszantott a henczegése.

— Nem engedi? De hátha mégis megválasztjuk.

— No azt szeretném én látni! — Pattant fel az öreg, mint egy mérges pulykakakas.

Erre aztán feljebb emelte a hangját a másik is:

— Ejha! De nagy úr az úr! Hisz önnek ebben a kerületben voksa sincs. Mi jogon akar itt rendelkezni?

János király a halántékáig vörösödött haragjában.

— Azon a jogon, mert én jobban tudom, milyen követ való ide, mint az urak.

— Ohó!

— Otthon parancsoljon király úr!

A vidrafalusi Ott Miklós, aki maga száz voksot szokott képviselni, mint széles atyafiságának Nesztora, meglóbázta most a nagy szőrös kezét a király orra alatt.

— Lassan azzal a kis testtel, király uram! Itt a szavam, nem disznóhólyag, most már azért is rászavazok az... izére hogy is hiviák csak?

— Katánghy.

— Igazis, Katánghyra.

Oly túlságosan hangosan folyt immár a diskurzus, hogy csittitóknak kellett közbelépni:

— Pszt! Ne okoskodjanak. Ami nem illik, nem illik, hiszen meghallják a kártyaszobában is.

Kérlelni kezdték János királyt is. Az nem járja, amit csinál. Ha már nem nézi a vendéget, nézze legalább valamire a házigazdát. Bizony szép lesz, ha a fülibe jut, hogy a vendégét hogy szapulják., de Király János javithatatlan maradt. Verte a mellét, hogy őt nem lehet elnémitani. „En karakter vagyok", — rikácsolta — „ami a szivemen, az a számon".

Folyton folyvást dolgozott, agitált Katánghy ellen, mig csak egy hallgatója akadt, s úgy felpaprikázta maga ellen az embereket, hogy mire megvirradt, mindenki egy véleményen volt, mindenki hangoztatta:

— Megválasztjuk a pesti embert, punktum.

Akadt olyan is, aki dacosan hozzátette:

— Ha kell, eladom még a két lovamat is és voksot veszek az árán, de megmutatjuk, Isten úgy segéljen, János királynak, hogy ez lesz a kövétünk.

Midőn kilencz óra táján belőtt a háziúr a kártyaszobába a stereotip kikiáltásával: „Kérem [illegible]kat", János kir[illegible] s elejtvén valami hatost a Katánghy háta mögött, mint lehajolt érte, a következő hadijelentést sugta:

— Egyhangú lészen a választásod, fráter."

Magyar nők! Magyar anyák! Harcoljatok a békéért, gyermekeitek boldog jövőjéért! Szavazzatok a Népfrontra!

Élsportolóink a béketábort erősítik

Bóbis Gyula olimpiai bajnok az Anyaghivatal legjobb dolgozója, vándorzászlót nyert el. Bóbis élsportoló munkájával hozzájárul az őszi csúcsforgalom zavartalan lebonyolításához azáltal, hogy biztosítja az ország összes vasúti műhelyei részére a kocsipark építéséhez szükséges anyagot, ami által hozzájárul ötéves tervünk sikeres befejezéséhez.

Az anyaghivatal 400 dolgozója meleg szeretettel köszöntötte Bóbis Gyulát, mint az osztályok legjobb dolgozóját. Bóbis Gyula hivatali dolgozótársainak megköszönve a részére rögtönzött ünnepséget, a következőket mondotta: „Én, mint élsportoló olimpiai bajnok, példát mutatok a sport terén sporttársaimnak azáltal, hogy az edzéseken és versenyeken pontosan megjelenek és sportszerűen élek. És kötelességemnek tartom tanitani az ifjúságot, mert szüksége van népi demokráciánknak olyan sportolókra, akik dicsőséget és elismerést szerezve bebizonyítják, hogy harcos tagjai a Szovjetunió vezette béketábornak. Mint ötgyermekes családapa, kötelességemnek tartom, hogy munkámon keresztül hozzájáruljak ötéves tervünk sikeres befejezéséhez és öntudatos, jó munkámmal akarom teljesiteni hazafias kötelességemet, s kifejezésre juttatni Pártunk, és Rákosi elvtárs iránti szeretetemet."

Bóbis példája bizonyitja azt, hogy a jó sportoló a munkában is élen halad.

KULTURA

Kultúrbrigádjaink tanácsválasztási agitáción a falvakban

„T. Közlekedés! A vasútas kultúrbrigádok nagy felkészültséggel vesznek részt szerte az országban a tanácsválasztások előkészitésében. A kultúrbrigádok tagjai nagyon jól tudják, hogy ezzel a munkájukkal erősítik a tanácsokat és hozzájárulnak ahhoz, hogy a tanácsokba valóban a dolgozó nép fiai kerüljenek és oda az osztályellenség álcázott elemei be ne kerüljenek.

A kultúrbrigádok szórakoztató műsorai nagyszerűen nevelnek és kitűnő politikai felvilágositó eszköz. A vasútas kultúrbrigádok nemcsak a vasútas dolgozók tizezreit gyönyörködtetik és nevelik, de eljutnak a központjukhoz közelebb-távolabb eső községekbe és tanyákra is.

A záhonyi szakszervezeti kultúrgárda brigádjai például úgy a Békekölcsön-jegyzéssel, mint a tanácsválasztással kapcsolatban kitűnően sikerült agitációs kultúrműsort adtak Fényeslitke és Tuzsér községekben.

Fényeslitkén azt mondták a dolgozó parasztok, hogy látogassák meg őket gyakrabban ilyen műsorral. Nagy szeretettel fogadták a kultúrbrigádot, jól megszervezték az előadást és több mint 300 dolgozó paraszt és családtagjaik tapsoltak s éltették a tanácsokat.

Tuzséren 200-an hallgatták a záhonyi kultúrbrigádot, kitűnő lelkesedéssel tapsolták végig a számokat.

Szinte tapinthatóan lehetett érezni, hogy mennyire vágynak a kultúra után és mennyire megértették, hogy *a Békekölcsön és a tanácsválasztások a béke ügyét, a dolgozó nép, a dolgozó parasztság felemelkedését viszik előbbre.*

KOVÁCS LÁSZLÓ
kultúrfelelős, Záhony.

Sorra látogatják a kultúrbrigádok a pályafenntartási laktanyákat is, ahol sokezer pályafenntartási munkást világositanak fel a tanácsválasztás jelentőségéről. *Németh* Károly elvtárs, a Keleti I. Szakasz üb-titkára ugyancsak levélben számol be arról, hogy az egyszerű dolgozók milyen nagy örömmel és várakozással tekintenek a kultúrbrigádok érkezése elé.

„Szeretett Pártunk, a Politikai Bizottság határozata helyesen mutatott rá az e téren mutatkozó hiányosságokra is, amikor megállapította, hogy a szakszervezetek első vezetése kevés gondot fordit a dolgozók kultúrális felemelésére. Megköszönjük Pártunknak, a Politikai Bizottságnak, hogy feltárta előttük hibáikat, mert döntően ennek köszönhetjük, hogy szakszervezetünk kommunista vezetői kiküszöbölik ezeket a hibákat.

Mi, a Keleti I. Pályamesteri Szakasz dolgozói pedig megfogadjuk, hogy még nagyobb lendülettel és lelkesedéssel támogatjuk a tanácsok munkáját, a béke ügyét „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért indított versenyen keresztül is, a termelékenység emelésével. Jó munkánk legyen válasz a háborúra uszító amerikai imperialistáknak, akik Koreában ártatlan asszonyokat és gyermekeket gyilkolnak, hogy vérengző hajlamaikat kielégitsék.

Éljen a béketábor szeretett vezére, *Sztálin* elvtárs és Pártunk, népünk bölcs vezetője *Rákosi* elvtárs!"

Vasutasok, hajósok, repülők, dokkmunkások! Ha gyönyörű, lebilincselő, színes filmremeket akartok látni, ha gazdagabbak akartok lenni egy felejthetetlen élménnyel, nézzétek meg a „Berlin eleste" c. filmet!

A küldött — a nép szolgája

Részlet V. Karpinszkij: Hogyan kormányozzák a szovjet országot című könyvéből?

Alkotmányunk előirja, hogy a küldött állandó kapcsolatban álljon választóival. Az alkotmány jogot ad a választóknak, hogy küldöttjüktől beszámolót követeljenek, arról, hogy hogyan teljesiti választói megbizásait, amelyeket a választásokon adtak, hogyan dolgozik az a tanács, amelybe a küldöttet megválasztották.

A szovjet választók nem érik be azzal, hogy meghatározott időközönként küldötteket választanak a hatalmi szervekbe s ezután visszatérnek napi dolgaikhoz. A szovjet választók követelik s ellenőrzik küldötteik munkáját és ha valamelyik küldött letér a helyes útról, a választók élhetnek azon jogukkal, hogy az ilyen küldöttet határidő előtt visszahivják. Alkotmányunk a választók számára biztositja a küldöttek visszahivásának jogát. Azt a küldöttet, aki nem felelt meg a nép bizalmának, megbizatásának lejárta előtt visszahivhatják és helyére mást választhatnak.

A burzsoá államok kormányai nem ismernek ilyen rendet. A burzsoá államokban, amint lezajlottak a választások és a jelöltből képviselő lett, kapcsolatai a választókkal rendszerint megszünnek. A burzsoá pártok képviselői azonnal elfelejtik igéreteiket, amelyeket a választások előtt választóiknak tettek és a parlamentekben a burzsoázia akaratát elégitik ki.

A tanács küldötte — mondja *Sztálin* elvtárs — a nép szolgája és köteles teljesiteni választóinak akaratát.

Sztálin elvtárs azt mondja, a választóknak követelniök kell a küldöttektől, hogy hivatásuk magaslatán maradjanak, hogy munkájukban ne süllyedjenek le a politikai nvárspolgárok szinvonalára, hogy mindenkor a nagy *Lenin* halhatatlan példáját tartsák szemük előtt.

Ugyanolyan félelmet nem ismerőknek kell lenniök a harcban és könyörteleneknek az ellenségekkel szemben, mint amilyen *Lenin* volt.

Bonyolult kérdések eldöntésénél ugyanolyan bölcseknek és megfontoltaknak kell lenniök, mint amilyen *Lenin volt.*

Ugyanolyan igazságosnak és becsületeseknek kell lenniök, mint amilyen *Lenin* volt.

Ugyanúgy kell szeretniök népüket, mint ahogy *Lenin* szerette népét.

Mindannyiunknak meg kell tanulniok, hogy olyan vezetők legyenek, mint *Lenin* volt és mint amilyen szeretett vezérünk, a dolgozók barátja, *Sztálin* elvtárs.

ZENE

Magyar művek az Operaház műsorán

Az Állami Operaház műsorán sűrűn szerepelnek mostanában régi magyar művek, mégpedig felfrissitett előadásban és új, mai magyar zeneszerzők eddig nem ismert alkotásai is. Erkel Ferenc, a lángeszű zeneköltő remekművei gyakran kerülnek színre és megújított szereposztásban, mint pl. a „Hunyadi László". A közönség — még az a réteg is, amely a műveket látta — örömmel ismeri fel az alkotásban azt a forradalmi légkört, amely miatt Erkel művei üldözöttek voltak, de ma annál inkább időszerűek. A „Bánk bán"-t egyáltalán nem lehetett előadni és amikor végre, nagysokára előadták, a kormányhatalom szigorú parancsára ismét számüzték a szinpadról. A „Hunyadi László"-t megcsonkitva, eredeti értelméből kiforditva játszották, úgyhogy a forradalmi mondanivalókat elkódösitették. Egyébként Erkel az első magyar zeneszerző, aki az operaszinpadon megszólaltatta a magyar nép ősi dalát és már témaválasztásai is azt bizonyitják, hogy forradalmi szellemű költő volt.

A nép legszélesebb tömegei számára ad most művészetet az Állami Operaház. Gyökeresen magyar muzsikát. Előadásait igyekszik megtisztitani minden formalizmustól, zenei és drámai szenvelgéstől.

Az Északi Járműjavító OV kultúrbrigádja jó munkájával támogatja a tanácsválasztások előkészitését. Ezzel segitik a béke megvédését, a további felemelkedést, a szocializmus minélőbbi felépitését. A kultúrbrigád úgy dolgozik, hogy a saját területén is győzelemre vigye a tanácsok ügyét.

SZINHÁZ ÉS FILM

Életem legszebb élménye marad a „Berlin eleste"

„T. Közlekedés! Az elmult napokban abba a szerencsés helyzetbe kerültem, hogy megnézhettem egy világraszóló szines szovjet filmalkotást: a „Berlin elestét".

Ha őszinte akarok lenni, meg kell mondanom, hogy ez a nagyszerű, világméretekben is első helyen álló filmalkotás, már hónapokkal előbb megelőzte hirét. Ha jól emlékszem, ez a történelmi dokumentum, nem is olyan régen nyerte meg a nemzetközi filmfesztivál nagydiját. Most, hogy a saját szemeimmel láttam e mestermüvet, megismertem néhány nevet, néhány szovjet ember nevét, a realista müvészet, a realista alkotás nagyjai: Gelováni, Csiaureli, Borisz Andrejev és Marina Kovalova nevét. Sohsem fogom elfelejteni őket, játékukat.

Szuszlov elvtárs mondotta, hogy „Az első, de különösen a második világháború történelmi tapasztalatai mind arról tesznek tanubizonyságot, hogy kevés az, ha csak kivánjuk a békét. A békéért aktivan kell küzdeni..." Ez a grandiózus film is erre figyelmeztet bennünket, helyesebben ez a film dühödt ellenállást vált ki az emberben az imperialisták ellen, az új háborút kirobbantó agresszorok ellen, de könnybelábad a nézők szeme, mikor a koreai gyilkos bombázásokra gondol.

A film minden kockája emberi, gyönyörü, lebilincselő és tanitó. Itt mélyitjük csak el igazán szeretetünket a drága Sztálin iránt, akit a házigazda szerepében, a közvetlen ember megvilágitásában, a népért aggódó államférfi és a győzelmes hadvezér alakitásában egyformán leirhatatlan lelkesedéssel üdvözöltünk.

Gelováni Sztálin szerepében igazán nagyszerüt alkotott. Megpróbálta közel hozni az ő nem mindennapi és mégis közvetlen egyszerüségü, csodálatos lényét. Geloványinak sikerült Sztálin elvtársat a maga mély varázsában megismertetni velünk. Lenyügözve figyeltük.

Ennek a soha el nem mult hatásnak ellenkezőjét, a gyülöletet, a lenézést, az utálatot és a csömört éreztük, a kárörőm ízével a szánkban, mikor szemünk előtt vált ronggyá a világuralomra törő, gyáva Hitler.

Aki nem nézi meg a „Berlin elestét", behozhatatlanul vét maga és családja ellen. Ezt a filmet, amely páratlan a maga nemében, minden szaktársamnak, minden vasutasnak, minden dolgozónak meg kell néznie. Ez a film olyan erőt képvisel, amely képes bennünket utunkon megacélozni.

Nincs lehetőség arra, hogy egy egyszerü munkáslevél keretében elmondjuk a rendezésről, a szereplőkről, a szinkron magyar hangjairól, a film szinezéséről, a békés épitő munka bájosabbnál bájosabb szovjet jeleneteiről, a diadalmasan előrenyomuló Szovjet Hadsereg támadásairól és végül Berlin bevételéről, mint a film egészéről, véleményünket. Én csak azt tudom mondani, hogy ez a film, életem legszebb élménye marad.

Ez a film még erősebbé tette elszántságomat a béke megvédésére. Megerősitette hitemet a szocializmus épitésében, a szebb és boldogabb jövőben. Megerősitette bennem azt a határozottságot, hogy még jobban fogok dolgozni hazámért, a dolgozó nép felemelkedéséért, mindazért, amiért élni és dolgozni érdemes: a szocializmusért. Ezért egy szivvel és akarattal fogjunk össze a Párt, Rákosi Mátyás irányitásával, s vigyük győzelemre, a nép javát szolgáló tanácsok ügyét, a béke ügyét!

CSISZÁR IMRE,
pártonkivüli lakatos,
MÁV-hidmühely."

Várja a dolgozók tömegeit az átalakított Városi Színház

A Városi Szinház, amely szeptember 23-án ismét megnyitotta kapuit, nem másodrendű szinház többé, hanem teljesen egyenlő rangú és szinvonalú az Állami Operaházzal. Szinpadán minden héten háromszor, kedden, csütörtökön és szombaton az Állami Operaház elsőrangú együttese ad olyan szinvonalú előadásokat, mint magában az Operaházban. A nézők megbecsülését jelenti az, hogy a Városi Szinháznak külön műsora lesz: az Operaház 15 legnépszerűbb darabját kizárólag a Városi Szinházban lehet majd megnézni — az Operaházban nem!

Bérletek kaphatók az Állami Operaházban (II. emelet) hétköznap délelőtt 10-től 2-ig.

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS (Szállitómunkások Szaksz.), FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály u. 16 — Telefon: 113—887, 126—452, 124—893.

Szikra Lapnyomda NV. Budapest, VIII., Rökk Szilárd u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ.

VILÁG PROLETÁRJAI! EGYESÜLJETEK!

Közlekedés

RÁKOSI ELVTÁRS VEZETÉSÉVEL
ELŐRE
A NÉPFRONT GYŐZELMÉÉRT!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM, 21. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 október 15.

A termelékenység emelésével, jó felvilágosító munkával, az ellenség elleni harccal

biztosítják dolgozóink a tanácsválasztás sikerét, amely hatalmas kiállás a béke ügye mellett

„A tanácsok választása mutassa meg újra népünk egységét, összekovácsoltságát. Mutassa meg, hogy a Függetlenségi Népfront mögött ott áll az egész ország, hogy a dolgozók milliói egyemberként követik felemelkedésünk, újjászületésünk hatalmas motorját, a Magyar Dolgozók Pártját. Legyen e választás sikereink sorozatának folytatója, adjon friss lendületet az új szocialista házat építő ötéves tervünknek.”

(Rákosi elvtárs „A tanácsválasztásokról” című cikkéből, a „Szabad Nép” 1950 október 15-i számából.)

Közeleg a magyar dolgozó nép ünnepe, október 22-e, a tanácsválasztások napja. A közlekedés szervezett dolgozói, a vasutasok, közúti közlekedési alkalmazottak, gépjárművezetők, szállítómunkások, hajósok, repülők és kikötőmunkások közel negyedmilliós családja felkészüléssel és határtalan örömmel fogadja a magyar nép győzelmei szervezőjének, a Magyar Dolgozók Pártjának, *Rákosi* elvtársnak hatalmas perspektivákat nyitó ajándékát: a népi tanácsokat.

A tanácsválasztás jelentőségét megértették dolgozóink és lendületesen viszik az előkészületeket, hogy elősegítsék a maguk területén a választás sikerét. Jól tudják öntudatos dolgozóink, hogy a helyi tanácsok rendszere tovább erősíti népi demokráciánkat és megszilárdítja a munkásosztály vezető szerepét, a munkásság és a dolgozó parasztság szövetségét. A dolgozó nép legjobb, legbecsületesebb fiai között, akik bekerülnek a tanácsokba, ott lesznek a közlekedés szervezett dolgozói is, fizikai és értelmiségi dolgozóink, ifjúságunk képviselői és nődolgozóink. Valamennyien jól tudják, hogy a Népfrontot a Magyar Dolgozók Pártja vezeti és hogy kormányunk — a Népfront kormánya — minden cselekedetével nagy Pártunk útmutatását követi a dolgozó nép szolgálatában.

A tanácsok, ahol legjobb dolgozóink, a termelés frontján élenjáró sztahanovistáink, értelmiségi dolgozóink munkálkodnak majd, — a nép akaratának megtestesítői, a népakarat végrehajtói lesznek.

Néhány nap választ el bennünket a tanácsválasztástól, ahol a dolgozó milliók, közöttük a közlekedés öntudatos dolgozói titkosan, saját tapasztalataiktól vezetve adják le szavazataikat. Azokra a jelöltekre fognak szavazni, akik, mint ők maguk is, dolgozók, s akik eddigi magatartásukkal, népi demokráciánkhoz való hűségükkel, a termelésben elfoglalt helyzetüknél fogva elnyerték munkatársaik bizalmát és becsülését.

Már eddig is közel harmincezer munkás és dolgozó paraszt áll hazánk különböző vezető funkcióiban. Most, népünk történelme folyamán, először vesznek majd részt a dolgozók százezres tömegei a tanácsokon keresztül a közügyek intézésében.

Sztálin elvtárs mondotta az alkotmánnyal kapcsolatban, amely előírja, hogy a tanácstagok kötelesek állandó, eleven és szoros kapcsolatot tartani választóikkal, a következőket: *„A küldöttnek tudnia kell, hogy ő a nép küldöttje..., s hogy azt az irányvonalat kell követnie, amely szerint adott neki utasítást a nép. Ha letért az útról a választóknak joguk van új választások kitűzését követelni és az útról letért küldöttnek a szűrét kitenni”.* A beszámolás kötelezettsége és a tanácstagok visszahívhatósága egyik biztosíték arra, hogy a tanácsok tagjai is, fogják érezni megbízatásuk felelősségét. Sem a helyi tanácsban, sem a végrehajtó bizottságban nincs egyetlen kinevezett tag sem, munkájukban közvetlenül a lakosságra támaszkodnak, biztosítják a dolgozók tevékeny részvételét, kezdeményezését és ellenőrzését az államhatalom helyi gyakorlásában.

A helyi tanácsok munkája azt fogja jelenteni, hogy szűnte után holnapra leegyszerűsödik a dolgozók ügyeinek intézése. Közigazgatásunk egyszerűbbé, áttekinthetőbbé, valamennyiünk által könnyen érthetővé válik.

A helyi tanácsok megalakulása meggyorsítja hazánk felvirágzását, a dolgozó nép jólétének növelését. A helyi tanácsok jó munkája hozzájárul dolgozó népünk társadalmi, politikai egységének megszilárdításához, országunk, államhatalmunk megerősödéséhez, s ezzel szilárdítja, erősíti a békefront magyarországi szakaszát.

A helyi tanácsok megválasztásának hatalmas népszavazásnak kell lennie a szocializmus építésének meggyorsítása, a békés alkotó munka, a béke nagy ügye mellett. Ezért jó felvilágosító munkával biztosítanunk kell a tanácsválasztás sikerét.

A választással kapcsolatos agitációnknak mindenekelőtt arra kell irányulnia, hogy a tanácsok jelentőségét ismertessük. Meg kell magyarázni dolgozóinknak, hogy a tanácsok a szocialista igazgatás szervei, melyekben a közlekedés területéről is számosan foglalnak helyet. A tanácsok egybekapcsolják a dolgozók széles rétegeit a Párttal, hatékony eszközei a békeharcnak, gazdasági és kulturális felemelkedésünknek. A tanácsok hadat üzennek a bürokráciának s úgy képviselik a dolgozó nép érdekeit, hogy mindenkor az eleven élet követelményeit tartják szem előtt.

A tanácsválasztással kapcsolatos agitációs munkába a népnevelők, bizalmiak, párt- és szakszervezeti funkcionáriusokon kívül be kell vonni elsősorban azokat a dolgozókat, akik a békekölcsönjegyzés során jó eredményeket értek el. A békekölcsönjegyzés idején a közlekedés dolgozóinak területén általában jó felvilágosító munka folyt. Ezeket a tapasztalatokat kell most felhasználnunk a választási agitációban. A jegyzés során bebizonyosodott ismételten, hogy az agitációs munka csak úgy eredményes, ha azt konkrét példákkal támasztjuk alá.

A népnevelők ott értek el jó eredményt, ahol arról beszéltek, hogy mit jelent számunkra az ötéves terv, mit kaptak dolgozóink népi demokráciánktól a szocializmus építése során. Így kell folytatnunk tehát a tanácsválasztásokkal kapcsolatos felvilágosító munkát. Sok példát lehetne erre felhozni. *Németh* Károly elvtárs, a Budapest—Nyugati-p. u. népnevelője például arról beszélt a dolgozóknak, hogy a saját életében tapasztalta, mit jelentenek a tanácsok, szemben a régi, bürokratikus közigazgatással. Elmondta, hogy a XIV. kerületi tanácshoz fordult azzal a kérésével, hogy kislánya, a lakásukhoz közelebb fekvő iskolába járhasson.

A tanács magáévá tette *Németh* Károly kérését és öt perc leforgása alatt elintézte az ügyet. Meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes tanácsok megalakulása előtt már többízben fordult kérelmével illetékes szervekhez, de hosszas huza-vona után sem intézték el az ügyet.

Az agitációs munkát a szolgálati helyeken kívül erőteljesen fokozzuk kell a laktanyákban, lakóterületeinken, a vonatokon, hajókon, a közúti közlekedésben, kikötőinkben, repülőtereinken, a szállítómunkások munkafrontján és a gépjárművezetőknek a dolgozó néppel való érintkezésük közben is. Vannak még területeink, amelyeket még meglehetősen elhanyagoltunk. Meg kell szervezni azt például, hogy a szolgálati helyekről népnevelők, bizalmiak látogassák meg azokat a településeket, ahol vasutasok, hajósok, közúti közlekedési dolgozók, repülők és kikötőmunkások laknak.

Sokszor tapasztalhattuk, hogy dolgozóink, főleg a vidékről bejárók, otthonukban ellenséges befolyás alá kerülnek. Ezt kell kiküszöbölnünk a lakótelepi és vonatagitációval. A laktanya szintén alkalmas terület a jó felvilágosító munka számára. Ugyanígy meg kell szerveznünk a népnevelői munkát a vonatokon. Ez kell például érnünk, hogy a vonatkísérő személyzet között legyen egy népnevelő elvtárs aki a dolgozókkal útközben, vagy a fordulóállomásokon elbeszélget. A jegyvizsgálók pedig, lehetőségük szerint, az utazóközönség között végezzenek felvilágosító munkát.

Az ellenség igyekszik lekicsinyelni a tanácsok jelentőségét, megzavarni a választások sikerét. Ez ellen harcolunk a jó felvilágosító munkával, ezért folytatunk szüntelen agitációt, hogy a közlekedés minden szervezett dolgozója tekintse harci feladatnak a szavazást, a tanácsok megválasztását és jó munkával, „az őszi forgalom legjobb dolgozója” címéért folyó szocialista versennyel, a termelékenység emelésével feleljen az ellenségnek.

Rákosi elvtárs mondotta: *„A tanácsválasztás ütközet, benne a szavazócédula a fegyver. Használjuk ezt a fegyvert egységesen, lelkesen, győzelmesen. Legyen a tanácsválasztás napja új mérföldkő azon az úton, melyre dolgozó népünk a felszabadulás óta lépett. Azon az úton, melyet a hatalmas Szovjetunió, a bölcs Sztálin járt előttünk, s amelyen most 800 millió ember menetel elszántan, biztosan a békésebb, boldogabb szocialista jövő felé!”*

A közlekedés szervezett dolgozói megfogadják népünk szeretett vezérének, *Rákosi* elvtársnak szavait s nagy lelkesedéssel sorakoznak fel Pártunk *Rákosi* elvtárs, a Népfront mögé és odaadó, jó munkájával hozzájárul a választás sikeréhez és segíti a szocialista igazgatás új szerveit, a tanácsokat.

Elvtársak! Kartársak! Előre egyemberként a Népfront győzelméért, a virágzó jólétért, a békéért!

A közlekedés szervezett dolgozói békekölcsönjegyzésének óriási sikere visszatükrözi békeszeretetüket és elszántságukat a béke megvédésére

Népköztársaságunk kormánya szeptember 28-án bocsátotta ki 750 millió forint névértékben a Békekölcsönt, s jegyzésre hívta fel a dolgozó magyar népet. Arra kérte a dolgozók millióit, hogy cselekvően vegyék ki részüket a béke megvédéséért folytatott küzdelemből, az imperialista háborús gyújtogatók elleni harcból.

A felhívást minden hazáját szerető, becsületes magyar ember, közöttük minden öntudatos vasutas, hajós, közlekedési alkalmazott, gépjárművezető, szállítómunkás, repülő és kikötőmunkás magáévá tette. Egy hatalmas népszavazáshoz volt egyenlő az a nagy lelkesedés, az az óriási méretű jegyzés, amely azt eredményezte, hogy több mint 37 százalékkal túljegyeztük a tavalyi tervkölcsön jegyzési eredményeit.

A közlekedés szervezett dolgozói tudják azt, hogy az imperialista agresszorok mindent elkövetnek egy új háború kirobbantása érdekében. Tudják azt, hogy az arcátlan kalandorok rátörtek a békés építő munkáját végző hős koreai népre, de azt is tudják, hogy néphadseregünk erősítésével, a béke frontjának megszilárdításával, elszántságunkkal elvesszük a támadók kedvét egy véres háború kirobbantásától.

Mult év ősze óta, amikor dolgozóink első ízben jegyeztek kölcsönt, hatalmas eredmények születtek hazánkban. Számos új vasúti, közúti közlekedési, gépjárművezető, hajózási és légiközlekedési és szállítómunkás létesítmény mellett, dolgozóink és családjaik közvetlen jólétét szolgáló napközi otthont, bölcsődét, fogászati rendelőt, laktanyát s az ember védelmét szolgáló berendezéseket hoztunk létre. Hatalmasan emelkedett az üdülő dolgozók, s a különítélé segélyben részesültek száma. Legutóbb pedig maguknak a dolgozóknak kezébe került a társadalombiztosítás vezetése, s útban vagyunk a dolgozó nép felemelkedése felé. Boldogulását szolgáló tanácsok választása felé.

A tervkölcsön közelmultban lezajlott sorsolása is bizonyságot tett arról, hogy a kölcsönjegyzés egyben jó befektetés is. De bizonyságot tett arról is, hogy a Magyar Dolgozók Pártja, s a magyar nép szeretett vezére, Rákosi Mátyás szavaira építeni lehet. Ezek a tények minden dolgozónkat meggyőzhették arról, hogy a békekölcsönjegyzés nemcsak a béke nagy ügyét hivatott előbbrevinni, de külön-külön is minden dolgozó előnyét, boldogulását, a dolgozó nép egészének felemelkedését szolgálja.

A magyar békekölcsönjegyzés óriási sikere egyben visszatükrözi dolgozóink béke szeretetét, azt, hogy megvédjük eddigi eredményeinket, azt hogy még jobban elmélyítjük szeretetünket és hálánkat a béketábor őre, a hatalmas Szovjetunió és népünk barátja, a nagy **Sztálin** iránt.

Úgy fogok dolgozni, hogy alkotó munkánkat, a fejlődésünket akadályozó imperialisták és belső ügynökeik acélfalba ütközzenek, ha támadni merészelnének.

Poszpilisné kalauz, versenyben áll férjével.

— Lemaradtam — mondotta —, mert férjem 200 forinttal túlszárnyalta 1000 forintos jegyzésemet. Négy gyermekünk van — folytatja *Poszpilisné* — én megértem a koreai anyákat. Igyekszem eleget tenni hazafiúi kötelességemnek. Amikor jegyeztem, *Rákosi* elvtárs szava jutott eszembe: *„Mi nem rés, hanem erős bástya vagyunk a béke frontján”*. Jegyzésemmel ezt a bástyát akartam még erősebbé tenni. Tudom, hogy az én 1000 forintom, s a férjem 1200 forintja busásan kamatozni fog gyermekeim jövőjében. Látom a fejlődést itt Obudán is, ahol éppen most épül az új gyermekotthon. Alig várom a Párt újabb ajándékát. Úgy igyekszem élenjárni munkában, hogy méltó lehessek a Párt tagságára, mert csak ez tesz engem egész emberré.

Ezeket mondotta *Poszpilisné*, s szavaiból melegen csengett a béke iránti őszinte vágy, de gyűlölet érződött akkor, amikor az imperialisták koreai támadását s embertelen rablóhadjáratát említette.

A Pálffy-telep ifjúmunkásai is lelkesen jegyeztek. P. *Tóth* György 15 éves ipari tanuló 300 forintot jegyzett. Hangsúlyozta, hogy azért jegyez, mert békében szeretne tovább tanulni.

Szerján Béla ipari tanuló, a csepeli gyorsvasút megépítését, *Varga* István 350 forintos jegyzésével a néphadsereget akarja erősíteni, hogy nyugodtan dolgozhasson az új satúpadokon.

De nemcsak Obudán, a Pálffy-telepen, hanem szerte valamennyi közúti közlekedési üzemben hitet tettek a dolgozók a béke ügye mellett. A Hungária-pályaudvaron például *Maróti* Viktória kalauzon 2600, *Nagy* XLV. János 2700 forintos jegyzéssel szállt síkra a béke mellett.

A pécsi közúti közlekedési dolgozók is határtalan örömmel vettek részt a jegyzésben. A sok jó jegyző között is kiemelünk *Orsi* Gabriella 1200 forintos jegyzése.

A közlekedési dolgozók közel tízmillió békekölcsönt jegyeztek

A közlekedési vállalatok dolgozói is hatalmas lelkesedéssel bizonyították, hogy szívügyük a béke ügye, a békés építés ügye.

A közlekedési dolgozók összesen 9,565.900 Ft-ot jegyeztek.

Kiemelendők a vidéki helyi csoportok, ahol a jegyzési eredmények magasabbak, mint a fővárosiaké. Pl. Debrecenben az egy főre eső átlag 578 Frt, Pécsen 506 Ft, Békéscsabán 502 Ft, Szombathelyen 466 Ft.

Budapesten a legjobb eredmény a Villamos Főműhelyé 447 Ft-os átlaggal. A Sallai Főműhely átlaga 442.30 forint.

A forgalmi dolgozók versenyében BUR-forgalmi dolgozói lettek az elsők 508 Ft-os átlaggal.

A lelkesedést jellemzi, hogy az egyes telepek, üzemek, csoportok, népnevelők és bizalmiak versenyre hívták ki egymást. A versenyek lendületesen folytak. Obuda- és Angyalföld-pályaudvar dolgozói óránként értesítették egymást a jegyzés állásáról.

A dolgozók többsége egyénenként is versenyzett. Például Obudán *Balázs* VII. István kalauz először 1500 forintot jegyzett, majd a versenyeredmény láttán további 500 forintot írt alá. Amikor elbeszélgettünk *Balázs* Istvánnal, elmondotta, hogy ezzel a pénzzel is hozzá akar járulni a békéhez, a békés építőmunkához, a közlekedés túlzsúfoltságának megszüntetéséhez.

— Nagyon emlékezetemben él még — mondotta —, az elmúlt horthysta-rendszer. Falun, cseléd voltam és szára kenyér jutott csak. A kulák, meg a földbirtokos pedig az ételek legjavát habzsolta. Amióta a hatalmas szovjet haderő felszabadította hazánkat, teljesen megváltozott az életem. Sokat kaptam a népi demokráciától. Még fiatal vagyok és csak most örülök igazán ennek, mert hozzájárulhatok jövőnk építéséhez.

— Most lettem az *„Ifjú Gárda”* tagja. Úgy fogok dolgozni itt, hogy a tanácsválasztások sikerét elősegítsem.

A gépjárművezetők 575 forintos átlaggal több mint ötmillió forintot jegyeztek

A gépjárművezetők, hasonlóan a többi szakszervezet dolgozóihoz, népköztársaságunk kormányának első hívására nagy lelkesedéssel jelentkeztek jegyzésre. Itt is lehetett látni, hogy a dolgozók elszántan állnak ki a béke megvédése és a szocializmus építésének meggyorsítása mellett, de ugyanolyan elszántsággal szállnak szembe az imperialisták ügynökeivel, békénk ellenségeivel.

A gépjárművezetők 95 százaléka már az első napon eleget tett hazafiúi kötelességének s csupán öt százaléka, azok a dolgozók, akik betegség, vagy kihelyezés folytán voltak távol, — nem tudtak jegyezni. Így is jóval túlhaladták a tervkölcsönjegyzés összegét.

A Garázsipari NV dolgozói 128.150, a Központi Garage 150.000, a Teherfuvar NV központja 2,577.350, az Állami Autóműszaki Intézet 159.550, az Autótaxi NV 1,219.950, a csepeli AFOR 174.200, a balzsamutcai AFORT 70.850, a FŐSZERT-garage 60.400, a TEFU Javító NV 393.150, a Fővárosi Teherfuvar NV 86.300 és végül a MIOI-

(Folytatás a második oldalon)

Éljen az ötéves Szakszervezeti Világszövetség!

Nemzetközi Szövetségünk varsói értekezlete a béke ügyét vitte előbbre

A Szakszervezeti Világszövetség kebelében működő szakmai tagozat: a Szárazföldi- és Légiközlekedési Dolgozok Nemzetközi Szövetsége szeptember 18—22-e között tartotta megalakulása óta első értekezletét a lengyelországi Varsóban.

A magyar vasutasokat, közúti közlekedési alkalmazottakat, gépjárművezetőket, szállítómunkásokat és repülőket *Gáspár* Sándor elvtárs, a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének főtitkára képviselte.

Az értekezlet a „Tanítók Háza" nagytermében vette kezdetét. A konferenciát *Sztahács* elvtárs, a Lengyel Vasutas Szakszervezet főtitkára nyitotta meg, majd utána Alphonse *Drouard* elvtárs, a Francia Vasutas Szövetség főtitkárának elnöki megnyitója következett. Ezután került sor az elnökség megválasztására, melynek végeztével Kuba delegátusa felvételét kérte a Szövetségbe. A felvételt egyhangúan elfogadták.

A napirendi pontoknak az elnök által való ismertetését követően javasolták, hogy az értekezlet táviratilag üdvözölje és fejezze ki teljes szolidaritását a szabadságáért harcoló hős koreai néppel. A táviratot szövegét hatalmas lelkesedéssel fogadták el a küldöttek. Ugyancsak tiltakozó táviratot intéztek a konferencia első napjának berekesztése előtt *Trygve* Liehez, az ENSZ főtitkárához, az imperialisták koreai agressziója és a békés lakosság embertelen pusztítása miatt.

Az egyes bizottságok megválasztása után, *Massini* elvtárs beszéde következett. *Massini*, az olasz dolgozóknak a béke érdekében kifejtett munkásságát ismertette és a további feladatokról beszélt. Utána Roman *Chwalek* elvtárs, a Német Demokratikus Köztársaság Vasutas Szakszervezetének elnöke, majd a Csehszlovák Népköztársaság küldötte állott fel szólásra. Mindketten a népi demokrácia eredményeiről, a békeküzdelemről, a munkaversenyek eredményeiről számoltak be. Utánuk a norvég és luxemburgi küldött számolt be csatlós kormányaik ténykedéséről, vázolva a dolgozók nehézségeit és a sárga szakszervezetek aljas munkáját.

Az értekezlet harmadik napján szeptember 20-án került sor a Szakszervezeti Világszövetség titkárának, Boleslav *Gebertnek* beszédére, majd magyar részről *Gáspár* Sándor elvtárs szólalt fel.

Gáspár elvtárs üdvözölte az értekezletet a magyar szervezett dolgozók nevében, hangsúlyozva, hogy a magyar dolgozók tudják és értékelik azt a tényt, hogy a Szovjetunió, a dicsőséges Szovjet Hadsereg szabadított fel bennünket a fasizmus járma alól.

A magyar szervezett közlekedési dolgozók azonban nemcsak felszabadulásukat köszönhetik a Szovjetuniónak, — mondotta —, hanem azt a mérhetetlen segítséget is, amelyet a szovjet tapasztalatok alkalmazása révén, népgazdaságunk erősítése érdekében kapunk a hős szovjet néptől.

A közlekedés szervezett dolgozói ezt az értékes támogatást azzal hálálják meg, hogy egymás után aratják győzelmeiket a termelés frontján, sikeresen lebonyolítják az őszi csúcsforgalmat, leleplezik és megsemmisítik az imperialisták hazai ügynökeit, erősítik a béke táborát, elmélyítik szeretetüket és ragaszkodásukat a hatalmas Szovjetunió, s a haladó emberiség bölcs tanítója, *Sztálin* elvtárs iránt.

Gáspár elvtárs részletesen ismertette a termelés vonalán elért eredményeket, a békéért folytatott küzdelem állását és ígéretet tett a dolgozók nevében arra, hogy még nagyobb erővel, még eredményesebben fognak harcolni a békéért.

Szeptember 21-én tovább folytatták a munkát. Alphonse *Drouard* elvtárs beszélt, majd utána Stelian *Moraru* elvtárs szólalt fel.

Ezután az értekezlet viszonválaszokat fogadott el, melyeket a konferenciát üdvözlő országok szervezeteinek küldtek.

Gáspár elvtárs ezután magyar részről javasolta, hogy az értekezlet küldjön üdvözlő táviratot *Sztálin* elvtársnak. Az értekezlet résztvevői egyemberként álltak fel helyükről és viharos ünneplésben részesítették hosszú perceken keresztül a béke őrét, a Szovjetuniót és a világ népeinek bölcs tanítóját, *Sztálin* elvtársat, majd egyhangúlag elfogadták a javaslatot.

Szeptember 22-én vezetőségi ülés volt, amelyen az érdekelt küldöttek kitárgyalták a napirendi pontokat.

Ezzel az PSM szállítómunkások varsói vezetőségi értekezlete végetért.

A világ szállítóipari dolgozói minden elnyomás ellenére is a békéért harcolnak

A varsói értekezleten elhangzott referátumok is bizonyították, hogy az imperialisták előkészítik a harmadik világháborút. Az egész nemzetközi helyzet azt mutatja, hogy ez a veszély napról-napra növekszik. A háborús őrültek veszett fegyverkezési iramot, az amerikai fegyvereknek Nyugat-Európa államaiba való küldése, az Egyesült Államoknak Koreában végrehajtott agressziója csak megerősítik a tényt.

A kapitalisták, miután nem képesek a szokásos megtorlási eszközökkel elnyomni a népek növekvő és ellenállhatatlanul előretörő szabadságmozgalmát, az imperialisták klikkje fejvesztetten rálépett arra az útra, hogy rázúdítsa az emberiségre az atom háború és a bakterológiai háború borzalmait, megsemmisítse a népeket, lerombolja a városokat, az ipart, a közlekedést és tönkretegye végülis a civilizációt.

A békéért folyó harc a jelen körülmények között a férfiak és nők százezreinek küzdelme az életért, a civilizációért, az emberiség boldog jövőjéért.

A kapitalista államokban, miután a háború előkészületeinek költségeit is a dolgozókkal fizettetik meg, értheti, hogy a dolgozó kizsákmányolása intenzívebb lett és a reakció mindig veresebbé és dühöngőbbé válik. Munkásellenes törvényeket hoznak, hogy megsemmisítsék az erőszakkal megtörni a munkásmozgalmat és a szolgasorba döntött népek felszabadító küzdelmét és kegyetlenül uldozik a békeharcosokat. Valamennyi úgynevezett *„demokratikus"* kapitalista államban a polgári demokrácia fasiszta diktatúrává fajult.

A munkásosztály semmivé teheti az imperialista háborús uszítók bűnös terveit. E célból mindenekelőtt a béke zászlaja alatt kell összegyűjtenie minden becsületes embert, politikai és vallási meggyőződésre való tekintet nélkül, mert a békéért való világmozgalom ereje tomegjellegében rejlik.

Egész sor cselekedettel bizonyították be a vasutasok, s egyéb szállító iparí dolgozok, hogy nem engedik magukat a háborúk szolgálatába állítani. A dolgozók ilymodon összekötik a békéért folyó harcot az elbocsátások ellen és a bérek emeléseert, valamint létalapjuk védelméért folytatott küzdelemmel.

Az atomnyomor és elesettség, amely a nyugati- de fokénta marshallizált országok dolgozóinak helyzetét jellemzi, végső elkeseredettséget szül. A gazdasági szétzüllés, a dolgozók életszínvonalának állandó csökkenése, valamint az atomháborúnak fenyegető réme mégjobban emeli ezeknek a dolgozoknak elégedetlenségét.

Hosszú hasábokon sorolhatnánk ezeket az állapotokat, a munkásság elnyomását, ami egyben maga után vonja a békefront tömegalapjának még nagyobb fokban való kiszélesítését.

Nekünk, akik békés körülmények között élünk, és alkotunk, a Szakszervezeti Világszövetség fennállásának ötéves évfordulóján meg kell fogadnunk, hogy támogatjuk az imperialista elnyomás alatt lévő dolgozók harcat. A magunk területén tovább erősítjük a béke frontját, mozgósítjuk a dolgozók széles tömegeit, hogy semmivé tegyük az új világháború előkészítőinek bűnös terveit.

A közlekedés szervezett dolgozói hűek a nemzetközi harci hagyományaikhoz és becsülettel fogják a béke megvédésével kapcsolatos feladataikat teljesíteni és nehéz munkájában a Szakszervezeti Világszövetséget támogatni.

Lev Oszanyin:

A KOREAI KATONÁKHOZ...

Emlékszel még a koreai táncra?
Kendőt lengettek könnyű lánykezek,
Összefonódott karjaiknak lánca,
Suhantak, szálltak, mint a fellegek...
Gyorsuló ritmus — mennyi, mennyi szépség!
Te, meg én és a sok nép sok fia
Virágot szórva kiáltottuk nékik:
Éljen, éljen a szabad Korea!

Régen volt ez? A vér s a könnyek árja
Korea földjét elborítja már
S az amerikai bombázók lánca
Füstölgő Phönjan felett bőgve száll.
Tán épp az a lány mosolygott ránk tegnap,
Ki ma szilánktól sebezve, halott,
Kivel együtt daloltak a komszomolka,
S kit a tábortűz mellett átkaroltak?

Ha egy nép tudja már: mi a szabadság,
Nem adja többé soha, senkinek!
Ezért harcol a gaz támadók ellen
Tűzön-vízen át a hős hadsereg.
Koreában kibomlott már a zászló,
Az egység és szabadság zászlaja,
Őrzi bűszkén az ifjú hősök nevét,
Kik Szőulért vérük adták oda.

Dicsőséges Észak! Veled szemben
Tenzsen, Csonzsu és Puszan füstje száll —
Vállak feszülnek egymásnak keményen:
Sok déli partizántestvér készen áll.

Ti, ifjak, kik a békéről daloltok,
A békét fegyverrel is véditek,
Célotok felé KIM-IR-SZEN vezérel,
Emlékszünk rátok! Bízunk bennetek!

Találkozunk még tábortűz fényénél,
Szabad hazában, békés ég alatt,
S boldog, táncos leányaitoknak
Az egész világ hint virágokat!

Fordította: Rajdú Mária

Adjunk széles lendületet a választások tiszteletére rendezett versenynek

A Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnöksége által a Szovjetunió Legfelső Tanácsának megválasztása tárgyában kiadott rendelet az egész országban hatalmas lendületet adott a szocialista munkaversenynek.

„A szeretett haza dicsőségére új termelési eredményekkel tesszük emlékezetessé a Legfelső Tanács választásának napját!" Ez a harci felhívás hangzik erőteljesen mindenütt az országban, — a Csendes-Óceán partjaitol, a Baltikumig, a Kaukázuson-túlról a Sarkvidékig.

Az ipar, a közlekedés és a mezőgazdaság minden ágában a dolgozók millióí, a legkülönbözőbb szakmákban dolgozó emberek, szocialista munkaversenyben nagyobb kötelezettségeket vállalnak ezekben a napokban.

A választások tiszteletére rendezett versenyek résztvevői napról napra túlszárnyalják a termelési feladataikat. Így pl. a moszkvai *„Sarlo és Kalapács"*-gyárban attól a naptól kezdve, hogy a gyűléseken kötelezettségeket vállaltak, sok vállalás rendszeresen a tervben előirányzott mennyiséget meghaladó fémet termel. A közelmultban *Ivanov* mester műszakja a terv szerinti mennyiségen felül 23 tonna hengerelt vasat termelt s egyidejűleg az év legmagasabb termelését érte el. Az *Ordzsonikidzéről* elnevezett uráli nehézipari gépgyárban az üzemek, műhelyek és részlegek jelentősen túlszárnyalják a napi munkafeladatokat. A kuznyecki szénmedence legnagyobb kerületében, a prokopjevi kerületben majdnem minden bánya több szenet termel, mint amennyit a terv előírt. A harkovi traktorgyárban 270 brigád ért el kimagasló teljesítményt. A kupavinói finomposztógyárban kb. 170 brigád selejt nélkül dolgozik, s az előirt minőségű szövetek gyártása a vállalatnál az összterme'és 98.5 százalékát érte el. A kolhozdolgozók, a gép- és traktorállomások, valamint a szovhozok munkásai szavukat adják, hogy a Legfelső Tanács választásait azzal teszik emlékezetessé, hogy határidő előtt befejezik mindazokat a munkálatokat, melyek a tavaszi vetéshez való előkészületekkel kapcsolatosak, lerakják a nagy termés alapját és biztosítják a közösségi állattenyésztés további növelését.

A hatalmas munkalendület újabb fényes jele, a lángoló hazafiasságnak, a szovjet ország sokmilliós dolgozó tömegei kiapadhatatlan alkotó energiájának, szocialista hazájuk, a hősi bolsevik párt, a szovjet kormány és a dolgozók nagy vezére, Sztálin elvtárs iránt érzett forró szeretetének és feltétlen odaadásának. A szoviet nép Lenin zászlaja alatt, Sztálin vezetésével felépítette a szocializmust és biztosan halad a kommunizmus felé vezető úton.

A Szovjetunió dolgozói a küszöbön álló választásokra úgy készülnek, mint nagy örömteli ünnepre, arra törekednek, hogy a választást a háború utáni sztálini ötéves terv határidő előtti teljesítéséért vívott harcban elért újabb termelési eredményekkel tegyék emlékezetessé.

A szocialista munkaverseny szilárdan bevonult a szovjet emberek mindennapi életébe.

A munkaverseny ama legfőbb feladatok megoldására irányul, melyek most az ipar, a közlekedés, a mezőgazdaság előtt állnak. Azok a munkások, akik egyéni munkaversenyre lépnek, arra vállalnak kötelezettséget, hogy rendszeresen túlteljesítik a munkanormákat, jobban használják ki a technikát, kiváló minőségű árukat termelnek, továbbá nyersanyagot takarítanak meg. Az üzemek és vállalatok kollektívái akkor, amikor a Szovjetunió Legfelső Tanácsa választásának tiszteletére munkaversenyre lépnek, kötelezettséget vállalnak arra, hogy a határidő előtt teljesítik az első évnegyed tervét, hogy növelik a munka termelékenységét, csökkentik a selejtet, javítják a termékek minőségét, csökkentik a termelés önköltségét. Egyre több olyan gyár, ipartelep és bánya van, ahol a dolgozók harcot folytatnak annak érdekében, hogy vállalataikat a kollektív sztahánovista munka vállalataivá tegyék.

A Szovjetunió legkiválóbb dolgozói — a gyárak, a közlekedés és a földek sztahánovistái — nem egyszer megmutatták munkahősiességüket. Most is, a kommunizmus építésének új szakaszában, amikor a háború utáni ötéves tervet sikeresen teljesítik és túlszárnyalják, tanubizonyságot tesznek arról, hogy harcolnak az újért, a jobbért, a haladóért, azért, hogy még jobban feltárják és kihasználják a termelés minden belső tartalékát.

Akkor, amikor a szovjet nép a Szovjetunió Legfelső Tanácsa választásainak tiszteletére versenyt folytat, egészében eltölti az az elhatározás, hogy még magasabbra emelje szocialista államuk erejét, hogy egyre újabb eredményeket érjen el a gazdaság és a kultúra minden ágában.

Az egész népre kiterjedő munkaverseny résztvevőinek gondolatait és érzéseit jól és egyszerűen fejezte ki *Oszsanyekov* Szulejmán, karagandai érdemes bányász. A bányászok gyűlésén tartott felszólalásában ezeket mondotta:

— A választások napja — nagy ünnep. Hatalmas, gyönyörű hazánk iránt érzett büszkeség és öröm tölti meg szívemet. Köszönet, hálás köszönet a Pártnak a mi drága *Sztálinunknak*, a boldog életért!

— Emeljük még magasabbra a Szovjetunió Legfelső Tanácsa választásának tiszteletére folyó szocialista munkaverseny zászlaját!

(Folytatás az 1. oldalról)

garnige dolgozói 18.600 forint Békekölcsönt jegyeztek.

Dicséretesen érhnaladtak a kölcsönjegyzésben az élmunkások, sztahanovisták és kivétel nélkül az üzemi bizottságok dolgozói is.

A szállítómunkások példaadó módon vették ki részüket a békekölcsönjegyzésből

A szállítmunkások többsége is megértette a békeharc fokozásának szükségességét és mindenütt, ahol jó volt a felvilágosító munka, példásan vette ki részét a békekölcsönjegyzésből: 4.400 dolgozó 2,018.950 forintot jegyzett.

A BELSPED leadasi osztályánál százszázalékosan jegyeztek, 507 forint átlaggal. Ugyanitt a feladasi osztály dolgozói 98 százalékban jegyeztek és 662 forint átlagot értek el. A gyorsárugyüjtőnél 100 százalékos jegyzés mellett 494 forint az átlag. Az általános szállítmányozási osztálynál az átlag 423 forint, 70 százalékos jegyzésnél. A Nagyvásártelepen 577.33 forint jegyzési átlag mellett egész sor kiemelkedő jegyzés is született, mint például *Sándor* Menyhérté, aki 2700, *Leibenstein* Miklós, *Schmál* Pál 2000—2000 forintot jegyeztek stb. A Raktárintézőségnél százszázalékosan jegyeztek, 362 forint átlaggal.

A SZEFU-nál 450 dolgozó jegyzett 513.27 átlaggal.

Az Irodatakarító NV-nél az öntudatos dolgozók százszázalékban jegyezte Békekölcsönt 362 forintos átlaggal. Fizetésük százalékos arányát tekintve kiemelkedő jegyzést írtak alá: a *Kunos* házaspár 2100, *Sándor* Jozsefné, *Pató* Bélané és *Szamás* János 1200, *Exler* Lajos 1100, *Árvai* Józsefné, *Kiss* Jánosné, *Rácz* Lajosné, *Vecsernyés* István és *Dobos* János 1000, *Kiss* Ilona, *Kónya* Julia 900 és végül *Szilágyi* Lajosné 800 forint.

A TÜKER dolgozói is telkesen vettek részt a jegyzesben. A legkiemelkedőbb jegyzést a TÜKER 27-es telepének dolgozói érték el 876.92 forintos átlaggal. Utana következik sorban a 90-es telep 760, a 82-es telep 709.09, a 15-ös telep 703.75, a 8-as telep 553.84 forintos átlaggal.

A Vas- és Fémhulladék NV 415.

a Középmagyarországi Közraktárak Nyugati-pályaudvari XXI-es raktára 537.06,

a három telep pedig 776.57 forintos átlaggal jegyeztek.

A Dunántúli Közraktárak Nagykanizsán 464.73;

a kecskeméti BELSPED kirendeltség 459.45;

A Terményforgalmi NV 473.40;

a Vegyianyagnagykereskedelmi NV 437.71;

az Aszfalt és Kövező NV 210.36 és végül

a szállítómunkások törökőri csoportja, akik az üzemben még külön is jegyeztek, 107 forintos átlaggal jegyeztek Békekölcsönt.

A „Szociálpolitika"

a Szakszervezetek Országos Tanácsa kiadásában megjelenő szakfolyóirat szeptemberi száma foglalkozik a társadalombiztosítás átszervezésével. Részletesen tárgyalja a szakszervezeti szervek tennivalóit a társadalombiztosítási feladatok ellátásával kapcsolatban. Ismerteti a társadalombiztosítási szolgáltatások megjavítását. Cikket közöl a román népi demokrácia társadalombiztosítási rendszeréről. Kiértékeli a Vasutas Szakszervezet szociálpolitikai munkáját. Útmutatást ad a táppénzes statisztika helyes vezetésére. Birálatot hoz a Győri Vagon- és Gépgyárban folyó balesetelhárítási munkáról. Több cikk foglalkozik még a dolgozók szociális védelmének időszerű kérdéseivel.

„Nálunk nincs ÉN, csak MI"

Boldog, vidám gyermekektől hangos a rózsadombi gyermekotthonunk

Ejnye, ki ez a bácsi és mit csinál — kérdezik az aprószágok a fotoriportert.

T. Közlekedés!

Gyönyörű épület és nagy, üde zöldpázsitos udvar várja a közlekedési alkalmazottak dolgozóinak gyermekeit. Az épület szép zölddel befuttatott. Előtte virágos sziklakert. A ház mögött hatalmas kert, gyepes udvar homokozóval és fürdőmedencével. Terebélyes gyümölcsfák árnyékában játszadozik 60 gyermek. Az épület belül korszerűen berendezett, a tisztálkodás céljának megfelelően kis mosdók és zuhanyozók. A játszók és hálók tiszta, friss levegőjével, nagy, világos ablakaival a higiéniának teljes mértékben megfelelnek.

Látjuk ezt a gyönyörű épületet s benne a vidám, mosolygó gyermekarcokat, önkéntelenül is eszünkbe jut a múlt. Mi volt a sorsa a multban a dolgozók gyermekeinek? Egészségtelen lakás, nyomor, nélkülözés. A dolgozók gyermekeit az utca nevelte fel. Örökös veszélynek volt kitéve, azonkívül az egészsége is kockán forgott a rendszertelen táplálkozás következtében. A szülőknek örökös félelem, aggódás volt az életük munkahelyükön.

Mit törődött a kapitalista állam azzal, hogy a proligyerek bezárt ajtók mögött sír órákon keresztül, éhen, vagy az utcára van kitaszítva, hisz az ő gyereke a legfényesebb intézetben nevelkedett vagy pedig nevelőnő teste megszűnik mint egyéni játék, s amiy a gyerek az otthonban van, az a közösség játéka.

Nevelésunk mintaképe Makarenkó, a legnagyobb szovjet pedagógus. Mivel a pedagógus új embertípust nevel, magának a pedagógusnak is az új ember példaképének kell lennie, a szocialista társadalom tagjának. Alapos tudással, látható pedagógiai ismerettel kell rendelkeznie. Nélkülözhetetlen tulajdonsága még a pedagógusnak a tájékozódóképesség, leleményesnek és kezdeményezőnek kell lennie. Gyorsan és megfontoltan kell határoznia, számolnia kell a gyermekek érzéseivel, hangulatával.

Amíg szép idők vannak, a gyermekek sétálni mennek. A séta foglalkozás keretében zajlik le, mindig kapcsolatban van a következő nap foglalkoztatásával. A napokban gesztenyét és bogarakat gyüjtöttek. Azt a boldog, kipirult, rózsás arcokat öröm volt nézni, mindenkinek mutogatták a gyüjtés eredményét. A kisebb bogarakat dobozba gyüjtik össze, mert terük egy szép bogárgyüjtemény.

A legnagyobb és legkomolyabb feladat a napozás. Nagy harc folyik érte, mert segíteni, rendezgetni mindegyik szeret. A napozás nagy kitüntetés, ezt mindenki tudja és igyekszik ezt a kitüntetést valami módon elérni. Hogy a napozás miben áll, elmondom egypar szóval. A napos a reggelinél, ebédnél, uzsonnánál, vacsoránál segít az óvónéninek kiosztani a tanyért, a bögrét és ő kíván „jó étvágyat". A napos sorakoztat és énekszóval indulnak a játszóba, vagy az udvarra.

Az ebédutáni alvásból kipihenten frissen ébrednek, szép tisztán, rendesen mennek uzsonnázni. Ha jó idő van, kimennek az udvarra hintázni, hűvös időben felmennek a játszókba és ott szórakoznak, ki mivel akar.

Hogy a játék hangulatosabb legyen, bekapcsoljuk a rádiót vagy a gramofont és most már egy torokból zeng az ének: „Egy a jelszónk: a béke".

Ilyen az élet fent a Rózsadombon, a Kossa István-gyermekotthonban, ahol a pedagógus a szocialista embertípus kialakításának szemelőtt tartásával a gyermekekben a közösségi szellem, a kommunista karakter kialakításán építi a szocializmust.

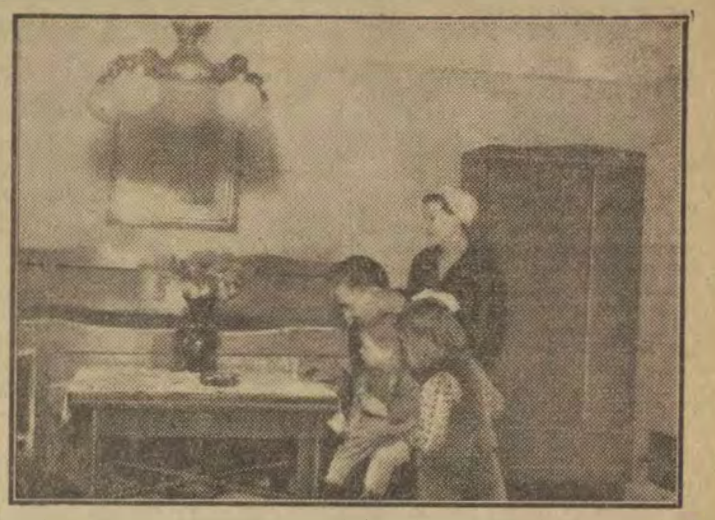
Ezt az eredményt is Pártunk vezetésével értük el. Ez és a többi otthon konkrétan mutatja a dolgozókról való szociális gondoskodást. Ezt az eredményt folytatjuk tovább őtéves tervünk nyomán. Ennek az eredménynek a tovább fokozását fogják következetesen vinni az október 22-én megválasztandó tanácsok.

Hidvégi Magda
otthonvezető.

Az ebédnél már nem érdekli a kicsiket túlságosan, hogy miért vagyunk ott. Az aranyos csöppségek jó étvággyal fogyasztják finom ebédjüket.

A tanács segítségével jutott Nagyrévi József segédmunkás a romlakásból — a dúsgazdag feketéző ügyvéd lakásába

Az imperialisták szekerét tolta a reakciós feketéző ügyvéd. Most egy derék dolgozó, Nagyrévi József segédmunkás került a lakásába a tanács segítségével. Képünkön a Nagyrévi család az új lakásban.

Sokat beszélgettünk az üzemben országunk, dolgozó népünk fejlődéséről. Beszélgetésünk sokszor vitatta nehézségeinket is, azonban mindig azzal fejeződött be vitánk, hogy dolgozó népünk élete 1945-től felmérhetetlenül sokat javult, jobb körülmények között dolgozunk, jobban élünk.

Sokat beszéltünk az ellenség aknamunkájáról. Dolgozó társaimmal együtt közösen határoztuk el, hogy még fegyelmezettebben, még lendületesebben dolgozunk ezután, hogy az imperialisták kísérleteire ezzel válaszoljunk. Egyemberként ítéltük el azt az aljas bandát, amely a közellátás terén fejlődésünket tervünk elérését akadályozta.

— Nagy öröm ért engem és családomat — mondotta Nagyrévi József elvtárs, angyalföldi kocsiszíni segédmunkás — a Párt, a tanács közreműködésével elhagytam azt a lakást, amelyben 19 évig szörnyűséges helyzetben éltem családommal együtt. Én 1920-ban jöttem a vállalathoz, mint kalauz és kocsivezető. 1926-ig dolgoztam, fizetésem igen kevés volt, s a már akkor meglévő háromtagú családommal nehéz körülmények között éltem. Mint szomoru tény, játszott közre mindehhez az, hogy 1931-ig nem kaptam egy valamirevaló lakást, amelyben családommal meghúzódhattam volna. Albérletekben laktam, kitéve a főbérlők szeszélyeinek. Sűrün változtak ezek az albérletek. Bizony előfordult nem egyszer, hogy valóságos tömeglakásban laktam családommal.

Az én életemet a Horthy-rendszerben munkanélküliség, nyomorúság, tömeglakás jellemezte. Ha erre az időre visszagondolok, csupán egyet köszönhetek, azt, hogy megtanultam gyülölni a kapitalista rendszert, megvetni azokat, akik a dolgozók bőrén élősködtek, mint a piócák. Meggyülöltem azokat, akik kiszívták vérünket, erőnket, akik nyomorúságos tömeglakást biztositottak.

Most, amikor arra gondolok, hogy 1926-ban azért tettek munkanélkülivé, mert nem léptem be a munkásmozgalmat romboló jobboldali szoc. partba, csak örülök, mert nem segítettem azokat, akik bennünket meg ezen a szervezeten keresztül igyekeztek jobban elnyomni. Inkább választottam abban az igen nehéz helyzetben az éhezést, a nyomorúságot, mint em családom, dolgozó társaim életét tettem volna még nehezebbé.

1931-ben örömmel költöztünk be a most elhagyott vizes, rossz levegőjü, sötét lakásba, ami már akkor sem kellett senkinek, most pedig romlakásnak nyilvánított lakás. Feleségem szeme teljesen tönkrement ezek alatt az évek alatt.

Most, amikor a Part, a tanács segitségével megkaptuk a lakást, feleségem szinte el sem akarta hinni, hogy életünk további idejét ilyen gyönyörü lakásban tölthetjük. Boldogan és örömmel foglalkozik az unokáinkkal, a gyerekekkel, akiknek szempontjából a lakás kifogástalan, s most már nem kell a gyerekeknek kint az utcán és az udvaron lenni egész nap, hogy beteg égüket elkerüljük.

Ez a lakás, melyet családommal megkaptam, egy a rendszert, jövőnk épitését gátló reakciós, az imperialisták szekerét toló ügyvédé, dr. Martinek Jenőé volt, akit a dolgozók népbirósága elitélt aknamunkája miatt. Ez az ügyvéd azok közé tartozik, akik Magyarországon az ellenséget segitették, akik tervünk és célkitüzéseink, azaz jövőnk ellen törtek. Én ma boldog vagyok nemcsak azért, mert ezt a lakást megkaptam, hanem azért is, mert az itélet egy újabb ellenséget tett ártalmatlanná.

En, a Magyar Dolgozók Pártja tagja, népnevelője, még fokozottabb munkát fejtek ki a jövőben a termelés és a felvilágositó munka terén. De egyik fő feladatomnak tekintem azt is, hogy az ellenség ellen üzemen belül és kívül egyaránt éberségemmel, munkámmal következetesen harcolok.

Elvtársak, családom a Párt irányvonalának megfelelően működő tanács jelentőségét már közvetlenül is érezte. Azon leszek okt. 22-ig, hogy a termelő munkám mellett mindennap egyes részemet a tanácsválasztási munkájából, a választási sok sikere érdekében. Igyekezem a tanácsválasztási felvilágositó munkában is, mint ahogy a Békekölcsönnél, ahol családommal 3200 forintot jegyeztem, elöljárni, példát mutatni, hogy a tanácsok megválasztása a béke erő ödését, jobb jövőnk elérését, és tartós alapját jelentse.

Családom és én a Népfront jelöltjeire szavazunk. Tudjuk, hogy a tanácsok a dolgozó nép ügyét egitik elő, éppen ezért felhivok minden becsületes dolgozót, szavazót, hogy segitse szavazásával saját jövőnk épitését, a szocializmus mielőbbi elérését.

Szalai Imre szállítómunkás:

„Mi, szállítómunkások a békekölcsönjegyzés után derekasan kivesszük részünket a tanácsválasztás munkájából is"

Békeharc folyik a világ minden részén az imperialisták háborús tervei és uszitásai ellen. A dolgozók mindenütt békét akarnak, mert tudják, hogy dolgozni, épiteni, csak békében, békés körülmények között lehet eredményesen. De a nyugati államok áruló munkásvezetői mást akarnak. Mást akarnak az áruló amerikai szakszervezeti vezetők is, akik, akárcsak a nyugati államok jobboldali szocdem. vezetői, egy húron pendülnek az imperialisákkal és gyalazatosan, szolgamódra kiszolgálják azokat. De a dolgozók mindenütt szembefordulnak árulo vezetőikkel.

Igy a londoni kikötőmunkások bizottsága is gyülést hivott egybe és azon egyhangúlag bizalmatlanságot szavaztak Deakinnak, a Szállító- és Általános Szakszervezet hirhedt főtitkárának.

Az ausztráliai „munkáskormány" is tehetetlen a dokkmunkások akcióival szemben, amelyet a hadianyagok kirakása ellen folytatnak. A dokkmunkások, harcuk fokozása érdekében, csatlakoztak a Szakszervezeti Világszövetséghez tartozó szállítómunkástagozathoz.

A Szakszervezeti Világszövetség 56 ország 73 millió szervezett munkását képviseli és a csatlakozások után még nagyobb erőt jelent a világuralomra törő nagytőkések és az áruló munkásvezetők elleni harcban.

Minket, magyar szállítómunkásokat a szolidaritás forró érzése füz azokhoz a nyugati államokban küzdő szaktársainkhoz, akik, mint dokk- és szállítómunkások, ha kell, életük feláldozásával is megtagadják a fegyverek kirakását, hogy ezzel akadályozzák az imperialistákat galád terveik végrehajtásában.

Jól tudjuk, hogy az imperialisták nekünk is a koreai néphez hasonló sorsot szántak, ezért vagyunk mi is elszánt és harcrakész hívei a Szovjetunió vezette béketábornak.

A béke megvédése érdekében állandóan fokozni kell a békeharcot. Békebizottságaink agitációs munkáját ki kell szélesitenünk, hogy minden szállítómunkás résztvegyen ebben a harcban. A békeharc minden dolgozo ügye, ezért annak soha, sehol egy percig sem szabad szünetelnie!

Békebizottságaink a felvilágositó munkán kivül a munka fokozásával is törekedjenek arra, hogy feleletet adjanak a háborús uszitóknak, akik félnek a dolgozók békeakaratától és mindent elkövetnek, hogy az kifejezésre ne jusson.

Mi, szállítómunkások, a békekölcsönjegyzéssel is mlet tettünk erős és törhetetlen békeakaratunk mellett. Most pedig rajtunk a sor, hogy felvilágositó munkával, öntudatos dolgozokhoz illően, a tanácsválasztás munkájából is kivegyük részünket.

A tanácsok, amelyeket most választunk, dolgozó népünk hatalmának a kiterjesztői, és müködésükön keresztül további hatalmas fejlődésünknek is zálogai lesznek. Igy hazánk, még erősebb, még megdönthetetlenebb bástya lesz a béke frontján, az imperialisták elleni harcban.

Pártunk vezet és irányit bennünket. Megigérte a tanácsválasztásokat s — mint mindig — most is teljesiti igéretét népünk boldogabb jövőjének a biztositása érdekében.

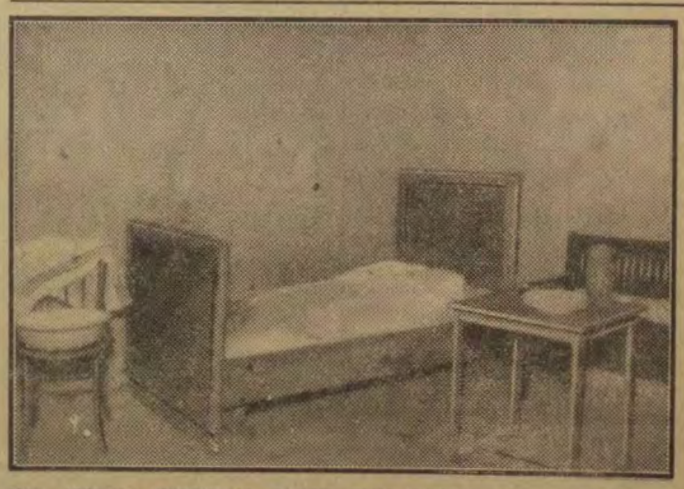
Ezért élénk és lelkes agitációval, fokozott, jó munkával fejezzük ki hálánkat és hűségünket a nagy Szovjetunió és bölcs tanitónk, *Sztálin* elvtárs, valamint Pártunk és szeretett vezérünk, *Rákosi* elvtárs iránt.

A tanácsválasztás legyen népünk egységes fellépése további fejlődésünk mellett, de ugyanakkor egységes fellépés külső és belső ellenségeinkkel szemben is.

Elvtársak, szaktársak! Minden szállitómunkás vegyen részt a választási agitációban és a fokozott békeharc jegyében szavazzon a tanácsválasztáson!

Szabadság!

Szalai Imre

Még 1931-ben költözött be a vizes, rossz levegőjü sötét lakásba Nagyrévi József, amelyet romlakásnak minősitettek. A tanácshoz fordult Nagyrévi, a tanács segitett rajta.

A tanácsválasztással erősítjük népünk egységét, növeljük a béketábor erejét!

A szállítómunkások a Politikai Bizottság határozatának útmutatása nyomán, kibővített vezetőségi ülésen tárgyalták a soronkövetkező feladatokat

A Szállítómunkások Szakszervezete október 10-én kibővített központi vezetőségi ülést tartott, amelyen az OB-titkárok is résztvettek. Az értekezlet első napirendi pontja a tanácsválasztás, második a társadalombiztosítás átvételével járó feladatok ismertetése és megvitatása volt.

Az értekezleten a SZOT szoc. pol. osztálya részéről *Sötér* Edit elvtársnő vett részt.

Iván Miklós főtitkár elvtárs több mint háromnegyedórás beszédében ismertette a tanácsválasztás jelentőségét, majd a társadalombiztosítás átvétele kérdésével kapcsolatban a szakszervezetre váró feladatokkal foglalkozott.

A tanácsok — mondotta — dolgozó népünk hatalmának a megerősödését, de ugyanakkor felelősségének a növelését is jelentik. A tanácsok működése új tartalmat, új formát ad mindennapi életünknek. Megszünteti a bürokratikus ügyintézést, nem kell a dolgozóknak nagy időveszteséggel a hivatalokat járni.

Ezért mi, szállítómunkások, nagy várakozással tekintünk az október 22-i tanácsválasztások elé. Nagy változást jelent ez a választás, mert a tanácsok népünk hatalmának még teljesebb kiterjesztését jelentik, azt, hogy a helyi hatalmi szervek felépítésében és tevékenységi rendjében még jobban kifejezésre jut népünk akarata, a demokrácia elve.

Ez a választás örömünnep lesz és dolgozó népünk hatalmas tüntetése népi demokráciánk mellett. Harcos kiállás lesz ez a választás az imperialisták, a háborús uszítók ellen. S hiába való az imperialisták zsoldjába szegődött volt földesurak, tőkések és áruló politikusok minden mesterkedése, mi Pártunk hívó szavát követve, egységesen szavazunk a Népfront jelöltjeire. Örökre eltemetjük a régi közigazgatási rendszert, amely a régi kizsákmányoló rendszert szolgálta és elnyomta a népet.

Ha visszatekintünk a multba, akkor látjuk csak igazán, milyen óriási az a változás, az az út, amelyet Pártunk vezetésével eddig megtettünk. Régen a szállítómunkásoknak csak egyrésze volt állandóan foglalkoztatva. A munkanélküliség réme, a bizonytalanság, a kenyértelen égtől való rettegés volt csak állandó közöttünk.

Ma már nem élünk bizonytalanságban

Ma rendezett munkaviszonyaink vannak, életszínvonalunk emelkedik és nincs szállítómunkás, aki bizonytalanságban élne. Most, az őszi betárolás idején, a legtöbb munkaterületünkön munkáshiány mutatkozik. Kollektív szerződés biztosítja a dolgozók jogait. Régen pedig a munkaadók kénye-kedvén múlott, hogy mit adtak a dolgozóknak, s amit ígértek, nem tartották be.

A takarítónők a Szabadság-téren és egyéb helyeken vödörre ülve várták, hogy munkára hívják őket. Ha dolgoztak, megalázták, megszégyenítették őket a puccos, henyélő nagyságák. Ma ezek a dolgozónők kultúrmunkában vesznek részt, művelődnek és üzemi orvosi rendelő áll rendelkezésükre, hogy a legkisebb baj esetén is orvosi ellátásban részesüljenek.

Ebben az évben 326 szállítóipari dolgozó ment üdülni, s csak azért nem több, mert még sokan idegenkednek az üdülés igénybevételétől.

Szakszervezetünk több mint száz munkáskádert adott vezető funkciókba.

Dolgozóink a békekölcsönjegyzésnél is megmutatták, hogy harcos hívei a békének és hűek népi demokráciánkhoz, megértik Pártunk és kormányzatunk célkitűzéseit.

A rossz felvilágosító munka miatt csak két munkahelyen, a TÜKER 24-es és a Gázgyár hozzánk tartozó dolgozóinál mutatkozott lemaradás. De, akik kitűntek a békekölcsönjegyzésnél, azokat bátran be kell vonni a mozgalmi munkába.

A tanácsválasztási agitáció során minden funkcionáriusunknak, aktivánknak a helyi pártszervezet útmutatása alapján kell bekapcsolódnia a választási munkába.

Fokozzuk a békeharcot. A békeharcnak egy pillanatig sem szabad szünetelnie. Tudatosítani kell dolgozóink között, hogy csak békénk megvédése mellett építhetjük szocialista hazánkat eredményesen.

Nekünk, szállítómunkásoknak büszke öntudattal, lelkesedéssel kell kivenni részünket a választási munkából. A választást termelési eredményeink növelésével kössük össze, mert a lemaradás az ellenség győzelmét jelentené, amit nem szabad, nem lehet megengednünk.

Ötéves tervünk időelőtti megvalósítása érdekében állandóan törekedni kell termeléseredményeinket. Az ötórai kocsikirakás idejének csökkentését tovább kell folytatni.

Csoportjainkon keresztül támogatást kell adni a vidéki agitációs munkához azzal, hogy a vidéki helyi csoportjaink a helyi pártszervezetek vezetésével fokozottan bekapcsolódnak a választási munkába.

A felvilágosító és tudatosító munkába minél több pártonkívüli is be kell vonni, mert döntő szempont, hogy a választás sikerét minden dolgozó a saját ügyének is tekintse és aszerint dolgozzon és agitáljon.

Agitáció módszerünk mindenkor a meggyőzés legyen, beszélni kell minden dolgozóval külön-külön, hogy ne akadjon sorainkban senki, akinek választójoga van és nem vesz részt a szavazáson.

Menesdorf elvtárs beszédében szintén a tanácsválasztás jelentőségével foglalkozott, majd mint szoc. pol. felelős, a társadalombiztosítással kapcsolatos feladatokat ismertette.

Népköztársaságunk Elnöki Tanácsának a társadalombiztosításról szóló rendelete — mondotta —, a társadalombiztosítás igazgatását a szakszervezetekre bízza. A szállítómunkások nagy örömmel fogadták ezt a rendelkezést, mert a multban saját bőrükön tapasztalták, hogy mit jelentett a régi OTI-bürokrácia, amit legutóbbi időkig sem sikerült kiküszöbölni teljesen. Rengeteg panaszuk volt dolgozóinknak az OTI-ra, amelyben csak a bürokrácia volt nagy, de alacsonyak voltak a szolgáltatások. Mindent központosítottak és a dolgozók már el sem tudtak igazodni az ügyintézés tekervényes útjain. Nem is szólva arról, hogy lélektelen munka jellemezte a régi OTI bürokráciát, amelytől végre megszabadultunk.

Most a dolgozók maguk intézik a társadalombiztosítási ügyeket. Október 1-től már az első naptól jár a táppénz a munkaképtelen betegeknek. A háromnapos táppénzbehelyezést a körzeti orvosok végzik.

Emelkedett a kórházi ápolás idejére is a táppénz. Eddig a beteg, ha egyedül volt, csak a betegség 31 napjától kapott táppénzének 25 százalékát kitevő segélyt. Most már a kórházi ápolás első napjától kap.

Az a biztosított pedig, akinek családtagja van, eddig 50, vagy 70 százalék segélyt kapott, most pedig 80 százalék segélyt kap.

A szülő nő gyermekágyi segélyének 50 százalékát kapja meg a kórházi ápolás idejére is.

Ezek csak a jelentősebb változások a szolgáltatásokat illetően. De a megtörtént nagy változás a mi felelősségünket is fokozza a betegellátás és egészségvédelem terén. Még jobban kell ellátnunk az ellenőrzés feladatát, hogy a szimulánsokat és táppénzcsalókat leleplezzük. Még alaposabb felvilágosító munkát kell végeznünk a dolgozók között, elért hatalmas eredményeinkre hivatkozva.

A felszólalók a tanácsokért

Bálint elvtárs: Helyesnek, hogy Iván elvtárs összehasonlítást tesz 1945 és 1950 között, az eddig elért eredményeinkkel kapcsolatban nagy fejlődést értünk el és a tanácsok működésétől fejlődésünknek újabb hatalmas lendületét várjuk minden téren.

De vigyáznunk kell az ellenségre, amelyet éppen a mi nagy eredményeink késztetnek újabb és újabb kártevő kísérletekre. Dolgozó népünk legjobbjait, népi demokráciánk leghűségesebb fiait válasszuk tehát be a tanácsokba.

Minket a multban nem néztek embereknek, ezért fokozottan kell tanulnunk, hogy mindenütt felválthassuk azokat az elemeket, akik nem oda valók, ahol vannak.

Lengyelországban voltam és ott is hatalmas fejlődést láttam. Így van ez mindenütt, ahol a dolgozó nép van hatalmon és nem zsákmányolják ki a dolgozókat a kapitalisták.

November 2-án lesz *Rákosi* elvtárs kiszabadulásának tizéves évfordulója. Felhívom az elvtársak figyelmét, hogy ez az évforduló ismét alkalmas arra, hogy megmutassuk a nagy Szovjetunió és a világ dolgozóinak bölcs vezére, *Sztálin* elvtárs iránti hűségünket és szeretetünket.

Hugli elvtárs: Pártunk mindenkor megtalálta azt a láncszemet, amely hazánk megerősödéséhez és népünk jóléténe a fokozásához szükséges. Most a helyes láncszem a tanácsválasztás, amellyel véglegesen felszámoljuk, eltávolítjuk országunk életéből a régi népellenes közigazgatást.

A mi üzemünkből került ki a borsodmegyei tanács egy tagja, a miskolci tanács elnöke és még sok más tanácstag is.

Örömmel tudatom azt is, hogy üzemünkben az új normával 229, 227 és 225 százalékot is elértek már egyes dolgozóink.

Német elvtárs: Nagy örömmel veszünk részt a tanácsválasztáson, hogy az új tanácsok működésén keresztül a nyomát is eltüntessük a régi népelnyomó közigazgatásnak. Akkor, régen, még szegénységi bizonyítványt is csak hetek mulva kaphattunk. Most nincs szükség szegénységi bizonyítványra, mert a nagy szovjet példák nyomán, szabad emberként építhetjük boldogabb jövőnket.

De nagyon fontos, hogy mindenki, minden dolgozó élni is tudjon azzal a hatalommal, amely a kezünkben van. Végezzünk tehát jó felvilágosító munkát a szaktársaink, ismerőseink között és mindenütt, ahol csak megfordulunk. Nagy eredményekre hivatkozhatunk, mutathatunk rá, hiszen az életszínvonalunk napról napra nő.

Pressburger elvtárs: Nagyon sokat lehetne beszélni a régi nyomorúságról, amikor látástól-vakulásig dolgoztunk és mégsem kerestünk annyit, hogy legalább egyszer jóllakjunk naponta. Mi öregek tudjuk legjobban, milyen embertelen volt a régi kizsákmányoló rendszer és annak urai.

Örülhetünk, hogy mindez már csak a multé és öntudatos, szabad emberként választhatunk a magunk soraiból tanácstagokat.

Szoboszlai elvtárs: A tanácsok működésétől mi, szállítómunkások, nagyon sokat várunk. Azért van ez, mert a multban mi voltunk a legelnyomottabb dolgozók és a mostani hatalmas fejlődés nekünk jelent legtöbbet.

Hajduszoboszlón voltunk üdülni a felszeggyel. Én oda való vagyok. A régi időkben csak néztem az ott nyaraló urakat, hogy szórakoznak, dehogy mertem gondolni is arra, hogy lesz idő, amikor én is ott nyaralhatok. Most a népi demokrácia ezt is lehetővé tette a számomra. Ezért örömmel veszek részt a mostani tanácsválasztáson.

Kovács II. Imre: Elvtársak, a tanácsválasztási agitációnk csak akkor lesz igazán eredményes, ha gondoskodunk arról is, hogy mindenki le is szavazzon.

Mi a raktárházaknál fél óra alatt is kirakunk egy vagont, de kevés a munkás és ezért állnak a vagonok néha hosszú ideig kirakatlanul.

Halbauer elvtárs: Vállalatunknál a takarítónők nagyrésze is levetette már a régi magatartást és örömmel beszélnek a tanácsválasztásokról. Sokan hangoztatják, hogy sokat várnak attól.

De még sok a tennivalónk. Pártunk Politikai Bizottsága rámutatott a hibáinkra, rámutatott arra, hogy a Párttal szorosabban kell együttműködni. Én a kritika óta észreveszem munkámban a javulást.

A tanácsok működése még egészségesebb fejlődést biztosít. Hálával és szeretettel gondolunk ezért Pártunkra és szeretett *Rákosi* elvtársunkra, hogy lehetővé tették ezt a választást. Ettől a választástól a bürokrácia felszámolását várjuk minden téren.

A válaszok megadása után az értekezlet az Internacionálé eléneklésével végetért.

A PB határozata után feltártuk hibáinkat, megjavítottuk munkánkat és növeltük eredményeinket

„T Szerkesztőség!

A Politikai Bizottság határozata óta elért eredményeink azt bizonyítják, hogy a hibák feltárásával és azok kijavításával komoly mértékben javítottuk meg munkánkat. A békekölcsönjegyzés, valamint a tanácsválasztások előkészítő munkája alatt is kreatív tág lehetőség nyílt arra, hogy eredményeinket fokozzuk.

A pártszervezettel rendszeres kapcsolatot építettünk ki, feladatainkat minden esetben megbeszéljük. Üzembizottsági munkánknak mindjobban kibontakozik önálló arculata a termelőmunkánk emlékedése, a munkaversenyek szervezése, a pártonkívüliek aktivizálása terén. A P. B. határozatának pontjait következetesen használjuk fel munkánk megjavítására. Megmutatkozott az a békekölcsönjegyzésnél és most, a tanácsok választásánál, ahol több pártonkívüli dolgozót vontunk be a felvilágosító munkába. A pártonkívüli dolgozók örömmel fogadták megbízásukat, hogy a napi munkán túl a felvilágosító munkában is résztvehetnek, segíthetnek a Párt, a dolgozó nép ilyen irányú munkájában is.

A tanácsválasztásokkal kapcsolatban pontos ismertetést kaptak aktíváink a régi tőkés rendszer politikai és gazdasági viszonyairól, az elnyomó kapitalista államgépezet bürokratikus voltáról. Ugyanekkor szembeállítottuk ezzel mindazt, ami a felszabadulás óta bekövetkezett, a munkásosztály politikai hatalmát, külön kihangsúlyozva a tanácsrendszer jelentőségét. Ismertettük a multévi tervkölcsön hatalmas sikerét, az abból eredő beruházásokat és végül a tervkölcsönkötvények kihúzásának eredményeit. Aktíváink megértették feladataikat és lelkesedéssel végzik munkájukat.

Agitációs tevékenységünk nem szorítkozik csupán az üzem területére, hanem kiterjed a lakókörzetekre is, ahová bizalmiainkat erősítésként a kerületi pártszervezet rendelkezésére bocsátottuk. A kerület lakói örömmel fogadták bizalmiainkat amit bizonyít az a tény, hogy ismételten meghívták őket a legközelebbi alkalomra is.

Agitációnk folyamán a legnagyobb súlyt a felvilágosító, azaz a szóbeli agitációra helyeztük. Jelentős szerepe volt agitációs munkánkban hangosbiradónknak, faliujságjainknak és a „Bur Hiradó"-nak, településünk üzemi lapjának.

Hangosbiradónkban szeptember 18 előtt ismertettük a tanácsválasztások politikai jelentőségét és népgazdaságunk eredményeit, ugyanakkor ismertettük a tervkölcsönkötvények jelentőségét és a húzások eredményét.

Faliujságjaink, foglalkozva a tanácsválasztás és a békekölcsönjegyzés jelentőségével, igen jó munkát végeztek. Borsos László kalauzoktató ezt írta többek között: „... nekünk a jó munkánk mellett a békekölcsönjegyzésnél is az élen kell járnunk." A lelkes jegyzések hűen tükrözik vissza Borsos elvtárs szavait, amely megmutatkozik abban is, hogy a forgalmi telepek közül Angya fő p. u. lett az első 508 Ft-os átlagjegyzéssel.

Településünk lapja a „Bur Hiradó" egyben közölt így ír: „A fokozódó munkafegyelem, az emelkedő bevétel és a Békekölcsön jegyzésének túlteljesítése élénk bizonyítéka annak, hogy településünkön is újtípusú dolgozók munkálkodnak, hogy a dolgozók virágzó jövőjét a szocialista Magyarországot felépítsék."

Dolgozóink termelési eredményei ezt konkrétan bizonyították is. A tanácsválasztási felvilágosító munka mellett a napi termelés kérdéseit egy pillanatig sem hagytuk figyelmen kívül, rámutattunk a feladatok szoros összefüggéseire. És ezt meg is értették dolgozóink. Bizonyítja ezt pl. Deák János asztalos kinek a kölcsönjegyzés első napjáig a teljesítménye 227 százalék volt, vagy Tenke József lakatos 159 százalékos teljesítménye. Kocsiszínünk teljesítménye állandóan felfelé ívelt, igazolva a politikai öntudat erősödését.

A békekölcsönjegyzés után az elvégzett munkát kiértékeltük. Megállapítottuk hibáinkat. Helytelen volt az, hogy nem állítottunk be még több aktivát. 160 népnevelő aktíva dolgozott, de ha még többen lettek volna, jobb felvilágosító és szervező munkát végeztünk volna és még jobb eredményt tudtunk volna elérni. Hiba volt még az is, hogy hozzá bizalmiainkat eddig nem bíztuk meg hasonló munka elvégzésével és így kissé bizonytalanul indultak a feladat elvégzésére.

Tanultunk hibáinkból és látjuk azt, hogy hol kell munkánkon javítani. A tanácsválasztások előkészítése, az agitációs munka jelentős része még előttünk van. Az elkövetkező két hétben még kiküldjük bizalmiainkat, hogy segítségére legyenek a kerületi pártszervezetnek és ugyanakkor erősodjenek és tapasztalatokra tegyenek szert, ami elengedhetetlenül szükséges a bizalmiak részére. Igyekszünk a pártonkívüliek nagyobb számát bevonni a munkába, mint a békekölcsönjegyzésnél tettük, mert csak így tudjuk valóban aktivizálni dolgozóinkat a feladatok elvégzésére.

Szoros kapcsolatot létesítünk dolgozóinkkal az elkövetkező feladatok folyamán, hogy érezzék valamennyien, párttagok és pártonkívüliek, hogy egy cél érdekében dolgoznak, a szocializmus felépítésén.

Odor Béla

BUR-telep ÜB-titkára"

Így készülök a tanácsválasztásokra

Írta: Lengyel I. Sándor, huszas bizalmi

A huszas-bizalmiak feladata szép és szép munka. A mi feladatunk az, hogy a Párt irányvonalának megfelelően a szakszervezet határozatait a feladatok élére állítsuk a dolgozókhoz, hogy a határozatok és feladatok végrehajtásába bekapcsoljuk a dolgozók széles tömegeit.

Ha a huszas-bizalmi munkáját felszínesen vizsgálja valaki, nem látja munkájának nagy jelentőségét. Ha azonban megnézzük, hogy munkánkon lényegében a szakszervezet jó vagy rossz munkája alapszik, akkor látjuk igazán a huszas-bizalmiak munkájának a jelentőségét.

Csoportom tagjaival minden alkalommal konkrétan a feladatokról beszélgettem. Megvitattuk, hogy az egyes munkánk a végrehajtása milyen jelentőségű bír, s mit jelent az fejlődésünk, dolgozó népünk érdekében.

Ezt tettem akkor, amikor még a békekölcsönjegyzés előtt a tanácsok választásával kapcsolatos felvilágosító munkában csoportom tagjaival beszélgettem a Magyar Dolgozók Pártja vezetésével elért eredményekről. Pl. arról, hogy a dolgozó nép munkája nyomán ma már nincs munkanélküliség, vagy új bidjaink, gyáraink, utaink, jó közlekedési hálózatunk, a sok lakásépítésről beszéltem. Ezen keresztül mutattam rá arra, hogy harcunk, melyet a Párt vezet, eredményes, s hogy értünk, dolgozókért van.

A csoportomba tartozó 19 dolgozóval megbeszéltük ezek mellett helyes Baross-pályaudvaron elért eredményeket is. Csoportom tagjai ismerték ezeket az eredményeket. Örömmel mondták, hogy a fejlődés itt sem kicsi. Pl. Pintér VI. József kocsivezető mondta, hogy „a dolgozókról való gondoskodást látom abból is, hogy ma már nem kell sorban várni a dolgozóknak arra, hogy megfürödhessenek, hanem modern és kényelmes fürdőkben ma már egyszerre mehetnek a dolgozók fürdeni és így hamarább jut családja körébe, de többet tud a társadalmi munkában is részt venni ...

Csoportom tagjaival való beszélgetés során örömmel állapítottuk meg, hogy ma már a dolgozók tanulhatnak, fejlődhetnek. Megtalálhatók nálunk is a könyvtárban a haladó szépirodalmi könyvek, és a marxizmus-leninizmus hőtelenek sokasága.

Eddigi fejlődésünket figyelembevéve, csoportom tagjai lelkes hangulatban vették ki részüket a békekölcsönjegyzésből, mert látták és látják, hogy fejlődünk és az egész dolgozó nép érdekében történik.

A tanácsválasztási munka sikere érdekében olvasom a sajtóban megjelent cikkeket, s az ott olvasott szempontokat csoportom tagjaival egyenként átbeszélem. Egyénis között nehéz az érintkezés, hiszen mi forgalmi szolgálatot teljesítünk, azonban nem sajnálom az időt arra, hogy azokat akár munkájuk végeztével megvárjam, vagy esetleg lakásukra is elmenjek átbeszélni a tanácsok választásának jelentőségét, s azt, hogy mit kell tenni nekünk dolgozóknak a választás sikeréért munkánk közben és a szavazáskor.

A beszélgetés alatt együtt beszéljük meg, hogy milyen fejlődés államhatalmunk terén a tanácsok megválasztása. Ilyenkor felszínre kerül a mult rendszer, s a kettőt összehasonlítva látjuk, hogy amíg a mult, a dolgozók véleményének meghallgatása nélkül, sőt azokat elnyomva, saját érdekében cselekedett, addig ma a tanácsok a dolgozók és parasztok százezreinek bevonásával, a dolgozók érdekében, a dolgozók meghallgatása és javaslata alapján vezetik az országot, irányítják fejlődésünket.

Nem egy dolgozó tette azt a kijelentést a beszélgetés után, hogy még fokozottabb figyelemmel vezetem ezután a villamoskocsit, s igyekszem minden szabálytalanságot elkerülni, hogy a budapesti dolgozók gyorsabban, biztonságosabban kerüljenek munkahelyükre.

A tanácsválasztások sikeréért és is én a csoportom minden tagja felajánlást tett, hogy munkánkat hibapont nélkül végezzük, cikkeket írunk a faliújságra, amelyben kifejtjük véleményünket a tanácsválasztással kapcsolatban. Leírjuk, hogy végezzük munkánkat minőségileg jobban a tanácsválasztás sikeréért, a béke megerősödéséért.

Munkámat a tanácsválasztás sikeréért igyekszem továbbra is összekapcsolni a napi feladatokkal, s naponta keresem fel csoportom tagjait a Párttól, a szakszervezettől kapott szempontok átbeszélésére. *Az egyes feladatok végrehajtása után kiértékelem az elvégzett munkát, s leszűröm abból a tanulságot, igyekszem jobb munkát végezni, ezzel is bizonyítva, hogy mint pártonkívüli bizalmi, népi demokráciánk, dolgozó népünk fejlődését segítem a dolgozó nép, családom, s magam jobbléte érdekében.*

A Magyar Dolgozók Pártjának vezetésével győzelemre visszük ötéves tervünket, a jólét, függetlenség és béke tervét!

Markó József felszabadulás előtti élete súlyos vád a közigazgatás régi rendje ellen és kiállás a tanácsok mellett

T. Közlekedés! Amióta a Hortby-rendszer államgépezetét a Szovjetunió dicsőséges Hadserege szétzúzta, a magyar dolgozó nép a Párt vezetésével napról napra ért el szebbnél-szebb eredményeket. Dolgozó népünk öntudatos tömege a Párt vezetésével, soha nem látott lelkesedéssel építette újjá az országot. Új hidakat, gyárakat, iskolákat, lakóházakat, kultúrotthonokat építettünk, amely Pártunk, dolgozó népünk, munkásosztályunk hős cselekedeteit jelképezi.

Dolgozó népünk lelkes munkája nyomán mind nagyobb eredményeket érünk el, boldog jövőnket, szocializmust építő ötéves tervünk végrehajtása során. Ma már dolgozó népünk élete — dolgozótársaim és családom életén keresztül mérve — fegyelmezett, öntudatos, munkánk nyomán szebb, egészségesebb és jobb lett.

Ha visszatekintek a multra, gyermekéveimre, az elmult sötét, gondterhes időkre, gyűlölet fog el a mult, a kapitalista rendszer iránt. Apám, aki gazdasági cseléd volt, már hajnali három órakor piszlogó mécses mellett készült és ment a nehéz napi munkára, hogy biztosítsa négy kis családja számára a szükös kenyeret. Apám s anyám napi munkaideje az éjjelbe nyúlt. Mi, gyermekek, amikor elment hajnalban s mikor megjött késő este; nem láttuk s alig-alig találkoztunk apánkkal. Igy ment ez évről évre. Apánk és anyánk verejtékezve dolgoztak, látástól vakulásig, kis konvenciójukért, amiből anyánk, bármennyire is igyekezett, nem tudott eleget adni gyermekei szájába.

Mi, gyermekek, téli időben, ha hideg szobánkból a még hidegebb szabadba kellett, hogy kimenjünk, meg kellett várni, amíg másik testvérünk bejön, mert négyünknek volt egy pár cipője. Hasonlóképpen volt ez ruha tekintetében is.

Igy nézett ki a mi szomorú családi életünk. Anyám hiába kesergett, hiába volt minden erőfeszítése, nem tudott eleget tenni. Hiszen ma már látom, nem is tehetett eleget. A volt uraságban apámat, s általában a dolgozókat kutyába sem vették, dölyfösen néztek keresztül az úgynevezett „nyomorultakon" s még köszönésüket sem fogadták. Nem számított akkor embernek a dolgozó.

Egy esetben, amikor apám, már szinte kibírhatatlan helyzetében, nyomorúságában, a munkája rendes elvégzése nyomán több bért, illetve segítséget kért; megfenyegette az úr: *„kirúglak, takarodj a szemem elől, te nyomorult!"* — volt a válasz. Én nem akartam apám szomorú sorsára jutni. Tizennégy éves koromban lakatos-tanulónak mentem. Ettől az időtől kezdve apámmal együtt keltem fel én is hajnalban. Tizennégy kilométeres volt az utam reggel is, este is a műhelyig és onnan haza. Reggel hatra már bent kellett lenni a műhelyben és be kellett fűtenem a mesterem lakásán, csakúgy, mint a műhelyben.

Szakmámat csak a tanoncidő harmadik évében végeztem, s azelőtt kihordó, kifutó és egyéb más házimunkát kellett csinálni. Mint segéd, csak rövid ideig dolgoztam, munkanélküli lettem. Egyik gyártól a másikig jártam, de hiába. Amikor munkát kaptam, rettegve dolgoztam, mert egy-két hét múlva már azt mondták: „nincs munka, nem kell bejönni". De amikor dolgoztam is, a fizetés napján pl. a Bóra-gépgyárban, *Hornyák József* szaktárs hozta a hírt: *„nem kapunk fizetést, majd a jövő héten fizetnek"*.

Csendes János szaktársat, aki ekkor elkeseredésében, nyomorában földhözvágta a kalapácsot, még aznap elbocsátották, s azután a rendőrségre vitték, hol félholtra verték. Ugyanebben az időben a gyárosunk külföldre ment *„pihenni"*. Igy volt ez a multban. Mi nyomorogtunk, szenvedtünk, ők pihentek, lumpoltak, a mi családunk bőrére.

Ezt a szörnyű állapotot a Szovjetunió szüntette meg a második világháborúban elért győzelmével. A Szovjetunió győzelme jelentette a dolgozó nép győzelmét, s ami itt, Magyarországon végbemegy, az a dolgozók érdekében történik.

Azóta saját földjén gazdálkodik, termelőszövetkezetekbe tömörülve, traktorokkal végzi munkáját a paraszt. Gyermekei pedig egyetemen, tanulóotthonban tanulhatnak, gyárakat vezethetnek, építhetik a dolgozók szebb, boldogabb hazáját.

Az iparostanulókat különös gondossággal nevelik. Képzett oktatók tanítják a gyakorlati szakmai munkájuk terén, csakúgy az elméleti oktatásban, iskolákban. Lehetőségük van sportolásra, résztvehetnek a kultúrmunkákban, tanulhatnak, fejlődhetnek képességük szerint.

Ezt a fejlődést vártuk mi, ezért a fejlődésért dolgoztam, amikor a felszabadulás után romot takarítottunk, amikor az üzemben a roncs-gépeket újból termelőképessé tettem. De ezt a fejlődést biztosítom ma is, én is és minden dolgozó, amikor a napi munkánkat folyton javítani és tökéletesíteni igyekszünk.

Ma láthatjuk saját üzemeinkben, felső vezetéses viszonylatban is, hogy gyönyörű laktanya épül távollakó dolgozóinknak, fürdő a tisztálkodásra, szociális gondoskodás betegség esetére.

Alkotmányunk van, amely biztosítja jogainkat. A kormányunk a dolgozók jobb életének előmozdításáért küzd, szemben az imperialista államok törvényeivel, amely a dolgozók érdekei ellen, jogainak eltiprásáért dolgozik. Hazánkban minden, ami eddig történt, dolgozóink megváltozott viszonyát bizonyítja, nemcsak a munkához, a termelőeszközökhöz, de az államhatalomhoz is.

Különösen kifejezésre jut ez a tanácsok megválasztásával, mert dolgozóink közvetlenül vesznek részt az államhatalomban, ahol saját sorsuk irányítói lettek.

Tekintse minden Üb-funkcionárius és aktíva feladatának a választásokra való mozgósítást, hogy a tanácsok megválasztásával, a széles dolgozó tömegekre támaszkodva, erősítsük hatalmunkat, építsük jövőnket, a szocializmust.

Minden dolgozó előtt világossá kell tenni azt a tényt, hogy eredményeink továbbfejlesztéséhez, a szocializmus építéséhez békére van szükség. A békéért pedig harcolni kell és ennek a harcnak egyik fontos csatája a dolgozó nép hatalmát megerősítő tanácsok megválasztása.

MARKÓ JÓZSEF,
ÜB-titkár,
Áramellátás.

A szakma legjobbjai a gépjárműközlekedésben

Pártunk Politikai Bizottságának január 20-i határozata alapján a munkaverseny alapformájává az egyéni versenyt tették szakmánk dolgozói is. Az egyéni versenyzés nemcsak abban nyilvánult meg, hogy minél többen és többen zárkóznak fel a sztahánovista cím elnyeréséért a sztahánovisták kiváló eredményei mögé, de megnyilvánul az egyéni versenyforma a muhely, az üzem és végső fokon a „szakma legjobb dolgozója" címért is.

A szervezetileg szakszervezetünkhöz tartozó üzemekben az ipari dolgozók, az ország egész területén a gépjárművezetők, már hosszú idő óta folytatják a „szakma legjobbja" cím elnyeréséért a küzdelmet.

A kozlekedés miniszterium megbizottjával és az illetékes szakszervezetek kiküldötteinek részvételével most értékeltük, ők azok, akik ezideig a legkivalóbb eredményeket érték el, a legdöntőbb frontszakaszon a szocialista építésért folyó harcnak — a munka frontjan.

A kiértékelés alapján a *személygépjárművezetők közül* Kovacsics Károly szaktárs, az Autotaxi V. gépjarművezetője a legesélyesebb, aki az 1950. évre szóló bevételi terv ráeső részét már július 25-én befejezte, az általa vezetett „Skoda"-jármü üzemanyagfogyasztását 11 literről 9.6 literre redukálta. *Kovacsics* szaktárs munkajában az ezévi bevételi terv nem egészen 8 honap alatt való teljesitése a döntő, továbbá az a tény, hogy az általa vezetett gépjármű 52.000 km lefutasa után is olyan kiváló állapotban van, hogy a 100.000 km-t biztosan fogja teljesiteni.

A személygépjárművezetés terén kiváló eredményt ért még el *Hegedüs Imre* szaktárs, a FUSZÉRT NV gépjárművezetője, aki 1.7 literes Mercedes személykocsival 151.000 km-t teljesitett generáljavitás és födarabcsere nélkül.

Külön érdeme még *Hegedüs* szaktársnak, hogy a benzinfogyasztást 13 literről 10.7 literre redukálta, mint Pártunk tagja mindenkor fegyelmezetten, példamutatóan járt elől a munkában.

A *„legjobb tehergépjárművezető"* cím elnyerésének legesélyesebb versenyzője *Szilágyi Mihály* szaktárs, a Teherfuvarozási NV szegedi főnökségének gépjárművezetője, aki három hónap alatt 12.872 km-t teljesített, emellett egy fuvarórára 12.6 km-t teljesített a tervbevett 8.6 km helyett és igy a tervet 47 százalékkal túlteljesítette.

Az anyagtakarékosság terén is egyike a legjobb eredményt elérő szaktársaknak, mert üzemanyagfogyasztása a norma szerinti 32 liter helyett 23.6 liter volt, ami kerek 25 százalékos megtakaritást jelent.

A tehergépjárművezetés terén kimagasló eredménye van *Reichenberger Gergely* szaktársnak, a Nyiregyházi Útépitő sztahánovista gépjárművezetőjének, aki egy négytonnás kocsival 131.334 km teljesitményt ért el.

Az autobuszvezetők közül *Fábián Sándor* teljesitette legjobban az üzemi terv ráeső részét 121 százalékos eredménnyel, 21 százalék norma alatti anyagmegtakarítással.

Steppinger István, sztahánovista autobuszvezető viszont 104.000 km-t teljesített az általa vezetett autobusszal és három hónap alatt 120 százalékra teljesitette a terv ráeső részét.

A MÁVAUT távolsági buszvezetői közül *Csányi György* szaktárs végzett kiváló munkát 171.675 km teljesitménnyel, 22 százalék üzemanyagmegtakarításával, továbbá Pencsikov Gyula 196.583 km teljesítménnyel, 8.1 százalék üzemanyagmegtakarítással.

Az utóbbi két szaktárs eredményét ezideig még nem ellenőriztük le.

Az autobuszkalauzok közül *Szlivon Ferenc 123 százalékkal. Zelenaka László 116 százalékkal az élen járnak.* — a MÁVAUT kalauzai közül *Tóth Károly és Matos Istvánné végezték a legjobb munkát.*

A gépjárműjavitó-szakma ipari dolgozói munkaversenyében az Autótaxi dolgozója, *Hallay Gyula* sztahánovista autószerelő 210 százalékos háromhavi átlagteljesitménye a legkiválóbb.

Továbbá *Cserhalmi Gyula* 195 százalékot ért el, és igy a II-ik helyre kerult.

Az esztergályosok közül Schworci Lajos a legjobb, 240 százalékkal és Kreisz Antal 230 százalékkal.

A hegesztők közül Lővei Mihály 275 szazalékkal, Ruszler Ferenc 234 szazalékkal.

A rugókovács-szakmában Kovács Török Gábor 275 szazalékkal Tóvári Mihály 243 szazalékkal.

A fényezők legjobbja Mészáros István 240 szazalék és Kürti Géza 191 szazalék.

A gumijavitók frontján Liszi János 295.7 szazalékos háromhavi átlagteljesitménnyel első. Überhardt Géza 266 szazalékos teljesítménnyel második

Az autóvillanyszerelők vonalán Mihály Géza 211 szazalék, Nagy I. István 204 szazalék.

A kárpitosok közül Dolonyai József 210 szazalékkal első, Lajos Imre 209 szazalékkal második lett.

És végül a szakma legjobb lakatosa cimért folyó küzdelemben *Bán József* vezet, három havi 243 szazalékos átlagteljesítménnyel.

Bencsik Dezső 234 szazalékos átlagteljesitménnyel a második helyre került

„A szakma legjobbja" cimért folyó verseny természetesen nem ért véget, sőt fokozódottan nagyobb iramban folyik. Szaktársaink egyre nagyobb eredményeket érnek el, amit bizonyit az is, hogy a Taxinál ismét 17 gépkocsivezető fejezte be az ez évi üzemterv ráeső részét, névszerint *Fertsek, Kalmár Lajos 1275. Lovász, Márk Oszkár, Török Lajos. Kovács János 933, Vargatóth László, Kunszt, Fazekas, Piroska, Futó Sándor élmunkás, Benjamin, Ebergényi András, Strika Antal, Solti Sándor, Mórt és Bérczi szaktársak.* A teherfuvar telephelyein szintén élénk a versenymozgalom, most azonban elkövetkezett a *„finis"* ideje. A jövő hónap már az oklevelek és pénzjutalmak kiosztásának időszaka lesz, ami bizonyítja, hogy nálunk a munka a becsület, dicsőség, hősiesség dolgává lett és amíg a hős koreai nép fegyverrel a kezében harcol az imperialista elnyomás ellen, addig a hazáját, népét szerető dolgozó a munka frontján harcol nemzete felemelkedéséért és a béke megvédéséért.

VIRÁG REZSŐ

Miről beszéljen a falujáró gépjárművezető

A gépjárművezetők egyik nagyon fontos munkaterülete a falujárók szállítása. A falujárók szállításán túlmenően maga a gépjárművezető is bekapcsolódik a falujárók munkájába. Ő is végez tanító, nevelő munkát a falu dolgozói között és ezzel hozzájárul az évszázadokon keresztül mesterségesen sötétségben és tudatlanságban tartott falusi dolgozók öntudatra ébresztéséhez. Legszebb és leghálásabb munka az emberek nevelése, a szocializmus építésének időszakában. Legszebb azért, mert az embereket az igazságra tanítjuk, az emberek öntudatát emeljük. Leghálásabb azért, mert szinte a szemünk előtt megy végbe az a hatalmas változás, ami a falu dolgozóinak politikai öntudatra emelésében megtörténik.

Komoly felelősség hárul tehát a falujárásban résztvevő gépjárművezetőkre, de nemcsak a falujárásban résztvevő gépjárművezetők felelőssége nagy, hanem minden gépjárművezetőre felelősség hárul akkor, amikor munkája közben a vidéket járja és a falu dolgozóival érintkezésbe kerül. Politikai érettségéről tesz tanuságot az a gépjárművezető, aki beszélgetések közben, — ami várakozás közben gyakran előfordul — olyan témakört választ, ami elősegíti a munkás-paraszt szövetség megerősítését.

Beszéljen a gépjárművezető eddigi eredményeinkről, arról, hogy milyen hatalmas fejlődés volt az az út, amelyen járva a fasiszta háborúban úgyszólván teljesen elpusztított országunk — ma virágzó és állandóan fejlődő iparral — közlekedéssel és mezőgazdasággal rendelkezik. Beszeljen arról, hogy a felrobbantott hidak, utak, gyárak, üzemek — helyébe újakat épitettünk, beszéljen arról, hogy a dolgozók életszínvonalában jelentős javulás történt a háború előtthez viszonyítva. Beszéljen arról, hogy ebben az országban megszünt a grófok, bárók, földurak, gyárosok és katonatisztek uralma — beszéljen arról, hogy ebben az országban minden hatalom a dolgozó nép kezében van. Beszéljen arról, hogy az ötéves népgazdasági tervünkből eddig mit valósítottunk meg és milyen hatalmas feladatok megvalósitása válik szükségessé az ötéves terv hátralévő időszaka alatt. Beszéljen az új épülő üzemekről, az épülő bekötő utakról, az egyre szaporodó gépállományunkról, arról, hogy a gépek milyen nagy segítséget nyujtanak a falu dolgozóinak. Beszéljen arról, hogy az ötéves népgazdasági tervünkben előirt öntözéses gazdálkodás milyen nagy mértékben fogja megjavítani mezőgazdaságunk termelési eredményeit.

Beszéljen arról, hogy népi demokráciánkban megszünt a munkanélküliség és dolgozó népünk egyre inkább érzi Alkotmányunk megvalósitását, a munkaviszonyok és a szociális gondoskodás javulásának területén. Beszéljen arról, hogy mindezeket az eredményeket az tette lehetővé, hogy a nagy Szovjetunió dicsőséges hadserege nehéz és áldozatos harcokban döntő győzelmet aratott a fasizmus felett. Beszéljen arról, hogy ez a nagy győzelem semmisitette meg egyben a magyar dolgozó nép hóhérainak, a Horthy fasisztáknak is az uralmát és lehetővé tette, hogy a magyar dolgozó nép saját kezébe vegye sorsának irányítását. Beszéljen arról, hogy a Magyar Kommunisták Pártja és Rákosi elvtárs céltudatos vezetése tette lehetővé eddigi eredményeink elérését. Beszéljen arról, hogy a „Népfront"-ba tömörült magyar nép további fejlődését a „Helyi Tanácsok" megválasztása és működése még inkább biztositani fogja. Beszéljen arról, hogy a Helyi Tanácsok tagjait a munkásosztály, a dolgozó parasztság és a haladó értelmiség legjobb fiaiból választjuk meg. Beszéljen arról, hogy a választások a legszélesebb demokrácia érvényesülésével lesznek lefolytatva és a demokrácia biztosítását jelenti az a törvény, amely előirja a tanácstagok időközönkénti beszámolóját választóik felé és a tanácsokról intézkedő törvény azon rendelkezése, hogy visszahivható az a tanácstag, aki nem jól képviseli a dolgozó nép érdekeit.

Ez legyen a beszélgetések témája és a gépjárművezető azzal bizonyítja be politikai érettségét, Pártunkhoz és munkásosztályunkhoz való hűségét és szeretetét, ha kihasznál minden lehetőséget arra, hogy a meggyőzés fegyvereivel — a még nem eléggé öntudatos dolgozókat is oda vigye a választási urnához, hogy szavazatukkal erősítsék meg mégjobban a munkás-paraszt szövetséget.

Tanácsválasztási agitáción a ferencvárosi kultúrbrigáddal

A Kerepes-utcában, 6 órakor már sürgés-forgás van. A járókelők kíváncsian kérdezgetik, hogy hová készülnek az elvtársak. Büszkén válaszoljuk: — Falujáró kultúrmunkára a választási győzelem érdekében. Eredményes munkát kívánnak Beszállunk az autóbuszba s az indulás már munkára indulók vidám éneklése közben ért bennünket.

Ismerkedünk a buszban a falujáró elvtársakkal. Érdeklődünk Tahitótfalu jellegzetességei felől. Még az autóbuszban kiosztjuk a munkát. Dömök és Elekes elvtársak, a szinpadot és a függőnyt hozzák rendbe, Eckhardt elvtárs a megszervezésért felel, Tasnádi Frigyes és Bukó Ilona brigádtagok beszerzik az adatokat és ezek felhasználásával megirják a csasztuskákat.

Megbeszéljük a próbát. Mindenkinek jut feladat. A kultúrbrigád tagjai érzik felelősségüket. Tudják, hogy működésük, szerves része a falujárók népnevelő munkájának. Tudják, hogy a falujárók egésznapos agitációja után az ő lelkes munkájuk a tanácsok megválasztásával kapcsolatban még szorosabbra fűzi a munkás-paraszt szövetséget.

Tahitótfalun igen jó állapotban lévő színpadot találunk és szép nagy helyiséget. A brigád tagjai munkához látnak. A kiosztott feladatok végrehajtása után próbát tartunk. A helyi pártszervezet és a népnevelők jó munkát végeztek. A teremben kb. 300 néző várta fellépésünket. Dolgozó parasztságunk várta a munkás kultúrbrigád műsorát.

Mi mosolyogva álltunk szemben a közönségünkkel, akiknek szeméből bizalom áradt felénk, majd felcsendültek a brigád négyszólamú kórusának hangjai s a munkásindulók pattogó ritmusai betöltötték a termet.

Az első csasztuska sorozat után, mikor harmonikaszó mellett jöttünk ki a színpadról, a hallgatóság ütemes tapssal kísért bennünket.

Műsorunk prózai részében bemutattuk a mult közigazgatási hibáit, visszaéléseit, korruptságát, s az volt az érzésünk hogy a közönség sok hasonlatot talált saját falujának, mult közigazgatása és a darabok témája között.

Utolsóelőtti számnak állitottuk be a helyszinen irt, a helyi problémákkal foglalkozó csasztuskákat. Megdicsértük benne a békekölcsönjegyzésben kitünteket, a termelésben élenjárókat, és sikert kivántunk az újonnan megalakult tszcs-hez s az ahhoz való csatlakozásra szólitottuk fel a község lakosságát.

Ezeknek a rigmusoknak nagy sikere volt. A nézők hátrafordultak és keresték azokat, akikről szó volt a versben, s integettek nekik és tapssal helyeselték az éneket.

Általában azt tapasztaltuk, hogy megértették előadásunk célját. Sokan felhozták a községben előfordult bürokratikus intézkedéseket s bizalom áradt a válaszokból a tanácsválasztások iránt.

Muttak a percek és el kellett válnunk. Kissé fáradtak voltunk, de a jól végzett munka megelégedettsége csillogott a szemekből. Éreztük, hogy volt eredménye munkánknak, s örömmel fogadtuk a falujárók dicséretét, hogy elősegítettük a választási munkát s igy hozzájárultunk a Népfront győzelméhez.

Molnár György.

Tátra kocsin a világ körül

Két csehszlovák mérnök (Hanzelka és Zikmund) — néhány hónappal ezelőtt Tátra 87-es kocsijukon világkörüli útra indultak. 43 országon utaztak keresztül és kocsijukkal 61.335 kilométert futottak be. Körútjuk befejezése előtti napon csúcseredményt értek el, mert egy nap alatt 800 kilométeres útat tettek meg. A körutazás végállomása a délamerikai Vera-Cruz városa volt. Itt hajóra ültek és most érkeztek haza Csehszlovákiába. Útjukkal bebizonyították, hogy a csehszlovák autógyártás milyen magas fokon áll.

Moszkva legkiválóbb trolibusz-vezetője

Írta: Grigorij Dahomov

A 12-es trolibusz a leningrádi műúton jár, amely egyike a főváros legforgalmasabb útvonalainak: a legnagyobb ipari kerületet köti össze a város középpontjával. E vonal utasai munkások, minisztériumok alkalmazottai, gyárak és üzemek dolgozói, tanulók, szakiskolák és tudományos intézetek hallgatói, laboratóriumok és kutatóintézetek tudományos munkásai. A 12-es trolibusz rendelkezésre áll ezenkívül annak a sok száz embernek is, akik más városokból érkeznek meg Moszkva hajóállomásaira és repülőterere. Versenyek és sportünnepélyek alkalmával a 12-es trolibusz sokezer moszkvait szállít az állami lóversenypályára és a „Dinamó"-stadionba.

A 12-es vonalán a legtapasztaltabb vezetők szolgálnak. Nagy tudást, gyakorlatot és tapasztalatot kíván a kormánykerék mögött ülő embertől a trolibuszok és autobuszok pontos, beosztásszerinti hajtása a széles pályatesten, ahol szakadatlanul áramlanak a gépkocsik.

...A „Szokol" földalatti megálló melletti végállomásáról útjára indul egy kék trolibusz. A kormánykerék mögött, a városi közlekedési vállalat egyenruhájában fiatal asszony ül, Jekatyerina Volzsanceva. Beállítja a sebességet és a gép máris rohan a legközelebbi megálló felé. Az út e szakaszán a forgalom csendesebb, így a trolibusz vezetője a szokásosnál nagyobb sebességet tud kifejteni. E részen kb. egy percnyi időt takarít meg. Beszállnak a repülőtérről érkező utasok. A könnyedén meginduló gép újra fokozza sebességét. Még egy perc megtakarítás. A Bjeloruszkij-pályaudvarig hétszer szakítják meg az utat keresztbe haladó gyalogosok és kocsik. Jekatyerina Volzsanceva már messziről észreveszi, hogy az uttó-stadionnál iskolások csoportja készül átkelni az úttesten. Keze önműködőleg a fékre csúszik. Az óvatosság a vezető első tulajdonsága. A Forradalom-téren lévő végállomásra a trolibusz hét percnyi időmegtakarítással érkezik meg. Ezt a forgalmi tiszt állapítja meg. A visszafelé való úton az időnyereség öt perc és a munkaszak végefelé a gép elindul nyolcadik, tervenfelüli útjára.

A moszkvai trolibusz-telep forgalmi vezetője, Blagodarov mérnök összeszámolja, hogy két és fél év alatt Jekatyerina Volzsanceva 674 tervenfelüli utat tett meg. Amellett egyszer sem tért vissza a vonalról műszaki hiba miatt, egyetlen egyszer sem volt összeütközése, és a villanyáramfogyasztásban nagy megtakarítást ért el.

Jekatyerina Volzsanceva joggal viseli a legjobb trolibuszvezető tiszteletbeli címét. Moszkva fennállásának nyoleszázadik évfordulóján a szovjet kormány kitüntette a Munka Vörös Zászló-rendjével és a „A 800. éves Moszkva emlékére" érdemrenddel. A dolgozók képviselőiből álló Moszkvai Tanács és a városi villamosvállalat dolgozóinak szakszervezeti Központi Bizottsága kétszer is kitüntette diszoklevéllel és jelvénnyel a szocialista verseny e kitűnőségét.

A trolibusztelep munkásainak egész közössége szereti és értékeli Katyusát, ahogy Volzsancevát becézik. 1938 elején jött először a telepre a parasztlány, Katja Volzsanceva és ez időtől kezdve odaadással dolgozik a városi közlekedésben. Eleinte kalauz volt és a kocsivezetők tanfolyamán tanult. Két év mulva megmutatván ragyogó tehetségét, Volzsanceva kitűnő eredménnyel fejezte be tanfolyamát és vezető lett.

A tanulást nem hagyta abba, hanem szakadatlanul tökéletesítette tudását. Rendkívüli munkaszeretet mutatott, tevékenyen részt vett a közösség társadalmi életében. Rövidesen másodosztályú, aztán pedig elsőosztályú vezető lett.

Amikor kitört a német-fasiszta bitorlók elleni háború, Jekatyerina Volzsanceva lett a kétemeletes trolibuszok első nő vezetője.

Egy hónap mulva Volzsancevát más nők is követték, akik eddig még sohasem vezettek kétemeletes trolibuszt.

A háború napjaiban a legtehetsebb mértékben kibontakoztak a szovjet honleányok más tulajdonságai. Amikor a hitlerista bandák a szovjet fővárost fenyegették, Jekatyerina Volzsanceva egy brigád élén részt vett a védelmi erődítmények felépítésében. 1942 telén a saját kezdeményezésére a trolibusz telepén dolgozó lányokból brigádot szervezett, amely a sebesült katonák részére fehérneműt varrt.

A háború utáni időben Jekatyerina Volzsanceva sok időt áldozott a városi közlekedés fiatal vezetőinek kiképzésére. Már húsz vezetőt képezett ki, akik közül vele együtt most sokan ugyanazon a vonalon dolgoznak. Volzsanceva szervezte meg elsőként Moszkvában a trolibuszvezetők Sztahánov-brigádját.

Vezetésével a brigád az ötévre előirányzott tervet három év és tizenegy hónap alatt teljesítette.

1947 decemberétől kezdve Jekatyerina Volzsanceva a Moszkvai Városi Tanács képviselője. Képviselői kötelességei sok új gondot és munkát jelentenek számára. Hetenként egyszer meg kell jelennie választói előtt, hogy meghallgassa kéréseiket és szükségleteiket és hogy intézkedjen a szükséges esetekben. És erre is szakít időt magának. Volzsanceva nem korlátozza a látogatók fogadását. Elmegy hozzájuk, feszteleníl beszélget velük, beszámol az üléseken hozott döntésekről és meghívja őket, hogy vegyenek részt a kerület ügyeinek jó elintézésében.

Volzsanceva szereti Moszkvát, sétatereit, múzeumait, körutait, gyönyörű széles utcáit és tereit. A városi közlekedés állandó bizottsága, amelynek ő is tagja, fáradhatatlanul arra törekszik, hogy a városi közlekedés mintaszerű legyen. Volzsanceva résztvett azon a műszaki tanácskozáson, amelyen megtárgyalták a főváros főútvonalain forgalomban lévő és a tervezett úi trolibuszokat és autobuszokat. Néhány fontos javaslatot tett, amelyeket a tervezők azután el is fogadtak.

Termelő munkája és sokoldalú társadalmi tevékenysége nem akadályozza meg Jekatyerina Volzsancevát, hogy újabb és újabb tudás megszerzésére ne törekedjék és nem zavarja két gyermekének nevelésében sem.

Jekatyerina Petrovna most a gépkocsivezető szakiskolára készül. Különleges szakirodalmon kívül elolvassa a legújabb könyvújdonságokat, folyóiratokat és napilapokat is.

*

Közlekedési dolgozók! Trolibusz vezetők! Kövessétek az előttetek álló szovjet példát. Van mit tanulnunk ebből a cikkből. Igyekezzünk mi is a munkából, a mozgalmi életből kivenni részünket úgy, mint ahogy Jekatyerina Volzsanceva teszi. Tanuljunk még többet, hogy többet adhassunk a társadalomnak és mozgalmunknak. Munkánkban fűtsön az a hazaszeretet, amit a szovjet dolgozóktól látunk és tapasztalunk mindennapi munkájukban. Tanítsuk a gyengébbeket, vállaljunk feladatokat, dolgozzunk a tanácsok megválasztásáért úgy, mint ahogy Jekatyerina dolgozik a tanácsok jó munkájával a népért.

A földalatti vasút mélyen a föld alatt levő állomásait villanyfény árasztja el. Az új állomások részére számtalan, mű vészek által tervezett, armatura készül. A képen: egy szobrászno összeszereli egy világítótest alkatrészeit a kurszki állomás részére.

MUNKÁVAL A BÉKÉÉRT

Írta: Melha Endréné, a Ferencvárosi Főműhely hegesztője

Alkotmányunk van! Annakidején, amikor alkotmányunk megszületett, röpgyűléseken, előadásokon hallottuk, újságokban olvastuk, hogy mit jelent ez a dolgozó nép életében.

Alkotmányunk biztosítja a munkához való jogot minden becsületes dolgozó számára. Ma az egyenlő munka, egyenlő bér elve alapján dolgozunk férfiak és nők egyaránt. A multban ez nem volt. A multban mi nők, bármilyen jó munkát is végeztünk, ha egyenlő értékű munkát végeztünk a férfiakkal, akkor se kaptuk meg azt a bért, amit a férfiak, habár a férfiak fizetése is csak szűkös megélhetést biztosított.

Ma nekünk, dolgozó nőknek, korlátlan lehetőségeink vannak. 1945-ből népi demokráciánk fejlődésével ezerszámra fejlődtek fel a multban nem politizáló, — a kapitalistáknak így volt jó — s a munkában meg nem becsült nők, s ma már megtalálhatjuk a nőket a satupadtól kezdve a miniszteri székig egyaránt.

A dolgozó nők az előttük álló korlátlan fejlődési lehetőséggel élnek is. Élek én is. Én megtanultam a hegesztő pisztollyal bánni. Mint nő és anya vettem a kezembe ezt a munkaszerszámot. Ez a tény egyszerűnek látszik, de hatalmas a jelentősége, ha csak arra gondolunk, hogy a multban képzetleneknek, munkához nem értőknek tekintettek. Ha a multra gondolok, gyűlölet fog el. Ma éppen ezért harcolunk az ellenség aknamunkájával szemben, amit a termelés, a közigazgatás, de fejlődésünk minden területén elkövet. Élenjáró munkánkkal bizonyítottuk be, hogy mi nők, megálljuk helyünket. Az ellenség is meggyőződhetett róla, hogy azok a nők, akiket ők a multban megbecsültek, ma a férfiakkal egyenlők, és hogy országépítő munkában nagy hőstetteket hajtanak végre.

Munkámmal harcolok a békéért. Tudom, hogy normám túlteljesítésének minden százaléka újabb csapás az imperialistákra. A Párt segítségével, a Párt tanácsával végzem napi munkámat, s részt veszek a felvilágosító munkával a tanácsok megválasztásában is, békénk megvédése érdekében.

Tudom azt, hogy nekünk, dolgozó nőknek nemcsak a satúpadnál, hegesztőpisztolynál, nemcsak a szövőgépnél kell tevékenykednünk, hanem részt kell vennünk a Pártunk által vezetett harcokban, amelyet értünk, dolgozókért, vezet. Munkámmal harcolok a tanácsok választásának sikeréért, a közigazgatási munka átszervezéséért. Tudom, hogy a tanácsok rendszere demokratikus államformánk magasabbrendűségét jelenti. A helyi tanácsok munkájukban közvetlenül a dolgozó népre támaszkodnak. A tanácsok biztosítják a dolgozók tevékeny részvételét az államhatalom helyi gyakorlásában.

A tanácsok tehát újabb lépést jelentenek szocializmust építő munkánkban, újabb téglával épül nagy művünk, a szocializmus. A tanácsok választásával a béketábor magyar frontját tesszük még erősebbé. Én és dolgozó nőtársaim a mindennapi munkával fogjuk segíteni a tanácsok választásának sikerét. Megmutatjuk, hogy a dolgozó nép harci erejét mi nők is segítjük békénk, dolgozó népünk, családunk boldogabb jövője érdekében.

A szlovák teherfuvarozó vállalatok az őszi forgalomért

Szlovákiában az állami teherfuvarvállalatok dolgozói rendkívül nagyjelentőségű kezdeményezést indítottak el. Elhatározták, hogy az őszi csúcsforgalom zavartalan lebonyolítása érdekében október 15-ig társadalmi munkával 150 darab üzemen kívül helyezett tehergépkocsit hoznak üzemképes állapotba. Tervet készítettek, amelyben kijelölték a munkában résztvevő autójavító üzemeket és az egyes üzemekben megjavítandó gépkocsik számát. Az állami teherfuvar-vállalatok dolgozóinak értékes kezdeményezése lényegesen hozzájárul az őszi csúcsforgalom gyors és kifogástalan lebonyolításához.

299 kilométer bekötőút

Ötéves tervünk első évében 176.5 kilométer hosszú, modern burkolattal ellátott állami közút épül 176 millió forint költséggel.

Tervünk ideje alatt tovább folytatódnak a betkötő utak építései. Ennek során már az első tervévben — tehát az idén — 18 gépállomás részére 16.6, 39 tanyaközpont részére 136.5, 45 község részére 119.9, 11 ipartelep részére 11.5, összesen 299 kilométer hosszúságban épülnek bekötőutak.

Életem legszebb élménye marad a „Berlin eleste"

„T. Közlekedés! Az elmult napokban abba a szerencsés helyzetbe kerültem, hogy megnézhettem egy világraszóló színes szovjet filmalkotást: a „Berlin elestét".

Ha őszinte akarok lenni, meg kell mondanom, hogy ez a nagyszerű, világméretekben is első helyen álló filmalkotás, már hónapokkal előbb megelőzte hírét. Ha jól emlékszem, ez a történelmi dokumentum, nem is olyan régen nyerte meg a nemzetközi filmfesztivál nagydíját. Most, hogy a saját szemeimmel láttam a mesterművet, megtanultam néhány nevet, néhány szovjet ember nevét, a realista művészet, a realista alkotás nagyjait. Gelovani, Csiaureli, Borisz Andrejev és Marina Kovalova nevét. Sohsem fogom elfelejteni őket, játékukat.

Szuszlov elvtárs mondotta, hogy „Az első, de különösen a második világháború történelmi tapasztalatai mind arról tesznek tanubizonyságot, hogy kevés az, ha csak kívánjuk a békét. A békéért aktívan kell küzdeni..." Ez a grandiózus film is erre figyelmeztet bennünket, helyesebben ez a film dühödt ellenállást vált ki az emberben az imperialisták ellen, az új háborút kirobbantó agresszorok ellen, de könnybetódad a nézők szeme, mikor a koreai gyilkos bombázásokra gondol.

A film minden kockája emberi, gyönyörű, lebilincselő és tanító. Itt mélyítjük csak el igazán szeretetünket a drága Sztálin iránt, akit a házigazda szerepében, a közvetlen ember megvilágításában, a népért aggódó államférfi és a győzelmes hadvezér alakításában egyformán leírhatatlan lelkesedéssel üdvözöltünk.

Gelovani Sztálin szerepében igazán nagyszerűt alkotott. Megpróbálta közel hozni az ő nem mindennapi és mégis közvetlen egyszerűségű, csodálatos lényét. Gelovánnak sikerült Sztálin elvtársat a maga mély varázsában megismertetni velünk. Lenyügözve figyeltük.

Ennek a soha el nem múló hatásnak ellenkezőjét, a gyűlöletet, a lenézést, az utálatot és a csömört éreztük, a kárörőm ízével a szánkban, mikor szemünk előtt vált ronggyá a világuralomra törő, gyáva Hitler.

Aki nem nézi meg a „Berlin elestét", behozhatatlanul vét maga és családja ellen. Ezt a filmet, amely páratlan a maga nemében, minden szuktársamnak, minden vasutasnak, minden dolgozónak meg kell néznie. Ez a film olyan erőt képvisel, amely képes bennünket utunkon megacélozni.

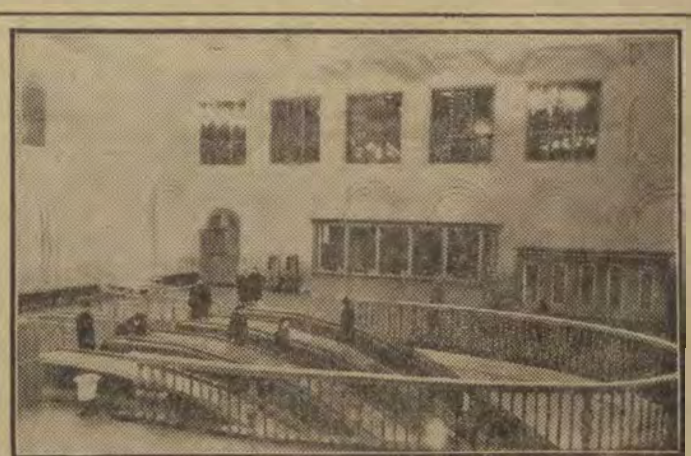
Nincs lehetőség arra, hogy egyegyszerű munkáslevél keretében emondjuk a rendezésről, a szereplőkről, a színekron magyar hangjairól, a film színezéséről, a békés építő munka bájosabbnál bájosabb szovjet jeleneteiről, a diadalmasan előrenyomuló Szovjet Hadsereg támadásairól és végül Berlin bevételéről, mint a film egészéről, véleményünket. Én csak azt tudom mondani, hogy ez a film, életem legszebb élménye marad.

Ez a film még erősebbé tette elszántságomat a béke megvédésére. Megerősítette hitemet a szocializmus építésében, a szebb és boldogabb jövőben. Megerősítette bennem azt a határozottságot, hogy még jobban fogok dolgozni hazámért, a dolgozó nép jelemelkedéséért, mindazért, amiért élni és dolgozni érdemes: a szocializmusért. Ezért egy szívvel és akarattal fogjunk össze a Párt, Rákosi Mátyás irányításával, s vigyük győzelemre, a nép javát szolgáló tanácsok ügyét, a béke ügyét!

CSISZAR IMRE,
pártonkívüli lakatos,

A Taganszkája állomás váró terme a moszkvai Metróban.

A Metró szepuchavi állomásának földfeletti csarnoka 40 méterrel a földalatti vasút fölött, ahonnan mozgólépcsővel jutnak le az utasok.

A Teherfuvar és az Autótaxi Vállalat dolgozói csatlakoztak az Óbudai Hajógyár versenyfelhívásához

Hétfőn a korareggeli órákban röpgyűlést tartottak a Teherfuvarozási V. összes telephelyén gépjárművezető szaktársaink.

A röpgyűlésen megjelent Feledy Béla elvtárs, az Ipari Központ vezetője, valamint Szőlősi Dezső, a vállalat vezetője, hogy átbeszéljék a dolgozókkal a terv időelőtti teljesítését és meghallgassák a dolgozók véleményét és javaslatait.

Az értekezleteken a megbeszélés tárgyát az képezte, hogy a kocsiparkot hogyan lehet jobban kihasználni a fel- és lerakodás idejének csökkentésével és a bevételt hogyan lehet ezen keresztül növelni.

Döntő kérdés volt még az anyagtakarékossági mozgalom kifejlesztése, az üzemanyagtakarékosság és olajmegtakarítás, továbbá a javítási költségek csökkentése.

A tervnek egy-egy dolgozóra eső szétbontása már megtörtént, amelynek alapján a vállalások is történtek. Szakszervezetünk harcos üdvözletét küldi a Tefu V. összes dolgozójának, abban a reményben, hogy november 22-én, mint a tervet teljesítőket üdvözölhetjük a Tefu V. minden öntudatos dolgozóját, akik megértették Pártunk és Rákosi elvtárs tanítását. Hazánk nem rés, hanem erős bástya a béke frontján, ahol a dolgozók egyemberként állanak Pártunk és szeretett Rákosi elvtársunk mögött és a tervek túlteljesítésével, a termelékenység emelésével bizonyítják be, hogy nemcsak egyszerű óhajnálunk a béke, de harcolni is tudunk érte, jobb és még jobb munkavégzéssel.

A Budapesti Teherautófuvarozási V. dolgozói vállalják:

1. 1950. évi km-teljesítmény terv 107 százalékra való teljesítését, ami a népgazdaságnak 10 millió forint megtakarítást jelent.

2. Az üzemanyagfogyasztás csökkentésével és a munkaidő jó beosztásával dolgozóink az előirányzott önköltséget 5.2 százalékkal csökkentik, amihez szükséges, hogy a gépkocsivezetők ötszázalékos üzemanyagfogyasztás-csökkentést érjenek el.

3. A vállalat dolgozói a 100 Ft munkabérre eső termelékenységi tervet az évi tervben előirányzott 408 Ft helyett 436.— Ft-ra, tehát 107 százalékra teljesítik.

4. A dolgozók vállalják, hogy november 7-én, az Októberi Szocialista Forradalom évfordulójának megünneplésére az egyéni versenyben dolgozók arányát országos viszonylatban a jelenlegi 71 százalékról 80 százalékra emelik fel.

5. A dolgozók még jobban kiszélesítik a 100.000 km-es mozgalmat és a jelenlegi 60 százalékról december 21-ére, Sztálin elvtárs születésnapjára 70 százalékra emelik fel a mozgalomban résztvevők számarányát. Az iparutcai főnökségen az egyéni versenyben dolgozók aránya 100 százalék, a 100.000 km-es mozgalomban résztvevők számaránya 90 százalék. A határozati javaslat ezen pontjában foglaltak teljesítése érdekében vállaljuk, az egyéni normában dolgozók százalékarányának emelését, a 100.000 km-es mozgalomban résztvevők számarányát pedig 95 százalékra növeljük.

Az Autótaxi Vállalat dolgozói semmiben sem akarnak lemaradni a Teherfuvarozási Vállalat dolgozóitól és a következő vállalások közlésére kérték fel Szakszervezetünket:

Az Autótaxi Vállalat dolgozói: Gépkocsivezetők, ipari dolgozók, mérnökök technikusok, alkalmazottak válaszolunk az imperialista gyujtogatók háborús gaztetteire, szilárdan és megingathatatlanul állva a Szovjetunió és a világ békeharcának vezetője, Sztálin elvtárs mellett, szorosan felzárkózva Pártunk és bölcs vezetőnk: Rákosi elvtársunk mögé, népünk jólétét, nemzetünk felemelkedését, a szocializmus építését szolgáló ötéves tervünk első évére eső részét 1950 december 10-ig befejezzük és ezzel is bizonyítjuk, hogy hazánk nem rés, hanem erős bástya a béke frontján.

1. Vállaljuk, tehát, hogy a bevételi terv 1950. évre eső részét december 10-ig teljesítjük.

2. A tervszerinti 1 km-re eső önköltséget 2.5 százalékkal csökkentjük.

3. A műhely dolgozói vállalják, hogy a terven felül 20 db nagyjavításos gépkocsit készítenek el. Ezt úgy érjük el, hogy a 100.000 km-es versenymozgalmat tovább fejlesztjük, a résztvevők számát az eddigi 68 százalékról 80 százalékra emeljük.

4. Továbbá vállaljuk hogy élmunkásaink, sztahanovistáink tapasztalatcsere és munkamódszerátadási mozgalmának továbbfejlesztésén keresztül december 10-én üzemünkben nem lesz százszázalékon alüli teljesítés.

5. Vállaljuk a női gépkocsivezetők szakmai továbbképzését.

6. Az anyagtakarékosság szempontjából vállaljuk, hogy a régi és használaton kiviili gépjárművek alkatrészeiből felújított alkatrészek előállítását.

Vállalásunk végrehajtásával elérjük azt, hogy a bevételi tervünket 3.5 millió forinttal túlteljesítjük. A kilométerre eső önköltség csökkentésén keresztül a várható megtakarítás 370.000 Ft, a húsz darab tervenfelüli kocsi elkészítésénél 116.000 Ft, a 36 darab Skoda-gépkocsi karosszéria javításán, melyek a tervezett 80.000 km helyett 120.000 km-t futnak, nagyjavítás nélkül 80.000 Ft-ot takarítunk meg.

Mindezen keresztül kifejezésre juttatjuk szeretetünket, ragaszkodásunkat Pártunk és nagy vezetője: Rákosi Mátyás elvtárs iránt. Minden fillérrel, amelyet megtakarítunk, csapást mérünk az imperializmusra és előre viszszük a szocialista társadalom felépítését.

Hogyan segíti egy műhelybizottsági tag a tanácsválasztásokat

„T. Közlekedés!

Most, amikor a tanácsválasztásokkal kapcsolatban az ÜB-nek, ezen keresztül a műhelybizottságoknak is nagy feladataik vannak, érezve a tanácsválasztások jelentőségét, tervszerűen készülünk a választási agitációra. Igyekszünk biztosítani az agitáció menetét úgy, hogy az a termelés területén visszaesést ne okozzon, sőt az új normák túlteljesítésével nagyobb eredményekért dolgozunk.

Műhelybizottságunk eddigi munkáját megvizsgálva megállapítható, hogy oldottunk meg feladatokat a termelékenység emelkedése és a dolgozók érdekében.

Legnagyobb eredményünk az, hogy a dolgozók már megértették a műhelybizottság hivatását és szerepét. Megnyilvánul ez pl. abban, hogy naponta kerestek fel problémájukkal bennünket a dolgozók. Pl. a karosszéria-műhely dolgozói, ha az anyag folyamatos biztosításánál hiányosság mutatkozott, azonnal hozzánk fordultak, amit mi sikeresen meg is oldottunk. Vagy pl. ugyancsak a karosszéria-műhely dolgozói, akik egészségtelennek tartották, hogy a szóró fényezési munkálatokat a karosszéria-műhelyben végezzék, így megoldottunk azt, hogy a dolgozók egészségére káros munkát külön műhelyben végezzük.

A kéthetenként tartott műhelyértekezleten a dolgozók általában felvetették az üzemen belül a hiányosságokat, sőt egyéni problémájukat is, mint pl. üdülés, üzemegészségügy, levegőtisztántartás, védőkészülékek hiányossága, kéziszerszámhiány, stb., amit mi az értekezlet után átbeszélve az üzemi bizottsággal, a vállalatvezetőséggel, rövid időn belül meg is oldottunk s mint pl. a kéziszerszám biztosítása a vállalatvezetőség is igyekszik pótolni e téren is a hiányosságokat.

Eddigi munkánkból a tanulságot leszürve végeztük munkánkat a békekölcsönjegyzés és a tanácsok választásával kapcsolatban. Röpgyűlések és egyéni agitáció kifejtésével elértük azt, hogy a karosszéria-műhely dolgozói a békekölcsön jegyzésében 450 forintos átlagjegyzést értek el és a dolgozók 100 százaléka lejegyzett. Már a békekölcsönjegyzésnél úgy végeztük munkánkat, hogy úgy a műhelybizottságok tagjai, mint a huszas bizalmiak a termelékenység emelkedésével kötötték össze agitációjukat. Így pl. rámutattunk arra, hogy a magyar dolgozók elsősorban úgy védik következetesen a békét, ha az új normákat túlteljesítik.

Ennek az eredménye az, hogy a karosszéria-műhely dolgozói — a Párt, a népnevelők, a műhelybizottság a dolgozók között végzett közvetlen munkája eredményeképpen — az új normájukat túlteljesítik és azt napról napra, hétről hétre fokozzák. Pl. az új norma bevezetésekor a karosszéria-műhelyben csak egy-két dolgozo volt, aki egy pár napig 100 százalékon alul termelt. Ma már minden dolgozó 100 százalékon felül teljesíti normáját. A műhely dolgozóinak többsége ma már 105—110—115 százalékot ért el, sőt egyes dolgozók 120—130 százalékot is elértek. *Így tehát megállapítható, hogy a békekölcsönjegyzésnél is az agitációs munka jó volt, mert az a termelékenység további emelkedését hozta magával.*

A tanácsok választásának agitációs munkáját műhelybizottságunk úgy készítette és készíti elő továbbra is, hogy választási agitációnk mellett a termelékenység emelkedése is megmutatkozzon. *Műhelybizottságunk ezt a feladatot úgy oldja meg, hogy egyénileg minden tagja példát mutat a termelés területén a maguk teljesítményének emelkedésével.* Emellett a műhelybizottság tagjai és a huszas bizalmiak a dolgozókkal való beszélgetés folyamán rámutatnak arra, hogy a tanácsok választása milyen jelentőséggel bír államhatalmunk erősítése szempontjából. Mint a békekölcsönjegyzéskor, úgy a tanácsok választásával kapcsolatban is tartunk röpgyülést, ahol a tanácsok választásának jelentőségére, a közigazgatás javulására, a dolgozók államhatalomba való bevonására mutatunk rá.

A műhelybizottság tagjai és a huszas bizalmiak példát mutatva felajánlásokat tettek a tanácsok választásának tiszteletére, s odahatunk, hogy a karosszéria-műhely dolgozói, de az egész Sallai fm. is kövessen bennünket.

Tanácsválasztási agitációnkban felhasználjuk a rendelkezésünkre álló Vörös Sarkot, faliújságot, *ezen ismertetjük a tanácsválasztási felajánlások végrehajtásának eredményeit.*

Az itt elmondott feladatok végrehajtását műhelybizottságunk már megkezdte a Békekölcsön agitáció folyamán. Most az lesz a feladatunk, hogy a műhelybizottság, a huszas bizalmiakkal mégegyszer átbeszélje a szempontokat, hogy minden aktiva világosan lássa feladatát s ezek alapján jó munkát tudjunk kifejteni, hogy a termelékenység emelkedése mutassa, hogy mi is a munkán keresztül biztosítjuk a tanácsválasztások sikerét, államhatalmunk erősödését, a béke erősödését.

Szabadság!

PLÁVECZKY KÁROLY

műhelybizottsági tag,
Sallai-főmühely".

A multban ócska fabódéban, most zuhanyfürdővel ellátott melegedőben pihenhetünk

„T. Közlekedés! 1945-ben kerültem a Fővárosi Vasútépítő Vállalat Ferencvárosi 03-as raktárába, mint idénymunkás. Azóta brigádommal együtt jó munkánk jutalmául a vállalat saját létszámába vett.

Mindezt a Pártnak köszönhetjük, aki megmutatta nekünk, pártonkívüli ifi dolgozóknak azt az egyedüli helyes irányvonalat, amelyet követnünk kell.

A termelésben elért eredményeinken keresztül mutatjuk meg Rákosi elvtársnak, hogy a Párt bízhat bennünk és ránk, pártonkívüliekre is számíthat a szocializmus építéséért vivott harcban.

Jó munkaszervezéssel elértük azt, hogy az új normákat is már 180 százalékra teljesítjük. De igyekszünk többet is elérni. Ez csak a brigád átlaga. En, a brigád vezetője, igyekszem példát mutatni és egyénileg 200 százalékot érek el.

Azt, hogy a Párt bízik bennünk és számít a munkánkra mutatja az, hogy a termelésben elért eredményem elismeréseképpen négynapos agitációs iskolára küldött, hogy elméletileg is még jobban fejlődve, részt tudjak venni a békéért vivott harcban, a Békekölcsön jegyzésében.

Népnevelő munkánknak megvolt az eredménye, mert a 03-as raktár dolgozói, kiknek 75 százaléka idénymunkás, 81 fővel 33.500 forint Békekölcsönt jegyeztek, ami 414.09 forintos átlagnak felel meg. Ezzel is bebizonyítottuk, hogy a békéért, hazánk felvirágzásáért, a szocializmusért áldozatot is tudunk hozni, ha ezt egyáltalán áldozatnak lehet nevezni.

Mi látjuk, hogy minden, ami országunkban épül, a miénk, a dolgozó népé. Zuhanyfürdőt és pihenőt kaptunk, nem úgy, mint a multban, amikor csak ócska fabódé volt tartózkodásra kijelölve.

Az a sok sok anyag, amelyet mi naponta a vagonokból kirakunk, mind azt bizonyítja, hogy népi demokráciánk fejlődik, erősödik. Népi demokratikus rendszerünk további megerősítését fogja szolgálni a helyi tanácsok megválasztása, amelynek sikere érdekében mi, pártonkívüliek is kivesszük a részünket úgy a termelés fokozásából, mint a tanácsválasztások sikere érdekében végzett agitációs munkából, mert a helyi tanácsok megvalósításával még inkább megerősödik Rákosi elvtársnak az a mondása, hogy ebben az országban minden hatalom a dolgozó népé.

Baranyi László
brigádvezető

Iványi Lajos közraktári munkás:

„Nem kell félnünk a jövőtől, családunk jövője biztosítva van"

T. Szerkesztőség! A mult évben jegyzett tervkölcsönt, amint ezt az azóta elért hatalmas eredményeink és életszínvonalunk emelkedése bizonyítják, kamatostól visszakaptuk mi is, akik nem nyertünk az első nyereménysorsolásnál. Ezért nagy örömmel jegyeztem Békekölcsönt is.

Ma legnagyobb érték az ember és Pártunk, valamint népi demokráciánk vezetői minden tekintetben azon vannak, hogy életünket könnyebbé és minél emberibbé tegyék. Azok a hatalmas beruházások, amelyek hazánkban történtek, mind a mi jólétünket fokozzák. De megnyilvánul ez a gondoskodás minden más téren is.

Most született gyermekünk és az üzem, azonkívül, hogy segélyt folvósított, babakocsit és kelengyét is adott. Nem így volt ez a multban, mert akkor a dolgozók féltek a gyermekáldástól, mivel saját magukat sem tudták fenntartani emberhez illően.

Nekem nagy örömet jelentett, hogy a nép állama lehetővé tette számomra a családalapítást és a születendő gyermekekről is gondoskodik. Nem kell félnünk attól, hogy mi lesz holnap és azután, mert a családunk jövője biztosítva van.

A megválasztott tanácsok működésétől is sokat várhatunk. A tanácsok, amelyekben a dolgozó nép legjobbjai intézik a nép ügyét, hatalmas előrelendítői lesznek jólétünk fokozásának.

Amikor e sorokat írom, úgy érzem, hogy mindez arra kötelez, hogy: úgy a tanácsválasztási agitációból, mint a szocializmust építő munkából még jobban, még fokozottabban ki kell venni a részem. Csak a termelés emelésével és a politikai téren való helytállással erősíthetjük hazánkat és ezen keresztül a Szovjetunió, a nagy *Sztálin* által vezetett béketábort.

Eljen győzelmeink szervezője, a Magyar Dolgozók Pártja és népünk szeretett vezére, *Rákosi* elvtárs!

Elvtársi üdvözlettel

ifj *Iványi Lajos*
közraktári munkás,
Szolnok

Még több és jobb kultúrmunkával, a kultúrbrigádok fokozottabb igénybevételével segítjük a tanácsválasztás sikerét

Felszabadulásunk révén hatalomra került munkásosztályunk, Pártunk irányítását követve hatalmas gazdasági és politikai eredményeket ért el, amelyek egymásután döntötték le a volt rendszert, a kapitalizmus ellenállását és lehetővé tették, hogy a szocializmus építésének útjára lépjünk.

Ezek az eredmények adtak biztos alapot kultúrforradalmunk kibontakozásához is. Rákosi elvtárs iránymutatásával ezen a területen is lesújtottunk az osztályellenségre, amely itt is mindenáron teret akart nyitni az imperializmus sugallatát követők aknamunkájának.

Kultúrforradalmunk közepette felismertük azokat a távlatokat, amelyeket új szocialista kultúránk állandó fejlesztésével el kell érnünk. Felismertük ötéves tervünkben megszabott feladatainkat, a volt uralkodó osztályok müveltségi monopóliumának felszámolására, a város és a falu közti különbség kiküszöbölésére.

A szocialista társadalom építése megköveteli, hogy állandóan emeljük dolgozóink müveltségi színvonalát, fokozzuk kulturális igényeit.

Útmutatónk ezen a téren a Szovjetunió szocialista kultúrája, amely a nép alkotása, a nép tulajdonosa és a népnek szól, a szocializmus és kommunizmus felépítésének ügyét szolgálja. Ugyanígy a mi kulturális munkánk sem lehet öncél, hanem eszköz dolgozóink világnézetének kialakítására, újtípusú emberek nevelésére és azt mindenkor a béke és a szocializmus ügyének szolgálatába kell állítanunk!

Fejlődő kultúránk és állandó fokozódó kultúrmunkánknak jelentős állomása volt a nemrég lezajlott békekölcsönjegyzési kampány. Pártunk iránymutatását követve néhány héttel ezelőtt kezdtük el országszerte, üzemeinkben és lakóhelyeken kultúrbrigádok szervezését, s ma már ott tartunk, hogy sokezer kultúrbrigádunk működik. Ezek a kis létszámú, majdnem minden művészi csoportot képviselő, rugalmas brigádok mindenhol felhasználhatók, nincsenek sem színpadhoz, sem időhöz kötve. Mintegy félezer kultúrbrigádnak a tűzpróbája volt az október 1-i falujárás, amikor üzemi tapasztalataikat felhasználva, jó, ötletes műsoraikkal, amibe legtöbbször helyi anyagot is feldolgoztak, olyan hangulatot keltettek a dolgozó parasztság tömegei között, ami előreveti a békekölcsönjegyzés ügyét, egyben lelepleztek a falu ellenségeinek aknamunkáját is és így támogatták agitátoraink népnevelő munkáját.

A Gépjárművezetők Szakszervezetéhez tartozó üzemekben is megindult a többivel egyidőben kultúrbrigádok szervezése. Míg egyes üzemeinkben — így az Autótaxi NV-nél is — szép eredményeket értek el a kultúrbrigádok, máshol lemaradás tapasztalható, aminek egyik oka az, hogy egyes funkcionáriusaink még mindig lebecsülik a kultúrnevelési munka jelentőségét és nem adtak megfelelő segítséget a kultúrbrigádok szervezőinek és irányítóinak.

Az október 22. tanácsválasztások sikeréért, amely biztosítani fogja dolgozóink tevékeny részvételét az államhatalom gyakorlásában, mely párttagok és pártonkívüliek százezreit, élenjáró munkásainkat, legjobb parasztjainkat és értelmiségi dolgozóinkat a nép bizalmából közigazgatásunk harcosává avatja és megerősíti a békéért és a szocializmusért küzd népek egységét, — minden erőt mozgósítanunk kell a kultúragitáció területéről is.

Kultúrbrigádjaink az elmúlt hetek tapasztalatain okulva, küszöbölják ki hibáikat, a hiányos felkészültséget, az elavult műsorszámokat és felhasználva műsorukba a helyi vonatkozású kérdéseket is, segítsék mindenütt a népnevelők munkáját. Minden egyes üzemi röpgyűlésen vegyék ki részüket és alapos felkészültségükkel keltsenek olyan hangulatot, hogy egyetlen dolgozó se legyen ebben az országban, aki ne erősítené szavazatával népidemokráciánkat a béketábor szilárd bástyáját.

De nemcsak a röpgyűléseket, hanem az ebédszünetet, a munka kezdés előttit és munkaidő utánit is használják fel kultúrbrigádjaink, — vegyenekrészt a területi agitációban és falujárásban is.

Ösztönözze a kultúrbrigádok vezetőit és kultúrmunkásait az a tény, hogy jó munkájukkal hatalmas csapást készítenek elő a háborúra uszító imperializmus ellen, egyben elősegítik, hogy népünk mind egységesebben haladjon céljai felé. Ennek tudatában küzdjék le azokat az akadályokat, amelyeket a gépjárműfuvarozási üzemek sajátosságai útjukba gördítenek.

Kultúrnevelési területen dolgozó aktiváinkra vár az a szép feladat is, hogy állandóan fokozódó lendülettel október 22-ét, a választás napját, valóban örömünneppé, derüs, boldog nappá tegyük, olyanná, amely kifejezi békés építésünk fordulópontjának jellegét, amely egyben ítélet és megvetés ellenségeink felé.

Mozgósítsuk erre a napra művészi csoportjainkat, zene és énekkarokat, táncokat, szervezzük meg a szavazók között a tömegénekeltetést, ugyanakkor bábcsoportjaink szórakoztassák a gyermekeket. Mozgékony, fáradhatatlan munkával érjék el, hogy minél előbb mindenki leszavazzon és készüljenek fel a délutáni műsorok előadásaira is.

Nem kis feladat vár tehát ránk a hátralévő időben, mely harci feladat megvivására szólít fel minden egyes funkcionárius és aktivát. De a jól végzett kultúragitációs munkánk részese lesz annak az eredménynek, amit a Tanácsok választása magával hoz.

Szorosabbra kovácsoljuk Pártunk irányításával a szocializmust békében építő népünk egységét és megszilárdítjuk a Szovjetunió vezette béketábort, a béke ellenségeivel az imperializmussal szemben.

Füleki József,
gépjárművezető

A dolgozó nép ellensége, Gelencsér Bálint, aki részeg állapotban vezette a nép tulajdonát képező kocsit és azt összetörve, 10.000 forint kárt okozott népgazdaságunknak. Nem nehéz megállapítani, hogy ellensége a népi demokráciának. Gelencser Bálint a reakciót, az imperialista háborús uszitókat szolgálja, mert ahelyett, hogy fegyelmezett, jó munkával köszönné meg Pártunknak hogy hat évre a háború után új kocsit vezethet, hogy kenyérhez, álláshoz, jó keresethez juthatott, lerészegedve összetörte azt a szerszámot, amely a maga vonalán ötéves tervünk megvalósitását van hivatva szolgálni. Gelencsér Bálinttól teljesen indokoltan vonta meg az illetékes hatóság a gépjárművezetői jogositványt.

Közlekedési dolgozók a II. Országos Újító Kiállításon

Október 7-én megnyílt a II. Országos Újító Kiállítás. A közlekedési dolgozok szervezett csoportonként látogatják meg az Újító Kiállitást. Az első csoport 10-én ment a kiállítás megtekintésére. Kürti Gusztáv mérnök elvtárs vezetésével, aki nagy szakképzettséggel magyarázott meg minden egyes felmerülő, az újítással kapcsolatos problémát.

A kiállításon az elvtársakat csodalatba ejtette az ujitások sokasága. Az első pillanatban azt sem tudták hirtelen, hogy a sok kiállitott újitás közül melyiket nézzék meg. Hogy mégis az időt jól kihasználva értékes tapasztalatokat szerezve, úgy osztották be, hogy a rendelkezésre álló időt a közlekedési érdeklő kiállitás megtekintésére fordítottuk. Négy-öt főből álló csoportok gondosan áttanulmányozták a közlekedésünket érintő kiállitási tárgyakat, hogy a munkahelyre visszatérve hasznositani is tudják a látottakat.

A kiállítás megtekintése után visszatérve szakszervezeti központunkban az újítómozgalom jelentőségéről beszéltünk és utána Kürti elvtárs vezetésével tapasztalatcsere-értekezletet tartottunk. Korsos elvtárs, foglalkozott Doronyai József, ablaklehuzó szerkezetével, tselynek segitségével az oldalajtóabl cserénél az ablaktörés kiküszöbölhető A bevezetését a Fővárosi Autóbusz vállalatnál javasolja. Hajdú elvtárs foglalkozott. Győző József forrasztópáka újításával, annak bevezetését javasolja. Továbbá foglalkozott Fülöp Sándor szénrudas forrasztópáka újításával, melynek bevezetését javasolja, sőt igéretet is tett, hogy ezt még a holnapi nap folyamán ki fogja próbálni. Baranyai János aluminiumkerék acélabroncsal, célszerünek tartja és bevezetését javasolja. Aluminiumkocsi bevezetését javasolja, mert a pályatestet nem rongálja, könnyebbségénél fogva. Továbbá kocsi alá vendégkerék bevezetését javasolja, mert el lehet mozditani a kocsit arról a helyről, ahol emelték, kiegészitve azzal, hogy pótsin esetén kerékcseréknél még a kocsiszineknél is alkalmazható. Vidrai elvtárs foglalkozott azzal, hogy a főmühelyekben emelőkre teszik a kocsikat, majd kutyákra és úgy tolják az aknák fölé, hogy az aknákban könnyen hozzá tudjanak férni Olyan helyen, ahol akna nincs, a MAV által kiállitott gördülős vagonemelőt igen jól lehetne alkalmazni alváztisztitásnál, mert a mostani gyakorlat szerint a kocsi addig az emelőn van, amig a munkát el nem végzik rajta. Kürti elvtárs kiegészíti azzal, hogy emelővel ezt kötéltüvé lehetne tenni. Vidrai elvtárs Baranyai elvtárs aluminiumkocsival foglalkozó felszólalását kiegészíti azzal, hogy ezeket a kocsikat valószínü a főmühelyben fogják készíteni és az eddigi eljárástól eltérően, a kiállitason látott az aluminium mélyhütés bevezetését javasolja, préselésnál. Javasolja továbbá, a Vasútépítő NV. által kiállitott biztonsági váltészerkezet bevezetését, mely kiküszöböli azt, hogy a kocsik aláválthassanak, melyből kifolyólag sok kisiklást megelőzhetünk.

A tapasztalatcsere-értekezlet után az elvtársakon meglátszott az, hogy alig várják azt, hogy munkahelyükre visszaérve, a kiállításon tapasztaltakat minél előbb megvalósithassák és ezzel is elősegitsék az ötéves terv túlteljesitését.

Szigorú megrovás

Bábos Mihály lakatost (Ferencvárosi Főmühely) szakszervezetünk elnöksége szigorú megrovásban részesitette, mert 1950 szeptember 14-én a rendkivüli segély felvétele után, szakszervezetünkből való távozáskor tagsági könyvét összetépte és azt az utcán eldobta. Bábos Mihály kartárs ezt a cselekedetét idegességében és meggondolatlanságában követte el.

A szakszervezet elnöksége itéletének meghozatalakor figyelembevette a nevezett kartárs politikai tájékozatlanságát. Ebből az esetből minden közlekedési dolgozó levonhatja a tanulságot és következetesen harcolnunk kell az ellenség befolyása és minden megnyilvánulása ellen. Szakszervezetünk döntő feladata, hogy a szocializmust épitő ötéves tervünket elősegitse, de emellett a dolgozók szociális helyzetével foglalkozva azért is szükséges, a szoros együttműködés, hogy a dolgozók munkája és szakképzettsége szerinti fizetést biztositani tudjuk.

Feladatunk tehát az, hogy a Párt és a szakszervezet célkitüzésével, politikai irányvonalával összhangban legyünk hogy a legnagyobb mértékben segithessük az előttünk álló feladatokat.

A „Közlekedés-, Mély- és Vízépítés"

cimü müszaki folyóirat szeptemberi számában a mélyépitési vonatkozású cikkek mellett ehavi szám súlypontja a vasúti, közúti, városi közlekedés aktuális problémáinak szovjet források, szovjet tapasztalatok alapján történő megvilágitása, illetve a szovjet tapasztalatok magyarországi felhasználásának kiértékelése volt. Fekete András: a „Közlekedésünk Sztahanovista Mozgalmának Fejlődése" cimü cikkében nem csupán a vasút 2000 tonnás és 500 kilométeres mozgalmáról és annak legujabb eredményeiről számol be, hanem az eddig sokkal kevésbé ismert területek sztahanovista mozgalmáról is, a rövárosi villamosvasutas, a helyiérdekü vasutak, az autóforvarozási vállalatok területén. Éles István: a „Rakodási Munkánk Gépesitése a Szovjet Vasutakon" cim mel ismerteti sok magyarázó ábrával azokat az uj gépesitett munkamódszereket, amelyeket a Szovjetunió használ a vasúti rakodási munkáknál és amelyeknek eredménye az emberi erő megismerésén kivül jelentős önköltségcsökkenésben jelentkezik

A Magyar Közlekedés Mély- és Vizépités, a Közlekedés és Mélyépitéstudományi Egyesület lapja, s ezért nem választható el az igen aktiv munkát kifejtő Egyesület életétől. A lap közli az Egyesület közgyülésének a mult évi működést kiértékelő főtitkári beszámolót, s a következő negyedévi sokrétu és gazdag munkatervét az Egyesületnek, amely igen jól mutatja a tudomany és gyakorlat összekapcsolásának nagyfontosságu elvét.

Samuil Marsak:

A választás napja

Szavazati joga nincs a gyermeknek.
Ám gyermekeim a mai napon
Mégis elsőnek keltek s keltegettek.
Adjam le mielőbb szavazatom.

De nem lehet nálunk elsőnek kelni.
Kilépek a kapun, ellep a köd
S már hangos az út, az ember tengernyi,
Lépésük csattog a házak között.

Korahajnali derengő homály van.
Hallom az egész ország, hogy zajong
Zizeg millió szavazólap lágyan.
Mint közelgő sugaras napok.

Nincs hó ilyenkor városunk utcáin —
Tavaszias a szivünk s a dalom.
Éljen a világ reménysége — Sztálin!
Éljen a diesö munkáshatalom!

Hazánkért, azért, hogy béke viruljon,
Bedohjuk mind a szavazólapot.
Gyermek nem szavaz, mégis lapjainkon
A gyermekeink jövője ragyog.

Polgár István fordítása

Hegedüs Imre jó munkájával harcol a békéért

Hegedüs Imre szaktárs, a Fűszerértékesitő NV gépjárművezetője, aki 151.000 km-t ért el egy Mercedes gyártmányú 1700 tipusu gépjárművel, résztvesz az anyagtakarékossági mozgalomban. Üzemanyagfogyasztását 10,71 /100 km csökkentette. Hegedüs szaktárs a kommunistákhoz meltó példamutatással, fegyelmezett magatartással jár elöl a munkában és méltó követője üzeme másik kiváló dolgozójának, Jancsek László élmunkás és sztahanovistának, akinek 161.000 km-es eredményét túl akarja szárnyalni. Hegedüs szaktárs egyik legesélyesebb jelöltje „a szakma legjobbja" cim elnyeréséért folyó versenynek. Mintaképe a hazájáért dolgozó — népéért a béke megvédéséért — a munka frontján harcoló gépjárművezetőknek.

A közlekedésiek az ötéves terv túlteljesitéséért

A Fővárosi Villamos Vasút kispesti telepének forgalmi és müszaki dolgozói csatlakoztak ahhoz a mozgalomhoz, amely országszerte megindult és amely célul tüzi ki az ötéves terv minden részletében való túlteljesitést.

Mi, a Fővárosi Villamos Vasút kispesti telepének forgalmi és müszaki dolgozói, növekvő felháborodással figyeljük az imperialisták koreai agressziójét. A szabadságáért küzdő koreai nép harcát a mi harcunknak is tekintjük. Ök fegyverrel a kézben, mi a termelés fokozásával harcolunk a közös célért, a világ népeinek békéjéért és szabadságáért.

A szocializmus épitésének meggyorsitása, valamint a béketábor erejének további megszilárditása érdekében csatlakozunk az 1950. évi terv túlteljesitéséért inditott mozgalomhoz és vállaljuk, hogy:

1. Az 1950. évi 4-ik negyedévi bevételi tervünket, 450.000 forinttal túlteljesitjük.

2. Az anyagtakarékosság döntő jelentőségét figyelembe véve, hogy ezen a területen is erősitsük népgazdaságunkat, az anyagkiadásra előirányzott összegből a 4. negyedév alatt, 4000 forintot takaritunk meg.

3. Az egyéni versenyzők számát 446-ról 500-ra fogjuk emelni, biztositva ezáltal, hogy minél több dolgozó egyéni vállalásával segitse ötéves tervünk sikeres végrehajtását és a béketábor megerősödését.

A kispesti telepen kivül sorra csatlakoznak a többi telepek is, ami azt bizonyitja, hogy a közlekedési dolgozók szivügyüknek tekintik a békét, a fejlődést szolgáló ötéves tervünket, a szocializmus épitését.

RÉGEN ÉS MOST

(Üdülési emlékek)

A Bükk vadregényes vidékén, fenyő és tölgyerdők közepén, 365 m. magas tisztáson, Szilvásvárad kisközség felett fekszik a letünt világ földesurának, Pallavichini örgrófnak barokk stilben épült egyemeletes kastélya. Mig hajdan e minden kényelemmel berendezett pompás termekben a henyélő, gondtalan életet élő grófi sarjak szórakoztak és a felső tizezer urai dözsöltek, addig a kizsákmányolt többgyermekes urasági cselédek egyszobás, földes sötét lakásaikban összezsúfoltan tengették nyomoruságos életüket, látástól vakulásig verejtékezve, dolgozva teremtették elő a többezer holdas „nagyúr" szórakozásaihoz szükséges anyagiakat.

Ez az évszázados rendszer végre megváltozott, amikor a dicső Szovjet Hadsereg felszabadító útjában hazánkba érkezett. A grófi család külföldre menekült. A szabadságra vágyodó, robotoló, a gróf ispánhajcsáraitól kiszipolyozott nincstelen beres, földmunkás maga vehette kezébe sorsának irányitását.

Az elhagyott és kifosztott kastélyt az ozdi vasmunkások önként felajánlott forintjaiból, a stabilizáció után mintegy 6—700 000 forint költséggel teljesen rendbehozták. Azóta a kastély minden kényelmével, nagyszerü konyhájával az ország dolgozóinak pihenését szolgálja. A bezárt ősi park kapui és minden szépsége immár megnyilt a dolgozók ezrei előtt. Az üdülök nem győzik elvezni a kastély parkjának folytatásaként elnyuló 6 kilométer hosszu Szalajka völgy ózondus levegőjét, a krisztálytiszta sziklaforrásokból táplálkozó és vízeséseket képező, a völgyet többször átszelő harsogó patakjait, a patakok vizéből alkotott mesés halas tavakat, végül a hegyekével vetélkedő magaslatok nyujtotta fenséges panorámát.

Az üdülőben a fizikai és értelmiségi dolgozok kollektiv szellemben élnek. A kényelmes társalgóban sakkoznak, egyesek a könyvtár uj könyveinek olvasásába vannak merülve, mások a Szabad Nép es a Népszava cikkeit vitatják meg. A ping-pong terem egész nap a versenyzők mérkőzéseitől hangos. A napimádók szektája a gyógyitó sugarakkal barnitja testét: a park pázsitján, vagy a hatalmas szomorúfüzfák árnyékában hüvös. A természetbarátok lelkes csoportja, a hegyeket mászva turista szenvedélyének hódolva, felkeresi a 860 m. magasan fekvő bánkuti menedékházat és a 950 m. Bálvány kilátóját, vagy a bátrabbak a nemrég feltárt óskori ember nehezen megközelithető barlangját.

Az üdülőnapok kellemes befejezésére idejött az ózdi vasmunkások 32 tagú fuvószenekara kultúrautobuszon, hogy a kastély terraszán adott másfélórás, szép, válogatott müsoros, esti tárzenéjükkel emlékezetessé tegyék a kéthetes nagyszerü üdülést.

A dolgozók saját tapasztalataikból győződnek meg Pártunk határozatának keresztülviteléről és a róluk történő figyelmes gondoskodásról — mely a Szakszervezeti Tanács munkáját dicséri, — hogy üdülésük után felfrissülve, újult erővel folytathassák országunk épitését és a szocializmust épitő ötéves tervünk megvalósitását.

Szabadság!

Redei Ferenc
Teherfuvar NV.

VÉLEMÉNYEM A „TAVASZ AZ ODERÁN" CÍMŰ KÖNYVRŐL

Kedves elvtárs, amidőn kezedbe veszed a „Tavasz az Oderan" cimü könyvet, kissé eltünődsz, vajjon ki is az a Kuzakevics, a mü szerzője. Sztálin-dijas iró, de mégis azt gondolod, hogy annyi nevezetes szovjet olvasmány vár még általad elolvasásra, hogy ezzel a nálunk még kevéssé ismert iró regényével még ráérsz.

Én azt gondoltam, szovjet iró, Sztálin-dijas, ez csak jó lehet és elolvastam a regényt. Feltevésemben nem csalatkoztam, mert ennél érdekesebb és tanulságosabb leirását a szovjet katonának, a vezetőknek, a szovjet hadvezetésnek, a szovjet ember lelkületének még nem olvastam.

Engedjék meg, hogy hosszas elmefuttatás helyett egy szemelvényt, jobban mondva egy gyöngyszemet ragadjak ki a regényből, amely megmutatja azokat az alapvető különbséget, amik a német „hős" és a szovjet katona között állanak fenn, kivéve természetesen a keletnémeteket, akik már most a szovjet példa nyomán más emberekké váltak.

Bemutatja a német vezetőket. Csak itt, ezek között a németek között termelődhetett ki egy Hitler. Különös aktualitást nyer ez a könyv az által is, merthiszen a nemzetközi helyzet forrponton van és a mü elolvasása mindenkiben a biztonság érzetét fogja kelteni, hogy az a nép, amelynek olyan katonái vannak és olyan vezetője, mint a lángeszü Sztálin elvtárs, aki a legszörnyübb helyzetekből is biztos kézzel és nyugodt fölénnyel vezette ki és vitte diadalra nemzetét, meg fogja védeni a békét és biztositja annak áldásait Európa minden felszabaditott népe — proletárja részére.

Ime egy részlet, amelyet Szeredai hadosztálytábornok mondott, illetőleg igy szólt katonáihoz:

„Bajtársak, ti most bevetésre kerültök. Nem akarlak igénybe venni benneteket, ti vagytok uz én tartalékom. Hogy mégis csatába szólitalak benneteket, az annyit jelent, hogy elkerülhetetlen szükség van rátok. Kérlek benneteket, küzdjetek úgy, ahogy a hadosztályparancsnok tartalékához illik. Ki kell verni a németeket két helységből s vissza kell állitani az arcvonalat. Segitenetek kell a bajbajutott szomszéd hadosztálynak, egyszóval győzelmet kell aratnotok! Erre kérlek hát benneteket és ezt parancsolom nektek. Nem gyalogszerrel, hanem önmüködő fegyverekkel szálltok harcba." Ugye elvtársak, mennyi melegség, egyszerü emberség nyilvánul meg ezekben a szavakban, amelyet ez a hadosztálytábornok intézett katonáihoz. Próbáljuk csak szembeállitani egy régi osztrák-magyar, vagy német tábornok megnyilvánulását hasonló esetben, akkor rájövünk, hogy azok a felfuvalkodott pojácák milyen messzeségben állnak a szovjet hadvezetőktől.

MARKOVITS MIHÁLY
gépjárművezető

Közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGAN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u 16. — Tel.: 124—893 126—452.
Szikra Lapnyomda Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVARNY JENŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 22. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 november 1.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom dicső hagyományait követve semmisítsük meg az ellenséget, sztahánovista lendülettel növeljük a termelékenységet és még elszántabban védelmezzük a béke ügyét

„Minél nyíltabban törnek az amerikai imperialisták egy harmadik világháború kirobbantására, annál világosabban és láthatóbban emelkedik ki a Szovjetuniónak, mint a világbéke őrének felbecsülhetetlen szerepe. A béke és a haladás minden híve csak a köszönet és hála hangján emlékezhet meg arról a következetes és szívós harcról, melyet a Szovjetunió a béke érdekében az Egyesült Nemzetek Szervezetén belül az amerikai háborús gyujtogatókkal szemben folytat."

(Rákosi Mátyás elvtárs beszámolójából a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége 1950 október 27-i ülésén.)

Harminchárom éve annak, hogy győzött Oroszországban a Nagy Októberi Szocialista Forradalom, amely új korszakot nyitott meg az emberiség történetében. Ha végiglapozzuk az emberiség korábbi történetét, — el lehet mondani — nincs olyan esemény benne, amely világtörténelmi jelentőségére nézve összehasonlítható volna a Nagy Októberi Szocialista Forradalommal.

Sztálin elvtárs mondotta: „*... Az Októberi Forradalom győzelme gyökeres fordulatot jelent az emberiség történetében, gyökeres fordulatot a világkapitalizmus történelmi sorsában, gyökeres fordulatot a világproletariátus szabadságmozgalmában, az egész világ kizsákmányolt tömegeinek harci módszereiben, szervezeti formáiban, mindennapi életében és hagyományaiban, kultúrájában és ideológiájában.*"

A kapitalista világ könyörtelen kizsákmányolásával és a dolgozók állati elnyomásával ellentétben, a föld egyhatod részén, új, valóban szabad élet született meg. A dolgozók, a történelemben első ízben vették kezükbe az államhatalmat, örökre levették magukról a kapitalizmus bilincseit, s lehetőséget nyertek arra, hogy többé ne a naplopóknak, hanem maguknak, saját hazájuknak dolgozzanak.

A béke szavát hangoztatva született meg a szovjet hatalom, a dolgozók hatalma. A békére való felhívás volt ennek a hatalomnak első megnyilvánulása. Békét kívánt az alkotó, teremtő munka számára, az új, boldog élet építése számára.

A szovjet nép természete szerint, céljai és törekvései szerint alkotó és teremtő nép. Az egykori elmaradt országból, hatalmas ipari állammá fejlődött — a világ leghaladottabb kollektivizált mezőgazdaságával. A Szovjetunió már 1937-ben első helyre került Európában az ipari termelés méreteit tekintve, és megelőzte Angliát, Németországot és Franciaországot. A szovjet ipar a legutóbbi 20 év alatt nyolc és félszeresére nőtt. Az Egyesült Államok ipara ezzel szemben másfélszeresnél alig fejlődött nagyobbra.

A Szovjetunióban mindörökre likvidálták a kizsákmányoló osztályokat, megszüntették az embernek ember által való kizsákmányolását, a nemzeti viszályokat. Végérvényesen eltűnt a munkanélküliség, a tömegek nyomora és koldusbotra jutása. Boldog és örömteli lett az élet a szovjetek országában.

A szovjet nép a szocializmus megépítése után hozzáfogott a kommunizmus nagyszerű épületének felépítéséhez. Ez a cél újabb hőstettekre, újabb alkotásokra lelkesíti a szovjet embereket a munka terén. Egyik legfényesebb bizonyítéka ennek a nagy erőnek, amelyet a szovjet emberek szabad munkája képvisel, a Szovjetunió népgazdaságának háborúutáni helyreállítása és továbbfejlesztése.

Most az imperialisták megkísérlik újabb világháború kirobbantását. Az imperialisták élén az Északamerikai Egyesült Államok kapitalista magnásai állnak, akik arra törekednek, hogy megszerezzék, az uralmat az egész világ felett. Truman elnök bejelentette az amerikai közgazdaság militarizálását. Az amerikai rablók ontják már a hős koreai nép vérét és arra törekednek, hogy leigázzák Koreát.

A Szovjetunió következetesen folytatja békepolitikáját s bátran harcol a háborús gyujtogatók ellen. Békés munkával van elfoglalva a szovjet nép is. A szovjet közgazdaság békés fejlődésének meggyőző bizonyítékai lehetnek a szovjet kormány közelmultban kiadott rendeletei, melyek újabb gigantikus építkezésekről szólnak. A Volgán, ezen a nagy orosz folyamon, Kujbisev és Sztálingrad közelében megkezdődik a világ legnagyobb teljesítményű két vízierőművének építése. Többek között 14 millió hektárnyi aszályos területet fognak öntözni vele. Közép-Ázsia sivatagjaiban megkezdik az 1100 km hosszúságú Turkmén Főcsatornának és a vele kapcsolatos három vízierőműnek építését.

A kapitalizmus háborút hoz, a szocializmus a béke ügyét szolgálja. A kapitalizmus nyomort, pusztulást, halált zúdít a népekre, — a szocializmus kultúrát, jólétet, virágzást és boldogságot biztosít részükre.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom gyümölcsét minden lépésénél látja a szovjet nép, amely évről évre jobban él. A hatalmas országban évről évre nő az árubőség, emelkedik a dolgozók keresete, nagyobbodik vásárlóképessége. A békéért, az alkotásért, az örömért és a boldogságért dolgozik a szovjet nép. A munkások, a kolhozgazdák, a mérnökök és agronómusok, tudósok és írók, vasutasok, bányászok minden gondolata arra irányul, hogy az országban még nagyobb bőséget teremtsen az anyagi és kulturális javakból. Ezt a feladatot tűzte maga elé az Októberi Forradalom, s ennek a feladatnak a teljesítéséért harcolt önzetlenül a szovjet nép.

És nemcsak magukra gondolnak a szovjet emberek, akkor amikor az új életet építik. A fasizmus ellen viselt háború idején nemcsak saját hazájuk védelmére gondoltak. Az egész világot megszabadították a náci hordáktól. Most is ugyanez a helyzet. Amikor a kommunizmus napsugaras épületét emelik, egyben arra törekednek, hogy az emberiséget megszabadítsák egy újabb világháború veszedelmétől. Mert más országok dolgozóinak érdekei ugyanolyan közel állnak a szovjet néphez, akárcsak saját érdekeik.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom dicsőséges évfordulóján a hatalmas és győzedelmes szovjet nép újabb erővel nyilatkoztatja ki azt az akaratát, hogy kész harcolni a békéért, az imperialista háborús gyujtogatók ellen. A hatalmas Szovjetunió önzetlen munkájával a jövőben is védelmezi a népek közötti barátság és testvéri együttműködés szent ügyét.

„*A Szovjetunió békepolitikája* — mondotta *Molotov* —, *nem múló jelenség. Ez a politika népünk életérdekeiből, életbevágó szükségleteiből, abból a törekvésből ered, hogy minél gyorsabban emelje az anyagi jólétet.*"

Az Októberi Forradalom győzelme óta a népek békéjéért folyó küzdelemben döntő fordulat állott be. A világ békét akaró népeinek hatalmas támasza a szovjet állam. A Szovjetunió anyagi és erkölcsi hatalmával útját állja a háborús uszítók tervei megvalósulásának.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalomban született Szovjetuniónak köszönhetjük felszabadulásunkat a fasiszta rabság alól, szabadságunkat, hazánk függetlenségét és azt, hogy gazdag tapasztalatainak felhasználásával, támogatásával mi is elindulhattunk a kommunisták vezetésével a szocializmus útján.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom, *Lenin, Sztálin* tanításai hatására született meg a Magyar Kommunista Párt, amely 1918-ban, az orosz példa nyomán indult el új hazát építeni Magyarországon és amelynek olyan nagyszerű vezetője van, mint a mi forrón szeretett *Rákosi* elvtársunk, *Sztálin* legjobb magyar tanítványa.

A felszabadulás óta eltelt idő alatt a világ haladó népei, közöttük a magyar dolgozó nép, megismerte, rajongásig megszerette a nagyszerű barátot, a hű szövetségest, a készséges segítőtársat, mindannyiunk igazi eszményképét: a Szovjetuniót és annak bölcs vezérét, nagy tanítómesterünket, *Sztálin* elvtársat.

Az Októberi Forradalom 33. évfordulóján a hatalmas Szovjetunió felé fordulnak a világ népei, amelyek meg akarják védeni békéjüket és szabadságukat. A világ békeszerető népei, a Szovjetunióval élükön, a nagy *Sztálin* vezetésével végleges győzelmet aratnak az imperializmus — háborút előkészítő — sötét erői fölött.

Nekünk az a kötelességünk, hogy győzelemre segítsük a béke szent ügyét. Az a kötelességünk, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom dicső hagyományait követve semmisítsük meg az ellenséget, sztahánovista lendülettel növeljük a termelékenységet és még elszántabban védelmezzük a béke ügyét.

Mire kötelez bennünket a forradalom dicső hagyományai, mire kötelez bennünket a hála és a hűség érzése a Szovjetunió és *Sztálin* elvtárs iránt? Mire kötelez az a tény, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelmének köszönhetjük felszabadulásunkat. Azt, hogy ma békében építhetünk, szabadságban élhetünk, hogy szocialista hazaszeretetünk izzásában létrehoztuk a nép egységét, megválasztottuk a tanácsokat és határtalan lelkesedéssel soha nem látott jólétet teremtünk országunkban, a szocializmus építése során.

Mire kötelez bennünket a kommunisták, a Párt, *Rákosi* elvtárs iránt érzett szeretetünk és ragaszkodásunk, akik győzelmeinket szervezik, a dolgozó népet győzelemről-győzelemre vezetik a szocializmus felé vezető úton.

Arra kötelez bennünket a hála és a hűség, a szeretet és a ragaszkodás forró érzése, hogy kövessük a világbéke őrét, a Szovjetuniót, a nagy *Sztálint*, dicsőséges Pártunkat, szeretett *Rákosi* elvtársunkat a szebb és jobb holnap felé vezető úton.

Arra kötelez, hogy keljünk a béke védelmére az új világháborúra uszító imperialistákkal szemben. Ne csak óhajtsuk a békét, hanem álljunk helyt!

(Folytatás a második oldalon.)

(Pál György plakátja után rajzolta Pávich Béla)

„... A magyar dolgozó nép nemcsak kívánja a békét, de el van tökélve arra, hogy minden eszközzel meg is védi... Ezért lesz a béke híveinek magyarországi kongresszusa újabb hatalmas demonstráció népünk békevágya és békeakaratu mellett.

(Rákosi Mátyás elvtársnak, 1950. X. 27-én az MDP Központi Vezetőségi ülésen mondott beszédéből.)

ÉLJEN A DICSŐSÉGES NAGY OKTÓBERI SZOCIALISTA FORRADALOM 33. ÉVFORDULÓJA!

A békéért, a háborús gyujtogatók ellen

Írta: D. Zaszlavszkij, a Szovjet Békevédelmi Bizottság tagja

A Szovjetunióban és az egész világon hatalmas méreteket öltött a békeharc. A béke hívei mozgalmának sikere meglepte az imperialista tábort. Még ellenségeink is beismerik, hogy a béke híveinek mozgalma reális erő, amely kihuzza a talajt az agresszorok lába alól. Amikor az imperialisták látják, hogy a béke hívei milyen elszánt harcot folytatnak a béke védelmében, nyilvánvalóan vigasztalan képet látnak.

Az imperialisták ügyetlen kisérleteket tesznek arra, hogy átállítsák propagandájukat és álcázzák háborús politikájukat. Egy publicista megszámolta, hogy Truman egyik nemrég elhangzott beszédében ötvenszer használta a „béke" szót. Acheson ugyancsak arra törekszik, hogy az amerikai imperializmus kalóz politikáját a békéről való fecsegéssel leplezze. Mindez sikertelen kisérlet arra, hogy aláássák a béke híveinek mozgalmát és ugyanakkor kirobbantsák az új világháborut.

Az amerikai imperialisták Koreában az agresszió előkészítéséről áttértek a közvetlen agressziora. Ezt az arcátlan hódító háborút az amerikai imperialisták a Biztonsági Tanács törvénytelen határozatával és az Egyesült Nemzetek Szervezetének zászlajával akarják leplezni.

Az amerikai imperialisták egyik célja Koreában kétségtelenül az a törekvés, hogy meghiusitsák a békekampányt, megrágalmazzák a Szovjetuniót és a népi demokrácia országait, hogy a „béke megbontóinak" tüntessék fel őket és saját bűnüket másra hárítsák. De ez nem sikerül nekik. Az Egyesült Államok koreai és taivani agressziója az emberek százmillionak hatalmas tiltakozását kivta ki. Az atomfegyver betiltását követelő stocholmi békefelhivás aláírói most ezzel a jelszóval keltek fel az amerikai agresszorok ellen: „El a kezekkel Koreától!" A stockholmi békefelhivás aláíróinak száma eléri az 500 milliót s minthogy csak a felnőttek irták alá, úgy számithatjuk, hogy a föld lakosságának egy harmada aláírta, tehát a földön minden harmadik ember az imperialisták fegyveres agresszív politikájának aktiv ellensége.

A békemozgalom növekedéséről és erejéről tanuskodik az emerikai imperializmus dühöngése, angol és francia csatlósainak fejvesztettsége. Amerikában minden békemegnyilatkozást államellenes bűnténynek tekintenek és minden haladó ember ellen szörnyü erőszakot alkalmaznak. Börtönbe vetik a tudomány és a müvészet legjobb képviselőit, kegyetlenül üldözik a legtehetségesebb amerikai énekest Paul Robesont. Franciaországban a reakciós kormány Washington parancsára teljesen megfosztotta tisztségétől a legkiválóbb francia atomtudóst Fredric Joliot Curiet.

A reakció mindenütt fokozza a kommunista pártok üldözésének politikáját. Ezt azért teszi, mert a kommunista pártok a békért, a demokráciáért, a szocializmusért folytatott harc legelső sorában haladnak.

A világ népei a háború, az agresszió ellenségei és követelik a koreai kérdés békés megoldását, a vadászati bombázások megszüntetését. E követelést támogatja minden békeszerető demokratikus kormány.

Az amerikai imperialisták, akik az emberiség ellen elkövetett sötét bűnökbe keveredtek és a gazdasági csőd szélén állnak, nem akarják megszüntetni a becstelen koreai háborút és azokat a reménytelen kisérleteket, amelyeket a szabad népek ellenállásának letörésére és világuralmuk megalapitására tesznek.

A béke híveinek hatalmas mozgalma, — amely napról-napra növekszik — gátat emel az imperialista tervek útjába. Az egész haladó, békeszerető emberiség reményét és kívánságát fejezte ki a Szovjetunió küldöttsége, amikor az Egyesült Nemzetek Szervezetének közgyűlésén javaslatot tett az új háborús veszély elhárítására és a népek békéjének, biztonságának megszilárditására. Ez a javaslat is a Szovjetunió békés külpolitikájának világos tanujele és kifejezi a szovjet nép egységes békeakaratát. A javaslat lelkes visszhangra talált a kapitalista országok dolgozó millióinak szivében is, ahol a fegyverkezési hajsza és a sokmilliárdos háborús költségvetések a dolgozókat éhezésre, halálra itélik. A javaslat figyelmezteti a kapitalista országok agresszív kormányait felelősségükre és felszólítja őket, hogy hagyjanak fel az új világháború kirobbantására irányuló kisérleteikkel és ne akarják az emberiséget a nyomor és szenvedések örvényébe taszitani.

Nem félünk a háborútól, erőink kiálltták a próbát. Országunk hatalmas és erős. Békét akarunk, nem kivánunk háborút, de könyörtelenül visszaverünk mindenkit, aki országunk szabad és békés fejlődésére tör. Ne feledjék el az agresszorok sem azt a leckét, melyet a fékevesztett német imperialistáknak adtunk. Ha a többi imperialisták nem akarnak erre a leckére emlékezni, ez annál rosszabb nekik.

Nyugodtan és szilárd meggyőződéssel gyarapitjuk a béke erőit és felénk fordul a béke embereinek tekintete, tőlünk tanulják a békéért, a demokráciáért, a szocializmusért vivott nagy harcot, amelyet Lenin-Sztálin pártja, a nagy Sztálin, a béke zászlóhordozója, a népek nagy tanitója vezet.

A győzelem az igazságért küzdő népeké lesz

Magyar hajós levele bebörtönzött francia társához

Kedves Henri Martin bajtárs!

A közelmult napokban olvastam a Népszavában, hogy a francia biróság öt évre itélt, mert szót mertél emelni az amerikai imperializmus irányitása alatt folyó vietnami háború ellen.

Felháborodva értesültem a francia munkásnyúzó kormány ezen újabb galád cselekedetéről. Felemelem tiltakozó szavam és tudom, hogy az összes magyar tengerész és hajós dolgozók jogos felháborodását fejezem ki.

Látom azt, hogy a Marshall-segély „áldásaiban" részesülő országokban a dolgozók milyen drágán fizetik meg az imperialista célokat szolgáló vezetőik galádságát. Nálunk ezzel szemben termelő és épitő munkánkkal tesszük szilárdabbá békénket.

Beszámolok neked arról, hogy szabadon beszélhetünk a békéről. A békeiveket is nyugodt lelkiismerettel irtuk alá, mert szabad országban a mi jövőnket épitjük. Mi, magyar dolgozók az imperialisták aljas merényleteire több és jobb munkával válaszolunk. Gyilkoló szerszámok helyett: hidakat, házakat, kórházakat és közlekedési eszközöket gyártunk. Most kezdjük meg népi demokráciánk legnagyobb alkotának, a Dunai Vasmű-nek épitését. Ami hiven tükrözi békés szándékunkat.

Mi munkánkkal harcolunk a Te kiszabadulásodért és a szabadságukért küzdő népek végső felszabadításáért. Nem kétséges, hogy a végső győzelem az igazságért küzdő népeké lesz.

Ebben a biztos tudatban küldöm harcos üdvözletemet neked és a francia tengerészeknek. S Te várj töretlen hűséggel, mert a mi békeharcunk közelebb hozza a Te kiszabadulásod napját is.

Bajtársi üdvözlettel:
KOVÁCS ANTAL,
tengerész hajóács.

LEVELEZŐINK SZÍNES RIPORTOKBAN SZÁMOLNAK BE A TANÁCSVÁLASZTÁSOKRÓL

1950 október 22. Ezt a napot sohasem felejti el a dolgozó magyar nép. Régen láttunk ilyen lelkesedést, a béke ügye melletti kiállást, régen láttunk így hitet tenni az ötéves terv megvalósitásáért, a dolgozó magyar nép egységéért.

Munkáslevelezőink szines riportban számoltak be a nagy eseményről, a nép szavazásáról, a dolgozó nép ünnepnapjáról.

Fehérvári József például leirja, hogyan indult el Budapest—Soroksári-úti állomásról a *„Tanácsvonat"*.

„Budapest—Soroksári-úton hatalmas lendületet vett a munkaverseny — irja levelében. — Az állomás dolgozói mindent elkövetnek, hogy *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címért indított versenyben elsőrekerüljenek. A mi állomásunk kapta meg a legutóbbi kiértékelésnél a legjobb forgalmi szolgálattevőnek és a legjobb kocsimesternek

(Folytatás az 1-sső oldalról)

érte kemény munkával és ha kell harccal is. Nem fecsegésre, hanem áldozatkészségre és szilárd helytállásra van szükség.

A dolgozó magyar nép milliói éppen az elmult napokban tettek hitet arról, hogy a békéért folyó harcban hű fegyvertársai a Szovjetuniónak. Ezt bizonyította a békekölcsönjegyzés több mint egymilliárdos eredménye. Ezt bizonyította a vasutasok 66 milliós, a közúti közlekedési dolgozók közel 10 milliós, a gépjárművezetők 575 forintos átlagos, valamint a szállitómunkások több mint kétmillió forintos jegyzése. Ezt bizonyitotta a békekölcsönnek közel 40 százalékkal való túljegyzése a tavalyi tervkölcsönnel szemben. És végül ezt bizonyitotta október 22-e, amikor a magyar dolgozó nép, s közöttük a közlekedés szervezett dolgozóinak közel negyedmillió tábora egyemberként szavazott, a boldog jövőnket jelentő ötéves terv, a béke megvédése mellett.

Arra kötelez bennünket, hogy a békeharcot szüntelenül folytassuk és kimélet lenül sujtsunk le, semmisitsük meg a jobboldali szociáldemokratákat, az imperialisták belső ügynökeit.

Arra kötelez bennünket, hogy ne ölbetett kézzel nézzük az imperialisták fegyverkezését, a koreai nép lemészárlását, hanem erősitsük, épitsük fel még hatalmasabbra alkotó munkánk, békés életünk őrét, a nép fiaiból álló hadseregünket.

Arra kötelez minket, hogy a munka frontján mindent kövessünk el a termelékenység emelésére. Szélesitsük a munkaversenyt, terebélyesitsük szét, borítsa be az ország minden vidékét, mint dús lombsátor a fát, a sztahánovista mozgalom, segitsük újitóinkat, észszerüsitőinket, tegyük tömegmozgalommá most már haladék nélkül az egyéni versenyzést, növeljük a brigádban versenyzők számát, növeljük, szüntelenül fokozzuk a termelés, az előhaladás tempóját. Csak igy leszünk erősek, csak igy követjük Pártunk, *Rákosi* elvtárs tanitását, csak igy lesz eleven, lüktető gyakorlat nagy Pártunk határozataiból. Igy leszünk erősek és legyőzhetetlenek!

Arra kötelez bennünket, a közlekedés szervezett dolgozóit, hogy képességeinket és erőnket ne hagyjuk parlagon, hanem soha nem látott lendülettel segitsük diadalra népgazdaságunk egyik döntő jelentőségü problémáját: az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolitását. Ezen a területen mindenki segithet és minden szocialista hazafinak, minden becsületes magyar embernek segitenie is kell. Vigyük győzelemre a kocsiforduló meggyorsitásáért, a sebesség felemeléséért vivott harcunkat. Lépjünk nemes versengésbe *„az őszi forgalom legjobb dolgozójá"*, *„a szakma legjobb dolgozója"* címért. Ugy dolgozzunk, hogy élre tudjunk kerülni, az élenjárók pedig úgy dolgozzanak, hogy tovább növeljék teljesitményeiket.

Legyünk a hétköznapok hősei ennek katonái, akik mindennapi munkajukban szolgálják a magyar dolgozó nép békés törekvéseit. Ebből nem maradhat ki senki. Egyetemen és lankadatlan lelkesedéssel ugyanúgy kell dolgoznia a forgalmi szolgálattevőnek, a mozdonyvezetőnek, értelmiségi dolgozónak, műhelyi munkásnak, villamoskalaúznak, gépkocsivezetőnek, szállitómunkásnak, mint akik egy akaratot öltenek testté. Nem választhat el bennünket semmi és senki. Egyek legyünk a béke harcos megvédésben, a szocalizmus épitésében.

Arra kötelez bennünket, hogy lelkesen és eredményesen készitsük elő a békekongresszus sikerét. Közlekedési vonalon a békegyülések százait tartottuk üzemeinkben és szolgálati helyeinken. Ezen választottuk meg a kongresszus küldötteit, azokat az elvtársakat és kartársakat, akik a termelés vonalán és a néphez való hűségükkel mutatták meg, hogy önfeláldozó munkájukkal szálnak sikra a békéért.

A békekongresszusra a hazáját szerető, a békét féltő dolgozóinknak a maguk munkahelyén kell készülni és magas termelékenységgel helytállni. Ez a munka fogja megmutatni azt, hogy a dolgozó érzi-e azt a felelősséget, amelyre a békéért vivott szüntelen harc kötelezi.

A közlekedés szervezett dolgozóinak úgy kell a béke ügyét győzelemre segiteni, hogy a béke és a termelés emelésének kérdését szilárdan összekapcsolja.

Egyenek vándorzászlót. Elhatározták, hogy a vándorzászlók ünnepélyes átadásakor,

a tanácsválasztások tiszteletére a négyes kapcsolt szovjet mozgalomban vonatot fognak indítani.

A Szabad Kikötő dolgozói mindent elkövettek, hogy a vonathoz szükséges elegyet időben rendelkezésünkre bocsássák. 21-én ünnepi diszbe öltöztették vasutasaink az egész állomást. Népnevelőink jó munkáját bizonyította, hogy valamennyien átérezték felajánlásunk fontosságát. Sikerült. A szerelvény már összeállitva állott, utra készen, mikor *Lengyel* József elvtárs, a munkaérdemrend, élmunkás, szahanovista mozdonyvezető gyönyörüen dekorált 421 111-es mozdonyával befutott az állomásra.

Az öröm és lelkesedés hatása alatt pillanatok alatt felkerült a tábla a mozdony elejére, *Lenin, Sztálin* és *Rákosi* elvtársak képei alá. A táblán ez állt: *„Budapest—Soroksári-út dolgozóinak tanácsvonata. Előre a népfront győzelméért!"*

Lengyel elvtárs rövid ünnepség után *Bikás* Károly és *Medve* László sztahánovista fütőkkel hatalmas taps és éljenzés közepette elindult 126 tengely, 1871 tonna terhelással, 50 km-es sebességgel Szeged felé.

A *„Tanácsvonat"* amerre robogott az úton, a dolgozó nép üdvözlésével, szeretetével találkozott.

★

Tóth Miklósné, a MAV-kórház OB titkára többek között igy számol be a nagy napról:

„A diadalmas örömérzeli hangulat, mely október 22-én, a tanácsválasztás napján, az ünneplő magyar népet elragadta, a kórház betegei közé is eljutott.

A betegek latva a kórház dolgozóinak lelkes készülődését, sokan önként jelentkeztek a lábadozók közül, hogy az osztályok diszitéséhez hozzájárulnak. A felszabadult dolgozók, újabb győzelem feletti öröme sokféleképpen nyilvánult meg az első tanácsválasztással kapcsolatban. Fokozott érdeklődés, dekorálás stb. mind azt mutatta, hogy megértették, ő értük történik mindez.

Megható jelenet tanui voltak a kórház gyermekosztályán, a kis betegeket látogató szülők. Az osztály orvosai, ápolónői és technikai személyzete kollektivnek, kedves kis szavazóünnepséget szervezett meg a fertőző beteg gyermekek részére.

Délelőtt 11 órakor a kis fertőzők jókedvű betegek hosszú intézeti hálóingben, piros szalaggal hajukban, az erre a célra feldiszitett urna elé mentek és ott elénekelték az úttörő indulót. Utána a négyéves Varga Erzsike pajtás, a kórházban megtanult versikével felköszöntötte Budapest Városi Tanácsának első jelöltjét, szeretett *Rákosi* Mátyás pajtásukat.

Utána az összes apróságok (anyjuk boldogságtól könnyező szemétől kisérve) az urnához mentek és bedobták a kis szavazócédulájukat, mellyel a békére és a Népfrontra „szavaztak".

A játék, a szórakozás nagy örömet jelentett a kicsinyeknek. Ők még nem tudják, de a boldogság könnyei azért törtek ki a szülők szeméből, mert ők már tudják, érzik, hogy minden szavazat, amely a tanácsokra esett a felnőttek urnáinál, ezeknek a csöppségeknek, a fiataloknak szebb, ragyogóbb, boldogabb jövőjét formálja."

Baranyai Tibor ifjúmunkás levelezőnk, a soproni tanácsválasztásokról számol be, színes, tárcaszerűen megirt riportjában.

Igy szavaztunk Sopronban

Mohón olvasta a választási névjegyzéket. Végre megpillantotta nevüket. Borsodi, Váranyai, Kuslics és Pálfi elvtársak nevei bizonyitékként hirdették, hogy ők is bekerülnek a tanácsba. — A mi üzemünk képviselői! — kiáltott fel hangosan. A körülötte állók csodálkozva nézték a munkásruhás fiatalember kipirult arcába. Nem ismerte közülük senki Bán Lajost. Nem értették meg őt, a fiatalember felkesedését, ők ebből kioregedtek.

A fiatalember tovább ballagott a Köztársaság-uton. Fejében kavarogtak a gondolatok. Még mindig a delelőtti ropgyülésen járt az esze. Amikor Czuppon Sanyi az üzem eddigi eredményeit ismertette. A helyreállitott vágányokról, a mozdony- és kocsiparkokról beszélt. Ujjáépült hidak, mozdonyszerelődék, mind a mi munkánk eredményei — mondotta a DISZ-titkár. Lajcsi jól emlékezett a dolgokra. — Igen! — mind ott dolgoztunk 45-ben egyemberként a vágányok között, hogy megindithassuk első szerelvényünket, hogy bekapcsoljuk az ország vérkeringésébe Sopront és ezáltal biztosithassuk demokratikus fejlődésünket. És sikerült!

Autótülkölés zavarta meg Lajcsi gondolatait. Már a Széchenyi-téren járt. Pillantásait megragadta a Szakszervezeti Székház, most diszitik. Ekkor jutott eszébe, hogy este kivonulás lesz.

Hat órakor az üzemi zenekar paltogó indulója mellett vonultak testvériskolájukkal együtt a GYSEV „ujak" a város utcáin. — Egy a jelszónk, a béke — messze szállt a dal ajkukról. A hideg őszi szél felkapta a hangot, végig suhant vele az utcákon, tereken, bejutott a házakba, a bérpaloták legfelső emeletétől a legujabb munkáslakásokig mindent betöltött. Mindenütt megdobogtatta a dolgozók szivét.

Mindnyájunk óhaját fejezték ki azok az égőszemü munkásifjak, akiknek kezében úgy lobogott a vörösszövet, a jáklya, mint a béketábor legyőzhetetlen fegyvere.

Petőfi-téren, a színház körüli emelvény körül álltak fel az üzemek, iskolák fiataljai, munkások, diákok, hogy méltóképpen megünnepeljék a tanácsválasztások előestéjét. Egymásután érkeztek a kisebb-nagyobb csoportok. Zászlóerdők, tamplónok, fáklyák, tarkabarka szinekbe varázsoltak a nézőtéri. A lelkes hangulatot fokozta a szünni nem akaró jelszók szózata. „Békét akarunk, tanácsokra szavazunk!"

Igen, a tanácsokra. Másra nem is szavazhat egy becsületes dolgozó sem — magyarázta Bán a társainak. Ez tünt ki az esti további során Bognár polgármester szavaiból is, amikor ezeket mondotta: Ma a nép választja meg a tanácsokat, saját fiaiból. Ők képviselnek bennünket a szocializmus további épitésének éveiben."

A nép választ! Ez különösen megfogta Lajcsi figyelmét. Szivében jelszakadtak a fájó emlékek. Gondolatai visszaszálltak egy őszi estére, amikor nagybátyjat elvitték és sohasem látta többé. Ők Budapesten laktak. Lajcsi akkor még kicsi volt, nem értette meg, hogy miért mondta az a szürösszemü egyenruhás a nagybátyjának: „Magát letartóztatjuk, mert baloldali kommunista és ellenünk izgatott". Nagybátyja elbucsúzott tőlük. Megsimogatta az ő fejét és azt mondta: „Fiam, járj mindig az egyenes uton, én mindig azt választottam!" Elmentek. Elvitték Németországba és sohasem hallottak felőle. Sokkal később, évek mulva értette meg nagybátyja szavait. „Járj mindig az egyenes úton." Az útat Bán Lajcsi már megtalálta. Nagybátyja nyomdokain halad, a kommunisták útján. Azon az úton, melynek céljait kiharcoljuk és elérjük.

Éljen Rákosi! Sztálin, Rákosi! — ezek a kiáltások visszahoztak Lajcsit a jelenbe. Lelkesen kapcsolódott bele az ünneplő tömeg hangulatába.

Hazajelé mentek. Az Előtvös-utcában egy asszony kapút diszitett. Négyéves kisleánya, miközben zöld galyakat adogatott anyjának, azt kérdezte — „Anyuka, ünnep van?" — édesanyja mosolyogva mondotta — „Ünnep lesz kislányom a mi ünnepünk!"

Felvirradt a nagy nap, október 22-e, a tanácsválasztások ünnepe. Az utcákon a kora reggeli órákban zsibongott a nép. Öregek, fiatalok egymás mellett siettek, hogy eleget tegyenek a szavazási kötelezettségüknek. Ünnepi diszbe öltözött a város. Mindenütt vörös és nemzetiszinü zászlókat lengetett a hideg őszi szél. Vörös drapériákon jelszavak, harsogó mikrofónok hivták fel a járókelők figyelmét és magyarázták a tanácsválasztás jelentőségét. A szavazóhelyiségek előtt sorba állitak az emberek. Mindenkin látszott, hogy tudatában van az előtte álló, fontos feladatnak. Hiszen a Népfrontra ieadott szavazatuk egy-egy épitő tégla a szocialista fejlődésben. Szó nélkül vártak, mig rájuk került a sor. Gyönyörködtek a nivós kultürműsorokban, amivel az iskolák, üzemek kultürbrigádjai szórakoztatták egész délelőtt az egybegyülteket.

A délutáni órákban lezárták a szavazóhelyiségeket. A rádió tizórás adása már Győr—Sopron megye eredményeiről is beszámolt.

A hétfő reggeli órákban is az eredményeket ismertette az üzem dolgozóival a harsogó mikrofon. Bán Lajcsi és társa egy pillanatra megálltak a munkájukban, amikor meghallották az eredményeket, egymásra néztek és boldogan kiáltották. „Győztünk!"

A Sztahánov-mozgalom új lendületével teljesítik dolgozóink november 7-i felajánlásaikat

A vasutas és hajós dolgozók a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójára a munkafelajánlások ezreivel készülnek. Nem mindennapi eredmények születnek abban a harcban, amelyet dolgozóink arra használnak fel, hogy bizonyítsák hálájukat és szeretetüket a felszabadító Szovjetunió, s népünk nagy barátja, *Sztálin* elvtárs iránt.

A dolgozók lelkesedésére jellemző, hogy azon igyekeznek, hogy a minőségi munkától kezdve, az anyagtakarékosságon keresztül, egészen a tervteljesítésig, minden lehetőséget megragadjanak arra, hogy a béke védelmében teljesítményeiket magasra emeljék, s ezzel jól viszonyuljanak a dicső hagyományokat őrző Októberi Forradalomhoz.

A Budapest Józsefvárosi Osztálymérnökség dolgozói például vállalták, hogy ezévi tervüket már november 1-re befejezik és ezzel 118.550 forintot takarítanak meg népgazdaságunknak. Az őszi talpfacserét december 31-e helyett, már október 31-re befejezik.

A Ferencvárosi Fűtőház élenjáró dolgozói levelet intéztek a magyar nép szeretett vezéréhez, *Rákosi* elvtárshoz. *Lengyel* József munkaérdemrendes sztahánovista mozdonyvezető jelentette, hogy tervét október 19-re befejezte és 325 tonna szenet takarított meg. Ezt írja levelében:

„Ez csak azért volt lehetséges, mert a sztahánovisták kongresszusán magamévá tettem azt a jelszót, amit Rákosi elvtárs mondott, hogy kezdeményezzünk bátran, mert mögöttünk áll teljes erejével az egész kommunista mozgalom, a Magyar Dolgozók Pártja és mögötte áll kimeríthetetlen gazdasági és tapasztalati fegyvertárával a hatalmas Szovjetunió."

Lengyel elvtárs november 7-re felajánlotta, hogy tervét 25 százalékkal túlteljesíti. — Ezzel ünneplem — írta levelében — az Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulóját, melynek köszönhetjük, hogy a dicsőséges Szovjet Hadsereg 1945-ben felszabadította hazánkat. Ellökött szándékom, hogy a termelés fokozásával, az ellenség elleni szívós harccal küzdök a békéért a hatalmas Szovjetunió, szeretett *Sztálin* elvtárs, Pártunk és szeretett *Rákosi* elvtársunk vezetésével.

Hasonlóan lelkes és értékes felajánlásokról írt *Házi* József mozdonylakatos, *Sziklai* László művezető, *Bikás* Károly és *Medve* László fűtők.

Az Északi Fűtőház dolgozói vállalták, hogy évi tervüket december 1-re befejezik és a mult év hasonló időszakához képest 3 százalékos szénmegtakarítást fognak elérni 90.000 forint értékben.

Rákosrendező állomás forgalmi dolgozói a nagy évfordulóra felajánlották, hogy

az utazási sebességet a jelenlegi 18 km-ről 21 km-re, a tolatós vonatoknál a jelenlegi 8.5 km-ről 11 km-re növelik.

Vállalták, hogy a kocsitartózkodási egységidőt 106 százalékról 112 százalékra, a kocsibeállítást a jelenlegi 5.2 óráról 4.5 órára, s a ki- és berakodási időt a jelenlegi 3.9 óráról 3.5 órára teljesítik.

Az Északi Járműjavító ÜV dolgozói is nagy lelkesedéssel csatlakoztak a felajánlási mozgalomhoz. — Üzemünk dolgozói, tudva azt, — írják felajánlásukban, — hogy felszabadulásunkat, szabadságunkat, állandóan növekvő jólétünket a Szovjetuniónak köszönhetjük, a dicsőséges Októberi Forradalom évfordulójának tiszteletére, új lendületet viszünk a munkaversenybe a szocializmus mielőbbi megvalósítása, a béke megvédése érdekében. Üzemünk dolgozói röpgyűléseken megvitatták a nagy nap jelentőségét és úgy határoztunk, tervünk maradéktalan és mielőbbi befejezése, valamint az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása érdekében, november 7. tiszteletére munkafelajánlásokat tesznek. Ezzel is kifejezik hálájukat és ragaszkodásukat a nagy Szovjetunió, szeretetüket és hűségüket *Sztálin* elvtárs iránt. A VIII A. osztály dolgozói például közel 20.000 forint értékben vállalták terven felüli teljesítményt, a VI. osztály dolgozói pedig a IX. havi kiszabáson felül, két darab nagyjavításos mozdonyt adnak át a forgalomnak, számos kisebb-nagyobb felajánlás mellett.

A Dunakeszi Járműjavító ÜV. üzemében egyre több sztahánovista teljesítmény születik. *Mosonyi* Sándor brigádja 225, *Csajka* Lajos fényező brigádja 225, *Ezes* Mihály cserejavító lakatos pedig 212 százalékot teljesített.

Dombóvár állomáson a forgalmi dolgozók vállalták, hogy ezévi elegytovábbítási tervüket decemberr 10-re befejezik. Több mint negyedmillió forint értékű felajánlást tettek a pécsi területen.

A Miskolci Területi Titkárságon 1,103.882 forint értékű felajánlásból november 2-ra közel 1 millió forintot kiteljesítettek.

A nagykanizsai fűtőházban *Lukóca* József mozdonyvezető, *Vass* Gyula és *Domi* József fűtők vállalták, hogy vonatjaikat átlagosan 30 százalékos felemelt sebességgel fogják közlekedtetni. Ugyanitt *Pálfalvi* János asztalos, *Magyar* József kazánkovács és *Lackó* József ifi-lakatos felajánlotta, hogy

1951. évi tervének első negyedévi kiszabását november 7-re befejezi.

Sárváron *Hoki* Viktor raktári munkás 227, ugyanitt *Harcos* György váltókezelő 175 százalékot ért el.

A Debreceni Járműjavító ÜV-ben az ifjúság méltóképpen veszi ki részét a jó munkából. *Erdei* Zoltán esztergályos, *Juhász* Anna, *Budák* Anna hegesztők és *Szabó* István esztergályos átlagteljesítménye 130—200 százalék között van.

A Szombathelyi Területi Titkárság területén például Celldömölk állomáson *Berki* Gyula szénrakó 177, *Bartai* Pál műszerész 167 százalékot érte el.

A hajós dolgozók is becsületesen kiveszik részüket a felajánlási mozgalomból. A BVH dolgozói felajánlották, hogy ezévi tervüket december 10-re befejezik. Kiemelkedik a csoportok brigádfelajánlásai közül a Tisza-folyón cukorrépavontatással foglalkozó gőzösök és uszályok felajánlása, akik a november hó 10-ig vállalt cukorrépaszállítást már 7-re befejezik és ezzel igen számottevő megtakarítással segítik népgazdaságunkat.

A felajánlások és egyéni kimagasló teljesítmények ezreit tudnánk felsorolni, amelyekből az tűnik ki, hogy az öntudatos vasutas dolgozók tisztában vannak azzal, hogy a termelés emelése erősíti békeharcunkat, a munkaverseny fokozása tovább növeli a béketábor erejét. Az öntudatos, a szocialista hazafiság érzéseivel áthatott vasutas és hajós dolgozók így készülnek november 7-re, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom méltóképpen való megünneplésére, a békekongresszusra.

Lengyel II. Mihály raktárimunkás; tanácstag:

„Munkám középpontjába a béke megvédését és a terv időelőtti befejezését teszem, hogy a dolgozó nép felemelkedését elősegítsem"

„A *„Közlekedés"* Szerkesztőségének! Öröm tölt el azért, hogy én, egyszerű raktári munkás. Pártunk neveltjeként ma ott tartok, hogy Nagykáta község dolgozóit képviselhetem a tanácsban.

Ugy láttam, hogy a község dolgozói örömmel és öntudattal szavaztak. Egy akarattal járultak az urnákhoz, hogy hitet tegyenek a béke megvédése, ötéves tervünk mielőbbi megvalósítása és a szocializmus gyorsabb felépítése mellett. Mindezt a dolgozó nép boldogabb jövőjéért.

Láttam, hogy a szavazók érzik és tudják, hogy ez a választás merőben különbözik a régi világban „lezajlott" választásoktól. Ma tudja a dolgozó nép, hogy a helyi tanácsok rendszere hatalmasan erősíti népi demokratikus államunkat. Itt például, Nagykátán, tisztában vannak vele, hogy a helyi tanácsok rendszere megszilárdítja a munkásosztály vezetőszerepét, a munkásság és a dolgozó parasztság szövetségét.

A választás során a saját véréből való parasztokat, munkásokat és haladószellemű értelmiségieket választottak, akik a község, az ország ügyeit intézik a szocializmus megvalósítása érdekében.

A tanácsban az alkotmányban lefektetett jogok alapján, a nép őszinte szeretetével párosulva, fogom a dolgozók érdekeit képviselni. Célul tűzöm ki magam elé, hogy tanácstag társaimmal együtt még nagyobb erővel és odaadással küzdök az osztályellenség ellen. Biztosan tudom, a tanács, mely a község legjobbjaiból tevődik össze, minden közérdekű feladatot meg fog oldani, vagy oda hat majd, hogy azok megvalósuljanak.

Most már gyorsabb ütemben szélesítjük ki falun a szocialista nagyüzemi gazdálkodást, hogy minél előbb megszüntessük a falu és a város közötti különbséget. Én, mint vasutas, tudom, mit jelent a szocialista nagyüzemi gazdálkodás. Ezért minden célom az, hogy ezt falun mielőbb megvalósítsuk.

Első tennivalónk közé tartozik, hogy Nagykáta községben gyorsan felépítsük az óvodát és dülőre vigyük a régóta vajúdó áruházi kutak ügyét.

Munkám középpontjába a béke megvédését és a terv időelőtti befejezését teszem, hogy a dolgozó nép felemelkedését elősegítsem. Ennek jegyében készülök a Szovjetunió vezette béketábort erősítő békekongresszusra, s ennek jegyében dolgozom még jobban és többet a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójának méltó módon való megünneplésére.

LENGYEL II. MIHÁLY
rakt. munkás, Bp. Keleti pu.

Jakub Kolász:

SZTÁLIN

Szőttek a tompa napok, süket éjek
Bajt, bánatot, épp eleget:
Lángja lövelt föl a pusztai szélnek
S elfödte a szürke eget.

Rengtek az erdők, nyögtek a földek,
Hullt az acéllövedék,
Megsiketültek a dombok, a völgyek,
Vérbe merült el a rét.

Menj a mezőre, a napnak, a szélnek
Hangja beszéli neked:
Ki tette, hogy újra kisarjad az élet
S vetni, aratni lehet.

Lenin és Sztálin — a nap szava harsog.
A szél üde hangja kiált:
Együtt a néppel vitte a harcot
Hős diadalra a Párt.

Tervez és épít, alkot a népünk,
Arcán derű, jó nevetés.
Dúsak a földek, amerre mi lépünk,
Nő a lenini vetés.

Menj a mezőre, elédbe kirakja
Virágos szőnyegeit.
Hazánk valamennyi folyója, patakja
Tajtékosan egybefolyik.

Sebes suhanással telve a mennybolt,
Motorok éneke zeng.
Szállnak a büszke sasok: soha nem volt
Gyors madarak odafent.

Hadseregünk — a mi büszke reményünk —
Erő, pajzs, bástya. A Párt
És vele egy akaratban a népünk,
Mint gránitszikla, szilárd.

A népet erős kézzel ki vezette
A térre, hol árad a nap?
Sztálin gyüjti a népeket egybe
Vörös lobogója alatt..

Béke, szabadság jött ide. Bőven
Hull a kezedből e mag,
Élj örömünkre sokáig erőben,
Az ország szive Te vagy.

A dolgozók rajongó szeretetét fejezik ki a Rákosi elvtárs kiszabadulásának tízéves évfordulójára túlteljesített felajánlások

Szerte az országban örömmel és lelkesedéssel tettek munkafelajánlást dolgozóink, Rákosi elvtársnak, a börtönből való kiszabadulása emlékére.

A Debreceni Járműjavító ÜV. is csatlakozott a terv túlteljesítéséért folyó harchoz. Ezzel is erősíteni kívánjuk — írják felajánlásukban — a Szovjetunió vezette hatalmas béketábort és kifejezést adunk felháborodásunknak az aljas támadás felett, amelyet az amerikai imperialisták a hős koreai nép ellen esztelen bombázásaikkal elkövetnek.

A Főműhely vállalta az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása érdekében, hogy

150 kocsival túlteljesíti évi tervét, a kocsiforduló meggyorsítása érdekében.

Kitünő példával jártak elő a Miskolci Területi Titkárság dolgozói, akik 1,103.882 forint értékű felajánlást vállaltak, amelyet nemcsak becsülettel teljesítettek, hanem túl is teljesítettek.

Szeged Területi Titkárság területén közel 700 ifjúmunkás és 5.917 felnőtt dolgozó teljesítette túl felajánlását több mint 100.000 forint értékben.

Az Északi Járműjavító ÜV. dolgozói például felajánlották, hogy a kocsiforduló meggyorsítása érdekében 20 teherkocsival többet építenek, 50 q vasat takarítanak meg és a műszaki személyzet a folyamatos munka biztosítása érdekében a szállagrendszer megvalósítását helyezte előtérbe, például naponta 5 kocsi bejövet, 5 kocsi kimenet legyen.

Hosszú oszlopokon keresztül sorolhatnánk fel a sokezer felajánlást, amelyet üzemünk dolgozói nemcsak teljesítettek, hanem túl is teljesítettek.

A GYSEV dolgozói is dicséretesen túlteljesítették felajánlásukat, amennyiben 88.000 forint értékű vállalásukat 103.762 forintban teljesítették. A dolgozók 93.9 százaléka vállalt felajánlást a kiszabadulás évfordulójára.

Rákosi elvtárs börtönből való kiszabadulásának tízéves évfordulójára teljesített és túlteljesített felajánlások azt a rajongó szeretetet fejezik ki voltaképpen, amelyet dolgozóink éreznek a magyar nép bölcs vezére iránt, azt a szeretetet és ragaszkodást, amellyel pártonkívüli és pártlag, minden becsületes magyar ember körülveszi Rákosi Mátyás szeretett személyét.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójára készítette ezt a gyönyörű plakátot V. Koreckovo szovjet festőművész. A képen Szovjetunió népei határtalan szeretetükről, ragaszkodásukról és hálájukról biztosítják a világ haladó népeinek tanítóját, a drága Sztálint. A magyar dolgozó nép s közöttük a közlekedés szervezett dolgozói is csatlakoznak a Nagy Évfordulón a szovjet nép, a világ haladó népei ünnepléséhez és soha el nem múló hálájáról, forró szeretetéről és ragaszkodásáról, hűségéről biztosítja hazánk felszabadítóját, dolgozó népünk nagy barátját, állandó támaszunkat: a nagy Sztálint.

Éljen a béketábor zászlóvivője, példaképünk, a hatalmas Szovjetunió!

ÉLJEN A VILÁG DOLGOZÓINAK VEZETŐJE, A NAGY SZTÁLIN!

A GYSEV dolgozói jó munkájukkal élenjárnak a versenyben, – így védik a békét, szebb és jobb jövőjük zálogát

A Győr—Sopron—Ebenfurti Vasút dolgozói, hasonlóan a MAV dolgozóihoz, a versenyben való részvételükkel, a munka termelékenységének emelésével harcolnak a békéért.

Illiás József elvtárs, műhelyi munkásból lett a GYSEV igazgatója

A GYSEV-en szolgálatot teljesítő vasutasok élete a multban egyáltalán nem volt irigylésre méltó. Még nagyon jól emlékeznek arra az időre a dolgozók, amikor a GYSEV két réme: *dr. Holl Jenő* üzletigazgató és *Martonosi Béla* szivták a vérüket. *Martonosi* például kereken kijelentette, hogy *„40 pengőből meg kell tudni élni a műhelyi munkásnak"*. Ugyanakkor pedig az igazgató úr költekező módon, nagyúri életet folytatott.

Arra is emlékeznek, hogy a műhelyben ismeretlen fogalom volt az utazási kedvezmény. A műhelyben túlórát nem fizettek, a vontatási és a vonatkísérő szolgálatnál 450—500 órás teljesítményeket követeltek meg. Ezzel szemben ma 210 óra a megkivánt teljesítmény.

A GYSEV dolgozói nem is mertek gondolni arra, hogy étkezni máshol is lehet, mint a fékálláson, a *„köpködőben"*, a váróteremben, vagy valamilyen lócán. Nagyot fordult az idő azóta. Ma már nagyszerű étkező áll a dolgozók rendelkezésére.

A 80 év óta fennálló GYSEV kizsákmányoló gazdái kultúrhelyiséget nem építettek az alkalmazottaknak. Ma már ez a kérdés is tető alá kerül a tanácsok megválasztása után. A kultúrigények kielégítéséről, sportról, üdülésről szó sem lehetett.

Ma huszonnyolctagú nagy zenekar, ötvenfőnyi kitűnő dalárda és kultúrgárda szolgálja a dolgozók művelődését.

A GYSEV kultúrgárdája például annyira jól dolgozott, hogy a Fényüsfonó-üzem DISZ-alapszervezetét testvérüzemnek fogadták el. Így megindították közösen a GYSEV-kultúrgárdát, amelyben 14 fővel táncscsoport, 16 fővel szinjátszó-csoport, három szavalókórus és egy héttagú mandolinzenekar alakult. A kultúrcsoport valamennyi tagja képezi az énekkar törzsét.

A tanácsválasztások alatt egész estét betöltő műsorokkal szerepeltek a kultúrbrigádok vidéki állomásokon. Részt vettek a DISZ kultúrversenyében, ahol az elsők között végeztek.

A GYSEV kitűnő kultúrgárdája most egy egész estét betöltő műsorra készül, amellyel megindítja a városok közötti versenyt.

A GYSEV dolgozóinak sportéletével lapunk másik helyén foglalkozunk. Itt elmondjuk, hogy a Horthy-rezsim alatt teljesen elhanyagolt vasutas-sport, a felszabadulás után milyen hatalmasat fejlődött.

A GYSEV dolgozói nagy bizakodással és lelkesedéssel vettek részt a tanácsválasztás munkájában, mint ahogy megállták helyüket a békekölcsönjegyzésben is, ahol 542 forintos átlaggal, közel egymillió forint Békekölcsönt jegyeztek.

A GYSEV-vasutasok anyagi helyzete egy cseppet sem volt jobb, mint a mávistáké. Náluk is megvoltak a válaszfalak tisztviselő, segédtiszt és altiszt között. Egyikből a másikba nagyon körülményesen és csak *„protekcióval"* tudtak átjutni.

Kép szöveg nélkül. Régen és most...

Hasonló volt a helyzet a munkásoknál, főként a pályamunkásoknál, akiket nem is tekintettek vasutasnak, de még úgy sem bántak velük, mint emberrel kellett volna.

Minden területen érvényesült e bántó megkülönböztetés. A tisztviselők gyermeke jóval több családi pótlékot kapott a segédtiszt, vagy az altiszt gyermekénél. Arcpirító különbségek voltak ezek között a kasztok között a fizetés tekintetében is. Itt a legelnyomottabb réteg ismét a pályamunkás, a műhelyi munkás volt.

A fizikai munkások nem ismerték a nyugdíjat, csak a nyugbérnek csúfolt alamizsnát.

A GYSEV-nél is hírhedt volt a dolgozókat rettegésben tartó *„különszerződéses felvétel"*. A vasutasok szociális viszonyaival senki sem törődött. Ennek volt köszönhető, hogy különféle egyesületekbe léptek be a GYSEV dolgozói, hogy szorultságukban még búvás, többször szaroló kamatok mellett, némi pénzhez jussanak.

A GYSEV-nél is el lehet mondani azt, amit általánosságban a MAV-ra vonatkoztattunk előző cikkeinkben. A GYSEV dolgozói a dicsőséges Szovjet Hadsereg felszabadító hadjárata után a kommunisták, a Párt irányításával, a baráti Szovjetunió segítségével, a dolgozók hősiességével helyreállították a romokat és azóta napról napra emelik termelékenységüket, emelkedik fokozatosan az életszínvonal.

Hatalmas változás ment végbe a GYSEV-en. A szó szoros értelmében felszabadultak a dolgozók. Ma már nem *Holl Jenők* és *Martonosi Béláknak* a dolgozók vezetői. A munkásosztály derék fiai vezetik a Párt útmutatása alapján a dolgozókat vasútjuk szocialista vasúttá való átalakításában, az eredmények növelésénél, abban, hogy jó munkájuk nyomán még szebbé és jobbá tegyék életüket.

Illiás József hosszú éveken keresztül dolgozott a GYSEV műhelyében, ma a Párt bizalma, dolgozótársai megbecsülése folytán ő vezeti a Győr—Sopron—Ebenfurti Vasút ügyeit Sopronban, mint a GYSEV igazgatója. *Illiás* sorsa is élénk és erős bizonyítéka annak, hogy gyökeresen megváltozott hazánkban a helyzet. A régi idők soha nem térhetnek vissza. A munkásosztály fiaiból élrekerült dolgozók megértéssel és szeretettel képviselik munkástársaik ügyét és azon igyekeznek, hogy jobbá és szebbé tegyék életüket.

Amit lapunk október 15-i számában a vasutasok, a mávisták életéről elmondottunk, állandóan javuló életükről feljegyeztünk —, ugyanaz áll a GYSEV dolgozóira is.

Ugyanolyan jogokat és kedvezményeket élveznek, mint az Államvasút dolgozói. Megszűnt a *„kis vasút"* és *„nagyvasút"* gúnyolódásra alkalmas megkülönböztetése a GYSEV-nek és a MAV-nak. Mindkét vasút dolgozói hecsülletesen, szocialista hazafisággal harcolnak a kocsiforduló meggyorsításáért, a sebesség emeléséért, a termelékenység növeléséért, az őszi csúcsforgalom zavartalan lebonyolításáért, a béke megvédéséért.

Az évbért jelentő nyugbér helyett — ma nyugdíjat kap a munkás

Ha egy pillantást vetünk a GYSEV dolgozóinak teljesítményeire, azt látjuk, hogy tudják, hogy a munka frontján kell elsősorban helytállniok a béke harcos megvédéséért.

A pályafenntartásnál például *Bujtás János* kőműves 155 százalékot teljesít. *Kiss I. István* kőműves segédmunkás 144 százalékot teljesít nehéz munkakörülmények között.

A vontatásnál *Salfer József* lakatos 250, *Garas Endre* lakatos 249 százalékot teljesít.

Horváth Ernő soproni forgalmi szolgálattevő 131 százalékot ért el a tehervonatok terhelésének felemelésével és a gőztartási egységidő legmagasabb százalékra való kiteljesítésével.

A műhelyben *Luka József* mozdonylakatos 145, *Glubits Mátyás* kárpitos pedig 140 százalékra emelte új normáját.

A GYSEV dolgozói az üzemi pártszervezetek és üzemi bizottságok jó politikai felvilágosító munkája nyomán tudatában vannak annak, hogy a Párt vezetésével minden a dolgozók javára történik. Éppen ezért arra törekszenek, hogy további jó munkájukkal *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címéért meginduló versenyben bizonyítsák, hogy elszántan törekednek élrekerülni a békéért vivott harcban, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójával kapcsolatos munkafelajánlásokban, a békekongresszust előkészítő munkában.

És a GYSEV derék vasutas-dolgozói, a *Horváth Ernők*, a *Németh Károlyok*, a *Szabó Lászlók*, a *Kajtár Ferencek*, a *Salfer Józsefek*, a *Garas Endrék*, a *Bujtás Jánosok*, a *Pintér Antalok* és társaik, mindazok, akik élenjárnak *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címéért folyó küzdelemben, biztosítékai annak, hogy a GYSEV dolgozói megértik a küzdelem célját és minden erejükkel és képességükkel harcolnak is érte: az ötéves terv időelőtti megvalósításáért, a szocializmus felépítéséért, a béketábor erősítésén keresztül a béke megvédéséért.

A dolgozók jólétével való fokozottabb törődés jellemzi szociálpolitikánkat a társadalombiztosítás átszervezése óta

„A KÖZLEKEDÉS Szerkesztőségének, Budapest! A vasutasok, a közöl-ük a Győr—Sopron—Ebenfurti Vasút dolgozói örömmel üdvözölték a Párt újabb ajándékát: A társadalombiztosítás átszervezését, a különféle segélyek és szolgáltatások összegének, illetve mérvének felemelését.

Nagy igazság az, hogy a szakszervezetnek megtiszteltetés és jó iskola a társadalombiztosítási ügyek önálló igazgatása. Dolgozótársaink, azok, akik a tagok bizalmából az üzemi társadalombiztosítási tanácsok tagjai lesznek, megtanulják, hogyan kell a munkásosztály egészségvédelmével törődni és az ezzel kapcsolatos milliós forintösszeggel felelősen gazdálkodni.

A dolgozók jólétével, életkörülményeivel való fokozottabb törődés jellemzi a GYSEV dolgozóival kapcsolatos szociálpolitikát is a társadalombiztosítás átszervezése óta.

A vasutas szakszervezet GYSEV területi titkársága kilenc üzemi bizottságában működik, szociálpolitikai bizottság a területi szociálpolitikai felelős irányítása mellett. A bizottságok alatt kéthetenként, nagyobb létszámú üzemi bizottságoknál hetenként tartanak értekezletet, míg havonként egyszer, legtöbbször központi kiküldött részvételével, az egész terület szociálpolitikai felelősei tartanak területi értekezletet. A szociálpolitikai bizottságok részvételével tartanak szakszervezeti értekezletet. A szociálpolitikai bizottságok részvételével tartanak szakszervezeti értekezletet. A szociálpolitikai bizottságok részvételével tartanak szakszervezeti értekezletet.

Üdültetés

A központ megértése folytán a szakszervezet tulajdonát képező balatonalmádi 16 szobás, összesen 40 férőhelyes üdülőt folyó évben területünk kezelte. Az üdülőt körülbelül 15.000 forint költséggel dolgozóink helyreállították, az üzemet június 1-től augusztus 31-ig *saját rezsivel* tartottuk fenn. 1500 tényleges dolgozónk közül 202 dolgozó, 36 családtag és 77 sportoló üdült 10—10 napig. Az üdültetésben részesített dolgozók kiválasztása a munkához való viszony és a mozgalmi életben való részvétel figyelembevételével történt. A saját kezelésben volt üdülőn kívül öt dolgozó Hajdúszoboszlón részesült gyógyüdültetésben. A vasutas szakszervezet balatonszabadi gyermeküdülőjében 55 gyermek részesült üdültetésben. A felnőttek üdülőjében a dolgozók ellátása, hangulata, a kollektivitás kitűnő volt, gyermekeink közül példás magatartásért többen jutalomban részesültek. Jelenleg az őszi és téli üdültetés propagálása folyik.

Üzemegészségügy

Az üzemegészségügy megjavítása érdekében Sopronban üzemi orvost rendelőt létesítettünk. Üzemorvosunk a dolgozók részére naponként másfél órát rendel. Tervbevettük az üzemi fogászati rendelő létesítését is, ez a szándékunk azonban valószínűleg nem valósul meg, mert a népjóléti kormányzat elvi és egyéb okokból további üzemi fogászati rendelők létesítését nem helyesli. Folyó hóban 14 előadásra tervezett orvosi előadássorozat indul az üzemi és egyéb betegségek megelőzése érdekében. Orvosaink lelkesedéssel vállalják az előadásokat.

Beteglátogató csoportjaink minden beteget meglátogatnak s ahol arra szükség mutatkozik, megsegítésére tesznek javaslatot. Működésük eredményeként két esetben tagadta meg a helyi üb. a táppénz kifizetését és a mulasztók ellen a szakszolgálatnál eljárás indult. A beteglátogatás eredményeként a betegségi esetek száma az év elejétől számítva, 5.6 százalékról 2.7 százalékra, a betegség következtében kiesett munkaórák száma 1.9 százalékról 0.9 százalékra esett vissza. A beteglátogató aktivák kiszélesítése folyamatban van, hogy a táppénznek a betegség első három napjára történt kiterjesztése egyes dolgozók részéről visszaélésre ne vezessen.

Balesetelhárítás

Balesetelhárító aktíváink minden munkahelyen meg vannak szervezve. Soproni műhelyünkben a baleseteket szemléltetően ismertetik az ott dolgozókkal, a baleseti táblán a legutóbbi baleset és annak rövid leírása olvasható, balesetmentes napokon fehér, balesetes napokon piros zászló van kitűzve. Sajnálatos, hogy a 0.03—0.05 baleseti százalék a legutóbbi időben romlott, a nagyobb forgalom, a nem kellő óvatossággal végzett munka a mult hónapban 0.15 százalékra emelte a baleset következtében kiesett munkaórák számát. A balesetelhárításra helyezett súlypontot fokozni fogjuk a munkavédelmi bizottságok megalakítása után.

A GYSEV dolgozói azzal hálálják meg Pártunknak a jólétükkel való fokozottabb törődést, a Párt ajándékát, a társadalombiztosítás átszervezését, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a termelékenység területén. Kiemelkedő jó munkájukkal, az őszi csúcsforgalomban való tevékeny segítségükkel, „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért folyó versenyben való tömeges részvételükkel, a kocsiforduló további leszorításáért, a sebesség felemeléséért folytatott küzdelmükkel építik a szocializmust, erősítik a béketábort, készülnek a békekongresszusra.

Kozák Sándor,
GYSEV területi titkár, Sopron.

Üzemünk dolgozói így készülnek a Békekongresszusra

T. Szerkesztőségi Ugy érzem, hogy ami a Landler-üzem területén október 27-én a békekongresszus előkészítésére megtartott békegyűlésen történt, le kell írnom. Üzemünkben 22 békebizottság működik és békebizottságaink az egész gyár területén egyszerre tartották meg a Második Magyar Békekongresszus jelentőségéről és céljairól a békeértekezleteket. Már a reggeli órákban népnevelőink, bizalmiaink és a békebizottsági tagok az üzemrészekben mondották dolgozó társaiknak, hogy ma békeértekezletet tartunk.

A decentralizálva egybegyült dolgozók lelkes hangulatban hallgatták végig a békebizottságok elnökeinek és titkárainak beszámolóit. A beszámolók végeztével csaknem valamennyi békegyűlésen tömegesen szóltak hozzá dolgozóink és lelkes felajánlásokkal erősítették a béketábor magyarországi bástyáját.

Az őszi csúcsforgalomhoz szükséges kocsikat és mozdonyokat üzemünk maradéktalanul 100 százalékig befejezte és ezzel is, a Landler-üzem dolgozói biztosítják az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítását. Ennek a nagy és komoly munkának elvégzésével helyi pártszervezetünk útmutatása és irányítása mellett az alapszervi vezetőségek, funkcionáriusok, a munkaverseny-mozgalom további szélesítéséért indított nagy harcban példamutatóan az élen jártak.

A tanácsválasztások harci sikeréért üzemi népnevelőink és agitátoraink mindent megtettek és hogy ez így van, igazolja a Függetlenségi Népfront hatalmas győzelme, amelyet Pártunk és annak szeretett vezére, Rákosi elvtárs vezetett.

Jó munkát fejtettek ki a párt- és szakszervezeti aktivák Rákosi elvtársnak a fasiszta börtönből való kiszabadulásának tizéves évfordulójára is, amikor is az egész üzem dolgozói 107.290 forintos felajánlást tettek, hogy ezzel is úgy a párttag, mint párton kívüli dolgozók hálájukat és ragaszkodásukat fejezzék ki Rákosi elvtársunk iránt. A dicsőséges Októberi Forradalom 33. évfordulójára szinte egy emberként mozdult meg a Landler-üzem minden dolgozója és a rendes, előírt terven felüli, majd azt követő tervtúlteljesítési versenyben, komoly felajánlásokat vállaltak, amelyeket egybekötöttek a Magyarországon megtartandó második békekongresszus tiszteletére.

Az a lelkes hangulat, amely az egyes békegyűléseken megnyilvánult az élenjáró kommunista dolgozóink részéről, ugyancsak kitűnik tanácstagjaink hozzászólásaiból, hogy valamennyi magyar dolgozó, köztük a Landler-üzem dolgozói is, nemcsak hogy óhajtják a békét, hanem azt többtermeléssel, minőségi munkával kívánják megvédeni. Látják dolgozóink, az imperialista tábor aljas, alattomos háborúrakészülő

aknamunkáját, a bős koreai nép harcát a világ népeinek szabadságáért. Látják a Vietnam hős fiainak öldöklő küzdelmét, melyet a betolakodott imperialista kizsákmányolók, az elnyomott népek leigázói ellen folytatnak tisztán és világosan látjuk a harmadik világháború kitörésére irányuló fasiszta szervezkedést. Provokációjukkal odáig mennek, hogy a hatalmas kínai nép határait sértik meg sorozatosan, majd a dicsőséges Szovjetunió határait is többször megsértették.

Mindezek láttára ökölbeszorul minden becsületes magyar dolgozó keze és mélységes megvetéssel tiltakoznak és ítélik el a világ valamennyi dolgozói az imperialistáknak ezen bűnös, békénkre törő szándékait.

A Landler-üzem dolgozói ezen aljas készülődésekre lelkes munkával, többtermeléssel válaszolnak, így osztályonként következő kollektív felajánlások történtek meg, a második magyarországi Békekongresszus és a dicsőséges Októberi Forradalom 33. évfordulójának tiszteletére.

A III. oszt. dolgozói 6430 forintot ajánlottak fel V. osz. dolgozói 16.250 forintot. A VI. oszt. a G-műhellyel egyesülve 52.000 forint felajánlást tett. kocsiosztályunk dolgozói 125.700 forintot ajánlottak fel. VIII. a. oszt. dolgozói 25.000 forintot, IX. oszt. dolgozói 40.500 forintot és a XIII. oszt. dolgozói 33.532 forintot.

A kiértékelés még tovább folyik, eddigi eredmény máris 302.944 forint. Ebből a hatalmas összegből látjuk azt a lelkesedést, mely a béke megvédéséért fűti dolgozóinkat. Az a körülmény, amely egyes felajánlásokban megnyilvánul, hogy a termelőosztályokkal szemben a műszaki és adminisztratív személyzet is az eddigi eszmei felajánlások helyett forintban kiértékelhető felajánlásokat tettek. Igy pl. az I. oszt.-ban dolgozó *Nyári* Zoltán kartársunk, a kórházban fekvő *Somlainé*, munkatársa helyett, munkaidőn belül elvégzi munkáját, 100 forint megtakarítást jelent.

Hasonlóképpen *Hernádi* Ferenc és *Keresztessy* Erzsébet munkatársunk is, aki a beteg *Detáry* kartárs munkáját végzi el és ezzel 100—100 forintos megtakarítást értek el.

És műszaki vezetőink: resszortvezetők, művezetők a terven felüli vállalások irányításával veszik ki részüket, ami ugyan forintban ki nem értékelhető, de döntő jelentőséggel bír a tervfelbontás sikeres végrehajtására.

Számos felajánlás a határidőnek előbbre való hozatalában nyilvánul meg, mint pl. az évi rovancsolást V. oszt. raktárunkban, mely december 31-re volt tervezve, a dicsőséges Október Forradalom 33. évfordulójának emlékére, dolgozóink november 7-re hozták előre és így 16.750 forintos megtakarítást értek el.

Vagy pl. *Vilmányi* Tibor élmunkás-sztahánovista eszt. az őszi csúcsforgalom legjobb dolgozója, vándorzászlóval kitüntetett dolgozónk, a békekongresszus tiszteletére 208-ról 215 százalékra emeli teljesítményét. Vagy *Gáspár* Ferenc sztahánovista eszt., aki 117 százalékról 125 százalékra emeli teljesítményét, hogy ezzel is a béketábort erősítse.

A Landler Jenő komplex-brigád felajánlása Németh János alapszervi párttitkár, brigádvezető vezetésével, egy sertésszállítókocsi újjáépítését vállalták, 13.000 forint értékben.

Ladányi József lakatos egy G. U. 220. sz. kocsi szekrénymunkáinak elvégzését vállalta, az Októberi Forradalom emlékére.

Halász Gyula vill. szer. brigádja vállalta, hogy november 15-re tervezett villanyszerelési munkálatokat, a VII. oszt. egyik munkahelyében, brigádjával november 7-ig elvégzi és ezzel 20.100 forint megtakarítást hozott nemzetgazdaságunknak.

Hernádi kereksajtoló-brigád 302 jellegű kereksorozatot határidő előtt való elkészítését ajánlották fel 15.920 forint értékben.

És még végigsorolhatnánk valamennyi üzemrészünkből dolgozóink lelkes felajánlásait, de minden szónál lelkesebben beszél az az érték, amelyet Landler-üzem fizikai, szellemi és adminisztratív dolgozói tettek *Rákosi* elvtársunk tizéves kiszabadulásának emlékére, a békekongresszus tiszteletére és a dicsőséges Októberi Forradalom 33. évének tiszteletére. 410 234.12 forint értékben.

Ma már minden magyar dolgozó tudja, hogy a béke legszilárdabb őre a dicsőséges Szovjetunió és annak bölcs, szeretett vezére Sztálin elvtárs, aki az egész világ dolgozóinak békéjére vigyáz és aki a dicsőséges Októberi Forradalom útján vezeti győzelemre az egész világ dolgozó népét.

Mi magyar vasutasok ígéretet teszünk, hogy Pártunk és szeretett vezérünk irányításával biztosan és szilárdan haladunk a béke útján a végső győzelemig és Pártunk által vezetett és irányított ötéves tervünk sikeres végrehajtásáért sikraszállunk minden imperialista acsarkodással szemben.

Éljen a Magyar Dolgozók Pártja és annak szeretett vezére, Rákosi elvtárs!

Éljen a magyar Békekongresszus!

Vereckey János

Landler Jj. MAV. NVó term. fel.
a „Közlekedés" levelezője.

FOKOZZUK A HARCOT A FEKETÉZŐK ELLEN...

A szocialista építés terén elért eredményeink a vasút területén is az ellenség fokozott ellenállását váltják ki. Az élesedő osztályharcban egyre gáládabb és aljasabb eszközökkel akadályozza békés építő munkánkat, az őszi forgalom sikeres lebonyolítását. Igyekszik kihasználni növekedésünk nehézségeit, hogy a közellátás területén elégedetlenséget szítson a dolgozók között, hogy a zavarosban nyugodtan gazdagodjon a dolgozók rovására. Árufelvásárlással, árufelhalmozással zavarják élelmezésünket, arról lecsegve, hogy az áruhiány együtt jár a népi demokráciával.

Pártunk útmutatása nyomán az utóbbi hetekben komoly eredményeket értünk el a feketézés felszámolása terén a vasutas dolgozók között. Öntudatos, becsületes vasutasaink megértették, hogy feketéző társaik és mindazok, akik a feketézést elősegítik, ellenségei saját munkatársaiknak, a dolgozó népnek, a szocializmus építésének. Egymásután leplezik le és követelik eltávolításukat a soraikban meghúzódó, feketekereskedelmet folytatókat a dogozók. *Bánrévén* nyíltan követelték, hogy bocsássák el a vasúttól az árdrágító, spekuláns elemeket, akik akadályozzák népünk felemelkedését. Debrecenben *Szabó* Zsigmond a dolgozók kívánságát fejezte ki, mikor azt mondotta: *„Amelyik vasutas feketézik, meg kell vonni tőle minden kedvezményt és el kell távolítani sorainkból. Az ilyen ember ellensége hazánknak, a dolgozóknak, mert meglopja, becsapja társait."*

Dolgozóink többsége világosan látja, hogy a feketézők kikből kerülnek ki. Megtaláljuk közöttük a jobboldali szociáldemokratákat, a bércsalókat, a munkafegyelem lazítóit, Számos leleplezésen keresztül is beigazolódott, hogy ezek az elemek csak olyan munkát hajlandók végezni, amelyik gátolja az előrehaladást, a feladatok végrehajtását. *Külön Fegyelmi Tanácsunk* számos feketézőt bocsátott el, akikről bebizonyosodott, hogy ellenségei a dolgozóknak. Közöttük van *Szarka* József miskolci főkalauz is, aki borral feketézett állandóan. Családi élete közmegbotránkozást keltett a becsületes emberek előtt. A feketézéssel szerzett pénzéből motorkerékpárt vásárolt, amelyen részegen száguldott a városban ide-oda. Szolgálatában sok esetben tapasztalták társai, hogy ugyancsak részeg. Betegállománya idején szorgalmasan és pontosan felszedte a táppénzt, mint *„munkaképtelen"*. Ez azonban nem tartotta őt vissza attól, hogy betegsége idején ne feketézzen. De nem különb ember *Kiss* Mihály pokoltanyai jegykiadó sem, akinek felesége megtagadta a békekölcsönjegyzést. Az egész család 1945 óta üzérkedik. 100—150 kg baromfit szállítanak egyszerre adják el jó *„borsos"* áron a dolgozóknak. Nem vélletlen, hogy az ilyen emberek nem jegyeznek Békekölcsönt. Még a nevétől is megijednek. Ezeknek a béke nem jelent jó üzletet. *„Ők csak a zavarosban szeretnek halászni, a béke pedig nyugodt, biztos megélhetést jelent minden dolgozó számára"* — mondotta *Sebestyén* elvtárs Szolnokon.

Gáspár Mihály kapus és *Bocsi* Imre málházók esete élő bizonyítéka annak, hogy a feketézők a munkafegyelem lazítói. Káposztát adtak el mázsaszám a dolgozóknak, amiért még a jogos szállítási költséget sem fizették meg. Más nevére érkeztek a részükre jövő fekete áruk. Szolgálatukat hanyagul látták el, mert alig várták, hogy leteljen. Állandóan a menetrendet bújták, hogy hová és mikor menjenek a fekete áruért. Aludtak nem egyszer akkor, amikor éberen kellett volna őrködni, amikor minden erőt igénybe kellett volna venni az őszi forgalom biztonsága érdekében. A feketézés *„fáradalmait"* a szolgálatban pihenték ki.

Ezek az emberek társaikkal együtt méltó büntetésben részesülnek. Elbocsátották őket a vasúttól, kizöárösítették a vasutasok nagy családjából, mert mint Nagy II. József mondotta Miskolcon: *„Nem méltók arra, hogy a becsületes emberek soraiban élvezzék a népi demokráciánk nyujtotta előnyöket. Az összvasutasság becsületét akarták lejáratni, ellenünk, a dolgozók ellen mesterkedtek és a háborús uszítókat segítették."*

A becsületes, öntudatos vasutas dolgozók felháborodással ítélik el a társadalom sőpredékének ezt az aljas aknamunkáját. Keményen felvették a harcot az államapparátus illetékes szerveivel együtt az amerikai háborús gyujtogatók ezen ügynökei ellen. Ebből a harcból azonban még fokozottabban kell kivenni részünket, mert az őszi csúcsforgalom további eredményeit, de különösen a közellátást veszélyeztetik azok az aktív és nyugdíjas vasutasok, valamint hozzátartozóik, akik feketéznek, akik a feketézőket támogatják.

Pártunk és kormányunk gondoskodása lehetővé tette, hogy a dolgozók, — közöttük a vasutasok jelentős része is — szervezetten részesüljenek téli burgonya- és hagymaellátásban. Vasutas dolgozók tízezrei már haza is szállították burgonyájukat, hagymájukat. Ez az intézkedés arra kötelezi a vasutas dolgozókat, hogy még kíméletlenebbül vegyék fel a harcot a soraikban meghúzódó feketézők ellen, akik akadályokat gördítenek üzelmeikkel a szervezett közellátás útjába. Becsületbeli feladata minden vasutas dolgozónak, aki szereti hazáját, dolgozó népét és családját, hogy az őszi forgalom sikeres lebonyolításával a vasút területén meghúzódó ellenség leleplezésével, eltávolításával kövesse Pártunk, Rákosi elvtárs útmutatását.

Egész népünk szeretete kísér benneteket, akik új bástyát építtek a béke frontján

Elindult Dunapentelére a vasutas ifjúmunkások első csoportja

.... Sisteregve, prüszkölve zakatol a mozdony a Dunapentelei Vasmű hatalmas épületei között. Bullos Imre a gyönyörű pályaudvaron szembetalálkozik Gémes Tiborral, szegedi pajtásával. Büszkén nézik a szerteágazó vasuti sínpárokat. Az ő művük, ők építették fel. Amerre néznek, mindenütt végig, a pályaőrtől kezdve az állomásvezetőig mind közülük, fiatalok közül került ki ...

Ezt látják maguk előtt az ifjú vasutasok, amíg a Vasutas Szakszervezet székházában búcsúztatják őket. Az első vasutas ifjcsoport indul Dunapentelére. Mennek új bástyát építeni a béke frontján. *Bullós* Imre mindössze 17 éves. Napégette, barna arcán még ott az édesanyja forró, szerető csókja. Búcsúszavai még ott vannak, mélyen a szívében.

„Ne feledd, hogy a békéért, értünk, a szüleid megvédéséért is mégy harcolni.

Becsüld meg magad, fiam, nagy dolog ez. Ugy veszed hasznát, ahogy dolgozol. Ne feledd, hogy a régi világban a te szüleid még cselédek voltak, a testvéred meg gimnáziumba jár. Hát úgy dolgozz fiam!" És *Bullós* Imre minden szavában a jövő nagy bizodalma van. *„Én mindig magasra akarom tartani a fejem. Büszke akarok lenni, hogy becsülettel helytálltam."*

Tóth József nehezen találja a szavakat. *„Megfogadom mindnyájunk nevében, hogy úgy fogunk dolgozni, hogy megdicsérjen bennünket Rákosi elvtárs"* — s a fiatalok szünni nem akaró tapsa, a Párt, *Rákosi* éltetése arról beszél: *„Megfogadjuk".*

Pesz Miklós Szombathelyről jött, aki beszélni hallja, maga előtt látja dunapentelei ifjúság ragyogó, vidámsággal teli, boldog jövőjét.

„Tudjuk, hogy minden csákányütésünk, minden csavar, amit beerősítünk, egy-egy csapás lesz a háborút kívánó bestiákra. Mi erősödni akarunk azzal is, hogy nemcsak a termelésben fogunk élenjárni, de kultúrbrigádot, sportbrigádot is fogunk szervezni.

Már alig várjuk, hogy ott legyünk, hogy minden tervünket valóra váltsuk. Már előre büszke vagyok arra, hogy amikor felépül a Vasmű, elmesélhetem — elsők között voltam, aki az építéshez jelentkezett." Büszke erre mindegyik. És büszkék rájuk a szüleik is, akik mindmegannyi drága, jó tanáccsal küldték el fiaikat. A szőkehajú *Zelenka* Lászlónak mozdonyvezető az édesapja. Utravalónak odaadta a fiának mindazt a tapasztalatot, amit sokesztendős munkássága alatt összegyűjtött. Mikor kezet fogott vele, így búcsúztatta: *„Te ott építsd a békét, légy az elsők közt a munkában, én meg igérem néked, a szolgálatomban fogom úgy megállni a helyem, hogy mindig előttem lesz, a ti városotokat is védem jó munkámmal."*

És a búcsúztató szavakkal az egész nép szól a harcbainduló fiatalokhoz: *„Drága ifjúmunkásaink! Egész dolgozó népünk nagy szeretete kísér benneteket. Igy álljátok meg a helyeteket a Dunai Vasmű építésénél."*

Öntudatos dolgozóink megértik a havi bérelszámolásra való áttérés jelentőségét

T. *Közlekedés!* Olvastam a lapokban, hogy az Országos Munkabérmegállapító Bizottság határozata alapján november 1 és december 31-e között minden üzemben és vállalatnál áttérnek a havi bérelszámolási rendszerre.

Meglepett a dolog, gondolkozni kezdtem rajta. Rájöttem arra, hogy a heti elszámolási rendszer elaprózta azt az összeget, amelyet havonta kerestem. Mindig hétről hétre kellett gazdálkodni, és bizony nehéz volt összehozni egy nagyobb összeget, amellyel vásárolhattam ruhát és effélét.

Arra is rájöttem, hogy holmi bérelszámolási tévedések miatt munkástársaimnak ezután nem kell ácsorogni az iroda előtt, mert ilyesmi eddig elkerülhetetlen volt. Ezt, mi, üzemi munkások mindig átkoztuk.

A havi bérelszámolásra való áttérés megkönnyíti és leegyszerűsíti a bérelszámolók munkáját, jobban utána tud nézni a dolgoknak és miután ideje van, az ellenőrzésnél meg tudja védeni a dolgozók érdekeit.

Egy igaz, hogy kissé szokatlan, de azt is tudjuk, hogy ez is a mi javunkat szolgálja. Csak akkor fogjuk igazán látni, hogy mennyire igaz ez, mikor már mögöttünk lesz a november és december hónap. Népköztársaságunk kormánya nem akar rosszat nekünk, egyheti előleget is kapunk az üzemben, amit később alig észrevehetően fognak levonni a teljes fizetésből.

Az öntudatos dolgozók örülnek a havi bérelszámolásnak, mert ezzel a lépéssel ismét előbre jutottunk a szocialista bérezés vonalán.

Csiszár Imre lakatos."

A Vasutas Szakszervezet Elnöksége

felhívja valamennyi alapszerv vezetőségének figyelmét arra, hogy

500 forinton felüli összegben semmiféle rendelést nem eszközölhetnek

a szakszervezeti központ tudta és engedélye nélkül. E rendelkezés figyelmen kívül hagyása esetén az Elnökség kénytelen lesz a megrendelőt anyagilag is felelőssé tenni.

A kocsifordulók meggyorsításával, a sebesség felemelésével, az ellenség elleni harc fokozásával készüljünk a II. Magyar Békekongresszusra!

A békebizottságok alapos munkát végeznek: így biztosítják a Békekongresszus sikerét

„A *„Közlekedés"* Szerkesztőségének! Néhány szóval szeretnék beszámolni arról, hogy a Szombathelyi Járműjavító ÜV békebizottsága miként végzi dolgát és megfelel-e hivatásának. Működése jól szolgálja-e a béke ügyét, hogyan könnyíti meg a békekongresszus munkáját.

Üzemünk békebizottsága ezév májusában alakult meg és minden osztályban külön békebizottság működik. Megalakulása után, a békeívek aláírásában, eredményes munkát fejtett ki. A továbbiak során nagy hiányosságok mutatkoztak munkánkban. Egyáltalán nem, vagy nagyon kis mértékben folytunk csak bele a békéért vívott harcba. A békebizottság egy része nem tette magáévá Pártunk útmutatását, nem értette meg építő munkánk fontosságát. Emellett kellő támogatás, sem kaptunk a helyi szervezetektől, sem pedig *„Megvédjük a békét!"*-mozgalom megyei tanácsától. Nem tudtuk, hogy mi a feladatunk és mikor megismerkedtünk vele, a felmerült problémák megoldásához nem kaptunk támogatást.

Jelentékeny javulás állt be akkor, amikor az első „békeszerdát" bevezettük az üzembe.

A *„békeszerdákon"* egyre több és jobb eredményeket értünk el és a békebizottságok tagjai is aktivizálódtak. A hatodik *„békeszerdán"* például már 461 fő tett felajánlást. Például *Császár* Sándor csavarszabályozó felajánlotta, hogy teljesítményét 150-ről 200 százalékra teljesíti és 236 százalékot ért el. *Márfi* Ferenc mozdonylakatos például 103 százalékról 140 százalékra tett felajánlást, de 190 százalékot teljesített. *Pujcsi* Károlyné fúrós 130 százalékos teljesítményét 160 százalékra emelte, ezenkívül még sok más dolgozónk is kiváló eredményt ért el.

A jó politikai felvilágosító munka nyomán, eredményes munkát végzett a békebizottság a koreai szabadságharcosok részére indított szeretetcsomagok gyűjtésénél is. Nem volt egyetlen egy dolgozónk sem, aki az aljas imperialista rablók ellen küzdő hős koreai népnek ne ajánlott volna fel szeretetcsomagot.

Vagy itt volt a békekölcsönjegyzés. Üzemünk dolgozói egy főre eső átlaga 549 forintot ért el. A békebizottsági tagok széleskörű felvilágosító munkát végeztek és kommunista példamutatással élenjártak a kölcsönjegyzésben. Például *Sóntei* Kálmánné, akinek a havi fizetése 438 forint, két gyermeke van 700 forintot jegyzett. *Császár* Sándor gyári munkás 600 forintos fizetésével 1000 forintot, *Göcze* László tűzikovács 700 forintos fizetés mellett 1200 forintot jegyzett, de tovább sorolhatnám az öntudatos dolgozókat.

A tanácsválasztást megelőzően a békebizottság nagy aktivitást fejtett ki, egyéni agitációval segítette a tanácsválasztás győzelmét. Számos egyéni munkafelajánlást is tettek dolgozóink a tanácsválasztás tiszteletére, hogy ezzel is erősítsük a béketábort.

Jó eredményünket úgy tudtuk elérni, hogy megfelelő támogatást kaptunk a Párttól, az üzemi bizottságtól, a tömegszervezetektől és a *„Megvédjük a békét!"*-mozgalom megyei tanácsától.

A szocializmus építése, ötéves tervünk sikere érdekében, kíméletlen harcot folytatunk az ellenség ellen. Dolgozóink legnagyobb része átérzi és értékeli az ötéves terv, a szocializmus építésének, a béke harcos megvédésének jelentőségét. Megmutatkozik ez a normarendezés utáni jó eredményekben is.

Egyes műszaki vezetők azonban még mindig nem állnak a helyzet magaslatán, és nem haladnak együtt a munkásosztállyal. Mechanikusan végzik a feladatokat. Nem igyekeznek fokozni a műszaki előfeltételek megteremtését, mint például *Baják* Béla, a mozdonyosztály vezetője, Baják a munkaidő alatt nem világosítja fel kellőképpen a dolgozókat és megtörtént az is, hogy a képzőművészeti műteremben tartózkodott.

A műszaki vezetők a felelősséget egymásra igyekeznek hárítani, mint például *Güntner* János int. mérnök, aki sohsem hibás, ha baj van. Minden feladat szerinte a művezetőké, a csoportvezetőké, és felelősség őt nem terheli.

Most ismét komoly feladat előtt állunk. Békebizottságunk most arra készül hogy még fokozottabb, még eredményesebb munkával készítse elő a békekongresszust. Minden nap, ebédidő alatt, a dolgozók között ismertetjük a békekongresszus jelentőségét. Agitációs munkánk oda irányul, hogy egyetlenegy dolgozó se legyen az üzemben, aki felajánlást ne tenne a békekongresszus és az angliai II. békevilágkongresszus sikeréért.

Örömmel, telkes munkával készülünk a kongresszusra, mert a béke jelenti asszonyaink, gyermekeink szebb és boldogabb jövőjét.

Ezért harcolunk és nem pihenünk egy percig sem addig, amíg le nem győzzük külső és belső ellenségeinket, akik a népek milliónak elpusztítását tervezik. Felcsap ez a láng, a gyűlölet lángja mindenütt, minden békegyűlésen. Dolgozóinkban mind magasabbra csap ez a láng, a gyűlölet, a háborús uszítók ellen. Ezt üzenjük a békekongresszusnak mi, szombathelyi dolgozók, és kívánjuk, hogy küldötteinkkel együtt jó munkát végezzenek a Szovjetunió vezette egyőzhetetlen béketáborerősítéséért, a béke védelmében.

Németh Sándor,
békebizottsági elnök,
a Szombathelyi Járműjavító ÜV dolgozója."

Baki Elemér tanácstag:

„Még fokozottabban harcolok az ellenség ellen és azon leszek, hogy a Párt, Rákosi elvtárs útmutatásával mielőbb megvalósíthassuk szocialista vasútunkat"

„T. Közlekedés! A dolgozó magyar nép, munkástársaim bizalmából, mint tanácstag képviselem október 22-e óta a dolgozó milliók felemelkedésének, a szocializmus építésének, a béke építésének nagy ügyét. Engedjék meg, hogy mint a *„Közlekedés"* levelezője, néhány sorban írjak arról, hogy miként fogom képviselni a magyar dolgozó nép, s ezen keresztül vasutas dolgozóink érdekeit.

Bevezetőül hangsúlyoznom kell, hogy nagyon jó érzés fogott el akkor, amikor üzemünk röppgyűlésén munkástársaim lelkesen éltették a Pártot, *Rákosi* elvtársat, népünk bölcs tanítóját és külön-külön megtapsolták a nép jelöltjeit, a jövendőbeli tanácstagokat. A jelöltek között voltam en is. Boldognak, nagyon boldognak éreztem magamat, amely csak fokozódott, amikor üzemünk DISZ-tagjai három kis jelenettel üdvözöltek, majd a város apró úttörői szeretőcsokorral kedveskedtek munkahelyemen.

Meghatott ez a megbecsülés és úgy éreztem, hogy mégmkább megkeményedtem. Eszembe jutott a mult, amikor azt mondották a Horthy-rezsim pribékjei: *„kuss, büdös proli!"*. Sokszor hallottam ezt. Ma pedig, éles ellentétben a multtal. megbecsülik a nép hű fiait, szeretnek hennünket. Örömmel veszik tudomásul, hogy mi fogjuk képviselni az ő ügyeiket, mi, akik a dolgozó nép saját húsából és véréből valók vagyunk. Mélyen átérzem felelősségemet és ismerem feladatomat, amelyet következetesen, a nép, vasutas társaim felemelkedése érdekében végre fogok hajtani.

Az a feladatom, hogy viszonozzam azt a bizalmat, amelyet mint tanácstagok élvezünk.

Elhatároztam, s a dolgozok előtt is ki akarom nyilvánítani, hogy azzal viszonzom a bizalmat, hogy még fokozottabban harcolok a nép ellenségei ellen, még szívósabban veszem fel a küzdelmet a jobboldali szociáldemokraták, a klérus uszályhordozói, a régi rend kiszolgálói és mindazok ellen, akik még ma is a vasútnál vannak és a *„jó szakmunkás"* álarca mögött folytatják aknamunkájukat. Nagyon jól tudom, hogy az imperialisták ügynökei, mint az ellenség stratégiai tartaléka, még ma is bent van a vasúton. És, ha jelenleg nem is támad, várja a kedvező alkalmat, hogy megkeresse a támadt rést, amelyet gondatlanságból nyitvahagytunk.

Az eddiginél is elszántabban harcolok azért, hogy a kommunisták, a Párt győzelmes harcaiban született nagy eredményeinket megszilárdítsuk és tovább fokozzuk, hogy ezáltal is kifejezésre juttassuk a Szovjetunió és *Sztálin* elvtárs iránti hálánkat és szeretetünket.

Tehetségemhez képest azon leszek, hogy azokat a feladatokat, amelyeket Pártunk rámbízott, maradéktalanul elvégezzem a magyar dolgozó nép érdekeinek megfelelően.

Mint tanácstag, működésemet elválaszthatatlanul összekapcsolom a béke harcos megvédésével, hogy ezzel is csapást mérhessünk az imperialistákra, a munkásosztály ellenségeire.

Munkám során arra törekszem, hogy a Párt, *Rákosi* elvtárs útmutatásával mielőbb megvalósíthassuk szocialista vasútunkat.

Szabadság!

BAKI ELEMÉR
a Szombathelyi Járműjavító ÜV dolgozója".

NEM A KARCAGI ÜB. TITKÁRT VÁLTOTTÁK LE. A „Közlekedés" október 15-i számában „Hogyan hajtotta végre a szakszervezet a Politikai Bizottság határozatát az üzemi bizottságok átszervezésével kapcsolatban" c cikkünkben megírtuk, hogy leváltották a karcagi üb. titkárt, mint jobboldali szociáldemokratát. A Debreceni Területi Titkárságtól kapott értesülés szerint tévesen tájékoztattak bennünket. Nem a karcagi üb. titkárt váltották le, hanem a nyíregyházi osztálymérnökség üb. titkárát, aki ellen a vizsgálatot folyamatba tették demokratikus államrendbe ütköző cselekmény miatt.

Az ifjúság, boldog hazánk színe-virága, határtalan lelkesedéssel tesz eleget hazafiúi kötelességének, amikor katonai kiképzésre behívják. Gulyás István, a MAVAUT DISZ szervezetének titkára, több társával együtt rövid időre otthagyja az üzemet, hogy megismerkedjen a katonaélettel. Valamennyien tudják, hogy a háborúra uszító imperialisták aljas támadási kedvet a dolgozó nép fiaiból álló elszánt, harcos szellemű, jól kiképzett néphadsereg alaposan megtépázhatja. Az üzem dolgozói nagy szeretettel és melegséggel búcsúztak a fiúktól, akik ígéretet tettek arra, hogy a hadseregnel is becsülettel fogják megállni helyüket. A szerszám és puska egyaránt fegyver az imperialisták ellen és a békéért vívott harcban. Az öntudatos magyar ifjúság jól tudja ezt és akár szerszámmal, akár fegyverrel kell helytállni a békéért, rendíthetetlenül és sziklaszilárdan teljesíti kötelességét a hatalmas Szovjetunió-vezette béketáborban
Képünkön Gulyás búcsúzik elvtársaitól.

A dolgozók kérésére a Vasutas Szakszervezet január 1-től bevezeti az egységes tagdíjfizetést

Lapunk több számában foglalkoztunk és vitát nyitottunk az egységes tagdíjkerdésről. A dolgozók, kevés kivételtől eltekintve, helyeselték és örömmel fogadták az egységes tagdíj bevezetésének felvetését.

Az ipari szervezkedés, a szakszervezeti tagok átlépése egyik szakszervezetből a másikba, nemkülönben a szakszervezetek egységes pénzügyi elvek szerinti gazdálkodása is szükségessé teszi az egységes tagdíjfizetési rendszer bevezetését.

Az egységes tagdíjrendszer bevezetését a szakszervezet ugyanakkor összeköti az egységes tagkönyvnek és tagbélyegnek bevezetésével is.

A szakszervezet elnöksége ezuton hívja fel a tagság figyelmét arra, hogy esetleges tagdíjfizetési kesedelmet mielőbb rendezze, mert 1951 január 1-től csak az új tagsági bélyegek használhatók és az új tagkönyv csak annak adható ki, aki 1950. evre a tagsági díjbefizetési kötelezettségének eleget tett.

A tagsági könyveket 1951 április 15-ig be kell cserélni. Ezután a régi tagsági könyvek érvényüket vesztik.

Az új tagkönyv tartalmazni fogja a szakszervezet alapszabályait, az üdülési és segélyezési tudnivalókat, valamint a más szakszervezetbe történő átlépés esetén követendő eljárást.

1951 január 1-től a Vasutas Szakszervezet beszünteti a szociális és kulturális alapra addig hivatalból levont egy százalékot. Ez annyit jelent, hogy az eddigi levonások együttes összege az egységes tagdíjfizetés bevezetése után közel húsz százalékkal csökkenni fog, a dolgozók több pénzt kapnak kézhez.

A tagok a megelőző hónap összkeresete után — a családi pótlékot kivéve —, az alábbi táblázatban meghatározott tagdíjat fizetik.

TÁBLÁZAT
a jövedelem után fizetendő egységes tagdíjról:

100 Ft-ig	1.50 Ft
101— 130	2.— „
131— 170	2.50 „
171— 200	3.— „
201— 230	3.50 „
231— 270	4.— „
271— 300	4.50 „
301— 330	5.— „
331— 370	5.50 „
371— 400	6.— „
401— 430	6.50 „
431— 470	7.— „
471— 500	7.50 „
501— 530	8.— „
531— 570	8.50 „
571— 600	9.— „
601— 630	9.50 „
631— 670	10.— „
671— 700	10.50 „
701— 730	11.— „
731— 770	11.50 „
771— 800	12.— „
801— 830	12.50 „
831— 870	13.— „
871— 900	13.50 „
901— 930	14.— „
931— 970	14.50 „
971—1.000	15.— „
1.001—1.100	16.50 „
1.101—1.200	18.— „
1.201—1.300	19.50 „
1.301—1.400	21.— „
1.401—1.500	22.50 „
1.501—1.600	24.— „
1.601—1.700	25.50 „
1.701—1.800	27.— „
1.801—1.900	28.50 „
1.901—2.000	30.— „
2.001—2.400	33.— „
2.401—2.600	36.— „
2.601—2.800	39.— „
2.801—3.000	45.— „
3.001—3.400	51.— „
3.400-on felül	60.— „

JEGYZET: 1951 január 1-től 50 filléres, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 20 és 30 forintos címletű tagdíjbélyegekkel történik a tagdíjfizetés. A bélyegek az esedékes hónap nevének felülnyomásával készülnek és csak a bélyegeken megjelölt hónapban adhatók ki.

Gáspár Gézától megvonták az élmunkás-jelvényt

A SZOT elnöksége szeptember 28-i határozatával, a Nagykanizsai Osztálymérnökség létszámába tartozó és Siófok állomáson beosztott Gáspár Géza mozdonyvezetőtől az élmunkásjelvényt megvonta, mert Gáspár Géza az állomás dolgozói részére kiutalt cipőtalpak elosztásánál visszaélést követett el. A dolgozókat azzal károsította meg, hogy kevesebb súlyú cipőtalpat osztott szét, mint amennyiért befizették az összeget.

Gáspár Géza becsapta munkástársait, ezért érdemtelenné vált a dolgozó nép megbecsülését jelentő élmunkás kitüntetésre.

Amíg az imperialisták háborúra készülnek és hatalmas összegeket fordítanak esztelen fegyverkezésre, amíg országukban növekszik a munkanélküliség, nyomor és a kétségbeesés, amíg például a londoni szörnyű bombázások nyomait egyedül csak az iparmágnások és főurak-lakta területeken tüntették el, s építkezésre nem is gondolnak, — addig a Szovjetunió és a népi demokráciák országai monumentális alkotásokat hoznak létre és feltartóztathatatlanul építik a dolgozó nép szebb és boldogabb jövőjét. A mi országainkban ismeretlen már a munkanélküliség réme, szabadságban és jólétben élünk. Napról-napra emelkedik életszínvonalunk nálunk ismeretlen az éhező ember tipusa, mindig több és több ruha, cipő jut a dolgozóknak. Az ötéves terv sikeres végrehajtása soha nem látott jólétet teremt valamennyiünk számára. Ahhoz azonban, hogy ezt elérhessük, hogy részesülhessünk az ötéves terv áldásaiban, békére van szükségünk. Minden becsületesen gondolkodó, hazáját szerető, családja jövőjét féltő dolgozónak harcolni kell a békéért, amely lehetővé teszi számunkra az alkotó munkát, a szocializmus építését a hatalmas Szovjetunió segítsége révén.
Képünkön az egyik gigantikus szovjet építkezést látjuk Moszkvában, a Kotelnyicseszkij-rakparton. A szocializmus országa élenjár és példát mutat a világnak békeszeretetével, hatalmas alkotásaival a nép szolgálatában.

Sárossy Gyula fűtő:

„Igaza van a „Közlekedés" cikkének, mert fokoznunk kell a harcot az ellenséggel szemben, és győzelemre kell vinnünk az őszi forgalom ügyét!"

„T. Szerkesztőség! Mint a *„Közlekedés"* munkáslevelezője, nagy figyelemmel kísérem a területünkön lejátszódó eseményeket. A magam szerény tehetségével igyekszem a lapot hűen tudósítani az eseményekről, kommunistához illő nyíltsággal feltárni a bajokat és oda hatni, hogy Pártunk útmutatását maradéktalanul végrehajtsuk, akár az őszi forgalomról, akár a béke megvédéséről van szó.

Az Egri Fűtőház dolgozói kitünően viszonyultak a béke harcos megvédéséhez már a kölcsönjegyzésnél, s a tanácsválasztásoknál is. Senkisem írt arról, hogy például *Rózsi* János, fűtőházunk dolgozója elsőnek jegyzett 2.400 forintot. Példáját sorban követték *Sári* Imre, *Bánhidi* Ferenc, *Juhász* Sándor, *Gyulai* Dezső mozdonyvezetők, akik valamennyien követték *Rózsi* elvtárs példáját és 2400—2400 forint Békekölcsönt jegyeztek. *Nagy* Zoltán, *Pataki* János mozdonyvezetők 2200 forintot, *Forsthofer* Lajos, *Erős* László és *Fekete* Sándor 2000, *Totmács* János 1500 forintot jegyzett. A fűtők közül kiemelkednek *Molnár* Dávid, *Gyenge* Sándor, *Rutka* József, *Zagyvai* János, *Zalanki* Mihály, *Varga* Kálmán, *Mata* Antal és *Légrádi* János 1500—1400 forintos jegyzése. A lakatosok közül *Kalocsai* Miklós 2000 forint Békekölcsönt jegyzett, de nem maradtak alul a versengésben *Kádár* Lajos, *Nádasdi* Zoltán, *Kolozsvári* Péter és *Tóth József* sem, akik mind 1000 forinton felül jegyeztek.

A fűtőház vezetője, *Nyiri* Béla, akinek három gyermeke van, 3000 forintot jegyzett. Jó példát mutatott a dolgozóknak.

A népnevelők jó munkája meglátszott a gyönyörű eredményen. Az Egri Fűtőház 133 dolgozójának egy főre eső átlaga 1113 forint volt. Dolgozóink megértették, hogy kamatostól visszakapjuk a kölcsönt: gyorsabban építjük fel a szocializmust, gyorsabban fejezzük be ötéves tervünket, erős néphadsereggel meg tudjuk védeni a békét.

Nem is erről akartam írni. Elvtársak, ezt már előbb kellett volna elmondanom. Arra a tollat a kezembe adta, az a tanácsválasztások után, a Békekongresszusra való készülődés, a béke megvédésében való részvétel. En úgy gondolom, hogy vannak problémák, amelyekkel még nem foglalkoztunk, pedig itt van a küszöbön. Mi ez a probléma?

Az ősz lassan elvonul és nyakunkon van a tél. Gondol-e erre valaki, ha csak Pártunk nem, aki nyíltan előkészíti rá a vasutas dolgozókat. Jön a tél, ami azt jelenti, hogy méginkább fokoznunk kell a versenyt a vasúton. Méginkább oda kell hatni, hogy *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címért indított versenybe most aztán kivétel nélkül bent legyünk. Mert eredményt kell elérnünk, nem hozhatunk szégyent a vasutasságra, nem veszthetjük el Pártunk bizalmát.

Arra kell törekednünk, hogy a szállításokat még a tél beállta, a zord időjárás előtt sikeresen befejezzük. Ehhez mi kell? Valamennyiünk összefogása! Ha ez meglesz, ha megértjük, hogy ezzel is a béke ügyét, a Békekongresszus sikerét visszük előbbre, nem kell szégyenkeznünk, az őszi csúcsforgalmat sikeresen fogjuk befejezni. Az szükséges hozzá, hogy emeljük a sebességet, és amennyire lehet, meggyorsítsuk a kocsifordulót.

Lapunk legutóbbi számában olvastam *Felcsuti* elvtárs cikkét. Valamennyien olvastuk és tanultunk belőle. Igaza van a *„Közlekedés"* cikkének, mert fokoznunk kell a harcot az ellenséggel szemben és győzelemre kell vinnünk az őszi forgalom ügyét. Még keményebben és elszántabban vesszük fel a harcot a sorainkban megbúvó reakcióval szemben. Nem fogjuk tűrni, hogy áldozatos munkával újjáépített kocsijainkat, pályáinkat, mozdonyainkat bűnös kezek megrongálják.

Az ellenség elleni harcban, a békéért vívott küzdelemben valóban magunk mögött érezzük a Pártot, amely segít és támogat bennünket a fokozódó harcban, amely végül is oda vezet, hogy a vasutat megtisztítjuk a jobboldali szociáldemokratáktól, a klérus, a kulák reakció ügynökeitől.

És ha így gondolkozunk, és így cselekszünk, ki ne látná előre, hogy csak egy kimenetele lesz e harcnak: megnyerjük az őszi csúcsforgalom sikeréért vívott nagy csatánkat.

Szabadság!

SÁROSSY GYULA fűtő,
a *„Közlekedés"* és a *„Vasutas Versenyhiradó"* levelezője."

„Boldogan fogadtuk az őszi versenyben élenjáró dolgozók megjutalmazását"

— Hankó János szénszerelőmunkás levele

„T. Közlekedés! A *„Vasutas Versenyhiradó"* október 25-i számában olvastam, hogy nagy Pártunk és Népköztársaságunk kormánya célkitűzéseinek megfelelően, az őszi forgalom sikeres lebonyolításában élenjáró dolgozókat az erkölcsi megbecsülés mellett, magas pénzbeli jutalmazásban is részesítik.

Ebben olvastam, hogy az országos legjobb helyezetteket 2000, a második helyezetteket 1500, míg a harmadik helyezetteket 1000 forint jutalomban fogják részesíteni. Ezenkívül jutalmazzák 8—600 forinttal a vasutigazgatóságok legjobb dolgozóit és 5—300 forinttal pedig az egyes üzemek, illetve egyes szolgálati helyek legjobb dolgozóit.

Sokezer társammal együtt, akik velem küzdenek a Párt által mutatott úton és szakszervezetünk segítségével, győzelemre visszük *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címért folyó versenyt, az őszi csúcsforgalmat — boldogan fogadtuk *az őszi versenyben* élenjáró dolgozók megjutalmazását.

Tudatában vagyok annak, hogy a munkához való viszonyukásunk tükörképe a Szovjetunióhoz, a Párthoz való hűségünknek, a szocializmus építéséhez, a béke megvédéséhez való rendíthetetlen elszántságunknak. Ezért igyekszem én és a dolgozó nép öntudatos fiai, leányai, ezért emeljük termelékenységünket.

Az őszi csúcsforgalom megkezdése előtt átlagos havi teljesítményem 139 százalék volt. Mivel a csúcsforgalom hatalmas feladatok elé állítja a magyar vasutasokat és mindenkit fokozottabb és öntudatosabb munkára szólított Pártunk, elhatároztam, hogy hívó szavára azonnal jelentkezem. Elkezdtem dolgozni és kitartó munkával.

állandóan szem előtt tartva azt, hogy jó munkámmal erősítem a békéért harcolók táborát, 86 százalékkal javítottam és 225 százalékra emeltem teljesítményemet.

Ezzel a százalékkal kerültem a szeptember havi kiértékelés élére. Persze, igyekszem, hogy ezt meg is tartsam. Pártunk példájából látjuk, hogy nehézséget nem ismerve, minden akadályon keresztül tör a cél felé a szocializmus felé vezető úton. Nekünk is tanulnunk kell ebből. Nem szabad a nehézségek előtt meghátrálni, és sikerre kell vinni az őszi csúcsforgalom ügyét.

Ha ezt tesszük, erőteljesen szolgáljuk vele a béke ügyét, a magyar békekongresszus a II. Békevilágkongresszus sikerét és méltóképpen emlékezünk meg a Nagy Októberi Szocialista forradalom 33. évfordulójáról is.

Hankó János
szénszerelőmunkás.
Bp., Keleti pu."

Bolgár vendégek Magyarországon

A közelmultban több bolgár vasutas látogatott el hozzánk tapasztalatcsere: Ezek között volt Petkov Dimiter Dimitrov elvtárs is, a szófiai vasúti főműhely vezetője. Rajzunk Petkov elvtársat ábrázolja Debrecenben, ahol a műhelyt tanulmányozta. Balról jobbra: Tokaji ÜB-titkár üdvözli Petkovot, (mellette) Petkov, a tolmács és Gáspár elvtárs.

AZ ANGLIAI II. BÉKEVILÁGKONGRESSZUS MUNKÁJÁT SEGÍTI A MAGYAR BÉKEKONGRESSZUS

Sheffieldben, Angliában, november 13-án nyitja meg kapuit a II. Békevilágkongresszus, a békéért folytatott harc újabb, döntő láncszemeként.

Lapzártáig több mint 60 ország, közel 2000 küldöttel jelentette be részvételét a hatalmas jelentőségű kongresszusra.

A Béke Hívei első pillanattól fogva leleplezték a háborús uszítók tevékenységét és éberségre hívták fel a népeket. Senki sem kételkedik ma abban, hogy a mostani viszályok súlyosbítják az országoka fenyegető veszélyt. A Béke Hívei tudatában vannak annak, hogy

olyan erők fejlődtek ki a világban amelyek megakadályozhatják a a háborút és megszilárdítják a békét, ha a népek egységbe tömörülnek és elszánt akarattal megvédik azt.

A sheffieldi Békevilágkongresszus munkája eredményével nagyjelentőségű hozzájárulás lesz az egész világnak a béke biztosítására irányuló erőfeszítéseihez.

A magyar békekongresszusban ott lesznek dolgozó népünk széles rétegeinek képviselői. Pártállásra, világnézetre, társadalmi állásra való tekintet nélkül. A küldöttek az egész dolgozó nép elszánt békeakaratát fogják kifejezni és munkájukkal, határozataikkal méginkább mozgósítják majd hazánk dolgozóit a béketábor további erősítésére. Népköztársaságunk így segíti a Béke Hívei II. Békevilágkongresszus munkáját, amely határozottan, elszántan fogja tolmácsolni az imperialista háborús kalandorok felé a békeszerető emberiség harcos békevágyát.

A közlekedés szervezett dolgozói jobb és több munkával, a termelékenység emelésével készülnek a békekongresszusra, arra, hogy a maguk területén tovább erősítsék a nemzetközi békefrontot a magyar békekongresszus sikerén keresztül.

A béketábor hírei

(Csehszlovákia.) Október 1-én hevonultak az újoncok a csehszlovák hadseregbe. A fiatalok nagy lelkesedéssel tettek eleget hazafias kötelességüknek, mert tudják, hogy a szocializmus és a béke hadseregében fognak szolgálni. Frantisek Patek 22 éves élmunkás, bevonulása előtt még teljesítette munkavállalását és befejezte az ötéves terv első két évének ráeső tervelőirását. Azzal a tudattal lépett be a néphadsereg tagjai közé, hogy komoly feladat, komoly munka vár rá. Amint mondotta, — tudja, hogy országának képzett, fegyelmezett, öntudatos hadseregre van szüksége, melynek erejét az ellenség sem meri kétségbevonni. A kitűnő ifi-élmunkás ezeket mondotta bevonulásakor:

„Örőm és büszkeség tölt el, hogy a cseh néphadsereg tagja lehetek. Miként a gyárban, úgy a hadseregben is a szocializmust fogom építeni és aktív harcosa leszek a békefrontnak. Azon leszek, hogy a néphadseregben is „élmunkás lehessek".

*

(Albánia.) A napokban indult meg a Petyin—Elbasszán vasútvonal építéséhez a korcsai körzet 14. ifjúsági önkéntes brigádja. A brigád 310 önkéntese közül már többen résztvettek a maliyi cukorkombinát építkezésénél és más helyi ifjúsági akcióban is. A brigád tagjai között már több élmunkás és munkaérdemrenddel kitüntetett ifjú van.

„ARANY PRÁGA"

— RÉSZLET GONCSÁR REGÉNYÉBŐL —

Az állomás még recsegett-ropogott, forrásától lehelt, amikor Bareckij szekerei élén átment az útjáron. A kerekek ugráltak a meggörbült síneken, a lovak belebonyolódtak az elszakított táviróvezetékekbe, de a katonák egyre gyorsabban hajtották őket. Amikor utólérték egymást, vágtába repültek be az állomásmenti faluba, mint valami lovasjátszekbe. Beomlott falak, elsodort háztetők, törött kerítések... Az egész utca tele friss tölcsérrel, aljukon fehérlik a makacs füst. Az érzékeny lovak horkanva szívják a füstölgő rongyok, az égett korom szagát, a nemrégen felrobbant aknák fojtogató gázát. A szél sivítva fújja a lángot és az forró cafatokban csap ki az üres, visszhangos raktárak ajtóin. Hallatszott, amint a meghullámosodott vasbádogtető átizzott, kiszakadt szögei sivítva vágódtak a levegőbe, mint repeszek.

A gyalogság már elfoglalta az első háztömböket, most valahol a falu közepén folytatta a harcot, de a golyók még süvítettek az utcákon és mellékutakon. Bajeckij az útkereszteződésnél, a falu északi vége felé fordult, ahol — úgy vélte — társai harcoltak. Végigment egy keskeny, szétlőtt utcán, és miután nem találkozott ezredbeli bajtársakkal, óvatosságból megállította a szekereket, a lovát rábízta egyik katonára és gyalog indult el, hogy megkeresse társait.

Egyre sötétebb lett, szemerkélni kezdett az eső. Sehol sem látott senkit. Amerre elhaladt, betört, sötét ablakok meredtek rá. Hiába járta végig az utcát, egyetlen ismerőssel sem találkozott, talán ezért érzett maga körül mindent különösen idegennek... Az apró szemű eső egyre sűrűbben esett és valahogy ellenségesen verte az arcát.

A kis utca végén Homa megállt. Előtte szétlőtt gépkocsikkal és traktorokkal teleszórt térség nyúlott. „Engedélyt kellene kérni és hazaküldeni egyet! — villant át Homa fején. — Micsoda öröm lenne a kolhozban! Bajeckij traktort küldött a frontról! Mert az asszonyok ásóval művelik a földet..."

A puszta térségen túlhosszú vasúti raktárépületek látszottak. „Raktárak" — villant át Homán. — Talán zab van bennük? „Jó lenne ha lenne, hoznék a lovaknak!" Az egyik ajtó előtt néhány mataló alak látszott. Mintha betörnék az ajtót, puskatussal vernék.

felderítők". Homa nekiramodik a mezőnek és feléjük szaladt. Azután hirtelen megtorpant, leguggolt, beleugrott egy közeli tölcsérbe és kidugta a géppisztolyát.

A raktárnál németek voltak.

Homa csak most értette meg, hogy nem törték be az ajtót, ellenkezőleg beszögezték és felülről leöntötték valamivel. Az egyiknek tűz villant a kezében és a láng végignyalta a súlyos ajtót. Homa abban a pillanatban leadott rájuk egy sorozatot. Ketten vagy hárman rögtön elvágódtak, a többi előregörnyedve, futásnak eredt. Homa mindeniket külön megcélozta és rövid, biztos sorozattal lekaszálta. Az utolsót már a hosszú raktárépület sarkánál érte utól a golyó. Bereckij kiugrott a tölcsérből és előrerohant. Már a lépcsőkön ugrált felfelé, amikor meghallotta, hogy a raktár belsejéből emberi hangok sokasága ordít, kiáltozik, jajgat. Öklök verik a kivülről nagy vasrudakkal eltorlaszolt ajtót. A lángok már a tetőt nyaldosták. Homa megforditotta géppisztolyát és verni kezdte a hatalmas vaslakatot. Bent rögtön elcsendesedtek, és a következő pillanatban még hangosabban kiabáltak — vadul, borzalmasan, nem emberi hangon, Berackij odaugrott az égő ajtóhoz, ütötte, azután újra hátraugrott. Már füstölgött a zubbonya ujja, géppisztolya agya már megrepedezett, de a lakat nem adta meg magát. Bereckij körülnézett, valami súlyosabb tárgyat keresett a szemével. Sindarab!... Olyan súlyos volt, hogy Bajeckij más körülmények között a világért sem emelte volna fel. De most megsokszorozódott az ereje, felkapta az acéldarabot, megiendítette és szinte belekékült az erőlködésbe. Egett keze fájt, és mintha húsa hozzánőtt volna a sinhez. Teljes erőből rácsapott a lakatra. A lakat felpattant. Homa alig birta kiütni a kampóból, az ajtó dübörögve kicsapódott és a raktárból zajos tömeg tódult ki egymás hegyén-hátán. Homa előtt rémülettől elkinzott, halálsápadt férfi- és női arcok sorakoztak. Mintha halottak szálltak volna ki a sírjukból. Dermedt mozdulatlan tekintettel néztek maguk elé. Megállás nélkül futottak a lángok között, fasarkuk kopogott a lépcsőn, szétszéledtek a mezőn, futott mindenki, amerre látott. Homa igyekezett megállítani őket, de nem vették észre.

Botladoztak a traktorok és autóroncsok között, nem álltak meg, nem nézték körül, futottak a szürkületben, vállukat közé húzták fejüket, mintha lövést vártak volna a hátukba.

Csak egy vékonyka kislány állt meg, amikor Homa hangját meghallotta. Nadrágban volt, mint a fiúk. Nagy, tágra nyílt szemmel nézett Homára, azután ráhanyatlott, reszketett, rázta a sírás.

— A mieink! — sírta elerőtlenedve. — A mieink, a mieink!

Homa óvatosan elhárította magától és csak most vette észre, az égő raktár fényében, hogy a lány karján sárga karszalag van s azon egy rövid szó állt: Ost.

Homa nem ismerte ennek az idegen szónak a jelentését, de rögtön valami megalázót, lealacsonyitót, megbélyegzőt érzett benne. Megragadta a karszalagot, letépte és dühösen rátaposott.

— Hej, hugom! — mondta meghatottan. — De messze földön találkoztam veled, hugom!

A lány a letépett karszalagra nézett, aztán Homára, majd újra a karszalagra. Könnyel tele szeme hirtelen felfénylett és elkiáltotta magát: — Bronyiszláva! Radomir! Jan!

A szaladók közül néhányan bizonytalanul visszanéztek, aztán megálltak. Amikor észrevették a szovjet katonát, odaszaladtak hozzá, mint védelmezőjükhöz. Homát egy perc alatt körülvették az emberek, lihegve, meghatottan, zavartan simultak hozzá.

Rabok, foglyok... Elcsigázottak, sápadtak, mintha évek óta nem láttak volna napot... Sapkásan, tányérsapkával, hajadonfött... Ragyog a szemük, mint betegség után, minden oldalról körülveszik Homát. Különféle nyelven beszéltek, kezüket nyujtogatták feléje. Rémült tekintetük támaszt nyert Homa napbarnított, fagymarta arcában, sötét, zömök nyakán, amelyen végigömlött a közeli tűz fénye. Homa pedig vidáman, örvendezve forgolódott közöttük széles vállával, leszakitotta a sárga karszalagokat és elhajitotta.

— Mától kezdve szabadok vagytok!

— Szabadok! — ismétlődött meg

sokféle nyelven a szó. — Szabadok! Szabadok!

— Örökre szabadok!

Egyiküknek sem volt karszalagja.

— Ez francia, — magyarázta Homának az orosz lány. — Monsieur Jean... Nekik nem volt karszalagjuk.

Az öreg francia bólogatott, meghatottan hadarta:

— Je vous, je vous...

— Elek, (élek oroszul: zsivu) azt mondod? — Bareckij barátságosan megveregette a vállát. — Élj jó egészségben! És többé ne kerülj emberevők mancsai közé!

MISKI FERENC BIZALMI, JÓ MUNKÁJÁVAL ELŐMOZDÍTJA A BÉKEKONGRESSZUS SIKERÉT

„T. Közlekedés Szerkesztősége! Mindig azt tartom szemelőtt, hogy egy bizalmi sohasem lehet munkájával teljesen megelégedett. Mindig többet akartam, mint amit sikerült elérnem és azt tartom munkámban szemelőtt, hogy könnyebb fizikai erőkifejtéssel, jobb munkamegszervezéssel érjek el nagyobb eredményt.

A csoportértekezleteken, melyeket kétszer tartunk egy héten, a csoport tagjai teljes létszámmal jelen vannak. De ezenkívül

a személyi, réteges agitációt sem hanyagolom el, mert tapasztalatból tudom, hogy ez a célravezetőbb és eredményesebb.

Jó példa erre a békekölcsönjegyzés, amikor csoportom minden tagja 600 forinton felül jegyzett.

Valamennyi tagot beszervezlem a naponkénti sajtóolvasásba. A „*Szabad Nép*"-ről. Pártunk lapjáról nem is szólva, büszkén mondhatom, hogy csoportomban mindenki „*Népszava*"-előfizető.

Ebédszünetben megvitatjuk a problémákat és politikai eseményeket.

Csoportom minden tagja kötött hosszúlejáratú versenyszerződést

és elég szép eredményeket érünk el. Mint műszaki vezető, minden támogatást megadok ahhoz, hogy szaktársaim a vállalásokat teljesíteni is tudják.

November 2-re, *Rákosi* elvtárs kiszabadulásának 10. évfordulójára, valamint november 7-re, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójára.

mindannyian munkafelajánlást tettünk, amit végre is fogunk hajtani.

A műszaki vezetőséggel karöltve, mindent elkövetünk, hogy a munkához szükséges előfeltételeket biztosítsuk.

A politikai felvilágosító munka folyik. Úgy az egyéni beszélgetések, mint a csoportértekezletek során tudatosítom a munkafelajánlás politikai jelentőségét. A szűk keresztmetszeteket a csoporton belül magunk megoldjuk és csak, ha már mi nem tudunk megbírkózni velük, fordulunk az üzemvezetőség felé.

Az „*1000 kocsit a forgalomnak, terven felül!*"-mozgalomba műhelyünk is bekapcsolódott. Ebből az én részortom 50 futójavításos kocsi megjavítását vállalta. Ebben a nagy munkában, a körülöttem lévő bizalmiak is segítenek. A politikai felvilágosító munka állandóan felszínen van, nem állunk meg egy pillanatra sem. Állandóan csak előre, egy magasabb célért. Ezzel akarjuk még fényesebb ünneppé tenni a dicsőséges Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulóját.

A felajánlási mozgalomban, valamint a Békekongresszus sikere érdekében hasznosítani fogjuk az elmúlt hetekben a békekölcsönjegyzésnél és a tanácsválasztásnál alkalmazott és bevált rétegagitációs tapasztalatokat.

Nekünk, bizalmiaknak, a magunk területén sikra kell szállnunk a Párt elénk tűzött feladatai megvalósításáért. Oda kell hatnunk, hogy a vasutasság megoldja a soha nem látott őszi forgalom problémáit. Minden erőnket arra kell összpontosítanunk, hogy tovább gyorsítsuk a kocsiforduló, emeljük a sebességet. Ez nagymértékben függ a bizalmiak jó munkájától. Vegyük át a szovjet bizalmiak tapasztalatait, érezzünk az ő lángoló hazaszeretetükkel, és akkor minden nehézséget legyűrve, sikeresen fejezzük be az őszi csúcsforgalmat s ezen keresztül erősebb lesz hazánk, mint a béke egyik bevehetetlen bástyája az imperialistákkal szemben.

Szabadság!

Miski Ferenc 20-as bizalmi, a Szombathelyi Járműjavító ÜV művezetőhelyettese."

Kardos Károly bizalmi átveszi Miski Ferenc tapasztalatait és megjavítja munkáját

Balról jobbra: Kardos Károly és Miski Ferenc 20-as bizalmik

„T. Szerkesztőség! Meg kell mondanom őszintén, hogy megbízásomat nem láttam el azzal a lelkesedéssel, amellyel voltaképpen neki indultam a megtisztelő feladat elvégzésének.

20-as bizalmi munkámat azért nem tudtam tökéletesen ellátni, mert

nem tartottam meg rendszeresen a csoportértekezleteket és nem fektettem súlyt az egyéni agitációra sem.

Most azonban, hogy a munkaverseny újjászervezése megtörtént, és csoportom tagjai egy helyen dolgoznak, — így több lehetőségem van a tagokkal való gyakoribb érintkezésre.

Igyekszem munkamódszeremet is javítani és arra törekszem, hogy termelékenységemet erősen fokozzam. Az igazság az, hogy amikor kevesebbet törődtem, vagy egyéb oknál fogva törődhettem csoportom tagjaival, teljesítményszázalékom is visszaesett. Éppen ezért üzemünk jó eredményt felmutató és bizalmi munkáját is jól végző munkástársamat, *Miski* Ferencet kértem arra, hogy tapasztalatait közölje velem. *Miski* Ferenc ezt örömmel és elvtársi segíteni akarással meg is tette. Most már rajtam a sor, hogy munkámat javítsam.

Ezentúl minden héten rendszeresen megtartom a bizalmi csoportértekezleteket. Az ebédszünetek alatt pedig újságolvasással és egyénenkénti agitációval oda fogok hatni, hogy fokozzam csoportom tagjainak politikai öntudatát, felvilágosítsam a szocialista munkaverseny jelentőségéről, az ötéves terv időelőtti befejezésének szükségességéről, a béke megvédésének döntő fontosságáról.

Minden erőmmel azon leszek, hogy a Békekongresszus sikerét elősegítsem és hogy az ifik a Békekongresszusra tett felajánlásukat hibapont nélkül teljesítsék.

Kardos Károly, 20-as bizalmi, a Szombathelyi Járműjavító ÜV dolgozója."

Megkezdte működését a Vasutas Szakszervezet Társadalombiztosítási Központja

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa, — amint azt már előzőleg megírtuk — az 1950 évi 36. számú törvényerejű rendeletével a Magyar Államvasutak Betegségbiztosító Intézetét ezévi szeptember 30-ával megszüntette.

MAV BBI által ellátott feladatok közül a készpénzsegélyek, tehát a táppénz, szülészeti, temetkezési segélyek, gyógyszer, gyógyászati segédeszközök, ellátásos gyógyfürdőbe történő beutalások, valamint a félszázalékos önkéntes támogatási alap ügyvitelét a Vasutas Szakszervezetbe tömörült dolgozók vették át és a fenti ügyek intézését október hó 1-től kezdődően már a Vasutas Szakszervezet Társadalombiztosítási központja látja el.

A Társadalombiztosító Központ ezúton értesíti valamennyi tényleges és nyugdíjas igénujogosult tagjait, hogy székhelyüket a Budapest, VII., Erzsébet-körút 43—45. szám alól, Budapest, VI., Rózsa Ferenc- utca 67 (I. em.) szám alá helyezték át.

Özv. Kovács Károlyné: „Köszönöm, hogy gyermekeink jelenével és jövőjével atyailag törődnek"

„T. Közlekedés! Karcsi fiam nem sokkal ezelőtt tért vissza a Magyar Dolgozók Pártja szociális gondoskodása eredményeként, a Balatonszabadiban töltött nyaralásából.

Kisfiam ma is tele van a nyaralás szép emlékeivel és esténként azokról mesél. Tegnap éjjel vissza is álmodta a számára elérhetetlennek tűnő gyönyörű heteket. A visszaemlékezéstől csillogó szemébe tekintve, hirtelen eszembe jutott, hogy még meg sem köszöntem azt, ami ezt az örömteli csillogást gyermekem szemében létrehozta.

Most itt, kissé késve, de soha nem múló hálával köszönöm meg a Magyar Dolgozók Pártjának és jóságos vezérének, Rákosi Mátyás elvtársnak azt a boldogságot, hogy soha el nem feledhető emlékekkel szépítette meg kisfiam gyermekkorát.

Köszönöm, hogy gyermekeink jelenével és jövőjével atyailag törődnek. Akkor, amikor Koreában az amerikai támadás következtében az ottani gyermekek sorsa a bombázásoktól való reszketés és pusztulás, addig az én kisfiam visszaemlékezésein mosolyoghato. .. s ezt nyugodtan, a béketábor erejében való rendithetetlen bizakodással, biztonságérzettel tehetem és dolgozhatok jövőjéért.

Szabadság!

özv. KOVÁCS KÁROLYNÉ
a Debreceni Járműjavító ÜV gyári munkásnője."

A Soproni Lokomotív Sport Kör eredményekben gazdag 10 hónapja

„T. Közlekedés! Sportegyesületünk teljes egészében magáévá tette a magyar népi sport célkitűzéseit és az egyesület szakszervezeti vonalon már korábban történt átszervezésének teljesítése érdekében hetes bizottság vezette az ügyek intézését. Ez a nagyjelentőségű politikai és sportbeli átszervezés a sportélet fokozott fellendülését eredményezte.

Büszkén kiemelhetjük, hogy az MHK-mozgalomban, folyó évben úgy az első, mint a második próbázási időszakban elsőnek jelenthettük a százszázalékos teljesítmény elérését.

A tömegsport megvalósítása érdekében labdarúgó szakosztályunk mellett kosárlabda, céllövő, röplabda, tekéző, tenisz és turisztikai szakosztályunk, sakkozóink és asztaliteniszezőink működésére helyeztünk súlyt. A téli időszakban si-sport területén is élénk tevékenységet fejtettek ki dolgozóink.

A sportolók ideológiai képzésére megtettünk mindent és a játékosértekezleteket minden alkalommal politikai továbbképzésre alkalmas előadásokkal egészítettük ki.

Labdarúgó szakosztályunk első csapata az NB II. o. bajnokság Nyugati csoportjában vesz részt. Utánpótlásunk biztosítására második csapatunk a kerületi bajnokság I. osztályában küzd. Ifjúságunk nevelésére a kerületi bajnokságra beneveztük sportoló fiataljainkat. Sportbeli eredményeink alapján sportegyesületünket felvették a Lokomotív élcsapatok sorába.

Kosárlabdázóink két férfi és két női és az utánpótlás biztosítására kölyökcsapatot szerveztek. Női csapatunk az NB II. o. bajnokság élén áll és előreláthatólag bejut az őszi forduló befejeztével az NB. I. osztályba. Férficsapatunk az NB. II. bajnokságban szerepel eredményesen.

Az év folyamán egész sor kiemelkedő rendezésünk volt, amely sok sikert hozott számunkra. Május 1-én felavattuk az új röplabda- és kosárlabda-pályát. Június 9-én labdarugó-villámtornát rendeztünk, melynek első díját a Soproni Lokomotív vitte el. Hosszan sorolhatnánk az év folyamán azokat, amelyek szervesen kapcsolódtak a szocialista munkaverseny, „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címért megindult verseny, a koreai felajánlás, a békekölcsönjegyzés, a tanácsválasztás kapcsán rendezvényeinkhez Sportolóink élenjártak a békekölcsönjegyzésben is.

Hasonló jó munkát végeznek sportolóink november 7-ére és a Békekongresszussal kapcsolatban is. Valamennyien tudjuk, hogy a sport élenjáróinak a munka területén is meg kell állni a helyüket a termelés emelésével, a szocialista munkaverseny fokozásával, a kocsiforduló leszorításával. Mi, soproni vasutas sportolók összefogunk és oda hatunk, hogy itt, a nyugati határszélen szilárd bástyái legyünk a békefrontnak, harcra készen a béke, az építőmunka, eredményeink megvédésére.

Pers János

KULTÚRBRIGÁDJAINK *nagy felkészültséggel és sikerrel végzik felvilágosító munkájukat* A BÉKEKONGRESSZUS ELŐKÉSZÍTÉSÉBEN

„A *„Közlekedés"* Szerkesztőségének! Szeretnék beszámolni arról lapunk nagy nyilvánosságának, dolgozótársaimnak, hogy a Szombathelyi Járműjavító ÜV kultúrbrigádjai milyen nagy lelkesedéssel és felkészültséggel végzik felvilágosító munkájukat a békekongresszus előkészítésében nemkülönben az elmult napokban lezajlott tanácsválasztásoknál.

A kultúrbrigádok tagjai hétköznapokon munkaidő után és vasárnapokon gyalog, vagy vonaton látogatják a közeli falvakat, hogy a falvak dolgozóit felvilágosítsák a békekongresszus, a béke ügyének fontosságáról. Hasonló módszert követtünk a választásoknál is. A tanácstagjelölteket felkerestük munkahelyükön, vagy otthonukban és kedves, közvetlen műsorral köszöntöttük őket.

A röpgyüléseken hangulatos műsorokat adtunk és szinte várják mindenütt a brigádjainkat.

Persze voltak hibák is, amelyről ugyancsak beszélni kell. Sokhelyen nem értesítették a falvakat időben az érkezésünkről. Hogy kultúrműsorainkat mégis állandóan zsúfolt nézőtér előtt adhattuk elő, annak köszönhettük, hogy a brigádtagok rugalmasak voltak és maguk agitálták meg a dolgozókat, hogy műsorunkat nézzék meg.

A békeszerdákon, az ebédszünetben, rövid műsorral tesszük ünnepélyessé és serkentőbbé a munkanapot.

Itt meg kell emékezni arról is, hogy a békekölcsönjegyzésnél kultúrbrigádjaink dicséretesen vették ki részüket a népnevelő munkából és a jegyzésnél is példát mutattak a dolgozóknak.

A békekongresszusra munkára serkentő, lelkesítő műsorokkal készülünk,

hogy a dolgozók, velünk együtt, harcosan készüljenek a béke megvédésére.

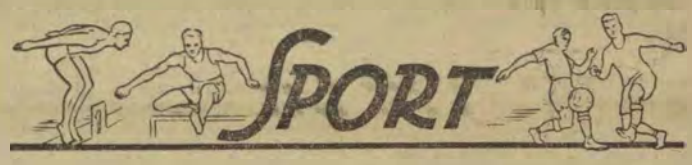
Nagy lelkesedéssel készülünk november 7-nek, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójának megünneplésére.

Kultúrbrigádjaink munkáját nagyban elő fogja segíteni az, hogy a most már befejezés alatt álló új kulturotthonunkban megfelelő próbákat és előadásokat tarthatunk. Kultúrotthonunk körülbelül november 15-re elkészül. Erre az alkalomra szintén nagy ünnepi műsorral készülünk.

Valamennyiünket áthatja a béke ügyének megvédésére irányuló dacos elszántságunk. Nap mint nap látjuk városban és falvakban, a saját üzemünkben, hogy a jól összeválogatott, a realista irodalmat, színművészetet propagáló előadásainknak, s főként a szovjet kultúrnagyságnak milyen hatalmas agitációs ereje van dolgozóink termelékenységének növelésére, s arra a békeharcra, amelyet a hazánkat felszabadító Szovjetunió és *Sztálin* elvtárs vezet a szebb és jobb holnapért.

Azon leszünk, hogy kultúrbrigádjaink a dolgozók széles tömegeivel megismertessék a szocialista kultúra fontosságát, jelentőségét, megszeretessék azt és ennek hatása állandóan növekedjen úgy a termelés és az ellenség elleni harc területén, mint a béketábor erősítésében.

Tóth Rózsa
ÜB. kultúrfelelős."

Sportolóink százszázalékosan lepróháztak az MHK második időszakából, hogy ezzel is bizonyítsák harcos elszántságukat a béke megvédésére

A vasutas sportolók többezres tábora nagy felkészültséggel és fiatalos lendülettel jelentkezett az MHK második időszakának próbázásaira. Ezzel is bizonyságot tett arról, hogy harcos elszántsággal készen áll a béke megvédésére. Tudják, hogy a nemzetközi helyzet élesedik, a háborús veszély egyre nő. De azt is tudják, hogy a háborús gyujtogatók csak az erősek szavát értik meg.

Sportolóink jól tudják, hogy a béke megvédésének ügye a mi kezünkbe van letéve. Erős országtól, egységes, harcrakész népektől félnek a háborús gyujtogatók. Éppen ezért sportban, termelő munkában egyaránt, sztahanovista szívóssággal azon vannak, hogy eredményeiket növeljék.

Molnár Kálmán, a Szombathelyi Járműjavító ÜV. sportfelelőse lapunkhoz irt levelében, többek között így ir:

„Mind az MHK, mind az üzemi bajnokságok, edzetté teszik a dolgozó társainkat, s ezáltal növelik a termelékenységet és tovább erősítik a béketábort. Az öntudatos sportoló egyben szívós és lelkes békeharcos is, aki úgy sportol és úgy dolgozik, hogy minden kitünő eredménye ökölcsapássá váljon az imperialista háborús uszítók elleni harcban. Ezért jelentőségteljes dolgozóink helytállása az MHK-mozgalomban és sportolóink példamutatása a tömegsportban résztvevők felé."

A szombathelyiek csakúgy, mint az ország többi üzemi sportfelelősei a próbázás előtt az üzemi pártszervezettel kiépítették az osztályok sportaktiváit és ütemezték az MHK-próbázásokat. Minden nap egy-egy üzemrész próbázott le. A mozgalmat, annak jelentőségét, minden hazáját szerető és eddigi eredményeinket féltő sportoló megértette. Nem hagyták abba az üzemekben a sportolást, hanem az osztályok között egyfordulós bajnokságot rendeztek labdarúgásban, röplabdában és tekében. A szombathelyiek bíznak abban, hogy november 15-re elkészül kultúrotthonuk is, és akkor megrendezik az asztalitenisz bajnokságot.

A vasutas sportolók edzik magukat és jó sportmunkájuk mellett élenjárnak a termelésben is, mint Bóbis Gyula, Gulla István és sokan mások, hogy ezzel is megmutassák: készek a béke védelmére.

Az 1950/1951 fűtési évre engedélyezett tüzelőanyag-utalványok csak december 31-ig érvényesek. A MAV Háztartási Tüzelőanyagellátó Üzemi Vállalat értesítése szerint a tényleges és nyugdíjas vasutasok számára kiadott tüzelőanyag-utalványokra járó tüzelőanyagot folyó év végéig valamennyi igénjogosult feltétlenül vételezze ki, mert 1950 december 31-e után ezekre az utalványokra tüzelőanyagot kiszolgáltatni nem szabad.

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GÁSPÁR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: **FÖLDVÁRI ALADÁR** (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: **TÓTH BÉLA** (Gépjárművezetők Szaksz.), **IVAN MIKLÓS** (Szállítómunkások Szaksz.), **FERZSIGÁN LÁSZLÓ** (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—887, 126—452, 124—893.
Szikra Lapnyomda NV. Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM, 22. SZÁM. * MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN * 1950 november 1.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom dicső hagyományait követve semmisítsük meg az ellenséget, sztahánovista lendülettel növeljük a termelékenységet és még elszántabban védelmezzük a béke ügyét

„Minél nyíltabban törnek az amerikai imperialisták egy harmadik világháború kirobbantására, annál világosabban és láthatóbban emelkedik ki a Szovjetunionak, mint a világbéke őrének felbecsülhetetlen szerepe. A béke és a haladás minden híve csak a köszönet és hála hangján emlékezhet meg arról a következetes és szívós harcról, melyet a Szovjetunió a béke érdekében az Egyesült Nemzetek Szervezetén belül az amerikai háborús gyujtogatókkal szemben folytat."

(Rákosi Mátyás elvtárs beszámolójából a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége 1950 október 27-i ülésén.)

Harminchárom éve annak, hogy győzött Oroszországban a Nagy Októberi Szocialista Forradalom, amely új korszakot nyitott meg az emberiség történetében. Ha végiglapozzuk az emberiség korábbi történetét, — el lehet mondani — nincs olyan esemény benne, amely világtörténelmi jelentőségére nézve összehasonlítható volna a Nagy Októberi Szocialista Forradalommal.

Sztálin elvtárs mondotta: *„... Az Októberi Forradalom győzelme gyökeres fordulatot jelent az emberiség történetében, gyökeres fordulatot a világkapitalizmus történelmi sorsában, gyökeres fordulatot a világproletáriátus szabadságmozgalmában, az egész világ kizsákmányolt tömegeinek harci módszereiben, szervezeti formáiban, mindennapi életében és hagyományaiban, kultúrájában és ideológiájában."*

A kapitalista világ könyörtelen kizsákmányolásával és a dolgozók állati elnyomásával ellentétben, a föld egyhatod részén, új, valóban szabad élet szilárdult meg. A dolgozók, a történelemben első ízben vették kezükbe az államhatalmat, örökre levették magukról a kapitalizmus bilincseit, s lehetőséget nyertek arra, hogy többé ne a naplopóknak, hanem maguknak saját hazájuknak dolgozzanak.

A béke szavát hangoztatva született meg a szovjet hatalom, a dolgozók hatalma. A békére való felhívás volt ennek a hatalomnak első megnyilvánulása. Békét kívánt az alkotó, teremtő munka számára, az új, boldog élet építése számára.

A szovjet nép természete szerint, céljai és törekvései szerint alkotó és teremtő nép. Az egykori, elmaradt országból, hatalmas ipari állammá fejlődött — a világ leghaladottabb kollektivizált mezőgazdaságával. A Szovjetunió már 1937-ben első helyre került Európában az ipari termelés méreteit tekintve, és megelőzte Angliát, Németországot és Franciaországot. A szovjet ipar a legutóbbi 20 év alatt nyolc és félszeresére nőtt. Az Egyesült Államok ipara ezzel szemben másfélszeresnél alig fejlődött nagyobbra.

A Szovjetunióban mindörökre likvidálták a kizsákmányoló osztályokat, megszüntették az embernek ember által való kizsákmányolását, a nemzeti viszályokat. Végérvényesen eltünt a munkanélküliség, a tömegek nyomora és koldusbotra jutása. Boldog és örömteli lett az élet a szovjetek országában.

A szovjet nép a szocializmus megépítése után hozzáfogott a kommunizmus nagyszerű épületének felépítéséhez. Ez a cél újabb hőstettekre, újabb alkotásokra lelkesíti a szovjet embereket a munka terén. Egyik legfényesebb bizonyítéka annak a nagy erőnek, amelyet a szovjet emberek szabad munkája képvisel, a Szovjetunió népgazdaságának háborútuáni helyreállítása és továbbfejlesztése.

Most az imperialisták megkísérlik újabb világháború kirobbantását. Az imperialisták élén az Északamerikai Egyesült Államok kapitalista mágnásai állnak, akik arra törekednek, hogy megszerezzék az uralmat az egész világ felett. Truman elnök bejelentette az amerikai közgazdaság militarizálását. Az amerikai rablók ontják már a hős koreai nép vérét és arra törekednek, hogy leigázzák Koreát.

A Szovjetunió következetesen folytatja békepolitikáját s bátran harcol a háborús gyujtogatók ellen. Békés munkával van elfoglalva a szovjet nép is. A szovjet közgazdaság békés fejlődésének meggyőző bizonyítékai lehetnek a szovjet kormány közelmultban kiadott rendeletei, melyek újabb gigantikus építkezésekről szólnak. A Volgán, ezen a nagy orosz folyamon, Kujbisev és Sztálingrád közelében megkezdődik a világ legnagyobb teljesítményű két vízierőművének építése. Többek között 14 millió hektárnyi aszályos területet fognak öntözni vele. Közép-Ázsia sivatagjaiban megkezdik az 1100 km hosszúságú Turkmén Főcsatornának és a vele kapcsolatos három vízierőműnek építését.

A kapitalizmus háborút hoz, a szocializmus a béke ügyét szolgálja. A kapitalizmus nyomort, pusztulást, halált zúdít a népekre, — a szocializmus kultúrát, jólétet, virágzást és boldogságot biztosít részükre.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom gyümölcsét minden lépésénél látja a szovjet nép, amely évről évre jobban él. A hatalmas országban évről évre nő az árubőség, emelkedik a dolgozók keresete, nagyobbodik vásárlóképessége. A békéért, az alkotásért, az örömért és a boldogságért dolgozik a szovjet nép. A munkások, a kolhozgazdák, a mérnökök és agronómusok, tudósok és írók, vasutasok, bányászok minden gondolata arra irányul, hogy az országban még nagyobb bőséget teremtsen az anyagi és kulturális javakból. Ezt a feladatot tűzte maga elé az Októberi Forradalom, s ennek a feladatnak a teljesítéséért harcolt önzetlenül a szovjet nép.

És nemcsak magukra gondolnak a szovjet emberek, akkor amikor az új életet építik. A fasizmus ellen viselt háború idején nemcsak saját hazájuk védelmére gondoltak. Az egész világot megszabadították a náci hordáktól. Most is ugyanez a helyzet. Amikor a kommunizmus napsugaras épületét emelik, egyben arra törekednek, hogy az emberiséget megszabadítsák egy újabb világháború veszedelmétől. Mert más országok dolgozóinak érdekei ugyanolyan közel állnak a szovjet néphez, akárcsak saját érdekeik.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom dicsőséges évfordulóján a hatalmas és győzedelmes szovjet nép újabb erővel nyilatkoztatja ki azt az akaratát, hogy kész harcolni a békéért, az imperialista háborús gyujtogatók ellen. A hatalmas Szovjetunió önzetlen munkájával a jövőben is védelmezi a népek közötti barátság és testvéri együttműködés szent ügyét.

„A Szovjetunió békepolitikája — mondotta Molotov —, nem múló jelenség. Ez a politika népünk életérdekeiből, életbevágó szükségleteiből, abból a törekvésből ered, hogy minél gyorsabban emelje az anyagi jólétet."

Az Októberi Forradalom győzelme óta a népek békéjéért folyó küzdelemben döntő fordulat állott be. A világ békét akaró népeinek hatalmas támasza a szovjet állam. A Szovjetunió anyagi és erkölcsi hatalmával útját állja a háborús uszítók tervei megvalósulásának.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalomban született Szovjetuniónak köszönhetjük felszabadulásunkat a fasiszta rabság alól, szabadságunkat, hazánk függetlenségét és azt, hogy gazdag tapasztalatainak felhasználásával, támogatásával mi is elindulhattunk a kommunisták vezetésével a szocializmus útján.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom, *Lenin, Sztálin* tanításai hatására született meg a Magyar Kommunista Párt, amely 1918-ban, az orosz példa nyomán indult el új hazát építeni Magyarországon és amelynek olyan nagyszerű vezetője van, mint a mi forrón szeretett *Rákosi* elvtársunk, *Sztálin* legjobb magyar tanítványa.

A felszabadulás óta eltelt idő alatt a világ haladó népei, közöttük a magyar dolgozó nép, megismerte, rajongásig megszerette a nagyszerű barátot, a hű szövetségest, a készséges segítőtársat, mindannyiunk igazi eszményképét: a Szovjetuniót és annak bölcs vezérét, nagy tanítómesterünket, *Sztálin* elvtársat.

Az Októberi Forradalom 33. évfordulóján a hatalmas Szovjetunió felé fordulnak a világ népei, amelyek meg akarják védeni békéjüket és szabadságukat. A világ békeszerető népei, a Szovjetunióval élükön, a nagy *Sztálin* vezetésével végleges győzelmet aratnak az imperializmus — háborút előkészítő — sötét erői fölött.

Nekünk az a kötelességünk, hogy győzelemre segítsük a béke szent ügyét. Az a kötelességünk, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom dicső hagyományait követve semmisítsük meg az ellenséget, sztahánovista lendülettel növeljük a termelékenységet és még elszántabban védelmezzük a béke ügyét.

Mire kötelezik bennünket a forradalom dicső hagyományai, mire kötelez bennünket a hála és a hűség érzése a Szovjetunió és *Sztálin* elvtárs iránt? Mire kötelez az a tény, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelmének köszönhetjük felszabadulásunkat. Azt, hogy ma békében építhetünk, szabadságban élhetünk, hogy szocialista hazaszeretetünk izzásában létrehoztuk a nép egységét, megválasztottuk a tanácsokat és határtalan lelkesedéssel soha nem látott jólétet teremtünk országunkban, a szocializmus építése során.

Mire kötelez bennünket a kommunisták, a Párt, *Rákosi* elvtárs iránt érzett szeretetünk és ragaszkodásunk, akik győzelmeinket szervezik, a dolgozó népet győzelemről-győzelemre vezetik a szocializmus felé vezető úton.

Arra kötelez bennünket a hála és a hűség, a szeretet és a ragaszkodás forró érzése, hogy kövessük a világbéke őrét, a Szovjetuniót, a nagy *Sztálint*, dicsőséges Pártunkat, szeretett *Rákosi* elvtársunkat a szebb és jobb holnap felé vezető úton.

Arra kötelez, hogy kelljünk a béke védelmére az új világháborúra uszító imperialistákkal szemben. Ne csak óhajtsuk a békét, hanem álljunk helyt

(Folytatás a második oldalon.)

(Pál György plakátja után rajzolta Pávich Béla)

MEGVÉDJÜK A BÉKÉT!

„... A magyar dolgozó nép nemcsak kívánja a békét, de el van tökélve arra, hogy minden eszközzel meg is védi... Ezért lesz a béke híveinek magyarországi kongresszusa újabb hatalmas demonstráció népünk békevágya és békeakarata mellett.

(Rákosi Mátyás elvtársnak, 1950. X. 27-én az MDP Központi Vezetőségi ülésen mondott beszédéből.)

ÉLJEN A DICSŐSÉGES NAGY OKTÓBERI SZOCIALISTA FORRADALOM 33. ÉVFORDULÓJA!

A békéért, a háborús gyujtogatók ellen

Írta: D. Zaszlavszkij, a Szovjet Békevédelmi Bizottság tagja

A Szovjetunióban és az egész világon hatalmas méreteket öltött a békeharc. A béke hívei mozgalmának sikere megtépte az imperialista tábort. Még ellenségeink is beismerik, hogy a béke híveinek mozgalma reális erő, amely kihuzza a talajt az agresszorok lába alól. Amikor az imperialisták látják, hogy a béke hívei milyen egészen harcot folytatnak a béke védelmében, nyilvánvalóan vigasztalan képet átnak.

Az imperialisták ügyetlen kisérletek tesznek arra, hogy átállítsák propagandájukat és álcázzák háborús politikájukat. Egy publicista megszámolta, hogy Truman egyik nemrég elmondott beszédében ötvenszer használta a „béke" szót. Acheson ugyancsak arra törekszik, hogy az amerikai imperializmus kalóz politikáját a békéről való fecsegéssel leplezze. Mindez sikertelen kisérlet arra, hogy aláássák a béke hívelnek mozgalmát és ugyanakkor kirobbantsák az új világháborut.

Az amerikai imperialisták Koreában az agresszió előkészitéséről áttértek a közvetlen agressziora. Ezt az arcátlan háborút az amerikai imperialisták a Biztonsági Tanács törvénytelen határozatával és az Egyesült Nemzetek Szervezetének zászlajával akarják leplezni.

Az amerikai imperialisták egyik célja Koreában kétségtelenül az a törekvés, hogy meghiusitsák a békekampányt, megrágalmazzáak a Szovjetuniót és a népi demokrácia országait, hogy a „béke megbontóinak" tüntessék fel őket és saját bűnüket másra háritsák. De ez nem sikerül nekik. Az Egyesült Államok koreai és taivani agressziója az emberek százmilliónak hatalmas tiltakozását hivta ki. Az atomfegyver betiltását követelő stocholmi békefelhivás aláirói most ezzel a jelszóval kelnek fel az amerikai agresszorok ellen: „El a kezekkel Koreától!" A stockholmi békefelhivás aláiróinak száma eléri az 500 milliót s minthogy csak a felnőttek irták alá, úgy számithatjuk, hogy a a föld lakosságának egy harmada aláirta, tehát a földön minden harmadik ember az imperialisták fegyveres agressziv politikájának aktiv ellensége.

A békemozgalom növekedéséről és erejéről tanuskodik az emerikai imperializmus dühöngése, angol és francia csatlósainak fejvesztettsége. Amerikában minden békemegnyilatkozást államellenes bűntettnek tekintenek és minden hatóló ember ellen szörnyű erőszakot alkalmaznak. Börtönbe vetik a tudomány és művészet legjobb képviselőit, kegyetlenül üldözik a legtehetségesebb amerikai énekest Paul Robesont. Franciaországban a reakciós kormány Washington parancsára teljesen megfosztotta tisztségétől a legkiválóbb francia atomtudóst Fredric Joliot Curiet.

A reakció mindenütt fokozza a kommunista pártok üldözésének politikáját. Ezt azért teszi, mert a kommunista pártok a békért, a demokráciáért, a szocializmusért folytatott harc legelső sorában haladnak.

A világ népei a háború, az agresszió ellenségei és követelik a koreai kérdés békés megoldását, a vadászati bombázások megszüntetését. E követelést támogatja minden békeszerető demokratikus kormány.

Az amerikai imperialisták, akik az emberiség ellen elkövetett sötét bűnökbe keveredtek és a gazdasági csőd szélén állnak, nem akarják megszüntetni a becsületen koreai háborút és azokat a reménytelen kisérleteket, amelyeket a szabad népek ellenállásának letörésére és világuralmuk megalapitására tesznek.

A béke híveinek hatalmas mozgalma, — amely napról-napra növekszik — gátat emel az imperialista tervek útjába. Az egész haladó, békeszerető emberiség reményét és kivánságát fejezte ki a Szovjetunió küldöttsége, amikor az Egyesült Nemzetek Szervezetének közgyülésén javaslatot tett az új háborús veszély elháritására és a népek békéjének, biztonságának megszilárditására. Ez a javaslat is a Szovjetunió békés külpolitikájának világos tanujele és kifejezi a szovjet nép egységes békeakaratát. A javaslat lelkes visszhangra talált a kapitalista országok dolgozó millióinak szivében is, akik a fegyverkezési hajsza és a sokmilliárdos háborús költségvetések a dolgozókat éhezésre, halálra itélik. A javaslat figyelmezteti a kapitalista országok agresszív kormányait felelősségükre és felszólitja őket, hogy hagyjanak fel az új világháború kirobbantására irányuló kisérleteikkel és ne akarják az emberiséget a nyomor és szenvedések örvényébe taszitani.

Nem félünk a háborútól, erőink kiállták a próbát. Országunk hatalmas és erős. Békét akarunk, nem kivánunk háborút, de könyörtelenül visszaverünk mindenkit, aki országunk szabad és békés fejlődésére tör. Ne felejtsék el az agresszorok sem azt a leckét, melyet a fékevesztett német imperialistáknak adtunk. Ha a többi imperialisták nem akarnak erre a leckére emlékezni, ez annál rosszabb nekik.

Nyugodtan és szilárd meggyőződéssel gyarapitjuk a béke erőit és fel-fel kél a béke embereinek tekintete, többen tanulják a békéért, a demokráciáért, a szocializmusért vivott nagy harcot, amelyet Lenin-Sztálin pártja, a nagy Sztálin, a béke zászlóhordozója, a népek nagy tanitója vezet.

A győzelem az igazságért küzdő népeké lesz

Magyar hajós levele bebörtönzött francia társához

Kedves Henri Martin bajtárs!

A közelmult napokban olvastam a Népszavában, hogy a francia biróság öt évre itélt, mert szót mertél emelni az amerikai imperializmus irányitása alatt folyó vietnami háború ellen.

Felháborodva értesültem a francia munkásnyúzó kormány ezen újabb galád cselekedetéről. Felemelem tiltakozó szavam és tudom, hogy az összes magyar tengerész és hajós dolgozók jogos felháborodását fejezem ki.

Látom azt, hogy a Marshall-segély „áldásaiban" részesülő országokban a dolgozók milyen drágán fizetik meg az imperialista célokat szolgáló vezetőik galádságát. Nálunk ezzel szemben termelő és épitő munkánkkal tesszük szilárdabbá békénket.

Beszámolok neked arról, hogy szabadon beszélhetünk a békéről. A békeíveket is nyugodt lelkiismerettel irtuk alá, mert szabad országban a mi jövönket épitjük. Mi, magyar dolgozók az imperialisták aljas merényleteire több és jobb munkával válaszolunk. Gyilkoló szerszámok helyett: hidakat, házakat, kórházakat és közlekedési eszközöket gyártunk. Most kezdjük meg népi demokráciánk legnagyobb alkotásának, a Dunai Vasmű-nek épitését. Ami hiven tükrözi békés szándékunkat.

Mi munkánkkal harcolunk a Te kiszabadulásodért és a szabadságukért küzdő népek végső felszabadításáért. Nem kétséges, hogy a végső győzelem az igazságért küzdő népeké lesz.

Ebben a biztos tudatban küldöm harcos üdvözletemet neked és a francia tengerészeknek. S Te várj törhetlen hűséggel, mert a mi békeharcunk közelebb hozza a Te kiszabadulásod napját is.

Bajtársi üdvözlettel:
KOVÁCS ANTAL,
tengerész hajóács.

LEVELEZŐINK SZÍNES RIPORTOKBAN SZÁMOLNAK BE A TANÁCSVÁLASZTÁSOKRÓL

1950 október 22. Ezt a napot sohsem fejezi el a dolgozó magyar nép. Régen láttunk ilyen elkesedést, a béke ügye mellett kiállást, régen láttunk így hitet tenni az ötéves terv megvalósitásáért, a dolgozó magyar nép egységéért.

Munkásleveleződnk színes riportban számoltak be a nagy eseményről, a népszavazásról, a dolgozó nép ünnepnapjáról.

Fehérvári József például leirja, hogyan indult el Budapest—Soroksári-út állomásról a *„Tanácsvonat"*.

„Budapest—Soroksári-úton hatalmas lendületet vett a munkaverseny — irja levelében. — Az állomás dolgozói mindent elkövetnek, hogy *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* cimért indított versenyben élrekerüljenek. A mi állomásunk kapta meg a legutóbbi kiértékelésnél a legjobb forgalmi szolgálattevőnek és a legjobb kocsimesternek járó vándorzászlót. Elhatároztuk, hogy a vándorzászlók ünnepélyes átadásakor,

a tanácsválasztások tiszteletére a négyes kapcsolt szovjet mozgalomban vonatot fogunk indítani.

A Szabad Kikötő dolgozói mindent elkövettek, hogy a vonathoz szükséges elegyet időben rendelkezésünkre bocsássák. 21-én ünnepi diszbe öltöztették vasutasaink az egész állomást. Népneveléink jó munkáját bizonyitotta, hogy valamennyien átéreztük felajánlásunk fontosságát. Sikerült. A szerelvény már összeállitva állott, útra készen, mikor *Lengyel* József elvtárs, a munkaérdemrendes, élmunkás, sztahanovista mozdonyvezető gyönyörűen dekorált 424 111-es mozdonyával befutott az állomásra.

Az öröm és lelkesedés hatása alatt pillanatok alatt felkerült a tábla a mozdony elejére, *Lenin, Sztálin* és *Rákosi* elvtársak képei alá. A táblán ez állt: *„Budapest—Soroksári-út dolgozóinak tanácsvonata. Előre a Népfront győzelméért!"*

Lengyel elvtárs rövid ünnepség után *Bikás* Károly és *Medve* László sztahanovista fütőkkel hatalmas taps és éljenzés közepette elindult 126 tengely, 1871 tonna terheléssel, 50 km-es sebességgel Szeged felé.

A *„Tanácsvonat"* amerre robogott az úton, a dolgozó nép üdvözlésével, szeretetével találkozott.

★

Tóth Mihályné, a MAV-kórház OB titkára többek közölt igy számol be a nagy napról:

„A diadalmas örömteli hangulat, mely október 22-én, a tanácsválasztás napján, az ünneplő magyar népet elragadta, a kórház betegei közé is eljutott.

A betegek látva a kórház dolgozóinak lelkes készülődését, sokan önként jelentkeztek a lábadozók közül, hogy az osztályok diszitéséhez hozzájáruljanak. A felszabadult dolgozók, újabb győzelem ielétti örőme sokféleképpen nyilvánult meg az első tanácsválasztással kapcsolatban. Fokozott érdeklődés, dekorálás stb. mind azt mutatta, hogy megértették, ő értük történik mindez.

Megható jelenet tanui voltak a kórház gyermekosztályán, a kis betegeket látogató szülők. Az osztály orvosai, ápolónői és technikai személyzete kollektiven, kedves kis szavazóünnepséget szervezett meg a fentjáró beteg gyermekek részére.

Délelőtt 11 órakor a kis fentjáró-jókedvű betegek hosszú intézeti hálóingben, piros szalaggal hajukban, az erre a célra feldiszitett urna elé mentek és ott elénekelték az úttörő indulót. Utána a négyéves Varga Erzsike pajtás, a kórházban megtanult versikével felköszöntötte Budapest Városi Tanácsának első jelöltjét, szeretett *Rákosi* Mátyás pajtásukat.

Utána az összes apróságok (anyjuk boldogságtól könnyező szemétől kísérve) az urnához mentek és bedobták a kis szavazócédulájukat, mellyel a békére és a Népfrontra „szavaztak".

A játék, a szórakozás nagy örömet jelentett a kicsinyeknek. Ők még nem tudják, de a boldogság könnyei azért törtek ki a szülők szeméből, mert ők már tudják, érzik, hogy minden szavazat, amely a tanácsokra esett a felnőttek urnáinál, ezeknek a csöppségeknek, a fiataloknak szebb, ragyogóbb, boldogabb jövőjét formálja."

Baranyai Tibor ifjúmunkás levelezőnk, a soproni tanácsválasztásokról számol be, színes, tárcaszerűen megirt riportjában.

Így szavaztunk Sopronban

Mohón olvasta a választási névjegyzéket. Végre megpillantotta nevüket. Borsodi, Várallyai, Kusiics és Pálfi elvtársak nevei bizonyitékként hirdették, hogy ők is bekerülnek a tanácsba. — A mi üzemünk képviselői! — kiáltott fel hangosan. A körülötte állók csodálkozva néztek a munkásruhás fiatalember kipirult arcába. Nem ismerte közülük senki Bán Lajost. Nem értették meg öt, a fiatalember lelkesedését, ők ebből kiöregedtek.

A fiatalember tovább ballagott a Köztársaság-utján. Fejében kavarogtak a gondolatok. Meg mindig a délelőtti röpgyülésen járt az esze. Amikor Czuppon Sanyi az üzem eddigi eredményeit ismertette. A helyreállított vágányokról, a mozdony- és kocsiparkokról beszélt. Újjáépült hidak, mozdonyszereldék, mind a mi munkánk eredményei — mondotta a DISZ-titkár. Lajcsi jól emlékezett a dolgokra. — Igen! — mind ott dolgoztunk 45-ben egyemberként a vágányok közöti, hogy megindithassuk első szerelvényünket, hogy bekapcsoljuk az ország vérkeringésébe Sopront és ezáltal biztosithassuk demokratikus fejlődésünket. És sikerült!

Autóülközés zavarta meg Lajcsi gondolatait. Már a Széchenyi-téren járt. Pillantásait megragadta a Szakszervezeti Székház, most diszitik. Ekkor jutott eszébe, hogy este kivonulás lesz.

Hat órakor az üzemi zenekar paltogó indulója mellett vonultak testvériskolájukkal együtt a GYSEV „ifjik" a város utcáin. — Egy a jelszónk, a béke — messze szállt a dal ajkukról. A hideg őszi szél felkapta a hangot, végig suhunt vele az utcákon, tereken, bejutott a házakba, a bérpaloták legfelső emeletétől a legújabb munkáslakásokig mindent betöltött. Mindenütt megdobogtatta a dolgozók szivét.

Mindnyájunk óhaját fejezték ki azok az égőszemű munkásifjak, akiknek kezében úgy lobogott a vörösszáló, a fáklya, mint a béketábor legyőzhetetlen fegyvere.

Petőfi-téren, a szinház körüli emelvény körül álitak fel az üzemek, iskolák fiataljai, munkások, diákok, hogy méltóképpen megünnepeljék a tanácsválasztások előestéjét. Egymásután érkeztek a kisebb-nagyobb csoportok. Zászlóerdők, lampionok, fáklyák, tarkabarka színeket varázsoltak a nézők elé. A lelkes hangulatot fokozta a szünni nem akaró jelszók szózata. „Békét akarunk, tanácsokra szavazunk!"

Igen, a tanácsokra. Másra nem is szavazhat egy becsületes dolgozó sem — magyarázta Bán a társainak. Ez tünt ki az est további során Bognár polgármester szavaiból is, amikor ezeket mondotta: Ma a nép választja meg a tanácsokat, saját fiaiból. Ők képviselnek bennünket a szocializmus további épitésének éveiben."

A nép választ! Ez különösen megfogta Lajcsi figyelmét. Szivében felszakadtak a fájó emlékek. Gondolatai visszaszálltak egy őszi estére, amikor nagybátyjái elvitték és sohasem látta többé. Ők Budapesten laktak. Lajcsi akkor még kicsi volt, nem értette meg, hogy miért mondta az a szürösszemü egyenruhás a nagybátyjának: „Magát letartóztatjuk, mert baloldali, kommunista és ellenünk izgatott". Nagybátyja elbúcsúzott tőlük. Megsimogatta az ő fejét és azt mondta: „Fiam, járj mindig az egyenes úton, én mindig azt választottam!" Elmentek Németországba és sohasem hallottak felőle. Sokkal később, évek multva értette meg nagybátyja szavait. „Járj mindig az egyenes úton." Az útat Bán Lajcsi már megtalálta. Nagybátyja nyomdokain halad, a kommunisták útján. Azon az úton, melynek céljait kiharcoljuk és elérjük.

Éljen Rákosi! Sztálin, Rákosi! — ezek a kiáltások visszahoztak Lajcsit a jelenbe. Leikesen kapcsolódott bele az ünneplő tömeg hangulatába.

Hazafelé mentek. Az Előtvös-utcában egy asszony kapút diszitett. Négyéves kisleánya, miközben zöld galyakat adogatott anyjának, azt kérdezte — „Anyuka, ünnep van?" — édesanyja mosolyogva mondotta — „Ünnep lesz kislányom a mi ünnepünk!"

Felvirradt a nagy nap, október 22-e, a tanácsválasztások ünnepe. Az utcákon a kora reggeli órákban zsibongott a nép. Öregek, fiatalok egymás mellett siettek, hogy eleget tegyenek a szavazási kötelezettségüknek. Ünnepi diszbe öltözött a város. Mindenütt vörös és nemzetiszinü zászlókat lengetett a hideg őszi szél. Vörös drapériákon jelszavak, harsogó mikrofónok hivták fel a járókelők figyelmét és magyarázták a tanácsválasztás jelentőségét. A szavazóhelyiségek előtt sorba álltak az emberek. Mindenkin látszott, hogy tudatában van az előtte álló, fontos feladatnak. Hiszen a Népfrontra leadott szavazatuk egy-egy épülő tégla a szocialista fejlődésben. Szó nélkül vártak, mig rájuk került a sor. Gyönyörködtek a nivós kultúrmüsorokban, amivel az iskolák, üzemek kultúrbrigádjai szórakoztatták egész délelőtt az egybegyülteket.

A délutáni órákban tezárták a szavazóhelyiségeket. A rádió tizórás adása már Győr—Sopron megye eredményeiről is beszámolt.

A hétfő reggeli órákban is az eredményeket ismertette az üzem dolgozóival a harsogó mikrofon. Bán Lajcsi és társai egy pillanatra megálltak a munkájukban, amikor meghallották az eredményeket, egymásra néztek és boldogan kiáltották: „Győztünk!"

(Folytatás az 1-sö oldalról)

érte kemény munkával és ha kell harccal is. Nem fecsegésre, hanem áldozatkészségre és szilárd helytállásra van szükség.

A dolgozó magyar nép milliói éppen az elmult napokban tettek hitet arról, hogy a békéért folyó harcban hű fegyvertársai a Szovjetuniónak. Ezt bizonyitotta a békekölcsönjegyzés több mint egymilliárdos eredménye. Ezt bizonyitotta a vasutasok 66 milliós, a közúti közlekedési dolgozók közel 10 milliós, a gépjárművezetők 575 forintos átlagos, valamint a szállitómunkások több mint kétmilliő forintos jegyzése. Ezt bizonyitotta a békekölcsönnek közel 40 százalékkal való tűjegyzése a tavalyi tervkölcsönnel szemben. És végül ezt bizonyitotta október 22-e, amikor a magyar dolgozó nép, s közöttük a közlekedés szervezett dolgozóinak közel negyedmilliós tábora egyemberként szavazott, a boldog jövőnket jelentő ötéves terv, a béke megvédése mellett.

Arra kötelez bennünket, hogy a békeharcot szüntelenül folytassuk és kiméletlenül sujtsunk le, semmisitsük meg a jobboldali szociáldemokratákat, az imperialisták belső ügynökeit.

Arra kötelez bennünket, hogy ne ölbetett kézzel nézzük az imperialisták fegyverkezését, a koreai nép lemészárlását, hanem erősitsük, épitsük fel még hatalmasabbra alkotó munkánk, békés életünk őrét, a nép fiaiból álló hadseregünket.

Arra kötelez minket, hogy a munka frontján mindent kövessünk el a termelékenység emelésére. Szélesitsük a munkaversenyt, terebélyesitsük szét, boritsa be az ország minden vidékét, mint dús lombsátor a fát, a sztahanovista mozgalom, segitsük újitóinkat, észszerüsitőinket, tegyük tömegmozgalommá most már haladék nélkül az egyéni versenyzést, növeljük a brigádban versenyzők számát, növeljük szüntelenül fokozzuk a termelés, az előhaladás tempóját. Csak igy leszünk erősek, csak igy követjük Pártunk, *Rákosi* elvtárs tanitását, csak igy lesz elevenlüktető gyakorlat nagy Pártunk határozataiból. Igy leszünk erősek és legyőzhetetlenek!

Arra kötelez bennünket, a közlekedés szervezett dolgozóit, hogy képességeinket és erőnket ne hagyjuk parlagon, hanem soha nem látott lendülettel segitsük diadalra népgazdaságunk egyik döntő jelentőségű problémáját: az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolitását. Ezen a területen mindenki segithet és minden szocialista hazafinak, minden becsületes magyar embernek segitenie is kell. Vigyük győzelemre a kocsifordulló meggyorsitásáért, a sebesség felemeléséért vivott harcunkat. Lépjünk nemes versengésbe *„az őszi forgalom legjobb dolgozója"*, *„a szakma legjobb dolgozója"* cimért. Úgy dolgozzunk, hogy élre tudjunk kerülni, az élenjárók pedig úgy dolgozzanak, hogy tovább növeljék teljesitményeiket.

Legyünk a hétköznapok hősletteinek katonái, akik mindennapi munkájukban szolgálják a magyar dolgozó nép békés törekvéseit. Ebből nem maradhat ki senki. Egyformán és lankadatlan lelkesedéssel ugyanúgy kell dolgoznia a forgalmi szolgálattevőnek, a mozdonyvezetőnek, értelmiségi dolgozónak, műhelyi munkásnak, villamoskalauznak, gépkocsivezetőnek, szállitómunkásnak, mint akik egy akaratot öltenek testté. Nem választhat el bennünket semmi és senki. Egyek legyünk a béke harcos megvédésben, a szocalizmus épitésében.

Arra kötelez bennünket, hogy lelkesen és eredményesen készitsük elő a békekongresszus sikerét. Közlekedési vonalon a békegyülések százait tartottuk üzemeinkben és szolgálati helyeinken. Ezen választottuk meg a kongresszus küldötteit, azokat az elvtársakat és kartársakat, akik a termelés vonalán és a néphez való hűségükkel mutatták meg, hogy őnfeláldozó munkájukkal szállnak sikra a békéért.

A békekongresszusra a hazáját szerető, a békét féltő dolgozóinknak a maguk munkahelyén kell készülni és magas termelékenységgel helytállni. Ez a munka fogja megmutatni azt, hogy a dolgozó érzi-e azt a felelősséget, amelyre a békéért vivott szüntelen harc kötelezi.

A közlekedés szervezett dolgozóinak úgy kell a béke ügyét győzelemre segiteni, hogy a béke és a termelés emelésének kérdését szilárdan összekapcsolja.

A Sztahánov-mozgalom új lendületével teljesítik dolgozóink november 7-i felajánlásaikat

A vasutas és hajós dolgozók a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójára a munkafelajánlások ezreivel készülnek. Nem mindennapi eredmények születnek abban a harcban, amelyet dolgozóink arra használnak fel, hogy bizonyítsák hálájukat és szeretetüket a felszabadító Szovjetunió, s népünk nagy barátja, *Sztálin* elvtárs iránt.

A dolgozók lelkesedésére jellemző, hogy azon igyekeznek, hogy a minőségi munkától kezdve, az anyagtakarékosságon keresztül, egészen a terv teljesítéséig, minden lehetőséget megragadjanak arra, hogy a béke védelmében teljesítményeiket magasra emeljék, s ezzel jól viszonyuljanak a dicső hagyományokat őrző Októberi Forradalomhoz.

A Budapest Józsefvárosi Osztálymérnökség dolgozói például vállalták, hogy ezévi tervüket már november 1-re befejezik és ezzel 118.750 forintot takarítanak meg népgazdaságunknak. Az őszi talpfacserét december 31-e helyett, már október 31-re befejezik.

A Ferencvárosi Fűtőház élenjáró dolgozói levelet intéztek a magyar nép szeretett vezéréhez, *Rákosi* elvtárshoz. *Lengyel* József munkaérdemrendes sztahánovista mozdonyvezető jelentette, hogy tervét október 19-re befejezte és 325 tonna szenet takarított meg. Ezt írja levelében:

„Ez csak azért volt lehetséges, mert a sztahánovisták kongresszusán magamévá tettem azt a jelszót, amit Rákosi elvtárs mondott, hogy kezdeményezzünk bátran, mert mögöttünk áll teljes erejével az egész kommunista mozgalom, a Magyar Dolgozók Pártja és mögötte, áll kimeríthetetlen gazdasági és tapasztalati fegyvertárával a hatalmas Szovjetunió."

Lengyel elvtárs november 7-re felajánlotta, hogy tervét 25 százalékkal túlteljesíti. — Ezzel ünneplem — írta levelében — az Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulóját, melynek köszönhetjük hogy a dicsőséges Szovjet Hadsereg 1945-ben felszabadított bennünket. Eltökélt szándékom, hogy a termelés fokozásával, az ellenség elleni szívós harccal küzdök a békéért a hatalmas Szovjetunió, szeretett *Sztálin* elvtárs, Pártunk és szeretett *Rákosi* elvtársunk vezetésével.

Hasonlóan lelkes és értékes felajánlásokról írt *Hüzi* József mozdonylakatos, *Sziklai* László művezető, *Bikás* Károly és *Medve* László fűtők.

Az Északi Fűtőház dolgozói vállalták, hogy évi tervüket december 1-re befejezik és a mult év hasonló időszakához képest 3 százalékos szénmegtakarítást fognak elérni 90.000 forint értékben.

Rákosrendező állomás forgalmi dolgozói a nagy évfordulóra felajánlották, hogy

az utazási sebességet a jelenlegi 18 km-ről 21 km-re, a tolatós vonatoknál a jelenlegi 8.5 km-ről 11 km-re növelik.

Vállalták, hogy a kocsitartózkodási egységidőt 106 százalékról 112 százalékra, a kocsibeállítást a jelenlegi 5.2 óráról 4.5 órára, s a ki- és berakodási időt a jelenlegi 3.9 óráról 3.5 órára teljesítik.

Az Északi Járműjavító ÜV dolgozói is nagy lelkesedéssel csatlakoztak a felajánlási mozgalomhoz. — Üzemünk dolgozói, tudva azt, — írják felajánlásukban, — hogy felszabadulásunkat, szabadságunkat, állandóan növekvő jólétünket a Szovjetuniónak köszönhetjük, a dicsőséges Októberi Forradalom évfordulójának tiszteletére, új lendületet viszünk a munkaversenybe a szocializmus minél előbbi megvalósítása, a béke megvédése érdekében. Üzemünk dolgozói rőpgyűléseken megvitatták a nagy nap jelentőségét és úgy határoztunk, tervünk maradéktalan és minél előbbi befejezése, valamint az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása érdekében, november 7. tiszteletére munkafelajánlásokat tesznek. Ezzel is kifejezik hálájukat és rakaszkodásukat a nagy Szovjetunió, szeretetüket és hűségüket *Sztálin* elvtárs iránt. A VIII/A. osztály dolgozói például közel 20.000 forint értékben vállalták terven felüli teljesítményt, a VI. osztály dolgozói pedig a IX. havi kiszabáson felül, két darab nagyjavításos mozdonyt adnak át a forgalomnak, számos kisebb-nagyobb felajánlás mellett.

A Dunakeszi Járműjavító ÜV. üzemében egyre több sztahánovista teljesítmény születik. *Mosonyi* Sándor brigádja 225, *Csajka* Lajos fényező brigádja 225. *Eszes* Mihály csereiavító lakatos pedig 212 százalékot teljesített.

Dombóvár állomáson a forgalmi dolgozók vállalták, hogy ezévi elegytovábbítási terviiket december 10-re befejezik. Több mint negyedmillió forint értékű felajánlást tettek a pécsi területen.

A Miskolci Területi Titkárságon 1,103.882 forint értékű felajánlásból november 2-ra közel 1 millió forintot kiteljesítettek.

A nagykanizsai fűtőházban *Lukóca* József mozdonyvezető, *Vass* Gyula és *Domi* József fűtők vállalták, hogy vonatjaikat átlagosan 30 százalékos felemelt sebességgel fogják közlekedtetni. Ugyanitt *Pálfalvi* János asztalos, *Magyar* József kazánkovács és *Lackó* József ifi-lakatos felajánlotta, hogy

1951. évi tervének első negyedévi kiszabását november 7-re befejezi.

Sárváron *Hoki* Viktor raktári munkás 227, augyanitt *Harcos* György váltókezelő 175 százalékot ért el.

A Debreceni Járműjavító ÜV-ben az ifjúság méltóképpen veszi ki részét a jó munkából. *Erdei* Zoltán esztergályos, *Juhász* Anna, *Budák* Anna hegesztők és *Szabó* István esztergályos átlagteljesítménye 130—200 százalék között van.

A Szombathelyi Területi Titkárság területén például Celldömölk állomáson *Berki* Gyula szénrakó 177, *Bartai* Pál műszerész 167 százalékot érte el.

A hajós dolgozók is becsületesen kiveszik részüket a felajánlási mozgalomból. A BVH dolgozói felajánlották, hogy ezévi tervüket december 10-re befejezik. Kiemelkedik a csoportok brigádfelajánlásai közül a Tisza-folyón cukorrépavontatással foglalkozó gőzösök és uszályok felajánlása, akik a november hó 10-ig vállalt cukorrépaszállítást már 7-re befejezik és ezzel igen számottevő megtakarítással segítik népgazdaságunkat.

A felajánlások és egyéni kimagasló teljesítmények ezreit tudnánk felsorolni, amelyekből az tűnik ki, hogy az öntudatos vasutas dolgozók tisztában vannak azzal, hogy a termelés emelése erősíti békeharcunkat, a munkaverseny fokozása tovább növeli a béketábor erejét. Az öntudatos, a szocialista hazafiság érzéseivel áthatott vasutas és hajós dolgozók így készülnek november 7-re, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom méltóképpen való megünneplésére, a békekongresszusra.

Lengyel II. Mihály raktárimunkás; tanácstag:

„Munkám középpontjába a béke megvédését és a terv időelőtti befejezését teszem, hogy a dolgozó nép felemelkedését elősegítsem"

„A *„Közlekedés"* Szerkesztőségének! Öröm tölt el azért, hogy én, egyszerű raktári munkás, Pártunk neveltjeként ma ott tartok, hogy Nagykáta község dolgozóit képviselhetem a tanácsban.

Úgy láttam, hogy a község dolgozói örömmel és öntudattal szavaztak. Egy akarattal járultak az urnákhoz, hogy hitet tegyenek a béke megvédése, ötéves tervünk minél előbbi megvalósítása és a szocializmus gyorsabb felépítése mellett. Mindezt a dolgozó nép boldogabb jövőjéért.

Láttam, hogy a szavazók érzik és tudják, hogy ez a választás merőben különbözik a régi világban *„le sajtolt"* választásoktól. Ma tudja a dolgozó nép, hogy a helyi tanácsok rendszere hatalmasan erősíti népi demokratikus államunkat. Itt például, Nagykátán, tisztában vannak vele, hogy a helyi tanácsok rendszere megszilárdítja a munkásosztály vezetőszerepét, a munkásság és a dolgozó parasztság szövetségét.

A választás során a saját véréből való parasztokat, munkásokat és haladószellemű értelmiségieket választottak, akik a község, az ország ügyeit intézik a szocializmus megvalósítása érdekében.

A tanácsban az alkotmányban lefektetett jogok alapján, a nép őszinte szeretetével párosulva, fogom a dolgozók érdekeit képviselni. Célul tűzöm ki magam elé, hogy tanácstag társaimmal együtt még nagyobb erővel és odaadással küzdök az osztályellenség ellen. Biztosan tudom, a tanács, mely a község legjobbjaiból tevődik össze, minden közérdekű feladatot meg fog oldani, vagy oda hat majd, hogy azok megvalósuljanak.

Most már gyorsabb ütemben szélesítjük ki falun a szocialista nagyüzemi gazdálkodást, hogy minél előbb megszüntessük a falu és a város közötti különbséget. Én, mint vasutas, tudom, mit jelent a szocialista nagyüzemi gazdálkodás. Ezért minden célom az, hogy ezt falun minél előbb megvalósítsuk.

Első tennivalónk közé tartozik, hogy Nagykáta községben gyorsan felépítsük az óvodát és dülőre vigyük a régóta vajúdó ártézi kutak ügyét.

Munkám középpontjába a béke megvédését és a terv időelőtti befejezését teszem, hogy a dolgozó nép felemelkedését elősegítsem. Ennek jegyében készülök a Szovjetunió vezette béketábort erősítő békekongresszusra, s ennek jegyében dolgozom még jobban és többet a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójának méltó módon való megünneplésére.

LENGYEL II. MIHÁLY
rakt. munkás, Bp. Keleti pu."

Jakub Kolász:

SZTÁLIN

Szőttek a tompa napok, süket éjek
Bajt, bánatot, épp eleget:
Lángja lövelt föl a pusztai szélnek
S elfödte a szürke eget.

Rengtek az erdők, nyögtek a földek,
Hullt az acéltövedék,
Megsiketültek a dombok, a völgyek,
Vérbe merült el a rét.

Menj a mezőre, a napnak, a szélnek
Hangja beszéli neked:
Ki tette, hogy újra kisarjad az élet
S vetni, aratni lehet.

Lenin és Sztálin — a nap szava harsog,
A szél üde hangja kiált:
Együtt a néppel vitte a harcot
Hős diadalra a Párt.

Tervez és épít, alkot a népünk,
Arcán derű, jó nevetés.
Dúsak a földek, amerre mi lépünk,
Nő a lenini vetés.

Menj a mezőre, elédbe kirakja
Virágos szőnyegeit.
Hazánk valamennyi folyója, patakja
Tajtékosan egybefolyik.

Sebes suhanással telve a mennybolt,
Motorok éneke zeng,
Szállnak a büszke sasok: soha nem volt
Gyors madarak odafent.

Hadseregünk — a mi büszke reményünk —
Erő, pajzs, bástya. A Párt
És vele egy akaratban a népünk,
Mint gránitszikla, szilárd.

A népet erös kézzel ki vezette
A térre, hol árad a nap?
Sztálin gyüjti a népeket egybe
Vörös lobogója alatt..

Béke, szabadság jött ide. Böven
Hull a kezedből e mag,
Élj örömünkre sokáig erőben,
Az ország szive Te vagy.

A dolgozók rajongó szeretetét fejezik ki a Rákosi elvtárs kiszabadulásának tízéves évfordulójára túlteljesített felajánlások

Szerte az országban örömmel és lelkesedéssel tettek munkafelajánlást dolgozóink, Rákosi elvtársnak, a börtönből való kiszabadulása emlékére.

A Debreceni Járműjavító ÜV. is csatlakozott a terv túlteljesítéséért folyó harchoz. Ezzel is erősíteni kívánjuk — írják felajánlásukban — a Szovjetunió vezette hatalmas béketábort és kifejezést adunk felháborodásunknak az aljas támadás felett, amelyet az amerikai imperialisták a hős koreai nép ellen esztelen bombázásaikkal elkövetnek.

A Főműhely vállalta az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása érdekében, hogy

150 kocsival túlteljesíti évi tervét, a kocsiforduló meggyorsítása érdekében.

Kitűnő példával jártak elő a Miskolci Területi Titkárság dolgozói, akik 1,103.882 forint értékű felajánlást vállaltak, amelyet nemcsak becsülettel teljesítettek, hanem túl is teljesítettek.

Szeged Területi Titkárság területén közel 700 ifjúmunkás és 5.917 felnőtt dolgozó teljesítette túl felajánlását több mint 100.000 forint értékben.

Az Északi Járműjavító ÜV. dolgozói például felajánlották, hogy a kocsiforduló meggyorsítása érdekében 20 teherkocsival többet építenek, 50 q vasat takarítanak meg és a műszaki személyzet a folyamatos munka biztosítása érdekében a szaltagrendszer megvalósítását helyezte előtérbe, például naponta 5 kocsi bejövet, 5 kocsi kimenet legyen.

Hosszú oszlopokon keresztül sorolhatnánk fel a sokezer felajánlást, amelyet üzemünk dolgozói nemcsak teljesítettek, hanem túl is teljesítettek.

A GYSEV dolgozói is dicséretesen túlteljesítették felajánlásukat, amennyiben 88.000 forint értékű vállalásukat 103.762 forintban teljesítették. A dolgozók 93.9 százaléka vállalt felajánlást a kiszabadulás évfordulójára.

Rákosi elvtárs börtönből való kiszabadulásának tízéves évfordulójára teljesített és túlteljesített felajánlások azt a rajongó szeretetet fejezik ki voltaképpen, amelyet dolgozóink éreznek a magyar nép bölcs vezére iránt, azt a szeretetet és ragaszkodást, amellyel pártonkívüli és párttag, minden becsületes magyar ember körülveszi Rákosi Mátyás szeretett személyét.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójára készítette ezt a gyönyörű plakátot V. Koreckovo szovjet festőművész. A képen Szovjetunió népei határtalan szeretetükről, ragaszkodásukról és hálájukról biztosítják a világ haladó népeinek tanítóját, a drága Sztálint. A magyar dolgozó nép s közöttük a közlekedés szervezett dolgozói is csatlakoznak a Nagy Évfordulón a szovjet nép, a világ haladó népei ünnepléséhez és soha el nem múló hálájáról, forró szeretetéről és ragaszkodásáról, hűségéről biztosítja hazánk felszabadítóját, dolgozó népünk nagy barátját, állandó támaszunkat: a nagy Sztálint.

Éljen a béketábor zászlóvivője, példaképünk, a hatalmas Szovjetunió!

ÉLJEN A VILÁG DOLGOZÓINAK VEZETŐJE, A NAGY SZTÁLIN!

A GYSEV dolgozói jó munkájukkal élenjárnak a versenyben, – így védik a békét, szebb és jobb jövőjük zálogát

A Győr—Sopron—Ebenfurti Vasút dolgozói, hasonlóan a MÁV dolgozóihoz, a versenyben való részvételükkel, a munka termelékenységének emelésével harcolnak a békéért.

Illiás József elvtárs, műhelyi munkásból lett a GYSEV igazgatója

A GYSEV-en szolgálatot teljesítő vasutasok élete a multban egyáltalán nem volt irigylésre méltó. Még nagyon jól emlékeznek arra az időre a dolgozók, amikor a GYSEV két réme: *dr. Holl Jenő* üzletigazgató és *Martonosi Béla* szivták a vérüket. *Martonosi* például kereken kijelentette, hogy *„40 pengőből meg kell tudni élni a műhelyi munkásnak"*. Ugyanakkor pedig az igazgató úr költekező módon, nagyúri életet folytatott.

Arra is emlékeznek, hogy a műhelyben ismeretlen fogalom volt az utazási kedvezmény. A műhelyben túlórát nem fizettek, a vontatást és a vonatkisérő szolgálatnál 450—500 órás teljesítményeket követeltek meg. Ezzel szemben ma 210 óra a megkivánt teljesítmény.

A GYSEV dolgozói nem is mertek gondolni arra, hogy étkezni máshol is lehet, mint a fékálláson, a *„köpködőben"*, a váróteremben, vagy valamilyen lócán. Nagyot fordult az idő azóta. Ma már nagyszerű étkező áll a dolgozók rendelkezésére.

A 80 év óta fennálló GYSEV kizsákmányoló gazdái kultúrhelyiséget nem építettek az alkalmazottaknak. Ma már ez a kérdés is tető alá kerül a tanácsok megválasztása után. A kultúrigények kielégítéséről, sportról, üdülésről szó sem lehetett.

Ma huszonnyolctagú nagy zenekar, ötvenfőnyi kitűnő dalárda és kultúrgárda szolgálja a dolgozók művelődését.

A GYSEV kultúrgárdája például annyira jól dolgozott, hogy a Fűtőház-üzem DISZ-alapszervezetét testvérüzemnek fogadták el. Így megindították közösen a GYSEV-kultúrgárdát, amelyben 14 fővel tánccsoport, 16 fővel színjátszó-csoport, három szavalókórus és egy héttagú mandolinzenekar alakult. A kultúrcsoport valamennyi tagja képezi az énekkar törzsét.

A tanácsválasztások alatt egész estét betöltő műsorokkal szerepeltek a kultúrbrigádok vidéki állomásokon. Résztvettek a DISZ kultúrversenyében, ahol az elsők között végeztek.

A GYSEV kitűnő kultúrgárdája most egy egész estét betöltő műsorra készül, amellyel megindítja a városok közötti versenyt.

A GYSEV dolgozóinak sportéletével lapunk más-k helyén foglalkozunk. Itt elmondjuk, hogy a Horthy-rezsim alatt teljesen elhanyagolt vasutas-sport, a felszabadulás után milyen hatalmasat fejlődött.

A GYSEV dolgozói nagy bizakodással és lelkesedéssel vettek részt a tanácsválasztás munkájában, mint ahogy megálltak helyüket a békekölcsönjegyzésben is, ahol 542 forintos átlaggal, közel egymillió forint Békekölcsönt jegyeztek.

A GYSEV-vasutasok anyagi helyzete egy cseppet sem volt jobb, mint a mávistáké. Náluk is megvoltak a válaszfalak tisztviselő, segédtiszt és altiszt között. Egyikből a másikba nagyon körülményesen és csak *„protekcióval"* tudtak átjutni.

Kép szöveg nélkül. Regen és most...

Hasonló volt a helyzet a munkásoknál, főként a pályamunkásoknál, akiket nem is tekintettek vasutasnak, de még úgy sem bántak velük, mint emberrel kellett volna.

Minden területen érvényesült e bántó megkülönböztetés. A tisztviselők gyermeke jóval több családi pótlékot kapott a segédtisztet, vagy az altiszt gyermekénél. Arcpirító különbségek voltak ezek között a kasztok között a fizetés tekintetében is. Itt a legelnyomottabb réteg ismét a pályamunkás, a műhelyi munkás volt.

A fizikai munkások nem ismerték a nyugdíjat, csak a nyugbérnek csúfolt alamizsnát.

A GYSEV-nél is hírhedt volt a dolgozókat rettegésben tartó *„különszerződéses felvétel"*. A vasutasok szociális viszonyaival senki sem törődött. Ennek volt köszönhető, hogy különféle egyesületekbe léptek be a GYSEV dolgozói, hogy szorultságukban még búsás, többször zsaroló kamatok mellett, némi pénzhez jussanak.

A GYSEV-nél is el lehet mondani azt, amit általánosságban a MÁV-ra vonatkoztattunk előző cikkeinkben. A GYSEV dolgozói a dicsőséges Szovjet Hadsereg felszabadító hadjárata után a kommunisták, a Párt irányításával, a baráti Szovjetunió segítségével, a dolgozók hősiességével helyreállították a romokat és azóta napról napra emelik termelékenységüket, emelkedik fokozatosan az életszinvonal.

Hatalmas változás ment végbe a GYSEV-en. A szó szoros értelmében felszabadultak a dolgozók. Ma már nem *Holl Jenők* és *Martonosi Bélák* a dolgozók vezetői. A munkásosztály derék fiai vezetik a Párt útmutatása alapján a dolgozókat vasútjuk szocialista vasúttá való átalakításában, az eredmények növelésénél, abban, hogy jó munkájuk nyomán még szebbé és jobbá tegyék életüket.

Illiás József hosszú éveken keresztül dolgozott a GYSEV műhelyében, ma a Párt bizalma, dolgozótársai megbecsülése folytán ő vezeti a Győr—Sopron—Ebenfurti Vasút ügyeit Sopronban, mint a GYSEV igazgatója. *Illiás* sorsa is élénk és erős bizonyítéka annak, hogy gyökeresen megváltozott hazánkban a helyzet. A régi idők soha nem térhetnek vissza. A munkásosztály fiaiból élrekerült dolgozók megértéssel és szeretettel képviselik munkástársaik ügyét és azon igyekeznek, hogy jobbá és szebbé tegyék életüket.

Amit lapunk október 15-i számában a vasutasok, a mávisták életéről elmondottunk, állandóan javuló életükről feljegyeztünk —, ugyanaz áll a GYSEV dolgozóira is.

Ugyanolyan jogokat és kedvezményeket élveznek, mint az Államvasút dolgozói. Megszűnt a *„kisvasút"* és *„nagyvasút"* gúnyolódásra alkalmas megkülönböztetése a GYSEV-nek és a MÁV-nak. Mindkét vasút dolgozói becsületesen, szocialista hazafisággal harcolnak a kocsiforduló meggyorsításáért, a sebesség emeléséért, a termelékenység növeléséért, az őszi csúcsforgalom zavartalan lebonyolításáért, a béke megvédéséért.

Az évbért jelentő nyugbér helyett — ma nyugdíjat kap a munkás

Ha egy pillantást vetünk a GYSEV dolgozóinak teljesítményeire, azt látjuk, hogy tudják, hogy a munka frontján kell elsőrben helytállniok a béke harcosainak megvédéséért.

A pályafenntartásnál például *Bujtás János* kőműves 155 százalékot teljesít. *Kiss I. István* kőműves segédmunkás 144 százalékot teljesít nehéz munkakörülmények között.

A vontatásnál *Salfer József* lakatos 250, *Garas Endre* lakatos 249 százalékot teljesít.

Horváth Ernő soproni forgalmi szolgálattevő 131 százalékot ért el a tehervonatok terhelésének felemelésével és a gőztartási egységidő legmagasabb százalékra való kiteljesítésével.

A műhelyben *Luka József* mozdonylakatos 145, *Glubits Mátyás* kárpitos pedig 140 százalékra emelte új normáját.

A GYSEV dolgozói az üzemi pártszervezetek és üzemi bizottságok jó politikai felvilágosító munkája nyomán tudatában vannak annak, hogy a Párt vezetésével minden a dolgozók javára történik. Éppen ezért arra törekszenek, hogy további jó munkájukkal, *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címéért meginduló versenyben bizonyítsák, hogy elszántan törekednek élrekerülni a békéért vivott harcban, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójával kapcsolatos munkafelajánlásokban, a békekongresszust előkészítő munkában.

És a GYSEV derék vasutas-dolgozói, a *Horváth Ernők*, a *Németh Károlyok*, a *Szabó Lászlók*, a *Kajtár Ferencek*, a *Salfer Józsefek*, a *Garas Endrék*, a *Bujtás Jánosok*, a *Pintér Antalok* és társaik, mindazok, akik élenjárnak *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címéért folyó küzdelemben, biztosítékai annak, hogy a GYSEV dolgozói megértik a küzdelem célját és minden erejükkel és képességükkel harcolnak is érte: az ötéves terv időelőtti megvalósításáért, a szocializmus felépítéséért, a béketábor erősítésén keresztül a béke megvédéséért.

A dolgozók jólétével való fokozottabb törődés jellemzi szociálpolitikánkat a társadalombiztosítás átszervezése óta

„A KÖZLEKEDÉS Szerkesztőségének, Budapest! A vasutasok, a közöttük a Győr—Sopron—Ebenfurti Vasút dolgozói örömmel üdvözölték a Párt újabb ajándékát: A társadalombiztosítás átszervezését, a különféle segélyek és szolgáltatások összegének, illetve mértékének felemelését.

Nagy igazság az, hogy a szakszervezetnek megtiszteltetés és jó iskola a társadalombiztosítási ügyek önálló igazgatása. Dolgozótársaink, azok, akik a tagok hiz.mából az üzemi társadalombiztosítási tanácsok tagjai lesznek, megtanulják, hogyan kell a munkásosztály egészségvédelmével törődni és az ezzel kapcsolatos milliós forintösszeggel felelősen gazdálkodni.

A dolgozók jólétével, életkörülményeivel való fokozottabb törődés jellemzi a GYSEV dolgozóival kapcsolatos szociálpolitikát is a társadalombiztosítás átszervezése óta.

A vasutas szakszervezet GYSEV területi titkársága kilenc üzemi bizottságában működik, szociálpolitikai bizottság a területi szociálpolitikai felelős irányítása mellett. A bizottságok általában kéthetenként, nagyobb létszámú üzemi bizottságoknál hetenként tartanak értekezletet, míg havonként egyszer, legtöbbször központi kiküldött részvételével, az egész terület szociálpolitikai felelősei tartanak területi értekezletet. A szociálpolitikai bizottságok részortonkint megfelelő számú aktivával (beteglátogató, balesetelhárító) működnek.

Üdültetés

A központ megértése folytán a szakszervezet megtisztelteltetés és jó iskola a társadalombiztosítási ügyek önálló igazgatása. Dolgozótársaink, azok, akik a tagok hiz.mából az üzemi társadalombiztosítási tanácsok tagjai lesznek, megtanulják, hogyan kell a munkásosztály egészségvédelmével törődni és az ezzel kapcsolatos milliós forintösszeggel felelősen gazdálkodni.

A dolgozók jólétével, életkörülményeivel való fokozottabb törődés jellemzi a GYSEV dolgozóival kapcsolatos szociálpolitikát is a társadalombiztosítás átszervezése óta.

A vasutas szakszervezet GYSEV területi titkársága kilenc üzemi bizottságában működik, szociálpolitikai bizottság a területi szociálpolitikai felelős irányítása mellett. A bizottságok általában kéthetenként, nagyobb létszámú üzemi bizottságoknál hetenként tartanak értekezletet, míg havonként egyszer, legtöbbször központi kiküldött részvételével, az egész terület szociálpolitikai felelősei tartanak területi értekezletet. A szociálpolitikai bizottságok részortonkint megfelelő számú aktivával (beteglátogató, balesetelhárító) működnek.

A központ megértése folytán a szakszervezet tulajdonát képező balatonalmádi 16 szobás, összesen 40 férőhelyes üdülőt folyó évben területünk kezelte. Az üdülőt körülbelül 15.000 forint költséggel dolgozóink helyreállították, az üzemet június 1-től augusztus 31-ig *saját rezsivel* tartottuk fenn. 1500 tényleges dolgozónk közül 202 dolgozó, 36 családtag és 77 sportoló üdült 10—10 napig. Az üdülésben részesített dolgozók kiválasztása a munkához való viszony és a mozgalmi életben való részvétel figyelembevételével történt. A saját kezelésben volt üdülőn kívül öt dolgozó Hajdúszoboszlón részesült gyógyüdültetésben. A vasutas szakszervezet balatonszabadi gyermeküdülőjében 55 gyermek részesült üdültetésben. A felnőttek üdülőjében a dolgozók ellátása, hangulata, a kollektivitás kitűnő volt, gyermekeink közül példás magatartásáért többen jutalomban részesültek. Jelenleg az őszi és téli üdülés propagálása folyik.

Üzemegészségügy

Az üzemegészségügy megjavítása érdekében Sopronban üzemi orvosi rendelőt létesítettünk. Üzemorvosunk a dolgozók részére naponként másfél órát rendel. Tervbevettük az üzemi fogászati rendelő létesítését is, ez a szándékunk azonban valószínűleg nem valósulhat meg, mert a népjóléti kormányzat elvi és egyéb okokból további üzemi fogászati rendelők létesítését nem helyesli. Folyó hóban 14 előadásra tervezett orvosi előadássorozat indul az üzemi és egyéb betegségek megelőzése érdekében. Orvosaink lelkesedéssel vállalják az előadásokat.

Beteglátogató csoportjaink minden beteget meglátogatnak a ahol arra szükség mutatkozik, megsegítésre tesznek javaslatot. Működésük eredményeként két esetben tagadta meg a helyi üb. a táppénz kifizetését és a mulasztók ellen a szakszolgálatnál eljárás indult. A beteglátogatás eredményeként a betegségi esetek száma az év elejétől számítva, 5,6 százalékról 2,7 százalékra, a betegség következtében kiesett munkaórák száma 1,9 százalékról 0,9 százalékra esett vissza. A beteglátogató aktivák kiszélesítése folyamatban van, hogy a táppénznek a betegség első három napjára történt kiterjesztése egyes dolgozók részéről visszaélésre ne vezessen.

Balesetelhárítás

Balesetelhárító aktíváink minden munkahelyen meg vannak szervezve. Soproni műhelyünkben a baleseteket szemléltetően ismertetik az ott dolgozókkal, a baleseti táblán a legutóbbi baleset és annak rövid leírása olvasható, balesetmentes napokon fehér, balesetes napokon piros zászló van kitűzve. Sajnálatos, hogy a 0,03—0,05 baleseti százalék a legutóbbi időben romlott, a nagyobb forgalom, a nem kellő óvatossággal végzett munka a múlt hónapban 0,15 százalékra emelte a baleset következtében kiesett munkaórák számát. A balesetelhárításra helyezett súlypontot fokozni fogjuk a munkavédelmi bizottságok megalakítása után.

A GYSEV dolgozói azzal hálálják meg Pártunknak a jólétükkel való fokozottabb törődést, a Párt ajándékát, a társadalombiztosítás átszervezését, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a termelékenység területén. Kiemelkedő jó munkájukkal, az őszi csúcsforgalomban való tevékeny segítségükkel, „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címéért folyó versenyben való tömeges részvételükkel, a kocsiforduló további leszorításáért, a sebesség felemeléséért folytatott küzdelmükkel építik a szocializmust, erősítik a béketábort, készülnek a békekongresszusra.

Kozák Sándor,
GYSEV területi titkár, Sopron."

A közlekedési dolgozók a termelékenység emelésével, az ellenség elleni harc fokozásával ünneplik a Nagy Évfordulót és készülnek a békekongresszusra

A közlekedési dolgozók is megértették annak a hatalmas tömegmegmozdulásnak jelentőségét, amely ma világszerte a béke megvédése érdekében történik.

A béke megvédésének kérdése még sosem volt ilyen aktuális, mint napjainkban, akkor, amikor az imperialisták a koreai háborút szeretnék az egész világra kiterjeszteni. Dolgozóink a termelékenység emelésével, a selejt csökkentésével támogatják azt a hatalmas békemozgalmat melv a Szovietunió vezetésével egy emberként sorakozik fel az imperialisták alias háborús mesterkedése ellen. Tudják jól, hogy a termelés frontján elért minden eredmény nagyban hozzájárul a béketábor erősítéséhez Ezt tették Zugló pályaudvar dolgozói is, amikor a tanácsválasztás napján nemcsak a szavazócédulával szavaztak, hanem a munka frontján is. A dolgozók a tanácsválasztásért műszakot szerveztek. Megértette a választás jelentőségét Odor László kalauz kartárs is, aki táskabevételét 197 százalékra teljesítette de a többiek is: Táncsics József 158, Nagy 6 Sándorné 152 és még egész sor 140 százalékon felüli eredmény született. Kitett magáért a műszak is, ahol Benedek János lakatos 173 százalékot, Gémesi Sándor 165 százalékot, Sárosi Sándor 158 százalékot teljesített.

Kommunista dolgozóinkat mindenütt a termelés élvonalában találjuk, akik személyes példamutatásukkal mutattak irányt a pártonkívüli dolgozóknak. Pl. Lampel Leó lakatos Baross pályaudvaron, aki normáját állandóan 150 százalékon felül teljesíti, ugyanakkor nem feledkezik meg arról sem, akik nála szakmailag gyengébbek. Munkamódszerét állandóan átadja. Benedek János, zuglói lakatos 162 százalékra teljesíti normáját és emellett még társadalmi munkával is kiveszi részét a békéért folyó harcból. Pális Mihály kábelszerelő. (Hámán Kató-telep), aki normáját 135 százalékra teljesíti 5 hónap óta, tovább á Deák János asztalos. 170 százalékra. Kracsun Sámuel 130 százalékra. Mészáros Lajos fényvező. vágóhídi dolgozó. akinek három hónapi átlagteljesítménye 156 százalék. Ezenkívül, mint nevelő folytat eredményes munkát. De sorolhatnánk még igy tovább azokat a dolgozókat, akik egyre jobban megértik a munkához való új viszonyt és ezen keresztül a békéért folyó harc jelentőségét. Tudatában vannak annak, hogy minden egyes újabb eredmény egy csapás az imperialista provokátorokra.

November 7-re, a Szocialista Forradalom 33. évfordulójára telepeink tovább fokozzák a munkaversenyt. Nincs olyan telepünk, amely tömeges felajánlást ne tett volna. Azonban az összes telepek közül kiemelkedik Füzessy Árpád főműhely 62 630 forintos munkafelajánlása Ezen túlmenően a kazánház dolgozói még két és félvagon szénmegtakarítást ajánlottak fel az év hátralévő idejére.

A Füzesi főműhely dolgozói ezzel a felajánlásukkal ünneplik a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulóját. Egyetlen forgalmi és műszaki részleg sem akar lemaradni a felajánlásokban és a felajánlások teljesítésében. A forgalmi dolgozók vállalták november 7-re a bevételi terv 10 százalékos túlteljesítését Műszaki dolgozóink 7 százalékos anyagmegtakarítást vállaltak az év végéig.

Az üzemeken belül megható volt az a lelkesedés, mellyel a dolgozók a felajánlásokat megtették. Erről beszél a Füzessy főműhelyben Kalocsai és Koncz elvtársak felajánlása, akik, hogy a termelésből kiesés ne legyen, a Kossuth-akadémiára bevonult Farkas elvtárs munkáját november 7-re, terven felül elvégzik. Ebből a nemes versenyből a HÉV-dolgozók sem maradnak ki, akik szintén tömeges felajánlásokat tettek, élen Cinkotával, ahol 18 darab vezetéktartó-oszlop felszerelését vállalták terven felül, olyan oszlopokból, amit azelőtt a selejtbe dobtak

De hiba volna azt hinni, hogy mi már nyugodtak lehetünk. Hogy nálunk már minden rendben van. Sorainkba is beférkőzhetik az ellenség, akik közöttünk dolgozva igyekeznek sorainkat megbontani. Pl. Szalai Ferenc főosztályvezető, Gonda László főmérnök, Völgyesi József tisztviselő, Szabó János tisztviselő, Takács 2 István tisztviselő, Homonnai Ernő tisztviselő, Csukai Zoltán lakatos, akik hanyag munkájukkal az ellenőrzés elmulasztásával okozójává váltak olyan tömegszerencsétlenségnek, (1950 június 29-én a 28-as jelű 3665-ö számú kocsin), melv súlyos balesettel, valamint nagy anyagi és erkölcsi kárral járt a vállalat részére Mulasztásukkal és hanyag munkájukkal ellenségeivé váltak fejlődő demokráciánknak. Továbbá Tóka József segédmunkás, Damjanich-telep, sorozatos ittlétágával és szolgálatból való igazolatlan távollétével tette magát méltatlanná arra, hogy továbbra is a vállalatnál dolgozzon. Laszip György kalauz, Kelenföld, nemcsak táskabevételének egy részét tulajdonította el folyamatosan, hanem kartársaitól is különböző értéktárgyakat csalt ki fondorlatosan, melyeket nem adott vissza, vagy árát nem fizette meg Az értéktárgyak mellett több kartársától pénzt is kért kölcsön, amit nem adott vissza. Ezeket a hanyag, fejlődésünket gátló elemeket eltávolítottuk soraink közül. Szolgáljon ez intő például mindazoknak, akik ilyen elvetemültségre még gondolni is mernek. Az ellenségünkkel szemben kíméletet nem ismerünk. Kérlelhetetlenül lesújtunk mindazokra, akik sorainkat meg akarják bontani, akik fejlődésünket akadályozzák.

A BELSPED és a Vas- és Fémhulladékgyüjtő NV dolgozói november 7-re befejezik ezévi tervüket

A szállítóipari dolgozók nagy lelkesedéssel készülnek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33., valamint Rákosi elvtárs kiszabadulása évfordulójának megünneplésére. S ott, ahol normák mellett dolgoznak, konkrét felajánlásokat tettek. Ahol pedig erre nem volt lehetőség, ott minőségi felajánlások történtek.

A BELSPED - Feladási Osztályának dolgozói vállalták, hogy *az 1950 évi tervüket november 7-ig* befejezik. Vállalják még a selejt és kár esetek csökkenését és a transito-forgalom eddiginél jobb elvégzését.

A Leadási Osztály dolgozói vállalják, hogy egylovas kocsival 33 q-ról 35-re, a kétlovas kocsinál 75 q-ról 80-ra emelik teljesítményüket A papírszállításnál az egylovas kocsi 46 q-ról 50 re növeli teljesítményét.

A Miskolci Nyersanyagkezelő NV dolgozói vállalják, hogy a szeptemberben elért 13 százalékos eredményt további 10 százalékkal növelik. Kifejlesztik a Vorosin-mozgalmat (minél nagyobb terület felszabadítását termelési és tárolási célokra)

Minőségi munkájuk megjavítására az anyagmozgatásnál végzett munkát még több körültekintéssel és lehetőleg károkozás nélkül végzik. Vállalják a szerszámok jobb gondozását, tisztítását.

Az egyes műszakok egymás közötti versenyét havonta kiértékelik. Első díj: a párszervezet vándorszalagja. Második díj: 10 db színházjegy a nyertes műszak dolgozóinak.

A Vas- és Fémhulladékgyüjtő NV dolgozói a tanácsválasztás ünnepére felajánlották, hogy teljesítményüket 113 százalékról 120-ra emelik.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójára, annak a napnak emlékére, amikor az „Aurórá" cirkáló ágyúlövéseivel jelezte a Nagy Szocialista Forradalom kezdelét, méltó felajánlásként vállalják, hogy 1950. évi tervüket november 7-re befejezik.

Az Irodatakarító Vállalat dolgozói közül az ablaktisztító brigádok vállalják, hogy termelési eredményeiket tíz százalékkal növelik, más részlegek minőségi felajánlásokat tettek.

HORN FERENC ÉLMUNKÁS KALAUZ: „Felajánlással ünneplem a világ dolgozóinak nagy ünnepét"

Néhány nap multva a Szovjetunió dolgozó népe, de az egész világ haladó emberisége, így a magyar dolgozó nép is, ünnepli a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulóját, amely az egész világ dolgozó népének adott és ad erőt ma is a népi demokráciákban a szocializmus építésére, a gyarmati országokban a szabadságukért vivott harchoz.

Nekünk, magyar dolgozóknak 1945-ben a Bolsevik Párt vezetésével a Szovjet Hadsereg hozta meg nagy ajándékunkat, a felszabadulást. Összeszűztuk a burzoá államgépezetet. Azóta következetes harcot folytatunk az imperializmus és belső ügynökeivel szemben. Harcunk, melyet Pártunk vezetésével vívtunk és vívunk, következetesen hozta meg dolgozó népünknek, így nekem is gyümölcsét, amelyet ma már a munka, az élet minden terén élvezünk. Az én családom is részese a nagy ajándék nyomán született eredményeknek.

Jól emlékszem még a multra. Emlékszem arra, hogy a multban hiába dolgoztunk erőnket megfeszítve, munkánk jutalma csak éppen annyi volt, amennyi szükösen biztosította az életlehetőséget. A kapitalista rendszer hajszárai hajtottak bennünket közlekedési dolgozókat is úgy a javítóműhelyben, mint a forgalomnál. Nem gondolhatunk a multban megbecsülésre, dicséretre, ódülésre, eszmék, meggyőződésünk mellett nem állhattunk ki, ezért börtön és halál járt.

Ma Alkotmányunk van, olyan alkotmányunk, amely biztosítja a munkához való jogot — a mult századnak munkanélküliségével szemben. Ma Alkotmányunk minden pontja a dolgozók és rendszerünk fejlődését, a szocializmus építését szolgálja.

A dolgozók megbecsülését mutatja ma az, hogy a munkás és a becsületes munka meg van becsülve. Én jó magam munkám után élmunkás lettem, tehát kitüntettek. Mint élmunkás, ódülni voltam olyan helyen, ahova a multban a munkás még tévedésből sem tévedhetett be.

1945-től már többször részesedtem pénzjutalomban is, olyan pénzjutalomban, amit a mult rendszer, mint értéktöbbletet, a saját maga hasznára fordított. Én, aki lelkiismeretesen becsülettel elvégezni munkámat, — a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelme nyomán, Pártunk vezetésével, életem minden terén érzem népi demokratikus rendszerünk hatalmas jelentőségét a dolgozók szempontjából.

Kis családi otthonomat ma már rádió hangja teszi kellemesebbé, amely egyben azt is jelenti, hogy állandóan tájékozott vagyok a bel- és külpolitikai eseményekről. Feleségemmel már többször lehallgattuk a tanulságot, hogy addig, amíg mi magyar dolgozók munkánk nyomán egyre jobban élünk és fejlődünk, addig a kapitalista országokban, a tőkés uralom alatt a dolgozók éheznek, fáznak, nyomorognak.

Én látom a fejlődést, látom, hogy az új gyárak, hidak és lakóházak építése miértünk, a mi érdekünkben történik. Ennek a tudatnak a nyomán büszke voltam, hogy lemehettem vidékre a tanácsok választásának elősegítése érdekében és hirdethettem Pártunk vezetésével elért eredményeket, felhívhattam a dolgozó parasztság figyelmét, hogy a tanácsok választása további fejlődést jelent életünkben és még jobban kiszélesedik a dolgozó nép munkálkodása az államhatalom gyakorlásában.

A magyar dolgozó nép okt. 22-én megmutatta, hogy saját maga fejlődését, a szocializmust, a békét akarja.

A tanácsválasztási siker nyomán indulok én jó magam még nagyobb eredmények elérésére és készülök a Nagy Októberi Szocialista Forradalom megünneplésére, amely mindazon eredményeket, amit eddig elértünk, lehetővé tette.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójára felajánlom, hogy az eddig elért 115 százalékos teljesítményemet további 5 százalékkal fokozom illetve teljesítem túl. Feladatomnak tartom hogy munkamódszeremet, tapasztalatimat átadjam azon elvtársaknak, dolgozó társaknak, akik nálamnál kisebb százalékos eredményt értek el.

Ezzel a felajánlásommal ünneplem én a világ dolgozóinak nagy ünnepét. Ezzel a felajánlattal teszik hitet Pártunk mellett és mint eddig, ezután is azon leszek, hogy munkámmal elősegítsem rendszerünk fejlődését a dolgozó nép érdekében.

Szabadság!

HORN FERENC
Baross pu.-i élmunkás kalauz

Az ÁFORT csepeli telepén jobb és több munkával készülnek a Nagy Októberi Forradalom évfordulójára

Az „ÁFORT" csepeli telepének dolgozói egyöntetűen elhatározták, hogy méltóképpen ünneplik meg a Nagy Szocialista Forradalom évfordulóját és ezért a következő felajánlást teszik:

Mi, az „ÁFORT" Ásványolajforgalmi Vállalat csepeli telepének dolgozói, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójának méltó megünneplését munkafelajánlásokkal juttatjuk kifejezésre. Ezzel is bizonyítani kívánjuk, hogy addig, amíg a kapitalista országokban a dolgozók kizsákmányolása mellett a tőkések a harmadik világháború kirobbantására spekulálnak, ugyanakkor mi, a Szovjetunió vezette *béketáborba tömörült népi demokráciák* országában élő dolgozók jobb és több munkával harcolunk a békéért. Ezért az alábbi munkafelajánlásokat tesszük:

1. Vállaljuk, hogy a jelenlegi gépkocsi-parkunkkal az eddig reánk eső üzemanyagellátási körzeteken kívül az ország bármely területén, ha a fellendült munkaverseny következtében akár a mezőgazdaságban, akár az iparban átmenetileg üzemanyaghiány mutatkozna, ezen üzemanyaghiányt kiküszöböljük oly formán, hogy tankautóinkkal az üzemanyagot, az értesítés vételétől számított 3 (három) órán belül, az ország legtávolabb eső területére is eljuttatjuk.

2. Vállaljuk, hogy az 1 q kiszállított üzemanyagra eső önköltséget 1950. év negyedik negyedében 7 százalékkal (hét százalékkal) csökkentjük. Ezt az önköltségcsökkentést úgy kívánjuk elérni, hogy a munkát az eddiginél jobban megszervezzük és jó felvilágosító politikai munkával a munkaversenyt igyekszünk fellendíteni, a komplex-brigád bevonásával az újító mozgalmat eredményesebbé tenni. A legmesszebbmenőkig takarékoskodunk az anyaggal és mindent elkövetünk, hogy a tárolási és szállítási veszteséget még tovább csökkentsük. a munkafegyelem további megszilárdításával pedig a munka termelékenységét fokozzuk.

Streit Imre sztahánovista gépjárművezető: „Felajánlásainkkal is bizonyítjuk, hogy mennyire drága nekünk a béke, a béketábor erejének növelése"

Élüzem lettünk és ismét megmutattuk — immár ötödízben —, hogy megértettük mi, a Taxi Vállalat dolgozói, mindannyian azt a harcot, amely a béke megvédése frontján folvik és ehhez a harchoz 800 millió ember csatlakozott a világ minden részéről.

A béke diadalt arat a háború felett és mert mi, taxi gépjárművezetők, mindannyian a békét akarjuk, a munka frontján vettük ki részünket a béke megvédéséből.

Nekünk, gépjárművezetőknek további feladatunk az, hogy a szocialista munkaversenyben újabb eredményeket értünk el, hogy a szocialista munkaversenybe bevonjuk üzemünk minden dolgozóját és ezáltal is meggyorsítsuk a szocializmus felépítését.

Büszkeség és öröm töltí el mindannyiunk szívét, hogy az élüzemjelvény elnyerésével a közlekedési üzemek legkiválóbbja lettünk. Mi, sztahánovisták, meg akarjuk hosszú ideig tartani az „Élüzem" büszke címét, ott akarjuk hosszú ideig tartani üzemünk falán ezt a csillagot, mely irányt mutat minden dolgozónak a további harcra és reményt nyújt a még elnyomott és kizsákmányolt népeknek a felszabadulásra.

Mi, sztahánovisták, fokozni fogjuk munkamódszereink átadását, mert így értük el az „Élüzem" büszke cím elnyerését, ez fog segíteni bennünket abban a törekvésünkben, hogy az „Élüzem" jelvényt hosszú ideig meg is őrizhessük.

Közeledik a mi forrón szeretett Rákosi elvtársunk kiszabadulásának 10 éves évfordulója, 10 éve lesz november 2-án, hogy a Horthy-fasizmus börtönéből a nagy Szovjetunió és a világ munkásosztályának szolidaritása kiszabadította Rákosi elvtársat. Közeledik november 7-e, a Nagy Októberi Forradalom 33. évfordulója. Ez a forradalom azért győzött, mert a harcot a cári önkény és a kapitalizmus ellen a világ munkásosztályának élcsapata, a nagy Bolsevik Párt vezette — azért győzött, mert a Párt harcát az elnyomók ellen Lenin és Sztálin elvtársak irányították.

A Nagy Októberi Forradalom és Rákosi elvtárs kiszabadulása óta sok év múlott el, ezek az évek a győzelem évei voltak és egyben zálogai a további győzelemnek.

Ezek a gondolatok jutnak most eszembe, amikor üzemünk — az Autótaxi élüzem lett, ezek a gondolatok késztetnek arra, hogy e sorokat megírjam, mert a mai feszült nemzetközi helyzetben még több és jobb munkára van szükség, ha meg akarjuk őrizni a békét és nekünk, taxi gépjárművezetőknek, a minőségi vezetésen, az önköltségcsökkentésen, a terv ránkeső részének teljesítésén keresztül kell bebizonyítani, hogy a béketábor igazi harcosaivá váltunk. Az élüzemjelvény mindannyiunkat újabb munkavállalásokra kötelez és én az Októberi Forradalom győzelmének ünnepére és Rákosi elvtárs kiszabadításának 10 éves évfordulójára felajánlom, hogy az üzemanyagfogyasztást újabb 2 százalékkal csökkentem, a bevételi terv ráeső részét 5 százalékkal növelem, hogy az üres kilométerek arányát 10 százalékkal csökkentem és december 10-re befejezem ezévi tervemet és felhívom minden szaktársamat, csatlakozzon hozzám, a terv időelőtti befejezését illetően, hogy minél több sztahánovista legyen vállalatunknál, akik jó munkájukon keresztül a béke megvédésének szilárd harcosaivá váljanak.

Mi, sztahánovisták, felajánlásainkkal is bizonyítjuk, hogy mennyire drága nekünk a béke, a béketábor erejének növelése.

Streit Imre,
sztahánovista gépjárművezető

Az Irodatakarító NV dolgozóinak jó munkájáról ír Halbauer

„T. Szerkesztőség! A dolgozók mindenütt éles harcot folytatnak az imperialista háborús uszítók ellen. A nyugati államok szállító és dokkmunkásai szirájkkal, tüntetéssel, a fegyverek kirakásának megtagadásával küzdenek. Nekünk, akik szabad országban élünk, könnyebb a békéért való harc. S nekünk van is mit megvédeni, mert az életszínvonalunk állandóan emelkedik. Városaink, falvaink egyre virágzóbbak. Munkánk gyümölcsének is magunk látjuk első sorban hasznát.

Az *Irodatakarító Vállalat* dolgozói, úgy a békeharc tekintetében, mint a termelés fokozása terén követik Pártunk útmutatását. A PB határozatának megjelenése után 20 százalékról 90 százalékra emelkedett a versenyben dolgozók száma. Vállalatunknál a versenymunka kiszélesítését jelentősen előmozdította *Szabó József* termelősfelelős elvtárs, aki szívvel lélekkel végzi a versenymunka szervezését.

Hatvanhét brigádunk, 12 páros- és 34 egyéni versenyzőnk van. A szakma legjobb dolgozója címéért folytatott egyéni versenyben *Erler* Lajos 166 százalékos teljesítménnyel halad az élen. A brigádversenyben *Géró* János brigádja 132. a nagytakarításnál *Agárdi* Rózsi brigádja 174 százalékos teljesítménnyel. Valamennyien szerződéses versenyben állanak és konkrét vállalásuk van.

Kultúréletünk is felélénkült. Az énekkar tagjai örömtől sugárzó arccal készülnek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójára. De ugyanígy a kultúrcsoport, amely zongorát és a tánccsoport, amely ruhát kapott.

Sportosztályunk, meg kell mondanunk őszintén, elég gyengén dolgozik

Az ellenség befolyása a munkaterületükön a klerikális reakció aknamunkájának formájában jelentkezik leginkább. A kódosítés, a dolgok elhomályosítása okozza azután, hogy elért nagy eredményeinket még sokan nem látják, nem értékelik eléggé

A mi harcunk a béke védelmében következetes, mert minden öntudatos dolgozó tudja, hogy békében folytathatjuk szocializmust építő munkánkat eredményesen. A békéért azonban nem elég csak sóhajtoznunk, hanem harcolnunk is kell érte, Pártunk útmutatása és bölcs vezérünk, Rákosi elvtárs vezetése mellett.

HALBAUER IGNÁC
IB. titkár."

AZ AUTÓTAXI NYERTE EL AZ ÉLÜZEM JELVÉNYT

A dolgozók büszke örömmel, a termelékenység emelésével segítik a Békekongresszus sikerét

A közlekedési és autójavító üzemek munkaversenye a büszke élüzem címért most ismét kiértékelésre került. Ivocs Béla elvtárs, a VI. gépjármű főosztály vezetője értekezletre hívatta össze az érdekelt üzemek vezetőit, CB- és párttitkárait, sztahánovistáit és a legkiválóbb élenjáró dolgozóit, hogy a kiértékelésbe széleskörben beleszóljanak a sztahánovisták és élmunkások is, mint az üzemek dolgozóinak képviselői. A kiértékelés tehát demokratikus módon, nyilvánosan történt és ez a tény bizonyítja, milyen hatalmas fejlődést tett meg a szocialista munkaverseny útja napjainkig és hogy a nyilvános ellenőrzés nemcsak üzemi, de üzemközötti viszonylatban is érvényesül és a jövőben még fokozottabban kell irányt venni a szocialista munkaversenyek nyilvános ellenőrzésére.

Kenyeres elvtárs ismertette az üzemek elért eredményeit, melynek alapján a VI. gépjármű főosztály megtette a javaslatát, miszerint az élüzem jelvényért folyó versenyben az Autótaxi érte el a legkiválóbb eredményt és így az ötágú csillagot a taxi dolgozóinak kell juttatni.

Az Autótaxi összes gépkocsijai közül az elmúlt félév során átlagosan 87 százalék volt forgalomban.

A vállalat dolgozóinak jó munkája révén a termelékenységi tervet átlagosan 16.2 százalékkal túlteljesítették, a bevételi tervben 106 százalék túlteljesítés mutatkozik. A kilométerre eső önköltséget az első negyedévhez viszonyítva 9.5 százalékra csökkentették. A gépjárművezetők és az ipari dolgozók kollektíven végzett jó munkáját dicséri a főalkatrészek élettartamának meghosszabbítása, amely

motoroknál 37.950 km-ről 38.600 km-re,
a sebességváltóknál 22.900 km-ről 30.400 km-re,
a hátsóhíd 20.900 km-ről 47.100 km-re,
a csuklók 26.200 km-ről 37.000 km-re,
a kormányszerkezet 27.200 km-ről 44.000 km-re növekedett.

Az egyéni és brigádversenyzők száma áprilisban az összdolgozókhoz viszonyítva 38 százalék volt, ez szeptemberre 77 százalékra növekedett.

A 100.000 km-es mozgalomban a gépjárművezetők 67 százaléka vesz részt.

A darabbérben dolgozók 100 százaléka dolgozik felbontott terv szerint és amíg a 100 százalékon alul teljesítők aránya az üzem dolgozóihoz viszonyítva augusztusban 15 százalék volt, ez szeptemberre 12 százalékra csökkent.

Ezeknek az eredményeknek alapján nyerte el az Autótaxi a jól megérdemelt élüzem címet és néhány nap mulva büszkén viseli az üzem homlokzatán az „ember ötágú csillagát".

Óriási örömr és lelkesedés.

A dolgozók öröme határtalan, csillogó szemekkel beszélik egymásnak: megnyertük az „élüzem" címet, mi lettünk az élüzem.

Hallay Gyula, az üzem legjobb sztahánovistája, így nyilatkozik: tudom, hogy minden üzem el akarja hódítani tőlünk az élüzem-jelvényt, szeretnék, ha lekerülne a falról és más üzem akar büszkélkedni vele. Én ígérem, jó munkával odahatok, hogy valóban levesszük egy félév mulva a csillagot a falról, de csak azért, hogy fényesre tisztítva, újra visszategyük és vissza is tesszük azt.

Így nyilatkozik a szakma legjobbja. Azután Cserven Károly, a sztahánovista kovács beszél, aki régi kommunista és közszeretetben álló „Cserven bácsi" szavára élénken figyel a fiatalság. Az élüzem címet nem adjuk. Megfogjuk továbbra is tartani. Ehhez arra van szükség, hogy mi, sztahánovisták, átadjuk munkamódszereinket a dolgozóknak, hogy üzemünkben egyetlen ember se legyen, aki 100 százalékon alul teljesít.

Kovacsics Károly sztahánovista, mint a szakma legjobb gépjárművezetője, így nyilatkozik: sok sikert értem el munkámmal az utóbbi 10 hónap alatt, de minderre a Pártom tanított meg.

Most nem tudom, minek örüljek jobban — annak-e, hogy a szakma legjobbja lettem, vagy annak, hogy az összdolgozók munkája nyomán elnyertük az élüzem jelvényt. Azt hiszem, jól fejezem ki magam, ha én is azt mondom: minden munkaverseny igazi győztese a dolgozó magyar nép.

A vállalatvezető: Egy kissé elfogódott, látszik rajta, hogy meghatódott a nagy öröm miatt. Egyszerű ember, mint minden bolsevik és keresetlen szavakkal mondja: *Nagy szerepe van az élüzem elnyerésében annak, hogy a dolgozók, egy emberként álltak mögöttem és mindannyian az élüzem cím elnyerésére törekedtünk.*

Élénk figyelemmel kísértük a Szovjetunió sztahánovistáinak munkamódszereit, azonkívül kollektív mozilátogatásokat szervezünk, hogy a szovjet filmeken megismerjék szaktársaink a szocialista ember felsőbbrendű típusát, aki a munka frontján harcol a népe boldogulásáért. Mindenesetre egy tényt tudatositanunk kell: nehezebb lesz az élüzem címet megtartani, mint megnyerni, én azonban bízom az üzem dolgozóinak munkakészségében és remélem, egy félév mulva levesszük a jelvényt, de csak kitisztítás céljából, hogy aztán újból visszategyük, hogy hirdethesse azt a tényt — dolgozóink magukévá tették Pártunk irányvonalát, és Rákosi elvtárs tanítása nem sziklás talajra, hanem termékeny földre talált

II-ik helyezett — a MÁVAUT

A MÁVAUT nyerte el szakszervezetünk vándorzászlaját, amelyet addig a Taxi birtokolt.

A MÁVAUT a termelékenységi tervét 92.4 százalékra, a II-ik negyedévi tervét 108 százalékra emelte, a bevételi tervet 100.8 százalékra, a fődarabok élettartamát, a motorokat figyelembe véve 26.170 km-ről 46.220 km-re növelte,

a sebességváltókét 27.420 km-ről 34.140 km-re,
a hátsóhídét 41.507 km-ről [illegible] km-re,
az első tengelyét 39.044 km-ről 44.545 km-re,
a kormányét 37.326 km-ről 42.034 km-re növelte.

A dolgozók 56 százaléka hosszúlejáratú munkaversenyszerződést kötött, a 100.000 km-es mozgalomban a MÁVAUT gépjárművezetői érték el a legjobb eredményt. A darabbérben dolgozók 88 százaléka felbontott tervvel dolgozik. Ezeknek az eredményeknek alapján kapja meg a MÁVAUT azt a gyönyörű vándorzászlót, melyet szakszervezetünk a II-ik helyet elért üzemnek ad.

A Budapesti Teherfuvarozási NV

kétségtelenül a legnagyobb fejlődést érte el az összes üzemek közül, a IX. hónapban a kocsik 82 százaléka állt állandóan forgalomban. A tervet a vállalat rendszeresen túlteljesítette. A bevételi terv 37 százalékos túlteljesítése főleg a megjavult szervezésnek tudható be. A munkaverseny is annak megfelelően fejlődött, mert a IX. hónapban a dolgozók 76 százaléka állt versenyben a 100.000 km-es mozgalomban, dacára a nagy átszervezői munkának, a gépjárművezetők 69 százaléka vesz részt.

Általában a közlekedési üzemek munkája nagymértékben megjavult. Lezárult tehát a szervező munka korszaka, ezután már komoly harc indulhat meg az élüzem cím elnyeréséért.

Szakszervezetünk harcos üdvözletét küldi, elsősorban az Autótaxi dolgozóinak, hogy az élüzem cím elnyerése érdekében folytatott munkájukat siker koronázta és reméljük, a MÁVAUT-tal együtt hosszú ideig tartják meg az élüzem jelvényt, illetve szakszervezetünk vándorzászlóját.

A megtisztelő élüzem cím elnyerése után az Autótaxi dolgozói büszke örömmel, a termelékenység emelésével készülnek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójára és ezzel segítik a békekongresszus sikerét.

Virág Rezső

„A Nagy Októberi Forradalom győzelme hozta meg számunkra a felszabadulást"

T. Szerkesztőség!

Szerte az országban az öntudatos dolgozók százerei munkájuk fokozásával készülnek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójára. A Nagy Októberi Forradalom győzelme hozta meg számunkra a felszabadulást.

Elvtársak! Én is átérzem és tudom, hogy mit jelent hazai viszonylatban az, hogy a dicsőséges szovjet nép milliói az 1917-es Nagy Októberi Forradalomban vérüket és életüket áldozták azért, hogy ma hazánkban is nyugodtan építhessük a szocializmust.

Ennek tudatában ajánlom fel a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójának megünneplésére azt, hogy táskabevételemet 10 százalékkal emelem, a szabálytalanságokat kiküszöbölöm, a termelés és a munkafegyelem terén élenjárok. Ezeket a feltételeket szemelőtt tartva, pályaudvari viszonylatban versenyre hívom ki a kalauz elvtársakat, kartársakat.

Amikor felajánlásomat megtettem, gondolatban párhuzamot vontam a mult és jelen között. Világosan emlékezetemben él az, hogy a multban, mi dolgozók nem számítottunk embernek, mi a tőkéseknek azt jelentettük, amit egy gép, hogy még duzzadtabbra tömjük feneketlen zsebüket.

Szükség volt ránk, hogy kielégítsük őket kényük-kedvük szerint, hogy a Rivériára mehessenek, hogy kipihenhessék fáradalmaikat, amit szórakozás közben és kártyaparti közben elszenvedtek.

Szükségük volt ránk azért, hogy a kártyaparti közben elmenő ezreseket megfeszített munkánk nyomán újabb profitszerzéssel pótolhassák. Szükség volt ránk azért, hogy háború alkalmával ágyútöltelékeknek használjanak fel bennünket, amig családunk tömeglakásban, hidegben, éhezve, fázva nyomorogtak velünk.

Nem! Nekünk abból elég volt! Mi dolgozók 1945-től ennek az országnak gazdái vagyunk. Mi dolgozunk, de munkánk gyümölcse is a miénk. Mi vagyunk az üdülőkben, a fürdők ben egyaránt, saját magunk és családunk érdekében termelünk többet. Ezt adta nekünk a Nagy Októberi Forradalom, ezt hozta nekünk a Szovjet Hadsereg 1945-ben, s ezt fejlesztettük tovább Pártunk vezetésével most, a tanácsok megválasztásával.

FÖLDI LÁSZLÓ,
sztahánovista kalauz,
Zugló.

Szilágyi Mihály példát mutat

Szilágyi Mihály gépjárművezető a Teherfuvarozási NV szegedi kirendeltségének legjobb dolgozója, aki a „szakma legjobbja" címért folytatott munkaverseny legesélyesebb jelöltje lett.

Szilágyi szaktárs három hónap alatt 12.872 km-t teljesített, üzemanyagfogyasztását 32 literről 23.6 literre, az egy munkaórára eső kilométertervet 47 százalékkal növelte a fel- és lerakodás jó megszervezésén keresztül.

Szilágyi Mihály szaktársat méltón állítjuk a gépjárművezető szaktársaink elé, mint olyan dolgozót, aki a jó munkáján keresztül bizonyította be, hogy nemcsak óhajtja, hanem küzdeni is tud a békéért.

„Minden erőmmel azon dolgozom, hogy a helyi tanács betöltse hivatását..."

Jakosics Lajos, közlekedési dolgozó, tanácstag új őrhelyén a dolgozó nép felvirágzását, a béke ügyét szolgálja

Október 22-én napsugaras, boldog ünnepre ébredt az ország. A falu és a város minden öntudatos dolgozója szavazásával résztvett a tanácsok megválasztásában. A tanácsok megválasztásával hazánk nagy történelmi lépést tett előre, mert a tanácsokon keresztül százezrek közvetlen közreműködésével a dolgozó nép a maga teljességében bevonult a közigazgatásba. Megerősödött, megpecsételődött a munkások, parasztok, de az egész magyar dolgozó nép testvéri szövetsége. A dolgozó nép bátran, bizalommal veszi birtokába az államhatalom új részlegét és lendületesen, lelkesen veszi kezébe sorsának intézését. A tanácsválasztással, a tanácsok létrejöttével az államhatalom a nép kezébe ment át, a legkisebb falutól az országgyülésig. A dolgozó nép viszonva véglegesen megváltozik a népi demokrácia jogrendjéhez, állami életünk minden területén a dolgozó nép szava érvényesül. Országunk a tanácsválasztással még inkább a mi országunk, a dolgozó nép országa lett.

Jakosics Lajos

A tanácsokba 220.000 tanácstagot és póttagot választottunk. A jelöltek az egész népünket átfogó Függetlenségi Népfront jelöltjei, az ország legjobb dolgozói, akik eddigi jó munkájukkal bebizonyították népünkhöz való hűségüket, a munkához való jó viszonyukat. A tanácstagok népünk legjobbjai, akiket az ország bizalma és szeretete vesz körül.

A közlekedési vállalatokból is sok tanácstag került ki, ami nekünk, közlekedési dolgozóknak külön öröm és megtiszteltetés. Így a XXII. kerület tanácselnöke, a mi régebbi munkatársunk, Jakosits Lajos elvtárs lett. A felszabadulás előtt, mint kocsivezető dolgozott a kelenföldi pályaudvaron. Felszabadulás után Pártunk és Szakszervezetünk javaslatára a BSZKRT központi apparátusához került mint a jóléti osztály helyettes vezetője. Innen 1949 június 1-én Pártunk a Szakszervezetbe helyezte, ahol a szociálpolitikai osztály vezetője lett. Ebben a minőségben 1950 augusztus 7-ig dolgozott. A Párt javaslatára, a XXII. kerületi ideiglenes tanácsba került, ahol a tanács tagjai elnökének választották meg. Az október 22-i tanácsválasztás megerősítette tisztségében Jakosits elvtársat, aki boldogan beszél a munkájáról, a tanács nagyszerű terveiről. „Boldog vagyok, hogy a tanácsban szolgálhatom a nép érdekeit. Nagy kitüntetés számomra, hogy Pártom ilyen megbizatást adott. Minden erőmmel azon dolgozom, hogy a helyi tanács betöltse hivatását, a béke megvédését és fokozott öntudatos munkával, az ötéves terven keresztül a szocializmus építését. Egyik nagy feladatunknak tartjuk azt, hogy a novemberben megrendezendő békekongresszus sikerét a dolgozók mozgósításával elősegítsük."

Boldogan és kipirultan beszél a kerületi dolgozók békeharcáról, a munkafelajánlásokról, a békekölcsönjegyzésről, melyek újabb tanubizonyságai népünk erejének, a béketábor erejének.

A közegészségügy területén volt különösen elhanyagolva a kerület — mondja Jakosits elvtárs. Távol a fővárostól, a perifériákon nem gondoskodott a munkás egészségvédelméről a tőkés, mert Horthy Magyarországa a koldusok országa volt. Ebből az országból most a dolgozó milliók felszabadult hazája lett, ahol a legfőbb érték az ember. Így kibővítették a szűk OTI-kirendeltséget. Ezzel, a kerületben dolgozó lakók megfelelő kezelésben részesülnek és nem kell hosszú utat tenniök, mint a multban, hogy a megfelelő szakvizsgálatokat megkapják. Ebben az ügyben a tanács végrehajtóbizottsága tárgyal az OTI illetékes orvosaival és 8 üzlethelyiség igénybevételével azonnal megkezdte az átalakítási munkálatokat és 30 napon belül az épületet átadja rendeltetésének.

A másik nagy eredménye a tanács munkájának XXII. kerületi viszonylatban az, hogy 5 újabb rendelőt létesítenek, amelyek éjjel-nappal a dolgozók rendelkezésére állnak. Nagytétényben egy gyermekrendelőt is létesítenek 1951-ben. A helyiségeket a rendelők részére a helyi tanács biztosította.

A kerületben Budatétény területén 200-ágyas gyermekkórházat létesítenek a tanács indítványára.

A helyi tanács gondoskodik az iskolák rendszeres orvosi ellenőrzéséről is, ezért 10 iskolában rendszeres fogorvosi vizsgálatot vezetett be, ami a multban nem volt. Iskolaorvost állított be, aki a tanulóifjúság egészségvédelmét biztosítja.

Büszkék és boldogok vagyunk, hogy a XXII. kerületi tanács ilyen jó és gyors eredményeket ért már el eddig is. Ezt látjuk és tapasztaljuk az egész országban. Az élet vidámabb. Nagyobbak az eredmények. A tanácsok az új élet őrei, melyek a dolgozók hazáját még szebbé és még boldogabbá teszik.

A tanácsokkal biztosítjuk az ötéves terv sikerét, a szocializmus építését. A tanácsrendszer erősítője és védelmezője minden eddig elért eredményünknek és biztosítéka a jövő terveinek. A tanácsrendszer védi a mi felszabadult életünket, hazánkká vált országunkat. A mi hazánkat, ahol az acélos búza terem, ahol mosolygó alma és hamvas barack, bóbitás gyapot és dúskalászú rizs érik, ahol magunk gyártjuk a penicillint, ahol Badacsony édes bora érik, ahol a Dunai Vasmű és a gyorsvasut készül, ahol karcsú hidak ívelnek át az öreg Dunán, ahol minden faluban kigyullad a villany, ahol az iskolák kapui mindenki számára tárva vannak, ahol minden az emberért történik.

A tanácsok megválasztása megmutatta népünk széttörhetetlen, szilárd egységét, összekovácsoltságát. A magyar dolgozók milliói egy emberként követik újjászületésünk, felemelkedésünk hatalmas motoriát, a Magyar Dolgozók Pártját. A tanácsválasztás új mérföldkő azon az úton, melyre dolgozó népünk a felszabadulás óta lépett. Azon az úton, melyet a hatalmas Szovjetunió, a bölcs Sztálin vezet, amelyen a béketábor 800 milliós öntudatos dolgozója halad. A világ béketábora hatalmasabb, mint valaha. A béke erői legyőzhetetlenek. Ehhez a legyőzhetetlen béketáborhoz tartozunk mi is. A béke megvédése a mi feladatunk is. A béketábor nemcsak szilárd védelmet nyuit számunkra, hanem fokozott kötelességeket is ró ránk. Növelnünk kell saját erőnket, le kell győznünk belső ellenségeinket, hogy minél előbb élő valósággá váljon Rákosi elvtársunk szivünkhöz nőtt megállapítása: „Magyarország nem rés, hanem erős bástya a béke frontján."

Népnevelő-levél a reakció mesterkedéseiről

Mint népnevelő dolgoztam a választás alatt egyik pestkörnyéki községben két hétig s bizony mondhatom, hogy elég nehéz volt megbirkózni egyes helyeken a fekete reakció ellen.

Különböző rémhírek ellen kellett harcolnunk. Meg kell állapítanunk, hogy most, a választás után munkánk nem volt hiábavaló, mert százszázalékig mindenki leszavazott. Hogy a választás után jegyre lesz a kenyér, vaj sem lesz, csak a választásig, a rádiókat összeszedik, hogy átjavítsák, hogy külföldet senki se hallgasson, Kina elállt a Szovjetuniótól, a sertést csak vágóhídon szabad a választás után levágni, mert fejenként csak öt kiló zsírt és húst hagynak meg stb., stb. Ime volt már néhány ezer rémhír, de ezek közül egyetlenegy sem vált valóra s most, a választás után látjuk, hogy a fent írt rémhírek sem igazak. Vaj is van, sőt sokkal több, sertést is szabadon otthon vághat a gazda, Kina is még jobban és közelebb áll a Szovjetunióhoz, mint valaha, mert tudja, hogy mi volt az amerikai rabsága alatt s tudja most, mi a szabadság. A rádiót se szedték össze és a kenyér sincsen jegyre.

Mindez a fekete reakció és amerikai hazugságok által terjesztett rémhír maradt. Mi a békéért dolgozunk, mi építünk, hogy még szebb, még jobb jövőnk legyen. Mi harcolunk a belső, bitang kulákok és gazember rémhírterjesztők ellen s bebizonyítottuk ezt a választással is, mert ott voltunk mindannyian és leszavaztunk a békére és építő munkára. Akadt egypár reakciós és annak szekerét toló csibész, akiért háromszor is el kellett menni, de ezek észheztérítéséről majd a dolgozók fognak gondoskodni. Éljenek a Tanácsok!

Valent György, népnevelő.

A gépjárművezetők egymillió forintra túlteljesítették békekongresszusi felajánlásukat

Az imperialista államok kormányai az Egyesült Államok nagytőkéseinek parancsára egyre fokozzák egy új világháború kirobbantását célzó törekvéseiket. Minden olyan országban, ahol a Marshall-terv segítségével az Egyesült Államok monopoltőkései irányítják a kül- és belpolitikát, fokozzák a fegyverkezésre forditott kiadásokat, fokozzák a provokációs támadásaikat és nyilt háborút robbantottak ki Koreában, melynek szabadságszerető népe nehéz küzdelmet folytat szabadságáért és függetlenségéért az imperialisták túlereje ellen.

A világ népei azonban nem akarnak háborút — ellene vannak minden pusztításnak és vérontásnak —, mert tudják, hogy a háború csak növeli a dolgozó nép nyomorát és szenvedéseit. A tartós béke megvédése tehát minden becsületes ember érdeke és kívánsága. Ezért állott a nagy Szovjetunió a világbéke mozgalom élére és ezért harcol ma kivétel nélkül minden becsületes ember. A mi szakmánk területén, komoly és értékes felvilágosító munka folyik dolgozóink között. A stockholmi békekongresszus határozatának ismertetése után minden üzemünkben megalakultak a béke-bizottságok — melyek mozgósították — szervezték az üzem dolgozóinak harcos kiállását a tartós béke megvédése érdekében. Ismertették részletesen a stockholmi kongresszus határozatát és kivétel nélkül üzemeink minden dolgozója aláírta a békeíveket. Aláírásukkal kifejezték egységes állásfoglalásukat a fegyverkezés csökkentése — az atomfegyver használatának betiltása érdekében. Aláírásukkal követelték, hogy nyilvánitsák háborús bűnösnek azt a kormányt, amelyik először használja az atomfegyvert. Üzemi Béke Bizottságaink komoly munkát végeztek az imperialisták aljas orvtámadása idején a koreai nép megsegitése érdekében. A kórházvonatra való gyüjtésben minden dolgozónk résztvett és azóta is a hős koreai nép részére útnak inditják az együttérzés és szolidaritás kifejezéképpen a szeretetcsomagokat. Élen járnak a szeretetcsomagok küldésében a Teherautójavító NV és az Autótaxi NV sztahánovistái, akik jó munkájuk révén kiérdemelt jutalomösszeg egy részéért szeretetcsomagot küldtek az értünk is harcoló hős koreai népnek.

A nemzetközi szolidaritás emelátható megnyilvánulásain túl, üzemeink dolgozóinak kezdeményezésére megszerveztük a koreai hetet.

Itt is bebizonyitották, úgy a gépjárművezetők, mint üzemeink fizikai és értelmiségi dolgozói, hogy minden erejüket megfeszitve a termelés frontján harcolnak a világ tartós békéjének megvédéséért. Dolgozóink felajánlása forint értékben meghaladta a 800.000 forintot. Ezt a felajánlást közel 1,000.000 forintra túlteljesitették.

Most ismét nagy feladat vár békebizottságainkra, tudatositaniok kell dolgozóink között, hogy az imperialista agresszió fokozódik és ezzel a fokozódó agresszióval szembe kell szállnunk. A mi békés épitő munkánkat is veszélyeztetik az imperialisták, és nem feledkezhetünk meg arról, hogy határosak vagyunk az imperialisták láncos kutyájának országával, Titóékkal. Ezek a betiák nap mint nap követnek el határsértéseket gazdáik parancsára. Csak a béketábor növekvő ereje akadályozhatja meg a provokációs kisérleteket. Ezért ül össze november 4—5-én a magyarországi békekongresszus, melyet az üzemi békebizottságoknak kell előkészíteni. Ismertetni kell azt a szívós és kemény harcot, ami világszerte folyik a nagy Szovjetunió vezetésével az agresszorok ellen. Be kell mutatni békebizottságainknál minden üzemünkben az erőviszonyok alakulását, a béke hívei és az imperialisták között. Fel kell készülni a londoni nagy kongresszusra, ahol a világ minden részéből, tehát tőlünk is odaérkező küldöttek képviselni fogják a becsületes emberek százmilliőit. Megmutatva az imperialistáknak, hogy a béke tábora nap mint nap erősödik és meg fogja akadályozni egy újabb háború kirobbantását. Békebizottságaink feladata harcra mozgósitani üzemeink dolgozóit — harcra, amely a termelés frontján folyik, hogy jobb és több munkával, termelési eredményeink emelésével — öt éves népgazdasági tervünk teljesitésével növeljük erőinket.

Erőnk tudatában szilárdan álljunk Pártunk és bölcs vezetőnk mögött abban a harcban, melyet a nagy Szovjetunió és a világ dolgozó népeinek nagy vezére, Sztálin elvtárs irányit a békéért és szabadságért.

Tóth Béla

Újabb csatlakozások az Óbudai Hajógyár versenyfelhívásához

A Garázsipari NV dolgozói örömmel csatlakoznak a Gunz Hajógyár felhivásához és vállalják az 1950. évi terv december 5-én való teljesitését, vállalják továbbá, hogy a terven túl december 31-ig a bevételi tervet 8 százalékkal túlteljesitik.

A 21-es garázs 26 százalékkal, a 4 es garázs 15 százalékkal, az 1-es garázs 12 százalékkal teljesiti túl.

A fenti garázsok dolgozóinak Szakszervezetünk harcos üdvözletét küldjük, abban a reményben, hogy egyöntetűen látnak hozzá, hogy tervüket gyakorlatilag is teljesitsék és ezen keresztül a béke táborát erősitik.

A békekölcsönjegyzés eredményeinek közlésével kapcsolatban a Szombathelyi Villamosvasút dolgozói értesitettek, hogy az egy főre eső átlag 466 forint helyett 551 forint.

A jó bizalmi munkája előreviszi, a rossz bizalmié fékezi a béke ügyét

— Zuglói beszámoló —

Már többször irtunk a „Közlekedés"-ben arról, hogy a bizalmiak munkáján alapszik a szakszervezeti mozgalom, jó vagy rossz menete. Ha a bizalmi kapcsolatot tart a tagjaival, ha ismeri a csoportjába tartozó tagok szociális össze tételét, a dolgozók munkához, mozgalomhoz való viszonyát, könnyen tudja eredményesen elvégezni a reá bizott komoly és fontos feladatokat.

Az ÜB-titkárok rendszeres időközökben határozzák meg és tárgyalják át együtt a bizalmiakkal a szakszervezeti központ ól kapott szempontokat, a bizalmiak munkáját. Az értekezletek után megállapitható az, hogy a bizalmiak nagy része a kapott szempontokat igyekszik megvalósitani, azt a gyakorlatban alkalmazni, gyümölcsöztetni

Azonban vannak bizalmiak, akik ennek kevésbé tesznek eleget. Pl. Zuglóban, Kővári Jenő huszas bizalmi kevésbé fogta össze csoportját. Nem tudja, hogy csoportjában ki a párttag és ki a pártonkívüli, nem tudja, hogy csoportja milyen teljesitményszázalékot ért el az utóbbi hónapokban, milyen hibapontokkal szerepel csoportja a termelésben. Pedig, ha nem tudom, hogy ki a párttag és ki a pártonkívüli, akkor azt sem tudom, hogy kinek van funkciója az egyes tömegszervezetekné', vagy a Pártban és igy azokat a párttagokat, akiknek külön funkciójuk nincs, nem is tudom kellőképpen aktivizálni, a huszas csoport életében, mozgalmi munkájában. De ha nem tudom a termelési eredményt, nem tudhatom azt sem, hogy kihez kell menni segíteni megoldani a nehézségeket és a lemaradást behozni.

Ebből világosan mutatkozik meg az, hogy Kővári elvtárs nem folytatott agitációt a mozgalmi munka terü'etén, nem aktivizálta kellőképpen csoportja tagjait az egyes mozgalmi megmozdulásokra (taggyülések, termelési értekezletek), de nem is segithette — hiszen nem ismerte — azt, hogy ki van lemaradva, kinek kell segíteni a termelés terén, a termelékenység emelkedése érdekében.

Mechanikusan folytatta munkáját a tagdij beszedéskor is, és mint saját maga elismeri a tagdij beszedéskor nem folytatott felvilágositó munkát a tagdijfizetés jelentőségéről, arról, hogy azt mire használják fel a dolgozók érdekében, de nem beszélt a politikai eseményekről, a termelés kérdéséről sem.

Nem tanult a Politikai Bizottság határozatából, azt nem ismerte, csak általánosan tudott arról. Igy nem is foglalkoztak a Politikai Bizottság határozata al, ennek nyomán nem is javithatták meg munkájukat, ami egyenlő azzal, hogy nem birálták az Üzemi Bizottságot, a szakszervezeti központot, nem segitettek a szakszervezeti munka megjavitásában.

Beszélgetésünk során elmondotta Kővári elvtárs, hogy közszeretetnek örvend csoportja tagjai közt, de az egész telepen is. Kérdésünkre, hogy miért elmondja, hogy azért, mert *„régi alkalmazott vagyok, mert mindenkivel elbeszélgetek, nézeteltérésem nem volt senkivel, mert el-el viccelgetünk"*. Megkértük az elvtársat, hogy mondjon egy-két viccet, amit használnak. Mi, ezeket a vicceket, nem vesszük papirra. Ez nem az újtipusu dolgozók, a kommunista erkölcs fejlődésének elősegitői.

Mennyivel jobb volna, ha a bizalmi azért volna népszerü, mert a mozgalmi munkába bevonta a dolgozókat, mert segitett a dolgozók felvilágositásában, mert segitett a szervezeti élet hasznos menetében, szervezte a munkaversenyt, a dolgozókat serkentette a termelékenység emelésére, és ezáltal egyben segitené a szocializmust épitő ötéves tervünk megvalósitását, az élet zinvonal emelkedését.

Mi azt hisszük, hogy az ilyen népszerüség nemcsak a telepre, hanem országos viszonylatra is kihatna.

Persze hiba az is egy bizalminál, ha nem tudja, hogy csoportja tagjai mennyi Békekölcsönt jegyeztek, pontosan mennyi a csoport átlagjegyzése és hogy hogyan vették ki csoportja tagjai részüket a tanácsválasztások munkájából.

Kővári elvtárs ezelőtt két héttel kérte leváltását. Indokul felhozni nem tudta —, hogy nem érek ra mozgalmi munkát végezni. Feleségem, fiam is dolgozik, mozgalmi munkát végeznek, s én nem érek rá arra, hogy esetleg egész napot forditsak a tagdijak beszedésére. Nekem el kell végezni a háztartásban is bizonyos fokú munkát, van egy kis kertem is, ahol dolgoznom kell, és a nővéremnek is van egy kis üzlete, ahol esetenként kisegitek. Van elég fiatal — mondotta Kővári elvtárs —, akik a mozgalmi munkát elvégezhetik.

Arra a kérdésre, hogy Kővári elvtárs, aki már 1923 óta szervezett munkás, hány fiatalt nevelt ki és kik azok a fiatalok, mondjon nekünk egy párat, akik jó teljesitményt érnek el folyamatosan, mozgalomban résztvesznek, azt nem tudott mondani.

A mi véleményünk az, figyelembe véve, hogy a mozgalom mellett családi élet is van és el kell végezni a ház körül adandó munkát, e mellett azonban feltétlenül meg van a mód arra, hogy saját jövőnket előegitő pártmunkából, szakszervezeti munkából kivegyük részünket úgy a mozgalom, mint a termelés terén.

Kővári elvtárs 1923 óta szervezett munkás. A multban a nehéz körülmények között is vállalta, hogy esetleg ezért munkanélkülivé válik, vagy üldözik. Nézetünk szerint ma, amikor minden lehetőség a dolgozók előtt áll, fokozottabb mértékben kellene résztvenni a mozgalmi munkában.

Persze vannak jó munkát végző bizalmijaink is ugyanezen a telepen. Pl. Herczeg Tibor elvtárs, aki éppen ma lett tagjelölt, a szakszervezeti mozgalomban végzett jó munkájáért. Herczeg elvtárs pontosan tudja, hogy kik tartoznak csoportjába, ki párttag és ki pártonkívüli, ki kalauz, ki közösügyes, ki hány százalékra teljesiti normáját, ki teljesit legtöbbet, ki a legkevesebbet. Ismeri a csoportjába tartozó dolgozók családi helyzetét, tudja, hogy a csoportjában ki mennyi Békekölcsönt jegyzett, azt is tudja, hogy csoportjának átlagjegyzése 450 forint, ő maga 800 forintot jegyzett.

Mozgalmi gyülésekre aktivizálja csoportja tagjait, rendesen tartja a csoportgyüléseket és ha nem tudja egyszerre összehivni csoportja tagjait, mivel forgalmi dolgozók, két vagy három esetben tartja meg.

Gondoskodik arról, hogy a feladatokról csoportja minden egyes tagja rendszeresen értesüljön.

A két bizalmi munkáját hasonlitsuk össze, szürjük le ebből a tanulságot és bizalmi munkánkat Herczeg elvtárséhoz hasonlóan javitsuk meg, tegyük aktivabbá csoportunk tagjait a mozgalmi, a termelési kérdések terén, tudva azt, hogy munkánkka, Pártunk politikáját, szakszervezetünk erősödését szolgáljuk.

A társadalombiztosítás átszervezésével tovább javul a gépjárművezetők helyzete

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Dolgozók Pártja javaslatára a Szakszervezetek Országos Tanácsával egyetértésben úgy határozott, hogy a társadalombiztositás ellátását közvetlenül a dolgozókra, a biztositottakra bizza, a társadalombiztositás irányitását pedig a szakszervezetekre. Hogy a társadalombiztositás terén ilyen döntő változás jöhetett létre, azt elsősorban a Szovjetunió tapasztalatai átadása és a felszabadulás óta Pártunk következetes és helyes útmutatásával elért gazdasági és politikai eredmények tették lehetővé.

A társadalombiztositás terén is jelentős eredményeket értünk el a felszabadulás óta, a táppénzt, a kórházi ellátás időtartamát, az öregségi és rokkantsági járadékot többizben emelték. Népi demokráciánk állandóan fokozódó eredményei tették lehetővé azt, hogy október 1-től ismét jelentősen emelkedtek a társadalombiztositási szolgáltatások, illetve kibővült az arra jogosultak köre.

A dolgozók nagy örömmel vették tudomásul a társadalombiztositási szolgáltatások és segélyek zinvonalának emelését. Ezenkivül ez a rendelet a dolgozók, a biztositottak kezébe adta a társadalombiztositás feladatainak elvégzését. A szakszervezeteknek, a szakszervezetekben tömörült dolgozóknak feladatuk most az, hogy jól megszervezve a dolgozó tömegek honosával, helyesen elvégezzék a rájukhárult új, felelősségteljes feladatokat.

Az összes szakszervezetek, igy tehát a Gépjárművezetők Szakszervezetének is az első feladata, hogy az üzemekben eddig működő szociálpolitikai bizottságok helyett társadalombiztositási tanácsokat hozzon létre. A Szovjetunióban már régen a szakszervezetek intézik a társadalombiztositást. Hogy a Szovjetunió a társadalombiztositás vonalán olyan hatalmas eredményeket ért el, annak egyik döntő tényezője az volt, hogy a társadalombiztositási tanácsok jól működtek.

A társadalombiztositási tanácsok választott szervek, minden tagját a dolgozók választják. A tanácsok a legteljesebb nyilvánosság előtt végzik munkájukat és rendszeresen időközökben beszámolnak munkájukról. Ezeken a beszámolókon a dolgozók hozzászólásai, birálatai, javaslatai segitik a tanácsokat abban, hogy munkájukat állandóan javitani tudják.

A Szovjetunió példájára nálunk is a szakszervezetekre bizta Pártunk a társadalombiztositás irányitását. Hogy ezt a feladatot jól el tudjuk végezni, ahhoz a dolgozók szélesköru bevonása szükséges. Az előkészületi munkák a hozzánk tartozó üzemekben már folynak. Széleskörü aktivahálózatot hoztunk létre, mely aktivahálózat feladata lesz, hogy tevékeny munkájukkal szoros kapcsolatot teremtsenek a tanács és minden dolgozó között.

Az eddigi szociálpolitikai bizottságok is létrehoztak különböző társadalmi szerveket, albizottságokat, mint például beteglátogató bizottság, segélybizottság, hallesetelhárító bizottság stb. A hiba itt az volt, hogy ezek a létrehozott bizottságok nem lettek kellőképpen nevelve, feladatokkal ellátva. A társadalombiztositási tanács feladata lesz állandóan nevelni ezeket a segitőtársakat, hogy ezek elvtársi segitséget tudjanak nyujtani minden dolgozónak.

Az elvtársi segitség megnyilvánul abban, hogy készpénzsegélyt visznek az arra rászorult betegeknek, gondoskodnak a beteg gyermekeinek ellátásáról, üdülőbe juttatásáról és sok egyéb kivánságaik elintézéséről.

Az albizottságokon kivül műhelytársadalombiztositási bizottságot hozunk létre és minden hizalmicsoportban társadalombiztositási megbizottat választanak a dolgozók. A megbizott munkáját a műhelybizottság vezeti és ellenőrzi, a megbizott feladata megszervezni a beteglátogatást a csoporton belül, javaslatot tesz az arra rászorultak segélyezésére, a legjobb dolgozók üdülőbe való beutalására stb. A megbizott szoros an együtt él csoportja tagjaival, ismeri minden problémájukat és azonnal segitségére tud sietni az arra rászorulóknak.

A társadalombiztositási tanács ellenőriz minden szociális intézményt, mely közvetlen kihatással van a dolgozók életére munkájára, orvosi rendelő, napközi otthon, üzemi konyha, üdülő stb.

A Szovjetunióban a társadalombiztositási tanácsok a dolgozók százezreit vonják be feladataik végrehajtásába. A nálunk létrehozott társadalombiztositási tanácsoknak, melyek minden üzemben november 15-ig megalakulnak, feladatuk lesz, hogy sok ezer dolgozót vonjanak be a társadalombiztositási munkák elvégzésébe, ami biztositani fogja a társadalombiztositás továbbfejlesztését.

A társadalombiztositási tanács, a létrehozott albizottságok, a társadalombiztositási műhelybizottságok és a társadalombiztositási megbizottak tevékenysége lehetőséget nyujt arra, hogy a politikai bizottság határozatát helyesen hajtsuk végre, a szakszervezeti munkát tovább javitsuk, megszilárditsuk kapcsolatunkat a dolgozó tömegekkel és jobban lássuk el a dolgozók szociális védelmét.

BERTA PÁL

SPORTOLÓINK A BÉKEHARCBAN...

A békéért folyó harc egyre hatalmasabb méreteket ölt szerte az egész világon. Az amerikai imperialista agresszorok egyre nyiltabban akarják a harmadik új világháborút, egyre nyiltabban törnek a Szovjetunió és a népi demokráciák ellen. Aljas terveik megvalósitása érdekében semilyen eszköztől nem riadnak vissza. Bizonyitja ezt a békés koreai nép megtámadása, ártatlan koreai hazafiak ezreinek legbarbárabb módon való meggyilkolása. Bizonyitja ezt az USA ENSZ-ben folytatott politikája. Nyugat-Németország remilitarizálására irányuló törekvései, amerikai repülőgépek határsértése a Szovjetunió területén.

A békéért folyó harcban egyre nagyobb feladat jut a sportolóknak, kik a sporton keresztül harcolnak a béke megvédéséért. Sportolóink helytállnak ennek a feladatnak elvégzésében, bizonyitja ezt a Békekölcsön jegyzése, mikor a békekölcsönjegyzés hirei között olvashattuk azokat a jelentéseket, melyek a magyar sportolóknak a Békekölcsön sikeréért megindult versengéséről számoltak be. Elsportolók, világbajnokok nevei mellett üzemi sportolók nevei is egymásután sorakoztak fel, kik jegyzéseikkel a béke győzelméért küzdöttek. Jegyzéseikkel küzdöttek a tömegsportért, uj sporttelepekért, uszodákért, tornacsarnokokért. Hozzájárultak jegyzéseikkel ötéves tervünk sikeres építéséhez, mely uj sporttelepekhez, sportlétesitményekhez juttatja dolgozó népünket.

A sportolók béke melletti harcos kiállását bizonyitja a tanácsválasztások tiszteletére tett felajánlásaik, eredményeik túlteljesitésére. Eredményeik túlteljesitésével, uj Európa- és világcsúcsok felállitásával tettek bizonyságot a béke mellett, és válaszoltak az amerikai imperialisták galád tetteire.

Sportolóinknak a jövőben még fokozottabb mértékben kell kivenni részüket a békéért folyó harcban. Eredményeik fokozásával kell bizonyitani a béke melletti harcos kiállásukat. Uj csúcseredmények felállitásával kell bizonyitani az amerikai imperialista háborús uszitóknak, hogy sportolóink elszántak a béke védelmére.

Az elkövetkező hónapban, melyet méltán nevezhetünk nagy események hónapjának, november 2-ra, Rákosi elvtárs kiszabadulásának 10 éves évfordulójára, november 4—5-re, a II. Országos Békekongresszusra, november 7-re, az Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójára tegyenek sportolóink felajánlásokat a sport területén, munkahelyeiken, a Munkáért, Harcra Kész sportmozgalom területén, hogy ezen keresztül is még fokozottabb mértékben hozzájáruljanak a Szovjetunió vezette hatalmas béketábor győzelméhez.

Felhivás a szállitómunkásokhoz!

Felhivjuk a szállitóipari dolgozók figyelmét, hogy a Budapesti I. Ker. Rendőrkapitányság 12.812/950 sz. 1950. szeptember 17.-én kelt rendeletével a túlzsúfolt belvárosi forgalom tehermentesitése érdekében 1950. november 1-től megtiltotta a Tolbuchin-körút, Múzeum-körút, Somogyi Béla-út, Bajcsy-Zsilinszky-út, Szt. István-körút és a dunai alsórakpart által határolt területen belül az emberi erővel vont, valamint az állati erővel vont járművek forgalmát, reggel 7 órától este 7 óráig.

A hatálybalépéssel egyidejüleg az 1000/1949 sz. fk. II. sz. rendeletnek a jelen rendelettel ellenkező rendelkezései hatályukat vesztik.

Gépjárművezetők figyelmébe!

A belügyminisztérium felhivja a gépjárművezetők figyelmét arra, hogy gépjárművezetői igazolványuk felülvizsgálatára, a rózsaszinü kiegészitőlapnak kérhető való kicserélésére, valamint a középfokú gépjárművezetői tanfolyamra való utólagos jelentkezésre vonatkozó kérelmüket minden esetben a lakóhelyük szerint illetékes I. fokú gépjárműkerületi rendőrhatóságnál kell benyujtaniok.

A kérvényeknek az I. fokú gépjárműkerületi rendőrhatóság megkerülésével való benyujtása a kérelem gyors elintézését hátráltatja és a kérelmező részére közvetlenül a belügyminisztériumba felesleges késedelmet jelent.

Fehér Mária, Bácskai (Bleha) Anna:

MIT TAPASZTALTUNK A SZOVJETUNIÓBAN

A magyar sportolókat, de általában a sportrajongókat sokat foglalkoztatja a Szovjetunió sportja, hogy miképpen érnek el mind nagyobb eredményeket a sport terén.

Nekünk alkalmunk volt személyesen elbeszélgetnünk a legkiválóbb szovjet versenyzőkkel. Engem, mint súlydobót, leginkább Tocsenova, a világbajnokság érdekelt. Már a megérkezésünkkor kint volt a pályaudvaron. Úgy üdvözölt engem, mint régi ismerőst, ugyanis a főiskolai világbajnokságon itthon már találkoztunk.

A fogadtatáson a szovjet sportolók sokasága várt bennünket. Megfigyeltük, hogy a verseny időtartama alatt nekünk, akik dobó- és ügyességi számokban versenyeztünk, szívesen magyaráztak és adtak tanácsot hibáink kiküszöbölésére. Nagyon érdekes volt megfigyelni, amit az edző később el is mondott, hogy három egyenrangú súlydobó nő, Tocsenova, Andrejeva, Szervjukova, és mindhárumknak más a dobóstílusa. Megkérdeztük, hogy miért van ez. Kutyev edző azt felelte, hogy bár mind nagyon erős fizikumú, mégsem lehet mindenkire egyformán alkalmazni a munkát, a formát, mert adottságuk különbözőek.

Nálunk nagy hiba az, hogy egy kalap alá veszik az embereket, nőt, férfit, alacsonyt, vagy magasat. A Szovjetunió példáján nekünk is lehet indulni már azon az úton, hogy kinek milyen forma felel meg, azaz egyéniséghez szabjuk a tréningeket. Persze, nálunk ez részben szakemberek hiányából ered, de remélhető, hogy ezen az Országos Sporthivatal hamarosan fog változtatni.

Nekünk sokat kell tanulnunk a szovjet sportolók akaraterejéből. A tudás kidomborításánál, az eredmények elérésénél az edző sem minden, ehhez szükséges még az, hogy a versenyző szeresse a sportot, ne csak magáért a sportért sportoljon, hanem azért, amiért a szovjet ember. Azért, hogy testileg és lelkileg legyünk egészségesek és szeressük hazánkat, hogy bármikor készek legyünk a haza megvédésére.

A Szovjetunióban a GTO-mozgalom tervszerűen neveli, fejleszti a sportolók képességeit. Előírja, hogy milyen sportot üzzön 15 éves korig, 15—18 évig és 18 éven felül. A középiskolát és technikumokat végzők részére a GTO első fokozatún kell résztvenni. A főiskolákat végzők részére a GTO második fokozatón, amely magábafoglalja a mezei futás, a síelés, sáncugrás, akadályöván való átjutás, úszás, gyaloglás, kerékpár, korcsolya és lövészet ágait. Tehát minden sportágban magasak a követelmények, ezeket elérni csak fokozott gyakorlással lehet. Itt van a titka annak, hogy a szovjet sportolók nemcsak egy ágban tudnak elérni eredményt. Pl. Csudina, akinek a neve ismert a magyar sportolók előtt, 80 m-es gát, 100—200 m-es futás, magas- és távolugrás, súly, diszkosz, gerely szakán átlagon felüli eredményt ért el. Ezenkívül röplabda- és jékhoki-válogatott. Persze, nemcsak Csudina, hanem Tocsenova, Andrejevna, Haino, stb. is szép eredményeket érnek el.

Találkoztunk meglepő eredményekkel is. Pl. a 18 éves Zibina gerelyvető, aki 50 méter körül dob gerellyel. Egyik közös edzésünkre odaiött súlyt dobni. Én csak néztem, 13.50-eket dobott. Ime a GTO-mozgalom sokoldalúvá fejleszti a sportolókat. A GTO-mozgalom ereje megmutatkozott a Nagy Honvédő Háború ideje alatt is, amikor egy-egy nehéz feladat megoldására sportembert kerestek.

A Szovjetunióban a sport az egész országban fejlett. Mi láttuk, hogy nincs olyan kolhoz, szovhoz, vagy traktorállomás, ahol sportolási lehetőség ne volna. Láttuk nem egy esetben, hogy a fiatal gyerekek, akik állatokat őriztek, diszkoszt, vagy súlyt dobáltak.

Moszkvában a mi versenyünket megelőzően volt egy labdarúgó-mérkőzés, melyen a CDK és a Torpedó csapata játszott. Körülbelül 80.000 ember volt a pályán, akik ottmaradtak végig az atletikai versenyen is. A nagyközönség tárgyilagosan nézte a versenyt. Megmutatkozott ez abban, hogy ha közülünk bárki jó eredményt ért el, azt épúgy ünnepelték, mint saját versenyzőiket.

A Dinamo-stadion 85 ezer nézőt befogadó képességű. El lehet képzelni, hogy milyen hatalmas méretű. Itt játsszák a legtöbb futball-mérkőzést. Füvesítése egészen különleges. Négy nagymérkőzés után a pályán meg sem látszott a küzdelmek nyoma. A salakpálya a futók szerint is az eddig ismertek között a legprimább. Ottlétünk alkalmával majdnem minden nap esett az eső, a pálya még sem ázott fel.

A dobó- és ugrőhelyek területét tetővel látták el, nem engedik, hogy felázzon, vagy pedig, hogy kiszáradjon a talaj. Az öltözők kényelmesek, berendezése minden kényelmet biztosít. Az egyik futballmeccsre menet autobuszunk belekeveredett egy autóforgatagba, amely a stadionhoz ment. Az utca olyan széles, hogy 6—7 autó fér el egymás mellett egyirányba s ameddig az utcán ellátunk, előttünk csak autót láttunk. Egy-egy futballmérkőzésre 20—25 ezer ember jön ki személykocsikkal.

A Dinamo-stadion keretében több futball edző-, kosárlabda-, kézilabda-, röplabdapálya és úszócsarnok van. Van egy pálya, amely 300 méteres, a futópálya fűrészporral van feltöltve, ezen tanulhatnak a kezdők, de ezen futhatnak azok az atléták, akiknek fáj a lábuk. A sportolókról nagy tudással rendelkező edzők és sportorvosok gondoskodnak. A sportorvos kezdettől fogva figyelemmel kíséri a sportoló fizikai képességét.

A sportolók nem féltékenyek tudásukra, szívesen adják át tapasztalataikat, nemcsak saját versenyzőiknek, hanem más nemzetek sportolóinak is. Ezt bizonyítja az is, hogy bennünket is segítettek, szívesen magyaráztak nekünk eredményeik elérésének módszereiről.

Hazafelé jövet, úgy fogadtak bennünket egyes állomásokon, mintha saját győző csapataik lettünk volna. Engem Kievben személyesen keresett Kiev város bajnokságának harmadik helyezettje, aki nagy örömmel adta át nekem az 1950-es bajnokságon kapott jelvényét. Ezt a szeretetet éreztük odamenet és hazajövet egyaránt.

Moszkvai utazásunk alkalmával olyan élményben volt részünk, amely eddig még kevés ember számára adatott meg Magyarországon. Megérkezésünkről, arról a fogadásról, amit eddigi utazásom alatt még soha egy országban sem tapasztaltam, már beszéltem. Nem túlzás az, hogy nagyon sokan úgy éreztük, nem lehet igaz, hogy az a titkos vágy, ami minden sportemberben élt, egyik napról a másikra teljesedik. Csak akkor eszméltünk rá az igazi valóságra, hogy ott vagyunk, mikor már megérkeztünk. Nem szégyeltük a meghatódottságot, mikor a Kreml sok-sok tornyát megláttuk. Megnéztük azt az embert, akinek mi is hálával tartozunk, akiről olyan nagyon sokat tanultunk, Lenin elvtársat. Megnéztük Sztálin elvtárs születésnapjára küldött ajándékokat, amely a Puskin-múzeumban van elhelyezve, azt a sok gyönyörű dolgot, amit a világ dolgozói küldtek Sztálin elvtárs születésnapjára. Nem lehet értékben kifejezni, melynek minden darabja arról tanuskodik, hogy mennyire szeretik őt.

Meghivást kaptunk a Kremlbe. Hogy ott mit láttunk, arról hosszú napokat lehetne beszélni. El lehet képzelni, hogy a XIV. századtól a XIX. századig micsoda értékeket gyűjtöttek ott össze a régi cárok. Voltunk kirándulni a Moszkva—Volga-csatornán. Ez nagy élmény volt számunkra. Volt viszont olyan dolog, amit hivatalosan nem néztünk meg, de azért azt hiszem senki nem jött haza anélkül, hogy a Metrót meg ne nézte volna. Voltunk egy páran, kiknek az volt szabad időben a szórakozása, hogy metróztunk, minden állomáson kiszálltunk, megnéztük a gyönyörűbbnél gyönyörűbb termeket és a következő Metróval mentünk tovább. Sajnáltunk minden percet, amit nem tudtunk kihasználni arra, hogy minél többet láthassunk abban a gyönyörű városban, ahol olyan boldogok az emberek, hogy mennél jobban megismerhessük azt a népet, amelyi oly nagy áldozatot hozott a mi szabadságunkért is.

Az Autótaxi NV színházbérletezésének sikere

Az Autótaxi Vállalat dolgozóinak az 1950-es évben színházi bérletezése a következőképpen alakult:

Opera- és kombinált bérletek igénylése 254 drb., forint értékben 24.970. Szociális összetétele a bérletezőknek: 67 százaléka fizikai dolgozó, 33 százaléka értelmiségi.

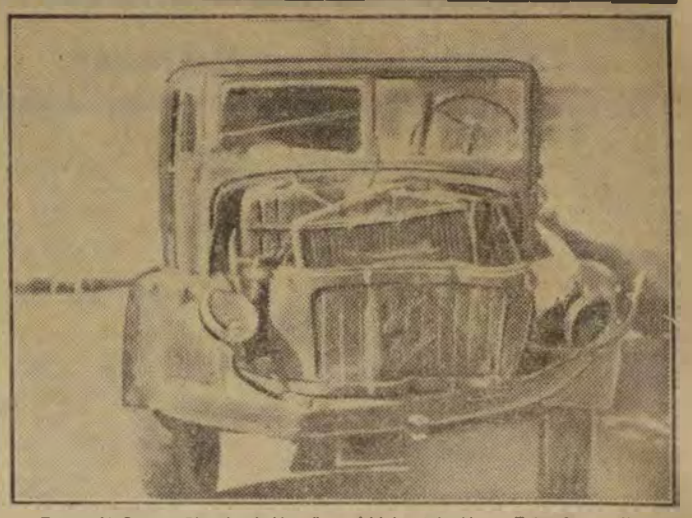
Üzemünk dolgozói rájöttek arra, illetve megértették, hogy új országot építünk, szocialista államot, azt pedig szocialista kultúra megismerése nélkül építeni nem lehet. Az életszínvonal emelkedését semmi sem bizonyítja jobban, minthogy a tavalyi bérletezés összegét 300 százalékra teljesítették. Bérletek darabigénylését pedig 273 százalékra. Ha most megnézzük üzemünk összetételét, akkor láthatjuk, hogy a szervezés, a felvilágosító munka jó eredményhez vezet. Üzemünk létszáma 2400 fő, ebből 1600 gépkocsivezető, akik a bizonytalan szolgálati beosztás miatt nem kapcsolódtak be a bérletezésbe, úgy, ahogy reméltük volna. DISZ-tagok üzemünkben 3—400-an vannak, akik havonta kollektíven nézenek meg egy-egy színházi, valamint mozielőadást. Igen sok dolgozónk van, aki vidéki. Százalékarányban elég sokan vannak idősek, akik ennél az oknál fogva nem igényeltek színházi bérletet. Általában dolgozóink felismerték a kultúrforradalom jelentőségét és a fentiek szerint elég szép számban csatlakoztak a forradalom munkájához. Megértették, hogy az ellenséget itt is szét kell zúzni. A színház a magyar dolgozó népe és az ellenségnek ott helye nincs. Persze a szervezés eleinte döcögött. Akkor a Párt és a vállalatvezetőség, valamint az ÜB igen komoly támogatást és segítséget nyujtott. Persze, akik valami oknál fogva a bérletezésből kimaradtak, havi kollektív szervezésbe lesznek bevonva, mert üzemünk minden dolgozójának ki kell venni részét a lenini kultúrával épülő szocialista ország építéséből.

A nagykanizsai szállítómunkások száz százalékosan lepróbáztak

A nagykanizsai Közraktárak telepének dolgozói a tanácsválasztás sikere érdekében felajánlásként az őszi MHK-próbákat százszázalékban letették. Kiemelkedő eredményt értek el: Sneff György az 1500 m-es futásban 4 perc és 57 másodperccel, valamint Plaski Józsefné és Vince Teréz a 400 m-es futásban.

A telep dolgozói osztatlan örömmel vették tudomásul, hogy soraikból Vincze Mária segédmunkásnőt a helyi tanácsba tanácstagnak választották.

Vincze Mária másfél éve dolgozik a vállalatnál és jó munkájával érdemelte ki, hogy bekerülhetett a Városi Tanácsba. Megválasztása örömére a telep dolgozói vállalták, hogy öt órán belül éjjel-nappal kirakják az érkező vagonokat, hogy így elősegítsék a kocsiforduló csökkentését, ötéves tervünk időelőtti megvalósítását.

Ezt az új Steyer Diesel gépjárművet Illés László, a Teherfuvar NV gépjárművezetője, részeg állapotban, Bodajk faluban összetörte.

A kocsival kidöntött egy távíróoszlopot, egy derékvastagságú eperfát, ebből következtetni lehet, hogy hány km-es sebességgel haladt.

Illés László 25.000 Ft kárt okozott népgazdaságunknak. Az eset alkalmával a vezető halálát lelte, előtötte egy járókelő asszonyt is, aki szintén meghalt, egy kisgyermeket, aki kéz- és lábtörést szenvedett, végül egy negyedik személyt, akinek állapota válságos.

S-z a k t á r s a k! Ne feledkezzetek meg arról, hogy országunkban ma már sokezerre szaporodott a gépjárművek száma, a forgalom tehát óriási mértékben megnövekedett, f o k o z o t t a n ó v a t o s m i n ő s é g i v e z e t é s r e v a n s z ü k s é g.

A Politikai Bizottság határozata után a szállítómunkások szakszervezete megjavította kultúrmunkáját

„T. Közlekedés!

Pártunk Politikai Bizottságának határozata után szakszervezetünkben megélénkült a kultúrélet. Eredményeket értünk el a színházi bérletezés, a mozibérlet, színjátszás és az olvasómozgalom terén. Persze, meg kell mondanunk, hogy az elért eredmények korántsem kielégítőek még, s ezért a kultúrkérdéssel állandóan foglalkoznunk kell.

Szinjátszó csoportunkat több párt és tömegszervezet is gyakran igénybe veszi. A tánccsoportok közül igen jó a TÜKER és a BELSPED tánccsoportja, amelyet az MHK próbázásnál, sőt más alkalmakkal is szerepeltettünk.

A kultúrmunkának azonban nagy hiányossága az, hogy a dolgozók még mindig kevés érdeklődést mutatnak a rendezvényeink iránt. Megmutatkozott ez a Kerekes-utcai otthonban rendezett kultúrelőadások alkalmával is, amikor gyér volt a látogatás és csaknem minden alkalommal ugyanazokat az arcokat láttuk a nézőtéren. Pedig úgy az énekkarunk, mint a színjátszóink és a tánccsoportunk is a legnagyobb odaadással igyekezlek a legtöbbet és valóban színvonalas előadást adni.

BELSPED és TÜKER viszonylatban szinten szép eredményeket értünk el, de a fizikai dolgozók ott sem vettek megfelelően részt. Sokan elfoglaltságukra hivatkoznak, de a legtöbb esetben ez csak kifogás. Mindent el kell követnünk tehát o közömbösség és a mitbánomság lekűzdésére, mert elmúlt már az az idő, hogy a kultúrmegnyilvánulásokkal, rendezvényekkel szemben közömbösek lehetünk.

Élesen rá kell mutatnunk, hogy pl. a BELSPED Gyorsáruügyintőkénél is szép kultúreredményt értünk el, de a fizikai dolgozók ott sem kapcsolódtak be eléggé a kultúrmunkába.

A TÜKER 82. sz. telepen, ahol mintegy 70 dolgozó nő van, az ÜB. titkár és a kultúrfelelős jó munkát végzett. Itt meg az a hiba, hogy nincs kultúrhelyiségük.

A TÜKER központban ugyan minden van, amire a kultúrmunkában szükség lehet, de dolgozóink az üzemben szeretnék a próbákat és a rendezvényeket lebonyolítani.

Az Irodatakarító Vállalatnál nagy lendülettel indult meg az énekkar, táncegyüttes és színjátszó csoport képzése. De itt is az a baj, hogy kultúrterem még mindig nincs és ez a körülmény gátolja a kultúrmunka fejlődését. Pedig úgy a vállalatvezetőség, mint az ÜB. állandóan sürgeti a kultúrterem kérdésének elintézé ét.

Miskolcon a kultúrterem kérdését szintén meg akarjuk oldani. A kirendeltség szomszédságában van egy kocsma. A vállalatvezetővel és a szakmaközi titkárral együtt azt akarluk kiigényelni. Sajnos, a lakáshivatal elutasított bennünket, mert a kocsmárosnak másik helyiséget kellene előbb szerezni. Mi azonban a kultúrotthon kérdését fontosnak tartjuk, ezért ebben az ügyben átiratot intéztünk a Nagymiskolci Városi Tanács Végrehajtóbizottságához és reméljük, hogy itt érdemben foglalkoznak a kultúrotthon kérdésével és hamarosan megoldják azt.

Komoly segítséget nyujtottunk az agitáció során a békekölcsönjegyzésnél, a tanácsválasztásoknál, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom és a Békekongresszus tiszteletére indult felajánlási mozgalomban. Így szolgáljuk valamennyiünk ügyét: a béke erőinek növelését.

Menesdorf Antal
kultúrfelelős

Jó kultúrmunkával készüljünk a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójára és a békekongresszusra

Kultúrbrigádjaink eredményesen vették ki részüket a tanácsválasztás agitációs munkájából, amit mutatott az is, hogy egyes kultúrbrigádok falujárásuk alkalmával meghívásokat kaptak a helyi pártszervezettől, hogy a jövőben sürübben látogassák a falut. Elmondhatjuk, hogy kultúrbrigádjaink tervszerűen dolgoztak. Falujárásra való elindulás előtt beosztották a munkát, hogy megérkezésükkor ki mit fog csinálni. Így pl. a ferencvárosi kultúrbrigád tagjai megérkezésükkor tudták, hogy ki fogja a díszleteket felállítani, ki veszi fel a kapcsolatot a helyi népmővelési felelőssel, a pártszervezettel, kik fogják összegyűjteni a csasztuskához szükséges anyagot, amit a délutáni előadás alkalmával kihoztak.

Vagy pl. jó munkát végzett az angyalföldi kultúrbrigád, mikor jó műsor összeállítással és a tömegénekeltetéssel a Pártbizottság elismerését érdemelte ki, valamint Zuglót.

Voltak azonban hiányosságaink is, amikor egyes kultúrbrigádok nem találták fel magukat a helyi adottságok között, nem vették fel a kapcsolatot a helyi pártszervezettel, nem folytattak agitációt, hogy előadás lesz a faluban. Így történt meg, hogy az Üllői-úti magasépítés kultúrbrigádja beöltözött, bemaszkírozták, azután derült ki, hogy a faluban nincs kultúrterem. S ahelyett, hogy a szabadban megoldották volna a műsor leadását, tanácstalanok voltak.

Ezek az eredmények és hiányosságok figyelmeztetnek, hogy az Októberi Szocialista Forradalomra megfelelően készüljenek fel az üzemi kultúrfelelősök. A kultúrfelelős elvtársak osszák ki minden részortra a feladatokat, s jelöljék ki a felelősöket.

Erre az alkalomra az MSZT által kiadott műsorfüzetet használják fel, de ezen túlmenőleg az aktuális verseket jeleneteket. Ugyanígy az ének és tánccsoportok is. A kultúrfelelős elvtársak gondoskodjanak a próbák gyors megkezdéséről és a rendes felkészülésről. Az üzem kultúrtermeit az Októberi Forradalomnak megfelelően dekorálják.

Az Októberi Forradalomra való felkészüléssel mélyítsük tovább a tanácsválasztásoknál elért eredményeinket, s kultúrfelelős elvtársaink a Nagy Októberi Forradalomhoz méltóan készüljenek fel november 7-re, hogy ennek az újabb feladatnak megoldásával is segítsék Pártunkat, a munkásosztályt, egész népünket hazánk megerősödésében, a béke megvédésében.

Légrádi Sándor

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVARI ALADAR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BELA (Géplármővezetők Szaksz.), IVAN MIKLOS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGAN LASZLO (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSENYI ISTVAN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Tel.: 124—893. 126—452
Szikra Lapnyomda Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVARNY JENŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Közlekedés

ÉLJEN A BÉKE HÍVEINEK II. VILÁGKONGRESSZUSA!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM, 23 SZÁM. MEGJELENIK HAVONTA KÉTSZER 1950 november 20.

A hajósok, közúti közlekedési dolgozók, gépjárművezetők, szállítómunkások és a MÁVAÚT dolgozói

EGY SZAKSZERVEZETBE TÖMÖRÜLNEK

Több mint két éve annak, hogy a magyar szakszervezeti mozgalom átszervezése megindult. Hozzá lehetett kezdeni a belső problémák megoldásához is, amelyet a megváltozott politikai helyzet tett lehetővé.

1948 március 23-án a Vasutas Szakszervezet központi székházában a négy rokonszakmához tartozó testvérszakszervezetek vezetői összejöttek, hogy az első lépéseket az egységes szakszervezet létrehozása végett megtegyék. E célból összeültek a vasutasok és hajósok, a közlekedési alkalmazottak, a gépjárművezetők és a szállítómunkások szakszervezeteinek képviselői.

Ezen az értekezleten elhatározták, hogy a SZOT korábbi értekezletének megfelelően még abban az évben végrehajtják és áttérve az ipari szervezkedésre, egyesítik a rokonszakmák körébe tartozó szakszervezeteket. Az első megbeszélést követték az egyes részortözottságok értekezletei.

A közlekedés szervezett dolgozói maguk is érezték, hogy időszerűvé vált a szakszervezeti szétaprózottságának és az erők szétforgácsolásának megszüntetése. Magyarországon abban az időben mintegy 50 szakszervezet működött. A hatalmas létszámú, erős szakmai szakszervezetek mellett megtaláltuk az alig néhány száz tagot számláló szakszervezeteket is. De döntően szembetűnő a rokonszakmák különböző szakszervezeteinek különállása.

Ki ne emlékezne arra például, hogy az élelmezési iparághoz tartozó szakmáknál volt húsos és malomipari, édesipari és végül külön élelmezési szakszervezet is.

Ez egyben azt is jelentette, hogy például olyan döntőfontosságú problémákat, mint például az oktatás és nevelés, valamennyi a maga útján próbálta megoldani, meglehetősen sok nehézség között. Ezenkívül sok egyéb hátrány is jelentkezett. A dolgozók tudták, hogy ha összefognak egy szervezetbe, akkor több olyan kérdés, amelyet egyedül nem tudnak megoldani, mint pl. üdülési, gazdasági, szociálpolitikai kérdések, — közelebb kerülnek a megvalósuláshoz.

El lehet mondani, hogy nálunk a közlekedési szervezett dolgozóinál sem állt másként a helyzet. A vasutasok és hajósok egy, a közúti közlekedési dolgozók, a gépjárművezetők és szállítómunkások egy-egy külön szakszervezetbe tömörültek, vagyis erőket szétforgácsoltak. Sommi kétség nem fért hozzá, hogy ezek a szakszervezetek együtt sokkal könnyebben birkóztak volna meg az egyre növekvő feladatokkal is.

Nemcsak 1948-ban, de még ma is számolnunk kell azzal, hogy a kevésbbé öntudatos dolgozók egyrészét még kötik a hagyományok és szokások, amelytől nehezen válnak meg. Ezenkívül vannak szakmai sajátosságok, ami afelé vonzza a dolgozók kisebb, rétegét, hogy lehetőleg a szakmájuknak megfelelő szervezetbe tömörüljenek.

A dolgozók és vezetők egyaránt jól látták már a kezdeti időben, hogy a rokonszakmák beszervezése egyetlen szakszervezetbe nem történhetik meg egyik napról a másikra. Mindent alaposan át kell gondolni, előkészíteni, hogy az egyesülés után vitás problémák ne maradjanak.

Két és félévvel ezelőtt demokráciánk fejlődése már soronkövetkező feladatként napirendre tűzte a szocializmus építését. Az öntudatos dolgozók látták, hogy rendezni kell sorainkat, meg kell erősíteni szervezeteinket, hogy ezáltal meggyorsítsuk azt a folyamatot, amely elvezet bennünket a szocializmushoz. Tudták azt, hogy az egység erősíteni fogja a szakmai szervezeteket is és ezen keresztül erősíteni fogják magát a szakszervezeti mozgalmat is.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa XVII. Kongresszusának határozata értelmében a magyar szakszervezetek áttértek az ipari szervezkedésre. Mind a négy szakszervezet örömmel fogadta az egyesülés hírét.

Az előzetes tárgyalások eredményeképpen a négy szakszervezet vezetői megtették az első konkrét lépéseket. 1948 június 1-én jelentek meg utoljára a különálló szakszervezetek önálló lapjai: a *„Szabad Vasutasok és Hajósok Lapja”*, a *„Szabad Hajósok”*, az *„Előre”*, a *„Gépjárművezető”* és a *„Magyar Szállítási, Közlekedési és Segédmunkások Lapja”*. Ezek a lapok megszűntek és helyette *„Közlekedés”* címen 1948 június 15-én 180 ezer példányban megjelent a közlekedés szervezett dolgozóinak egységes lapja.

Azóta több mint két és félesztendő telt el. A kongresszusi határozatnak megfelelően végrehajtották az ipari szervezkedést az élelmezési dolgozók (EDOSZ), valamint a kereskedelmi és pénzügyi dolgozók (KPDSZ) szervezetei is.

Ezév decemberében, előreláthatólag az eredeti elgondolástól, a dolgozók érdekeit szemelőtt tartva, sor kerül a közlekedés területén dolgozók egyesülésére is. Egyetlen szakszervezetbe tömörülnek december folyamán a MAVAUT, a gépjárművezetők, a hajósok és repülők, szállítómunkások, valamint a közúti közlekedésnek jelenleg a közlekedési alkalmazottak szakszervezetébe tömörült dolgozói. A Vasutas Szakszervezet így megválik szervezetileg, de nem érzésben, régi testvérszakszervezetétől, a hajós és MAVAUT dolgozóktól.

Két és fél év alatt nagyon sok minden történt. A kommunisták, a Magyar Dolgozók Pártja irányításával és segítségével a közlekedés szervezett dolgozói helyreállították a lerombolt közlekedést. A hároméves, majd az ötéves terv új feladatok elé állította a közlekedést. Ezek a feladatok párhuzamosan nőttek azzal az óriási arányú fejlődéssel, melyet közlekedésünk a hatalmas Szovjetunió segítségével és gazdag tapasztalatok átadásával elért. Kifejlődött a szocialista munkaverseny és dolgozóink ezrei járnak élen a terv túlteljesítésében, az őszi csúcsforgalom lebonyolításában, a Párt által kitűzött feladatok végrehajtásában. A szocialista munkaversenyben sztahanovisták, vasutas hősök születnek éppúgy, mint a közlekedés többi ágainál is.

Dolgozóink az osztályharc kiéleződése idején, amikor feladataik egyre nőnek, amikor ötéves tervünket győzelemre kell vinnünk, az őszi és téli forgalmat, amely soha nem látott feladatok elé állította például a magyar vasutasságot, sikeresen kell lebonyolítanunk, amikor az ellenséggel szemben kell szilárdabbá kovácsolják a békefront magyarországi szakaszát.

A Vasutas Szakszervezetbe tömörült dolgozók tízezrei, és a szakszervezet központi vezetősége a ma még közös címen megjelenő lapunkon keresztül sok sikert, jó munkát kíván az új szakszervezetbe tömörült dolgozóknak és vezetőknek. Együttesen, minden erőnkkel és képességünkkel azon leszünk, hogy közös célunkat, a szocializmust minél előbb megvalósíthassuk és ebben az erőfeszítésben, a békéért való küzdelemben hűséges küzdőtársa leszünk a testvér szakszervezeteknek.

Németh István

Országos Vasutas ÜB-titkári értekezleten beszélték meg a soron következő feladatokat a szakszervezeti funkcionáriusok

November 14-én tartották meg a kéthavonkénti országos ÜB-titkári értekezletüket a vasutas szakszervezeti funkcionáriusok. Az értekezletet olyan időben hívták össze, amikor újabb feladatok állnak a vasutas dolgozók előtt, s amely feladatok szorosan kapcsolódnak a belpolitikai és nemzetközi helyzet a akutásához egyaránt.

Az országos ÜB-titkári értekezleten megjelent többszáz funkcionáriuson kívül ott láttuk *Kovács* Imre elvtársat, Partunk központja államgazdasági osztályának képviselőjét, *Horváth* János elvtársat, a Vasútpolitikai Osztály vezetőjét, *Rózsavölgyi* József elvtársat, a Vasútpolitikai Osztály vezetőhelyettesét, *Zsidai* Pál elvtársat, a Szakszervezetek Országos Tanácsának képviselőjét. Megjelent az értekezleten a hazánkban tartózkodó Karl *Fritsche* elvtárs is, aki a Demokratikus Német Köztársaságban elindította szovjet példa nyomán a *„2600 tonnás”* és *„500 kilométeres”*-mozgalmat. Karl *Fritschet* a *„Munka Hőse”* érdemrenddel tüntette ki, most több társával együtt küldöttként részt vett a II. Magyar Békekongresszuson. Hazautazása előtt meglátogatta a vasutas szakszervezetet és részt vett az országos ÜB-titkári értekezleten is.

Az értekezletet *Végh* Lajos elvtárs, elnök nyitotta meg. Bevezetőjében üdvözölte a Párt, a Szaktanács jelenlévő képviselőit, Karl *Fritschet*, a dolgozókat, majd rövid beszédében felhívta az ÜB-titkárok figyelmét az új feladatok maradéktalan végrehajtására.

Ezután került sor *Németh* István elvtársnak, a Vasutas Szakszervezet főtitkárhelyettesének beszámolójára.

— Alig egy hete annak — mondotta többek között —, hogy Budapesten megtartottuk a II. Országos Békekongresszust, melyen dolgozó népünk harcos elhatározásának tett kifejezésével a béke mellett. Ez a békekongresszus megmutatta azt, hogy a magyar nép szilárd, megbonthatatlan egységben áll Pártunk mögött és erősíti a hatalmas Szovjetunió vezette béketábort.

Kifejeződik népünk harcos kiállása a béke mellett a termelés vonalán, melyet mutatnak növekvő termelési eredményeink, kifejeződik ez nálunk, a vasutnál, az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításáért vívott harcban.

A vasút dolgozói megnövekedett követelményeknek megfelelően igyekeznek munkájukat elvégezni, bonyolítják le a szállításokat, ezzel elősegítve ötéves tervünk végrehajtását városban, falun egyaránt.

Németh elvtárs ezután ismertette a békekölcsönjegyzés és tanácsválasztás idején felmutatott kitűnő vasutas eredményeket, majd az imperialisták és csatlósaik újabb aljas aknamunkájáról, háborús előkészületeikről beszélt.

— Mi ragaszkodunk vasútunkhoz, mert ez a mi vasútunk. Mi építettük újjá és ha arra kerülne sor, minden vasutas dolgozó egyemberként áll ki a vasút megvédéséért, mert tudja, hogy az ő vasútjáról saját vasútja megvédéséről van szó.

Németh elvtárs ezután ismertette a nemzetközi osztályharc kiéleződését, a béketábor erőinek harcát a háborúra uszító amerikai imperialistákkal szemben, majd áttért az elmult két hónap szakmai eseményeinek kiértékelésére. Hangsúlyozta, hogy a vasutas dolgozók többsége megértette, hogy az őszi forgalom sikeres lebonyolítása nemcsak egyszerűen gazdasági kérdés, hanem politikai kérdés is, mert a tervszállítások biztosítása iparunk, mezőgazdaságunk fejlesztése segíti elő — ezen keresztül pedig népi demokráciánk erősödését.

Az őszi forgalom nagy részén már túl vagyunk, de még nincs befejezve, még vannak ezzel kapcsolatban feladataink.

Tovább kell fokoznunk a teljesítményeket, hogy fejlődő népgazdaságunkhoz szükséges szállításokat le tudjuk bonyolítani.

Egész sor példával mutatott rá ezután a lelkesebbnél-lelkesebb felajánlások eredményeire, a túlteljesítésekre, majd elmondotta, hogy a komoly eredmények nem azt jelentik, hogy nincsenek hibák a munkánkban.

A békéért folyó harc mellett legdöntőbb feladatunk a termelés növelése

Boven van mit javítani. Szakszervezetünk előtt álló legdöntőbb feladat a békéért folyó harc mellett a termelés növelése. Ha megvizsgáljuk munkánkat, akkor azt látjuk, hogy a termelést előrelendítő munkaversennyel kapcsolatban vannak a legsúlyosabb hibák és a legnagyobb feladatok. Beszélt az adatjelentések hibáiról, a verseny nyilvánosságának elhanyagolásáról. A verseny nem nyilvánosan folyik sok helyen és nem népszerűsítik az élenjáró dolgozókat. Nem adják meg a megfelelő segítséget a sztahanovistáknak. Ez az oka annak, hogy a baeseteken keresztül az ellenség is a sztahanovista mozgalmat, a sztahanovistákat igyekszik lejáratni.

Az ellenség elleni harc nem kampányfeladat

Ezután az ellenség elleni harc fokozásáról beszélt és kiemelte, hogy funkcionáriusaink sok esetben jóhiszeműen is belekerülnek az ellenség uszályába.

Másik hiányossága a munkának, hogy az kampányszerű, kevés benne a tervszerűség. Hiba a munkánkban az, hogy a termelési eredményeket nem kísérjük állandóan figyelemmel. Ahhoz, — mondotta —, hogy mi a versenyt jól tudjuk szervezni, tisztában kell lenni a termelési eredményekkel, látnunk kell azt, hogy hol vannak a lemaradások, hogy sztahanovistáink bevonásával a hibákat kiküszöbölhessük, a terv maradéknélküli teljesítését, sőt annak túlteljesítését elősegítsük.

Pártszervezeteinkkel nem elég szoros a kapcsolatunk

A munkánkban elkövetet hibáinknak egyik fő oka az, hogy

a Politikai Osztállyal, a pártszervezetekkel, a politikai tisztekkel nem elég szoros a kapcsolatunk.

Arról van szó, hogy a pártszervezetek, a Vasútpolitikai Osztály irányítását a munkával kapcsolatban elfogadjuk. Ez annyit jelent, hogy megbszéljük a munkát a Politikai Osztállyal, a politikai tisztekkel és a pártszervezetekkel összehangoljuk és azt, amelyik a szakszervezetre tartozik, mint például a munkaverseny szervezése, azt a szakszervezet hajtja végre.

Ugyancsak hibáink forrása az is, hogy a szakvonallal sem elég jó a kapcsolatunk. Ezt megmutatja a verseny kiértékelése. Komoly hiányosság az is, hogy a társadalmi munkások hálózata nincs kellően kiépítve. Nagyon gyenge az információs hálózatunk.

Előttünk áll még feladatként az őszi forgalom befejezése.

A téli időjárás kemény feladat elé állítja a dolgozókat

További feladatunk a téli forgalomra való felkészülés. Ezen a területen komoly felelősség hárul ránk, szakszervezetre, mert

ha a téli forgalmat sikeresen lebonyolítjuk, jelentős mértékben hozzájárulunk az első tervév sikeres befejezéséhez és a második tervév beindításához.

A téli forgalommal kapcsolatban első feladatunk mozgósítani az előkészületekre és ellenőrizni, hogyan hajtották azt végre.

November 20-tól kezdődően tartsunk vizsgálják az előkészületeket és ott, ahol rendben találjuk a felkészülést, elismerjük. Minden szakszervezeti alapszervezet munkája legjavát kell, hogy nyujtsa, hogy a téli időjárás alatt is olyan teljesítményeket tudjunk felmutatni, amilyent az őszi forgalom alatt felmutattunk.

Németh elvtárs ezután részletesen is ismertette a forgalom, a vontatás, a kereskedelem, a pályafenntartás és a műszaki értelmiség feladatait az őszi forgalom befejezése és a téli forgalom sikeres végrehajtásában. Hangoztatta, hogy komoly harcot kell folytatni a balesetek csökkentése érdekében, az anyaggal való takarékosságért, majd az élenjáró magyar mozdonyvezetők széntakarékossági mozgalmát és annak máris jelentkező eredményeit említette. Hangsúlyozta, hogy tudatosítani kell a dolgozókkal, hogy minden mázsa szénmegtakarítás csapás az amerikai imperialistákra és azok ügynökeire. Különösen hangsúlyozta, hogy

tömegmozgalommá kell kiszélesíteni a szénmegtakarítási mozgalmat, mert nemcsak a mozdonyok-

(Folytatás a második oldalon)

(Folytatás az első oldalról)

nál, hanem a vasút egész területén megvan a lehetősége annak, hogy szenet takarítsunk meg.

Igen fontos feladatunk a munkafegyelem megszilárditása. Nem dicsekedhetünk azzal, hogy a munkafegyelem nálunk rendben van. Általános jelenség, hogy a dolgozók egy része minden különösebb indokolás nélkül otthon marad, nem megy el dolgozni. Ezen a téren is komoly feladat hárul az üzemi bizottságainkra.

A továbbiakban a munkaerőhiány kérdéséről beszélt és hangoztatta, hogy komoly munkaerőtartalék van — és ez, a női munkaerő. Számos olyan munkahely van a vasútnál ahol a nőket foglalkoztatni lehet. Igen sok munkahelyen derekasan megállják a helyüket, és felveszik a versenyt a férfiakkal. Éppen ezért harcolni kell azért, hogy a nőket bevonják a termelő munkába és ezzel elősegitsük politikai és szakmai képzésüket.

Németh elvtárs beszéde végén döntő szempontként jelölte meg, hogy ügyeljünk a tervszerüség betartására, majd a bizalmiak munkájával foglalkozott. Utána a társadalombiztositás kérdését, a kulturnevelési munka döntő fontosságát emelte ki. Hangsúlyozta az alulról jövő kritika szükségességét és azt mondotta, hogy a szakszervezet munkája megjavításának előfeltétele, hogy az ellenőrzést megjavitsa. Ezen a téren, központtól lefelé, mindenütt vajok vannak.

Ezután röviden összegezte újból a feladatokat és felhivta a funkcionáriusok figyelmét, hogy kemény munkára, harcra van szükség, hogy helyt tudjunk állni a béke védelmében az uj világháborúra uszító amerikai imperialistákkal szemben. Nem fecsegésre, hanem tettekre szocialista hazánk szeretetére, szilárd helytállásra van szükség, — fejezte be beszámolóját *Németh* elvtárs.

Utána Karl *Fritsche* elvtárs a Német Demokratikus Köztársaság vasutas dolgozóinak forró elvtársi üdvözletét tolmácsolta és hangsúlyozta, hogy a hatalmas Szovjetunió által vezetett béketáborban, *Sztálin* elvtárs vezetésével harcolunk a béke megvédéséért, a szocializmus felépitéséért országainkban.

Következnek a hozzászólások

Elsőnek *Mayer* András (Debrecen) beszélt. Felszólalásában a szakmunkáshiányról emlékezett meg és felhivta a figyelmet az ifjúmunkás utánpótlásra.

Máté Zoltán elvtárs (szakszervezeti központ) a társadalombiztositási tanácsok munkájáról, a munkásvonatok késésének a termelésre való hátrányáról szólt.

Zsoldos Rózsa elvtársnő (Budapest, Nyugati pályaudvar) az ellenség elleni fokozott harcra hívta fel a dolgozótársait és kérte, hogy minél nagyobb számban vonják be a dolgozó nőket a vasúti szolgálatra.

„Te Varsóban harcolsz a béke ügyéért — mi többtermeléssel védjük a békét"

„Kedves Pallagi Nándor elvtárs! Te egyike vagy azoknak a békeküldötteknek, akiket megbiztunk, hogy képviseljétek Sheffieldben a magyar munkásosztályt, a magyar békefrontot.

Felháborodással vettük tudomásul, hogy az angol kormány lehetetlenné tette a Békevilágkongresszus megtartását Sheffieldben. Az imperialisták aljas tettéből ismét láthatjuk félelmüket. Ti megérkeztetek Sheffieldbe, anélkül, hogy a kongresszust megtarthattátok volna. Nem akarták, hogy találkozzatok a többi országok dolgozóival. De az angol kormány utolsó pillanatban sem akadályozhatta meg a Békevilágkongresszus megtartását.

A Lengyel Békebizottság felajánlotta, hogy Varsóban november 16-tól 25-ig tartsák meg a második Békevilágkongresszust. Mindannyian Varsó felé fordulunk, a sokat szenvedett főváros felé, ahol minden nép küldötteit szivesen fogadják a lengyel dolgozók. Varsóban tolmácsold a magyar nép békeakaratát. Ebben a városban szabadon megmondhatod a véleményedet. Mindenkinek, akivel beszélsz, mondd el, hogy a magyar nép békét akar. Nem akarunk háborút, elég volt a pusztulásból. Mi a béke katonái vagyunk! A békéért szerszámmal s ha kell, fegyverrel harcolunk.

Amig te Varsóban harcolsz a béke ügyéért, mi fokozottabb termeléssel védjük a békét. A béketábor győz, mert a békemozgalom vezetője Sztálin elvtárs, aki mögött a győzelmes Szovjetunió és az egész világ dolgozói felsorakoznak.

Mire visszatérsz Magyarországra, már látni fogod munkánk eredményét. Ujabb hetven gépkocsit állitunk bányászjáratokra, hogy ezzel is megkönnyitsük a bányászok közlekedését. Mi, a MAVAUT dolgozói munkánkkal és többtermelésünkkel segitjük elő a Békevilágkongresszus győzelmét.

Tolmácsod Varsóban mindnyájunk jelszavát: Harcolunk a békéért!

Kalmár Imre szerelő,
MAVAUT."

Horváth elvtárs a munkaverseny hiányosságairól és a megoldandó feladatokról

Horváth János elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály vezetője állt fel ezután szólásra. Bevezetőjében elmondotta, hogy főleg a munkaverseny kérdésével és azokkal a feladatokkal foglalkozik, amelyek az ÜB, és elsősorban az ÜB-titkárok feladatát képezik.

A munkaverseny nincs eléggé megszervezve

Beszédében rámutatott arra, hogy a munkaverseny nemcsak az egyes dolgozókra, de még a szolgálati helyekre sincs megfelelően konkrétizálva. Ez gátolja a munkaversenynek tömegmozgalommá való kiszélesitését. Ennek oka az, hogy vasúton nem tudtuk elérni, hogy a munkaversenyeket a szakszervezet, az üzemi bizottság, az ÜB-titkárok kezükbe vegyék és szervezzék.

— Nálunk a munkaverseny szervezését — mondotta — a pártszervezetek, egy másik helyen a politikai tiszt, vagy egyes helyeken a szakszolgálat és a szakszervezet szervezi.

— Az, hogy a munkaverseny szervezése nem az üzemi bizottság kezében van, oka annak, hogy az ÜB-k a levegőben lógnak, hivatali szervekké kezdenek válni. A mi üzemi bizottságaink nem tudják és nem érzik eléggé, hogy szervezett munkásokkal rendelkeznek, akik komoly erőt képviselnek és akiket a bizalmiakon keresztül komoly feladatokra kell mozgósitani.

A bizalmihálózat nem funkcionál

A bizalmi-hálózattal kapcsolatban megállapithatjuk, hogy nem funkcionálnak. Az OB-k nem foglalkoznak velük úgy, hogy a bizalmiak segitenék az egyes dolgozókat bekapcsolni a munkaversenybe.

A bizalmitestület nincs foglalkoztatva és ez súlyos hiányosság. Ezért vált lazává a kapcsolat az ÜB-k és a dolgozók között.

Meg kell vizsgálni, hogy a szakszervezeti bizalmiakat bevontuk-e a munkaverseny szervezésébe? Vajjon adunk-e ebben nekik munkát. Ha nem igy volna, akkor ezt igy kell megszervezni. Ez nagy lendületet fog adni a munkaversenynek.

Horváth elvtárs ezután a munkaverseny másik akadályáról, a verseny bürokratizmusáról beszélt. Egy sor szolgálati helyen nincs is munkaverseny, de munkaversenykimutatást és jelentést készitenek. A dolgozók nem tudnak eligazodni a munkaverseny kiértékelésén. Budapest Ferencváros-állomáson például kilencféle módia van a munkaversenykiértékelésnek és nem igen lehet rajta eligazodni. Pedig négy függetlenitett ember csinálja. Mit jelent ez? — tette fel a kérdést *Horváth* elvtárs. — Azt, hogy az ÜB nem tud mással foglalkozni, mint adminisztrációval, kimutatások készitésével. Ha pedig ez igy van, ki szervezi akkor a munkaversenyt? Ebben is az ellenség keze van, mert az ellenség lefegyverzi az üzemi bizottságot azzal, hogy elhalmozza aktatömegekkel hogy a munkaverseny szervezésével ne foglalkozhasson.

Horváth elvtárs ezután hangsúlyozta, hogy az ÜB-titkárnak a munkaverseny kérdéséve' a helyszinen kell foglalkozni és találnia kell olyan döntő feladatokat, ami az összes dolgozókat át tudja fogni.

Az üzemi terv legyen alapja a versenyünknek. Nem lehet két egymástól független dolog az üzemi terv és a munkaverseny.

Az ellenségről szólva kiemelte hogy mindinkább kifinomodott eszközöket használ és nem vesszük észre, hogy a túlzott adminisztrációval voltaképpen elszigetelik az üzemi szervezeteket a dolgozóktól.

Az ellenség uj módszereket alkalmaz

Másik módszere, hogy jobboldali szociáldemokrata munkamódszerrel akar fellépni. Ügy lép fel, hogy a dolgozók érdekeit képviseli. Az üzemi bizottságok nem veszik észre, hogy a dolgozók látszólagos, túlzott védelme alatt, az ellenség keze van.

Aki velünk szemben védi a dolgozók érdekeit, az tulajdonképpen a dolgozók ellen van. Mi nem akarjuk a dolgozók védelmét? Nem erről van szó. Nálunk az ország, a haza védelméről, a béke megszilárditásáról, a szocializmus felépitéséről és a Párt erősitéséről van szó. Ez a dolgozók érdeke.

Köztudomású az is, hogy amiként harcolunk a tervszerüség betartásáért, ugyanúgy kell harcolnunk a tervszerüség megszegőivel szemben is. Ezt a harcot azonban nem szabad összetéveszteni a bürokratizmussal. Ez a harc nem azt jelenti, hogy a dolgozókat bürokratikus módszerekkel kell a tervszerüségre nevelni, hanem a dolgozók tudatára kell hatni, hogy a tervszerüség betartása az ő érdekükben történik.

Ezután *Horváth* elvtárs a munkaverseny hiányosságairól beszélt. Ezek közül a legnagyobb hiányosság az, hogy a munkaversenyben nem vesznek részt a dolgozók. Ennek oka

A vasutas dolgozók valamennyi vállalásukat túlteljesítették november 7-re, Rákosi elvtárs kiszabadulásának évfordulójára és a Békekongresszusra

A vasutas dolgozók öntudatosan, nagy lelkesedéssel tették meg felajánlásaikat a november hónapban tezajlott ünnepélyes évfordulókra és a magyarországi II. Békekongresszusra.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójára a vasutas dolgozóknak mintegy 65 százaléka tett munkafelajánlást. Ezen keresztül is kifejezték ragaszkodásukat, hálájukat a világbéke őre, a hatalmas Szovjetunió és népünk nagy barátja, a nagy *Sztálin* iránt. A sok példa közül megemlítjük Miskolc terület dolgozóit, akik 3,707.265 forint értékben tett felajánlásukat 4,050.577 forint értékben teljesítették ki. Vagy például Budapest területének dolgozóit, akik 4 millió 748.278 forint értékű vállalásukat 5,024.871 forint értékben teljesítették.

Számos munkásievélben fejezték ki a dolgozók határtalan szeretetüket a Szovjetunió, a Bolsevik Párt és *Sztálin* elvtárs iránt. *Kerényi József*, a Landler Jenő Járműjavító ÜV dolgozója „*Győzelemről-győzelemre*" címen írta le érzéseit lapunknak. Amikor arra válaszol levelében, hogy mit hozott a Nagy Nap és a szocializmus építésének szakaszáról beszél, az ünnepségre tér rá. Így ír: „*A szív megremegett a Szabadság-téren, a Szovjet Hősi Emlékmű előtt ezrek és tízezrek hajtottak fejet a hősök, a megemlékezés zászlajai. Azok emléke előtt, akik a legdrágábbat, az életüket áldozták azért, hogy a mi kezünkről lehulljon a bilincs, és ránk is süthessenek a szabadságot, a függetlenséget, a szebb és boldogabb jövőt biztosító forradalmi nap aranysugarai. Feldobogott a szív, midőn Rákosi elvtárs, a dolgozók élén áthaladt a legújabb és a legnagyobb alkotásunkon, a gyönyörű Sztálin-hídon. Ezzel is jelképezve azt az érzést, amely eltölt bennünket és azt az elhatározást, hogy a magyar dolgozó nép a szocialista hatalmas alkotásou kereszttől is tovább halad a világ első szocialista államának, a hatalmas Szovjetuniónak a nyomdokain.*"

„*Az eddig elért eredményeink nagyok.* — írja *Kerényi József* levelében tovább, majd ezeket mondja: *de még sokkal nagyobbak is lehetnének. Hogyan? Miképpen? Úgy, hogy ha még jobban összefogunk. Ha még tömöttebb sorokban követjük Pártunkat és annak szeretett, bölcs vezérét, Rákosi elvtársat. Ha még szorosabbra zárkózunk fel a békeharc, és legfőbb őre, a magyar dolgozó nép és minden elnyomott nép nagy barátja, Sztálin elvtárs mögé. Az évforduló arra figyelmeztet bennünket, hogy szerszámmal a kezünkben, de ha kell, fegyverrel is megvédjük a teremtő, az alkotó békét, a biztos és szép jövőjét családunknak, az imperialisták háborús őrületével, a pusztulással, a könnyek tengerével szemben.*"

Szabics István pályamunkás, a budapesti Asztalos Sándor-utcai munkáslaktanyából küldte el üdvözletét vers formájában. Arról ír benne, hogy szovjet hősök tekintenek magyar földben. A Volga partján sok szülői házban nem kél új dal a bandájukban. Az, aki pengette, eljött Magyarországra, felszabadítani bennünket, de elesett, s nem került vissza édes otthonába. A továbbiakban ezt írja *Szabics* István:

A szovjet hős teste
Magyar földben nyugszik;
Szeretett virága,
Sirjukon sok nyílik.

Virágot, sirjukra,
Tegyünk kegyelettel,
A hős szovjet népért,
Igaz szeretettel.

Minden hős sirján
Gyuljon gyertyavilág.
S nyíljon mindig rajtuk
Illatos vadvirág.

Számos levél, spontán érkező versek bizonyítják a vasutas dolgozók hálájának és szeretetének érzését.

A Miskolci Fűtőház dolgozói felajánlásukat 158 százalékkal túlteljesítették

Vasútüzemünk dolgozói hasonló lelkesedéssel tettek felajánlásokat a magyar nép nagy vezére, *Rákosi* elvtárs kiszabadulásának 10. évfordulójára. A röpgyűléseken látni lehetett azt a rajongó szeretetet és ragaszkodást, melylyel az öntudatos vasutas dolgozók népünk bölcs tanítójának személye iránt viseltetnek. Ez megláthatott a felajánlások túlteljesítésénél.

Például a Miskolci Fűtőház dolgozói a 72.963 forint értékű munkafelajánlásukat 185.548 forintra teljesítették, amely 158 százalékos túlteljesítésnek felel meg.

A Szombathelyi Járműjavító ÜV dolgozói például egy kazán armatúra javítását és két mozdony fővizsgáját végezték el terven felüli felajánlásként 43.600 forint értékben. Felajánlásukat már október 28-ra teljesítették.

Békéscsaba állomás forgalmi és kereskedelmi dolgozói is kiemelkedő teljesítményt vállaltak. Eredmény: 126 százalék. Ugyanez a gépátcsorgási normánál 129 százalék. A békéscsabai kereskedelmi szolgálat dolgozói a „*rakott-rakva*"-mozgalomban 125 százalékot teljesítettek, míg a „*gyűjtő kirakási*"-mozgalomban 137 százalékot értek el.

A dolgozók harcos békeakarata nyilvánult meg a kongresszusi felajánlásokban is

Dolgozóink harcos békeakarata nyilvánult meg abban, hogy jelentős felajánlások történtek a magyarországi II. Békekongresszusra. Például a Debreceni Járműjavító ÜV dolgozói közül a röpgyűlésen 663 dolgozó tett több mint 50.000 forint értékű felajánlást, a többi vállalás mellett. Vagy például a GySEV dolgozói, akik 103.503 forint értékű munkafelajánlással tettek hitet a béke harcos megvédése mellett.

Pártunk Politikai Bizottságának határozata értelmében a terv teljesítése, s annak túlteljesítésével kapcsolatban, valamint az anyagtakarékossági mozgalommal összefüggésben a Dunakeszi Járműjavító ÜV felhívása nyomán közel 60.000 dolgozó csatlakozott több, mint 27 millió forint értékű felajánlásával.

Jelentős vállalásokat tettek például a Landler Jenő Járműjavító ÜV dolgozói, akik terven felül 100 darab kocsi újjáépítésével, futójavítását és tővizsgáját vállalták, közel 140.000 forint értékben. Az anyagtakarékossági mozgalomban 30.000 forint értékű megtakarítást vállaltak. A Budapest Józsefvárosi Osztálymérnökség dolgozói, hasonló jó munkával például ezévi tervüket már november 15-re befejezték. A Felépítménynél és Magasépítménynél vállalták például, hogy három százalékkal csökkentik az anyag felhasználását. A magasépítményi munkánál vállalták, hogy teljesítményüket 87-ről most már 100 százalékig teljesítik.

Hosszan sorolhatnánk az öntudatos vasutas dolgozók lelkes munkafelajánlásának kiemelkedő eredményeit.

A vasutas dolgozók azonban nem állnak meg az eddigi eredményeknél és nem elégednek meg vele. *Rákosi* elvtárs útmutatása alapján tovább fokozzák a termelékenységüket, sikeresen befejezik az őszi csúcsforgalmat, alaposan felkészülnek a téli forgalomra és még nagyobb lendülettel, szívósabban harcolnak az ellenség ellen, hogy a varsói II. Békevilágkongresszust munkájában támogassák s a béke ügyét az egész világon győzelemhez segítsék.

Ünnepség keretében felavatták a nyíregyházi állomás új felvételi épületét

Lent: az új állomásépület. — Fennt jobbra: Bebrits elvtárs ünnepi-beszédét mondja

A szabolcs-szatmármegyei községek, a nyíregyházi üzemek dolgozóinak küldöttségei, a nyíregyházi lakosság nagy tömege előtt avatták fel november 12-én, a nyíregyházi új, pompás állomásépületet, amely a hároméves terv során, az ötéves terv első évében készült el.

A hatalmas, korszerű épület homlokzatán Lenin, Sztálin és Rákosi Mátyás képei, a falak zászlóerdő.

Kuha András, a nyíregyházi városi tanács végrehajtóbizottsága elnökének megnyitó beszéde után az állomásépület építői nevében Koczka János élmunkás beszélt.

Az ünnepi beszédet *Bebrits* Lajos elvtárs, közlekedés- és postaügyi miniszter mondotta.

— Békéscsaba, Debrecen, Szolnok, Hatvan, Székesfehérvár és a főváros pályaudvarait és számtalan kis állomás épületét pusztították el a háborúban. Dolgozóink harcos munkájának eredménye, hogy sorra újjáépülnek állomásépületeink. A régi nyíregyházi állomásépület szűk befogadóképességű volt, s már annak idején sem elégítette ki a követelményeket. Az új épület hatalmas, tágas és minden berendezése az utasok kényelmét szolgálja.

A miniszter ezután hangsúlyozta, hogy népi demokráciánk sohasem egyszerűen a régit építi újjá, hanem nagyobbat, szebbet, korszerűbbet alkot.

— Ez az új épület is — mondotta — már magasabb életszínvonalunkat jelképezi.

Az új épületben külön váróterem épült a Nyíregyházára bejáró diákok számára, külön teremben várakozhatnak a gyermekes anyák, kényelmes, fűtött, világos, tágas, tiszta helyiségek állnak a dolgozók rendelkezésére.

A jövőben ehhez hasonló állomásokat akarunk építeni.

Az ünnepséget befejező szónok, *Györe* József elvtárs, az MDP megyei titkára a megye területén végbement hatalmas fejlődésről beszélt.

*

A felavatás után levelet kaptunk Nyíregyházáról. A levelet *Kovács* Elemér építészmérnök küldte be szerkesztőségünkbe. Többek között ezeket írja:

„A napokban Nyíregyházán jártam, mint Nyíregyháza szülötte és örömmel vettem tudomásul, hogy Nyíregyháza, a fasiszták által lerombolt állomás helyett korszerű új állomásépületet kapott.

Mint építészmérnök, kíváncsiságból megtekintettem az új felvételi épületet és megállapítottam, hogy az az ország legkorszerűbb stílusban készült állomásépülete.

Kivitelezése, a fakatosmunkák kivételével a legtökéletesebb.

Nagyszerű munkát végeztek a dolgozók: a fizikai és szellemi munkások egyaránt. Ezúton kérem az illetékes szerveket, hogy ne feledkezzenek meg a munkában kitűnt, élenjáró dolgozók megjutalmazásáról."

AZ ÚJ SZTÁLIN-HÍDON

November 7-én avattuk fel a Sztálin-hidat. Képünkön az ünneplő tizezrek egy boldog, vidám csoportját látjuk, amint zászlók alatt Sztálin, Rákosi elvtársat éltetve áthaladnak a gyönyörű hídon.

A politikai oktatás megjavításával harcolunk az előttünk álló feladatok végrehajtásáért

A vasút előtt álló feladatok — az őszi csúcsforgalom sikeres végrehajtása, a téli forgalomra való felkészülés, — követelően írják elő a vasutas dolgozók marxista-leninista szellemben való oktatásának, nevelésének az állandó fokozását, a vasút megtisztítását az oda befurakodó ellenséges elemektől és ellenséges ideológiától.

Az előttünk álló feladatok nagysága és a tavalyi oktatási év tapasztalatai arra késztették pártszervezeteinket, hogy megjavítsák a párttagok szemináriumszerű oktatását. A tapasztalatok felhasználásával a területi pártszervek útmutatásai alapján a Vasút Politikai Osztálya segítségével megszervezték az esti politikai iskolákat.

A pártvezetőségek, a területi pártszervek személyesen beszélgettek el a politikai iskolák vezetőivel és a hallgatóinak döntő többségével. A személyes beszélgetés eredménye, hogy a politikai iskolák előadóinak és hallgatóinak döntő többsége a termelésben élenjáró, figyelmezett, áldozatkész harcosa a békének, olyan kommunista vasutas, aki a pártmegbízatásokat és a szakmai feladatokat lelkesen és pontosan végrehajtja. A pártoktatásban a Párt és a DISZ vezetőségi tagjai és aktívái mellett résztvesznek a szakszervezetek és a többi tömegszervezetek helyi vezetői és aktívái. A kiválasztásnál pártszervezeteink azonban nem fordítottak kellő gondot a sztahanovista vasutasok és a népnevelők politikai oktatásba való bevonására.

A vasutas dolgozók a mindennapi munkájuk során győződtek meg arról, hogy nem lehet jó vasutas, aki politikailag nem képezi magát, aki nem sajátítja el a marxista-leninista társadalomtudományt. Sztahanovistáink, élmunkásaink és az egyszerű vasutas dolgozók felismerve ezt a tudományos igazságot, egyre jobban „ostromolják" pártszervezeteinket, követelve a politikai oktatásba való bevonásukat. *Sok pártszervezetben* (Pápán, Zalegerszegen, Vámosgyörkön, Pécsett) *a pártonkívüli népnevelők is kérték a politikai iskolákra való felvételeiket.*

A pártoktatás megszervezése terén azonban komoly hiányosságok vannak ott, ahol pártfunkcionáriusaink nem tanultak az elmult oktatási év tapasztalataiból. *A hiányosságok egyik oka, hogy egyes politikai osztályok* (Szombathely), *a politikai tiszt*ek (Somogyszob, Miskolc) *a politikai iskolák szervezését kiverték a területi pártszervek* (megyei, járási, városi pártbizottság) *kezéből és magukra vállalták.* A pártoktatás megszervezése nem a Politikai Osztály, a politikai tiszt feladata.

A politikai iskolák szervezését a területi pártszervek végzik. *A politikai osztályok, a politikai tisztek feladata az, hogy megszervezzék az állandó és következetes eszmei-politikai ellenőrzést, és az ellenőrzésen keresztül konkrét segítséget nyújtsanak a politikai iskolák munkájának a vasútra való konkretizálásában, az elméletnek gyakorlattal való összekapcsolásában, a lemorzsolódás megszüntetésében. A politikai tiszt elvtársak feladata az, hogy személyesen ellenőrizzék a területükön folyó politikai iskolákat és az ellenőrzés során szerzett tapasztalatokat megtárgyalva, az illetékes területi pártszervekkel, nyújtsanak azonnali segítséget a megtévő hiányosságok kijavításában a politikai iskolák vezetőinek.*

A hiányosság másik oka, hogy a vasutas pártszervezetek vezetőségei nem készültek fel eléggé a pártoktatás beindítására. A békekölcsönjegyzés, a tanácsválasztás és az őszi forgalom kérdéseivel való foglalkozás közben *elhanyagolták a politikai iskolák beindításának előkészítését.* A pártoktatás beindulása sok helyen készületlenül találta a pártszervezeteket.

A pártvezetőségek az utolsó napokon akarták behozni a hetes mulasztásokat. Ezért nem tudták biztosítani a tanfolyamokra a megfelelő időben az előadókat. (Miskolc műhelyben) ezért volt az első iskolákon az a nagyarányú hiányzás. (Kiskunhalason 11, Szombathelyen a vonatkísérők 19 hallgatója hiányzott egy-egy politikai iskolából.) A politikai iskolák rossz beindítása, a hallgatók hiányos és nem kielégítő politikai mozgósítása, a szolgálati elfoglaltság figyelmen kívül hagyása idézte elő a nagytokú hiányzást az első politikai iskolákon. *A vasutas pártvezetőségeknek a feladata, hogy a területi pártszervek, a politikai tisztek segítségével elősegítsék a vasutas dolgozók eszmei továbbképzését, biztosítsák a pártoktatás zavartalan folytatását, a hibák azonnali kijavítását.*

A pártszervezetek, a politikai iskolák vezetői a legtöbb helyen már hozzáláttak a hiányosságok kijavításához. A politikai iskolákból ezideig kimaradt elvtársak részére rádiószemináriumokat szerveznek. A Politikai Osztály a hibák feltárásával a területi pártszervek, a közvetlen útmutatásokkal és lanácsokkal segítik a vasút területén lévő politikai oktatás megjavítását. *A vasúton folyó politikai oktatás megjavítása azonban nemcsak a felsőbb pártszervek és a pártvezetőségek feladata, hanem valamennyi vasutas dolgozó személyes ügye is,* mert sohasem volt ilyen szükség a vasút területén a marxizmus-leninizmus oktatására, mint napjainkban.

A vasutas dolgozók a kommunistáktól, a politikai iskolák hallgatóitól várják a feleletet a békéért folyó harc és a szocializmus építése során felmerült kérdéseikre. A vasutas dolgozók a kommunistáktól várják a vasút előtt álló feladatok végrehajtásáért folyó hazafias küzdelem vezetését. Ezért elsőrendű feladata a Magyar Dolgozók Pártjába tartozó minden vasutas elvtársnak, hogy „szakadatlan fejlessze politikai tudását és emelje műveltségi színvonalát, igyekezzék elsajátítani a marxizmus-leninizmus tanítását". Ezért egyik központi feladata a vasutas pártszervezeteknek, a pártoktatás beindításánál meglévő hiányosságok azonnali kijavítása.

Gadanecz Béla,
a Vasutpolitikai Osztály munkatársa

Hajósok, halászok és katonák segítségével sok vagon fát úsztattunk le tutajon a Tiszán, hogy segítsük az őszi forgalmat

„T Közlekedés!" Az őszi forgalom sikeres lebonyolításáért minden erőnkkel harcolnunk kell. Rengeteg fát kell fűrészteipeink számára továbbítanunk Záhonyból és ez igen nagy mennyiségű vagoni vesz igénybe. A Tiszamenti Fűrészek NV. Záhony telepvezetője az őszi kocsifordulók meggyorsítása érdekében indította meg ez év szeptemberében a tutajozást a Tiszán, Záhonytól Szegedig. Szeptember 16-án 365 köbméter gömbfából összeállított két tutaj indult el Záhonyból. A tutajok Lenin, Sztálin, Rákosi elvtársak képével voltak feldíszítve. Az indulást megható ünnepség előzte meg, amelyen a MAV részéről felszólalók arról beszéltek, milyen nagy jelentősége van a tutajozásnak a vagonok tehermentesítése szempontjából.

Az első tutajokat bizony csak a legnagyobb erőfeszítés árán sikerült célhoz juttatni, mert a Tisza vízállása igen alacsony volt, helyenként alig haladta meg a 60 centimétert. Záhonytól 12 kilométerrel meg is fenekeltek az első tutajok a sekély vízben. A tutajokat csak néphadseregünk katonáinak segítségével tudtuk továbbvinni. A megfeneklett tutajokat egy közelben tartózkodó katonai autó húzatással továbbsegítette. Végül Szegedig, a közel 550 kilométer vízúton, sok megértéssel és örömmel siettek a tutajosok segítségére a halászok és hajósok is. Azóta sok vagon fát úsztattak le a Tiszán a tutajosok.

Az idő már olyanra fordult, hogy ez évre be kell szüntetnünk, de tavasszal még sokkal fokozottabb erővel fogjuk megindítani a Tiszán a tutajozást. Leküzdjük a nehézségeket, mert Pártunk arra nevelt, hogy nincs és nem is lehet legyőzhetetlen akadály, amikor szocialista jövőnk építéséről van szó.

Vanusák Pál
levelező, MASPED"

A szovjet hazafiság hatalmas ereje

Az emberiség történelme még nem ismert olyan korszakot és olyan társadalmi rendszert, amely olyan hatalmas alkotó energiát ébresztett volna fel a tömegekben, mint aminőt népünkben a szovjet állami és társadalmi rendszer, a szocialista forradalom és a szocializmus Szovjetunióban aratott győzelmének korszaka hívott életre.

A szovjet állami és társadalmi rend megteremtésének és megszilárdításának talaján nőtt ki, fejlődött tovább és vált a mi társadalmunk hajtóerejévé az élet teremtő szovjet hazafiság.

A háborúelőtti sztálini ötéves tervek folyamán a szovjet hazafiság munkásaink, kolhozparasztságunk és szovjet értelmiségünk hősies munkájának formáját képezte. A Bolsevik Párt és a nagy Sztálin vezetésével a szovjet nép hihetetlenül rövid történelmi időszak alatt a multban elmaradt agrár országot hatalmas ipari és kolhoz hatalommá változtatta s felépítette a szocializmust. A Nagy Honvédő Háború évei alatt a lelkes szovjet hazafiság népünk zsenialitásának és a munka terén felmutatott, soha el nem halványuló hősi tetteinek forrását képezte s a szovjet nép ennek segítségével érte el világtörténelmi jelentőségű győzelmét a fasizmus felett. A szovjet hazafiság ma hatalmas hajtóereje a kommunizmus útján biztosan haladó szovjet emberek alkotó, kezdeményező készségének kiapadhatatlan forrása.

A kapitalista rendszer, amely a magántulajdon s a népi tömegek könyörtelen kizsákmányolásán alapul, szükségszerűen megbontja a társadalmat, a kibékíthetetlen ellenséges osztályokra tagolja. A kapitalizmus megfosztja a munkát az alkotás örömétől, gyűlöletes és súlyos teherré teszi.

Az ember ember által való kizsákmányolásának megszüntetése, a kizsákmányoló osztályok felszámolása és a szocializmusnak a Szovjetunióban aratott győzelme a hazánk területén állomásozó valamennyi nemzet dolgozóit a népek egységes, baráti családjában kovácsolta össze, s azok minden erőfeszítését egy cél, a kommunizmus felépítésének szolgálatába állította.

A szovjet hazafiasság alapja

A szovjet hazafiság harmonikus egységben kovácsolja össze a különböző népek nemzeti hagyományait és a szocialista haza valamennyi dolgozójának közös életérdekeit.

„A szovjet hazafiság nem választja el, hanem egyesíti egységes testvéri családba hazánk országunk valamennyi nemzetét és népét. Ebben kell látnunk a Szovjetunióban élő népek megbonthatatlan és egyre szilárduló barátságának alapját." (Sztálin: A Szovjetunió Nagy Honvédő Háborújáról. Szikra, 1949. 155. oldal.)

A szovjet hazafiság alapja a szovjet emberek mélységes szeretete és odaadása szocialista hazájuk, a Lenin—Sztálin nagy Pártja iránt, amely népünket a kommunista társadalom felépítésének ragyogó útjára vezette. Vlagyimir Majakovszkij, a szovjet korszak egyik költőóriása, a következő szavakban fejezte ki a szovjet emberek nemzeti büszkeségét, a forró hazaszeretetét:

„Olvassátok, irígyeljetek, én a Szovjetunió polgára vagyok!"

A szovjet hazafiság jellemző vonása annak tevékeny teremtő ereje. A szovjet hazafi öntudatosan harcol a kommunizmus felépítéséért s ennek a célnak áldozza minden erejét és tudását, alkotó kezdeményezését és tehetségét, egész életét, minden cselekedetét ennek a célnak a szolgálatába állítja. Ez magyarázza meg azt a legyőzhetetlen alkotó erőt, amely a szovjet hazafiságot a szovjet társadalom további fejlesztésének és felvirágoztatásának hatalmas tényezőjévé teszi.

Új, hatalmas, hazafias mozgalom

A szovjet hazafiak az alkotó kezdeményezés és a merész újítások szellemét s a minden új iránti érzéket viszik bele a gazdasági és kulturális építés munkájába, ezzel gyarapítják hazájuk hatalmát s biztosítják a háborúutáni sztálini ötéves tervek sikeres teljesítését.

Napjainkban új hatalmas hazafias mozgalom ragadta magával országunkat. A sztálini tervek alapján a Volgán és a Dnyeperen, Turkméniában, Ukrajnában és Krimben megindult gigantikus építkezések kézzelfoghatóan és érzékelhetően beszélnek a ragyogó kommunista holnap közeledéséről. A szovjet nép Lenin—Sztálin Pártjának vezetésével soha nem látott grandiózus feladatokat old meg, hogy a természetet alávesse az értelmes emberi akaratnak. Az új gigantikus vízierőművek roppant energiákat állítanak a szovjet emberek szolgálatába a termelés további fejlesztése céljaira, az új csatornák ellátják vízzel és élelmezik, virágzó kertekké változtatják az eddig terméketlen sivatagokat és pusztaságokat. Ezek a fenséges építmények új, gigantikus lépést jelentenek előre a kommunizmus felé. Ez a nagy cél új hazafias megmozdulásokra mozgósítja a szovjet emberek milliói. A kolhozparasztság kifejezésre juttatja azt a készséget, hogy tevékenyen részt vesz az építkezések megvalósításában s a kormány erre vonatkozó határozataira a gabonabeadási tervek határidőelőtti teljesítésével és az összes mezőgazdasági munkálatok eredményes befejezésével válaszolt. Ural és Szibéria kohómunkásai, Moszkva és Leningrád, Gorkij és Kramatorsk gépipari dolgozói, vasútasaink és hajósaink, tudósaink és mérnökeink egyaránt harcolnak az új nagy építkezésekkel kapcsolatos megrendelések pontos és határidőelőtti teljesítéséért.

Egyre hatalmasabb lendülettel bontakozik ki a szovjet országban a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulója tiszteletére indult szocialista munkaverseny. Számos vállalat dolgozói kötelezettséget vállalnak, hogy határidő előtt, november 7-ig befejezik ezévi terveiket, s lelkiismeretesen teljesítették is vállalt kötelezettségüket. A szovjet hazafiság teremtő ereje kifejezésre jut az egyszerű szovjet emberek milliónak mindennapi ténykedésében, akiknek a munka terén végbevitt hőstettei erősítik hazánk hatalmát s gyarapítják annak dicsőségét és nagyságát.

A kapitalista országok vezető körei a hazafiság látszatát keltve tagadják a nemzetek egyenjogúságát, nemzeti elnyomást hirdetnek, az elfajult nacionalizmus és az emberteleu fajelméletek mérgével mérgezik meg a tömegek öntudatát. Gyűlöletet szítanak a népek között.

A szovjet hazafiság a más népek megbecsülésen, azok nemzeti hagyományainak, művészetének, és kultúrájának tiszteletbentartásán épül fel. Lenin és Sztálin pártja a proletár internacionalizmus s az összes szabadságszerető népek egymásközötti barátságának és együttműködésének szellemében neveli a szovjet népet.

A Dolgozók Küldöttei Tanácsainak, valamint a szakszervezeti szerveknek, a Komszomol s a többi társadalmi szervezeteknek egyik legfontosabb feladata az hogy a szovjet hazafiság nemes érzését nevelje ki, fejlesszék és ápolják a dolgozó tömegek között.

A mi nagy szocialista hazánk s a szovjet hazafiak alkotó munkája lelkesítő például szolgált az egész haladó emberiség számára.

A Szovjetunió ma a demokrácia és a szocializmus hatalmas tábora élén vezeti, amely tevékeny és elszánt harcot folytat a békéért és az imperialista háborús uszítók ellen. A mi hazánk a dolgozó emberiség vezérlő csillaga, amely megmutatja a boldog jövendő, a kizsákmányolás és elnyomás, valamint a kapitalista rendszer förtelmei alól felszabadult új élet útját.

A szovjet hazafiak felismerték azt hogy a mi hazánk ma az egész haladó emberiség élén menetel és ez a tudat igaz nemzeti büszkeséggel s a Bolsevik Párt, valamint a kommunizmus nagy építője, Sztálin elvtárs iránt érzett határtalan szeretettel tölti meg szívüket.

Rátkai József ÜB-titkár:

„A szakszervezetek új alapszabálya nagy segítsége lesz dolgozóinknak kötelességteljesítésükben épúgy, mint jogaik ismeretében"

„A Közlekedés Szerkesztőségének! Nemrégen kaptuk kézhez a magyar szakszervezetek alapszabályainak tervezetét. Nagy érdeklődéssel tanulmányoztuk az ÜB-ben. Az a tény, hogy az alapszabálytervezetből rövidesen alapszabály lesz, magából a tervezetből kiviláglik: milyen nagy segítségünkre van nekünk, üzemi bizottsági vezetőknek, s a tagságnak.

A magyar szakszervezetek győzelmeink szervezője, a Párt vezetésével végzik munkájukat. A szakszervezet a Párt köré tömöríti a dolgozókat és mozgósítja őket a népgazdasági tervek teljesítésére, túlteljesítésére, a szocializmus felépítésére, népünk anyagi és kulturális felemelkedésére. — Így ír a tervezet többek között.

Az új alapszabály nagy lépés előre a szocializmus felé vezető úton. Rengeteg itt hely hiányában nem ismertethető jog és kötelesség egybefoglalása az alapszabály. Az a tény például, hogy az új alapszabály egyszeriben kimondja, hogy legfőbb irányítónk a Párt, nagy jelentőségű azért, mert segít kiküszöbölni számunkra az itt-ott még mindig fellelhető szindikalizmust, a Párttól való függetlenítés ellenséges megnyilvánulását.

Nagyon telszik nekem az is, hogy az alapszabálytervezet konkrétan meghatározza, hogy mit kell a szakszervezetnek tennie. Központi feladatunk tehát a munkaverseny szervezése, a dolgozók mozgósítása a termelékenység emelésére. Nem kevésbbé jónak találtam benne a szervezeti felépítésünket, amely már teljesen a változott feladatok szerint valósul meg. Fontos feladatunk a dolgozók tömegeinek szocialista nevelése. Ez a megalapítás jól jellemzi magát az egész tervezetet.

Az új alapszabály döntő segítséget ad az ellenség elleni harcban és elősegíti a jobboldali szociáldemokraták felszámolását. Egészen biztos, hogy az eddiginél szorosabb lesz a szakszervezeti tagság és a demokratikusan választott vezetés kapcsolata egymáshoz. Tovább bővül a szakszervezeti demokrácia, mert hiszen az alapszabály kimondja, hogy minden vezetőt a szervezett dolgozóknak kell megválasztani.

Úgy látom, hogy az alapszabály vezérfonál lesz a számunkra, amely irányít munkánkban, hogy még jobb és több munkát tudjunk végezni.

Nálunk, a Vasutas Szakszervezetben nem egyszer előfordult, hogy a szakszervezeti demokrácia megsértésével helyeztek pozícióba funkcionáriusokat. Az alapszabály ebben a vonatkozásban is segítségünkre lesz és még véletlenül sem fordulhat elő, az, hogy a dolgozók ellenére vagy beleegyezése nélkül „kinevezzenek" üzemi szervezeti vezetőket. Persze ez annyit jelent, hogy a munkások más szemmel néznek dolgozótársaikra, akiket a demokratikus alapon az új alapszabály szerint ők választanak meg, mint azokra a dolgozótársainkra, akiket a demokratikus elvek megsértésével tettek meg vezetőnek, a központ, vagy a területi titkárság felhívására, vagy beleegyezésével.

Azt sem szabad szemeiről tévesztení, hogy ezentúl az ÜB jobb munkát fog végezni, már csak azért is, mert érzi a dolgozók bizalmát és azok javaslataira támaszkodik. Érdekesnek találom és feltétlenül jónak a tervezetnek azt a részét, amely kimondja, hogy a szakszervezetek feladatává kell tenni a nőknek bevonását az állami, termelési és társadalmi munkába. Ezt pedig olyképpen teszi, hogy később alkalmassá válik mester, technikusi, műhelv. és gyárvezetés-feladatok és megbízások végrehajtására.

Hosszan sorolhatnám még jó véleményemet, és Üzemi Bizottságunk véleményét az új alapszabály-tervezetről, amely valamennyiünk javát szolgálja. Arra kell törekednünk, hogy úgy dolgozzunk, úgy vegyük ki részünket a termelés emeléséből, az őszi és téli forgalom megvalósításából, a békéért folytatott harcból, hogy érdemesek legyünk erre az újabb ajándékra.

Elvtársi üdvözlettel:

Rátkai József ÜB-titkár
Északi Járműjavító ÜV."

A vasutas ifjúság határtalan lelkesedéssel építi
a Dunapentelei Vasmű ütőerét: az új vasútvonalat és állomást

„Az építőmunkások ezrei dolgoznak már ötéves tervünk büszkeségén, a Dunapentelei Vasművön. Ez a hatalmas mű, a köré épülő várossal együtt négymilliárd forint befektetését igényel és 1952-ben. építése tetőpontján 35 ezer munkás fog rajta dolgozni, majdnem annyi, mint Csepelen és Özdon együttvéve."
(Rákosi elvtárs Szabad Népben megjelent cikkéből)

„Kedves elvtársak!

Rákosi elvtárs emlékezetes szavai nekünk, vasutasoknak is komoly feladatot jelentenek. Vasút nélkül nem lehet elképzelni a Dunai Vasmű — *Békemű* — építkezését.

De nem érte készületlenül szocialista vasutunk megteremtésén dolgozó vasutasainkat ez az újabb feladat sem. Legalább is ezt lattuk Dunapentelén.

DUNAPENTELE

Szokatlanul nagy sürgés-forgás, nagy forgalom mindenfelé: vidámarcu embereket és anyagokat szállító gépkocsik iramodnak tova az országúton. Vidám éneksző hallatszik, mert az itt dolgozó fiatalok tudják, hogy dalolva szebb az élet s jobban megy a munka is.

MÁV Pályaépítő és Felújító Üzemi Vállalat Dunapentelei Építésvezetősége

Ezt olvasuk egy táblán és most már a nyilmutatta irányban haladunk tovább.

Különálló épület, mely inkább — *főhadiszálláshoz* hasonlit. A nagy *támadás* már megkezdődött s a *csapatok*, brigádok már az *első vonalban* harcolnak minden akadályt legyőzve — *a végső győzelem kivívásáért!*

Így küzdenek a hős koreaiak fegyverrel kezükben, s mi, építőszerszámot nyelét markolva — *a békéért.*

Belépünk. Irógépkattogás, telefoncsengés, gyors intézkedések szavai kavarognak a levegőben... Az asztaloknál logarléccel számoló mérnökök és hosszú papírtekercsek fölé hajló műszaki rajzolók szorgoskodnak... Mindenki teljes odaadással végzi munkáját.

Két tárgyalás közben *Virágh Béla* főmérnököt, az építésvezetőség vezetőjét kérdezzük meg.

— *A mi legsürgősebb feladatunk* — mondja *Virágh* főmérnök — *vasút összeköttetést létesíteni az épülő Vasművel, hogy a lényegesen olcsóbb vasúti szállítás mielőbb leválthassa a lassú és költségesebb közúti szállítást. Ez azt is jelenti, hogy az idén 220.000 m³ földet kell megmozgatnunk, hatalmas, völgyet átszelő töltést építenünk híddal, áteresszel együtt.*

Itt vagyunk a munka színhelyén. Hatalmas kotrógépek láncai csikorognak — földet termelnek és rakják gépkocsikra, kordéokra — *épül a nagy töltés*...

A töltés tetején *töltéstömörítő* hengerek dohognak és traktorok hangja remegteti a levegőt...

Legújabb rendszerű önürítős és különleges földszállító gépkocsik dolgoznak itt.

A tervek szerint december 20-án már megindul a vasúti forgalom. Akkorára készen kell lenni mindennek. *De a dolgozók munkafelajánlásra készülnek.* Ők

meg hamarabb készen akarnak lenni, hogy decemberben már az 1951-es terv teljesítését kezdhessék meg.

Megnézzük az új állomás helyét is. Ez az állomás a Dunai Vasmu méreteihez készül. Itt hosszú csillesorok végzik a földszállítást és szüntetik meg a talaj egyenetlenségeit.

A munka éjjel-nappal folyik. A villanyáramot saját villanytelep szolgáltatja.

Amerre a szem ellát, mindenütt dolgoznak. A munka lelkesítő zaja csodás szimfoniát alkot s *hirdeti a szocialista vas építését, ötéves tervünk valóra válását.*

Felelősségteljes munka töltést, hidat, vasutat építeni. Nagy szakértelem és főleg nagy *odaadás* kell hozzá. A földmunka nehéz munka, s akik végzik — bizony — *minden erejük és szaktudásuk latbavetésével dolgoznak.*

De meg is van az eredmény: *az építésvezetőség átlagteljesítménye 118.9 százalék.* Vannak persze kiemelkedő teljesítmények is. Így a *Fazekas*-brigád 145 százalékot ért el. *Fazekas* elvtárs különben ma már a békésszentandrási népi tanács tagja.

— *Mi intézzük ezentúl a község sorsát, mert így választott a falu* — írta s elbúcsúzott munkatársaitól, akik megigérték hogy a 145 százalékos eredményt még tovább emelik...

A *Meleg-brigád* átlag 127 százalékot teljesít. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójára vállalta, hogy november havi teljesítményét 130 százalékra fokozza. *Derék racalmási kubikusokból áll a brigád*, akik tudják, hogy jó munkájuk mennyire fontos a nagy eredmények kivívásához.

A *Meleg-brigád* vállalásához hasonlóan brigád *csatlakozását* jelentette be. A *Takács-brigád* már el is érte a 130 százalékot, a *Csorba*- és a *Harmath-brigád* pedig már 145 százaléknál tart.

Külön vállalták még a Meleg brigád tagjai, hogy november 7-re egy *újítást dolgoznak ki* s azt munkamódszeresítésként *tovább adják* többi dolgozótársaiknak is.

— *Munkástalálmányok épülnek* — mondja *Solnoki Imre* kubikus, megválasztott ÜB titkár Beszámol arról, hogy rövidesen, kb. 1200 dolgozó befogadására szolgáló 12 lakóépület építését kezdik meg. Az épületekhez víztorony is épül majd. Lesz külön kulturház és 4—500 fő befogadására alkalmas kultúrterem színpaddal. A telepen a Népbolt NV fiókokat nyit a dolgozók zavartalan ellátásának biztosítására. A telep önálló villanyvilágítással lesz ellátva.

Ezt láttuk Dunapentelén. Láttuk a tervek valóraválását, láttuk az épülő új ország egy darabját. Az ott dolgozó vasutas fiatalok példamutatásáról, akik önként vállalták munkahelyül Dunapentelét, a *pionír munkájukkal* bizonyítják, hogy megértették *Rákosi* elvtárs szavait s igyekeznek *méltóak lenni a Párt bizalmára.*

CSENGERI KÁROLY,
a „Közlekedés" levelezője.

KARL FRITSCHE LÁTOGATÁSA A VASUTAS SZAKSZERVEZETBEN

November 14-én meglátogatta a Vasutas Szakszervezetet a Demokratikus Német Köztársaság békekongresszusi küldötte, Karl Fritsche elvtárs.

Karl Fritsche mozdonyvezető és arról híres hazájában, hogy a szovjet tapasztalatok nyomán ő indította meg a 2000 tonnás és az 500 km-es mozgalmat. Fritsche egyébként a „Munka Hőse" érdemrendet is megkapta jó munkája jutalmául.

Fritsche elvtárs elmondotta, hogy még október 20-án érkeztek meg több küldöttel együtt a II. Magyar Békekongresszusra. A népi demokrácia jóvoltából 14 napi üdülésen vettek részt Galyatetőn, ahol kicserélték tapasztalataikat a magyar szakhánovistákkal.

Fritsche elvtárs elmondta még, hogy több vasúti üzemet meglátogatott és az északi fűtőházban számos mozdonyt látott kihasználatlanul. Hangsúlyozta, hogy nálunk ilyesmi nem volna lehetséges. A helyes szervezés folytán már eddig 700 üzemképes mozdonyt állítottak le, de elvannak határozva, hogy ezt a számot 1000-re növelik.

A mozdonyok leállításával hatalmas szénmegtakarítást értek el.

Sok egyvágányú pályájuk van és a menetrendet eszerint szabályozták. A reakció még ott ül a feletes szakszolgálatnál és bizony sokszor kényszeriteni kell jó menetrendek készítésére amelyben a mozdonyvezető képes áttörni a régi normákat, akár a terhelés emeléséről van szó, akár a sebesség növeléséről van szó.

A körfolyamatos mozdonyfordulókat úgy szervezik meg, hogy mozdony és személyzet legkésőbb 8—10 óra alatt visszatérjen a kiindulási állomásra.

Ismertette a szovjet példák után átvett mozgalmak állását is. Az 500 km-es mozgalom még kezdeti stádiumban van. A 2000 tonnás mozgalomba való részvételt az áru áramlása erősen befolyásolja. Aki a mozgalmat akadályozza, leválják és büntető szankciókat alkalmaznak ellene.

Beszélt sok hiányosságról. Megemlítette, hogy az őszi forgalmat az erős vagonhiány hátráltatja. Ezen ők is a kocsiforduló meggyorsításával segítenek.

Nagy dicsérettel emlékezett meg a magyar munkavédelmi és szociális létesítményekről. Panaszolta, Fritsche elvtárs, hogy sem mosdóik sem kultúrotthonaik nincsenek. Most kerül sor rájuk.

Megtudtuk, hogy a maximális utazási sebesség 80 km, az átlagos személyvonati sebesség 45, a tehervonatoké pedig 28 km. Az eddigi legmagasabb km csúcsteljesítményük 55 km. Átlagos tonnateljesítményük a mozgalomban 2300 tonna. Csúcsteljesítményük Leipzig—Cottbus—Berlin között 230 tengely, 4000 tonnás benzin és szénszállítmány.

Fritsche elvtárs továbbiakban arról beszélt, hogy barna szénből sajtolt briketteket használnak mozdonyfűtésre és ebből háromszorannyi kell, mint a rendes szénből.

A munkaverseny nyilvános ellenőrzése jól áll az üzemekben, ötletesen viszik tovább. Ugyancsak van versenyhíradójuk.

Az ellenség elleni harccal kapcsolatban elmondotta, hogy a felső vezetésben dönő változás nem történt. Erre jellemző, hogy Kreikmayer vezérigazgatót nem régen tartóztatták le. Kiderült ugyanis, hogy a Rajk-per során kompromittáló adatok kerültek a Német Demokratikus Köztársaság elé Field nevű imperialista kémmel kapcsolatban. A Field-perben aztán fény derült a Fieldel kapcsolatban álló Kreikmayer bűnlajstromára is.

Karl Fritsche elvtárs tett fel ezután kérdéseket, amire az osztályvezetők válaszoltak. A német vendég távozásakor közölte, hogy a legjobb és legszebb benyomásokkal távozik a szocializmust építő Magyarországról és az itt szerzett tapasztalatokat a béketábor erősítésére használja fel hazájában.

Tóth III. János, Kossuth-díjas sztahánovista mozdonyvezető levele a békekongresszusról és vasutasaink szénmegtakarítási mozgalmáról

„Kedves Közlekedés! Mint lapunk levelezője, úgy érzem, hogy be kell számolnom arról a munkáról, amelyet a vasutas dolgozók képviseletében a magyarországi II. Békekongresszuson végeztem.

Még élénken emlékezetemben volt a mi szeretett Rákosi Mátyás elvtársunknak beszámolója a békeharcról, a béke védelméről, az a beszámoló, amelyet Pártunk Központi Vezetőségi ülésén, október 27-én mondott el. Eszembe volt, az is, amit az áruló szociáldemokrata vezetőkre mondott. És élénken csengett fülemben a rádióból az annyira ismert, kedves hang, mikor bejelentette, hogy a Szovjetunió, a vele szövetséges kormányok el vannak szánva gátat emelni minden támadó törekvéssel szemben.

Sohasem fogom elfelejteni a dolgozók lelkesedését, a küldöttek egységét, a békekongresszus külső és belső képét. Végighallgattam a békéért harcosan síkraszálló küldöttek mindegyikét és még inkább megerősödtem. Magam is felszólaltam.

A termelés frontján harcolok a békéért

Elmondottam, hogy számomra az a legnagyobb kitüntetés, hogy

a szovjet sztahánovisták, közöttük Panyin elvtársnak, a „Szocialista Munka Hősének" átvett munkamódszerével a termelés vonalán harcolhatok a békéért.

A hatalmas Szovjetunió szinte kimeríthetetlenül gazdag tapasztalatait vettük át. Panyin elvtárs átadta nekünk munkamódszereit és így született meg nálunk is az 500 km-es mozgalom, melynek segítségével biztosítjuk most az őszi forgalom zavartalan lebonyolítását. Az ő tapasztalatai révén sikerült az elavult 20—25 km-es sebességet 45—50 km-re felemelni.

Elmondottam, hogyan harcolok a békéért, azt, hogy az őszi forgalom győzelméért 44 esetben továbbítottam 2500 tonnás vonatot Miskolc és Hatvan között. Az általam megalakított Panyin-brigád szeptember 25-én elnyerte az igazgatóság vándorzászlóját.

Munkamódszeremet adtam át úgy gyakorlatban, mint elméletben. Ennek eredménye volt az, hogy a miskolci fth-ban 12 munkatársam érdemelte ki a Sztahánov-kitüntetést. Meg is igértem a békekongresszuson, hogy ezt a munkámat tovább viszem, és arra törekszem, hogy valamennyi munkatársam elfudja érni a Sztahánov-kitüntetést.

Kifejtettem vasutas társaim nevében, hogy amíg mi, a Szovjetunió által vezetett béketábor ránkeső szakaszán harcolunk a béke megvédéséért, addig az amerikai imperialisták és azok lancos kutyái, a rothadó kapitalizmus és imperializmus életének meghosszabbítása érdekében ki akarják robbantani a harmadik világháborút.

Innen üzenjük, — mondottam —, hogyha ezt megpróbálják tenni, akkor kemény, elszánt, a függetlenségüket és szabadságukat védő munkásmilliók öklével találják magukat szemben.

Üzenetet küldtem a nemzetközi proletárszolidaritás jegyében, a gyarmati és félgyarmati ország dolgozóinak, hogy mellettük állunk nehéz küzdelmükben, amelyet a jobb és szebb holnapért, kapitalista elnyomóikkal szemben vívnak.

Ha kell, fegyverrel is megvédjük a békét

Fogadalmat tettem az ország valamennyi vasutas dolgozója nevében, hogy a munka frontján, de ha kell, fegyverrel megvédjük a békét és nagy Pártunk vezetésével, szeretett vezérünkkel, Rákosi elvtárssal megvalósítjuk hazánkban a szocializmust.

Kedves Elvtársak! A „Szabad Népben *Varga Károly, Papp László Horváth József, Vollmann Gellért* és *Lengyel József* elvtársaimmal felhívást intéztünk az ország mozdonyvezetőihez, fűtőihez és a fűtőházak értelmiségi dolgozóihoz, azért, hogy csatlakozzanak a háromszázalékos szénmegtakarítási mozgalmunkhoz.

Rákosi elvtársnak, a Központi Vezetőség legutóbbi ülésén mondott beszéde indított arra, hogy megtegyük felhívásunkat. Gondosan áttanulmányoztuk, amit széntermelésünk fontosságáról mondott népünk szeretett vezére, továbbá beszédének azt a részét, amelyben kifejtette: „Azok a jó kezdeményezések, amelyeket a Szovjetunió tapasztalatai alapján, az önköltségcsökkentés, az anyagtakarékosság terén bevezettünk még gyerekcipőben járnak. A küzdelem az anyagpocsékolás és a pazarlás száz más formája ellen, csak most kezdődik valójában."

Rákosi elvtárs útmutatását akarjuk követni, amikor a legnagyobb gondot fordítjuk a szénnel való takarékoskodásra és vállaltuk, hogy 3 százalékkal csökkentjük eddigi szénfogyasztásunkat.

A szénnel való takarékoskodás előréséhez nagyon fontos a kiömlő és a tolattyú pontos beállítása. Ha túl szűk a kiömlő nyílása, akkor erősebb a kiáramlás a kéményen keresztül. Ez felesleges levegő felszívását idézi elő a rossz szénnel és ezzel nagyobb szénfogyasztást okoz. A műszakiak feladata, hogy az állandó kiömlőket rendszeresen felülvizsgálják, hogy nem túl szűk-e a nyílás. Ahol pedig ez szabályozható, ott a vezetők gondos szakmai oktatásával biztosítják, hogy mindig a leghelyesebb nyílást alkalmazzák, amely mellett a leggazdaságosabb a szén elégése.

Ugyanígy gondos vizsgálattal kell rendszeresen ellenőrizni, hogy a kiömlő középvonala pontosan a kémény tengelyébe essék, mert különben a rosszirányú füstkiáramlás miatt a kéményen keresztül, úgynevezett szekunder-levegő kerül a füstszekrénybe. Ez lerontja a rostélyon történő levegőbeáramlást, ami ismét ahhoz vezet, hogy a szén nem ég el gazdaságosan.

További fontos feladat a tolattyú helyes beállítása, a javításnál, illetve a használatban lévő mozdonyoknál ennek ellenőrzése. Ha a beállítás nem helyes, akkor nem egyenletesen történik a gőz áramlása, a fáradt gőz leadása, ez szintén szekunder-levegő visszaáramlását idézi elő. El kell tehát érni, hogy kivétel nélkül, minden mozdonynál mindig helyes legyen a tolattyúbeállítás.

Ahhoz, hogy mozgalmunk a lehető legszélesebb körben elterjedjen, fontos, hogy a mozdony személyzetét fokozottabban részesítsék elméleti és szakmai oktatásban. Meg kell értenie minden mozdonyvezetőnek, fűtőnek, hogy hazánkat erősítsük, a szocializmus építését gyorsítsuk meg, a béketábor erőit növeljük, ha takarékoskodunk a szénnel.

Amennyi szenet mi megtakarítunk, annyival több jut rohamosan fejlődő gyáriparunknak, többet tudnak gyártani gyáraink termelni, több jut nekünk is, tovább emelkedik életszínvonalunk.

A szakmai oktatás terén arra kell törekedni, hogy a fűtők megismerjék a tüzeléstechnika előírásait, és szakszerűen tüzeljenek. Ki kell feltétlenül küszöbölni azt a lazaságot, hogy a szerelésnél nem locsolják meg, vagy nem eléggé locsolják meg a szerkocsiba kerülő szenet.

Feladatunkhoz új erőt adott a Békevilágkongresszus

Befejezésül, Elvtársak: mi, a hős szovjet sztahánovista vasutasok példáját követve, még nagyobb arányúvá akarjuk fejleszteni azt a mozgalmat, amely az átlagsebesség növelésére, a menetidő lerövidítése irányul. Elhatározott szándékunk, hogy vállalásainkat nemcsak teljesítjük, hanem túl is teljesítjük.

Ehhez újult erőt adott nekünk a II. Magyar Békekongresszus határozata, a varsói II. Békevilágkongresszus munkája és az a szilárd elhatározásunk, hogy megmutatjuk: sikeresen fejezzük be az őszi csúcsforgalmat, felkészülünk és végrehajtjuk a téli forgalmat és győzelmesen befejezzük időelőtt ötéves tervünket, amivel védjük a békét és megmutatjuk, hogy szilárdan követjük nagy Pártunkat és népünk szeretett vezérének, Rákosi elvtársnak útmutatásait!

Elvtársi üdvözlettel:

TÓTH III. JÁNOS,
Kossuth-díjas, Munkaérdemrendes sztahánovista mozdonyvezető,
a Közlekedés levelezője.

Milyen hiányosságokat tapaszt altunk a szocialista munkaverseny nyilvános ellenőrzésénél a szakszervezeti munkában

A munkaverseny elindulása óta az eddigi eredményes kezdeményezéseket, melyek már e munkaverseny nyilvános ellenőrzését célozzák, a dolgozók már eddig is több javaslattal továbbfejlesztették.

Termelési értekezleteken vitatják meg a dolgozókkal az üzemi tervek készítését, a tervek teljesítésének akadályait, a munkaverseny feladatait. Ezek a termelési értekezletek hozzájárulnak a termelési tapasztalatok kicseréléséhez, a dolgozók neveléséhez, segítik annak felismerését, hogy az épülő szocializmusban a dolgozók érdekei szorosan összefüggnek az állam gazdasági sikereivel. A kultúrbrigádok csasztuskák énekével, versek szavalásával, rövid villámjelenetekkel járulnak hozzá a munkaverseny lendületének fokozásához. Az üzemi állomási hangosan beszélőket, villámeredménytáblákat, üzemi sajtót, versenyhíradót használják a munkaverseny eredményeinek, hibáinak, tapasztalatainak feltárására a dolgozók előtt.

A munkaverseny nyilvános ellenőrzésében elért eddigi eredmények és kezdeményezések legtöbb esetben kedvezően hatottak a termelésre. Így nagyban hozzájárulnak az őszi forgalom sikeres lebonyolításához, az *„500 kilométeres"*, a *„2000 tonnás"*, felemeltsebességű irányvonatok továbbításának mozgalmához, az utazási sebesség emelkedéséhez. Komoly segítséget nyújtanak *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címért indított versenyben.

Emelkedett az utazási sebesség, emelkedett a termelés, csökkent a selejt, javult a munkafegyelem. Pl. a Lenin Jenő ÜV-nál megrendezett selejtkiállítás igen jó serkentő hatással volt a dolgozókra. A kiállított selejt készítőit a csoport többi tagjai segítették a hibák kiküszöbölésében, nehogy az ő csoportjukból kerüljön ki valaki a selejtkiállításra, vagy szégyenfalásra — ugyanis a dolgozók nem szívesen kerülnek ki, mint gyengék, vagy rosszak a nyilvánosság elé.

Az eredmények üzemi kezdeményezésének ellenére, a nyilvános ellenőrzés szervezése és jelenlegi helyzete nem kielégítő, mert

1. A munkaverseny nyilvános ellenőrzésével a központ, a terület, az üzemi bizottságok nem foglalkoztak kielégítő mértékben. Nem látják azt, hogy a verseny lendülete lanyhul, üressé és formálissá válik akkor, ha a verseny nyilvános ellenőrzésének szervezését, továbbfejlesztését elhanyagolják. Központunk nem nyújt megfelelő segítséget az üzemek kezdeményezésének általánossá tételére. Így helyes kezdeményezések és jó meglátások csak egy vagy két helyen valósulnak meg. Az üzemi bizottságok nyilvános szervezésével kampányszerűen foglalkoznak. Ez betudható a szakszervezet központjának és területeinek is. Súlyos hiányosságok vannak a bizalmiak nyilvános ellenőrzése körül is. A bizalmiak ugyanis egyáltalán nem vagy csak kismértékben ellenőrzik a csoportjukban dolgozók kötelezettségvállalásainak teljesítését.

2. A munkaverseny nyilvános ellenőrzését az üzemi bizottságok átengedték az üzemgazdasági osztálynak és általában a szakvonalnak. Nem foglalkoznak rendszeresen a verseny nyilvános ellenőrzésének szervezésével és továbbfejlesztésével.

3. Kevés helyen és igen ritkán helyen alkalmazzák a személyes kritikát, a hibákat elkövetőkkel szemben.

4. A szemléltető agitáció tartalma számos helyen elavult. Nem konkrét üzemi feladatokkal, műhelyfeladatokkal, hanem globálisan mozgósít, nem elég szakszerű.

5. Nem használják fel eléggé a munkaverseny nyilvánossága érdekében a fontos agitációs eszközöket, mint pl. a faliújság, hangos bemondó, stb.

Most nézzük meg, hogyan állt a nyilvános ellenőrzés néhány üzemben, amelyek többé-kevésbbé jól oldják meg feladataikat. Itt kell megemlítenünk a Dunakeszi Járműjavító ÜV-t, ahol az őszi forgalom kétheti kiértékelésénél a kiváló eredményeket elért dolgozókat könyvjutalomban részesítve, eredményeiket hangos bemondón, üzemi dísztáblán állandóan ismertették, csasztuskákon és villámjelenetekben keresztül a jókat kiemelték, a lemaradókat pedig élcelődő kritikán keresztül buzdították nagyobb telje itmény elérésére. Vagy például a Szombathelyi Járműjavító ÜV-ben az élenjárókat és lemaradókat karikaturával dícsérik meg, illetve pellengérezik ki. A karikatúra egy létrát ábrázolt, amelynek a felső fokán a magas teljesítményt elért dolgozó, az alsó fokán pedig a lemaradó dolgozó volt névszerint és az eredményével feltüntetve a következő aláírással: *„Érd utól a legjobbat!"*

A Debreceni Járműjavító ÜV-ben elkészítették az új versenytablát, amelyet a főbejáratnál helyeztek el és ezenkívül minden egyes osztályban állítottak versenyhíradót és ezeknek pontos vezetésére felelősöket állítottak. A *„dicsőség könyve"* díszes kivitelben, a vállalatvezető irodájában már el van helyezve és a dísztábla elkészítése folyamatban van. Ennek tudható be az, hogy a kocsiosztály eddigi 86—94 százalékos eredménye 100 százalék fölé emelkedett.

A debreceni Fűtőháznál a dísztáblák és a versenytáblák a legmegfelelőbben vannak elkészítve és elhelyezve.

A jó munka mellett álljon ismét itt a hiányosság. Súlyos hiba volt például a szakszervezet munkájában az, hogy az élenjáró dolgozóknak csak kis részét ismerik, bár erre *„Az őszi forgalom legjobb dolgozója"* címért indított nemes versengés igen alkalmas lett volna, s mután nem késő még ma sem, igen alkalmas is lenne. Ebből a hibából adódott például az, hogy a sztahánovisták felterjesztéséről két esetben pótlólag telt a szakszervezet javaslatot. Megelégedtek azzal, hogy a szakvonal felterjesztését, az eredmények alapján elfogadták minden megjegyzés nélkül és így adódott elő az, hogy érdemtelen került a felterjesztésbe. Persze utólag kellett intézkedni, hogy az oklevelet ne adják ki. Így volt ez a Ferencvárosi Fűtőházhoz tartozó *Orbán* János szertárfőnök esetében is. *Orbánról* kiderült, hogy ahelyett, hogy a mozgalmi szerveket támogatná, akadályozza munkájukban. *Kassa* Gyula pedig, a budapesti MÁV igazgatóság IV. osztályának versenyfelelőse, úgy akarta megakadályozni a sztahánovisták felterjesztését, hogy a Keleti-Fűtőház által felterjesztett 23 sztahánovistából csak 13-at akart tovább engedni azzal, hogy

„nem csinálunk a Keleti-Fűtőházból Sztahánov-gyárat."

A nyilvános ellenőrzés kérdését egyébként, a szocialista munkaverseny érdekében állandóan napirenden fogjuk tartani. Lapunk következő számában megvilágítjuk azokat a feladatokat, amelyeket a Vasutas Szakszervezet elnöksége tűzött a központ és az üzemszervezetek dolgozói elé, hogy a szocialista munkaversenyt a vasúton valóban a tömegek mozgalmává szélesítse.

Dolgozóink tiltakozása a munkásellenes angol kormány árulása miatt

Amint közludomású, az eredetileg Sheffieldben megrendezendő Béke Hívei II. Világkongresszusának helyét a munkásellenes angol kormány árulása folytán a lengyelországi Varsóba tették át. Ez az aljas, kétkulacsos eljárás, amellyel ország-világ szine előtt bizonyítást nyert az a tény, hogy Angliá az amerikai imperialisták húséges talpnyalója és kiszolgálója, — a magyar vasútasok hatalmas táborában óriási felháborodást keltett.

A vasutas dolgozók százai fejezték ki szolidaritásukat a Béke Hívei Állandó Bizottsága Vezetőségének, majd a varsói kongresszus megnyitása után, a Világkongresszus Elnökségének. Számos táviratban, levélben fejezték ki elszántságukat a béke megvédésére a vasút dolgozói, amelyet összekötöttek felajánlásokkal.

A kecskeméti fűtőház dolgozói például Rákosi Mátyáshoz intézett táviratukban a következőket mondják többek között: „Mi, Kecskeméti Fűtőház dolgozói azzal válaszolunk az agresszor bandának, hogy munkaversenyünkkel munkánkat még jobban fokozzuk. Felajánljuk a fajlagos szénfogyasztásnak 5 százalékkal való csökkentését. Így a 367.369 számú mozdony kazán részlegvizsgálatának 2 nappal a határidő előtt való befejezését.

A szegedi pályafenntartási dolgozók így írnak: Mi, a pályafenntartási alműhely dolgozói megvetéssel fogadjuk el az angol kormány minősíthetetlen eljárását, hogy a Békevilágkongresszus munkáját így akarták meghiúsítani. Mi, pályafenntartási dolgozók, igérjük, hogy még több és még jobb munkával, a munkaverseny kiszélesítésével erősítjük a béketábort és egy emberként sorakozunk fel Pártunk, Rákosi elvtárs mögé és a hatalmas Szovjetunió, Sztálin elvtárs mellé.

A Szabadságharcos Szövetség kaposvári MÁV alapszervezete is mély felháborodással tiltakozik az eljárás ellen és válaszul elindították egy híradós és egy motoros szakasz 90 órás kiképzését, hogy még jobban fokozzák erőiket a béke védelmére.

Ilyen és ehhez hasonló érzelemnyilvánítások érkeznek nap mint nap szerkesztőségünkbe. Ezek a spontán levelek azt mutatják, hogy az öntudatos vasutas dolgozók szocialista hazafiasággal, elszántabban mint valaha, készek arra, hogy munkával, s ha kell fegyverrel megvédjék szabadságunkat függetlenségünket, békénket.

Az ellenség a téli forgalom előkészítésénél és lebonyolításánál egyaránt támadni fog

„Elvtársak! El lehet mondani, hogy mi vasutasok a hatalmas Szovjetunió példáján nyomán, a nős szovjet vasutasoktól átvett tapasztalatok révén, a vasútra hárult hatalmas feladatokat, többé-kevésbbé jól oldottuk meg. Megoldottuk azért, mert a vasút öntudatos dolgozói megértették Pártunk szavát, megfogadták útmutatását.

Most az őszi forgalom csúcspontján állunk. Csak a Pécsi Igazgatóság területét nézve, naponta 1500-on felül van a kocsirakodás. Ilyen nagymértékű rakodásról eddig soha nem beszélhettünk. Tudjuk, mi volt a szokás a Horthy-fasiszták vasútjának.

Ha nőttek a feladatok, egyszerűen korlátozták egyes árucikkek szállítását. Ezt, a mi vasútunknál, a dolgozók vasútjánál nem tehetjük meg.

Ha megtennénk, saját magunkat károsítanánk meg. Nekünk egy percig sem szabad arra gondolni, hogy a feladatok kisebbek lesznek. Nem, a feladatok nem fognak csökkenni, hanem inkább nőnek. Szemünk előtt játszódik le: új gyárak, üzemek nőnek ki a földből. A gyáripar, a bányászat dolgozói fokozzák termelésüket. Egyre több nyersanyagot, kész árut kell elszállítanunk. Az építkezés télen sem szünetel, tehát az építkezéshez szükséges anyagot is el kell szállítanunk.

Sokan azt mondják nálunk, hogy az őszi forgalomban az ellenség nem igen tevékenykedett. Sokan azt hiszik, legalább is az tűnik ki beszédükből, hogy az ellenség megijedt, visszavonult. Pedig ez tévedés. Nem így van. Az ellenség köztünk van és a téli forgalomra való előkészületeknél épp úgy, mint a téli forgalom idején, támadni fog. Éppen ezért éberen kell őrködnünk, mert a hófedte pályaréseken, keresztezéseken, kocsikon próbát majd nekünk ártani.

Még mindig van munkánk a politikai felvilágosítás terén. Le kell vinni a dolgozók közé, öntudatuk részévé kell tenni a szocializmus építésének döntő tényezőjét, az ellenség elleni fokozott harcot, az éberséget.

De nem elég csupán a funkcionáriusoknak harcolni az ellenség ellen. Harcolni, a vasút minden egyes dolgozójának szocialista hazafiúi kötelessége kell hogy legyen. Leplezzük le tehát az ellenséget, nézzünk körül a saját portánkon, a mások portáját sem kímélve és semmisítsük meg az ellenséget.

Persze, az ellenség ezerféle módot választ arra, hogy munkánkat gátolja, az őszi és téli forgalom lebonyolítását akadályozza. Például meg akarják büntetni, el akarják venni a kedvét azoknak, akik kezdeményező erővet arra törekszenek, hogy minél nagyobb eredményeket érjenek el. Mint például Dombóváron Kovács György főmozdonyvezető, vagy Farkas Miklós esete mutatja.

Mi, éberen figyelünk és le fogjuk leplezni az ellenséget, mert ezzel biztosítjuk az őszi csúcsforgalom befejezését, a téli forgalom megvalósítását és a béke megvédésén keresztül a szocializmus építését.

A pécsi mozdonyvezetők is csatlakoztak az élenjáró mozdonyvezetők felhívásához és vállalták, hogy *Rákosi* elvtárs útmutatását megfogadva, a szeptember havi szénmegtakarításhoz viszonyítva, újabb 3 százalékos megtakarítást fognak teljesíteni.

Ez a vállalás, amely a szeptemberi megtakarításon felül még 3 százalékos megtakarítást jelent; ez év november havától március 31-ig kereken 5857 tonna szénmegtakarítást juttat népgazdaságunknak 728.400 forint értékben.

Elvtársak! Szaktársak! Emlékezzünk vissza, mit mondott *Rákosi* elvtárs október 27-én. Azt mondotta, hogy „Tervgazdaságunk rohamos növekedése megköveteli a széntermelés gyors emelését. Nem szorul magyarázatra, hogy mit jelent további fejlődésünkre, ha nem lesz elég szenünk". Ez annyit je'ent elvtársak, hogy nekünk, vasutasoknak mindent el kell követnünk, hogy a vasút területén a szénmegtakarítási mozgalmat minden vasutasra kiterjesszük. Mindenki takarékoskodhatik a szénnel és mindenkinek takarékoskodnia is kell. Ezzel segítjük Pártunkat célkitűzéseinek megvalósításában, ezzel elősegítjük további fejlődésünket. Mutassuk meg szeretetünket *Rákosi* elvtárs iránt azzal is, hogy megkeressük a módját, útját a szénnel való további takarékoskodásnak azon felül is, amire élenjáró mozdonyvezetőink vállalkoztak.

Elvtársi üdvözlettel:
Sólyomvári János,
Pécs".

VERSENYÜNK ellenségei:

A KELETI PÁLYAUDVAR DOLGOZÓINAK HARCA A FEKETÉZŐK ÉS BATYUZÓK ELLEN

T. Szerkesztőség! A szocialista építés terén elért eredményeinkre válaszul még ádázabb elkeseredéssel támad az ellenség. Igyekszik minden rést, helyzeti nehézséget kihasználni, hogy megakadályozza dolgozó népünk boldogulását, hogy a dolgozók között elkeseredést, bizonytalanságot, háborús pánikot idézzen elő.

Ezt tapasztaltuk közvetlen az aratás után, amikor nehézségek merültek fel, az élelmiszerellátásunk terén.

A nehézségek oka, mint ahogy *Rákosi* elvtárs, a Magyar Dolgozók Pártja október 27-i Központi Vezetőségi ülésén rámutatott, elsősorban a szárazság volt, de ezenkívül a reakció is kihasználva a közellátás pillanatnyi nehézségeit, vásárlási lázat indított meg, amelynek célja a közellátási rendünk aláásása, az árumennyiség elvonása a közfogyasztás elől.

Közellátási viszonyaink megszilárdítása végett tehát szigorú intézkedésekre volt szükség. Megindult a hatóságok harca a feketézők, a batyuzók és áruhalmozók ellen.

Itt mutatkozott meg az a tény, hogy ügyes, rugalmas, gyors kezdeményezéssel, hogyan támogatjuk Pártunk és a hatóságok munkáját.

Budapest Keleti p. u. állomás raktáriónöksége már a reakció első támadásaira, a helyi pártszervezet és az ÜB. útmutatása alapján, rugalmas védekező intézkedéseket tett.

Egy újítással megszervezte a repülő podgyászellenőrzést.

A fölös személyzet ügyes és hasznos felhasználásával, mivel Keleti p. u. állomáson az áruforgalmi korlátozásokkal a szemé yzet egy része fölössé vált, repülő podgyász-brigádokat szerveztek. Először hat brigád dolgozott 5—5 fővel, majd a munka racionalizálása következtében ezt a létszámot három brigád létszámra csökentették, ugyancsak 5—5 fővel.

Ezek a brigádok, Bp. Déli p. u., Kelenföld p. u., Kőbánya alsó, Kőbánya felső, Rákospalota—Újpest, Bp. Soroksári-út, Pesterzsébet, Budaiak—Belváros állomásokat lepik meg, fordába beosztott, ellenőrző munkájukkal és az utasok podgyászait ellenőrzik úgy, hogy egyrészük ellenőrzést végez, egyik brigádtag mérlegel, a brigádvezető pedig az elszámolást végzi.

Ezen újításnak már eddig is szép eredményei vannak.

Már az első időben a brigádok egymásután lepleztek le a feketézőket és batyuzókat, akiket átadtak a pénzügyi hatóságoknak.

Ellenőrzési munkájukkal a közösségnek megmentették azt az összeget, amely eddig a szoros ellenőrzés hiányában elveszett.

Így október hónapban 26.229 Ft bevételt értek el, amelyből a Nagy Októberi Szocialista Forradalom ünnepére való felajánlással 17.234 Ft 40 fillér esett. Ezzel kapcsolatban meg kell emlékeznünk azokról a dolgozókról, akik ezen szép eredmény elérésében a legjobb munkát végezték.

Nagy V. János raktárnok, brigádvezető négytagú brigádjával október 15-től november 7-ig a Nagy Októberi Szocialista Forradalom ünnepéig 8400 Ft 90 fillér bevételt ért el.

Jámbor János raktárnok, brigádvezető háromtagú brigádjával 4600 Ft 10 fillért. *Szeder* János raktárnok, brigádvezető négytagú brigádjával pedig 4233 Ft 40 fillér összeget teljesített vagyis összesen 17.234 Ft 10 fillér összeget takarítottak meg ezzel az új kezdeményezéssel és jó munkájukkal intézetünknek.

Ügyes és rugalmas kezdeményezéssel, új munkamódszerek beállításával, a munka racionalizálásával így szolgálhatjuk az őszi forgalom sikeres lebonyolítását, ötéves tervünket és a szocializmus építését.

Nemeskéri Ernő,
a „Közlekedés" levelezője

A Dunakeszi Járműjavító ÜV dolgozói október 31-én befejezték ezévi tervüket

„A *„Közlekedés"* Szerkesztőségének! Mint a *„Közlekedés"* levelezője, úgy érzem, időnként be kell számolnom üzemünk munkájáról.

A Dunakeszi Járműjavító dolgozói vállalták, hogy ötéves tervük első évét október 31-re teljesítik. Örömmel jelentem, hogy

vállalásunkat teljesítettük.

Rákosi elvtársunk kiszabadulásának tizéves évfordulójára vállaltuk, hogy elkészítjük a 300. újjáépítéses és 1000. fővizsgás kocsit. Ezt a vállalásunkat november 6-ig,

19 újjáépítéses és 18 fővizsgás kocsival teljesítettük túl. Üzemünk ez év november 11-én elnyerte a becsületet és dicsőséget jelentő „Élüzem"-jelvényt.

Az *„Élüzem"*-avató ünnepélyen 12 kiváló dolgozónk kapott sztahánovista jelvényt, 10 pedig sztahánovista oklevelet.

Helyi pártszervezetünk és szakszervezetünk jó politikai felvilágosító munkájának tudható be, hogy dolgozóink vállalták, hogy ezévi tervünkön felül, december 31-ig, további 100 darab újjáépítéses és 200 darab fővizsgás kocsit adnak át a forgalomnak.

Dolgozóink az uj normáva' vállalt százalékukat üzemrészlegenként, valamint szakmák szerint, 10—15 százalékkal teljesítették túl október hónapban.

És dolgozóink munkalendülete biztosítja azt, hogy elért eredményeiket november hónapban is tartani tudják.

Eredményeink fokozásához szükséges volna az új famegmunkáló mielőbbi beindítása és az anyagbiztosítás terén mutatkozó zavarok mielőbbi kiküszöbölése.

Üzemünk október havi átlagos kiteljesítése 126 százalék volt.

Dolgozóink közül sokan kitüntek magas százalékukkal. Például *Brellos* Ferenc bádogos 4 főnyi brigádjával 200—204 százalékot ért el. *Csajka* Lajos fényező 225, *Apacs* Gyula asztalos 211, *Cserényi* István fúrós 185, *Tóth* Imre kovács 160, *Zsilinszki* Károly bádogos brigádja 7 fővel 193, *Faludi* József 3 tagú szekrényiakatos brigádja pedig 187 százalékot ért el. Ez csak néhány kiragadott példa a sok említésre érdemes dolgozó közül.

Anyaglakarékossági mozgalmunk október hóban 20.663 forint megtakarítást eredményezett népgazdaságunknak.

Üzemünk az újítások terén is fejlődést mutat. Október hóban a beadott újítások száma 37 darab volt. A baleseti százalék ugyanezen idő alatt 0.5 százalékra csökkent.

A terv teljesítését, illetve túlteljesítését igen nagymértékben elősegítette az, hogy a műszaki vezetők megértették a termelés fontosságát és a dolgozókkal szorosan együttműködve, teljesítik feladataikat.

Termelésünk fokozásához nagymértékben hozzájárult az újonnan beállított munkásháderek munkája is.

Mi, dunakeszi dolgozók ígérjük, hogy az élüzem-jelvényt a termelés frontján vívott sikeres harcunkkal meg is tartjuk.

Üzemeink dolgozói úgy a termelés vonalán, mint az egyre élesedő osztályharcban és a békéért folytatott küzdelmünkben egyemberként állunk nagy Pártunk és szeretett vezérünk, *Rákosi* elvtárs mögött.

Dolgozóink értekezleteken tiltakoztak az imperialisták újabb cselszövése ellen, hogy küldötteinket nem engedték be Sheffieldbe, a békevilágkongresszusra. Valamennyien várakozással tekintünk a Varsóban megrendezett békekongresszus határozatai elé.

Dolgozóink a varsói békekongresszusra még jobb és több munkával készülnek és amint azt az eredmények mutatják, amit ígérünk, amit vállalunk, azt meg is tartjuk, meg is tesszük.

A béke valamennyiünknek drága kincs és biztosan tudom, hogy minden öntudatos munkás, üzemünk minden dolgozója harcosan száll sikra a békéért, a munka területén mutatja meg, mennyire kedves számára a béke. De a szocialista hazafiúi érzés még nagyobb áldozatokra is buzdít bennünket, mert ha kell, ha arra szükség lenne, még fegyverrel a kézben is megvédjük eddigi eredményeinket, a szocializmus építését, a békét.

Szabadság!

Horváth Lajos,
a Dunakeszi Járműjavító ÜV dolgozója."

Nemzetközi hírek

Az ausztráliai vasutasok szakszervezete csatlakozott nemzetközi szövetségünkhöz. A közelmultban az ausztráliai vasutasok szakszervezete levelet intézett a Szakszervezeti Világszövetség titkárságához, melyben közölte az ausztráliai vasutasok konferenciáján hozott döntést, mely szerint csatlakozik a Szárazföldi- és Légiközlekedési Dolgozók Nemzetközi Szövetségéhez.

A francia vasutasok életlehetőségei igen kemények Franciaországban, tekintettel arra, hogy béreik vásárlóereje alig éri el az 1938-as év színvonalának 50 százalékát. Alphonse Drouard elvtárs, a Francia Vasutasok Nemzetközi Szövetségének titkára, valamint a Nemzetközi Szállítmányozási Unió elnöke errevonatkozólag a következőket mondotta: „Ez a helyzet mindaddig fog húzódni, amíg Franciaországot antiszocialista parlamenti többség fogja vezetni, amely szolgai módon, annak a nemzetközi kapitalizmusnak előírásai szerint ingadozik, amelynek Washingtonban van a központja."

Az olasz vasutasok küzdelmei. Két esztendő óta Olaszország a kapitalista Európa azon országainak egyikévé vált, ahol az osztályharc egyre kérlelhetetlenebb, sőt forradalmi formát ölt. Az olasz vasutasoknak sem sikerült kihúzniok magukat az alól az elbánás alól, amelyben az olasz kormány a többi dolgozó réteget részesítette. A vasutasok igen jól megértették, hogy a többi dolgozóval együttesen kell megvédeni a demokratikus és szakszervezeti jogokat, így kell harcolniuk a békéért, valamint gazdasági követeléseik irányelveinek megvalósításáért, mert tudják, hogy mindezek közös és alapvető problémák, amelyek a munkásosztályt a maga egységében érintik. Az olasz vasutasok együtt sztrájkoltak és tiltakoztak a modenai vérengzés után és a Torremaggioreban meggyilkolt munkások temetésén a munkásággal.

A görög vasutasok, annak ellenére, hogy a szakszervezetük élére Plastiras emberei kerültek, az amerikai imperialisták ügynökei, akik egyetértenek Plastirassal abban, hogy a szabadságharcosok oldalán álló vasutasok kiirtását a nyomor és nélkülözések segítségével fogják elvégezni, — a görög vasutasok nem hajlandók elpusztulni. Jól ismerik a sztrájkba is belétörődő munkásárulókat, a jobboldali szociáldemokratákat, akik mindig készek eladni őket 30 judáspénzért.

Faji megkülönböztetés az amerikai vasutakon. Az Amerikai Egyesült Államok közép—déli részén, a tennessei Memphisben L. L. Davis, egy néger dolgozó, aki 34 éven keresztül mozdonyvezető volt az illinoisi központi vasutaknál, a közelmultban elvesztette állását és minden, szolgálatban eltöltött évét. Davist egyszerűen és indokolás nélkül törölték a létszámból.

A Délkeleti Vasúttársaság 21 vállalatánál a néger mozdonyvezetők ezrei vesztették el állásukat azért, mert a vasúttársaság megállapodást írt alá azzal a Vasúti Unióval, amely nem alkalmaz feketéket a vállalatnál.

Az Egyesült Államokban, körülbelül háromszáz monopoliumot élvező vasúti társaság van. A vasúttársaságokban 1,250.000 vasutas teljesít szolgálatot. Ebből 100.000 a néger munkások száma, akikből 95.000 embert azáltal szigeteltek el a többiektől, hogy csakis alantas munkákat végeztetnek velük és minőségi munkára nem is számíthatnak.

A fasiszták nyomdokain járó amerikai vasúttársaságok és a kormányzat úgylátszik elfelejtette, hogy a néger dolgozók a vasuti ágazat kezdete óta hozzátartoznak az üzemekhez. Az Egyesült Államokban 1836-ban indult el az első gőzmozdony. Ennek a gőzmozdonynak „Charleston", Dél-Karolina büszkesége volt a neve. — amelyet egy néger rabszolga vezetett. Elfelejtették, hogy négerek dolgoztak az első mozdonyokon és négerek fektették le az első sineket.

Lelesz Miklós pályamunkás a Párt tagjelöltjévé lett és elmegy dolgozni, tanulni a Dunai Vasműhöz, hogy öntudatos, szocialista szakmunkás váljék belőle

„Kedves „Közlekedés"! Mindig szeretettel és figyelmesen olvastam a „Szabad Nép"-ben megjelent írásokat, melyek a Dunai Vasmű építkezéséről szóltak. En egyszerű pályamunkás vagyok, a vasútnál dolgozom. Nagyon szeretnék átkerülni a Vasmű vasúti építkezéséhez, azonban nem tudtam megtalálni a módját, hogyan induljak meg. Ezenkívül nem szeretném azt sem, hogy a vasúti szolgálatomban megszakítás lenne. Eddig, mint falusi ifjúmunkás, nem is mertem arra gondolni, hogy a szocializmust építő Magyarország legnagyobb építkezésénél jelentkezhetek. Még álmomban sem mertem rágondolni. De ma már én is ott látom magam a jóldolgozók között az érdemtáblán. A Párt tagjelöltjévé lettem legutóbb. Így érielődött meg bennem hogy ha törik, vagy szakad, odamegyek dolgozni és tanulni a Dunai Vasműhöz, hogy belőlem, az egykor elmaradott falusi ifjúból öntudatos, szocialista szakmunkás váljék.

Rövid életrajzom: En, Lelesz Miklós, húsz éves vagyok, gyermekéveimet a kulákoknál töltöttem, mint cseléd. Apám vasúti munkás. Párttag. A felszabadulás után én is a vasúthoz kerültem. Nagyon szeretek tanulni. DISZ-tag vagyok, népnevelői munkát végzek. Eredményes munkámért a Magyar Dolgozók Pártja tagjelöltnek felvett. Iskolai végzettségem az általános iskola nyolc osztálya. Anyám meghalt, öten maradtunk árván, én vagyok a legidősebb.

Nagyon kérem, világosítsanak fel, hogyan tudnék én, mint vasúti munkás, a Dunai Vasműhöz eljutni. Maradok kommunista köszöntéssel:

Szabadság!
LELESZ MIKLOS,
Hajdúdorog, Vasvári-u. 7. sz."

Kedves Lelesz elvtárs! Örömmel olvastuk levelét. A Dunai Vasműhöz való jelentkezés módja az, hogy jelentkezik a DISZ-alapszervezet titkáránál, aki kérelmét a DISZ-taggyűlés elé terjeszti. Ifjúmunkás társai megvitatják, méltónak tartják-e arra, hogy a hajdúdorogi MAV DISZ-szervezetet az építkezés kemény és felelősségteljes munkájánál képviselje. Ha elfogadják — és levele alapján úgy látjuk, hogy ennek nem lesz akadálya —, felterjesztik jelentkezését a DISZ megyei bizottságához, ahonnan nagyon gyorsan megérkezik a jóváhagyás és rövidesen ott dolgozhat a Vasmű építkezésén, ötéves tervünk büszkeségén, a béke erődjén.

Ismerkednek életükkel a néphadsereg vasutas fiataljai

Néhány hétlel ezelőtt még a kalapácsot, reszelőt vagy az eke szarvát fogta a fiatalok erős tenyere, azután letették a szerszámot, előkerültek a zöld katonaládák, indultak a néphadseregbe, hogy megtanulják a sztálini hadtudományt, hogy békénknek, ötéves tervünknek védelmezői legyenek.

A legtöbb ifjú örömmel, szívesen indult a néphadseregbe, de voltak, akiket a reakció igyekezett megfélemlíteni, elvenni kedvüket a katonaélettől. — Amikor megkaptam a behívót — meséli Vaspőc István aki a MAV Landler Jenő Járműjavító ÜV-ben dolgozott —, akadtak a műhelyben, akik azt mondták: nagy baj az, ha katonának kell menni, mert rosszul bánnak az emberrel. Már akkor tudtam, hogy ez nem lehet igaz, mert a hadsereg a népé. itt nem a Horthy-féle gyászvitézek parancsolgatnak. Most látom azonban csak igazán, hogy minden szavuk hazugság volt. Megjött a kedvem a katonaélethez, s az az elhatározásom: végleg bent maradok a hadseregnél.

A bevonuló fiatalok a néphadseregnél nem szalmazsáktöméssel, takarítással kezdték az életet. Tiszta szobák, frissen vetett ágyak várták őket. Gerezsi Géza örömmel mondta: Úgy indultam ide, mintha hazajönnék s valóban otthont is találtam. Érezzük, hogy mindenki szeretettel foglalkozik velünk.

Megindult már a kultúrélet is. A bevonulást követő napon énekkar alakult, most szervezik a színjátszó-gárdát. Liszkai Ferenc is az énekkar tagja. Eddig is tanult már énekelni és most örömmel látta, hogy itt is képezheti magát. A fiatalokhoz bejött a városi DISZ-szervezet kultúrcsoportja és vidám műsorral, dalokkal, táncokkal szórakoztatta őket.

A most bevonult fiatalok minden nap jobban és jobban megszeretik a katonaéletet. Keményen felkészülnek a tanulásra, arra, hogy megvédjék eredményeinket, békénket. Be akarják bizonyítani: megérdemelték a nép bizalmát, helytállnak posztjukon.

Hogyan készültek fel Budapest Nyugati-pályaudvar dolgozói az őszi oktatásra?

„T Közlekedés! Pártunk Központi Vezetőségének, az oktatási munka minőségi színvonalának emelése, érdekében hozott határozata alapján kezdtünk az őszi oktatás beindításához.

Figyelembe vettük azt, hogy a politikai iskolán az elvtársak feljődése nagymértékben attól függ, hogy milyen az előadók elméleti felkészültsége és az elméletet hogyan tudják a helyi viszonyokra alkalmazni. Éppen ezért egyéni beszélgetés útján a legfejlettebb elvtársakat javasoltuk esti előadóképző iskolára, azért, hogy a meginduló politikai iskolákat olyan elvtársak vezessék, akik üzemünkben dolgoznak, ismerik üzemünk viszonyait és így az elméleti kérdéseket gyakorlati példákkal tudják megvilágítani, a hallgatók előtt. Hogy a tavalyi hibákat elkerüljük, idejében hozzáfogtunk a szervezéshez úgy, hogy a békekötelezettségvállalási és tanácsválasztási munkák megindulására a politikai iskolák szervezését már be is fejezzük. Minden egyes párttag és tagjelölt elvtárssal egyénileg beszélgettünk, s a kevésbbé fejlett elvtársaknak megmagyaráztuk az elméleti felkészültség, az oktatás fontosságát. Az egyéni beszélgetés után, az önként jelentkező elvtársakat politikai fejlettségüknek megfelelően, osztottuk be alap- vagy középfokú politikai iskolára. Külön gondot fordítottunk a népnevelők, a termelésben élenjárók és azoknak az elvtársaknak az oktatásba való bekapcsolására, akik nemrég lettek Pártunk tagjelöltjei. A tanácsválasztás után még bevontuk azokat az elvtársakat is az oktatásba, akik a békeköltcsönjegyzés és a tanácsválasztás alkalmával kitüntek.

A politikai iskolák részére megfelelő helyiségekről gondoskodtunk úgy, hogy már jól felkészült előadók és fűthető termek várják a tanulni akaró elvtársakat. Így, most már csak az elvtársak szorgalmán múlik, hogy eleget téve Pártunk felhívásának, emeljék elméleti tudásukat, hogy még jobb munkát végezzenek virágzó jövőnk, a szocializmus építésének érdekében.

Tóth József elvtárs, állomásunk sztahánovista-jelölt oktatásvezetője arról, hogy milyen jelentősége van a gyakorlati munkában az elméleti tudásnak, a következőket mondja: „A Párt segített abban, hogy jó munkát tudjak végezni azzal, hogy tanított és megmutatta a helyes irányt a termelés fokozására. Csak a szemináriumon keresztül értettem meg azt hogy hogyan kapcsolódik az én egyéni munkám a közösség munkájához.

Megtanultam azt, hogyha rövidebb idő alatt állítom be a kocsit csökkentem a selejtet azzal, hogy kíméletlen tolatással nem török össze a kocsikat és az ütközőbakot, az ötévcs terv sikeres befejezését és a szocializmus építését segítem elő."

G. Nagy Zsigmond,
Budapest—Nyugati-p.-u. dolgozója".

ZSOLDOS RÓZSA BÉKEKÜLDÖTT:

„Mi nem akarunk háborút, de munkánk gyümölcsét, ha kell, fegyverrel is készek vagyunk megvédeni, – ezt üzenjük ellenségeinknek"

„T. Szerkesztőség! A nyugati imperialistak nap mint nap megsértik a kinai határt es alattomosan támadjak Kínát. Valamennyiünk előtt bizonyság ez arra, hogy agressziójukat egyre szélesebbre akarják kiterjeszteni. Ez az agressziót a világ békeszerető népei nem nézhetik tétlenül.

Az imperialistak aljas szándékaira felel a béketabor akkor, amikor a londoni aljas árulás után Varsóban megtartják a Béke Híveinek II. Világkongresszusát, ahol meghatározzák a béke megvédése érdekében követendő feladatokat.

Rákosi elvtárs mondotta: hogy „A magyar dolgozo nep egyre világosabban látja a szocializmus épitésének és a béke megvédésének összefüggését. Latja ezt nemcsak az ipari munkásság, de a parasztság is. A tanácsvá asztásokon megnyilvánuló népi egység demokráciánk igen jelentos győzelme. Az a tudat, hogy a tanácsválasztások egyben szilard kiállás, tüntetés a béke mellett, különös lendületet, lelkesedést és elszántságot adott ennek a választásnak. Azért mondom, hogy elszántságot, mert a lelkesedés mellett mindenki megerthette, hogy a magyar dolgozó nép nemcsak kivánja a béket, de el van tökélve arra, hogy minden eszközzel meg is védi. Ezért lesz a Béke Híveinek Magyarországi Kongresszusa újabb hatalmas demonstráció népünk békevágya és békeakarata mellett".

A mi üzemünkből *Zsoldos* Rózsa elvtársnő volt a békekongresszuson, aki az üzem kerületi békeküldöttjeként vett részt a kongresszus munkájában.

Zsoldos elvtársnő ezeket mondotta: „Ha a férfiaknak kötelessége a béke megvédése, akkor nekünk, nőknek, százszorosan az, mert mi adjuk oda férjeinket, fiainkat a béke megvédéséért, ha arra szükség van. Mi nők, nagyon jól tudjuk, hogy az imperialisták aljas keze a mi határainkig is elér, ahol a Tito banda acsarkodva nézi békés épitésünket, dolgozóink egyre emelkedő életszínvonalát és mindent el követ, hogy szocialista épitésünket, boldog fejlődesünket fékezze.

Mi nem akarunk háborút, de munkánk gyümölcsét, ha kell, fegyverrel is készek vagyunk megvédeni. Ezt üzenjük ellenségeinknek, a háborúra gyujtogató imperialistáknak és láncos kutyájuknak, a Tito-bandának. Mi nem félünk tőlük, mert a mi ügyünk igazságos, s ennek a tábornak az élén a hatalmas Szovjetunió áll és szeretett tanitónk, a világbéke legfőbb őre: *Sztalin* elvtárs."

Ezt mondotta bekekongresszusi küldöttünk és az üzem dolgozói valamennyien úgy érezték, hogy helyettük beszél, s az ő véleményüket fejezi ki.

A magyar békebástya erői is egyre növekednek, s mi lelkesen és narcosan kovetjük a mi szeretett *Rákosi* elvtársunkat, aki biztos kézzel irányitja a szocializmus épitését és minden imperialista mesterkedés ellenére is és biztos kézzel vezeti a magyar dolgozok szent ügyét, a békeharcot.

Szabadság!

Kozma Erzsébet,
Budapest Nyugati-p.-u. dolgozója."

Csanádi György előadása a tehervonatok menetsebességének kérdéseiről

November 16-án a METESZ előadótermében tartotta meg előadását Csanádi György elvtárs „A tehervonatok menetsebességének problémája" cimen. A szocialista vasut mielőbbi teljes megvalositása szempontjából a tehervonatok legkedvezőbb alapsebességének megállapitása egy rendkivül fontos kérdés. Ez a probléma az utobbi időben az érdeklődés homlokterébe került: növeljük-e a MAV tehervonatainak jelenlegi 30 km/óra alapsebességét?

Csanádi vezérigazgató elvtárs előadása tudományos alapossággal mutatja ki, hogy a tehervonatok menetsebességének milyen kihatása van a vasuti önköltségek alakulására, a vasútüzem átbocsátóképességére és az árufuvarozás meggyorsitására. Kifejtette, nogy a népgazdaság egyetemes érdeke követelően előirja a magyar vasúti árufuvarozás meggyorsitását. Az árufuvarozás meggyorsitásának azonban a tehervonati menetsebességek növelésecsak egyik eszköze. Az árufuvarozás ugyanis rendkivüli mértékben meggyorsitható más eszközökkel: a kocsibeállitási és árukezelési müveletek racionalizálásával a rakodások gépesitésével és az uj, szocialista munkamódszerek alkalmazásával. Hasonlóképpen növelhető az árumozgatás sebessége azzal is, ha — a szovjet vasutiasok példája nyomán — megjavitjuk a tehervonatok ugynevezett alapsebessége és az utazási sebesség közti viszonyt; ez muszaki fejlesztéssel és a forgalom jobb szervezésével érhető el.

Mivel azonban az általános technikai fejlődéstől való lemaradásunk felszámolása elsőrendu nepgazdasági érdek, az árufuvarozás gyorsitására minden eszközt igénybe kell vennünk. Ezért a tehervonati alapsebesség növelésének eszközét is alkalmazni fogjuk, mert ebben a kérdésben nem szabad csak a szük vasúti érdekeket szem előtt tartani, hanem a nepgazdaság egészének érdekeit kell nézni.

A közeljövőben a MAV-nál fokozatosan áttérünk a tehervonatoknak folytatólagos, légfékkel való fékezésre, amikoris a leggazdaságosabb sebesség már nagyobb lesz a jelenleginél. Ez és egyéb körülmények indokolta tovább, hogy a MAV a közeljövőben általánosan hevezesse be a tehervonatoknak nagyobb alapsebességgel való közlekedtetését.

A Szovjetunió példája, Partunk útmutatása és a vasuti sztahánovisták lendületes kezdeményezése nyoman tehát a MAV a közeljövőben újabb nagy lepést tesz a szocialista vasút megvalósitása felé.

SEGÍTSÜK A BIZALMIAKAT!

Milyen kárt okoz egy rosszul előkészitett bizalmi értekezlet

„T. Szerkesztőség! Szükségesnek tartom, hogy lapunkban a „Közlekedés"-ben mutassak rá a bizalmiakkal kapcsolatos, a bizalmi jó munkáját hátrá tató nemtörődömségre.

Hogyan lehet az, hogy egy bizalmiértekezlet féléjszakába, sot egész éjszakába kerül?

Amit itt elmondok, nem most történt, de nem szabad szemet hunyni felette, mert a hibák nyilt feltárásával, mindazokon a helyeken, ahol még ma is vannak hasonló hibák, lehetőség nyilik azok kikuszöbölésére.

A béke csabai osztálymérnökség ÜB-titkára, *Méhes* Lajos például még augusztus 23-án, 16 órai kezdettel tavirattal beréndelte az osztálymernökség területén evő pályamesteri szakaszokról a bizalmiakat értekezletre. Az értekezlet tárgya a szeptember 1-én bevezetésre kerülő uj norma- és bérrendezés volt. Mindezideig, igen helyesen cselekedett *Méhes* elvtárs a behivást. De a hiba most ott kezdődött, hogy az értekezletet nem a megadott időben, hanem 20 perccel később nyitották meg. Igy adódott az a helyzet, hogy még az értekezlet alatt felszólalt Sarkad állomás bizalmija. Körübelül ezeket mondotta: „Tekintettel arra, hogy mindannyian munkából jövünk, szeretnénk hazamenni a 18 órakor induló vonattal. Ha ezzel nem tudnánk elmenni, akkor csak este 22 órakor van vonatunk."

Egy másik elvtársunk is felszólalt és elmondotta, hogy ha az este 6-óraiva nem tud haza menni, akkor csak másnap reggel ér otthonába és igy kiesik a termelő munkából.

Erre *Méhes* Lajos ÜB-titkár a következő választ adta: „Akkor érnek haza, amikor haza érnek. Az értekezletet ne zavarjuk. Ez mindennél fontosabb. Legfeljebb holnap nem dolgoznak."

Ugyanakkor *Méhes* Lajos elvtárs nem gondolt arra, hogy amikor az őszi forgalom sikeres lebonyolitásáról beszélünk és harcolunk érte, akkor nem lehet 10 perc miatt fél vagy egész éjszakát vonatra várni és másnap fáradtan munkábaállni, feltéve ha a rosszabbik eset nem áll elő, hogy nem jelentkezik munkára a dolgozó.

Ugylátszik hogy Méhes elvtárs elfeledtkezett arról, hogy munkával épitjük a szocializmust. Mindezzel azt akarom kifejezésre juttatni, — és ez minden időre, nemcsak erre az egy esetre szól —, hogy akkor, amikor a munkatermelékenység emeléséről és az uj norma túlteljesitéséről van szó, ne várakoztassunk a munkásokkal, a bizalmiakkal, 10 percért — fél éjszakát.

Mert, ha igy csináljuk, a bizalmiak nem tölthetik be azt a szerepet, amely reájuk hárul a szakszervezeti munkában, elveszitik lendületüket, munkakedvüket és igy a szocializmust nem előbbre visszük, hanem hátrafelé épitjük.

Ezzel a pár sorommal szeretnék én is hozzájárulni a munka lendületéhez, a verseny további kiszélesitéséhez, a szocializmus épitéséhez azzal, hogy ne akadályozzuk, hanem segitsük a bizalmiak munkáját, hogy betölthessék hivatásukat a békéért folytatott harcban.

Elvtársi üdvözlettel:

Békési István,
Gyula, XI. pályamesteri szakasz,
a „Közlekedés" levelezője."

„Korszerűen felszerelt üzemi fürdőnk, orvosi rendelőnk tanúskodik népi demokráciánk gondoskodó szeretetéről"

„T. Közlekedés!

Harmincharom évvel ezelőtt egy csillag indult el keletről, hogy biztatást nyujtson ragyogásával az elnyomott emberek százmilliónak, olyanoknak, akiknek addig csak szenvedés, nyomoruság volt osztályrészuk.

A fasiszta hitleri hordák le akarták tiporni a virágzó Szovjetuniót, szadista orületükben varosokat, falvakat tettek takatlanná, a földdel egyenlővé. Nem sikerült tervük, mert nem ismerték a Szovjet Hadsereget, a névtelen partizánok, proletárok Sztálinba vetett hitét, hazája iránt érzett szeretetét. Visszakergették fészkébe a fenevadat, s útjuk során nemzeteket szabaditottak fel a német járom alól. Mi is felszabadultunk. A hároméves tervben sikerült helyrehozni a háborús pusztitásokat, kiosztottuk a földet sokezer földnélkül paraszt között, bankok, bánják, a nép kezére jutottak, szóval alapvető változás történt országunkban a Szovjet Hadsereg felszabaditása nyomán és igy műhelyünkben is.

Szociálpolitikai vonatkozásban is fejlődés mutatkozik a felszabadulás után. Korszerűen felszerelt üzemi fürdőink, orvosi rendelőnk tanuskodik népi demokráciánk gondoskodó szeretetéről. Ebben az évben közel negyven munkatársunk vette igénybe az üdülést az ország különböző vidékén, amit szintén a proletariátus hatalma biztositott nekik. Vándor-babakelengyéink, gyermekkocsijaink, az utolsó negyedévben kiosztott rendkivüli segély arra rászoruló munkatársaknak 22.200 forint értékben, mind azt igazolja, hogy miénk az ország, magunknak épitjük. Ezeket az elért sikereket mind 1917 november 7-nek köszönhetjük, annak a csillagnak, mely azóta mind fényesebben ragyog.

POZSONYI MARGIT,
a Miskolci Járműjavító ÜV. dolgozója."

A Mátravidéki Erőmű dolgozóinak levele lapunkhoz

„T. Szerkesztőség! Ismeretlenül bár de reménykedéssel fordulunk a Szerkesztőséghez, hogy a „Közlekedés"-ben, a vasutas dolgozók lapjában megjelentetni sziveskedjenek az alábbi sérelmünket, egy rövid cikk alakjában.

A hatalmas és szép Mátravidéki Erőmünél dolgozunk negyvenöten munkások, akik Hatvanból járunk be az üzembe. Az erőmü Lőrinci község mellett van, Hatvantól 9 kilométerre és közvetlenül a Hatvan-salgótarjáni vasútvonal mellett fekszik. Azonban mindeddig egyetlen vonat megállását sem engedélyezték a jezett helyen bár ezt már többször kértük.

Most az a kényszerű helyzet áll fenn, hogy kénytelenek vagyunk a Lőrinci vasútállomástól gyalogolni közel három kilométert, vagy pedig lakóhelyünkről kerékpárral indulunk el és az országúton, nagy kerülővel, lekarikázunk 8—9 kilométert. Ez pedig a közelgő zord időjárásra való tekintettel nem valami kellemes dolog, főleg nem a munka kezdése előtt mert hiszen fáradtan erkezünk meg. Ehhez még hozzátesszük azt is, hogy három turnusban dolgozunk, délelőtt, délután és éjszaka.

Joggal mondhatjuk, hogy az erőmü egyik döntő tényezője, ötéves tervünk sikeres végrehajtásának és békénk megvédésének. Ezért merjük remélni, hogy kérelmünk meg fog jelenni a „Közlekedésben" és igy talán felfigyel rá a vasút illetékes szerve is.

Mi, munkások reméljük azt, hogy nem lehetetlen kérést irtunk meg a lapban és hogy kérésünk meghallgatásra fog találni. Valamennyiünk helyzetét megkönyitené, ha egy percre megállna a személyszállító vonat. Jóindulatú támogatást várva, maradunk elvtársi köszöntéssel.

Szabadság!

A Hatvanból bejáró munkások."
(Aláirások.)

(Kedves Elvtársak! Szivesen segitünk Nektek abban, hogy közlekedési problémáitokat megoldhassátok s ezáltal ne fáradtan kezdjetek munkához. Leveleteket máris eljuttattuk illetékes szervhez intézkedés végett. A szerk.)

Az őszi üdülés szépségéről ir Mosonyi József lakatos

„Kedves ‚Közlekedés' Szerkesztősége! Mint a vasútas szakszervezet egyik tagja, koszönetet mondok a Pártnak, szakszervezetünknek azért a jó ellátásért és kényelemért, amelybe engem és számos szaktársamat a Mátraházán eltöltött felejthetetlen szép üdülés ideje alatt részesitettek.

Az oszi üdülés sok örömet hozott nekünk, de különösen nekem, akinek

33 évi fizikai munka után most volt alkalmam az üdülésre.

A jó levegő, a gyönyörű hegyek, a kitünő ellátás, a szép tiszta szoba, mind csak növelték örömünket.

Mint munkásköltő, a táj szépségei és az épülő szocialista állam által nyujtott jóléttől megihletve, néhány verset is irtam. Izelitőül egy két sort ragadok ki:

Merengve járok itt, az őszi fák
közözött.
Hol szivembe öröm, boldogság
költözött.
Szivemből fakadnak szép s jó
melódiák,
A dolgozóké már, körül-e szép
világ.

Köröttem társaim kérgeskezű
prolik,
Az ő szivükben is boldogság lakik.
Harsány kacagásuk túlér tengereken,
Hol uj árományt szőnek, a dühtől
részegen.

Árányos angolok, pénzimádó
yenkik,
Reszketnek, hogy naggyá lettünk
mi, „senkik",
Akik már kacagnak, akik már
daolnak,
Serényen épitnek, mert óvék a
holnap.

Minden szépet és jót köszönjük a Pártnak és Rákosi elvtársnak. Köszönjük a szakszervezetnek, hogy ilyen szépen gondoskodott rólunk. Ha elmegyünk innen kipihent erővel, épitjük a jövőt, tüzzel, vassal, kővel, hogy a dolgozók szép, boldog hazája erős legyen, s Truman lélve nézzen rája!

Szabadság!
MOSONYI JÓZSEF,
a nyiregyházi osztálymérnökség lakatosa."

Kovács Pálné:

„Vonjanak be minél több dolgozó nőt a szakszervezet irányitásába"

„Elvtársak! Le kell szögeznem azt, mindjárt a bevezetőben, hogy amit annakidején a Magyar Kommunista Párt célul kitüzött, amit a magyar kommunisták igértek, azt be is tartották és minden részletében meg is valósitották.

Igy van ez azóta is. Most, a nők egyenjogúságával kapcsolatban irok néhány sort. Ez az egyenjogúság nemcsak azt jelenti, hogy fizikai és szellemi munkában résztvehetünk, de jelenti egyben azt is, mint ahogy az én példám mutatja, fizikai dolgozó nő létemre, résztveszek az irányitásban.

Kritikát kell gyakorolnom a területi titkárság felé épúgy, mint a szakszervezet központja felé. A decentralizálással mód és lehetőség volt adva arra, hogy minél több dolgozó nő kerüljön be a szakszervezetek politikai irányitásába.

Igazgatóságunk területén 47 üb-titkárból csupán kettő a dolgozó nők száma.

Szerintem hiba az, hogy nem vették tekintetbe a jó női kádereket, nem kisérték figyelemmel a nők politikai fejlődését, nem hajtották végre a páribizottság határozatát abban az értelemben, hogy vonjuk be a nőket is a polltikai életbe, igy a szakszervezet vezetőségébe, illetve irányitásába.

Ilkor ezt kifejtem, egyben megragadom az alkalmat arra, hogy önkritikát gyakoroljak. Az elkövetett hibák legjobban a versenymozgalom kiszélesitésénél, a hosszulejáratu versenyszerződéseknél mutatkoztak meg. Ugyanezt mondhatom az egyéni versenyzésre. Ellaposodtak. Nem indatosittunk eléggé a dolgozókkal, hogy a verseny nem kampány, hanem a szocialista épités alapfeltétele.

Elhanyagoltuk az ellenőrzés fontos munkáját. Igy persze csökkent a dolgozók lelkesedése, mert úgy érezték, hogy nem törődik senki a munkájukkal.

Ezeket a hiányosságokat ki fogom küszöbölni. A vezetőség minden tagjától megkövetelem a kiadott munka pontos végrehajtását és azt ellenőrzni is fogom.

Segitem a bizalmiak munkáját, hogy még többet törődjenek a dolgozókkal, én pedig egyénileg világositom fel őket a versenymozgalom fontosságáról.

Mint nő, jó munkámmal, a hős szovjet vasutasok példája nyomán, arra törekszem, hogy hozzájáruljak a termelés emeléséhez, a dolgozók életszínvonalának növeléséhez.

Azt akarom, hogy mi nők, munkában és vezetésben az eddiginél még szorosabban zárkózzunk fel felszabaditónk, a világbéke őre, a hatalmas Szovjetunió, s annak lánglelkü vezére, Sztálin elvtárs mögé.

Azt akarom, hogy még jobban támogassuk a szocializmus felé vezető úton győzelmeink szervezőjét, dicsőséges Pártunkat és a mi szeretett Rákosi elvtársunkat!

Előre Elvtársak és Kartársak jó munkával a II. Békevilágkongresszus sikeréért, az őszi csúcsforgalom és a téli forgalom maradéktalan megvalósitásáért, a szocializmus mielőbbi felépitéséért, a békéért!

Szabadság!

KOVÁCS PÁLNÉ
Pécs terület, Kaposvár."

A Landler-ifik csatlakoztak a Rákosi Művek ifjúmunkásainak felhívásához

A Landler Jenő Járműjavító ÜV ifjúmunkásai csatlakoztak a Rákosi Művek varrógépgyár ifjúmunkásainak felhívásához, amellyel a villanyenergia takarékossági mozgalmat elindították.

Az ifik, csatlakozásukkal közel 15.000 kilowatt óraenergiát takaritanak meg, amely energiával egy „2000 tonnás", 424-es vontatású vonat 250 km-es útszakaszt fut be.

Küzdjetek ti is a békéért!

PAPP LÁSZLÓ LEVELE J. WRIGHT BAJNOKHOZ

A magyar sportolók békegyülésén hatalmas lelkesedéssel fogadták el azt a javaslatot, hogy kiváló élsportolók használják fel időközi kapcsolatukat is a békéért folyó harcban, forduljanak békefelhívással azokhoz a külföldi sporttársaikhoz, akikkel már sok versenyen találkoztak és akiknek nyugodt élete, de sportbeli fejlődése is csak békében képzelhető el.

Már a megvalósítás útján van a javaslat: az első levelek elindultak Nyugat felé, hogy vigyék a magyar élsportolók békefelhívását. Ezekből közöljük Papp László olimpiai bajnok levelét J. Wright angol bajnokhoz.

J. WRIGHT.

London,

Anglia.

Kedves Sporttárs! Londonban találkoztunk egymással először az olimpián, a döntőben. Azóta nem hallottam rólad, pedig érdekel, hogyan alakult a sorod. Kár, hogy ismeretségünket nem fűzzük szorosabbra, mert jó alkalom lett volna arra, hogy a magyar és az angol sportolókat tovább megismertessük egymással. De a jövőben pótolhatjuk ezt a mulasztást.

Nagyon szükséges ez, mert mint éppen napjaink eseményei mutatják, az új háború uszítói, a háborús gyújtogatók szembe akarnak állítani minket egymással. Azt akarják, hogy a sportpályákon folytatott nemes vetélkedést feleítsük el és gyilkos fegyverekkel pusztítsuk egymást. Meg akarják semmisíteni életünket, jövőnket.

Vállunk nagy lendülettel folyik az építőmunka. Számos új sportpályát is építünk, igen népszerű a mi kedvenc sportunk, az ökölvívás és jelentős támogatást kapunk nemcsak mi, élsportolók, de a tömegek is, a sport terén.

Drága nekünk amit elértünk és mindent elkövetünk a béke megvédésére. Te még emlékszel a fasiszta háború borzalmaira, a repülőbombák százaira, amelyek városainkat pusztították és ártatlan emberéletek ezreit oltották ki. Biztos vagyok benne, hogy te is békét akarsz. Abban a három menetben, amelyben megküzdöttünk az olimpiai bajnokságért, határozott, kemény, de sportolónak illő menetelés volt. Kérlek, hogy ezzel a kemény ökölcsapással te is a béke ellenségeire! Ezt várják ma minden haladószellemű sportembertől a világ békeszerető népei.

Válaszodat várva üdvözöl

Papp László

olimpiai bajnok.

Országos vasutas MHK-verseny

Közel 600 induló a „Vasutas szakszervezet legjobb próbázója" címéért

Az ország minden területéről, 51 vidéki üzemből, valamint 45 budapesti üzemből mintegy 600 vasutas dolgozó vett részt, az 1950. november 12-én megtartott országos MHK versenyen, hogy küzdjenek a vasutas szakszervezet legjobb grántvetőjéért, futó és súlydobó címéért.

A budapesti Igazgatóságon kívül a pécsi, miskolci, debreceni, szombathelyi, szegedi, valamint a Győr-Sopron-i Igazgatóság területéről 11-én este számos csoportban érkeztek dolgozóink a verseny részvételére, hogy az MHK-sportmozgalmon keresztül jelentősülve, erejüket növelve munkára készek legyenek az őszi csúcsforgalom sikeres befejezése érdekében és a nagy Szovjetunió vezetésével harcra, békénk, függetlenségünk megvédéséért.

Ünnepi díszbe öltözött a Vasas-sporttelep. Ragyogó napsütésben melegítőbe öltözött nagy csoportok érkeztek a verseny színhelyére.

A pálya lelátóját vörös drapéria vonta be. A díszpáholy felett Lenin, Sztálin, Rákosi elvtársak arcképe volt látható. A pályát körül lobogók díszítették és a feltárulók sokaságán olvashattuk:

„Sztálin zászlaja alatt, a hatalmas Szovjetunió oldalán megvédjük a békét!"

„MHK-mozgalommal a termelés fokozásáért. Éljen a magyar nép szeretett vezére, bölcs tanítója, Rákosi Mátyás elvtárs!"

Felemelő látvány volt a melegítőbe öltözött, mintegy 600 vasutas-dolgozó fegyelmezett felvonulása. Utána Gergelyné Zsákot Irén főiskolai világbajnok torony- és műugró üdvözölte a megjelenteket. Beszédében rámutatott arra, hogy az MHK-sportmozgalom erős, egészséges népet nevel, melyben egy új országot és benne egy újtípusú sportolót teremt meg, aki nemcsak a termelés frontján küzd a szocializmus megvalósításáért, hanem ha arra szükség van, harcra készen állva védi azt meg — és küzd azok ellen, akik a szocializmus megvalósításának útjába állnak.

Megkezdődnek a próbák!

Vasutas-dolgozók, férfiak és nők, fiatalok és idősek fegyelmezett rendben, lelkesedéssel küzdöttek korcsoportonként a szakma legjobb színtjeiért.

Sportfelelőseink — így *Seben* Péter Landler Jenő ÜV., *Sivók* Ferenc Keleti Fűtőház, *Bányai* Mihály Északi fűtőház, *Szlajity* Iván, Utasellátó, *Vermes* Vilmos Közlekedésügyi Minisztérium, *Sásdi* Béla — *Molnár* Pál Északi Járműjavító, jó munkája mellett, élsportolóink, *Marosi* László, *Kelen* János, *Apró* József, *Kiss* József működtek közre és látták el a versenyzőket szakszerű tanácsokkal.

A verseny során *Székely* Éva, *Gergelyné* Zsákot Irén, *Littomericzky* Mária és *Gyenge* Valéria élsportolók versenyen kívül indultak.

Dolgozóink közül több lelkesítő hírnek hírül. *Vajda* József a MÁV Hídépítő Üzemi Vállalatának autogénhegesztője a III. korcsoportban az 1500 méteres futást nyerte meg 4:37.6 s jó MHK időével. *Kövér* Jenő bizonyult a vasutas legjobb férfi gránátvetőjének 57.60-as eredményével. — Keszthelyen a forgalomnál teljesítek szolgálatot — mondja Kövér. — Nem gondoltam a versenyzésre mindaddig, amíg a Szakszervezet felhívását nem olvastam. Aztán a réten dobálni kezdtem és egyre nagyobb kedvet kaptam a gránátvetéshez. Őrtálok, hogy munkámnak máris eredménye mutatkozott és igyekeztem, hogy megfelelő támogatással szorgalmasan képzem magamat.

A verseny végén *Kövér* Lászlónak, a szakszervezeti sportosztály előadójának bezáró beszéde után élsportolóink, Gergelyné Zsákot Irén és Marosi László osztott ki oklevelet, plakettokat, érmeket, valamint értékes könyveket.

Eredmények:

Futások

II. korcsoport

Súlylökés. 1. Mészáros (Győr) 10.82

III. korcsoport.

1. Szemző (Miskolc) 11.43.

IV. korcsoport.

1. Kiss (Szolnok) 9.65.

Gránátvetés.

II. korcsoport

1. Kovacsek (Utasellátó) 55.38.

III. korcsoport.

1. Kovi (Keszthely) 57.60.

1500 m-es futás.

II. korcsoport.

1. Marsa. (Győr) 4:37.8.

III. korcsoport.

1. Vajda (MÁV Hídépítő) 4:37.6.

IV. korcsopor

1. Kiss (Csurgó) 5:20.6.

Nők:

400 m futás.

II. korcsoport.

1. Turi (Rákospalota) 68.4.

Gránátvetés.

II. korcsoport.

1. Nagy (Rákospalota) 32.75.

Súlylökés.

II. korcsoport.

1. Mátyásné (Dombóvári pítőház) 6.81.

III. korcsoport.

1. Szulimánné (Landler Jenő) 5.18

A Vasas Szakszervezet a pálya rendelkezésre bocsátásával, valamint a verseny lebonyolítására való közreműködésével nagyban elősegítette a verseny sikeres lefolyását.

November 12-én az MHK-mozgalomban kiemelkedő eredményeket elért vasutas próbázók részére megrendezett versenyen és MHK-ünnepségen, a sportmozgalom keretében is bebizonyították vasutasaink, hogy a béketáborban lelkes harcosai.

A demokratikus erők és az imperialista reakció között folyó harcot mutatja be az új színes szovjet film, a

KÁRHOZOTTAK ÖSSZEESKÜVÉSE

A szovjet művészet egyik leghatalmasabb fegyvere az igazság. Az igazság ereje a filmnek különös meggyőző erőt ad. A „Kárhozottak összeesküvése" c. film mély eszmeiséggel és politikai céltudatossággal áthatott mű. A film bemutatja azokat az eseményeket, amelyek „egy bizonyos országban" napjainkban lejátszódnak. Attól függetlenül, hogy az ország neve nincs megjelölve és csak egy elképzelt országról van szó, az események a való életet tükrözik vissza és a kor tényeiből vannak merítve.

MacHill amerikai követ a filmben egy klikket szervez, amelynek az a célja, hogy összeesküvést tervezzen és hajtson végre a béke és a demokrácia ellen. Az Amerikai Egyesült Államok vezető köreinek a képviselője át van hatva az atomfegyverek pusztításától és a veleszületett nagyratörő és világhódító ösztönöktől, — egy új háborút készít elő. A film egyik-másik főszereplője, Barnes kardinális, a Vatikán-birodalom egyik nagyhercege szerepében szinte megelevenedik előttünk a Magyarország népe által elítélt Mindszenti bíboros prototípusa. Az amerikai imperialisták érdekeit szolgálja Jochim Pirro, a kormány egyik tagja és a nézőknek nem esik nehezére felismerni benne Schumacher, Bevin, vagy más árulók szocialista legjellemzőbb vonásait, akik kepmutató beszédeikkel rejtegették valódi sötét mivoltukat.

A film meggyőző ereje legnagyobb mértékben abban áll, hogy megálljuk a nép harcát az új világháború uszítók ellen. Az élet mindennap jobban és jobban bizonyítja a demokrácia és a szocializmus erőinek növekedését. Megnézve a filmet, senkiben sem merül fel kétség abban az irányban, hogy e film alkotóinak a mű megteremtésével kapcsolatban, az élet, az igazi valóság sugallta az ihletet.

A szovjet filmművészet kitűnik a műfajok és a megoldási lehetőségek gazdagságával, sokoldalúságával. A megjelenő új szovjet filmalkotásokban azt látjuk hogy a szovjet filmművészet mindig új és új eszközöket használ fel, hogy műveszi formában megörökítse a valóságot. Ez a tény azt bizonyítja, hogy a szovjet filmgyártásnak a lehetőségek kimeríthetetlen tára áll rendelkezésére. A szovjet filmművészetnek egy új fontos műfaja, — a művészi-publicisztikai film. Ennek a műfajnak legjobb képviselője, — a „Kárhozottak összeesküvése" című film.

Ebben a filmben meglátjuk a két világ — a kapitalizmus és a szocializmus harcát. Az eszme megvalósulása és az osztályerők egymással szembe való állítása igazán és kifejezően tárul elénk. A politikai harc, annak legaprobb részletei és eredete magával ragadja már az első pillanatban a nézők megfeszített figyelmét és minden legaprobb epizód nagyszerűen kapcsolódik a mű eszmei mondanivalójához.

Vasutas Fiatalok! Jelentkezzetek vívótanfolyamra!

A Budapesti Lokomotiv vívószakosztálya f. év november hó 15-től kezdődő leg vívótanfolyamot indított.

A vívás 14 éves kortól késő öregkorig eredményesen üzhető: a testi és lelki alkatot egyaránt fejleszti. Gyorsaságra, ügyességre, körültekintésre, bátorságra, elhatározóképességre, küzdőszellemre nevel.

Legkiválóbb mestereink oktatnak és szakosztályunk négy országos bajnokságot nyert élvivói támogatnak sportmunkátokban.

Felszerelést a szakosztály díjmentesen bocsát rendelkezéstekre.

Most mindnyájatok számára megnyílt a lehetőség, hogy ebbe a legtöbb nemzetközi eredményt elért sportágba bekapcsolódhassatok.

Vasutasok!! Jöjjetek vívni a Lokomotiv vívószakosztályába!

Családosok! Küldjétek el gyermekeiteket!

Jelentkezni lehet az edzési napokon: hétfő, szerda, péntek este ½7—8 óráig, Semmelweis-u. 2. I. em., dr. Balthazár sporttársnál.

A jelentkezéshez 2 drb fénykép és a vasutas igazolvány felmutatása szükséges.

BUDAPESTI LOKOMOTIV SK VÍVÓ SZAKOSZTÁLYA

PÁLYÁZAT!

December 15-én a közlekedés szervezett dolgozóinak egységes lapja, a „Közlekedés" a közúti közlekedési dolgozók, a gépjárművezetők, a hajósok és a szállítómunkások egy szakszervezetbe történő tömörítése után a KÖZLEKEDÉSI és SZÁLLÍTÁSI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK lapja lesz.

A Vasutas Szakszervezet címében is és profiljában is új szakszervezeti lapot ad ki.

Az új lap, amely december 15-től kezdve, a rokonszakmák egyesülése folytán, kimondottan vasutas jellegű sajtó-orgánummá válik. új lapcímet kap. Éppen ezért felhívjuk a szervezett vasutas dolgozókat, hogy segítsenek bennünket abban az igyekezetünkben, hogy minél találóbb, lehetőleg mozgósító jellegű nevet adjunk lapunknak. Mint pl.: „Szocialista Vasút", „Vasutasok Lapja", „Szárnyaskerék", „Teljes gőzzel", „Szabad jelző" stb.

A pályázaton résztvevőknek pályadíjat fizetünk. I. díj: 200 Ft. II. díj: 100 Ft. III. díj: 50 Ft.

A pályázat beküldésének határideje: 1950 december 1. A pályázat nyerteseinek nevét az új vasútas lap első számában fogjuk közölni. A nyereményt postautalványon december 5-én címükre megküldjük. A fenti lapnevekkel természetesen már pályázni nem lehet.

A MÁV REPÜLŐ KLUB ÉS A VASUTAS IFJÚSÁG

Az Országos Magyar Repülő Egyesület MAV-on belüli OMRE-szervezete a Pártunk irányvonala szerint végzi munkáját. Az a feladata, hogy budapesti MAV-üzemek, pályaudvarok és hivatalok fiataljai részére a repülősport minden lehetőségeit biztosítsa és ezen keresztül a dolgozó néphez, a Párthoz, a Szovjetunióhoz vezette nagy békétáborhoz hűséges, elszánt, bátor népi repülőket neveljen, akiknek sorából kikerülnek néphadseregünk. Pártunk, a néphadsereg légiflottájának káderei.

A MAV Repülő Klubnak is az a feladata, hogy a Párt segítségével, a DISZ-szel karöltve mozgósítsa a MAV kebelén belül a repülni vágyó fiatalokat, vitorlázórepülésre, modellezésre, azért mondjuk e kettőt előbb, mert motoros repülőkiképzésben csak az vehet részt, aki a vitorlázáson keresztül megismerte a repülőtudomány nagyrészét.

A repülés nem egészen egyszerű dolog. Komolyságot, fiatalos lendületet, elhatározást, keménységet és kifogástalan fegyelmezettséget kíván, éppen ezért nevezik a bátrak sportjának. Megmondhatjuk, a vasutas fiatalok nem nagyon hallottak repülésről és arról, hogy hogyan lehetnének repülők. Egészen biztos, minden MAV-üzemben ott vannak azok a fiatalok, akik már foglalkoztak a gondolattal: hogyan lehetnének repülők. Csak nem ismertek azt az utat, amin el kellett volna indulni.

Kedves Elvtársak! Ifjúmunkás Társaink! A közelmúltban ünnepelte az egész világ haladószellemű dolgozóinak tábora a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulóját. Az októberi forradalom a Szovjetunió dicsőséges Vörös Hadseregének a fasizmus felett aratott győzelme szabaddá tette hazánkat, népünket és ifjúságunkat. Népi repülésünk a felszabadulás óta napjainkig hatalmas fejlődésen ment keresztül. Mint életünk minden területén, a repülésben is, soha nem tapasztalt fejlődés indult meg.

A munkás- és dolgozó paraszti fiatalok, a tanulóifjúság tömegsportjává lett a repülés, amely a felszabadulásig az úri osztály sportja és szórakozása volt. Hatalmas nehézségek álltak útjába a repülés tömegsporttá való fejlesztésének, míg népi repülésünk szervezete kifejlődött. Hatalmas segítséget nyújtott a Szovjetunió példája.

A Nagy Honvédő Háború bebizonyította, hogy a szovjet repülők a világ legjobb repülői. Az ő tapasztalataik és szervezeteik alapján épült ki a magyar repülőhálózat. Megalakultak a nagyüzemi repülőklubok és ezen belül a MAV Repülő Klub is. Az üzemi klubhálózat hatalmas lendületet adott a népi repülésnek. A MAV Repülő Klub keretein belül a dolgozó vasutas ifjúságnak is módjában áll a repülés nemes sportjának elsajátítása. A repülőklub vezetősége a MAV illetékes osztályaival együtt dolgozik, biztosítja a dolgozó ifjúság sportjának minél szélesebbkörű gyakorlását. Természetesen repülő-klub tagjának lenni nemcsak megtiszteltetés, hanem a kiadott jelszó alapján „Elen a termelésben, élen a népi repülésben." A tagságnak a legnagyobb lendülettel kell úgy a termelésben, mint a repülés terén elenjárnia.

A Repülő Klubban elméleti, gyakorlati és politikai oktatásban részesülnek a növendékek, nagy súlyt helyezünk a politikai nevelésre, hiszen csak a marxizmus-leninizmus fegyverével felszerelt öntudatos fiatalokból lehetnek munkára, harcra kész népi repülők. Repülő Klubunk növendékei tudják, hogy Pártunk milyen fontos feladatot bízott ránk, a repülés fejlesztését és minden támogatást megad a repülő- és repülni vágyó ifjúságnak.

A DISZ megalakulásával a repülés felett vállalt védnökség vállalásával népi repülősportunk óriási segítséget kap, mert az ifjúsági szervezelen keresztül legfejlettebb tagjait küldi el a repülőklubokba vezetőknek, a repülőtáborokba, hogy ott a marxi-lenini elmélet fegyverével erősítsék a bajtársakat. A repülés technikáját a klub tagjai igyekeznek elsajátítani; az elmélet és a gyakorlat kéziben.

Elméleti vonalon szakmai alapismeretek elsajátítását részben elméleti előadásokon, részben a gyakorlati kiképzés közben kapják meg a bajtársak. Megismerkednek a repülőgép részeivel, a légkörben, meteorológia, fizika alapelemeivel, a repülőgép vezetésével, a gép kezelésével és ápolásával. Azok a bajtársak, akik úgy a termelésben, mint a repülésben kiváló eredményt érnek el, fegyelmezettségükkel példát mutatnak a nyári kiképzőtáborokban, továbbfejlesztik ismereteiket. A nyári táborok folyamán a fiatal klubtagok módszeres, tervszerű, folyamatos kiképzést kapnak. A táborok élete fegyelmezett, bajtársiasság jegyében zajlik le.

Természetesen a népi repülés a lányok számára is megnyitotta kapuit. A kiképzés folyamán születnek meg az A-, B- C-vizsgák és boldog tulajdonosaik büszkén viselik a sirályos repülőlelvényüket. A kiképzés az egész év folyamán szovjet példa nyomán módszeresen folytatódik. Most, amikor a MAV Repülő Klub még sokkal szélesebbre tárta kapuit, minden alkalmat ledöntött a dolgozó ifjúság előtt, állandóan szem előtt kell tartani a leninisztálini Komszomol neveltjeit, hős repülőit, és azt, amit Sztálin elvtárs mondott a szovjet repülőknek: „Repüljetek magasabban, messzebbre és gyorsabban, mint mások." Ezt kell nekünk is megvalósítani. A Párt ifjúsági szervezete, a DISZ a szocializmus építésében arra törekszik, hogy a Pártot, dolgozó népünket segítő rohamcsapattá váljon. A népi repülés fejlesztésére is kiadta a jelszót: „Magyar ifjak és lányok! Hódítsátok meg a levegőt! Legyetek repülők!"

A MAV-nál dolgozó fiataloknak is megvan minden lehetőségük, hogy a repüléssel foglalkozzanak. November 9-én nyitotta meg új klubhelyiségét a MAV Repülő Klub, Budapest, XIV. ker., Tinódy-út 41. szám alatt. Ezzel a klubhelyiséggel a MAV repülőflottaljai egy lépéssel megközelítették a világ legfejlettebb repülőit, a szovjet repülőklubokat. Tizennégy helyiségével, gyönyörű berendezésével biztosítja fiataljaink részére, hogy minden gondtól mentesen, szórakozva sajátítsák el a repülés tudományát. A november 9-i ünnepségen Szekszárdi Imre, a budapesti igazgatóság politikai osztályának vezetője adta át a helyiségeket a repülőifjúságnak és beszédében rámutatott a repülés fontosságára és szépségeire és rámutatott arra, hogy ilyen lehetőségeket csak dolgozó népünk tud biztosítani legdrágább kincsének, a dolgozó és tanuló fiatalságnak.

Akkor, amikor az angol-amerikai imperialisták nyomorba döntik népük fiatalságát, térdig gázolnak a hős koreai nép vérében a mi ifjúságunk termelőmunkája mellett felkészül a béke harcos védelmére, hogy hazánk erős bástya legyen az imperialisták és aljas csatlósaik esetleges támadásával szemben.

Bajtársi üdvözlettel:
Mitter Imre
kiképzésvezető.
Hamerda Ferenc
klubtitkár

504 oldalon 70.000 címszóval. november 7-i felajánlásként megjelent az első orosz-magyar műszaki szótár

„A KÖZLEKEDÉS Szerkesztőségének Kedves kötelességet vélek teljesíteni, midőn a magyar közlekedés dolgozóinak ezúton hozom tudomására, hogy a szovjet és a magyar műszaki és tudományos kapcsolatok elmélyítésének egy igen fontos nagyjelentőségű állomásához érkeztünk.

November 7-re, a Nagy Októberi Forradalom 33. évfordulójára, mint az első november 7-i felajánlás hazánkban, megjelent az 504 oldalas és 75.000 címszót tartalmazó orosz-magyar műszaki szótár, a Tudományos Akadémia kiadásában, az 50 főből álló szerkesztőbizottság, valamint a Budapesti-nyomda sztahanovista nyomdászai egységes fizikai és szellemi munkájának alkotása. Hevesi Gyula elvtársnak, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjának, mint tőszerkesztőnek irányítása mellett.

Ez a mű nagyban elő fogja segíteni a szovjet technikának hazánkban való gyakorlati terjesztését és annak a mi szocialista építésünkben való messzemenő felhasználását, mert ez az eddig is nagyon nélkülözött mű felöleli a bányászat, elektrotechnika, építészet, a faipar, a geodézia, gépészet, hajózás, kohászat, vasút-gépjármű és légiközlekedés, a mezőgazdaság, nyomdaipar, textilipar, üzemgazdaság és vegyipari szókincsét és segítségével lehetővé teszi a magyar dolgozóknak, hogy az elenjáró szovjet technikát eredetiben olvassák és olvasmányaikat nyelvükre átültetve, a széles tömegek közkincsévé tehessék.

De ezzel még nem fejeztük be vállalt kötelezettségünket és már ezúton is tudatom az érdeklődőkkel, hogy hamarosan nekilátunk a második kötetnek: a magyar-orosz résznek összeállításához is. Számítunk a magyar dolgozóknál a bolsevik kritika gyakorlására is, mutassanak rá ezen első lépésünk hibáira, hiányosságaira, hogy ennek alapján a várható második kiadás már a mostaninál még tökéletesebb legyen és a magyar és szovjet nép közötti megingathatatlan barátság ezzel is még jobban elmélyülhessen.

Steinmetz István
az orosz-magyar műszaki szótár
felelős szerkesztője."

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPÁR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.). FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—887, 126—452, 124—883.
Szikra Lapnyomda IV. Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVARNY JENŐ.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Közlekedés

ÉLJEN A BÉKE HÍVEINEK II. VILÁGKONGRESSZUSA!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM. 23. SZÁM. ★ MEGJELENIK HAVONTA KÉTSZER ★ 1950 november 20.

A magyar közlekedési szakszervezetek egyesülése

A Szakszervezeti Tanács XVII. kongresszusának határozata értelmében a magyar szakszervezetek áttértek a szocializmus építésének megfelelő — új, a szakszervezeti mozgalmat jobban elősegítő ipari szervezkedésre.

A kongresszusi határozatnak megfelelően a magyar szakszervezetek lényegében már végre is hajtották az iparági szervezkedést. Így került sor az élelmezési dolgozók (ÉDOSZ), kereskedelmi és pénzügyi dolgozók (KPDSZ), stb. szervezetei után a közlekedés területén dolgozók egyesülésére is.

A közlekedés vonalán december hónap folyamán egy szakszervezetbe tömörülnek a MÁVAUT, az IBUSZ, a Gépjárművezetők, a Hajósok és Repülősök, a Szállítómunkások, valamint a közúti közlekedésnek jelenleg a Közlekedés Alkalmazottak Szakszervezetébe tömörült dolgozói.

Megállapítható, hogy a most egyesülendő szakszervezetekhez tartozó dolgozók külön-külön is hatalmas eredményeket értek el a felszabadulás óta. Helyreállították a fasiszta hordák által lerombolt közlekedést, hazánk gazdasági életének egyik legfontosabb ütőerét. Sőt már a háromeves újjáépítési tervünkön belül nemcsak helyreállították, hanem újat is építettek. Lényegesen több járművel áll a dolgozók rendelkezésére ma, mint a felszabadulás előtt, így a városok közötti forgalomban, nem is beszélve arról hogy a közlekedési határozatot is a dolgozók érdekeinek megfelelően kibővítették.

Mindezeket az eredményeket a közlekedési dolgozók csak úgy érhették el, hogy a kommunisták vezetése a közlekedés vonalán is érvényesült és végrehajtották azokat a célkitűzéseket, melyeket Pártunk a hároméves terv során a közlekedés dolgozói elé kitűzött. Az eredményekhez hozzájárult az is, hogy a magyar szakszervezeti mozgalomban a szovjet szakszervezetek példája nyomán egyre inkább érvényesült a kommunista vezetés. E helyes folyamatnak következtében érhették el a magyar szakszervezetek, így a közlekedési szakszervezetek is, hogy az opportunista szociáldemokrata vezetést mindinkább felváltja a kommunista forradalmi vezetés.

Pártunk iránymutatása nyomán végrehajtott hároméves tervünk alatt a közlekedési dolgozók feladatai is nagy mértékben megnövekedtek. Ez érthető is, hiszen a gazdasági helyzet megjavulása, az életszínvonal emelkedése egyenes arányban áll a dolgozók közlekedési szükségleteinek megnövekedésével.

Hogy mennyire reagál az utasforgalom a gazdasági élet alakulására, a dolgozók életszínvonalának emelkedésére vagy süllyedésére elég csak egy példát említeni, hogy az 1932-es évben, a világgazdasági válság idején egyetlen év alatt a közúti villamos közlekedés utasforgalma 11 százalékkal esett vissza, vagyis egy év alatt 31.000.000 utassal kevesebbet szállítottak.

Ezzel szemben, mint ahogy Gerő elvtárs is megállapította 1950 szeptember 13-án tartott előadásában, hogy „komoly fejlődés van a városi villamos közlekedésben, melynek teljesítménye a múlt évihez képest ez évben 14 százalékkal emelkedett s jelenleg villamosaink országszerte kétszeresnyi utast szállítanak, mint a háború előtt. Autóbuszközlekedésünk teljesítménye még nagyobb mértékben emelkedett, amennyiben az idén autóbuszparkunk 26 százalékkal több utast szállít, mint egy évvel ezelőtt, a háború előttihez képest pedig autóbuszközlekedésünk a háromszorosára nőtt."

De a közlekedési szakma minden területén hasonló fejlődésről beszélhetünk, ami azt jelenti, hogy a közlekedés fejlődése szorosan felzárkózott az ipar fejlődéséhez és a közlekedési dolgozók felkészültsége is megfelelt a megnövekedett szállítási követelményeknek. E feladatok megoldását nagymértékben segítette elő az, hogy dolgozó népünk birtokába vette a termelőeszközöket, államosítottuk gyárainkat, üzemeinket és közlekedésünket, melynek következtében döntő mértékben megváltozott a dolgozók munkához való viszonya.

A közlekedésben is a dolgozók vették kézbe az üzemek vezetését. Hyen előfeltételek után alakulhatott ki igazán a szocialista munkaverseny és a szovjet közlekedés sztahanovista példája nyomán hazai közlekedésünkben is a sztahanovista mozgalom. Gépjárművezetőink Galunov és Markov, autóbuszgépkocsivezetőink Botle, Bikov és Karaszev elvtársak tapasztalatai nyomán indítottak harcot hazánkban is a 100.000 km-es mozgalomért.

De Budapest büszkeségén, a Szovjetuniótól kapott trolibuszokon dolgozó vezetők is példaképüknek tekintik Jekaterina Volszancevát, a „Munka Vörös Zászló Rend"-del kitüntetett legjobb moszkvai trolibuszvezetőnőt. Hasonlóképpen a szovjet munkahősök példája nyomán hazánkban is dolgoznak mind többen és többen hajósaink, repülőseink és szállítómunkásaink is. Teszik ezt azért, mert ma már mindenki előtt világos, hogy Pártunk vezetésével eddig elért eredményeink az egész magyar dolgozó nép felemelkedését a békéért folyó harc megerősítését jelenti.

Ötéves tervünk sikeres teljesítése, békéért folyó harcunk erőteljes fokozása munkásosztályunkra, így a közlekedési és szállítási dolgozókra is fokozottabb feladatokat hárít.

Rákosi elvtárs október 27-i beszédében mondotta: „a küzdelem . . . csak most kezdődik valójában. Iparunk, de egész tervgazdálkodásunk feladatai alapvetően megváltoztak azáltal, hogy a hároméves terv folyamán befejeztük a háború okozta károk helyreállítását és rátértünk a szocializmus építésére."

E feladatok között szerepel ötéves tervünknek az a célkitűzése, hogy közlekedésünk teljesítőképességét 60 százalékkal emeljük a tervidőszak végére 1949-hez viszonyítva. Az ipar és mezőgazdaság fejlődésével megnövekedett szállítási feladatokat csak úgy tudjuk megoldani, ha megfelelő mértékben növeljük folyami hajózásunk, tehergépkocsi fuvarozásunk, távolsági autóbuszközlekedésünk, polgári légiforgalmunk, valamint személyszállításra szolgáló eszközeink teljesítőképességét.

Ezt a célt szolgálja többek között a 23.000 új tehergépkocsi, 14.000 új személygépkocsi, az új távolsági autóbuszjáratok, a korszerű vontató motoros- és uszályhajók és nem utolsó sorban ötéves tervünk egyik legnagyobb büszkesége, a Szovjetunió élenjáró technikai tapasztalta alapján megépülő földalatti gyorsvasút első vonala.

Amint láthatjuk, az ötéves tervünkben kitűzött közlekedési feladatok szorosan összefüggnek. Nem választhatók el egymástól a szállítómunkások, a repülősök, a hajósok, a gépjárműközlekedés, vagy a közúti vasúti közlekedés problémái.

A cél közös: teljesíteni a szocializmust építő ötéves tervet. Össze kell tehát fogni a közlekedés és szállítás dolgozóinak, hogy a reájuk váró hatalmas feladatokat meg tudják oldani. Ezt az összefogást valósítja meg lényegében a kisebb közlekedési szakszervezeteknek egy nagy közös egységes közlekedési szakszervezetbe való egyesítése.

Az egyesült *Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szakszervezete* feladata lesz egységesen mozgósítani a közlekedési és szállítási dolgozókat a szocialista közlekedés megteremtésére, a békéért folyó harcra, szocializmust építő népgazdaságunk erősítésére.

Az új Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szakszervezete csak úgy tudja betölteni hivatását, ha nagy Pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának határozatát munkájában százszázalékig érvényre juttatja, küzd az opportunista szociáldemokrata vezetés minden megnyilvánulása ellen. Kíméletlen harcot kell folytatnia a külső és belső ellenség ellen és munkájában alkalmaznia kell a szovjet szakszervezetek tapasztalatait.

Széles alapokra kell helyeznie a közlekedési és szállítási dolgozók munkaverseny- és Sztahánov-mozgalmát, hogy a szocialista közlekedés kiszélesítésével még jobban elő tudja segíteni iparunk és mezőgazdaságunk fejlődését, ezen keresztül dolgozóink életszínvonalának emelését.

De a termelésre való egységes mozgósítás mellett az új szakszervezet jól tudja majd ellátni azokat a feladatokat, melyek a dolgozók érdekvédelmével, szocialis és kulturális nevelésével kapcsolatban reá hárulnak.

Az új közlekedési szakszervezetbe tömörült dolgozók egységesebb erőt képviselnek a nemzetközi proletárszolidaritás jegyében s így hathatósabb támogatást tudnak nyújtani a Szakszervezeti Világszövetségnek és ezen belül a Szárazföldi és Légi Közlekedési Dolgozók Szakszervezeteinek Nemzetközi Szövetségébe tömörült 6.5 millió dolgozó békéért küzdő táborának.

Összefoglalva tehát, a közlekedési szakszervezeteink egyesülése nagymértékben segíti elő Pártunk célkitűzéseinek, szocializmust építő ötéves tervünknek megvalósítását és ezzel a békefront magyarországi szakaszának megszilárdítását.

Az egyesüléssel a közlekedési dolgozók még tömörebb sorokban zárkóznak fel a — világ dolgozói által oly forrón szeretett — Sztálin elvtárs vezette 800 milliós béketáborhoz.

Pártunk és Rákosi elvtárs vezetésével az egyesült szakszervezeteink tömörült dolgozói olyan eredményeket fognak munkájukkal elérni, amelyek nagymértékben járulnak hozzá annak a harcnak a végső győzelméhez, amelyet velünk együtt az imperialista elnyomás alatt élő dolgozók folytatnak a nemzetközi munkásosztály felszabadításáért.

Földvári Aladár
a Magyar Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének főtitkára

A dolgozók nagy lelkesedése mellett zajlott le az élüzem ünnepség az Autótaxi V-nál és a MÁVAUT-nál

[illegible] műsor és a zenekar műsorszáma hangzott el. Földvári elvtárs a minisztérium képviseletében beszélt az üzem által elért eredményekről, méltatta a sztahanovisták érdemeit, majd utána Tóth Béla, szakszervezetünk főtitkára beszédében kidomborította, hogy a dicsőséges Szovjet Hadsereg felszabadítása óta milyen hatalmas változásokon ment át a gépjárműközlekedés. Pártunk sikeres harcai lehetővé tették, hogy a hatalom a dolgozóké legyen, ezért megváltozott a dolgozók viszonya a termeléshez, a termelési eszközökhöz, majd felhívta a dolgozók figyelmét, hogy igyekezzenek jó munkájukon keresztül az élüzemjelvényt és a közlekedési miniszter vándorzászlóját sokáig megtartani.

Molnár József vállalatvezető elvtárs beszélt az elért eredményekről és rámutatott a hibákra is, helyesen világított rá azokat a hiányosságokat, amelyeket az üzem minden dolgozójának megkösönték a kitüntetéseket és jutalmakat, majd ígéretet tettek eredményeik megjavítására. Több, mint 10.000 Ft jutalom kerül kiosztásra a MÁVAUT majd a vállalatvezető ég megvendégel a dolgozókat.

A jutalmazottak

Halmai Gyula „a szakma legjobb szerelője, a sztahanovista kitüntetést, oklevelet és 1500 forint pénzjutalmat kétheti ingyenes külföldi üdültetést.

Kovácsics Károly „a szakma legjobbja" díszoklevelet, sztahanovista kitüntetést, kétheti külföldi ingyenes üdültetést és 1500 forint készpénzjutalmat.

Cserván Károly sztahanovista kitüntetést, kétheti külföldi ingyenes üdülést és 600 forint jutalmat.

Bálint Antal sztahanovista kitüntetést, kétheti külföldi üdülést és 600 Ft-ot kapott.

Pankovics János sztahanovista kitüntetést, a „szakma legjobbja" 3. díszoklevelét, kétheti ingyenes külföldi üdülést és 600 Ft-ot kapott.

Tendler Gyula	sztahanovista oki	600 Ft
Kauder Ernő	„ „	600 Ft
Horváth János	„ „	400 Ft, művez.
Gyulai Ajos	„ „	400 Ft
Kalmár Lajos	„ „	400 Ft, oiszoklevél
Gazdagan Gábor	„ „	300 Ft

Szegedi János sztahanovista rúgókovács a szakma 4. legjobbja oklevelet és díszoklevelet, továbbá 500 Ft jutalmat, Sándor Ferenc kárpitos, a szakma legjobbja 4. helyezettje oklevelet és díszoklevelet, valamint 400 Ft-ot, Liszkai János a szakma 3. legjobb vállalatvezetője oklevelet és 400 Ft-ot.

Az üzem vándorzászlóját:

			Ft
dr. Mindszenti elvtárs, adminisztratív főtanácsos nyerte és			200
Mikesa Sándor szerelő vándorzászlót és			100
Palagyi és Szücs Renault-vezetők, vándorzászlót és			200—200
Sárosi Róbert Fiat-vezető, vándorzászlót és			200
Eckstein Mór forgalmi tisztviselő			100
Vásárhelyi Miklós szerelő, az üzem egyébjobja		V. hely.	100
Izsáki István esztergályos,	„ „	V. „	100
Csik János szerelő,	„ „	IV. „	100
Martsek József karosszéria lak.	„ „	II. „	100
Tőkési Sándor karosszéria lak.,	„ „	IV. „	100
Piros József fényező,	„ „	I. „	100
Horváth Imre lakatos,	„ „	I. „	100
Loi Marton gumijavító,	„ „	I. „	100
Rieger Lajos művezető,	„ „	II. „	100
Földi Károly szerelő,	„ „	III. „	100
Kruppa István kocsimosó	„ „	I. „	100

A jubilánsok

Ezután került sor azoknak a jutalmazására, akik 25 éve állanak a vállalat alkalmazásában.

Rieger Lajos művezető 1000 Ft, Nagy László művezető 1000 Ft, Kallós István 1.000 Ft, Orvai, Kocsis, Kovalik, Koppiri, Nagy, Szalay szaktársak 521 Ft-ot, Kiss Béla 863 Ft, Freszer József 815 Ft, Suha Pál 850, Kászonyi Béla 850, Krezniger Péter 850 Ft jutalmat kaptak.

Utána a sztahanovisták és kitüntetettek

A MÁVAUT

nyerte szakszervezetünk hatalmas és gyönyörű vándorzászlóját. Az ünnepélyes átadáson megjelent a minisztérium részéről Krajcsovics József elvtárs, a szakszervezetet Virág Rezső szaktárs képviselte.

A kultúrműsor Szabó József megrázóan elmondott szavalata vezette be „Békét akarunk" címmel, majd az énekkar, a zenekar és a művkedvelő gárda kitűnő együttese szerepelt jól.

A kultúrgárda műsora után Svab György, az Autótaxi élmunkása adta át a vándorzászlót büszke örömmel és beszélentette, hogy elnyerték az élüzem jelvényt, amelyhez sok sikert kívánt a MÁVAUT dolgozóinak.

Hidas György elvtárs, vállalatvezető ismertette az elért eredményeket. Ne szédüljünk meg eredményeinkről — mondta —, mert ez nem jellemző a bolsevikokra. Ne is pihenjünk a babérokon, mert a vállalatot csak úgy tudjuk a fejlődés felé vezetni, ha minden munkatársam kivétel nélkül állandóan napról napra javítja teljesítményét.

A Szovjetunió dicsőséges hadserege felszabadított bennünket, szabad hazában, szabad emberek vagyunk, az ország gazdái ebben. Pártunk és Rákosi elvtárs elvárja mindannyiunktól, hogy élni is tudjunk ezzel a szabadsággal és nekünk magunknak dolgozunk, javítani kell munkánkat.

A MÁVAUT eredményei jók, illetve nagy javulás mutatkozik az eredményekben, ez azonban nem elég. Csökkentenünk kell az 1 km-re eső önköltséget, ki kell terjesztenünk a 100.000 km-es versenymozgalmat az összes gépjárművezetőinkre és minden egyes dolgozót be kell vonnunk a munkaversenybe.

Mindannyian azt akarjuk, hogy vállalatunk homlokzatán, az élüzem jelvény hirdesse a dolgozók megváltozott viszonyát a termeléshez, a termelőeszközökhöz, ami elvtársaink emelkedett öntudatát tükrözi vissza. Előre Rákosi elvtárs útmutatása nyomán az élüzem jelvényért — fejezte be Hidas elvtárs beszédét, majd kiosztotta a jutalmakat.

14.100 Ft pénzjutalom került kiosztásra, amelyet a vállalatvezetőség a

(Folytatás a második oldalon)

Nálunk a munka becsület és dicsőség dolga
— ezért lettem sztahánovista

Gerócs Ernő sztahánovista, a szakma legjobb kovácsa, aki a Füzessy-fm.-ben dolgozik, örömmel, büszke öntudattal mondja el, hogy következetes, tervszerű munkája nyomán hogyan lett sztahánovista.

„En még nem ismerem teljes egészében és széleskörűségében a marxizmus-leninizmust. Egyet azonban már tudok. Tudom azt, hogy mi volt a felszabadulás előtt a munkások, az egész magyar dolgozó nép sorsa. Nem volt akkor a munka és a munkás megbecsülve. De éppen azért, mert ismerem a multat, tudok különbséget tenni a mult és a jelen között.

En a felszabadulástól kezdve láttam a munkások erőfeszítéseit a többtermelés területén és magam is munkaversenyben állok már közel öt éve és küzdök a nagyobb termelési százalékok eléréséért.

A Sztálini-Műszak után tervszerűvé tettük a munkánkat

A multban családunk szegénysége miatt csupán hat elemit végezhettem. Tanulni nem volt módom éppen azért, mert apámat, amiért vöröskatona volt, nem engedték munkához jutni. Többször előfordult, hogy apám hat hónapig, sőt egy évig sem kapott munkát.

En már 15 éves koromban mint kifutó dolgoztam. Három helyen is voltam alkalmazásban és több mint két évig végeztem ezt a munkát. Tizenhéteves koromban mentem el a Magyar Acélhoz kovácstanoncnak. Engem a Vasas Szakszervezet helyezett oda. Megtudták, hogy én, illetve apám baloldali és bizony az amúgyis nehéz tanoncéletemet még jobban megnehezítették. Általában éjjeli szolgálatra osztottak be azért, hogy ne tudjak érintkezni a többi tanonctársammal, nehogy elmondjak valamit is a többieknek, ami őket igazi arculatukban bemutatná a dolgozók előtt.

De elmúlt ez a dolgozókra nézve szomoru idő. 1945-ben a Szovjet Hadsereg meghozta a lehetőséget a szabad élethez. Ennek köszönhető, hogy a fejlődés folyamán a dolgozó nép tulajdonába vehette a termelőeszközöket. Igy ma már sajátmagunknak, a nép érdekében dolgozunk, termelünk és törekszünk minél nagyobb eredményekre."

Gerócs elvtárs a továbbiakban elmondotta, hogy már 1946 óta dolgozik itt, a vállalatnál, mint kovács. „Teljesítményemet a dolgozók és a magam érdekében mindig emelni igyekeztem. Az első normarendezésnél, már 1947-ben 140 százalékra termeltem. 1947 és 1949, a Sztálini Műszak között általában 140 százalékos volt a teljesítményem. A Sztálini Műszak, mint ahogy sok magyar dolgozónak, nekem is sokat jelentett. En akkor értem el a legnagyobb eredményemet, 460 százalékot. Bár ezt a teljesítményemet bizonyos fokig fizikai megerőltetéssel értem el, meg kell mondanom azonban, hogy e napon sokat tanultam. Két dolgozó társammal leszűrtük a tanulságot a Sztálini Műszakból. Készítettünk egy tervezetet, ami azt a célt szolgálta, hogy egyénekre osztottuk be a munkát, s így mindegyikünk előre tudta, hogy mi a feladata a következő hónapban. Ez azt is jelentette, hogy tervszerűbbé tudtuk tenni a munkánkat és több idő jutott arra, hogy a fizikai munkánk megkönnyítésén, új munkamódszerek alkalmazásán törjük a fejünket. Ennek következtében sokat javítottunk munkamódszerünkön, s ma már sokkal könnyebben végezzük a régen olyan nagyon megerőltető kovács-szakma fizikai munkáját.

1950 februárjában a szakma legjobbja címért folyó versenyben második helyezést értem el 150 százalékos teljesítményemmel, amihez nem kis mértékben járult hozzá a Sztálini Műszak tapasztalatainak leszűrése.

A célom ezek után az volt, hogy elérjem az első helyezést. Éppen ezért teljesítményemet tovább igyekeztem fokozni. Igyekeztem még tökéletesebb módszereket alkalmazni, s ennek köszönhető, hogy 1950 augusztusában megkaptam a sztahánovista oklevelet. Persze akkor már 210—225 százalék között mozgott teljesítményem.

Ma már csodálkozom azon, hogy milyen egyszerű megoldással lehet időt megtakarítani és mindezideig nem jutott eszünkbe. Egy egész egyszerű esetet említek meg. Például van egy nagy edzőkád a kovácsműhelyben, amibe négy hordó olaj fér el. Ebbe ezelőtt csak beraktuk az anyagokat és a kiszedésnél 5—10—15 perceket is elpazaroltunk az ottlévő anyag keresgélésével, nem is beszélve arról, hogy könyökig jártunk az olajban, amíg megtaláltuk. Egy egész egyszerű rekesz elkészítésével ezen segítettünk, s így értékes perceket takarítunk meg. Ma már látjuk, hogy mit jelentenek a percek, s bizony egyszerű módszerek bevezetésével, ha a hónapot vesszük, értékes órákat takarítunk meg.

Szeptember 18-án fejeztem be ötéves tervem első évét

1950 november 10-én a kovácsszakmában a szakma legjobbja lettem. Megkaptam — mondja örömmel — a sztahánovista jelvényt, sőt 800 forint jutalomban is részesültem.

Örömömet és azt amit érzek, én nem tudom kifejteni — mondja Gerócs elvtárs —, én a további munkámban ezután is azon leszek és azért fogok küzdeni, hogy a továbbiakban is kiérdemeljem munkám után az elismerést, a megbecsülést. Ugy igyekszem dolgozni, hogy az ötéves terv második évét még hamarabb befejezzem, mint az ezévit, amit szeptember 18-án fejeztem be.

A Füzessy-fm. kovácsműhelye vállalta, hogy november 7-re, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójára befejezi az ötéves terv első évének előirányzatát. Mi ezt november 6-án délután fél 3-ra teljesítettük is. Igy a Füzessy-fm.-ben a kovácsműhely volt az első, amely évi tervét elsőnek teljesítette.

Most az a célom, hogy Pártunk vezetésével a munkások ügyét, a gyorsabb ütemű fejlődést, a szocializmus építését én egyénileg is minél jobban elősegítsem. Ezért vállaltam azt, hogy 1950 december 21-re, Sztálin elvtárs 71. születésnapjának évfordulójára, két munkatársamat, akik most kerültek hozzám, munkamódszeremre megtanítom.

Ez az én célom — mondotta befejezésül Gerócs elvtárs. — Ezzel segítem én elő magam részéről a béketábor erősödését és járulok hozzá a világ dolgozói harcának sikeréhez.

A Párt ezt a célt tűzte elénk, párttagok, dolgozók elé, én ezért dolgoztam és ezért dolgozik továbbra is."

Paloták a nép számára

ÍRTA: K. RIZSKOV

a Földalatti Vasutak építkezéseinek vezető építésze

A földalatti vasút építésénél a megfelelő építészeti külalakról, a szépségről és a kényelemről való gondoskodás csak nálunk, a szocializmus országában foglal el fontos helyet.

A burzsoá országokban a földalatti vasút teljes egészében üzleti vállalkozás, birtokosai gazdagodásának forrása. Ott az állomások építészeti stílusának kérdése még csak fel sem merül. A föld alatti minden fénysugár, minden csepp levegő pénzbe kerül. Ezért kapitalista országban az építész előtt az a feladat áll, hogy tervébe oly minimális mennyiségű fényt, levegőt és térséget állítson be, amely nélkül a földalattit egyáltalán nem lehet használni. Ilyen körülmények között természetesen sem szobormüvek, sem freskók nem jöhetnek szóba. London, Párizs, New-York és a többi város homályos földalattijainak egyetlen „díszítése"-ül a versengő kereskedelmi cégek rikító reklámjai szolgálnak.

Nálunk a földalatti vasútnak építészeti szempontból való kialakítása azért játszik oly nagy szerepet, mert az emberről való sztálini gondoskodás szolgál mindennek alapjául. Mindent megtesznek annak érdekében, hogy a város egyik kerületéből a másikba való átutazás nemcsak hogy ne legyen fárasztó, hanem pihenést nyujtson. A földalatti vasút minden egyes új vonalánál ez mind nyilvánvalóbbá válik. Az első két vonalon az utasnak lépcsőn kell mennie, a harmadik és negyedik vonalon mozgólépcső viszi őket mindenüvé. Az első, földalatti pályaudvarokon nem mindenütt voltak padok a perronokon, most kötelessége mindegyik építésznek, hogy tervében erről is gondoskodjék.

Állomásainkon háromszor annyi a levegő, mint a határontúli földalattiknál, kétszeresen és négyszeresen több a fény és összehasonlíthatatlanul több a tér: az ember el is felejti, hogy a föld mélyén van. Építészeti stílusunk alapvonalait pedig úgy jellemezhetjük, hogy szakavatott módon győzik le a boltozatok felett súlyosodó talajrétegek által okozott nyomasztó érzést.

Moszkvában a föld mélyében a szovjet ember ugyanolyan könnyen lélegzik, mint a város remekszép utcáin és terein.

A fény- és levegőbőség a szobrászok és festők előtt megnyitotta a földalattihoz vezető utat. A különböző képzőművészeti alkotások mind harmónikusabban illeszkednek bele az új földalatti építményekbe. Egyetlen olyan terem sem található itt, ahol ne volnának szobrok, freskók, mozaikok, kerámiai díszítések stb.

A művészi hatásnak ezek az eszközei nem öncélok és nemcsak díszítésül szolgálnak. A szocialista művészet tartalmát tekintve mélyen eszmei. A nagy embertömegek szolgálatába rendelt nagyszabású építmények alkotói mind nagyobb mértékben használják fel a művészet kifejező erejét arra, hogy a tömegeket a mélységes hazaszeretetre, hazájukra és annak gyönyörű fővárosára való büszkeség szellemében neveljék.

Az egységes témakör első ízben a Forradalom-téri állomás kialakításánál jutott ragyogóan kifejezésre, ahol szobrok sorozata az októberi győzelemért folytatott küzdelem részvevőit ábrázolja. A harmadik vonalon már valamennyi állomást témakör szerint alakították ki, ezek az állomások a Honvédő Háború hősiességét hirdetik. A negyedik vonal építményeinél ez a szempont még további fejlődést ért el, mind a hat állomás az ország életében a legutóbbi ötéves terv folyamán bekövetkezett legfontosabb események témáinak van szentelve.

I. V. Sztálin elvtárs nagyszabású szobra van elhelyezve a kurszki állomás előcsarnokának bejáratánál. Maga az állomás a „Bőség" témáját ábrázolja. A legfelső földalatti előcsarnok egy hatalmas köralakú vörös márványterem, amelynek boltozata egy felfelé zélesedő hatalmas fehér oszlopon nyugszik. A bőség gondolatát nemcsak azok a gyümölcsöt hordó szimbólikus alakok juttatják kifejezésre, amelyekkel a terem díszítve van, hanem már maga az a körülmény is, hogy a térség a mindenünnen sugárzó fényözönben egyáltalán nem kelti az összeszoritottság érzését. Ennek a G. A. Zaharov és Z. Sz. Cserniseva által tervezett állomásnak nappali (lumineszkáló) megvilágitása van halványrózsaszinű árnyalattal és az egész építményből az élet örömének és gazdagságának benyomása árad szét.

Dicsőség a győzedelmes hősöknek! ez az alapgondolat, amelyet Taranszkája, e sorok szerzője és A. A. Medvegyev igyekeztek kifejezésre juttatni az állomáson. A mozgólépcsőn leereszkedő utas az elsőemeleti csarnok kupoláján „Üdv Moszkvának" c. freskót látja. Alul a középső terem fabrukolatos falán E. P. Blinova által alkotott nagy szobormü látható. A szobormü középpontjában I. V. Sztálin áll. A nép köszönti vezérét. Feléje fordul a harcosoknak — a repülőnek, a tengerésznek, a tankosoknak, a partizánnak, úgyszintén a vasutasnak és a többieknek az arca, akik a középső terem oszlopcsoportjai közötti pannokon (keretezett falmezőkön) vannak ábrázolva. Az állomás mind a 36 pannonját kék alapon ezüstös fehér kerámiák díszitik.

Uj állomás — uj téma: a természet átalakitásának sztálini terve. Nem véletlen, hogy N. Ja. Kolli és I. N. Kasztely ezt a témát éppen a peveleckei állomás számára dolgozta ki, ahonnan arról a térről, ahol ez a csarnok fekszik, kezdődik az út Micsurinszk, a természetet átalakító nagy mester szülőhelye felé. Az előcsarnok kerek termét szmalyttói mozaikból készült friz díszlti, amely a kolhozi földeket és az erdőket ábrázolja. Az állomás középső termének középpontjában V. I. Lenin és I. V. Sztálin domborművei vannak. Az egész építészeti alkotás 80 fehér márvány oszlopával szigorúan klasszikus formában van tartva.

Nemes egyszerüségre törekedett M. A. Zelenyin, M. A. Ilin és L. N. Pavlov a szerpuhovi állomás kialakításánál. A Szovjetunió népei barátságának témáját márványból kivésett és a középső terem kicsiny boltíveiben elhelyezett domborművekkel juttatták kifejezésre.

A győzelem diadala — igy jellemezhető az az alapgondolat, amely a kaluzsszki állomásnak úgy építészeti, mint díszitési kialakításában testet öltött. Már a csarnok homlokzatán magukra vonják a tekintetet azok a trombitákkal harsonázó alakok, akik mintegy kihirdetik a győzelmet. Az állomás belsejében a harcosok dombormüvei különböző fegyvernemeket, babérkoszorúkat, a Honvédő Háború rendjeleit ábrázolják. Az összes részleteket — egészen a pilonokon elhelyezett fáklyákig és a rácsok rajzáig — az állomás szerzője, L. M. Poljaov mély eszmei tartalommal töltötte meg.

A negyedik vonal hatodik állomása a Gorkij Kultúrpark. A földalatti csarnok kellő összhangban van a közelben elhelyezett élelemtári épülettel, amelyet Sztaszov, a mult század elején nagy orosz építése alkotott. Igy a szocialista Moszkva legújabb alkotásai, amellett, hogy megőrzik saját egyéni jellegüket és a korszerüséget, ugyanakkor szervesen beleilleszkednek az ősi főváros legjobb építészeti emlékei közé. A csarnok négy szárnyát a középen egy magas kupola egyesiti, amelyet sikerült I. E. Rozsinnak rendkivül könnyeddé, majdnem légiessé tenni. Az állomás témája a dolgozók pihenése.

Termeinek pilonjait a sielőnek, a sakkozónak a táncolónak, stb. alakjai díszitik. A faburkolatos falon A. M. Gorkij dombormüves képmása látható, akinek nevét viseli a Kultúrpark és mindkét földalatti állomás.

A nép számára készült uj paloták kapui megnyiltak a főváros lakosai előtt. De az épitők nem szüntették be munkájukat. Ujabb állomások is épülnek már, amelyek szintén gazdagitani fogják a mi szeretett Moszkvánk építészetét.

Chilkó Ferencné az ellenség elleni kérlelhetetlen harcról ír

T. Szerkesztőség! Rákosi elvtárs az MDP Központi Vezetősége ülésén mondott beszédében kitért a jobboldali szociáldemokraták elleni harc kérdésére is. Rámutatott, hogy mióta munkásmozgalom van, azóta a burzsoázia irányt vett a munkásvezetők megeszegetésére, megrontására. Ez több-kevesebb sikerrel eredményes volt a Horthy-uralom alatt, Magyarországon, de ugyanigy eredményes ma például Angliában.

Tudjuk, hogy Peyer és társai, a magyar szociáldemokrata vezetők, a Horthy-banda kémei és a magyar dolgozók árulói voltak, árulói ma is. Rákosi elvtárs az angol munkásvezetők közül többeket névszerint is megnevezett, akik kémkedésre vállalkoztak. A mai angol munkáskormány pedig békeellenes magatartásával éppen a napokban mutatta ki, hogy teljesen az amerikai dollármilliomosok szolgálatába állt, azokat szolgálta ki, akkor is, amikor a II. Békevilágkongresszus megtartását Angliában megakadályozta.

Győzelmeink, fejlődésünk eredményeit látva, hazánkban látszólag visszavonult a jobboldali szociáldemokrácia, de csak azért, hogy eszközeit megváltoztatva, titokban minél többet ártson.

Eszrevételenül igyekeznek a sorainkban elégedetlenséget, bomlást szitani, előidézni. Ezt látjuk az élelmiszerfronton, ahol a pánikszerü felvásárlást sugalmazzák. De ennél is veszedelmesebb, mikor a munkahelyeken a munkások között bomlasztanak, mert minden súrlódás és alaptalan elégedetlenség az ellenség malmára hajtja a vizet. Beszélhetünk ilyen kártokozó súrlódásról, elégedetlenségről a BELSPED-nél is. Nálunk teljesitményben van és bizony az árutorlódás, meg egyéb okból előfordul, hogy a különböző áruk berakásánál, különböző kereseti lehetőségek vannak. De az a hiba is megtörtént, hogy egyes dolgozók állandóan sokat kerestek, mig mások állandóan keveset.

Ezen a vezetőségünk úgy igyekezett segiteni, hogy a dolgozókkal megegyezve, minden héten átcsoportositást végzett, hogy igy a havi átlagkeresetet tekintve — megközelitőleg biztositsa az egyforma kereseti lehetőséget.

Persze, itt érvényesül az, hogy ha valaki ügyesebb, szorgalmasabb és lelkiismeretesebb a munkában, akkor többet keres a társainál. Ezt azonban nem akarják figyelembe venni a kevésbbé öntudatos dolgozók és nem magukban, a hanyagságukban keresik a hibát, hanem bérfizetésnél a csoportvezetőt szidják.

Vannak azután olyanok is, akik, ha megáznak az esőben, másnap már nem vaszik fel a munkát. Nem gondolnak arra, hogy a munkafront harci terület és ahogyan a katona nem hátrál meg, ha esik az eső, úgy nekünk sem szabad meghátrálni a termelés, a békeharc frontján.

Sokan nem tudják, hogy mi nem lehetünk a primitiv egyenlősitő elv hivei, és, ha életszinvonalunkat emelni akarjuk, ezt csak több és jobb termeléssel érhetjük el. Ahhoz, hogy állandó jólétet biztosithassunk mindenkinek, szükséges, hogy épitsünk és munkával teremtsük meg emelkedő jólétünk alapját.

De más jelenségek is vannak, mint például a fizikai és szellemi dolgozók közötti széthúzás. Ez is ellenséges megnyilvánulás, mert az ellenség tudja, hogy erős, együttes munkával nagyobb eredményeket érhetünk el, ezért az egységet igyekszik mindenképpen megbontani. Persze, sokan tudatlanságból, makacsságból is tanusithatnak helytelen magatartást, amikor különbséget tesznek dolgozó és dolgozó között. Helytelen magatartást tanusit például az a szaktárs, aki azért nem ül le az asztalhoz ebédelni, mert ott értelmiségi dolgozók is ülnek.

Nyen és hasonló apróbb hibák és helytelenségek egész sorát tudnám felhozni, ennél azonban fontosabbnak tartom, hogy felhivjam a figyelmeteket Rákosi elvtárs beszéde nyomán az éberségre. Arra, hogy sokszor nem is gondolunk rá, hogy helytelen magatartásunkkal akaratlanul is az ellenségnek teszünk szolgálatot. Figyeljük tehát éberen azokat, akik a mi munkásaink körében elhintik az elégedetlenség, a fegyelmezetlenség magját. Figyeljük az ilyeneket, mert az ellenség keresi a munkások soraiban azokat, akik az ő céljaiknak megfelelnek, akiket azután eszközként felhasználhat. Leplezzük le a jobboldali szociáldemokratákat, akik szocializmust épitő munkánk ellenségei!

CHILKÓ FERENCNE,
BELSPED Feladási Osztály dolgozója

BELSPED
és a Vas- és Fémhulladékforgalmi Vállalat dolgozói túlteljesitették november 7-i felajánlásukat

A Belsped Feladási Osztályának dolgozói vállalták, hogy 1950. évi tervüket a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójára, november 7-re teljesitik. Felajánlásukat 3 százalékkal túl is teljesitették.

A Vas- és Fémhulladékforgalmi Vállalat Fémkirendeltségének dolgozói szintén vállalták, hogy 1950. évi tervüket november 7-re befejezik. Közben a Magyar Békekongresszusra újabb felajánlást tettek és ez évi tervüket november 7. helyett, november 4-én délután befejezték.

(Folytatás az első oldalról)

következőképpen osztott szét a dolgozók között:

	Ft
Lövei Mihály hegesztő	800
Tóth Károly kalauz	800
Csányi György gk. vez.	800
Liszi János gk. vez.	800
Ruszler Ferenc gk. vez.	600
Penosikov Gyula gk. vez.	600
Überhardt Géza gumijav.	600
Matos Istvánné autóbusz kal.	600
Kőszegi I.	400
Szénási József	400
Kalmár Imre	400
Neuwirth Lajos kg. vez.	400
Debreceni G.	400
Abel Gergely	400
Richter Árpád	400
Suhajda V.	400
Horváth S.	400
Szilágyi László	400
Horváth L.	400

Bánhalmi mérnök, az üzem legjobbja 500 Ft, Kucsera József, az üzem legjobbja 300 Ft, az ipari tanulók különkülön 50—50 Ft pénzjutalomban részesültek. Ezenkivül sokan kaptak még 200—300 Ft-os jutalmakat. A kitüntetések és a jutalmazások világosan bizonyitják, hogy népi demokráciánkban a nép kormánya megbecsüli az élenjáró dolgozókat és nemcsak kitüntetéssel, de anyagilag is jutalmazza a munka hőseit. Az ünnepségek véget értek. Ujra megkezdődött az üzemek közötti küzdelem az élüzemjelvényért és szakszervezetünk vándorzászlójáért. Nyugodtan elmondhatjuk, hogy az egyéni versenyt sikerült a munkaverseny kollektiv formájává fejleszteni és az üzemek dolgozóinak újabb nekilendülése, az élüzemjelvényért folytatott küzdelemnek, ismét csak azt jelenti, hogy ennek a munkaversenynek is, mint minden munkaversenynek az igazi győztese a dolgozó magyar nép lesz. Az eredmények megmutatkoznak egész nemzetgazdaságunk megerősödésében és a dolgozók életszinvonalának szakadatlan emelkedésében.

Virág Rezső

A KÖZÚTI KÖZLEKEDÉS ÉLENJÁRÓ ÜZEME – KELENFÖLD

A közlekedés- és postaügyi miniszter vándorzászlóval és „Élüzem" kitüntető címmel jutalmazta a Fővárosi Villamosvasút Kelenföld állomását, a M. Közlekedési Alk. Szakszervezete pedig vándorzászlói adományozott a Fővárosi Villamos Főműhely Fűzessy Árpád-telepének. Ez az a két üzem, amely a jó munkája eredményeként a büszke és megtisztelő „Élüzem" címért indított versenyben az I. és II. helyezést érte el.

Ezek az üzemek büszkén és jogosan vehették át a megtisztelő kitüntetéseket, hiszen az élüzemjelvény és a vándorzászló azt jelképezi, hogy ezeknek az üzemeknek a dolgozói az első sorokban küzdöttek az ötéves tervünk sikeréért. Le tudták küzdeni azokat a hiányosságokat, nehézségeket, amelyek miatt az előző versenyszakaszban nem tudták elérni ezt a kiváló helyezést az élüzem címért folytatott versenyben és munkájuk jó megszervezésével, az egyéni versenymozgalom kiszélesítésével és sztahanovisták példamutató munkája nyomán a sok jó üzem közül a legjobb eredményt tudták elérni.

Kelenföld állomáson f. hó 9-én tartották meg ünnepélyes keretek között az élüzemjelvény és a minisztérium vándorzászlójának átadását. A közlekedési minisztérium részéről Prieszol József elvtárs, államtitkár fejezte ki elismerését a kelenföldi állomás dolgozói felé és adta át a vándorzászlót, illetve az „Élüzem" jelvényt, továbbá a szakma legjobb dolgozói részére a pénzjutalmakat, illetve okleveleket.

A kelenföldi állomás dolgozói megértették Pártunk és Rákosi elvtárs szavát és munkájuk területén úgy dolgoztak, abban a tudatban, hogy a szocialista munkaverseny harcot jelent a békéért és minden megtakarított fillér, vagy az önköltségcsökkentés terén elért 1—1% ütést jelent az imperialisták felé.

Kelenföld forgalom és kocsiszín eredményeit nézve, megállapítható, hogy az utolsó hat hónap alatt 4,1%-kal csökkentették az önköltséget az előirányzathoz viszonyítva. Ugyanebben az időszakban 4,2%-kal teljesítették túl a tervüket, míg a termelékenységüket 6,4%-kal tudták felemelni. A telep dolgozói közül 98% vállalt hosszúlejáratú versenyszerződést és 95%-a van brigádversenyben.

Ezek az eredmények mind annak köszönhetők, hogy egyre többen vannak a kelenföldi állomás dolgozói közül olyanok, akik jó kommunista és személyes példamutatásukkal magukkal tudják ragadni munkatársaikat és munkájuk területén kívüli eredményeket igyekeznek elérni.

Ennek bizonysága az is, hogy Kukucska János kocsivezető sztahanovistaoklevelet kapott, aki hibátlan, jó munkát végez, részt vesz a 100.000 km-es mozgalomban és a partmunkából, mint népnevelő veszi ki a részét, 600.— Ft jutalmat kapott. Bárányos Gábor, ugyancsak 100.000 km-es kocsivezető, jó munkájáért 300.— Ft és Balogh I. Mihály kvlő, aki egyébként brigádvezető is, munkaidőszerét átadja, jó szervező munkát végez, 500.— Ft jutalomban részesültek.

A kalauzok közül Balogh 9. József, mint Kelenföld legjobb kalauza, 500.— Ft, Kiss 23. István 400.— Ft és Vadász 1. János pedig 300.— Ft jutalmat kaptak.

Az „Élüzem" cím elnyeréséhez nagymértékben hozzájárultak a kocsiszín dolgozói is, akik munkájuk észszerűbb megszervezésével, teljesítményük fokozásával, anyagtakarékossági eredményeikkel biztosították az elsőség kérdését.

Ennek elismerését jelenti az a körülmény, hogy a kocsiszín dolgozói közül is vannak jutalmazottak. Szigeti Lajos lakatos, aki az új normáját állandóan 120% fölött teljesíti, mint műhelyi gyógyítószigi tag, a termelésben is példamutató munkát végez 500.— Ft, Papp Béla lakatos, mint propagandista, ugyancsak 120% fölött teljesít állandóan, 600.— Ft-ot, Kindl Antal asztalos 300.— Ft-ot, Niederkirchner Károly betanított munkás és Nagy Mihályné betanított munkás ugyancsak 300—300.— Ft-ot kaptak kiváló jó munkájukért.

Lelkes hangulatban vették át a jutalmazottak a jutalmaikat, a közlekedési miniszter gyönyörű vörös-selyem vándorzászlaját és a Villamos Pártbizottság vándordíját, amelyet minden alkalommal a közúti közlekedés élüzeme kap meg. Megígérték a dolgozók, hogy nem elégednek meg eddigi eredményeikkel és azon lesznek, hogy teljesítményeik fokozásával, önköltségük csökkentésével terveiket túlteljesítsék, hogy továbbra is méltóak legyenek arra, hogy az élüzemjelvény sokáig ott maradjon az állomásuk homlokzatán. Ennek érdekében vállalták, hogy a munkafegyelmüket tovább megszilárdítva 15%-kal csökkentik az elkéséseket és a szabálytalanságokat, kalauzok tovább emelik bevételiket és a kocsivezetők az árammegtakarítás terén fognak olyan eredményeket elérni, amelyek a jövőben is biztosítják azt, hogy a közúti közlekedés élenjáró telepe legyen a Kelenföld forgalmi telep.

Szakszervezeti munkánk további erősödését szolgálja a testvér szakszervezetekkel való egyesülésünk

Az a hatalmas fejlődés, amely a Szovjetunió felszabadítása nyomán hazánkban 1945-ben megindult, melynek első eredményképpen munkásosztályunk, Pártunk vezetésével, felszámolta a volt uralkodó osztályok hatalmát és úgy gazdaságilag, mint politikailag olyan alapot teremtettünk, mely a demokratikus államformánk, a népi demokrácia keretében ráléphettünk a szocializmus építésének az útjára szakszervezeteinket is merőben új feladatok elé állította.

A hároméves terv célkitűzéseivel napirendre került hazánkban a szocializmus építése. Ebben az új helyzetben ült össze a Szakszervezetek XVII. Kongresszusa, amely meghatározta a szakszervezetek új feladatait a szocializmus építésében és határozatában kimondta, hogy a régi szakmai szervezésről, amely a további fejlődés gátja volt, áttér az ipari szervezésre.

Azóta ezt a határozatot sikeresen végrehajtottuk és az új szervezési formára való áttérés teljes mértékben igazolta a hozzá fűzött várakozásokat. Egy üzem — egy szakszervezet elvére való áttérés megkönnyítette azt a szervezési munkát, amelyet a szocializmus építése érdekében a szakszervezeteknek végezniök kell.

Megszüntette a határozat végrehajtása az egy üzemen dolgozó különböző szakmájú dolgozók közötti feszültséget, lebontotta a tőkések által emelt mesterséges választalat a fizikai és értelmiségi dolgozók között és megteremtette az egy szakszervezethez való tartozással az üzem egységes irányításának lehetőségeit.

Ez a határozat tette lehetővé és könnyebbé a hároméves tervünk sikeres és határidő előtti megvalósítását, ez a határozat segíti ötéves népgazdasági tervünk eddig elért eredményeinek túlszárnyalását.

Ebből a határozatból következik természetszerűen a rokon szakszervezetek összevonása, egyesítése. A kereskedelmi és magánalkalmazottak Szakszervezetének, a nyomdai és papíripari dolgozók szakszervezetének, az építő- és faipari dolgozók szakszervezetének összevonása egyszerűsítette és megkönnyítette a szakszervezeti munkát, most tehát tovább kell haladnunk ezen az úton és létre kell hoznunk a szállítás és közlekedés dolgozóinak egy nagy közös szakszervezettbe való tömörítését.

A Szállítási és Közlekedési Szakszervezetek összevonása nem új kérdés, már 1948 júniusában indultak meg a tárgyalások az érdekelt szakszervezetek között. A tárgyalások megállapították az egyesülés gondolatának helyességét és szükségességét, azonban a közös szaklap, a „Közlekedés" együttes kiadásán túl nem mentünk, mert időt kellett engednünk arra, hogy az egyesülésben résztvevő dolgozók megismerjék az egyesülésben rejlő hatalmas fejlődési lehetőségeket, leküzdjék a szakmai sovinizmusból fakadó idegenkedésüket és saját maguk szorgalmazzák az összevonás létrehozását.

A közös szaklap kiadása óta úgyszólván állandó napirendi kérdés volt szakmánk dolgozói között az egyesülés gondolata. A közös szaklapon keresztül megismertük egymás munkaterületeit, megismerték a különböző munkaterületeken dolgozó szállítási és közlekedési problémákat, megismerték az elért eredményeket és tudomást szereztek azokról a hiányosságokról, amelyek a közlekedés és szállítás területén a további eredmények elérését gátolják.

Ilyen hiányosságok a Közlekedésügyi Minisztérium és a Közlekedési, valamint a Szállítási Szakszervezetek laza kapcsolata. Nem tudott ezideig érvényesülni az az elv, amely döntő előfeltétele a központi irányítás megvalósításának. „Egy minisztérium — egy szakszervezet" elve teszi csak lehetővé, hogy kialakuljon a szakszervezet és a minisztérium szoros kapcsolata. Ez a szoros és állandó kapcsolat a minisztérium mint legfőbb gazdasági irányító szerv és a szakszervezet között lehetővé teszi meg az előfeltételeit a helyes, tervszerű szakszervezeti mozgósító munkának, ami nélkülözhetetlen szállításunk — közlekedésünk megjavításában és azok önköltségeinek csökkentésében.

A minisztérium és az összevont szakszervezetek közös, jó munkája irányt ad a munkaversenyeknek, a termelékenység emelésére, a selejt keresztmetszetek feltárására, amelyhez szorosan kapcsolódik az újítómozgalom megerősítése is.

A szocializmus építésének élenjárói a sztahanovisták. Az ő munkamódszereik, tapasztalataik és tudásuk átadása a kevésbbé képzett dolgozók részére is könnyebbé válik a szakszervezetek egyesülésével, ugyanis a szakma élmunkásai, kiváló munkásai és sztahanovistái éppen a különböző szakszervezetekhez való tartozás miatt a tapasztalatcsere, a munkamódszerátadás lehetőségeit nem tudták kihasználni. Ugyanez a helyzet az újítások alkalmazásánál is. Pl. az autójavító üzemek különböző szakszervezetekhez tartoztak és így az ötéves üzemekben dolgozó újítói csak ritkán és nehézkesen jutottak át a másik szakszervezethez tartozó hasonló munkát végző üzemekhez.

Amint látjuk, a közlekedés és szállítás dolgozóinak egy közös szakszervezetben való összevonása hatalmas lehetőségeket tár fel előttünk a jobb és olcsóbb közlekedés és szállítás megvalósításában. A jobb és olcsóbb közlekedés erősíti népgazdaságunkat — a közlekedés és szállítás önköltségeinek csökkentésével nagy összegek szabadulnak fel új beruházások létesítésére, új gépjárművek beszerzésére és nem utolsó sorban a hazai gépjármű-gyártás kifejlesztésére.

Az állandóan növekvő gépjárműiparunk biztosítja az ötéves népgazdasági tervünkben előírt szállítások zökkenőmentes lebonyolítását, erősíti egyben honvédelmünket és ezen keresztül szilárd bástyája vagyunk a nagy Szovjetunió és Sztálin elvtárs által vezetett harcnak, ami a világbéke megvédéséért folyik a háborús uszítók és azok lakájai ellen.

Az egyesülés komoly, nagy feladatokat ró az egyesült szakszervezetre a társadalombiztosítással kapcsolatos feladatok elvégzésében. A megnövekedett feladatokat az egyesült szakszervezet megfelelően kiépített aktivahálózattal Pártunk Politikai Bizottságának határozata értelmében fogja végezni, mindenkor szem előtt tartva dolgozó népünk egészségvédelmét, mely egyik alapja termelésünk állandó fokozásának.

A közlekedési és szállítási dolgozók egyesített szakszervezete irányt vesz Pártunk azon határozatára is, mely a szakmunkáskérdéssel foglalkozik és elsőrendű feladatnak kell, hogy tekintse a szakmunkásutánpótlást, melyet különböző szaktanfolyamokkal fogunk biztosítani. Így biztosítva lesz ötéves népgazdasági tervünk minélőbbi megvalósítása.

A közlekedés és szállítás dolgozóinak egy közös nagy szakszervezetben való egyesítése megnöveli a szervezési feladatokat és fokozottabb ellenőrzést kíván, nemcsak nagybudapesti, hanem vidéki viszonylatban is. A vidéki üzemi bizottságok jó munkájának érdekében középszerveket hozunk létre, ahol ezt a dolgozók létszáma szükségessé teszi. A középszervek felállításával nagymértékben meg fog javulni a vidéki üzemi bizottságok munkája, mert közvetlen ellenőrzést és segítséget fognak nyújtani az üzemi bizottságoknak.

Nagybudapest területén területi középszervek felállítása az üzemi bizottságok feladatait segítenek megvalósítani, így Pártunk irányvonalát a középszerveken keresztül még fokozottabban tudják érvényesíteni és tudatosítani a dolgozók között. A jó szervezéssel nemcsak az üzemi bizottságok munkája fog megjavulni, hanem a termelésben is nagyobb eredményeket fognak elérni.

A közlekedés és szállítás dolgozóinak egy közös, nagy szakszervezetben való egyesítése megsokszorozza a szakszervezet anyagi és egyéb erőforrásait, melynek kiaknázása jelentkezni fog a szocialista kultúra és tömegnevelési munka kiszélesítésében, valamint a tömegsport kifejlesztésének területén.

Mindent egybevetve, a közlekedés és szállítás dolgozóinak egy szakszervezetben való tömörítése a fejlődés ügyét szolgálja, ismét egy jelentős lépés előre azon az úton, melyen Pártunk és bölcs vezérünk, Rákosi elvtárs vezet bennünket, a szocializmus minélőbbi megvalósítása érdekében.

Tóth Béla
a Gépjárművezetők
Szakszervezetének
főtitkára.

KÖZÚTI KÖZLEKEDÉSÜNK BÜSZKESÉGEI

Keserű I. J. (Szász)

Veresné (Trolibusz)

Stiron Ferenc (Fürst G.)

Glasz H. (Hungária)

Végh (Cinkota)

Szakmai káderek nevelése a Fővárosi Autóbuszüzemnél

Népi demokráciánkban végbement változások, elért eredmények, az ötéves terv sikeres végrehajtása megköveteli, hogy vállalatunk egyik központi kérdésének tekintse a jó szakmai káderek kinevelését.

Lenin elvtárs arra tanít bennünket, hogy a kapitalizmusból a szocializmusba való átmenet időszakában a munkások ezreit kell megtanítani az ország vezetésére és irányítására.

Ez azt jelenti számunkra, hogy dolgozóink szakmai továbbképzését állandóan biztosítani kell, valamint azt, hogy szem előtt tartsuk az új ifi- és női káderek kinevelését.

Pártszervezetünk útmutatására vállalatvezetőségünk a közlekedés- és postaügyi minisztérium engedélye alapján létrehozva egy egészen új alapokra fektetett oktatási osztályt, felszámolja vállalatunk sajátosságait szem előtt tartva — a káderutánpótlás területén mutatkozó szűk keresztmetszetet.

Így vált lehetővé, hogy az osztály munkájában érvényesül az egységes irányítás, oktató munkánk kiterjed a vállalatunknál lévő összes dolgozókra. Ez lehetővé teszi dolgozóink számára, hogy szakmai téren is tovább képezzék magukat, hogy a szocializmus építésének, az ötéves tervnek reánk eső szakaszán megtudják állni a helyüket. Sajnos, dolgozóink nem minden esetben élnek ezzel a joggal, nem használják ki a népi demokrácia adta lehetőségeket. Ez megköveteli, hogy Pártunk, szakszervezetünk útmutatása alapján minden gazdasági funkcionárius feladata legyen, hogy szakmai tanfolyamaink sikerét előmozdítsa s szervezésében segítségére legyen az oktatási osztálynak, mert a szocializmus építésében csak az a dolgozó tudja megállni a helyét, aki szakmailag s politikailag egyaránt képzett.

Rákosi elvtárs február 10-i beszédében rámutatott, hogy „Kádermunkánk még az elemi regisztrálásnál tart, nem tudja számbavenni, támogatni és figyelni a felnövő új erőket. Legfőbb ideje, hogy itt gátat szabjunk a kapkodásnak, tervszerűtlen munkának."

Ez számunkra is megszabja a feladatokat, melyeket a jövőben végre kell hajtanunk. Jelenleg működő tanfolyamainkon figyelemmel kísérjük kartársaink fejlődését s azt, hogy a tanfolyamon való részvételük kihatással van-e munkájukra. Így biztosítsuk nevelő munkánkban a tervszerűséget, azt, hogy a jelenleg folyó s a jövőben szervezésre kerülő tanfolyamainkon kitűnt káderekből biztosítsuk az utánpótlást s bátran kiemeljük a felszínre kerülő új ifi- és női káderekt.

Munkánknak egyik sarkalatos pontja, hogy dolgozóinknak a Szovjetunióhoz, Párthoz való viszonyát állandóan javítsuk, hogy elmélyítsük a Párthoz való ragaszkodást és kifejlesszük az igaz hazaszeretet s a proletár internacionalizmus érzését, a békéért folyó harcos kiállásra neveljünk, mert az imperialisták s hazai ügynökeik dolgoznak s ahhoz, hogy kártevő tevékenységeiket megakadályozzuk, fokozott éberségre van szükség.

Hogy oktatási munkánkat még eredményesebbé tudjuk tenni, a vállalat illetékes szakosztályaival szoros kapcsolatban oktatási anyagunkban felvetjük a mindennapi gyakorlati munkánkban előforduló problémákat.

Oktatási nevelőmunkánkban döntő szempont, hogy tanfolyamainkon keresztül mozgósítsuk dolgozóinkat a vállalatunknál folyó munkaversenyre, hogy ezáltal a munkatermelékenységet fokozzuk az egy főre eső termelési értéket növeljük, mert minden dolgozónknak tudnia kell, hogy a szocializmus építésének, a tervgazdálkodás sikeres végrehajtásának alapja a szocialista munkaverseny.

A munkaversenyben részvevő dolgozóinknak elsősorban szem előtt kell tartani az anyagtakarékosság, önköltségcsökkentés szempontjait, valamint azt, hogy a balesetek számát a legkisebb mértékre csökkentsük, annak az elvnek az alapján, hogy nélkülözhetetlenül a legfőbb érték az ember. Célja kell, hogy legyen minden dolgozónknak, hogy olyan munkássá képezze magát, aki a szocializmus építésében előttünk álló feladatokat, nehézségeket minden területen meg tudja oldani s ebben a munkában mindenkor Pártunk célkitűzései vezéreljék.

Oktatási osztályunk mindezen célkitűzések elérését lehetővé kívánja tenni azáltal, hogy szakmai tanfolyamaink sorozatát indítja el, amely lehetővé teszi úgy fizikai, mint szellemi dolgozóink állandó továbbképzését. Ezt lehetővé teszi továbbá Pártunk, kormányunk útmutatásai nyomán vállalatvezetőségünk anyagi támogatása, mely eredményezte, hogy mind több dolgozónk vehet részt felsőfokú oktatásban: szakérettségi, főiskola, egyetemeken, stb., mely vezető középkáderekre utánpótlását biztosítsa. Ezt a jövőben még fokozottabb mértékben fogjuk elő segíteni minden téren.

Célunk, hogy a munkában előforduló hiányosságokat, szakmai képzetlenséget, munkafegyelem lazaságát, hanyag szolgálatteljesítést felvilágosító, nevelő munkán keresztül megszüntessük és ez érdeke minden öntudatos, a Párthoz hű dolgozónknak.

Az oktatási munka minőségi megjavítása mellett lehetőséget kívánunk biztosítani arra, hogy szakmánkban is végrehajtsuk Pártunknak azt az útmutatását, hogy meg kell szüntetni a vagyonos osztályok műveltségi monopoliumát.

Ha azt akarjuk, hogy a békéért folyó harcban eredményes harcot tudjunk folytatni az imperialisták s belső ügynökeik ellen és hogy a békéért folyó harc reánk eső szakaszán még szilárdabb bástyává építsük ki hazánkat s hogy a termelékenységet állandóan fokozni tudjuk, akkor meg kell értenie minden dolgozónknak, hogy ennek biztosítéka az állandó szakmai és politikai továbbképzés, mely eredményezni fogja a szocializmus végső győzelmét.

F. A. Ú. Oktatási osztály munkaközössége.

350.000 kilométer generáljavítás nélkül!

Két lengyel gépkocsivezető csúcsteljesítménye

Katowice, 1950 szeptember 20-án a Sziléziai közlekedési Vállalat két gépkocsivezetője, Stencel Pawel és Sekula Emil „Mercedes 24" gyártmányú autóbuszukkal befejezték 350.000 km útjukat, anélkül, hogy generáljavítást eszközöltek volna. Az autóbusszt annakidején a Radon alatti csatatéren találták, majd a Sziléziai Közlekedési Vállalatnak juttották, mely saját műhelyében helyreállította. A vezetők teljesítménye nemcsak országos rekord, de egyben világcsúcs is.

Nagyszerű csúcseredmény. 350.000 kilométer megközelíti a Föld és Hold közötti 384.344 kilométer távolságot. Az sem tesz meg nagyobb utat, aki három és félszer megkerüli a földgolyót. Nem csodálkozhatunk tehát, hogy mikor az autóbusz a nagyszerű teljesítmény után begördült a katowicei Színház-térre, a kollégák és kolléganők azt sem tudták, hogyan ünnepeljék a teljesítmény hőseit.

Az autóbusz egy ódonkülsejű, szürke kocsi, 1947 január 22-én kezdte meg utazását Katowice és Tychy között. A két nagyszerű gépkocsivezetővel kormánya mellett, havonta átlagosan nyolcezer kilométert futott be. Száz kilométerenként 27—29 liter benzint fogyasztott el és 1.8—2.4 liter olajat használt fel. Motorja száz lóerős.

A két gépkocsivezető, Stencel és Sekula, nem hittek a régi babonákban. Tudták, hogy az ember uralkodik a gépen és nem fordítva. Röviden kiismerték a gépkocsi minden csinját, bínját és még 1947-ben, amikor a munkaversenyek nem olyan népszerűek mint ma, elhatározták, hogy ezen a kocsin 200.000 kilométert tesznek meg, anélkül, hogy az autóbuszt közepes- vagy generáljavításnak kellene alávetni, az eddig szokásos 50.000 kilométeres út helyett.

Felajánlásukat teljesítették. Akkor felemelték azt 250.000-re, majd 300.000 kilométerre és végül, mikor ez év február 21-én ezt az új, magukra vállalt kötelezettséget is bevégezték, elhatározták, hogy felülmúlnak minden eddigi rekordot és 350.000 kilométerre emelik fel teljesítményüket.

Szeptember 20-án végre már majdnem célhoz értek. Stencel felesége, Anasztazja és gyermekei: Teresa, Urszula, valamint Bernard remegtek az izgalomtól, hogy vajjon sikerül-e a dolog... Sekuláné és fiacskája, Ernesl, hasonlóképpen nyugtalankodtak. Csak nem mondja fel a motor az utolsó percben a szolgálatot?...

Nem történt baj. 12 órakor, mint virággal díszítve Tychből elindult, a generáljavítás előtti utolsó útra, minden rendben volt. Az autóbusz Gliwice—Wiza-nál elérte a bűvös rekordot, 350.000 km-t.

A két gépkocsivezető fellélekzett. Sikerült. Az utasok egy kis örömünnepet akartak rendezni, de nem lehetett, mert zavarták volna a két gépkocsivezetőt a vezetésben, csak akkor hangzott fel a harsogó éljen, mikor a kocsi megállott a katowicei színház épülete előtt.

A Sziléziai Közlekedési Vállalat igazgatója, Marek, meghatottan gratulált. Azután az Egyesült Lengyel Munkáspárt kiküldöttje, a kollégák és a többi megjelentek ünnepelték a gépkocsivezetőket. Az általános örömrivajongásban elterjedt a hire, hogy Stencelt és Sekulát, a két győztes soffőrt szakoktatóvá léptetik elő és, hogy rövidesen Varsóba utaznak, ahol a kötelességtudással, alapos szaktudással, szorgalommal, szociális viselkedéssel elért kiváló munkateljesítményük elismeréseként kitüntetésben és pénzjutalomban részesülnek.

A siker kétségkívül a gépkocsivezetők kiváló képességeinek köszönhető, akik nemcsak az autóvezetés, de a jókezés és karbantartás tudományának mesterei. Ügyességük révén, azáltal, hogy a kisebb hibákat ott helyben kijavították, elkerülték a nagyobb javításokat. A ténylegesen megtett kilométerszámot és a műszaki adatok helyességét külön szakbizottság vizsgálta felül.

A rekorder gépkocsivezetők megértették, hogy a köztulajdont óvni kell és tudatában vannak annak, hogy az ilyenfajta versenyek, mint amilyenben ők most résztvettek, a munkásosztály javát szolgálják.

A megtakarítás, amely az által állott elő, hogy öt generáljavítás és sok hét kocsiállás elmaradt, melyek azelőtt szükségesek lettek volna, közel 10 millió zlotyra rúg.

Ezekután mi is lelkesen kiállunk az ünneplő közönséggel: Bravó, fiúk, bravó!!

A SIÓFOKI TEFU „REKLAMÁL"

A siófoki TEFU-tól a következő levelet kaptuk: „A Budapesti Teherautófuvarozási V. siófoki főnöksége és ezen belül minden egyes dolgozója, rendszeres olvasója a „Közlekedés" című szaklapnak. Ezzel kapcsolatban meglepetéssel olvastuk folyó hó 4-én tartott gyűlésünkkor, úgy a múlt hó 16-án, mint a folyó hó 1-én megjelent cikket a „Közlekedés"-ben *Szilágyi* Mihály kartársunkról. Megjegyezni kívánjuk, hogy mi mindannyian nagyon örülünk *Szilágyi* Mihály kartársunk elért eredményeinek és kívánjuk, hogy sok *Szilágyi* és *Rigó* és még sok más kartárs is hasonló jó példával járjanak elől és gazdagítsák népgazdaságunk további fejlődését az önköltségcsökkentés terén.

De mi, a siófoki Teherfuvar dolgozói is ki akarjuk venni az ünneplésből részünket azzal, hogy ezen levelünk csatolása mellett megküldjük Rigó János kartársunk utolsó háromhónapi eredményének hivatalos kimutatását és szeretnénk a többi kartársak figyelmét felhívni erre az eredményre." — A siófoki Teherfuvar dolgozói sem alusznak, ha az önköltségcsökkentésről van szó és mindent elkövetnek, ha a szocializmus építéséről van szó.

A Teherfuvar siófoki főnökségén, az 1950. november 4-én megtartott értekezleten megvizsgálták a gépkocsivezetők háromhavi eredményét és éppen akkor jöttek rá, hogy *Rigó* János szaktárs országos viszonylatban a legkiválóbb eredményeket érte el, amikor Bebrits elvtárs közlekedési miniszter már aláírta „a *szakma legjobbja*"-inak oklevelét.

Ha az ott dolgozók lelkes olvasói a „Közlekedés"-nek, úgy tudomást szerezhettek volna arról, hogy állandóan folyik „a szakma legjobbja" címért a munkaverseny és a legjobbak eredményének adatait már régen be kellett volna küldeni szakszervezetünkbe.

Ezúttal küldjük harcos üdvözletünket Rigó János szaktársnak, aki három hónap alatt 15.729 km-t teljesített, ezen idő alatt 1297 fuvarórát végzett.

Egy fuvaróra alatt 12.9 km-t teljesített és így a km-tervet 50 százalékkal túlteljesítette. A tervszerinti 357 liter üzemanyag helyett 245 litert fogyasztott, tehát 32 százalékkal csökkentette az üzemanyagfogyasztást.

Igen kiváló eredmény ez és ilyen gépkocsivezetőre büszke lehet a TEFU siófoki telepe. Csak az a kár, hogy az ÚB. és a főnökség későn ébredtek fel, vagyis akkor, amikor már a szakma legjobbjainak ünneplése régen lezajlott. Ettől függetlenül Rigó szaktársat a sztahanovista oklevél elnyerésére felterjesztjük, a közlekedésügyi minisztérium illetékes osztályára.

Azt szeretnénk, ha ezután nem aludnának el ilyen fontos kérdéssel, még Siófokon sem.

Árvai Józsefné tíz hónap óta végzi társadalmi munkaként beteg munkástársai meglátogatását

T. Szerkesztőség! Én az Irodatakarító Vállalatnál egy éve dolgozom mint takarítónő. Napi munkám elvégzése után társadalmi munkát végzek, beteg munkatársaimat látogatom. Tiz hónapja végzem ezt a munkát, legrégibb beteglátogatója vagyok a vállalatunknak és bizony sok jót, de olykor rosszat is láttam ez alatt az idő alatt. Sok olyan dolgot mondtak, vagy kérdeztek tőlem beteg munkatársaim, amire nehéz volt válaszolnom. De én mégis örömmel és bátran válaszoltam mindenkinek, mert tudtam hogy a betegek gyógyulását elősegíti az, ha érzik, hogy segítő szándékkal foglalkoznak velük. A beteg munkás — különösen az, akinek nincs hozzátartozója — nagyon is szívesen veszi, ha valaki előtt kitárhatja a szívét.

Most már többen vagyunk beteglátogatók és amikor tapasztalataim a beteglátogató társaimnak átadom, figyelmeztetem őket, hogy milyen sokat jelent a mi ellenőrző munkánknál az odaadás, a megértő magatartás. Segítsük beteg munkatársainkat, ha mód és lehetőség van rá. De legyünk éberek és szigorúak a szimulánsokkal szemben. A szimuláns, aki csak tetteti, hogy beteg, nem érdemel kíméletet. Ha nincs otthon, iá.junk utána, hol jár? Ne tévesszük egy percig sem szem elől, hogy a társadalombiztosítás ma már a mi ügyünk, dolgozóké, tehát a csalók a dolgozók összességét károsítják meg.

A látogatóívre írjuk oda a látogatás pontos idejét, mert ez nagyon fontos. Mindenképpen legyünk éberek és vigyázzunk, mert a csalók ötéves népgazdasági tervünk teljesítését hátráltatják: szocializmust építő hazánk fejlődését gátolják. Igazságosnak — de ha kell, kíméletlennek is kell lennünk! Kíméletlennek azokkal szemben, akik kárt okoznak a közösségnek és minden képpen csak a saját önző egyéni érdekeiket akarják érvényesíteni.

Nekünk, magyar dolgozóknak a társadalombiztosítás terén is a nagy szovjet példákat kell követnünk. Pártunk útmutatása és szeretett Rákosi elvtársunk vezetésével így valósíthatjuk meg a szocialista Magyarországot.

Árvai Józsefné,
Irodatakarító Vállalat

A SZOVJET FILM FEGYVER A BÉKÉÉRT VÍVOTT HARCBAN

A világ dolgozóiban és haladó emberiségében mély felháborodást keltett az angol kormány azon eljárása, melyben a Béke Hívei Világkongresszusára beutazási engedélyt kért békeharcosoknak az engedélyt megtagadta.

Az elvetemült halálkereskedők, akik a béke éltető levegőjében úgy érzik magukat, mint a szárazra vetett hal, eget, földet megmozgattak, hogy a békét követelő emberiség képviselőit távoltartsák Angliától.

Az angol kormány nem tűri, hogy ma Angliában a békéről beszéljenek. Retteg a Fagyejevek, Ehrenburgok, Joliot-Curiek szavától. Retteg mindentől, ami a békével van kapcsolatban. Retteg a haladó kultúrától. Ezért nem játszhatják Angliában a szovjet filmgyártás, a valóságos életet mutató filmeket.

Az imperialisták a háborús agresszorok fokozására ideológiai síkon is támadást intéztek a dolgozó tömegek ellen. Ponyvaregényekkel, hollywoodi gicces-filmekkel árasztják el a marshallizált országokat, hogy a kozmopolitizmus, nacionalizmus, a fajgyűlölet és az amerikai felsőbbrendűség hirdetésével rombolják a dolgozó emberek öntudatát, szabadságszeretetét, értelmét.

A béke minden hívének harcolnia kell ez ellen a támadás ellen. Ebben a harcban segít bennünket a szovjet film.

A szovjet film következetesen küzd a békéért, igazi hazafiságra, proletár nemzetköziségre tanítva a dolgozókat. A szovjet film bolsevik pártossággal erősíti a haladás erőit nemzetközi viszonylatban, ugyanakkor leleplezi a háborús gyujtogatókat, küzd a kozmopolitizmus mérge ellen. (Pl.: „Orosz kérdés", „Találkozás az Elbán", „Becsületbíróság", stb.)

A béke hívei elé például állítja a népek szabadságának és függetlenségének legközvetkezetesebb nagyszerű harcosait, a szovjet embereket. Megmutatja, hogyan teremtette meg a Bolsevik Párt, Lenin és Sztálin vezetésével az orosz munkásosztály, a munkások és parasztok államát, hogyan építette fel szabad hazáját, a szocializmust, hogyan győzte le a hitleri fasizmust és hogyan építi ma a kommunista társadalmat.

Megmutatja azt, hogy az imperialista államokkal szemben a szocialista államokban az élet gazdagabb, szebb és vidámabb lett. Pl. „Vidám vásár".

Megmutatja, hogy a népi demokráciák dolgozói hogyan harcolnak az imperialista ügynökök, a kémek és a klerikális reakció ellen.

Ez utóbbit mutatja be a Karlovy-vary-ban tartott filmverseny béke nagydijjal kitüntetett színes, magyarul beszélő szovjet filmalkotás, a „Kárhozottak összeesküvése".

Kapronczai I.

A gépjárművezetők egyesülési határozata

A magyar szakszervezetek 1948-ban megtartott XVII. Kongresszusa hosszú időre meghatározta a szakszervezetek munkáját, melyet a szocializmus építésének érdekében kell végezniök. Az ipari szervezkedés nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy a termelés fokozódott, mert az egységes irányítás megteremtésével „egy üzem — egy szakszervezet" alapján Pártunk irányvonalát a szakszervezetek sokkal jobban tudták a dolgozók közé levinni.

Az egységes irányítás egészséges fejlődésünk egyik alapja, népgazdaságunk erősségét, a békéért folytatott harcunk sikerét, néphadseregünk szilárdságát és ütőképességét jelenti. Nem közömbös számunkra, hogy ezt a fejlődést tovább fejlesszük és erősítsük akkor, amikor az imperialista háborús uszítók fogcsikorgatva a legaljasabb eszközöket felhasználva igyekeznek egy harmadik világháborút kirobbantani, hogy a felszabadult országok dolgozó népeit ismét rabszolgasorsba döntsék az ő aljas profitéhségük érdekében.

Az egyesüléssel a Gépjárművezetők Szakszervezetének Elnöksége és Központi Vezetősége külön ülésen foglalkozott és az alábbi határozatot hozta 1950 november 2-án:

Megbízza a titkárságot, hogy a politikai munka és a technikai munka lebonyolítására dolgozzon ki egy ütemtervet a négy közlekedési szakszervezet egyesülésére úgy, hogy az egyesüléssel kapcsolatos munkák a szakszervezeti mozgalom egyéb munkáit ne gátolják, hanem mind a kettő folyamatosan, zökkenőmentesen, gyorsan történjen meg. Az Elnökség és a Központi Vezetőség megbízza a titkárságot hogy hívjon össze egy országos ÜB-titkári értekezletet, ahol az ÜB-titkárokkal ismertetik az egyesülést és annak fontosságát, melyet a bizalmiakkal kell közölniök. A dolgozók széles tömegei előtt a közlekedési szakszervezetek egyesülését november hóban a SZOT által meghatározott termelési értekezleten fogják ismertetni, melynek egyik napirendi pontja lesz. Az Elnökség és a Központi Vezetőség határozatának végrehajtása elő fogja segíteni, hogy a négy szakszervezet egyesülését zökkenőmentesen lehessen végrehajtani.

Bojtor György elvtárs a IX. kerület tanácselnöke arról beszél, hogyan fogja segíteni a dolgozó népet, a béke ügyét

Október 22-én választottuk a helyi tanácsokat. Népi demokráciánk alkotmányának megteremtése óta ez volt a legfontosabb lépés abban az irányban, hogy államunk hatalmának minden forrása és birtokosa még inkább és még teljesebben a dolgozó nép.

A helyi tanácsokról szóló törvényjavaslat azt mondja: „A szocializmus útján haladó Magyar Népköztársaság olyan államszervezetet épít, amely biztosítja a dolgozók tevékeny és állandó közreműködését az államhatalom gyakorlásában és az államigazgatás munkájában, kozelebb viszi az ügyintézést a dolgozó tömegekhez és következetesen érvényesíti a szocialista törvényesség elveit."

Hogy hajtjuk végre ezeket az elveket? Hogyan visszük közelebb a közigazgatást a dolgozó néphez? Úgy, hogy a tanácsokba dolgozó népünk legjobb fiait küldtük. Azokat, akik eddigi jó munkájukkal bebizonyították a nephez való hűségüket, népi demokráciánkhoz való jó viszonyukat, töretlen hitüket és erejüket a szocializmus győzelmében. A tanácstagok túlnyomó részben egyszerű munkásemberek, kik átérzik felelősségüket, mely a tanácstagsággal jár. Valamennyi tiszlában van azzal, hogy a nép bizalmából és akaratából került erre a megtisztelteto helyre, s ez a tisztség csak addig tart, amíg valóban, minden tehetségével a nép szolgálja.

Munkások, parasztok, értelmiségiek, kisemberek, nők, fiatalok szavaztak a tanácstagjelöltekre, az ötéves tervre, népünk virágzó jólétére, a békére! A tanácsválasztás ütkozet volt a békeharcban. Hatalmas utközet. Minden szavazat számított, minden szavazócédula fegyver volt. Fegyver a béeharcban. Dolgozó népünk élt is szavazati jogával. Diadalmas fegyver volt kezében a szavazócédula. A magyar nép megmutatta: történelmünk folyamán soha, egyetlen kérdésben sem volt olyan egységes, mint a tanácsválasztásban, a béke védelmében. Minden szavazat hozzájárult ahhoz, hogy az imperialisták megértsék, hogy a mi elemünk a teremtő béke!

A tanácsok iránt óriási bizalom nyilvánul meg, tevékenységükhöz nagy szeretlel kapcsolódnak a dolgozó milliók. Népünk azt várja, hogy a tanacsok munkája nyomán, a népi demokrácia még hathatósabban védje a dolgozók erdekeit, még kiválóbb szerszám legyen a szocializmus építésében, még élesebb fegyver legyen a nép külső- és belső ellenségeivel szemben.

Ezeknek a várakozásoknak a tanácsok megfelelnek. A 220 000 tanácstag munkájaban a széles tömegre támaszkodik, mert tudják, hogy le győzhetetlen erő a tömegek szervezettsége, öntudatos akarata.

A 220.000 tanácstag között sok közlekedési dolgozó is van. Az ő munkájuk külön büszkeség, fokozott öröm számunkra. Az ő életuk és munkájuk bizonyítja azt, hogy népi demokráciánkban minden hatalom a dolgozó népé, az egyszerű munkásembereké, az ország gazdáié.

Megkerestük egyik büszkeségünket, a IX. kerület tanácselnökét, *Bojtor* György elvtársat, aki azelőtt közlekedési dolgozó volt. Egyszerű, szerény, kedves, közvetlen, de szeméből az öntudat csillog és büszkén beszél a kerület terveiről, eredményeiről.

Csenyes szájizzel beszél a multról. Szegény munkáscsaladból származik, a cipeszmesterséget tanulta 1937-ben az autobuszüzemhez került kalauznak. Az élet örömét, jövőjét a felszabadulás hozta meg számára. A ferencvárosi telepen dolgozott, az újjáépítésben. A szakszervezet javaslatára a BSZKRT-székházba került a nyugdíjcsoporthoz. Később az ÜB helyettes elnöke lett. 1949 januárjában a bérelszámoló szakosztály vezetője 1949 októberében a Fővárosi Villamos üzemellenőrzési szakosztályának vezetője lett. 1950 február hatodikán, Pártunk javaslatára, jó munkája eredményeképp a IX. kerület elöljárója lett. Az október 22-i tanácsválasztás megerősítette ebben a tisztségében. *Bojtor* elvtárs tele van tervvel, munkakedvvel. Egész lényét áthatja a nép szeretete és az a tudat, hogy a maga megbízását is a néptől kapta és a népnek tartozik felelősséggel munkájáért.

Büszkén mondja el, hogy a IX. kerületi tanácsban a tanácstagok 60 százaléka fiatal, 30 éven aluli és jelentős számban, 30 százalékban vannak képviselve a nők.

„Munkánk komoly alapja és segítője a társadalmi ellenőrzés. — folytatta — 240 dolgozó aktív bevonásával hajtjuk végre az ellenőrzést minden vonalon. Hetek, magánszektorok ellenőrzése a dolgozók bevonásával történik. Ezzel is bebizonyítjuk és megmutatjuk azt, hogy a tanácsrendszerrel minden hatalom a dolgozó nép kezébe ment át. A népi bizottságokba bevonjuk a legszélesebb néprétegeket, akik irányt szabnak a kerület munkájának. Megmondják, hol létesüljön pl. KÖZÉRT. A népi bizottság indítványát a tanács végrehajtóbizottsága targyalja és sürgősségi sorrendben gondoskodik a végrehajtásról. Pl. a közelmúltban a kerület egyik gyára, a Mechanikai Szövőgyár dolgozói kérték, hogy a közelben KÖZÉRT-et letesítsenek, mert a munkaidő végeztével a városba érve, már nem tudnak vásárolni, s igy a család ellátása nehézségekbe ütközik. A tanács népi bizottsága kivizsgálta a kérdést. Megállapította, hogy a kérés jogos és méltányos, annál is inkább, mert a gyár dolgozói legnagyobbreszt nők. A végrehajtóbizottság az illetékes szervekkel megbeszélte a kérdést és már meg is nyílt a KÖZÉRT, sőt, a dolgozók kérésére elvállalta azt is, hogy megbatározott időre elkészített csomagokkal várja a dolgozókat. Eredményes munkát végzünk köznevelés terén. Az iskola is, mint minden ebben az országban, a dolgozó népé. A szülői munkakozosségek, szülők iskolája szülői értekezletek biztosítják a szülők részvételén keresztül a széles néprétegek bevonását az iskola nevelő és oktató munkájába. Az iskola és a tanács jó viszonya és együttműködése biztosítja azt is, hogy az iskolákban ugyszólván nincs lemorzsolódás.

Gyermekvédelem terén a tanács nagy segítséget nyújt az iskolának és az úttörőmozgalomnak. A tanács segítségével és irányításával 100 személyes úttörőtábort létesítettünk Ráckevén a kerület legjobb úttörői részére. Ez igen nagyfontosságú, mert a táborban kapnak mozgalmi és gyakorlati kiképzést az úttörők, akik az őrsök rajok és csapatok vezetői lesznek. A táborba csak a legkiválóbb úttörők kerülnek, a csapat Úttörő Tanácsának javaslatára.

Kulturális tevékenységet is folytat a IX. kerületi tanács. Legfőbb céljuk az, hogy a széles dolgozó tömegekkel megismertessék a Szovjetunió szocialista-realista művészetét és kultúráját. Az iskolák és a társadalmi szervezetek jószellemű kultúrelőadásokat tartanak, amelyen a tanács tagjai megjelennek és személyes részvételükkel, felszólalásaikkal biztosítják a néppel való szoros kapcsolatukat és a hangulat irányításával aktivizálni tudják a dolgozókat a kultúrán keresztül is a békeharcra.

Kulturális téren szép eredmény az illatosúti iskola új könyvtára is. A múltban a perifériák iskolái nem rendelkeztek könyvtárral, ma a legjobb írók remekművei várják a dolgozókat.

A lakásproblémák megoldásában is segítségére siet a tanács a dolgozóknak. A közelmúltban 17 lakás állt a kerület rendelkezésére. A tanács a legjobb üzemekkel összeköttetésbe lépett és a legkiválóbb dolgozók kapták a 17 lakást.

Minden eredményünket Pártunknak köszönhetjük. A pártbizottságnak tagja vagyok. Minden ülésen a felmerülő kerületi problémával foglalkozik a Párt és minden támogatást és segítséget megad, hogy munkánkat a nép érdekében eredményesen végezhessük. A Szovjetunió példája nyomán arra törekszünk mi is, hogy dolgozó népünk a helyi tanácsokon keresztül megtanulja az államvezetés művészetét. „A IX. kerületi tanács minden tagja azon dolgozik, hogy a mi hazánk boldog ország legyen, hogy a mi népünk öntudatosan, békében építhesse szocialista országunkat, hogy egy emberként tudjunk aktív harcot vívni a békéért."

Boldogan jöttünk el a IX. kerületi tanácsházból, mert láttuk, hogy a tanács minden tagja. Bojtor elvtarsunktól kezdve a népért, a békéért dolgozik . . .

A közlekedési és szállítási dolgozók egyesülésével megjavítjuk kulturális nevelő munkánkat

A szakszervezetek előtt nagy feladatok állanak a dolgozók politikai és kulturális színvonalának emelése terén. A szakszervezetek erejük nagyrészét arra kell, hogy fordítsák, hogy a Magyar Dolgozók Pártja iránymutatása alapjan neveljék a dolgozó tömegeket, emeljék magasabbra a dolgozók ideológiai, politikai, szakmai és kulturális tudását, segítsék őket Marx, Engels, Lenin és Sztalin tanításainak elsajátításában.

Nagy figyelmet kell fordítanunk a dolgozó tömegek szocialista öntudatának emelésére és az uj, szocialista embertípus kialakítására. Ezen keresztül kell segítenünk szocialista hazánk megerősítését, az ötéves népgazdasági tervünk minél előbbi megvalósítását, mozgósítanunk kell a tömegeket a békéért vívott harcra és a szocializmus építésére.

Az előttünk álló hatalmas feladatok megkövetelik a szakszervezetektől a még fokozottabb kulturális nevelőmunkát, mert az iparba és a közlekedésbe bearamló uj munkások nevelése teszi lehetővé iparunk, közlekedésünk további fejlődését.

Szakszervezeteink eddig is nagy gondot fordított a dolgozó tömegek nevelésére, de ezen a területen még ugyanakkor megallapithatjuk, hogy hatalmas rések tátonganak, melyek eredményes kiküszöbölése csak az egyesült közlekedési és szállítási szervezeteken keresztül valik teljes mértékben lehetővé, mert gazdasági lehetőségeink kiszélesednek az egyesült szakszervezetek előtt, azonkívül a káderek összevonásával a minőségi munka kiszélesítése lehetővé fogja tenni, hogy Pártunk Politikai Bizottságának határozatát még eredményesebben tudjuk megvalósítani.

Ugyanakkor világosan kell látnunk azt is, hogy eddigi kulturnevelési munkánk méreteit meg nem elégítették ki dolgozóinkat, mert a dolgozó tömegek kultúrigényei a fejlődés következtében megnövekedtek és ezeknek a megnövekedett igényeknek szakszervezetünk nem tudott teljes egészében eleget tenni, mert a szakmai szervezkedésen keresztül nem tudta megfelelően összefogni a tömegeket.

Ezeknek a hiányosságoknak a kiküszöbölése a közlekedési és szállitási szakszervezetek egyesülésével megtörténik. Tehát az egyesült szakszervezeteknek komoly gondot kell fordítaniok a dolgozók nevelésére, tudatosítaniok kell a dolgozókkal az állami és gazdasági életünkben bekövetkezett alapvető változásokat, harcolniok kell a régi társadalmi szokások, a kapitalizmus maradványai ellen, melyet az egyesült szakszervezetek jóval eredményesebben fognak tudni megoldani. Ugyanakkor szívós nevelőmunkát kell odahatnunk, hogy az esetleg még kiutközo szakmai sovinizmussal szemben az egyesüléssel kapcsolatosan már elev felvegyük a harcot annál is inkább, mert például a közlekedésben dolgozó gépjárművezetőknek, a villamosvezetőknek, illetve szállitomunkásoknak szorosan együtt kell működniök, amit indokol a közlekedési eszközök számának szaporodása, a forgalom megnövekedése, mely szükségessé teszi a közlekedési dolgozók kollektiv szellemének kiépítését, hogy egymást segítve, a hibák és hiányosságok kiküszöbölésével tudjanak a megnövekedett feladatoknak megeredményesebben eleget tenni.

Tehát az egyesült szakszervezetnek kulturális, nevelő munkájat úgy kell kifejtenie, hogy az ötéves népgazdasági tervünk megvalósítása érdekében sorakoztassa fel főképen a termelés frontján a dolgozó tömegeket, továbbá szervező és nevelő munkat kell kifejtenie a béke megvédéséért: nevelje és mozgositsa a dolgozókat Pártunk, Rákosi elvtars iránti rendithetetlen bizalomra és szeretetre, hogy Pártunk és a széles tömegek közötti kapcsolatot minél szilárdabbá tegyék.

Ezeknek a feladatoknak megvalósítasat a nagy szovjet szakszervezetek tapasztalatainak és eredményeinek felhasználásával, melyet a Bolsevik Párt és a nagy Sztálin vezetésével tudtak elérni, kell nekünk is megoldanunk.

Legyünk méltó követői a nagy szovjet szakszervezeteknek, ezzel a jelszóval induljunk harcba a Közlekedési és Szállítási Dolgozók Egyesült Szakszervezetének létrehozásáért.

Oláh József

FELHÍVÁS
a közlekedési dolgozókhoz

A közlekedési szakmában foglalkoztatott dolgozók szakszervezetének közeli egyesülése szükségessé tette, hogy a szakszervezeti központ egy nagyobb székházban nyerjen elhelyezést.

Erre való tekintettel szakszervezeti központunk, új székházunk felépítéséig, VI., Vilma királynő-út 22. sz. alól f hó 20—25-ig tartó héten átköltözködik a VIII., Fiumei-út 4. sz. alatti ideiglenes székházunkba.

Felhívjuk a tagság figyelmét, hogy a költözködés ideje alatt csak halaszthatatlan és az üzemi bizottság titkárával kitárgyalt ügyekben forduljanak a központhoz.

Budapest, 1950. november 1.

MAGY. KÖZL. ALKALMAZOTTAK SZAKSZERVEZETE VEZETŐSÉGE

Békés építőmunkánk még eredményesebbé tételét jelenti számunkra az egyesülés

A szakszervezetek XVII. kongresszusa, Pártunk útmutatásának megfelelően meghatározta azokat a feladatokat, amelyek a szocializmus építésével kapcsolatban a szakszervezetekre várnak. A kongresszus határozatot hozott a rokonszakmák egyesítéséről is.

Ezt a határozatot a közlekedési szakmák dolgozói, köztük mi, szállítómunkások is, örömmel fogadtuk. Örömmel fogadtuk és pedig főként azért, mert a szocializmus építésének mai előrehaladott szakaszán egyre jobban éreztük a szakmai szétaggoltság hátrányait, s annak építő munkánkat akadályozó káros kihatásait. Más, nagyon fontos szempontok mellett ez is arra késztetett bennünket, hogy nagy várakozással tekintsünk a közlekedési szakmák nagyon is időszerű, és indokolt egyesítése elé.

Az egyesítés gondolata ugyan már régi keletű és 1945-ben is felvetettiik. Akkor azonban még nem éreztük annyira időszerűnek, mint ma, s azonkívül abban az időben a szakmai sovinizmus is gátja volt az egyesítésnek.

Később azonban a tervgazdálkodásra való áttérés, a hároméves terv, majd az ötéves tervünk megvalósítása során mindinkább kitünt, hogy a kis szakszervezetek külön-külön korántsem tudnak megfelelni a rájuk váró egyre nagyobb és sokrétűbb feladatoknak.

A munka és érdekvédelem sokasodó feladatai, az egészségvédelemmel járó tervek, intézkedések megvalósítása, mind nehezebb és nehezebb feladatok elé állítottak bennünket. S ezeket a feladatokat, mivel szocializmust építő hazánkban legnagyobb érték az ember, mindenképpen meg kellett oldani, még akkor is, ha nem tudtunk is minden tekintetben megfelelő eredményt elérni.

A társadalombiztosítás ügyeinek a szakszervezetek által való intézése pedig újabb nagy feladatok elé állított bennünket, amelyeket kielégítően csak az egyesült szakszervezetek jól kiépített apparátusával tudunk megoldani.

De szakmai vonalon is egyre sürgetőbbé vált számunkra az egyesülés, mert a hozzánk tartozó üzemek, vállalatok több szakszervezethez tartoznak és két, sőt három szakszervezet munkája a végrehajtás során, minden elővigyázatosság mellett is, keresztezheti egymást. Sok időt és fáradságot forditottunk más szakszervezetekkel együtt, az üzemi feladatok kivánt módon való közös intézésére. Ezek a fáradozások azonban, meg kell mondanunk őszintén, nem minden esetben jártak kielégítő eredménnyel, mert a különböző elgondolásokat nehéz volt összegyeztetni.

Mindjobban éreztük, hogy az a hatalmas fejlődés, ami ötéves népgazdasági tervünk megvalósulásának idején megy végbe, nagyon is szükségessé teszi számunkra az egyesítés megvalósítását.

Az ipari szervezkedésre való áttérés, sok, régebben megoldhatatlannak látszó problémának a megoldását jelenti, mert az egy minisztérium alá tartozó vállalatok így egy szakszervezethez tartoznak. Ez megkönnyíti az intézkedések leegyszerűsítését, végrehajtását, sőt a végrehajtás ellenőrzését is.

De a közlekedési szakszervezetek egyesítése más tekintetben is hatalmas fejlődést, előrehaladást jelent. Az osztályokat, reszortokat, amelyeket eddig nem tudtunk kiépíteni, az egyesült szakszervezetekben megvalósíthatjuk.

Az egyesítés megszünteti a szakszervezetek felépítése közötti különbségeket, amelyek akadályozták az állami és szakszervezeti vezető szervek között a megfelelő együttműködés megvalósítását. De ezenkívül akadályt jelentettek más téren is.

A szakszervezeteknek, mint tömegszervezeteknek, döntő feladatuk a káderképzés, hogy Pártunknak megfelelő kádereket adjanak. A mi vonalunkon előfordult, hogy az iskolába küldött káder már vissza sem került hozzánk. Ha a vállalaton belül került is magasabb funkcióba, akkor is nem egy esetben más szakszervezethez tették, mivel a vállalati központ nem hozzánk, hanem más szakszervezethez tartozott. Így szakszervezetünk a kádernevelés terén hátrányos helyzetbe jutott.

Ezeket a problémákat az egyesülés nagyrészt megoldja, vagy legalább is le fogja egyszerűsíteni. A közlekedési dolgozók, gépjárművezetők, a szállítómunkások, hajósok és repülősök egyesítésével megszünik a széttagoltságunk. Jobban összefoghatók lesznek a területeink, mert úgy a nagybudapesti, mint vidéki vonatkozásban, területi titkárságok fogják össze azokat. Ez egészségesebbé teszi szervezeti életünket. Felelős funkcionáriusok működése, meghatározott területen, megszilárditja a munkafegyelmet, megjavitja a dolgozók ideológiai és szakmai nevelését.

A közlekedési szakmák dolgozói mindenképpen nagy bizakodással nézhetnek az egyesítés elé, amely munkánk gyümölcsözőbbé és eredményesebbé tételét jelenti minden téren.

Békés építőmunkánk fokozását jelenti ez az egyesülés. Azt jelenti, hogy szocializmust építő hazánk felvirágzását, a Szovjetunió-vezette béketábor megerősítését — egyesült erővel — még hathatósabban, még eredményesebben szolgálhatjuk.

Az egy vállalat és egy szakszervezet tervének megvalósulásához, a munka termelékenységének növeléséhez, szakmánovisták és élenjáró dolgozók neveléséhez nyujt és ad lehetőséget ez az egyesülés. S így Pártunk útmutatása és szeretett Rákosi elvtársunk vezetésével, mi, közlekedési és szállítóipari dolgozók, az egyesülés után, még jobban, még eredményesebben építhetjük ötéves tervünk időelőtti megvalósításával igazi hazánkat, a szocialista Magyarországot.

Iván Miklós

A TÜKER 82-es telepének dolgozói a versenyben 365 százalékkal emelték teljesítményüket

T. Szerkesztőség!

Szükségesnek tartom pár szóval megemlékezni arról a szép fejlődésről, amelyet a 82. TÜKER-telep rövid idő alatt elért. A telep vezetőinek jó szervező munkája és a dolgozók között érvényesülő jó versenyszellem eredményeként születtek meg a példának mondható teljesítmények. Az év április közepétől alapgyűjtő rekeszeket készítenek a telepen. Tíz dolgozóval kezdtek meg a termelést. Napi átlag az első időben 182 drb volt személyenként. Mikor 15 főre emelkedett a létszám, már jobban érvényesült a verseny-szellem, egyszerre 36 százalékkal emelkedett a teljesítmény.

Július hónapban 20 százalékkal emelkedett a napi átlag és október hónapban ismét 47 százalékkal. November hónapban, rövid idő alatt további 49 százalékkal emelkedett az átlag.

Az üzem dolgozói azonban nemcsak a termelés terén értek el szép eredményeket, hanem példamutatóan kivették részüket a sport- és kultúrmunkából is. Ennek eredményeként a közöttük kialakult kollektiv szellem is jónak mondható.

A termelésben kimagasló eredményt értek el: Szabó Antalné 230, Szabó Vilmosné 220, Holupkó Istvánné 190, Weisz Sándorné 180 és Bársony Mihályné 170 százalékos teljesítménnyel.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33 évfordulójára a telep dolgozói összesen 22 százalékos teljesítést tettek, elért eredményük azonban meghaladta a 35 százalékot is.

Szalai Imre
termelésfelelős.

„A SZAKMA LEGJOBBJAI"

SZAKSZERVEZETÜNK BÜSZKESÉGEI

„A szakma legjobbjai" címért folytatott munkaverseny kiértékelését nyerték. A kiértékelő bizottság megállapította, kik azok, akik a gépjárművezető és javító szakmán belül a legkiválóbb eredményeket érték el, akik a legjobban viszonyulnak a munkához, akik magukévá tették Pártunk irányvonalát, Rákosi elvtárs tanítását és a békéért folytatott harcot következetesen a termelés frontján vívják meg.

A szervezetileg szakszervezeteinkhez tartozó üzemekben 25 elvtársunk van, aki a büszke „szakma legjobbja" címet, a sztahánovista oklevelet és többen a sztahánovista ötágú csillag kitüntetést is elnyerték. Büszkék vagyunk 25 szaktársunkra, de büszke lehet rájuk a gépjárműközlekedés minden dolgozója és méltán állítjuk őket példaképül az egész gépjárművezető és javító szakma társadalma elé.

Ők a mi büszkeségeink. Ők a mi szocializmust építő népünk úttörő hősei. Feléjük tekint ma egész békeszerető nemzetünk és mindenki, aki tudja, érzi, hogy a termelés emelkedése, a termelékenység növelése, az önköltségcsökkentés nemzetgazdaságunk megerősödéséhez és végső fokon a béke tartós biztosításához vezet.

Ők küzdenek az élen életszínvonalunk emelkedéséért, ötéves tervünk időelőtti befejezéséért és ezenkeresztül a szocialista társadalmi rend minél előbbi megvalósításáért.

Itt mutatjuk be szakmánk legjobbjait, ismerje meg őket az egész ország, vegyen róluk példát minden dolgozó társunk, azokról, kik népi demokráciánk mai időszakában a legdöntőbb frontszakaszon, a termelés frontján arattak hervadhatatlan érdemeket.

A gépjárművezetők versenyében első lett Kovacsics Károly az Autótaxi V. dolgozója, aki a bevételi tervnek a ráeső részét már a hetedik hónapban teljesítette és azóta az évi tervnek túlteljesítésén dolgozik. Munkamódszerem — mondja Kovacsics szaktárs — állandó óvatos, minőségi vezetés és, mert tudom, hogy napról napra mennyit kell tennem, ezt állandóan igyekszem túlteljesíteni, emellett az üzemanyagfogyasztást takarékosságot tehát célul tűztem ki a 9.6 literről 9 literre redukáltam. Az anyagtervteljesítés mellett Kovacsics Károly szaktársunk a sztahánovista oklevelének már hosszú idők óta birtokában van, most megkapta az ötágú sztahánovista csillagot, közepén népköztársaságunk emblémájával. Bebrits elvtárs közlekedésügyi miniszter pedig 800 forint pénzösszegge jutalmazta derék dolgozótársunkat.

„A szakma legjobbja" második helyezettje Hegedüs Imre szaktárs, a FŐSZERT NV gépjárművezetője aki generáljavítás és fődarabcsere nélkül 151.000 km-t teljesített, a 100 km-re eső üzemanyagfogyasztást 10.7 literre csökkentette.

A 3. helyezett Takács Jenő, az Orvosegészségügyi Szakszervezet gépjárművezetője, 126.000 km-t ért el, generáljavítás és fődarabcsere nélkül. Munkamódszerem — mondja Takács szaktárs — a legkisebb hibát is a megfelelő időben észre kell venni a jó gépjárművezetőnek és azonnal kijavítani, mielőtt még nagyobb baj lehetne a kis hibákból. A kocsit sohasem szabad a motor kellő bemelegítése előtt elindítani, gondos, figyelmes vezetés jellemzi a jó gépjárművezetőt. Célom: a 150.000 km. elérése.

Trendler Gyula az Autotaxi gépjárművezetője nyerte el a személygépjárművezetők között a 4. helyezést. Trendler szaktárs a bevételi tervnek ráeső részét már a 7. hónap 29-én teljesítette, azóta a terv túlteljesítésén dolgozik. A jó taxigépjárművezető minden lehetőséget kihasznál a fuvarozás szempontjából — mondja Trendler szaktárs — vigyáz gépjárművére, hogy állandóan üzem- és forgalomképes legyen.

A vállalatvezetői alapból 600 forint pénzjutalomban részesült.

Az 5. helyezést Ács Béla a Nemzeti Parasztpárt gépjárművezetője kapta, aki egy Skoda gépjárművön 126.000 km-t teljesített. Munkamódszerem: városban 40, országúton 60 km-es maximális sebesség, 1500 km-nél pontosan olajcsere, az általam vezetett gépjárművet állandóan magam gondozom, magam szirzom, mert a jó gazda szemet a jószágot hizlalja, a jó gépjárművezető jó munkája pedig megmutatkozik a gépjármű élettartamának meghosszabbításában.

Kovácsics Károly

A tehergépjárművezetők közül Szilágyi Mihály, a Teherfuvar XV. szegedi kirendeltségének vezetője lett az első. Három hónapon keresztül 12.872 km-t teljesített, a norma szerinti 32 literes üzemanyagfogyasztást 23.6 literre redukálta, az egy fuvarórára eső normaszerinti 8.6 km-es órakilométert 47 százalékkal, 12.6 km-re növelte. Az áru fel- és lerakását helyesen, jól szervezte meg, mindenkor pontos, elkötelezettségének munkát végzett. Szilágyi szaktársat a Közlekedési Minisztérium 800 forint pénzjutalomban részesítette és elnyerte „a szakma legjobbja" címet.

A tehergépjárművezető munkája bizonyos súlymennyiség meghatározott km-ekre való szállításából áll — mondja Szilágyi szaktárs. — A gépjárművezetőtől függ, hogy a fel- és lerakodás idejét hogyan tudja megszervezni, a rakodómunkásokat a gyors rakodásra mozgósítani és a gépjárművet állandóan forgalomba tartani. Így vette elérhető, hogy a bevételi terv ráeső részét növelni tudtam, s a km-tervet is túlteljesítettem.

A legjobb tehergépjárművezetők versenyében 2. helyezést Reichenberger Gergely, a Nyíregyházi Útfenntartó V. gépjárművezetője nyerte el. Reichenberger szaktárs a szállítási terv túlteljesítéséért és 136.000 km. generáljavítás és fődarabcsere nélküli teljesítéséért kapta a 2. helyet, s az oklevél mellé a sztahánovista kitüntetést is megkapta. Reichenberger szaktárs hosszú idők óta vesz részt a munkaversenymozgalomban, élenjáró harcosa volt a gépjármű élettartamának meghosszabbításáért folytatott versenynek, ő vállalta legelőször Morsics szaktárs felhívására, „az ország legjobbja" címért, melyet eredményesen folytatott.

A 3. legjobb tehergépjárművezető címet Tari István, a Tefu Pápai István-utcai telepének gépjárművezetője érte el, aki a bevételi tervet 5 hónapon keresztül átlagosan 180 százalékra teljesítette. „A szakma legjobbja" oklevél mellé a sztahánovista oklevelet is megkapta és a vállalatvezetőség 300 forint pénzjutalomban részesítette.

A 4. helyet Bartalos Rezső, ugyancsak a Tefu Pápai István, utcai telepének dolgozója érte el a bevételi terv állandó túlteljesítésével, a gépjármű élettartamának meghosszabbításával érdemelte ki a 4. helyezést.

A legjobb tehergépjárművezetők 5. helyezettje Dobos II. István szaktárs, a Beruházási Bank gépjárművezetője, aki generáljavítás és fődarabcsere nélkül, több mint 120.000 km-t teljesített. Dobos elvtárs már a nyár folyamán elnyerte a sztahánovista oklevelet és így a fenti eredmények alapján kapta meg az ország legjobb gépjárművezetői között az 5. helyet.

Az autószerelők közül Hallay Gyula, az Autótaxi dolgozója nyerte „a szakma legjobbja" címet, 3 hónapon keresztül 210 százalékos átlagteljesítménnyel. Hallay szaktárs az új normával legutóbb 214 %-os eredményt ért el és mintaképe azoknak a dolgozóknak, akik gondolkozva végzik munkájukat. Észszerű megoldások alkalmazásával napról napra döntötte meg a régi normáit és tudatosan készült „a szakma legjobbja" cím elnyerésére.

„A szakma legjobb esztergályosa" 3. címért folytatott versenyben Szarvas Ferenc, a Tefu Pápai István-utcai dolgozója nyerte el a 3. helyezést, akinek 3 hónapi átlagteljesítménye 185 százalék és az új normával 174.5 százalékot ért el.

„A szakma legjobb esztergályosa" 3. címet a Teherfuvar javító dolgozója, ifj. Balázs János kapta, aki 206 százalékot teljesít 3 hónapon keresztül, az új normával pedig 138 százalékot ért el.

„A szakma legjobb hegesztője" 4. címét Kupi István, a Teherfuvar dolgozója nyerte el. 3 hónapon keresztül 216 százalékot teljesített. Munkamódszerem — mondja Kupi elvtárs, a hegesztendő munkadarabok gyakori bemelegítésén alapszik és az anyag összetételének ismerete nagyon döntő a hegesztőnél, mert csak így tud selejtmentes munkát produkálni.

„A szakma legjobb rugókovácsa" 3. helyezettje Pankovics János szaktárs a Teherfuvar dolgozója, akinek 3 hónapi átlagteljesítménye 220 százalék, az új normával 150—160 százalékot teljesített.

A 4. legjobb eredményt Szénégető János szaktárs érte el, akinek 3 hónapos átlaga egyaránt 200 százalék felett van, új normával elért eredménye 155 százalék.

„A szakma legjobb fényezője" címért folytatott küzdelemben Juhász Nándor a Tefu javító dolgozója a 4. helyet érdemelte ki, 163 százalékos 3 hónapi átlageredménnyel.

Az 5. helyre úgyancsak a Tefu egyik dolgozója Cservenkó József szaktárs 157 százalékos 3 hónapos átlageredményével.

„A szakma legjobb gumijavítója" 3. címét Varga István szaktárs érdemelte ki 3 hónapi 164 százalékos átlageredményével, aki az új normával 179 százalékot teljesített.

A 4. legjobb eredményt Varga János nyerte el 164.5 százalékos 3 havi átlaggal, az új normája 118 százalék.

Az 5. helyet szintén a Tefu egyik dolgozója Dozsár János szaktárs érdemelte ki 163 százalékos átlagteljesítménnyel.

„A szakma legjobb villanyszerelője" 3. címet Liszkai János szaktárs érte el, 139 százalékos 3 havi átlagteljesítménnyel, aki az új normával 128 százalékot teljesít. Liszkai János az Autótaxi dolgozója.

Az 5. legjobb villanyszerelő címet Füsp Béla szaktárs érte el, aki a Teherautójavítónál dolgozik. 183 százalékos 3 havi átlaggal, az új normája 131 százalék.

„A szakma legjobb kárpitosa" címet Doronyai József szaktárs, a Teherautójavító dolgozója érdemelte ki 210 százalékos 3 havi átlaggal.

A 3. legjobb címet Sándor Ferenc szaktárs érte el, akinek 3 havi átlaga 161 százalék. De az új normával 123 százalékot teljesít.

„A szakma legjobbjai" november 7-én, a forradalom ünnepén ígéretet tettek arra, hogy az eddig elért eredményeiket gondolkozva végzett munkával, újítások és észszerűsítések alkalmazásával túl fogják szárnyalni. De ígéretet tettek arra is, hogy munkamódszereiket szaktársaiknak átadják, hogy lehetővé váljon az egyéni munkaversenynek a kollektív versennyé való átalakítása és ezen keresztül az üzemtervek túlteljesítése. Szakszervezetünk harcos üdvözletét küldi mindazon szaktársainknak, akik most „a szakma legjobbjai" lettek, de azoknak is, akik megkapták a sztahánovista okleveleket és kitüntetéseket. Munkájukhoz sok sikert kívánunk és elért eredményeik a béke megvédését és a szocializmus építését szolgálják.

Hegedüs Imre

Takács Jenő

Ács Béla

Szilágyi Mihály

Sándor Ferenc

Haltai Gyula

Pankovics János

Doronyai József

Szénégető János

Liszkai János

Reichenberger Gergely

Tari István

Bartalos Rezső

Dobos II. István

Szarvas Ferenc

A pécsiek nehéz szívvel váltak meg a vándorzászlótól, amelyet határtalan lelkesedéssel vettek át a Füzessy-Főműhely dolgozói

Ünnepi gyülés keretében vette át Füzessy Árpád főműhely a Közlekedési Szakszervezet vándorzászlóját a Pécsi Közlekedési Vállalat küldöttségétől, mivel az élüzem címért folytatott versenyben a II. helyezést érte el.

A pécsi küldöttség nehéz szívvel vált meg a zászlótól, azonban őszinte jókívánságaikkal együtt adták át azt

Biró Béla

Füzessy-főműhely dolgozoinak, elismerve azok eredményes munkáját, de ugyanakkor harcos elszántságukról biztosítottak mindenkit, hogy leküzdik nehézségeiket és hiányosságaikat és minden erejüket összpontosítva arra törekednek, hogy nemcsak ezt a vándorzászlót szerzik vissza, hanem az élüzem címért folytatott versenyben az első helyezést fogják elérni.

Füzessy Árpád főműhely öntudatos dolgozói jól látjuk azt, hogy követve a Párt és a szakszervezet irányítását, követve a sztahánovisták példamutatását a munkaverseny kiszélesítésével, eredményeink állandó fokozásával tudunk harcolni a leghatékonyabban az imperialisták minden agressziós kísérletével szemben a béke megvédése érdekében.

Füzessy-főműhely dolgozói eredményes munkája nyomán az utolsó 6 hónap alatt 12.6 százalékkal növelték termelékenységüket és 0.7 százalékkal csökkentették az önköltségüket. Ennek az eredménynek eléréséhez nagyban hozzájárultak a főműhely műszaki értelmiségi dolgozói is, akik minden alkalommal segítséget nyujtottak a fizikai dolgozoknak, hogy azok minél magasabb teljesítményeket érjenek el.

A versenyben élenjáró dolgozókat, sztahánovistákat és a vállalat legjobb dolgozoit oklevelekkel tüntették ki és részükre pénzjutalmakat adtak ki. Ezek közül elsősorban Biró Béla és Gerócs Ernő sztahánovista élmunkásokat kell megemliteni, akik állandóan magas teljesítményeket értek el, munkamódszerüket állandóan átadják az átképzősöknek, jó szervező munkát végeznek, amiáltal a munkaverseny és a Sztahánov-mozgalom állandó fejlesztői. Jutalmuk sztahánovista jelvény, oklevél, 14 napi külföldi üdülés és egyébként 800 forint pénzjutalom.

Közvetlenül utánuk kell megemliteni Nádori József lakatos-sztahánovistát, Nánai Árpád sztahánovista asztalost, Kisházi Lajos sztahánovista gépmunkást, Niczky Lajos elektromérnököt és Paulini Antal technikust, akik ugyancsak sztahánovista oklevelet és 800 forintos pénzjutalmat kaptak.

Az emlitetteken kivül még számos dolgozó kapta meg a vállalat legjobb szakmunkása cimével együtt az erről szóló oklevelet és az ezzel járó pénzjutalmat. De ugyancsak elismerését kapott a főműhely vezetője, Kürti Gusztáv mérnök is, aki a legjobb közlekedési mérnök cimet és az ezzel járó oklevelet kapta amelyek mellett azonban még pénzjutalomban is részesült.

Az ünnepségen Biró Béla, Gerócs Ernő és a többi sztahánovisták megfogadták, hogy teljesitményük fokozásával, munkamódszereik átadásával fognak tovább harconi azért, hogy a következő negyedévi kiértékelés alapján a kitüntető „Élüzem" cim büszke tulajdonosa legyen a Füzessy Árpád főműhely.

A lelkes és hangulatos ünnepség keretében a főműhely legjobb műhelyrészlegének, a kovácsműhely tiszteletére a főműhely zenekara és énekkara két számot játszott, illetve énekelt és ezzel fejezték ki elismerésüket a kovácsműhely jó, eredményes munkája iránt.

Meg kell azonban emlitenünk azt a hiányosságot is, amely megmutatkozott a Füzessy-főműhelyben a vándorzászló ünnepélyes átadásával kapcsolatban. A dolgozok részvétele ezen az ünnepségen nem volt kielégitő és ez a hiányos előkészitő és hiányos mozgósító munkának tudható be, vagyis az üzemi bizottság nem mozgósitotta eléggé az aktivahálozatot az ünnepség jelentőségének tudatositására. A jövőben sokkal nagyobb gondot kell erre fordítani, hiszen az a tény, hogy egy üzem jutalmazása, sztahánovisták kitüntetése, az élenjáró dolgozók jutalmazása sokkal nagyobb érdeklődésre tarthat számot, mint ahogy azt jelen esetben a Füzessy Árpád főműhelyben tapasztaltuk. Nem kétséges az, hogy a versenyben élenjárók jutalmazása a munkaverseny fejlesztésének elősegitője és az agitáció során fel kell használni azt az anyagot, amit lényegében a kitüntetések és jutalmazások jelentenek.

November 7-én, az Októberi Szocialista Forradalom emlékére rendezett ünnepségeken adták át a többi üzemekben a sztahánovista oklevelet, a „Szakma legjobb dolgozója" cimért folyó versenyben kitünt dolgozoknak a miniszter oklevelét, valamint a pénzjutalmak mellett a telepek legjobb dolgozói megkapták az erről szóló vállalatvezetői oklevelet.

Itt ezeken az ünnepségeken lehetett igazán érzékelni az üzemen belüli verseny hatalmas mozgósító erejét. Büszke öröm töltötte el a dolgozókat az élenjárók megjutalmazásakor és szinte látszott az arcokról az, hogy megfogadták, hogy a következő időszakban még inkább megtesznek mindent azért, hogy utolérjék az élre került dolgozókat. A jutalmazottak megnyilvánulásaiból arra következtethetünk, hogy minden telepen komoly küzdelem fog kialakulni szakmánként a telep legjobb dolgozója cimért.

Üzemi Bizottságainknak tehát különös gondot kell forditani arra, hogy pillanatra se hagyják magukra a dolgozókat a munkaversenyben, kisérjék figyelemmel eredményeket és ami különösen fontos, hozzák azt a széles dolgozó tömegek tudomására. Sok tennivaló van még nálunk a munkaverseny nyilvános ellenőrzésének területén, pedig ennek hatalmas mozgósító hatása nélkül a verseny csak formális. Üzemi Bizottságaink egyrészt nem nyujt megfelelő támogatást a versenyben álló dolgozóknak, a bizalmiak még mindig nem váltak a verseny szervezőivé.

Rákosi elvtárs az október 27-i beszédében megállapította, hogy a munkaverseny nálunk még mindig kampányszerű. És ez ránk, közlekedési dolgozókra is vonatkozik. Gondoskodni kell arról, hogy ne csak akkor értékeljük ki a versenyt, ha arra központi utasitást kapunk. Ahogy a munkaverseny nem lehet kampányszerű, úgy nem lehet kampányszerű annak kiértékelése sem. Tegyük élővé a versenytáblákat, azokon mindig a legfrissebb adatok szerepeljenek. Gondoskodjunk arról, hogy az élenjárók eredményei és módszerei a legszélesebb körben ismertetve legyenek, szélesitsük ki a munkamódszerátadást, a tapasztalatcserét, mert csak igy tudjuk elérni azt, hogy az élenjáró dolgozók tapasztalatait és módszereit átvéve az üzemben, a telepen állandóvá tegyük a versenyt.

Használjuk fel a verseny nyilvános ellenőrzésére a november 20-a és 25-e között tartandó termelési értekezleteket, ahol az üzemrészlegek, munkacsoportok vezetői a munkacsoport eredményei és hiányosságai mellett értékeljék ki a csoport munkaversenymozgalmának állását mutassanak rá azokra az akadályokra, amelyek gátolják az

Nádori József

üzemen belüli verseny kiszélesedését, különösen ráirányitva a dolgozók figyelmét az anyagtakarékosság, az energiatakarékosság hatalmas jelentőségére. Legyenek ezek a termelési értekezletek újabb lendítői az üzemen belüli versenynek, mozgósitson minden dolgozót a büszke „Élüzem" cimért folyó versenyre hogy megszüntetve a munkaverseny kampányszerűségét töretlen lendülettel harcoljon minden közlekedési dolgozo az ötéves terv ben kitüzött feladatok maradéktalan teljesitéséért.

Rákosi elvtárs a fent idézett beszédében többek között a következőket mondotta: „A küzdelem az anyagpocsékolás, a selejt, a felesleges raktárkészletek s a pazarlás száz más formája ellen csak most kezdődik valójában." Allitsuk tehát a munkaverseny-mozgalom központi célkitüzésévé mi, közlekedési dolgozok is az anyagtakarékosság, a selejtcsökkentés kérdését, üzemi bizottságaink adjanak meg minden támogatást dolgozóinknak, hogy anyagtakarékosság érdekében tett vállalásaikat teljesiteni is tudják.

Folytassuk tovább a munkaverseny eddig elért lendületét, általánositsuk sztahánovistáink, élenjáró dolgozóink munkamódszereit, szélesitsük ki a 100 000 km-es mozgalmat, egyszóval minél szélesebb körben alkalmazzuk a Szovjetunió élenjáró dolgozóinak munkamódszereit, tapasztalatait hogy a közlekedés területén is mindenben meg tudjuk valósitani Pártunk célkitüzéseit, szocializmus épitő ötéves tervünket.

A szakszervezeti tömegoktatás sikeréért indulunk harcba

November hónapban inditották be a szakszervezetek az 1950—1951. évi tömegoktatást, melyet Pártunk iránymutatása alapján új módszerekkel, új szervezeti formában szervezték meg.

Szükségszerű volt felszámolni a szakszervezeti oktatásban a szemináriumi oktatási formát, mert ezen keresztül a szakszervezetek oktatási munkája csak egy bizonyos kisszámú tömeget vont be a nevelésbe, holott a szakszervezeteknek, mint a munkásosztály legnagyobb tömegszervezeteinek, a széles tömegek nevelésével, de különösképen a pártonkivüliek tömeges bevonásával kell, hogy nevelő munkájukat kifejtsék. Tehát főfeladat. Pártunk útmutatása alapján a tömegelőadások, természettudományi előadások megszervezése, melyek között szerepelnek „Honnan ered a babona", „Szocialista ember átalakitja a természetet", „Kik voltak és kik ma a tudomány ellenségei", „Az atom szerkezete", és „Az atomenergia békés célokra való felhasználása", továbbá „A Szovjetunió a világ leggazdagabb országa", valamint szakmai és egészségügyi előadások megtartása.

Pártunk nagy segitséget nyujt a szakszervezeteknek és üzemi bizottságoknak a tömegoktatási munkához, de ugyanakkor elvárja a szakszervezetektol, hogy ezt a feladatot is sikeresen oldják meg. Ennek érdekében szakszervezeti funkcionáriusaink, üzemi bizottságaink nem tekinthetik a tömegoktatás kérdését részfeladatnak, hanem úgy tekintsék, mint a szakszervezet egyik legfontosabb feladatát. Éppen ezért fejtsenek ki széleskörű agitációs és szervezési munkát, ennek érdekében vegyék igenybe a faliujságot, üzemi hangszórót, ezen túlmenően az agitációba be kell vonni a bizalmiakat, a kultúragitátorokat, akiknek főfeladatuk különösképen, hogy az egyéni agitáción keresztül mozgósitsák a tömegeket és biztositsák a tömegelőadások sikerét. Gondoskodnunk kell ugyanakkor arról, hogy az előadások szinvonala megfelelő legyen, hogy dolgozóink politikai és szakmai képzettségét ezen keresztül minél magasabb fokra tudjuk emelni azért, hogy munkájuk a termelés területén is eredményesebb legyen. Üzemi bizottságainknak, bizalmijainknak jó szervező és agitációs munkát kell kifejteniök, hogy Pártunk útmutatása nyomán újabb harcba vigyék a tömegeket a béke védelmében, ötéves népgazdasági tervünk, a szocializmus épitése érdekében.

Oláh József

Hajósaink régi vágya teljesül az egységes szakszervezet megteremtésével

Amikor az egyesüléssel a Szakszervezeti Tanács XVII. Kongresszusának határozatát hajtjuk végre, a hajósoknak egy régi vágyuk teljesül.

1945-ben hajós dolgozóink igen nagy száma a Szállitómunkások Szakszervezetéhez akart csatlakozni. Az a bizottság, amely ezen csatlakozást tárgyalta, 80 tagból állt és igy a fizikai dolgozók 35 szavazatával az igazgatósági értelmiségi dolgozók 45 szavazata állt szemben s elvetették jogos kérésüket.

1945-ben a fasiszta hordák hajóparkunk egy részét, amelyet nem tudtak elsüllyeszteni, kihurcolták Németországba. Idehazajött csak a tisztviselőkar maradt. 1946-ban, amikor a hatalmas Szovjetunió látta nehézségeinket a hajózás vonalán, a magyar kormánynak rendelkezésére bocsátott egy hajóparkot, amellyel a szállitást megindithattuk. De ezen hajóparkon még nem tudtuk összes hajósainkat foglalkoztatni. Igy a különböző iparokban helyezkedtek el hajósaink. Szakszervezetünk tehát nem tudott olyan létszámmal rendelkezni, amely önálló szakszervezetet tudott volna létrehozni. Ilyen okok miatt nem is lehetett hajós munkatársainkat kellőképpen támogatnunk, annak ellenére, hogy vasutas kartársainktól politikailag segitséget kaptunk. Szakmai és termelési vonalon nem tudtunk a fejlődéssel párhuzamosan haladni. Ezeket a nehézségeket megnehezitette az is, hogy a hajós dolgozók 8—9 hónapig távol a hazájuktól, demokratikus és imperialista vizeken hajóztak igy hát nem is volt módunkban kellőképpen oktatni hajós munkatársainkat.

A közlekedési szakszervezetek egyesülése után részben ezek a nehézségek meg fognak szünni, mert minden egyes reszortnak, úgy kulturális, sport, szociálpolitika stb. vonalán lesz egy reszortfelelős, akihez a hajós dolgozók is bizalommal fordulhatnak s ahol sérelmeiket orvosolni fogják. Helyicsoportjainkat sürübben látogathatjuk meg, mivel a négy szakszervezet dolgozóit összevont értekezleteken tájékoztathatjuk Pártunk célkitüzéseiről és termelésünk fokozásáról.

Tudjuk, hogy hajós dolgozóink ebben az új, nagy szakszervezetben meg fogják találni méltó helyüket s még kiemelkedőbb teljesitménnyel fognak harcolni a szocializmus épitéséért, a béke megvédéséért.

Ferzsigán László

Horváth István sztahánovista gépkocsivezető

újabb 20.000 kilométert akar futni kocsijával generáljavítás nélkül a győzelmes 100.000 után

A megnövekedett déli forgalomban a pesti utcákon a robogó villamosok, autóbuszok mellett egy piros Skodakocsi is halad. Nincs rajta semmi feltünő, százával látni hasonlót belőle. Nem tünik fel senkinek sem, amikor a Margit-híd felől jövet végigfutva a Lenin-körúton a November 7-tér előtt a közlekedési lámpa piros jelzésére megáll. Vezetőjén sincs semmi különös. Börkabátban, a gépkocsivezetők egyensapkájában egy év óta ezen a kis piros autón járja az országot, közlekedik a fővárosban.

Bent a kocsiban a kormánykerék fölött a kilométer-jelző egy számot mutat: 100215 kilométer. Erre a számra a legbüszkébb Horváth István, a vallás- és közoktatásügyi minisztérium gépkocsivezetője, aki a Szovjetunióban tapasztalt autókezelési módszerekkel ennyi kilométert futott le generáljavítás nélkül. Szovjet módszerekkel teljesitette a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójára tett vállalását, mint a „100.000 kilométeres-mozgalom" egyik részvevője, 100.000 kilométert tett meg kocsijón minden nagyobb javitás nélkül. Horváth István most úgy érzi, hogy a moszkvai, omszki és szverdlovszki szerelőmühelyekben dolgozó szovjet elvtársaknak köszönheti eddig elért eredményét, azt is, hogy november 7-e után sztahánovista kitüntetésre terjesztették fel. Egy év óta munkája minden percében érzi a szovjet elvtársak segitségét. Moszkvában a IX. pályaudvar közelében egy hatalmas központosított garázsban látta meg először, hogyan kezelik a szovjet emberek gépeiket. Ebben a garázsban lift szállitja le két emelet mélységbe a kocsikat, ugyanakkor a föld felett két emelet magasságban a felvonók egymás fölé állitják be az autókat. Az Uralban tapasztalta először, milyen ponddal ügyelnek a szovjet gépkocsivezetők a gyertyák kicserélésére. A gyertyák elhasználása okozza a hengerek egyenletes munkáját. Horváth István a tankönyvekben előirt 2000 kilométer lefutás helyett minden 1000 kilométernél cseréli ki a gyertyákat, amelyek által teljesen kihasználja a hengerek robbanóerejét.

Az anyagtakarékosságban elérte azt, hogy 100 kilométeres útnál mindössze hét deci olajat fogyaszt az állagos egy literrel szemben. Ezt az eredményt is szovjet módszerrel érte el. Az Uralban a szigorú telek megkövetelik, hogy a gépkocsik állandóan teli tele legyenek olajjal. Ott állandóan egy szinten tartják a gépkocsikban az olajmagasságot. Ez azt jelenti, hogy az autók alkatrészei nem kopnak olyan gyorsan, nem „nyelik" az olajat.

Horváth István átérzi azt a felelősséget, amely a gépkocsi vezetésével reá hárul. A hibákra nem vár, hanem igyekszik azokat megelőzni. Tizenötezer kilométer után sawval rozsdállamitja a vízhütőt, amellyel elérte azt, hogy a több mint 100.000 kilométeres lefutás után sem repedt meg a hűtőberendezés. Mint a Párt egyik népnevelője, átadja munkamódszerét többi dolgozó társának, elmagyarázza nekik azt, milyen hatalmas megtakarítást érhetne el népgazdaságunk, ha ezer és ezer gépkocsi belekapcsolódva a „100.000 kilométeres mozgalomba." 60—65.000 kilométer helyett 100.000 kilométer után vinnék generáljavitásba a kocsit. Ezzel méltó módon csatlakoznak a gépkocsivezetők az üzemek dolgozóinak többtermeléssel vivott békeharcához.

Horvát István most nem áll meg eddigi eredményinél. Ujabb vállalást tett: 100.000 kilométeren felül további 20.000 kilométert akar megtenni nagyobb javitás nélkül.

Jelentős újitás az autóbusznál

Az autóbuszok, hogy menetrendszerű pontossággal közlekedhessenek, szükséges, hogy a kocsik műszakilag hibátlanok legyenek. Már pedig a multban gyakran előfordult, hogy a kocsik, főleg fékhibával, a garázsba voltak kénytelenek beállni és igy a forgalom lebonyolitása nehézségekbe ütközött. Nem is beszélve arról a bevételkiesésről, ami ebből a meghibásodásból adódott.

Ezekre a gyakori meghibásodásokra — amik időelőttiek voltak — felfigyeltek a műszaki dolgozók és megállapították, hogy a kerékagyak tömitései nem felelnek meg és ez okozza a fékek időelőtti meghibásodását. Ugyanis a tömitések átengedték a kenőzsirt, ami ráfolyt a fékbetétekre és igy a kocsi biztonsága nem volt megfelelő. A tömitések bunagumiból készültek és egész rövid idő alatt tönkrementek.

Ezt látva, *Madách István és Kónya István* szerelők szerkesztettek egy aluminium terelőt, ami egy gyürüből és egy ellenrészes kemezből állit és ezt kisérletképpen felszerelték az egyik kocsira. Ez a kisérlet tiz hónapig tartott, mialatt megfigyelték, hogy hideg időben, majd a nyári nagy melegben hogyan gátolja meg az olaj elfolyását az általuk készitett megoldás. Amikor azt tapasztalták hogy a célnak megfelel, örömmel mentek az Ujitási Irodába ezt bejelenteni. Az Ujitási Iroda szakértőkkel megvizsgáltatta az új eljárást és annak eredményeként elfogadta az újitást.

A szaktársak ezzel a megoldásukkal a vállalatnak 147.000 forint megtakarítást eredményeztek. Ezenkivül elérték azt is, hogy a kocsik fékhibával csak a legritkább esetben kerülnek a garázsba és igy a forgalom zavartalan.

Hogy mindez lehetségessé vált, elsősorban annak köszönhető, hogy ma már a dolgozók közvetlenül érdekeltjei a termelésnek és újitásaikkal segitik a termelékenység növelését, az önköltség csökkentését, hogy ezzel az életszinvonal emelését és a szocializmus épitését meggyorsitsák.

Eredmények és hiányosságok a BUR-telep kultúrcsoportja működésében

A Párt programmnyilatkozata kimondja, hogy népi demokráciánkban meg kell szüntetnünk a vagyonos osztályok művelődési monopóliumát. Ez fokozottabb feladatot szab meg szakmunkra a kultúra frontján, amely döntő jelentőséggel bír a szocialista embertípus kialakításával, olyan emberek kialakításával, akik hű követői és végrehajtói Pártunk célkitűzéseinek a szocializmus építésének.

Tudnunk kell azt is, hogy népi demokráciánkban elért politikai és gazdasági sikerekkel nem tart lépést párhuzamosan az emberek gondolkodásmódjának megváltozása. S ha figyelembe vesszük azt, hogy a mult társadalmi rendszere a kultúrán keresztül félrevezette a dolgozókat, olyan embereket nevelt, akik alázatosan kiszolgálták a kizsákmányolás rendszerét, s csodáktól reménlték helyzetük javulását, akkor ez megköveteli szakmunkra, hogy a mi kultúránk pártos kultúra legyen, a termelés emelésére mozgósítson, felvesse a mindennapi élet problémáit, valamint népszerűsítse a termelésben élenjáró dolgozóinkat.

Ezen feladat végrehajtásában példát mutat szakmunkra a Szovjetunió szocialista-realista művészete, amely nagy szerepet játszik a pártvezetők iránti szeretet, valamint az igaz hazaszeretet, s a proletárinternacionalizmus érzésének kifejlesztésével. A realista művészet mozgósít és figyelmeztet bennünket a burzsoázia még meglévő maradványai elleni harcra és megvilágítja a Párt útmutatása nyomán a szocializmus, a kommunizmus építésének feladatait.

Népköztársaságunkban a kultúra frontján akkor tudunk jó munkát végezni, ha mindezen példa vezérel munkánkban, s a kultúrát a felvilágosító munka fegyverévé alakítjuk. Megtanítjuk dolgozóinkat arra, hogy ne a csodáktól várják életük jobbrafordulását, hanem azáltal, hogy kulturális fejlettségüket állandóan növelik, a kultúrát magukénak érezzék, amely kell, hogy párosuljon a szakmai tudás állandó fejlesztésével, de biztosítja a termelékenység, s az életszínvonal állandó emelését.

Nekünk, szemben a burzsoáziával, a színjátszókon keresztül nem sztárokat kell nevelnünk, akik felsőbbrendűeknek érezték magukat, önteltek voltak, s így fogadták a félrevezetett közönség „hódolatát". A burzsoáziának célja az volt, hogy a félrevezetésen kívül a sztárrendszerrel elválasszák a színészt a színésztől, a tömegeket a színjátszóktól.

Népi demokráciáinkban Pártunk vezetésével ezen a téren is hatalmas változás és fejlődés következett be. A színjátszás kifejezésre juttatja, hogy ma nálunk a dolgozók kezében van a hatalom, mert a kultúra nem a félrevezetést, hanem a felvilágosítást szolgálja, s ezen keresztül emelkedik dolgozó népünk kulturális színvonala.

A Szovjetunió példáján Pártunk és államunk lehetőséget nyujtott arra, hogy minden telepen, üzemben színjátszócsoportok alakulhattak, amelyek szórakoztatva végzik felvilágosító munkájukat. Kormányunk, a munkásosztály üzemei, hatalmas anyagi támogatást biztosít a színjátszó-csoportok fejlesztésére. A szakszervezetek hivatásos színészeket, mint tapasztalat-átadókat küld az üzemi kultúrcsoportokhoz, hogy azok képzettségük birtokában irányítást adjanak és tanácsokkal lássák el az üzemi színjátszókat.

Ez jelenti azt, hogy hivatásos színészeink élő kapcsolatot tudnak teremteni a dolgozókkal, tapasztalatokat szerezve az üzemben, kifejezésre tudják juttatni játékukban a mindennapi gyakorlati élet problémáit.

Példa erre a Fővárosi Villamosvasút bürtelepi kultúrcsoportja, ahol Bérczi Pál elvtárs, a Madách-színház színésze ad állandó segítséget és útmutatást a kultúrcsoport egészséges fejlődésére.

Bérczi elvtársnak e feladat elvégzésére a Párt iránti szeretete, a dolgozó nép iránti szeretete adott erőt, s mint jó kommunista, fáradságot nem kímélve segítette kultúrcsoportunkat az előadások előtt s tanáccsal látta el a színjátszó-brigádot.

A kultúrcsoport tagjainak, hogy eddigi munkájukban eredményeket értek el, az tette lehetővé, hogy a Párttal szoros kapcsolatban végezték munkájukat. De munkánknak megvannak a fogyatékosságai is. A kultúrcsoportban működő egyes elvtársak a próbákat nem vették olyan komolyan, mint kellett volna. Ebből adódott, hogy a szereptanulás is nehézen ment. Hogy ezek a hibák ma már felszámolóban vannak, azt lehetővé tette az, hogy Bérczi elvtárs jó kommunista munkája közben nemcsak általában foglalkozik a csoporttal, hanem egyénenként is. Külön-külön megmagyarázza minden szerepnek a politikai mondanivalóját, s megtanítja őket arra, hogy hogyan alakítsák szerepüket úgy, hogy a közönség is azt lássa játékukból, ami politikailag fontos. Így jó hatással volt a brigádok ragjaira, mert ezek után felkes hangulatban vették ki részüket a munkából. A próbákra rendszeresen járlak és szívvel-lélekkel készültek az előttük álló feladatok elvégzésére.

A jó munkának azonban feltétele az is, hogy az elvi, politikai irányítás, s a feladatok meghatározása mellett állandóan ellenőrizzük a munka végrehajtását. Ez szükséges azért, hogy a hibákat menetközben ki tudjuk javítani az egészséges fejlődés biztosítása érdekében.

Bérczi elvtárs ezt az alapvető igazságot vette figyelembe akkor, amikor előtt velünk Tahitótfalu és Dunabogdány községekbe és oda is segítségünkre volt. Ez biztosította, hogy az új szellemben működő csoportot a község lakói azzal búcsúztatták, hogy remélik, hogy hamarosan újra felkeressük őket, mert a jövőben is szeretnének ilyen előadáson résztvenni.

A jó munka eredménye továbbá az is, hogy településünkön működő zenekar tagjai is kiveszik részüket a munkából, a csasztuskánál és a tömegénekeltetésnél vannak segítségünkre és ezzel színesítik rendezvényeinket.

Településünk kultúrmunkájának állandó javulását Pártunk útmutatásainak köszönhetjük, mert olyan hivatásos színészeket nevelt, akik, mint Bérczi elvtárs is, új típusú szocialista emberek. Nem tartják magukat felsőbbrendűeknek, megközelíthetetlenekneK, hanem szeretettel, kommunista becsülettel magukévá téve Pártunk irányvonalát, segítik a népi színjátszókat munkájukban.

Mi ígérjük, hogy a jövőben működésünkkel még fokozottabb mértékben fogjuk tudatosítani Pártunk célkitűzéseit és még nagyobb lendülettel veszszük ki részünket a szocializmus építéséből minden téren, s ezen keresztül bolsevik lendülettel harcolunk az imperializmus, s hazai ügynökei ellen, hogy ezáltal jó munkánkkal erősítsük a Szovjetunió vezette béketábort.

KENEDI LÁSZLÓNÉ,
Kultúrfelelős, Főv. Vill., Bür-telep.

NÉMET MONDUNK A HÁBORÚNAK

Írta: Alexej Vaszilij Ivanovics

December 30 minden évben szomorú napot jelent családunk számára. Hét évvel ezelőtt ezen a napon esett el a Vitabrzki területen, Dinamovka falu közelében Vagyin fiam, a tankcsapatok gárdaőrmestere. Önként ment el a frontra az iskola padjaiból.

A másik fiam, Lev, mintegy öt évvel ezelőtt lett áldozata a háborúnak. Ő is önként ment el a hadrakelt sereggel.

Anasztázia lányom is részt vett a háborúban. Otthagyta az egyetemet, beállt a Szovjet Hadseregbe, a frontra beosztott hiradócsapatnál szolgált.

Kegyetlen harcokban tönkretette az egészségét. Országunkban ezer meg ezer család van, amely akárcsak az enyém, sokat szenvedett a háborúban. A Szovjetunió, amely az emberiséget megmentette a fasizmus rémétől, a hitleri hadigépezet elleni hari túlnyomó súlyát viselve, több mint 7 millió embert vesztett a fronton és a fasizmus számüzetésében.

Azért gyülöljük mi, szovjet emberek valamennyien azt a szót: „háború". Ezért üdvözöljük örömmel azt a nagy és nemes szót, hogy „béke". A mi államunk volt az első, amely megtárgyalta a Béke Hívei Világkongresszus Állandó Bizottságának stockholmi ülésszakán kibocsátott felhivást.

A szocializmus országának minden állampolgára a világon legelsőnek csatlakozott ehhez a komoly felhivásokoz, amely megkisérli egy új, véres világ"háború kirobbantásának megakadályozását.

Mi nemet mondunk a háborúnak. Nemet mondanak a háborúnak a világ legjobb emberei is, akiket a békéért folyatott harc egyesit. 800 milliós embertömeg fogott kezet. Változtve az egész földön, hallható hangon kiáltják oda a háborús gyujtogatóknak, fenyegetően és határozottan: „NEM"!

Minket nem lehet megrémíteni! Az amerikai imperialisták csörgetik a fegyvert, atombombával fenyegetik az emberiséget. Az amerikai hatalonák békés koreaiakot gyilkolnak le. Az amerikai bombavetők elpusztítják Kore békés városait és falvait. Truman és gazdái — a bankárok és gyárosok, a nyilt agresszió útjára léptek Azsiában. Emlékezzenek csak vissza Hitlernek és segítőtársainak sorsára. Őket is eléri ugyanaz a végzet.

A demokrácia erői egyre növekednek. A béke hiveinek szövetsége napról napra mindjobban megszilárdul. Az imperialisták totális-hidrogenpolitikáját az elkerülhetetlen szégyenteljes kudarc fenyegeti. A történelmi igazság a béke hiveinek oldalán van.

A mi erőink kimeríthetetlenek. Velünk van az egész világ dolgozóinak nagy vezére, a béke ügyének első harcosa: I. V. Sztálin!

Scheffer Dezső gépjárművezető kb. 90 km-es sebességgel vezette ezt a felismerhetetlenségig összetört kocsit. Nekihajtott egy álló teherkocsinak, amelyet 14 méterrel lökött odább. Scheffer Dezső a helyszinen azonnal meghalt, ezáltal egy gyermek, feleség és édesanya maradt kenyerkereső nélkül. A népgazdaságunknak 40.000 Ft kárt okozott. Szaktársak! Ne elsiessetek el — gépjárművet vezetni úgy kell, hogy a vezető a személy- és vagyonbiztonságra tekintettel legyen és a közlekedési szabályokat szigorúan betartsa.

Hat hét a Mecseken

T. „Közlekedés" Szerkesztősége!

Sokat olvastunk már a közlekedési szaklapban olyan irányú cikkeket, levelekel, amelyekben az egyes dolgozók üdülési élményeiket irták le, illetve adták tudtára a közlekedési dolgozóknak. Ezek a levelek sok szépet mondtak el az olvasónak. Kifejtették, hogy mia a Szovjetunió segítségével elérkeztünk oda, hogy mi, dolgozók, akik a multban nem mehettünk még közlekedni az úri világ kényelmét szolgáló üdülőknek, ma már mi is élvezzük elismerést érdemlő munkánk nyomán, kedvezményes fizetési hozzájáru s mellett a tájat, a pihenést, a szórakozást nyujtó üdülők adta lehetőségeket.

Azok a cikkek, amelyek eddig megjelentek, bár bemutatták szépségében, jelentőségében az üdülés nagyszerűségét és kényelmén , mégis meg kell azonban mondani, hogy teljes egészében csak most amikor mi is részesei voltunk az üdülésben résztvevőknek, értettük meg igazán, hogy milyen hatalmas a fejlődésünk a felszabadulás óta.

Mi néhányan a Mecsek oldalán lévő Hotel Kikelben voltunk üdülni. Ha visszanézünk arra, hogy a multban kik mehettek a Hotel Kikelbe, de a többi szép helyekre is, akkor értjük meg társadalmi rendszerünk felsőbbrendűségét a mi nézőpontunkban.

Ma már nem cirkál a titkos rendőrök serege a Hotel Kikelet körül. Ma már nem kell a dolgozókat arról a környékről elzavarni, sőt ma már bent a Kikelben a vezetőség, a gondnok, a kultúrfelelős elvtársak együttesen azon igyekeznek, hogy az ott lévő dolgozók minél kellemesebben, vidámabban érezzék magukat, igyekszenek biztosítani a dolgozók részére a pihenést, a szórakozást. Sőt kollektiv kirándulást szerveztek nem egy esetben. Kollektiven néztük meg Pécs nevezetes két múzeumát, a Zsolnai porcelángyárat, ahol a dolgozók szeretettel fogadtak bennünket és világositottak fel a porcelángyártás felől.

Nagyon sokat tudnánk irni élményeinkről, de minden élmény mellett döntő jelentősége van annak, hogy ma Magyarországon minden a dolgozó nép érdekében történik és ez a tartalma üdülésünk emlékének is. Mi megfogadjuk, de ajánljuk a többi dolgozó társainknak is, hogy mindannyian a Párt vezetésével együtt igyekezzünk további jó munkánkkal kiérdemelni, hogy a jövő évben újra elmehessünk üdülni, szabadon szórakozni, országunk, most már a magyar dolgozó nép országának újabb részét megismerni.

Azt hisszük, hogy ilyen szép célokért érdemes küzdeni a termelés frontján, de érdemes és kell is küzdeni Pártunk vezetésével a békéért azok ellen, akik eddig szerzett jogainktól, amit a Párt vezetésével értünk el, meg akarnak fosztani. Mi közlekedési dolgozók ugyanesak a munka területén a fokozottabb helytállással kell, hogy harcoljunk az imperializmus, a belső reakcióval szemben, mert a harc egyben győzelem is. S ennek a harcnak sikeres megvívása biztositsa a továbbiakban a fejlődés során izt is, hogy mind szebben, jobban és boldogabban élünk és üdülési hálózatunk még nagyobbi kiszélesitésével mindannyian üdülhetünk is.

Rusnai Borbála kiz.
Somogyi Eszter kiz.
Babics Rezsőné irodai beosztott.
Robato József irodai beosztott.
Ujpest p. u. dolgozói.

A tűzrendészet példamutatása az MHK-ban

A Récsey-garázs tűzrendészeti csoportja nem nagy létszámú, mindössze 64 főből áll. A bajtársainak egy része nem nevezett a Munkára, Harcra Kész-sportmozgalomra, egyrészt azért, mert akkor még nem voltak a tűzrendészeti csoportnál, másrészt azért, mert a rossz szervezési munka folytán kimaradtak a jelentkezők soraiból. A próbázások ideje alatt azonban a bajtársak egyre inkább érdeklődtek az MHK iránt, majd Szeszták és Péntek bajtársak vezetésével mindnagyobb számban keresték fel a sporttelepet, hogy a napi munka után felfrissüljön a tagjainak a sportban. A tűzoltó bajtársak zajától volt hangos reggelenként a sporttelep. Ugrás, futás, gránátvetés szerepelt a műsoron. Órákon keresztül sportoltak így a bajtársak és csak a vezető bajtársak figyelmeztető szavára, hogy a túl sok mozgás ártalmas lehet, hagyták abba. Miután a megfelelő edzése mindenkinek megvolt, házi eredményjáron két csoportban tették le a próbát, melyen igen jó eredmények is születtek. Pl. Varga János bajtárs 76 m-t dobott gránáttal. Varga bajtárs azóta már részt vett a Fővárosi Sportosztály által Csepelen rendezett MHK-ban, a kiváló eredményt elértek versenyén, ahol csak a csúszós, füves pálya ütötte el őt a megérdemelt első helytől. Varga bajtárs azóta már felügyelő az atomelhárító szakosztály vezetője, aki mint gerelyvetőt akarja bevonni a rendszeres sportolásba.

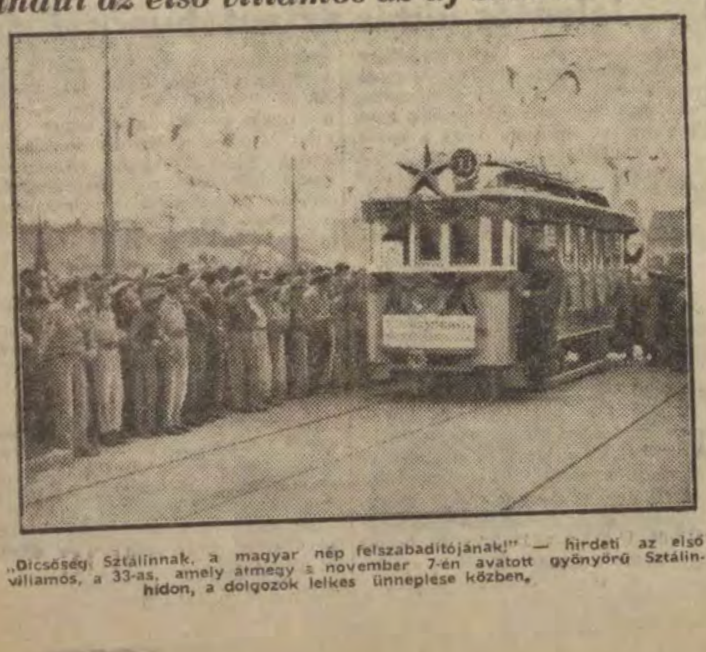
A Récsey-garázs tűzrendészeti csoportjának részvétele az MHK-ban Szeszták és Péntek bajtársak odaadó, lelkes munkájának eredménye. Ok voltak azok, akik lelkes, fe világosító munkával ismertették a bajtársak előtt az MHK-mozgalom jelentőségét, minek eredményeként a bajtársak egyemberként vettek részt e mozgalomban. Bár a jelentkezések idején nem nevezték és így jelvényt sem kaphattak, mégis elvégezték a próbákat és együttesen jelentették ki, hogy jövőre mindnyájan résztvesznek az MHK-ban.

A tűzoltó bajtársak tudják azt, hogy a Munkára, Harcra Kész-sportmozgalommal is harcolnak a békéért. De tudják azt is, hogy a béke megvédéséhez, építő munkánk biztosításához egyaránt életerős, vidám emberekre van szükség. Ilyen embereket nevel a Munkára, Harcra Kész-sportmozgalom. Tudták azt, hogy a mozgalomban való részvételükkel is erősítik a Szovjetunió vezette hatalmas béketábort. Ennek szellemében vettek részt a mozgalomban és bizonyították be békeakaratukat.

A Récsey-garázs tűzrendészeti csoportjának kollektiv részvétele az MHK-ban, Szeszták és Péntek bajtársak aktiv részvétele a szervezési munkában példaképül kell, hogy álljon minden üzemi csoportunk és minden vezető funkcionáriusunk előtt. Szeszták és Péntek bajtársak jó munkájáért a Közlekedési Szakszervezet sportosztálya, a „Közlekedés" szaklapon keresztül mond köszönetet.

Egyben felhivjuk az összes üzemi csoportok vezetőit, hogy a jövőben Szeszták és Péntek bajtársaihoz hasonlóan, a szervezésben való aktiv részvételel, személyes példamutatással járuljanak hozzá az MHK-mozgalom sikeréhez, szocialista sportunk minél előbbi megvalósításához.

Indul az első villamos az új Sztálin-hídon

„Dicsőség Sztálinnak, a magyar nép felszabaditójának!" — hirdeti az első villamos, a 33-as, amely átmegy a november 7-én avatott gyönyörű Sztálin-hídon, a dolgozók lelkes ünneplése közben.

Felhívjuk mindazokat a közlekedési vállalathoz tartozó dolgozókat, korra és nemre való tekintet nélkül, akik a tornasportban bármikor résztvettek, vagy tevékenykedtek, haladéktalanul jelentkezzenek az Előre SE titkárságán (Bpest, VIII., Sport-u. 2.) reggel 9 és este 6 óra közötti időpontban telefonon, vagy irásban, de lehetőség szerint személyesen november 30-ig.

Jelen felhivásunkat az első országos szakszervezeti tornacsapatbajnokság megindítása és Egyesületünk keretében egy életképes tornaszakosztály megalakítása céljából tesszük.

A jelenleg esetleg más egyesületben működő dolgozóink jelentkezését is várjuk.

Közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ÁLADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.) IVÁN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.) FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Tel.: 124—893: 126—452.
Szikra Lapnyomda Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVARNY JENŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM, 24. SZÁM. MEGJELENIK HAVONTA KÉTSZER 1950 DECEMBER 5.

Előre az őszi csúcsforgalom győzelmes befejezésével, a téli forgalom sikeres lebonyolításáért!

Feladataink a Békevilágkongresszus után

Szerte a földön óriási visszhangra lelt a varsói Békevilágkongresszus határozata és el lehet mondani, hogy az egész haladó emberiség különös figyelemmel, nem szűnő érdeklődéssel figyelte a II. Békevilágkongresszus munkáját.

Az amerikai imperialisták hűséges talpnyalója, a munkásáruló angol kormány, az egész világ színe előtt vált nevetségessé akkor, mikor a világméretekben is impozáns megmozdulást akadályozni próbálta azzal, hogy a sheffieldi kongresszusra utazó küldöttek jórészétől a beutazási engedélyt megtagadta.

A varsói világértekezlet tökéletesen ugyanazt a munkát végezte el, mint amit Sheffieldben végzett volna.

A legmeggyőzőbben bebizonyította, hogy a világ haladó népei készen állnak a béke megvédelmezésére és a béke tábora soha nem látott erővel és minden szükséges lehetőséggel rendelkezik ahhoz, hogy megoldja az előtte álló feladatokat.

Lapunk másik helyén közöljük a kongresszus lángoló felhívását, amely méginkább egyesíti a békeszerető népek lenyűgöző erejét, s amely kétségtelen, hogy eljutott máris a földgolyó minden részébe.

A magyar dolgozó nép, s közöttük mi, vasutasok, azt látjuk, hogy a kongresszus határozatában nemcsak a mi gondolataink és érzelmeink, hanem valamennyi nép legéletbevágóbb érdekei, legmélyebb gondolatai és törekvései fejeződnek ki. Lelkesedéssel fogadtuk a határozatokat és azt látjuk benne, hogy a békemozgalmat semmiféle erő meg nem állíthatja azon az úton, amely a végső győzelemhez vezet el bennünket.

Nem fér kétség ahhoz, hogy a háborúra uszító amerikai imperialistákat nemcsak nyugtalanítja, hanem valósággal felbőszíti az a lenyűgöző hatás, amelyet a kongresszus határozatainak nyilvánosságrahozatala után következett be.

A nemzetközi és hazai reakció minden aljas eszközét, erejét be fogja vetni a most következő időben, hogy gyengítse és esetleg hatásában semlegesítse a II. Békevilágkongresszus varsói határozatait. Persze ebbe a haladó világ népeinek lesz némi beleszólása, mint ahogy mi, vasutasok is beleszólunk majd az imperialista zsarnok kártyáiba, a magunk területén.

A Békevilágkongresszus határozatai, felhívása bennünket is kötelez. Még jobban és még tökéletesebben kell dolgoznunk és — még többet. Nézzük meg, melyek a mi feladataink a Békevilágkongresszus után.

Minden becsületes, hazáját szerető, szocialista hazafisággal érző öntudatos vasutasdolgozónak arra kell törekednie, hogy a versenyben való részvétellel befejezéshez segítse az őszi csúcsforgalmat és ha eddig nem tette volna a vasutasok első nagy őszi versenyében, vegyen részt kommunista lelkesedéssel és munkával, a közeli napokban induló új versenyszakaszban, ahol *„A téli forgalom legjobb dolgozója"* címért küzdenek vasutashőseink.

Az a kötelességünk, hogy megfogadjuk *Rákosi* elvtársnak október 27-én mondott útmutatását és azt, amit velünk kapcsolatban az Országos Bányászértekezleten mondott.

Vigyünk lendületet, sztahánovista munkatempót vállalásainkba, számoljuk fel a szűk keresztmetszeteket. Szervezzük meg végre jól és irányítsuk végre központilag a munkaversenyt üzemeinkben. Adjunk ösztönzést a dolgozók felé, hogy teljesítményüket növeljék. Biztosítsuk minden körülmények között a verseny nyilvánosságát. Népszerűsítsük élenjáró dolgozóinkat, sztahánovistáinkat.

Ne szakadjunk el a gyakorlati élettől és hassunk oda, hogy mindenütt készen legyen valamennyi munkakörre az üzemi terv, felbontva a legaprólékosabban, hogy tisztán lássanak a dolgozók. Kérjük a sztahánovisták segítségét problémáink megoldásában, karoljuk fel és vegyük igénybe a műszaki értelmiséget.

Mozgósítsunk az üzemi terv végrehajtására a verseny jó megszervezésén keresztül és hassunk oda, hogy az *„üzemeket"* felhasználhassa mindenki a versenyvállalások megtételénél. Itt az ideje végre annak, hogy komolyan szembenézzünk a bürokráciával és hogy annak még az irmagját is kiirtsuk.

Hozzuk felszínre a szűk keresztmetszeteket, a versenv akadályozóit névszerint is. Kíméletlenül semmisítsük meg versenyünk, a szocializmus építésének ellenségeit, akik aljasul és szemérmetlen módon szolgálják a háborúra uszító őrülteket, az amerikai imperialistákat.

Az őszi csúcsforgalomban egész sor munkagyőzelem született már eddig is. A *Solti* Józsefek, a *Szutyor* Bélák, a *Weingartner* Józsefek, a *Sándor* Istvánok, a *Vadnai* Istvánok, a *Nemes* Istvánok, a *Hegyi* Józsefek, a *Péter* Jánosok, a *Miklós* Lászlók, a *Kőhalmi* Ernők, a *Tóth* III. Jánosok, a *Szaradics* Istvánok, a *Bokori* Jenők és ezer és ezer társaik nemcsak megtartják eredményeiket a téli forgalomban, hanem még fokozzák is azokat. A vasutas munka hősei újból harcba indulnak a téli forgalom sikeres lebonyolításáért is.

A vasutasdolgozók jól felkészültek a téli forgalomra, ezt bizonyítják azok az elismerő oklevelek is, melyeket a napokban kaptak meg egyes szolgálati helyeink azért, mert becsülettel eleget tettek Pártunk útmutatásának és jól felkészültek a téli forgalomra.

Fokoznunk kell azt a segítséget, amelyet hős bányászaink széncsatájához nyujtunk. Nem lehet és nem szabad egyetlen munkaterületet sem kihagyni a széntakarékossági mozgalomból. Hogy mennyire döntő terület ez a szocializmus építésében, mi sem bizonyítja jobban, hogy csak 3 százalék szénmegtakarítás mellett, havonta 400 vagon szenet takaritunk meg. *Tóth* III. János, Kossuth-díjas, Munkaérdemrendes mozdonyvezetőnk, aki maga is bányászszülők gyermeke és jelenleg is két lánytestvére bányász — mondotta az Országos Bányászkongresszuson ezzel kapcsolatban: *„Vasútüzemünk óriási mennyiségű szenet használ el havonta. Olyan mennyiséget, hogy csak egyszázalékos évi szénmegtakarítás révén 3000 olyan mozdonyt fűthetnénk, amely 1000 utassal 100 km távolságra továbbit egy-egy személyvonatot."*

Ebből is láthatjuk, mennyire fontos körülnézni házunktáján.

Országos mozgalommá kell tennünk a szegedi dolgozók jó kezdeményezését, amellyel oda hatnak, hogy az egyre sűrűbbé váló és a szocializmus építését hátráltató vonatkéséseket, megszüntessük.

Meg kell fogadniok *Rákosi* elvtárs útmutatását azoknak a vasutasdolgozóknak, akik földdel rendelkeznek. A kétlaki munkások, vasutasok nem lehetnek egyben földmívesek is. Nyilvánvaló, hogy akinek földje van, otthon is dolgozik rajta és ez meglátszik a vasúton végzett munkájában. Valamennyien ismerjük azokat az álbetegeket, akik legtöbbször aratás idején vagy szüretkor *„betegednek"* meg és a fizetésüket is felveszik a vasúttól.

Rákosi elvtárs ezzel kapcsolatban a következőket mondotta az Országos Bányászértekezleten: *„De nem is ez a legnagyobb baj. Súlyosabb hiba az, hogy akkor is, amikor dolgozik, szakadatlan rohanás az élete. Alig tette le a csákányt, máris rohan, mert otthon várja a föld. Nem tudja kipihenni magát, szakadatlanul fáradt, nem tud a családjával rendesen foglalkozni, fáradt a munkán s a legtöbb baleset vele történik. Hasonló a helyzet a vasutasoknál: ott is az zal van a legtöbb baleset, akinek földje van, aki kifárad a kettős munkától, emiatt elalszik, vagy annyira kimerült, hogy nem tudja a figyelmét a fontos munkára megfelelően összpontosítani. A mi kifogásunk ezen túlmenően az, hogy az ilyen munkás elmarad a proletariátus általános fejlődésétől. Nem jár iskolába, nem hallgatja meg a gyüléseket, nem megy a szemináriumra. Csak arra gondol, hogy minél hamarabb hazamenjen és túrhassa a földjét. Természetesen igy maga sem fejlődik és visszahúzza az egész munkásosztály fejlődését."*

Nekünk, vasutasoknak meg kell fogadnunk *Rákosi* elvtárs tanítását ebben a vonatkozásban is. Bérbe kell adni, fel kell ajánlani megvételre földjeinket az államnak. Az öntudatos vasutasok egyre nagyobb számmal tesznek eleget *Rákosi* elvtárs útmutatásának. A legutóbbi termelési értekezleteken, például a Szombathelyi Járműjavító ÜV-nél, vagy a Pusztaszabolcsi Fűtőháznál, maguk a dolgozók kérték földdel rendelkező társaikat, hogy adják el vagy adják bérbe földjeiket. *Bakos* Sándor 3 hold, *Végh* József, a szegedi osztálymérnökség dolgozója pedig 7 hold földjét ajánlotta fel, de tovább sorolhatnánk öntudatos dolgozóinkat.

Ki kell szélesítenünk a különféle munkaversenymozgalmakat, döntő mértékben pedig a sztahánovista mozgalmat, még jobban törekednünk kell a minőségi munkára, az önköltségcsökkentésre, az anyagtakarékosságra.

Szélesítsük ki, hogy sikeresen vívhassuk meg téli forgalmunkat, a gazdag szovjet tapasztalatok alapján átvett mozgalmakból, a *„négyes kapcsolt"*-mozgalmat

Segítsük azokat a munkástársainkat, adjuk át nekik munkamódszereinket, akik a vontatási, kereskedelmi és szertári szolgálatnál dolgoznak és most, december közepén kerül szolgálati águknál bevezetésre az alapbéremelés és normarendezés. Nekünk már vannak tapasztalataink a szeptemberi normarendezésről, láttuk, hogy az öntudatos dolgozók milyen hamar érték el és teljesítették túl normájukat. Ahogy ezt elérték, ezt a tapasztalatukat adják át a három szakszolgálat dolgozóinak, hogy lényegesebb keresetcsökkenés nélkül érjék el régebbi bérüket.

Ezek a feladataink. Ezeket kell megoldani. Erre kötelezünk bennünket a II. Békevilágkongresszus határozatai. Arra kötelezneknek, hogy még szívósabban és még keményebben vívjuk harcunkat az ellenséggel, a jobboldali szociáldemokratákkal, a klerikális reakcióval, a háborúra uszító amerikai imperialisták belső ügynökeivel szemben. Leplezzük le és semmisítsük meg őket, hogy senki se állhasson boldog jövőnk elé.

Arra kötelezneknek bennünket a varsói II. Békevilágkongresszus határozatai, hogy sztahánovista munkalendülettel folytassuk harcunkat az ötéves terv mielőbbi megvalósításáért, a szocializmus építéséért, a békéért, amely záloga annak, hogy minél előbb megteremtsük hazánkban Pártunk segítségével a szocialista vasútat.

A termelési értekezletek már mutatják Pártunk nevelőmunkájának eredményét és azt, hogy a dolgozók a vasút gazdáinak érzik magukat

A november 19—26. között megtartott termelési értekezleteknek két alapvető, jellemző vonása volt: az egyik jellemzője az volt, hogy vasutas dolgozóink között mindinkább megmutatkozik Pártunk nevelő munkája, ezért a dolgozók mind nagyobb számban vesznek részt az üzem vezetésében, az üzem vezetésének ellenőrzésében és mindjobban tapasztalható az, hogy a dolgozók az üzem tényleges gazdáinak érzik magukat.

A második jellemzője az értekezleteknek az volt, hogy sok olyan szakvonali vezető tartott beszámolót, akik még nyilvánosság előtt nem szerepeltek, mely rányomta bélyegét mondanivalóira.

A termelési értekezletek komoly eredményeket hoztak

Az eredmények között kell elsősorban megemliteni a bizalmihálózatok munkájának megjavulását.

A bizalmiakkal való rendszeres foglalkozás, a bizalmiak nevelése eredményezte azt, hogy sokkal nagyobb gondot fordítanak a hozzájuk tartozókkal való foglalkozásra.

Sokkal nagyobb számban vettek részt az értekezleteken a dolgozók és felszólalásaikban nagyfokú aktivitásról tettek tanuságot. A dolgozókat érdekli az üzemi termelési eredmények alakulása és konkrétan foglalkoznak a szűk keresztmetszetek kiküszöbölésével. Az Északi fűtőház dolgozói például, kevés kivételtől eltekintve, közel harmincegy felszólaló tett konkrét javaslatot a hibák kiküszöbölésére.

A felszólalások nagyrésze helyes és konkrét volt, ami azt mutatja, hogy a mennyiségi felszólalásokról a neveő munka hatásaként áttérnek a dolgozók a minőségi felszólalásokra. Komoly kritikák hangzottak el a szakvonali vezetőségek felé, a vezetésben mutatkozó hibák és hiányosságok miatt. Emellett rámutattak arra is, hogyan lehetne kiküszöbölni ezeket a hibákat.

Dolgozók jogos panasza a szakmai nevelés elhanyagolása miatt

Sárbogárd állomáson felszólalt Sárdi Ferenc forgalmi szolgálattevő és nyiltan megmondotta, hogy a dolgozók szakmai nevelését elhanyagolják. Javasolta, hogy alakítsanak

szakvonali tanulóköröket, ahol nagyobb mértékben elősegítenék a vasúti, sajátos feladatok megoldását

Az Északi-fűtőházban Bakos József elvtárs felvetette, hogy

a vasútnál rossz a munkaerőelosztás,

mert addig, míg az Északi-fűtőház fűtőhiánnyal küzd, Cegléden sok a fűtő és csak salakot hánynak, vagy a fűtőház takarítását végzik.

Az öntudatos, földdel rendelkező vasutasok magukévá teszik Rákosi elvtárs iránymutatását

Az értekezleteken a dolgozók konkrétan felvetették, Rákosi elvtárs beszéde nyomán, a kétlakiság kérdését.

Egyre több, földdel rendelkező öntudatos vasutas ajánlja fel az államnak megvételre a földjét.

Megértik azt, hogy az a vasutas, aki kétlaki életet él és nemcsak a vasuti szolgálatot látja el, de paraszti munkát is végez, akkor, amikor pihennie kellene, rendkívül komoly és felelősségteljes feladatát rendesen elvégezni nem tudja. Ez az oka annak, hogy az ilyen dolgozók a baleseteken keresztül komoly károkat okoznak nemzetgazdaságunknak.

A szombathelyi J. J. ÜV. és a pusztaszabolcsi fűtőháznál például a dolgozók maguk vetették fel a kétlakiság megszüntetésének kérdését és felszólalásaikban kérték a földdel rendelkező dolgozótársaikat, hogy ajánlják fel az államnak bérbe, vagy megvételre földjüket, hogy teljes odaadással vehessenek részt a szocializmus építésében a vasúton. Bakos Sándor raktári munkás például 3 hold, Végh József, a szegedi osztálymérnökség dolgozója pedig hét hold földjét ajánlotta fel, hogy a számos példa között említsünk valakit.

Nagy lelkesedéssel segítik vasútasaink a hős bányászok széncsatáját

A termelési értekezleteken a széntakarékossági mozgalommal kapcsolatban, öntudatos dolgozóink ezrei csatlakoztak Tóth III. János Kossuth-díjas, sztahánovista főmozdonyvezető felhívásához, hogy a nagyjelentőségű mozgalomból kivegyék részüket. Bakos József mozdonyvezető például ötszázalékos, a bátaszéki fűtőház dolgozói ugyancsak ötszázalékos, míg

Földi Sándor ifjúsági brigádja 20 százalékos szénmegtakarítást ajánlott fel, hogy ezzel is segítsék hős bányászaink széncsatáját.

Az elért eredmények mellett komoly hibákat is láttunk

A jó eredmények egyben még élesebben vetették fel a hibákat és hiányosságokat.

A központ, a területi titkárság és az üzemi szervezetek funkcionáriusai

nem fordítottak kellő gondot a termelési értekezletek előkészítésére és megszervezésére.

Súlyos hiányosság az is, hogy az egyes ÜB-nek nincs meg a kapcsolata a szakmai vezetőkkel és egymástól elszakadva végzik feladataikat. Nem segítették az ÜB-titkárok a szakvonalbeli reszortvezetőket a beszámolók elkészítésében, abban, hogy a hibákat leszűrve, megtudják határozni a további tennivalókat.

Ez volt az oka annak, hogy sok üzemrészben teljesen értéktelen, elvont

(Folytatás a 2. oldalon.)

Várnai Károly munkásleyelezőnk írja:

„Ebben a levelemben beszámolok főműhelyünk első tervévének eredményeiről és azokról a hiányosságokról, amelyek akadályozzák munkánkat"

„Ebben a levelemben beszámolok főműhelyünk első tervévének eredményeiről és azokról a hiányosságokról, amelyek akadályozzák munkánkat.

A Dunakeszi Járműjavító ÜV-nek 1950-ben kettős feladata volt. Egyfelől, az ország területén még található roncsolt állapotban lévő és újjáépítésre váró személykocsiknak kéthármadrészben való felépítése; másfelől, a forgalomban lévő személykocsik megjavítása (fővizsgálata).

Üzemünk dolgozói megértették, hogy a Párt és az ország dolgozó népe nut vár tőlünk,

üzemi tervünkkel szemben ellentervet készítettünk.

úgy, hogy október 31-re az előirányzott személykocsi újjáépítéses programmunkat befejezzük és ezzel döntően hozzájáruljon országunknak ahhoz a célhoz, hogy a személyszállító vonatokból a teherkocsikat minél hamarabb kivonjuk.

Újjáépítési tervünket október 31-én sikeresen befejeztük. Üzemünk dolgozói *Rákosi* elvtárs szabadulásának tízéves fordulójára vállalták, hogy elkészítik a háromszázadik újjáépítéses és ezredik fővizsgás kocsit.

Ezt a vállalásunkat kellő időben sikeresen befejeztük. November 7-én, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33-ik évfordulóján terven felül elkészítettük a tizenkilencedik újjáépítéses kocsit és az ütemterven felül a hasonkettedik fővizsgát.

Ezeket az eredményeket úgy értük el, hogy jó politikai felvilágosító munkával alapszervezeteink és műhelybizottságaink népnevelőkön és bizalmiakon keresztül megszervezték a felajánlásokat és a hosszúlejáratú versenyszerződésre a dolgozók 97 százalékát beszervezték.

Fizikai dolgozók és műszaki vezetők összefogásának, együttműködésének eredménye az új normák megdöntése és túlszárnyalása volt.

Az őszi forgalom versenyének első havi kiértékelése alapján az üzem termelékenysége eddig nem tapasztalt lendületet vett.

Üzemünk műhelyátlagosa: szeptember és október hónapban együttesen 121.6 százalék. Az osztályok közül a kocsiosztály érte el a legnagyobb eredményt, 122 százalékkal.

A „*Közlekedés*" legutóbbi számában *Horváth* Lajos elvtárs számolt be a kiváló teljesítményt elért dolgozókról, akik sztahánovista lendülettel, jó munkájukkal lehetővé tették az üzem élrekerülését. Ez a munkalendület a műszaki vezetők jó szervezési munkájában is megmutatkozik, *Tocsik* Károly, *Schneider* Pál, *Fekete* József osztályvezetők fej-fej mellett haladva, nemes versenyben állnak egymással.

Ilyen eredményeket csak olyan be yen lehet elérni, ahol az

elméletet a gyakorlattal összekapcsolják.

Mérnökök és munkásvezetők együtt egy egészet képezve, a szervezés kivitelezés jó eredményeit biztosítják.

Az év elején sokat beszéltünk és tervezgettünk a személykocsi javításának szalagrendszer szerű megszervezéséről. Előfordult *Szikra* elvtárs könyvét, ekkor javasolta *Kállo* Imre vállalatvezető elvtárs, hogy szervezzük meg ezt a munkát, elgondolását tett követte és az újjáépítéses kocsik most már szalagszerű munkáron keresztül épülnek. Ennek a szervezési munkának eredménye lett az, hogy újjáépítéses vonalon az évi tervünket két hónappal hamarabb be tudtuk fejezni.

De komoly lemaradás mutatkozott a félévi zárlatnál a fővizsga vonalán, ekkor merült fel az a gondolat, hogy fővizsgajavításra egy csőalakú műhelyt építsünk, ennél a csőműhely-építésnél, és a munka megszervezésénél *Kurilla* Lajos műszaki igazgató és *Fekete* József osztályvezetők elgondolásai alapján jártunk el.

Ma már csőműhelyünkben a szalagszerű munka megindult, ezt

a műhelyrészt december 21-re, Sztálin elvtárs 71-ik születésnapjára fogjuk teljesen felszerelni.

A fővizsga-vonalon ebben az évben még 400 darab kocsit kell megjavítanunk.

Ennek a munkának a kiteljesítése érdekében a legutóbbi béke-szerdán két alvázlakatos-brigád vállalta a napi 2—2 darab személykocsi alvázmunkáinak felemelését 3—3 kocsira. Ezt a vállalásukat már az első nap túlteljesítették és azóta is tartják.

A vállalásnak a biztosítására alapszervünk és műhelybizottságunk komplex-brigádot szervezett a társszakmákkal. Bevonták a cserejavítókat, kovácsokat és a kerékesztergályosokat.

Eredményeinket csak úgy tudjuk elérni, hogy a hibák állandó kijavításával termelési eredményeinket javítani tudjuk.

Békebizottságaink a stockholmi békekongresszus határozata után konkrét munkával segítették elő a termelést.

Az országban először Dunakeszin szervezték meg a béke-szerdákat, hol hétről-hétre több és jobb munkával tevőlegesen segítik elő a szervezett békemozgalmat. Az első béke-szerda június 7-én volt és azóta ütemesen minden béke-szerdán 20—25 százalékkal emelkedik a termelés.

Az üzem versenyrendülete és a béke-szerdák hétről-hétre ismétlődő mozgató ereje állandóan ébren tartja és magával ragadja azokat is, akik eleinte kétkedve vagy közönyösen nézték a munka hőseinek harcát, az élmunkásokét, sztahánovistákét és az újítókét.

A béke-szerdák megszervezése az anyagtakarékossági mozgalomban megszüntette a kampányszerűséget. Június 7-e óta a mai napig 400.000 forint értékű fát, vasat és különböző anyagokat takarítottunk meg, ebből az anyagból havonta két roncsolt személykocsit építettünk újjá, összesen 12 darabot.

Üzemünk terven felüli vállalása a következő: 1950. évben még 100 darab újjáépítéses kocsit vállaltunk, azonkívül a kötelezáson felül még 100 darab fővizsgás kocsit javítottunk meg. Ezt a vállalásunkat december 21-re fogjuk befejezni.

A műhelybizottságok titkárai a szervezési munkában hónapról-hónapra jobb eredményeket mutatnak fel.

Már a bizalmiak is aktívan részt vesznek a termelést előmozdító eredmények szervezésénél.

Termelési értekezleteken és szakszervezeti napokon a dolgozók által javasolt elgondolásokat vagy panaszokat műhelybizottságaink orvosolják, vagy átbeszélve az üzemi bizottsággal, az üzemi háromszög elé terjesztik.

A Sztahánov-mozgalom kifejlesztése érdekében szakmai továbbképző tanfolyamokat szerveztünk.

Élmunkásaink és sztahánovistáink munkamódszerátadás formájában foglalkoznak a gyengébb szaktudású elvtársakkal, céljuk, hogy az év végére az új normával minden dolgozó elérhesse a 100 százalékot.

A műszaki szervezés hibájának róluk fel azt, hogy még mindig nem tudták megszervezni az egyenletes, folyamatos munkaadagolást, a hónap elején egyes üzemrészeken kevés a munka, viszont a hónap végén az összetorlódott munkát csak túlórával tudjuk kiegyensúlyozni.

A munkafegyelem terén is mutatkoznak még lazaságok. Sok a beteg az igazolatlan távollevő és a balesetek száma is még mindig nagy.

Eredményeinket a Párt irányításával és a szakszervezet segítségével értük el.

Hibáinkat is a Párt útmutatásával és a szakszervezet segítségével fogjuk megjavítani. Dolgozóink már értik, mit vár tőlük a Párt, miért kell többet és jobban dolgozni, miért kell minél hamarabb országunkat politikailag és gazdaságilag megerősíteni, miért kell országunkat erős várrá építeni a béke frontján.

Üzemünk jelvényünket szeretettel, megbecsüléssel tűzzük kapunkra és igérjük, az összes dolgozók nevében, hogy a Párt és a nép kormánya a Dunakeszi Járműjavító ÜV dolgozóira minden körülmények között számíthat."

Hogyan lett Kocsis Sándor sztahánovista?

Apám egyszerű napszámos volt, mint gyerek mindig azt láttam, hogy fáradt és elkeseredett.

Aztán nőttem, rájöttem, ez azért van, mert a munkásnak nincs semmi becsülete. Ezt magamon is tapasztaltam, mint napszámos dolgoztam a monori kefegyárban és bármilyen jól dolgoztam, nem volt semmi becsületem. 1944-ben a szovjetunióba kerültem, mint hadifogoly, ott mint rakodómunkás dolgoztam, ott láttam az észszerű munkát és azt, hogy a munkást megbecsülik.

Amikor hazajöttem, a vasúthoz kerültem, mint raktári munkás, itt láttam, hogy nálunk még mindig a régi munkamódszerekkel dolgoznak.

A Párt állandóan rámutatott a munkában előforduló hibáinkra és rámutatott a szűk keresztmetszetekre. Megfigyeltem, hogy nálunk a gyűjtők csak 3.2 tonna kihasználással mennek, holott egy kis újítással sokkal jobban ki lehetne használni a rakodási teret és ezzel sok üres kocsit tudnánk felhasználni más áruk szállítására. Felajánlottam, hogy a gyűjtők átlagos kihasználását 5 tonnára emelem. Legutóbb már 6.4 tonnát értem el az általam indított gyűjtőknél és ezzel az állomás átlagos gyűjtő kihasználása is 5.8 tonnára emelkedett. Kihívtam az ország többi rakodómunkásait is az 5 tonnás mozgalomban versenyre.

Ebben a munkában állandóan segítséget nyujtott nekem a Párt és Rákosi elvtárs legutóbbi beszéde, melyet a Sztahánovista Kongresszuson elmondott.

E hó 6-án megtartott üzemi értekezleten éreztem legnagyobb megtiszteltetése ért, amikor megkaptam a sztahánovista oklevelet. Éreztem, hogy ezt a nagy kitüntetést a Párttól kaptam becsületes munkámért.

Új ember lettem, a munka hőse, de tudtam, hogy ez engem még több és jobb munkára kötelez és csak akkor leszek méltó az elismerésre, minél több munkatársamnak átadom a munkamódszeremet. Mindjárt hozzá is fogtam, üzemünkben eddig hat csapatnak adtam át munkamódszeremet és még 18-nak adom át, így akarom a munka termelékenységét emelni és ezzel több üres kocsit lehet megtakarítani, hogy az őszi nagy csúcsforgalmat le tudjuk bonyolítani.

Van állomásunkon és országszerte egy másik, a rakva-rakott mozgalom, mely szépen fejlődik, de szerintem a be- és kirakási munkák megjavításával ugyanolyan méretekre lehetne fokozni, mint az öttonnás mozgalmat.

Elhatároztam, hogy ebbe a munkába bevonom a többi sztahánovista társaimat és minden egyes dolgozót, így a Párt vezetésével egy emberként erősítjük a békefrontot, és építjük a szocializmust.

Szabadság!

Kocsis Sándor
berakómunkás,
Budapest, Nyugati-pu.

„Ne idegesítse a főintéző urat, várjon kinn az udvaron"

— *Mit tapasztaltam a Nyugati-szertár VI-os raktárában* —

Szinte hihetetlen az az állapot, ami még ma is — 1950 végén, felszabadulásunk hatodik évében — egyes helyeken uralkodik.

A Nyugati-pályaudvari szertár VI. raktárában tapasztaltak azt a benyomást keltik, hogy a letünt kor — még nem is tünt el egészen... *Bürokratikus ügyintézkedés, „úr" megszólítás stb. jellemzi a szocializmus felé haladó vasútunk ezen hivatalát.*

A falakon, bármerre nézünk, feliratok olvashatók: *„Munkaversenyben vagyunk!"* — Jól esik a szemnek olvasni ezeket a jelmondatokat, mert méltán azt gondolhatjuk, hogy ahol ennyire hirdetik, ott valóban *van is munkaverseny.*

Sajnos, azonban a valóság mást mutat. A vételezőknek hosszú órákat kell várni, hogy megkapjanak akár egy villanykapcsolót is. Vannak azonban olyan anyagok, melyekért gépkocsival kell menni. Például néhány tekercs rézhuzal, ami tekintélyes súlyt képvisel. Az elvtársakat legkevésbbé sem zavarja az, hogy a gépkocsi és négy ember órák hosszat vár, s az mennyi pénzt jelent és milyen nagy kiesés a termelésből.

Vegyük példának az alábbi esetet. Sürgősen szükség van a dunapentelei építkezésekhez két tekercs (kb. 50—50 kg) rézhuzalra és 500 folyóméter gumikábelre. Ennek elszállításához feltétlen gépkocsi kell és négy ember, akik az anyagot felrakják. A négy ember közül, egy magához veszi az előirányzatot és benyit az irodába.

— *Szabadság!* — köszöntésre „adjonisten" — a válasz... Azután a legközelebb ülő kartársnak megmondja, mit szeretne vételezni, s egyben felhívja a figyelmét az anyag rendkívüli szükségességére és arra, hogy gépkocsival vár az anyag kiadására. Erre a válasz az, hogy *„ez elsősorban nem rám tartozik, hanem X. Y. „úrra", másodsorban még ha repülőgéppel is van — az sem számít!"*

Erre a vételező kartárs nagyot néz, és X. Y. „úrhoz" akar fordulni, aki *„sajnos pillanatnyilag nincs a szobában".*

Itt kezdődik a várás. Végre megérkezik az *illetékes*, s vételezőnk bizalommal lép hozzá, előadva az előbbi „úrnál" már elmondottakat. A válasz itt az, hogy *„majd megnézzük van-e? Tessék várni!"* — És kartársunk vár.

Miután megunta a várást, ismételten felkéri az *„illetékes urat"*, hogy legyen szíves már megnézni; van-e az az anyag?

— *El is feledtkeztem magáról* — mondja ő, és harsányat kiált a raktár felé. A belépő dolgozó kartársnak átadja az előirányzatot azzal, hogy készítse ki az anyagot. *Tehát van anyag, meg sem kellett nézni!*

A raktári munkás hamarosan visszatér és jelenti, hogy az anyag szállításra kész. Vételezőnk örülni kezd, hogy *másfél óra várakozás után végre viheti az anyagot.* Azonban öröme korai, mert nem megy az olyan könnyen!

Most lép akcióba a volt főintéző, aki most mint segéderő dolgozik. A munkaversenyt hirdető jelmondatok mellett ott található ez is: „Nálunk a megszólítás elvtárs, vagy kartárs!"

Ennek ellenére itt mindenki „úr"...

Legtöképpen „úr" a „főintéző úr".

— *„Főintéző úr"* — kartársunk miután befejezte reggelijét, kezébe veszi az ügyet. Amint ezt vételezőnk látja, sietve odaszól, hogy az anyag már elő van készítve... Ő maga pedig már két és fél órája vár, ezért kérné az átszámítást, hogy mielőbb mehessen.

Erre kétoldalról megragadják és kifelé tuszkolják azzal, hogy „ne idegesítse a főintéző urat, várjon kívül az udvaron!"

Vételezőnk nem hagyja magát, és ismét csak aggodalmaskodik a szükséges papírok sorsa miatt. Fióknyitás, fiókzárás. Indigó kivevés, indigó visszatevés. Könyvek elővétele, könyvek eltevése. Az idő közben halad, s *már több mint három órája tart a vételezés...*

Készül a papír, készül... De meddig? — No, végre kész. A „főintéző úr" beteszi egy könyvbe és beviszi a számadói irodába. Visszajön, de üres kézzel. Ujabb fél óra, mig aláírva kihozzák. A „főintéző úr" veszi a kalapját és az okmánnyal elmegy. Vajjon hová? A szertárfőnökhöz aláíratni. Negyed óra, és már vissza is jött.

Kartársunk reményteljesen lép eléje és kéri a papírt. Még nem lehet, mert kapubárca is kell, és az okmányt helyben el kell ismerni, aláírni és lebélyegezni. Ez is megtörtént, minden kész, csak az anyagot kell felrakni, *és megtörtént a vételezés...* Ez már a könnyebbik rész, mert minden ki van készítve, a raktári munkások ellátják feladatukat.

Ime, egy példa a sok közül. Egy gépkocsi, egy gépkocsivezető, négy munkás négy teljes órát töltött el azért, *amit legfeljebb fél óra alatt el lehetett volna intézni.*

Mennyi felesleges várakozás, időkiesés a munkából, *önköltségemelés...*

Minek vannak a falakon a hangzatos jelmondatokat hirdető táblák, ha semmi sincs azokból megvalósítva... *Hol van itt a munkaverseny?* Tudjuk, hogy az okmányt pontosan és körültekintéssel kell elintézni, de mi történne sztahánovista élmunkásainkkal, ha így dolgoznának, ahogyan itt láttuk?!

Miért van kifüggesztve a megszólításra vonatkozó felhívás, ha itt mindenki „úr"?... Valószínűleg azért, mert máshol is kint van, s *külsőleg mutatni kell valamit.*

Javasolnánk az elvtársaknak, hogy próbáljanak több rugalmasságot, több akaratot vinni munkájukba. *Szüntessék meg* az uralkodó bürokráciát és próbáljanak meg gyorsan és jól dolgozni! *Tudjuk, hogy ez így is lesz!*

Elvtársi üdvözlettel:

Szemerey Iván,
a Közlekedés levelezője

(Folytatás az 1. oldalról.)

és a problémákkal egyáltalán nem foglalkozó beszámolókat tartottak. Ezek a rossz beszámolók nagymértékben rontották a termelési értekezlet nívóját és csak az öntudatos dolgozóknak volt köszönhető, hogy ezeken a helyeken nem fulladtak kudarcba az értekezletek.

Ilyen volt például az Északi-fűtőházi beszámoló, ahol Pongrácz fűtőházi főnök nem értékelte ki az őszi csúcsforgalom tapasztalatait és

ezeknek a tapasztalatoknak alapján nem határozta meg azt, hogy mi a fűtőház feladata a téli forgalomban

Valahogy úgy hatott ez a beszámoló, mintha az Északi-fűtőházban minden rendben menne és semmi hiba sem volna. Ugyanez volt a helyzet a bálaszéki fűtőháznál is, ahol hasonlóan elvont beszámolót tartottak.

A szakmai vezetők sok helyen rosszul viszonyultak az értekezlethez

Súlyos hiányossága volt a termelési értekezleteknek, hogy meglehetősen sok helyen rosszul viszonyultak egyes szakmai vezetők a termelési értekezletekhez. Előfordult például, hogy egyesek a beszámoló megtartását az utolsó pillanatban lemondták és így vagy az UB-titkárnak, vagy a műhelybizottság titkárának kellett azt megtartani. Ilyen volt például Bakó László vecsési főpályamester, aki a beszámoló megtartását rábízta a műhelybizottsági titkárra, maga pedig elment a vendéglőbe, ahonnan az értekezlet végére illuminált állapotban tért vissza. A Debreceni Járműjavító ÜV.-ben pedig Szőcs József főművezető tagadta meg az értekezlet megtartását, azzal a megjegyzéssel, hogy őt

nem érdekli semmiféle értekezlet.

A vizsgálatot természetesen megindították az ügyben. Ugyancsak az ellenség aknamunkája mutatkozott egyes felszólalásoknál, amikor a termelési értekezletnek figyelmét

bakancs- és burgonyaügyekre akarta terelni.

Például a Terézvárosi Osztálymérnökségen Szabó Kálmán felvetette bakancsok és cipőtalpak kérdését. Az Északi Járműjavító ÜV. könyvelő-osztályán Szabó János osztályvezető azt a kijelentést tette, hogy

„a nők nem érnek semmit, maradjanak a főzőkanál mellett,

mert aki a főzőkanál mellől jön, az nem tud komoly munkát végezni".

Hiba volt az is, hogy a dolgozók felszólalásaikban inkább csak a szakvonal hiányosságaival foglalkoztak és nem vetették fel a helyi szervezet és a szakszervezet központjának felelősségét. Ez azt jelenti, hogy a dolgozók még mindig nincsenek tisztában azzal, hogy az üzem termelési eredményeinek alakulásáért nemcsak a szakvonali vezetőség, hanem

a szakszervezeti szervek is felelősek.

A termelési értekezleteknek egyik legdöntőbb hiányossága az volt, hogy a beszámolót tartó szakvonali vezetők

csak igen kevés helyen ismertették az előző termelési értekezleten elhangzott javaslatok megvalósítását.

Nem kevésbbé volt komoly hibája az értekezleteknek, hogy egyes üzemi bizottságok az ütemtervben lefektetett kezdési időpontot megváltoztatták és így akadályozták az ellenőrzés munkáját.

Döntő hiányossága volt a termelési értekezleteknek az, hogy nem volt kapcsolatban központi kérdésünkkel, a béke kérdésével.

Megállapítható, hogy

az elkövetett hibák és hiányosságokért elsősorban a szakszervezet központját terheli a felelősség,

mert nem nyújtott kellő segítséget a területi tikárságoknak és az üzemi bizottságoknak a termelési értekezletek elő észítésében és lebonyolításában. Nem ellenőrizte munkájukat és nem fedte fel menetközben az észlelt hibákat és hiányosságokat, s így módot adott arra is, hogy az üzemek egyrészében a termelési értekezletek elcsússzanak. Ez azt jelenti, hogy a központ politikai munkatársai, még mindig nem értették meg a Politikai Bizottságnak a szakszervezetekre vonatkozó határozatát és nem alkalmazzák munkájukban.

A szakszervezet feladata, hogy levonja a termelési értekezletek hiányosságából a tennivalókat, a tapasztalatokat és hogy a Politikai Bizottság bírálata nyomán maradéktalanul végrehajtsák a Párt által rájuk rótt feladatokat.

Lapunk utolsó számát írjuk „Közlekedés" címen

Amint már arról lapunk november 25-i számában megemlékeztünk, december 15-én a közlekedés szervezett dolgozóinak egységes lapja, a „Közlekedés" az egyesülő rokonszakszervezetek közös lapja lesz. Így a Vasútas Szakszervezet új szakszervezeti lapot ad ki.

December 15-től tehát, a vasútas dolgozók régi, megszokott lapjuk, a „Közlekedés" helyett más elnevezésű újságot kapnak kézhez.

Fogadják olvasóink új néven és profiljában is új lapjukat érdeklődéssel és segítsenek bennünket az eddiginél jobb és harcosabb szellemű lap megteremtésében, hogy jó munkát végezhessünk a szocializmus építéséért, a béke megvédéséért vívott harcunkban.

A dolgozók kérésére újabb három szolgálati ágban hajtjuk végre a normarendezést

A minisztertanácsnak 1950 július 20-án, az iparban és bányászatban foglalkoztatott munkások alapbérének felemeléséről és a normák rendezéséről megjelent határozata alapján a MAV legtöbb munkaterületén megtörtént az alapbéremelés és a normarendezés, valamint a darabbérrendszerre való áttérés.

A vontatási szakszolgálatnál az átlagosnál nagyobb igénybevételt jelentő őszi forgalom zavartalan lebonyolítása érdekében nem tartottuk akkor időszerűnek a bérezés terén új rendszer bevezetését. A kereskedelmi és anyagszerkezelési szolgálatnál foglalkoztatott szállítómunkások alapbérének és normáinak megváltoztatására pedig még nem voltak meg a szükséges előfeltételek.

Most, amikor az őszi forgalom befejezéséhez közeledünk és a szállítómunkák országos normaalapjai is rendelkezésre állanak, az említett három szakszolgálati ágnál is megvalósíthatjuk a dolgozók által gyakran sürgetett normarendezést és a darabbérrendszerre való áttérést. Az öntudatos dolgozóink már Gerő elvtársnak a laza normákról és azoknak a termelékenység emelkedését gátló voltáról Pártunk Központi Vezetőségének ülésén elmondott beszéde után megállapították, hogy jelenlegi normáik jórésze elavult.

A normák elavulása különböző okokra vezethető vissza. Jelenlegi normáink egyrésze nem a modern időelemzés szabályai szerint készült, hanem a multat rögzítő és a jövő fejlődését nem szolgáló statisztikai alapon állapították meg, vagy globális időméréssel készültek és magukban foglalták a nem munkában töltött indokolatlan veszteségi időket is. Felszabadulásunk óta technikai berendezéseink egy részét megújítottuk, jobb és alkalmasabb szerszámokat szereztünk be, új munkamódszereket alkalmaztunk, átvettük a szovjet sztahánovisták tapasztalatait, röviden, termelésünk komoly fejlődésen ment keresztül. Ennek a fejlődésnek magával kellett volna hoznia a normák megváltoztatását is, azonban ez csak a legritkább esetben történt meg. A normák elavulása tehát elsősorban a fejlődés következménye, emellett azonban az ellenségeink — főleg a jobboldali szociáldemokraták — aknamunkája is közrejátszott ebben.

A laza normák nem szolgálják a termelés fejlődését, a kifizetett bérek nem állanak arányban a teljesítményekkel, a munka termelékenysége nem emelkedett, sőt, egyes iparágakban csökkent. Már pedig a szocializmus csak úgy tud győzni a kapitalizmus felett, ha a munka termelékenységének magasabb fokát éri el. Ehhez pedig a technika fejlődése mellett olyan normákra van szükség, amelyek a munka elvégzéséhez valóban szükséges időket tartalmazzák.

Az elmondottak világossá teszik mindenki előtt — aki a szocializmus építésének és életszínvonalunk emelkedésének ügyét szívén viseli —, hogy laza normáink kiigazítására feltétlenül szükség van.

Ez a normakiigazítás, illetve normarendezés a vontatási szakszolgálatnál a többi szolgálati ágaknál szeptember 1-re végrehajtott normarendezéssel azonos módon, annak tapasztalatait figyelembevéve fog megtörténni.

A normarendezés végrehajtásánál az április havi átlagteljesítményeket kell alapul venni és ezt kell általában 100%-os teljesítménynek tekinteni. Az új normaidő tehát általában az az idő, amely alatt áprilisban az egyes munkákat átlagosan elvégezték. Azokat a normákat, amelyeket áprilisban nem használtak, ehhez az időponthoz legközelebb eső később vagy korábbi hónap alapján fogjuk rendezni. Azokat a normákat, amelyekkel az áprilisi teljesítményszázalékhoz képest azóta jelentősen emelkedett a teljesítményszázalék, nem az áprilisi, hanem későbbi időszak alapján rendezzük.

A normarendezés során a normákat egyenként kell felülvizsgálni, ezért az eddig egyben elszárnolt normákat szét fogjuk bontani és a rendezést normánként külön-külön fogjuk elvégezni.

A még bevezetésre nem került szabatos normákkal áprilisra próbaelszámolást kell végezni. Ha az egyes normákkal elért teljesítményszázalékok a 100 százaléktól felfelé vagy lefelé 5%-kal térnek el, ezeket a normákat a normarendezéssel egyidejűleg be fogjuk vezetni.

Ha megállapítható, hogy valamely norma 100%-on felül való kiteljesítéséhez az átlagosnál jóval nagyobb erőkifejtésre volt szükség, a norma 100% fölé is rendezhető. Ha azonban a 100%-nál magasabb teljesítmény mögött esetleg a munka visszatartása tapasztalható, a rendezés 100% alá is történhet.

A normarendezés során tekintettel leszünk a sztahánovisták normáira, illetve részükre a normát külön fogjuk rendezni úgy, hogy az új norma a régihez viszonyítva olyan arányban legyen kevesebb, mint amilyen arányban az üzemegység átlagos teljesítményszázaléka alapján az összes normaidő általában csökken.

Az újítók, illetve az újítást átvevők normáját, ha az újítás bevezetése óta 6 hónap, illetve az újítás önkéntes átvétele óta 3 hónap még nem telt el, úgy rendezzük, hogy az újítás révén szerzett előnyeiket ne érintse.

Az itt felsorolt 100%-nál magasabbra történő rendezésnek az OMB által megállapított tűrési százalék keretein belül kell maradniok.

A rendezett új normaidők alapján történik a végzett munka mennyisége és minősége szerinti díjazás megvalósítása, valamint a mindenki által könnyen érthető bérelszámolás biztosítását elősegítő darabbérek megállapítása, amelyhez a vasipari bértarifák bértételeit alkalmazzuk.

A vasipari bértarifa bértételei magasabbak a jelenlegi alapbéreknél, tehát a normarendezéssel egyidejűleg alapbéremelés is történik. Ez az alapbéremelés azonban valamivel kisebb, mint a normarendezés következtében előálló bércsökkenés, így dolgozóinknál átmenetileg kisebb keresetcsökkenés következik be. Ez a keresetcsökkenés a többi szolgálati ágaknál, ahol a normarendezés már szeptember 1-én megtörtént, szinte teljesen elünt, mert a dolgozók többsége az új normákat pár hét leforgása alatt túlteljesítette. A vontatási szakszolgálat dolgozói részére is megvan a lehetőség, hogy a munkához való viszonyok további javításával, a munka helyesebb beosztásával és jobb szervezésével új normáikat túlteljesítsék, a keresetcsökkenést kiegyenlítsék, sőt eddigi keresetüket megnöveljék.

A kereskedelmi és anyagszerkezelési szolgálatnál alkalmazott elavult szállító-normák helyett a belső anyagmozgatási (szállítási) normaalapokból összeállított szabatos normákat vezetjük be és az eddigi normák érvényét megszüntetjük. A normaalapokból megállapított szabatos normákat a helyi viszonyok figyelembevételével fogjuk felépíteni. Amennyiben az eddig normában végzett munkákra az országos normaalapok alapján új normákat készíteni nem lehet, a meglévő normákat a vontatási szakszolgálatnál ismertetett módon fogjuk rendezni, úgyancsak az április havi teljesítményszázalék-átlagokhoz viszonyítva.

Az országos normaalapokból készült normák, valamint a rendezett normák alapján a szállítóipari bértarifák bértételeinek alkalmazásával történik a darabbérek megállapítása. A szállítóipari bértarifák magasabbak ez eddigi béreknél, tehát az új, szabatos normák bevezetésével egyidejűleg az alapbérek is emelkedni fognak. Az alapbérek emelkedése dacára is számítani kell bizonyos mértű átmeneti keresetcsökkenésre, amely azonban a már említett módon rövid idő alatt kiküszöbölhető.

A normák rendezése és az országos normaalapokból felépített szabatos normák bevezetése jótékony hatást fog gyakorolni a termelékenység emelkedésére. Minden öntudatos dolgozó kötelessége, hogy ebben a munkában segítségére legyen kormányzatunknak és lehetővé tegye a szocializmus építésének meggyorsítását avval, hogy munkája termelékenységének emelésével terme'ésünk minél nagyobb eredményeket mutathasson fel.

Rákosi elvtárs útmutatása alapján a szakszervezet Központi Vezetősége tárgyalta a termelés, az ellenség elleni harc és a szakszervezet megerősítésével kapcsolatos tennivalókat

November 28-án ült össze a szakszervezet központi székháza tanácstermében a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete Központi Vezetőségének értekezlete, hogy *Rákosi* elvtárs október 27-én a Központi Vezetőség ülésén mondott beszéde útmutatásával megtárgyalják a termelés, az ellenség elleni harc és a szakszervezet megerősítésével kapcsolatos tennivalókat.

Németh István elvtárs, a szakszervezet főtitkárhelyettese tartott beszámolót. Beszédében részletesen kitért a bel- és külpolitikai helyzetre, majd hangsúlyozta, hogy a varsói Békevilágkongresszus megmutatta, hogy a munkásáruló angol kormány minden mesterkedése ellenére is elvégezte azt a feladatát, amiért Sheffieldben ült volna össze.

Beszéde további során számos hiányosságot sorolt fel és megvilágította azok megjavítási módját. Elmondotta, hogy a munkaverseny nincs eléggé megszervezve,

a munkaverseny nincs központilag irányítva és nincs biztosítva mindenhol a verseny nyilvánossága.

A vállalások nem az üzemi tervre épülnek és nagy részük elszakad a gyakorlati élettől. A szakszervezet nem foglalkozott szervezetten a munka hőseivel, a sztahánovistákkal. Nem vették kellően igénybe a műszaki értelmiséget. A verseny adminisztrálásában óriási bürokrácia tapasztalható. Fel kell használnunk — mondotta — a szűk keresztmetszetek felszámolására az új üzemi elszámolási rendszert, a versenyvállalások megtételénél.

Nemcsak ideológiai, hanem szakmai vonalon is kemény és szívós harcot kell folytatni a vasútnál uralkodó maradiság ellen. A növekvő feladatoknak csak úgy tudunk megfelelni, ha funkcionáriusaink

szakmailag is továbbképzik magukat. A sajtóban érvényesülnie kell a bírálat hangjának a központ felé éppenúgy, mint az üzemi bizottságok felé.

Németh elvtárs ezután arról beszélt, hogy a vasút előtt lévő állandó feladatok mellett időszakos feladatok is vannak, mint például a különböző évszakok forgalmai. Éppen ezért ezekre az időszakokos feladatokra kell a versenyt beindítani és ezeknek a feladatoknak végrehajtására kell mozgósítani a dolgozókat.

Most dolgozzuk ki — mondotta — a téli forgalom versenyszempontjait, hogy ennek alapján az őszi csúcsforgalom befejezése után, a vasutas munka hősei harcba indulhassanak a téli forgalom győzelmes befejezéséért. A téli forgalomban súlypont lesz a négyes szovjet tapasztalat alapján képzett, úgynevezett kapcsolt mozgalom, amelyet kiegészítünk a mosástól mosásig való mozgalom fejlesztésével.

Németh elvtárs azután az anyagtakarékosságról, a minőségi munkáról és arról beszélt, hogy kíméletlenül meg kell semmisítenünk a sorainkban megbúvó ellenséget, amely fékezni próbálja a szocializmus építését, versenyünket, a szocialista vasút megteremtését. Majd bejelentette, hogy

december 17-én és 18-án, az öntudatos vasutas dolgozók kérésére, a kereskedelmi, a szertári és vontatási szolgálatnál is bevezetésre kerül az alapbéremelés és végrehajtják a normarendezést.

Ezt a munkát össze kell kapcsolni a téli forgalom sikeres lebonyolításával. Németh elvtárs hangsúlyozta, hogy az említett három szolgálati ágnál bevezetésre kerülő normák, illetve normarendezések átmenetileg keresetcsökkenéssel fognak járni, ugyanúgy mint ahogy az ősszel végrehajtott normarendezés után történt más szakszolgálatnál. — A példa azonban előttünk van — mondotta. — Az öntudatos dolgozók megmutatták, hogy az új normákat nemcsak teljesítik, de rövid idő alatt túl is lehet teljesíteni. A három szolgálati ág dolgozói sem fognak lemaradni azok mögött a szolgálati területek mögött, ahol már szeptemberben bevezették ezeket az új normákat. Ugyanúgy fognak cselekedni és tapasztalatcserével, új munkamódszerek bevezetésével nemcsak teljesítik, hanem túlteljesítik a normáikat. Ezzel pedig nemcsak keresetcsökkenésüket hozzák be, hanem még több keresethez is jutnak a dolgozók.

Végül a szakszervezeti központ megerősítésével foglalkozott és itt kitért a bizalmihálózat megerősítésének szükségességére is. Beszéde végén bejelentette, hogy december 15-én kerül sor arra, hogy a hajósok, a MÁVAUT és az IBUSZ dolgozói egy egységes, új szakszervezetbe tömörüljenek a gépjárművezetőkkel, a közúti közlekedés dolgozóival és a szállítómunkásokkal: a Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szakszervezetébe.

A referátum elhangzása után megkezdődtek a hozzászólások, amelyek azt célozták, hogy a Szakszervezet Központi Vezetősége a Párt irányításával még jobban és még harcosabban vegye ki részét az elkövetkezendő feladatokból.

A Központi Vezetőség értekezletén résztvett *Horváth* János elvtárs, a Vasutpolitikai Osztály vezetője is, aki felszólalásában ismertette azokat a feladatokat, amelyeket a Központi Vezetőségnek a legközelebbi időben kell megoldania és segítséget nyújtott a vezetőségnek ahhoz, hogy munkáját még eredményesebben fejthesse ki.

„A Békevilágkongresszus példátlan erővel bizonyította be, hogy az öt földrész emberei meg tudják érteni egymást, el tudják űzni a háború rémét és fenn tudják tartani a békét"

Amint köztudomású, az amerikai imperialisták zsoldjában álló munkásáruló angol kormány aljas módon megakadályozta azt, hogy a Béke Hívei II. Világkongresszusát az angliai Sheffieldben tartsák. Nem számoltak azzal, hogy a világ haladó népeinek békeakaratát, a hatalmas Szovjetunió vezette béketábort ma már semmiféle erő fel nem tartóztathatja a győzelem felé vezető útján. Egyre nő azoknak a békeszerető millióknak a száma, akik harcosan — ha kell, fegyverrel is készek arra, hogy érvényt szerezzenek a békének a háborúra uszító amerikai imperialistákkal és csatlósaival szemben. Hiába tagadta meg tehát az angol kormány a beutazási engedélyek kiadását. Ezzel ismét csak bebizonyították az imperialisták angol lakájai, hogy háborúra spekulálnak.

A Békevilágkongresszus 80 nemzet 2000-nél több küldöttének történelmi jelentőségű tanácskozását a lengyelországi Varsóban tartották meg. A kongresszus hatalmas munkát végzett a békefront további erősítésében és óriási csapást mért az imperialistákra.

A Béke Hívei II. Világkongresszusa november 22-i záróülésén hatalmas többséggel szavazta meg a világ népeihez intézett kiáltványt és az ENSZ-hez intézett felhívást. Az óriási jelentőségű dokumentumok ellen csupán hárman szavaztak, ketten pedig tartózkodtak a szavazástól, míg a többi delegátus óriási lelkesedéssel tette magáévá a két felhívást és valamennyien új erőt merítettek belőle, mint ahogy a világ békét kívánó népei is új erőt merítenek belőlük a további békeharcra.

A Béke Hívei II. Világkongresszusának kiáltványát a világ népeihez, az alábbiakban közöljük:

„Az emberiséget háború fenyegeti. A háború egyaránt fenyeget gyermekeket, nőket, férfiakat. Az ENSZ nem váltja valóra a népek reményét, nem biztosítja a békét és a nyugalmat. Az emberek élete és az emberiség minden vívmánya veszélybe került. A népek nem adják fel a reményt, hogy az ENSZ visszatér azokhoz az elvekhez, amelyeknek alapján létrehozták, azért, hogy biztosítsa a nemzetek szabadságát, békéjét és egymás kölcsönös megbecsülését. A világ népei önmagukra, saját jóakaratukra és eltökéltségükre építik reményeiket. Minden felelősségtudatos és komoly ember tudja: aki azt meri állítani, hogy a háború elkerülhetetlen — rágalmazza az emberiséget.

Ti, akikhez a Béke Hívei II. Világkongresszusára nyolcvan államból érkezett kétezer küldött, ezt a kiáltványt intézi, ne feledjétek el, hogy a békeharc a ti küzdelmetek. Gondoljatok arra, hogy az emberek százmillióit egyesültek és ezek kezüket nyujtják felétek. Ezek az emberek arra kérnek benneteket, vegyetek részt a legszebb küzdelemben, amelyet a jövőjében bizakodó emberiség vív. A békét nem elég kívánni. A békét ki kell harcolni. Követeljük egységes akarattal, hogy vessenek véget a koreai háborúnak, amely az egész világot lángba boríthatja. Szálljunk szembe azzal a kísérlettel, hogy Németországban és Japánban új háborús tűzfészkeket teremtsenek. A stockholmi felhívást aláíró ötszázmillió öntudatos emberrel együtt követeljük az atomfegyver betiltását, az általános leszerelést és ez intézkedések végrehajtásának ellenőrzését. A szigorú ellenőrzés, az általános leszerelés és az atomfegyver megsemmisítése lehetséges — csak akarni kell.

Olyan törvényt kell kikényszeríteni, amely megtiltja a háborús propagandát. Követeljétek a parlamentektől, a kormányoktól és az ENSZ közgyülésétől, hogy fogadják el a II. Békevilágkongresszuson a béke biztosítására kidolgozott javaslatokat. A béke politikai erői, a szabad népek szavai elég hatalmasak ahhoz, hogy kikényszerítsék az öt nagyhatalom képviselőinek értekezletét.

A II. Békevilágkongresszus példátlan erővel bizonyította be, hogy az öt földrész emberei, a köztük fennálló felfogásbeli különbség ellenére, meg tudják érteni egymást, el tudják űzni a háború rémét és fenn tudják tartani a békét. Kövessék a kormányok ezeknek az embereknek a példáját, ezzel megmentik a békét!"

Induljunk harcba a vonatkésések megszüntetéséért

A szegedi dolgozók kitűnő kezdeményezése

Az őszi csúcsforgalom végéhez közeledünk. Számos tapasztalatot szereztünk „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címért folyó versenyben. A szegedi terület dolgozói megállapították, hogy az eddigi kiértékelések során

munkájuk egyik főgátlója a vonalkésés volt, döntő mérlékben pedig a személy- és munkásvonatok késése.

A szegedi MÁV Igazgatóság a pártszervezet és a szakszervezettel karöltve hozzálátott, hogy ezeket a hibákat kiküszöbölje.

A vonatkésések megszüntetése érdekében még a téli forgalom versenyének beindítása előtt a szegedi MÁV Igazgatóság versenyre hívta ki a budapesti MÁV Igazgatóságot, melynek jó munkája — köztudomásúan — az egész ország vasúti vérkeringésének alapja.

A szegedi dolgozók kötelezettséget vállaltak, hogy a budapesti dolgozók által megadott 611, 719, 717, 711, 919 és 913-as vonalakat késés nélkül fogják a szegedi területről a budapesti területnek átadni.

Ezzel szemben szocialista kötelezettségvállalásra kérték a budapesti MÁV Igazgatóság dolgozóit, hogy a 610, 720, 722, 712, 910 és 914-es számú vonatokat késés nélkül adják át a szegedi MÁV Igazgatóságnak.

Emellett szocialista munkaverseny szervezésére a többi vonatokat is szorgalmazzák a késés nélküli továbbításra. A fenti hat vonatot egyébként azért jelölték meg, mert ennek

a hat vonatnak késése például a szegedi igazgatóság területén további 88 csatlakozó vonat késését idézi elő.

A szegedi öntudatos vasutas dolgozók vállalásukkal az őszi csúcsforgalom befejezését és a téli forgalom sikeres lebonyolítását akarják biztosítani és felhasználják gyakorlati munkájukban *Sztálin* elvtárs tanítását, mely szerint *„A menetrend a vasút részére — vastörvény!"*

A szegedi dolgozók jól tudták, hogy

a vonatok rendessége nagymértékben elősegíti hős hányászaink széncsatáját is,

mert rendes közlekedés esetén a felesleges, meddő teljesítmények, gőztartások, gépácsorgások megszűnnek és nagymennyiségű szenet takarítunk meg.

Vilmányi Tibor sztahánovista esztergályos 263 százalék átlagteljesítménnyel már 1952. évi tervét kezdte meg a Landler Művekben

T. Szerkesztőség! A dicsőséges Nagy Októberi Szocialista Forradalom ünneplése után nem ültek a Landler Jenő Üzem dolgozói babérjaikon, hanem fokozottabb erővel látták a munkához, mert tudták, hogy küszöbön áll a Béke Híveinek Második Világkongresszusa melyet eredetileg Sheffieldben, Angliában akartak megtartani.

Mélységesen felháborította dolgozóinkat az a viselkedés, mely meggátolta a Béke Híveinek Második Világkongresszusát. Ez volt az indító oka nov. 16-án üzemünkben megtartott 25 békegyűlés megszervezésének. A békebizottságok titkárai és elnökei itt beszámoltak, majd dolgozóink tömeges hozzászólásukban mélységes gyűlölettel fújták el az angol bábkormány eme intézkedését, és világosan látják, hogy a dicsőséges Szovjetunió által vezetett béketábor munkáját, az imperialista agresszorok milyen eszeveszett dühvel támadják és világosan látják azt is, hogy a nyugati imperialisták háborúra törekvő céljai a világbékét veszélyeztetik.

300.000 forint értékű felajánlás a Békevilágkongresszusra

Örömmel üdvözölték dolgozóink a II. Világbékekongresszust előkészítő bizottságnak azt a döntését, hogy a legnagyobb küldöttek javaslatára Varsóban fogják megtartani a II. Békevilágkongresszust.

Dolgozóink harci lendületét igazolja az a körülmény, hogy a világkongresszus tiszteletére munkafelajánlásokat tettek és ezzel a felajánlási mozgalmat egybekötötték az üzemünk nevét viselő nagy kommunista mártír, Landler Jenő születésének 75-ik évfordulójával. Mintegy 2500 fő tett felajánlást, közel 300.000 Ft értékben. Ezzel válaszolnak üzemünk dolgozói az angol munkáspárti kormány háborús törekvéseire.

A Szovjetunióban folyó szocialista munkaversenyek jó tapasztalataiból üzemünk dolgozói már sokat elsajátítottak. Ezek segítségével egyéni versenyzőink hatalmas teljesítményeket értek el. Brigádok alakultak, komplex-brigádok létesültek, akik mind a termelékenység növelését tűzték ki célul, hogy ezen keresztül szocialista nemzetgazdaságunk erejét növeljék. Ezt a célt szolgálja az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása is. Az őszi csúcsforgalomért folyó harc folyamán, üzemünk dolgozói 100 százalékig teljesítették a reájuk kirótt tervet és most fokozottabb lendülettel állnak rá a téli forgalom sikeres lebonyolítására.

Amíg az őszi csúcsforgalom lebonyolításának feladata szocialista mezőgazdaságunk megnövekedett terménybetakarítását és iparunk tervszerű fejlődésének termékeit leszállítani, addig a téli forgalom főfeladata, hogy ötéves tervünkbe foglalt hatalmas építkezések, mint pl. a Dunapentelei Vasmű, vagy a földalatti gyorsvasút, a különböző nagy gyárakhoz és épületekhez szükséges nyersanyagok szállítását biztosítsa.

Vasutasaink látják, nagy Pártunk és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs irányítása mellett ötéves tervünk széles perspektiváját, látják, hogy a tervszerű munka nyomán életszínvonaluk egyre emelkedik és hogy ezen keresztül termelékenységük fokozásával minden erejükkel a béketábor magyarországi szakaszát erősítik.

Több dolgozónk már 1951. évvégi tervét teljesíti

Az ötéves tervünk elsőéves szakaszának sikeres végrehajtásával lezajlott és soronkövetkező felajánlási mozgalmakban az új normák megdöntésének segítségével, komoly eredményeket értek el üzemünk dolgozói. Így pl.:

Vilmányi Tibor élmunkás, sztahánovista esztergályos, aki az őszi forgalom legjobb dolgozója címért álló versenyben és azt 263 százalékkal már két hónapja tartja, tervével már 1952 január hónapjánál tart.

Alberti Gyula abronos eszt. 1951 november 15-nél tart tervében.

Holló András sztahánovista tűzkovács, brigádjával 1951 szeptember hónapban jár tervével.

Kurucz József fagépmunkás, 1951 július hóban jár tervének teljesítésében.

Farkas István teherkocsi m. szintén 1951 szeptember havi tervét teljesíti.

Kis Ferenc fémcsiszoló, 1951 július hóban, *Mucs* András sztahánovista öntő, 1951 április hóban, *Szégner* János vasöntő, sztahánovista, 1951 március hó, *Sinai* Gábor vasöntő sztahánovista, 1951 május hónapban tart tervével, és még sorolhatnánk sok olyan élenjáró dolgozót, aki megértette, hogy a békéért való harcban a teljesítmény fokozásával, illetve tervünk túlteljesítésével harcolhatunk csak eredményesen az imperialista háborús uszítók ellen.

Üzemünk öntödéje november 1-én befejezte ezévi tervét.

Mintegy 150-re tehető azoknak a száma a különböző üzemrészekben, akik az 1951. évi tervükön dolgoznak már. És számos olyan dolgozó akad, aki november havában befejezte az évi tervét.

Helyi pártbizottságunk, üzemszervezetünk, és műszaki vezetőink ezeket az eredményeket, jó politikai felvilágosító munkával még tovább fokozzák, úgy, hogy üzemünkben a sztahánovista-mozgalmat kiszélesítve, a sztahánovistáinkat egyéni-leg a politikai és szakmai továbbképzés területén foglalkoztatják. November 27-én egy gyorsvágó sztahánovista iskolát indítottunk, melyen negyven vaseszterga-lyos szakmunkás vesz részt, sztahánovista brigádot állítunk fel, és ezek köré a brigádok köré gyengébb szakmunkásokat csoportosítunk, hogy sztahánovistáink munkaközben gyakorlatilag képezzék dolgozó társaikat.

A sztálini műszak óta eltelt közel egy esztendő tapasztalatai megtanították arra, hogy a munkaverseny ne kampányszerű legyen, hanem egy állandóan emelkedő, tervszerű fejlődési folyamat.

Pártunk PB-nak határozata, és Rákosi elvtárs okt. 27-én megtartott beszéde tanít és nevel bennünket a munkaversenyek helyes megszervezésére és a helyi pártbizottságunk irányításával, üzemszervezetünk mindent elkövet, hogy dolgozóink széles rétegei előtt, az üzemszervezési aktívák és népnevelők bevonásával dolgozóink között az egyéni agitáció jól bevált formáját használjuk, hogy azok az eredmények, melyek ötéves tervünk elsőéves szakaszán megszülettek, még tovább fejlődhessenek.

A Landler-üzem dolgozói ezekkel az eredményekkel válaszolnak a sheffieldi békekongresszus megakadályozóinak, és még fokozottabb eredményekkel támogatják a Béke Hívei Második Világkongresszusának határozatait és minden erejükkel harcolni fognak a hatalmas Szovjetunió oldalán, a világbéke megteremtéséért.

Pártunk vezetésével előre a béke megvédéséért, ötéves tervünk sikeréért és a szocializmus mielőbbi megvalósításáért.

Vereczkei János
Landler Jenő ÜV dolgozója,
a „Közlekedés" levelezője

Termelési értekezletünk a visegrádi hajójavító üzemben

A „Közlekedésnek!" A Balatoni Hajózási Vállalat visegrádi hajójavító üzemének dolgozói november 22én tartották meg termelési értekezletüket. Az értekezletet alapos szervezés előzte meg.

Hervai József elvtárs ÜB-elnök megnyitója után az üzem telepvezetője tartotta meg beszámolóját, aki részletesen foglalkozott a termelési feladatokkal, a nemzetközi és belpolitikai helyzet kérdéseivel. Hangsúlyozta, hogy hiába minden gyalázkodó magatartás az imperialisták részéről, a hatalmas Szovjetunió és a *Sztálin* elvtárs vezette béketábor a varsói Békevilágkongresszus után még szilárdabban, még bevehetetlenebbül áll a háborúra uszító imperialistákkal szemben.

A telepvezető beszámolt az üzem 1950. évi tervének eddigi eredményeiről és a dolgozók nagy lelkesedése közben jelentette be, hogy

vállalatuk 23 fokozatú élüzem lett és 1950. évi tervüket október 31-re már 100.7 százalékra teljesítették.

Feladatul tűzte ki a dolgozók előtt, hogy a Párt útmutatása alapján, a szakszervezet segítségével tovább szélesítsék munkaversenymozgalmukat, ahol bizonyos elmaradás mutatkozik.

A beszámoló után az üzem dolgozóinak hatalmas lelkesedése közepette **felajánlásokat tettek Sztálin elvtárs születésnapjára.**

Elsőnek *Muskál* Gyula sztahánovista hegesztő szólalt fel. Önkritikát gyakorolt. Elmondotta, hogy ajándóan 120—125 százalékot teljesít, de hibája az, hogy dolgozótársaival nem igyekezett az elvtársi viszonyt kiépíteni. Igéretet tett arra, hogy meg fogja javítani kapcsolatait munkatársaival. *Sztálin* elvtárs születésnapjára vállalta, hogy teljesítményét 130 százalékra emeli, majd kihívta a BHV siófoki üzemének hegesztőit párosversenyre.

Utána *Dudás* István lakatos, *Schüll* István asztalos, *Pankovics* Károly festő pedig üzemcsoportjuk nevében vállalták, hogy az építés alatt álló egyik motoros és elevátor munkáit úgy szervezik meg és olyan sztahánovista lendülettel végzik, hogy

mindkét hajót Sztálin elvtárs születésnapjára teljesen kész állapotban vízrebocsátható legyen.

Utánuk az üzem iparostanulói párosversenyre hívták ki a siófoki részleg iparostanulóit. *Pankovics* Károly a festőket, *Delacasse* Jenő pedig a siófoki munkatársakat.

Ezután *Hervai* József elvtárs javasolta, hogy hívják ki a siófoki üzemet versenyre. A verseny célja az, hogy melyik üzemrész teljesíti magasabb százalékban túl ezévi tervét december 21-re.

A javaslatot a dolgozók a Szovjetunió, szeretett *Sztálin* elvtársunk, majd Pártunk, a *Rákosi* elvtárs forró ünneplése közepette elfogadták.

Schwarzenberger István hegesztő végül határozati javaslatot terjesztett a termelési értekezlet elé, amelyben igéretet tesznek arra, hogy az év hátralévő részében még nagyobb lendülettel fogják kiverni részüket a munkából. Áthatva attól a gondolattól, hogy termelékenységük emelésével a szocializmus építését, a béke ügyét fokozottabban szolgálják, vállalták, hogy a világbéke őrének, *Sztálin* elvtársnak születésnapjáig,

december 21-ig ezévi tervüket 115 százalékra fogják teljesíteni.

A határozati javaslatot nagy éljenzés közepette fogadták el az üzem dolgozói és fogadalmat tettek, hogy még ezt a felajánlásukat is túlfogják teljesíteni, mert tudják, hogy ezzel is a békeharc sikeréért harcolnak a háborús uszítók ellen.

Szabadság!

Bálint István,
a BHV dolgozója
a „Közlekedés" levelezője

Újból szabályozták a háztartási tüzelőanyagellátást

A MAV Hivatalos Lapja 62-ik száma közli, hogy 1951. évtől kezdve a MÁV-, illetve GYSEV-alkalmazottak és nyugellátottak tüzelőanyagellátását Budapesten a TÜKER, vidéken pedig a TÜZÉP veszi át. Ezzel kapcsolatban újból szabályozták az ellátás lebonyolítását.

A rendelet szerint a tényleges alkalmazottak legkésőbb december 5-ig, a nyugdíjasok pedig december 10-ig jelentsék be 1951. évre részletfizetésre kiegyenlítendő tüzelőszükségletüket.

Aki e határidőn túl jelentkezik, részletfizetésre, tüzelőanyagot nem kaphat.

1951. évtől kezdve tüzelőanyag készpénzfizetés ellenében közvetlenül a TÜKER-től, ill. TÜZÉP-ektől vásárolhatók.

Ezúton hívjuk fel a tényleges és nyugdíjas dolgozók figyelmét a határidő pontos betartására és arra, hogy

a részletfizetésre való jelentkezés esetén két mázsa fával többet szolgáltatnak ki és csak-is a részletfizetésre jelentkezett igényjogosultak tüzelőszükségletének biztosítását garantálja a TÜKER és a TÜZÉP.

A jegyzett tüzelőanyagok értékének levonása 11 havi részletben történik.

A DOMBOVÁRI TALPFATELITŐ NV dolgozói november 30-án befejezték ötéves tervük első évének kiszabott és felemelt tervét.

Ez is a dolgozó nép felemelkedését szolgálja:

Épül a kunszentmártoni vasút

„Mi, a kunszentmártoni új vasútvonal építésének dolgozói örömmel jelentjük, hogy az ötéves terv első évére kitűzött munkánkat november hó 23-án befejeztük és elhatároztuk, hogy azt ez év végéig még 15 százalékkal túlteljesítjük.

Tudjuk azt, hogy ezen cselekedetünkkel újabb csapást mérünk a háborús uszítókra és Pártunk vezetésével még inkább erősítjük a világ béketáborának erejét.

Az építés dolgozóinak nevében: Kiss Mátyás ÜB-titkár."

Kunszentmárton

Szomorú egyhangúsággal esik az eső... Ilyenkor a kubikos csak *„dangubát"* kap, mert kint dolgozni lehet tőle.

— *Csak múlna el ez az esős időszak, hogy folytathatnánk tovább a munkát* — mondja *Kiss* elvtárs. — *Szeretnénk az újabb váltalásunkat is — túlteljesíteni!* — S mosolyog hozzá magabiztosan, mint aki nagyon biztos a dolgában. Amikor emlékszik, mindig kubikos volt, ismeri a kubikos gondolatvilágát, érzésvilágát: beléjük lát és legtitkosabb gondolatukat is rögtön kitalálja...

— *Hogyan indult el nálunk a munkaversenymozgalom?* — kérdez vissza. — *Hát az úgy volt, hogy beszéltem kubikos társaimnak a máshol elért szép eredményekről.*

— *„Én se tévedek"* — *Mi is kúnok vagyunk* — kiáltotta erre Sz. Vincze András brigádvezető. *Ha ők megeszik — akkor mi is! A szentmártoni kubikosok jó munkájukról híresek országszerte...*

S így is történt, ahogyan *Sz. Vincze* elvtársunk mondotta: *megmutatták.*

Így jutottunk el 50.000 köbmétertől 150.000 köbméterig

Nézzük meg, hogy a MAV Pályaépítő és Felújító ÜV kunszentmártoni építésvezetőségének dolgozói az első tervekben szereplő 50.000 köbméter földmunka elvégzésétől, hogyan jutottak el a — 150.000 köbméterig, a 15 százalékos tervtúlteljesítés felajánlásáig?

— *Átépítményi munkát végzünk bevágásokkal és töltésekkel mintegy 28 km-es szakaszon* — mondja *Lehel Jenő* főmérnök, építésvezető. — *A fölfejlődés kezdeti nehézségei után — végül is teljes erővel megindulhatunk, s átlagteljesítményünk azóta ingadozás nélkül 116 százalék. Műszaki dolgozóink fizikai dolgozóinknak minden támogatást megadnak a munkaversenyek minél jobbani kifejlesztése érdekében. Minden dolgozónk munkaversenyben végzi munkáját.*

Ezután néhány gyakorlati dologról számolt be. A földtermelési helyeken az agyagos és homokos földréteg váltakozva fordul elő. Most a munkafolyamatokat olymódon szervezték meg, hogy száraz időben az agyagos-, esőzések után pedig a homokos rétegeket termelik ki a brigádok. Ezzel elérik azt, hogy a munkateljesítményi százalékok az esős időszakokban sem mutatnak visszaesést. Mindegyik brigád több *munkagödörben* is dolgozik.

A kovácsok kint, a munkahelyeken javítják meg a munkaközben meghibásodott szerszámokat, talicskákat. A brigádok munkahelyeinek kijelölésénél főszempont az, hogy lehetőleg mindenki az otthonához legközelebb eső munkahelyre kerüljön.

Az itt dolgozó kubikosok javarészt tiszazugiak és részben *„csongorádiak"*. A munka lendületesen folyik, amit a kimagasló eredmények is bizonyítanak. Helyenként éjjel-nappal dolgoznak. Többek között átlag napi nyolc anyagvonatot raknak meg és üritenek ki, ami egymagában 2000 köbméter földmennyiség mozgatását eredményezi.

Az itt dolgozók komoly termelési eredményeiket annak köszönhetik, hogy időben felismerték a szocialista munkaverseny-mozgalom fontosságát és azt magukévá téve — minden brigádra kiterjedő munkaversenyt szerveztek.

A vállalat központja *vándorzászló* létesítésével ösztönözte a mozgalom támogatására, amely azt azután hatalmas lökéssel vitte előbbre.

Most történt meg először *„Az építésvezetőség legjobb brigádja"* felirású díszes selyem vándorzászló odaítélése.

Nagy izgalom előzte meg a termelési értekezletet, ahol eldőlt az elsőbbség kérdése. De erről beszéljen inkább maga a legjobb brigád vezetője: *Szakál József* elvtárs.

A Szakáll-brigád kapja a vándorzászlót

— *Mind a tizennyolcunkat boldog és büszke érzés töltött el a nagy megtiszteltetés hallatára, hogy nekünk ítélték a vándorzászlót... Igaz, meg is dolgoztunk érte becsülettel! Utolsó havi átlagteljesítményünk 154 százalék volt. Most pedig — hogy elsőségünket biztosítsuk —, vállaltuk, hogy termelékenységünket tíz százalékkal még tovább fokozzuk! Ugyanakkor versenyre hívtuk ki az építésvezetőség valamennyi brigádját.*

A *Szakál-brigád* kezdeményezéséhez egyre több brigád jelenti be csatlakozását: *a kihívást elfogadjuk! — Lénárt Géza* brigádja pedig már 160 százaléknál tart... Egyre jobban kiszélesedik a vándorzászló elnyeréséért, illetőleg megtartásáért folyó küzdelem.

Papp Imre brigádja az ország összes kubikos brigádját hívta versenyre, hogy ezzel is meggyorsítsa ötéves tervünk mielőbbi teljesítését, életszínvonalunk tovább emelkedését, hazánkban a szocializmus megvalósulását.

A III. építési szakasz, — mely első helyen áll az építésvezetőség szakaszai között — legjobb brigádja *Lénárd Géza* brigádja. Ha a kéthetenkénti kiértékeléseket nézzük, akkor azt látjuk, hogy teljesítményük állandó emelkedést mutat: 139, 143, 151 százalék és ma már 161 százaléknál tartanak!

— *Mi is ki akarjuk venni a részünket a szocializmus építésének dicsőséges munkájából* — mondja *Pozsár József* kubikos. *Brigádom 127 százalékról ma már 143 százalékra emelte teljesítményét. Szeretnénk 150 százalékra tett vállalásunkat túlteljesíteni! — Szeretnénk, ha a jövő hónapban mi érdemelnénk meg a vándorzászlót...*

Az építésvezetőség összdolgozói az uzsapusztai építésvezetőség dolgozóival vannak külön is — vállalaton belüli munkaversenyben.

— *Még külön megtakarítottunk népgazdaságunk számára 260.000 Ft-ot* — mondja — *Trampits László* mérnök *Ez pedig úgy adódott, hogy észszerűsítéssel feleslegessé tettük 12.000 köbméter földmunka elvégzését, ami 26—28.000 munkaórát jelent.*

Kézdi István elvtárs pedig a nemrég megindult szakoktatásról beszél.

— *Minden építési szakaszon szerveztünk heti esti tanfolyamokat, ahol az érdeklődő dolgozók párhuzamosan kapnak politikai és szakvonali, műszaki oktatást. Egyre nagyobb népszerűségnek örvendenek ezek az előadások és több helyen a dolgozók már kérésével is fordultak hozzám, hogy hetenként többször is rendezzük meg azokat.*

A Sztahánov-mozgalom kifejlődőben van. Tekintve, hogy az építésvezetőség mindössze néhány hónapos tevékenységre tekinthet csak vissza, így itt ilyen vonatkozásban komoly eredményekről még nem beszélhetünk.

Jó politikai nevelőmunkára van szükség

A sok jó mellett bizony, akadnak hibák, hiányosságok is, amikről —, hogy azok mielőbb megszűnjenek — beszélni kell. Beszélni, s azután cselekedni: megszüntetni őket...

S. Tóth György brigádja példáját a következő eredményeket érte el a legutóbbi kiértékelés szerint: 110, 98, 77 százalék... Mi eredményezi ezt? Gyakori késve-munkábaállások, munkaidő alatti hosszú *„pipahúzások"*, beszélgetések, vitatkozások és még valami, amiről talán először kellett volna szólnunk. Amint *Rákosi* elvtárs is említette legutóbbi beszédében, úgy itt is sok még a *„kétlaki munkás"*. Szüretkor, vagy ha néhány holdnyi földjük, szőlőjük úgy kívánja — napokra otthon maradnak... Ezen kellene sürgősen változtatni.

— *„Politikai tiszt kiküldését nagyon kívánatosnak tartanám* — mondja *Mayer József* elvtárs — *a jó munka politikai megalapozása, biztosítása érdekében. Sok dolgozónkból hiányzik még a kellő fokú, helyesirányú politikai öntudat. Komoly nevelőmunkára lenne szükségünk!*

Meg kell állapítanunk, hogy a jelenlegi vezetőnk: *Sz. Vincze András* elvtárs jó kubikos, jó brigádvezető, de mozgalmi téren nem rendelkezik olyan gyakorlattal, hogy ezt a komoly feladatot jól elláthatná. Így inkább csak *papíron gyakorolja funkcióját...*

Az építésvezetőség messzemenő támogatásban részesül a járási pártbizottság, valamint a helyi párt- és DÉFOSZ-szervezet részéről.

Több helyen panaszkodtak a brigádok a — *„földkóstolókra"*... Alaposabb, körültekintőbb megállapításokat kérnek az egyes munkahelyek földosztályozásánál!

•

Épül az ország. Szorgalmas munkáskezek építik. — Nehéz földmunkában megedzett izmú, kérgestenyerű kubikosok és a műszaki irányítást végzők pedig egy cél érdekében, testvéri összefogással építik az új országot — új, szocialista vasútját...

Csengeri Károly,
a „Közlekedés" levelezője

SEGÍTSÜK A BIZALMIAKAT!

A Keleti pályamesteri szakasz bizalmi testületének javaslata

„T. KÖZLEKEDÉS! November 14-én megtartott országos ÜB-titkári értekezleten Kovács Imre elvtársunk helyesen világította meg előttünk, hogy minden a szervezettségen múlik és különösen oktatási vonalon nekünk, ÜB-funkcionáriusoknak is nagy mértékben ki kell venni részünket.

Kovács elvtárs felhívta figyelmünket, különösen pályafenntartási vonalon, hogy nagy lemaradás tapasztalható a káderekkel való foglalkozás terén. Nem tudtuk kellőképpen levinni közéjük Pártunk politikáját, a munkaverseny jelentőségét a szocializmus építésébe.

Ez a legnehezebb problémája a Keleti I-es pályamesteri szakasz üzemszervezetének, de azt hiszem más pályafenntartási szakaszoknak is.

Nálunk a munkaidő reggel 7 órától 16.30 óráig tart és a kartársak 70 százaléka naponta hazajáró. (Nagykáta, Tápiógyörgye, Tápiószele, Tápiósüly stb.). Ezeknek a kartársaknak nagy szükségük volna politikai oktatásra.

A bizalmitestület politikai képzettsége éppen az idő rövidsége miatt, nem áll azon a színvonalon, amely a követelményeknek megfelelne.

Mindezek a körülmények természetszerűleg kihatással vannak a termelékenységre, a munkaverseny további fejlesztésére.

A „Közlekedés"-hez egy javaslatot terjesztek, amit a Keleti I-es szakasz bizalmitestülete elfogadott.

A szolnoki vonalon körülbelül 50—60 kartársunk lakik, ezek a kartársak hazautazásukkal 2—2, 2—3 órát semmittevéssel töltenek el.

Javaslatom az, hogy ezen a vonalon **állítsunk be próbaképpen egy szemináriumi oktatási kocsit vagy fülkét.**

Bizonyosra veszem, hogy ez a kocsi népszerűségnek örvendene, nemcsak a vasutas dolgozók, hanem a kinti üzemek dolgozói körében is.

A fenti javaslatom természetesen vonatkozhat a hetenként közlekedő munkásvonatokra is. (Adács, Karácsond stb.)

Ezzel megtalálnánk azt az új szervezeti formát és módszert, melyet Kovács elvtársunk az országos ÜB-titkári értekezleten kihangsúlyozott, hogy szeretett Pártunk politikáját közvetlen a dolgozókig le tudjuk vinni.

Elvtársi üdvözlettel:

Németh Károly

Keleti pu. I-es szakasz, ÜB-titkár

A munkavédelmi bizottságok megalakulása elé

Pártunk javaslatára népköztársaságunk minisztertanácsa a dolgozók egészségének és testi épségének biztosítására vonatkozó törvények, rendeletek, balesetelhárítási óvórendszabályok és intézkedések ellenőrzését a szakszervezetek irányításával magukra a dolgozókra bízta.

Kormányzatunk ezen megbízatása komoly és megtisztelő feladatot jelent szakszervezetünk, üzemi bizottságaink és a dolgozó vasutasság részére. Módot és alkalmat nyújt arra, hogy a Szovjetunió példája nyomán a Szovjetunió szocialista munkavédelmének tapasztalatait leszűrve, megteremtsük népi demokráciánkban a szocialista munkavédelmet. A szocialista munkavédelem feladata, hogy biztosítsa a dolgozók szociális jogait, állandóan harcoljon a jobb, egészségesebb munkaviszonyokért, a dolgozók testi épségének megvédéséért, elősegítse a munka biztonságát, termelésünk fokozását.

Felszabadulásunk óta ezen a téren vannak eredményeink, azonban még mindig sok a tennivaló. Még mindig nagy a foglalkozásból eredő megbetegedések és balesetek száma.

Ennek egyik oka az, hogy a vállalatvezetők, igazgatók, szakszolgálati főnökségek nem tartják be az óvórendszabályok rendelkezéseit, nem ellenőrzik a munka biztonságát szolgáló rendeletek végrehajtását és így a dolgozókkal sem tartatják be azokat.

Ezen hiányosságok következménye az, hogy a GYSEV Soproni Műhelyben a felemelt és nem alápített kocsi lezuhant és összeroncsolta Soproni József vasutas-dolgozó lábát.

Ugyancsak a Soproni GYSEV Osztálymérnökségnél a pincetető építésénél a dolgozók tesi épségét védő rendelkezések figyelmen kívül hagyása következtében a tető a dolgozókra zuhant és eltörte Németh Imre kőműves lábát.

Az ellenőrzés és a védő rendelkezések hiánya következtében halt meg Debrecen Fűtőháznál Ajtai Sándor lakatos, aki csigasor nélkül szerelte be a vízszűrőt, a vízszűrővel együtt lezuhant és szörnyethalt.

Ezek az események annak is bizonyítékai, hogy a dolgozók maguk sem tartják be egészségüket és testi épségüket védő rendelkezéseket és óvórendszabályokat.

Iparunk rohamos fejlődésével szemben lemaradt balesetelhárítási technikánk fejlődése. A védőberendezések tökéletesítésével termelékenyebbé tehetjük gépeinket és ezzel elősegítjük a termelés fokozását.

Ha figyelembe vesszük, hogy szocialista vasútunk fejlődése során mind nagyobb számban kerülnek alkalmazásba nők, akiknek még nincsenek meg a tapasztalataik a gépüzem veszélyeiről, át kell éreznünk feladataink fontosságát és felelősségünk súlyát.

Feladatunk az, hogy a dolgozók egészségét és testi épségét biztosító óvórendszabályok ellenőrzését, az óvórendszabályok betartására és a védőfelszerelések használatára való nevelés munkáját a dolgozók széles rétegeinek feladatává tegyük.

Ezt a célt szolgálják a munkavédelmi bizottságok, műhelybizottsági munkavédelmi felelősök, a bizalmi csoporton belül működő munkavédelmi megbizottak. Üzemi bizottságaink mozgósítsák a munkavédelmi bizottságokba a legjobb sztahánovistákat, mérnököket, technikusokat és nagyszámban pártonkívülieket. A munkavédelmi bizottságokon keresztül ki fog szélesedni üzembizottságaink tömegkapcsolata. A pártonkívüli munkavédelmi aktívák a nevelés munkáján keresztül értékes káderekké válhatnak.

Vannak azonban, akik nem értik meg a munkavédelmi szervek létrehozásának fontosságát, lebecsülik a munkavédelmi bizottságok szerepét. Ezzel az ellenség érdekeit szolgálják.

Mint pl. a Ferencvárosi ormság ÜB-titkára, *Juhász* elvtárs, aki nem ismertette a munkavédelmi bizottság tagjaival a feladatokat, nem fektetett súlyt a munkavédelmi bizottság felelősének kiválasztására és a megalakulást sem készítette elő. Ezzel rést hagyott az ellenségnek a munkavédelem vonalán.

A most megalakuló munkavédelmi bizottságaink váljanak a termelés biztonságának éber őreivé. A dolgozók szociális jogainak megvédéséért a dolgozók egészségének és testi épségének megvédéséért folytatott harcban juttassák gyakorlatban érvényre, hogy népi demokráciánkban a legnagyobb érték az ember.

Kovacsey István

Nemzetközi hírek

(Franciaország.) A CGT-hez tartozó francia Vasutas Szakszervezet következetes harcot folytat az Államivasutak (SNCF) megcsonkítása ellen.

Az utóbbi hetek folyamán az Államivasutak igazgatósága fokozta a vasutasok elbocsátását, több fontos kocsiszínt záratott be, pl. Colmarban és a Vaires-i és Európa legmodernebb rendezőit, pályaudvarait, valamint a Creilt és a Besancont.

Az alkalmazottak egyik munkahelyről a másikra való áthelyezése állandóan napirenden van. Ez igen érzékenyen érinti azokat a munkásokat, akiknek abba kell hagyni tanult mesterségüket, hogy lapátoljanak, csákányozzanak vagy csomagot rakjanak ki.

Ha végrehajtásra kerül a Francia Államvasutak vezetősége által megszavazott terv, mely 17.000 km vasútvonal megszüntetését írja elő, több mint 100.000 vasutas válik újból munkanélkülivé (nem számítva az 1938 óta elbocsátott 60.000 vasutast).

Ezenkívül kilátás van arra, hogy a nyugdíj korhatárát öt évvel fogják hátratolni.

A vasutasok egyre erősebben reagálnak a veszélyre. Csak Páris környékén kb. 40 bizottságot választottak a vasutasok védelme érdekében. Ez a mozgalom gyors iramban terjed ki a vidékre is. A szakszervezet feladata, hogy erősítse és konkrétizálja ezt a mozgalmat, mely szoros egységben bontakozik ki a különböző szakszervezeti központokhoz tartozó munkások soraiban.

*

(Olaszország.) November 16-án az olasz kereskedelmi tengerészek 48 órás sztrájkot kezdtek a bérek emelése érdekében. A szocialista és keresztény szakszervezetek megvalósították akcióegységüket a megmozdulás során. A Francia Általános Munkásszövetség táviratban üdvözölte az egység létrejöttét. A genovai tengerészek és rakodómunkások szekszervezete 48 órás sztrájkot határidőnélküli sztrájkká változtatta át november 20-án a bérkövetelések alátámasztására. Határidőnélküli sztrájkot kezdtek szintén a trieszti kikötőben.

Ezenkívül valamennyi szakszervezeti szövetség szombaton egységesen indítottak általános sztrájkot a cremonai vidék mezőgazdasági munkásai között.

*

(Magyarország.) A magyar vasutasok tizenkét ország vasutasdolgozóival folytatnak békelevelezést. A budapesti MÁV Igazgatóság eddig negyven levelet küldött 22 különféle szolgálati helyre.

A békelevelezést a magyar vasutas dolgozók a Második Békevilágkongresszussal kapcsolatban indították el, hogy ezen keresztül és elmélyítsék a vasutasok között a proletárnemzetköziség szellemét.

Film az „500 kilométeres"-mozgalomról

Dokument filmgyártásunk legújabb alkotása az „500 kilométeres"-mozgalom megindítását és fejlődését örökíti meg. A film bemutatja Lengyel József sztahánovista mozdonyvezetőt és a többi kiváló vasutas munkamódszereit, teljesítményeit. Megeleveníti azt a harcot is, amelyet a megbúvó ellenség és a bürokrácia ellen vívtak a magyar vasút élenjáró dolgozói. A felvételekről visszatért forgatócsoport nagy szeretettel és hálával beszélt arról, milyen mesterségesen támogatták valamennyiüket munkájukban a vasút dolgozói, a Párt, a szakszervezet és a MÁV igazgatósága.

A PÁLYÁZÓK FIGYELMÉBE!

Legutóbbi lapszámunkban felhívtuk olvasóinkat, hogy pályázzanak új lapnevekkel hogy találó, lehetőleg mozgósító nevet adhassunk lapunknak.

December 1-ig többszáz pályázat érkezett szerkesztőségünkbe. Ennek kiértékelése hosszabb időt vesz igénybe. Ezért a pályázat eldöntését, illetve az eredményt új lapunkban, december 15-én tudjuk csak közzétenni. Addig is kérjük az érdekelt pályázók türelmét.

SZERKESZTŐSÉG

A kommunista újságíró felelőssége...

Általánosan ismert és megengedett gyakorlat, hogy a lapok — előzetes megbeszélés alapján — időnként átvehetnek egyes cikkeket, más lapoktól. Ebben az esetben meg kell jelölni, hogy milyen forrásból vették át az anyagot. A „Közlekedés" 1950 november 20-i számába átvettem és felhasználtam a „Szabad Nép" néhány, vasutas vonatkozású levelezőanyagát, anélkül, hogy megjelöltem volna a forrást. Ennél sokkal súlyosabb azonban az a hiba, hogy egyik levelénél a megszó ítást, amely eredetileg így szólt: „Kedves Szabad Nép!", átírtam „Kedves Közlekedés"-re. Ugyanakkor a „Szabad Nép" által a levélhez fűzött megjegyzést is szószerint leköszöltem, amivel azt a látszatot keltettem, hogy a reflexió a laptól származik. Mindezt a levél írója és a „Szabad Nép" tudta nélkül cselekedtem. A lap kiértékelésénél felszínre jött ez, a kommunista erkölccsel össze nem egyeztethető eljárási mód. Ebből az esetből levontam a tanulságot a jövőre nézve. Munkámban hasznosítani fogom Lenin és Sztálin elvtárs tanítását a kommunista újságírásról és úgy igyekszem feladataimat megoldani, mint ahogyan azt nagy példaképünk: a szovjet sajtó példázza és tanítja.

Szelecsényi István
szerkesztő

Bakos Sándor raktári munkás:

„Megfogadtam Rákosi elvtárs tanítását és 3 hold földemet felajánlom az államnak"

„Most dolgozunk olyan rendszabályon, amely az ilyen kisebb nagyobb földdel rendelkező munkásoknak lehetővé teszi, hogy földjeiket előnyös áron eladják, vagy bérbeadják az államnak és ezzel megszűnjön az a helyzet, amely őket úgy ipari munkás, mint földművelő minőségükben zavarja."

Rákosi Mátyás elvtárs beszámolója a Központi Vezetőség 1950 X. 27-i ülésén.)

„Kiértékeltem *Rákosi* elvtárs október 27-i beszámolóját. Nagyon megfogott beszédjének az a része, amely a kétlaki dolgozókról szól.

Rákosi elvtárs többek között a nehézségekről beszélt és elmondotta, hogy „az új munkások jelentékeny része a faluról került az iparba és természetes, hogy időbe telik, amíg a gyári fegyelembe beleszokik. Vagy kétszázezerre rúg az olyan ipari munkások száma, akik földdel is rendelkeznek. Ezek a munkások az aratás, vetés idején gyakran elmaradnak a gyárból és egyre zavarják a termelés menetét. Ugyanakkor éppen a gyári munka miatt nem dolgozzák meg kellő gonddal a földjeiket, ami a terméseredményeken, természetesen megmutatkozik. Ez a — hogy úgy mondjuk — kétlaki munkásréteg így egyszerre zavarja az ipar és a mezőgazdaság termelését. Érzik ezt maguk a munkások is, akik közül az utolsó időben sokan ajánlották fel az államnak földjeiket."

Ezeket mondotta többek között *Rákosi* elvtárs és úgy éreztem, hogy amit az ipari munkásokra mondott, az miránk vasutasokra is nagymértékben vonatkozik. Ezt igazolja a bányászértekezlet, ahol *Rákosi* elvtárs a bányászok mellett már a vasutasok kétlakiságát is felhozta.

Mint mindenhol, az én esetemben is döntő volt *Rákosi* elvtárs útmutatása. Már több hónapja azon gondolkoztam, hogy mit csináljak 3 hold földemmel, mert komoly fáradságba kerül annak megmunkálása és sok szabad időt igényel. Éppen azért kevés idő jutott arra, hogy családommal legyek. Az is igaz, hogy a föld megművelése után jelentkező fáradság akadályozott engem abban, hogy vasúti szolgálatomat kifogástalanul elvégezzem.

Én vasutas akarok lenni, mert szeretem a vasútat. Ugy gondolom, hogy felelősségteljes vasúti munkával jobban építem a szocializmust és erősítem a hatalmas Szovjetunió vezette béketábort.

Nincs szükségem a földre, amely Dunapentelén van és nincs messze az épülő Dunai Vasműtől. Felajánlom 3 hold földemet az államnak azért, hogy vegye igénybe a Vasműhöz épülő város felépítéséhez. Földem felajánlásával én is egyik alapítója szeretnék lenni a magyar nép büszkeségét képező nagy szocialista műnek.

Ezzel azonban nem elégszem meg, hanem azon fogok fáradozni, hogy felvilágosító munkámmal meggyőzzem munkatársaimat, kik a pályaudvaron velem teljesítenek szolgálatot és földdel rendelkeznek, hogy kövessék példámat.

Szabadság!

Bakos Sándor,
raktári munkás,
Budapest, Keleti pu. állomás."

A GYSEV Igazgatóság Vontatási Osztályának is magáévá kell tenni Pártunk útmutatását a szakmunkásképzéssel kapcsolatban

„A KÖZLEKEDÉS Szerkesztőségének! Pártunk állandóan foglalkozik a szakmunkások továbbképzésével, a szakmunkások utánpótlásával, mert a szocializmus építése során mindinkább szakmunkás hiánnyal küzdünk. Ehhez járul még hozzá az, hogy a szocialista munkaverseny kiszélesítése következtében hiány mutatkozik segédmunkásokban is.

Pártunk felhívását, Rákosi elvtárs útmutatását a GYSEV Igazgatóság Vontatási Osztálya a mai napig sem értette meg.

Például a mozdonyfűtés utánpótlásával sem foglalkozik. Jelenleg csak a rendes fordaszolgálatba beosztott fűtők állnak rendelkezésre. Amennyiben egy rendkívüli vonatot kell továbbítani vagy egy fűtő megbetegszik, akkor helyette másik fűtő, mint többletmunkás végzi el az illető dolgozó feladatát. Így fordul persze elő, hogy

egyes fűtők 400—450 óra szolgálatot teljesítenek.

És ez az, amit semmi esetre sem szabad megengedni. Megállapítottuk azt is, hogy

a Vontatási Osztály nem veszi figyelembe a dolgozók kezdeményezéseit.

Nem veszik figyelembe egyes dolgozók javaslatát, kérelmét. Például itt van *Bors* Pál a fertőszentmiklósi pályamesteri szakaszon dolgozó pályamunkás esete. Kérte a Vontatási Osztályt, hogy fűtőnek alkalmazzák mert úgy érzi, hogy ott a helye és itt fejtheti ki legjobban képességeit. Ezen a területen tudná legjobban elősegíteni a szocializmus építését.

Ezzel az egy esettel kapcsolatban is megállapítható, hogy

a GYSEV Igazgatóság területén még egyre nő a bürokratizmus, ahelyett, hogy csökkenne.

A Pályafenntartási Osztály dolgozóinál is, hasonló a helyzet: az osztályon belül is írásban érintkeznek egymással.

Bors Pál ügye természetesen így nehezen halad és annak ellenére, hogy kérelmét mindezideig már 14-en írták alá, — a mai napig sincs elintézve.

Pártunk, *Rákosi* elvtárs tanítása és útmutatása szerint szakszervezetünk harcol a bürokratizmus ellen és minden erejével oda hat, hogy az ilyen bürokrata intézkedéseket kiküszöbölje, s megnézze, hogy mennyiben van ebben az intézési módban, magának az ellenségnek a keze. Mert ki meri kétségbe vonni azt, hogy az ilyen „herce-hurca", a hosszadalmas intézés nem az ellenséget segíti-e, nem kerékkötője-e az őszi csúcsforgalom sikeres befejezésének, a téli forgalom maradéktalan végrehajtásának, s ezen keresztül a béke harcos megvédésének.

Kozák Sándor GYSEV területi titkár, a Közlekedés levelezője."

*

Bízunk abban, hogy Kozák elvtárs bírálata után a GYSEV Igazgatóság illetékes szervei megvizsgálják és megjavítják viszonyukat e kérdéshez. Szeretnénk olvasóink tudomására hozni azt is, amikor ezt a szűk keresztmetszetet felszámolják a GYSEV Igazgatóság dolgozói Pártunk útmutatásával és szakszervezetünk segítségével.

A Volga a világ leghatalmasabb vízútvonala lesz

A Volga a kujbisevi és sztálingrádi vízierőművek felépítésével hamarosan a világ legfontosabb vízi-útvonala lesz. A már meglévő úgynevezett „moszkvai-tengeren" kívül a Volgán Kujbisevnél és Sztálingrádnál is olyan hatalmas tó keletkezik, amelyeknek területe meghaladja a 10—15 ezer négyzetkilométert. Jelentős mértékben kimélyítik a Volga mellékfolyóit is és a jelenleg még sekélyvizű folyók hajózhatóvá válnak. A megváltozott Volgán újtípusú hajók közlekednek majd, melyek sokkal gyorsabbak és teherbíróbbak lesznek a mostaniaknál.

KISZELI ÉVA
— első női forgalmi szolgálattevőnk

Kiszeli Éva mult év májusában jött a vasúthoz. Szereti a vasutat. Úgy érezte, hogy a termelő munkában van a helye és itt kell megmutatnia azt, hogy méltó társa a szocializmusért, a béke harcos megvédéséért küzdő férfiaknak.

Az alkotmány biztositotta a nők számára minduzt a jogot és kötelességet, amelyet a férfiak számára biztosit. Kiszeli Éva élt az alkotmányban lefektetett jogával, de ugyanakkor szocialista hazafiságtól fütve maardéktalanul ellátja az alkotmányban lefektetett hazafiúi kötelességét is.

Nem félt a fizikai munkától. A kispesti pályafenntartásnál kezdte a vasutat. Fizikai munkás volt. Már ezzel is bebizonyitotta, hogy beváltja a hozzá fűzött reményeket és nemcsak elhatározta, de végre is hajtotta, amit akart: egyenrangú társa lett ezzel sokezer férfinak és velük együtt vette ki részét a termelékenység emeléséből, a szocializmus építéséből, a béke megvédéséből.

Mint pályamunkás, bebizonyitotta, hogy nemcsak a dolgozóknak biztositott jogokkal él, de a legkeményebb munkát is jól és gyorsan végzi.

Többször hallotta a Párt hivó szavát és nem egyszer hallgatta a magyar ifjúság édesapjának, a dolgozó magyar nép szeretett vezérének, Rákosi elvtársnak beszédét, ahol utat mutatott a nők felkarolására.

— Még élénken emlékszem — mondja Kiszeli Éva vasúti tiszt — hogy Rákosi elvtárs milyen hosszasan beszélt rólunk, nőkről, az angyalföldi naggyülésen, ahol számos példával bizonyitotta, hogy mi, nők, ugyanúgy meg tudjuk állni helyünket, akár a férfiak. Egész sor példát hozott fel Rákosi elvtárs, hogy milyen fontos pozicíókban vannak nőtársaim. Miniszter, főispán és még sok fontos pozíciót tölt be népi demokráciánkban a nődolgozó. Ma még sok nőtársam idegenkedik attól a gondolattól, hogy a termelő munkában elfoglalja az őt megillető helyét. Ez részben annak tudható be, hogy nevelésünknél fogva az elmúlt fasiszta rendszer kisebbségi érzést oltott belénk. El sem tudták képzelni magukat — és még ma is sokan vannak ilyenek — főzőkanál és otthoni egésznapos kötögetés nélkül, várva a férjhezmenést.

A felszabadulás, a dicsőséges Szovjet Hadsereg véráldozata, a kommunisták harca, megtozta számunkra is a felszabadulást. Meghozta az egyenjogúságot. Ezért soha el nem múló hálával gondolunk egyfelől a Szovjetunióra és Sztálin elvtársra másfelől a Pártra és Rákosi elvtársra.

— Én nem akartam — folytatta Kiszeli Éva — mindjárt irodában kezdeni, mint azt sok nőtársam akarta. Ez is nem más, mint a mult rendszerből ittmaradt burzsoá csökevény. Nem vagyunk mimózák. — ezt bizonyitottam be azzal, mikor fizikai munkára jelentkeztem. A munkám eredménye az lett, hogy felfigyeltek rám a Párt — és a szakszervezet Egymás után tettem le a nem épen könnyű előkészitő tananyagot, majd a vizsgákat. Ezután kerültem még a mult év őszén a Párt bizalmából a Vasúti Tisztképző Tanfolyamra, ahol ebben az évben jó eredménnyel vizsgáztam. Igy ért engem az a megtisztelő kitüntetés, hogy Magyarország első női forgalmistája lettem.

Kiszeli Éva a munkájáról nagy rajongással beszél. Tetszik neki a forgalmi szolgálattevő rendkivül felelősségteljes és nehéz, katonás keménységet, teleményességet és szivósságot igénylő munkája.

Elmondja kérdésünkre, hogy a férfiak még mindig nem barátkoztak meg azzal a gondolattal, hogy ilyen sajátosan kemény szolgálatban is, mint a vasutas szolgálat, dolgozó nőket lássanak. Még mindig bennük van a mosolygásra való hajlamosság, nem egy esetben pedig, főként a vonatkisérő személyzettel való érintkezés közben, ellenségesnek is nevezhető megnyilvánulásokat tapasztalt.

— Ez bánt engem is — mondotta Kiszeli Éva —, de nem keserit el, mert tudom, hogy csak a kevésbbé öntudatos dolgozótársaim cselekszenek igy és bizom abban, hogy a jó politikai felvilágositó munka, Pártunk nevelése ezen a téren is rövidesen érezhetővé válik.

— Beadtam tagjelölti kérelmemet és azon igyekszem, hogy amennyiben Pártunk a tagjelöltségre érdemesnek fog tartani, a munka frontján, a békéért vivott harcommal hálájam meg. Még fiatal vagyok, előttem az élet. Boldog vagyok, ha arra gondolok, hogy minden, ami ebben az országban történik, a mi gyönyörű jövőnket épiti fel.

— Ezért veszek részt teljes erőmmel és képességemmel a közeljövőben megindulló „A téli forgalom legjobb dolgozója" címért indított versenyben. Ezért fogom elősegiteni az ötéves terv időelőtti megvalósitását. Ezért küzdök a szocializmus mielőbbi felépitéséért. És ezért vagyok elszánva arra, hogy nemcsak a munka frontján, de ha kell, még fegyverrel is védem hazámat, a zsarnok, a minden emberiességéből kivetkőzött és háborút akaró amerikai imperialistákkal szemben.

Kiszeli Éva mosolygós, üde arca megkeményedik ezeknél a szavaknál. Szőke haját egy pillanatra megigazitja, mintha valamin gondolkodna.

— Kár — mondja látható szomorúsággal —, hogy még mindig igen kevesen vagyunk a termelőmunkában. Pedig többmillió a számunk a nepi demokráciában. Ha arra gondolok, hogy hány millió dolgos kéz és hány millió szorgalmas, tevékeny nőtársam tartja magát távol a termelőmunkától, bizony arra gondolok, hogy nem eléggé müvelték ki ezt a problémát. Fokozni kellene a politikai felvilágositó munkát, mert nem közömbös, hogy millió és millió kar segitségével, vagy anélkül folytatjuk azt a gyönyörü munkát, amely valamennyiünk jövőjét boldoggá és széppé teszi.

— Az én példám bátoritsa ismeretlen nőtársaimat és jelentkezzenek a hivó szóra, vegyenek részt a termelőmunkában, hogy nagy Pártunk segitségével még hatalmasabb győzelmeket arassunk az ellenség el-leni harcban, a szocializmus épitésében és az alkotó béke védelmében.

Kiszeli Éva, tiszt. a dunaharaszti állomáson teljesit szolgálatot, mint az ország első női forgalmi szolgálattevője. Bizunk benne, hogy mint eddig is, megállja helyét, példát mutat nőtársainak, s ez a példa mind több és több dolgozó nő előtt nyitja meg a termelő munkában való aktiv részvételt, a felemelkedés útját.

Kiszeli Éva (jobbról) átadja munkamódszerét és tapasztalatát Ujhelyi Györgyinek, aki készül az „önállósitóra".

A jó forgalmista kitünően „ad" és „vesz" a távirógépen.

A vasút a kulturális felemelkedés szolgálatában

Felavatták a Nyugati pályaudvar MSZT-kultúrváróteremét

A közeljövőben kerül sor a Magyar-Szovjet Társaság I. Kongresszusának megtartására. December 2-án, ennek a kongresszusnak előkészitése jegyében, ünnepélyes keretek között avatták fel a Budapest Nyugati-pályaudvar gyönyörüen feldiszitett MSZT-kultúrváróteremét.

A váróterem falait szebbnél szebb freskók, művészi fényképek diszitik. Ezek valamennyien a kommunizmust épitő szovjet és a szocializmust épitő magyar nép termelési sikereiről, egyre fejlődő és korszerűbbé váló közlekedéséről és a soha nem látott kulturális felemelkedésről számolnak be.

A váróteremben kitünő könyveket, színes folyóiratokat és szórakoztató társasjátékot kölcsönöznek a vonat indulására váró dolgozóknak. Ez, azonban nem minden, mert a dolgozókról való gondoskodás még ennél is tovább terjed. Filmvetitésekkel, kultúrműsorokkal és rádióval szórakoztatják őket a vonatra várakozás ideje alatt.

A dolgozók nagy örömmel és látható megelégedéssel foglaltak helyet az MSZT-kultúrvárótermében. Látszott rajtuk, s hangot is adtak érzéseiknek, mennyire tetszik nekik a kezdeményezés. Sokan, szinte nehezteltek a bemondóra, aki figyelmeztette az utasokat arra, hogy begördült a szerelvény, lehet felszállni rá.

Az MSZT-kultúrváróterme már az első nap nagy sikert könyvelhetett el: megszerették a dolgozók.

Horváth Ernő, vándorzászlót nyert forgalmi szolgálattevő:

„Az őszi versenyben szerzett tapasztalatokat hasznositanunk kell „A téli forgalom legjobb dolgozója" címért indítandó versenyben is"

A „Közlekedés" Szerkesztőségének!

Miért harcoltunk az őszi és miért harcolunk rövedesen a téli forgalommal kapcsolatos szocialista munkaversenyben?

A szocializmus épitésében, a béke megvédésében mindig újabb és újabb feladatok hárulnak ránk. Ezeket a feladatokat a Szovjetunió gazdag tapasztalatai alapján, állandó támogatásával, nagy Pártunk, *Rákosi* elvtárs útmutatása alapján, szakszervezetünk segitségével valósitjuk meg.

Most, az őszi forgalom befejezése előtt, megismertük új feladatainkat, ezek a téli forgalom zavartalan lebonyolitásával függnek össze. Tudjuk, hogy a Szovjetunió tapasztalatait népgazdaságunk minden vonatkozásban magáévá tette, s igy semmi zökkenő nincs az épitkezéseknél, a termelt áruk és javak mennyiségének növelésénél. Ez, annyit jelent, hogy szállitási feladataink semmit sem fognak csökkenni.

Az őszi forgalmat jó, lelkes és kollektiv munkával, a kommunista vasutasok példamutatásával, Pártunk irányitásával valósitottuk meg. Ha ez igy volt az őszi forgalomban, még fokozottabb mértékben igy kell lennie a téli forgalom megvalósitásáért folytatott munkaversenyben.

Mi a teendő? Jó politikai felvilágositó munkával alapot kell teremteni a verseny kiszélesitésének. Tanulnunk kell, képeznünk kell magunkat politikailag és szakvonalon egyaránt. Meg kell értenie minden dolgozótársunknak, hogy csak igy tudunk helytállni a békefront magyarországi szakaszán.

Nem azért harcolunk a termelékenység emeléséért, az őszi csúcsforgalom és a téli forgalom zavartalan lebonyolitásáért, hogy anyagi és erkölcsi elismerést kapjunk, hanem döntő mértékben azért, hogy előrelendítsük hazánkban a szocializmus épitését, a béke harcos megvédését.

Át kell, hogy fűtse munkánkat a gyülölet az imperialista agresszorokkal szemben, akik öt év gyönyörü eredményeit veszélyeztetik háborús uszításukkal. Ismét romlásba és pusztulásba akarják taszitani a világ dolgozóinak milliót, hogy profitjukat növelhessék.

Azért harcolunk elvtársak, hogy boldogan, békében és szabadságban tudjuk épiteni a szocializmust hazánkban. Ezért küzdöttem és küzdök ma is „*A legjobb forgalmi szolgálattevő*" címért.

Befejezéséhez közeledik őszi csúcsforgalmunk. Azt tanácsolom elvtársaimnak és kartársaimnak, hogy az őszi versenyben szerzett tapasztalatokat hasznositsuk „*A téli forgalom legjobb dolgozója*" címért indítandó versenyben is. Ezzel még sikeresebbé tudjuk tenni a téli forgalom végrehajtásáért folyó küzdelmünket.

Szocialista versenymozgalmunkat azonban a jelenleginél még elevenebbé, versenyszerűbbé kell tennünk. Ezt csak úgy tudjuk elérni, ha

különös gondot fordítunk a verseny nyilvánosságának ellenőrzésére. A dolgozók eredményeit illetően és gyorsan, szemlélető módon közzé kell tenni és rendszeresen ismertessék elért eredményeiket.

Ki kell küszöbölnünk az irigységet is, amely lépten nyomon megnyilatkozik az élenjáró dolgozókkal szemben. Erre is fel kell figyelni, hiszen ezzel gátoljuk a jó kollektiv munkát és fékjévé válunk minden kezdeményező erőnek. Ezzel szemben jobban érvényesülni kell a birálat és önbirálat hatalmas fegyverének, hogy munkánkat meg tudjuk javitani. Jegyezzük meg, hogy

a szocialista munkaverseny és a Sztahánov-mozgalom nem „primadonnákat" nevel, nem „sztárokat" népszerüsit, hanem öntudatos, szocialista hazafiúsággal átitatott munkahősöket,

akik áladják munkamódszereiket és azon igyekeznek, hogy állandóan és szakadatlanul növeljék brigádjuk politikai és szakmai tudását és ezen keresztül eredményeiket.

Elvtársak! A téli forgalmunk sikeres lebonyolitásáért folyó harcban csatlakozzunk mi, vasutas dolgozók is a bányászok nagy szénesatájához, hogy *Rákosi* elvtársnak, Pártunknak tett igéretüket teljesitni tudják. Meg kell szilárditanunk a munkafegyelmet szolgálati helyeinken és kiméletlenül kell küzdenünk egészen a megsemmisitésig az ellenség ügynökeivel szemben, akik nem fognak aludni a téli forgalom lebonyolitásánál sem. Vegyünk részt a széntakarékossági mozgalomban,

követeljük, hogy avassanak be bennünket az üzemi tervbe, hogy megismerhessük részleteiben és kihatásaiban is a tervet.

Csakis igy tudunk eredményeket felmutatni, csakis igy tudjuk kommunista munkával győzelemre vinni a téli forgalom ügyét, a szocializmus épitését és azt a harcot, amelyet Pártunk és szeretett *Rákosi* elvtársunk irányitásával folytatunk az alkotó békéért.

Szabadság!

Horváth Ernő, Sopron állomás.

Sztahanovista küldöttség vett részt hős bányászaink kongresszusán, ahol a vasutasok messzemenő támogatásukról biztositották a testvér bányászokat. Balról jobbra: Cserhalmi László és Tóth III. János (állnak); Bérczes György (Pécs), Varga Demeterné (Debreceni J. J. Üv.) és Pulai Lajos (Szombathelyi omsèg).

MILYEN FELADATOKAT KELL MEGOLDANUNK AHHOZ, HOGY A MUNKAVERSENY NYILVÁNOSSÁGÁT BIZTOSÍTSUK

Lapunk november 20-i számában foglalkoztunk azzal, hogy milyen hiányosságokat tapasztaltunk a szocialista munkaverseny nyilvános ellenőrzésénél a szakszervezeti munkában. A hiányosságok feltárása után közöltük, hogy a szocialista munkaverseny érdekében a nyilvános ellenőrzés kérdését állandóan napirenden fogjuk tartani. Itt igéretet tettünk arra, hogy ebben a számunkban megvilágítjuk azokat a feladatokat, amelyeket a Vasutas Szakszervezet elnöksége tűzött a Központ és az üzemszervezet dolgozói elé, hogy a szocialista munkaversenyt ténylegesen a dolgozó tömegek széles mozgalmává tegye.

Ezek a feladatok: 1. Az üzemi bizottságok szervezzék meg havonta kétszer a bizalmicsoport értekezleteket, szükség esetén hetenként kell megtartani. Itt a bizalmiak, művezetők, mesterek, stb. bevonásával ismertessék a vállalt szocialista kötelezettségek teljesítését. A csoport tagjai által elért eredményeket. Beszéljék meg a kiváló dolgozók munkamódszerét. Bírálják élesen a hibákat és az elmaradók számára szervezzék meg a segítségnyújtást, a munkamódszerátadást.

A bizalmiak rendszeresítsenek bizalmi naplókat, melyekben a csoportjukon belül folyó verseny állását vezessék, valamint a versenyben résztvevők neveit, a vállalt kötelezettség teljesítését vagy nem teljesítését, a csoportvezetők, művezetők, stb. által rendelkezésre bocsátott adatok alapján. Tartsák nyilván a csoport tagjai által benyujtott újításokat, észszerűsítési s a termelést bármilyen vonatkozásban előrelendítő javaslatokat és szorgalmazzák azok gyors elintézését, illetve gyakorlatba való átültetését;

2. Az üzemi bizottság feladata, hogy a termelési értekezleteken vagy taggyűléseken a dolgozók által benyujtott javaslatokat nyilvántartásba vegyék. A nyilvántartás tartalmazza a benyujtó nevét, a javaslat rövid leirását, a benyujtás napját, valamint az elintézés módját.

A dolgozók javaslata alapján megvalósított újításokat, észszerűsítéseket ismertetni és általánosítani kell a legszélesebb körben, munkamódszerátadás vagy tapasztalatcsere révén. Ebből a célból az üzemi bizottság a műszaki bizottságokra támaszkodva, az üzemi kultúrotthonokban vagy más módon szervezzenek bemutatóval egybekötött előadásokat, ahol az újítást megvalósító dolgozó gyakorlati és elméleti bemutatót tart. Az üzemi bizottságok tegyék általánossá és ismertté az újítások díjazásáról szóló rendeletet.

3. Az üzemi bizottságok kötelesek üzemi dísztáblát létesíteni, melyet közvetlenül az üzem főbejáratánál kell elhelyezni. Az üzemi dísztáblára el kell helyezni az üzem azon dolgozójának nagyméretű fényképét, valamint elért eredményeinek rövid ismertetését — akik:

a) *Kossuth-díj, Munkaérdemrend, Munkaérdemérem kitüntetésben részesültek, mindaddig, míg erre méltóknak bizonyulnak;*

b) *„A szakma legjobb dolgozója" mérnöke, stb, címért folyó versenyben országos viszonylatban első, második és harmadik helyezést értek el, mindaddig, míg ezeket az eredményeket tartják;*

c) *Akik üzemi átlagsztahánovista teljesítményeket magasan túlszárnyaló eredményeket érnek el, az üzem sztahánovistái közül, mindaddig, míg ezt a kimagasló eredményt tartják;*

d) *Az üzem ifjúmunkásai közül azok, akik a legkiválóbb eredményt érik el, mindaddig, míg ezen eredményüket tartják;*

e) *Aki az üzemi újítási, feltalálási és észszerűsítési mozgalomban kimagasló eredményeket ért el, hathónapi időtartalomra.*

4. Az üzemi bizottságok kötelesek üzemenként üzemi versenytáblákat létesíteni és azokat az üzemi dísztáblák mellett elhelyezni. Az üzemi versenytáblán vezetni kell az üzemen belül az üzemrészek és műhelyek között folyó verseny eredményeit, az üzemen belül folyó versenyben első helyezést elért üzemvezetők neveit.

Végül az üzemi versenytáblán kell elhelyezni az üzemben *„Az üzem legjobb brigádja"* címért folyó verseny első, második és harmadik helyezést elért brigádjainak névsorát és termelési eredményeinek felsorolását.

5. A műhelybizottságokat kötelezni kell arra, hogy műhelyenként műhelydísztáblákat létesítsenek. Ezek a *„Vörös Sarokban"* vagy a műhely legszembetűnőbb helyén kell elhelyezni. A műhely-dísztáblára kerülnek a műhely legjobb dolgozóinak fényképei, elért eredményeik és azok rövid leírása. A műhelydísztáblán népszerűsíteni kell, azokat, akik:

a) *„Az üzem legjobb dolgozója" címért folyó versenyben első, második és harmadik helyezést értek el, mindaddig, míg ezen eredményeiket tartják;*

b) *„A műhely legjobb dolgozója" címért folyó versenyben első helyezést értek el, mindaddig, míg ezt az eredményüket tartják;*

c) *A műhely ifjúmunkásai közül a legjobb eredményt elérőket, mindaddig, míg ezeket az eredményeiket tartják;*

d) *A műhely munkamódszerátadási mozgalmában a legjobb eredményt érték el, mindaddig, míg a munkamódszerátadás terén kiváló eredményeiket tartják, de legfeljebb hat hónapig, — valamint a műhely újítási, feltalálási és észszerűsítési mozgalmában a legjobb eredményt érték el, hathónapi időtartamra;*

A műhely-dísztáblára kell elhelyezni a műhely azon dolgozóinak névsorát és elért eredményeinek rövid leírását, akik:

a) *„Az üzem legjobb brigádja" címért folyó versenyben első, második és harmadik helyezést értek el, mindaddig, míg ezeket az eredményeiket tartják;*

b) *„A műhely legjobb brigádja" címért folyó versenyben első helyezést értek el, míg ezeket az eredményeket tartják.*

6. A műhelybizottságok kötelesek műhelyenkint (ahol lehetséges bizalmi csoportonkint) munkaverseny falitáblákat létesíteni. A munkaverseny falitáblákat a műhelyben jól látható helyen kell kifüggeszteni. A falitáblákat hetenként, ahol lehet naponta kell vezetni, hogy a dolgozók lássák a műhelyben (üzemrészben), illetve bizalmi csoporton belül folyó verseny állását.

A táblák vezetésénél a műszaki vezetőktől kapott adatokat kell felhasználni. A tábla tükrözze vissza a verseny mindenkori állását és egyszerű, könnyen érthető módon tudatosítsa személyenként, brigádonkint az elért, kimagasló eredményeket, illetve lemaradásokat.

A munkaverseny nyilvánosságának biztosítására kitűzött feladatainkat lapunk következő számában folytatni fogjuk.

VERSENYÜNK ellenségei

Súlyos ítéleteket hozott a dolgozók fegyelmi bírósága a népet megkárosító soltvadkerti visszaélések ügyében

A Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium I. Vasúti Főosztály 5. szakosztálya az alábbi levélben számol be a vasutas dolgozók nagy nyilvánossága előtt a soltvadkerti állomáson felfedezett botrányos és a demokratikus államrenddel szembenálló bűnös visszaélésekkel kapcsolatos vizsgálat eredményéről, a bevételellenőrségi és kártérítési szolgálatot érintő megállapításainkra.

A *„Közlekedés"* Szerkesztőségének! Folyó évi október hó 15-én a „Közlekedés" 21. számában *„Soltvadkert állomás személyzete meglopta a dolgozó népet"* címmel cikk jelent meg. A cikk feltárta Soltvadkert állomásfőnökének és személyzetének botrányos, az intézetet megkárosító magatartását.

A cikknek a bevételellenőrségi és kártérítési szolgálatot érintő megállapításai fedik a tényeket, kivéve a 6. pontot. A 6. pont szerint *„Jegypénztári hiányok voltak, melyeket záruló füzeteikben nem tüntettek ki, részben befizették, részben hiányként ma is fennáll".*

Soltvadkert állomás „A" sorozatú jegypénztárában a szegedi igazgatóság VIII. 18-án tartott pénztárvizsgálatot. A vizsgálat eredménye 217.65 forint hiány volt. A hiány összegét a pénztárosnak, *Rákóczi* Ferenc állomásfelvigyázónak a terhére rendezték és megindították ellene a fegyelmi eljárást.

A jegypénztári hiányok tehát már augusztus hónapban rendezést nyertek.

Az általános vizsgálat során megállapított és a cikkben közölt mulasztások és visszaélések megtorlásaként Soltvadkert állomás személyzetének 10 tagja ellen indította meg a szegedi igazgatóság a fegyelmi eljárást.

A fegyelmi bizottság Tóth Vilmos állomásfőnököt, Rákóczi Ferenc pénztárost és még négy társát, összesen hat személyt elbocsátással büntetett, két személyt kumulatív büntetéssel sujtott, három személyt pedig pénzbírsággal és az előléptetésből való kizárással büntetett.

A dolgozó népet megkárosító, a dolgozó nép érdekeit semmibevevő, csak a saját önző egyéni érdekeit szemelőtt tartó kártevők leleplezése, a hibák feltárása és a bűnösök felelősségrevonása a szocializmus építésének elengedhetetlen feltétele.

Meg vagyunk győződve arról, hogy a soltvadkerti állomáson történt visszaéléseknek a „Közlekedés"-ben történt nyilvánosságra hozatala, továbbá a szigorú megtorlás intő példaként szolgálnak azok részére, akik még nem értették meg az idők szavát és önző érdekből a közösséget megkárosítják.

Vermessi Sándor
szakosztályvezető."

A munkafegyelem ellen vétők — a háborús uszítókat segítik

Az őszi forgalom, — mint ahogy ezt már megirtuk, csúcspontjához érkezett és a vasutas dolgozóknak új versenybe kell indulniok a téli forgalom sikeres lebonyolításáért.

A vasutas dolgozók már felkészültek a téli forgalomra. Úgy fognak dolgozni, hogy felhasználják az őszi csúcsforgalomban szerzett tapasztalataikat. „A téli forgalom legjobb dolgozója" címért indítandó versenyben.

Az ellenség ugyanúgy nem nézi tétlenül a vasutasok téli versenyét, miután hogy nem nézte jó szemmel az őszi verseny kitűnő eredményeit. Kétségtelen, hogy támadásba lendül és támadását elsősorban a munkafegyelem területén igyekszik megindítani. Arra törekszik majd, hogy lazítsa a munkafegyelmet.

A szakszervezet üzemi szervezeteinek a téli forgalom előkészítésében az eddiginél jóval eredményesebb munkát kell végeznie. Nem fordítanak kellő gondot a munkafegyelem megszilárditására. Nem tartják szemelőtt, hogy a munkafegyelem lazaságában az ellenség keze van. A budapesti MÁV. Igazgatóság területén például

csupán két nap alatt 301 vonat késett és ezek között 51 a munkásvonatok száma.

Ugyanakkor a munkafegyelem lazasága miatt két nap alatt 12 baleset következett be. A Miskolci Járműjavító ÜV-ben például megtörténik, hogy a dolgozók bejelentés nélkül elhagyják munkahelyüket. Sokan illuminált állapotban jelentkeznek szolgálatitételre. Például Zalaegerszegen Laki nevű pénztárnok, ismételt figyelmeztetés ellenére háromszor „csipett be".

A miskolci Igazgatóság területén átlag naponta két baleset történik.

Amit felsoroltunk, néhány példa csupán azokról a területekről, ahol a munkafegyelem lazításában mutatkozik meg az ellenség aknamunkája. Az öntudatos vasutas dolgozók tudják, hogy a munkafegyelem ellen vétők — a háborús uszítókat segítik. Nap mint nap világosabban ismerik fel, hogy a béke megvédése szorosan összefügg a munkafegyelem kérdésével, a termelékenység emelésével, a versenyünkkel, az ellenség elleni harccal.

Döntő az, hogy szüntessük meg a kampányszerüséget az ellenség elleni harcban. Igyekezzünk megszilárditani a munkafegyelmet. A gyakori balesetek napnál világosabban mutatják az ellenség jelenlétét. Szakszervezeti üzemszervezeteinknek fokozni kell az éberséget, de a legkeményebben kell eljárniok a munkafegyelem lazitói ellen, akik hanyag szolgálattételükkel, nemtörődömségükel, akarva-akaratlanul a háborúra uszító imperialistákat, a béke, a szocializmus építésének ellenségeit segítik.

A MI HARCUNK IGAZSÁGOS ÉS MEGEGYEZIK A DOLGOZÓK ÉRDEKEIVEL

IRTA:

ALPHONSE DROUARD,

A FRANCIA VASUTASOK NEMZETI SZÖVETSÉGÉNEK FŐTITKÁRA ÉS A SZÁRAZFÖLDI ÉS LÉGIKÖZLEKEDÉSI DOLGOZÓK NEMZETKÖZI SZÖVETSÉGÉNEK ELNÖKE

A francia szállitóipari munkások életlehetőségei igen kemények Franciaországban, tekintettel arra, hogy béreik vásárlóereje alig ért el az 1938-as év színvonalának 50 százalékát.

Ez a helyzet mindaddig fog húzódni, amig Franciaországot antiszociális parlamenti többség fogja vezetni, amely szolgai módon annak a nemzetközi kapitalizmusnak előirásai szerint igazodik, amelynek Washingtonban van a központja.

De vajjon csak Franciaországban van-e ilyen nyomorúságos helyzet? Nem, távolról sem!

Belgiumban, Angliában, Olaszországban, sőt az Amerikai Egyesült Államokban, tehát a kapitalista és főként a marshalizált országokban éppenséggel ugyanez a helyzet.

Az angol vasutasok júliusban megtartott szövetségi kongresszusán, mint leglényegesebb kérdést, a bérek emelését vitatták meg, valamint azon akciót, amely ennek elérésére vezethet.

Amerikában azzal fenyegetőznek a vasutasok, hogy közvetlen akcióba lépnek, ha nem adnak helyt jogos követeléseiknek.

Belgiumban az elbocsátások és a személyzet, összesűrítése ellen indítanak akciót a vasúti munkások.

Nyugatnémetországban válságos a helyzet.

Olaszországban a mi vasutas elvtársaink május 1-én hatalmas figyelmeztető sztrájkot kezdeményeztek.

Franciaországban a vasutasok általános elégedetlenségének következményeként a kormány kénytelen volt belemenni a bérek emelésébe, azonban visszavonható formában, amely igy nem képes megoldani a problémát. Valójában az egyetlen megoldás az lenne, ha havi átlagos bérként 19.000 frankot állapitanának meg, azaz olymódon, hogy ez lenne annak a dolgozónak fizetése akinek mutatószáma 100.

Ezen követelés, amelyet a CGT támogat Franciaországban — könnyen lehetne teljesiteni. Csupán csak a háborús költségvetés súlyát kellene csökkenteni, amelynek költsége a mi országunkban 674 milliárd frankot tesz ki, ezenfelül véget kellene vetni az indokinai háborúnak.

De a közhatalom gyakorlóinak még más eszközök is rendelkezésére állnának. Igy fizetésre kényszeritheténk a munkásosztály kizsákmányolóit, ha külön terheket rónának ki a nagyvállalati jövedelmek után — mintegy négymilliárd frankos összegben.

Ilymódon tehát könnyen lehetne pénzt találni a követelt összegek fedezésére anélkül, hogy veszélyeztetni kellene az ország gazdasági egyensúlyát és ilymódon lehetne javitani a jelenleg teljesen elégtelen vásárlóerőt, amely magával hozza a munkanélküliséget és igy a nyomorúság melegágya. Ilyen a helyzet a kapitalista és gyarmati országokban és Franciország sem kivétel ezen helyzet alól.

A szakszervezeti mozgalomban lévő békéért való küzdelemhez, valamint a vasútnak, mint a vasutasság eszközének megvédéséhez. Akciónkat a munkások elbocsátása ellen irányitjuk, valamint az alkalmazotti keretek összeszükitése ellen — a bérek emelése érdekében.

A szakszervezeti mozgalomban lévő békéért való küzdelemhez pontosan ismerik ezt a helyzetet. Azonban mindannyiszor, valahányszor arról lenne szó, hogy a jogos követelések érdekében a dolgozók akcióba kendüljenek — elszabotálják a sztrájkokat. Ezt tették 1950 február 17-én, amikor arra igyekeztek rábeszélni a vasutasokat, hogy teljesitsék fogják kivánságaikat, mintahogy ez a 3000 frankos juttatások esetében történt.

Ma már tudjuk, hogy ez egy nagy hazugság volt. A 3000 frankok kifizetéséhez nem járultak hozzá és ezt nagyon is jól tudták a szabotőrök. De az ő piszkos feladatuk az volt hogy becsapják a dolgozókat. Ezen alantas aknamunkájuk ellenére mégis 80.000 vasutas lépett sztrájkba.

A megoszlásnak ezen tényei logikusan következnek a magukat „szabadoknak" nevező szakszervezetek által követett politikából, minthogy a valóságban ezeket a szakszervezeteket azok a pártok vezetik, amelyeknek célkitűzéséhe esik a munkások valódi védelmét biztositó szervezetek befolyásának csökkentése, valamint a dolgozók legjobb védelmezőinek törvényenkivül való helyezése.

Azonban a vasutasokat nem lehet ebbe a durva kelepcébe becsalni. Emlitsünk példákat: a delegátusok választása alkalmával — a mi vasutasszövetségünk a szavazatok 71.76 százalékát kapta meg, melynek folytán 932 hely közül 903 helyet nyert el. Az ellentétes szervezeteknek osztozniok kellett a fennmaradó 29 helyen, ime, itt van a megdönthetetlen példája annak, hogy a mi vasutas nemzeti szövetségünk milyen hatalmas befolyással rendelkezik a franciországi CGT kebelén belül.

De ezen befolyásunk erősen érezhető, tengerentúlról is. Mind Algirban, mind pedig Marokkóban elvtársaink számos és eröteljes akciót bontottak ki.

A közhatalom gyakorlói is tisztában vannak erőnkel és félnek is befolyásunktól — ez magyarazza meg azt az elnyomást, amelyet el kell szenvednie harcos tagjainknak. Jelenleg kilenc francia vasutas ül börtönben, sokat harcolnak a bíróság elé, pénzbüntetésre itélik őket vagy pedig elbocsátják.

Vajjon miért végzi az elnyomás munkáját a jelenlegi, az amerikai imperializmus zsoldjában álló kormány? És miért csak a harcosaink ellen?

Azért, mert tél!

Ez az ijedelem magyarázza meg a miniszterek, valamint a vasutak reakciós igazgatóságának cselekedeteit, mely utóbbi arra késztett a kormányt, hogy rendszabályokat léptessen életbe a vasúti munkássággal szemben.

Nagyon is jól tudják: semmisem tudja megrendíteni akaratunkat, hogy csupán a dolgozók és a béke érdekében cselekedjünk. Tisztában vannak azzal, hogy a népnek van igaza és semmi sem tudja feltartani a haladást.

A letartóztatások, az ítéletek, az elbocsátások soha sem oldottak meg semmit, egyetlen országban sem. Valahányszor megkisérelték, hogy ilyenmódon törjék le a vasútasok védelmezőit — ezek azonnal szolidaritást vállaltak velük szemben, hogy a kormányelnyomás áldozatainak segitségére siessenek.

E pillanatban — minden életbevágó nehézségek ellenére a vasutasok elhatározták, hogy mindenütt bizottságokat alakitanak, amelyek a jelenlegi reakciós kormány áldozatává vált elvtársak segélyezésével foglalkoznak.

Ez az akció szorosan hozzáfüződik a békéért való küzdelemhez, valamint a vasútnak, mint a vasútasság eszközének megvédéséhez. Akciónkat a munkások elbocsátása ellen irányitjuk, valamint az alkalmazotti keretek összeszükitése ellen — a bérek emelése érdekében.

Bármennyire is igyekezzenek a mi marshallizált kormányunk zsoldjában álló szakszervezeti vezetők megakadályozni az akcióegységet — az alapszervezetek vasútasai egyérlelmű lelkesedéssel hivják életre és fejlesztik ki azt az egységet, azon akciók során, amelyek a dolgozók számára a jóllét és a békét fogják meghozni.

A tapolcai fűtőház dolgozói a téli forgalom sikeréért

A tapolcai fűtőház dolgozói az elmult napokban versenyre hivták ki a szombathelyi MÁV Igazgatóság összes fűtőházait. Versenyüket szeretetük és ragaszkodásuk, hálájuk kifejezéseképpen, a világbéke őre iránt, „Sztálini békeműszak"-nak nevezték el.

A fűtőház összes dolgozói határozatot hoztak a Békevilágkongresszus felhivásával kapcsolatban, s ebben hangsúlyozzák, hogy nemcsak a termelés területén,

de ha arra szükség lesz, az utolsó csepp vérükig is készek harcolni az imperialisták ellen.

Azért, hogy a békét a munka frontján is eredményesebben tudják védeni, elhatározták, hogy még fokozottabban

csatlakoznak hős bányászaink szén-csatájához,

s az eddigi szénmegtakarítást tovább növelve, 18 százalékra emelik. A tapolcaiak ezt a 10 százalékos szénmegtakarítást úgy kívánják fokozni, hogy a füstszekrényből kikerülő szénpernyét egyharmadrész jobbminőségű szén hozzáadásával, a mozdonyokra fűtőházi gőztartás céljából feladják.

Ezenkívül csökkentik az önköltséget azzal is, hogy az utolsó csavarig mindent felhasználnak és az új anyagok vételezését minimálisra szorítják le.

A téli forgalom sikeréért úgy dolgoznak, hogy úgy a mozdonyokon, mint a fűtőházuk területén alaposan felkészülnek a zord időjárásra. Megakadályozzák a szénrétéren a szén lefagyását. A szén minden darabkáját felhasználják. Különös gondot fordítanak a szerelvények és döntően a munkásvonatok fűtésére.

A tapolcai fűtőház dolgozói végül megfogadják, hogy a békemüszak alatt a fűtőház egész területét „Minta fűtőházzá" teszik.

Országos értekezleten tárgyalták a menetirányítók, hogyan segítsék a téli forgalom sikeres lebonyolítását

Bányász elvtárs a menetirányítók feladatait ismerteti. Mellette: Szilbereki Béla és Berke Béla.

November 20-án tartották országos értekezletüket, a forgalmi szakszolgálat egyik legdöntőbb fontosságú helyén dolgozó menetirányítók.

Az értekezlet résztvevői megtárgyalták eddigi munkájuk eredményeit és hiányosságait és határozatot fogadtak el a menetirányító munka hiányosságainak kiküszöbölésére.

Bányász Endre elvtárs, a Forgalmi Szakosztály csoportvezetőhelyettese, előadásában ismertette a menetirányító munka jelentőségét. Rámutatott arra, hogy a menetirányítók még nem tölték be a tervező, szervező és irányító szerepüket.

Sokszor csupán regisztrálnak, az események után mennek. *Szilbereki* Béla szakosztályvezető. *Berke* Béla csoportvezető. *Papp* Elek (Szombathely), *Lipták* István (Békéscsaba), *Molnár* Lajos (Dombóvár) és *Takács* Zoltán (Szeged) elvtársak felszólalása után határozati javaslatot fogadott el az értekezlet.

A HATÁROZAT

Mi, az országos menetirányító értekezlet résztvevői elhatározzuk, hogy az őszi csúcsforgalom hátralévő részének sikeres lebonyolítása érdekében fokozzuk erőfeszítéseinket.

1. Nagy Pártunk és Rákosi elvtárs útmutatásait követve segítjük, kiszélesítjük a vasúton a szocialista munkaversenyt. Fokozzuk munkánkban a szocialista munkamódszerek alkalmazását. Így a megállásnélküli áthaladásokat, a 2000 tonnás, 500 kilométeres, túlsúlyos és felemelt sebességgel közlekedő vonatok összekapcsolását, irányvonatok képzését a helytelen vágány felhasználását stb.
2. Eddigi eredményeinkre támaszkodva, tovább növeljük a tehervonatok átlagos utazási sebességét.
   Minden erőnkkel azon leszünk, hogy a nagyszámú munkás és személyvonati késéseket kiküszöböljük, illetve a minimumra csökkentsük. Felkészülünk a téli forgalomra, hogy a zord időjárás nehézségeit sikeresen legyőzhessük.
3. Rákosi elvtárs, központi vezetőségi ülésen mondott beszéde nyomán, mozdonyvezetőink által indított széntakarékossági mozgalomhoz nagy örömmel csatlakozunk és mindent elkövetünk, hogy munkánkkal hozzájáruljunk a „Több szenet népgazdaságunknak!" jelszó megvalósításához. E célból különös gondot fordítunk a mozdonyok gazdaságos kihasználására, a gépmenetek és gépácsorgások csökkentésére.
   Gondos előrelátással biztosítjuk a bányák kocsiszükségletének időbeni kielégítését.
4. Mindent elkövetünk a menetirányító-munka hiányosságainak kiküszöbölésére.
   Állandó tanulással emeljük szakmai és politikai színvonalunkat, hogy a menetirányító szolgálatot maradéktalanul betölthesse vasútunk és népgazdaságunk szempontjából nagyfontosságú hivatását.

Fővizsgától fővizsgáig 200.000 km teljesítménnyel az ős. ziforgalom sikeréért

A magyar vasutasság szeptember hó 1-én indította meg a harcot az őszi forgalom sikeres lebonyolításáért.

A Szovjetunió példája nyomán előrelendültek vasutasaink, bátor kezdeményezésekkel jelentkezve és Pártunk vezetése alatt új, kimagasló eredmények lépnek a régiek helyébe és ami ma jó volt, holnap már esetleg túlhaladott.

A szovjet vasutasoktól vettük át azokat a munkamódszereket, melyek segítségünkre vannak a szocialista vasút megteremtésében, a szocializmus építésében.

Ezeknek az átvett, kipróbált munkamódszereknek köszönhetjük, hogy a Budapest—Keleti fűtőház személyzete november 21-én ünnepelhette az ország első főjavítástól-főjavításig 200.000 km-t futott villamosmozdonyát.

De nézzük meg, hogy született meg ez az első ilyen eredmény. A június hónapban megtartott termelési értekezleten a Budapest—Keleti fűtőház villamosmozdonyvezetői megindították azt a mozgalmat, hogy gondos és lelkiismeretes minőségi munkával a villamosmozdonyoknak eddigi régi, elavult főjavítástól-főjavításig 120.000 km-es futása helyett bevezetik a 200.000 km-es futás mozgalmát.

A mozgalom megindítását tett követte, így született meg a szovjet példa alapján országunkban az első főjavítástól-főjavításig 200.000 km-t futott villamosmozdony-mozgalom.

Hogy mit jelent ezen mozgalom bevezetése, arra vessen fényt egy kis adat,— az, hogy eddig egy gép ezen munkateljesítménnyel 83.000 forintot takarított meg intézetünknek. Az első ilyen eredményt elért villamosmozdony példáját természetesen a többiek is követik.

Budapest—Keleti p. u. állomáscsarnok V. vágányán áll a 14. számú vonat szerelvénye, előtte a feldíszített villamosmozdony. Indulás előtt gyülekeznek a fűtőház és állomás dolgozói, akik minden szakmai sovinizmust félretéve, jelen akarnak lenni ezen ünnepi aktuson.

Az utazóközönség érzi, hogy ez a mai vonat nem a hétköznapok szürke személyvonata, hanem itt valami többről, felemelőbbről, ünnepélyesebb alkalomról van szó.

A 40.017. sorozatú villamosmozdony ezen teljesítményt elért brigád-dolgozói Horváth János, Filep Aladár, Markó Pál villamosmozdonyvezetők, valamint Bognár János, Pilár Rudolf és Dénes Lajos gépkezelők munkájukkal példát mutattak a többi fűtőházi dolgozóknak is.

Az ünnepi beszédek elhangzása után Horváth János villamosmozdonyvezető elvtársunk mosolygós arccal, a szocializmusba vetett hittel, a szögemeltyű megfelelő fokozatra állításával megindította a villamosmozdonyt és az állandóan gyorsuló, majd lassan szemünk előtt eltűnő vonatszerelvény azt az érzést keltette bennünk, hogy ez a vonat új célok és új teljesítmények felé robog, a szocializmus és végső célunk, a kommunizmus felé.

Nemeskéri Ernő,
a Közlekedés levelezője.

SZÁZNEGYVENEZER KILOMÉTER MOZDONYJAVÍTÁS NÉLKÜL. A varsói főpályaudvarra a napokban befutott a Tt 47—47. számú mozdony, amely a mozdonyszemélyzet kötelezettségvállalása folytán 140 ezer kilométert gördült javítás nélkül. Ez a mozdonyvezető-brigád volt az első, amely hosszúlejáratú felajánlását teljesítette. Az ünnepélyes fogadtatás alkalmával a mozdony vezetője kötelezettséget vállalt, hogy az eddigi feltételek mellett újabb 40 ezer kilométert tesz meg mozdonyával.

Irodalmi pályázat vasutas tárgyú versek, egyfelvonásosak és csasztuskák megírására

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének Kultúrnevelési Osztálya pályázatot hirdet vasutastárgyú és a vasút életével, problémáival foglalkozó egyfelvonásos jelenetek, versek, csasztuskák megírására.

A megírandó művek foglalkozzanak a téli forgalommal, neveljék dolgozóinkat a szocialista hazafiság, a proletárnemzetköziség, a béke harcos védelmének szellemében, emelkedjék ki műveikben nagy példaképünk és segítőnk, a Szovjetunió élenjáró szerepe.

A pályamű meghirdetésének az a célja, hogy kultúrvonatkozásban segítsük dolgozóinkat nagy feladataik megoldásában, mint például a téli forgalom sikeres végrehajtása, a széncsata ránkeső részének megvívása, a nődolgozók fokozottabb bevonása a vasútra, ifjúmunkásaink aktivizálása stb.

A pályaművek mutassanak rá a hibákra is, különösen a szakmai sovinizmusra, a közömbösség veszélyére, a női munkaerő lebecsülésére, az ellenség aknamunkájára.

Használjuk fel tárgykörünk megválasztásánál Rákosi elvtársnak november 26-án, az Országos Bányászkongresszuson mondott beszédéből a kétlaki munkásokról szóló útmutatását is.

A pályázatra érkező műveket felülvizsgáljuk és az elfogadhatókat kultúrcsoportjaink részére, előadás végett megküldjük.

A pályaművek beküldési határideje: december 28.

A pályaműveket „Vasutas Irodalmi Pályázat" jeligével kérjük a Vasutas Szakszervezet Központjába Budapest, VI., Munkácsy Mihály-utca 16 szám alá beküldeni.

A díjnyertes műveket az alábbiak szerint díjazza a szakszervezet:

Jeleneteknél:	I. díj	500 Ft
	II. díj	300 „
	III. díj	100 „
Verseknél:	I. díj	300 „
	II. díj	200 „
	III. díj	100 „
Csasztuskáknál:	I. díj	300 „
	II. díj	200 „
	III. díj	100 „

„Tiszta kézzel és tiszta szívvel"

„Esküszöm, hogy a rám bízott anyák és gyermekek életét legjobb tudásom szerint megvédem és az emberiség iránti kötelességemet tiszta kézzel és tiszta szívvel teljesítem."

Ezeket a szavakat mondja, utolsó erejét összeszedve a nagy magyar tudós Semmelweis Ignác a bécsi orvoskongresszuson. A „Semmelweis az anyák megmentője" című új német Defa-film utolsó jelenetei ezek.

Semmelweis már idős, beteg, megtörte az a harc, amit az anyák megmentéséért, a gyermekágyi láz ellen folytatott. Eredményeit, világhírű felfedezésének terjedését minden eszközzel akadályozni próbálta az uralkodó osztályt kiszolgáló reakciós orvosok csoportja.

Egész életét ennek a harcnak szentelte. Klinikáján, amelyet a szegény asszonyok menedékévé akart tenni, a gyermekágyi láz pusztított. Az orvosok tehetetlenül állnak a betegséggel szemben. Semmelweis éjt nappallá téve kísérletezett de anyagi segítséget nagyon nehezen kapott Metternichtől és híveitől. A klinikán pedig naponta emlékedett a halálesetek száma. Barátai és tanítványai bizmak benne. Legjobb barátja, Lanthaler doktor megkéri, hogy vezesse le felesége szülését. A fiatal anya egészséges gyermeknek ad életet és úgy látszik, sikerül őt megmenteni a gyermekágyi láztól. De néhány nap mulva itt is fellépnek az ismert tünetek. A gyermek életben marad, de a fiatal asszony meghal. Semmelweis kétségbeesésében már ösnyilkosságra gondol, de mellette áll és bátorítja Lanthaler Huga, Mária, akit rövid idő mulva feleségül vesz. Mária apja, aki szintén orvos, boncolás közben megvágja a kezét, vérmérgezést kap. A tünetek azonosak a gyermekágyi lázéval.

Ekkor ismeri fel Semmelweis, hogy tisztátalan kézzel kezelték a szülőnőket, így pusztulnak el az anyák. Ettől kezdve Semmelweis klinikáján minden orvos fertőtleníti kezét, a szülések levezetése előtt, és itt megszűnik a gyermekágyi láz.

A császár, Metternich és a konzervatív bécsi orvosok útját állják a felfedezés terjedésének. Tekintélyüket féltik, hiszen így kiderülne, hogy tudatlanságból az orvosok maguk okozták az anyák halálát. A tekintély pedig többet jelent számukra az emberéletnél.

Eközben Bécsben is egyre fokozódik a nyugtalanság, az egész Európán végigszántó forradalom előzi Metternichet, menekülésre kényszeríti a császárt. Örül, ujjong Bécs népe, köztük van Semmelweis is, velük tart, a szabadság dalait énekelve.

A forradalom változást hoz a klinika életében is, megteremtik a szükséges anyagi feltételeket. De ez az idő nem tart sokáig. A császár hadserege vérbefojtja a 48-as bécsi forradalmat. Semmelweisnek is el kell hagynia Bécset.

Pesten folytatja tovább munkáját, harcol, hogy a világ minden részében bevezessék az ő módszerét, idegeit felőrli a harc, egészsége is romlik. Felesége és barátai közösen elintézik, hogy Bécsben orvoskongresszust hívjanak össze. Az öreg tudós az utolsó pillanatban érkezik oda, betegen és lázasan, mindössze annyi ideje van még, hogy néhány szót mondjon, kötelességük lelkiismeretes teljesítésére hívja fel a világ valamennyi orvosát.

Georg C. Klaren rendező filmje végigvezet a nagy tudós életén, hű képet ad Semmelweis korából részvételéről a forradalomban és megmutatja felfedezésének hatalmas jelentőségét.

A vasútas dolgozók örömmel vesznek részt az alapfokú tornász-csapatbajnokság küzdelmeiben

A Munkára Harcra Kész sportmozgalom 1950. évi első és második időszakában próbáit a Vasutas Szakszervezet Üzemszervezetei eredményesen fejezték be.

Területek közötti versenyben elsőként a miskolci terület került ki győztesen, mögé zárkózott fel Pécs területe, a harmadik helyet pedig Debrecen területe töltötte be. Jó munkát végzett még Szombathely, Szeged és Budapest területe.

Területekhez tartozó üzemszervezetek közül Miskolc területén elsőként a hatvani fűtőház mutatott fel jó eredményt a szervezés terén, míg a második helyet a miskolci igazgatóság és mögötte harmadiknak a miskolci fűtőház végzett. Pécs területén Dombóvár állomás mutatott példát a területhez tartozó üzemszervezeteknek, míg a pécsi osztálymérnökség szakvonali támogatás révén érte el a második helyet. Az üzemi háromszög jó munkája biztosította Bátaszék állomás részére a területen a harmadik helyet.

Debrecen területén Záhony állomás végezte el a második időszak próbázásait, megelőzve a terület összes üzemszervezeteit. Az első időszaki próbán első lett Mátészalka zárkózott fel másodiknak, míg a harmadik helyet a Debrecen igazgatóság szerezte meg.

Szombathely területén a Járműjavító ÜV öntudatos dolgozói voltak az elsők, akik az MHK második időszakát sikerrel fejezték be. Zalaegerszeg állomás jó szervezésén és az MHK-sportmozgalom jelentőségének ismertetésén keresztül aktivizálta dolgozóit, akik felzárkózva a mozgalomba, gyakorlatilag hajtották végre az MHK-sportmozgalom edzéseit és próbázásait. Harmadik helyet a szombathelyi fűtőház töltötte be, ahol a pártszervezet irányításával, az üzemi bizottság vezetésével és a szakvonal támogatásával, személyes példamutatáson keresztül az üzem dolgozóival együtt vettek részt az MHK-edzéseken és próbákon.

Szeged területén első Vésztő állomás, második Baja állomás, harmadik Szeged Igazgatóság lett.

Budapest területén Landler Jenő Üzemi Vállalat lett az első, ahol a dolgozókat teljes mértékben az ifjúsággal együtt aktivizálták a sportmozgalomban való részvételre és minden dolgozó, eleget tett vállalt kötelezettségének és úgy az első, mint a második időszak próbáit sikeresen fejezték be. Második helyet a MAV Hidműhely üzemi vállalata és a harmadik helyet a Keleti fűtőház biztosította magának. Mindkét üzemszervezetnél jó politikai felvilágosító és szervezési munkán keresztül, az üzemek dolgozói meggyőződésük alapján örömmel vettek részt a mozgalomban. Budapest területén még meg kell említenünk a MAVAUT, Vasanyagjavító, Északi Fűtőház, Utasellátó üzemszervezeteit, ahol a dolgozók követve Pártunk iránymutatását, az MHK-sportmozgalmon keresztül lettek részesei a szocialista tömegsportnak.

Munkára Harcra Kész sportmozgalom sikeres befejezése a pártszervezet irányításának tudható be. Az üzemszervezetek mindenütt a SZOT elnökségének határozata értelmében szervezték be a dolgozókat a szocialista tömegsportot megteremtő MHK-sportmozgalomba. Szakvonal vezetői biztosították dolgozóik részére mindazon lehetőségeket, melyek elősegítették a dolgozók edzéseken keresztül való felkészülését a próbákra.

Az üzemi dolgozók magas arányszáma az MHK-sportmozgalomban, igazolja, hogy dolgozóink felismerték, hogy munkateljesítményük növelését a sportolás elősegíti. A sportmozgalom megőrzi az egészséget, kifejleszti a szívósságot, a győzniakarást, munkára, harcra edzi az embereket, kommunista szellemben neveli a népet. Az MHK-sportmozgalmon keresztül érhetjük el azt, hogy dolgozóink még jobban helyt tudnak állni a termelésben és a béke védelmében. Fizikai és testi erejük nevelésével a béke védelmének bátor harcosai lesznek.

SZOT-határozat az alapfokú tornász-csapatbajnokság megindításáról

A Munkára Harcra Kész sportmozgalom második időszakának befejezésével a Szakszervezetek Országos Tanácsa elnökségének határozata gondoskodik a dolgozók további sportolási lehetőségéről és ennek biztosítása érdekében indította el a Szakszervezetek I. Országos Alapfokú Tornász Csapatbajnokságát.

Szakszervezeti Központunk Sportosztálya területi sportmegbizott értekezleten ismertette a SZOT elnökségének határozatát. Területi sportmegbizottak örömmel üdvözölték a határozatot és magukévá téve azt, Pécs területe versenyre hívta ki az összes területek sportmegbizottjait. Területi sportmegbizottak vállalták, hogy területükön biztosítják a tornászcsapatbajnokságon résztvevők részére mindazon lehetőségeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a dolgozók tornászcsapatbajnokságon sikeresen szerepeljenek.

Területi sportmegbizottak közül Budapest területén 77 csapat, Pécs területén 35 csapat, Debrecen területén 37 csapat, Miskolc területén 40 csapat, Szombathely területén 28 csapat, Szeged területén 28 csapat indítását vállalták, Sopron—GYSEV területén 16 csapat indítását vállalta a területi sportmegbizott.

A területi sportmegbizottak területükön megtartott értekezletek keretében ismertették a SZOT elnöki határozatát és közölték a sportfelelősökkel a központ sportosztályán tett vállalásukat. Üzemszervezetek sportfelelősei örömmel fogadták a SZOT elnökségének felhivását és a területi sportmegbizottak által vállalt felajánlásokat felemelték. Meglepő volt az ifjúmunkások bekapcsolódása az alapfokú tornász-csapatbajnokságba, akik elsőként tették felajánlásukat a területi sportmegbizottaknak és mint ahogy mondották ezen keresztül is bebizonyítják azt, hogy a Párt mindenben számíthat reájuk, mert aktív harcosai a Pártnak és győzelemre viszik a Párt célkitűzéseit.

Üzemszervezeteink sportfelelősei a SZOT elnökségének határozata értelmében a pártszervezetek bevonásával és az üzemszervezetek támogatásával, a szakvonal segítségével látnak hozzá a szervezéshez és kellő felvilágosító munka után kapcsolják be az üzemek dolgozóit az alapfokú tornász-csapatbajnokságba.

Minden magyar dolgozó fiatal, aki becsületesen fel akar készülni a ráváró feladatokra, kell, hogy részt vegyen a Szakszervezet I. Országos Alapfokú Tornász Csapatbajnokságán. Ezzel is bebizonyítja, hogy valóban hozzá akar járulni dolgozó népünk boldog jövőjét építő ötéves tervünk sikeréhez. Valóban dolgozni akar azért, hogy a termelő munka rohamcsapatává váljék és készen áll arra, hogy keményen harcoljon a békéért.

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GÁSPÁR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—887, 126—452, 124—893.

Szikra Lapnyomda NV. Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM, 24. SZÁM. ★ MEGJELENIK HAVONTA KÉTSZER ★ 1950 DECEMBER 5.

Előre az őszi csúcsforgalom győzelmes befejezésével, a téli forgalom sikeres lebonyolításáért!

Legyen szakmánk minden dolgozója a békéért vívott küzdelem harcos katonája

A magyar közlekedés- és szállítás dolgozói előtt komoly és felelősségteljes feladatként jelentkezik a közeli napokban lezajlott varsói Békevilágkongreszuson elhangzott kiáltvány a világ népeihez.

Az ugrásra készen álló imperialista fenevad mindent elkövet, hogy kirobbantson egy újabb pusztító háborút, mert ezen keresztül reméli megvalósíthatónak világuralmi törekvéseit, mert a világ dolgozó népeinek nyomorán és szenvedésein keresztül tudja növelni mérhetetlen profitéhségét.

A monopóltőkések aljas és lelkiismeretlen céljait nem fékezi meg az emberiség szenvedése, az anyák és árvák könnytengere, az alkotó emberiség közös kincseinek pusztulása. Ők világuralmat és egyre több és több profitot akarnak. Ezek a bestiák gyűlölik a szabad és öntudatra ébredt népeket és félnek attól, hogy saját országukban az öntudatra ébredő dolgozó nép, egyre fokozódó nyomora miatt, forradalmasodik és megsemmisíti a kizsákmányolók uralmát.

Ez a félelem és gyűlölet a szabad népek iránt vezeti az imperialista agresszorokat akkor, amikor költségvetésük hatalmas részét a fegyverkezés céljaira fordítják, ez vezeti őket akkor, amikor a világ minden részén haditámaszpontokat létesítenek a Szovjetunió és a népi demokráciák határain.

Ez a félelem és ez a gyűlölet vezeti az imperialista agresszorokat, amikor Titóék részére soronkívül sokmilliós dollárkölcsönt folyósítanak, amikor Jugoszlávia területén hadirepülőtereket építenek, amikor nem törődve a jugoszláv nép nyomorával és inségével, a jugoszláv hadsereg részére élelmiszereket szállítanak olymódon, hogy az USA imperialista kormánya ellenőrizni fogja a küldött élelmiszerek elosztását, melyet csak a jugoszláv hadsereg használhat fel.

Ez a gyűlölet és félelem hajtja az imperialista agresszorokat a koreai nép elleni embertelen és kegyetlen háború folytatásában, ezért pusztítanak el minden értéket, ezért kínozzák és ezért ölik meg a becsületes hazafiak tízezreit, a gyermekeket, anyákat és aggastyánokat.

Az a feladatunk, hogy az üzeinkben működő békebizottságok munkáját megerősítsük és olyan felvilágosító munkát végezzünk, hogy az üzemeink minden egyes dolgozója átérezze azt a közvetlen veszélyt, ami őt és családját, az eddig elért eredményeinket és további fejlődésünket fenyegeti.

A felvilágosító munkába kapcsoljunk be minden becsületes embert, — legyen minden gépjárművezető egy-egy harcos propagandistája a béke megvédésének.

A felvilágosító munka olyan legyen, hogy tárja fel teljes nyíltsággal az egyre élesedő nemzetközi helyzetet, olyan legyen, hogy felébresszе dolgozóinkban a hazaszeretet érzését, melynek párosulni kell a nagy Szovjetunió iránti szeretettel és ragaszkodással. Tudatosítsuk dolgozóinkban, hogy a kettészakadt világon egyedül a nagy Szovjetunió és a népi demokráciák akarják az emberiséget megmenteni egy újabb háború borzalmas pusztításaitól.

Rá kell mutatnunk arra a tényre, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete nem jól működik. Nem jól működik azért, mert ezt a nemzetközi szervezetet azért hozták létre, hogy megvédje a békét és leszereljen minden támadó kísérletet a háború kirobbantói részéről.

Ezzel szemben az USA monopóltőkéseinek kormánya, Truman úrral az élén, az Egyesült Nemzetek Szervezetét közönséges szavazógépezetté változtatta át, amit bizonyít az a tény, hogy a Szovjetunió által beterjesztett javaslatokat, amelyekben az atomfegyver betiltását, az öt nagyhatalom fegyverkezésének állandó csökkentését — a fegyverkezés csökkentésének hathatós ellenőrzését —, a háborús propaganda eltiltását követeli —, Trumanék parancsára szavazással elveti és ezzel segíti az új háború kirobbantóit céljaik eléréséhez.

A mi feladatunk, hogy ismertessük dolgozóink előtt a való helyzetet és gyújtsunk dolgozóinkban azok ellen, — akik az emberiség egyetemes nagy érdekei ellen törnek.

Ismertessük dolgozóink előtt azt a hősies küzdelmet, melyet az imperialista országok szállítási- és közlekedési dolgozói vívnak a béke védelme érdekében. Megtagadják a hadianyagok és fegyverek be- és kirakodását és szállítását, vállalják a terrort, a munkanélküliséget, komoly áldozatokat hoznak a békéért, mert megtanulták, hogy minden háború csak fokozza a dolgozó nép nyomorát és szenvedéseit.

Mi, a magyar szállítás és közlekedés dolgozói, sokkal kedvezőbb körülmények között harcolunk a világ békéjéért. Mi nem fegyverrel a kezünkben, — mint a hős koreai nép, mi nem a nélkülözés és a munkanélküliségtől fenyegetve harcolunk a közös cél, — a béke és biztonság megőrzéséért.

Mi a termelés frontján jobb munkával, a szállítás és a közlekedés önköltségeinek csökkentésével harcolunk, mert világosan látjuk, hogy minden megtakarított forint erősíti népgazdaságunkat, ezen keresztül honvédségünket.

Fokozzuk tehát a felvilágosító munkát, aktivizáljuk békebizottságainkat, legyen szakmánk minden dolgozója a békéért vívott harc katonája.

A mi harcunk sikeres lesz, mellettünk van a nyolcszázmilliós béketábor, sikeres lesz legfőképpen azért, mert ezt a harcot a világ dolgozó népeinek nagy tanítója, Sztálin elvtárs irányítja.

TÓTH BÉLA
a Gépjárművezetők Szakszervezetének főtitkára.

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓI ÜDVÖZLIK A ROKONSZAKSZERVEZETEK EGYESÜLÉSÉT

Közlekedési szaklapunk november 20-i számában megjelentek a december 17-én egyesülő szakszervezetek vezetőinek nyilatkozatai. Az eddigi megállapodás szerint mind a négy szakszervezet dolgozói örömmel fogadták az ipari szervezkedés nyomán, nálunk is létrejövő egységes közlekedési szakszervezet határozatát.

Az egyesüléssel kapcsolatban megjelent cikk nem érte meg elvárásaink szerint a közlekedés dolgozóit, mert felismerték, hogy ez szükséges tartozéka a szocializmus építésének. Látják a jelenleg több szakszervezetbe tömörült közlekedési dolgozók, hogy az ötéves tervben reánk háruló feladatok megoldása egységesebb erőt követel a közlekedés munkásaitól.

Erről nyilatkozik Radó Lászlóné, a Balatoni Hajózási Vállalat dolgozója. „Egységben az erő — írja —, Pártunk, mint mindig, a helyes irányt és a SZOT XVII. Kongresszusa nyomán több közlekedési szakszervezet, köztük a hajósok is, egy szakszervezetbe tömörül."

„Mindnyájan tudjuk, hogy több kisebb egység egybeolvadása adja a szervesebb egészet, amellyel nagyobb eredményeket tudunk célkitűzéseinkben elérni. Az egységes szakszervezet nagyobb eredményt fog elérni az oktatás, a politikai, szakmai nevelés, a szocialista kultúra terén, amely így természetesen a dolgozók kulturális felemelkedéséhez, az újtípusú szocialista közlekedési dolgozók nagyobbszámú kialakításához vezet."

„Főleg nagy a jelentősége az egyesülésnek most, amikor a békéért folytatott harcunk mind hatalmasabb méreteket ölt. A varsói Béke Híveinek II. Világkongresszusa megmutatta az utat, s most mi egységbe tömörült közlekedési dolgozók, az egységesebb irányítás nyomán még jobb munkát tudunk kifejteni a termelékenység területén a békénkért."

Tószegi Antal a Teherfuvarozási Vállalat dolgozója, a következőket írja: „Nálunk a termelési értekezleten örömmel fogadták a dolgozók az egyesülés bejelentését. Ismerjük az egyesüléssel kapcsolatban előttünk álló új megnövekedett politikai és szervezési feladatokat. Örültünk, hogy az egyesülés a PB határozata után történt, mert e kritika nyomán a szakszervezetek nagy és egészséges fejlődést értek el, amely vonatkozik a B-nikre is és ez természetes, hogy könnyebbé teszi az egyesüléssel kapcsolatban felmerülő problémák megoldását. Én, mint az irodabizottság titkára, az aktíváknak gyakorlati példákkal magyaráztam meg az egyesülés fontosságát, rámutattunk, hogy milyen szoros kapcsolatban állunk a különböző autójavító vállalatokkal és az eddigi széttagoltság nagyobb eredményeink elérésében nem segített. Rámutattam az itt-ott megnyilvánuló szakmai sovinizmusnál arra, hogy az ilyesmi, amely az egyesülés menetét gátolja — az ellenséget segíti."

Börcsök András, a Sallai-autóbusz fm. élmunkás sztahánovistája írja, hogy „közlekedésünk teljesítőképességének 60 százalékkal való emelése, komoly és hálás feladatok egyike, nem is beszélve a földalatti vonalunk megépítéséről. Mindkettő végrehajtása alkalmat ad a munkaverseny kiszélesítésére, az újítások, észszerűsítések alkalmazására, melyekben nekünk, élmunkásoknak és sztahánovistáknak feladatunk is élenjárni. Én a Sallai fm. élmunkás sztahánovisták nevében ígéretet teszek hogy mi továbbra is képezzük magunkat és munkamódszereink átadásával neveljük az ifjúságot, hogy minél több sztahánovista kerüljön ki sorainkból. Velük együtt ők lesznek zálogai ötéves tervünk időelőtti teljesítésének. Természetes, hogy a szakmai tanulás mellett a politikai oktatásban való részvételt sem hanyagoljuk el. Tudjuk, hogy minden dolgozónak egy-egy kalapácsütése, egy-egy elkészített munkadarab újabb csapás az imperialista háborús gyújtogatókra, akik a feladataink elvégzését akarják gátolni egy újabb háború kirobbantásával. De mi szilárdan állunk és végrehajtjuk célkitűzéseinket. Szilárdan állunk a Szovjetunió-vezette 800 milliós béketábor sorai között, melynek vezére, a magyar nép barátja, a béke első harcosa, Sztálin elvtárs."

Kolmár Imre, a MAVAUT sztahánovista szerelője, nyilatkozatában kifejti: „hogy a vasút kivételével a többi közlekedési szakszervezet egyesülése nekünk is új szakszervezetet, új otthont, egységesebb ügyintézést jelent. Eddig bizonyos mértékben ügyeink intézése széttagolt volt. Az üdülésünket a Vasutas Szakszervezetben lévő hajózási osztály intézte, míg a termelési kultúr ib. feladatokat a Vasutas Szakszervezet irányította. Persze, amióta üzemünk levált a MAV-tól, azóta azt lehet mondani, hogy kapcsolatunk megszűnt a szakszervezettel. Most az új szakszervezet létrehozása, amelyhez mi is tartozni fogunk, lényegében tehát a dolgozók, a mi érdekeink védelmét jelenti s nagy mértékben fogja továbbfejleszteni egészséges munkaversenyszervezésen keresztül a minőségileg jobb és több termelést, gépkocsiparkunk további növekedését."

Szakáll László hajóskapitány reményének ad kifejezést, hogy a hajózás dolgozóival többet fog foglalkozni minden téren az új szakszervezet. Hibaként hozza fel, hogy a vasutasokhoz tartozás idején igen keveset foglalkozott a szűkebb a hajózás dolgozóinak problémáival, kéréseivel. Szociális és kulturális téren való mozgásuk bizonyos fokig a vasutasoktól függött." „Meg vagyok győződve arról, hogy az új szakszervezetben több segítséget fogunk kapni úgy a politikai, mint a szakmai továbbképzés terén. Az egyesült szakszervezet vezetőinek komoly feladata lesz, hogy velünk, akik bizony eléggé szétagoltan élünk, a kapcsolatot egészségesen tudja tartani. Többet kell foglalkozni az egyesült szakszervezetnek megmaradó közlekedési lapban is a Duna és a tenger hátán dolgozó hajósokkal. E lapnak összekötő kapocsnak kell lenni velünk, amelyen keresztül megtaláljuk egymást, és sajátos problémáink, eredményeink felől tájékozódhatunk."

•

Hallai Gyula elvtárs szerelő ezeket írja:

Több cikket olvastam a „Közlekedés"-ben, mely a közlekedési szakszervezetek egyesülésével foglalkozik. Ezek a cikkek igen jól megvilágították előttünk Pártunk és a Szaktanács ezen intézkedésének fontosságát és előnyeit. Szerelő vagyok és e szakmában is gyakran felmerülnek problémák, melyek tapasztalatcserével, vagy munkamódszerátadással könnyen elintézhetők lettek volna, ha nem állta volna sorompó útját a tapasztalatcserének az egyes rokon üzemek között, melyek hátráltatták ennek egészséges kifejlődését. Most már ezzel a bölcs intézkedéssel ki fognak küszöbölődni ezek az akadályok és meg fog indulni egy hasznos cserefolyamat.

•

Hoffmann László elvtárs, a gépjárművezetők szakszervezetének sporttitkára ezeket mondja:

A Szakszervezeti Tanács XVII. kongresszusának határozata értelmében örömmel vettük tudomásul a december hóban történő egyesülést, mely hatalmas teret nyújt a dolgozó sportolóink előtt. A Mávaut, az Ibusz, a Gépjárművezetők, Repülősök, Hajósok, Szállítómunkások, valamint a közúti közlekedés dolgozóinak egyesülése a sport terén is nagy távlatokat nyújt és kitűnő eredményeket tesz lehetővé. A négy rokonszakszervezet egyesülése folytán számos kádert fogunk kinevelni a tömegsporton és az MHK versenyeken keresztül, lesz módunkban élsportolókat biztosítani. Így főfeladatunk az egyesüléssel kapcsolatban az ifjúság nevelése és a dolgozók sportoltatása. A közös munka, mely reájuk hárul a sport terén, minden sportágban komolyabb szervezést követel. És így a szakszervezetekkel való egyesülés biztosítani fogja a nagyobb eredményeket és az üzemek magasabb fokú sportlehetőségeit.

•

Borbély Lajos, a Teherfuvar Vállalat közlekedőtelepi gépkocsivezetője kifejti, hogy „az egyesüléssel nagyobb lehetőség nyílik az élenjáró sztahánovistáknak arra, hogy munkamódszereiket, tapasztalataikat, újításaikat szélesebb körben adják át. Így a 100.000 km-es mozgalmat. Az e téren élenjárók munkamódszereinek átvételével szélesebb körben nagyobb eredményeket érhetünk el. Ugyanez áll a mi területünkön azon a téren is, hogy a tapasztalatok átadása következtében nagyobb mértékben tudjuk érvényesíteni az önköltségcsökkentést, a takarékosságot. Én a magam részéről örülök az egyesülés határozatának, amely természetesen magával hozza azt is, az említetteken kívül, hogy a szakmában eddig előforduló súrlódások, szakmai sovinizmus hamarabb kiküszöbölhető."

Veres Endréné trolli-sztahánovista kalauznő kifejti nyilatkozatában: „1945-től a felszabadulásig Pártunk iránymutatása nyomán szakszervezeteink az újjáépítés, a hároméves terv, az ötéves terv első évének munkálkodásában, valamint a dolgozók érdekvédelmében nagy eredményeket értek el. Meg kell azonban mondanom, hogy az a fejlődés, amit eddig és főleg az ötéves terv első évében tapasztaltunk, feltétlenül szükségessé tette az egyesülést. Az egyesülés nyomán jobban megismerjük a közlekedés problémáit de megismerjük egymást, mint dolgozók, mint elvtársak is. En gondolom, sőt tudom, hogy mi a közlekedés különböző terén lévő dolgozók, az egyesülés nyomán sokat fogunk segíteni egymásnak, amely persze végeredményben nemzetgazdaságunk fejlődését segíti elő, azon keresztül saját életszínvonalunkat is."

Angelli József vágóhídi sztahánovista dolgozó arról ír, hogy az egyesüléssel még következetesebb harcot tesz lehetővé a külső és belső imperialistákkal szemben, békénk, fejlődésünk biztosítása érdekében.

Angyal Csilla, a Balatoni Hajózási NV dolgozója, örömmel fogadja az egyesülés határozatát és annak a reményének ad kifejezést, hogy munkáját mint közönségszervező, a nagyobb segítség következtében a dolgozók kulturális nevelése terén jobban fogja tudni végezni.

Lengyel Sándor barossi kocsivezető örömét fejezi ki az egyesüléssel kapcsolatban és arról ír, „hogy az egyesült szakszervezet egységesebben tudja majd elősegíteni a gyorsabb és biztonságosabb, kényelmesebb utazást, amellyel mi, mint közlekedési dolgozók nagymértékben járulunk hozzá ahhoz, hogy a munkafegyelem jobb legyen Budapest gyáraiban, üzemeiben.

•

Balázs Imre ÜB-titkár, a BELSPED NV dolgozója így ír:

Pártunk Politikai Bizottságának határozata rámutatott a szakszervezetek hibáira és felhívta figyelmünket azok sürgős kiküszöbölésére és a szakszervezeti munka megjavítására.

Ebből a szempontból, mi, szállítómunkások, örömmel fogadjuk a közlekedési és szállítóipari szakszervezetek egyesítését. Az egyesülésnek nagy jelentősége van, mert a kis szakszervezetek nem tudták a dolgozók igényeit minden tekintetben kielégíteni.

Mi, szállítómunkások, a széttagoltságunknál fogva, kulturális fejlődésünket illetően, nem állottunk feladatunk magaslatán. Pedig mi is fejlődni akarunk, mert tudjuk, hogy a tanulás, a művelődés elválaszthatatlan a szo-

(folytatás a 2. oldalon)

A dolgozók december 17-én, egyesülési konferencián választják meg az ideiglenes vezetőséget

A legutóbbi közlekedési szaklapban vezércikkben foglalkoztunk azzal, hogy december hónap folyamán egy egységes szakszervezetbe tömörülnek a Gépjárművezetők, a Szállítómunkások, a Közlekedési Alkalmazottak és a Vasutasok Szakszervezetéből kiváló hajós, repülős MAVAUT dolgozói.

E szakszervezethez tartozó ÜB-ok titkárai külön értekezleten beszélték meg az egyesülés szükségességét, valamint megkapták az egyesüléssel kapcsolatos feladatokat is.

A jelenlegi lapban megjelenő sztahánovista nyilatkozatok azt mutatják, hogy ÜB-titkárok foglalkoztak a dolgozók előtt az egyesülés kérdésével. De megállapítható emellett mindjárt az is, hogy magát az egyesülést nem tárgyalták meg kellő gondossággal az aktívákkal a bizalmiakkal.

Megmutatkozik ez abban, hogy a Népszavában és a közlekedési szaklapban megjelenő cikkekkel sem foglalkoztak, mert hiszen eddig több dolgozóval beszéltünk, akik még nem tudják, hogy egyesülünk, s nem tudják, a tájékoztatás hiányában, hogy mi tette szükségessé az egyesülést.

Persze az adódik abból, hogy az egyes szempontokat, amelyeket a szakszervezeti központok kiadtak, az üzemi bizottságok nem kellő szorgalommal, hanem felelősségérzet elhanyagolásával hajtották végre, vagy éppen egyáltalán nem hajtották végre.

Pl. minden ÜB-titkár megkapta azt a feladatot, hogy a most lezajlott termelési értekezleteken az ÜB egy tagja külön napirenden ismertesse a dolgozók előtt az egyesülést.

Ezt a feladatot igen kevés helyen hajtották végre. Erről tanuskodnak a termelési értekezletről beérkezett jegyzőkönyvnek, valamint az ellenőrzés alatt szerzett tapasztalat, amit már a termelési értekezletek óta hajtottunk végre.

De erről tanuskodnak az olyan példák is, amit az egyes dolgozók vetnek fel azok felé az elvtársak felé, akik a szakszervezeti központban dolgoznak.

Földvári elvtárstól a Közlekedési Szakszervezet főtitkárától az egyik dolgozó, elvtársunk megkérdezte, hogy „Földvári elvtárs, mi van az egyesüléssel, már egyesültek?" Ez világos képet mutat, hogy eddig hogy dolgoztunk, de egyben megmutatja mindannyiunknak, de főleg az üzemi bizottságainknak a feladatát.

Az üzemi bizottságoknak úgy kell irányítani az aktívák munkáját, hogy azok a felvilágosító és egyéb munkájuk végzése közben feltétlenül ismertessék az egyesüléssel kapcsolatos tudnivalókat.

Minden közlekedési dolgozónak tudnia kell, hogy az egyesüléssel Magyarországon a közlekedés és szállítás dolgozói két hatalmas szakszervezetbe tömörülnek. A vasút dolgozói a Vasutas Szakszervezetbe, a többi közlekedési és szállítási dolgozókat pedig a „KÖZLEKEDÉSI ÉS SZÁLLITÁSI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE" fogja összefogni, melynek székhelye, Budapest, VIII., Fiumei-út 4 sz. alatt lesz.

Ugyancsak tudnia kell az új szakszervezetbe átmenő minden közlekedési dolgozónak, hogy december 16-án tartják az egyesülés előtt álló szakszervezetek külön-külön konferenciáikat, ahol kiértékelik az eddig végzett munkájuk eredményeit, valamint, hogy 17-én lesz most már összevonva az egyesülési konferencia, ahol megválasszák az ideiglenes vezetőséget. Megszabják az új szakszervezet előtt álló feladatokat, amelyek végrehajtását az ott választott vezetőség fogja irányítani a kongresszusig.

E tények ismerete szükséges annak érdekében, hogy bizalmijaink tovább tudják szélesíteni a szocialista munkaversenyt, hogy az egyesülés újabb lendületet adjon üzemeinkben a versenymozgalomnak a közlekedési és szállítási dolgozók tervtúlteljesítési, önköltségcsökkentési, anyagmegtakarítási mozgalmának, hogy a dolgozók széles tömegét vonhassák be a hosszúlejáratú versenyszerződések megkötésébe.

Tudnia kell továbbá minden közlekedési és szállítási dolgozónak, hogy az ellenség minden megnyilvánulása, ami az egyesüléssel kapcsolatban a dolgozókat nyugtalanítja, ami a termelés lendületének menetét gátolja, az az ellenség, a reakciós tábor, az amerikai imperialisták hangja, ami ellen minden dolgozónak a legkíméletlenebb harcot kell folytatni, azokat kíméletlenül le kell leplezni.

Világos mindannyiunk előtt, hogy a SZOT XVII. Kongresszusának határozata értelmében végrehajtandó egyesülés a közlekedési és szállítási dolgozók részéről ötéves népgazdasági tervünk fokozottabb biztosítása, a szocializmus építésének elősegítése érdekében történik.

Ugyancsak a közlekedési és szállítási dolgozók érdekét szolgálja az egyesülés azért is, mert az egységes közlekedési szakszervezetbe tömörült dolgozók nagyobb erőt képviselnek a külső és belső ellenséggel szemben, a békéért folytatott harcban, amelynek győzelmes megvívásával biztosítjuk békés építőmunkánkat és ezen keresztül életszínvonalunk állandó emelkedését.

Dolgozótársaink írjanak cikket falujságba, segítsék elő azáltal is szakszervezeteink egyesülésének gyors és eredményes megvalósulását, amely a dolgozók érdekeinek megfelelően nagyobb mértékben tud eleget tenni a politikai, a kulturális nevelési feladatoknak, a munkaverseny a termelékenység eredményesebb fejlődésének, ami lényegében életszínvonalunk további emelkedésével jár.

Dolgozzunk tehát együtt, közösen mindannyiunk érdekében az egyesült szakszervezetek minél eredményesebb létrehozásáért.

Üzemi bizottságok feladata, hogy az egyesüléssel kapcsolatos munkákat beszéljék át a helyi pártszervezettel, kérjék segítségüket a feladatok végrehajtásában. Járjanak többet a dolgozók között, adjanak felvilágosítást a dolgozóknak az egyes kérdésekben, ami felvetődik.

Felhívjuk dolgozóink figyelmét, hogy kérdéseikkel forduljanak bátran és bizalommal az üzemi bizottságokhoz, akik megadják a megfelelő választ és akadályozzuk meg a valótlan hírek továbbterjedését, mert csak zavarkeltésre adnak okot, amely akadályozhatja dolgozótársaink termelő munkáját egyben a szakszervezetek munkáját is.

(Folytatás az első oldalról)

cializmus építésétől. Csak akkor tudjuk jól ellátni feladatunkat, ha nekünk, szállítómunkásoknak is minden lehetőségünk meg lesz a kultúra elsajátítására.

Ezt a feladatot a nagy szakszervezet tökéletesebben tudja ellátni, mint széttagoltan a kis szakszervezetek. A nagy szakszervezet lehetőséget ad igényeink messzemenő kielégítésére.

Budzs Imre ÜB-titkár,
BELSPED NV.

*

Várkonyi Gyula hajóellenőr, MESZHART örömének ad kifejezést az új szakszervezet létrehozásával kapcsolatban és arra kéri az új szakszervezet vezetőségét, hogy a hajósok problémáit, elvtársiasan, minden esetben rendesen és bürokráciamentesen oldják meg. Bizonyítsa be az új szakszervezet vezetősége, hogy a dolgozókkal való kapcsolata szilárd lesz és méltó arra, hogy a dolgozók megbízásából a mi, tehát a dolgozók ügyeit intézzék, érdekeiket képviselik.

Szaller János Damjanich gépjárműszolg. dolgozója arról ír, hogy a közelmultban megalakult Társadalombiztosítási Tanácsok munkáját az egyesült szakszervezet a dolgozók érdekében következetesen irányítsa és ellenőrizze, tehát segítse munkájukat, hogy azok a munkavédelem terén a műhelylevegő tisztántartása a gépek védőeszközökkel való ellátása, stb., a dolgozók szociális problémái, kérelmei reálisan és gyorsan nyerjenek elintézést.

Tatár Árpád MESZHART hajóskapitány örömének ad kifejezést abból az alkalomból, hogy a hajósok nagylétszámú dolgozóinak helyeslésével létrejön a közlekedés dolgozói részére egy egyesült szakszervezet, amelyben a hajósok ügyeinek intézése következetesebben nyer megoldást. Sok sikert kíván az új szakszervezet munkájához."

Gombai József HÉV motorvezetője, az ország legjobb dolgozója, biztosítja az egyesült szakszervezetet, hogy még nagyobb teljesítményi eredmények elérésére törekednek a közlekedés terén. Arra kéri az új vezetőséget, hogy a PB határozata nyomán tovább javítsák a dolgozókkal való kapcsolatukat. Küszöbölje ki a szakszervezeti mozgalomból a bürokráciát, intézzék a dolgozók ügyeit gyorsan, mert ez is segíti a szorosabb kapcsolat elérését. Legyen döntő feladat a dolgozók nevelése minden téren s kapcsoljanak be bennünket a határozatok, a feladatok megvalósításába. Érvényesülsék a szakszervezeti taggyűlések menetében a kritika alkalmazását segítsék a hibák gyors és eredményes kiküszöbölését, a nagyobb teljesítmények elérése, ötéves tervünk sikeres teljesítése érdekében.

Dolgozóink ezen nyilatkozatai megmutatják, hogy az egyesülés valóban időszerűvé vált, de megmutatják egyben feladatainkat is. Az új vezetőségnek arra kell törekedni, hogy a nyilatkozatokban felvetett hibákat a dolgozók kérelmének megfelelően, a forgalom, a termelés menetének érdekében gyorsan küszöbölje ki. December 17-én, az egyesülési konferencián szabjon a megválasztandó vezetőség olyan feladatokat és célkitűzéseket maga elé, amelyek valóban előreviszik Pártunk vezetésével az új, az egységes Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szakszervezetének eredményes munkáját.

Hogyan áll a munkaverseny nyilvános ellenőrzése a gépjárművezetőknél

Az elmult termelési értekezleteken különböző üzemekben igen sok dolgozó fölvetette hozzászólásában a munkaverseny nyilvános ellenőrzésének fontosságát.

Az Autótaxi V.-nál Tauber és Kovács elvtársak, az Afort csepeli telepének dolgozói és a Tefu különböző telephelyeinek gépjárművezetői mind, mind foglalkoztak a verseny nyilvános ellenőrzésének kérdésével.

Ezek a hozzászólások elsősorban arra szorítkoztak, hogy az üzemi bizottságok nem szorgalmazták az elért eredményeknek a munkaversenytáblán való propagálását. A dolgozónak fogalma sincs arról, hogy az elmult hónapban hány százalékra teljesitette a terv ráeső részét, nem tudja, milyen eredményeket ért el a munkaversenyben hány százalékra teljesitették az üzem dolgozói globálisan a havi tervet.

Mindezek a hozzászólások azt bizonyítják, hogy a dolgozók öntudata emelkedett. Tudják a szaktársaink, hogy ők lettek az üzem tulajdonosai, az ország gazdái és nem mindegy, hogy az üzemi terveket hogyan teljesitik, mert a jó munka egyenlő az életszínvonal emelkedéssel, jobbléttel, magasabb kultúrával. De ezenkivül a vállalatvezetői alapból csak a legjobb dolgozók részesülhetnek negyedévenként és mert a jó munka jutalmának összege 1000—1500, sőt 1800 forintot is meghaladta, a dolgozók tehát anyagilag is érdekelve vannak a termelésben és ez a tény még jobban aláhúzza, kidomboritja a dolgozók érdeklődésének jogosságát. Bizony, minden tekintetben igazuk van a dolgozóknak, mert a szakszervezetünk által kiadott irányelveknek megfelelően, az üzemi bizottságok túlnyomó része még mindig nem hajtotta végre a munkaverseny nyilvános ellenőrzésére irányuló feladatokat.

Ki a hibás?

Elsősorban mi magunk, mert nem elég erélyes kézzel fogtunk a kérdés megvalósításához. Három, négy termelési értekezleten tárgyaltuk a munkaverseny nyilvános ellenőrzését, oktattunk, tanitottunk, magyaráztunk.

De ugyanakkor elmulasztottuk a végrehajtás ellenőrzését. Az egyesülés és a felmerült más problémák elterelték a figyelmünket a verseny nyilvánosságáról. Az oktatás és a nevelő munka a Tefu néhány telephelyén csődöt mondott, mint a Cegléd-úton és a Forgách-utcában, továbbá a Kerepesi-úton, ahol hiányzanak a dísztáblák, a munkaverseny ábrák és az eredmények kiértékelése. Még a nagyobb üzemek közül sem hajtották végre néhány helyen a verseny propagálását és nyilvános ellenőrzését.

A feladat

Minden garázsban, üzemben 2 hetenként bizalmi csoportértekezletet kell tartani, ahol a dolgozók által választott bizalmiak, a műhely- vagy garázsvezetők bevonásával kiértékelik a szocialista kötelezettségek teljesítését. Általánossá teszik a kiváló dolgozók munkamódszereit, birálják és megvitatják a termelést gátló körülményeket.

A bizalmiaknak állandó naplót kell vezetni a csoportjukon belüli dolgozók versenyeredményeiről és nyilván kell tartaniok a csoport tagjai által benyujtott javaslatokat, ujitásokat. A bizalmi csoportértekezleteken ki kell emelni a legkiválóbb dolgozókat, ismertetni kell teljesitményszázalékukat, munkamódszereiket.

A termelési értekezleteket és taggyüléseket arra kell felhasználni, hogy a dolgozóknak az elmult értekezleten tett javaslatait hogyan hajtották végre. A vállalatvezetést ezen keresztül közelebb visszük a dolgozókhoz, akiknek nemcsak joguk de kötelességük a hiányosságok és a termelést gátló körülmények feltárása és itt emlékeztetem az üzemi bizottsági funkcionáriusokat Pártunk jelszavára: „Tiéd az ország, magadnak épited." „Tied az üzem, magadnak dolgozol." A dolgozók a javaslataik megvalósitásán keresztül tanuljak meg a gazda szemével nézni az üzemek szük keretmetszetét.

Az üzemi dísztábla jelentősége

Az üzemi dísztáblát minden üzemben, műhelyben, garázsban alkalmazni kell, mint a munkaverseny propagandájának, nyilvános ellenőrzésének egyik döntő eszközét.

A dísztáblára ki kell ragasztani azon szaktársaink nagyméretü fényképét, akik akár fizikai, műszaki, vagy adminisztrációs értelmiségi vonalon a legjobb eredményeket érték el. A „szakma legjobb dolgozói"-nak fényképét. Az üzem azon sztahánovistáinak fényképét, akik túlszárnyaló magas eredményeket értek el, az ifjúmunkások legjobbjainak fényképét, akik kiváló eredményeiken keresztül bizonyitották be munkájukhoz való viszonyukat. A dísztáblán tehát a legkiválóbb dolgozókat, Kossuth-dijasokat, munkaérdemrendeseket, munkaérdemérmes dolgozókat, kiváló sztahánovistákat és elért eredményeiket kell propagálni. Igy nyilik alkalmuk a dolgozóknak megismerni a szocialista épités hőseit és ez a propaganda a leghűbb kifejezője annak, hogy nálunk a munka a becsület, dicsőség, hősiesség dolgává lett.

Az üzemi versenytábla

A dísztábla mellett az üzemi versenytábla a munkaverseny nyilvános ellenőrzésének módja. Csak akkor válhat sikeressé az üzemi versenytábla alkalmazása a nyilvános ellenőrzés szempontjából, ha tartalmazza az üzem elmult hónapi átlag-százalékát, az üzemek közötti munkaverseny eredményét, az üzem legjobb műhelye, a legjobb brigádja cimért folyó verseny első, második, harmadik helyezését és eredményeik rövid lejrását.

A műhelybizottságok feladata

A műhelybizottságok döntő feladata a műhelyenbelüli verseny propagálása, műhelydísztáblák létesítése, amelyen az üzem legjobb dolgozóinak fényképét, a műhely legjobb dolgozóinak fényképét, a legjobb ifidolgozó fényképét és ezeknek a dolgozóknak elért eredményeit kell propagálni. Propagálni kell azokat az elvtársakat, akik a munkamódszerátadás terén kiváló eredményeket értek el, amig eredményeiket tartják, továbbá a legjobb újitókat, észszerüsitőket. A legjobb brigádok névsorát, amig eredményeiket tartják, de legfeljebb 6 hónapig.

A műhelyekben a dísztábla mellett fontos a műhelyi versenytábla alkalmazása, ahol hetenként a legjobb eredményeket elért dolgozók eredményeit, a bizalmi csoporton belüli eredményeket, a kihivásos párosverseny eredményeket kell propagálni. Ez adja meg a lehetőséget arra, hogy a kihivásos párosversenyben az alacsonyabb százalékot elérők is versenytáblára kerülhetnek, a műhely minden dolgozója áttekintheti az egész műhely versenyállását.

A fentiek vonatkoznak a Teherfuvar összes telephelyeire, ahol még nem hajtották végre a munkaverseny nyilvános ellenőrzését. Itt dicséröleg kell megemlékeznünk a Tefu-javitóról, ahol Simon elvtárs ü. b. titkár már megvalósitotta ezeknek az irányelveknek gyakorlatban való alkalmazását. A Tefu Pápai István-utcai telepén Boros László elvtárs végzett jó munkát, a Füszért-telepen Druhapolcsik elvtárs lankadatlan szorgalommal sürgette a kiértékelések megvalósitását és létrehozta a dísztáblát és versenytáblát. Azóta ezekben az üzemekben megjavult a munka. A dolgozók más szellemben munkálkodnak, mert napról-napra ellenőrzik nemcsak a saját, de a többi dolgozók által elért eredményt is. Ellenőrizhetővé válik a terveljesités, a tervlemaradás és a dolgozók mindig tisztában lesznek azzal, hogy a munka frontján melyik az a szük keresztmetszet, ahova úgy az egyéneknek, mint az egész műhelynek a munkáját irányitani kell. Megbecsülését jelenti az élenjáróknak, megszünteti a verseny kampányszerüségét.

A fentiekből következik tehát, hogy a munkaverseny nyilvános ellenőrzése, mint a legfontosabb kérdés, áll az üzemi bizottságok munkájának homlokterében és akként birálhatók el az ü. b. titkárok, de minden szakszervezeti funkcionárius, hogy ezeket a feladatokat miként tudja a szocialista épités és a termelékenység emelkedésének érdekében megvalósitani.

— gő —

A TEFU KV Üzemi Bizottsága a jó eredmények ellenére is több gondot fordíthatna a verseny nyilvános ellenőrzésére

Öt hónappal ezelőtt alakult meg a Teherfuvar Községi Vállalat és az elmult öt hónap alatt hatalmas eredményeket tudnak felmutatni, amely eredmények a dolgozók jó munkájának nyomán születtek meg.

Az eredményeket tekintve nem hittük volna, hogy egy ilyen fiatal vállalat ennyire zökkenőmentesen tudjon az állandó felemelkedés felé haladni, mert a gyakorlat eddig azt mutatta, hogy a fuvarozási vállalatok a megalakulásuk után néhány hónapig nem tudnak komoly eredményeket, de különösen nyereségrészesedés befizetést felmutatni.

A TEFU KV az árutonnakilométert 1.38-ról 1.41-re emelte, amely azt mutatja, hogy a kocsik kapacitását egyre jobban kihasználják. A kocsipark 80—85 százaléka állandóan forgalomban volt, de voltak betek, amikor a kocsik 95 százalékát tudták állandóan forgalomba tartani, annak dacára, hogy a kocsipark egy része nagyon elhasznált állapotban került az új vállalat tulajdonába.

A bevételi tervet szeptemberben 158 százalékra teljesitették, októberben 107 százalékra, az árutonnakilométerek októberi teljesitése is 138 százalék volt, az ipari dolgozók normaáttaga 115 százalék körül mozog az új normával.

A vállalatvezető

Martis elvtárs a vállalatvezető, egészen fiatal ember, alig harminc esztendős lehet. A terveinket — mondja — a lehető legszükebbre terveztük. Napi 16 fuvarórát terveztünk minden kocsira. Még a minisztériumban is kinevettek, mikor ezeket a terveket benyujtottam. Igaz, hogy az utóbbi időben ez a szám lecsökkent — megfelelő fuvar hiányában —, de eltől függetlenül december 13-ára befejezzük évi tervünket. Nálunk nincs munkaerőhiány, a gépjárművezetők éppen úgy, mint a többi dolgozók, a legmesszebbmenőkig teljesitik kötelességüket.

Hogy mi ennek a titka? Az én ajtóm mindig nyitva áll minden dolgozó előtt és mielőtt egy döntő kérdésben határoznék, megkérdezem a dolgozók véleményét is. A vállalatot együtt vezetjük az összes munkatársaimmal. Ezenfelül nálunk munkaerőterv is van, amit bizonyit, hogy egy kocsira 2.70 százalék, tehát nem egészen három ember esik. Ebben a számban a portástól a kocsimosóig, a szerelőtől a műszaki és adminisztrációs dolgozóig mindenki bennfoglaltatik.

Az üzem legjobbjai

Az üzem vándorzászlóját és a vállalatvezető dicsőlevelét a gépkocsivezetők közül az öreg *Tomcsik* Imre bácsi és *Tóth* István szaktársak nyerték el, 156.7 százalék bevételi terv teljesitésével. *Gyarmati* szaktárs 153.6, *Petercsák* szaktárs 147.5 százalékot értek el, *Fehér, Gáti* és *Diószegi* szaktársak 138.7 százalékos eredménye mögött a többiek csak 1—2 százalékkal teljesitettek kevesebbet.

Az ipari dolgozók

Csanádi elvtárs villanyszerelő a termelés terén 180 százalékot ért el az új normával és nagy tábla hirdeti Csanádi elvtársnak a munka frontján szerzett dicsőségét. *Miatov* és *Hora* szaktársak állandóan 140 százalék körül teljesitenek. Igen sok a fiatal szaktárs, akik ezen alul maradnak ugyan, de éppen most folyik a munkamódszerátadás megszervezése. Ezt a feladatot is megoldjuk — mondja *Veres* Pál szaktárs, műszaki vezető — a fiatalokat megtanitjuk úgy, hogy *Sztálin* elvtárs születésnapjára emelkedik teljesitményük és keresetük.

Az üzemi bizottság munkája egy kicsit sántit, az elért eredményeket nem látom a munkaversenytáblán. Hiányzik a legkiválóbb dolgozók fényképe a dísztábláról, sőt a dísztábla valami dekorativ jelentőségét is elveszti, melyen különböző hirdetmények vannak elhelyezve. *Petur* elvtárs, ÜB-titkár és *Blazsek* Rudolf termelési felelős ezen a téren még ezideig nem fejtettek ki jó munkát. Nagy kár, mert a jó propaganda és a nyilvános ellenőrzés nélkül nem lehet tartósan jó munkaversenyt biztositani.

A termelési értekezleten csaknem minden dolgozó 10—15 százalék teljesitményemelést ajánlott fel. És tudják ezt teljesiteni? — kérdezem a dolgozóktól. — Anyag van, szerszám van — mondja a műhelybizalmi — és semmi sem áll a teljesités útjában. Sikerrel fejezzük be a sztálini hónapot. Az arcok boldogan fénylenek, látszik, hogy mindenki elégedett és én azzal a boldog érzéssel távozom a telepről, hogy itt jó a vezetés és a jól szervezett, kollektiv munka segiti a termelés emelését.

Virág Rezső

Imperialista módszerek

A nemzetközi helyzetet ha vizsgáljuk, minden vonalon az imperialisták lázas, kétségbeesett kapkodását, aljas provokációit, embertelen kinzásait, alattomos kémtevékenységeit tapasztaljuk a béketábor nyugodt, higgadt tárgyilagos politikája és eredményei mellett.

Az amerikai imperialisták erőt időt és főleg pénzt nem kímélve igyekeznek befolyásukat érvényesíteni kémszervezeteiken keresztül. Az amerikai imperialisták legfőbb rohamcsapata a minden embertelenségre kész Tito-banda.

1949 elején Tito széles börtönhálózat létesítését rendelte el, lakóházakban, középületekben és távoli, lakatlan területeken egyaránt. Ez még mind kevés a jó hazafiak, a kommunisták számára. Uj börtönök építéséhez kezdtek a belgrádi fasiszták. A hadsereg letartóztatott tagjai részére most építettek nagy börtönt Banicában. Az udvaron lőteret állítottak fel, ahol a véreskezű titóista tisztek élő céltáblákon gyakorolják a céllövészetet a hadsereg letartóztatott kommunistáin.

Ezen túlmenően koncentrációs táborokat létesítettek Titóék. Lakatlan területeken helyezik el ezeket, s különböző álcázott nevekkel látják el, pl. „64-es postahivatal". A szabály az: „Ha valaki érdeklődik a táborok lét felől, őt magát is azonnal táborba kell küldeni."

A börtönök és koncentrációs táborok lakóit kegyetlen kinzásoknak teszik ki. Vau úgynevezett „fizikai előkészítés". Ez abból áll, hogy vallatás előtt a hazafiakat a börtön levegőtlen celláiba zárják, eszméletlenségig verik és borzalmasan kínozzák őket. A „fizikai előkészítés" után szigorú őrizet alatt útnak indítják a hazafiakat a koncentrációs táborok felé. A táborok házirendje elviselhetetlen, de a „lelkiismeretes" vezetők még ezeket is túllépik. A foglyokat úgy büntetik és kínozzák, ahogy nekik tetszik. Kihallgatás, törvény, ítélet fölösleges. A büntetések: sötétzárka, víz- és élelem megvonás, a ruházat és fekvőhely megvonása téliidőben is, vagy kivégzés.

Amikor napvilágra kezdtek kerülni ezek a borzalmas hírek, a hóhér Biljanovics parancsot adott a gyilkosságok „diszkrétebb" módszerének, a „normális" halálnak alkalmazására. Az abból áll, hogy nyáron a foglyokat kényszerítik élelem és víz nélkül, tűző napsütésben dolgozni, télen pedig meleg ruha nélkül, éjjel-nappal dolgoznak a legnagyobb fagyok idején. Élelmezésük csak annyi, hogy ne haljanak éhen.

Mindezeket különleges kínzásokkal egészítik ki. Ilyenek: a „spanyol víz" (a foglyot kifeszítik egy asztalon és forró vizet öntenek az orrába), a „zuhanyozás" (a foglyot télen meztelenül jéghideg vízzel öntözik), a fejük felett lövöldöznek revolverrel, féllábuknál fogva felakasztják őket, éhezik a talpukat. A legkegyetlenebb ezek között is a „patkányharapás" (egy csőbe patkányt tesznek, a cső egyik vége a fogoly meztelen gyomrához ér, a másik végébe petróleumba mártott égő csóvát nyomnak: a patkány menekülni akar és addig harapja a foglyot, míg bevájja magát a gyomrába).

Amikor a halálrafélgoztatott, éhező, agyonkínzott fogoly már mozdulni sem tud, elküldik egy úgynevezett kórházba, ahol „tapasztalt" orvosok segítenek neki néhány nap alatt meghalni.

Ilyen kínzások következtében halt meg Szreten Zsujovics is, az ismert jugoszláv kommunista, akit a titóista hóhérok 1948 márciusában demokratikus állásfoglalása miatt letartóztattak.

A fasiszta Tito-banda, az imperialisták szolgálatába szegődött gyilkosok és kémek gyülekezete, meg akarja semmisíteni a kommunistákat, az összes hazafiakat. De a titóista gyilkosok számításába hiba csúszott. Az országban nő a nép gyűlölete és szélesedik a forradalmi harc Tito rendszere ellen. A börtönökben sinylődő kommunisták megőrzik tapasztalatiakat. Az illegális csoportok egyre hatalmasabb, egyre szervezettebb ellenállást tanúsítanak a terrorral szemben.

A véreskezű Titót teljes joggal hasonlíthatjuk össze a hóhér Francóval. A titóisták és a francóisták váltvetve támogatják egymást a dolgozó nép ellen elkövetett aljas munkájukban.

Titóék a spanyol emigráció között jelenleg végzett munkája szervesen beleilleszkedik az imperialistáknak abba a tervébe, hogy Francót bevonják az Észak-Atlanti-blokkba és Spanyolországot az egyik legfontosabb európai támaszpontjá tegyék. Titóék a spanyol emigráció ellen végzett sötét munkájukban segítséget kapnak a marshallizált országok rendőrségeitől, amelyekkel szorosan együttműködnek.

A spanyolok között végzett provokációs üzelmeik során több hitvány, szemét ember segítségét vették igénybe, akik a franciaországi karmai közé kerülve azzal mentették meg irhájukat, hogy szolgálatukba álltak. Titóék ezenkívül olyan üzletpolitikusokra is támaszkodnak, akik elvesztve befolyásukat a nép között, az angol-amerikai imperialista kémszervezeteknél keresnek támogatást. Vannak a titóista ügynökök között olyanok is, akiket a Spanyol Kommunista Pártból árulás miatt kergettek ki.

A Spanyol Kommunista Párt internacionalista kötelességéhez híven leleplezte a fasiszta Tito-klikk gaztetteiről, figyelmeztetett a munkásosztályt és minden spanyol demokratát a titóista kémek alattomos üzelmeire és állandóan nagy munkát végez, hogy fokozza mindenegyes kommunista és minden spanyol antifasiszta forradalmi éberségét.

Jól dolgoznak az imperialista ügynökök Franciaországban is. Nov. 11-én Majna-Frankfurt körzetében egy amerikai vadászgép megtámadott egy szovjet személyszállító repülőgépet. Utasa Maurice Thorez, a Francia Kommunista Párt főtitkára volt, aki Párisból gyógykezelés céljából Moszkvába utazott. Csak a szovjet pilóta leleményességén és önuralmán múlott, hogy nem történt szerencsétlenség. Thorez elvtárs ellen elkövetett merényletet is az amerikai imperialisták terrorhadjáratának folytatása, a demokratikus erők, a kommunista pártok és azok vezetői ellen.

Az Egyesült Államok államgépezete, hadserege ma már megrögzött gengszterek és gyilkosok szolgálatában áll, akik messzire kinyújtották szőrös mancsukat számos európai és ázsiai ország felé. Truman elnök ez év nyarán nyíltan kijelentette, hogy az amerikaiak a világ összes országaiban „hadjáratot indítanak a kommunizmus ellen".

Lahaut elvtárs gyilkosainak kezébe amerikai reakciósok adták a fegyvert, akik vadul uszítanak a kommunisták kiirtására és a kommunizmus megsemmisítésére. A bérgyilkosok zsebét, — akik Togliatti, Tokuda, Duclos elvtársak ellen elkövettek merényleteket, vérrel szennyezett amerikai dollárral tömték meg bőkezűen. A jugoszláv és spanyol kommunistákat irtó hóhérok: Tito és Francó a Wall Street közvetlen támogatását élvezik.

A vérszemet kapott fasiszta gyilkosok nemcsak a kommunistákat fenyegetik. Fenyegetnek minden becsületes embert, aki bátran kiáll a háborús gyújtogatók ellen. November 14-én, három nappal azután, hogy az amerikai repülőgép Thorez elvtárs repülőgépét megtámadta, a bourgeti repülőtéren, Páris mellett, komolyan megsérült egy repülőgép, melyen a Szakszervezeti Világszövetség vezetőinek, Luis Saillant-nak, Alain le Léapnak, Lombardo Toledónak és másoknak a Béke Hívei II. Világkongresszusára Varsóba kellett volna repülniük. Csak a lengyel repülők ébersége akadályozta meg a szerencsétlen eget.

Mindezek a tények azt mutatják, hogy mégjobban kell fokozni a munkásosztály éberségét és szervezettségét. Az imperialisták aljas provokációjára a munkásosztály azzal felel, hogy megacélozza erejét és még fokozottabban őrködik szeretett vezérei élete és biztonsága felett. A kommunistákat nem lehet megfélemlíteni, mert a kommunisták az igazság és a jövő!

Bakos Mihály

100.000 kilométer

Igen sok szaktárs kezdetben tartózkodott a benevezéstől, mivel olyan hangok hallatszottak, hogy az olyan kocsikkal, mint az enyém, nem lehet 100.000 km-t teljesíteni. Ez természetesen a reakció hangja volt.

A dolgozók a jó politikai felvilágosító munka nyomán azonban felismerték, hogy országos viszonylatban milyen hatalmas jelentősége van a szocializmus építésében népi demokráciánknak. Lassan és vontatottan indult meg a benevezés, először az öntudatosabb dolgozók értették meg ennek a mozgalomnak a jelentőségét. Később szaktársaink többsége értette meg ezen mozgalom jelentőségét, mely ma már olyan hatalmas méretűvé vált, hogy országos viszonylatban is teljes sikert értünk el. Az ország különböző vidékeiről érkeztek benevezések és ezen keresztül már is több szaktársunk érte el a 100.000 km-t, sőt túl is szárnyalta a vállalt kötelezettségét, melyért külön elismerést érdemelnek jó és becsületes munkájukért, melyet a szocializmus építéséért tettek és ezen keresztül a sztahánovista oklevelet nyerték el.

Üzemünkben is több dolgozónk nyerte el a sztahánovista címet, melyre minden dolgozónk büszkén gondol. Én jó magam is túlteljesítettem és váltótársammal felajánlottuk, illetve vállaltuk, hogy 150.000 km-t teljesítünk főtárabcsere nélkül. Ez évi tervemet október 1-én, jó munkámon keresztül befejeztem.

HARRER JÁNOS
sztahánovista gkv.

Szilágyi Sándor pályamunkás:

„Hazánkat csak úgy tudjuk virágzó szocialista országgá építeni, ha szilárd egységben állunk a béke ügye mellett

„T. Közlekedés! A dolgozók millioi harcolnak az amerikai háborús agresszorok ellen. A világ minden dolgozója, ha az öntudatos, legyen az paraszt, gyári, vagy vasutas dolgozó, mindnek magáévá kell tenni Sztálin elvtárs felhívását a béke megvédésének érdekében.

Éppen ezért mi, makói pályamesteri szakasz dolgozói is felemeljük szavunkat a béke érdekében. Éppen ezért nemcsak szavakkal, hanem munkafelajánlásokkal is békénk megvédéséért harcolunk, ha kell fegyverrel is megvédjük. Mi tudjuk, hogyan bombázták le vasutainkat, hogyan pusztították el városainkat és családjainkat a fasiszta fenevadak.

Gyermeküket vesztett édesanyák jajkiáltása hangzott a messzeségbe valakihez, hogy szabadítsa ki őket és hozzátartozóikat a fasiszták járma alól, akihez ez a jajkiáltás szállt nem volt más, mint Sztálin elvtárs és dicsőséges hadserege. A jajkiáltást meghallotta, és eljött felszabadítani Magyarországot és letörte a magyarok kezéről a bilincset, hogy új országot, új életet kezdjen és építsen a magyar nép.

Ezt az országot csak úgy tudjuk sikeresen virágzó, szocialista országgá építeni, ha a Szovjetunió útmutatása nyomán és Rákosi elvtárs iránymutatása mellett, a Pártunkon keresztül, mi, vasutas dolgozók szilárdan kiállunk a béke mellett, a békénk megvédése érdekében. Ahogyan a X-es pályamesteri szakasz dolgozói kivették részüket a békekölcsönjegyzés alkalmával, a tanácsválasztás agitációs munkájából, épp oly szilárdan harcolnak a béke érdekében, mert az ötéves tervet és az életszínvonal emelését csak békében tudjuk biztosítani. Ezért kértük a varsói Békekongresszus magyar résztvevőit, adják át és tolmácsolják szilárd kiállásunkat a béke megvédése mellett. Arra kértük, hogy adják át üdvözletünket a szovjet küldötteknek, vigyék el a szovjet dolgozóknak üzenetünket, hogy mi nem rés, hanem szilárd bástyaja vagyunk a békefrontnak.

Szabadság!

Szilágyi Sándor,
a X. pályamesteri szakasz
dolgozója, Makó."

A SZAKSZERVEZETEK ÚJ ALAPSZABÁLYA

Hatalmas és nagyarányú változások következtek be hazánk politikai és gazdasági felépítésében. A Szovjetunió hős Vörös Hadserege a hitleri fasizmus megsemmisítésével egyidőben szétzúzta a hitlerbérenc horthysta kormányzatot és ezzel megteremtette a magyar munkásosztály számára a politikai és gazdasági hatalom megszerzésének lehetőségeit. A magyar munkásosztály élcsapata, az MKP, támaszkodva a Szovjetunió segítségére, felhasználva a nagy Bolsevik Párt felbecsülhetetlen értékű tapasztalatait, lépésről-lépésre szorította ki a földbirtokos és tőkésosztályt hatalmi pozícióiból. Nehéz és hosszú időn keresztül tartó osztályharcban semmisítettük meg dolgozó népünk ellenségeit és azok megfizetett bérenceit a jobboldali szociáldemokratákat. Megteremtettük a munkásosztály egységét, ami döntő előfeltétele volt a proletárdiktatúra megszilárdításának. Ebben a hosszú és nehéz harcban a szakszervezetek nagy segítséget nyújtottak Pártunknak azon keresztül, hogy Pártunk irányvonalát, Pártunk politikáját ismertették és népszerűsítették a szervezett dolgozók között és mozgósították tagságunkat a szocializmus építésének feladataira.

Ez a munka azonban nem ment egységesen a szakszervezetek — amint azt Pártunk Politikai Bizottsága is megállapította — nem tartottak lépést a fordulat éve óta bekövetkezett nagy változásokkal, melyek minőségileg uj feladatok elvégzését irányozták elő a szakszervezetek számára.

Ezt a hiányosságot leginkább az mutatja, hogy a szakszervezetek ma is érvényben lévő alapszabályai nem tükröznek vissza a politikai és gazdasági hatalom birtokában beállott döntő változásokat. Ezért a legidőszerűbbé vált az egész szakszervezeti mozgalom egységes irányítását elősegítő új alapszabályok létrehozása.

A szakszervezetek a munkásosztály legnagyobb tömegszervezetei, és a proletárdiktatúra időszakában a kitűzött feladatok megvalósításának érdekében helyesen szegezi le az új alapszabályok politikai levezetője, hogy *„A magyar szakszervezetek munkájukat országunk irányító ereje, győzelmeink szervezője, az MDP vezetésével végzik. A szakszervezetek a Párt köré tömörítik a dolgozó tömegeket és mozgósítják őket a népgazdasági tervek teljesítésére és túlteljesítésére, a szocializmus felépítésére, népünk anyagi és kulturális felemelésére.*

Minden szervezett dolgozó megkapja uj tagsági könyvét, melyben az uj alapszabályok legfényegesebb pontjai bonne foglaltatnak. Az uj alapszabályok megismerése pedig elsőrendű kötelessége minden öntudatos szervezett dolgozónak, mert az uj alapszabályok tanulmányozásán keresztül útmutatást kap a szakszervezetek előtt álló feladatok megoldásáról.

Az uj alapszabályok bizonyítani fogják a szervezett dolgozók felé az igazi demokratikus felépítést a szakszervezet vezetésében. Kimondja az uj alapszabály, hogy az összes vezetők és vezető szervek csak demokratikus választás útján jöhetnek létre, elveti tehát a demokráciával ellentétes kinevezési rendszert. A megválasztott vezetők az uj alapszabálynak megfelelően kötelesek időközönként beszámolni elvégzett munkájukról. Ez a rendelkezés biztosítja a széles tagság számára a kritika-önkritika lenini-sztálini éles fegyverét — segíti a bürokrácia leépítését és ösztönzi a megválasztott vezetőket arra, hogy munkájukban állandóan Pártunk politikáját kövessék.

Az uj alapszabályok visszatükrözik azokat a változásokat, melyek hazánk politikai és gazdasági felépítésében bekövetkeztek. Érzékeltetik a dolgozók megváltozott viszonyát a termelőeszközökhöz és az államhatalomhoz olyképpen, hogy tagjaikat szocialista hazafiságra, áldozatkészségre, a szocialista tulajdon védelmére, munkafegyelemre és kötelességteljesítésre nevelik.

Az uj alapszabályok harcra hívják a szakszervezetek tagságát a kizsákmányolás maradványainak felszámolására — a szocializmus felépítésére. Harcra hívják a szakszervezetek tagságát a belső és külső ellenség és annak minden megnyilvánulása, elsősorban az áruló jobboldali szociáldemokraták ellen.

Az uj alapszabályok bevezetőjében a munkásosztály nemzetközi szolidaritása is kifejezésre jut. Az uj alapszabály leszögezi, hogy a magyar szervezett dolgozók hűségesek a proletár nemzetköziség eszméjéhez, a Szakszervezeti Világszövetséghez. Elfogadják és végrehajtják azokat a határozatokat, amelyeket a Szakszervezeti Világszövetség, valamint a Világszövetséghez tartozó szakmai tagozatok vezető szervei hoznak.

Mindez azt mutatja, hogy a magyar szakszervezetek felépítésükben, működésükben és célkitűzéseikben egységesen kívánnak harcolni a világ munkásosztályának közös célkitűzéseiért, a tartós béke, a szocializmus megvalósításáért és harcukban, munkájukban követik a nagy Szovjetunió hős szakszervezeteinek példáját.

Tóth Béla

A gépjárművezetők és a havibérelszámolás

A havi elszámolásra való áttérés igen vegyes érzelmeket váltott ki a gépjárművezetők körében és ezt nagyrészben az idézte elő, hogy a dolgozókat nem mindenhol és nem kellőképpen tájékoztatták az áttérés módjáról és lényegéről. Előfordult az is, hogy egyik héten elmaradt a fizetés és amikor reklamálták a dolgozók, akkor hozták tudomásukra, hogy havi elszámolásra térnek át és ezen a héten előleget kapnak, a következő hónapban pedig megtörténik a végelszámolás.

Ilyen körülmények között persze jogosan zúgolódnak az elvtársaink, mert nem tudták beosztani a fizetésüket úgy, hogy mindent fedezni tudjanak az áttérés idejéig. Ugyanígy fognak járni azok is, ahol az áttérési előleg levonásának idejét és mértékét nem közölték a dolgozókkal. Majd, amikor sor fog kerülni a levonásra, megint csak ostrom alá kerülnek az üzemi bizottságok és bérelszámolók.

Ezért fontos és lényeges az, hogy az üzemi bizottságokon és bizalmi testületeken keresztül minden egyes dolgozó tisztában legyen azzal, hogy mikor, milyen összegű áttérési előleget kapott és azt mikortól kezdve fogják levonásba helyezni és milyen részletekben. Mikor fogja megkapni az előleget. Fontos megmagyarázni azt is, hogy ebből történnek a levonások, továbbá azt, hogy a végelszámolás mikor történik meg. Ha ezeket a műhelybizottságok és bizalmi testülettel egészében ismertetni fogják, úgy azt minden egyes öntudatos dolgozó magáévá fogja tenni. De, hogy ez megtörténhessen, a bizalmi jó, meggyőző munkájára van szükség, annál is inkább, mert azok az öntudatlan dolgozók, akik a kifizetés napján keresetük nagyobbik felét valamelyik csárdában hagyják, ugyancsak hosszúnak fogják találni a hónapot és a második héten már jelentkeznek előlegért. Ha aztán az előleg levonásba kerül, megint csak baj van. Ugyanez a helyzet azokná a dolgozóknál, akiknek felesége nem tudja beosztani a keresetet.

Ezek azok az okok, melyek még hónapokon keresztül szükségessé és fontossá teszik a havi bérelszámolásra való áttérés fontosságának tudatosítását. Az áttérés utáni hónapokban állandóan fel kell hívni a dolgozók figyelmét a havonta való fizetés előnyeire, a jobb beosztási lehetőségre és arra, hogy az üzletekben nem egy napon jelentkezik minden bevásárló, hanem szétosztva, egész hónapon keresztül.

Így tehát a bizalmiak és üzemi bizottságok jó munkájának tükörképe lesz az üzemi dolgozók hangulata a havi elszámolásra való áttérésnél.

Piroska Ferenc

A Füzessy Fömühely dolgozói november 28-ra befejezték évi tervüket

T. SZERKESZTŐSÉG!

Mi, az FVF Füzessy Árpád főmühely dolgozói, örömmel jelentjük, hogy az ötéves terv elsőéves tervét dolgozóink lendületes jó munkája nyomán november 28-án globálisan teljesítettük, mellyel a december 1-re vállalt terv teljesítését — dolgozóinknak a november 7. tiszteletére tett és teljesített felajánlásaik révén — két nappal rövidebb idő alatt befejezhettük.

Dolgozóink öntudatos munkaversenylendülete biztosítéka arra, hogy Sztálin elvtárs 71-ik születésnapjára, december 21-re a terven felüli munkákat is elvégezzük, mellyel Pártunk és Rákosi elvtárs útmutatása nyomán, a szocializmus építésével erősítjük a béketábort.

POTOCKY LÁSZLÓ,
párttitkár

VARHEGYI PÁL, üb. titkár — KÜRTI GUSZTÁV, osztályvezető

Szakmunkáshiány a gépjárműközlekedésben

Amióta Magyarországon gépjármű létezik, amióta a személy- és teherfuvarozást gépi erővel bonyolítják le — emberemlékezet óta ismeretlen a szakmunkáshiány a gépjárműközlekedésben — kivéve a háborúk idején megmutatkozó és átmeneti jellegű időszakot, amikor szaktársaink a frontokon hullatták vérüket a tőkésérdekekért.

Az átkos Horthy-rendszer idején tömegével, ezer és ezer számra rótták az utcákat az autószakma különböző szakemberei, gépjárművezetők, szerelők, rugókovácsok, hegesztők, autókárpitosok és más kiváló szakemberek.

Természetes, hogy a tőkésrend gazdasági válsága állandóan duzzasztotta a munkanélküliek számát és növelte az ipari tartalékhadsereget. Szaktársaink a nyomoron, nincstelenségen, koplaláson keresztül tanulták meg először gyűlölni a kapitalista kizsákmányoló rendszert, a félfeudális és nagytőkés reakció uralmát.

Alapvetően megváltozott a helyzet hazánkban a Szovjetunió dicsőséges hadseregének felszabadítása után, amikor Pártunk Gerő Ernő elvtársat állította a közlekedésügyi minisztérium élére.

Pártunk helyes irányításával Gerő elvtárs jó munkáia nyomán 1945-től szakadatlanul nő hazánkban a gépjárművek száma és ezzel párhuzamosan létrejöttek országunk egész területén a gépjárműjavító műhelyek, de ami döntő, megkezdtük és széles alapokra helyeztük a gépjárműgyártást. A csepeli gyár egyre több gépjárművet állít elő és a Szovjetunióból érkezett Zissek, Pobjedák, a Csehszlovákiából érkezett Prágák, Tátrák és a máshonnan érkezett kocsik ezrei hirdetik a közlekedés hatalmasarányú fejlődését népi demokráciánkban.

Közel 60.000-re szaporodott a kocsik száma, de ugyanakkor a szakmunkásképzés nem haladt párhuzamosan, sőt messze elmaradt a megnövekedett szükségletről, különösen a gépjárművezetők frontján

Reakciósok a szakmában

Szakszervezetünket száz és száz esetben keresik fel volt katonatisztek, rendőr- és csendőrtisztek a régi államapparátus különböző funkcionáriusai, szolgabirók, városi és állami volt tisztviselők, akik mind gépjárművezetők akarnak lenni. Szép számmal akadnak volt kis- és nagykereskedők, üzemtulajdonosok, tehát olyanok, akik a jelenben ellenségesen viszonyulnak a dolgozó nép hatalmához. Mi sem természetesebb, minthogy ezekkel az elemekkel nem pótolhatjuk a munkaerőhiányt.

Ki vállalna felelősséget azért, hogy a nép 100—200 ezer forintot érő vagyonát az ellenség kezére bízza?

Világos tehát, hogy a munkaerőhiányt a falusi szegényparasztság köréből kell pótolnunk. Egyre több és több parasztfiatalt kell kiképezni a gépjárművezetésre és lehetővé kell tenni számukra, hogy az alapfokú tanfolyam elvégzése után rövidesen a középfokú tanfolyamot is elvégezhessék.

Drága a tandíj

Sokan hivatkoznak arra a parasztfiatalok közül, hogy drága a tandíj. 500—600 Ft az alapfokú kiképzés 1—1 főre eső tanfolyamdíja és nekünk arra kell törekednünk, hogy ezt az összeget az Autóműszaki Intézet a legminimálisabbra mérsékelje és a tanfolyam hallgatását a szegényparasztok számára hozzáférhetővé tegye. A fentiekből következik, hogy az Autóműszaki Intézetnek szintén meg kell válogatni a tanfolyamra jelentkezőket.

A káderpolitika

Kovács Alajos elvtárs, az Autóműszaki Intézet igazgatójának működése óta valóban látunk fejlődést az intézet elméleti és gyakorlati oktatásának terén.

De mulhatatlanul szükségesnek tartjuk a helyes káderpolitika alkalmazását. Az alapfokú hallgatók között még mindig sok, sőt túlsok a festett körmű és hajú „nagysága", túl sok az osztályidegen elem és most, amikor minden tanfolyam zsúfolásig van megtelve jelentkezőkkel — helyes volna, ha előzetes életrajz benyujtása után vennék fel a hallgatókat a tanfolyamra. És a káderozás után elsősorban a munkás- és parasztfiatalok oktatására fektetnék a fősúlyt, akik át tudják érezni, hogy a vezetésükre bízott kocsi az egész népünk tulajdonát képezi. Akik törekednének a gépjármű élettartamának meghosszabbítására, az önköltség csökkentésére azon keresztül, hogy világosan látják megváltozott viszonyukat a termelési eszközökhöz és az államhatalomhoz.

Az ipari dolgozók

Nincs szerelő, nincs Diesel-motoros, nincs karosszéria- és géplakatos. A vállalatvezető és művezető elvtársak állandóan a fentieket panaszolják.

Valóban igazuk van. De ma a tervgazdálkodás időszakát éljük és a terveinket csak úgy tudjuk megvalósítani, ha a termelési terv mellett munkaerőtervvel is rendelkezünk. Éppen ezért kell a vállalatvezetőknek a megfelelő időben megfelelő számú ipari tanuló és átképzős alkalmazásáról gondoskodni.

Ezért szükséges, hogy behatóan foglalkozzunk az átképzősök és tanulók nevelésével. A sztahánovistáknak, az élenjáró dolgozóknak át kell adniok szaktudásukat az átképzősöknek és ipari tanulóknak akkor, amikor azok elérték a szakmai tudás elsajátítása során ahhoz az időponthoz, amikor behatóan lehet velük — az alapelmélet elsajátítása után — gyakorlatilag is foglalkozni.

Az üzemi bizottságok népszerűsítsék a jóldolgozó, kiváló eredményeket elérő ifjúmunkásokat és átképzősöket. Fel kell ébreszteni bennük a munkaverseny iránti szeretetet. Rá kell nevelni őket a műszaki könyvek, különösen a szovjet könyvek olvasására. Fel kell figyelni munkamódszereikre és ha 5%-kal vagy akár 1 %-kal ért el jobb eredményt, mint az előző napon, bátorítani kell őket, tanítani kell őket, foglalkozni kell velük.

Ha mindezeket sikerrel tudjuk megoldani, ha a vállalatvezetőség, a műszaki értelmiség, az üzemi bizottság felkarolja és mindennapi munkájába illeszti a szakmunkásképzést, úgy segíteni tudunk a felmerült hibákon.

Helyes volna, ha állandóan szem előtt tartanank, hogy az ötéves tervünkben újabb 40:000 gépjármű kerül forgalomba és ha minden üzem és vállalat a maga vonalán számol ezzel a ténnyel és ennek megfelelően neveli ki a kiváló szakmunkások százait, akkor a munkaerő frontján is csatát nyerünk.

A MÁVAUT Autóbuszközlekedési Vállalat fontos szerepe a széncsata győzelméért folytatott küzdelemben

A közúti közlekedés fejlesztése ötéves tervünk legfontosabb előfeltétele.

A szocialista tervgazdálkodás hatalmas lendületet adott bányászati és nehézipari fejlődésünknek és ezen keresztül nagyszámú dolgozó helyváltoztató mozgatása vált szükségessé. A lehetőségek minimális volta kizárta nagyobb tömegek egyidőbeni elszállítását, vagyis kocsiparkunk kevés száma nem tette lehetővé a fokozódó igények kielégítését. A Közlekedés és Postaügyi Minisztérium hároméves terv folyamán 125 modern autóbusz beállítását tette lehetővé és ezzel komoly közúti forgalom alapjait fektette le. Nyugatról visszaszerzett, a roncsokból újjáépített kocsikból kiegészítve már az ötéves terv első évében komoly forgalmat bonyolít le a MAVAUT. Alant közölt adatok élénken bizonyítják azokat a hatalmas eredményeket, melyek részben, vagyis nem kis mértékben az életszínvonal emelkedésének tulajdoníthatók. A kocsipark km-teljesítménye 1948-ban 8,841.552 km volt. Ez a szám 1949-ben 15,523.821 km-re emelkedett. Ez év első felében és utána következő hónapokban ez a szám ugrásszerűen már 17,199.682 km-re nőtt. Szállított utasok számokban: 1948-ban 5.966.936 fő utazott a járatokon, majd 1950. X. 31-ig 21,824.292 utas szállított a MAVAUT országos úthálózatain. Az 1948-as évben mindössze 5 db. pados tehergépkocsink volt bérbe adva munkásszállításokra, és egyetlen autóbuszon sem volt bevezetve a „Dolgozók hetijegye". Napjainkban 158 szociális járattal bonyolítunk le munkásszállító forgalmat. 56 pados tehergépkocsink szerződésileg bérbe van adva a nehézipari és a bányáknak, ahol a szállítások bevezetése után lényegesen emelkedett a termelékenység, mivel kipihent dolgozó állt a munkapad mellé. Ezek a számok olyan eredmények, amelyekkel marshallizált országok nem dicsekedhetnek. Még élénk emlékezetünkben él a nagysikerű olasz film, a „Bicikli-tolvajok", melyben láthattuk a kerékpárkaravánokban Róma felé hömpölygő munkanélküli tömegek közé beékelődött, majdnem üres autóbuszokat. Ez az imperialisták által leigázottak sorsa. Nyomor, munkanélküliség, éhezés, és ha a parazita lumpenproletár ellopja kerékpárját a munkanélkülitől, az addig gyalogolhat míg fel nem fordul az éhségtől, a kenyér utáni hajszában.

Mennyire más a mi sorsunk elvtársak, mint a marshallizált országok dolgozóié.

Mi szabadságot kaptunk elvtársak és nem szolgaságot. Éljünk a szabadsággal, mutassuk meg munkánkkal, hogy megérdemeljük helyünket szabad nemzetek, szabad népei soraiban.

A legutóbbi Központi Vezetőségi ülésen Rákosi elvtárs mondotta: „Tervgazdálkodásunk rohamos növekedése megköveteli a széntermelés gyors emelését" és e szavak nyomán megmozdultak a tárnák dolgozói. Az ország több szenet kér, harsan fel a csatakiáltás, és megszülettek a november 7 — hősi eredményei. Varga Barnabás sztahánovista vájár mondotta, 385 százalékos elért eredménye után, mikor feljött a tárnából: „Tudom, hogy minden csákánvütés az imperialisták részére halált, pusztulást jelent". Tudjuk, hogy Rákosi elvtárs a Párt, az egész nép a bányászokra tekint, azt várja tőlük, hogy a széncsatát győzelmesen fejezzék be. Helyt is fognak állni, mint 1945-ben az első széncsaták idején.

A széncsata megkezdődött és lankadatlanul folyik tovább nagyobb eredmények eléréséért. A bányászszal vállvetve küzd a reggeli, délutáni és az esti műszakban a MAVAUT gépkocsivezető, aki otthonából munkába, majd munkából otthonába szállítja a hős bányászt.

Rákosi elvtárs vasárnapi rádióbeszédében kitért a munkásszállítások jelentőségére és arra a tényre, hogy mit jelent a termelés szempontjából a munkába gépkocsin érkező dolgozó, aki pihenten ér munkahelyére. És mit jelent a termelékenység szempontjából az a bányász, aki hosszú kilométereket gyalogolva, vagy kerékpáron a fáradságtól elcsigázva ér a bányába (úgy mint ike be a fáradságtól a bányatelep kapujan.) Ezt a két szempontot kiértékelve Pártunk Központi Vezetősége, élén Rákosi elvtárssal az előbbiek figyelembevételével, azt a határozatot hozta, hogy 70 db. újonnan beállított ponyvás, pados tehergépkocsival vegye fel a MAVAUT a forgalmat az eddig forgalomtól teljesen kieső bányászvidékeken is.

A MAVAUT dolgozói megértve és átérezve Pártunk határozatát, másfélhetes rohammunkával a közben megkapott tehergépkocsikat átalakították személyszállítás céljaira. Ha tekintetbe vesszük, hogy a közigazgatási hatóságok előírása folytán ezekbe a kocsikba a rögzített padok mellett világítás és csengő berendezés felszerelése is szükséges volt, megértjük azt a hatalmas munkát, melyet a MAVAUT műszaki dolgozói végeztek vállalásuk folyamán. (Vállalásukat két hétről egy és fél hétre szorították le)

A Nehézipari Minisztérium Bányászati Szakosztálya által megadott sürgősségi sorrend értelmében a kocsik állandó telepítése folyik és úgy Pécs, mint Salgótarján szénmedencéi vidékén már végre is lettek hajtva.

A bányatelepekre elindított vadonatúj gépjárművek valamennyi vezetője résztvesz a 100.000 km-es mozgalomban.

Jó munkájukkal lehetővé teszik szaktársaink, hogy a legmesszebbmenőkig segítsék bányászainkat a széncsaták megnyerésében. Ezen keresztül járul hozzá a MAVAUT minden bányavidékre helyezett gépjárművezetője, Pártunk és Rákosi elvtárs útmutatásainak gyakorlati végrehajtásához és kéz a kézben megvívjuk azt a hatalmas küzdelmet a munka frontján, amely egy-egy lépéssel közelebb viszi mindannyiunkat a szocialista társadalomhoz.

Bácsai József.

„ÚJ NORMÁMAT EGY HÉT ALATT TÚLTELJESÍTEM"

T. Szerkesztőség!

Településünkön a napokban vezették be az új normát. Mi, a Tüker 82. telep dolgozói, áthatva attól a tudattól, hogy minden erővel harcolnunk kell a békéért, fokozott, jó munkával erősítjük a béketábort és segítjük elő ötéves népgazdasági tervünk mielőbbi megvalósítását. Így akarunk hozzájárulni hazánkban a szocializmus építéséhez. És vállaljuk, hogy a most bevezetett új normát egy héten belül túlteljesítjük.

Szabadság!

Tüker 82. telep dolgozói

Békénk megvédése

A történelemben még soha nem volt olyan nemes célért folyó harc, mint most az a békeharc, melyet 800 millió békét akaró, becsületes ember vív a háborús gyujtogatók csoportjával szemben.

A II. Békevilágkongresszus részvevőit a háborús uszítók nem engedték be Sheffieldbe, mert féltek az egyszerű emberek igaz szavától. Varsó, a háborúban legtöbbet szenvedett város, tárt karokkal várta őket.

A Világkongresszus határozatai óta minden békét akaró ember érzi, hogy felelős gyermekei és a népek szabadságáért, békéjéért és boldogságáért.

A béke védelmezői között ott vannak a gyarmatok elnyomott népei is. Ezek bizalommal fordulnak a Szovjetunió és a nagy Sztálin felé. Tudják azt, hogy szabadságuk és függetlenségük csak onnan várható. A Szovjetunió már bebizonyította, hogy a békét akarja és a békéért dolgozik. Békét, szabadságot és boldogságot akar az egész világ dolgozó népeinek.

A világ elnyomott népeinek szabadságáért felelősek vagyunk mi is. Ebben a harcban szövetségesként mellettünk áll az egész világ békét akaró népe.

A varsói kongressszus fegyvert adott a békét akaró emberiség kezébe. Megmutatta a háborús veszélyt, de ugyanakkor utat mutat ennek leküzdésére. A béke megvédhető, ha mindenki tudja és érzi, hogy a békevédelem szent kötelessége.

Vannak még olyanok, akik szívből óhajtják a békét, csak még nem érzik azt, hogy ezért harcolni is kell. A mi feladatunk jó munkával békeharcosokká nevelni őket.

Mi, Ujpest állomás nő dolgozói, jó munkával harcolunk a békéért. Ugy kell dolgoznunk minden területen, hogy minden egyes mozdulatunk súlyos kalapácsütés legyen a háborús uszítók terveire. El kell jutnunk minden társunkhoz és meg kell értetni mindenkivel, hogy saját akaratán múlik a béke ügye. Meg kell értetni mindenkivel, hogy erősek vagyunk, mert mellettünk áll az egész világ békét akaró népe, a dicsőséges Szovjetunió és annak nagy vezére, Sztálin elvtárs. Legyünk méltók a Szovjetunió szeretetére és küzdjünk minden erőnkkel az egész világ dolgozóinak szabadságáért és függetlenségéért!

Szabadság!

Péterfi Györgyné,
Ujpest, p.-u.

A Dózsa Főműhely sztahánovistáit egyre többen követik a szocialista építés útján

Villamosvasúti közlekedésünk nélkülözhetetlen szerve működésének létfontosságú velejárója, a főműhely. Változatos és keményen munka folyik itt a Dózsa-főműhelyben azért, hogy biztosíthassuk közlekedésünk zavartalanságát.

A keményen és következetes munka közben erősödünk és fejlődünk. Egyre jobban összekovácsolódik a főműhely dolgozóinak munkakollektívája. A szocialista munkaverseny lendülete mindjobban kidomborítja a felelősségérzetet, mert hiszen mi vagyunk azok, akik biztosítjuk azt, hogy a forgalmi dolgozótársaink zavartalanul tudják Budapest megnövekedett létszámú dolgozóit munkába- és onnan hazaszállítani.

A munkában, a versenyben főműhelyünk dolgozóinak nagy többsége érzi is felelősségét. Ezt mutatja az, hogy dolgozóink nagy többsége állandóan nagyobb százalék elérése érdekében dolgozik.

Vida István, az asztalos-szerelőműhely csoportvezetője és brigádvezetője a szakmának régi dolgozója. Jó munkájával a közelmultban érdemelte ki a „szakma legjobb dolgozója"-nak büszke címét. Állandóan a villamoskocsin dolgozik és minden nehézséget leküzdve, minőségi munkát végez.

A miskolci kocsik újjáépítését az ő brigádja kezdeményezte és annak határidő előtti végrehajtásán következetesen dolgoztak. Vida elvtárs számos műszaki problémát oldott meg önállóan. Jelenlegi teljesítménye 121%, de Vida elvtárs is hamarosan túlteljesíti, mert ezt célul tűzte ki.

Igen sok és jó dolgozóról írhatnánk főműhelyünkben, akik túlteljesítik normájukat, akik átadják tudásukat, munkamódszerüket dolgozótársaiknak. Takács István a főjavító műhely lemezelő csoportjának vezetője. Fontos és kényes munka ez, nagy gyakorlatot, figyelmet kíván. Könnyen elképzelhető, ha meggondoljuk, hogy rossz, kopott, horpadt lemezeket kell újjávarázsolnia. Takács elvtárs ért ehhez, régi szakember, s munkamódszerét állandóan javítja, tökéletesíti. Csoportjával együtt szép teljesítményt ér el, aminek érékét még jobban növeli az, hogy csoportja jórészt kezdő dolgozókból áll, de Takács elvtárs oktatja, tanítja őket és így javítja a szocialista termelés minőségét.

Mohácsi István sztahánovista vasesztergályos, öntudatos, fiatal dolgozó, főleg minőségi munkájával nverte el a sztahánovista-kitüntetést. Munkája állandóan nagy körültekintést kíván, hiszen nála a milliméter századrésze is a legtöbb esetben komoly szerepet játszik.

Mohácsi elvtárs munkamódszerét állandóan tökéletesiti és a szovjet, de az egyéb szakirodalom segítségével is képezi magát. Munkapadját körülveszik azok, akik az ő, az új munkamódszerek átvételével kívánnak továbbhaladni, nagyobb eredményeket elérni.

Mohácsi elvtárs tökéletesebb munkamódszerével anyagot és időt takarit meg. Erre oktatja dolgozótársait is, akik szívesen tanulnak a fiatalabb, de fejlettebb dolgozótársuktól.

E négy dolgozó nincsen egyedül a Dózsa-főműhelyben. A sztahánovisták mellé sztahánovisták fejlődnek fel. A kiváló munkásokat a többi szakemberek követik a szocialista építés útján. A fejlődés üteme egy percre sem áll meg. Főműhelyünk dolgozik és él, s mi biztosak vagyunk benne, hogy kivívja magának a jó munkáján keresztül a szocialista versenyben az őt megillető helyet.

A szolnoki BELSPED versenyre hivta ki a békéscsabai kirendeltséget

A szolnoki BELSPED kirendeltség dolgozói versenyre hívták ki a békéscsabai kirendeltség dolgozóit. A versenyelhivás pontjai a következők:

1. Kirendeltségünk dolgozói részére egyhónapos szakszervezeti szemináriumot indítunk saját kebelünkön belül!
2. Az ÜB-ülést minden kedden megtartjuk s az az ÜB-feladatokon kivül szakmai tudásunk fejlesztésére és a jobb munkamódszerek átadására is felhasználjuk.
3. Munkaversenyünket fokozzuk, kiszélesítjük és az év utolsó napján kiértékelve folytatjuk.
4. Központunk által a szellemi és fizikai dolgozók részére engedélyezett túlórakereteket november és december hóban 5—5 százalékkal csökkentjük.
5. Az áruk szállítását fokozott figyelemmel végezzük, a töréseket, a selejtet kiküszöböljük a munkánkból.
6. A határidős munkákat határidő előtt egy nappal elintézzük.
7. Napi teljesítményeinket, minden nap 8 órai munkaidő alatt dolgozzuk fel és továbbítjuk a Központ felé s minőségi munkára törekszünk.
8. Lovaink ápolását fokozott gonddal végezzük, a szerszámokat szakszerűen kezeljük. A szakadásokat, töréseket kiküszöböljük. A kocsikat mindennap rendbehozzuk, a hibákat azonnal kijavítjuk.
9. Az új munkaerőknek tapasztalatainkat átadjuk és a próbaidő alatt betanítjuk őket, hogy önállóan megállják a helyüket az új munkahelyen.

Szocializmust építő országunk gyorsabb építése érdekében fontosnak tartjuk — irják felhivásukban a szolnoki dolgozók —, hogy minél inkább átvegyük és alkalmazzuk hazánkban a nagyjelentőségü szovjet munkamódszereket. Ötéves tervünk időelőtti befejezése mindannyiunk ügye s ennek érdekében mindenkinek fokozottan ki kell venni részét a munkából. A versenymunka kiszélesítése, termelékenységünk emelése, további előrehaladásunk állandó biztositéka. Ezért kommunista munkamódszerek alkalmazására törekszünk, Pártunk útmutatása és népünk szeretett vezére, *Rákosi* elvtárs vezetésével.

Éljen a Nagy Szovjetunió! Éljen a világ dolgozóinak bölcs vezére és tanítója, *Sztálin* elvtárs!

Szabadság!

Juhász János
ÜB-titkár.

Alapbéremelés és normarendezés a szállítómunkásoknál

Szocializmust építő munkánk előbbrevitele kiszélesítése és döntő sikere érdekében a szállítóiparban is meg kell valósítani a szocialista bérezést. Szocialista bérrendszerünk alapja a tudományos normán alapuló bérezés. A termelékenységet, s azon keresztül életszínvonalunkat csak úgy emelhetjük, ha dolgozóink érdekeltté vannak téve a termelésben. Vagyis: ha minden dolgozó tudja azt, hogy milyen munkát mennyi idő alatt kell elvégeznie és a végzett munkáért mennyi pénzt kap.

A minisztertanács és a SZOT elnöksége határozatának megfelelően az ipari szakmákban megtörtént alapbéremelés és normarendezés után most sor került a szállítóiparban is az alapbéremeléssel kapcsolatos normarendezésre, illetve normabevezetésre.

A szállítóiparban, az ipari szakmákhoz hasonlóan még nem volt általános normarendezés. Egy-két hely kivételével a jelenleg alkalmazott bérrendszer nagyrészt még abban az időben jött létre, amikor kapitalista vállalkozókkal állottunk szemben. Szakszervezetünk már akkor sem helyeselte ezt a bérrendszert, mert a fölemelt béreket a kapitalista vállalkozók minden esetben áthárították a fogyasztókra. Sőt a béremeléseket ürügyként használták fel további fuvardrágításra is, profitjuk emelése érdekében.

Nekünk tehát ma, nyomatékosan kell képviselni azt az álláspontot, hogy népgazdaságunk fejlődését és ötéves tervünk sikeres megvalósítását tartsuk szem előtt akkor, amikor áttérünk az alapbéremeléssel kapcsolatos új, szabatos normák, és ezzel egyidejűleg a darabbér bevezetésére.

Ez a rendezés alulról jövő kívánság is. Dolgozóink nem egy esetben maguk kérték, sürgették az igazságosabb szocialista bérezés megvalósítását, amely biztosítja a szocialista munkaverseny kiszélesítését, a termelékenység fokozását.

Öntudatos dolgozóink világosan látják, hogy életszínvonalunk emelését csak a termelés fokozásán keresztül biztosíthatjuk állandóan. Békeharcunk erősítését is csak ezen a módon érhetjük el.

A munkaterületünkön eddig alkalmazott helytelen pénzakkordok, időbérek nagyban gátlói voltak a munkaversenyek kiszélesítésének, és a munkafegyelem megszilárdításának. Ez a bérezés egyben elősegítette a munkaerővándorlást is a szakma területén.

Az alapbéremeléssel kapcsolatos normarendezés tehát fontos, úgy politikai mint nemzetgazdasági szempontból. Fontos, mert az eddigi helytelen bérezés fékjévé vált szocializmust építő munkánk továbbfejlesztésének.

Ezzel kapcsolatban rá kell mutatnunk, hogy pl. a BELSPED-nél a mutatószámos és az utalványozott idő alkalmazása mellett olyan magas munkabérek is adódtak, amelyek mögött nem volt megfelelő teljesítmény, tehát nem egy esetben bércsaláson, illetve normalazításon alapultak. A kiugró munkabérek egyrészt a munka visszatartására késztették a dolgozókat; másrészt rést jelentettek a munkaterületen és lehetőséget adtak a jobboldali szociáldemokrata aknamunka érvényesülésére s annak kiszélesítésére.

Éppen ezért a mostani alapbéremelésnek és normarendezésnek egyik legfőbb célja az, hogy az igazságos szocialista bérezés megvalósításával együtt megszüntesse a munkaterületünkön mutatkozó egyenetlenséget is. Meg kell mondanunk azonban őszintén, hogy ott, ahol laza a norma, vagy helytelen pénzakkordok vannak, bércsökkenések is lesznek. Ugyanakkor ott, ahol még ma is időbérben dolgoznak, a darabbér és normabevezetés, mivel emelkedik a teljesítmény, keresetemelkedést is jelent. Így az igazságos szocialista bérezés elve érvényesül a szállítóiparban is, mert mindenki a végzett munka alapján kap fizetést és részesül a termelt javakból.

Ipari dolgozóink a norma állandó teljesítésével, a termelékenység növelésével arra törekszenek, hogy minden termelvényt, amit előállítanak, olcsóbbá tegyenek. Nekünk szállítómunkásoknak követnünk kell ezt a példát és ötéves tervünk határidőelőtti sikeres befejezésének érdekében olcsóbbá, gyorsabbá kell tennünk a szállítást. Így járulhatunk hozzá eredményesen népünk, saját magunk, családunk életszínvonalának emeléséhez, a szocializmus felépítéséhez és a békeharc megerősítéséhez.

SZAKSZON JÁNOS
bértitkár.

Adjuk át munkamódszereinket dolgozótársainknak

„Kedves Elvtársak!

A mai feszült világpolitikai helyzetben —, amikor az imperialista háborús gyujtogatók mindent elkövetnek, hogy újabb világháborút robbantsanak ki — nekünk, öntudatos magyar dolgozóknak is meg kell feszíteni erőnket, hogy megvédhessük ötéves tervünk alapfeltételét, a békét.

Ahhoz, hogy országunk erős bástya legyen a béke frontján, minden dolgozónak helyt kell állni a neki kijelölt őrhelyen. A mi őrhelyünk a termelés frontján van és fegyverünk a gép, a munkaeszköz, mely a békét és felemelkedésünket szolgálja. Termelékenységünk emelését csak tervszerű, jó munkával érhetjük el, folyton javítva és fejlesztve munkamódszerünket.

A jó munkamódszer a szocializmust építő társadalomban egy lendítő erő, amely nagymértékben segíti el a több, a minőségileg jobb munkát, amely nemzetgazdasági szempontból jelentős főleg, ha minél szélesebb körben alkalmazzák az új, a jobb módszereket.

Haladószellemű dolgozó, aki megértette az idők szavait, nem rejtegeti tudását, hanem átadja eredményes, jó munkamódszerét, hogy ezzel az elvtársi segítséggel általános emelkedést érjen el. Ezt a haladószellemű elvtársi segítséget köszönöm meg itt a nyilvánosság előtt Önnek, kedves Szabó elvtársam.

November 10-én, Ujpestre vezényeltek a 3/6-os szolgálati számba. Elvtársam, mint közös-ügyes gépes kalauz — látván, hogy idegen pályaudvarról való vagyok — az első perctől kezdve részletesen és kimeritően figyelmeztetett minden veszélyes útszakaszra. A kiviteltől kezdve a Lehel-téri piac veszélyességére és a Sziget-utca és Kiss József-utca gyakori összeütközéseire egyaránt felhivta figyelmemet. Ennek köszönhetem, hogy az ismeretlen útvonalon nem történt semmi baleset.

Biztos vagyok benne, hogyha a többi elvtársak is követték volna ezt az öntudatos módszert, igen sok karambolnak lehetett volna elejét venni. Ezért felhivok minden öntudatos, haladószellemű dolgozótársamat, hogy kövessék Szabó elvtárs példáját, adják át jó munkamódszereiket, nyujtsanak elvtársi segitséget a többi dolgozóknak, mert azok alkalmazása csokkenteni fogja az eddigi összeütközéseket, tehát az állam és így a dolgozók kárát.

Erősödjön kezünkben a fegyver! Elsősorban a felelősségérzet a haza, családunk és a jövő érdekében. Tudnunk kell és át kell éreznünk, hogy csak úgy lesz országunk erős bástya a nagy Szovjetunió vezette béketábor frontján, ha mindannyian eleget teszünk a Pártunk által elénktüzött feladatoknak, az ötéves terv során. Ez az én, de mindannyiunk feladata is.

Szabadság!

ALMÁSI I. FERENC kv., Baross-pu.

A „NAGY FOLYÓK ORSZÁGA"

Kivonat W. Galaktionov hydro-geológus mérnöknek a „Szovjetunion" című folyóiratban megjelent cikkéből

A világ egyetlen országában sincs annyi és olyan különféle folyó, mint a Szovjetunióban.

A zord Jeges-tengertől a forróégövi Káspi-homoksteppéig és a Keleti-tengertől a Csendes-óceánig, óriási vízerek hálózzák be a Szovjetuniót.

Délről északnak a szibériai taigákon keresztül az Ob, a Jenyiszei és a Léna, amelyek a világ legnagyobb folyói közé tartoznak, hömpölygetik hullámaikat. Északról délnek pedig keresztül a nagy orosz síkságon a déltenger meleg partjaihoz a fenséges Volga, a festői Dnyeper, és a csendes Don folynak.

A Szovjetunió folyóinak száma meghaladja a 100.000-et. Nem tévedés, a százezret. Hosszúk pedig a 2.5 millió kilométert.

Ezek a folyók a legősibb idők óta igen nagy szerepet játszanak az ország gazdasági fejlődésében, mert mielőtt a vasúthálózat kiépült volna, ez volt a legfőbb közlekedési út az orosz államban. Ezek kötötték össze az óriási birodalom legtávolabbi részeit a központtal, és ezeken keresztül folyt az ország kereskedelme és a kultúra terjesztése. Nincs még egy nép a világon, mely ilyen gazdagság felett rendelkezne.

Óriási energiatartalékok vannak a szovjet folyókban, melyek könnyen elektromosenergiává alakíthatók. Hathatósan ellensúlyozzák a szárazságot és csatornák útján, melyeket a folyókból vezetnek, és így sokmillió hektár földet tesznek termékennyé.

A Szovjetunió folyói, nyersolaj, só, érc, szén és különböző ritka fémekben gazdag területeken haladnak keresztül és szállítják ezeket az ásványi kincseket a feldolgozási központokba, valamint az óriási erdőségek faanyagát, illetőleg fakitermelését is elszállítják, melyet az építkezéseknél használnak fel. Ezek a tények megvilágítják a folyók óriási jelentőségét a Szovjetunió államéletében. Az összes folyók között is a legnagyobb jelentőségű a Volga, amely Európa legnagyobb folyója.

A szovjet ember szeretettel csüng az ő Volgáján, és nincs is még egy szovjet folyó, amelyről annyi monda és dal keringene a nép között, mint a Volgáról.

A Volga mellékfolyói ezer- és ezerkilométer hosszúságban terjednek ki északra, nyugatra és keletre és a föld egyik legnagyobb vízrendszerét alkotják.

A Szovjetunió óriási energiával hajózhatóvá tette a Volga legnagyobb részét és olyan mesterséges tavakat és víztárolókat létesített rajta, melyek nagyságra és célszerűségre nézve páratlanok az egész világon.

Milyen más a közlekedés a Volgán, mióta a Szovjetunió kezében van az irányítás. A hajdani szörnyűséges bárkavontatás helyett, mely az emberi erőnek borzalmas kizsákmányolásával történt, fürge gőzhajók bonyolítják le a folyam gigászi forgalmát. Manapság minden hajókba való ki- és berakodás gépekkel történik és az embereknek csupán a gépkezelés a feladata.

A Volga mentén fekvő legnagyobb város Gorkij, ezelőtti neve Nizsnij-Novgorod. A város iparosodása óriásméretű. Számos igen nagy gyár, köztük a „Molotov-mű", mely egyike a világ legnagyobb autógyárainak, is itt van.

A Dnyeper-folyó szintén jelentős viziútja a Szovjetuniónak. Ezt a rakoncátlan folyót, mely tele van vízesésekkel is, megzabolázta a szovjet mérnökök zsenialitása, és ma már a folyó hallatlanul nagy energiáját villanyáram formájában állítják a termelés szolgálatába. Az egész folyam végig hajózható.

A Szovjetunió folyamflotillája éjjel-nappal működésben van és az ország ásványi- és egyéb kincseit szállítják az iparlepekre. Igen szépek a személyszállító gőzösök, melyek némelyike valóságos úszó palota.

Szokás a Szovjetunióban, hogy a dolgozók közül sokan szabadságukat ilyen Volga, Káma, vagy Dnyeper személyszállítóhajón töltik el, ami nagyszerű üdülés.

Érdekesek a nyersolajszállító tankhajók, melyek rendszerint „Diesel"-motorosak, valamint a medencehajók, melyek haltenyészeteket szállítanak.

Számtalan típusú és konstrukciójú hajók közlekednek a szovjet belvizeken, melyek mindegyike, kivétel nélkül szovjet hajóépítőgyárakban készülnek.

Szenzációs a Káma-folyón való tutajozás, amelynek méreteire vonatkozólag elég, ha megemlítjük, hogy nemely tutajcsoport 60.000 köbméter fát is foglal magában, ami 2000 vagonnak felel meg, és úgy fest a folyam hátán, mint valami úszó város. A tutajok összerakása és minden egyéb művelet teljesen gépesítve van.

A szovjetek megalakulása óta igen sok csatorna épült az országban, amelyek közül például a „Bjelomorszky, Baltiszky"-csatorna a világ legnagyobb csatornája mely a Fehértengert a Finn-öbölbel köti össze. Nagyobb, mint a Szuezi-, vagy a Panama-csatorna.

A Moszkva-csatorna összeköti a várost a Volga-folyóval, s igy Moszkva kitünő ivóvizet nyer és összeköttetést a Fehér-, Balti- és Káspi-tengerekkel.

Amit mi talán a fantázia birodalmába tartozónak gondolunk, azt a szovjet népek tudása, szorgalma és zsenialitása tettekké kovácsolja.

Németből fordította:
MARKOVITS MIHÁLY

AZ EGYESÜLÉS, A MUNKAVERSENY ÉS A TERMELÉS TÜKRÉBEN

Néhány nap mulva teljesül a közlekedés- és szállításban foglalkoztatottak régi óhaja: a közlekedési és szállítási dolgozók szakszervezeteinek egyesülése.

Örömmel üdvözöljük ezt a nagyjelentőségű eseményt, a békeharc döntő frontszakaszának megerősítése, a termelés és a munkaverseny szempontjából is, mert hiszen az egyesülés lehetővé teszi a gépjárműipar és az eddig különböző szakszervezetekbe tartozó gépjárművezetők munkaversenyének egységes irányítását.

A termelés emelkedését és a munkaverseny közös nevezőre hozását gátolta eddig az a tény, hogy a különböző autójavító vállalatok a Vas- és Szakszervezethez, a gépjárművezetők pedig más-más szakszervezetekhez tartoztak szervezetileg.

Ebből a tényből származott az a komoly hiba, hogy a gépjárművezetők 100.000 kilométeres mozgalmát nem tudtuk az ipari dolgozók munkájával összekötni és a szaktársaink által felhozott, de a javitómühelyek munkájában felmerült hiányosságokat nem tudtuk orvosolni.

A 100.000 kilométer elérése nemcsak a gépjárművezetők jó munkáján múlik, azt nagymértékben befolyásolja a műhelyek dolgozói által nyujtott minőségi munka is. Ebből következik, hogy a kétirányú, de azonos célokat szolgáló dolgozók munkáját egybe kell hangolnunk és ezen keresztül érjük el az önköltségcsökkentést, valamint a motorok és más alkatrészek élettartamának meghosszabbítását.

A MAVAUT és a Fővárosi Autobusz vezetői szintén különböző szakszervezetekhez tartoztak és természetes, hogy a munkaverseny és a 100.000 kilométeres mozgalom egységes irányítása ezen a területen is hiányosságokat szenvedett.

Ha végignézünk a gépjárműjavitóüzemekben uralkodó különböző normamegállapitásokon és az utalványozott idők különbözőségén, ezen a területen is létre kell hozni az általános normaegységet, mert nem ritka esetben okozott bérfeszültséget az a tény, hogy a tapasztalatcserék alkalmával az egyik vagy másik üzem dolgozói a különböző üzemekben más és más normákat tapasztaltak.

A gépjárművezetők bérezését a különböző üzemekben, különbözőképpen magyarázták. Sok baj volt a 16% szerelési pótlék és a kilométerpénznek, mint teljesítménybérben való kifizetésével. A bundaés a ruhajárandóságot különbözőképpen, a kollektiv szerződéstől sok esetben eltérően hajtották végre.

A szakszervezetek egyesülése tehát egységes vonalra hozza a munkaversenyeket. Egységes vonalra hozza a normákat és a bérezést, továbbá azt a 70.000 tagot, amely az új szakszervezetet egy hatalmas, erős, egységes szakszervezetté kovácsolja, egységesen lehet népgazdaságunknak a közlekedési területre eső terveinek túlteljesítésére mozgósítani.

Balázs Imre, BELSPED ÜB-titkár:

„Igazságos szocialista bérezést jelent számunkra a normarendezés"

A mi munkaterületünkön, a szállítóiparban, most van az alapbéremeléssel összekötött normarendezés, illetve normabevezetés. Pártunk nagy feladat elé állított bennünket a normarendezéssel. De én ismerem a szállítómunkások multját és tudom, hogy most is megállják a helyüket és bebizonyítják népi demokráciánkhoz, a dolgozók államához való ragaszkodásukat. Megmutatjuk, hogy a normarendezésen keresztül még fokozottabb teljesítményekkel járulnak hozzá hazánk szocialista építéséhez. Az öntudatosabb szaktársak megértik a kevésbbé fejlett szaktársakkal az igazságos szocialista bérezés fontosságát, és annak fejlődését biztosító jelentőségét. Jó példával elöljárva mutatják meg, hogy miként valósítható meg a szocialista elv, az, hogy: *ki mennyivel járul hozzá a szocialista társadalom építéséhez, annyit kap a társadalomtól vissza.*

Továbbmenve azonban tudjuk, hogy a szocializmus építését nem lehet elválasztani a béke kérdésétől. És ugyanakkor, amikor népünk és saját magunk boldogabb életéért dolgozunk, szembe kell szállnunk a háborús uszitókkal, akik békés alkotó munkánkat és életünket veszélyeztetik.

Minden becsületes embernek látnia kell, hogy amig mi dolgozunk és minden erőnkkel védjük a békét, az ellenségeink, az imperialisták és azok csatlósai mindent elkövetnek azért, hogy lehetne egy újabb háborút kirobbantani. Terrorral igyekeznek egész világrészeket igájuk alá fogni, hogy a népek szabadságát sárbatiporva, növelhessék profitjukat.

Látjuk a koreai agressszíót, a minden emberi érzésből kivetkőzött amerikai légi-banditák borzalmas pusztitását, akik nem kiméllik a gyerekeket, az öregeket, a nőket és minden emberi képzeletet meghaladó pusztitást végeznek a bombázásokkal.

A koreai nép azonban a szabadságáért, életéért és a jövőjéért harcol, azért tudja a borzalmas terror és pusztitás ellenére visszaverni MacArthur véreskezű banditáit, zsoldosait.

Elvtársak! Nekünk is narci kérdés a béke kérdése, tanulnunk kell a koreai borzalmakból, de ugyanakkor tanulnunk kell a koreai nép magatartásából, példájából is. Bátran kell harcolnunk a békéért, mert az igazság a mi oldalunkon, a 800 milliós béketábor oldalán van. Vezetőnk, a Nagy Szovjetunió, és a világ dolgozóinak lángeszű vezére, *Sztálin* elvtárs!

Hazánkban pedig a mi harcunkat, az MDP és szeretett vezérünk, *Rákosi* elvtárs vezeti a béke, az igazság, a szocializmushoz vezető úton!

Új könyvek a könyvpiacon

Az elmúlt napokban számos új könyv jelent meg a Szikra kiadásában a magyar könyvpiacon.

Ezek között is legjelentősebb Sztálin Művei 12. kötete, a „Sztálin és a szovjet tudomány" című, gyönyörü kiállitású mü.

Ezenkivül figyelmükbe ajánljuk olvasóinknak az alábbiakban felsorolt könyvujdonságokat, amelyeket felhasználhatnak ismereteik bővitésére s a békéért folytatott közös harcunkban. Ezek:

Alekszandrov: A Nagy Októberi Forradalom eszméinek hatalmas átalakitó ereje.

Ehrenburg: A békéért.

Vasziljev: Három év Amerikában.

Leontjev: Lenin: „Az imperializmus, mint a kapitalizmus legfelsőbb foka" című művéből.

Szovjet emberek a békéért.

Agnes Smedley: A hosszú menetelés hadserege.

KISZELI ÉVA
— első női forgalmi szolgálattevőnk

Kiszeli Éva mult év májusában jött a vasúthoz. Szereti a vasutat. Ugy érezte, hogy a termelő munkában van a helye és itt kell megmutatnia azt, hogy méltó társa a szocializmusért, a béke harcos megvédéséért küzdő férfiaknak.

Az alkotmány biztositotta a nők számára mindazt a jogot és kötelességet, amelyet a férfiak számára biztosit. Kiszeli Éva élt az alkotmányban lefektetett jogával, de ugyanakkor szocialista hazafiságtól fütve maardéktalanul ellátja az alkotmányban lefektetett hazafiúi kötelességét is.

Kiszeli Éva (jobbról) átadja munkamódszerét és tapasztalatát Ujhelyi Györgyinek, aki készül az „önállósitóra".

Nem félt a fizikai munkától. A kispesti pályafenntartásnál kezdte a vasutat. Fizikai munkás volt. Már ezzel is bebizonyitotta, hogy beváltja a hozzá füzött reményeket és nemcsak elhatározta, de végre is hajtotta, amit akart: egyenrangú társa lett ezzel sokezer férfinak es velük együtt vette ki részét a termelékenység emeléséből, a szocializmus épitéséből, a béke megvédéséből.

Mint pályamunkás, bebizonyitotta, hogy nemcsak a dolgozóknak biztositott jogokkal él, de a legkeményebb munkát is jól és gyorsan elvégzi.

Többször hallotta a Párt hivó szavát és nem egyszer hallgatta a magyar ifjúság édesapjának, a dolgozó magyar nép szeretett vezérének, Rákosi elvtársnak beszédét, ahol utat mutatott a nők felkarolására.

— Még élénken emlékszem — mondja Kiszeli Éva vasúti tiszt —, hogy Rákosi elvtárs milyen hosszasan beszélt rólunk, nőkről, az angyalföldi nagygyülésen, ahol számos példával bizonyitotta, hogy mi, nők, ugyanúgy meg tudjuk állni helyünket, akár a férfiak. Egész sor példát hozott fel Rákosi elvtárs, hogy milyen fontos pozíciókban vannak nőtársaim. Miniszter, főispán és még sok fontos pozíciót tölt be népi demokráciánkban a nődolgozó.

Én már akkor elhatároztam, hogy hallgatok a Párt, Rákosi elvtárs hivó szavára és a férfi dolgozókkal egy sorban fogok harcolni a szocializmus megvalósításáért hazánkban.

Ma még sok nőtársam idegenkedik attól a gondolattól, hogy a termelő munkában elfoglalja az őt megillető helyét. Ez részben annak tudható be, hogy neveléstiknél fogva az elmúlt fasiszta rendszer kisebbségi érzést oltott belénk. El sem tudták képzelni magukat — és még ma is sokan vannak ilyenek — főzőkanál és otthoni egésznapos kötögetés nélkül, várva a férjhezmenést.

A felszabadulás, a dicsőséges Szovjet Hadsereg véráldozata, a kommunisták harca, meghozta számunkra is a felszabadulást. Meghozta az egyenjogúságot. Ezért soha el nem múló hálával gondolunk egyfelől a Szovjetunióra és Sztálin elvtársra, másfelől a Pártra és Rákosi elvtársra.

— En nem akartam — folytatta Kiszeli Éva — mindjárt irodában kezdeni, mint azt sok nőtársam akarta. Ez is nem más, mint a mult rendszerből ittmaradt burzsoá csökevény. Nem vagyunk mimózák, — ezt bizonyitottam be azzal, mikor fizikai munkára jelentkeztem. A munkám eredménye az lett, hogy felfigyeltek rám a Párt — és a szakszervezet. Egymás után tettem le a nem éppen könnyü előkészitő tananyagot, majd a vizsgákat. Ezután kerültem még a mult év őszén a Párt bizalmából a Vasúti Tisztképző Tanfolyamra, ahol ebben az évben jó eredménnyel vizsgáztam. Igy ért engem az a megtisztelő kitüntetés, hogy Magyarország első női forgalmistája lettem.

Kiszeli Éva a munkájáról nagy rajongással beszél. Tetszik neki a forgalmi szolgálattevő rendkivül felelősségteljes és nehéz, katonás keménységet, leleményességet és szivósságot igénylő munkája.

Elmondja kérdésünkre, hogy a férfiak még mindig nem barátkoztak meg azzal a gondolattal, hogy ilyen sajátosan kemény szolgálatban is, mint a vasutas szolgálat, dolgozó nőket lássanak. Még mindig bennük van a mosolygásra való hajlamosság, nem egy esetben pedig, főként a vonatkisérő személyzettel való érintkezés közben, ellenségesnek is nevezhető megnyilvánulásokat tapasztalt.

— Ez bánt engem is — mondotta Kiszeli Éva —, de nem keserit el, mert tudom, hogy csak a kevésbbé öntudatos dolgozótársaim cselekszenek igy és bizom abban, hogy a jó politikai felvilágositó munka, Pártunk nevelése ezen a téren is rövidesen érezhetővé válik.

— Beadtam tagjelölti kérelmemet és azon igyekszem, hogy amennyiben Pártunk a tagjelöltségre érdemesnek fog tartani, a munka frontján, a békéért vivott harcommal hálájam meg. Még fiatal vagyok, előttem az élet. Boldog vagyok, ha arra gondolok, hogy minden, ami ebben az országban történik, a mi gyönyörü jövőnket épiti fel.

— Ezért veszek részt teljes erőmmel és képességemmel a közeljövőben megindulo „A téli forgalom legjobb dolgozója" címért indított versenyben. Ezért fogom elősegiteni az ötéves terv időelőtti megvalósitását. Ezért küzdök a szocializmus minélőbbi felépitéséért. És ezért vagyok elszánva arra, hogy nemcsak a munka frontján, de ha kell, még fegyverrel is védem hazámat, a zsarnok, a minden emberiességéből kivetkőzött és háborut akaró amerikai imperialistákkal szemben.

A jó forgalmista kitünően „ad" és „vesz" a távirógépen.

Kiszeli Éva mosolygós, üde arca megkeményedik ezeknél a szavaknál. Szőke haját egy pillanatra megigazitja, mintha valamin gondolkodna.

— Kár — mondja látható szomorúsággal —, hogy még mindig igen kevesen vagyunk a termelőmunkában. Pedig többmillió a számunk a népi demokráciában. Ha arra gondolok, hogy hány millió dolgos kéz és hány millió szorgalmas, tevekeny nőtársam tartja magát távol a termelőmunkától, bizony arra gondolok, hogy nem eléggé müvelték ki ezt a problémát. Fokozni kellene a polttikai felvilágositó munkát, mert nem közömbös, hogy millió és millió kar segitségével, vagy anélkül folytatjuk azt a gyönyörü munkát, amely valamennyiünk jövőjét boldoggá és széppé teszi.

— Az én példám bátoritsa ismeretlen nőtársaimat és jelentkezzenek a hivó szóra, vegyenek részt a termelőmunkában, hogy nagy Pártunk segitségével még hatalmasabb győzelmeket arassunk az ellenség elleni harcban, a szocializmus épitésében és az alkotó béke védelmében.

Kiszeli Éva, tiszt. a dunaharaszti állomáson teljesit szolgálatot, mint az ország első női forgalmi szolgálattevője. Biznk benne, hogy mint eddig is, megállja helyét, példát mutat nőtársainak, s ez a példa mind több és több dolgozó nő előtt nyitja meg a termelő munkában való aktiv részvételt, a felemelkedés útját.

Horváth Ernő, vándorzászlót nyert forgalmi szolgálattevő:

„Az őszi versenyben szerzett tapasztalatokat hasznositanunk kell „A téli forgalom legjobb dolgozója' címért indítandó versenyben is"

A „Közlekedés" Szerkesztőségének!

Miért harcoltunk az őszi és miért harcolunk rövedesen a téli forgalommal kapcsolatos szocialista munkaversenyben?

A szocializmus épitésében, a béke megvédésében mindig újabb és újabb feladatok háruinak ránk. Ezeket a feladatokat a Szovjetunió gazdag tapasztalatai alapján, állandó támogatásával, nagy Pártunk, *Rákosi* elvtárs útmutatása alapján, szakszervezetünk segitségével valósitjuk meg.

Most, az őszi forgalom befejezése előtt, megismertük új feladatainkat, ezek a téli forgalom zavartalan lebonyolitásával függnek össze. Tudjuk, hogy a Szovjetunió tapasztalatait népgazdaságunk minden vonatkozásban magáévá tette, s igy semmi zökkenő nincs az épitkezéseknél, a termelt áruk és javak mennyiségének növelésénél. Ez annyit jelent, hogy szállitási feladataink semmit sem fognak csökkenni.

Az őszi forgalmat jó, lelkes és kollektiv munkával, a kommunista vasutasok példamutatásával, Pártunk irányitásával valósitottuk meg. Ha ez igy volt az őszi forgalomban, még fokozottabb mértékben igy kell lennie a téli forgalom megvalósitásáért folytatott munkaversenyben.

Mi a teendő? Jó politikai felvilágositó munkával alapot kell teremteni a verseny kiszélesitésének. Tanulnunk kell, képeznünk kell magunkat politikailag és szakvonalon egyaránt. Meg kell értenie minden dolgozótársunknak, hogy csak igy tudunk helytállni a békefront magyarországi szakaszán.

Nem azért harcolunk a termelékenység emeléséért, az őszi csúcsforgalom és a téli forgalom zavartalan lebonyolitásáért, hogy anyagi és erkölcsi elismerést kapjunk, hanem döntő mértékben azért, hogy előrelendítsük hazánkban a szocializmus épitését, a béke harcos megvédését.

Át kell, hogy fütse munkánkat a gyülölet az imperialista agresszorokkal szemben, akik öt év gyönyörü eredményeit veszélyeztetik háborus uszitásukkal. Ismét romlásba és pusztulásba akarják taszitani a világ dolgozóinak milliót, hogy profitjukat növelhessék.

Azért harcolunk elvtársak, hogy boldogan, békében és szabadságban tudjuk épiteni a szocializmust hazánkban. Ezért küzdöttem és küzdök ma is „*A legjobb forgalmi szolgálattevő*" címért.

Befejezéséhez közeledik őszi csúcsforgalmunk. Azt tanácsolom elvtársaimnak és kartársaimnak, hogy az őszi versenyben szerzett tapasztalatokat hasznositsuk „*A téli forgalom legjobb dolgozója*" címért indítandó versenyben is. Ezzel még sikeresebbé tudjuk tenni a téli forgalom végrehajtásáért folyó küzdelmüket.

Szocialista versenymozgalmunkat azonban a jelenleginél még elevenebbé, versenyszerűbbé kell tennünk. Ezt csak úgy tudjuk elérni, ha

különös gondot fordítunk a verseny nyilvánosságának ellenőrzésére. A dolgozók eredményeit ötletesen és gyorsan, szemléltető módon közzé kell tenni és rendszeresen ismertessék elért eredményeiket.

Ki kell küszöbölnünk az irigységet is, amely lépten nyomon megnyilatkozik az élenjáró dolgozókkal szemben. Erre is fel kell figyelni, hiszen ezzel gátoljuk a jó kollektiv munkát és fékjévé válunk minden kezdeményező erőnek. Ezzel szemben jobban érvényesülni kell a birálat és önbirálat hatalmas fegyverének, hogy munkánkat meg tudjuk javitani. Jegyezzük meg, hogy

a szocialista munkaverseny és a Sztahánov-mozgalom nem „primadonnákat" nevel, nem „sztárokat" népszerüsit, hanem öntudatos, szocialista hazafiusággal átitatott munkahősöket,

akik áladják munkamódszereiket és azon igyekeznek, hogy állandóan és szakadatlanul növeljék brigádjuk politikai és szakmai tudását és ezen keresztül eredményeiket.

Elvtársak! A téli forgalmunk sikeres lebonyolitásáért folyó harcban csatlakozzunk mi, vasutas dolgozók is a bányászok nagy szénosatájához, hogy *Rákosi* elvtársnak, Pártunknak tett igéretüket teljesiteni tudják. Meg kell szilárditanunk a munkafegyelmet szolgálati helyeinken és kiméletlenül kell küzdenünk egészen a megsemmisitésig az ellenség ügynökeivel szemben, akik nem fognak aludni a téli forgalom lebonyolitásánál sem. Vegyünk részt a széntakarékossági mozgalomban.

követeljük, hogy avassanak be bennünket az üzemi tervbe, hogy megismerhessük részleteiben és kihatásaiban is a tervet.

Csakis igy tudunk eredményeket felmutatni, csakis igy tudjuk kommunista munkával győzelemre vinni a téli forgalom ügyét, a szocializmus épitését és azt a harcot, amelyet Pártunk és szeretett *Rákosi* elvtársunk irányitásával folytatunk az alkotó békéért.

Szabadság!

Horváth Ernő, Sopron állomás.

A vasút a kulturális felemelkedés szolgálatában

Felavatták a Nyugati pályaudvar MSZT-kultúrváróteremét

A közeljövőben kerül sor a Magyar-Szovjet Társaság I. Kongresszusának megtartására. December 2-án, ennek a kongresszusnak előkészitése jegyében, ünnepélyes keretek között avatták fel a Budapest Nyugati-pályaudvar gyönyörűen feldiszitett MSZT-kultúrváróteremét.

A váróterem falait szebbnél szebb freskók, művészi fényképek diszitik. Ezek valamennyien a kommunizmust épitő szovjet és a szocializmust épitő magyar nép termelési sikereiről, egyre fejlődő és korszerűbbé váló közlekedéséről és a soha nem látott kulturális felemelkedésről számolnak be.

A váróteremben kitünő könyveket, színes folyóiratokat és szórakoztató társasjátékot kölcsönöznek a vonat indulására váró dolgozóknak. Ez, azonban nem minden, mert a dolgozókról való gondoskodás még ennél is tovább terjed. Filmvetitésekkel, kultúrműsorokkal és rádióval szórakoztatják őket a vonatra várakozás ideje alatt.

A dolgozók nagy örömmel és látható megelégedéssel foglaltak helyet az MSZT-kultúrváróteremében. Látszott rajtuk, s hangot is adtak érzéseiknek, mennyire tetszik nekik a kezdeményezés. Sokan, szinte nehezteltek a bemondóra, aki figyelmeztette az utasokat arra, hogy begördült a szerelvény, lehet felszállni rá.

Az MSZT-kultúrváróterme már az első nap nagy sikert könyvelhetett el: megszerették a dolgozók,

Sztahanovista küldöttség vett részt hős bányászaink kongresszusán, ahol a vasutasok messzemenő támogatásukról biztositották a testvér bányászokat. Balról jobbra: Cserhalmi László és Tóth III. János (állnak); Bérczes György (Pécs), Varga Demeterné (Debreceni J. J. Üv.) és Pulai Lajos (Szombathelyi omség).

Szociálpolitika és munkavédelem a Dózsa-főműhelyben

A felszabadulás óta úgy a társadalombiztosítás, mint a munkásjóléti juttatások terén mérföldes léptekkel haladtunk előre. Nemcsak a Dózsa főműhelyben, hanem az egész országban egyaránt. Üzemünkben a munka megindulásával párhuzamosan elindult a szociálpolitikai munka és az intézményes egészségvédelem.

A fejlődés során megerősödött népgazdaságunk, az életszínvonal emelkedésével nő dolgozóink igénye. Az üdülőket szebbé, kényelmesebbé, az ellátást jobbá kellett tenni. Dolgozóink csekély összeg-hozzájárulással élvezhetik az üdülés örömeit, az ország legszebb helyein, azokon a helyeken, ahol a Horthy-rendszerben az urak kiszolgálására juthatott csak be a dolgozó ember.

Az üdültetés egész éven át tart gyógyfürdőkben, magaslati üdülőkben az azt kiérdemlő dolgozók részére. Nem feledkezik meg kormányzatunk a gyermekekről, a sokgyermekes anyákról és a tanoncainkról sem.

Az elmult évben a Dózsa-főműhely dolgozói közül 46-an vettek részt a szakszervezeti kedvezményes üdültetésben. 9 élmunkásunk Galyatetőn, két élmunkásunk külföldön üdült. 18 gyermeket ingyen nyaraltattunk és két sokgyermekes anyát gyermekével együtt Kaján nyaraltattunk díjtalanul.

Szántainé elvtársnő, mikor visszaérkezett a nyaralásból, a következőket mondja el: Végtelen jó érzéssel és hálával kell visszagondolnom arra a két hétre, amit gyermekeimmel együtt töltöttem el. Abban a gyönyörű kastélyban és parkban, mely a régi világban az urak részére volt elérhető, ma a dolgozó anyák üdülhetnek ott gyermekeikkel. Gyönyörű, tiszta szobák, kifogástalan jó étkezés, sport, kultúra jut a dolgozóknak. Ez, de általában eddig elért eredményeink persze, hogy nagyobb teljesítményekre ösztönöz engem is.

Munkavédelem terén gépeinket védőberendezésekkel láttuk el. A hegesztőműhelyt megnagyobbítottuk és minden dolgozó felett ventilátor szolgálja a friss levegőt. A munkavédelem munkájába az üzemorvost is bevontuk és az üzem állandó ellenőrzése lehetővé teszi a hibák gyors kijavítását.

Egyik ilyen ellenőrzés során az egyik hegesztő-dolgozó nem jól alkalmazta a védőfalat, ennek következménye az lett, hogy egy másik dolgozó belenézett az erős ívfénybe, mely rövid időn belül folyásu szemgyulladást okozott. Röpgyűlést tartottunk ebben az üzemrészben és az üzem orvosa ki előadásban ismertette a tennivalókat a hiba kiküszöbölése céljából.

Minden műhelyrészben van egy aktívánk és ha új dolgozó kerül az üzembe, vagy üzemrészbe, kioktatja a gépek ismeretére, helyes kezelésére, hogy ezáltal is óvjuk dolgozóinkat az esetleges balesettől. Üzemünkben a balesetek mind ritkábban fordulnak elő, kb. 0.3 százalékban, ez is kisebb természetű.

Üzemünk orvosi rendelőt kapott, ahol rendszeres orvosi vizsgálattal előzzük meg a betegségeket. Gyógyszert, injekciót ad az orvos és komoly esetben a lakására küldi a beteget, a kezelőorvos felügyelete alá.

Védőételeket adunk azoknak a dolgozóknak, akik olyan munkát végeznek, ahol több energiát követel a munka elvégzése. Ilyenek a fényezők, hegesztők, kovácsok és a kocsimennyezetkaparó asztalosok. Tejet, vitaminos cukrot és kristályvizet kapnak dolgozóink.

Az öltözők ajtóira pokrócot (körfüggönyt) szereltünk fel, hogy mosakodás, fürdés esetén védjük a dolgozok egészségét.

Elkezdtük a műhelyek meszelését is, mely két célt szolgál: egyrészt a világos műhelyben jobban megy a munka, másrészt pedig egyben fertőtleniti a műhelyeket a meszelés.

Üzemünkben gyönyörű kultúrtermet létesítettünk, elég tágas színpaddal, ahol kulturelőadásainkat, rendezvényeinket tartjuk és zenegépünkkel szórakoztatjuk a dolgozókat. A padok helyett, melyek kényelmetlenek voltak, 300 darab széket szereztünk be, s így a nézőközönség számára kényelmes ülést biztosítottunk.

Üzemünkben öltözők, fürdők, zuhanyozók állanak dolgozóink rendelkezésére. A kislétszámú női dolgozók számára külön fürdő- és mosdóhelyiség áll rendelkezésükre.

Az egyik főjavitómühelyünkben, ahol tél idején dolgozóink sokat szenvedtek a hidegtől, kályhákat szám't 3-ról 5-re szaporitottuk és igy reméljük, hogy dolgozóink egészségét fokozottabban tudjuk megvédeni a hideg időjárással szemben.

Most épül új ebédlőnk beépített konyhával, amelyet asztalokkal, székekkel, padokkal szerelünk fel.

Igyekszünk a dolgozók érdekében eleget tenni feladatainknak. Beteglátogatóink szívesen keresik fel beteg társaikat és segítenek. Nem vagyunk megelégedve az elvégzett munkával, de az elért eredményeket sem szabad lebecsülni.

Minden eredményünket természetesen csak a Párt segítségével érhettük el. A Párt segített, ha problémánk volt és adott tanácsot a munka eredményessé tételéhez. A Párt iránymutatását szemelőtt tartva végezzük munkánkat továbbra is az egész Dózsa főműhely és ezen keresztül az összes dolgozók érdekében.

Októberben megalakult az ideiglenes társadalombiztosítási tanács, melynek feladata, hogy fokozott mértékben teljesítse ezt a szép hivatást. De feladata az is, hogy tudatosítsa a dolgozókkal, hogy a társadalombiztosítás nagy munkájában minél többen, minél szélesebb körben kell a dolgozóknak bekapcsolódniok. Csak így vihetjük előre és tehetjük még jobbá a társadalombiztosítás nagy munkáját.

Legyen előttünk a nagy Szovjetunió dolgozóinak példája, ahol a dolgozóknak nagy többsége végez társadalmi munkát. Tudja a szovjet dolgozó, hogy a jelen védelme és a jövő biztos záloga, a testben és lélekben egészséges ember.

Persze a szocializmust csak egészséges emberekkel lehet építeni. Éppen ezért kövessük a Párt szavát, dolgozzunk, harcoljunk jövőnkért, egészségünkért, a békéért, a szocializmusért.

Nika Ferenc
Dózsa főm. társ. bizt. felelős.

Tizenöt felejthetetlen nap a Mátrában

Kedves Elvtársak!

Amikor hozzákezdek levelem megírásához, 8-ik napja üdülök. Egy hétig Mátrafüreden, most pedig Mátraházán üdülök.

Félek levelemet megírni, mert szavakban azt nem is lehet kifejezni, azt a boldogságot, amit ez a nyolc nap nyujtott. Már nagyon sok jót hallottam az üdülésről, de abban, amiben feleségemmel együtt részünk van, minden képzeletet felülmúl.

De engedjék meg az elvtársak, hogy elmondjam, mi is az az üdülés. Mi az, amit egy éven át nem felejt el az, aki részt vesz benne.

Először is a lakás úgy Mátrafüreden, mint Mátraházán a „Békeüdülő"-ben kétágyas gyönyörüen berendezett szoba. Központi fűtés, állandó hideg-meleg víz és naponta négyszeri bőséges étkezés. Mindennap hús és vaj, ez adagolva van, de tejet, kávét, garnirungot, főzelékeket mindenki annyit ehet, amennyit akar. Olyan pazar helyen takunk, amilyenbe azelőtt még az előcsarnokba sem tehettük be a lábunkat. Én a felszabadulás előtt gépkocsivezető és szerelő voltam. A gazdámat kocsival elvittem a szállodájába és csak az előcsarnokba mertem be. Ma már benne lakom. A társalgóban a legkülönbözőbb szórakozásokra van alkalom: sakk, domino, lottójáték, stb. Az ember nem tudja mit játszon.

Ez van az üdülőben és ami rajta kivül van: a gyönyörű természet. Egyik kirándulóhely szebb, mint a másik. Muzslahegyi kilátó, mátraházai-kilátó, Galyatető, Kékesszálló Mindenki úgy rándul ki, ahogy akar: autóbusszal vagy gyalog. Lehet kombinálva, fel autóbusszal vissza gyalog.

Mátraháza 700 méter magasan fekszik, Kékes 920, Galyatető 1010 méter. Mindenütt üdülők, pazar kényelemmel berendezve.

Csak egy sajnálatos dolgot tapasztaltam, amit elhatároztam, ha visszatérek az üzembe egyéni agitációval fogok megjavitani. Kevés az üdülő fizikai dolgozó. Dolgozóink még nem veszik eléggé igénybe az üdülőket. Pedig erre az üdülésre, a kikapcsolódásra mindnyájunknak nagy szüksége van.

Népi demokráciánk a sok lehetőség mellett, a nyugodt üdülést is biztositja dolgozóinknak, amit mindenkinek ki kell használnia és élveznie, hogy az üdülés után újult erővel vehesse ki részét a termelő munkából.

Amidőn zárom soraimat, ezúton mondok köszönetet a szakszervezetnek, a SZOT-nak, a dicsőséges Szovjetunionak és nagy vezérünknek Rákosi elvtársnak ezért a gyönyörü, felejthetetlen üdülésért és megigérem, hogy visszatérve az üzembe, még nagyobb lelkesedéssel és akotni akarással fogom végezni munkámat, hogy üzemünk újra megérdemeljen az üdülést.

Mint beteg, fáradt ember jöttem a Mátrába és meggyógyulva, frissen, egészségesen, munkaláztól hevülve térek vissza.

Mátraháza, 1950 november 19.

Elvtársi üdvözlettel:

SZASZ LÁSZLÓ,
és
SZASZ LÁSZLÓNÉ.

A szakszervezeti instruktor szerepe és feladata

A szovjet szakszervezetek sokrétű tevékenységében az aktivák millióí vesznek részt. Az aktivák szerepe igen fontos, hiszen harcra mozgósítják a tömegeket a gazdasági tervek túlteljesitéséért, nagy munkát végeznek a nevelés terén, gondoskodnak a dolgozók kulturális és gazdasági színvonalának emeléséről. Éppen ezért a szakszervezeti csoportbizalmiak, a gyári, üzemi és helyi bizottságok elnökeinek, a kollektivák legjobbjait, a termelés élenjáró dolgozóit választják meg. Közülük azonban elég soknak gyakran nincs elég tudása és jártassága a szakszervezeti munkában, tehát az alsófokú aktivák rászorulnak a szakszervezeti vezetők segitségére, épitojellegü tanácsára és támogatásra.

Sztálin elvtárs azt tanitja, hogy a káderekre szerető gondossággal kell nevelni, hogy türelmesen kell foglalkozni a dolgozókkal, meg kell gyorsitani fejlődésüket és minden egyes fejlődő dolgozónak segíteni kell abban, hogy egyre magasabbra emelkedhessék. Az aktivák nevelése és fejlesztése a szakszervezeti vezetők legfontosabb feladata, hiszen ettől függ a szakszervezeti munka sikere az üzemekben és intézményekben.

A szakszervezeti bizottságok külön instruktori apparátussal rendelkeznek és az instruktorok segítenek fenntartani és erősíteni az élő kapcsolatot az alsófokú szakszervezetekkel. Tanitják az aktivákat, ellenőrzik a hozott határozatok teljesítését, mindjárt a helyszínen kiküszöbölik a hibákat, ismertetik és elterjesztik az élenjáró tapasztalatokat. Az alsófokú szervezetek hatékony vezetéének záloga tehát az instruktorok helyes munkája. Ez sokmindenre kötelez. Kötelez arra, hogy az instruktor a helyszínen tanulmányozza a helyzetet, megjavitsa a munkát és segítsen az alsófokú aktivákaak.

E segítség csak akkor lesz hatékony, ha az instruktor alaposan megismerkedik a vállalattal, üzemmel, ha nemcsak a vezetőkkel beszél, hanem az aktivákkal és az egyszerű szakszervezeti tagokkal is, ha feltárja a fogyatékosságokat és rámutat a hibák okaira. Itt nekirohanással semmit nem lehet elérni. Csak átgondolt tanulmányozás után érthető meg, hogy miért teljesítenek rosszul az alapszervek egyes magasabb szakszervezeti szervektől kiinduló határozatokat, vagy utasítást, és mi a teendő a fogyatékosságok kiküszöbölése érdekében. Az instruktornak kell megmagyarázni, hogy mi a legközelebbi tennivaló és az is, meg kell magyaráznia, hogy a szóbanforgó kérdést hogyan kell átültetni az életbe, milyen szervezési formákat kell választani a kitüzött feladatok megoldására.

A közlekedési gépgyártás szakszervezete központi bizottságának instruktora, Borotkin nemrégiben a rigai vasuti kocsigyárban tartózkodott. Megállapította, hogy az üzemi bizottság rosszul alapozta meg a szervezési és tömegmunkát. Az instruktor javaslatára széleskörü értekezletet hivtak egybe, ahol konkrét példákon mutatták meg, hogyan kell megmagyarázni a szakszervezetek jelentőségét és szerepét. A műhelyekben új szakszervezeti csoportokat alakitottak és a munka megjavult.

Instruktornak lenni megtisztelő feladat és e feladattal az instruktor csak akkor tud megbirkózni, ha állandóan képezi magát, ha ismeri a termelési és társadalmi munka frontját. Az instruktor munkájához jó feltételeket is kell teremteni és munkáját nem szabad elbürokratizálni. Az instruktor tevékenységét nem az általa összeállitott anyag mennyisége, hanem az általa instruált szervezet állapota, az ott elért eredmények állapota alapján kell megitélni. Az instruktor munkája iránti igényesség az elbürokratizálódás és a felületes munka meg nem türése elősegíti, hogy az instruktor igazi szervezővé váljék.

A Szovjetunió közlekedése az 1950. év harmadik negyedében

A szovjet közlekedés zökkenőmentesen szolgálja az ország népgazdaságát. Erről újból tanulságot tesznek azok az adatok, amelyeket a szovjet minisztertanács mellett működő Központi Statisztikai Hivatalnak, a szovjet sajtóban közzétett jelentése tartalmaz. Ezek az adatok, a Szovjetunió népgazdaságfejlesztő állami tervének teljesitése terén, az 1950. év harmadik negyedében elért eredményekre vonatkoznak.

Ez év kilenc hónapjában a Szovjetunió egész iparának össztermelése a múlt év megfelelő időszakához viszonyitva 22 százalékkal emelkedett, a harmadik negyedévben pedig, az 1949. év harmadik negyedévéhez képest 24 százalékkal. Ugyanakkor az állami és szövetkezeti kereskedelemben a kicsinybeni áruforgalom múlt év harmadik negyedéhez képest 33 százalékkal növekedett. Már ezek a számadatok is visszatükrözik a szovjet közlekedés sikeres tevékenységét.

Ezenkivül számitásba kell venni azt is, hogy az utolsó hónapokban úgynevezett idényszerü rakományok — gabona, cukorrépa, gyapot, stb. — szállitásait kellett lebonyolitani. A Központi Statisztikai Hivatal jelentéséből kitünik, hogy 1950-ben a gabonalélék össztermése a múltévi termés színvonalán mozgott, a gyapot össztermése pedig jóval felülmúlta a tavalyit.

A tavalvinál magasabb volt a cukorrépatermés is. Tehát a közlekedés feladatai súlyosabbak lettek. Ennek ellenére a berakás általános tervét a közlekedés legfontosabb ágazatában — a vasutakon — a harmadik negyedben nemcsak teljesitették, de túl is teljesitették. A vasutakon az összes teheráruk átlagos napi berakása a múlt év harmadik negyedéhez képest 13 százalékkal növekedett. A folyami közlekedésben a teherforgalom 20 százalékkal, a tengerhajózásban 7 százalékkal emelkedett.

A szovjet állam továbbra is ellátja a közlekedést a legtökéletesebb hazai gyártmányú technikával. Elég annyit megemliteni, hogy a közlekedési gépgyártás minisztériumának kötelékébe tartozó vállalatok túlteljesitették negyedévi programjukat.

A Szovjetunióban a háború utáni ötéves terv folyamán nagy munkát végeznek a vasutak villamositása terén. Az utolsó években egész sor új vonalszakaszon bevezették a vonatok villamositását. Ezzel összefüggésben, a szovjet ipar egyre növekvő arányokban szállit a közlekedésnek villanymozdonyokat. A harmadik negyedévben pl. a főútvonali villanymozdonyok gyártása a múlt év harmadik negyedéhez képest, 42 százalékkal növekedett. Jelentékeny mértékben emelkedett a főútvonali új áruvagonok gyártása is.

A vasutak és a viziutak mellett a Szovjetunióban évről-évre növekszik az autókon történő szállitások terjedelme is. Különben sok terhet és utast szállitanak a gépkocsik viszonylag kis távolságokra. A szovjet gépkocsipar sikeresen egészíti ki az ország gépkocsiparkját a legjobb szerkezetü új gépekkel. Igy a harmadik negyedévben tehergépkocsikból 30, személygépkocsikból 44 és autobuszokból 38 százalékkal többet állitottak elő, mint a múlt év harmadik negyedében.

Nagy figyelmet fordítanak a pályamunkák és a be- és kirakási munkák gépesitésére. Ez a közlekedési munkások képzettségének emeléséhez, munkájuk termelékenységének növekedéséhez, s igy keresetük a gyarapodásához is vezet. Ma már a szovjet közlekedés elegendő számban rendelkezik emelőrudakkal, önműködő rakodógépekkel, transzportörökkel és egyéb hasonló gépekkel. A vasútvonalakon széles körben alkalmazzák az útépitőgépeket, az útgyalukat, ballasztereket, hó-, salak-, szemét- és jégeltakarítógépeket, stb. Most a töltés újjáépitése esetén a vágányok lerakása már teljesen gépesitve van. A harmadik negyedévben a különböző gépek gyártása tovább növekedett. Az önműködő daruk és önműködő rakodógépek kibocsátása például a múlt év harmadik negyedéhez képest 10 százalékkal emelkedett.

A háború utáni ötéves terv éveiben a Szovjetunióban óriási munkát végeztek azoknak a főútvonalaknak az újjáépités terén, amelyek a háborúban elpusztultak. Sok új vasutat is építettek. Az ellenség által elpusztitott összes főútvonalakat a legtökéletesebb technikai alapon épitették újjá. A Bisztrovka-Ribacsje vasútvonal megépitése Kirgiziában biztositja a természeti kincsekben rendkivül gazdag isszukulji és a tyansani területek hatalmas gazdasági fejlődését.

Mint az egész népgazdaságban, a közlekedésben is szüntelenül növekedtek az építkezési beruházások. Ez év kilenc hónapja alatt a Szovjetunió népgazdaságában az összes építkezési beruházások terjedelme 125 százalékkal tesz ki az 1949. év kilenc hónapjához képest. Ugyanilyen mértékben növekedtek az építkezési beruházások a szovjet közlekedésben is. A közlekedés építőszervezetei zökkenőmentesen megkapnak mindent, amire szükségük van. A harmadik negyedévben például a vasúti sinek gyártása a múlt év ugyanezen időszakához viszonyitva 18 százalékkal emelkedett.

A Szovjetunióban a népgazdaság fejlődését mulhatatlanul nyomon kiséri a lakosság foglalkoztatásának növekedése, a munkások szakképzettségének felemelkedése és az életfeltételek további javulása. Mint a Központi Statisztikai Hivatal jelentése kiemeli, ez év harmadik negyedében az iparban, a mező- és erdőgazdaságban, az építkezésben és a közlekedésben foglalkozott munkások és alkalmazottak száma a múlt év harmadik negyedéhez képest csaknem kétmillióval növekedett. Ugyanebben a negyedévben az ipari, vasúti és bányászati iskolák elvégzése után az iparban, építkezésben és közlekedésben 220 ezer szakmunkás kezdett dolgozni.

A háború utáni ötéves terv folyamán a közlekedésben csakúgy, mint az egész Szovjetunióban, nagy arányokat öltött az új lakóházak építése. A döntő jelentőségü közlekedési ágnak, a vasútak dolgozóinak az ötéves terv keretében négy év alatt 1.7 milliárd rubel költséggel építettek lakóházakat. Uj vasutas-lakótelepek keletkeztek Brjanszkban, Darnicán, Vjazmában, Velekijelukiban és más helyeken. Sok jól felszerelt házat építettek Moszkvában, Kievben, Voronyezsben, Murmanszkban. Cseljabinszkban, Artyemovszkban és más fontos gócpontokon, valamint kisebb állomásokon is. Az ötéves terv négy év alatt a vasutasokat több mint kétmillió 80 ezer négyzetméternyi új lakástérhez juttatta. Azoknak a vasutasoknak, akik saját házat építettek maguknak, a szovjet állam 180 millió rubel hitelt folyósitott. Ezenkivül négyezer házat az igazgatóság építtetett, azután ezeket előnyös feltételek mellett eladták a mozdonyvezetőknek és segédmozdonyvezetőknek. Nem kis számban költöztek új házakba a vizi- és gépkocsiközlekedés dolgozói is.

1950-ben, a háború utáni ötéves terv utolsó évében még nagyobb lendülettel folytatódik a lakóházak építése, igy például a vasutasházak építésére 770.5 millió rubelt folyósitottak, 46 millióval többet, mint tavaly. A Központi Statisztikai Hivatal jelentéséből kitünik, hogy az ezévi kiutalásokat szintén sikeresen használják fel: a kilenc hónap alatt a lakásépités területén az építkezési beruházások 20 százalékkal emelkedtek az 1949. év kilenc hónapjához képest.

Az ötéves terv négy éve alatt a vasuti közlekedésben átadtak rendeltetésének körülbelül 80 uj kórházat és 36 poliklinikát, 66 orvosi tanácsadót, gyermekek és nők részére, több mint 700 uj iskolát, sok óvodát és bölcsődét. Ezeknek az intézményeknek a száma az idén újból megnövekedett. A Központi Statisztikai Hivatal jelentése rámutat arra, hogy 1950-ben a főiskolákat és technikumokat 236 ezer mérnök, technikus, agronóm, gazdasági szakértő és az ipar, építés, közlekedés, mezőgazdaság és állami apparátus, sok más szakembere végezte el, továbbá 264 ezer tanitó, orvos és a kultúra, valamint egészségvédelem más szakemberei. Az uj szakemberek közül sokan a vasutaknak, viziutaknak, és ezek gyógyászati, kulturális és népnevelő intézményeinek kádereit egészitették ki.

A szovjet közlekedés dolgozói, mint az üzem gazdái, igyekeznek a lehető legjobban kihasználni azt az uj gépi technikát, amellyel a vasúti, vizi- és gépkocsiközlekedés főútvonalát látják el. Igy a vasutasok már 1948-ban túlszárnyalták a szállitások háború előtti szinvonalát, most pedig a Szovjetunió vasútain a teherszállitás jóval magasabb mérvü, mint amilyet a terv az ötéves terv utolsó esztendejére előirányzott. A vasutasok július 30-án, hagyományos, ünnepükön, a vasúti közlekedés összszövetségi napján a nagy Sztálinhoz intézett levelükben megfogadták a nép vezérének, hogy az 1950. évi teherszállitási tervet határidő előtt teljesitik és a terven felül, 130 ezer vagon köszenet, 15 ezer vagon vasat, 20 ezer vagon ércet szállitanak, és a terven felül, 150 ezer csziternát töltenek meg olajtermékkel.

A harmadik negyedév eredményei újabb bizonyságát szolgáltatják annak, hogy a szovjet vasutasok ugyanúgy, mint népgazdaság minden más ágának dolgozói, sikeresen teljesitik termelési terveiket és szocialista kötelezettségeiket.

KULTÚRÁVAL A SZOCIALIZMUSÉRT

Pártunk egyik központi feladatának tekinti dolgozó népünk kulturális színvonalának emelését. Pártunk ezt a fontos feladatot a szakszervezetekre bízta, melyek összefogva a párttagokat és pártonkívülieket, biztosítják a politikai és gazdasági fejlődés mellett a kulturális fejlődést is dolgozóink széles tömegeinek.

Ha megnézzük, hogy szakszervezetünk hogyan teljesítette a reábízott feladatot, akkor azt látjuk, hogy kultúrmunkájában sokszáz aktivát von be, kiknek munkája kiterjedésében és fontosságában egyre növekszik, egyre fokozódik.

De nem csupán számszerű fejlődést mutat fel üzemeink kultúrmunkája, hanem a minőség terén is nagy léptekkel halad előre. Ugyanakkor azonban meg kell állapítani, hogy népi demokráciánk egész fejlődéséhez viszonyítva nagy és veszélyes a lemaradásunk kulturális téren.

A kultúrterületen megnyilvánuló lemaradásunk egyik főoka a kultúrterület lebecsülése, a kultúra felvilágosító, nevelő funkciójának tagadása egyes funkcionáriusainknál.

Arra kell törekednünk, hogy tudatosítsuk szakszervezetünk mindenegyes tagjával, hogy a kultúrmunka semmibevevése nem más, mint az üzemi kultúrmunka politikai tömegnevelő hatásának tagadása.

Az egyre élesedő osztályharcban az ellenség minden kis rést megkeres. Minden nyitvahagyott kapun támadást kísérel meg. Támad a kultúra frontján is. Támad a nacionalizmust, kozmopolitizmust hirdető és terjeszteni igyekvő giccses színdarabokon, filmeken, verseken, könyveken keresztül. Már pedig nekünk meg kell semmisíteni az ellenséges befolyást és minden területen harcolnunk kell a burzsoáizlés, az alacsony kulturális színvonal ellen.

Feladata minden magyar dolgozónak, kommunistának és nem-kommunistának, hogy szemelőtt tartsa Lenin elvtárs azon mondását, hogy „a műveletlenség összeférhetetlen az újjáépítés feladatával. A mi munkásaink és parasztjaink többet érdemelnek, mint látványosságot, jogukban van az igazi nagy művészethez, ezért legfontosabb feladatok közé sorolnunk a népművelést".

Ezt szívleljék meg funkcionáriusaink is és ne kezeljék a kultúrmunkát harmadrendű kérdésként, mert a jó mozgalmi élet elválaszthatatlan a jó kultúrmunkától. Támogassák kultúrcsoportjainkat és segítsék őket munkájukban. Soha ne tévesszék szem elől, hogy az üzemi kultúrmunka első feladata a művészet eszközeivel, a dolgozók életéből vett eleven példával való nevelés.

Ennek a munkának egyik legfontosabb része a politikai és gazdasági feladatok végrehajtásának segítése, politikai alátámasztása és az azokra való mozgósítás.

Szakszervezetünk kultúrmunkája része népi demokráciánk gazdag kultúréletének és része annak a haladó kultúrának, mely a pártos művészet minden eszközével neveli a dolgozókat a proletár nemzetköziségre, öldozatkészségre, ébersége re, munkafegyelemre, a munkához való új viszonyra és a béke megvédésére.

Munkában a társadalombiztosítási felelős az IV-nél

T. Szerkesztőség!

Másfél éve végzem az Irodatakarító Vállalatnál társadalmi munkában a szociálpolitikai teendőket. Kezdetben, meg kell mondanom őszintén, nehezen tudtam ellátni a reám váró feladatokat, mert politikailag fejletlen voltam. Hiányosságok mutatkoztak a munkámban, de tanultam, igyekeztem megszerezni azt a tudást, amely munkám megjavításához szükséges.

Először csak öt aktivával dolgoztam, ami helytelen volt és rájöttem, hogy csak jól kiépített aktivahálózattal lehet eredményes munkát végezni.

Most már 42 beteglátogatónk van és jobban tudjuk ellenőrizni a betegeinket is, azért, mert az üzemben történik a táppénzkifizetés.

A társadalombiztosítási feladatok szakszervezeti területre, illetve üzemekbe való átvitelével nagy haladást tettünk meg a nagy szoviet példák nyomán. Most már eredményesen harcolhatunk a bürokratikus ügyintézés ellen, és maris jóval kevesebb dolgozó jelentkezik táppénz- és egyéb panasszal.

Beteglátogatóink is örömmel végzik feladatukat, mert komoly segítséget nyujthatnak beteg munkástársaiknak. Segélykérő javaslataikat a segélyezési felelős ellenőrzése után az üb. gyorsan elintézi, mert az a célunk, hogy beteg társainkon segíthessünk, hogy azok minél előbb visszakerülhessenek a termelő munkába.

Eberek vagyunk azonban a szimulánsokkal és munkakerülőkkel szemben, akik mesterkedésükkel meg akarják károsítani a nép államát, a dolgozók összességét. Minden erőnkkel harcolunk az ilyen elemek ellen, és súlyosabb esetekben eltávolítjuk őket sorainkból.

Elsősegélynyujtó tanfolyam volt már nálunk, és három hét multva újra indítunk egyet. Minden hónapban egészségügyi előadást tartunk. A szürő-vizsgálatok is folynak. Orvosi rendelőnk van, és közelebbi célunk egy fogorvosi rendelő felállítása.

Az üdüléssel kapcsolatban még némi idegenkedést tapasztalunk, mert dolgozóinknak a mult népelnyomó rendszerében csak az elnyomás és a robot-szerű, lélektelen munka jutott osztályrészül. Így most nehéz megértetniök azoknak, akik ideológiailag még fejletlenek, hogy a gyönyörű berendezésű üdülőhelyekre is eljuthatnak.

Lassan azonban minden dolgozó megérti, hogy a munkához való jó viszony egyre gyümölcsözőbb eredményt hoz mindenki számára. A kiváló munkások pedig a rendes jutalmazásokon túlmenően jutalomban is részesülnek, üdülési és egyéb szempontból.

Társadalombiztosítási tanácsunk állandóan foglalkozik a szociálpolitikai kérdésekkel, és a feladatok megoldását illetően, úgy az üzemi pártszervezet, szakszervezet, mint a vállalatvezetőség részéről támogatást kap. Mi Pártunk komoly segítségét jó munkával igyekszünk meghálálni, és a jövőben még fokozottabban fogunk hozzá a hibák, hiányosságok kiküszöböléséhez, mert tudjuk, hogy ezzel erősítjük népi demokráciánkat és a nagy béketábort.

Mohácsi Magda,
társ. bizt. felelős
Irodatakarító Vállalat

Felhívás a szállítóiparban foglalkoztatott fuvarozómunkásokhoz!

A Budapesti Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályának szakszervezetünkhöz küldött átirata alapján felhívjuk a lófogatú járművekkel dolgozó fuvarozómunkások figyelmét, hogy sötétedés után, világítás nélkül ne közlekedjenek a közúti forgalomban. A szabálytalanul, kivilágítás nélkül közlekedő járművek ugyanis sok balesetnek okozói és veszélyeztetik legnagyobb értékünket, az emberi életet. Ezenkívül súlyos károkat okoznak nemzetgazdaságunknak is.

A Közlekedésrendészeti Osztály figyelmezteti a járóművek vezetőit, hogy közegeivel fokozottabban ellenőrzi a lófogatú járóművek kivilágítását és az idevonatkozó rendelet megszegői ellen, a szabálytalanság elkövetése esetén, minden esetben rendőri eljárást indít.

Ugyanekkor felhívjuk a lófogató járműveket alkalmazó nemzeti vállalatok vezetőit, valamint a magánkézben lévő lófogatú járművek tulajdonosait, hogy az alkalmazottaikat minden esetben lássák el a kivilágításhoz szükséges megfelelő anyagokkal. Ennek nem teljesítése esetén az anyagi felelősség elsősorban őket terheli, s ezenkívül a büntetőjogi felelősség is, az idevonatkozó rendelet szerint.

Győzelmi jelentés

Mi, az Autóbusz Sallai főmühely, Petrik István alvázszerelő brigádja f. évi november hó 29-én. 15 órakor befejeztük az ötéves terv első évének ránk eső részét, melyet eredetileg 1950 december 15-re vállaltunk.

Megértettük Pártunk és Rákosi elvtársunk szavát, hogy a jobb és több termeléssel csapást mérünk az amerikai és általában az imperialistákra, akik békénk ellen törnek. Mi, a munkapad mellett munkával védjük a békét és építjük a szocializmust.

Jó munkánkon keresztül fejezzük ki proletár szolidaritásunkat a szabadságukért küzdő népek, a koreaiak és vietnámiak és a többi milliók mellett. Minden eredményünk — győzelmi jelentésünk — így a mi brigádunk eredménye is — pörölycsapásként hull az imperialisták amúgy is recsegve omladozó fellegvárára.

Ez a válaszunk a háborús uszítóknak, a reakciónak.

A további még nagyobb eredmények érdekében a Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szakszervezetének egyesülési konferenciájára terven felül, december 17-re, hat darab autóbusz-alváz főjavításának elvégzését vállaljuk, megértve az ipari szervezkedés jelentőségét, amit a közlekedési szakszervezetek egyesülése jelent.

Tóth I. István brigádvezető, **Nagy 3. Lajos** brigádvezető h., **Novák József, Abroska Béla, Krupa Gusztáv, Szelepcsényi Gyula, Soptai Ernő, Parátka Tibor, Szabó Pál** brigádtagok.

Segítsük a rákellenes küzdelmet

A rákellenes küzdelem egész egészségügyünk egyik központi kérdése. Budapesten a rák és más daganatok a halálokok között második helyen szerepelnek.

A rákellenes küzdelem szervezet kiépítésének lehetőségét a szocializmus építése teszi lehetővé. A kapitalista országban ezt a küzdelmet nem lehet megszervezni, mert ezen szűk körű egészségügyi akciók nem tudják a széles néptömegeket a szervezett egészségügyi szervezetbe és a egészségesebb tömegeket olyan mértékben mozgatni, amely e küzdelem sikeréhez szükséges.

A rákellenes küzdelemnek három súlyponti kérdése van: 1. A megelőzés. 2. A korai felismerés. 3. A kuturás fejlesztése.

Ad. 1. Ma már joggal beszélhetünk a rák megelőzéséről, mert szamos rákfajánál ismerünk olyan betegségeket, melyek alapján rák kifejlődik, pl. méhnyakseben, gyomorfekély, szemölcsök és idült börgyu adások, gyomorés bélpolypusok, stb. Ezek meggyógyítása egyben rákmegelőzést is jelent.

Ad. 2. A korai felismerés a rákellenes küzdelem legdöntőbb problémája. A rákbetegséget meg lehet gyógyítani, de csak akkor, ha korán ismerjük fel.

Ad 3. Ma már sokat tudunk a rákról és vannak olyan gyógymódjaink, mellyel a korán felismert esetekat meg tudjuk gyógyítani, de kiterjed kutatómunkára van szükség ahhoz, hogy teljesen felfedjük a rákrejtelyt és új, eddiginél hatásosabb gyógymódokat dolgozzunk ki.

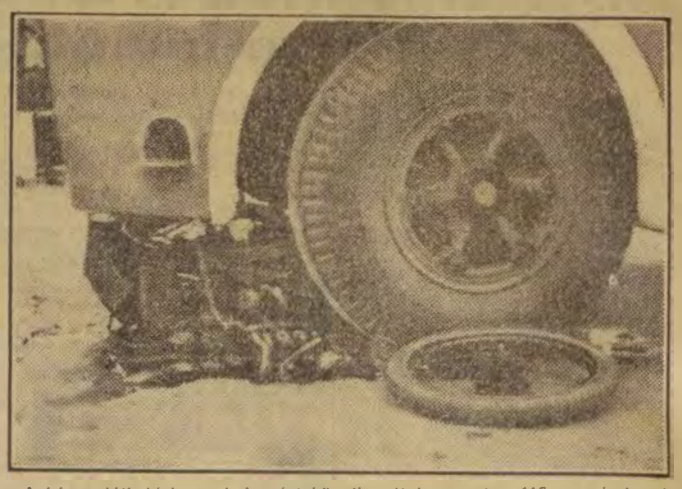
A rákellenes küzdelem minden területen a Szovjetunió példáját áll előttünk. A Szovjetunió ezen a területen is az egész világon az élenjár. Hatalmas egészségügyi hálózat, amelyet a tömegek legaktívabb közreműködése támogat, biztosítja ott, hogy a tudomány legfejlettebb eszközei is minden dolgozó egészségének védelmére alkalmazásra kerüljön. Széles hálózat gondoskodik arról, hogy a rákot megelőző betegségeket felismerjék és minden, már kifejlődött rákot a legkorábbi állapotban juttassák kezelésbe.

Hatalmas méretben folynak a Szovjetunióban a szűrővizsgálatok. Ezeknek az a céljuk, hogy minden rákot megelőző állapotot és minden korai rákesetet már olyan állapotban felfedezzenek, amikor azok még semmilyen panaszt nem okoznak vagy amikor a panaszok még olyan jelentéktelenek, hogy a beteg miattuk nem megy orvoshoz. Ennek a rákbetegségnél különös jelentősége van, mert a rák alattomos betegség, igen gyakran csak akkor okoz panaszokat, ha már gyógyíthatatlan. A szűrővizsgálatok során minden 35 évnél idősebb embert rendszeres időközökben, évenként egyszer vagy kétszer a legkülönbözőbb rákbetegségek szempontjából átvizsgálnak. Fiatalabb korban ilyen vizsgálatokra kevésbé van szükség, mert a rák jellegzetes módon az idősebb kor betegsége.

A szocialista egészségügy fejlődése nálunk is lehetővé tette a szűrővizsgálatok megindítását. Most még csak a nők két leggyakoribb rákfajtájának, a méh- és emlőráknak szempontjából folynak ezek a vizsgálatok, de később szocialista egészségügyünk további kiépítése során, a férfiakéra és a többi rákfajtákra is ki fognak terjedni a szűrővizsgálatok.

A szűrővizsgálatok ma még nem kötelezőek, ezért még széleskörű felvilágosító munkát kell vinnünk. Ennek során rá kell venni a 35 évnél idősebb asszonyokat, hogy sajat családjuk és az egész dolgozó nép érdekében keressék fel a szűrőállomásokat. A rákellenes küzdelem sikere elsősorban azon múlik, hogy dolgozó népünk levelkenyerévé váljék a harcnak és felszámolva minden bénító pesszimizmust kövessük a Szovjetunió népének példáját.

Vezess óvatosan!

A képen látható karambol szért következett be, mert a 416-os számú autobuszt Hajpár Lajos (Rákosszentmihály, Aulich-u. 5. sz. lakos) járművezető a Váci-út és Bulcsu-utca sarkán, kanyarban, fordulás közben 40 km-es sebességgel vezette és az irányjelzőt sem tette ki. Hajpár tudta, hogy a fékjei rosszul fognak, azt is tudta, hogy egyik utcából a másik utcába való befordulásnál csak lépésben szabad vezetni. Az összeütközésnél 2 személy súlyosan megsérült állapotuk válságos. A kiszállt rendőri bizottság kétségtelenül megállapította Hajpár Lajos bűnösségét. A fegyelmezetlenül vezető gépjárművezető így válik a békésen közlekedő emberek gyilkosává, így fosztja meg családokat a kenyerkeresettől, így tesz egészséges embereket nyomorékokká.

Szaktársak! Tartsátok be a forgalmi szabályokat, vezessetek óvatosan, ahogy az a szocialista emberhez illik.

A BELSPED vándorserlegét a Leadási Osztály csapata megérdemelten nyerte

A Belsped dolgozói közül sokan átérezték már a népsport fontosságát és munkaidejük után szívesen sportolnak, örömmel vesznek részt az edzéseken és mérkőzéseken. A Belspednél a sportágak közül egynépszerűbb a football. A vállalat minden részlegének saját dolgozóiból összeállított labdarúgócsapata van.

A vállalat vezetősége, *Csuti* I. ban vezérigazgató elvtárssal az élen, látva a dolgozók lelkesedését a labdarugó sport iránt, nagyobb sporteredményekre való serkentés céljából vándordijat alapított. A vándordij egy hatalmas, díszes ezüsterleg, amelyért a labdarúgó csoportok remes versenyben már meg is küzdöttek a Belsped-dolgozók jelenlétében. A kupáért küzdő részlegek a következők voltak: Feladás, Leadás, Tükrös-részleg, Gyorsárugyűjtő, Garázs, Raktárnázak és Ált. Szállítmányozási Osztály.

Az izgalmas mérkőzések eredményeként végül október 8-án tartott mérkőzésen az Ált. Szállítmányozás és Leadás mérte össze erejét. A mérkőzést 6:1 arányban, megérdemelten szép játékkal a Leadás nyerte meg, amelynek tagjai: Ordasi, Winkelman, Kovács B., Bere, Fuzi, Prokesch, Grolmusz, Divsech, Koritár, Gallai és Szviatko.

A győztes csapat tagjainak többsége fizikai munkás, akik *Gáspár* Ferenc elnök és *Boha* Ferenc intéző vezetésével érték el szép eredményeiket. A fizikai munkások bebizonyították, hogy sok körültekintést kívánó nehéz munkájukon kívül, kitűnő sportszellem mellett, a sport terén is lehet szép eredményt elérni és példát mutatni másoknak, hogy sportfejlesztéssel is szolgálhatjuk az országépítést, hazánk naggyá tételét.

GÁSPÁR FERENC
Belsped Leadás

OPOLCZER ISTVÁNNÉ KALAUZ:

Győződj meg te is róla...

Szeretnék most azokkal a kártársakkal beszélni, akik messze állnak tőlünk és még talán nem is tudják, hogy nekünk, közlekedési alkalmazottaknak milyen szép gyermekotthonaink vannak. Pedig ezek az otthonaink vannak. Pedig ezek az enyem is, a mi gyermekeinké. Boldogan hívlak benneteket ezekhez a szép otthonokhoz, hogy ismerjétek meg ti is közelebbről. Az én kislányom a Kossa-otthonban van, bentlakó. Elmondom, milyen ott az élet.

Tudjátok, hogy a múlt rendszer tőlünk megtagadott mindent. Mindenajtó zárva volt előttünk. Most, amikor a demokrácia ajtót nyitott előttünk, én is, tele jókedvvel lazáiogtam tanulni. Az időm nagyon ki van számítva. Ekkor jutott az eszembe, hogy van nekünk egy otthonunk, a Kossa-othon, ahova az ilyen elfoglalt szülők gyermekeit befogadják és a legjobb nevelésben részesítik. A kislányom felkerült az otthonba. Büszkén mondom, boldog vagyok! Az otthon nagyon szép. A pedagógusok kedvesek, úgy szeretik a gyerekeket, mintha a sajátjuk lenne. Énekelnek, beszélnek, játszanak, szóval mindent tudnak. Ismerik a kedvenc indulóinkat, beszélnek az ötéves tervről, a földalatti gyorsvasútról, Rákosi elvtársról, szóval mindenről, ami a mi életünkkel, munkánkkal, az épülő szocializmusunkkal összefügg. Az élelmiszerellátásuk kifogástalan. Vaj, tej, rizs, tojás, hús, gyümölcs, sütemény, szóval minden, ami egy fejlődő gyermeknek kell. Orvos is megy hozzájuk rendszeresen és vigyáz az egészségükre. A gyerekek nem félnek ám tőle! Úgy fogadják, mint legjobb pajtásukat. És képzeld el kartársam, ezért a sok jóért mi dolgozók, nem fizetünk semmit. A Pártunk, a szakszervezetünk ezért nem is kíván tőlünk pénzt, de megkívánja, hogy öntudatos dolgozói, építői legyünk társadalmunknak. Hálámat én is csak jó, selejtmentes munkámmal tudom kifejezni.

Kartárs! Ha úgy érzed, hogy nem voltál eddig elég öntudatos dolgozó, akkor ezután légy az! Ne hagyd, hogy egy lógó utas elvigyen ötven fillért, mert azzal nekünk lesz kevesebb. A mi gyermekeinknek jut egy almával kevesebb talán... Dolgozzunk, mert minden munkáskézre szükség van. Minden kéz kerék abban a gépben, mellyel mi építjük a dolgozók országát, a mi országunkat! Dolgozzunk azért, hogy minél több ilyen gyermekotthonunk legyen, hogy gyermekeink boldog, öntudatos dolgozókká váljanak!

közlekedés
A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA
Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalmi Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Géplármüvezetők Szaksz.) IVÁN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGAN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSENYI ISTVÁN
Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály u. 16. — Tel.: 124—893 126—452.
Szikra Lapnyomda Budapest, VIII., Rökk Szilárd u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVARNY JENŐ

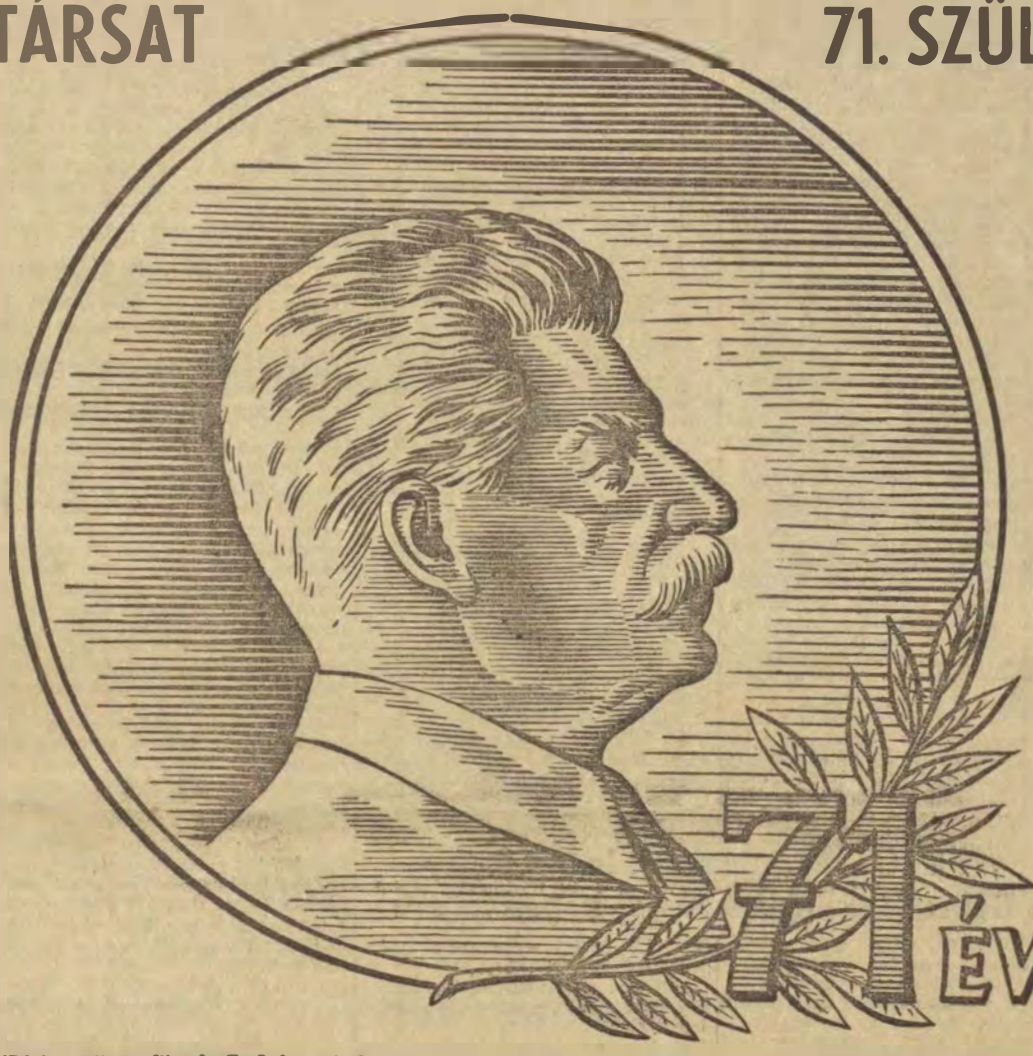
Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

VASUTASOK!
ELŐRE PÁRTUNK VEZETÉSÉVEL,
A TÉLI FORGALOM
SIKERES LEBONYOLÍTÁSÁÉRT!

XLII. ÉVFOLYAM, 25. SZÁM. ★ A VASUTAS DOLGOZOK LAPJA ★ 1950 DECEMBER 16.

A HÁLA, SZERETET ÉS RAGASZKODÁS HANGJÁN KÖSZÖNTJÜK SZTÁLIN ELVTÁRSAT 71. SZÜLETÉSNAPJÁN

(Pávlch Béla grafikus-festőművész rajza)

Tyihonov, a világhírű szovjet költő írta le ezeket a sorokat: *„A világ valamennyi táján minden országban nagy szeretettel ejtenek ki egy nevet, amely egyforma erővel zeng valamennyi nyelven, mint a népek igaz barátságára szólító felhívás, mint felhívás a tartós békére és nemzetközi biztonságra. Mindenki előtt ismeretes ez a név, nagy tanítónknak és vezérünknek, szeretett atyánknak és barátunknak, drága Sztálin elvtársunknak neve."*

Mennyire igazak ezek a szavak, mennyire igazak *Tyihonovnak*, a költőnek megállapításai.

December 21-én, az egész világ dolgozóival együtt mi, vasutasok is köszöntjük drága *Sztálin* elvtársunkat 71. születésnapján.

Ioszif Visszárionovics *Sztálin Lenin* hű tanítványa, legközvetlenebb munkatársa és barátja. Az újtipusú forradalmi munkáspártot, a Bolsevik Pártot együtt alapította *Leninnel* és építette ki. A leninizmus elveit harcba vetette az áruló trockisták és a nép más ellenségeivel szemben. Megvédte és tovább fejlesztette *Marx, Engels* és *Lenin* elméleteit. Kimélyítette *Lenin* tanításait a szocializmus győzelméről egy országban, a szocialista ipar fejlesztéséről, a mezőgazdaság kollektivizálásáról, a szocialista államról, a szocializmus és a kommunizmus győzelméről a Szovjetunióban. Kimélyítette a Bolsevik Pártnak a nemzetiségi kérdésre, majd a Szovjetunió nemzetiségi politikájára vonatkozó alapelveit.

A Szovjetunió új alkotmányának *Sztálin* a megteremtője. Vezetésével fejlődött a szovjet állam hatalmas ipari országgá, vitte győzelemre a kollektiv mezőgazdaságot és építette fel legyőzhetetlen véderejét.

A nagy *Sztálin* vezetésével keltek fel a Szovjetunió népei a németfasiszta hódítók leverésére a Honvédő Háború napjaiban.

Sztálin elvtárs vezetésével épül ma a Szovjetunióban a kommunizmus.

Sztálin nevével kapcsolja össze a szovjet nép jelenét, jövőjét, összes eredményeit és győzelmeit.

„Sztálin nevéhez fűzi az egész haladó emberiség, minden szabadságszerető demokratikus nép a tartós és szilárd béke és biztonságba vetett reményeit."

Különösen nagy jelentősége van ezeknek a szavaknak most, amikor a kommunizmusnak a Szovjetunióban való győzelméért folyó küzdelem egybeesik a népek békéért és függetlenségért, a szocializmus és a demokrácia táborának kiszélesítéséért vivott harccal.

Népünk felszabadítója és barátja, a nagy *Sztálin* állandóan hangsúlyozza a békepolitika következetes végrehajtásának szükségességét. A Szovjetuniónak hosszú és tartós békére van szüksége a kommunizmus felépítéséhez, mint ahogy az ország iparosításának, a mezőgazdaság kollektivizálásának, a szocializmus építésének sikeres megvalósításához is szüksége volt békére. Ebből adódik a Szovjetunió állhatatos és következetes harca, amelyet az egész imperialistaellenes, demokratikus béketábor élén, az imperialista reakció, az új világháborúra uszítók ellen folytat.

Ebből következik a Szovjetunió nak az a törekvése, hogy tovább erősítse nemzetközi kapcsolatait és barátságát a népek közötti békében érdekelt egész dolgozó világgal — mindenekelőtt a szocialista fejlődés útjára lépett népi demokratikus országok dolgozóival.

Az emberiség szabadságáért és boldogságáért folytatott harcban a Szovjetunió a világ demokratikus népei egységének támasza. Ez a magyarázata annak, hogy *Sztálin* elvtársban, a szovjet népek vezérében látják minden ország munkásai és dolgozói a világkommunizmus vezérét is.

„Boldogság a nemzetközi munkásosztály számára, minden dolgozó számára — mondotta Dimitrov —, hogy Vladimir Iljics Lenin korai halála után tanítását és ügyét az egész világ dolgozóinak, elnyomottjainak és kizsákmányoltjainak zseniális tanítója és vezére, Ioszif Visszárionovics Sztálin folytatja. Boldogság az emberiség számára, hogy a demokratikus, imperialistaellenes tábor élén a hatalmas Szovjetunió áll és a legsúlyosabb harcokban megedzett, tapasztalt lenini-sztálini Bolsevik Párt."

A világ haladó népei tudják, hogy a béke erős támasza: a győzelmes szocializmus országa, a Szovjetunió és nagy vezére, *Sztálin*. Az imperialisták minden aljassága, eszeveszett dühe és aknamunkája ellenére a béke erői mindenütt megjelentek szerte a világon és egyre növekednek, erősödnek. Olyan mozgalom keletkezett, amelynek méretei beláthatatlanok. A béke védelmi hadserege beszállásolta magát valamennyi világrészre, magával ragadta a fehéreket és színesbőrűeket, tehetőseket és szegényeket, egyszerű embereket és tudósokat, öregeket és fiatalokat, asszonyokat és férfiakat. Minden nép békét akar, a béke kell minden embernek, de nem minden áron. A béke védelmében minden népnek, nekünk, magyaroknak is ki kell állnunk.

A béke erői legyőzik a háborút és a háborús gyujtogatókat, mert *Sztálin* a hadvezérük.

A sokszázéves rabságból felszabadított magyar nép milliói a legmélyebb hála, a legforróbb szeretet és a legyőzhetetlen ragaszkodás magasztos érzéseivel fordulnak *Sztálin* elvtárs felé 71. születésnapján. A dolgozó milliók a szocializmus építésében vivott győzelmekkel, az ellenség elleni kérlelhetetlen harccal, a békéért folytatott rendithetetlen küzdelemmel igyekeznek bizonyitani törhetetlen hűségüket, lángoló szeretetüket és sziklaszilárd bizalmukat a magyar nép legnagyobb jótevője, függetlenségünk és békénk oltalmazója, a mi forrón szeretett, drága *Sztálin* elvtársunk iránt.

Még hatalmas feladatok állnak előttünk, amelyet ugyancsak a Szovjetunió, *Sztálin* elvtárs támogatásával, Pártunk vezetésével fogunk megvalósitani. Egy pillanatig sem lehet kétséges, hogy ezeket a feladatokat maradéktalanul és sikeresen fogjuk megoldani. Sikeresen és maradéktalanul azért, mert harcunkat nagy győzelmeink szervezője és lelkesitője irányitja, a mi bölcs vezérünk, *Rákosi* elvtársunk és a mi dicsőséges Pártunk! Megvalósitjuk feladatainkat akár a szocializmus építéséről, akár a béke harcos megvédéséről van szó, mert hősies küzdelmünket a mi szeretett édesapánk, *Sztálin* elvtárs lelkesiti!

A Szakszervezetek Országos Tanácsának IV. teljes ülése tárgyalta és elfogadta a szakszervezetek új alapszabályát

December 2-án ült össze a SZOT IV. teljes ülése.

Az ülés fő előadója Apró Antal elvtárs volt. Elmondotta, hogy azért jöttek össze, hogy megtárgyalják a szakszervezeti munka soronlévő feladatait, Pártunk Politikai Bizottságának a szakszervezetek munkájával kapcsolatos határozatának végrehajtását és hogy megvitassák, határozattá emeljék a szakszervezetek új alapszabályait, amelyek kifejezésre juttatják azt a változást, amely a magyar szakszervezeti mozgalomban az utóbbi két év alatt végbement.

— Fejlődésünk, a munkásosztály hatalmának megerősödése kifejezésre jut az új alapszabályban is — folytatta —; mert szerkezetében, célkitűzéseiben új alapokra helyezi a magyar szakszervezeti mozgalmat és megjelöli feladatait a szocializmus építésében.

Apró elvtárs beszéde további során népgazdaságunk fejlődéséről beszélt és hangsúlyozta, hogy a népgazdaság további fejlesztése terén komoly feladatok hárulnak a szakszervezetekre.

Pártunk Politikai Bizottságának a szakszervezeti munka kérdéseiről hozott határozata óta van bizonyos javulás a szakszervezetek munkájában.

Ez megmutatkozott a darabbér bevezetésénél, a normarendezésnél, a békekölcsön jegyzés és a tanácsválasztás idején. De még messze vagyunk attól — mondotta —, hogy alapvető fordulatról beszélhetnénk.

Ezután sorra vette a legfontosabb feladatokat a termelés, a munkaverseny területén, az eredményeket és a hibákat. Rámutatott többek között arra, hogy a szakszervezetek nem segitik megfelelően a Sztahánov-mozgalmat a kohászat, a gépgyártás, a vasút és az építőipar területén. Nem kapcsolják be a mozgalomba a müszaki értelmiségieket, nem szélesítik tömegmozgalommá. A jövőben jobban kell alkalmaznunk a szovjet sztahánovisták tapasztalatait.

— A verseny nyilvános ellenőrzésének kérdésében a SZOT elnöksége legutóbb október 9-én hozott határozatot. Ezen a téren a vasas-, bányász- és építőmunkás szakszervezetek elértek kisebb eredményeket, de fontos feladatai vannak a többi szakszervezetnek is.

— A szocialista verseny továbbfejlesztése terén nincs szükség újabb határozatokra. Az eddigi párthatározatok világosan megjelölték a feladatokat.

A szakszervezeteknek le kell vonniuk a tanulságot a munkaverseny a Sztahánov-mozgalom terén elkövetett hibákból.

Feladatunk, hogy érvényt szerezzünk a meglévő párt- és SZOT-határozatoknak és a dolgozók állandó nevelésével biztosítsuk azok megvalósulását.

Utána a bánya- és építőipar dolgozóinak feladatait ismertette. — Pártunk határozata alapján az ifjúság üzemeit kell mozgósitani — folytatta —, az új szocialista város megépítésére és gondos figyelemmel és

lelkiismeretesen kell dolgozni mindazoknak az üzemeknek, amelyek közreműködnek a Vasmű építésénél, mint a vasipari üzemek, vagy a vasút dolgozói. Ezek között az üzemek között külön versenyt kell szervezni a Dunai Vasmű ellátására,

hogy a dolgozók érezzék azt a nagy felelősséget, ami hazánk legnagyobb alkotásának megépítésével hárul rájuk.

A termelés kérdései után Apró elvtárs a szakszervezetek másik fontos munkaterületéről, a társadalombiztosításról, a dolgozók üdültetéséről és a munkavédelem megszervezésének kérdéseiről beszélt.

Elmondotta, hogy a SZOT elnöksége örömmel üdvözölte a társadalombiztosítás átvételére vonatkozó rendeletet. Azok a dolgozók, akik társaik bizalmából bekapcsolódnak a társadalombiztosítás ügyének intézésébe, megtanulják, hogyan kell a munkásosztály egészségvédelmével foglalkozni és a rendelkezésükre bocsátott összegekkel megfelelően gazdálkodni. A SZOT elnöksége kidolgozta a Szakszervezeti Társadalombiztosítási Központ és az Üzemi Társadalombiztosítási Tanácsok működési szabályzatát, valamint a társadalombiztosítási bizottságokra vonatkozó határozatot.

— Meg kell azonban állapitanunk, hogy egyes szakszervezetek a határozat ellenére, nem forditanak kellő gondot a társadalombiztosítás intézésére.

A miniszteranács határozata a szakszervezetekre bizta a balesetelhárítás ellenőrzését is. A tiz legnagyobb szakszervezetben már megkezdték az üzemi munkavédelmi bizottságok kiépítését.

Az üdültetés kérdéseiről szólva, Apró elvtárs rámutatott arra, hogy jelentősen megnövekedett az üdülők közöttük a fizikai dolgozó üdülők száma. Bejelentette, hogy a jövő évben a SZOT

két és félmillió forintot fordit az üdülők fejlesztésére. A gyermekek és ifjak üdültetését is a SZOT veszi át.

Parádon 350 férőhelyes minta-gyermeküdülőtábort létesitenek.

A továbbiakban Apró elvtárs a szakszervezetek kulturális nevelőmunkájával, oktatási és káderfeladataival foglalkozott. Ezzel kapcsolatban többek között elmondotta, hogy különféle iskolá-

(Folytatása a második oldalon)

(Folytatás az első oldalról)

kat nyitottak, amivel a szakszervezeti kérdések tanítását szakosították. Hangsúlyozta, hogy bár a hallgatókban megvan a készség a tanulásra és örömmel tanulmányozzák a szakszervezeti munka kérdéseit, azt látjuk, hogy

a szakszervezeti központok és főtitkárok egész sora lebecsüli a káderoktatás jelentőségét.

A Politikai Bizottság határozata feladatként jelölte meg számunkra a dolgozók kulturális színvonalának emelését. Az elmult hónapban 140 kultúrotthont indítottunk be. Mind jobban kibontakozott kultúrforradalmunk magával ragadja a tömegeket. Kultúraktíváink száma több mint tízezerre növekedett

Az új alapszabályt, amely meghatározza a szakszervezetek egész tevékenységét — minden szakszervezeti tagnak ismernie kell

Beszéde befejező részében Apró elvtárs a szakszervezetek új alapszabályaival foglalkozott. Erre — mint mondotta — két évvel ezelőtt, a XVII. kongresszus adott felhatalmazást. Most a SZOT negyedik ülése elé terjesztik az elkészült alapszabálytervezetet, melyet a szakszervezeti központok és az üzemi bizottságok már megtárgyaltak.

Az alapszabályt minden szakszervezeti tagnak meg kell ismerni

— mondotta Apró elvtárs. — Ez az új tagsági könyvekben benne lesz és éppen ezért fontosnak tartottuk az alapszabályba a Magyar Népköztársaság Alkotmányának egyes pontjait bevenni, illetve idézni a demokratikus jogokat, a szólásszabadságot, sajtószabadságot, a gyülekezési és egyesülési jogot, a munkához való jogot és azt, hogy népköztársaságunk hogyan védi a dolgozók egészségét, hogyan biztosítja az egyenlő munkáért, egyenlő bért.

Főfeladat: a tagságot mozgósítani a szocializmus építésére

— A magyar szakszervezetek munkásosztályunk legnagyobb tömegszervezetei és a szocializmus építésében elfoglalt szerepüknél fogva, kötelesek a dolgozók széles tömegeit mozgósítani népköztársaságunk állandó erősítésére.

— A magyar szakszervezetek munkájukat országunk irányító ereje, győzelmeink szervezője, a Magyar Dolgozók Pártja vezetésével végzik és

a dolgozókat a Párt köré tömöritik szocializmus felépítésének meggyorsítása érdekében.

A szakszervezetek feladata, hogy mint a nevelés, a vezetés és a gazdálkodás iskolái szocialista hazafiságra, a szocialista tulajdon védelmére, munkafegyelemre neveljék a dolgozókat, szívós harcot folytassanak minden külső és belső ellenséggel szemben. A szakszervezetek erősítik a munkás-paraszt szövetséget, hűek a proletárnemzetköziséghez, hűek a hatalmas Szovjetunióhoz, hűek a proletárnemzetköziséghez.

Az alapszabálytervezet főbb alapelemeit meghatározni a szakszervezetek tevékenységét, a tagok jogait és kötelességeit, a szakszervezetek szervezeti felépítését és a vezetőszervek munkáját. Ugyanakkor röviden megjelöli a szakszervezetek feladatait a gazdasági és pénzügyi kérdések területén.

Az alapszabály első fejezete világosan megmondja, hogy a főfeladat a sokszázezres szakszervezeti tagságot mozgósítani a szocializmus építésére, bevonni az aktív társadalmi munkába. Legfontosabb feladat

fejleszteni a szocialista versenyt, a Sztahánov-mozgalmat, elősegíteni az önköltség csökkentését.

A szakszervezeteknek alapvető feladata a dolgozókról való gondoskodás, szakmai ismereteik fejlesztése, jólétük emelése. A dolgozók kulturális színvonalának emelésére iskolákat tartanak fenn, kultúrotthonokat szervezenek, sportegyesületeket hoznak létre.

Az alapszabály második fejezete a legmesszebbmenő demokratikus jogokat biztosítja a szakszervezeti tagság számára. Ilyen jogaik csak olyan országban lehetnek a szakszervezeti tagoknak, ahol a munkásosztály van hatalmon, ahol proletárdiktatúra van. Ugyanezek a II. fejezet pontosan meghatározza a szakszervezeti tagok kötelességeit is. Fel kell számolni azt a régi szociáldemokrata tradíciót, hogy a tagoknak csak jogaik vannak. Meg kell határoznunk a kötelességeiket is, mint ahogy Alkotmányunk is lefekteti polgárainak kötelességeit. A szakszervezeti tagság harcoljon a termelés fokozásáért, a szocialista tulajdon védelméért, a terv teljesítéséért, szilárd népgazdaságunkért. Emellett állandóan tanuljanak, politikailag és szakmailag is képezzék magukat.

Megvalósítjuk a legteljesebb szakszervezeti demokráciát

A magyar szakszervezetek átszervezésénél a szovjet szakszervezetek szervezeti felépítését követtük. Már az átszervezés idején is,

a demokratikus centralizmus alapelvén épülnek fel

a legkisebb szakszervezeti egységtől a szakszervezeti központokig, illetve a Szakszervezeti Tanácsig. Ez a szervezeti felépítés jelentős mértékben hozzájárul ahhoz, hogy mi is megvalósítsuk Pártunk és *Rákosi* elvtárs útmutatását a szakszervezetekben, a legteljesebb belső demokráciát, ugyanakkor biztosítsuk a vezetőszervek rendszeres beszámolóját, a tagság által való ellenőrzését, a szakszervezetek és a tömegek kapcsolatának erősítését, amely sajnos, ma még elég gyenge lábon áll.

A széleskörű demokrácia, jelölés, választás, beszámoló taggyűlések, bírálat és önbírálat gyakorlása, mind-mind éles fegyver a demokrácia fejlesztésében, a szakszervezeti mozgalomban.

A magyar szakszervezetek új szervezeti felépítése megfelel az ipar szervezeti felépítésének, egy üzem dolgozói egy szakszervezethez tartoznak. A szakmai elaprózottság megegagyvolt a szindikalista felfogásnak, a szociáldemokrata hagyományoknak, a Párt lebecsülésének s a szakszervezet túlbecsülésének.

Az alapszabály végül meghatározza az Országos Tanács munkáját, amely 121 tagból áll és félévenként ülésezik. A SZOT vezetőszerve a Szakszervezetek Országos Tanácsának ülései közötti a SZOT elnöksége. Az egyes szakmákat is mindenütt elnökségek vezetik. Az összes választott vezetőszervek mellett létrehozzuk az ellenőrző bizottságokat, melyek feladata a SZOT, a szakszervezeti központok és üzemi szervezetek gazdálkodását ellenőrizni. Az EB-k nem alárendelt szervei a központi vezetőségnek, hanem azok munkáját ellenőrzik. Az ellenőrző bizottságok feladatait egyébként külön határozatban fogjuk részletesen megjelölni. Ugyancsak külön szabályozzuk a fegyelmi bizottságok működését is.

Az új alapszabály tág lehetőséget biztosít arra, hogy a választott szervek közül a

legszélesebb mértékben bevonjunk társadalmi aktivákat

a szakszervezetek munkájába.

Befejezésül szeretnék még pár szót szólni — mondotta *Apró* elvtárs — a ma érvényben lévő alapszabályokról. Ezek 1945-ben készültek, sok félreértést, zavart idéznek elő és komoly politikai hibák is következnek belőlük. Zavaros, félreérthető fogalmazásuk helytelenül állítja be a Párt szerepét, lebecsüli a politikai munkát.

— Az egységes alapszabályt a szovjet szakszervezetek tapasztalata alapján készítettük el. Az új alapszabály szellemének megfelelően, átdolgoztuk az üzemi bizottságok működésére vonatkozó szabályzatot is, de ezzel a munkával még nem készültünk el véglegesen. Mindenesetre meg kell, hogy mondjam, hogy a jelenleg mentesített CB-tagok száma túl magas és arra vesszük az irányt, hogy a függetlenítettek létszámánál csökkenés álljon be.

— Vázoltam a szakszervezetek előtt álló feladatokat — fejezte be beszédét *Apró* elvtárs. — A tanácsülés elé terjesztett alapszabálytervezet és mindaz, amit ezzel kapcsolatban mondottam, újabb lépés abban az irányban, hogy

Pártunk Politikai Bizottságának határozata nyomán tovább javítsuk a szakszervezetek munkáját.

A szakszervezeti választásokat Pártunk kongresszusa után tartjuk meg. Azt akarjuk, hogy az új választással a dolgozók legjobbjai kerüljenek a szakszervezetek vezető szerveibe és az alapszabályban lefektetett elveket a gyakorlatban akarjuk megvalósítani. Csak így lesznek képesek a szakszervezetek arra, hogy a szocializmus építése új, nagy problémáinak megoldásában hű segítői lehessenek a munkásosztály élcsapatának, nagy Pártunknak és szeretett vezérünknek, *Rákosi* Mátyás elvtársnak.

Ezután felkérte *Apró* elvtárs az Országos Tanácsot, hogy fogadja el a beterjesztett határozati javaslatot, tegye kötelező erejűvé mondja ki a szakszervezeti választások megtartásának szükségességét az új alapszabályok értelmében és adjon felhatalmazást az Országos Tanács az elnökségnek arra, hogy ezeket a választásokat előkészítse és levezesse.

Apró elvtárs referátumához ezután megkezdődtek a hozzászólások. *Láncos* János elvtárs az alapszabállyal kapcsolatban ismertette a beérkezett módosító javaslatokat, majd közölte, hogy a szakszervezetek alapszabályának teljes szövegét brosúrában megjelentetik. Állandó tananyagként belekerül az oktatásba és rendszeresen felhasználják a sajtó- és agitációs munkában is.

Az ülés ezután *Apró* Antal elvtárs válaszadása végén a javasolt módosításokkal elfogadta a szakszervezetek új alapszabályát, majd határozatot hozott a szakszervezeti munka feladatairól.

A SZOT IV. ülésének határozata a Békevilágkongresszussal kapcsolatban

A SZOT IV. teljes ülése teljes mértékben magáévá teszi a Béke Hívei II. Világkongresszusának a béke biztosításáról szóló határozatait és lelkesen üdvözli az országgyülésnek a Béke Hívei II. Világkongresszusával kapcsolatos határozatát.

A SZOT szükségesnek tartja békevédelmi törvény kidolgozását, amelynek értelmében, népi demokratikus országunkban a háborús propaganda bármilyen fajtája büntetendő cselekménynek tekintendő.

A mai világhelyzetet a béke megvédéséért folyó következetes és világméretű harc jellemzi. A magyar dolgozó népnek életérdeke, hogy minden dolgozó ember aktívan részt vegyen a békéért, a háborús méregkeverők, az amerikai és angol imperialisták egyre féktelenebb háborús uszításai és provokációi ellen folyó harcban. Népi demokratikus országunk a szocializmus építésével, a dolgozó nép hatalmának megerősítésével, néphadseregünk erősítésével, a nemzetközi proletárszolidaritás, a népek közötti barátság szellemében küzd a béketábor arcvonalán, melvet a Szovietunió és annak bölcs vezére, *Sztálin* elvtárs vezet. Országunk határain az immár nyiltan az amerikai monopoltőke szolgálatában álló *Tito* fasiszta-klikk a háborús veszedelem egyik tűzfészkét jelenti. Az amerikai monopoltőke azért támogatja *Titót*, mert — mint azt *Truman* nyiltan bevallotta — a háborús uszítás „stratégiai tartalékának" tekinti. Annál fontosabb, hogy minden dolgozó ember, hazánk minden polgára tudatában legyen annak a nagy felelősségének, amelyet a béke ügyével szemben visel. Dolgozó népünk bölcs és szeretett vezére, *Rákosi* elvtárs rámutatott arra az összefüggésre, amely minden dolgozó apró, mindennapi munkája és a nagy nemzetközi kérdések, a béke védelme között fennáll. Legyen minden dolgozó tudatában ennek az összefüggésnek, értse meg minden dolgozó ember, férfi és nő, öreg és fiatal egyaránt, hogy a legszentebb ügynek, a békének hathatós védelme az ő kötelességteljesítésétől a munka frontján, a munkafegyelem megerősítésétől, a szocialista terv végrehajtásától is függ. Értse meg, hogy az ő munkájától is függ, milyen mértékben válik hazánk egyre erősebb bástyává a béke frontján.

Erősítsük a béketanácsok munkáját minden üzemben, minden városban, a falun.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa — magáévá téve a Béke Hívei II. Világkongresszusának határozatát — követeli:

1. az atomfegyver és minden tömegpusztításra alkalmas bakteriológiai, vagy más hadieszköz feltétlen betiltását és, hogy háborús bűnösöknek minősítsék azokat, akik először alkalmaznak ilyen fegyvereket,

2. hogy az ENSZ — alapszabályainak megfelelően — a béke védelme érdekében haladéktalanul beszüntesse a koreai nép elleni példátlan provokációs hadjáratot, amelyet az amerikai monopoltőke ügynöke, a koreai nép hóhéra: MacArthur vezet,

3. a varsói határozatok értelmében a lefegyverzést és a hadianyagok gyártásának korlátozását,

4. hogy a nagyhatalmak tanácskozása oldja meg a Németországgal és Japánnal kötendő békeszerződések kérdéseit, azzal a feltétellel, hogy a fasizmus minden maradványát, az agresszív militarizmus minden maradványát ez országokban felszámolják,

5. mindennemű háborús hírverés betiltását az egész világon és olyan törvények hozását minden országban, amely a háborús hírverést büntetendő cselekménnyé minősíti.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa 1,700.000 szervezett dolgozó nevében szolidaritását fejezi ki a kapitalista országok kenyérért, békéért harcoló millióival, minden erejével támogatja a Szakszervezeti Világszövetséget és annak soraiban minden eszközzel erősíti a szakszervezetek osztályharcos egységéért folyó harcot az egész világon.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa 1,700.000 szervezett dolgozó nevében lelkes üdvözletét küldi a Magyar Dolgozók Pártjának, dolgozó népünk szeretett vezérének, nagy tanítójának, *Rákosi* Mátyás elvtársnak, a békéért folyó harc vezetőjének és hálás szeretettel köszönti a béke őrét, a nagy Szovjetuniót, a békéért folyó harc lángeszű vezérét, *Sztálin* elvtársat!

Szakszervezetek Országos Tanácsa

Budapest-Nyugati is felkészült a téli forgalomra

„Állomásunkon az őszi forgalom elérte a tetőfokát. A pontkon és az *Októberi* (22-es) *rakodón*" hőséges munka folyik. Különösen az utóbbi helyen az állandó esőzés miatt a csúszós talaj következtében nehéz a munka. A teherpályaudvarokon az ottani pályaemelés miatt vágányok közé rakott kő- és salaktömegek között a terövidült vágányokon álló állandó helyhiánnyal küzdve, megfeszített erővel küzdjük le az őszi csúcsforgalom legnagyobb nehézségeit. A jelekből látható, hogy

állomásunkon az őszi és téli forgalom között nincs szünet.

Erős munka közben kellett a téli forgalomra felkészülni, ami előreláthatólag még erősebb lesz helyi viszonylatban, mint az őszi volt.

Dolgozóink fel is készültek erre a harcra, a szükséges anyagot előteremtettük, a feladatokat tudatosítottuk, ennek látható jeléül egy elismerőlevelet kaptunk. Az elismerést a dolgozók jó hangulattal fogadták, mert abban a Párt, a szakszervezet és a szakvonali felsőbb vezetés elismerését, munkájuk megbecsülését látják. Azonban a felkészülségeknél hibák és hiányosságok is voltak. A kocsik megfutamodása ellen a rőzsekötegeket még nem tudtuk beszerezni, a kapukat nem megfelelően készítettük elő a téli forgalomra, amit meg is állapítottak az ellenőrzésnél.

A november 22-i termelési értekezleten részletesen kitárgyaltuk a téli forgalom eredményes lebonyolításához szükséges megteendő intézkedéseket. Itt állapítottuk meg, hogy az eddigi jó eredményeinkhez a Szovjetunió útmutatása alapján a versenymozgalom kiszélesítése révén, a sztahánovistáink példamutatásain keresztül jutottunk el. Ez tehát az irányt ú a téli forgalomra nézve is.

Népszerűsítenünk kell a sztahánovistákat, gyorsítani kell a verseny kiszélesítését.

állandóan ismertetni kell az elért eredményeket. Az önköltségcsökkentés tekintetében fokozni kell eredményeinket. Harcolni kell elsősorban a balesetek ellen, ügyes, udvarias szolgálattétellel. A baktörés és a tolatások közben történt jármű- és árusérülés eredményeinket rontja és így a felületesek mulasztásai a jól dolgozók eredményeit is csökkenti.

Fokozzuk az éberséget. Az éberség hiánya az is, hogy a mellékhelyiségekben demokráciaellenes feliratokat találunk. Ezek elkövetőit le kell leplezünk. Ezek állomásunk jó hírnevének bemocskolói és az ellenség ügynökei.

A téli forgalom felkészültségének még fennálló hiányait menetközben ki kell küszöbölnünk, mert csak ilymodon érhetjük el azt, hogy a dolgozók részére a rendes munkábajárást, az áru- és az anyagellátást zavartalanul biztosítani tudjuk.

Ezt elvárja tőlünk a Párt és dolgozó államunk. Mi e feladatoknak meg is felelünk.

Markó László

Sándor György esztergályos menetközben adja át munkamódszerét, hogy segítsen dolgozótársainak normáik túlteljesítésében

„Örömmel lépek a munkáslevelezők táborába, mintaéremmel kitüntetett, sztahánovista esztergályos, mert tudom, hogy ezzel, a szocializmust, az ötéves tervet segítem elő.

Én tudom azt, hogy ezen a munkáslevelezésen keresztül derélijük ki, egyes üzemünkben, a sztahánovista tapasztalatokat, melv elősegítője a szocialista munkaversenyek kiszélesítésének. Az a körülmény, hogy 1950 augusztus havában sztahánovista emléklappal tüntettek ki, engemet is jobb munkára serkentett és már az új normák bevezetésénél, sztahánovista társammal együtt úgy szerveztük meg a munkát, hogy kiesés napközben ne legyen, vagyis 100 százalékig használjuk ki a munkaidőt, gépeink, szerszámaink előkészítésével.

Az üzem vezetősége, osztályunk sztahánovista művezetőjével, névszerint Bartos József munkaérdemrendes sztahánovistával az élen, úgy szervezi meg a munkát, hogy kiesést ne szenvedjünk és időben gondoskodik minden műszaki feltételről.

Az új normák bevezetése óta minden igyekezetemmel azon vagyok, hogy üzemünk berkein belül példát mutatva a többi dolgozó társaimnak,

menetközben munkamódszeremet átadjam, segítsek azokon is, akik még szakmai képzettségüknél fogva gyengébbek,

ilymódon 100 százalék alatt, vagy afig 100 százalék felett vannak.

Tanultam a P. B. határozatából, tanultam Rákosi elvtárs beszédéből,

mely a szocialista munkaversenyek kiszélesítéséről szólt felénk és minden igyekezetemmel azon leszek, hogy népi demokráciánk fejlődését meggyorsítsam és munkámmal oda fogok hatni, hogy egy új, szebb jövőt építhessek a többi sztahánovista társaimmal együtt a multban soka, szenvedett, elnyomott magyar munkásosztálynak.

Minden igyekezetemmel a béketábor magyarországi szakaszát kívánom erősíteni, hogy ezzel is elősegítsem hazánkban a szocializmus építését.

Sándor György,
sztahánovista éremmel kitüntetett esztergályos.

Műszaki értelmiségi értekezlet a Dunakeszi járóműjavító ÜV-ben

A Dunakeszi Járóműjavító Ü. V. műszaki értelmiségi dolgozói teljes számban gyültek össze az üzem feldíszített étkező helyiségében.

Varga Sándor politikai tiszt elvtárs előadását feszült figyelemmel hallgatták. Valami különös csend uralkodott a hallgatóság soraiban.

Ez üzem a Járóműjavító és a közlekedési miniszter vándorzászlójának birtokosa. Nagy harcok előzték meg az eredményt. — A keményen arcokon emlékek suhannak végig. — Hároméves terv, sztálini műszak, április 4., május 1., 1950. évi terv, az üzemi ellenterv. Eredmények és hibák egész láncolata.

Varga elvtárs rámutat az eredmények elérésénél a Párt és a Szakszervezet irányító munkájára és kihangsúlyozza a műszaki vezetők jó munkájának érdemeit is. A tervteljesítés fontosságáról, az azoknak részleteiben, időre való elvégzését tárgyalja és mindenhol az eredmények mellett a hibákra is rámutat.

Még mindig nem folyamatos a munka üteme, egyenletes munkaadagolással nagyobb eredményeket könnyebben, kevesebb erőfeszítéssel tudnánk elérni.

Jó munkamegosztással megszűnne az a helytelen állapot, hogy egyes vezetők magukat felaprózva, mások munkáját is elvégeznék. Az egyéni felelősség kifejlődését gátolja az a körülmény, hogy egyes szakvonali vezetők nem tartják kellő tiszteletben a rendeleteket A fegyelem megkövetelt az önkéntes, komoly fegyelmet.

Az üzem gazdasági irányítását Pártunk műszaki káderei jól viszik, de itt is mutatkoznak még hiányosságok a munkafegyelem terén. Sok a késés, az igazolatlan távollét és a munkaidő betartását még mindig nem ellenőrzik eléggé a művezetők. A művezető feletlős részlege munkafegyelméért: aki nem tud rendet tartani a saját portáján, az nem méltó arra, hogy parancsnoki megbízást kapjon az épülő szocialista hazában.

Így mutatott rá *Varga* elvtárs az elért eredményekre és hibákra. Névszerint kiemelte azokat, akik jól viszonyultak a munkához, de építő kritikával sorolta fel nevelket azoknak is, akik még mindig nem értik egészen célkitűzéseinket, akik jönnek velünk, de munkájukon ott van valami abból, ami régi, ami nem engedi őt beleilleszkedni az újba a szocialista építő munkába.

Varga elvtárs célkitűzéseinkről is beszélt. A személykocsik szalagrendszerű javításának módszeréről, a Szovjetunióból átvett tapasztalatokról; épülő csőműhelyünkről, mely drága Sztálin elvtárs 71. születésnapjára az üzemosztály dolgozóinak felajánlására elkészül.

Brandt elvtárs felszólalása után az üzem művezetői és mérnökei szólaltak fel, kik épülve a helyes kritikán, munkájukat a jövőben jobban fogják végezni.

Ezen az értekezleten közelebb kerültek egymáshoz az üzem műszaki vezetői. Mindenki tapasztalatokkal gazdagabban távozott, érezve a közös ügy, a szocializmus építésének ráeső részének fontosságát.

Ilyen és ehhez hasonló értekezleteken, hol az üzem eredményeit és a szakmai vezetés hibáit megtárgyalva, azok megjavításának módját is feltárva, közelebb kerülnek egymáshoz a műszaki és adminisztratív vezetők.

Hazafelé mentemben elgondolkoztam *Rákosi* elvtárs intelmén, hogy ne tegyen elbizakodottá bennünket az elért eredmény: a munka megbecsülésének jele az üzemet ért kitüntetés. Élüzemnek lenni nagyobb kötelezettséget jelent. Pártunk és a nép kormánya a kiváló tól még többet vár. És ez a több az, amit csak a szocialista termelési rendben dolgozóknál lehet elérni, mert a dolgozók önkéntes munkafegyelme a szocialista nevelés eredménye.

V—t

ÉLJEN A BÉKE ERŐS TÁMASZA, A GYŐZELMES SZOCIALIZMUS ORSZÁGA, A SZOVJETUNIÓ ÉS NAGY VEZÉRE: SZTÁLIN!

A közlekedés- és postaügyi minisztérium költségvetését általánosságban és részleteiben is elfogadta az országgyűlés

Az országgyűlés december 7-én tárgyalta a közlekedés- és postaügyi minisztérium költségvetését. A tárca költségvetését Hajdú Rezső elvtárs, előadó ismertette.

Hajdú elvtárs rámutatott, hogy a tárca költségvetése a takarékossági szempontok figyelembevételével készült,

az önköltség csökkentéséért és a bürokrácia kiküszöböléséért.

Elmondotta, hogy a helyi tanácsok költségvetésébe kerültek át a közutak, valamint a vidéki nem vasszerkezeti hidak költségei. Hangsúlyozta, hogy az ötéves tervben a közlekedésre váró feladatok megoldásához nagyjelentőségű az újtípusú káderek képzéséről való gondoskodás.

A közlekedési tárca költségvetéséhez *Gáspár* Sándor elvtárs, a Vasutas Szakszervezet főtitkára szólt hozzá a Magyar Dolgozók Pártja megbízásából.

— A magyar népi demokrácia kormánya a romokból, a pusztulásból hívta életre az ország közlekedési hálózatát és berendezéseit — kezdte beszédét. — Ebben a hatalmas építő munkában nem kellett nekünk a függetlenségünket zálogba kívánó Marshall-segély, alkotásainkat véghezvittük a Szovjetunió önzetlen baráti támogatásával és Pártunk vezetésével, dolgozó népünk erejével, a szocializmusba vetett törhetetlen hittel. Megértette dolgozó népünk, hogy az ő jóléte, kényelme, felemelkedése szolgálja a közlekedés és nem néhány, kiváltságos személy luxusát, egyéni céljait.

A továbbiak során a vasúti felújítási és fenntartási munkákról, a biztonsági berendezések korszerűsítéséről beszélt.

A budapest—hatvan—miskolci vonal villamosítása — mondotta — népgazdaságunk számára óriási jelentőségű, mert ez a vonal az ország második ipari városát, Miskolcot köti össze a fővárossal. Az ország energiaellátásának érdekeit szolgálják a bányákhoz vezető vasútvonalak építése.

A „2000 tonnás"-mozgalom hét és félmillió, az „500 kilométeres"-mozgalom pedig 26 millió forint megtakarítást eredményezett

Rámutatott, hogy az élenjáró szovjet sztahánovista vasutasok példája nyomán széleskörű munkaverseny-mozgalom indult a vasutas dolgozók körében. A Szovjetunióból ittjárt sztahánovistáknak útmutatása nyomán nálunk is kiemelkednek a „2000 tonnás", az „500 kilométeres", valamint a felemelt sebességért és az irányvonatképzéssel összefüggésben indított mozgalmak. Ehhez szorosan kapcsolódik a „mosástól-mosásig"-mozgalom és az előző négy mozgalom egybekapcsolásával elindított, úgynevezett kapcsolt-mozgalom.

E mozgalmak jelentőségére jellemző, hogy például

A „2000 tonnás"-mozgalom megindulása óta ez év október végéig mintegy hét és félmillió forint értékű megtakarítást értek el vasutasaink. Az „500 kilométeres"-mozgalom ugyanakkor 26 millió forintos megtakarítást eredményezett. Öntudatos vasutasaink szénmegtakarítási mozgalma pedig havonta 400 vagon szenet juttat vissza népgazdaságunknak.

Az államvasutak új formában történő működésénél — folytatta — súlypont továbbra is az utazóközönség, — a dolgozók érdekének jobbá, előnyösebbé tétele. Ennek érdekében tovább kívánjuk fokozni a vonatok sebességét. A gyorsvonatok sebességét 70-ről 80 kilométerre, a sebesvonatokét 65-ről 75 kilométerre, a személyvonatokét 62-ről 67.5 kilométerre, a tehervonatok sebességét pedig 30-ról 40 km-re emeljük fel.

Gáspár elvtárs ezután magasépítkezésekről beszélt, majd kiemelte, hogy a vasúti biztosító berendezéseknél a jövő esztendőben az automatizálásra térnek át. Ennél a munkánál felhasználják ismét a Szovjetunió gazdag tapasztalatait és segítségét.

Elmondotta, hogy a jövő évre tervezik, ugyancsak szovjet példa felhasználásával a szocialista vasúti személy- és árufuvarozási szabályok, valamint a szocialista személy- és árudíjszabások kidolgozását és ennek keretében az új virtuális hossznélküli kilométermutató kiadását.

A gazdasági vasutak fontosságáról emlékezett meg ezután.

A megalázott, alázatosságra nevelt vasutas típusát, Pártunk nevelése nyomán mindinkább a szocializmus építésében kitűnő, a béke megvédéséért harcosan síkraszállni kész, öntudatos vasutas típusa váltja fel — folytatta *Gáspár* elvtárs. — Ez mutatkozott meg a szocialista munkaversenyben, a vállalások teljesítésében és túlteljesítésében, a békekölcsön jegyzésében, a tanácsválasztásoknál. Ez mutatkozik meg az őszi csúcsforgalom küszöbönálló győzelmes befejezésénél.

Ahogy a vasutas dolgozók Pártunk útmutatása alapján mindent megtettek a vasút újjáépítése, korszerűsítése és a szocialista vasút megteremtése érdekében, ugyanúgy a magyar népi demokrácia Pártunk útmutatásával mindent megtett és megtesz a dolgozók szociális körülményei megjavítására, és életszínvonaluk emelésére.

Gáspár elvtárs ezután a közlekedés többi ágazataival foglalkozva, a posta, a mélyépítő ipar, a gépjármű, közúti vikamos és a hajózás, valamint a légi forgalom, az IBUSZ, és a nemzetközi szállítmányozás eddigi eredményeit és jövő évi feladatait ismertette.

Az eredmények mutatják a közlekedés dolgozóinak a munkához való új viszonyát — folytatta — és annak átérzését, hogy minden, amit a Magyar Dolgozók Pártja útmutatásával, a hatalmas Szovjetunió példája nyomán és segítségével, népi demokráciánk megbízása folytán cselekednek, a saját javukat, a dolgozó nép érdekeit, a békét szolgálják.

Azok az eredmények, melyeket a közlekedés dolgozói felmutathatnak az osztályharc kiéleződése közben, állandó és nehéz harcok árán születtek meg, amelyeket az imperialisták belső ügynökeivel, a jobboldali szociáldemokratákkal és a klerikális reakcióval kellett megvívnunk. Éppen ezért öntudatos dolgozóink egy emberként, éberen vigyáznak eredményeinkre és fokozzák belső és külső ellenségeinkkel a harcot. Amikor ezekről beszélünk itt,

kötelességemnek tartom, hogy az országgyűlés előtt a szállítási és közlekedési munka hőseinek őszinte köszönetemet fejezzem ki.

Gáspár Sándor elvtárs ezután a költségvetést a Párt és a maga nevében elfogadta.

Utána az országgyűlés a közlekedés- és postaügyi minisztérium költségvetését általánosságban és részleteiben is elfogadta.

Versenybe lendülnek dolgozóink „A téli forgalom legjobb dolgozója" címéért

December 15-én lezárult „Az őszi forgalom legjobb dolgozója" címért indított verseny és december 16-án máris megindult „A téli forgalom legjobb dolgozója" címért indított újabb verseny.

Megkezdődtek a kiértékelések. El lehet mondani, hogy a szocialista vasutas munkaverseny, *Lengyel József* sztahánovista, Munkaérdemrendes mozdonyvezető kezdeményezése döntő mértékben segítette az őszi csúcsforgalom zavartalan lebonyolítását.

Az eddigi kiértékelések mutatják, hogy a vasutas dolgozók többsége megértette az őszi forgalom lebonyolításának fontosságát, mint ahogy megérti azt, hogy

a téli forgalom sikeres lebonyolítása is harci kérdés, amellyel nemcsak népgazdaságunkat, néphadseregünket, hanem a Szovjetunió által vezetett béketábort is erősítjük.

A szakszervezet máris kiküldte az összes szakszolgálati ágaknak a díszes kiállítású versenyvállalási lapokat. Ebben a versenyvállalásban elmondják a dolgozók, hogy *„téli forgalmunk zavartalan lebonyolítása, az ötéves tervünkért folyó sikeres harc, a Szovjetunió vezette béketábor megszilárdítása érdekében bekapcsolódik a téli forgalom legjobb dolgozója címért folyó szocialista versenybe. Öntudatos jó munkával kívánják teljesíteni hazafias kötelességüket és kifejezni Pártunk, Rákosi elvtárs iránti szeretetüket, ragaszkodásukat".*

Amint már előzőleg közöltük, és a „Vasutas Versenyhiradó" december 8-i számában már megírtuk, a kiértékelés után,

előreláthatólag január első felében sor kerül a versenyben élenjáró dolgozók jutalmazására.

Amint köztudomású, Pártunk és kormányzatunk célkitűzéseinek megfelelően az őszi forgalom sikeres lebonyolításában kimagasló eredményeket elérő dolgozóinkat az erkölcsi megbecsülés mellett 1000—1500—2000 forint jutalmazásban fogják részesíteni.

Jutalmazni fogják ezenkívül 600—800 forint összeg erejéig a vasútigazgatóság területén legjobbnak minősülő dolgozókat, valamint 300—500 forint összeg erejéig az egyes üzemek, illetve szolgálati helyek legjobb dolgozóját is. Így, mintegy ezer dolgozót részesítenek jutalomban.

Előre elvtársak és kartársak, Pártunk útmutatása alapján, az őszi csúcsforgalom győzelmes befejezése után, a téli forgalom sikeres lebonyolításáért!

Moszkva. Amíg az amerikai imperialisták egy újabb világháború kirobbantására készülnek, addig a hatalmas Szovjetunió a kommunizmust építi, a békét szolgálja. Képünkön a Szmolenszki-téri építkezést látjuk.

SZTÁLIN: „Mi a béke mellett vagyunk és megvédjük a béke ügyét!"

A Szegedi Fűtőház közel másfélmilliós szénmegtakarítása

A szegedi fűtőház a szénmegtakarítás terén is hatalmas eredményt ért el. Az 1950. évre előírt szénkiszabását 18 százalékkal csökkentette, ami 1,279.717.60 forintot jelent.

Ez a szénmegtakarítás szemléltetően úgy fest, hogy a szegedi fűtőház ezzel

a megtakarított szénmennyiséggel a fűtőház december hónapban egész szénszükségletét fedezni tudja.

Örömmel jelentik be a fűtőház dolgozói, hogy az 1950. évre előírt kilométerteljesítményüket november 28-ra a tervhez viszonyítva 13.3 százalékkal, míg a 100 elegytonna kilométertervet 11.5 százalékkal túlteljesítették.

Ezzel az eredménnyel a fűtőház az 1950. évre előírt tervét a fenti két tényezőnél november 28-ra jó eredménnyel teljesítette.

NAGY JÓZSEFNÉ:

„A Magyar-Szovjet Társaság tagjának lenni nemcsak kitüntetés, de megtisztelő feladat is"

„Ma, amikor eljutottunk odáig, hogy a Magyar-Szovjet Társaság I. Kongresszusát ünnepeljük, vissza kell, hogy nézzünk magunk mögött hagyott útra, s látni fogjuk, hogy ez igen gazdag volt eredményekben.

Az MSZT-szervezeten keresztül a magyar nép megismerte a szovjet embereket és azoknak életét. Amilyen mértékben megismerte, úgy értékelte mind nagyobbra. Ma már el sem tudjuk képzelni életünket a Szovjetunió állandó baráti és erkölcsi segítsége nélkül, de, hogy mindez megvalósult, hogy a népeink egyesülhettek egymást segítő barátságban, ebben az MSZT-szervezetnek igen nagy része van. Ez a szervezet az, amelyik tömöríti a pártonkívüli dolgozókat és segítségével terjeszti a Szovjetunióban már kipróbált mozgalmakat. Ezek között meg kell említenünk a Sztahánov-mozgalmat, amely igen nagy eredményt ért el már hazánkban is. Pányin elvtársnak, a „Szocialista Munka Hősének" 2000 tonnás mozgalma, melyet személyesen mutatott be vasutasainknak, szintén nagy visszhangra talált és ma már fejlett mozgalommá lett. Meg kell még említeni Kovaljov és Dubjágo elvtársak mozgalmát, akiknek munkamódszerük átadása szintén óriási lendületet adott a textilipari.nak.

Az MSZT-aktivák nemcsak az MSZT-szervezetben, de munkájukban is megállják a helyüket és a szovjet módszerekkel kiváló eredményeket érnek el. De nemcsak a termelésben tűnnek ki, kultúrvonalon is jó munkát fejtenek ki a rendíthetetlen békeharcosok.

Sok békebizottságot megválasztottak az MSZT-tagok sorából, mint például a vasutasok szakszervezetében, ahol a békebizottság minden tagja MSZT-tag is. A varsói Béke Világkongresszus résztvevői között ugyancsak sok MSZT-tag emelte fel szavát a háborús uszítók ellen.

Továbbá igen komoly munkát végzett a természettudományi előadásokban. Megismertették az eddig félrevezetett dolgozókat a valóságnak megfelelő élettel. A reális tudományokkal, amelynek élén a Szovjetunió haladó tudósai állnak. Filmelőadásokkal, felolvasásokkal és színművekkel ismertették a szovjet kultúrát és szervezi a magyar-szovjet kultúrkapcsolatokat.

Ugyanakkor magyarnyelvű oroszra fordított művekkel mélyítik a két nép közti barátságot.

Az MSZT tagjának lenni nemcsak kitüntetés, de megtisztelő feladat is. Az MSZT célja, hogy a béke védelmére és a szocializmus építésére, a magyar-szovjet kapcsolatok még tartósabb és szorosabb elmélyítésére ösztönözze a dolgozók milliós tömegeit. Az MSZT legfőbb feladata, hogy egységesen, töretlen békeharccal, álljon Pártunk mellé és az egész hatalmas béketábor oldalán, hogy egyesült erővel kivívhassuk a békét, melynek szószólója, e hatalmas nép vezére, a világ elnyomott népeinek barátja és az imperialisták halálos ellensége, a nagy és bölcs Sztálin.

Előre elvtársak és kartársak, dolgozó nőtársaim, jó munkánkkal a békéért vívott harcos helytállásunkkal a kongresszus sikeréért!

Nagy Józsefné
Budapest."

Rákosi elvtárs beszéde után rájöttem arra, hogy helyesebben cselekszem, ha földemet átadom a sövényházi tszcs-nek

„A legjobb építésvezetőség!"

A MÁV Pályaépítő és Felújító ÜV martonvásárhelyi építésvezetőségének irodájában hallgatjuk *Miháloviccs* Imre elvtárs párttitkári beszámolóját.

— *A jó munka alapja* — mondja — *a kommunista öntudat, a dolgozók politikai éleslátása. Ehhez pedig következetes nevelőmunkára van szükségünk.* Az építésvezetőség dolgozóinak munkájáról és a még meglévő hibákról beszél ezután.

Az építésvezetőség átlagos kiteljesítési százaléka 130 százalék. A harmadik negyedévi kiértékelés alapján az építésvezetőség megkapta a vállalat három nagy vándorzászlója közül az egyiket: *„A legjobb építésvezetőség"*-vándorzászlót.

Kántás Ferenc, az építésvezetőség versenyügyese, a munkaverseny állásáról szól néhány szót.

73 dolgozó kapott sztahánovista oklevelet

— *Mindenki munkaversenyben végzi munkáját* — mondja. *A dolgozók 83 százaléka kötött külön is hosszúlejáratú versenyszerződést. Négyfős sztahánovista brigádokat szerveztünk s ahol a munkamenet megengedte, ott komplexbrigádokat. Az építésvezetőségnek 73 dolgozója kapott sztahánovista oklevelet.*

Nehéz fizikai munkát jelent a martonvásári agyagos talaj!

Szabó Árpád főmérnök, építésvezető, magáról a munkáról, az építésvezetőség dolgozóinak *feladatáról* beszél.

— *Az elvégzendő földmunkák megközelítik a 300.000 köbmétert. Vasutat és utat kell építenünk.*

Beszél azután arról a mintaszerű együttműködésről, amely a Martonvásáron dolgozó MÁV üzemi vállalatok munkáját jellemzi.

— *Mi töltünk — ők építenek* — mondja mosolyogva. *Ha nekik földre van szükségük — mi adunk nekik. Ők viszont biztosítják a mi munkánk folyamatosságának zavartalanságát.*

Jó lenne, ha ezt hallhatnánk mindenütt s az átkos szakmai sovinizmus végleg eltűnne újjáfejlődő vasútunk életéből!...

Külön díséret illeti a tömörítő hengerek személyzetét, az úgyszólván üzemzavarmentes jó munkájukért.

Major Miklós elvtárs, szakszervezeti főbizalmi, kalauzol ezután bennünket s mutat meg minden munkahelyet. Beszélgetünk a dolgozókkal. Meghallgatjuk véleményüket, feljegyezzük észrevételeiket, panaszaikat.

Szabó Mihály sztahánovista kubikos pillanatra lapátja nyelére támaszkodik, megtörli izzadt homlokát s úgy mondja:

— *Megakadályozzuk a háborút! Elegünk van már a vérontásból, pusztításból! Békésen építeni — szocializmust, jólétet akarunk!*

Azt javasolja, hogy a laktanyák fűtésénél felhasználásra kerülő szénmennyiséget esetleg *hulladékfával* pótolják, ezzel is segítve a széncsata sikerét.

Dobos József kubikos, tanácstag — sztahánovista

Szabó Mihály brigádjában mindenki sztahánovista, mind a tizenöten megkapták a díszes oklevelet.

A Kistelek II. brigádban dolgozik *Dobos* János kubikos, aki november hó 10-én kapta meg sztahánovista oklevelét.

— *A falu dolgozói tanácstagnak választottak eddigi munkám megbecsüléseként. A mulban is dolgoztam* — emlékezik vissza *Dobos* elvtárs — *kemény kubikos munkát végeztem, de sohasem adtak egy jó szót sem érte, nemhogy megjutalmaztak volna... Ma már más a helyzet s ennek bizonyítéka a sztahánovista oklevél is.*

— *Épül az ország* — folytatja — *a mi országunk és ehhez béke kell. Békében akarunk élni. S ha mentül többet, jobban és eredményesebben dolgozunk a béke érdekében, akkor meg is akadályozzuk egy újabb világháború kitörését.*

— *Mi is résztveszünk a széncsatában* — mondja befejezésül. — *Megígértük, hogy csak a legszükségesebb esetben égetünk villanyt! — Fűteni sem nagyon kell addig amíg nincs fagyó hideg...*

Ezen a munkaszakaszon, ahol most járunk, sok a nehézség... Az anyagvonat mozgatása függ a mindenkori forgalomtól, s így bizony gyakran késve érkezik be, ami anyaghiányt eredményez. Komplexbrigád szervezésével kívánnak most a dolgozók segíteni a nehézségeken.

Itt végzi munkáját *Ormándi* István sztahánovista kubikos is. Az építésvezetőség laktanyájában lakik ő is, a rádióból mindenről tájékozódva

— *A varsói békekongresszus határozata a mi határozatunk is* — mondja. — *Rólunk, a mi békénkről, gyermekeink jövőjéről van szó... Az egyik fiam Pesten, a honvédelmi minisztériumban teljesít szolgálatot, hadnagy. A másik fiam még tanul Szegeden: ő pedagógus lesz.* — *Felszabadulás után én is kaptam öt hold földet népi demokráciánktól s azóta igyekeztem is azt a legjobb tudásom s erőm szerint megművelni.* — *De most, Rákosi elvtárs beszéde után rájöttem arra, hogy helyesebben cselekszem, ha földemet átadom a sövényházi tszcs-nek. Kétféle munkát nem lehet tökéletesen elvégezni s én így döntöttem!*

És helyesen döntött *Ormándi* elvtárs. Utat mutatott többi kubikos társainak is és bízunk abban, hogy rövidesen mindnyájan követni fogják elhatározását.

Az építésvezetőség dolgozói üzemi értekezletet tartottak, ahol megtették felajánlásaikat *Sztálin* elvtárs 71. születésnapja tiszteletére. Külön vállalták a fizikai, műszaki és adminisztratív dolgozók szívbőljövő lelkesedéssel, hogy munkájukat még jobban, még odaadóbban fogják elvégezni, s így vállalatukon keresztül — népgazdaságunk összesen 68.996.— Ft megtakarítást ér el. *Ennyivel is meggyorsul a szocializmus építése, ezzel is békénk erősödik.*

Eddig csak jókról számoltunk be, de súlyos mulasztás lenne részünkről, ha a hibákról nem szólnánk.

Elsőnek a szakmunkáshiányt kell megemlítenünk, melynek megszüntetése céljából a vállalat — közelebbről: az építésvezetőség — mégsem szervezi meg a szakoktatást, szakmai továbbképzést...

A sztahánovisták politikai nevelésére sem helyeznek kellő súlyt, pedig a vállalat 96 sztahánovistája közül ennél az építésvezetőségnél van a legtöbb: 73 sztahánovista... Illetőleg az eredetileg felterjesztett 89 kiváló dolgozó közül a sztahánovista oklevelet már csak 73 dolgozónak lehetett átadni, mert a többiek időközben — anyagi előnyökért — itthagyták az építésvezetőséget...

Munkásvándorlás. Ez is az öntudatosító nevelés hiányára vall. E téren súlyosbítják a helyzetet még a szocialista-morállal össze nem egyeztethető eljárások megnyilvánulásai is. Így például egy postamúszaki alakulat, mely a környékben kábelfektetés végez, *100 kubikost édesgetett el az építésvezetőségtől, melynek magának is több kubikosra lenne szüksége...*

Az építésvezetőség dolgozóinak munkalelkesedésére rossz hatással van az, hogy bár két évnegyeden keresztül megfeleltek az *élüzem-cím* elnyeréséhez szükséges követelményeknek, ezzel kapcsolatban mégsem kaptak felülről semmi értesítést.

A legaggasztóbb keresztmetszet azonban mégis az, hogy a dolgozók 70 százaléka kétkezi munkás. És itt ismét csak a jó felvilágosító politikai munka szükségességére kell felhívnunk a figyelmet.

A munkaversenyszervezés még mindig elég kampányszerű: egy-egy kiemelkedő esemény — azután lassan ismét minden visszaszökken a régi kerékvágásba. A késve-munkábaállások teljes megszűnéséről sem beszélhetünk még....

A munkafegyelem a szocializmus építésének elengedhetetlen előfeltétele: nélküle minden munkánk rapszódikussá válik... Komoly eredményeink csak ideig-óráig valók lesznek.

Reméljük, hogy a martonvásári építésvezetőség dolgozói — a hibák teljes felszámolásával — állandósítani fogják eddigi kiváló eredményeiket s így nagymértékben hozzájárulnak békénk megszilárdításához.

Csengeri Károly,
a „Közlekedés" levelezője.

Az állomási komplex-brigádok harcbaindulnak a téli forgalom sikeres lebonyolításáért

AZ ÁLLOMÁSI KOMPLEXBRIGÁDOK

a minőség javításáért, a gazdaságosság további eredményeiért indulnak harcba a téli versenyszakaszban.

Az őszi csúcsforgalmat megelőzően az állomások olyan komplexbrigádokat szerveztek, melyekben részesek voltak a különböző szolgálati ágakon kívül, a szállítható vállalatok is. Későbbiek során pedig ezekbe a komplexbrigádokba bevonták azokat a hivatalokat is, melyeknek a fuvarozással kapcsolatban ténykedésük volt. Így a fővárosi hivatal, MASPED, külkereskedelmi minisztérium megbízottai stb. Újabb fejlődés eredményeként határállomásaink határforgalmi komplexbrigádokat hoztak létre, melyekbe bevonták az idegen vasút határállomását is a közös feladatok eredményesebb végrehajtására.

Ha most az őszi csúcsforgalom befejeztével ki akarjuk értékelni, hogy milyen eredményt jelentettek a csúcsforgalom eredményes lebonyolításában ezek a komplexbrigádok, el kell ismernünk, hogy a dolgozók kezdeményezése valóban komoly eredményekkel járt.

AZ ÁTLAGOS RAKODÁSI IDŐ

kiteljesítése komoly eredményt hozott. Jóllehet tavaly komoly összegű kocsiálláspénz merült fel, az idén kocsiálláspénzmentesen fejezte be a cukorrépaszállítási kampányt a mezőhegyesi és a sarkadi cukorgyár. Csupán a sarkadi cukorgyárnál 120.000 forint megtakarítást jelentett ez és ugyanakkor a vasút számára a háromnapos kocsifordulóért vívott harc megvalósítását is elősegítette. Ha csak a cukorrépa szállításánál mérjük le ennek jelentőségét, a mezőhegyesi cukorgyár 4.7, a sarkad 4.5 órában teljesítette az átlagos rakodási időt a kampány folyamán és a leggyengébb eredményt elérő szeremesi cukorgyár 8 órás kiteljesítése is messze maga mögött hagyja a tavalyi eredményeket. Egyes helyeken, így jelentősen a debreceni igazgatóság területén, a fuvaroztató üzemek és vállalatok nem egy esetben rekordteljesítményt eredményezett. Nem volt ritka az egy órán belüli kocsirakodás, de mind sűrűbben volt található 2—3 órás. Mindez azt eredményezte, hogy a debreceni igazgatóság területén az őszi versenyszakasz folyamán a rakodást idő átlagos kiteljesítése az előírt 5 órás határidőn belül maradt.

Az irányvonatképzés fokozását nagyban elősegítették a komplexbrigádok, mert a komplexbrigádokon belüli lehetővé vált az üzemi tervek összehangolása az irányvonatképzés érdekében. Így vált lehetővé, hogy a kereskedelmi szolgálat november 23-án teljesítette évi tervét, a 20.000 irányvonatot. Olyan állomások és olyan üzemek kapcsolódtak be az irányvonatképzésbe, honnét azelőtt irányvonat nem volt képezhető.

A rakva-rakott mozgalom kiterjesztése is sok tekintetben a komplexbrigádmozgalom eredménye. A rakodások szabályozásával az érkező rakott kocsik felhasználása, a feladásra kínált áruküldemények továbbítására igen gazdaságos.

A komplexbrigádok azt az eredményt érték el, hogy Pártunk útmutatása nyomán tanulmányozták és bátran alkalmazták a Szovjetunió hős vasutas dolgozóinak példamutatása alapján a szocialista munkamódszereket. A leakasztásnélküli rakodás kezdeti egyhelyben való topogás után ma már mind nagyobb számban jelentkezik és az elért eredményekben komoly szerepe van a komplexbrigádokon belül a munka jobb megszervezésének.

SOK MÉG A TENNIVALÓ

a komplexbrigádokon belül. Meg kell javítani az együttműködést a szolgálati ágaknak egymás között. Az őszi versenyszakasz eredményeit vizsgálva, megállapítható, hogy a rakodási idők leszorításával nem haladt párhuzamosan a kocsibeállítási idők leszorítása. Igen sok az itt felderíthető és megszüntetendő meddő idő. Ez pedig azért következett be, mert a komplexbrigádokon belül a kereskedelmi szolgálat dolgozói nem építették ki az együttműködést eléggé, a forgalom dolgozói és a vontatás dolgozói felé. Sokszor előfordult, hogy a szállítható vállalatok dolgozói a versenyidő alatt kirakott vagy megrakott kocsit még másnap este is ott találták az állomáson és ez sokszor elvette kedvüket további jó eredmények elérésétől. Hiba volt a kereskedelmi szolgálat részéről is, hogy sokszor erőltette a gyorsabb kocsirakodást olyan esetekben is, amikor a továbbító vonat nem állott rendelkezésre, hogy a versenyidő alatt kirakott kocsit valóban gyorsabban el is továbbíthattuk volna. A fuvaroztató vállalatnak ilyenkor sokszor nagyobb költséget jelentett a versenyidőben való kirakás, ami a rendes 6 órai kocsirakodási idő betartása mellett elkerülhető lett volna. Több állomáson mereven kezelték a vonatkozó rendelkezéseket és az adott lehetőségek ellenére sem voltak eléggé rugalmasak. Ez a nehézmény főleg a földművesszövetkezetek és a tszcs-k felé merült fel. Hiba volt az is, hogy az előértesítések nem voltak eléggé megbízhatók és sokszor felmerült az a panasz, hogy a szállítható vállalat előértesített dolgozói órákon keresztül tétlenül kényszerültek várni a kocsi megérkezésére, vagy, amit súlyosabb, beállítására. Ilyenkor fölös illetménykötség, sokszor éjjeli túlóra merült fel és a tétlen várakozás más munka elvégzésétől értékes munkaerőt vont el. Az előértesítéseknél mutatkozó hibák kiküszöbölése a forgalmi és a kereskedelmi dolgozók döntő harci feladata. Ki kell terjeszteni az előértesítést a nagykereskedelmi vállalatoknál szerzett tapasztalatok alapján a helyi adottságok felhasználásával a földmüvesszövetkezetekre is, *ezért mielőbb meg kell alakítani* a komplexbrigádokat ezeken a kisebb állomásokon is.

A MUNKA MEGJAVITÁSA

elsősorban a megfelelően előkészített és havonta rendesen megtartott komplexbrigád-értekezleteken dől el. Azok az állomások értek el a komplexbrigád-mozgalomban jó eredményt, ahol rendszeres komplexbrigád-értekezletet tartottak és ott mutatkozik lemaradás, ahol ezt elhanyagolták és a komplexbrigád-szerződés csak formális volt. Felül kell vizsgálni a téli versenyszakasz folyamán a komplexbrigádokat és meg kell javítani munkáját. Színvonalasabbá kell tenni a komplexbrigád-értekezleteket, melyekbe sokkal jobban be kell kapcsolni a dolgozókat. A komplexbrigádokon belüli nagyobb teret kell biztosítani sztahánovistáinknak, a szakma legjobb dolgozóinak, élenjáró dolgozóinak. A brigádértekezleteken Rákosi elvtárs útmutatása nyomán alkalmazni kell bátran a bírálat és önbírálatot. Ki kell elemezni az elért eredményeket és bátran fel kell tárni a hibaforrásokat.

Kostya György

A statisztika fontos szerepe a szocializmus építésében

A STATISZTIKA EREDETE

még az ókorba nyúlik vissza.

Kínában (551—478. i. e.) Konfuciusz kínai filozófus a népesség számáról, nem és kor szerinti megoszlásáról készített statisztikát. De ugyanígy a görögök, a rómaiak is ismerték a statisztika fontosságát, bár ezek a statisztikai adatok kezdetlegesek voltak. Pl. az újszülöttek számát, úgy állapították meg, hogy egy mérő búzát, az elhalt után, egy mérő árpát ajándékoztak Minerva papnőjének. Kihasználták a tudatlan embereket és ez szolgált alapul a statisztikához.

A feudalizmusban és később a kapitalizmusban fejlődött a statisztika, csak itt a tőkéseket és nagybirtokosokat, gyárosokat szolgálta, ebben az időben.

Nézzük meg, hogyan: a gyárosok gyárakon belül vezettek statisztikát, hogy ismerjék a termelésüket, és hogy jobban ki tudják zsákmányolni a dolgozókat.

Az államok is vezetnek statisztikát, de nem a dolgozókért, hanem az adókért, tehát a kizsákmányolásért. Habár kimutatták a születések és halálozások számát és azt is, hogy milyen betegségben halnak meg, de nem tették érte semmit, mert a kapitalizmus statisztikája idealizmuson alapult, abból indult ki, hogy emberi akarattól független törvények érvényesülnek. Minden örök és ezen az emberek változtatni nem tudnak.

Elvtársak, mi tudjuk azt, hogy az ember *tud változtatni*. Kapitalista országokban fegyverkeznek, háborúra uszítanak, kimutatják statisztikailag, hogy a háború fontos az emberiség részére, hogy volt és lesznek háborúk. Azt akarják magyarázni, hogy sok az ember és kevés a föld. A tudományt, pl. az atomot gyilkolásra szeretnék felhasználni, mert más módot nem találnak a profitjuk növelésére. Láthatjuk ezt a koreai eseményeknél, vagy Görögországban, Jugoszláviában, Titóné, aki statisztikailag kimutatja, hogy csak úgy jó a jugoszláv népnek, ha a nyersanyagot elküldi az USA-nak. A valóság pedig azt mutatja, hogy éhezik a jugoszláv nép.

A TUDOMÁNYOS STATISZTIKAT

Lenin elvtárs dolgozta ki. Lenin elvtárs szavai szerint: „a szocialista alakulás lényege, eszköze a statisztika."

A statisztika jelentősége együtt nő a szocialista építés fejlődésével. Szocializmust építeni statisztika nélkül lehetetlen. Terveinket végrehajtani időben statisztika nélkül nem lehet.

Szovjetunióban a terveket, az anyag-energiát statisztikai alapon használják fel a dolgozók érdekében, és nem rombolásra, mint a tőkés országokban.

A szocialista tervgazdaság és a statisztika sajátossága, hogy meg tudja találni azokat a döntő láncszemeket, amelyek meghatározzák a jövő fejlődését, a meg nem fogható jelenségeket és a megkívánt irányba tudja fejleszteni azokat.

A szocialista statisztika arra tanít, hogy a statisztika pontos legyen, ne találomra írjuk be a számokat, hanem a valóságnak megfelelően. Helytelen adat beírása félrevezetése a Pártunknak, akarva nem akarva az ellenséget szolgálja és árt a dolgozóknak.

Mint például:

Kelenföld ÜB-titkára, Gáncs elvtárs, akinél az üzemben dolgozók létszáma kevesebb, mint a szervezett dolgozók száma. Fordítva elhisszük Gáncs elvtársnak, de így nem

Pécs állomás ÜB-titkára még csak alá sem írta a statisztikai ívet, de itt a terület hibás. Nem vizsgálta felül az íveket. Ez általában fennáll az összes területi titkárainknál, úgy kezelik a statisztikát, mint valami szükséges rosszat. Pedig ez helytelen.

A számok játékából sokat lehet látni. Meg lehet állapítani a versenyek állását, hogyan tanulnak az elvtársak, hány könyvet olvasnak és hány könyv áll rendelkezésükre stb.

A MAV BBI-ben pl. *Tóth* elvtársnő nem tudja milyen könyvei vannak. Beírt egy globális számot, habár már régen felajánlást tettek, hogy a könyvtárat rendezik. De sorolhatnánk számtalan esetet arról, hogy lebecsülik a statisztikát.

A másik fontos szempont, hogy a statisztika gyors legyen, ne az események után kullogjon. A mi területi titkáraink és ÜB titkáraink erre nem fektetnek súlyt. Jóval határidő után küldik be vagy be sem küldik. Mint például Budapest területéről: Szob, Keleti II. szakasz, Martonvásár, Északi osztószertár, Nagytétény—Diósd, Dorogfűtőház. Szeged területéről: Orosháza, Kelebia, Cegléd GV. Hódmezővásárhely ország, Fülöpszállás Kecskemét-állomás, Kiskunhalas fűtőház, Mezőtúr-osztálymérnökség, Szentes-fűtőház, Szentes-osztálymérnökség.

De vannak olyanok is, akik beküldték, de hiányosan. Például Szombathely területén: Veszprém-állomás, Veszprém-külső állomás, Ukk. Miskolc területén: Kistelenye-állomás, nem írták be a dolgozók és a szervezett dolgozók számát, valamint az ÜB-tagok számát. Így statisztikát vezetni nem lehet. Nekünk meg kell tanulni gyorsan és pontosan dolgozni.

Területi titkárainknak és ÜB-titkárainknak nagyobb súlyt kell fektetni a gyors és pontos munkára, és elsősorban a statisztikára, mert csak így lesz a statisztika a szocialista építés eszköze.

HIÁNYOSSÁGAINKAT JAVÍTSUK KI

mint például GYSEV tette. Egy nappal később küldte be az íveket, de pontosan ki voltak töltve, hiba nélkül. Vegyünk példát erről és mielőtt beküldjük az íveket, vizsgáljuk meg azokat. Ne legyen levelezés, telefonálás, mert ez mind felesleges idő- és anyagpazarlás.

Pártunk felhívta figyelmünket az anyaggal és idővel való takarékoskodásra. Minden felesleges idő eltöltése, minden levélpapír, amit indokolatlanul használunk el, felesleges kiadás, árt nemzetgazdaságunknak. Tegyük magunkévá Pártunk határozatát minden területen a statisztikai ívek helyes és gyors beküldésénél. És ne becsüljük le azt a munkát. És bármilyen feladatot tűz elénk Pártunk, pontosan teljesítsük és hajtsuk végre, mert csak úgy tudjuk hazánkban erősíteni a szocializmust. Így tudunk felzárkózni Pártunk és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs mögé a béke megvédésére.

Takács Sándor

Postás-vasutas komplex-brigádok tapasztalatcseréje a budapesti postaigazgatóságon

A budapesti postaigazgatóság és MÁV igazgatóság 1950 december 5-én vasutas—postás komplexbrigád tapasztalatcserét rendezett, amelyen résztvettek a miskolci, debreceni, szegedi, pécsi, soproni, illetve a szombathelyi posta- és MÁV igazgatóságok is. A tapasztalatcserén megjelentek a MÁV politikai osztályának, a postás pártbizottságnak, a MÁV- és postás szakszervezetnek, a minisztériumnak és a postafőosztálynak küldöttei is.

Az értekezlet megállapította, hogy a komplexbrigádoknak igenis fokozott együttműködésre van szüksége, s a postás dolgozókra vár az a feladat, hogy fokozott jó munkával segítsenek a vasútnak, hogy a mozgópostákat gyorsan kezeljék, mert ezzel a vonatok menetrendszerinti indulását biztosítják.

SZTÁLIN ÚTJÁN, RÁKOSI MÁTYÁS VEZETÉSÉVEL ELŐRE, AZ ÖTÉVES TERV SIKERÉÉRT!

A normarendezést kössük össze „A téli forgalom legjobb dolgozója" címért indított versennyel

Lapunk december 5-i számában beszámoltunk arról, hogy a dolgozók kérésére újabb három szolgálati ágban hajtjuk végre a normarendezést, az alapbéremelést, valamint a darabbér bevezetését. Elmondottuk, hogy a három említett szakszolgálatnál azért nem hajtottuk végre szeptember 1-én a normarendezés, mert egyfelől az őszi forgalom zavartalan lebonyolítását akadályoztuk volna, másfelől megfelelő technikai előkészületek hiányában nem lehetett a végrehajtást megkezdeni.

Amint mondottuk a normák bevezetése, illetve a normarendezés a többi szolgálati ágaknál szeptember 1-re végrehajtott normarendezéssel azonos módon, annak tapasztalatait figyelembevéve fog megtörténni.

A normarendezés során keresetcsökkenés következik be

Megállapítható, hogy a szeptember 1-én megtörtént normarendezésnél tapasztaltak alapján, ez a keresetcsökkenés pár hét leforgása alatt szinte teljességgel megszűnt azáltal, hogy a dolgozók észszerűbb munkával, jobb szervezéssel sztahánovista munkamódszerek átvevésével emelték teljesítményüket. Így legtöbb helyen ma már nemcsak teljesítik, de túl is teljesítik a dolgozók új normáikat.

A dolgozók megértik és helyeslik a normarendezést

A szakszervezet a december 17-én bevezetésre kerülő alapbéremelést és normarendezést aktíva értekezleteken és a központ által elkészített ütemterv alapján, valamint az érdekelt szakszolgálati helyeken tartott rendkívüli termelési értekezleteken ismertették a dolgozókkal. Az egyes területekről beérkezett jelentések és saját tapasztalataink alapján is

megállapítható, hogy a dolgozók megértették és helyeslik a normarendezést.

Ezt bizonyítják a rendkívüli termelési értekezleteken történt megnyilvánulások is.

Számos helyen, így például a Dombóvári Fűtőház szakmunkásai, a Nagykanizsai Fűtőház, valamint a Pécsi Szerelő dolgozói felszólalásukban bejelentették, hogy

Sztálin elvtárs születésnapjára új normájukat 100 százalék fölé fogják teljesíteni.

Kocsis sztahánovista például az összes kirakómunkásokat versenyre hívta a Nyugati-ponkon. Ugyanakkor máris vállalta új normájának 5 százalékos túlteljesítését. Debrecen és Nyíregyháza állomás raktári dolgozói vállalták, hogy december 21-re új normáikat 3—5 százalékkal túlteljesítik. Nagykanizsán *Pálfalvi* János a Kocsiműhely asztalosa versenyre hívta ki szaktársait az új normák túlteljesítésére és felhívását eljuttatta az ország összes kocsijavító műhelyeihez. Ő maga pedig vállalta, hogy

december 21-re az új normát 135 százalékban fogja kiteljesíteni.

A székesfehérvári vontatás időbéres dolgozói nehézményezték, hogy a rendelet rájuk nem vonatkozik, mint például

az üzem asztalos, lakatos és bádogos dolgozói, akik kérték, hogy ők is darabbérben dolgozhassanak.

Általában megállapítható, hogy a szakszervezet felvilágosító munkája kielégítő, persze ez nem annyit jelent, hogy most már minden jól megy és hiányosságok sincsenek.

Veszélyes elbizakodottság

A munka során komoly hiányosságokat is tapasztaltunk. Hibákat is. Így például egyes funkcionáriusoknál veszélyes a túl nagy elbizakodottság. Például Szombathely területén hangsúlyozták, hogy nem állnak nehéz feladattal szemben, mert kevés dolgozót érint. Nyilvánvaló, hogy ha a szombathelyiek így fogják fel a kérdést, egyúttal eláruljják ezt, hogy nem fektetnek kellő súlyt a felvilágosító munkára és teret engednek az ellenség munkájának.

Rossz felvilágosító munkát végeztek egyes üzemi bizottságok, mint például a székesfehérvári kereskedelmi szolgálatnál, vagy a celldömölki fűtőháznál. Ezeken a helyeken

a dolgozók tájékoztatlanok a normarendezéssel kapcsolatban,

s így a termelési értekezleteken egyáltalában nem, vagy csak kevesen szólaltak fel. Ezt a hibát, politikai felvilágosító munkával azonnal ki kell küszöbölni és meg kell magyarázni a dolgozóknak a normarendezés, illetve a norma bevezetésének jelentőségét.

Komoly hiányosság a szakvonal részéről, hogy mind a mai napig nem kapták meg az érdekelt szolgálati helyek a tájékoztató táblákat. Az ezzel megbízott *Tatos* Mihály, az V. szakosztályban

nem hajtotta végre a SZOT, Munkaügyi Főosztály és a szakszervezeti központ november 14-én hozott határozatát sem.

Tatos a darabbér bevezetésének elkészítését december 12-én délig elhúzta és csak az utolsó pillanatban lehetett a kérdést megoldani.

Az ellenség a normarendezésnél is támad

Az ellenség itt sem marad tétlenül, újból támadásba kezd és akadályozni próbálja munkánkat. Például a Dombóvári Talpfatelítő NV üzemében *Szabó* Mihály bizalmi csoportjában, észlelték az ellenség aknamunkáját. Celldömölki Fűtőháznál pedig *Zelényi* Lajos azt a kijelentést tette, hogy *„meddig fogják még szórolni a normákat?"*

Az Északi Fűtőháznál pedig *Harmos* József bizalmi azt terjesztette, hogy az új normák 30 százalékos bércsökkenést fognak eredményezni. Uszításának az volt a következménye, hogy a szénszerelők nem a szokott kedvvel végezték munkájukat, sőt vasárnap a szénszerelést a fűtőknek kellett elvégezniök. *Harmos*, látva az öntudatos dolgozók kiakadását az ő méregkeverésével kapcsolatban,

befeget jelentett és azóta sem mutatkozik.

Az ellenséges megnyilvánulások kivizsgálása folyamatban van. A kijelölt instruktorok az új norma bevezetése napján és az azt követő napokban ismét kimennek a súlyponti üzemekbe és folytatják felvilágosító munkájukat. Oda pedig, ahol esetleges hibák mutatkoznak, megfelelő támogatást nyujtanak a hibák kiküszöbölésére.

Fokozzuk az éberséget és figyeljünk fel az ellenség minden megnyilvánulására, hogy még csirájában elfojtsuk aknamunkájukat.

Döntően fontos, hogy a normarendezéssel kapcsolatos politikai felvilágosító munkát minden esetben kössük össze „A téli forgalom legjobb dolgozója" címért december 16-án megindult munkaversennyel.

Az öntudatos vasutas dolgozók megértik a normarendezés szükségességét, megértik azt, hogy a laza normák nem szolgálják a termelés fejlődését, a szocializmus építését. Ehhez olyan normákra van szükség, amelyek a munka elvégzéséhez valóban a szükséges időket tartalmazzák. Az öntudatos vasutasok előtt világos az, hogy a szocializmus építését, életszínvonalunk emelkedését, a béke ügyét visszük előbbre a normarendezéssel.

A vasutas fiatalok lelkesen készülnek a DISZ vezetőségi választásokra

„Pártunk Központi Vezetőségének határozata alapján minden alapszervezetben vezetőségi választásokat tartunk december hó folyamán.

Ez a vezetőség lesz a Dolgozó Ifjúság Szövetségének első, demokratikusan választott vezetősége, ahová ifjúságunk legjobbjai kerülnek. Valamennyien tudjuk, hogy az új választásokkal erősítjük ifjúsági szervezeteinket az osztályharc kiéleződése közben, éppen akkor, amikor a legdühödtebben támadnak az imperialisták.

A mi alapszervezetünkben is vezetőségválasztásra készülünk. Felvilágosító munka révén tudatosítjuk az ifjúsággal e választás jelentőségét. Az új vezetőségbe igyekszünk olyan elvtársakat is bevonni, akik jó munkájukkal élenjártak és politikailag fejlettek.

Mi, a vasutas szakszervezetben, de az egész ország vasutas fiatalsága is, nagy várakozással tekintünk az új vezetőség munkája elé. Bízunk abban, hogy még jobban összefogják az ifjúságot, még eredményesebben fognak munkálkodni a Pártunk, Rákosi elvtárs mutatta úton, mint azt a régi vezetőség tette.

A vezetőségválasztást összekapcsoltuk a tagtoborzás kérdésével, mert szakszervezetünkben olyan munkatársak is dolgoztak, akik nem jöttek közénk. Most, hogy ismertettük velük Szövetségünk célkitűzéseit, felismerték az ifjúsági szervezet fontosságát és felvételüket kérték a DISZ-be.

Azzal, hogy a DISZ-szervezetek olyan vezetőket választanak, akik eddigi magatartásukkal, a termelésben elfoglalt helyzetüknél fogva méltók arra, hogy az ifjúságot vezessék a Párt által kijelölt cél felé s megtisztítjuk vezetőségeinket az oda nem való elemektől — újabb lépést teszünk előre azon az úton, amely az ifjúságot elvezeti a szocializmushoz, a békéhez.

Pávai Katalin DISZ-titkár."

Mi a tennivalónk az üzemben, hogy a téli forgalom sikerét biztosítsuk

„A téli forgalom beindításához feltétlenül szükséges, hogy anyagosztályunk biztosítsa a felhasználandó alkatrészeket és anyagokat. A 65 tonnás csavarkapocs 5/8 colos, 3/8-as csavar, lapos vas és oxigén hiányosságot fel kell számolni, hogy ez a hiányosság ne legyen kerékkötője a termelésnek. Szükséges az, hogy a még fennálló szűk keresztmetszeteket minden munkaterületen felszámoljuk. Különösen a teherkocsialváz- és szekrénylakatosoknál úgy számoljuk fel, hogy a műszaki vezetés helyes átcsoportosítással, a munka jobb megszervezésével, a cserejavító továbbfejlesztésével, a munkafegyelem helyreállításával biztosítsák a termelékenység növelését. Irányt kell vennünk arra, hogy évi kiszabásunkat, ahol komoly lemaradás mutatkozik, ez év végéig behozzuk, különösképpen a kocsiosztályon.

A kocsiosztályban a munkáskáder osztályvezetőnek adjanak nagyobb segítséget a reszortvezetők, a művezetők, hogy a munkafegyelem helyreállításán keresztül elért termelési eredményt fokozni tudják.

Elengedhetetlenül szükséges, hogy az öntudatos dolgozók, mint pl. Kovács István alvázlakatos csoportja, Csikós József vonó átalakításos csoportja, kik a szakma legjobb dolgozója címért folyó verseny zászlóját, 130 százalékos teljesítményel több izben megnyerték, példát mutatva, magukkal ragadják a még elméletileg, szakmailag kevésbbé fejlett dolgozókat. Így jó munkájukon keresztül eddig elért eredményeket is fokozni tudják.

Eredményeink fokozásához szükséges, hogy a hosszúlejáratú versenyszerződésben vállalt versenypontoknak a termelékenység növelésével, a selejt csökkentésével és minőségi munkával eleget tegyünk.

Kedves Elvtársak! Közeledik nagy felszabadítónk, Sztálin elvtárs születésnapja, december 21. Hogy hálánkat és szeretetünket láthatóan ki tudjuk fejezni Sztálin elvtárs iránt, aki a feudalista elnyomás, a fasiszta járom alól országunkat felszabadította, a dicsőséges Szovjet Hadsereg élén, hogy Sztálin elvtárs születésnapját méltóképpen megünnepeljük, fokozzuk a termelékenységet. Vegyünk példát sztahánovistáinkról és a termelésben élenjáró elvtársainkról, akik Sztálin elvtárs születésnapjára munkafelajánlásokat tettek. Például mint

Kádán József autogénhegesztő sztahánovista, 165 százalékát 182 százalékra, Nagy Géza autogénhegesztő sztahánovista 166 százalékát 180 százalékra, Zsugyelik Béla autogénhegesztő sztahánovista 160 százalékát 168 százalékra teljesíti.

A szocialista munkaversenyben kövessük: **Pásztor** József esztergályos, élmunkás, Királyházi Ferenc szegcsavar esztergályos, élmunkás elvtársakat, kik a munkaversenyben mindig elől iártak és új normáikat leghamarabb túlteljesítették. Ezek az elvtársak nagyszerű eredményeikkel segítik az ötéves tervünk meggyorsítását, a szocializmus magasabb elérését, de munkájukon keresztül Pártunk irányításával, Rákosi elvtárs vezetésével, annak a hatalmas béketábornak erősítői, amely béketábor élén a hatalmas Szovjetunió és nagy jótevőnk, Sztálin elvtárs áll.

Varga Lajos,
a Miskolci Járműjavító DV. dolgozója."

Feladataink a tömegoktatás területén

A Pártunk Politikai Bizottsága 1950 június 24-én rámutatott a szakszervezetekben folyó eszmei, politikai, kulturális nevelőmunka hiányosságaira. A szakszervezetünkben folyó oktatás beindulása óta helyenként szép eredményeket ért el.

Hibák és hiányosságok azonban még bőven találhatók. Ezek nagymértékben az oktatás lebecsüléséből, illetve fontosságának meg nem értéséből erednek. A lebecsüléssel járó főhiba mellé párosul a rossz agitációs munka és helytelen szervezés. Szakszervezetünk legfőbb feladata, hogy tudatosítsuk dolgozóinkkal a Pártunk által elénk tűzött feladatokat. Mozgósítani az ötéves tervünk sikeres végrehajtására és a béke védelmére. Feladat tehát aktív, harcos dolgozókat nevelni.

Vasutas dolgozóink tisztán akarnak látni a nemzetközi helyzetben a hékeharc erőviszonyaiban. Látni akarják, ki az ellenség és ismerni az ellenség eszközeit. Mind világosabban látják dolgozóink, hogy a Szovjetunió állandó segítsége nélkül nem érhettünk volna el olyan hatalmas eredményeket, ami bennünket és barátainkat hiszkeséggel ellenségeinket: úgy belsőt, mint külsőt, irigységgel tölti el.

A Pártunk útmutatásai alapján a Szakszervezetek Országos Tanácsa kidolgozott több formájú tömegoktatást. Ezek tartalmaznak természettudományi, politikai, ismeretterjesztő, orvosegészségügyi előadás sorozatokat. Ezek az előadások mindazon kérdésekkel foglalkoznak, amelyek növelik a dolgozók általános műveltségét, és tisztánlátóvá teszi őket mindazokkal kapcsolatban, melyek az életkörülményeikkel a legszorosabb kapcsolatban vannak. Egy-egy jó előadás utáni megnyilvánuló bizonyítja, hogy az mennyire szükséges. És mindjobban kinyilvánul a dolgozók megnövekedett kultúréhsége. Hálásak mindezért, ami a múlt által reájuk kényszerített tudatlanságából kivezeti őket.

Vannak azonban hibák, melyek közül egyik legsúlyosabb, hogy a tömegszervezeti vezetők nem értik meg a tömegmozgósítás jelentőségét, nem értik meg a Pártunk ilyen irányú határozatát. Ezek a vezetők úgy, ahogy beszervezett kis csoportjukra támaszkodnak állandóan, és az üzemeink, fűtőházaink, állomásaink dolgozóinak nagyrészét az oktatásból kihagyják. Az ilyen vezetők azután csodálkoznak, hogy miért van viszonylag olyan sok dolgozó, aki nem teljesíti a kitűzött feladatokat, és hogy az ellenség alattomos hírverése rövidebb vagy hosszabb ideig miért talál talajra. Csodálkoznak a balesetek elszaporodásán, az esetenkénti munkafegyelem lazulásokon. Nem látják ezek a vezetők, hogy minden rendellenesség, amely a dolgozók érdekeit kifejező hatalmas építőmunkánkat gátolja, szoros összefüggésben van az oktatás-nevelés elhanyagolásával.

Előszeretettel hivatkoznak arra, hogy sok a rendezvény. A valóság az, hogy nem osztják be megfelelően és nem rögzítik le a Pártszervezettel átbeszélt időpontokat. Figyelmen kívül hagyják azt, hogy a szakszervezeti oktatásra minden héten, a hét valamelyik napján szabadidőt kell biztosítani. Felvilágosító munkát nagymértékben elhanyagolják az üzemi vezetőink. Ezen a hiányosságon keresztül, a dolgozók nagy tömegét, különösen a vidéken lakókat, teljesen kirekesztik az oktatásból. A vidéki dolgozóink megfelelő felvilágosítás után örömmel hajlandók egy-egy előadást meghallgatni. Nem lehet létkérdés, ha egy órával később érnek a lakóhelyükre.

Ezekkel a rossz példákkal különösképpen a nagyobb üzemek tűnnek ki. A Szolnoki Járműjavítóban felületes munka következtében, az utóbbi időben nem sikerült egy jól megszervezett előadást tartani. Ehhez hozzá lehet venni az Északi Fűtőházat, a Ferencvárosi Fűtőházat. A felületes munkának a magyarázata az, hogy hogy az ilyen vezetők maguk sem érzik, hogy mit jelent az oktatás és általában reszortmunkának tekintik. Nincs társadalmi munkát végző aktivahálózatuk és egyedül próbálják a tömegmozgósítást megoldani, támaszkodva a fajtajságra és a megafonra. Mindazok, akik nem építik ki az aktivahálózatot, elhanyagolják az egyéni meggyőzés munkáját nem képesek tömegeket mozgósítani.

Vidék különböző területein is, Debrecen, Pécs, Miskolc, nagy szervezeti szétesés tapasztalható. Az ottani vezetők szavakban elfogadják a Pártunk ilyen irányú határozatát, de gyakorlatban nem segítenek azt megvalósítani, ezáltal hatalmas dolgozó tömeget megfosztanak a tanulás és művelődés lehetőségeitől. Ezek a vezetők nem elég öntevékenyek, hiányzik a kezdeményezés, amely nélkül az akadályokat nem tudják elhárítani.

Sok kultúrnevelési felelős még mindig a régi értelemben vett kultúrfelelős és úgy érzi, ha egy zenekart, vagy tánccsoportot működtet, már eleget tett feladatának.

Azokon a helyeken, ahol az üzemi bizottsági titkár az aktiváival egyetemben támogatja az oktatást és a Pártszervezet segítségére támaszkodnak szép eredményt tudnak felmutatni. Pl.: a budapesti Igazgatóság, vagy a Főosztály, ahol egy-egy oktatási megnyilvánulásnál elérik a 200 főn felüli létszámot. A budapesti Igazgatóság a természettudományi előadást és más egyéb oktatási formát egy azon témáról két esetben tart meg, hogy lehetőleg minden dolgozó ismerje annak tartalmát. Több üzemi bizottsági vezető panaszkodott, hogy a diapozitív vetítőgép gyenge. Ezen keresztül alkalmatlanná akarták minősíttetni. Kiderült, hogy ezeken a helyeken egy-egy ilyen előadásnál általában csak 30—40 hallgató jelent meg rossz szervezés következtében. Világossá vált, hogy a kellő komolysággal nem kezelt agitációs munkát és rossz szervezést, a gép állítólagos hibájával akarták ellensúlyozni. Az egyesek által rossznak minősített éppen több helyen nagylétszámú dolgozók előtt tartottak előadást. Többek között a Nyugati Műszeknál is több, mint 200-an nézték, illetve hallgatták végig a „Koreai nép szabadságharca" című előadást. Az előadás befejezése után a dolgozók hozzászólásaikban kérték az ilyen előadások sűrűbben való megtartását.

A feladatok megoldása csak úgy válhatik sikeressé, ha a közép- és alapszerű vezetők az oktatást, nevelést súlyponti kérdésként kezelik. Úgy az üzemi bizottsági titkár, mint a kultúrnevelési felelős, kérje minden esetben a helyi pártszervezet segítségét és egyeztessék össze minden munkaprogramjukat. Ezáltal elkerülhetővé válik az előadások lemondása, ami minden esetben káros, mert az oktatás komolyságát veszélyezteti. Mindazok, akik szervezési munkával foglalkoznak, csak úgy érhetnek el elfogadható eredményt, ha kiépítik az aktivahálózatot. A kultúrnevelési felelősre a fenti meghatározás érvényes. Egy személyben képtelen az oktatással, a művészeti reszorttal, a könyvtármozgalommal foglalkozni és a tömegagitációs munkát végrehajtani. Műhelyektől az irodákig, az aktivák sokaságát kell beállítani. Nem könnyű, de megoldható feladat, türelmesen és bátran kiválasztani a megfelelőt. Necsak azokra a dolgozokra támaszkodjanak, akik általában minden rendezvényen ott vannak, türelmes munkával, egyéni meggyőzéssel az eddig elhanyagoltakra is döntő irányt venni. Feladat, hogy a szakszervezeti oktatás, a Pártunk által meghatározott irányvonalnak megfelelően, valóban tömegoktatás legyen.

Egy-egy jó előadáson, vagy szemléltető vetítésen keresztül, mindjobban elmélyül a szeretet és ragaszkodás, a Szovjetunió és nagy vezére: Sztálin elvtárs iránt. Mindjobban kialakul a dolgozóinkban a proletár nemzetköziség gondolata és az egymásrautaltság felismerése. „A koreai nép szabadságharca" című film vetítése után a dolgozók például az imperializmus elleni gyűlöettel távoztak.

A Szovjetunió hatalmas győzelmének és állandó támogatásának eredményeként, a Pártunk vezetésével szétzúzhattuk a burzsoá államgépezetet. Az oktatás és nevelőmunkán keresztül kell megsemmisíteni azt a gondolkodási módot, amelyet a burzsoázia öncélú, tudománytalan nevelése a dolgozókra kényszerített. A kiéleződő osztályharcban szilárd talajon álló öntudatos dolgozókra van szükség. Aki megérti a munkaversenyt, a selejtnélküli termelés, gazdasági és politikai összefüggését. Aki megérti, hogy a téli forgalom sikeres lebonyolításáért, vagy a széntakarékosságért vívott eredményes harc nemcsak gazdasági, hanem döntő politikai siker. Ezek a sikerek nemcsak országon belül, hanem világviszonylatban is éreztetik hatásukat. Jelentik a szocializmust építő országok erősödését és az imperializmus gyengülését.

Jelentős tényező még az is, hogy az ilyen összefüggésekben tisztán látó dolgozó egy-egy szóból, vagy tévkedésből megismeri a barátot, vagy az ellenséget. Ezen felismerésen keresztül az ellenség piszkos kárttevő munkáia mindjobban elszigetelődik. Ezeket a szempontokat hagyják figyelmen kívül azok a vezetők, akik a Pártunk és dolgozóink bizalmából megtisztelő feladatot kaptak. Vezetőknél a szándékosan, vagy tudatlanságból elkövetett hiba egyaránt káros és az, aki az oktatást, nevelést lebecsüli, pártellenes cselekedetével gátolja a szocializmus építését. Gátolja a szocialista vasút mozgásának, fejlődésének gyorsítását. Hátráltatja a dolgozók boldog jövőjének építését.

Perge István

Veszedelmes titóista-kémet leplezett le éber szolgálattételével a váltókezelő

Az őszi csúcsforgalom sikeres befejezésével, a vasutas dolgozók sztahánovista lendületével, Pártunk vezetésével, szakszervezetünk segítségével megkezdik a harcot a téli forgalom maradéktalan végrehajtásáért.

Amint látjuk, az őszi csúcsforgalom lebonyolításánál, az ellenség mindent megkísérelt, hogy megbontsa soraink, zavart keltsen a feladatok megoldásában és a kifinomult módszerek sorozatát alkalmazta csak azért, hogy ha ma már meg nem akadályozhatja, legalább fékezni tudja győzelmes harcunkat az őszi forgalom megvalósításáért.

Nyilvánvaló, hogy az ellenség itt vereséget szenvedett. Persze, ez nem anyagyit jelent, hogy most már visszavonul és hagy bennünket dolgozni. Eseteg tétlenül nézi, miként valósítjuk meg a népgazdaságunknak annyira döntően fontos szállítások lebonyolítását. Erről szó sincs. Az ellenség lesi gyenge oldalunkat és az első adandó alkalommal támadni fog. Ezzel akarja megakadályozni, hogy a vasutasok

A téli forgalom sikeres lebonyolításával erősítsék népgazdaságunkat, szemünk fényét: néphadseregünket s a maguk frontján erősítsék a hatalmas Szovjetunió vezette béketábort.

Fokoznunk kell tehát az éberséget, szolgálatban csakúgy, mint szolgálaton kívül. Az osztályharc egyre élesedik és az imperialisták ügynökei nem maradnak a bőrükben. Ailandóan provokálnak bennünket például a Tito-banditák s beépített ügynökeik közöttünk járnak, hogy felfedezzék gyönge pontjainkat, amelyeken keresztül fékezhetik a szocializmus építésének, a béke megvédésének nagy ügyét.

Az önfeláldozó vasutas dolgozó éberen őrködik afelett hogy az ellenség aknamunkáját megakadályozza. Jó példa erre *Gyulai* István szegedi szapályaudvari váltókezelő esete, aki példát mutatott dolgozótársainak és valamennyi vasutas kartársának a szocialista hazaszeretetről, a nép iránti hűségről. *Molnár* László elvtárs, lapunk levelezője a következőkben számol be arról, miként akadályozta meg *Gyulai* István egy veszedelmes titóista kém aknamunkáját Magyarországon.

Gyulai István jó szolgálatot tett a dolgozó népnek

Állandóan feladatunknak kell tekinteni az éberség kérdését. Különösen nekünk, mint határmenti városban élő vasutas dolgozóknak. Szegedtől 15 kilométerre húzódik a jugoszláv határ, hol Tito és cinkos áruló bandája pénzért eladta a szabadságot áhító jugoszláv népet a nyugati imperialisták nak. A dicsőséges Szovjet Hadsereg felszabadította a jugoszláv népet a keserves rablánctól, de Tito nem nyugodott addig, míg újra rabláncba verve nem látta maga előtt vergődni a jugoszláv népet. De ő nem elégszik meg ennyivel. Őt sérti és bántja az, hogy nálunk szabadságban és szabad köztársaságban boldogan élünk. Minden módon arra törekszik hogyan tudná kémhálózatán keresztül aláásni a mi szabadságunkat. Kémhálózatába beszervezte a volt Horthy-fasiszta tiszteket

Ezt látjuk 1950. november 30-án 22 óra 30 perckor Szeged Tisza-pályaudvaron. Gyulai István II. számú őrhely váltókezelője szolgálatának végzése közben sem felejtkezett meg Pártunk felhívásáról: fokozzuk az éberséget.

Gyulai István váltókezelő szolgálatának ellátása közben a lezárt sorompó közelében jelzett egy 40 év körüli civilruhás, vörös körszakállas aktatáskás férfira. Gyulai kartársunknak feltűnt a viselkedése és ezért igazolásra szólította fel.

Az illető erre talán nem is számított és zavart válaszokat adott a feltett kérdésre. Gyulai kartársunk azonban a kötelességét tudva hangos szóval faggatni kezdte. Ezen hangos szóváltással felhívta a közelben tartózkodó Veréb Sándor rendőr bajtárs figyelmét magukra. Hamarosan meg is jelent Veréb rendőrbajtárs, ki szintén igazolásra szólította fel a civilruhás egyént. Az eredmény ugyanaz volt, mint előbb. Erre átkísérték a szomszédos Délmagyarországi Közraktárak őrszobájára, ahonnan Veréb Sándor rendőr bajtárs telefonon kérte a nyomozó-osztályt, hogy jöjjenek ki és legyenek a segítségükre az igazoltatásnál.

Csakhamar megjött a nyomozó osztály ügyeletéről egy bajtárs, aki szintén igazolásra szólította fel a civil egyént, de az akkor sem tudta magát igazolni. Ezért kirakatott a zsebéből minden nálá lévő tárgyat. Ez simán is ment addig, míg az illető a farzsebéhez nem nyúlt. Onnan egy revolver került elő, amivel az illető főbe akarta magát lőni. A rendőr bajtárs gyors mozdulattal kiütötte a kezéből a fegyvert és megbilincselve a kapitányságra szállították. Amint kiderült, az illető Molnár Áladár orgonápuszlai lakos, volt Horthy-féle fasiszta tűzérszázados, kém volt.

Gyulai István kartársunk szolgálatának ellátása közben sem felejtkezett meg az éberségről és ezáltal jó szolgálatot tett dolgozó népünknek, mert veszedelmes kémet juttatott a rendőrség kezére.

Vegyünk példát Gyulai István kartársunktól és munkahelyünkön, szolgálatunk közben is fokozzuk az éberséget."

Éberségi ellenőrzés eredménye a Vasúti Főosztály 7/b ügyosztályán

A Vasúti Főosztály 7/B ügyosztályán az ellenség malmára hajtotta a vizet *Pintér* László műszaki főtanácsos. A fényképen jól látható, hogy mit találtak az ellenőrző szervek az irodában. *Pintér* László azzal védekezik, hogy a kinthagyott iratcsomagok, ügyiratok, iratok nem tartalmaznak bizalmas anyagot, azok nagyobbrészt külföldi szaklapok, nemzetközi vasútügyleti jegyzőkönyvek, különféle idegennyelvű fékezési anyagok és állítólag 30 évnél idősebb jellegrajzok.

Persze ez nem mentesíti az ügyosztály felelősségét, s főként azt a hihetetlen nagyfokú rendetlenséget, ami a kérdéses szobában volt, már csak azért sem, mert az ellenőrzés óta nagyrészt megszüntették e szűk keresztmetszetet. Miért nem lehetett ezt előbb megtenni?

Az igazsághoz tartozik és fel kell vetni a 3/E ügyosztály felelősségét is —, hogy a szükséges szekrényt a mére. megadásával megrendelte a 7/B ügyosztály még augusztus 27-én. Miután a megrendelésnek eredménye nem volt, december 2-án ismét írásban sürgették a szekrény leszállítását. Azóta több ízben telefonon kérték, de a szekrények csak nem érkeztek meg. Erre a szoba ajtaját biztonsági zárral látták el. Most, az éberségi vizsgálatot követően végre a 3/E hozzáfogott a szekrények elkészíttetéséhez.

Nézzük meg, hogy mi erről a dolgozók véleménye. *Rontó* Béla elvtárs, hogy csak egy példát ragadjunk ki, a következőket írja az üggyel kapcsolatban:

Egyes főelőadó kartársak és még elvtársak is, az éberség elve alatt csupán azt értik, és megelégszenek azzal, hogy eltávozásukkor a hivatali helyiséget biztonsági zárral bezárják és kész. Az ajtók mögött állhat tótágast minden. Mikor belép oda a szemlélő, olyan a látszat, mintha valamely antikváriumba vagy könyvkereskedésbe nyílott volna be. Tömve van ott az asztal, a székek és a szekrények teleje könyvvel. Az asztalok aktákkal, amelyek a holnapot várják — egyszóval teljes a rendetlenség és a felfordulás.

Nézzük csak meg ennek a rendetlenségnek és felfordulásnak másik oldalát is. Hogy példával éljek, hasonló volna az eset, amikor az operáló sebészorvos az orvosi tudomány fejlődése óta alkotott összes operáló eszközöket és a szerszámokat a műtőasztalon tartaná. Képzeljük el, hogy a szerencsétlen orvos kapkodna, mint Bernát a mennykőbe, csak a szükséges operációszerszámot nem találná. Nézzük már most meg az antikváriumot, ahol némi ragalmassággal ezt a lehetetlen állapotot maradéktalanul fel lehet számolni. A portépe könyveket, szaklapokat, utasításokat stb. szükségességi sorrendben tároljuk olymódon, hogy bármely pillanatban odanyúljunk szükség esetén, — ahova kell.

Az ilyen rendetlenség többé-kevésbbé a bürokratizmus útjára vezet. Tarthatatlan ez az állapot, hogy az említett könyvek és szaklapok mennyire fontosak és mégis ennyire gondatlanul vannak kezelve.

Elvtársak! Kartársak! Az osztályharc fokozottabb erősséggel lombol és nem lehet egy vasutas dolgozó előtt sem közömbös az éberség kérdése, amelynek hiányosságával mérhetetlen kárt okozhatnak demokráciánknak. Figyelemmel kell lenni mindenre és élesen kell őrködni, mert az elleség ott árt, ahol a legkisebb lazaságot, vagy nemtörődömséget látja. Ahol legkisebb rés, vagy hiányosság található, ott akar békénknek, haladásunknak ártani."

Ez a mi véleményünk is —

Önálló nyugdíjas helyicsoportokat létesítünk

azokon a helyeken, ahol nagyobb nyugdíjas település van. A SZOT határozata alapján a szakszervezet kebelén belül demokratikusan választott vezetőség társadalmi munkában látja el a helyicsoport ügyvezetését és intézi Pártunk útmutatása alapján, szakszervezetünk támogatásával a nyugdíjasok ügyeit.

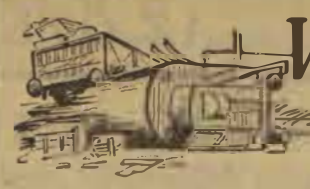
Ezzel elérjük azt, hogy a tényleges vasutasokat mentesítjük a nyugdíjasok ügyeinek intézésétől, s így tevékenyebben kivehetik részüket a termelő munkából. Ugyanakkor elérjük azt, hogy a nyugdíjas aktivák, a közülük választott vezetőség, még többet és még eredményesebben tud majd foglalkozni a nyugdíjasok ügyeivel, sérelmeivel, kérésével.

A nyugdíjas helyicsoport vezetősége gondoskodik majd a tagdíj beszedéséről, a tagság kulturális neveléséről. Gondoskodik arról, hogy a lapot mindenki idejében megkapja. Miután a társadalombiztosítás a szakszervezet kebelén belül működik, a helyicsoportban megválasztott társadalombiztosítási felelős gondoskodik a nyugdíjas tagok jogos panaszainak elintézéséről, illetve azoknak az illetékes szervekhez való felterjesztéséről.

Ezzel a lépéssel újabb jogokat kaptak nyugdíjasaink és tőlük függ, akarják-e, hogy tovább javuljon a helyzetük. Ebben az esetben vállalkozniok kell arra, hogy önálló szervezeteiket tökéletesen kiépítsék, hogy a maguk vonalán is hozzájáruljanak a szocializmus építéséhez, a béke megvédéséhez.

A „Közlekedés" pályázata

technikai okok miatt még nem dőlt el. Többszáz pályázat érkezett be szerkesztőségünkbe, amelyet kiértékeltünk. Közbejött technikai változások folytán azonban, lapunk címében előreláthatólag csak januárban, vagy február elején történik változás. Ugyanakkor történik döntés majd a pályadíjak odaítéléséről is.

VERSENYÜNK ellenségei

Kovács III. János ittas állapotban 50.000 forintos motoros targoncát tesz tönkre

Üzemünkben meglazult a munkafegyelem. Egyes dolgozók minden indokolás nélkül igazolatlanul elmaradnak a szolgálatból.

Erre példa *Hrubi* Pál esete is, aki 21 napi igazolatlan elmaradás után jelentkezett szolgálatra. Hrubi Pál üzemünkből eltávolítottuk

A munkafegyelem meglazítói között megtaláljuk a szolgálatban lévő ittas dolgozókat is. Itt meg kell említeni *Kovács* III. János motorostargoncavezetőt, aki november 15-én, fizetéskor, szolgálati helyét elhagyta és egy közeli vendéglőbe ment, ahol nagymennyiségű alkoholt fogyasztott,

részeg állapotban jött vissza szolgálati helyére és az 50.000 forintos motorostargoncával a rakodóponkról a vágányok közé zuhant.

Ezzel az esettel kapcsolatban rá kell mutatni arra is, hogy a vezetés az ellenőrzést egyáltalán nem, vagy csak lazán végzi.

Előfordulhat az, hogy a rakodóponki négy motorostargonca közül egy már 14 órakor hiányzik a termelésből és ezt nem veszik észre. De még azt sem veszik észre, hogy a berúgott *Kovács* motorvezető ittas állapotban tíl fel a motorra, mellyel később a vágányok közé zuhan.

Üzemünkben a kétlaki dolgozókat is megtaláljuk. Ezek üzemünkben szolgálatukat maradéktalanul ellátni nem tudják, mert a földmunka után fáradtan jönnek munkahelyükre. *Rákosi* elvtárs október 27-i beszámolója után üzemünkben *Nagy* II. József kijelentette, hogy, *rájött arra, hogy a tulajdonát képező föld teher számára, mert így száz százalékos munkát sem az üzemben, sem a földjén nem tud végezni. Ezért a tulajdonában lévő földjét felajánlja a földművesszövetkezetnek*, hogy ezután a szocialista termelésben Pártunk útmutatása alapján méginkább kivehesse részét."

Varga Gyula
Bpest-Nyugati p.u. dolgozója."

Németh és Strébó is az ellenséget szolgálta

„Elvtársak! A nép ellenségei nem nyugszanak bele eredményeinkbe Ha lelepleződnek is őket, újból, új formát öltve támadnak. Napjainkban a jobboldali szocdemek és a klerikális reakción keresztül leginkább. A kisebb közellátási problémákat is felhasználja az ellenség, hogy elégedetlenséget szítson a kevésbbé felvilágosult dolgozók körében.

A közelmultban lepleztük le a helyi pártszervezetünk *Németh* „kartárs" káros tevékenységét is, aki a MÁV-zenekar dolgozói között igyekezett ellenséges hangulatot kelteni. Rágalmazta a Szovjetuniót, aki a szabadságot hozta meg számunkra. Vagy *Strébó* „elvtárs", aki népnevelő és bizalmi létére a munkahelyén a munka lassú menetét igyekezett előidézni. Szolgálatban *malmozott* és kijárt szeszesitalt ivni. Ezenkívül beosztottjait rettegésben tartotta, anyagiakban megkárosította és rémhíreket terjesztett. Mindkettőt eltávolítottuk a dolgozók soraiból.

Elvtársak! Őrködjünk éberen eddigi eredményeink felett. Az ellenség legkisebb megnyilvánulására sújtsunk le boldog jövőnk biztosítása érdekében, de meg kell védeni népi demokráciánkat esetleges külső támadások ellen is. Fel kell építenünk egy erős, ütőképes hadsereget, amelynek tisztikara is a nép fiaiból tevődik össze. Olyan hadsereget, mely a dolgozók bizalmát élvezi és amely, ha kell, tegyverrel biztosítsa szocialista építő jövőnket, és hogy valóra válthassuk szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs szavait, hogy: „Hazánk nem rés, hanem erős bástya a béke frontján."

Magyar Lajos
tanfolyamhallgató."

A Miskolci Műhely egyes dolgozóinak laza munkafegyelme megbontja a termelő munka egységes menetét

„Ha a nemzetközi helyzetet nézzük, láthatjuk, hogy a Béke Hiveinek Tábora napról napra erősödik. Még az imperialista államokban sem tudják semmiféle terrorral megakadályozni a béketábor erősödését. Mutatja ezt a varsói Békevilágkongresszus is, ahol a nemzetek küldöttei egységesen tettek hitet a világbéke megvédése mellett.

Andics elvtársnő is hitet tett a magyar nép nevében a béke mellett, mert a szocializmust építeni csak békében lehet.

A szocializmus építése elsősorban a termelésen múlik. Azon múlik, hogy minden üzem, az üzemen belül minden osztály, az osztályon belül az egyes csoportok, a csoportokon belül pedig az egyes dolgozók hogyan teljesítik kötelezettségüket a termelő munkában.

Ha a miskolci Járműjavító Üzemi Vállalatnál végzett munkát vizsgáljuk, akkor azt látjuk, hogy vannak sztahánovistáink, élmunkásaink, kiváló dolgozóink, akikre büszkék vagyunk és példaképül állítjuk őket magunk elé. Sajnos, akadnak még elég nagy számban olyanok is, akik nem tartják magukra nézve kötelezőnek a termelés és a munkafegyelem legelemibb szabályait sem. Ezeknek az embereknek a laza munkafegyelme megbontja a termelő munka egységes menetét, alacsony normakiteljesítésük pedig lerontja az üzem teljesítményét.

Ebből a szempontból a műhely szűk keresztmetszete a kocsiosztály azon belül az alváz- és szekrény lakatos részleg.

Nem ritka jelenség, hogy a kocsiosztályban 90—95 dolgozó nem jelenik meg munkahelyén.

Ezek közül 15—20 igazolatlanul, minden bejelentés nélkül távol marad. Amikor erre figyelmüket felhívjuk, sokan fegyelmezetlenül ilyen kijelentéseket tesznek: „Ha nem tetszik, elmegyek" (Pl. Dukai József VIII. osztályi, vagy Szabó Gyula V. osztályi dolgozó.) Az ilyen dolgozóknak a figyelmét föl szeretném hívni első sorban arra, hogy emlékezzenek vissza a felszabadulást megelőző Horthy-időszakra, amikor egy-egy felvételhez protekció kellett. Nem volt ritka jelenség az sem, hogy a dolgozóknak tanult szakmáját, vagy diplomáját kellett letagadni, hogy eseleg gyárimunkásnak felvegyék. Így van ez ma is a kapitalista államokban (USA, Olaszország, Franciaország).

Ezek a jelenségek a szocializmust építő országokban megszüntek. Ezekben az országokban, így nálunk is, a termelés tervszerűen folyik. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ma itt, holnap más üzemben dolgozzék valaki. Mert a tervszerű termelés csak tervszerű munkaerőgazdálkodással mehet. De ezen túlmenően, azok a dolgozók, akik nem látják, illetve nem akarják itt megállni a helyüket a termelésben, azok nem fogják megállni más üzemben sem Akik sorozatosan igazolatlanul hiányoznak nálunk, ugyanúgy hiányozni fognak munkahelyükről más üzemben is. Akik nem használják ki munkaidejüket itt (7.15 kor kezdenek. 15.15-kor abbahagyják a munkát) azok más üzemben is így dolgoznának.

Feladatunk, hogy ezeket a dolgozókat, akik akaratlanul is az ellenség uszályába kerültek, felvilágosító munkával a helyes útra vezessük.

Ennek a feladatnak az elvégzése elsősorban párttagjainkra, a tömeg szervezetekre, az üzem minden becsületes dolgozójára hárul. Akik azonban tudatosan nem akarnak résztvenni a szocializmus építésében, azokat maguk a dolgozók fogják kiközösíteni és azok nem számíthatnak sem itt, sem más üzemben való elhelyezkedésre sem, mert ott is csak munkafegyelmet és a termelést akadályoznák.

Az utóbbi napokban ezen a téren némi javulás mutatkozik, azonban ez korántsem kielégítő. Rajtunk múlik, hogy ezt olyan mértékben hajtsuk végre, hogy a miskolci Járműjavító Üzemi Vállalat az őt megillető helyet foglalja el úgy a termelésben, mint az öntudatos munkafegyelem terén egyaránt.

Gál Sándor,
a Miskolci Járműjavító ÜV. dolgozója."

Dolgozóink a szénmegtakarítási mozgalommal segítik a hős bányászok szénesatáját

Egyre nagyobb méreteket ölt a vasút területén a szénmegtakarítási mozgalom. Az öntudatos vasutas dolgozók egyre inkább fokozzák a segítséget a szénmegtakarításon keresztül hős bányászaink szénesatájához. Megfogadták *Rákosi* elvtárs október 27-én mondott útmutatását és a vasút egész területén nap mint nap egyre többen csatlakoznak a mozgalomhoz. Egyre többen mutatnak fel kiemelkedő teljesítményeket a szénesatában.

Az élenjáró mozdonyvezetők mozgalma máris jelentős eredményeket mutathat fel. *Horváth* János elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály vezetője, a legutóbbi Országos ÜB-titkári Értekezleten kifejtette, hogy csupán a háromszázalékos megtakarítás révén havonta 400 vagon szenet adunk népgazdaságunknak, hogy azt új gyárak és üzemek rendelkezésére bocsáthassa. Az öntudatos vasutas dolgozók azonban nem elégedtek meg a háromszázalékos felajánlással. Tudták, hogy

minden mázsa szénnel erősítjük a béketábort, a dolgozó nép fiaiból álló hadseregünket, meggyorsítjuk vele a szocializmus építését, a szocialista vasút megteremtését.

Ebben a munkában is élenjár *Tóth* Ill. János Kossuth-díjas, Munkaérdemrendes, sztahanovista mozdonyvezető és brigádja, aki eddig

28 százalékos szénmegtakarítást ért el. Ugyanott Varga Károly sztahanovista mozdonyvezető 24 százalékos szénmegtakarítással jár az élen.

A Szombathelyi Fűtőházban *Kőhalmi* és *Iszak* sztahanovista mozdonyvezetők 12 százalék, a fűtőház többi dolgozói 10, a Miskolci Fűtőház 16 százalékos szénmegtakarítást vállaltak.

A Rákosi Fűtőház dolgozói 875.640 forint értékű szénmegtakarítást tudnak felmutatni január 1 óta. A vállalt havi átlagos szénmegtakarítása 427.52 tonna, a Székesfehérvári Fűtőház viszont 921.14 tonnát takarít meg havonta. Még ennél is jobb az Északi Fűtőház dolgozóinak havi kiértékelése. Átlagosan

1822.6 tonnát takarítanak meg havonta.

Kiemelkedik még a komáromi vontatás dolgozóinak 800 tonnás havi szénmegtakarítása.

A mozgalom november 12-én indult el és máris többezer tonna szénnel erősítették az öntudatos vasutas dolgozók népgazdaságunkat. Ez a gyakorlatban annyit jelent, hogy

a vasutasok szénmegtakarítása révén már az első hónapban nem 400, hanem jóval több vagon szenet juttattak az egyre fejlődő iparnak.

Valamennyi fűtőház dolgozói csatlakoztak a mozgalomhoz. De nemcsak a vontatási dolgozók segítik hős bányászaink szénesatáját, de minden szolgálati ág, így a forgalom, kereskedelem, szertár, pályafenntartási szolgálat dolgozói is, akik a vállanytakarékosságtól kezdve a fűtésig, minden lehetőséget megragadnak arra, hogy a szénfogyasztást csökkentsék.

Vannak azonban dolgozók, akik még nem tették magukévá a mozgalom célkitűzéseit és nem kapcsolódtak be a nemes versengésbe. Ezeknél a kartársaknál jól politikai felvilágosító munkával meg kell magyaráznunk a mozgalom jelentőségét, célját és meg kell nyernünk őket azoknak a dolgozóknak sorai közé, akik máris részt vesznek a mozgalomban és eredményeket mutatnak fel.

A hazáját szerető, a békét harcosan védeni kész, a szocializmus mielőbbi felépítéséért küzdő öntudatos vasutas dolgozók megértik *Rákosi* elvtárs útmutatását és nap, mint nap kiemelkedő eredményekkel segítik hős bányászainkat szénesatájuk sikeres megvívásában.

A Párttörténet új kiadása

A Párttörténet, az alkotó marxizmus-leninizmusnak ez az összefoglaló műve, felbecsülhetetlen értéket jelent a világ valamennyi dolgozója számára. A Bolsevik Párt harci tapasztalatai és a Párttörténet tanításai vezetik a szovjet népet a kommunizmushoz vezető úton, a népi demokratikus országok dolgozóit a szocializmus építésében, a kapitalista országok kommunistáit, minden dolgozóját a békéért, a szabadságért a szocializmusért vívott harcukban.

A Párttörténet a bolsevizmus tudományos története. A Bolsevik Párt történetét az ország történetével, a döntő fontosságú nemzetközi gazdasági és politikai események elemzésével kapcsolatban ismerteti. Az olvasó előtt teljes bonyolultságában feltárul a történelmi helyzet, amelyben a Bolsevik Párt a különböző időszakokban a marxizmus-leninizmus tudományával felfegyverezve, politikai stratégiáját kidolgozta és nagyszerű harcait megvívta.

A marxizmus-leninizmus tanulmányozása, tehát a Párttörténet tanulmányozása, nemcsak a kommunistáknak fontos, szüksége van rá minden nem-kommunistának is, aki a népi demokrácia és a szocializmus öntudatos munkása, építője, harcosa kíván lenni.

Pártunk gondoskodása kiterjedt arra, hogy a Párttörténet 4. kiadása javított fordításban kerüljön az olvasók kezébe.

Erre azért volt szükség, mert az eddigi kiadások szövegében kisebb fordítási egyenetlenségek, pontatlan és nem magyaros kifejezések akadtak. De szükséges volt a javított kiadásra azért is, mert nyelvünk az utóbbi öt évben sok új kifejezéssel gazdagodott, mint pl. élmunkás, egyszemélyi vezetés stb., melyek természetesen az első fordításban nem szerepeltek. Így tehát az új javított, magyaros és egyszerűbb nyelvezetű kiadás megkönnyíti Sztálin elvtárs zseniális munkájának tanulmányozását.

Amidőn Pártunk a Szikra Könyvkiadó útján kibocsátotta az új, javított kiadást, emlékeztetünk a Párttörténet legfontosabb tanulságára: *„a munkásosztály nem töltheti be a proletárforradalom szervezőjének és vezetőjének szerepét, ha nem sajátította el a munkásmozgalom élenjáró elméletét, ha nem sajátította el a marxizmus-leninizmus elméletét."*

EGYSÉGES TAGDÍJFIZETÉS

A Szakszervezetek Országos Tanácsa IV. teljes ülése határozatot hozott a szakszervezetek többfajta tagsági díj-rendszerének rendezésére. Az egységesítéssel 1951 január 1-től kezdve minden szakszervezeti tag, bármelyik szakszervezethez tartozzék is, másfél százalékos tagdíjat fizet összkeresete után.

Nálunk, a vasútnál, különösen sok igazságtalanságot szüntet meg az új tagdíjrendszer.

Az eddigi tagdíjat a vasutas dolgozók még a régi státusz után fizették és ez teljesen független volt attól, hogy mennyi volt a keresete a dolgozónak.

Így persze, teljesen egyenlőtlen volt a tagdíjfizetés és a dolgozók nem egyszer sérelmezték is.

A vasúton a közelmúltban bevezetett, új szocialista bérezés lehetővé tette valamennyi dolgozónak, hogy mindenki a végzett munkája szerinti díjazásban részesüljön. A dolgozók örömmel fogtak eleget tenni azon kötelességüknek, hogy összkeresetüknek másfél százalékával járuljanak hozzá a szakszervezet szociális és kulturális gondoskodásának minél nagyobbmérvű kiterjesztéséhez. Az egységes tagdíj rendezése — nagyban hozzájárul ahhoz, hogy a dolgozó vasutasság számára az alapszabályokban lefektetett jogokat mind szélesebb körre kiterjeszthessük.

Nap, mint nap emlékednek a Vasutas Szakszervezet szociális és kulturális gondoskodásának teljesítményei a tagság érdekében. A szocialista juttatások mérve egyre emelkedik. Mindig több és több üzemünk és szolgálati helyünk kap kultúrotthont, amelyek erős bástyái a szocialista kultúrának.

A tagság rövidesen meg fogja tudni, gyakorlatban fogja látni:

nincs tagdíjemelésről szó és a tagság nagyrészénél, döntő mértékben pedig a kisebb fizetésű dolgozóknál, csökkentést jelent.

Az új alapszabály a dolgozók jólétét, felemelkedését szolgáló jogokat biztosít és ezek között is kiemelkedően: üdülést, pihenést, gyógyulást, kulturális és sportlétesítmények használatát. A tagdíjak pontos fizetése erősíti a szakszervezetet, ugyanakkor az erős szakszervezet maradéktalanul lehetővé teszi mindazoknak a jogoknak élvezetét, amelyet az új alapszabály biztosít a szakszervezeti tagság számára.

Mi a teendőnk az önkéntes tagdíjfizetés bevezetésével kapcsolatban a vasútüzem területén? Jó felvilágosító munkát kell végeznünk és a bizalmiakon keresztül meg kell magyarázni a tagdíjfizetés egységesítésének jelentőségét. Ellenőrizni kell a tagdíj rendszeres fizetését és ugyanakkor állandóan tudatosítani kell a tagsággal, hogy a beszedett tagdíjak kultúrotthonok, könyvtárak, üdülők, sportpályák, oktatás, s különféle segélyezés, juttatásokon keresztül visszatérülnek a dolgozókhoz.

A jogok mellett azonban az alapszabályban lefektetett kötelességekről is szólnunk kell. A tagok kötelessége, hogy rendszeresen fizessék a szakszervezeti tagdíjukat. Valamennyi öntudatos vasutas dolgozónak tudnia kell, hogy a szakszervezeten keresztül csak akkor fejthetünk ki jó munkát a szocializmus építésében, egy boldogabb jövő megteremtésében, ha eleget teszünk a jogok elfogadása mellett kötelességeinknek is, így elsősorban a tagdíjfizetési kötelezettségünknek.

Nyilvánvaló, hogy azok az elvtársak és kartársak, akik pontosan eleget tesznek tagdíjfizetési kötelezettségüknek, kifejezésre juttatják azt, hogy érdekeltek az ország felvirágoztatásában, érdekeltek a szocializmus építésében, részesei akarnak lenni a béke harcos megvédésének, a nép fiaiból álló hadsereg erősítésének.

Valamennyiünknek tisztában kell lenni azzal, hogy a tagdíjfizetés politikai kifejező is egyben, amely élénken tükrözi vissza azt, hogy milyen a kapcsolat a tag és a szakszervezet, a tag és a megoldásra váró feladatok között.

Az egységes tagdíjfizetés sikere legyen újabb győzelem a szocializmus felé vezető úton s újabb csapás a háborúra uszító amerikai imperialistákkal szemben.

Torda József

Alekszander Avgyejenko:

„MÁS EGYENRUHÁT HORDANAK, MÁS NYELVEN BESZÉLNEK A MAGYAR VASUTASOK, MÉGIS OLYAN KÖZEL ÁLLNAK A SZOVJET VASUTASOK SZÍVÉHEZ..."

Sűrű hajnali köd ülte meg a Tisza völgyét. A Kárpátok előhegyei és minden-minden beleveszett az áthatolhatatlan ködbe. A csapi szovjet határállomás emeletes épülete is ködbe burkolózott. Láthatatlanná váltak még a magas szemafórok és a téglagyár kéményei is.

Vlagyimir *Koszih* lassan, állandóan jelzést adva vezette ki *„Galocska"* nevű mozdonyát az állomásról. Amig a mozdony szenet, vizet és kenőanyagot vett fel, éppen reggel lett. A Tiszához vezető utakról lassan eltisztult a köd. A kelő nap sugarai megvilágították az óriási fekete-topolyák csúcsait. A *„Galocska"* elhagyta a váltóőrhelyet és elindult az állomás keleti kijárata felé. A fővágányon expresz vonatok álltak, amelyek három fővárosból, Bécsből, Budapestről és Prágából érkeztek. A prágai gyors indulóban volt vissza a cseh fővárosba. Mozdonya kéményéből sűrű füst gomolygott elő. Ledwig *Tovt*, a cseh mozdonyvezető kihajolt az ablakon. Fekete vasútassapka volt a fején, kék zubbonyán fémgombok ragyogtak. Cigarettával a szájában barátságosan mosolygott Vlagyimir *Koszih felé.*

— Dicsőség a munkának! (Így szokták egymást üdvözölni a dolgozók Csehszlovákiában.) — Hová mész, *Vlagyi*? Hozzánk?

— Nem, Magyarországra.

—Szerencsés utat!

— Köszönöm, *Ludwig!*

Koszih lelassította mozdonyát, ahogy elhaladt a magyar vegyesvonat mellett. A budapesti mozdonyvezető és segédje ronggyal törölgették mozdonyuk kerekét és dugattyurúdjait.

— Jó napot! — üdvözölte Koszih magyarul a külföldi vendégeket.

Nemeskéri István, magyar mozdonyvezető, oroszul köszönt vissza:

— *Dobrij gyeny*, (Jó napot!) *Vlagyi!*

— Levette ellenzős vasutas sapkáját és kelet felé integetve, ahol a látóhatár szélén már felbukkant a nap, hozzátette. — Igen, most már „Jó nap" van, de mi volt reggel.

A *„Galocska"* áthaladt a biztosított váltón és bejárt a negyedik vágányra, ahol egy kokesszal, érccel és nyersvassal megrakott súlyos szerelvény állt indulásra készen Magyarországra. Vlagyimir *Koszih* óvatosan lecsapolta a fáradtgőzt, pontosan odajárt a vonathoz, kinyitotta a szabályozót, — gőzt adott a mozdonynak, hogy minél jobban összeszorítsa a szerelvényt: így könnyebben tudja majd helyéről elmozdítani... A határátlépési szolgálati jegy ellenőrzése és a szokásos formalitások lebonyolítása után megadta a vonatvezető a jelet az indulásra. A „Galocska" elnyújtott füttyel válaszolt és lassan megindult. Messze-messze elhallatszott a reggeli csendben a mozdony dohogása a verőfényes Tisza-völgyében. Talán még a Kárpátok előhegyein, a magyar és csehszlovák földön is meghallották.

A „Galocska" a széles Tisza-völgy tájain robogott. Alagutak, tajtékzó patakok, a nap fényében tűzben égő bükkerdők, vízesések, felhőkben nyúló hegyek meredtek mögötte a messzeségben. Majd beláthatatlan mezők között csattognak kerekei. Langyosan süt a novemberi nap. Szélcsend ül meg a tájat és a fákat bearanyozza az ősz. A vonat eléri a határt.

A pályatest még egyet kanyarodik s a szerelvény a Tiszához ér. Majd a 361-es piros-zöld határoszlop is lassan tovatűnik a messzeségben, ahogy a vonat vágtat tovább a Tisza mellett.

Vologya *Koszih* sípjelzést adott. Galambok százai rebbentek fel a hídról. Csapatokba verődtek a levegőben és nagy magasságban repülve kísérték a vonatot, egészen a magyar partokig.

Magyar föld!

Más egyenruhát hordanak a magyar vasutasok, más nyelven beszélnek, mégis annyi minden van itt, ami olyan közel áll a szovjet vasutasok szívéhez, ami kedves a szovjet embernek. Virágokkal, szalagokkal, magyar és szovjet zászlókkal díszített acélív ékesíti az állomás bejáratát. Vörös vászon alapon magyar és orosz nyelven a következő felirat áll rajta:

„Üdvözlet a Szovjetunió népeinek, a magyar nép barátainak!"

Az állomásépület homlokzatát ugyancsak zászlók, feliratok és virágok díszítik. Kecses tornyán *Lenin, Sztálin* és *Rakosi* Mátyás arcképeit beragyogja a nap. A magyarok a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulóját ünneplik.

József Sándor, a szikár magyar kocsirendező felugrik a mozdony lépcsőjére. Az energikus arcú, keskeny, fekete bajuszú fiatalember ránéz a feldíszített állomásépületre:

— Ugye, egész olyan, mint nálatok?!

Vologya *Koszih* melegen kezetszorít barátjával. Előhúz egy csomag „Verhovina" cigarettát és odakínálja a magyarnak.

— *Sándor*, készen áll a csapi vonat?

— Kész, *Vlagyi*, kész! Pontosan ütemterv szerint indul, mint nálatok! *Vlagyi*, mondd meg a ti kocsirendezőiteknek, hogy *Tóth* Sándor és *József* Sándor magyar kocsirendezők több mint 160 százalékra teljesítik szocialista felajánlásukat...

József Sándor lekapcsolta a mozdonyt s jelt adott, hogy mehet előre. Valahányszor Záhonyban a „Galocska" rájárt a csatlakozó vágányokra, a gépalakatosok, kenőmunkások és kezelők mindannyiszor abbahagyták a munkát s kezüket sapkaellenzőjükhöz emelve tisztelegtek a szovjet mozdonyvezetőnek.

—Jó gépi — mondották.

Most is ugyanez a jelenet játszódott le. Az egyik munkás azonban hirtelen felkiáltott:

— Nézzétek, jön János!

Vologya *Koszih* a csatlakozó vágányra nézett. Egy „Mindenes" típusú mozdony közeledett a forgóváltóhoz. — Vologya *Koszih* egyik külföldi *„versenytársa"* vezette. Csillogó fekete, piroskerekű mozdony volt, kékre futtatott hengerekkel, kékszegélyű lemezborítással. Kerékabroncsai fehérre voltak festve. A mozdonyvezetői fülkét a magyar állam címere díszítette. Egymást keresztező kalapács és búzakalász, kalászkoszorúval körülvéve, tetején ötágú csillag.

A fülke oldalán egy vaslemezre magyar nyelven fel volt írva, hogy a mozdony vezetője a szovjet vasutasok példájára koncentrált súlyú szállítmányokkal, 500 kilométert tesz meg egy nap alatt.

— *„Lám, mégis találkoztunk"*, — gondolta örömmel *Vologya*. Még tavasszal, márciusban ismerkedtek meg, jóval azelőtt, hogy Csap és Házony állomások szovjet és magyar vasutasai szocialista versenyszerződést kötöttek. Akkor még a *„Mindenes"* piszkos olajréteg borította. Futómüve fájdalmasan nyikorgott. Akkor tavasszal látta meg János először Vlagyimir *Koszih „Galocskáját."* A magyar mozdonyvezető egész elámult, amikor meglátta a kifogástalanul karbantartott szovjet mozdonyt.

— Ki hozta ennyire rendbe? — kérdezte János. — Maga? És milyen sebességgel szokott vezetni? Mennyivel?! Dehát mennyi a szerelvény súlya? Nem, ne nevessen, szovjet kartárs! Lehetetlen ilyen sebesen haladni a kárpátukrán vasútvonalakon.

Vlagyimir részletesen elmondta Jánosnak, hogyan viszi nagy sebességgel a koncentrált súlyú szerelvényeket, hogyan takarékoskodik a szénnel és segédanyaggal. A magyar figyelmesen hallgatta, de nem hitt neki. Nem hitte el, amit hallott, egy hétig, kettőig háromig... Azután megpróbált dolgozni szovjet módon. Megpróbálta és ment a dolog.

— Dobrij gyeny. (Jó napot), *Vlagyi* elvtárs

— Jó napot, János elvtárs. Honnan jössz?

— Budapestről. Meglátogathatlak, *Vlagyi*?

— Szívesen látlak.

A szélesvállú, zömök magyar felkapaszkodott a szovjet mozdonyra. Nyílt, sötétbarnára lesült arcából kiríttt rövidrenyírt ősz bajusza.

— Munkából, vagy munkába, János?

— Befejeztem a munkát. Záhony—Debrecen, Budapest, Debrecen—Záhony. Hétszáz km, egy nap alatt.

— Nagyszerű! — örvendezett *Koszih*. — Hogy érzi magát a géped?

A magyar megfogta *Vologya* vállát s odahúzta őt az ablakhoz.

— Gyönyörű mozdony.

— Olyan mint nálatok? — kérdezte gyorsan János.

— Olyan mint nálatok?!...

Mélységes értelme van ezeknek az egyszerű szavaknak, amelyekkel ma az egyszerű emberek milliói a Csendes-óceántól a Karicáig, a Dunától a Visztuláig értékelik elgondolásaikat, munkájukat és kezdeményezéseiket. Ugy mint mi, szovjet emberek, ők is a szocializmust építik. Boldog életet építenek hazájukban, épp úgy, mint a szovjet polgárok a szovjetek országában.

Vlagyimir Iljics *Lenin* annak idején azt írta az első kommunista szombatról, hogy ez az új kezdeményezés nagyobb történelmi jelentőséggel bír, mint Hindenburg, vagy Foch és az angolok bármely győzelme az 1914—1918. évi imperialista háborúban.

„A Moszkva-Kazán vasutvonal munkásainak kommunista szombatja sejtecskéje annak az új, szocialista társadalomnak, amely a föld minden népének szabadulást hoz a tőke igája és a háború alól".

Ime, ma ezen a kis határállomáson feltárul *Lenin* szavainak nagy igazsága. A munkához való kommunista viszony, amely elválaszthatatlan jellemvonásává vált a szovjet munkásnak, lelkesíti Magyarország, Bulgária, Csehszlovákia, Románia, Lengyelország, Albánia, Kína és a Német Demokratikus Köztársaság dolgozóit, valamint a Szovjetunió külföldi barátainak millióit. A népek közötti ellenséges viszony helyébe testvérekké vált eddig ismeretlen baráti versengésbe lépett, amint azt éppen láttuk *Csap* határállomáson.

A boldog életünket építő népek testvéri együttműködése egyesíti az összes becsületes embereket a földön a háború ellen, a békéért, a népek boldogulásáért vívott harcban.

A BUDAPESTI LOKOMOTÍV NÉGY CSAPATBAJNOKSÁGOT SZERZETT EBBEN AZ ESZTENDŐBEN

Vasutas sportolók nemcsak a termelés terén bizonyítják be, hogy harcos tagjai népi demokráciánknak hanem a sport terén is.

Sport Körünk közül a Budapesti Lokomotív Sport Kör négy sportágnak lett az 1950. évi csapatbajnoki győztese.

A Budapesti Lokomotiv birkózói ez évben már tizenötödször nyerték meg Magyarország birkózó csapatbajnokságát. Az egész bajnokság alatt a legegyenletesebb jó teljesítményt az egyes csapatok közül a Budapesti Lokomotiv csapata, az egyéni versenyzők közül pedig *Bóbis* Gyula olimpiai bajnok, *Kovács* Gyula és *Szilágyi* Gyula olympiai keret tagok és *Tarr* Gyula, a főiskolai VB második helyezettje nyujtották.

Birkózóink mellett az ökölvívók is bebizonyították tudásukat azáltal, hogy ökölvívó csapat bajnokság folyamán egyszer sem szenvedtek vereséget. A Lokomotiv ökölvívó csapa ából *Papp* László olimpiai, európai és világbajnok bizonyult a legeredményesebb versenyzőnek, minden mérkőzését megnyerte és győzelmének több mint a felét kiütéssel érte el. Utána a légsúlyú *Skala* következik, a csapat biztos pontjaként *Kapocsi* György olimpiai keret tag és *Ősz* emelhető ki.

Sikerrel fejezték be az 1950. évi nehézbajtor csapatbajnokságot a Bp. Lokomotiv törvívói. A csapat tagjai kiemelkedő teljesítményükön keresztül biztosították a bajnoki győzelmet. *Sákovics* kétszeres magyar bajnok, *dr. Balthazár* mint főiskolai világbajnok, *Rerrich* és *Mészöly* többszörös magyar bajnokok eredményes munkája biztositotta a győzelmet.

A női tőr csapatbajnokságot *Elek* Ilona kétszeres olimpiai bajnok, kétszeres világbajnok és többszörös magyar bajnok biztosította *Elek* Margittal, aki olimpiai és világbajnoki helyezett. *Sákovics* Ilona és *Kis* Kató egészítették ki eredményeiket a csapat összteljesítményét.

Élsportolóink a szovjet sportolók példamutatását követve járulnak hozzá kiemelkedő sportteljesítményeiken keresztül is a szocializmus megvalósításához és békénk megvédéséhez.

Bóbis Gyula olympiai bajnok – országgyűlési képviselő

Az országgyűlésen a képviselők között új dolgozó jelent meg: *Bóbis* Gyula birkózó olimpiai bajnok.

Nehéz és küzdelmes élet eredményeként érte el ezt a megtiszteltetést, hogy a nép ügyét képviselje.

Bóbis Gyula már a felszabadulás előtt is nagy értéke volt a magyar sportnak. Életkörülményei azonban nem ezt mutatták. Munkahelyén, a vasútnál, egy-egy sikeres szereplése után „főnökei" sokatmondóan veregették a vállát, néha még kezet is fogtak vele. Így adóztak sporteredményének. Azt már azonban nem kérdezték, miből él, hogyan tartja erőnlétét, ami tekintve, hogy nehézsulyú versenyző volt, nem is lett volna lényegtelen kérdés. Sok versenyen gátolta *Bóbis* eredményesebb szereplését az, hogy nem tudta *„hozni"* súlyát anyagiak hiányában.

A felszabadulás még az *„öreg" Bóbis* Gyula előtt is hatalmas lehetőséget nyitott meg sportfejlődésében. Jelentősen javult anyagi helyzete, biztosítva volt gondtalan sportolása. Az országos bajnoki cím elnyerése után, 1948 ban a tatai edzőtáborban tökéletesen felkészült. A nagyszerű erőben lévő *Bóbis* élete legnagyobb eredményét érte el, olimpiai bajnokságot nyert. Eredményeinek elismeréséül a MAV Vezérigazgatóság főfelügyelővé léptette elő.

Ez évben még egy, a multban elképzelhetetlennek hitt esemény gazdagította *Bóbis* életét. Képviselőjelöltté lett. A magyar dolgozók jól választottak, amikor a munkában és sportban feladatait egyaránt becsületesen teljesítő, *Bóbis* Gyulát választották érdekeik képviseletére.

— Amikor megkaptam az értesítést, hogy mint soron következő képviselőjelölt jelenjek meg az országgyűlésen, azt hittem álmodom, — emlékszik képviselőségének első napjára *Bóbis* Gyula — Nem is tudtam elképzelni azt a hatalmas változást a multtal szemben, hogy én, mint sportoló a nép ügyét képviselhetem az országgyűlésen. A valóság azonban az volt, hogy ott ültem a parlamentben. Lehunytam szemem és magam elé képzeltem azt, amit filmvásznon nem egyszer láttam: a kacagányos, kócsagtollas, díszmagyarban pompázó, a dolgozók érdekeit semmiféle kapcsolatban nem képviselő urakat, akik a nép ügyében *„döntöttek."* Gyorsan felnyitottam szemem és megkönnyebbültem. Elmúlt a lidércálom. Magam mellett kendős, csizmás parasztasszonyokat, férfiakat, élmunkásokat, a munkásosztály legjobb fiait láttam, akik minden tudásukkal valóban a nép ügyét szolgálják. Én magam is azon leszek, hogy minden erőmmel meghálláljam a magyar dolgozó nép előlegezett bizalmát és jól képviseljem a magyar dolgozók ügyét.

Egyesületi napokat tartottak a Vasutas Sport Körökben

A Szakszervezetek Országos Tanácsa Elnökségének határozata értelmében az ország összes vasutas sportköreinél tartották meg az egyesületi napokat. Egyesületi napok keretében ismertették az előadók a sportolók előtt a jelenlegi külső- és belpolitikai helyzetet, valamint a sportkörön belül a sportolók által úgy a termelésben, mint a sport terén elért eredményeiket, de ugyanakkor foglalkoztak a sportkörökné fennálló hiányosságokkal is.

Beszámolók után hozzászólások következtek a sportolók részéről, melyben kifejezésre juttatták a sportolók a sportkörnél meglévő hiányosságokat, kritikát és önkritikát gyakorolva szóltak hozzá az őket érintő problémákhoz.

Sportkörök sportolói határozatilag vállalták, hogy fokozatosan bekapcsolódnak a termelésbe, a munkaversenyekbe és munkafelajánlásaikon keresztül járulnak hozza az ötéves terv időelőtti befejezéséhez.

A vasutas sportolók egyesületi nap keretében tiltakoztak az imperialisták agressziója ellen és ezen tiltakozásukat a Szakszervezeti Központunkhoz küldött táviratokon keresztül is kifejezésre juttatták, mint ahogyan azt tették a Miskolci Lokomotiv sportolói:

„A Miskolci Lokomotiv vezetői és sportolói az egyesületi napról tiltakozásunkat fejezzük ki az amerikai agresszióval szemben, igérjük, hogy a termelés és sport terén egyaránt helytállunk a béke frontján. Mindenben a dicső Szovjetunió sportolóit követjük s újabb győzelmek elérésével erősítjük a békelábor magyarországi frontszakaszát. Éljen a dicső szovjet nép, éljen a nagy Sztálin, és a népünk bölcs vezére, Rákosi Mátyás!"

A Bp. Lokomotiv december 13-án, délután nagysikerű egyesületi napot rendezett. Több mint 350 vasutas sportoló jött össze, hogy megbeszélje sportéletünk időközi kérdéseit.

Krekó Ferenc szakszervezeti szervezőtitkár bevezetőjében méltatta az egyesületi napok jelentőségét:

— A SzOT elnöksége által életrehívott egyesületi napok új korszakot jelentenek egyesületünkben is — mondotta. — Megbeszélhetjük, megvitathatjuk feladatainkat, szorosabbra fűzzük a barátságot sportolóink között.

Kövér László szakszervezeti előadó az alapfokú tornászcsapatbajnokság jelentőségére hivta fel a megjelentek figyelmét.

Papp László, Székely Eva, Elek Ilona, Littomericzky Mária, a vívók közül Sákovits, Balthazár és még több élsportoló bejelentette:

— Valamennyien segítünk előkészíteni a dolgozókat a bajnokságra.

Czeczey György, a SzOT sportosztályának vezetője mondott még beszédet, majd nagysikerű vivóbemutatóval ért véget a vasutas sportolók egyesületi napjának műsora.

SZ. SZMIRNOV:

A KAZANCOV CSALÁD

A Szakszervezeti Tanács Népszava Könyvkiadó kiadásában most jelent meg ez a rendkívül érdekes laaz történet, amely hiven tükrözi vissza a burzsoá gazdaságpolitika igazi arcát. Kazancov volt a Szovjetunió első munkásfeltalálója aki még a cárizmus alatt kezdte meg feltalálói tevékenységét. Kazancov az ismert amerikai légfékénél, a Westing-Housenál tökéletesebb légféket talált fel a vasuti kocsik számára. A cárizmus alatt azonban Kazancov találmányait nem valósithatta meg. A cári bürokraták, az amerikai tőke kiszolgálói elsülyesztették az értékes találmányt. A szovjet hatalom egészen másként kezelte a munkásfeltaláló találmányát és a Kazancov féket bevezették a szovjet vasútakon, amivel nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a világ legbiztonságosabb közlekedése legyen a szovjet vasút. A szovjet hatalom megadta a további segitséget Kazancovnak ahhoz, hogy a továbbiakban egész ideje alatt találmányokon és újitásokon dolgozzon.

Nemcsak maga Kazancov volt feltaláló három fia is, akik az ipar különböző területein értékes találmányokat dolgoztak ki. A család története, amelyet a szerző oly szinesen ir le, szinte visszatükrözi a Szovjetunió munkásosztályának a szocializmusban megváltozott helyzetét. A régi kapitalista cári rendszer e nyomta a munkások kezdeményezését, nem engedte tanulni őket. Az uj szocialista rend kinyitotta felső iskolák kapuit a munkásosztály fiatal generációja számára és a tanulással megtermékenyitett munkástehetségek tömegesen szülik a szovjet ipar szakadatlan felendülését biztositó találmányokat és újitásokat.

Biztosra vesszük, hogy a könyv nagy sikert fog aratni és hosszú ideig keresett könyv lesz a könyvpiacon.

Kis Katalin házassága

Varga József szövőmester és Kis Katalin szövőmunkásnő házasságot kötnek. Varga József kommunista, az egész gyár becsüli, mint jó szakmunkást és a falujárók vezetőjét, Kis Katalin azonban még nem tartozik az öntudatos munkások közé. Esküvőjén úgy kéri Barna bácsitól, a párttitkártól, tagfelvételét, mint valamit amiért semmit sem kell tenni és amit egyszerűen azért is megkaphat, mert Varga Joska felesége lett. A párttitkár figyelmezteti, hogy a párttagság nagy dolog, ezt csak jó munkával, tanulással érdemelheti ki.

Vargáék házassága boldogan indul. Nászútjukat egy munkásüdülőben, a Balaton gyönyörű partján töltik. Visszatérve, szép, modern lakásba költöznek. A költözés munkája közben összeismerkednek a falujárókkal, akikre Kata annyi féltékenységgel gondol, hiszen vasárnaponként „elraboljak" majd tőle férjét. A falujárók annál jobban szeretik a fiatal párt, megszakitják útjukat és közös erővel ők költöztetik be őket az új lakásba. A rendezkedést már négyen végzik el, Katáék, a derüs Kis papa és a mindennel elégedetlenkedő Kis mama segitségével. Ezután egyedül maradnak a fiatalok tele tervekkel, egymás iránti szeretettel és azzal az elhatározással, hogy ebben a lakásban mindig boldogságok lesznek és soha nem fognak veszekedni.

Nem így történik. Kata rosszul dolgozik, nem tanul. Jóska, mint mestere és mint a DISZ tanulókör vezetője, szégyenli magát miatta, gyakran megszidja Katát, de minden eredmény nélkül. Jóska egy műhelyértekezlet alkalmával kemény kritikát gyakorol Gortvay, a tervirodai vezetője felett, amiért a műhely dolgozói még mindig nem ismerik a következő negyedévi tervet.

Kata szeretné bebizonyitani, hogy Jóska is, a brigád is igazságtalan volt hozzá, de nem tudja, hogyan tegye ezt meg. Barna párttitkár visszaadja önbizalmát, biztatja, hogy igenis menjen a tanfolyamra, bizonyitsa be, hogy okos, öntudatos, fejlődőképes munkás. Kata jelentkezik a tanfolyamra. A brigád örömmel fogadja vissza és kérésére megígérik, hogy mindnyájan segiteni fogják. Kata ellindul a fejlődés útján és már Jóska szavaival száll szembe mamáia ósdi nézeteivel, aki azt vallja, hogy egy leány csk arra való, hogy férjhez menjen és jól vezesse háztartását.

Kata emelkedő termelési és tanulási eredményei, a tervirodán megváltozott hangulat mutatják a még mindig külön élő fiatalok sikereit.

Nagy ünnepség keretében indítja be a szovjet gépeket a műhely két legjobb munkásnője: Sebesné és Kata. Jóska is ott van, amikor indulnak a gépek, és már keresi a kibékülés lehetőségét a feleségével. Néhány másodperc mulva Kata ájultan fekszik a földön. A Gortvay szabotázsa következtében kiugró vetélő gyomrontalálja. Jóska rohan vele az orvosi rendelőbe és mire onnan kijön, látja, hogy a rendőrség letartóztatta Gortvayt. Délután a rendelőbe megy a sebesültért, de nem találja ott, mert Kata már saját lábán elment. A taggyülésen látja viszont, ahol éppen Kis Kata tagjelöltfelvételét kérelmét tárgyalják. A taggyülés vitája azzal zárul, hogy a kommunista otthon is kommunista módra kell, hogy éljen. Jóska hibáia volt, hogy nem jött elégé Kis Katalin fejlődésében és sem türelmet, sem fáradságot nem áldozott megváltoztatására. Végül a brigád és a párttitkár hozzászólásai nyomán Katát felveszik tagjelöltnek. A fiatalok most már boldogan élnek meg egymást otthon. Kata régi vágya is teljesül, a Párt aktiv tagjai, a falujárók között látjuk őt is vidáman énekelve és integetve a Balaton partján sétáló fiataloknak.

közlekedés

VASUTAS DOLGOZÓK LAPJA
Megjelenik havonta kétszer.

Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
Felelős szerkesztő: FÖLDVARI ALADAR
Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVAN
Laptulajdonos: A Vasutas Szakszervezet.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16.
Telefon: 113—887, 126—452, 124—893.
Szikra Lapnyomda NV, Budapest VIII. Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENO.

200 KÖTETES KÖNYVTÁRUNKAT 1000 KÖTETRE BŐVÍTETTÜK

„T. Közlekedési Népköztársaságunk Alkotmánya biztositja dolgozó népünk számára a kulturális felemelkedés lehetőségét. Ennek érdekében kormányzatunk soha nem remélt támogatást nyujt. Egymás után épülő kultúrházak, a falvakba eljutott filmvetitőgépek, a könyvtárak ezrei, a rendkivüli olcsó színház- és mozibérletek és a kultúra minden eszköze a dolgozó nép rendelkezésére áll. Az üzemek nagy anyagi támogatást kapnak kulturális igényeik kielégítésére.

Üzemi kultúréletünk fejlődése során ebben az évben az alig 200 kötetből álló könyvtárunkat 1000 kötetre bővitettük. Színjátszó csoportunk, 16 tagú népi tánccsoportunk, üzemi zenekarunk szépen fejlődik és helyi, valamint vidéki szerepléseken keresztül igyekszik megháláini azt a sokezer forintos befektetést, amely lehetővé tette állandó fejlődésüket.

Férfikarunkat ez évben újjászerveztük, levetve a régi dalárdások burzsoá maradottságait. *Vincze* Pál elvtárs, tanácstag vezetésével jó munkát végez.

Ez évben megindítottuk a kórus tagjainak formaruhával való ellátását és ezt a közeljövőben be is fejezzük.

Vannak hibáink is. Kultúraktiváink ideológiai képzettsége nem elegendő. Közönségszervező hálózatunk még nincs eléggé kifejlődve. Könyvforgalmunk a létszámhoz viszonyitva kevés. A színházi bérletgyüjtésünk bár jobb a tavalyinál, mégsem kielégitő. A csoportos mozilátogatások sem rendszeresek. Bizunk abban, hogy le tudjuk küzdeni a nehézségeket és a hibákat kiküszöbölve, eredményes munkával harcolhatunk Pártunk irányitásával a szocialista kultúráért.

Szalánczy Ferenc
Miskolci Járműjavító ÜV. dolgozója."

DOLGOZÓINK HUMORA

Sokan még ma is így „segítik" hős bányászaink széncsatáját

Maradi Pál olvasta a Hivatalos Lapban: Széncsatát viv az ország Apraja és nagyja.

Benne volt a felhivás A téli forgalomra . . . Ezügyben én befütök A kis kályhába nyomban.

Megrakta finom szénnel. A kályha csak úgy mormolt, ő meg eldült a széken és Már nagyokat horkolt.

Hiába szólt a csengő. Egy fékező lép be: „Meddig várjunk a jelzőre, Mikor enged már be?"

Másnap már a szégyentáblán Olvashatta büsan: A széncsatát és a népet Elárulta csúfan. Kartárs! Segitsd a széncsatát, Készülj a téli forgalomra! Igy nem kerülsz a rossz táblára, Maradi Pál módra.

(Rajzolta és irta: Pusztai Pál, Budapest, Vasuti Főosztály.)

Szüntessük meg a vonatok késését

Lapunk december 5-i számában közöltük, hogy a szegedi dolgozók harcba indultak a vonatkésések megszüntetéséért és versenyre hivták ki a budapesti MAV Igazgatóságot. Hat budapesti vonat késése a Szegedi MAV Igazgatóság területén további 88 csatlakozó vonat késését idézi elő.

KUBIKOSGAZDA (visszatérőben a dunapentelei vasútépitéshez):

— Mondja kérem, mikor gyün már a sebesvonat?

— Kedves fődim, nálunk nem jár sebesvonat . . .

— Hát tudja, én arra a *rossz sebes* vonatra gondutam, aki mindig késik . . .

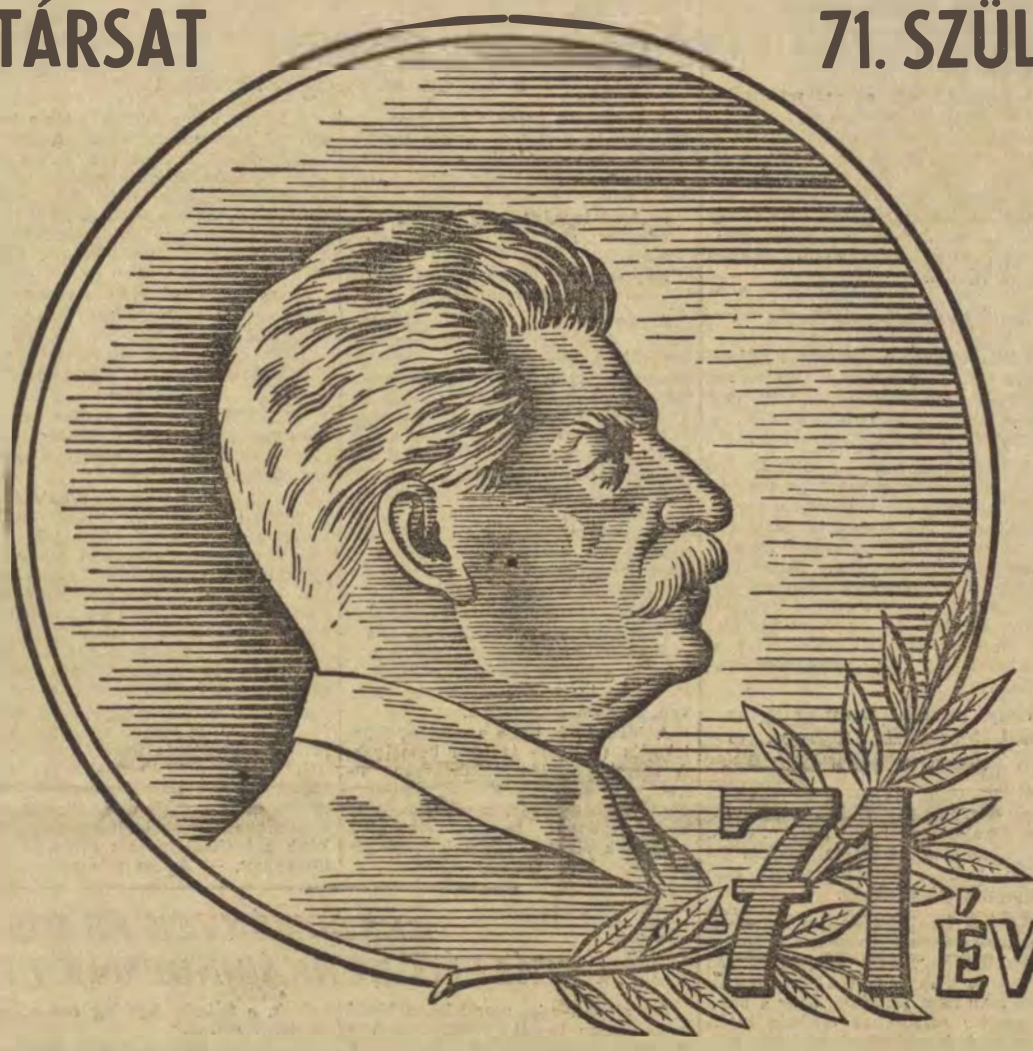
Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Közlekedési és szállítási dolgozók!
Pártunk vezetésével, balesetmentes közlekedéssel, előre az ötéves terv megvalósításáért!

XLII. ÉVFOLYAM, 25. SZÁM. ★ A KÖZLEKEDÉSI ÉS SZÁLLÍTÁSI DOLGOZÓK LAPJA ★ 1950 DECEMBER 19.

A HÁLA, SZERETET ÉS RAGASZKODÁS HANGJÁN KÖSZÖNTJÜK SZTÁLIN ELVTÁRSAT 71. SZÜLETÉSNAPJÁN

(Pávich Béla grafikus-festőművész rajza)

Tyihonov, a világhírű szovjet költő írta le ezeket a sorokat: *„A világ valamennyi táján minden országban nagy szeretettel ejtenek ki egy nevet, amely egyforma erővel zeng valamennyi nyelven, mint a népek igaz barátságára szólító felhivás, mint felhivás a tartós békére és nemzetközi biztonságra. Mindenki előtt ismeretes ez a név, nagy tanitónknak és vezérünknek, szeretett atyánknak és barátunknak, drága Sztálin elvtársunknak neve."*

Mennyire igazak ezek a szavak, mennyire igazak *Tyihonovnak*, a költőnek megállapításai.

December 21-én, az egész világ dolgozóival együtt mi, közlekedési és szállítási dolgozók is köszöntjük drága *Sztálin* elvtársunkat 71. születésnapján.

Ioszif Visszárionovics *Sztálin Lenin* hű tanítványa, legközvetlenebb munkatársa és barátja. Az újtipusú forradalmi munkáspártot, a Bolsevik Pártot együtt alapította *Leninnel* és építette ki. A leninizmus elveit harcba vetette az áruló trockisták és a nép más ellenségeivel szemben. Megvédte és tovább fejlesztette *Marx, Engels* és *Lenin* elméleteit. Kimélyítette *Lenin* tanításait a szocializmus győzelméről egy országban, a szocialista ipar fejlesztéséről, a mezőgazdaság kollektivizálásáról, a szocialista államról, a szocializmus és a kommunizmus győzelméről a Szovjetunióban. Kimélyítette a Bolsevik Pártnak a nemzetiségi kérdésre, majd a Szovjetunió nemzetiségi politikájára vonatkozó alapelveit.

A Szovjetunió új alkotmányának *Sztálin* a megteremtője. Vezetésével fejlődött a szovjet állam hatalmas ipari országgá, vitte győzelemre a kollektiv mezőgazdaságot és építette fel legyőzhetetlen véderejét.

A nagy *Sztálin* vezetésével keltek fel a Szovjetunió népei a németfasiszta hódítók leverésére a Honvédő Háború napjaiban.

Sztálin elvtárs vezetésével épül ma a Szovjetunióban a kommunizmus.

Sztálin nevével kapcsolja össze a szovjet nép jelenét, jövőjét, összes eredményeit és győzelmeit.

„Sztálin nevéhez fűzi az egész haladó emberiség, minden szabadságszerető demokratikus nép a tartós és szilárd béke és biztonságba vetett reményeit."

Különösen nagy jelentősége van ezeknek a szavaknak most, amikor a kommunizmusnak a Szovjetunióban való győzelméért folyó küzdelem egybeesik a népek békéért és függetlenségért, a szocializmus és a demokrácia táborának kiszélesítéséért vivott harccal.

Népünk felszabadítója és barátja, a nagy *Sztálin* állandóan hangsúlyozza a békepolitika következetes végrehajtásának szükségességét. A Szovjetuniónak hosszú és tartós békére van szüksége a kommunizmus felépítéséhez, mint ahogy az ország iparosításának, a mezőgazdaság kollektivizálásának, a szocializmus építésének sikeres megvalósításához is szüksége volt békére. Ebből adódik a Szovjetunió állhatatos és következetes harca, amelyet az egész imperialistaellenes, demokratikus béketábor élén, az imperialista reakció, az új világháborúra uszítók ellen folytat.

Ebből következik a Szovjetunió-nak az a törekvése, hogy tovább erősítse nemzetközi kapcsolatait és barátságát a népek között békében érdekelt egész dolgozó világgal — mindenekelőtt a szocialista fejlődés útjára lépett népi demokratikus országok dolgozóival.

Az emberiség szabadságáért és boldogságáért folytatott harcban a Szovjetunió a világ demokratikus népei egységének támasza. Ez a magyará zata annak, hogy *Sztálin* elvtársban, a szovjet népek vezérében látják minden ország munkásai és dolgozói a világkommunizmus vezérét is.

„Boldogság a nemzetközi munkásosztály számára, minden dolgozó számára — mondotta Dimitrov —, hogy Vladimir Iljics Lenin korai halála után tanitását és ügyét az egész világ dolgozóinak, elnyomottjainak és kizsákmányoltjainak zseniális tanitója és vezére, Ioszif Visszárionovics Sztálin folytatja. Boldogság az emberiség számára, hogy a demokratikus, imperialistaellenes tábor élén a hatalmas Szovjetunió áll és a legsúlyosabb harcokban megedzett, tapasztalt lenini-sztálini Bolsevik Párt."

A világ haladó népei tudják, hogy a béke erős támasza: a győzelmes szocializmus országa, a Szovjetunió és nagy vezére, *Sztálin*. Az imperialisták minden aljassága, eszeveszett dühe és aknamunkája ellenére a béke erői mindenütt megjelentek szerte a világon és egyre növekednek, erősödnek. Olyan mozgalom keletkezett, amelynek méretei beláthatatlanok. A béke védelmi hadserege beszállásolta magát valamennyi világrészre, magával ragadta a fehéreket és színesbőrűeket, tehetőseket és szegényeket, egyszerű embereket és tudósokat, öregeket és fiatalokat, asszonyokat és férfiakat. Minden nép békét akar, a béke kell minden embernek, de nem minden áron. A béke védelmében minden népnek, nekünk, magyaroknak is ki kell állnunk.

A béke erői legyőzik a háborút és a háborús gyujtogatókat, mert *Sztálin* a hadvezérük.

A sokszázéves rabságból felszabadított magyar nép milliói a legmélyebb hála, a legforróbb szeretet és a legyőzhetetlen ragaszkodás magasztos érzéseivel fordulnak *Sztálin* elvtárs felé 71. születésnapján. A dolgozó milliók a szocializmus építésében vivott győzelmekkel, az ellenség elleni kérlelhetetlen harccal, a békéért folytatott rendithetetlen küzdelemmel igyekeznek bizonyitani tőrhetetlen hűségüket, lángoló szeretetüket és sziklaszilárd bizalmukat a magyar nép legnagyobb jótevője, függetlenségünk és békénk oltalmazója, a mi forrón szeretett, drága *Sztálin* elvtársunk iránt.

Még hatalmas feladatok állnak előttünk, amelyet ugyancsak a Szovjetunió, *Sztálin* elvtárs támogatásával, Pártunk vezetésével fogunk megvalósitani. Egy pillanatig sem lehet kétséges, hogy ezeket a feladatokat maradéktalanul és sikeresen fogjuk megoldani. Sikeresen és maradéktalanul azért, mert harcunkat nagy győzelmeink szervezője és lelkesitője irányitja, a mi bölcs vezérünk, *Rákosi* elvtársunk és a mi dicsőséges Pártunk! Megvalósitjuk feladatainkat akár a szocializmus építéséről, akár a béke harcos megvédéséről van szó, mert hősies küzdelmünket a mi szeretett édesapánk, *Sztálin* elvtárs lelkesiti!

A közlekedési és szállítási dolgozók új, egységes szakszervezetbe tömörültek

December 17-én ünnepélyes keretek között tartották meg a közlekedési és szállítási dolgozók szakszervezeteinek egyesülési konferenciáját a Vasas Székházban. *A Közlekedési és Szállitási Dolgozók Szakszervezetébe*, a dolgozók új szakszervezetébe tömörültek a közúti közlekedési alkalmazottak, (éspedig: a villamos, autobusz, helyiérdekűvasút dolgozói) a gépjárművezetők, szállitómunkások, hajósok és repülők. Ugyanebbe a szakszervezetbe tömörültek a MAVAUT, a gazdasági vasutak, az autójavitó vállalatok és a közlekedési minisztérium dolgozói.

Apró Antal elvtárs felszólalása

A négy szakszervezet egyesülésének hirét már az első időkben is helyeslésel, örömmel fogadták a dolgozók. Számos levélben irták ezt meg az egyes szakszervezetek vezetőségéhez, de ugyanigy megkeresték sorainkkal lapunk szerkesztőségét is. A rokonszakmák egyesülését nagy érdeklődés előzte meg. A Vasas Székház nagytermét zsufolásig megtöltötték a küldöttek.

Az egyesítési konferencián megjelent *Apró* Antal elvtárs, a Szakszervezetek Országos Tanácsa főtitkára, aki felszólalt a konferencián. Az értekezlet részletes anyagát január 1-i számunkban közöljük lapunk olvasóival. Most *Apró* elvtárs felszólalását ismertetjük. Bevezetőjében a SZOT nevében üdvözölte az egyesítési konferenciát. Hangsúlyozta, hogy az eddig feldaprózott közlekedési szakszervezetek egyesitése nagyjelentőségű a szakszervezet életében, de nagyjelentőségű abból a szempontból is, hogy

a közlekedés szervezési vezetésének, fejlesztésének szempontjából az új szakszervezet jobban be tudja tölteni feladatát a szocializmus építésében,

a ráháruló feladatok elvégzésében, mint az eddig különálló közlekedési és szállitási szakszervezetek.

Az egységes szakszervezet létrehozása szerves része annak a nagy átszervező munkának, amelyet hazánkban az utóbbi másfél esztendő alatt folytattunk a magyar szakszervezetek átszervezéséért — mondotta. — A közlekedési és szállitási szakszervezetek egyesitésével be is fejeztük az ipari szakszervezetek létrehozását. Az eldaprózott, széttagolt, szakmailag felépitett, szerkezetében is elavult még szakszervezetek helyett, a szocializmus követelményének megfelelő ipari szakszervezeteket hoztunk létre és a mai nappal be is fejeztük a magyar szakszervezeti mozgalom átszervezését.

A szállitási- és közlekedési dolgozók szakszervezetei eredményes munkát végeztek az elmúlt esztendők során, a szocializmus építése, a munkásosztály hatalmának megszilárditása terén. Ezek az eredmények közismertek. Az eldaprózott szakszervezetek azonban ma már nem képesek be őteni az új helyzetnek megfelelően, a nagyobb feladatok elvégzését.

Az ötéves terv a közlekedésre óriási feladatokat hárit.

Ezeket csak egységes erővel és irányitással, a szocializmus követelményének megfelelő egységes, hatalmas közlekedési szakszervezettel tudjuk megvalósitani.

Új feladatok előtt állunk

Apró elvtárs ezután a feladatokról beszélt. — Uj feladatok előtt állunk — mondotta. — Ötéves tervünk első esztendejét most fejeztük be. Az eddigi eredmények azt mutatják, hogy az ipar dönő területén a tervet teljesitettük, túlteljesitettük.

A közlekedés, különösen az őszi csúcsforgalom idején, az év első negyedében is jelentős eredményeket ért el és ez a fogalmazási ág is eleget tett kötelezettségének az ötéves terv idő előtti befejezése érdekében.

A jövőévi terv nagyobb feladatokat ró ránk. Minél nagyobb feladato valósitunk meg, annál jobban épiljük a szocializmust és annál jobban tudunk csattanós választ adni az imperialistáknak.

Az uj szakszervezet egészen másképpen fog szerveze ében is kinézni, mint elődjei, az eldaprózott közlekedési szakszervezetek.

(Folytatás a 2-ik oldalon)

(Folytatás az első oldalról)

Az új szakszervezetet az új alapszabályoknak megfelelően építjük fel.

Nemcsak átszervezték a szakszervezeti mozgalmat, hanem a mai követelményeknek megfelelően új alapokra is helyezték. Meghatározták a szakszervezet helyét, szerepét és munkáját a szocializmus építésében, a szakszervezeti tagok kötelességeit és jogait.

Az új alapszabály különösen kihangsúlyozza, hogy a szakszervezetek vezetéséből a bürokratikus módszereket, a tagság megkérdezése nélküli vezetést ki kell küszöbölni.

Az új alapszabály széles alapokon veszi fel, határozza meg a szakszervezeti demokráciát,

a legszélesebb proletárdemokráciát, s kötelezővé teszi a vezetők beszámoltatását a bizalmiaktól kezdve, egészen a Szakszervezeti Tanács-ig.

E téren az utóbbi időben tettünk lépéseket. A taggyűlések, a termelési értekezletek bevezetése, egy lépés abba az irányba, hogy a

Politikai Bizottság határozatának megfelelően, megjavítsuk a szakszervezeti vezetést, a tömegekkel való kapcsolatot, fejlesszük a szakszervezeti demokráciát, a bírálatot és az önbírálatot,

hogy minél többször felfedjük a termelési munkánkban lévő hiányosságokat, neveljük, tanítsuk a dolgozó tömegeket, hogy ezen az úton, az új alapszabályoknak megfelelően a Párt irálának megfelelően, a szakszervezetek valóban a kommunizmus, a szocializmus építésének iskolái legyenek.

Az egyesülési konferencia, a vezetőség kötelessége ezeket az elveket, határozatokat a gyakorlatban is megvalósítani, hogy az ne maradjon papír, hanem eleven valóság legyen. Hogy felfrissüljön, alakuljon, szerveződjön át a magyar szakszervezeti mozgalom a szocializmus építése követelményeinek megfelelően, s köztük az új szakszervezet is.

Apró elvtárs ezután az ellenség elleni fokozott harcról beszélt. Hangsúlyozta, hogy Pártunk Politikai Bizottsága határozatában kemény bírálatot mondott a szakszervezetekben lévő opportunista szociáldemokrata hagyományok felett és kimondta, hogy a kommunista szakszervezeti vezetőknek kötelességük felvenni a harcot ez ellen az opportunista szociáldemokrata maradványok ellen és ezeket fel kell számolni.

A továbbiakban a szakszervezetek belső szervezeti kérdéseiről, majd a káderkérdésről beszélt. Hangsúlyozta, hogy a szocializmus építése és a nemzetközi helyzet új követelményeket állít elénk. Gyorsabb tempót, nagyobb feladatok elvégzését követeli és ebből a szempontból a káderek kiválasztása, új káderek kinevelése döntően fontos feladat.

Hiányosságok a dolgozókról való gondoskodás terén

— Nemrég a Párt és a kormány úgy határozott, hogy a szakszervezetek vegyék át a társadalombiztosítást — folytatta *Apró* elvtárs. — Ez a feladat nagy felelősséggel jár, hisz nem kevesebbről, mint a dolgozókról van szó. Két hónap alatt két olyan nagy feladatot kaptunk, amelyre másfélmilliárd forintot fordít az állam a jövő esztendőben. Ezeknek a feladatoknak felelősséggel való elvégzése komoly probléma elé állítja a szakszervezetet.

A legtöbb üzemben megalakultak a társadalombiztosítási tanácsok, a munkavédelmi bizottságok. És

azt látjuk, hogy formálisan alakultak meg.

Eljutottunk addig, hogy kiválogatták a kádereket, hogy üléseznek a bizottságok, napirendre tűzik a SZOT utasításait, egyik-másik helyen hozzá is fognak a végrehajtáshoz, de

a társadalombiztosítás terén, különösen a dolgozókról való gondoskodás terén, a mindennapi ügyek elintézésénél, a panaszok meghallgatása és a juttatások kiosztása terén, számos esetben késedelmet tapasztalunk.

Sok panasz érkezik azért is, hogy amióta decentralizálva van a táppénz fizetése, az összegek szétosztása, azóta

a szakszervezeti szervek nem kellő lelkiismeretességgel, a apossággal végzik ezt a munkát.

A szakszervezetek egyik alapvető feladata: a dolgozókról való gondoskodás. Ezért ruházza ezt az új feladatot a Párt, a kormány a szakszervezetekre.

Az egyesült szakszervezet vizsgálja meg a munkáját, nehogy visszaesés következzen be abban. Nagy felelősséggel kell a szakszervezeti vezetésnek ezt a munkát végeznie.

Apró elvtárs ezután a munkavédelem hiányosságait ismertette és kiemelte a szakszervezetek felelősségét a munkavédelem területén. Hangsúlyozta, hogy a munkavédelem szempontjából a szakszervezetek felvilágosító, agitációs munkája egészen elenyésző. Példának hozta fel a közlekedési szektorban uralkodó állapotokat. A szakszervezeteknek fontos feladata megvizsgálni a kérdést és kiküszöbölni a hibákat.

A továbbiakban az üdülésről beszélt, majd a munkaversennyel döntően pedig a sztahánovista mozgalommal foglalkozott. A közlekedési sztahánovisták száma igen alacsony. Számos területen visszaesés van. Nemcsupán a „100.000 kilométeres"-mozgalommal kell törődni, hanem a szovjet tapasztalatok alapján új munkamódszereket kell bevezetni és ki kell terjeszteni a munkaversenyt az anyagtakarékosságra is.

Nagy pazarlás tapasztalható az olaj, benzin, szén, fűtőanyag és villanyáram használatánál.

Fel kell venni a harcot a pazarlás ellen. Ez minden közlekedési alkalmazott kötelessége kell, hogy legyen. Megállapítható hogy a közlekedési dolgozóknál a munkaversenyt nem hatja át a takarékosság.

Apró elvtárs beszéde végén a fegyelem kérdéséről emlékezett meg. Elmondotta, hogy ezen a téren is van valami javulás, de súlyos hibák is vannak. Nem lehet megtűrni, hogy a munkásosztály soraiba az ellenség beférkőzzék. A liberalizmust fel kell számolni. A szocializmus, a munkásosztály hatalmának erősítése érdekében véget kell vetni minden lazaságnak. Az új idő, az új követelmények, az új helyzet megszabja, hogy takarékoskodjunk saját háztartásunk, saját gazdálkodásunk, az egész állam területén. Megszabja azt, hogy az egész munkásosztály többet áldozzon, hogy megvédje eredményeit.

— Meg vagyok győződve arról, — fejezte be felszólalását *Apró* elvtárs —, hogy az új szakszervezet erős, nagy szervezet lesz és a többi szakszervezetekkel együtt elvégzi azokat a feladatokat, amelyeket a Párt elvár ettől a szakszervezettől és a közlekedési és szállítási alkalmazottak tízezreit egyemberként vonultatja fel a szocializmust építő hazánk feladatainak elvégzésére, a Párt és *Rákosi* elvtárs mögé.

A közlekedés- és postaügyi minisztérium költségvetését általánosságban és részleteiben is elfogadta az országgyűlés

Az országgyűlés december 7-én tárgyalta a közlekedés- és postaügyi minisztérium költségvetését. A tárca költségvetését *Hajdú* Rezső elvtárs, előadó ismertette.

Hajdú elvtárs rámutatott, hogy a tárca költségvetése a takarékosság szempontok figyelembevételével készült,

az önköltség csökkentéséért és a bürokrácia kiküszöböléséért.

Elmondotta, hogy a helyi tanácsok költségvetésébe kerültek át a közutak, valamint a vidéki nem vasszerkezeti hidak költségei. Hangsúlyozta, hogy az ötéves tervben a közlekedésre váró feladatok megoldásához nagyjelentőségű az újtípusú káderek képzéséről való gondoskodás.

A közlekedési tárca költségvetéséhez *Gáspár* Sándor elvtárs szólt hozzá a Magyar Dolgozók Pártja megbízásából.

— A magyar népi demokrácia kormánya a romokból, a pusztulásból hívta életre az ország közlekedési hálózatát és berendezéseit — kezdte beszédét. — Ebben a hatalmas építő munkában nem kellett nekünk a függetlenségünket zálogba kívánó Marshall-segély, a kotásainkat létrehoztuk a Szovjetunió önzetlen baráti támogatásával és Pártunk vezetésével, dolgozó népünk erejével, a szocializmusba vetett törhetetlen hittel. Megértette dolgozó népünk, hogy az ő jólétét, kényelmét, felemelkedését szolgálja a közlekedés és nem néhány, kiválásos személy luxusát, egyéni céljait.

A közúti-, vízi-, gépjármű- és légiközlekedés a tárca költségvetésében

A továbbiak során részletesen ismertette az élenjáró szovjet sztahánovista vasutasok példája nyomán a vasutas dolgozók eredményeit. Többek között elmondotta, hogy

a „2000 tonnás"-mozgalom hét és félmillió, az „500 kilométeres"-mozgalom pedig 26 millió forint megtakarítást eredményezett népgazdaságunknak.

A termelt javak egy részének mozgatása a tehergépkocsi forgalomban bonyolódik le — mondotta. — A közhasználati tehergépkocsi állományunk mind számban, mind teherbíró képességben, kereken háromszorosa az 1938. évinek. Az ország területén működő magánautobusz vállalatokat teljes egészében felszámoljuk.

A MÁVAUT a mult év decemberében 289 vonalon tartott fenn járatokat, ez a szám ez év novemberében, különösen a bányász és ipari üzemek szállítására szolgáló járatokkal 375 vonalra szaporodott.

A „Teherfuvar NV" alakításával lépésről-lépésre felszámoltuk a MATEOSZ szervezetet. Ezzel megszűnt a kapitalista teherfuvarozás. túlnyomó része, s ami ma még meg van, az nem számottevő.

A jövő év feladata a gépjárműközlekedés területén is igen komolyak. A személyszállításnál különösen figyelembe kell vennünk az ipari dolgozók, a bányászok, a gépállomások, tanyaközpontok, termelőszövetkezeti csoportok részéről támasztott igényeket.

A közúti villamosközlekedés a belterületi személyszállítási forgalom néikülözhetetlen eszköze. Egyre inkább fokozódnak ezen a területen a nehézségek. Éppen ezért van hatalmas jelentősége az új földalatti vasúthálózat megépítésének. Ugyancsak a dolgozók érdekeit szolgálja a Csepeli Gyorsvasút építése és

egyes vidéki városaink, valamint fővárosunk villamosközlekedésének további javítása, átépítésekkel, aluljárók készítésével, új vonalak kiépítésével, vagy második vágány fektetésével.

A víziszállítások növekedése maga után vonja — folytatta Gáspár elvtárs — kikötőink fejlesztésének szükségességét is.

Fejlődő szocializmusunk a hajózásra is egyre nagyobb feladatokat hárít. Hogy ezeknek megfelelhessünk, a Szovjetunióhoz hasonlóan fejlesztenünk kell a víziszállítási lehetőségeket. Világossá válik ez előttünk, ha csupán a Dunai Vasmű szállítási igényeire utalunk, de iparunk fejlődése mellett gondoskodnunk kell főleg a viziutak mentén fejlődő mezőgazdaságunk fejlődő igényeire is.

A felszabadulás előtti polgári légiforgalommal szemben, melynek belföldi vonalhálózata úgyszólván alig volt és nemzetközi vonalainkat is a hitleri Németország imperialista törekvéseinek szolgálatába állították, — a felszabadulás óta légiforgalmi politikánk a belföldi hálózat szélesítésére törekedett, — és ma már az országnak majdnem minden jelentős ipari kereskedelmi és mezőgazdasági gócpontjának közvetlen összeköttetése van a fővárossal.

A belföldi légiforgalom kifejlesztésén kívül nem mulasztjuk el légi összeköttetéseink kiterjesztését a Szovietunióval és a népi demokráciák államaival.

Meg kell emlékeznünk a közlekedés egyes szektorainak ismertetésével kapcsolatban az idegenforgalom kérdéséről is, amelynek munkáját, az IBUSZ bonyolítja le. A vállalat ezévi teljesítményéből általánosan ismertek az „IBUSZ-üdülővonatok" a Balatonra, Börzsönybe, stb., — ki kell emelnünk a lengyelországi és csehszlovákiai, cserealapon létesített utazásokat, amelyek a népi demokráciák dolgozóit még közelebb hozták egymáshoz.

A nemzetközi szállítmányozást ellátó MASPED, valamint a belföldi szállítmányozást végző BELSPED-vállalatokat népgazdaságunk fejlődésének megfelelően át fogjuk szervezni. Ez év júniusában felállított Szekérfuvarozási Vállalat az átszervezendő BELSPED-del együtt a jövőben a „Szállítmányozási és Fuvarozási Központ" felügyelete alatt fog működni.

Az eredmények mutatják a közlekedés dolgozónak a munkához való új viszonyát — folytatta — és annak átérzését, hogy minden, amit a Magyar Dolgozók Pártja útmutatásával, a hatalmas Szovjetunió példája nyomán és segítségével, népi demokráciánk megbízása folytán cselekednek, a saját javukat, a dolgozó nép érdekeit, a békét szolgálják.

Azok az eredmények, melyeket a közlekedés dolgozói felmutatnak az osztályharc kiéleződése közben, állandó és nehéz harcok árán születtek meg, amelyeket az imperialisták belső ügynökeivel, a jobboldali szocialdemokratákkal és a klerikális reakcióval kellett megvívnunk. Éppen ezért ön udatos dolgozóink egy emberként, éberen vigyázzanak eredményeinkre és fokozzák belső és külső ellenségeinkkel a harcot. Amikor ezekről beszélünk itt,

kötelességemnek tartom, hogy az országgyűlés előtt a szállítási és közlekedési munka hőseinek őszinte köszönetemet fejezzem ki.

Gáspár Sándor elvtárs ezután a költségvetést a Párt és a maga nevében elfogadta.

Utána az országgyűlés a közlekedés- és postaügyi minisztérium költségvetését általánosságban és részleteiben is elfogadta.

EREDMÉNYEK ÉS HIBÁK A SZÁLLÍTÓMUNKÁS-NORMÁK BEVEZETÉSÉNÉL

Az alapbér- és norma-bevezetéssel kapcsolatban tartott értekezleteken a dolgozók nagy többsége megértette a normarendezés fontosságát, s ezért a hozzászólások általában jók voltak. A normarendezés mindenütt, vidéken is, nagy érdeklődést váltott ki a szállítóiparban foglalkoztatott dolgozók körében. Ahol jó volt az előkészítés, nem adódtak félreértések.

Jó előkészítőmunkáért külön ki kell emelnünk a *BELSPED feladási osztályát*, ahol *Gantner* elvtárs végzett körültekintő és mindenre kiterjedő jó munkát.

A *BELSPED általános szállítmányozási osztályánál* ezzel szemben hiányos volt a norma-bevezetéssel foglalkozó értekezlet előkészítése. A dolgozókkal nem ismertették csoportonként külön-külön az új normát szakszerűen s így

az összevont gyűlésen egyes demagóg felszólások helyes irányba terelték a vitát.

Az alapbéremeléssel kapcsolatos normarendezés első általános kiértékelése a *BELSPED*-nél azt mutatja, hogy az új norma, kisebb hibáktól eltekintve, bevált.

A gépszállításnál pl.: „Az újonnan bevezetett norma a dolgozók között megnyugvást hozott. A teljesítményátlagok 120 és 140 százalék között vannak."

„A Kassza-szállítóniunkásaink munkateljesítményének fokozása nagy tempóban megnőtt, olyan munkáknál, ahol azelőtt este 9—10 óráig is dolgoztak, ma már a munka rendes időben befejeződik."

A bútorszállítási részlegnél *„vállalatunk dolgozói legkevésbbé értették meg a normarendezés jelentőségét. Az értekezlet alkalmával több demagóg felszólalás hangzott el a normarendezés ellen. Pl. Lénárt József normarendezés helyett béremelést kért." Koln* László és *Földesi* László hasonló módon szólaltak fel.

Azonban már *„az első napokban bebizonyosodott, hogy az új szempontok szerint megállapított norma teljesíthető. Első nap az átlag 98 százalék volt, december 5-én 102 százalék, 6-án 121 százalék az átlag. Bár volt visszaesés is, a teljesítményátlag 100 százalék felett mozog."*

„A leadási részlegnél a munka rendesen folyik, komoly panasz nem fordult elő és a dolgozók igyekeznek új normájukat túlteljesíteni, ezzel keresetüket fokozni. A darabáruszállításnál teljes kiértékelés nincsen. A kiragadott példák azt bizonyítják, hogy az új normát elérik, van túlteljesítés is. A vagonáru szállításoknál a kiragadott példák a norma teljesítéséről tesznek bizonyságot."

A feladási osztálynál „már december 4-én, az első napon, a normát 50 fizikai dolgozó közül 25 túlteljesítette. A túlteljesítők száma naponként változó, de általában emelkedő tendenciát mutat. December 11-én 29-en teljesítették túl a normát. Az átlagszámítások szerint az eddig felmérhető időben az egylovas kocsik átlagos teljesítménye 124 százalék, a kétlovasoké 106 százalék, a tehergépkocsié pedig 108 százalék."

A feladási osztály fizikai dolgozói a december 11-én megtartott normaértekezletükön kifogásolták, hogy a *SZEFU* kocsik nagyrésze későn érkezik a kijelölt helyre. Ezenkívül a tuvarozómunkások nagyrésze nem segíti őket úgy, mint ahogy azt a kollektív szerződés meghatározza. A feladási dolgozói éppen ezért — hogy a hibák minél előbb kiküszöbölessenek — versenyre hívták ki a SZEFU dolgozóit. A verseny már meg is kezdődött.

A bizalmiak szerepe a norma bevezetésében

A MASPED-nál a normarendezés értekezletének a hangulata jó volt. Bár sokan tartózkodtak a felszólalástól, lelkes felszólalások történtek és ez jó irányt adott az értekezletnek. Több dolgozó felajánlotta, hogy *Sztálin* elvtárs születésnapjára jelentősen túlteljesítik az új normájukat.

Igy általánosságban megállapíthatjuk, hogy akadályok a norma-bevezetésnél legirikább ott adódtak, ahol laza volt régebben a norma. Az öntudatos bizalmiak azonban ezeken a helyeken jó felvilágosító munkával meggyőzték a dolgozókat arról, hogy népgazdaságunk érdeke és ötéves tervünk sikeres megvalósítása szempontjából fontos a norma bevezetés, az igazságos szocialista bérezés megvalósítása. Ez a bérezés érdekelté teszi a dolgozókat a termelésben, úgy, hogy mindenki a teljesítménye után kapja a fizetést, s emelkedő teljesítménye arányában többet kereshet.

Persze, a bizalmiaknak maguknak is tájékozottaknak kellett lenni, csak így végezhettek jó felvilágosító munkát. Hogy ez minden esetben nem volt így, az kitűnik a bizalmiak jelentéséből.

Csikós János bizalmi pl. azt írja a MASPED VI-os raktárából: *„A mai normabizottsági értekezlet után, amikor közelebbről megismertük a normarendezés jelentőségét és azt ugyanúgy a dolgozók elé vittük, egészen más arckifejezéseket láttunk. Addig, amíg saját magunk sem ismertük a régi és új norma közötti különbséget, nem tudtunk jó felvilágosító munkát végezni."*

Szeles szaktárs, bizalmi, a MASPED XVIII-as raktárából írja: *„A raktár dolgozói a normarendezéssel kapcsolatban felvetették, hogy megcsappant a raktár forgalma. En megnyugtattam a dolgozókat, hogy ez nem állandó jellegű, mert az áru csökkenéséhez nagyban hozzájárul, hogy a raktár tatarozás alatt van. Pár héten belül kész lesz ez a munka és az árut ismét zavartalanul át lehet venni."*

Szijgyártó szaktárs, bizalmi, a MASPED XIX-es raktár dolgozóinak hangulatáról írja: *„A XIX. raktár dolgozói a normával kapcsolatban még mindig bizonytalanul viselkednek. De én megmagyarázlam, hogy az nem rosszabb, mint a régi, csak meg kell ismerni."*

A Középmagyarországi Közraktáraknál a termelési értekezlet és a norma bevezetés ismertetésének előkészítését megnehezítette, hogy a felső szervektől nem kapták meg kellő időben a szükséges tájékoztatót.

Ennek ellenére a Középmagyarországi Közraktáraknál már az első napokban 100—116 százalékra teljesítették a dolgozók a normát. Békéscsabán pedig 113—117 százalékig.

Hajósaink a széncsata sikeréért

A Balatoni Hajózási Vállalat dolgozói *Rákosi* Mátyás elvtárs felhívása nyomán, tettrekészen felajánlásokkal harcba szálltak a széntakarékosságért. Pl. a bajai átkelés dolgozói a téli tüzelő normájukból 8 mm szenet ajánlottak fel, mint üzemanyagcsökkentést. Ugyanígy hajóikon a *„Rákosi Mátyás"* gőzös, a *„Május Elseje"* gőzös s a többi gőzhajókon is, mindenütt megindult a harc a minél nagyobb szénmegtakarítás érdekében.

Dolgozóink versenyvállalásaikban 5 százalékos megtakarítást vállaltak.

A brigádmozgalomban nagy fontosságot tulajdonítanak az önköltségcsökkentésnek. Dolgozóink megértették a Párt és *Rákosi* elvtárs felhívását és ennek érdekében rendszeres értekezleteket tartanak azért, hogy a tüzelés-technika több formáját az üzemben együttesen kipróbálják és a legjobb módszer szerint tüzeljenek.

Nagy eredményeket érnek el az iszapszénnel való tüzelés bevezetésével.

Egyesek már alig eltérő mennyiséggel tüzelnek többet, mint a jobb minőségű szénből.

Igy az önköltségcsökkentés terén szép eredményeket tudunk felmutatni, ami hozzájárul a bányászaink, üzemeink széncsatájának megnyeréséhez. Elősegíti gazdasági helyzetünk megszilárdítását, országunknak szocialista országgá való felépítését. Hozzájárul ahhoz a hatalmas harchoz is, melyet az imperialista háborús uszítók ellen a világ harcoló emberiségével, a Szovjetunióval az élen a hatalmas béketáborral egyetemben mi, jó munkánkkal vívunk a béke megvédéséért.

Szabó Kis Béla.

ÉLJEN A BÉKE ERŐS TÁMASZA, A GYŐZELMES SZOCIALIZMUS ORSZÁGA, A SZOVJETUNIÓ ÉS NAGY VEZÉRE: SZTÁLIN!

A Szakszervezetek Országos Tanácsának IV. teljes ülése tárgyalta és elfogadta a szakszervezetek új alapszabályát

December 2-án ült össze a SZOT IV. teljes ülése.

Az ülés fő előadója Apró Antal elvtárs volt. Elmondotta, hogy azért jöttek össze, hogy megtárgyalják a szakszervezeti munka soron évő feladatait, Pártunk Politikai Bizottságának a szakszervezetek munkájával kapcsolatos határozatának végrehajtását és hogy megvitassák, határozattá emeljék a szakszervezetek új alapszabályait, amelyek kifejezésre juttatják azt a változást, amely a magyar szakszervezeti mozgalomban az utóbbi két év alatt végbement.

— Fejlődésünk, a munkásosztály hatalmának megerősödése kifejezésre jut az új alapszabályban is — folytatta —, mert szerkezetében, célkitűzéseiben új alapokra helyezi a magyar szakszervezeti mozgalmat és megjelöli feladatait a szocializmus építésében.

Apró elvtárs beszéde további során népgazdaságunk fejlődéséről beszélt és hangsúlyozta, hogy a népgazdaság további fejlesztése terén komoly feladatok hárulnak a szakszervezetekre.

Pártunk Politikai Bizottságának a szakszervezeti munka kérdéseiről hozott határozata óta van bizonyos javulás a szakszervezetek munkájában.

Ez megmutatkozott a darabbér bevezetésénél a normarendezésnél, a békekölcsönjegyzés és a tanácsválasztás idején. De még messze vagyunk attól — mondotta —, hogy alapvető fordulatról beszélhetnénk.

Ezután sorra vette a legfontosabb feladatokat a termelés, a munkaverseny területén az eredményeket és a hibákat. Rámutatott többek között arra, hogy a szakszervezetek nem segítik megfelelően a Sztahánov-mozgalmat a kohászat, a gépgyártás, a vasút és az építőipar területén. Nem kapcsolják be a mozgalomba a műszaki értelmiségieket, nem szélesítik tömegmozgalommá. A jövőben jobban kell alkalmaznunk a szovjet sztahánovisták tapasztalatait.

— A szocialista verseny továbbfejlesztése terén nincs szükség újabb határozatokra. Az eddigi párthatározatok világosan megjelölték a feladatokat.

A szakszervezeteknek le kell vonniuk a tanulságot a munkaverseny, a Sztahánov-mozgalom terén elkövetett hibákból.

Feladatunk, hogy érvényt szerezzünk a meglévő párt- és SZOT határozatoknak és a dolgozók állandó nevelésével biztosítsuk azok megvalósulását.

Utána a bánya- és építőipar dolgozóinak feladatait ismertette. — Pártunk határozata alapján az ifjúság tízezreit kell mozgósítani — folytatta —, az új szocialista város megépítésére és gondos figyelemmel és

lelkiismeretesen kell dolgozni mindazoknak az üzemeknek, amelyek közreműködnek a Vasmű építésénél, mint a vasipari üzemek, vagy a vasút dolgozói. Ezek között az üzemek között külön versenyt kell szervezni a Dunai Vasmű ellátására,

hogy a dolgozók érezzék azt a nagy felelősséget, ami hazánk legnagyobb alkotásának megépítésével hárul rájuk.

A termelés kérdései után Apró elvtárs a szakszervezetek másik fontos munkaterületéről, a társadalombiztosításról, a dolgozók üdültetéséről és a munkavédelem megszervezésének kérdéseiről beszélt.

Elmondotta, hogy a SZOT elnöksége örömmel üdvözölte a társadalombiztosítás átvételére vonatkozó rendeletet. Azok a dolgozók, akik társaik bizalmából bekapcsolódnak a társadalombiztosítás ügyének intézésébe, megtanulják hogyan kell a munkásosztály egészségvédelmével foglalkozni és a rendelkezésükre bocsátott összegekkel megfelelően gazdálkodni. A SZOT elnöksége kidolgozta a Szakszervezeti Társadalombiztosítási Központ és az Üzemi Társadalombiztosítási Tanácsok működési szabályzatát, valamint a társadalombiztosítási bizottságokra vonatkozó határozatot.

— Meg kell azonban állapítanunk, hogy egyes szakszervezetek a határozat ellenére, nem fordítanak kellő gondot a társadalombiztosítás intézésére.

A minisztertanács határozata a szakszervezetekre bízta a balesetelhárítás ellenőrzését is. A tíz legnagyobb szakszervezetben már megkezdték az üzemi munkavédelmi bizottságok kiépítését.

Az üdültetés kérdéseiről szólva, Apró elvtárs rámutatott arra, hogy jelentősen megnövekedett az üdülők, közöttük a fizikai dolgozó üdülők száma. Bejelentette hogy a jövő évben a SZOT

két és félmillió forintot fordít az üdülők fejlesztésére. A gyermekek és ifjak üdültetését is a SZOT veszi át.

Parádon 350 férőhelyes minta-gyermeküdülőtábort létesítenek.

A továbbiakban Apró elvtárs a szakszervezetek kulturális nevelőmunkájával, oktatási és káderfeladataival foglalkozott. Ezzel kapcsolatban többek között elmondotta, hogy különféle iskolákat nyitottak, amivel a szakszervezeti kérdések tanítását szakosították. Hangsúlyozta, hogy bár a hallgatókban megvan a készség a tanulásra és örömmel tanulmányozzák a szakszervezeti munka kérdéseit, azt látjuk, hogy

a szakszervezeti központok és főtitkárok egész sora lebecsüli a káderoktatás jelentőségét.

A Politikai Bizottság határozata feladatként jelölte meg számunkra a dolgozók kulturális színvonalának emelését. Az elmúlt hónapban 140 kultúrotthont indítottunk be. Mind jobban kibontakozott **kultúrforradalmunk magával ragadja a tömegeket.** Kultúraktíváink száma több mint tízezerre növekedett.

Az új alapszabályt, amely meghatározza a szakszervezetek egész tevékenységét — minden szakszervezeti tagnak ismernie kell

Beszéde befejező részében Apró elvtárs a szakszervezetek új alapszabályával foglalkozott. Erre — mint mondotta — két évvel ezelőtt, a XVII. kongresszus adott felhatalmazást. Most a SZOT negyedik ülése elé terjesztik az elkészült alapszabálytervezetet, melyet a szakszervezeti központok és az üzemi bizottságok már megtárgyaltak.

Az alapszabályt minden szakszervezeti tagnak meg kell ismerni

— mondotta Apró elvtárs. — Ez az új tagsági könyvekben benne lesz és éppen ezért fontosnak tartottuk az alapszabályba a Magyar Népköztársaság Alkotmányának egyes pontjait bevenni, illetve idézni a demokratikus jogokat, a szólásszabadságot, sajtószabadságot, a gyülekezési és egyesülési jogot, a munkához való jogot és azt, hogy népköztársaságunk hogyan védi a dolgozók egészségét, hogyan biztosítja az egyenlő munkáért, egyenlő bért.

Főfeladat: a tagságot mozgósítani a szocializmus építésére

— A magyar szakszervezetek munkásosztályunk legnagyobb tömegszervezetei és a szocializmus építésében elfoglalt szerepüknél fogva, kötelesek a dolgozók széles tömegeit mozgósítani népköztársaságunk állandó erősítésére.

— A magyar szakszervezetek munkájukat országunk irányító ereje, győzelmeink szervezője, a Magyar Dolgozók Pártja vezetésével végzik és

a dolgozókat a Párt köré tömörítik a szocializmus felépítésének meggyorsítása érdekében.

A szakszervezetek feladata, hogy mint a nevelés, a vezetés és a gazdálkodás iskolái szocialista hazafiságra, a szocialista tulajdon védelmére, munkafegyelemre neveljék a dolgozókat, szívós harcot folytassanak minden külső és belső ellenséggel szemben. A szakszervezetek erősítik a munkás-paraszt szövetséget, hűek a hatalmas Szovjetunióhoz, hűek a proletárnemzetköziséghez.

Az alapszabálytervezet főbb alapelemeit meghatározni a szakszervezetek tevékenységét, a tagok jogait és kötelességeit, a szakszervezetek szervezeti felépítését s a vezetőszervek munkáját. Ugyanakkor röviden megjelöli a szakszervezetek feladatait a gazdasági és pénzügyi kérdések területén.

Az alapszabály első fejezete világosan megmondja, hogy a főfeladat a sokszázezres szakszervezeti tagságot mozgósítani a szocializmus építésére, bevonni az aktív társadalmi munkába. Legfontosabb feladat

fejleszteni a szocialista versenyt, a Sztahánov-mozgalmat, elősegíteni az önköltség csökkentését.

A szakszervezeteknek alapvető feladata a dolgozókról való gondoskodás, szakmai ismereteik fejlesztése, jóléttük emelése. A dolgozók kulturális színvonalának emelésére iskolákat tartanak fenn, kultúrotthonokat szerveznek, sportegyesületeket hoznak létre.

Az alapszabály második fejezete a legmesszebbmenő demokratikus jogokat biztosítja a szakszervezeti tagság számára. Ilyen jogaik csak olyan országban lehetnek a szakszervezeti tagoknak, ahol a munkásosztály van hatalmon, ahol proletárdiktatúra van. Ugyancsak a II. fejezet pontosan meghatározza a szakszervezeti tagok kötelességeit is. Fel kell számolni azt a régi szociáldemokrata tradíciót, hogy a tagoknak csak jogaik vannak. Meg kell határoznunk a kötelességeiket is, mint ahogy Alkotmányunk is lefekteti polgárainak kötelességeit. A szakszervezeti tagság harcoljon a termelés fokozásáért, a szocialista tulajdon védelméért, a terv teljesítéséért, szilárd népgazdaságunkért. Emellett állandóan tanuljanak, politikailag és szakmailag is képezzék magukat.

Megvalósítjuk a legteljesebb szakszervezeti demokráciát

A magyar szakszervezetek átszervezésénél a szovjet szakszervezetek szervezeti felépítését követtük. Már az átszervezés idején is,

a demokratikus centralizmus alapelvén épülnek fel

a legkisebb szakszervezeti egységtől a szakszervezeti központokig, illetve a Szakszervezeti Tanácsig. Ez a szervezeti felépítés jelentős mértékben hozzájárul ahhoz, hogy mi is megvalósítsuk Pártunk és *Rákosi* elvtárs útmutatását a szakszervezetekben, a legteljesebb belső demokráciát, ugyanakkor biztosítsuk a vezetőszervek rendszeres beszámolóját, a tagság által való ellenőrzését, a szakszervezetek és a tömegek kapcsolatának erősítését, amely sajnos, ma még elég gyenge lábon áll.

A széleskörű demokrácia, jelölés, választás, beszámoló taggyűlések, bírálat és önbírálat gyakorlása, mind-mind éles fegyver a demokrácia fejlesztésében, a szakszervezeti mozgalomban.

A magyar szakszervezetek új szervezeti felépítése megfelel az ipar szervezeti felépítésének, egy üzem dolgozói egy szakszervezethez tartoznak. A szakmai elaprózottság megszűnt a szindikalista felfogásnak, a szociáldemokrata hagyományoknak, a Párt lebecsülésének s a szakszervezet túlbecsülésének.

Az alapszabály végül meghatározza az Országos Tanács munkáját, amely 121 tagból áll és félévenként ülésezik. A SZOT vezetőszerve a Szakszervezetek Országos Tanácsának ülései között a SZOT elnöksége. Az egyes szakmákat is mindenütt elnökségek vezetik. Az összes választott vezetőszervek mellett létrehozzuk az ellenőrző bizottságokat, melyek feladata a SZOT, a szakszervezeti központok és üzemi szervezetek gazdálkodását ellenőrizni. Az EB nem alárendelt szerve a központi vezetőségnek, hanem azok munkáját ellenőrzi. Az ellenőrző bizottságok feladatait egyébként külön határozatban fogjuk részletesen megjelölni. Ugyancsak külön szabályozzuk a fegyelmi bizottságok működését is.

Az új alapszabály tág lehetőséget biztosít arra, hogy a választott szervek közül a

legszélesebb mértékben bevonjunk társadalmi aktivákat

a szakszervezetek munkájába.

Befejezésül szeretnék még pár szót szólni — mondotta *Apró* elvtárs — a ma érvényben lévő alapszabályokról. Ezek 1945-ben készültek, sok félreértést, zavart idéznek elő és komoly politikai hibák is következtek belőlük. Zavaros, félreérthető fogalmazásuk helytelenül állítja be a Párt szerepét, lebecsüli a politikai munkát.

— Az egységes alapszabályt a szovjet szakszervezetek tapasztalata alapján készítettük el. Az új alapszabály szellemének megfelelően, átdolgoztuk az üzemi bizottságok működésére vonatkozó szabályzatot is, de ezzel a munkával még nem készültünk el végleges en. Mindenesetre meg kell, hogy mondjam, hogy a jelenleg mentesített ÜB-tagok száma túl magas és arra vesszük az irányt, hogy a függetlenítettek létszámánál csökkenés álljon be.

— Vázoltam a szakszervezetek előtt álló feladatokat — fejezte be beszédét *Apró* elvtárs. — A tanácsülés elé terjesztett alapszabálytervezet és mindaz, amit ezzel kapcsolatban mondottam, újabb lépés abban az irányban, hogy

Pártunk Politikai Bizottságának határozata nyomán tovább javítsuk a szakszervezetek munkáját.

A szakszervezeti választásokat Pártunk kongresszusa után tartjuk meg. Azt akarjuk, hogy az új választással a dolgozók legjobbjai kerüljenek a szakszervezetek vezető szerveibe és az alapszabályban lefektetett elveket a gyakorlatban akarjuk megvalósítani. Csak így lesznek képesek a szakszervezetek arra, hogy a szocializmus építése új, nagy problémáinak megoldásában hű segítői lehessenek a munkásosztály élcsapatának, nagy Pártunknak és szeretett vezérünknek, *Rákosi* Mátyás elvtársnak.

Ezután felkérte *Apró* elvtárs az Országos Tanácsot, hogy fogadja el a beterjesztett határozati javaslatot, tegye kötelező erejűvé, mondja ki a szakszervezeti választások megtartásának szükségességét az új alapszabályok értelmében és adjon felhatalmazást az Országos Tanács az elnökségnek arra, hogy ezeket a választásokat előkészítse és levezesse.

Apró elvtárs referátumához ezután megkezdődtek a hozzászólások. *Láncos* János elvtárs az alapszabállyal kapcsolatban ismertette a beérkezett módosító javaslatokat, majd közölte, hogy a szakszervezetek alapszabályának teljes szövegét brosúrában megjelentetik. Állandó tananyagként belekerül az oktatásba és rendszeresen felhasználják a sajtó- és agitációs munkában is.

Az ülés ezután, *Apró* Antal elvtárs válaszadása végén, a javasolt módosításokkal elfogadta a szakszervezetek új alapszabályát, majd határozatot hozott a szakszervezeti munka feladatairól.

SZTÁLIN: „Mi a béke mellett vagyunk és megvédjük a béke ügyét!"

A SZOT IV. ülésének határozata a Békevilágkongresszussal kapcsolatban

A SZOT IV. teljes ülése teljes mértékben magáévá teszi a Béke Hívei II. Világkongresszusának a béke biztosításáról szóló határozatait és teljesen üdvözli az országgyűlésnek a Béke Hívei II. Világkongresszusával kapcsolatos határozatát.

A SZOT szükségesnek tartja békevédelmi törvény kidolgozását, alkalmazását a háborús uszítások és provokációk ellen folyó harcban. Népi demokratikus országunk a szocializmus építésével, a dolgozó nép hatalmának megerősítésével, néphadseregünk erősítésével, a nemzetközi proletárszolidaritás, a népek közötti barátság szellemében küzd a béketábor arcvonalán, melynek a Szovjetunió és annak bölcs vezére, *Sztálin* elvtárs vezet. Országunk határain az immár nyíltan az amerikai monopoltőke szolgálatában álló *Tito* fasiszta-klikk a háborús veszedelem egyik tűzfészkét jelenti. Az amerikai monopoltőke azért támogatja *Titót*, mert — mint azt *Truman* nyíltan bevallotta — a háborús uszítás „stratégiai tartalékának" tekinti. Annál fontosabb, hogy minden dolgozó ember, hazánk minden polgára tudatában legyen annak a nagy felelősségének, amelyet a béke ügye iránt visel. Dolgozó népünk bölcs és szeretett vezére, *Rákosi* elvtárs rámutatott arra az összefüggésre, amely minden dolgozó apró, mindennapi munkája és a nagy nemzetközi kérdések, a béke védelme között fennáll. Legyen minden dolgozó tudatában ennek az összefüggésnek, értse meg minden dolgozó ember, férfi és nő, öreg és fiatal egyaránt, hogy a legszentebb ügynek, a békének hathatós védelme az ő kötelességteljesítésétől a munka frontján, a munkafegyelem megerősítésétől, a szocialista terv végrehajtásától is függ. Értse meg, hogy az ő munkájától is függ, milyen mértékben válik hazánk egyre erősebb bástyává a béke frontján.

Erősítsük a béketanácsok munkáját minden üzemben, minden városban, a falun.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa — magáévá téve a Béke Hívei II. Világkongresszusának határozatát — követeli:

1. az atomfegyver és minden tömegpusztításra alkalmas bakteriológiai, vagy más hadieszköz feltétlen betiltását és, hogy háborús bűnösöknek minősítsék azokat, akik először alkalmaznak ilyen fegyvereket,

2. hogy az ENSZ — alapokmányának megfelelően — a béke védelme érdekében haladéktalanul beszüntesse a koreai nép elleni példátlan provokációs hadjáratot, amelyet az amerikai monopolтőke ügynöke, a koreai nép hóhéra: MacArthur vezet,

3. a varsói határozatok értelmében a lefegyverzést és a hadianyagok gyártásának korlátozását,

4. hogy a nagyhatalmak tanácskozása oldja meg a Németországgal és Japánnal kötendő békeszerződések kérdéseit, azzal a feltétellel, hogy a fasizmus minden maradványát, az agresszív militarizmus minden maradványát ez országokban felszámolják,

5. mindennemű háborús hírverés betiltását az egész világon és olyan törvények hozását minden országban, amely a háborús hírverést büntetendő cselekménnyé minősíti.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa 1.700.000 szervezett dolgozó nevében szolidaritását fejezi ki a kapitalista országok kenyérért, békéért harcoló millióival, minden erejével támogatja a Szakszervezeti Világszövetséget és annak soraiban minden eszközzel erősíti a szakszervezetek osztályharcos egységéért folyó harcot az egész világon.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa 1.700.000 szervezett dolgozó nevében lelkes üdvözletét küldi a Magyar Dolgozók Pártjának, dolgozó népünk szeretett vezérének, nagy tanítójának, *Rákosi* Mátyás elvtársnak, a békéért folyó harc vezetőjének és hálás szeretettel köszönti a béke őrét, a nagy Szovjetuniót, a békéért folyó harc lángeszű vezérét, *Sztálin* elvtársat!

Szakszervezetek Országos Tanácsa

A dolgozók érdeke követeli — javítsuk meg munkánkat a társadalombiztosítás területén

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának nagyjelentőségű rendeletét, melyszerint október 1-től kezdődőleg a társadalombiztosítási feladatokat a szakszervezetekbe tömörült dolgozók — maguk a biztosítottak látják el, lelkes örömmel fogadták mindenütt a dolgozók az üzemekben. Ezt tapasztaltuk a közlekedéshez és szállításhoz tartozó üzemeknél is.

Minden üzemben a rendeletet megelőző időben is működtek szociálpolitikai bizottságok és jelentős számú aktivahálózat volt kiépítve, mely aktivahálózatok a szociálpolitikai feladatokat látták el. Az a tény, hogy a társadalombiztosítás átvételével kapcsolatban a feladatok lényegesen kibővültek, szükségessé tette azt, hogy az üzemi bizottságok az aktivahálózatot számszerűleg kiszélesítsék és minőségi szempontból kijavítsák.

Ezt az előkészítő munkát legtöbb üzemben az üzemi bizottságok hiánytalanul el is végezték, még mielőtt a társadalombiztosítási tanácsok létrehozására került volna a sor. Kb. 85 hozzánk tartozó üzemben hoztunk létre társadalombiztosítási tanácsokat és a többi üzemben, ahol a dolgozók létszáma nem haladta meg a száz főt, társadalombiztosítási bizottságokká alakítottuk át az eddigi szociálpolitikai bizottságokat.

A társadalombiztosítási tanácsok ünnepélyes keretek között való letrehozása számtalan üzemben bebizonyította azt, hogy melyek voltak azok az üzemi bizottságok, amelyek látták a kibővült feladatok komolyságát és azt a tényt, hogy az eddigi munkamódszeren, melyszerint legtöbb ÜB-titkár és az ÜB tagjai a szociálpolitikai munkát reszortfeladatként kezelték, feltétlenül változtatni kell.

Már hónapok óta foglalkozott Központunk szociálpolitikai osztálya (most: társadalombiztosítási osztály) azzal, hogy az üzemi bizottságok titkárai a szociálpolitikai munkát kapcsolják összse szorosan a többi reszortok munkájával, lássák meg azt, hogy a jó irányban vitt szociálpolitikai munka nagymértékben javítja a szocialista munkafegyelmet és segíti az üzem termelésének, termelékenységének emelését.

A kibővült feladatok szükségessé tették, hogy szakszervezetünk központjában az ÜB titkárai, valamint a társadalombiztosítási tanácsok felelőse részvételével háromnapos tanfolyamot rendezzünk a SZOT útmutatásai szerint. Ez a háromnapos tanfolyam nagy segítséget nyujt az ÜB titkárok és társadalombiztosítási tanácsok munkájának megjavításához, illetve hiánytalan elvégzéséhez.

De ahhoz, hogy azt a megtisztelő feladatot, mellyel Pártunk irányvonalának megfelelően, a Szovjetunió tapasztalatainak átvételével a kormányrendelet szerint a szakszervezeti funkcionáriusokat érte, hiánytalanul el is végezzék, ennél jóval többre van szükség.

A szociálpolitikai felelősök vegyék komolyabban feladatukat

Először is azt kell minden ÜB-titkárnak és tanácselnöknek célul kitűznie, hogy a feladatának minden apró részletével alaposan megismerkedjék. Ehhez pedig az kell, hogy minden lehetőséget megragadjon ahhoz, hogy tovább képezze magát, mert ehhez nem elegendők a háromnapos tanfolyamon szerzett ismeretek. Rendszeresen olvasnia kell a szaklapokban megjelent társadalombiztosítási feladatokra vonatkozó közleményeket, valamint a SZOT által kiadott társadalombiztosítási és munkavédelmi folyóiratot, mely minden esetben a legaktívabb problémákkal foglalkozik és egyben útmutatást ad a társadalombiztosítási tanácsok munkájához. Csak így képes a feladatok elvégzésére bevont széles aktivahálózatot nevelni és konkrét feladatokkal ellátni.

A tanácsok létrehozása óta szakszervezetünk központjában eddig két értekezletet tartottunk a társadalombiztosítási tanácsok elnökei részvételével. Ezeken az értekezleteken éppúgy, mint az ezeket megelőző

szociálpolitikai felelősök részére tartott értekezleteken általában azt kell tapasztalnunk, hogy nem a felelősök jönnek el az értekezletre, hanem helyettest küldenek, de még a helyettes is minden értekezleten változik.

Az ilyen funkcionáriusok nem veszik komolyan feladatukat, s így adódik legtöbbször az a helyzet, hogy maga a funkcionárius, a társadalombiztosítási felelős egészen tájékozatlan a feladatát illetően.

A jövőben az eddiginél sokkal jobban fogjuk ellenőrizni, hogy kik azok, akik állandóan helyettest küldenek arra az értekezletre, ahol az iránymutatást kapják, ahol a feladatokat határozzuk meg részükre.

A társadalombiztosítás átvételével kapcsolatos feladatok nagyrésze az üzemekben bonyolódik le. Széles aktivahálózat bevonása, minden biztosított közreműködése és segítsége, ez a széles népi ellenőrzés, kezdeményezés fogja biztosítani a döntő javulást a társadalombiztosítási munkákban.

Üzemeink legtöbb üzemi bizottsága azzal, hogy a társadalombiztosítási tanácsok ünnepélyes létrehozását úgy készítette elő és olyan propagandát fejtett ki, hogy a dolgozók érdeklődéssel várták a tanácsok létrehozását, bebizonyították, hogy átérzik a felelősséget, amely ezzel kapcsolatban ránk, szakszervezeti funkcionáriusokra hárul.

A *Teherautójavító Vállalatnál* és a *Baross-* és *Zugló p-u-on* alapos gondossággal szervezték meg az alakuló értekezletet és az a tény, hogy az ÜB titkár és a társadalombiztosítási tanács elnöke foglalkozott az aktivákkal, megmutatkozott a jó előkészítésben, az aktivák hozzászólásaiban. A *Baross-pályaudvaron* a társadalombiztosítási tanács létrehozásakor *Kárpáti* Mihály beléglátogató aktíva összehasonlítást tett a helyi tanácsok és a társadalombiztosítási tanácsok működésében. Kifejtette, hogy amíg a helyi tanácsok választásával közvetlen a dolgozók vették át a közügyek intézését, ugyanúgy a társadalombiztosítási tanácsok létrehozása azt jelenti, hogy a társadalombiztosítási feladatokat is közvetlen a dolgozók látják el.

Az ügyek intézését közelebb visszük a dolgozókhoz

Ugyanez mutatkozott meg az *Állami Autóműszaki Intézetnél* és még egypár üzemnél is. Ezeken a helyeken a tanácsok létrehozása után azonnal hozzá is fogtak a tervszerű munka kiépítéséhez. Általában a tanácsok létrehozása óta eltelt időben végzett munkájukkal bebizonyították, hogy további szép eredményeket fognak elérni.

Nem így történt ez az *Autotaxi Vállalatnál*, ahol másodrendű kérdésként kezelte az ÜB a társadalombiztosítási tanácsok létrehozását. Nem ismertették a dolgozókkal kellőképpen, hogy mit jelent a biztosítottakra nézve a társadalombiztosítás igazgatásának átvétele. Magában az ünnepélyesnek szánt előkészítésnél is nagy felületességek mutatkoztak.

Ugyanígy volt a *Teherautófuvarozási Vállalat* Dózsa György-úti központjában és a *Teherfuvar* köztelekutcai telephelyén. Ezeken a helyeken nem beszélték át alapos gondossággal, hogy kiket javasolnak az ideiglenes társadalombiztosítási tanácsok tagjai sorába.

A köztelekutcai telephelyen már a tanács *„ünnepélyes"* létrehozása után jött felszínre, hogy

a pártszervezettel egyáltalában nem beszélték meg, hogy kiket jelölnek a tanácsba

és mint ahogy később ki is derült, a kilenc tanácstag között öt irodai dolgozó volt bejelölve. Megjegyezendő, hogy az irodai dolgozók létszáma a telephelyen 25 fő, a fizikai dolgozók létszáma pedig 314 fő.

Összefoglalva, bizunk abban, hogy azokon a helyeken, ahol az üzemi bizottságok még nem látták a feladat komolyságát, az eddiginél sokkal komolyabban látnak neki munkájuknak és követik azoknak a példáját, akik azt tervszerűen, következetesen, Pártunk iránymutatásának megfelelően, öntudatos szakszervezeti funkcionáriusokhoz méltóan viszik.

Ahhoz, hogy az üzemi bizottságok és a társadalombiztosítási tanácsok feladatukat minden tekintetben maradéktalanul tudják végezni, az eddiginél

sokkal több tervszerűséget kell munkájukba belevinni.

Tervet kell készíteni és a tervet, valamint az értekezleteken hozott határozatokat vaskövetkezetességgel kell, hogy végrehajtsák.

Minél több dolgozót aktivizáljunk, mert csak így biztosíthatjuk, hogy a terv, illetve határozat nemcsak papíron lesz meg, hanem a gyakorlatban is megvalósul. Általános tapasztalat, hogy azokon a helyeken, ahol a szakszervezeti funkcionáriusok jó példával járnak elől, mint például a *Garázsipari Vállalatnál*, ott nem nehéz feladat az aktivizálás, mert a dolgozók nagy többsége szívesen vállal társadalmi munkát, megtisztelve érzi magát, ha mint aktíva működhet közre a szocializmus építésében.

Ezek az aktívák viszont joggal megkívánják azt, hogy a vezetők járjanak előttük jó példával, lássák el őket konkrét feladatokkal és vegyék észre azt, hogy ki végez jó, vagy rossz munkát. Ez az, ami egypár funkcionáriusnál hiányzik. „Sok" munkájukra hivatkozva nem látják azt, hogy mit csinálnak az aktívák. Az ilyen funkcionáriusok munkája lehet „sok", de semmi szín alatt nem lehet jó, sem eredményes. A funkcionáriusoknak egy pillanatra sem szabad megfeledkezniök arról, hogy Pártunk becsületes, jó munkát követel szakszervezetünktől.

Az üzemek dolgozónak bizalmából kerültek a megtisztelő vezetői funkcióba. Ezt egy pillanatra sem szabad elfelejteni, és ha jó példával járnak elől akkor meg fognak győződni arról, hogy az üzemek dolgozói teljes egészében támogatni fogják munkájukat. A feladatok állandóan bővülni fognak. Azokban az üzemekben, ahol számnál több a dolgozók létszáma, még ebben a hónapban megkezdjük a segélyek kifizetését, ott, ahol ez még nem történt meg, decentralizálni fogjuk. Január 1-től pedig ugyanezeken a helyeken a családi pótlék kifizetését is decentralizálni fogjuk.

Ezenkívül a szakszervezeti segélyek kifizetését, valamint az üdültetést is decentralizálni fogjuk. Mindezen decentralizálás azt a célt szolgálja, hogy az ügyintézést közelebb vigyük a dolgozókhoz, biztosítsuk a dolgozók aktív közreműködését, ellenőrzését, az ügyek gyors, bürokráciamentes lebonyolítását.

Bertha Pál

Törődjünk gyermekeink sorsával — látogassuk állandóan a „Szülők Iskoláját"

Kedves Szülők! A mai *Szülők Iskoláján* szomorúan állapítottuk meg azt, hogy mennyire nem törődtök a gyermekeitekkel. Minden második szerdán összejövünk a *Szülők Iskoláján*, hogy gyermekeinkről, a helyes nevelést módszerekről halljunk, s hogy jó irányban, jó szellemben, demokratikus elvek szerint nevelhessük otthon is gyermekeinket.

Titeket ez nem érdekel. Vállrándítással tüntetitek meg arcotokat rajta és kényelmesen hazamentek meleg otthonotokba. Holnap pedig az Otthonban kisgyermeked sírva kérdezi meg az óvónénit: Az én apukám (vagy anyukám) miért nem volt tegnap a *Szülők Iskoláján?*

Nem gondoljátok ilyenkor, hogy megfeledkeztetek gyermeketek iránti kötelességetekről?

Ti nem törődtök azzal, hogy a gyereketek mit csinál, hogy fejlődik, hogy nevelik. Nektek közömbös, hogy mi a probléma vele kapcsolatban.

A Szülők Iskolája értünk, szülőkért van.

Amit itt hallunk, azt a gyerekek nevelése terén értékesíteni tudjuk.

Ki gondolt azelőtt arra, hogy a szülőket nevelje, oktassa, hogy jó nevelő munkát végezzen, hogy a gyermekből boldog, becsületes ember váljék? Népi demokráciánk törődik velünk. Azt akarja, hogy minden ember öntudatos, boldog legyen. Mi is, gyermekeink is. Ezért van a Szülők Iskolája. Azért, hogy az elmulasztott hiányosságokat kipótolja, hogy *megtanuljuk a helyes gyermeknevelést.*

Ez a mi érdekünk is, szülőké. Hála ezért a Szovjetuniónak, mely felszabadította hazánkat és ezáltal lehetővé tette mindezeket. Ugyancsak hála Pártunknak és bölcs vezérének, *Rákosi* Mátyás elvtársnak, aki ezirányban is utat mutatott nekünk.

A multban rongyosan, piszkosan, az utca ezer veszélyének volt kitéve a gyermek. Most a legszebb, legmodernebb otthonokban, új irányú szocialista nevelési módszerek szerint, újtípusú szocialista embert nevelnek belőlük.

Olyan embereket, akik öntudatosak, boldogok, akik tudják, hogy saját országunkban, saját maguknak építik és szépítik az életet.

A mi szakszervezetünk négy gyermek- és napközi otthont tart fenn s a szülők részére megindította a *Szülők Iskoláját.* Az eddigi előadásokon szép számban megjelentünk. Volt sok értékes hozzászólás is.

A mai Szülők Iskolájára mindössze hatan jöttünk el négy otthonból!

Pedig tudtuk, hogy minden második szerdán *Szülők Iskolája* van. Tudtuk, hogy erre külön értesítést nem kapunk, mert a megjelenés öntudat és becsület dolga. Szomorú, hogy így állunk, kedves szülők!

Mit szólnátok ahhoz, ha a gyermekeitek karácsonyra úgy térnének haza, hogy nem mehetnek vissza többet a *Kossa-Otthonba,* vagy a *napközibe?* Mit szólnátok ahhoz, ha az Otthonokban is csak annyit törődnének a gyermekeitekkel, mint amennyit ti törődtök a kérdéssel? A gyerekeink neveléséről, jóléttéről, boldogságáról, a mindennapi vajas-mázas kenyérről van szó... *Gondolkozzatok ezen...* A legközelebbi *Szülők Iskolája* december 27-én, szerdán este 7 órakor lesz a Szakszervezet III. emeleti nagytermében. Gyere el. Várunk!

A Szülői Munkaközösségek részéről: *Pintér* Vilmos *Dömör* Frigyes, *Sebestyén* Istvánné, *Kálmán* Józsefné, *Dömsödi* Sándor.

A BHV DECEMBER 9-ÉN BEFEJEZTE ELSŐ TERVÉVÉT

„A Balatoni Hajózási Vállalat dolgozói jelentik, hogy az ötéves terv első évének tervét, a vállalat összes üzemrészeit figyelembevéve, 22 nappal a kitűzött határidő előtt, december 9-én teljesítette.

Bár a vállalat egyes üzemrészei, így

a tavi személyhajózás és a visegrádi hajóműhely 1950. évi tervüket már a múlt hóban teljesítették,

az összvállalati szempontból való értékelés csak a legnagyobb súlyú üzemág, a folyami teherhajózás tervének teljesítésekor vált lehetővé.

A *folyami teherhajózás* árutonna tervét tulajdonképpen, ugyancsak november hóban teljesítette, de árutonna kilométer tervének kiteljesítését, — a változott viszonylatok miatt megrövidült átlagos távolság — jelentős mértékben kitolta. Ez természetesen azt eredményezte, hogy árutonnakilométertervünk teljesítésénél a tervezettnél lényegesen több árut szállítottunk.

Vállalatunk tavi és folyami személyhajózása a II. és III. negyedév eredményei alapján a közlekedési tárca V. főosztálya alá tartozó vállalatok közötti

az élüzem címért folyó szocialista versenyben a második helyet érte el és megkapta a Szaktanács vándorzászlóját.

Így, mivel az első helyezett a MESZHART hajóműhelye lett, a hajózási vállalatok között a legjobb helyezést érte el.

Ez az eredmény nemcsak személyhajózásunk, de többi üzemágaink dolgozói között is nagy lelkesedést keltett

Üzemeink dolgozói egymásután tettek felajánlásokat tervüknek Sztálin elvtárs születésnapjára való befejezésére.

A fizikai és szellemi dolgozók, a Párt és Szakszervezet, valamint a vállalatvezetésének a közös cél érdekében való jó együttműködése lehetővé tette, hogy ezt a határidőt is sikerült megrövidítenünk. Örömmel és büszkeséggel tölt el mindannyiunkat, hogy az ötéves terv első évének határidőelőtti teljesítésével mi is hozzájárultunk a nagy Szovjetunió és szeretett *Sztálin* elvtársunk vezetésével világszerte folyó békeharc sikeréhez.

Munkánk további megjavításával, hiányosságaink kiküszöbölésével, felajánlásokkal, készülnek dolgozóink *Sztálin* elvtárs születésnapjának méltó megünneplésére, hogy Pártunk vezetésével, *Rákosi* elvtárs útmutatásai szerint további jó eredményeket érjünk el és még az év végéig terven *felül biztosítsuk büszkeségünk, a Dunai Vasmű építőanyaggal való ellátását.*

Szabadságért!

Szabó Béla s. k.
párttitkár helyett.

Szabó K. Béla s. k.
ÜB titkár.

Kádár s. k.
vezérigazgató.

A Teherautófuvarozási Vállalat november 3-án, az Autótaxi Vállalat december 3-án fejezte be évi tervét

Az ország két legnagyobb gépjárműközlekedési üzeme: a Teherautófuvarozási Vállalat és az Autotaxi Vállalat befejezték évi bevételi és szállítási tervüket. Ez a tény annál is inkább érdekli szaktársainkat, mert a fenti két üzemből került ki „a szakma legjobbjai"-nak túlnyomó része, akik kiváló munkájukkal élenjártak abban, hogy az üzem a kitűzött határidő előtt befejezhette évi tervét.

Először *Szöllősi* Dezső elvtársat, a TEFU vállalatvezetőjét kérdezem meg, miben látja a vállalat tervének időelőtti teljesítését.

— Ha az év hátralévő idejére való terveljesítést vesszük számításba, akkor a vállalat az év végére előreláthatólag 125 százalékra teljesíti tervét — mondja *Szöllősi* elvtárs.

Ez az eredmény annál is inkább figyelemreméltó, mert köztudomású, hogy a vállalat az év első felében túlnyomórészt 10 évnél régebbi gyártmányú, több mint 100 típusból álló gépkocsiparkkal bonyolította le a forgalmat.

Népköztársaságunk kormányának hathatós segítsége következtében azóta állandóan javult a kocsiparkunk. Igen sok új tehergépjárművet kaptunk, ami nagyban megjavította a forgalomban résztvevő kocsik arányszámát.

Eredményeink magas voltát persze elsősorban Pártunknak, köszönhetjük, amely Rákosi elvtárs vezetésével mindig megadta az irányt, amit követnünk kellett. Oroszlánrésze van még az elért eredményekben különösen vállalatunk gépjárművezetőinek, szerelőinek, akik napi 14—16 órán át dolgoztak azért, hogy a csúcsforgalomban ki tudják elégíteni a fuvaroztatókat.

Segített a jó munkaversenymozgalom és az a tény, hogy a bevételi tervet felbontottuk minden gépjárművezetőre, a gépjárművezetőket tervkönyvvel láttuk el. Így minden szaktársunk előtt világosan áll, mit kell teljesítenie akkor, ha az üzemtervben ráeső részét teljesíteni akarja.

A tavasz folyamán megindítottuk a versenyt „Az üzem legjobb gépjárművezetője" címért, ami szintén nagy lendületet váltott ki szaktársainkból.

Összefoglalva tehát, a Párt útmutatása, a kormányzat segítsége, a jó munkaversenyszellem mind, mind hozzájárult a terv időelőtti teljesítéséhez!

Boros László, a Pápai István-utcai telep ü.-b. titkára így nyilatkozik: — *Hogy mennyire jó a munkaversenyszellem telepünkön, bizonyítja, hogy Tari, Bartalos és Szarvas szaktársak, mint „a szakma legjobbjai", telepünkről kerültek ki. Sajnos az utóbbi időben visszaesünk ugyan, de csak átmenetileg. Mihelyt megszűnik a nagy munkaerőváltság — amit a központunk idéz elő állandó szervező, átszervező munkájával — ismét a régiek leszünk.*

Szilágyi Mihály, a sztahánovista gépjárművezető, a szegedi kirendeltségnél dolgozó szaktárs, aki *„a szakma legjobbja"* címet nyerte el, 3 hónap alatt több mint 12.000 km-t tett meg, bevételi tervét már novemberben teljesítette. *„Minden a jó, lelkiismeretes és önfeláldozó munkán múlik"* — mondja.

Scheiber Zoltán szaktárs így nyilatkozik: *„Nem a körülményekkel és a mostoha viszonyokkal törődtünk, hanem a munkával, a tervünk teljesítésével. Mikor Szegedre jöttünk, még garázsunk sem volt, de most már épül a garázs, épül a jobb munkaviszony, mint ahogy épül az ország is"*, — teszi hozzá megelégedetten mosolygva.

Az Autótaxi Vállalat élüzem

december 3-ával befejezte tervét és itt elsőnek *Kovacsics* Károly szaktárs sztahánovistát, a szakma legjobb személygépjárművezetőjét szólaltatjuk meg.

— En — mondja *Kovacsics* Károly elvtárs — *már július hó 19-ével készen voltam évi tervemmel. Gondosan vigyáztam a kocsimra, karambolt, sérülést, gázolást nem okoztam és becsületesen kidolgoztam a munkaidőt. Ezért lehettem „az üzem legjobbja", sztahánovista és a „szakma legjobbja" is nálunk a szaktársak 80%-a részt vesz a 100.000 km-es mozgalomban. szerelők, gépjárművezetők karöltve dolgoztunk azért, hogy élüzem lehessünk. Innen a terv időelőtti teljesítése."*

Jégerszki György forgalmi főnök: *Vállalatunknál először oldottuk meg, hogy azonos kocsikkal azonos emberek járjanak, ez pedig nagyon fontos, mert ezen keresztül érzik a szaktársak, hogy közelebb kerültek gépjárműveikhez. Kocsiparkunk 80—90 %-a állandóan forgalomban állt és javítás céljából csak elenyészően kevés kocsi tartózkodott a műhelyben. A hármas váltást szintén sikeresen oldottuk meg és üzemünkben a legtökéletesebben hajtottuk végre az üzemanyagfogyasztásra irányuló mozgalmat. Közöltük a szaktársakkal, hogy terv szerint hány forintot kell termelniök, egyéni- és brigádszerződéseket kötöttünk. Azonkívül*

a gépjárművezetők 82%-a áll a 100.000 km-es versenyben.

Üzemünkben 31 élmunkás és 34 sztahánovista dolgozik. Ezekután ne csodálkozzon senki, hogy teljesítettük tervünket a megigért 7-i határidő előtt, már december 3-án."

Hallay Gyula „a szakma legjobb szerelője" mondja: *„Három hónapon keresztül 210%-os átlagot értem el. Sok kiváló szakember van üzemünkben. A döntő problémákat átbeszéltük és azon voltunk, minél kevesebb kocsi álljon a műhelyben, de annál több a forgalomban.*

A fentiekből láthatjuk, hogy az üzem dolgozóinak kollektív munkáján múlik, a tervek időelőtti teljesítése. Szakszervezetünk harcos üdvözletét küldi úgy az *Autótaxi*, mint a *TEFU* dolgozóinak és kívánja, hogy az új esztendőben még nagyobb sikereket érjenek el a békéért folyó harc legdöntőbb szakaszán, a termelés frontján.

— gö —

SZTÁLIN ÚTJÁN, RÁKOSI MÁTYÁS VEZETÉSÉVEL ELŐRE, AZ ÖTÉVES TERV SIKERÉÉRT!

Makkai sztahánovista:

„Köszöntjük Sztálin elvtársat, tanítónkat és vezérünket"

„Nevem Makkai Károly, lakatos vagyok a Füzessy-főmühely gépműhelyében. Munkáscsaládból származom. Édesapám 1935-ben meghalt, s így anyámnak — aki a BSZKRT-nál volt takarítónő — kellett felnevelni bennünket, két testvéremmel együtt. Nagyon nehéz körülmények között nevelkedtünk.

1942-ben kerültem a vállalathoz. A mult rendszerben nem becsülték meg a munkást, mert a kizsákmányoló tőkés csak a profitra törekedett. Mint betanított munkás dolgoztam. Felszabadulás után pedig mint lakatos.

Munkámat most megbecsülik, mert a népi demokráciában az ember a legfőbb érték.

Jó munkám után élmunkás, majd sztahánovista lettem.

1949. márciusában, felhívásomra, öntudatos elvtársak jelentkeztek a brigádba. Ismertettem célkitüzésemet, amelyekre a Párt útmutatása tanított. Lelkesedéssel indultunk a versenyre. Induláskor a brigád átlagszázaléka 104 százalék volt. A sztahanovista műszakban már elértük a 160 százalékot, majd a 211 százalékot. Az új normával brigádunk 124 százalékot, én egyénileg pedig 159 százalékot értem el.

Kollektiv szellemben, közös megbeszélés alapján értékeljük ki munkatervünket. Előre hozzákészülünk a gyártandó munkadarabhoz, nehogy a gép munkaidejében kiesés legyen. Két gyalugépen dolgozom, a *Schöpping* kis gyalugépen tanuló, betanított munkást segítem és oktatom és ha munkaidőm megengedi, még egy függőleges marógépen is dolgozom.

Rákosi elvtárs kongresszusi beszéde alkalmával kijelentettem, hogy a sztahánovista csak akkor teljes értékű dolgozó, ha a munkamódszerét átadja és ezzel is nagyobb lendületet ad a még magasabb termelésnek.

Én megfogadtam Rákosi elvtárs tanítását és minden igyekezetemmel azon vagyok, hogy munkamódszeremet munkatársaimnak átadjam.

Jó munkámmal erősítem a béketábort, de ha kell, vasökölcsapunk le az imperialista háborús gyujtogatókra.

Most, amikor *Sztálin* elvtársnak, a béketábor őrének és nagy vezérünknek születésnapját készülünk megünnepelni, hálánkat jó munkánkon keresztül, többtermeléssel, felajánlással, munkamódszerátadással, újításokkal, az ötéves terv időelőtti befejezésével akarjuk kifejezni. Neki köszönhetjük, hogy a szocializmust építhetjük a nagy Szovjetunió példájára, mert ő a haladó emberiség bölcs vezére és jótevője.

Köszöntjük *Sztálin* elvtársat, tanítónkat és vezérünket 71. születésnapja alkalmából. Éljen a Szovjet Hadsereg, aki felszabadította hazánkat az elnyomás alól. Éljen a Szovjetunió, a béketábor hatalmas, legyőzhetetlen bástyája!

Makkai Károly,
sztahánovista lakatos."

Az egyesítési konferencia távirata a Szárazföldi és Légiközlekedési Dolgozók Nemzetközi Szövetségéhez

A közlekedési és szállítási dolgozók egyesítő konferenciája nagy lelkesedéssel táviratban üdvözölte a Szárazföldi- és Légiközlekedési Dolgozók Nemzetközi Szövetségét, majd ugyancsak táviratban üdvözölte a Varsóban ülésező Folyami hajósok, halászok és kikötőmunkások nemzetközi szövetségét.

A közös táviratszövege a következő:

Mi magyar közlekedési és szállítási dolgozók az 1950. december 17-i egyesülési konferenciáról üzenjük, hogy magunkévá tesszük a Szakszervezeti Világszövetség Elnöksége, a békeharc fokozására hozott bukaresti határozatát.

Mi az egy szakszervezetbe tömörült magyar szárazföldi és légi közlekedési dolgozók egy emberként sorakozunk fel a Világszövetség felhívása, a Béke Hívei II. Világkongresszusa, az egész földkerekség egyszerü emberei százmilliónak békeakaratát, a béke védelmét szolgáló határozata mögé.

Mi azon leszünk és mindent elkövetünk, hogy szocializmust építő ötéves tervünk második évét még sikeresebben teljesítsük a magunk munkaterületén, hogy ezzel is hozzájáruljunk a világ dolgozó százmilliónak békeharcához.

Megvetünk és elitélünk minden imperialista gaztettet, amely a népek szabadságát, függetlenségét, békéjét és életét veszélyezteti. Követeljük, hogy vonják ki a külföldi csapatokat Koreából és bizzák a koreai helyzet rendezését Korea népére, akire az valójában tartozik.

Kérjük a Szárazföldi és Légiközlekedési Dolgozók Szakszervezeteinek Nemzetközi Szövetségét, hogy tiltakozásunkat az ENSZ-hez továbbítsa és egyben kifejezésre juttatjuk határozott álláspontunkat, hogy ezután, mint az egyesült szakszervezet dolgozói még egységesebben állunk a Világszövetség mögött.

A jövőben még fokozottabb mértékben vesszük ki részünket a békeharcból és eredményes munkánkkal azon leszünk, hogy a Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szakszervezetének dolgozói nagymértékben segítsék elő a béke győzelmét.

A gorkiji autógyár újtípusu személygépkocsit gyárt

A gorkiji „Molotov"-autógyár megkezdte a „ZIM"-típusú gépkocsik sorozatgyártását. Az új gépkocsik különösen hosszú utak megtételére alkalmasak, a legkülönbözőbb éghajlati viszonyok mellett is. A gépkocsi 95 lóerős, 6 hengeres motorja van és óránkénti 125 kilométeres sebesség elérésére alkalmas. A gépkocsiban rádió és fütőberendezés is van. *(Trud.)*

Melha Endréné, hegesztő: „...elszántan fogjuk majd a fegyvert is..."

„Az MDP Központi Vezetősége 1950 október 27-én ülést tartott. Az ülésen Rákosi Mátyás elvtárs tartott beszámolót a politikai helyzetről és azokról a feladatokról, melyek egyúttal kötelességünk is.

Mi, magyar dolgozó nők megértettük Rákosi elvtárs hivó szavát. Harcra hivott bennünket, jobb gazdasági lehetőségeink, szebb jövőnk kiépitésére.

Örömmel fogjuk kezünkbe a szerszámot vagy a tollat, de elszántan fogjuk majd a fegyvert is, ha békénket, népi demokráciánk eredményeit támadná az ellenség.

Népi demokráciánk ereje tovább szilárdul a mi munkánkon keresztül. Nagyon jól tudjuk, hogy az ellenségnek ez fáj. Éppen ezért *még nagyobb lelkesedéssel dolgozzunk és épitsünk.*

Eddigi eredményeink serkentsenek, buzditsanak, hogy előbbre vihessük mindannyiunk közös nagy ügyét, a szocializmus győzelmét.

Ismételten megfogadjuk, hogy a munka bármely szakaszán erőnkhöz mérten — meg fogjuk tenni mindazt, amit a Párt és Rákosi elvtárs útmutatása alapján népi demokráciánk érdekében tenni kötelességünk.

Szabadság!

Melha Endréné
hegesztő
Fővárosi Vasútépitő Vállalat
Ferencvárosi-főmühely"

A Párttörténet új kiadása

A Párttörténet, az alkotó marxizmus-leninizmusnak ez az összefoglaló müve, felbecsülhetetlen értéket jelent a világ valamennyi dolgozója számára. A Bolsevik Párt harci tapasztalatai és a Párttörténet tanitásai vezetik a szovjet népet a kommunizmushoz vezető úton, a népi demokratikus országok dolgozóit a szocializmus épitésében, a kapitalista országok kommunistáit, minden dolgozóját a békéért, a szabadságért és a szocializmusért vivott harcukban.

A Párttörténet a bolsevizmus tudományos története. A Bolsevik Párt Történetét az ország történetével, a döntő fontosságú nemzetközi gazdasági és politikai események elemzésével kapcsolatban ismerteti. Az olvasó előtt teljes bonyolultságában feltárul a történelmi helyzet, amelyben a Bolsevik Párt a különböző időszakokban a marxizmus-leninizmus tudományával felfegyverezve, politikai stratégiáját kidolgozta és nagyszerü harcait megvivta.

A Párttörténet a Párt történetét a marxizmus-leninizmus alapeszméinek kifejtésével kapcsolatban ismerteti. És viszont — a marxizmus-leninizmus tanitását a történelmi tények elemzésének alapján fejti ki, mert a Bolsevik Párt Története megtestesiti a kommunista elmélet és a forradalmi munkásmozgalom egységét. A Bolsevik Párt Története — az oktató, a cselekvő, a működésben lévő marxizmus-leninizmus.

A Párttörténet kimutatja *Marx, Engels, Lenin* és *Sztálin* tanitásainak, a marxizmus-leninizmusnak megbonthatatlan egységét és folytonosságát és ugyanakkor kimutatja, minő új eszmékkel, új tételekkel gazdagította a marxizmust *Lenin* és *Sztálin* az imperializmus és a proletárforradalmak korszakának osztályharcai által nyujtott új tapasztalatok tudományos elemzése és feldolgozása alapján.

A Párttörténet mesterien módon tárja fel a bolsevizmus megalapitója, *Lenin* müveinek óriási eszmei gazdagságát, mélyreható elemzéssel feltárja Lenin zseniális müveinek — a *„Mi a teendő?"*-nek, az *„Egy lépés..."*-nek, a *„Két taktika"*-nak, a *„Materializmus és empiriokriticizmus"*-nak, az *„Imperializmus..."*-nak elméleti és történelmi jelentőségét, e művek döntő szerepét a Bolsevik Párt ideológiai, szervezeti, politikai és elméleti előkészitésében és gyakorlati munkájában.

A marxizmus-leninizmus tanulmányozása, tehát a Párttörténet tanulmányozása, nemcsak a kommunistáknak fontos, szüksége van rá minden nem-kommunistának is, aki a népi demokrácia és a szocializmus öntudatos munkása, épitője, harcosa kiván lenni.

Pártunk gondoskodása kiterjedt arra, hogy a Párttörténet 4. kiadása javitott forditásban kerüljön az olvasók kezébe.

Erre azért volt szükség, mert az eddigi kiadások szövegében kisebb forditási egyenetlenségek, pontatlanságok nem magyaros kifejezések akadtak. De szükség volt a javitott kiadásra azért is, mert nyelvünk az utóbbi öt évben sok új kifejezéssel gazdagodott, mint pl. élmunkás, egyszemélyi vezetés, stb., melyek természetesen az első forditásban nem szerepeltek. Igy tehát az új, javitott, magyaros és egyszerűbb nyelvezetü kiadás megkönnyiti *Sztálin* elvtárs zseniális munkájának tanulmányozását.

Amidőn Pártunk a *Szikra Könyvkiadó* útján kibocsátja az új, javitott kiadást, emlékeztetünk a Párttörténet legfontosabb tanulságára: *„a munkásosztály nem töltheti be a proletárforradalom szervezőjének és vezetőjének szerepét, ha nem sajátitotta el a munkásmozgalom élenjáró elméletét, ha nem sajátitotta el a marxizmus-leninizmus elméletét."*

ÜNNEPEL A VILÁG...

Mi, közlekedési és szállítási dolgozók, hálával és hűséggel, szivünk meleg szeretetével köszöntjük születésnapján drága Sztálin elvtársunkat, felszabaditónkat, a magyar nép igaz barátját, a világ dolgozóinak bölcs vezetőjét, a béketábor szervezőjét, lelkesitőjét, békénk és boldogságunk megszemélyesitőjét, a Szovjetunió nagy fiát, a bolsevik Párt vezérét.

„Sztálin! — e név annyi, mint béke...
Sztálin — a szocializmus épitése". (A. Szurkov.)

Tiszta szivből kivánjuk, hogy az emberi kor legvégső határáig éljen jó erőben, egészségben és vezessen bennünket a világ minden dolgozójával együtt a szocializmus biztos, boldog útján.

Sztálin elvtárs születésnapján egyszerre dobban meg a világ dolgozóinak szive. A világ minden részén ünnepelnek a haladás harcosai, a békét akaró becsületes emberek százmilliói: a donyeci bányászok, a grúziai kolhozisták, a volgai erőmü épitői, Plocsti olajmunkásai, a kinai rizstermelők, az afrikai gyepolütelvények munkásai, a francia dokkmunkások, a földalatti gyorsvasút, a Dunai Vasmű épitői. Sztálint, a békét hirdeti Tyihonov művészete, Erenburg tolla, Obrazcov megelevenedett bábui, Robeson zárnyaló éneke, Joliot-Curie tudománya, Picasso ecsetje.

Ünnepel a világ, mert Sztálin ismeri a világ minden munkását. A parasztot, az értelmiséget és általában az embert. Az igazi vezér és a bölcs államférfi mélyreható és messzemenő tekintetével a mult, jelen és jövő távlatában látja az emberiséget.

Sztálin elvtárs születésnapján gondoljunk arra a csodálatos és gigászi harcra is, melyet Sztálin elvtárs a békéért vív. Gondoljunk a világ két táborára, az élet és a halál táborára, a boldogság és a bánat táborára, az igazság és hazugság táborára, a háború és a béke táborára. A béke hívelnek tábora növekszik és szilárd. A világ valamennyi becsületes embere az élet, a boldogság, az igazság, és a béke táborában van. Együtt a Szovjetunióval és a nagy Sztálinnal.

Sztálin elvtárs következetessége és szilárdsága a békéért vivott harcban még aktivabb küzdelemre lelkesíti a béke hiveit a háborús uszitók ellen, a népek barátságának felvirágzásáért.

A békét akaró embermillíók reménnyel és büszkeséggel tekintenek a Szovjetunióra, az igaz emberek hazájára, ahol boldogság és béke van, ahol a sztálini tervek születnek, ahol a Davidov-terv megváltoztatja a természetet, ahol a művészet és a tudomány a népé, ahol a volgai erőmü épül, ahol Sztálin vezetésével az újtipusú emberek, a kommunista emberek alkotó munkával épitik a kommunizmust.

A békéért dolgozunk és harcolunk. Varsó hangja bejárta az egész világot. Ebben a hangban százmillíók szava szól, melyet nem tartóztathatnak fel országhatárok, tankcsapdák, drótakadályok, börtönrácsok! Erős ez a hang. Erejét százmillíók adják, milliók harsogják. Ez a hang új és új milliókat állit a békeharc soraiba. A békéért harcol minden anya, asszony, férfi, ifjú és öreg az egész világon.

A békéért sokféleképpen lehet harcolni. Lehet félerővel és lehet szivvel. Mi szivvel harcolunk. Mi megtanultuk szeretni és becsülni, de meg is védeni a békét. Megtanított erre a háború és a béke. A háború, amelynek szörnyü emlékei még sokszor kisértenek, a vér, a szenny, a pusztulás, az éhség, a sirás, a sok halott... A béke, az az öt év számunkra, amely a felszabadulás után ránk köszöntött.

Mindig drága volt nekünk az otthon, a gyermek, de ezerszer és százezerszer drágább ma, mert ma itt mindenért a mienk, dolgozókéi! Ha a békét védjük, azt védjük, amit épitettünk, ami a munkánk nyomán született. Védjük a jövőt, azt a ragyogót, mely terveink teljesitésével válik valósággá, eleven életté. Védjük a napközi otthonokat, az iskolákat, amelyek kapui a gyermekeink és a mi részünkre nyitva vannak, védjük a gépeket és traktorokra a meglévőket és azokat, amelyek majd öt év multva zúgnak és termelnek. A földalattit, a Dunai Vasművet, az új villamosokat és autóbuszokat. Védjük a kigyuladó villanyfényeket, a faluban is berregő telefonokat, az uj művészetet, a kultúrát, védjük a terveinket, védjük a hazánkat, családunkat, védjük alkotmányunkat, uj tanácsrendszerünket, védjük becsületünket, biztos jelenünket és ragyogó jövőnket: a Pártot. Védjük az életet, a békét!

Minden becsületes ember kötelessége harcolni a békéért, hogy elháritsa azt a borzalmas veszedelmet, mely sötét felhőként lebeg ismét az emberiség felett. Az egész világ becsületes százmillíói békét akarnak.

Békét, biztonságot, szabadságot, függetlenséget, boldogságot a gyermekeknek, anyáknak, asszonyoknak, ifjaknak és öregeknek.

Harcol békéjéért a Szovjetunió, Lenin és Sztálin népe. Harcol a francia nép, a forradalmak és barrikádok népe, az olasz nép, Garibaldi népe. Ázsia minden országa és tartománya, a fekete Afrika békevágyó négerei, a felszabadult Kina és az elnyomott Japán millíói, Németország, és Spanyolország haladószellemü dolgozói, a népi demokráciák szocializmust épitő országai, Amerika józanszemü, békevágyó népe, az amerikai anyák, akiknek fiai a koreai szégyenteljes harcokban ontják vérüket. Harcol az egész világ. Ez a harc győzelemre vezet. A béke erősebb a háborúnál. A béke legyőzi a háborút. Legyőzi, mert... „Sztálin a harcunk és Sztálin a béke és Sztálin nevével lesz jobb a világ!"

„Épitsük, — és ha kell — védjük meg együtt hazánkat"

A második világháború borzalmas pusztitásai után első nagy feladatunk az újjáépités volt. A kezdeti nehézségek leküzdésében, de később is, a Szovjetunió támogatott bennünket. Jelentős segitséget nyujtott a Szovjetunió nekünk, s igy az üszkös romokból uj ország született. A régi népelnyomó állam helyén pedig népi demokrácia. Ma legnagyobb kincsünk az ember, s a dolgozók társadalma hatalmas lendülettel kezdte meg a tervszerü termelést és folytatja azt tervgazdálkodásunknak megfelelően, a megkezdett úton.

Mi dolgozók, a termelés fegyverével harcolunk a békéért, s velünk vannak a békeszerető népek millíói, szemben a háborús uszitókkal, akik veszélyeztetik békés alkotó munkánkat.

Életünk, jólétünk és jövőnk függ attól, hogy biztositani tudjuk az alkotó munka lehetőségét. Nem annak van most nagy jelentősége, hogy a dolgozó mit végez, hogy a gépkocsi volánját fogja-e, esztergapad mellett áll, tervet készit, vagy szenet termel, lapátol, hanem az a döntő, hogy aki dolgozik, az szivvel-lélekkel dolgozzék, mert igy állhat őrt munkahelyén a béke mellett.

A termelésben elért eredményeinket, munkánk gyümölcseit azonban nemcsak a dolgozók tettre, cselekvésre kész öntudata védi, hanem néphadseregünk is.

Belső életünk biztonságát és külső ellenségeink támadásainak elhárítását csak a nép fiaiból álló néphadseregünkre bizhatjuk. Ennek a gondolatnak jegyében született meg népi hadseregünk, amely a Szovjetunió vezette hatalmas béketábor oldalán békénk legbiztosabb őre.

Honvédségünk minden tagja a régitől elütő, öntudatos és harcos szellem jegyében kapja kiképzését, nyeri beosztását, képessége és tudása szerint. Elméleti és gyakorlati kiképzés útján nevelődött egy uj tisztikar, amely uj szellemet képvisel. Ez a felső vezetés a népben gyökeredzik, közéálli hozzá, megérti és szivvel-lélekkel együtt halad a dolgozó tömegekkel. Nem választja el többé a tisztikart a legénységtől a kiváltságosság gondolata. Oket is az a gondolat hatja át, ami népi demokráciánk minden öntudatos dolgozóját: *épitsük — és ha kell — védjük meg együtt hazánkat, a béke államát!*

Lakv József
Belsped Leadás
dolgozója

Meglátogattuk a „József Attila" gyermekotthont...

Az elmult napok egyikén váratlanul betoppantunk a Szabóki-utcai „József Attila" gyermekotthonunkba, hogy meglátogassuk kis lakóit és olyanok is betekinthessenek ott nevelkedő gyermekeink életébe, akik eddig nem is ismerték.

Délután 4 óra van, mikor becsengetünk a kapun. Csend van a házban, nyugalom... Benyitunk az első szobába. Csillogó-szemű gyereksereg néz ránk kerek szemekkel. Gyorsan felállnak és egyszerre üdvözölnek bennünket: *„Előre!"* — Mindjárt magyarázatot kapunk a csendre: tanóra van. Komoly munka folyik. A kis elsős és második osztályosok, kisfiúk és kislányok öntudattal hajolnak füzeteik fölé és megfontoltan írják le a betűket, szavakat.

— *Mit csináltok?* — kérdezzük a gyerekeket.

— *Már tintával írunk* — mondja *Varga* Marietta.

Az egyik ír, a másik olvas, a harmadik számolási feladatát végzi. *Horváth* Géza éppen azt számítja ki, hogy mennyi 6 meg 3. — A másodikosok már elkészültek írásbeli feladataikkal. Megmutatják. *Hegedüs* Éva és *Dömösi* Pötyi nagyon szépen írnak. — *Lengyel* Pityu előtt nyitott füzet fekszik. *Sztálin* elvtárs képét ragasztja bele éppen. Most színest vesz elő és piros keretet rajzol köré.

— *Milyen füzet ez?* — érdeklődünk.

— *Béke-füzet!* — feleli büszkén Pityu.

Lapozza visszafelé a képeket, rajzokat. Minden a békével és országépítésünkkel kapcsolatos. Minden kép, minden rajz, minden felirat.

Kis óvodások csengő éneke

zendül fel a másik szobából. *Télapóról* dalolnak. Megvárjuk mosolyogva, míg véget ér a dal és bemegyünk hozzájuk. Hangulatos és dallamos köszöntéssel vesznek tudomást rólunk. Aztán körülvesznek minket és beszélgetünk egymással. Egy-kettőre összebarátkoznak velünk. Megmondják nevüket, korukat. Megfogják a kezünket és vezetnek a szobában, hogy nézzük meg a falon függő képet, amit együtt csináltak ők: a kicsinyek. Érdeklődve nézzük: *A gyár*. Apróra vágott színes papírokról ragasztották. Mindenki dolgozott rajta. Még a legkisebb is, a 3 éves *Szabó* Gabi. Elismerően dicsérjük meg őket. Büszkén hallgatják.

Játsszatok gyerekek, ne zavartassátok magatokat!

Pillanatok alatt szétoszlanak, ki-ki kedve szerint. A leánykák babával játszanak, kis edényekben, főzőcskéznek gyöngyöt főznek. A kisebbek mackót, nyuszit ölelgetnek. A nagyobb fiúk repülőt hajtogatnak és lódítják a levegőbe, közben berregnek hozzá. Aki akar, rajzol, vagy beszélget az óvónénivel, aki gondos édesanya módján ügyel rájuk, tanítgatja és szereti őket.

Elbúcsúzunk a kicsinyektől... Kijövet egy nagy fehér ajtón a következő felirást olvassuk: *„Nagy fiúk"*. Érdeklődve sietünk be. 8—12 éves fiúk hajolnak tanszereik fölé. *Páncél* Péter éppen a számtan feladatát mutatja meg *Józsi* bácsinak. Úttörőkhöz illő fegyelmezettséggel köszönnek. Közéjük megyünk. 4—4 fiú ül egy-egy asztalnál osztályok szerint. Kérdéseinkre rövid, határozott és értelmes feleletet kapunk. *Juhász* István elmondja, hogy a 27 fiú 3 rajt alkot. Minden rajban a rajvezető felel a rendért, fegyelemért, stb. A tanulásban segítik egymást és, ha problémájuk van, ott a pedagógus, aki mindig, mindenben rendelkezésükre áll. Együtt tanulnak, együtt dolgoznak és szórakoznak. Ott a jelszavuk a falon: *„Jótanulással védjük a békét!"*

Büszke örömmel nézzük a fiúkat, a jövő embereit, akik néhány év mulva, mint újtipusú emberek építik országunkat, a szocialista hazát.

A nagylányokat is meglátogatjuk. Nagy szobába jutunk, ahol gondosan öltözött, komoly leányokat találunk.

Odamegyünk az egyik asztalhoz, megkérjük *Katkó* Évát, beszéljen néhány szót az otthonról és annak életéről.

— *Testvéremmel együtt járunk az otthonba. Nagyon örülök, hogy a népi demokrácia megadta nekünk, hogy szabadon tanulhatunk és jó meleg, szép otthonba járhatunk. — Reggel bejövünk reggelizni. Iskolából hazajövünk, megebédelünk. Kis pihenő után elkezdjük a tanórát. Szép csendben tanulunk. Ilonka néni segít, ha kell. Uzsonnázunk utána és 6 órakor hazamegyünk. Igy telnek-múlnak a napok. Nem szabad elfeledtenünk, hogy kinek köszönhetjük mindezt: a béketábor nagy vezérének, Sztálinnak.*

Most *Pirák* Mária beszél:

— Nagyon szeretek ide járni.

Elgondolom, hogy milyen rossz lehetett azoknak a gyerekeknek, akiknek, a szülei dolgozni jártak és szegény gyerekeik pedig az utcán ácsorogtak, áztak fáztak és bármikor elüthette őket valami. Viszont szüleik sem tudtak rendesen és nyugodtan „robotolni" a kizsákmányolóknál, mert gyermekeikre gondoltak. Régen csak a gazdagok gyerekei járhattak iskolába. Édesanyám is mesélte, hogy mikor ő még iskolába járt, mindenáron el akarták nyomni a tanulásban. Most megvan a lehetőség a tanulásra.

— No *Végh* Ica, mondj te is valamit, látjuk, szeretnél beszélni!

— *A mi otthonunkban télen-nyáron szép élet folyik és a pedagógusok irányításával fegyelmezett, boldog életet élünk. Mi, gyerekek e szép otthont a Pártnak és vezetőinknek köszönhetjük.*

— *Néha még cukrot is kapunk* — mondja *Illés* Margit. — *Ha száraz idő van, kimegyünk az udvarra és jót játszunk. Nyáron sokszor megyünk kirándulni. Nagyon jó ide járni!*

Olyan sok gondolat kergeti egymást a lányok fejében. Az arcukra ül a vágy: mind beszélni szeretne. Mindegyik elmondaná, hogy mit gondol és érez. *Szombat* Márta komoly arccal néz maga elé. — Nos, mire gondoltál?

— *Könnyekkel telik meg a szemem, ha arra gondolok, mikor kint a fagyos országúton szaladgáltunk, mig szüleink dolgoztak. De eltereli szomorúságomat a jó meleg szoba, a mosolygó pajtások. A családi körben minden este elmesélem, hogy mi történik itt a második otthonunkban. Boldogan telnek a napok, a hetek, a hónapok, békében a szabad hazában. Minden ember nyugodtan dolgozhat, mert tudja, hogy gyermeke biztos helyen van.*

— *Valde* Erzsike, te mit szeretnél mondani?

— *A régi rendszerben az akkora gyerekeknek, mint mi, dolgozniok kellett. A háború jutott eszembe. Emlékszem rá, pedig egészen kicsi voltam. Bombákat dobtak otthonunkra. Sok gyermeknek elraboltak a szüleit, vagy meghaltak. Igy pusztította hazánkat a kényuralom. Mikor a pincéből kikerültünk, csak romházakat láttunk. Már felépült országunk és boldog, megelégedett nép él ebben a hazában.*

El kell mennünk már, mert nagyon elmult az idő. *Szántai* Agit még meghallgatjuk. Az összes nagylány nevében beszél:

— *Mi ezt a gyermekotthont második otthonunknak tartjuk és nevelőinket második szüleinknek. Nem is tudnánk elfelejteni azt a sok élményt és segitséget, amit nekünk nyújt a népi demokrácia az otthonon keresztül. Fokozott*

jótanulással akarjuk kiérdemelni

mindezt. Eddigi törekvésünk nem is volt hiábavaló, mert az otthonon belül megnyertük a csoportok között a versenyt és megkaptuk a vándorzászlót. Továbbra is igyekezni fogunk, hogy elősegitsük országunkat a fejlődés útján. — Előre!

Elbúcsúztunk a nagylányoktól és az otthon minden egyes lakójától. Látogatásunkon keresztül bepillantottunk egy gyermekotthon életébe. Egybe a sok-sok közül. Ami lehetővé teszi azt, hogy a sok dolgozó szülő nyugodtan építhesse a hazánkat, emelhesse a kalapácsot az izzó vas fölé, tárja fel a szenet a föld mélyéből, vezethesse a villamost, autóbuszt, állhasson a forgalom centrumában. Dolgozhat nyugodtan és boldogan. Gyermeke csendes légkörben nevelkedik újtipusú szocialista emberré, hogy a jövőben szülei nyomdokába lépve építhesse saját maga igazibb országát, a jövőt: a szocializmust!

Ittasan vezette kocsiját, halálra gázolt egy dolgozó nőt

— 10 évi fegyházra ítélték

— Sütő Lajos és társának ügye a népbíróság előtt —

Feszült érdeklődés mellett tartott tárgyalást az Autotaxi Vállalat kultúrtermében a törvényszék VI-os tanácsa Király Gyula tanácselnök vezetésével.

A termet zsúfolásig megtöltötték a közlekedési szakma dolgozói.

Az elnök megnyitja a tárgyalást és elővezeti a vádlottat: *Sütő* Lajos 40 éves gépjárművezetőt, a szakmának ezt a szégyenfoltját. Alacsony, zömök, rossz megjelenésű ember. Az elnök kérdéseire bevallja, hogy 1950 október 25-én kocsiját, — mely a GYÜMERT Vállalat tulajdona —, annak ellenére, hogy tudatában volt annak, hogy teljesen ittas, — és kocsikísérője is figyelmeztette, hogy ne vezessen, — mégis nekiindult, hogy rémítő ámokfutást rendezzen.

Kispest és Pestszentlőrinc határán halálra gázolta *Móricz* Sándornét, egy fiatal gyármunkásnőt, miáltal anya nélkül hagyott egy három és féléves gyermeket. Lelkiismeretlenül otthagyta segitség nélkül áldozatát és tovább robogott, hogy párszáz méterrel odább egy szekeret fordítson fel. A kocsin ülő két földműves csak a szerencsés véletlennek köszönhette, hogy nem fizetett életével e gazember garázdálkodásáért. Nem messze a második baleset színhelyétől belerohant egy szembejövő autóba, amely 13 személyt szállított. Ezek közül ketten könnyebb sérülést szenvedtek.

Semmire se akart visszaemlékezni és arra hivatkozik, hogy az öntudatlanságig részeg volt.

A pénzt a dorbézoláshoz a GYÜMERT Vállalattól lopott négy zsák burgonya eladásából szerezte, *Csordás* Lajos nevű kocsikísérőjével együtt.

Sütő, az elnök szemrehányására: hogyan lehetett ilyen sorozatos gazságokat elkövetni, — megbánást szimulál és ítéletet kér, majd figyelme teljével fordul a jelenlévő gépjárművezetőkhöz, hogy okuljanak az ő szerencsétlenségéből és szolgálat közben ne igyanak.

Ez groteszkül hat a zülött vádlott szájából azok felé, akik évtizedek óta becsülettel dolgoznak a szakmában.

A továbbiak során kiderül, hogy *Sütő* megrögzött ittassága miatt bocsátották el előző állásából is. Megállapitást nyert, hogy családi élete erkölcstelen volt. Két feleségétől elvált. Jelenleg is közös háztartásban él egy nővel.

A bizonyitási eljárás lefolytatása után, melynek során a tanúk egyöntetűen *Sütő* bűnösségét bizonyították, az államügyész emelkedett szólásra és vádbeszédében kifejtette azokat az alapvető különbségeket, melyek megkülönböztetik a szocialista jogrendszert a tőkés társadalmi rend büntető jogától. Hangsúlyozta, hogy az ittasság nem enyhítő, hanem súlyosbító körülmény. A vádlottra a maximális büntetés kiszabását kérte.

Sütő védője ügyes jogászi érveléssel igyekezett a súlyos büntettet enyhébb színben feltüntetni. A többi között példaképpen megemlítette, hogy

Csehszlovákiában a szolgálatban lévő gépjárművezetőnek erre vonatkozó jelvényt kell viselnie és hat órával a szolgálatbalépés előtt tilos szeszesitalt fogyasztania.

Aki ilyen jelvényt visel, annak szigoru büntetés terhe mellett tilos szeszesitalt kiszolgálatni. Aki pedig a jelvényt szolgálata alatt leveszi, azt egyévi börtönnel sujtják. Ezzel a védő arra akart rámutatni, hogy amennyiben nálunk is lenne ilyen rendelet, úgy talán ez a baleset nem következett volna be.

Használó rendelet kibocsátására a *Gépjárművezetők Szakszervezetének* főtitkára, *Tóth* Béla elvtárs, már régebben javaslatot tett, de javaslata nem nyert kellő figyelmet.

A védőbeszéd elhangzása után a bíróság ítélethozatalra vonult vissza és rövid tanácskozás után az elnök kihirdette az ítéletet, mely Sütő Lajost 10 évi fegyházzal, büntársát, *Csordás* Lajost pedig hathavi börtönnel sujtotta.

Legyen ez az eset intő példa azok felé, akik még mindig nem érzik a megnövekedett felelősség súlyát, melyjyel a dolgozó magyar népnek tartoznak. Szaktársak, vessük ezt eszünkbe és eszerint cselekedjünk.

AZ ELLENŐR

— a forgalmi dolgozók népnevelője

Az ellenőr nevelőmunkájának fokmérője a forgalmi dolgozónak a munkához és az utazóközönséghez való viszonya.

Emlékezzünk arra, amikor a felszabadulás előtt egy ellenőrrel találkoztunk, a hátunkon végigborzongott a hideg, a kalauz azt suttogta a vezetőnek és viszont, hogy *„vigyázz, mert itt a csősz!"*

A mult kizsákmányoló, kapitalistarendszer ezen keresztül is igyekezett a dolgozók között ellentétet szitani, dolgozót a dolgozóval szembeállitani és az osztályharcot elkendőzve, saját kizsákmányoló uralmát védeni. Az ellenőrt igyekeztek felhasználni arra, hogy dolgozóink körében a nyomozó szerepét töltse be és lehetőleg lelepleze a haladó mozgalomban résztvevő elvtársakat. Erre igyekeztek kiképezni az ellenőröket. A szolgálati szabályzatot pedig úgy alakitották, hogy alkalmuk legyen a becsületes, öntudatos dolgozókat munkanélkülivé tenni, börtönbe juttatni.

Persze voltak becsületes ellenőrök is, akik öntudatos dolgozókhoz illően harcoltak a kizsákmányoló Horthy-rendszerrel szemben. Nem alkudtak meg. Védték a dolgozók érdekeit.

Döntő változást jelentett 1945-ben a Horthy-fasizmus alóli felszabadulásunk. Ekkor elindultunk a szocialista fejlődés útján.

Eredményeink megtartásához és növeléséhez azonban éberségünket fokozni kell. Az ellenség nem alszik. A háborús uszitók és hazai ügynökeik mindent elkövetnek, hogy népi demokráciánkat a szocializmus építésében megakadályozzák.

Nekünk, forgalmi dolgozóknak, munkánkat úgy kell végeznünk, hogy az ellenség minden aljas, a dolgozó nép elleni támadását vissza tudjuk verni. Itt nem kis feladatuk van a forgalmi ellenőröknek.

Ha az ellenőr munkáját a Szovjetunió, a Párt s Pártunk vezetői iránti szeretet jellemzi, akkor képes lelepleni a munkásosztály ellenségeit az imperialisták ügynökeit. A Párthoz, a munkásosztályhoz való hűség és szeretet képessé tesz bennünket arra, hogy meg tudjuk állapitani, ki a barát és ki az ellenség. Ehhez szükséges az, hogy képezzük magunkat. Az öntudatos ellenőr nemcsak magát képezi, de azzal is törődik, hogy akiket ellenőriz, jó munkát végeznek-e. Nem kerüli el figyelmét, hogy a dolgozó munkája elősegíti-e, vagy hátráltatja-e a szocializmus építését. Politikai felkészültségét felhasználja arra, hogy elősegítse népgazdaságunk fejlődését.

Az ellenőrnek egyben a forgalom művezetőjévé kell válni, aki rugalmasan meg tudja oldani a forgalomban felmerülő akadályokat.

Az ellenőrzés jó megszervezése feltétele a jó vezetésnek

Az ellenőrző munkánknak döntő szempontja kell, hogy legyen *forgalmi dolgozóink munkájának megkönnyitése*, a forgalom hiányosságainak a kiküszöbölése.

Az ellenőr akkor végez jó munkát, ha forgalmi dolgozóink *nem ellenséget, hanem elvtársat, segitőtársat látnak benne*. Intézkedései határozottak legyenek, s mindenkor a közösség érdekeit kell, hogy szemelőtt tartsák. Aki ingadozik, letér a Párt, a szocializmus építésének irányvonaláról, az nem alkalmas a vezetésre, irányitásra, az ellenőri szolgálatra.

Ma már tudnunk kell, hogy a saját üzemünkben dolgozunk, járműveinken elvtársainkat, kartársainkat, dolgozó társainkat szállitjuk, s ennek megfelelően kell hozzájuk viszonyulni. Ebből következik, hogy a szocialista tulajdon védelme, megbecsülése valamennyiünk kötelessége. Ezzel tartozunk a közösségnek.

Az ellenőrnek legjobb nevelőeszköze, a személyes példamutatás. Ha az ellenőr munkájában, magatartásában példamutató, akkor követik őt.

A munkásosztály ellen dolgozik az az ellenőr, aki *„én sem bántlak, te se bánts"* polgári nézet alapján esetleg egy-két deci bor ellenében elkeni a hibákat, vagy aki a Boráros-tér környékén szolgálatot közben *„be-benézget"* a vendéglőbe és a munkafegyelmet lazitja, a forgalom biztonságát veszélyezteti.

E surranó egyenruhás kartársak akarva, nemakarva a háborús uszitók, az imperialisták hazai ügynökei, a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció tevékenységét támogatják.

Az ellenőrnek a Párt propagandistájának kell lennie, aki minőségi munkát végez, mozgósítja kartársainkat a soronlévő feladatok végrehajtására, mozgósit a munkaversenyben való részvételre és felvilágositást nyujt a belés külpolitikai kérdésekről.

Ha népi demokráciánk fejlődését vizsgáljuk, tapasztalhatjuk, hogy a reakció igyekszik bennünket a szocializmus építésében fékezni. Éppen ezért éberségre kell nevelni dolgozóinkat, politikai éleslátásukat kifejleszteni, hogy fel tudják ismerni a reakció aknamunkáját.

Döntő szempont nevelő munkánkban az igazi hazaszeretet, a szocialista hazafiság, a proletárnemzetköziség érzésének elmélyitése. Minden ellenőr kartársnak a Párt munkásának kell lenni, mert a saját munkaterületén csak úgy tudja fejlődő népgazdaságunk, vállalatunk egészséges fejlődését elősegiteni.

E feladatot azonban úgy kell végezniök, hogy meggyőzzék a szocializmus építésének ellenségeit. Mozgósitaniok kell az imperialista háborús uszitók s hazai ügynökeik, a jobboldali szociáldemokraták és a klerikális reakció elleni harcra. Kíméletlenül le kell sujtaniok a munkásosztály ellenségeire.

Minden feladatot csak úgy tudunk végrehajtani, ha szoros kapcsolatot tartunk a Párttal, a dolgozókkal. Részt veszünk a mozgalomban, ahol alkalom nyílik arra, hogy megismerjük a vezetés, az ellenőrzés kérdéseit. Szükséges, hogy politikailag és szakmailag képezzük magunkat. E munka elvégzésének megkönnyitésére a tapasztalatok tárházát nyújtja számunkra a Párttörténet. Ismerjük meg, tanulmányozzuk és használjuk fel munkánk megjavitására.

Ha munkánkat e szempontoknak figyelembevételével végezzük el, eredményt tudunk majd felmutatni a szocializmus építéséért, a békéért vivott harcunkban a magunk területén.

Szabó László

Fővárosi Autóbuszüzem forg okt vezető.

AZ ÚJ SZOVJET „SIM" KOCSIK PRÓBAÚTJA

Mielőtt a „Molotov" gorkiji autóüzem a „SIM" hatüléses autók tömeggyártását megkezdte volna, előbb alapos, hosszú próbaútnak vetették alá. A kocsiknak 8000 kilométert kellett befutniok. Gorkijból kiindulva, Moszkván át, Szmolenszk, Kiev, Dnyepropetrovszk, Saporoshja, Simferopol, Jalta, Kertsch, Novorossijk, Sotschi, Kutaissi, Batumi, Borsoomi, Tbilissi, Dsandshikán, Naltschik, Pjatigorsk, Rostow, Charkow és Moszkva érintésével, vissza Gorkijba.

Az autók aszfaltutakon rohantak, folyókon keltek át, meredek emelkedésű magaslatokra kapaszkodtak fel és éles kanyarodókon haladtak keresztül. Az autók mindenütt kitünő üzemi tulajdonságokat mutattak.

A „SIM"-autók úgy a forduláson, gyorsaságban, fékbiztonságban, terepjárásban és a könnyű kormányozhatóságban a legjobb személykocsik egyike.

Igen kitünő tulajdonsága hogy nagy gyorsasága mellett is biztosan fekszi meg az utat. Az átlagsebessége aszfaltúton 60—70 km., hegyi utakon 40 km.

Az első kerekek lengőtengelye és a hátsó kerekek puharugózása zökkenésmentes utazást biztosit.

(A „Szovjetunió" képes hetilapból fordította: Markovits Mihály.)

AZ EGYSÉGES TAGDÍJRENDSZER

A dicsőséges Szovjet Hadsereg által történt felszabadulásunk révén, Pártunk vezetésével ráléptünk a szocializmus építésének útjára.

A szocializmus építése megköveteli, és a SZOT XVII. Kongresszusán hozott határozat kimondja, hogy át kell térni az ipari szervezkedésre.

Az ipari szervezkedés, a szakszervezeti tagok átlépése az egyik szakszervezetből a másikba, a szakszervezetek egységes pénzügyi elvek szerinti pénzgazdálkodása szükségessé teszi az egységes tagdíjrendszer bevezetését.

Az új tagdíjrendszer megszünteti azt a nagy eltolódást és különbséget, ami az egyes szakszervezetek járulékai között mutatkozott és amely átlépések alkalmával sok esetben károsan jelentkezett.

Az új tagdíjak megállapításánál általános elvként fogadták el, hogy a tagdíj a dolgozók havi összkeresetének másfél százaléka legyen az eddigi két százalékkal szemben.

Az új tagdíjrendszer bevezetését összekötjük a tagkönyvek cseréjével, és 1951 januárjától kezdődően megkezdődik az új tagsági könyvek kiállítása is.

A tagkönyvcserét csak annál a szakszervezeti tagnál lehet végrehajtani, aki az 1950-es tagsági járulékát rendezte, vagyis nincs elmaradva a szakszervezeti tagdíjjárulékkal.

Miután a szakszervezeti tagság önkéntes, ebből következik az is, hogy általában csakis öntudatos dolgozók tagjai a szakszervezeteknek.

Éppen ezért joggal lehet megállapítani azt, hogy a szervezett dolgozók nagyrésze megfelel a követelményeknek és átérzi mindazokat a kötelességeket és él a jogokkal is, ami a szakszervezeti tagsággal együttjár.

Vannak egyes alapszerveink és helyi csoportjaink, ahol a tagsági díjjal el vannak maradva a dolgozók, mert az ü. b. funkcionáriusok, a bizalmiak nem végzik el munkájukat olyan mértékben, ahogy az elvárható volna.

Sokan nincsenek tisztában azzal, hogy a tagdíjfizetés pontos teljesítése hovatartozandóságot is jelent. Kifejezi azt, hogy az illető milyen kapcsolatot tart a szakszervezetével, a mozgalommal és mennyire értékeli a szervezett dolgozók tömegét, dolgozó társai érdekeit.

A szakszervezeti tagoknak és aktíváknak és funkcionáriusoknak egyaránt kötelessége az ilyen tagoknak megmagyarázni téves felfogását és rámutatni arra, hogy a szakszervezeti tagság önkéntes jelleggel bír.

Ezen a téren is meg kell javítanunk munkánkat. Minden egyes szakszervezeti tag méltó legyen a szervezett dolgozó címére és az új alapszabályok szellemében megfelelően éljen jogaival, teljesítse kötelességeit.

A tagkönyvcsere szüksége azért került napirendre, mert a régi tagkönyvek olavultak, nem is beszélve arról, hogy rengeteg ideiglenes tagkönyv van forgalomban, pl. a mi szakszervezetünknél is. De indokolt a csere azért is, mert a régi tagkönyvekben általában le vannak fektetve a régi alapszabályok is, amelyek a szervezkedés mai formájában már idejüket multák és elvesztették aktualitásukat.

Szakszervezetünknél ezen a téren bizonyos lemaradás tapasztalható. Alapszabályunk tartalmaz olyan pontokat is, amelyek ma már időszerűtlenek.

Az új tagsági könyvekben, amelyek minden szakszervezetnél egységesek lesznek, helyet kap a szakszervezetek új alapszabálya is, hogy megismerjék a szakszervezeti tagok a megváltozott szakszervezeti feladatokat, a tagok megváltozott kötelességeit és jogait.

A tagkönyvcsere nemcsak adminisztratív feladat, hanem politikai munkát is követel minden öntudatos szervezett dolgozótól és funkcionáriustól. Úgy kell dolgoznunk, hogy a tagkönyvcserénél kiszélesedjék a szervezett dolgozóknak a száma. Úgy kell dolgoznunk, hogy minden egyes szervezett dolgozó érezze: számára ünnep az a nap, amikor új tagkönyvét kézhez kapja.

Az egységes tagdíjrendszerre való áttérést, a tagkönyvcserét úgy kell végrehajtani, hogy az egész szakszervezeti mozgalmat előbbre vigyük és a legszélesebb dolgozó tömegeket fel tudjuk sorakoztatni Pártunk zászlaja alá, a háborús gyujtogatók ellen, a béke megvédésére, a szocializmus építésére.

Az FVKV DISZ-vezetőségválasztás tapasztalatai

A Fővárosi Villamosvasút hét DISZ-szervezetében vezetőségválasztási taggyűléseket tartottak. A hét alapszervezet vezetőségválasztásánál világosan kijöttek a hibák.

Rákosi elvtárs mondotta: *„a DISZ-vezetőség tagjai le vannak maradva az ifjúság forradalmi lendületének harcától". Ez a megállapitás nagyon is érvényes ránk.* — irja többek között a villamosvasút DISZ-bizottsága. *Főképpen megmutatkozott ez a vezetőségválasztó taggyülések hiányosságánál, amikor nem lettek kellőképpen mozgósitva a fiatalok a taggyülésekre. A DISZ-bizottság hibája az,* — irják a továbbiakban —, *hogy nem végzett jó munkát, nem tartózkodott az alapszervezeteknél és igy nem is tudott segiteni ezeknek munkájában, a vezetőségválasztásoknál. Munkánkban megmutatkozott az a hiba, hogy nem rendelkeztünk kellő aktivahálózattal sem a DISZ-bizottságban, sem az alapszervezetekben.*

Nem töltötték be azon ifjúmunkások helyét, akik az összel néphadseregünkhöz bevonultak. Így az aktivák munkája a vezetőségválasztás politikai felvilágositó előkészitő munkájában hiányzott. Ez konkrétan mutatkozott meg a barossi taggyülésen, ahol 162 DISZ fiatal közül 109, a ferencvárosi 110 DISZ fiatal közül pedig csak 55 jelent meg. Hiba volt az, hogy nem végeztek kellő egyéni agitációt az ifjúság között.

Nem világositották fel arról a fiatalokat, hogy mi a jelentősége az új vezetőségválasztásnak. Mit jelent az, hogy ma már a DISZ-en belül is a demokratikus centralizmus alapján választjuk meg az új vezetőséget. Zugló pályaudvaron például nem akarták a titkárt megválasztani, azért, mert *„nem lehet vele dolgozni"*, de hogy miért nem, arra nem tudtak magyarázatot adni. Közelebbről megnézve ezt a kérdést, úgy néz ki, hogy egy két fiatal, akik talán az ellenség befolyása alatt álltak, jobban szeretik a táncot, mint a tanulást és befolyásolják az ifjúmunkásokat.

Voltak azonban jól sikerült taggyülések is. *Különösen kiemelkedett az óbudai pu. DISZ vezetőségválasztó taggyülése.* Itt a vezetőségválasztást összekötötték a termelés kérdésével, kihívták a többi DISZ-szervezeteket munkaversenyre.

Jól szervezték meg és készitették elő politikailag a DISZ-taggyüléseket Angyalföldön, Kispesten és Szépilonán.

Okultunk és sokat tanultunk ezekből a hibákból és arra törekszünk, hogy a többi DISZ szervezeteink vezetőségválasztó taggyülése előkészitésében többet segithessünk. Arra vesszük az irányt, hogy következetesebb és politikailag jobb agitációt fejtsenek ki a taggyülés előkészitésének sikeréért. Fontos feladat az, hogy a vezetőségválasztás össze legyen kötve a termelés kérdésével és a többi feladatokkal.

Az újonnan megválasztott vezetőségeknek azt a feladatot tűztük ki, hogy olyan elvtársias szellemet vigyenek be az ifjúsági szervezetekbe, hogy ifjúsági szervezetünket a *„Párt tartalékcsapatá"*-hoz méltóvá tegye. Az ifjúsági szervezetek a cél elérésével állandó és rendszeres segitséget nyujtanak. A mi segitségünkön túlmenőleg nagyon sokat segitenek a helyi pártszervezetek, amely már megmutatkozott az eddig megtartott vezetőségválasztásoknál. Minden tudásunkkal arra törekszünk, hogy DISZ-szervezeteink szoros kapcsolatot tartsanak a helyi pártszervezetekkel, kérjék segitségüket a DISZ munkájának életképessé és tartalmasabbá tételéhez, hogy megfelelőjünk azoknak a nagy és hatalmas feladatoknak, amelyet Pártunk a Dolgozó Ifjúság Szövetsége elé tűzött, hogy valóban a „Párt tartalékcsapata", a „termelés rohamcsapata" legyünk.

Sztahánovista-levél a munkamódszerátadásról

Sztahánovista vagyok és brigádom másik két tagja is az. Ezt a szép címet, — melyet országunkban egyre többen érnek el, — viseljük mindhárman.

Sztahánovistának lenni hazafias dicsőség. Kötelezettes, jó munkával értük el ezt a címet. Tudjuk azonban azt is, hogy eddig elért eredményeink mellett nem állhatunk meg. De nem is akarunk. Az a célunk továbbra is mint eddig, hogy módszerünket — mert hiszen nekünk, gépkocsivezetőknek is van módszerünk — tovább tökéletesítsük, minél nagyobb eredmény érjünk el az üzemanyagmegtakarításban.

Tudjuk azt is, hogy Pártunk sokat vár a sztahánovistáktól. Mi elégett is akarunk tenni azoknak a feladatoknak, amelyek a magyar dolgozó nép előtt állnak.

Éppen ezért hívjuk ki brigádversenyre mi, „Gerő Ernő brigád" vállalatunk egy másik jó brigádját, a „Ságvári-brigád"-ot.

Célunk az, ami a sztahánovisták egyik legfőbb célja:

munkamódszerünket vállalatunk minden dolgozója vegye át, hogy ne csak mi hárman érjünk el komoly megtakarításokat, hanem valamennyi dolgozó,

mert akkor lesz eredményünk nagy és valóban értékes.

Brigádunk tudja azt, hogy eredményeink és segitenek abban, hogy a fejlődésünket gátló reakcióra, az imperializmus belső ügynökeire sorozatos és megsemmisitő csapást mérjünk.

Arra törekszünk, hogy munkánkkal hozzájáruljunk ehhez, amiért érdekében ma több mint nyolcszázmillió ember küzd: *a béketábor további erősitéséhez.*

Streit Imre,
sztahánovista gkvezető.

Szente Lajos faliújságcikke az anyagtakarékosságról

„A kapitalista rendszerben a kizsákmányolt ipari munkásnak nem érdeke a termelésben a takarékosság, mert ezzel csak a tőkésnek a profitját növelné.

Ezzel szemben nálunk, a tervszerű szocialista gazdálkodást minden vonalon az anyagtakarékosság jellemzi. Dolgozóinknak a munkához való viszonya más, mint a tőkés országokban, mert a termelőeszközök nem a kizsákmányolók tulajdonát képezik. A jó gazda gondosságával bánik a termelőeszközzel, mert egyéni érdeke a közösség vagyonának a megvédése.

Nálunk *Szépilonán* az anyagtakarékosság a kocsivezetők részéről legkimutathatóbban a *100.000 km-es"*-mozgalomban jut kifejezésre. Minél tovább tudjuk a kocsit főjavitás nélkül a forgalomban tartani, annál többet tudunk a közösség és mindannyiunk javára nyujtani.

Szemléltető példának állithatom a 1056 sz. kocsit, amely már elég szép eredményt ért el. Persze azok, akik gondosan vezetik ezt a kocsit, meg is kapják a jutalmat. Most elsején is megmutatkozott ez, amikor munkabérünket vettük fel. Érvényesül tehát az, hogy gazdaságos termelés — nálunk gazdaságosabb vezetés — több jutalom, azaz életszinvonal emelkedés.

Én mindannyiunk nevében, akik a 1056. sz. kocsival járunk, köszönetet mondok a Párt felé, amelynek útmutatása nyomán mi is bele tudtunk kapcsolódni a *„100.000 km-es"*-mozgalomba, amely szintén az anyagtakarékosság egyik fajtája. Igyekezni fogunk továbbra is selejtmentes munkát végezni, a fennálló esetleges hibákat kiküszöbölni.

Elvtársak! Minden kocsivezető vegyen részt a *„100.000 km"es*-mozgalomban, az anyagtakarékosságban, mert ez mindannyiunk javát szolgálja és ezzel is segitjük a szocializmus ügyét győzelemre vinni.

Szente Lajos kocsivezető,
Szépilona"

A kádernevelés hiányosságairól és feladatairól a Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szakszervezetében

Népi demokráciánk gyorsütemű fejlődése, a szocializmus építése, a béke megvédéséért folytatott harc: *központi feladatként szabja meg a kádermunkát a szakszervezetek vezető szerveinek.*

Ezt, tényként állapitja meg a PB július 24-i határozata, a szakszervezeti munka egyes kérdéseiről. A PB bírálatában rámutatott a szakszervezeti munkában a kádermunka hiányosságaira, s egyben megszabta a közvetlen előttünk álló feladatokat. Ez azt jelenti, hogy a szakszervezetek vezető szerveinek, így a mi szakszervezetünknek is, a kádermunka irányitóivá kell válniok. A kádermunka megjavitásának érdekében tanulmányozniok kell *Lenin, Sztálin* és *Rákosi* elvtársak útmutatásait a kádermunkáról. Ennek alapján meg kell tanulniok, hogy mit jelent a káderekkel való helyes foglalkozás, a vezetés, az irányitás szempontjából, valamint el kell sajátitaniok a kádernevelés és a káderek kiválasztásának helyes módszerét.

A káderek szerepe a szocializmus épitésében

Minden vezetőnek, valamint szakszervezeti funkcionáriusnak húsává és vérévé kell válnia, hogy a szocializmus *épitése „a káderektől függ."* Sztálin elvtárs mondotta, hogy *„törődjenek funkcionáriusainkkal, kicsikkel és nagyokkal egyaránt, akármilyen területen dolgoznak is azok, gondoskodjanak arról, hogy fejlődjenek, segitsenek nekik, mikor támogatásra van szükségük. Biztassák őket, mikor első sikereiket felmutatják, léptessék elő őket. Meg kell végre érteni, hogy a világ összes értékes tőkéje közül a legértékesebb és legdöntőbb jelentőségü érték az ember, a kádер."*

Ezt a sztálini megállapitást szakszervezetünk vezetőségének, valamint az üzemi bizottságoknak teljes egészében magukévá kell tenniök, ellenőrizniök kell a káderek nevelését és fejlődését a kádermunka megjavitása érdekében.

Minden szakszervezeti vezetőnek, funkcionáriusnak, bármely területen dolgozik is, kádermunkát kell végeznie, tanitania és nevelnie kell.

Nincs szebb feladat, mint a káderekkel foglalkozni, kádereket nevelni, szocialista hazánk felépitésének meggyorsitására.

Szakszervezetünk vezető szerveinek meg kell érteniök azt a sztálini meghatározást, *„ha megvan adva a helyes vonal, ha megvan adva a kérdés helyes eldöntése, a dolgok sikere a szervezeti munkától függ, a Pártvonal megvalósitásáért folytatott szervezeti harctól, az emberek helyes megválasztásától, a vezető szervek hozta határozatok végrehajtásának ellenőrzésétől."*

Szakszervezetünk vezető szervei nem minden esetben értették meg teljesen ezt a sztálini igazságot, mert pontosan az irányitás, az ellenőrzés hiánya akadályozza a jó kádermunkát.

Nem értették meg azt, hogy a felelősségből következik, hogy nemcsak addig kell foglalkozni egy egy funkcionáriussal amig munkába állitjuk, hanem munkájuk közben és továbbra is.

A békéscsabai üzemi bizottságot, még létrehoztuk augusztus elején, de a szervezési osztályról — mint amelynek szintén feladata a kollektiv kádermunka, a káderek nevelését és fejlődését elősegiteni —, *csak néhany hónap mulva mentek instrukciót adni az üzemi bizottságnak.*

Zsirai ÜB titkárnak a beállitása Budafokra, vagy az óbudai telep ÜB titkárának segitsége szakszervezetünk szervezési osztálya részéről teljes egészében hiányos. Ezeket az elvtársakat nem segitettük munkájukban, magukra hagytuk hónapokon keresztül és nem magyaráztuk meg nekik, hogy mik a feladataik, s ők maguk hogyan foglalkozzanak az ÜB tagjaival, mint káderekkel.

Kádermunkánkat kapkodás jellemzi

Szakszervezetünk kádermunkájában a kiválasztás terén is hiányosságok mutatkoznak. Beszélgetésre behivunk elvtársakat, s *„darabszámban"* tüntetve fel őket, néhányperces beszélgetés alapján már meg is állapitjuk, hogy a kádert hova és milyen funkcióba lehet beállitani.

Kádermunkában mint súlyos hiányosság mutatkozik, amikor egy-egy kádernek megmondjuk, hogy itt és itt fog dolgozni, a megjelölt időtől, de ha arra az időre nem állitjuk be, meg sem mondjuk, vagy csak jóval később, hogy miért nem történt meg az új munkakörbe való beállitása.

Szakszervezetünk kádermunkájának további hiányosságait mutatja az, amit az ÜB funkcionáriusokkal az ÜB-titkár elvtársak tesznek, anélkül, hogy a kádert nevelnék, tanitanák. Egyszerűen leváltják azzal az indokolással, hogy mozgalmi funkcióját nem képes elvégezni.

Kádermunkánkat kapkodás jellemzi, egyik napról a másikra élünk, nincs utánpótlás biztositva, nincsenek a helyettesek kinevelve, pedig káderek vannak, csak fel kell fedezni őket.

Egyik funkcióból a másik funkcióba való cserélgetés, mint például Kapronczai elvtárs esete, aki közel tiz hónapos időtartam alatt, szakszervezetünkben már a harmadik munkakörben dolgozik.

Hiba, hogy nálunk a káderekkel való foglalkozást nagy mértékben elválasztottuk a szakszervezeti munkától. Ennek az az eredménye, hogy funkcionáriusaink elbürokratizálódnak, elszakadnak a Párttól, elszakadnak a tömegektől. Elszakadnak a Párttól akkor, amikor népszerűtlennek látszó feladatok megoldása elől kitérnek. Elszakadnak a tömegektől.

Az üzemi bizottságok nem ismerik a kádereket.

mert ha egy nevet, vagy kádert kérünk az üzemi bizottságoktól, nem tudnak adni, vagyis ez azt jelenti, hogy nem ismerik saját üzemükben a jól dolgozókat, és hogy kik végeztek párt- vagy szakszervezeti iskolát.

ÜB-titkáraink túlnyomó része úgy fogja fel a kádernevelés kérdését, hogy a káderek nevelése az iskolák feladata. Nem akarják észrevenni, hogy a kádereket elsősorban a helyszinen kell megismerni: hogyan viszonyulnak a munkához, Pártunkhoz, a Szovjetunióhoz.

Szakszervezetünk kádermunkájának egyik fő hiányossága az is, hogy amikor a szakszervezeti iskoláról tömegesen javasoltunk kádereket az ÜB különböző funkciókba, hagytuk, hogy ezeket a kádereket felületesen kezeljék, ne állitsák be őket. Igy elvesztek számunkra.

Ma, az a helyzet szakszervezetünkben, hogy

„káderosztály van, de vezető és politikai munkatársak nélkül".

Ez az egész szakszervezet kádermunkájára rányomja bélyegét.

Kádermunkánk gyengeségét tükrözi vissza az a tény is, hogy a szakmai tanfolyamról kikerülő dolgozókat az üzemek nem állitják be a szakmai képzettségüknek megfelelő munkára, ezáltal népgazdasági tervünk gyors végrehajtását gátolják.

Mik a feladataink

Szakszervezetünkben a kádermunka tervszerű irányitását, ellenőrzését biztositanunk kell, annál is inkább, mert az egyesülés folytán, a káderek létszáma megnövekedett, és egyben növekedtek az előttünk álló feladatok is.

Ehhez az kell, hogy a szakszervezet káderosztályát az új elvtársak beállitásával tegyük erőssé, hogy le tudjuk vetkőzni a nemtörődömséget és rövidlátást a kádermunkában.

Szükséges az is, hogy kádereink ideológiai szinvonalát emeljük politikai fejlődésünket pedig elősegitsük.

Ha maradéktalanul meg akarjuk valósitani azokat a feladatokat, amelyeket Pártunk a kádermunka területén számunkra megszabott, akkor eddigi hibáinkat sürgősen fel kell számolnunk. Rá kell térni a helyes kádermunkára. Helyesen értékeljük ki a káderek kiválasztását, rendszeresen végezzük nevelését és ellenőrzését. Ezt a feladatot a szakszervezeti vezetők és az üzemi bizottságok egyik alapvető feladatuknak kell, hogy tekintsék.

Minden szakszervezeti funkcionáriusnak megáévá kell tenni *Rákosi* elvtárs tanitását *„A kádermunka az a tükör, amelyben meglátszik az illető szervezet munkastilusa, a vezetés helyes vagy helytelen volta, a politikai érzék fejlettsége vagy elmaradottsága, a szervezni tudás, az emberismeret és végül, de természetesen nem utolsósorban, a politikai marxista—leninista tudás."*

A kádermunka megjavitásával hozzá kell járulni a szakszervezeti mozgalom területén ahhoz, hogy a kádermunka területén is teljesitsük a szocializmus építésében nagy Pártunk által elénk tűzött feladatokat.

Sipos Imre,
a szervezési osztály politikai munkatársa.

Békeműszakon a Sallai-főműhelyben

Szakszervezetünk részéről a Sallai-főműhelyt igen gyakran látogatjuk. Minden esetben az volt a megállapításunk, hogy itt valóban szocialista munkaverseny, szorgalmas munka folyik.

December 14-én, a délutáni órákban ismét meglátogattuk a Sallai-főműhely dolgozóit. Amint az első ajtón beléptünk az üzembe, feltűnt a sürgés-forgás, a fokozott szorgalom, ahogyan az elvtársak munkájukat végezték.

Azelőtt a látogatások alkalmával mindig elhangzott egy-egy örömteljes „Szabadság" köszöntés, vagy üdvözöltek bennünket egy-egy erős, baráti kézszorítással.

Most azonban nem ez történt. Nem vettek a dolgozók észre bennünket. Annyira lefoglalta őket a munkájuk, mintha valami láthatatlan erő irányította volna kezüket, figyelmüket a munkapadokra, a szerelőpadokra az esztergagépre.

— *Mi az oka ennek?* — kérdezzük *Tausz* Károly elvtársat, az ÜB termelésfelelősét.

— *Békeműszak van, elvtársak* — mondotta — *és a főműhely dolgozói átérzik fontosságát. Nem látnak, nem hallanak, amióta megkezdték a műszakot. Csak azzal törődnek, hogy minél többet, és minél jobbat teljesítsenek.*

Azért nem jöttünk el anélkül, hogy néhány élenjáró elvtárssal ne beszéltünk volna. Az első dolgozó, akit megszólítottunk.

Koltai Károly

elvtárs esztergályos volt.

Megkérdeztük tőle, hogy mi indította arra, hogy *300 százalékos teljesítményt érjen el?*

Koltai elvtárs megigazította a karján a felhajtott inguijat és mosolyogva mondta:— *Én tudom, mit jelent számunkra a béke. Tudom, mit jelent dolgozó társaim, családom és magam számára az, ha normámat túlteljesítem. Bár én csak tagjelölt vagyok, de tisztában vagyok azzal, hogy a Szovjetunió segítsége, Pártunk helyes politikája tette azt lehetővé, hogy jobb és több munkával harcoljunk a béke megvédéséért. Ezért teljesítettem 300 százalékot. Szeretném elérni, hogy a kevesebb teljesítményt elért dolgozótársaimat ösztönözzem a több és jobb termelésre.*

Benéztünk a hegesztőműhelybe.

Börcsök András elvtárs hegesztő — aki nemrég kapta meg

„A szakma legjobb dolgozója"

harmadik helyezettjének a címét és a kitüntetést — *a békeműszak napján 426 százalékot teljesített.* Elhatározta, hogy a béke megvédése érdekében egyedül végzi el a főműhelyben a hegesztési munkálatokat. Egy másik hegesztő beállítását így az üzem vezetősége mellőzheti és a dolgozót más munkaterületre lehet beosztani.

— *Tudom* — mondotta *Börcsök* elvtárs, —, *hogyha két ember normáját végzem el, fokozottabban hozzájárulok a béke megvédéséhez.*

Krasznai Sándor

elvtárs, aki a mechanikai műhelyben 500 százalék átlagot ért el, az alábbiakat mondja:

— *Igen nagy hatással vannak rám a koreai események. Szívből tudom gyűlölni az imperialista orvtámadókat és csatlósaikat. Eszembe jut ilyenkor az én családom, gyermekeim és a többi dolgozótársam családja és arra gondolok, hogy nekünk is ilyen sorsot szánnak az imperialisták. Ezért elhatároztam, hogy munkámat mindig azzal a gondolattal végzem, hogy a több és jobb teljesítéssel a nép harcát és ezáltal a saját osztályharcunk sikerét segítem elő.*

Ezért teljesítettem az 500 százalékot!

Teljesítményemet igyekszem fokozni, hogy ezáltal segítsem a koreai demokratikus néphadsereg és a kínai önkéntesek harcát. Azért teszem, hogy azok az apró zászlócskák, amelyek itt, a falon lévő koreai térképen, az imperialista rablók területhódítását jelzik, rövid időn belül tűnjenek el a térképről, egész Koreát szabadítsák fel a népi erők és adják vissza a koreai népnek a szabadságot és függetlenségét.

— *Meg kell említeni Ulkei Imre átképzőst* — mondotta *Malasits* Péter elvtárs, a vállalat vezetője — *aki ugyan átképzős, de a mai béke műszakban 166 százalékot ért el. Ez nem nagy eredmény a többihez viszonyítva, azonban ha megnézzük, hogy ezelőtt három héttel csak 80—85 százalékot ért el, akkor jelentős eredménynek tudhatjuk be. A sikert Krasznai elvtársnak köszönheti, aki a legutóbbi termelési értekezleten felszólalásában elvállalta, hogy segítségére lesz azoknak a dolgozóknak, akik 100 százalékon alul teljesítenek. Az ő segítsége és támogatása tette lehetővé, hogy Ulkei Imre átképzős, aki hat hónappal ezelőtt kezdte tanulni az esztergályos szakmát (azelőtt kereskedő volt) a békeműszakon 166 százalékos eredményt ért el.*

Krasznai elvtárs *Ulkei Imrének* nyújtott segítségéről ezeket mondotta:

— *Nem elég az, ha egyedül harcolok a békéért, hanem szükséges, hogy tanítsam a teljesítményben lemaradt dolgozókat. Persze, nemcsak szakmailag, hanem politikailag is, hogy megértsék — mint ahogyan Ulkei kartárs is megértette —, hogy harcos összefogással és többtermeléssel tudunk csak eredményesen harcolni a békéért.*

Befejezésül meg kell állapítani: nem véletlen, hogy a Sallai-főműhelyben ilyen dolgozók vannak. Nem véletlen az, hogy a békeműszakban a főműhely összes dolgozói jelentős mértékben kivették részüket. Ez abból adódik, hogy szorosan együttdolgozik az üzemi bizottság a pártszervezettel. Mindent közösen megbeszélnek és a határozatokat mindig a pártszervezet irányítása mellett hajtja végre az üzemi bizottság.

A sikerhez hozzájárul még *Malasits* Péter vállalatvezető elvtársnak a jó munkája, aki régi harcosa a munkásmozgalomnak és ma is lent az üzemben, a dolgozók között érzi jól magát. Mint jó szakember, segítő és jó tanácsokkal látja el a dolgozókat.

Minden problémát átbeszél a Pártszervezettel, az üzemi bizottsággal, mindig tudnak egymás munkájáról és az eredmény meg is mutatkozik,

nemcsak a békeműszakban, hanem a mindennapi teljesítményükben is. A főváros dolgozóit szállító autóbuszok főjavításának idejét napról-napra csökkentik, napról-napra jobbminőségű munkát végeznek, ezen keresztül kényelmesebbé és korszerűbbé teszik a dolgozók utazását.

Mi azt kívánjuk a Sallai-főműhely minden dolgozójának, hogy ne álljanak meg a jelenlegi eredményeiknél, fokozzák teljesítményüket minden téren, járuljanak hozzá *Krasznai* Sándor elvtárs harcához, amivel a koreai népet támogatja. Mutassák meg a Sallai-főműhely dolgozói, hogy kívánják a zászlócskák eltávolításáért a koreai térképről, hogy ezáltal elősítsék a béketábor magyarországi szakaszát.

A MESZHART 15 százalékkal túlteljesítette ezévi tervkiszabását

„A Szabad Nép cikkei és a rádió hullámai nap-nap után közlik azoknak az üzemeknek neveit, melyek sikerrel fejezték be idő előtt 1950. évi tervüket.

Mi, MESZHART dolgozók is nagy figyelemmel kísértük tervteljesítési előrehaladásunkat. Végre, december 9-én üzemi pártszervezetünk üzemi bizottságunk és vállalatvezetőségünk büszkén jelentette a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének és népünk szeretett vezérének, Rákosi elvtársnak, hogy a MESZHART Folyamhajózás felemelt tervét teljesítettük.

Ez a rövid jelentés, amelyen sokan el is csodálkoznak 1600 dolgozó kemény, megfeszített munkájának egy évi eredményét közli.

Ha most rövid visszapillantást vetünk az elmúlt évre, tesszük ezt azért, hogy eddig elért eredményeink tapasztalatait levonjuk és hibáinkat kiküszöbölve, induljunk neki az ötéves tervünk második évének.

1950. februárjában a hajózási évad megindulása előtt megtartott hajózási konferencián

hajós dolgozóink szocialista kötelezettségvállalást tettek: 1950. évi tervüket 15 százalékkal túlteljesítik.

Sokan voltak, kik kételkedtek a vállaltak teljesíthetőségében és különböző akadályokat láttak ennek útjában.

Az idő a bátor kezdeményezést igazolta. Kora tavasszal még tartott a jégzajlás, mikor már megjelent az első hajó a Dunán, s megindult a hajózás.

Februárban a hajózási évad megindulásával egyidőben indult meg az egyéni és brigádversenyzés nemcsak a hajókon, hanem a hajóállomások és a központi dolgozók között is. Április 4-re, hazánk felszabadulásának ötéves évfordulójára éppúgy, mint a többi gyárak és üzemek dolgozói, felajánlási mozgalmat indítottak hajós dolgozóink.

Jó munkánk eredményeként 1950. első negyedévi élüzem kiértékelés alkalmából „Élüzem" lett a Folyamhajózás.

Az élüzem cím elnyerése nagy lendületet adott további munkánk elvégzéséhez. Szovjet munkatársaink útmutatásai és segítsége nyomán munkaversenyünk állandóan fejlődött. Hajóinkon egymás után alakultak meg a komplex-brigádok. Azonban szépen fejlődő munkaverseny-mozgalmunk útjába hatalmas akadály tornyosult.

Több mint 40 napos zuhatagi zárlat folyamhajózásunkat ez idő alatti szinte megbénította.

Hajó- és uszályparkunk nagyrésze önhibáján kívül kénytelen volt az aldunai kikötőkben vesztegelni.

Ez alkalommal bebizonyították hajós dolgozóink, hogy nem közömbös számukra, hogy tervünk — ilyen akadályok mellett is — teljesítve lesz-e, vagy sem.

Első voltunk, kik a lezárt zuhatagi szakaszon megkíséreltük a hajózást és sikerrel jártunk!

A zárlat feloldása után megindult a

harc az idővel — a terv teljesítéséért

A hajós dolgozók, a központ dolgozóival egyetértésben, az irányítás helyes megszervezésével, az üzemanyag biztosításával, a műszaki vezetés és a megfelelő személyzet mozgósításával a szállítandó áru megszervezésével járultak hozzá a terveljesítési harc sikeréhez.

A harmadik negyedévben elvesztettük ugyan az „Élüzem" címet, a fent említett okok miatt, ez azonban nem csüggedést, inkább dacos, további kiállást váltott ki belőlünk.

Hajós dolgozóink nagyrésze, mint többek között a *„Tóhölöm"* gőzös személyzete, élén *Pánczél* Lajos sztahánovista hajóskapitánnyal,

magukra vállalták az éjszakai szemeléseket és sokszor napi 20—24 órát dolgoztak és utaztak tervünk időelőtti teljesítésének a sikere érdekében.

Az önfeláldozó, kemény munkának meg is lett az eredménye. *December 9-én felemelt tervünket teljesítettük.* Tervünk teljesítése után — mint ahogy táviratban biztosítottuk *Rákosi* elvtársat róla — munkánkat még fokozzuk az ötéves terv időelőtti teljesítése sikere érdekében. Így bizonyítjuk azt, hogy mi, hajós dolgozók eszkalaszlárdan állunk a Szovjetunió vezette béketábor oldalán, s az imperialisták gyilkos, háborús agressziója jobb és több munkával, terveink idő előtti teljesítésével adunk méltó feleletet.

Kiss Ferenc
MESZHART termelési felelős."

AZ ELLENSÉGET SEGÍTETTE...

Ezt az új szovjet gyártmányú „ZIL"-kocsit Kállai István, a Teherfuvarozási Vállalat gépjárművezetője törte össze.

A figyelmetlen és fegyelmezetlen vezetés a gépjárműnek a termelő munkából való kiesését okozta és 15.000 forint károsszeget okozott népgazdaságunknak. Kállai István az ellenséget segítette ...

Szaktárs! Vezess óvatosan! Hazánkban egyre nagyobb mértékben növekedik a gépjárműforgalom!

Egyéves évfordulóját ünnepli a Belsped 120 tagból álló lelkes kultúrgárdája

T. Szerkesztőség! December 2-a ünnep volt nekünk, Belsped kultúrmunkásoknak, mert ekkor ünnepeltük kultúrgárdánk megalakulásának egyéves fordulóját.

Nem volt könnyű ez az esztendő. Pártunk útmutatása alapján felvettük a harcot a burzsoá ideológia maradványai ellen, és mindent megtettünk dolgozóink közömbösségének a megszüntetése érdekében. Szívós, kitartó munkánk nem is volt hiábavaló. Egy esztendő alatt kineveltünk egy közel 120 tagból álló kultúrgárdát és örömmel dicsekedhetünk azzal, hogy a szocialista realista kultúrának úgyszólván minden ága képviselve van a kultúrcsoportunkban.

Van 50 tagból álló énekkarunk, amelyben vállalatunk minden osztálya képviselve van néhány dolgozóval.

Színjátszóink száma szinte ugrásszerűen emelkedett, amióta a fizikai dolgozók is élénkebben bekapcsolódtak a kultúrmunkába. Itt kell ez alkalommal, külön is köszönetet mondanunk a Gyorsárugyűjtő kultúrmunkásainak, akik szívvel-lélekkel, tudásuk legjavát adva igyekeztek, hogy kultúrforradalmunkat sikeresen vívhassuk meg, sikeresen vihessük előre.

Tánccsoportunkat, túlzás nélkül mondhatjuk, fővárosunk minden részén ismerik, mert minden meghívásnak (pártszervezetek, szakszervezetek, vállalatok stb.) szívesen tettek eleget. Csak az érintett fájdalmasan bennünket, hogy 10 leánytáncosunk mellé nem tudtunk fiú táncosokat aktivizálni. Ez a helyzet most már enyhült, mert tánccsoportunk száma újabban 3 ifjúval emelkedett.

Bábszínházat is létrehoztunk október hónapban. Nyolc tagból áll ez a lelkes csoport és már olyan nagy vállalatoknál is szerepelt, mint a Corvin Áruház és a Szeszforgalmi Vállalat.

Megalakítottuk a 14 tagú népi zenekarunkat is, és egyéves évfordulónk ünnepélyén mutatkoztak be.

Több ízben vendégszerepeltünk vidéken, Sopronban és egyéb helyen. Legutóbb december 9-én a pécsi kirendeltség dolgozóinak adtunk műsort.

Meg kell említenünk, éspedig nem utolsó sorban, november 23-án a Zeneakadémia nagytermében az Operaházzal közösen rendezett hangversenyünket, amelyet fejlődésünk sikeres állomásának tekinthetünk.

A munkánk közben felmerült hibáinkról nem beszéltem, de önkritikát gyakorolva igyekeztünk ezeket állandóan kiküszöbölni. Igyekeztünk az egyes vállalati osztályok dolgozóival a kapcsolatot szorosabbá tenni, elmélyíteni, mert tudjuk, hogy együttes munkánk, összefogásunk még gyümölcsözőbb eredményeket hozhat.

Ezúton köszönjük meg Pártunknak és vállalati vezetőségünknek, hogy mindig szívesen és készséggel mellettünk állottak, támogattak bennünket és olyan kultúrotthont bocsátottak rendelkezésünkre, amilyenről csak álmodni mertünk.

Egyéves évfordulónk alkalmából köszöntjük mindazokat, akik segítettek bennünket Pártunk célkitűzéseinek megvalósításában, szocialista realista kultúránk terjesztésében és megszerettetésében. Igéretet teszünk arra, hogy még jobban összefogva, önmagunkat továbbképezve dolgozunk azon, hogy kultúrmunkánkon keresztül olyan újlípusú szocialista embereket neveljünk, akik eljövendő szocialista társadalmunk komoly, megbízható pilléreivé válnak.

Zádor Lászlóné,
a Belsped kultúrfelelőse.

SPORT

Dolgozóink a csapattorna-bajnokságban

Népköztársaságunk is a hatalmas Szovjetunió vezette béketáborhoz tartozik. Nekünk is minden erőnkkel küzdenünk kell a béke megvédéséért. Távol Keleten a hős koreai nép, a szabadságszerető kínai önkéntesek segítségével fegyveresen harcol a világuralomra törő USA agressziójával szemben. Más országokban is vér folyik a népek szabadságáért.

Felszabadulásunkat a dicsőséges Szovjet Hadseregnek köszönhetjük és mi élünk is ezzel a szabadsággal. Szabadságunk és békénk megvédése minden becsületes magyar dolgozóra kötelezettséget ró. Állandóan fokoznunk kell a termelékenységet, erősítenünk kell büszkeségünket: néphadseregünket.

E nagyszerű kötelezettség teljesítését segíti elő a múlt évben beindított MHK-sportmozgalom is, mely a Szovjetunióban húszéves tapasztalattal rendelkező GTO sportmozgalom példája nyomán létesült.

Az alig kétéves MHK a dolgozóink száz- és százezreit öleli fel és vezeti be a sportolás örömeibe, megmutatva az utat: hogyan válhatunk egészséges, életvidám emberekké. Olyan emberekké, akik

a sportban szerzett frissességükkel, erejükkel, kitartásukkal a békeharcban és a termelésben is egyaránt élenjárnak.

Abból a lelkesedésből, mely az MHK-t kíséri, láthatjuk, hogy jó úton haladunk. Dolgozóink megértették az MHK jelentőségét, sőt már saját magukon is tapasztalják annak kedvező hatását.

Ezen az úton jelent újabb lépést a SZOT által kiírt Szakszervezetek I. Országos Csapattornabajnoksága, mely egyben az MHK továbbfejlesztését is célozza. Jelentős ez a kiírás azért is, mert a kedvezőtlen idő miatt a téli hónapokban az MHK nagyjából szünetel és így

a csapattorna bajnokságba bekapcsolódva dolgozóink a téli időszakban is felüdülhetnek munkájuk után.

Jelentős még azért is, mert a torna minden más sportnak az alapját képezi. De a torna, mint önálló sportág is nagy figyelmet érdemel, lehetőséget nyújt arra, hogy művelői megszerezzék és megőrizzék mindazon tulajdonságokat, melyek szükségesek a termelékenység növeléséhez és a béke harcos megvédéséhez.

Mindezek felismerését bizonyítják a nevezések számadatai és az egyes üzemek, vállalatok látogatásánál tapasztalt hangulat. Csak egy példát említünk: a *Folyamszabályozó és Kavicskotró Vállalat* központjában mintegy 100 dolgozó van. Egyetlen röpgyűlés után már meg is szerveztek egy férfi és egy női csapatot. De lelkesedésük nem csak eddig terjedt, hanem két nap alatt már tornatermet is szereztek az edzések lebonyolítására, sőt már tornaszőnyeget is kaptak, ami a tornaterem felszerelésből hiányzott. Ezen túlmenően az egyes telepeken is propagandát folytatnak, hogy meggyőzzék a dolgozókat a testedzés fontosságáról és az edzéseket már meg is kezdték.

Tehát a csapattorna-bajnokság is segítőeszköz a szocializmus építéséhez, melyet dolgozóinknak meg kell ragadni és a saját erejük növelésére fel kell használnick.

közlekedés

A KÖZLEKEDÉSI ÉS SZÁLLÍTÁSI DOLGOZÓK LAPJA

Megjelenik havonta kétszer.
A szerkesztésért felelős:
FÖLDVÁRI ALADÁR
főszerkesztő

Szerkeszti: BAKOS MIHÁLY
A lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: A Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szakszervezete
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII. Fiumei-út 4.
Telefon: 342—392.
Szikra Lapnyomda NV. Budapest VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ.